

Giới thiệu Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta

Nhân vật chính không có hào quang vạn trượng, không phải lúc nào cũng gặp vận may, mà sẽ có rất nhiều vấn đề trong cuộc sống. Một chút hài hước, một chút cuồng vọng, nhưng tình cảm sâu sắc, có nhiều vợ nhưng cũng mang theo chiều sâu về chút ý nghĩa của sự sống.

ĐOẠN NGẮN 1:

"Muội muội của người, đem nàng giới thiệu cho ta!"

"Lần..." Bạch Tử Hà trực tiếp mắt tròn trắng, muội muội của mình chính là được xưng nước Cộng Hoà chi hoa, chính là nữ hài đẹp nhất Kinh Thành, như thế nào có thể giới thiệu cho gia súc này.

"Tỷ tỷ người cũng được..." Tô Phàm về mặt vô lại.

"Cục, người tin hay không lão tử một súng bắn chết người, tỷ của ta năm nay đều là mẹ ba đứa hài tử..." Lúc này đây, đối lại Bạch Tử Hà nổi giận.

ĐOẠN NGẮN 2:

"Triệu Tử Kỳ tới làm cái gì? Không phải là tới hiến thân đi?" Cảnh Thần thuận miệng hỏi.

"Đúng vậy a..." Tô Phàm còn có chút mắt hồn mất vía, chính mình như thế nào liền cự tuyệt đâu? Chính mình như thế nào liền cự tuyệt đâu?

"Mẹ nó, không thể nào, nàng tới hiến thân, người nhanh như vậy liền kết thúc? Người cũng quá không được đi? Từ cửa đến đi ra ngoài, cũng bắt quá ba phút, trừ bỏ thoát y, đoạn mở đầu, người sẽ không chỉ mới..."

"Mới muội người, lão tử cái gì cũng không làm!" Tô Phàm tức khắc nổi trận lôi đình, mẹ nó, chính mình nhưng là cái gì đều không có làm đâu, làm sao có thể nhanh như vậy xong.

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Lớp học mới

"Đình linh linh..." Học viện Minh Châu, tiếng chuông tan học vang lên, nguyên bản bình tĩnh sân trường lập tức vang lên một trận vui sướng tiếng gầm, vô số học sinh từ trong phòng học vọt ra, tuôn hướng ra ngoài trường.

Một ngày học tập sinh hoạt buồn tẻ nhàm chán cuối cùng đi qua, Tô Phàm cũng bắt đầu thu thập đồ vật của mình, chuẩn bị đi, không nghĩ bên tai lại vang lên một trận thanh âm ngọt ngào ngưng đọng.

"Tô... Tô Phàm, làm phiền người ở lại một chút được không?"

Ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy một người thiếu nữ tướng mạo cực kì đáng yêu đứng ở trước người, đúng là lớp học uỷ viên vệ sinh, Điền Hiểu Tĩnh.

Điền Hiểu Tĩnh mặc một bộ màu vàng nhạt áo ngắn tay, phía dưới là một cái quần jean cao bồi siêu ngắn, dưới chân một đôi giày thể thao màu trắng, nhìn qua rất là nhẹ nhàng khoan khoái.

Một đầu mái tóc đen nhánh khoác lên hai vai, lộ ra một khuôn mặt em bé hình trứng ngỗng, trên mặt còn hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng, ánh mắt có chút tròn trĩnh, tựa hồ rất là thẹn thùng.

Bất quá dễ cho người chú ý vẫn là cái bộ ngực vĩ đại kia cùng dáng vẻ của nàng hoàn toàn không phù hợp, đặc biệt là lúc này Tô Phàm đang ngồi, ánh mắt vừa vặn nhìn thẳng ngực nàng, chỉ cảm thấy trong áo nàng phảng phất có hai con cừ non nhỏ muốn nhảy ra, khiến người khác nhìn không được muốn vờn đôi tay cảm thụ một phen nơi đó mềm mại.

"Có việc?" Nhìn đến cô nữ sinh này, Tô Phàm khóe miệng nổi lên một nụ cười nhàn nhạt, nhìn nàng bộ dáng ngưng đọng như vậy, để cho mình ở lại một chút, chẳng lẽ là muốn thổ lộ với mình? Nếu là nàng thật muốn ôm ấp yêu thương, mình là tiếp nhận hay không tiếp nhận? Dù sao, nàng lớn lên cũng coi như không tới a!

"Àn, hôm nay đến phiên người trực nhật, hi vọng người có thể ở lại quét dọn vệ sinh một lát!" Nhìn đến khóe miệng tràn đầy ý cười của Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh trên mặt đỏ ửng càng đỏ, thật sự là nụ cười của hán quá mức mê người.

"Quét dọn vệ sinh?" Còn đắm chìm trong tiếp nhận hay không, Tô Phàm cả người đều là sửng sốt? Nàng để cho mình lưu lại chỉ là vì quét dọn vệ sinh? Chính mình tựa hồ... Tự mình đa tình?

“Ân, người xem, đây là trực nhật biểu!” Để một cái soái ca soái khí bức người, khí chất ưu nhã như vậy quét dọn vệ sinh tựa hồ có chút không ổn, nhưng là thân là uỷ viên vệ sinh nàng nhưng lại không thể không dựa theo trực nhật biểu đi an bài.

Nhìn Điền Hiểu Tĩnh đưa tới trực nhật biểu, Tô Phàm đầu có chút đại ra, từ nhỏ đến lớn, chính mình thế nhưng là liên cây chổi đều không có sờ qua, Càng đừng nói là quét dọn vệ sinh?

Nếu không phải xảy ra chuyện kia, chính mình hiện tại ngay tại Kinh Thành hưởng thụ các loại khoái hoạt, làm sao sẽ chạy tới nơi này đi học? Hiện giờ đi học còn muốn cho mình quét dọn vệ sinh? Đây không phải vô nghĩa sao?

Nếu như đối phương là một cái nam sinh, hấn sợ là đã sớm một cái tát quất tới, nhưng đối phương lại là một cái cô nương khả ái động lòng người như thế, cái này coi như thật sự phiền não.

Đáp ứng, truyền đi chính mình đường đường thiếu gia lại còn muốn quét dọn vệ sinh, mặt mũi này đặt ở nơi nào? Không đáp ứng, đây không phải đã thương tâm của đối phương sao?

“Ta có thể mời người giúp ta quét dọn sao?” Tô Phàm nghĩ đến một cái chủ ý.

“A? Mời người hỗ trợ quét dọn?” Điền Hiểu Tĩnh sừng sốt mỗi lần an bài quét dọn vệ sinh, bạn cùng lớp hoặc là trực tiếp đáp ứng, hoặc là chính là phát tay áo rời đi, còn là lần đầu tiên có người nói muốn mời người quét dọn.

“Đúng vậy a, người nhìn ta còn có chút việc gấp, lưu lại quét dọn vệ sinh khẳng định sẽ muộn, ta liền dùng ít tiền mời người giúp ta quét dọn đi...” Tô Phàm mỉm cười nói.

“Cái này...”

“Nha, Tô đồng học thật xa hoa, quét dọn cái vệ sinh đều muốn mời người, đã Tô đồng học xa hoa như thế, không bằng trợ giúp huynh đệ mấy đồng tiền tiêu xài một chút như thế nào?” Điền Hiểu Tĩnh đang muốn nói không tốt lắm đâu? Lời còn chưa nói hết, liền bị người đánh gãy.

Nói chuyện chính là cầm đầu lớp học, Lí Hạo.

Lúc này đang cùng hai cái tiểu đệ của hắn vây quanh lại đây!

“Đúng vậy a, Tô đồng học, chúng ta cũng không cần quá nhiều, người tùy tiện cho cái vạn khối là được rồi...” Bên phải Lí Hạo, Lâm Nguyên cũng vẻ mặt cười khanh khách đi tới bên phải Tô Phàm.

Nghe được mấy người kia ngang nhiên làm tiền, Tô Phàm trên mặt không hề biến hóa, vốn dĩ muốn cùng Tô Phàm thảo luận dùng tiền mời người quét dọn vệ sinh là không đúng Điền Hiểu Tĩnh đã biến sắc.

“Lí Hạo, Lâm Nguyên, các người tại sao có thể như vậy? Nếu như các người thật thiếu tiền, ta có thể cho các người mượn, nhưng không thể làm tiền đồng học, đặc biệt là Tô đồng học là bạn học mới!” Điền Hiểu Tĩnh hai tay chống nạnh, bộ ngực vĩ đại nâng lên hạ xuống, hiển nhiên rất tức tối.

“Ha ha, Hiểu Tĩnh, chúng ta cái này lại như thế nào là làm tiền đâu? Đây bất quá là giúp bạn học mới tiêu xài một chút tiền dư thừa nha, hắn không phải mới vừa nói sao, hắn muốn mời người hỗ trợ quét dọn vệ sinh, cùng lắm thì ba huynh đệ chúng ta giúp hắn quét dọn vệ sinh thôi, đúng không, Tô đồng học...” Lí Hạo cười ha ha một tiếng, cũng đã xong tới.

Tô Phàm cau mày, nhìn một chút ba người đang vây quanh lại đây, ba cái gia hỏa ngay cả chi khí non nớt đều héo rút thế nhưng cũng dám tới làm tiền mình, cái này thật đúng là rỗng không chỗ nước cạn, hồ lạc đồng băng a.

“Lí Hạo, người không thể như vậy, Tô đồng học là bạn học mới, chúng ta hắn là giúp hắn nhiều một chút, không nên bắt nạt hắn, Tô đồng học, người nếu là có việc, người đi trước đi, ta giúp người quét dọn vệ sinh!” Tô Phàm còn không có nói chuyện, Điền Hiểu Tĩnh đã lại một lần nữa lên tiếng nói, càng là đứng ở trước người Lí Hạo.

Rất có ý định đem Lí Hạo ngăn lại.

Điền Hiểu Tĩnh hành động, làm Tô Phàm cùng đám người Lí Hạo ngẩn người, Tô Phàm là không nghĩ tới cái thiếu nữ nhìn như nhu nhược này sẽ dũng cảm như vậy bảo hộ chính mình.

Lí Hạo là không nghĩ tới Điền Hiểu Tĩnh sẽ vì một cái học sinh mới tới cùng chính mình đối nghịch.

“Hiểu Tĩnh, người không phải là thích tên tiểu bạch kiểm này đi?” Thanh âm Lí Hạo đã hơi có chút âm trầm.

“Lí Hạo, người nói bậy...” Tựa hồ bị người đâm trúng tâm sự, Điền Hiểu Tĩnh bản năng cãi cộ nói, nhưng là khuôn mặt của nàng lại càng đỏ hơn.

“Nói bậy? Nếu như ta nói bậy, vậy người tránh ra a!” Lí Hạo hừ lạnh nói.

“Ta không cho, người không thể bắt nạt Tô đồng học!” Điền Hiểu Tĩnh vẻ mặt kiên trì.

“Ha ha, thật không nghĩ tới, ta theo đuổi người một năm, người cũng không có đáp ứng, ngược lại thích cái tiểu bạch kiểm mới tới này, Điền Hiểu Tĩnh, người thật đúng là làm cho ta đau lòng a!” Nhìn đến ánh mắt đầy quật cường của Điền Hiểu Tĩnh, trên mặt Lí Hạo trở nên dừ tợn.

“Lí Hạo đồng học, còn xin người không nên nói bậy..., người người thả ta ra...” Điền Hiểu Tĩnh đang muốn giải thích, Lí Hạo phảng phất giống như chó hoang nổi điên nhào về phía nàng, một tay đem nàng ôm lấy, càng là muốn hướng nàng hôn lên.

Chuyện đột nhiên xảy ra, Điền Hiểu Tĩnh cả người giật nảy mình, nghĩ đến Tô Phàm ở ngay bên cạnh, cơ hồ không có trải qua suy nghĩ, một phen tránh ra khỏi Lí Hạo, trở tay một cái tát phiến ở trên mặt Lí Hạo.

Thanh âm thanh thúy vang vọng phòng học trống rỗng, trừ bỏ mấy người bọn họ, mặt khác mấy tên đồng học lưu lại đồng dạng muốn quét dọn vệ sinh đều là một trận kinh ngạc, ai cũng không nghĩ tới ngày bình thường điềm đạm nho nhã Điền Hiểu Tĩnh sẽ cho lớp học nhất cuồng Lí Hạo một cái tát.

Thời gian phảng phất tại đây một khắc ngừng lại, liền ngay cả Điền Hiểu Tĩnh cũng bị động tác của mình giật nảy mình, nàng thê nhưng đánh Lí Hạo một cái tát?

Chỉ có Tô Phàm khoe miệng hiện ra một nụ cười nhàn nhạt, cô nương này thật thú vị.

“Người... Người dám đánh ta...” Ước chừng kinh ngạc một hồi lâu, Lí Hạo mới hồi phục tinh thần lại, một tay che nửa gương mặt của mình, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Ngay trước mặt người khác, ngay trước mặt tiểu đệ của mình, chính mình lại bị nữ sinh mà mình yêu thích đánh?

“Lí Hạo, thật... Thật xin lỗi...” Thiện lương Điền Hiểu Tĩnh có chút bối rối, nàng thật không phải cố ý.

“Thật xin lỗi? Ha ha, Lâm Nguyên, Vương Lỗi, nhìn kỹ, hôm nay ta nhất định phải làm Hiểu Tĩnh trở thành chị dâu của các người!” Mãnh liệt phần nộ làm Lí Hạo đã có chút mất đi lý trí, trực tiếp liền hướng Điền Hiểu Tĩnh nhào tới...

“A...” Điền Hiểu Tĩnh trong miệng phát ra một tiếng kinh hô, thân thể bản năng hướng một bên tránh đi, thê nhưng lại bị Lí Hạo bắt lại cổ áo, như vậy quần quai, lập tức liền nghe đến “Két” một tiếng, áo ngắn tay trên người trực tiếp bị xé rách.

Tất cả mọi người sững sốt một chút, liền ngay cả Tô Phàm cũng không nghĩ tới Lí Hạo sẽ to gan như vậy, dám ở trong phòng học làm ra chuyện như vậy?

“Phù phù!” Một tiếng, Điền Hiểu Tĩnh thân thể ngã trên mặt đất, áo ngắn tay trên người bị xé rách một cái lỗ hổng thật dài, mông lớn trắng nõn lộ ra!

Nhìn đến này đó, vốn dĩ đã có chút mất lý trí hai mắt Lí Hạo càng là trong chớp mắt trở nên đỏ bừng một mảnh, giờ khắc này hắn không còn e ngại thầy cô, không còn e ngại nhân viên nhà trường, giờ khắc này hắn chỉ có một cái ý niệm trong đầu, chiếm hữu nàng, chiếm hữu cái nữ hài mà mình suy nghĩ sâu xa một năm này.

Trong miệng phát ra một tiếng trầm thấp gào rống, Lí Hạo trực tiếp liền hướng Điền Hiểu Tĩnh nhào tới.

Hai cái tiểu đệ của Lí Hạo cũng bị động tác của Lí Hạo giật nảy mình, bản năng cảm thấy như vậy không ổn, nhưng là ánh mắt của bọn hắn toàn bộ bị Điền Hiểu Tĩnh hấp dẫn, chỗ nào phản ứng kịp, liền tính kịp phản ứng, bọn hắn lại nào dám ngăn cản động tác của Lí Hạo.

Về phần mấy cái đồng học khác trong phòng học, càng là đã sớm sợ choáng váng.

Điền Hiểu Tĩnh trong mắt đã lộ ra thần sắc tuyệt vọng sợ hãi, nàng như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến ngày thường đối với nàng còn tính có lễ phép Lí Hạo sẽ ở trong phòng học thú tính quá độ.

Nghĩ đến chính mình khả năng tao ngộ, trong mắt của nàng tất cả đều là vẻ hoảng sợ.

“Àm!” Liền ở thời điểm thân thể Lí Hạo sắp nhào đến trên người Điền Hiểu Tĩnh, bàn học Tô Phàm bỗng nhiên bay lên, tựa như đạn pháo bay lên, sau đó trực tiếp đâm vào trên lưng Lí Hạo, đem cả người Lí Hạo hất bay ra ngoài, bàn học cũng rơi trên mặt đất, sách vở bên trong rải đầy đất.

Về phần Lí Hạo, càng là lấy một cái tư thế chó dữ chụp mỗi, ngã rầm trên mặt đất, một khuôn mặt coi như không tệ mải đến nát nhừ, đau nhức kịch liệt làm hắn phần nộ muốn đứng lên, tìm kiếm gia hỏa công kích chính mình, nhưng là một đạo thân ảnh thon dài đã xuất hiện ở trước người hắn.

Còn không có hiểu được chuyện gì xảy ra, một chân mang giày chiến quân dụng đã hung hăng rơi xuống, trực tiếp dẫm lên những ngón tay trên bàn tay phải của hắn...

- -

Editor: xuanmy0562

- -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Nội tâm không bị cản trở

Một trận đau đớn kịch liệt truyền đến.

Mơ hồ còn nghe được thanh âm xương vỡ vụn, Lí Hạo cả người đều đau đến hôn mê bất tỉnh, chỉ là ở trước khi ngất đi, ần ần thấy được một gương mặt tuần tú vẫn nhả, đây không phải Tô Phàm sao?

Trong phòng học đã một mảnh yên tĩnh, Vương Lỗi, Lâm Nguyên, Điền Hiểu Tĩnh, bao quát mặt khác mấy người, đều là vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tô Phàm một cước đạp nát xương ngón tay của Lí Hạo.

Tất cả mọi người trông mắt đều thiếu chút nữa trừng ra, biểu tình kia so với thấy được người ngoài hành tinh còn khiếp sợ hơn.

Tô Phàm, bạn học mới, cái người vài ngày trước mới chuyển tới lớp học, cái người soái ca vừa đến đã dẫn tới đông đảo nữ sinh lớp học truy phùng, cái người bề ngoài nhìn như văn nhả, rất nhiều thời điểm cũng sẽ ở trên mặt mạng theo nụ cười nhân nhật ánh nắng, lại có một màn đáng sợ như vậy.

Một cước đá bay bàn học chứa đầy sách vở, đạp bay Lí Hạo đang nhào về phía Điền Hiểu Tĩnh, ở thân thể Lí Hạo vừa mới rơi trên mặt đất chớp mắt, vốn dĩ ngồi ở trên chỗ ngồi hán đã xuất hiện ở trước mặt Lí Hạo, sau đó không đợi Lí Hạo bò lên, liền như vậy một cước đạp vỡ xương ngón tay của hán, nghĩ đến vừa rồi tiếng vỡ vụn chói tai kia, Vương Lỗi, Lâm Nguyên đồng thời đánh cái rùng mình.

Đây là bạn học mới Hạo ca nói có thể tùy ý bắt nạt sao?

Đây quả thực là một đầu ma thú.

Hoặc là nói một đầu ác ma!

Điền Hiểu Tĩnh đồng dạng tròn mắt há hốc mồm, Tô Phàm tới đây mấy ngày, dựa vào bề ngoài soái khí, tươi cười sáng lạn, đã trong bắt tri bất giác tiến vào trong lòng của nàng, khi thấy đám người Lí Hạo muốn dọa dẫm làm phiền Tô Phàm, nàng bản năng đứng dậy, nàng luôn cảm thấy loại nam sinh soái khí giống Tô Phàm là nhu nhược, là thiện lương, là dễ dàng bị người bắt nạt, nhưng là nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, Tô Phàm sẽ khủng bố như vậy.

Đem xương ngón tay người giẫm nát thế nhưng một chút cảm giác đều không có, tựa như giẫm nát chỉ là một viên đậu phộng.

Như vậy phong khinh vân đạm.

"Không sao chứ!" Điền Hiểu Tĩnh vẫn còn đang xuất thần, một đạo thanh âm ôn nhu ở bên tai vang lên, Điền Hiểu Tĩnh lúc này mới phát hiện Tô Phàm không biết khi nào đã đi tới trước người của mình, cúi xuống áo khoác của hán, khoác ở trên người mình.

"Không có... Không có việc gì..." Có thể được người âu yếm quan tâm, Điền Hiểu Tĩnh trong lòng nói không nên lời ngọt ngào, trong lúc nhất thời thế nhưng quên đi sợ hãi, chỉ là cảm thấy trong lòng một trận ngọt ngào.

"Còn nói không có việc gì, đầu gối đều trầy xước, ta đưa ngươi đi phòng y tế đi!" Tô Phàm nói, đã tiến lên đỡ lên Điền Hiểu Tĩnh.

Khoác trên người áo khoác của Tô Phàm, ngửi hương vị độc đáo trên người hán, Điền Hiểu Tĩnh chỉ cảm thấy chính mình tựa như đang nằm mơ, toàn bộ thân thể mềm mại vô lực, cơ hồ toàn bộ dựa vào trên thân Tô Phàm.

Hoàn toàn là một bộ dáng mặc cho quân bài bố.

"Các ngươi lưu lại, đem những thứ này toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ, hai người các ngươi, nếu như không muốn tay của hán hoàn toàn phế bỏ, tốt nhất lập tức đưa hán đi bệnh viện!" Tô Phàm một tay đỡ Điền Hiểu Tĩnh, một tay ôm eo nhỏ của nàng, quay người hướng tới mấy người vẫn còn ngu ngơ trong phòng học nói.

Thanh âm không nặng, nhưng là đối với mấy người trong phòng học mà nói, lại phảng phất quân vương thánh chỉ, tràn đầy uy áp, nơi nào còn dám tiếp tục ngăn người, vội vàng cầm lấy cái chổi liền tiến lên bắt đầu quét dọn.

Về phần Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên, nào dám nói nhiều một câu, chờ thân ảnh Tô Phàm vừa mới rời đi phòng học, trực tiếp liền hướng Lí Hạo chạy tới, ở đây còn có một cái người bị thương nặng cần khăn cấp trị liệu.

...

"Tô... Tô Phàm..." Trên đường đi tới phòng y tế, Điền Hiểu Tĩnh nửa ôm ở trong lòng ngực Tô Phàm, khuôn mặt đỏ bừng, thân thể một trận khô nóng, có chút ngượng ngùng mở miệng nói.

"Hà?" Tô Phàm cúi đầu nhìn một chút khuôn mặt tràn đầy đỏ ửng của Điền Hiểu Tĩnh.

"Có thể... Có thể đưa ta trở về phòng ngủ sao?" Đối mặt ánh mắt của Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh khá là ngượng ngùng.

"Người đầu gối trầy da, trước tiên cần phải đi phòng y tế xử lý một chút a!" Tô Phàm có chút kinh ngạc.

"Phòng ngủ của ta có hộp y tế, chút ấy tổn thương tự mình xử lý một chút là được, không cần đi phòng y tế, hơn nữa ta cái dạng này đi cũng không tốt lắm!" Điền Hiểu Tĩnh đỏ mặt nói.

Tô Phàm lúc này mới nghĩ đến, y phục của nàng đều bị xé rách, còn khoác lên áo khoác của mình đâu, như vậy đi phòng y tế quả thực có chút không thích hợp, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó liền như vậy đỡ lên Điền Hiểu Tĩnh hướng tới ký túc xá nữ sinh đi đến.

Học viện Minh Châu là một khu nhà học viện nửa phong bế, trên thực tế đại đa số học sinh đều ở tại trường học, lúc này đúng là thời gian tan học, rất nhiều học sinh đang từ ký túc xá hướng nhà ăn đi đến, thời điểm Tô Phàm đỡ Điền Hiểu Tĩnh đi vào ký túc xá nữ sinh, một đường chính là dẫn tới ánh mắt của vô số nữ sinh.

"Oa, hảo soái ah!"

"Không biết là lớp nào?"

"Thật sắc sảo đâu, nếu hần là bạn trai ta thì tốt rồi!"

"A, cái đó không phải Điền Hiểu Tĩnh sao? Nàng khi nào tìm một người bạn trai như vậy?" Trên đường đi, khắp nơi đều là loại âm thanh trò chuyện riu rít này, Tô Phàm là vẻ mặt không sao cả, nhưng là Điền Hiểu Tĩnh mặt đã sớm đỏ đến cổ, có lòng muốn từ trong ngực Tô Phàm tránh ra, thế nhưng lại luôn cảm thấy cả người mềm mại vô lực, như thế nào còn đứng lên được, chỉ có thể mặc cho Tô Phàm như vậy đỡ lấy mình, đi thẳng tới phòng ngủ của nàng.

Vừa đi vào phòng ngủ, Tô Phàm đôi mắt lập tức phát sáng lên, đây chỉ là một phòng bốn người bình thường nhất, bốn cái giường hoặc màu hồng phấn, hoặc là màu da cam nhỏ, đương nhiên, đây không phải Tô Phàm cảm thấy hứng thú, hần cảm thấy hứng thú nhất vẫn là góc tường treo các loại quần áo nội y, đặc biệt là một cái quần lót, màu đen nửa trong suốt, nhìn qua cực kì gợi cảm, cũng không biết là của ai.

Điền Hiểu Tĩnh lập tức liền hồi hận, sớm biết phòng ngủ lộn xộn như vậy, đánh chết nàng cũng không nguyện ý để Tô Phàm theo nàng vào, chỉ là hiện tại hồi hận cũng không kịp.

"Tô Phàm, phòng ngủ của bọn ta có chút loạn, người không cần để ý!"

"Ha ha, không có việc gì, so với phòng ngủ của nam sinh tốt hơn nhiều, cái giường nào là của người? Ta trước đi người ngồi xuống!"

"Giường kia..." Điền Hiểu Tĩnh chỉ chỉ cái giường thứ nhất bên trái, đúng là giường đệm treo cái quần lót nửa trong suốt kia, Tô Phàm trong lòng thoáng qua một tia kinh ngạc, chẳng lẽ nói mặt ngoài vẫn tĩnh Điền Hiểu Tĩnh trên thực tế có một trái tim lửa nóng không bị cản trở? Nếu không làm sao dám mặc quần áo bại lộ như vậy?

"Hộp y tế đâu?" Đem Điền Hiểu Tĩnh đỡ đến trên giường, thu hồi ánh mắt, Tô Phàm khẽ cười nói.

"Ồ trong ngăn tủ, vẫn là ta đi lấy đi!" Chỉ chỉ một cái ngăn tủ bên trái, Điền Hiểu Tĩnh mở miệng nói, nhưng là tựa hồ nghĩ tới cái gì, liền muốn đứng dậy, lại bị Tô Phàm ngăn lại.

"Người đầu gối có thương tích, vẫn là để ta đi!" Nói chuyện đồng thời, Tô Phàm đã đi tới phía trước ngăn tủ mở hộc tủ ra, liếc mắt một cái liền thấy được trong ngăn tủ có một cái hộp y tế, trừ cái đó ra, tất cả đều là quần áo của Điền Hiểu Tĩnh, làm Tô Phàm trợn mắt há hốc mồm chính là, trừ bỏ hai ba cái nội y bằng bông, thế nhưng toàn bộ là các loại quần áo gợi cảm đến cực điểm, báo văn, đường viền hoa, chạm rỗng nửa trong suốt, quả thực xem đến hần hoa cả mắt.

Kinh ngạc nhìn Điền Hiểu Tĩnh liếc mắt một cái, lại phát hiện Điền Hiểu Tĩnh đã nhanh muốn đem đầu vùi đến ngực, hiển nhiên là ngượng ngùng không được.

Thật không nghĩ tới, bề ngoài điềm tĩnh Điền Hiểu Tĩnh thế nhưng thật sự có một trái tim lửa nóng không bị cản trở.

Không lộ ra dấu vết lấy ra hộp y tế đi tới trước người Điền Hiểu Tĩnh, từ hộp y tế lấy ra còn cùng ngoáy tai, thật cẩn thận vì Điền Hiểu Tĩnh chà lau miệng vết thương trên đầu gối, mặc dù là thiếu gia Tô gia, bất quá khi còn bé vẫn luôn đi theo ở bên người lão gia tử, hần bị thương gì đó cũng là chuyện thường ngày, xử lý chút ấy vết thương nhỏ cũng là dễ như trở bàn tay.

Tô Phàm động tác rất là cẩn thận, bất quá còn đụng vào miệng vết thương sau đó truyền tới đau đớn vẫn như cũ làm Điền Hiểu Tĩnh âm thầm nhủ mày, bất quá nhìn đến Tô Phàm soái khí bức người tự thân vì mình chà lau miệng vết thương, trong lòng lại trào lên một cỗ ngọt ngào trước nay chưa từng có, thậm chí ngay cả áo khoác trên người trượt xuống cũng không có phát hiện.

"Xong rồi, đêm nay đừng chạm vào nước, ngày mai sẽ tốt hơn!" Đem miệng vết thương lau chùi một lần, lúc sau Tô Phàm nâng đầu lên, lập tức cả người sững sờ...

"A..." Chú ý tới ánh mắt của Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh lúc này mới phát hiện áo khoác trên người mình đã trượt xuống, hai tay bản năng bung kín bộ ngực của mình.

"Ha ha, thật có lỗi, ta còn có việc, đi trước!" Nhìn lướt qua gương mặt đỏ ửng của Điền Hiểu Tĩnh, Tô Phàm mỉm cười đứng lên.

Tuy nói bộ ngực của Điền Hiểu Tĩnh thực mê người, nhưng hắn còn không đến mức bởi vậy mất lý trí.

Sau khi nói xong, không đợi Điền Hiểu Tĩnh phản ứng, đã đứng dậy hướng tới ngoài cửa đi ra.

"Tô Phàm..." Liền ở thời điểm Tô Phàm sắp bước ra khỏi cửa phòng ngủ, Điền Hiểu Tĩnh bỗng nhiên mở miệng kêu lên.

"Hả?" Tô Phàm nhìn lại, phát hiện Điền Hiểu Tĩnh tuy rằng vẫn là che bộ ngực của mình, bắt quả đã ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn.

"Cảm ơn!" Nhìn khuôn mặt tuấn tú soái khí kia của Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh tựa hồ là lấy hết dũng khí nói.

"Ha ha, chúng ta đều là bạn học, không cần quá khách sáo, nhưng thật ra có một việc, không biết có nên nói hay không!" Tô Phàm cười ha ha.

"Ngươi nói..." Điền Hiểu Tĩnh bỗng nhiên cảm thấy tim đập có chút gia tốc, chẳng lẽ hắn muốn thổ lộ với mình sao?

"Kỳ thật quần áo trong ngăn tủ của ngươi đều rất đẹp, đặc biệt là cái màu đỏ rực kia, ngươi mặc vào nhất định rất đẹp, ha ha!" Sau khi nói xong, Tô Phàm kéo cửa phòng ra đi ra ngoài, lưu lại Điền Hiểu Tĩnh về mặt tròn mắt há hốc mồm? Việc hắn muốn nói chính là cái này?

Thật sự là mắc cỡ chết người!

Đổi thành những người khác, Điền Hiểu Tĩnh sợ là đã sớm chửi ầm lên, nhưng là đối phương là Tô Phàm, trừ bỏ ngượng ngùng ở ngoài, vẫn là ngượng ngùng.

Nghĩ đến một câu cuối cùng của Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh đầy mặt đỏ bừng thê nhưng từ trên giường đi tới phía trước ngăn tủ, lấy ra cái bộ nội y màu đỏ rực kia.

Hắn thích cái này sao?

Nhìn cái nội y cực kì bại lộ kia, Điền Hiểu Tĩnh thê nhưng ma quỷ xui khiến thay bộ nội y màu đỏ rực viên ren chưa bao giờ mặc qua này.

Nhìn chính mình trong gương, rực rỡ lóa mắt, khuôn mặt vốn đỏ ửng càng thêm đỏ bừng, hắn thật sự sẽ thích sao?

...

Tô Phàm cũng sẽ không nghĩ đến một câu tùy ý của mình sẽ để cho Điền Hiểu Tĩnh để bụng như vậy, thậm chí chịu đựng đau gối đau đốn thay bộ nội y mê người kia, nếu là biết, hắn nhất định sẽ nán lại cẩn thận quan sát một phen.

Ở trong ánh mắt ái mộ của vô số nữ sinh Tô Phàm đi ra ký túc xá nữ, nhìn đồng hồ, vẫn chưa tới 6h, đi quán bar chơi hiển nhiên quá sớm, nhưng nếu là trở về, cũng không có gì thú vị, lão đầu tử đem Viện Viện giữ lại Kinh Thành, muốn chính mình tự lực cánh sinh, một người về nhà nhưng không có nửa điểm thú vị.

Không bằng đi phòng ngủ xem một chút đi, tới mấy ngày rồi, còn không biết phòng ngủ của mình là cái bộ đáng gì đâu.

Càng không biết phòng ngủ của mình bên trong rốt cuộc có người nào, nghĩ tới đây, Tô Phàm trực tiếp hướng tới ký túc xá nam sinh đi đến.

Thời điểm hắn đi vào nhận phòng ngủ của mình, lại phát hiện trong phòng ngủ to như vậy chỉ có một người, một cái nam sinh đáng người khô gầy, đeo một cái mắt kiếng gọng vàng.

Nam sinh lớn lên còn tính không tồi, tuy nói so với chính mình mà nói kém một chút, bắt quả hắn đeo mắt kiếng gọng vàng nhìn qua lịch sự văn nhã, nghĩ đến vẫn là thực nhận nữ hài tử thích.

Lúc này hắn đang ngồi ở phía trước cái bàn chơi máy tính, sau khi Tô Phàm đi vào, chỉ là quay đầu nhìn lướt qua, liền tiếp tục chơi máy tính của mình, phảng phất Tô Phàm căn bản không tồn tại.

Làm thiếu gia Tô gia, Tô Phàm cũng có được kiêu ngạo của mình, tự nhiên làm không được loại hành động dùng mặt nóng thiếp mông lạnh của người khác, nhìn một chút giường của mình, phát hiện ga giường cùng đệm chăn đều sắp xếp gọn gàng, không giống có người động tới, lập tức yên lòng, xem ra cái phòng ngủ này vài người khác cũng còn tính không tệ, ít nhất sẽ không tự tiện chạm vào đồ của người khác.

Liền muốn lên giường ngủ một chút trong chốc lát, chợt nghe "Phanh" một tiếng, cửa phòng ngủ bị người từ bên ngoài trực tiếp phá tan, sau đó liền thấy một người nam sinh to lớn thân cao hơn một mét chín về mặt hung tướng đi vào.

"Ai là Tô Phàm..." Trong miệng nam tử truyền đến một tiếng hừ lạnh...

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Long có nghịch lân

Ai là Tô Phàm?

Tô Phàm cả người đều là sừng sốt gia hỏa này là tới tìm mình a, chỉ là mình tựa hồ không quen biết hắn a?

"Người tìm ta có việc?" Bất quá mặc kệ có quen biết hay không, người ta đã tìm tới cửa, Tô Phàm đương nhiên sẽ không lùi bước.

"Người chính là Tô Phàm?" Nghe được Tô Phàm trả lời, trên mặt tên nam tử cao lớn kia hiện lên một tia kinh ngạc, tựa hồ không nghĩ tới Tô Phàm là cái bộ dáng này.

"Đúng!"

"Rất tốt, ta gọi là Lý Cường, người theo ta đi một chuyến Long Đàm!" Đạt được trả lời khẳng định, nam tử cao lớn tự xưng Lý Cường hừ lạnh nói.

"Ta vì cái gì muốn đi tới Long Đàm?" Tô Phàm dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc nhìn về phía Lý Cường, gia hỏa này không phải là đầu có bệnh đi?

"Vì cái gì? Hắc hắc, Tô Phàm, người đem Lí Hạo đánh bị thương thành cái dáng vẻ kia, cứ như vậy cho qua làm sao được? Mọi người bạn học một hồi, ta khuyên người tốt nhất ngoan ngoãn nghe lời, thành thành thật thật theo chúng ta đi một chuyến, nếu không người đừng mơ sống thoải mái!" Lúc này, ngoài cửa lại truyền tới một trận âm thanh quen thuộc, thân ảnh Vương Lỗi đã đi vào.

Tô Phàm lập tức liền hiểu, những người này là tới vì Lí Hạo báo thù.

"Ha ha, vì Lí Hạo báo thù cũng quá nóng vội rồi, người vẫn còn ở bệnh viện, liền tìm đồng bọn đến, hắn là ngại thương thế quá nhẹ sao?" Nhìn Vương Lỗi từ cửa đi vào, Tô Phàm hừ lạnh một tiếng.

"Tô Phàm, người không cần phách lối, nếu không phải người sau lưng đánh lên Hạo ca, làm sao có thể đả thương Hạo ca, hiện tại Cường ca tự mình đến, người vẫn là theo chúng ta đi một chuyến đi, à, thiếu chút nữa đã quên, người vừa tới, có lẽ còn không biết Cường ca là ai, Cường ca là đại ca ruột của Hạo ca, hơn nữa còn là thành viên chính thức của Long Sát Hội trong trường học chúng ta, Tô Phàm, Long Sát Hội, người biết không?" Mắt thấy Tô Phàm nói chuyện cuồng vọng bực này, Vương Lỗi lập tức về mặt châm chọc nói.

Khi hắn cùng Lâm Nguyên đem Lí Hạo đưa ra cổng trường, Lí Hạo cũng đã tỉnh lại, vừa nghĩ tới mình ngay trước mặt Điền Hiểu Tĩnh bị Tô Phàm đánh ngã đi, Lí Hạo trong lòng chính là một trận nén giận, dạng sĩ nhục này hắn khi nào nếm thử qua? Một bên Lâm Nguyên đưa mình đi bệnh viện chữa trị, một bên Lâm Vương Lỗi thông tri đại ca Lý Cường của mình, vì hắn báo thù.

Lý Cường chính là thành viên chính thức của Long Sát Hội, Long Sát Hội, đây chính là một trong các xã đoàn cường đại nhất toàn bộ học viện Minh Châu, đừng nói Tô Phàm chỉ là một cái học sinh mới chuyển trường tới, liền tính những học sinh ở học viện Minh Châu học tập ba năm, bốn năm cũng không có người dám trêu chọc Long Sát Hội.

Cũng bởi vì có Lý Cường chống lưng, Vương Lỗi lá gan lớn không ít.

Nghe được ba chữ Long Sát Hội, vẫn luôn ở bên cạnh chơi máy vi tính gã đeo kính quay đầu nhìn lướt qua Lý Cường, sau đó lại yên lặng xoay người tiếp tục chơi máy tính của mình, tựa như hết thấy đều cùng hắn không có nửa điểm quan hệ.

Về phần Tô Phàm, lại là về mặt kinh ngạc nhìn Vương Lỗi, ánh mắt lộ ra biểu tình cực độ kinh hãi, trong miệng càng là phun ra mấy chữ: "Long Sát Hội?"

"Thế nào, sợ rồi sao?" Tô Phàm biểu hiện làm Lý Cường cùng Vương Lỗi rất là hài lòng.

Ở học viện Minh Châu, vẫn chưa có người nào dám không nể mặt Long Sát Hội.

"Đó là cái gì?" Nhưng là một câu kế tiếp này của Tô Phàm lại làm Lý Cường cùng Vương Lỗi trên mặt đặc ý trong nháy mắt sụp đổ.

"Chẳng lẽ là một đám ngu ngốc tạo thành bang hội?"

"Móa * mẹ người ngốc, tìm chết!" Lý Cường sắc mặt trong nháy mắt trở nên muốn có bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu khó coi, từ khi Long Vương một tay thành lập Long Sát Hội, gây dựng Long Sát hội uy danh hiển hách, về sau, toàn bộ học viện Minh Châu, thậm chí toàn bộ Minh Châu thị, ai không đối với người của Long Sát hội kính sợ có thêm, nhưng hiện tại, cái học sinh vừa mới chuyển tới này, cũng dám như vậy vũ nhục Long Sát hội, đây

không phải tìm chết là cái gì?

Lý Cường phản nộ cũng không để ý nơi này là phòng ngủ, ở chỗ này động thủ sẽ dẫn phát cái dạng gì hậu quả, nâng lên nắm đấm liền hướng đầu Tô Phàm đập tới, rất có xúc động đem đầu Tô Phàm đập nát.

Nhưng mà, lại không có trong tưởng tượng một màn đầu bị nện phá, ngược lại truyền đến "Ba" một tiếng giòn vang, một quyền uy mãnh kia của Lý Cường lại bị Tô Phàm một tay bắt lại.

Mà trên mặt Tô Phàm vốn có một ít cột nhà cũng biến mất vô tung vô ảnh, thay vào đó là mặt tràn đầy sương lạnh.

"Người mới vừa nói cái gì..." Một tay bắt lấy cổ tay Lý Cường, Tô Phàm chậm rãi ngẩng đầu lên, con ngươi băng lãnh nhìn chằm chằm Lý Cường, không mang theo một tia tình cảm.

Đối với cả đời hắn mà nói, nếu còn có cái thứ gì là không thể đụng chạm vào, đó chính là mẫu thân của hắn.

Từ nhỏ đến lớn, sinh hoạt ở cái đại viện kia hắn nhìn quen các loại lục đục với nhau, nhìn quen các loại nhân tình ấm lạnh, chứng kiến nhiều nhất chính là các loại quyền lực tranh đấu, cho dù là phụ thân hắn, vì quyền lực, cũng thường thường xem nhẹ cảm thụ của hắn, nếu như nói trên thế giới này còn có một người chân chính yêu hắn, đó chính là mẫu thân.

Nhưng là cái nữ nhân yêu hắn nhất đó, lại ở ba năm trước đây bởi vì một hồi bệnh nặng vĩnh viễn rời đi hắn, cũng bắt đầu từ lúc đó, mẫu thân, liền trở thành nghịch lân trong lòng của hắn, bất luận kẻ nào đều không cho phép đụng chạm nghịch lân!

Bị ánh mắt Tô Phàm nhìn chằm chằm, dù là gan lớn như Lý Cường cũng cảm giác trong lòng sợ hãi, một cổ mạc danh lạnh lẽo từ trong tim vọt lên, nhưng là vừa nghĩ tới mình chính là thành viên Long Sát Hội, chẳng lẽ còn sẽ sợ một cái học sinh chuyển trường hay sao?

Lập tức lần nữa mở miệng nói: "Ta nói * * * * mẹ ngươi ngốc!" Nói chuyện đồng thời, một cái tay khác vung lên liền muốn cho Tô Phàm một cái tát.

Hơn nữa càng thêm dùng sức.

"Suru!" một tiếng, Tô Phàm thân thể hơi hơi lùi lại, liền như vậy tránh đi một tát này, sau đó không đợi Lý Cường kịp phản ứng, trở tay một cái tát quăng ra.

"Ba!" một tiếng giòn vang, Tô Phàm bàn tay nặng nề mà đập vào trên mặt Lý Cường, phòng ngủ to như vậy lập tức vì đó mà ngừng lại, tất cả mọi người, liền ngay cả gã đeo kính văn nhả kia cũng là quay đầu nhìn thoáng qua Lý Cường, liền thấy trên mặt Lý Cường rõ ràng nổi lên năm cái dấu ngón tay.

Trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Mà Vương Lỗi đã sớm sợ choáng váng, Tô Phàm cũng dám đánh trả? Không chỉ có đánh trả, còn dám cho Cường ca một cái tát? Chẳng lẽ hắn không biết Cường ca là người của Long Sát Hội sao?

Hắn đây là thực sự muốn chết hay sao?

Lý Cường đồng dạng bị đánh ngốc, từ khi trở thành thành viên Long Sát Hội, vào cái ngày đó bắt đầu liền không còn có người dám động thủ với hắn, hiện tại, cái học sinh mới không biết chỗ nào chuyển tới này, thế nhưng cho hắn một cái tát? Là cho hắn một cái tát, trước mặt nhiều người như vậy cho hắn một cái tát.

Không phé bỏ hắn, mình về sau còn như thế nào ở học viện Minh Châu đặt chân?

"Người mẹ nó dám đánh ta, người * * * * tìm chết!" Lý Cường là thật sự nổi giận, hoàn toàn nổi giận, hắn giận dữ lại một lần nữa vung lên nắm đấm, liền hướng Tô Phàm đập tới, hắn thậm chí không có áp chế lực lượng của mình, rất có xúc động đem Tô Phàm giết chết.

Tốc độ của hắn cực nhanh, cơ hồ là chớp mắt thời gian, cái đại nắm đấm kia đã đi tới trên đỉnh đầu Tô Phàm, mắt thấy liền phải đập trúng Tô Phàm, Tô Phàm động.

Tốc độ của hắn càng nhanh, nhanh đến mức tất cả mọi người không kịp làm ra bất cứ phản ứng gì, đã nhanh như tia chớp hướng phía trước bước ra, không chỉ có tránh đi một quyền đánh tới của Lý Cường, còn trực tiếp một quyền đánh vào bụng nhỏ Lý Cường, Lý Cường trong miệng truyền đến một tiếng kêu rên sau đó không đợi Lý Cường phản ứng, đầu gối phải nhanh như tia chớp gơ ra, trực tiếp đá vào giữa hai chân Lý Cường.

"Ngô!" Một tiếng thống khổ kêu rên từ trong miệng Lý Cường truyền đến, mới vừa rồi còn uy phong凛凛 thân thể hắn bắt đầu bản năng co người lại, hai chân cũng là bản năng kẹp lấy.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm đã cầm lấy tóc của hắn, thừa dịp yếu hại của hắn bị tập kích, toàn thân vô lực, một phen vận đầu của hắn liền hướng vách tường bên cạnh đập tới.

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, đầu Lý Cường cùng vách tường tới một lần tiếp xúc thân mật nhất, đâm đến đầu của hắn chính là một trận lóa mắt.

Thân thể cao lớn cũng là một trận lay động, tựa hồ tùy thời đều có khả năng ngã xuống, nhưng là Tô Phàm không đợi hắn té ngã trên mặt đất, lại một lần nữa nắm chặt tóc hắn, đối với vách tường lại tới một lần va chạm.

"Ba!" một tiếng, lần này, điểm va chạm từ cái trán biến thành cái mũi, bản thân cái mũi là một bộ vị yếu ớt nhất trong cơ thể người, đám người liền nghe đến một tiếng giòn vang, xương mũi của Lý Cường bị đâm đến vỡ nát, một mặt kiêu diễm huyết hoa từ không trung nở rộ.

Lý Cường cả người đã đau đến sắp ngã đi, nhưng mà Tô Phàm tựa hồ cũng không có ý định bỏ qua hắn, thế nhưng lại một lần nữa nắm lấy tóc của hắn, tiếp tục hướng tới vách tường đánh tới.

"Àm!" Lại là một tiếng vang thật lớn, thậm chí đập đến vách tường đều là một trận run rẩy, Lý Cường chỉ cảm thấy hai mắt đen thui, toàn bộ thiên địa cũng bắt đầu xoay tròn, mà bộ mặt của hắn càng là một mảnh máu me.

"Ba!" Tựa như ném một con chó chết ném đi Lý Cường, Lý Cường thân thể cao lớn mềm thành một đoàn, trực tiếp ngã xuống, Tô Phàm còn không có ý định bỏ qua hắn, lại là một cước thật mạnh đập ở lồng ngực của hắn, đập đến hắn há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

"Lão tử mẹ nó đánh chính là ngươi!" Một cước đập ở ngực Lý Cường, thân thể hơi khom, một tay chống tại trên đầu gối, Tô Phàm liền như vậy trên cao nhìn xuống hướng tới Lý Cường đã thảm không nổi nhìn.

"Phốc phốc..." Đôi mắt Tô Phàm gần trong gang tấc, đôi mắt lời nói cuồng vọng của hắn, có lòng muốn muốn giáo huấn hắn Lý Cường chỉ kịp lại một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, liền hoàn toàn hôn mê bất tỉnh!

Tĩnh!

Phòng ngủ to như vậy lập tức lâm vào một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người là về mặt hoảng sợ nhìn hết thấy này, Lý Cường, cái gia hỏa này nghe nói có Taekwondo nghiệp dư cấp 7, cái hắn từ thân cao gần một mét chín, thể trọng gần một trăm tám mươi cân này, lại bị Tô Phàm, cái gia hỏa nhìn như nhu nhược này đánh hôn mê bất tỉnh hai ba lần?

Cái này sao có thể?

Đặc biệt là Vương Lỗi, sắc mặt của hắn đã trở nên so với giấy dầu còn khó nhìn hơn.

Gia hỏa này, hắn cũng dám đánh trả không nói, còn đem Cường ca đánh hôn mê bất tỉnh?

Ra tay còn tàn nhẫn như vậy? Hắn vẫn là người sao?

Khi ánh mắt Tô Phàm quét tới, Vương Lỗi nhìn thấy chính là một đôi ánh mắt che kín tơ máu, nhìn đến đôi mắt đỏ bừng kia, Vương Lỗi thân thể lại là một trận run rẩy, giữa hai chân càng là truyền đến một dòng nước ảm, hắn thế nhưng sợ tới mức tiểu tiện mất khống chế.

"Cút!" Nhìn những gia hỏa này bị dọa sợ, Tô Phàm lạnh lùng hừ một tiếng, hắn sợ còn tiếp tục như vậy, hắn sẽ làm ra cái chuyện gì khác người.

Long có nghịch lân, chạm vào tất vong, với hắn mà nói, mẫu thân, chính là nghịch lân vĩnh viễn trong lòng của hắn, một mảnh nghịch lân ai cũng không cho chạm vào!

Nghe được Tô Phàm rống giận, đám người Vương Lỗi như nhặt được đại xá, một đám tiến lên đỡ Lý Cường liền hướng ra phía ngoài chạy đi, lúc đến vênh váo tự đắc biến mất vô tung vô ảnh, liền giống như một đám chó nhà có tang.

Đơn giản là Tô Phàm đánh trả quá mức đáng sợ!

Bất quá một lát thời gian, trong phòng ngủ đã khôi phục yên tĩnh, luồng lệ khí trên người Tô Phàm, cũng dần dần tiêu tán, nếu không phải trên vách tường có một vũng máu, ai cũng sẽ không nghĩ tới nơi này trước đó từng phát sinh sự kiện ấu dâm là cùng một chỗ.

"Ngươi gặp phiền phức!" Tận đến giờ phút này, từ đầu đến cuối vẫn luôn duy trì trầm mặc, nam sinh mắt kiếng gọng vàng bỗng nhiên mở miệng nói...

--

Editor: xuanny0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Long Sát hội

"Phiền phức?" Tô Phàm cau mày, trong mắt tơ máu dần dần tan đi, quay đầu nhìn về phía gã đeo kính, hơi có chút kinh ngạc.

Không phải kinh ngạc sẽ gặp phiền phức gì, mà là kinh ngạc cái gia hỏa này từ đầu đến cuối vẫn luôn lãnh đạm xem diễn sẽ bỗng nhiên quan tâm chính mình.

"Tên gia hỏa bị người đánh ngất tuy rằng chỉ là một cái thành viên bình thường của Long Sát Hội, nhưng là người Long Sát Hội cực kỳ bao che khuyết điểm, bọn hắn sẽ không dễ dàng buông tha người!" Gã đeo kính xoay người qua, về mặt bình tĩnh nói với Tô Phàm.

"Long Sát Hội rất lợi hại?" Tô Phàm vừa tới học viện Minh Châu mấy ngày, tự nhiên không biết Long Sát Hội là cái gì, vừa rồi Vương Lỗi tuy rằng nói qua, nhưng cũng không có coi thành chuyện gì to tát, hiện tại các loại xã đoàn trong học viện cái gì cần có đều có, ở hắn xem ra, Long Sát Hội cũng bất quá là cái xã đoàn bình thường mà thôi.

"Àn, học viện Minh Châu chính là học viện tư thực đẳng cấp cao nhất ở Minh Châu thị, học sinh có thể tiến vào học viện Minh Châu hoặc là gia thế bất phàm, hoặc là năng lực xuất chúng, nói câu khoa trương, học sinh học viện Minh Châu không có một cái nào đơn giản, dưới tình huống như thế, mỗi một cái học sinh đều không muốn xếp dưới người khác, vì hình thành chính mình uy vọng, cơ hồ mỗi một cái học sinh tiến vào Minh Châu học viện liền nghĩ tổ kiến thế lực của mình, hiện giờ học viện Minh Châu từng cái học sinh thế lực nhiều vô số kể, nhưng là chân chính làm cho tất cả mọi người nhớ kỹ, làm cho tất cả mọi người biết, thậm chí e ngại cũng chỉ có bốn cái, Long Sát Hội chính là một trong số đó, người đã thương Lý Cường, bị thương không phải mặt mũi của một mình hắn, mà là mặt mũi của toàn bộ Long Sát Hội, cho nên, bọn hắn sẽ không bỏ qua cho người!" Nhìn đến Tô Phàm vẻ mặt không sao cả, gã đeo kính lông mày hơi hơi nhăn lại, tựa hồ có chút khó hiểu, Tô Phàm đã chọc tới tai họa lớn như vậy, như thế nào bộ dáng không có một chút sốt ruột? Là bối cảnh của hắn quá mạnh? Vẫn là người không biết không sợ?

Nghe được lời nói của gã đeo kính, Tô Phàm trên mặt không có quá nhiều biến hóa, ngược lại đem gã đeo kính tỉ mỉ đánh giá một lần?

"Như thế nào?" Gã đeo kính đồng dạng có chút kinh ngạc, đều lúc này, gia hỏa này không lo lắng còn chưa tính, nhìn chằm chằm vào chính mình làm cái gì?

"Ta rất tò mò!"

"Tò mò cái gì?"

"Tò mò người vì cái gì muốn nói cho ta những thứ này..."

"..." Gã đeo kính như thế nào cũng không có nghĩ đến, đến lúc này, Tô Phàm suy nghĩ không phải sự tình của Long Sát Hội, mà là chính mình.

Nhìn Tô Phàm vẻ mặt không sao cả, gã đeo kính chung quy là thờ dài một cái: "Chúng ta là bạn cùng phòng, cũng là bạn cùng lớp!"

"Bạn cùng lớp?" Tô Phàm có chút kinh ngạc, bạn cùng phòng có thể lý giải, nhưng là bạn cùng lớp? Chính mình tới mấy ngày rồi, cũng chưa từng thấy qua gia hỏa này a?

"Ta gọi là Cảnh Thần, cũng là học sinh năm thứ hai ban ba, bất quá rất ít đi lên lớp!" Tựa hồ là nhìn ra Tô Phàm nghi hoặc, Cảnh Thần mở miệng giải thích.

"Ha ha, nguyên lai là như vậy, ta gọi là Tô Phàm, cảm ơn người nhắc nhở!" Tô Phàm bưng tỉnh đại ngộ, thời điểm tự giới thiệu chủ động hướng đối phương đưa tay phải ra, đối với người quan tâm mình, hắn chưa hề cũng sẽ không ngạo khí.

"Không cần, nhưng thật ra người, liền một chút đều không lo lắng sao?" Cảnh Thần nhẹ nhàng vẫy vẫy tay nói.

Hắn quả thực là không có từ trên mặt Tô Phàm nhìn ra nửa điểm biến hóa, phảng phất Long Sát Hội cường đại hay không đều cùng hắn không có chút quan hệ nào.

"Lo lắng? Cái này có cái gì cần lo lắng? Bình đến tướng chán, nước đến đất chặn, ta còn chưa tin bọn hắn dám ở trường học giết ta!" Tô Phàm hai tay bắt chéo, rất là không sao cả nói.

"Tốt a, là ta nhiều chuyện!" Đối với Tô Phàm không sao cả, Cảnh Thần đồng dạng là nhẹ nhàng thờ dài một cái, nguyên bản cho rằng có thể gặp được một cái người có chút bản lĩnh, nhưng là hiện tại, cũng là một cái dũng phu không tìm không phối mà thôi.

"Ha ha, không có, vẫn là đa tạ người nhắc nhở, người còn chưa ăn cơm tối phải không? Nếu không ta mời người ăn bữa cơm?"

"Không cần, ta đã ăn qua." Cảnh Thần thần nhiên nói một câu, lại quay đầu bắt đầu chơi máy tính của mình, phảng phất vừa rồi hết thảy đều chỉ là mộng ảo

Nhìn đến Cảnh Thần hứng thú thiếu thiếu, Tô Phàm cũng không tốt hỏi nhiều cái gì, đối với hai người cùng phòng khác, cũng mất đi hứng thú tìm hiểu, nhìn đồng hồ, đã hơn 6h, quay người hướng tới bên ngoài đi ra, thời gian này vừa vặn đi ăn một chút gì lại đi quán bar, lão đầu tử đem chính mình lưu đây tới nơi này, cũng không có nói không cho phép chính mình đi quán bar, đêm dài đằng đẵng, không đi quán bar tìm một chút kích thích như thế nào ngủ được?

Liền ở thời điểm Tô Phàm đi ra khỏi trường, khu vực phía nam học viện Minh Châu, có một mảnh hồ nước diện tích mấy vạn mét vuông, hồ nước này, được xưng là Long Đàm.

Đơn giản là ở giữa Long Đàm, đứng sừng sững một cây trụ Đẳng Long cao hơn mười trượng.

Ở phía đông Long Đàm, còn xây dựng một tòa kiến trúc kiểu Trung Quốc chiếm diện tích hai ba ngàn mét vuông, một tòa kiến trúc có một cái danh tự vang dội - Long Quán.

Từ khi Long Vương một tay thành lập Long Sát Hội về sau, nơi này liền trở thành trụ sở của Long Sát Hội.

Ngày bình thường, trừ bỏ thành viên Long Sát Hội, những học sinh khác rất ít đặt chân đến vùng này, cho nên rất nhiều thời điểm, nơi này đều không có bao nhiêu người.

Bất quá lúc này, ngay trung tâm trên quảng trường Long Quán, lại là tụ đầy hơn trăm người, tất cả mọi người ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, chẳng qua sau lưng kiểu áo Tôn Trung Sơn, đều thêu lên một cái thân long bay lên không, tựa như khốn long thăng thiên, ở vị trí cổ áo, còn thêu lên kim sắc long văn, trọn bộ trang phục nhìn qua cực có cá tính.

Tất cả mọi người là mặt vô biểu tình đứng ở nơi đó, ánh mắt lạnh như băng toàn bộ rơi vào một người đang quỳ trong sân rộng.

Người kia tên là Lý Cường, đúng là tên Lý Cường bị Tô Phàm đánh gãy đi, lúc này cái mũi hắn còn chảy máu, nửa bên mặt đều sưng vù lên, khuôn mặt nhìn qua muốn có bao nhiêu chật vật liền có bấy nhiêu chật vật, nhưng là hắn cũng không dám biểu lộ ra bất kỳ đau đớn nào, chỉ là đầu cúi thấp, không dám nói nhiều một câu.

Đơn giản là ở trước người hắn ngồi một người.

Ngồi một người nam tử tướng mạo vô cùng lạnh lùng.

Nam tử có một cái đầu trọc, trên đầu có một cái hoa văn chín đầu rắn, thân rắn phủ kín toàn bộ đầu, nhìn qua cực kì quỷ dị, trên người của hắn mặc một bộ y phục màu đen, phía dưới là một cái quần jean, cả người ngồi ở chỗ kia, nhìn như tùy ý, thễ nhưng lại cho Lý Cường mang đến áp lực lớn lao, đơn giản là người trước mắt này tên là Tiêu Đẳng, chính là một trong những nhân vật trọng yếu nhất của Long Sát Hội, mà hắn còn có một cái ngoại hiệu khác —— Quý Vương!

Một cái cường nhân thủ đoạn tàn nhẫn, phong cách lãnh khốc tuyệt đỉnh.

Có thể không chút nào khoa trương, Long Sát Hội có thể có uy vọng như hôm nay, có thể để cho vô số người kính sợ, công lao của hắn không thể bỏ qua.

Thậm chí nếu không phải Long Vương vẫn luôn đè nén hắn, Long Sát Hội đã sớm trở thành xã đoàn lớn nhất học viện Minh Châu.

"Bị người đánh?" Nhìn Lý Cường quỳ gối trước người, Tiêu Đẳng chậm ung dung từ trong túi quần móc ra một điều thuốc lá, ngậm tại trong miệng, cổ tay khẽ đảo, một hộp diêm xuất hiện trong tay, sau đó chậm rãi lấy ra một que diêm, nhẹ nhàng vạch một cái, mặc cho ngọn lửa sắp thiêu đốt hết lúc này mới đem điều thuốc kia nhóm lửa, sau đó thật sâu hít một hơi, lúc này mới hướng Lý Cường nói.

"Đứng!" Đối mặt Tiêu Đẳng tra hỏi, Lý Cường không dám có nửa điểm giấu diếm.

"Nghe nói là một cái học sinh mới chuyển tới?" Tiêu Đẳng lại chậm ung dung nói một câu.

"Đứng!"

"Ha ha..." Nhìn đến Lý Cường trả lời thẳng thắn, Tiêu Đẳng khòe miệng nổi lên một nụ cười nhàn nhạt.

Nhìn đến tươi cười như vậy, ở đây rất nhiều người trái tim đồng thời căng thẳng.

"Phé vật!" Quả nhiên, mới vừa rồi còn đầy mặt tươi cười Tiêu Đẳng bỗng nhiên sắc mặt biến đổi, nâng lên một cước liền như vậy đá vào ngực Lý Cường, Lý Cường thân thể gần hai trăm cân tựa như con điều bị đá bay, văng ra một đạo mỹ lệ đường vòng cung, ngã rầm trên mặt đất.

Miệng há ra, chính là một ngụm máu tươi phun ra.

Sắc mặt đã trở nên tái nhợt một mảnh, nhưng là hắn lại hừ cũng không dám hừ một tiếng, ngược lại vội vàng bò lên, tiếp tục quỳ trên mặt đất, buông thõng đầu, thái độ muốn có bao nhiêu cung kính liền có bấy nhiêu cung kính.

"A..." Nhìn đến Lý Cường vẫn như cũ về mặt cung kính, Quý Vương Tiêu Đẳng nhẹ giọng thở dài một cái, lại là phé vật, chung quy là thành viên của bang hội mình a.

"Triệu Thiên Hổ, chuyện này ngươi đi xử lý đi!" Quay đầu nhìn về một tên nam tử khác đứng ở trước mặt nói một tiếng, Quý Vương hứng thú tẻ nhạt đứng dậy, hướng tới đằng sau quảng trường đi đến.

"Vâng!" Triệu Thiên Hổ thấp giọng lên tiếng, chờ đến thân ảnh Quý Vương Tiêu Đẳng hoàn toàn biến mất, lúc này mới đối với Lý Cường nói: "Đi đường thương trước đi, ngày mai mang ta đi gặp hắn!"

"Vâng, Triệu ca..." Đang quỳ trên mặt đất Lý Cường cảm kích lên tiếng.

"Tất cả giải tán đi!" Hướng tới người chung quanh phát phát tay, Triệu Thiên Hồ cũng là tẻ nhạt vô vị hướng tới bên trong Long Quán đi vào, bất quá là một chuyện nhỏ mà thôi, thực sự không đáng làm to chuyện, xem ra Quỷ Vương là nhân đến quá lâu.

--

Editor: xuanny0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Mỹ nữ đua xe

Tô Phàm cũng không biết chính mình đã đưa tới sự chú ý của Quỷ Vương, càng không biết Triệu Thiên Hồ một trong thập đại chiến tướng của Long Sát Hội đã tự mình tiếp nhận việc này, lúc này hắn đang ngồi ở trên quầy quán bar Tiên Vũ Phi Dương uống vào rượu ngon.

Tiên Vũ Phi Dương chính là quán bar phồn hoa nhất thế hệ này, bởi vì hoàn cảnh trị an tốt đẹp, vẫn luôn là quán bar được những cái bạch lĩnh nhóm thích nhất, bao quát học sinh mấy trường đại học gần đó, ở buổi tối cũng có rất nhiều người thích tới nơi này, điều này cũng tạo thành nơi này phồn hoa náo nhiệt.

Quầy bar vẫn luôn là chỗ ngồi Tô Phàm thích nhất, trừ bỏ có thể tận mắt thưởng thức kỹ thuật pha rượu cao siêu của điều tử sư, thường thường gặp được một ít cô gái xinh đẹp, cực có hương vị nữ nhân.

Chẳng hạn như nữ tử ngồi ở bên cạnh hắn lúc này.

Nữ tử nhìn qua ước chừng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, mặc một bộ áo somi màu trắng, phía dưới là một cái quần jean màu đen, dưới chân là một đôi giày ủng màu đen, ăn mặc cực có cá tính.

Một đầu tóc dài hơi cuộn xoắn xuống, lộ ra nửa bên gương mặt khá tinh xảo.

Mượn nhờ ánh đèn quầy bar, Tô Phàm có thể thấy rõ ràng lông mi thật dài kia của nàng, liền ngay cả một chút tinh tế mồ hôi bên trên chóp mũi của nàng cũng là rõ ràng có thể thấy được.

Nàng ngồi ở chỗ này đã hơn mười lăm phút, gọi ba ly cocktail, bản thân uống hai ly, còn thừa lại một ly đặt lên bàn, một đôi mắt câu hồn liền như vậy nhìn chăm chăm chất lỏng màu đỏ trong ly, phảng phất chung quanh hết thấy cùng nàng không còn có nửa điểm quan hệ.

Nàng liền như vậy lẳng lặng nhìn, Tô Phàm liền như vậy lẳng lặng nhìn chăm chăm, trạng thái như thế đã kéo dài ước chừng ba phút.

"Yên tỵ, tất cả mọi người chuẩn bị xong!" Lúc này, một người nữ tử ăn mặc nóng bỏng từ bên ngoài quán bar vội vàng chạy vào, ở bên tai nữ tử kia nói.

"Ân, người hãy đi trước!" Nữ tử khẽ gật đầu, sau đó cầm lên ly rượu trên bàn, đem rượu ngon trong ly uống một hơi cạn sạch sau đó lại đem ly rượu thật mạnh đặt ở trên quầy bar.

"Ba ly cocktail, tính tiền ở trên người hắn!" Một tay chỉ vào Tô Phàm, nữ tử hướng tới người phục vụ nói một câu.

"Được rồi!" Người phục vụ lễ phép cười một tiếng.

Về phần nữ tử kia, lại là quay người liền muốn rời đi.

"Chờ một chút..." Tô Phàm lập tức đưa tay ngăn cản nàng.

Nói đùa, chính mình cùng người lạ không quen, dựa vào cái gì giúp người thanh toán?

"Có việc?" Nữ tử liếc mắt nhìn thoáng qua Tô Phàm, rất là tùy ý nói.

"Dựa vào cái gì người uống rượu ta phải trả tiền?"

"Người xem ta ba phút, mời ta uống ba ly rượu tính tiền nghỉ người!" Nữ tử nói, đẩy tay Tô Phàm ra, hướng tới bên ngoài đi đến.

Tô Phàm lập tức chính là một trận buồn bực, đây là cái đạo lý gì? Nhìn ba phút liền phải mời người uống ba ly rượu? Còn tính tiền nghỉ chính mình?

Tốt a, xem ở phân thượng người là mỹ nữ, cũng không cùng người so đo, bắt quá uống rượu của ta liền như vậy muốn rời đi, chỗ nào dễ dàng như vậy.

"Chờ một chút..."

"Như thế nào? Còn có việc?" Nữ tử ngừng thân thể, cũng không quay đầu lại nói.

"Các người đây là muốn đi chỗ nào?"

"Đưa xe!"

"Đưa xe?"

Tô Phàm sững sốt không nghĩ tới nữ hài tử cũng thích đưa xe?

Nữ tử không nói gì thêm, lại một lần nữa dậm chân hướng tới bên ngoài đi đến, tỷ muội của mình vẫn chờ mình đâu?

"Chờ một chút!" Ai ngờ đến thanh âm của Tô Phàm lại một lần nữa vang lên.

"Lão nương còn không phải là uống ba ly rượu sao? Người rút cuộc muốn như thế nào? Muốn hay không lão nương ngủ với người ba đêm?" Lại một lần nữa bị gọi lại, nữ tử hoàn toàn nổi giận, chưa thấy qua nam nhân hẹp hòi như vậy.

"Ngạch, cái này nếu là người cam tâm tình nguyện, nhưng thật ra có thể suy xét một chút!" Từ trên xuống dưới đánh giá nữ tử một lần, phát hiện đáng người của nàng thể nhưng tương đương cao gầy, mang giày ủng đế thấp thể nhưng cũng gần 1m75, nếu là mang giày cao gót, sợ là so với mình còn cao hơn.

Một cổ mạc danh lửa giận từ trái tim nữ tử thiêu đốt, nàng cũng bắt quá là tùy tiện nói mà thôi, như thế nào nghĩ đến cái gia hỏa này thể nhưng thật sự dám yêu cầu như vậy? Chẳng lẽ hắn không biết mình là ai sao?

"Ha ha, chỉ đùa một chút mà thôi, ta là muốn nói, các người đưa xe, có thể dẫn theo ta?" Tựa hồ là cảm nhận được nội tâm lửa giận của nữ tử, Tô Phàm vội vàng mở miệng nói.

"Dẫn theo người?" Nữ tử quay đầu, về mặt kinh ngạc nhìn Tô Phàm.

Tiểu tử này lớn lên còn tính không tồi, ít nhất còn tính đẹp mắt, nếu là tính hướng khác, dẫn theo hắn cũng coi là chuyện có mặt mũi, nhưng chính mình là đi đưa xe, lấy cái thân thể nhỏ yếu này của hắn, dám ngồi sao?

"Đúng vậy a, ha ha, người nhìn ta một người ở chỗ này cũng quá nhàm chán, không bằng xem ở phân thượng ta mời người uống rượu, dẫn theo ta đi!" Tô Phàm về mặt ý cười.

"Người nếu là dám, liền đi theo!" Nữ tử vút xuống câu này, cũng không quay đầu lại hướng tới bên ngoài quán bar đi đến.

Tô Phàm trong lòng vui mừng, vội vàng đi theo.

Khi đi theo nữ tử cùng đi ra khỏi quán bar, hắn mới phát hiện, bên ngoài quán bar đã đậu đầy các loại xe thể thao quý báu, Porsche 911, Audi r8, Ferrari, Maserati, Lamborghini, Aston Martin, thậm chí là siêu xe có thể mua được trên thị trường, nơi này cơ hồ toàn bộ đều có, trong đó có một chiếc chính thể Maserati màu trắng bạc, những chiếc xe thể thao khác liền tựa như chúng tinh cùng nguyệt hộ vệ lấy chiếc xe thể thao xịn có danh xưng hoàng hậu này.

Cho dù là Tô Phàm, cũng không thể không ở trong lòng yên lặng cảm thán.

"Yên tỷ..." Theo nữ tử đi ra quán bar, chủ nhân của những cái xe thể thao kia một đám từ trên xe đi xuống, nhiệt tình hô hoán, ánh mắt mỗi người nhìn về phía nữ tử đều tràn đầy nóng rực, về phần Tô Phàm sau lưng Yên tỷ lại hoàn toàn bị người làm lơ.

"Tất cả mọi người chuẩn bị xong chưa?" Nhìn đến đám người nhiệt liệt, Lạc Thủy Yên tựa như đại tỷ lớn tiếng dò hỏi một tiếng.

"Chuẩn bị xong!" Đám người mặc kệ nam nữ, đồng thời hô lên nói.

"Như vậy cùng đi theo ta cho đám Kinh Thành nhị thế tử kia một chút nhan sắc nhìn xem đi!" Lạc Thủy Yên rất là phóng khoáng vung tay lên, sau đó hướng tới chiếc Maserati màu trắng bạc kia đi đến.

Đám người một trận reo hò, nhao nhao ngồi lên xe thể thao của mình.

Về phần Tô Phàm, tự nhiên là gắt gao đi theo sau lưng Lạc Thủy Yên, Lạc Thủy Yên vừa mới kéo ra cửa xe Maserati, hắn đã chui vào ghế điều khiển phụ, nếu là trước đó vẫn là có thể đi cũng không đi, như vậy thời điểm nghe đến mấy chữ Kinh Thành nhị thế tử, hắn đã quyết định nhất định phải đi nhìn xem!

"Thủy Yên tỷ, hắn là ai!" Nhìn thấy Tô Phàm đoạt vị trí của mình, mỹ nữ gọi cảm trước đó đến quán bar thông tri Lạc Thủy Yên lăm bắm miệng nhỏ nói.

Mỗi lần Yên tỷ thi đấu, đều là chính mình ngồi ghế điều khiển phụ, lần này như thế nào có thể làm cái nam nhân xa lạ này đoạt vị trí?

"Tiểu Lâm, người đi ngồi xe của tiểu Ngũ đi!" Nhìn một chút về mặt ủy khuất của Tiểu Lâm, lại nhìn một chút Tô Phàm bình yên ngồi ở ghế điều khiển phụ, Lạc Thủy Yên làm ra quyết định.

Nghe được Yên tỷ thế nhưng để cho mình đi ngồi cái xe to con kia của Tiểu Ngũ, Tiểu Lâm trong lòng càng thêm ủy khuất, nhưng là lời Yên tỷ cũng không dám không nghe, hung hăng trợn mắt nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, quay người hướng tới một chiếc Aston Martin khác chạy tới.

"Chúng ta đây là muốn đi thi đấu, người xác định người thật muốn ngồi ở chỗ này?" Chui vào toa xe, nhìn thấy Tô Phàm về mặt tò mò nhìn chằm chằm các loại thiết bị trong xe, Lạc Thủy Yên hào tâm nhắc nhở.

"Đương nhiên, có thể cùng mỹ nữ ngồi chung một chiếc xe, vẫn luôn là mơ ước lớn nhất của ta, hôm nay thật vất vả có thể đạt thành, có thể nào từ bỏ!" Tô Phàm về mặt hưng phấn, phảng phất đang làm một chuyện gì đó rất là ghê gớm.

Nhìn thấy Tô Phàm về mặt hưng phấn, Lạc Thủy Yên nhẹ giọng thở dài một cái, xem ở phân thượng hẳn mời mình uống ba ly rượu, liền cho hắn ngồi đó đi.

"Ngồi vững!" Trong miệng nhắc nhở một câu, Lạc Thủy Yên trong nháy mắt khởi động mô-tơ, liền buông ra phanh lại lao nhanh ra ngoài, một trận tiếng thét chói tai bỗng nhiên từ bên tai vang lên.

"Người kêu lên làm gì?" Kinh ngạc lúc sau, Lạc Thủy Yên lúc này mới phát hiện lại là Tô Phàm bên cạnh, hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, chính mình còn không có lái xe đâu, liền bắt đầu thét chói tai, trong chốc lát lái xe, còn không phải bị dọa điên?

"Ngạch, đây không phải sợ người trong chốc lát chạy quá nhanh, đến lúc đó lại thét chói tai sẽ ảnh hưởng người, không bằng trước thét một chút, một hồi liền không thét nữa!" Tô Phàm về mặt hồ thẹn!

"..." Lạc Thủy Yên về mặt không nói gì, lý do vậy mà cũng được.

Không hề để ý tới Tô Phàm, đột nhiên một cước dẫm lên chân ga, nắm tay lái nhẹ xoay, Maserati màu trắng bạc tựa như mị ảnh vọt ra ngoài, ngồi ở ghế điều khiển phụ Tô Phàm quả nhiên không có lại thét chói tai, chỉ là hai tay gắt gao nắm chặt tay cầm, một bộ dáng sợ bị hất ra.

Nhìn đến bộ dáng khân trương của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên khóe miệng phác họa ra một mặt nghiền ngẫm ý cười, đột nhiên giảm mạnh chân ga, tốc độ xe trong nháy mắt tiêu thăng đến mức cực hạn, mắt thấy liền phải đụng vào một mặt vách tường phía trước, bỗng nhiên vung lên tay lái, kéo mạnh tay xoay, chiếc Maserati đã cải tiến này lại kéo ra một đường xinh đẹp phiêu dật, nhanh như điện chớp chạy về phía bên trong bóng đêm.

Lại nhìn nhìn Tô Phàm, cả người hắn đã sợ tới mức nhắm hai mắt lại, Lạc Thủy Yên khóe miệng ý cười càng đậm.

Mẹ nó, xú cô gái, dám hù dọa lão tử, trong chốc lát xem lão tử như thế nào trả thù người!

Hung hăng hướng tới Lạc Thủy Yên trừng mắt liếc một cái, Tô Phàm nhìn về phía trước, nơi đó đúng là Lang Sơn - thánh địa đua xe nhất tộc ở Minh Châu!

Sau lưng bọn hắn, số lượng lớn siêu cấp xe thể thao đi sát đằng sau, tiếng mô-tơ nổ vang vang vọng toàn bộ bầu trời đêm thành phố Minh Châu...

*chúng tinh cùng nguyệt: các ngôi sao vây quanh mặt trăng

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Đáp ứng hẳn

Lang Sơn, đây là một ngọn núi nằm ở ngoại thành phía đông Minh Châu thị, bởi vì mặt tiền hướng biển rộng Đông Lâm, nơi này từng xây dựng khu biệt thự cao cấp nhất Minh Châu, nhưng là năm năm trước một trận đại hỏa, lại hủy đi nơi này hết thảy, cả tòa khu biệt thự đều bị đại hỏa đốt sạch, vừa lúc khi đó lại là thời điểm ăn tết, rất nhiều quý nhân đều là ở tại nơi này, liền ngay cả thị trưởng Minh Châu thị lúc đó cũng ở trong đó.

Một hồi đại hỏa, cướp đoạt một vị thị trưởng, một vị phó cục trưởng, cùng sinh mệnh của ngàn vạn phú hào, một hồi đại hỏa về sau, không còn có người nguyện ý khai phá nơi này, nơi này cũng dần dần trở thành một khối phế địa.

Bất quá trước đó quốc lộ tu sửa xây vòng quanh núi vẫn còn, hơn nữa không có xe cộ, nơi này dần dần trở thành thánh địa đua xe nhất tộc.

Lúc này, ở chân núi Lang Sơn, có một mảnh đất trống rộng lớn, nơi này đã từng là một tòa quảng trường, bất quá theo khu biệt thự trên đỉnh núi bị hủy diệt, tòa quảng trường này cũng bị bỏ hoang, lúc này tòa này gọi là quảng trường Hòa Bình đang đậu đầy các loại xe thể thao cổ quái kỳ lạ.

Hơn trăm tên nam nam nữ nữ hoặc đứng hoặc ngồi ở tại trên quảng trường, một số người ngồi xổm trên mặt đất hít khói, một số người dựa vào bên cạnh xe trò chuyện, còn có một số nam nữ không bị cản trở trực tiếp trong xe hoặc là ở quảng trường làm lấy nhân loại nguyên thủy nhất pít-tông vận động, nhìn qua điên cuồng kích thích.

Ở giữa quảng trường, đặt một chiếc siêu cấp xe thể thao tạo hình cực kì rung động, xe thể thao chính thể màu vàng kim, tựa như hoàn toàn chế tạo từ vàng, ở trong đồng đảo các xe thể thao, nó liền tựa như Đế Hoàng cao quý, bá khí.

Chiếc xe này, đúng là Bugatti V Air có danh xưng xe thể thao chi vương, một chiếc xe thể thao siêu hào hoa giá trị gần năm ngàn vạn nhân dân tệ, đây càng là một chiếc xe thể thao hoàng kim nghe nói không cần cải tiến, cũng đủ để nhảy mất hạ gục tất cả xe cải tiến.

Mà xe thể thao có bảng số xe xx001 càng là sáng mù mắt tất cả mọi người, 001, ở cái chỗ Kinh thành kia, có thể sử dụng 001, dám dùng 001 cũng chỉ có mấy nhà, mà cái 001 ở Kinh Thành càng là đại biểu cho một cái ý nghĩa ——no1.

Đua xe đệ nhất!

Chủ nhân xe này, đúng là Kinh Thành đệ nhất xa thần —— Vương Nam.

Vương Nam hôm nay mặc một bộ hoa cách áo somi, đang ngồi ở trên ghế lái xe thể thao, thần thái phách lối ngậm một điều thuốc, mắt liếc thấy hai cái người phía trước không ngừng cải lộ.

"Lạc Thủy Văn, người mẹ nó dám cho Nam ca leo cây? Hiện tại cũng gần 10h, cái xa thần tỷ tỷ kia của người như thế nào còn chưa tới?" Trong đó một tên nam tử tai trái mang theo chín cái bông tai đang chỉ vào một tên tiểu nam sinh dáng người gầy yếu, thân cao không đến một mét sáu năm mà quá lớn.

"Thời gian thi đấu là 10h, hiện tại còn 5 phút mới tới 10h, người gấp cái gì?" Thiếu niên gầy yếu tuy nói nhìn như đơn bạc, nhưng thái độ lại một chút đều không khiếp nhược, trực tiếp nhổ ra thuốc lá trong miệng, mắng lại.

"Hừ hừ, đúng là còn 5 phút mới tới 10h, nhưng là hiện tại ngay cả cái bóng đèn đều không có một cái, ta nghĩ tỷ tỷ xinh đẹp của người không phải là nghe được tên tuổi Nam ca, không dám tới à?" Nam tử tai trái mang theo chín cái bông tai về mặt chăm chọc nói.

"Không dám tới? Trò cười, đấu chính trị, dám người Minh Châu chúng ta khả năng không bằng dám người Kinh Thành các người, về phần đấu xe, các người đâu là đối thủ của chúng ta? Đừng nói Vương Nam, liền xem như Xa Thần Thu đến đây, cũng căn bản không thể nào là đối thủ của tỷ ta, tỷ ta tới, chờ bị ngược đi!" Lạc Thủy Văn châm chọc nói một tiếng, sau đó quay đầu nhìn về phía phương hướng thành phố Tĩnh Hải, liền thấy từng đạo đèn xe từ nơi xa bắn tới, ngay sau đó tiếng mô-tơ nổ vang tại bên tai mọi người vang lên, sau đó liền thấy một chiếc Maserati màu trắng bạc dẫn đầu hơn hai mươi chiếc siêu cấp xe thể thao nhanh như điện chớp lao đến.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía bên này, bất quá một lát thời gian, đội xe mới vừa rồi còn ở bên ngoài cách mấy km đã đi tới trên quảng trường.

"Xùy!" một tiếng, Maserati màu trắng bạc ở giữa quảng trường xoay chuyển một vòng cong, cuối cùng vững vàng dừng tại đối diện chiếc Bugatti V Air màu vàng kim, sau đó nghe được "Ba" một tiếng, cửa xe ghế lái đã bị Lạc Thủy Yên một cước đá văng, một đôi giày ủng màu đen từ trên xe bước ra ngoài, sau đó liền thấy Lạc Thủy Yên ăn mặc quần jean màu đen, trên người mặc áo sơ mi trắng từ trên xe đi xuống.

"Tỷ..."

"Yên tỷ..."

"Yên tỷ tới..."

"Ngao ô..."

Theo Lạc Thủy Yên xuất hiện, không khí hiện trường trong nháy mắt bùng nổ, hơn trăm tên nam nữ cùng một chỗ cùng kêu lên, mà các nhị thế tổ đến từ Kinh Thành cũng là một đám đưa ánh mắt về phía Lạc Thủy Yên.

Một đầu đen nhánh tóc quần tùy ý rối tung ở hai vai, áo somi màu trắng ăn mặc như vậy tùy ý, liền ngay cả quần jean, giày ủng đều lộ ra một cổ tùy ý lười biếng, chính là một cái nữ nhân như vậy lại trở thành tiêu điểm trong sân, nàng nữ lệ đã hấp dẫn tất cả nam nhân, càng làm cho vô số nữ nhân đỏ mặt, cho dù là những cái thiên kim tiểu thư đến từ Kinh Thành kia cũng một đám bị nàng làm cho lu mờ, đây là một cái nữ nhân tàn ra cường đại khí tràng, nàng liền tựa như Nữ Hoàng trong bóng đêm.

Chỉ cần một ánh mắt cũng đủ để cho người xung quanh.

Liền ngay cả tên Khương Cửu trước đó cùng Lạc Thủy Văn tranh chấp cũng nhìn trọn mắt há hốc mồm, trách không được Nam ca không ngại xa ngàn dặm cũng muốn từ Kinh Thành chạy đến cùng nàng đua xe, nữ nhân như vậy, đời này chính là gặp một lần cũng đáng giá.

Nhìn đến Lạc Thủy Yên đi ra toa xe, ngồi ở vị trí điều khiển xe thể thao hoàng kim Vương Nam khoe miệng nổi lên nụ cười thân thiện, nhẹ nhàng ấn một cái nút, xe có lọng che toàn bộ lật lên, sau đó từ xe thể thao khoan thai tự đắc bước ra, từng bước từng bước hướng Lạc Thủy Yên đi đến.

Lạc Thủy Yên từ sau khi xuống xe, ánh mắt vẫn rơi vào trên Bugatti V Air, nhìn đến Vương Nam đi hướng chính mình, hướng tới Tô Phàm ngồi ở trong xe nói một câu: "Đừng nhúc nhích!" Sau đó liền nhanh chân hướng tới Vương Nam đi đến, thậm chí trực tiếp không để mắt đến Lạc Thủy Yên đang hướng nàng nghênh đón.

Rất nhanh, hai cái đối thủ tranh phong tương đối đi tới cùng một chỗ.

"Lạc tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt!" Nhìn đến Lạc Thủy Yên mỹ lệ tùy ý, Vương Nam mỉm cười đưa tay phải ra.

"Vương thiếu đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón, còn xin thứ tội!" Lạc Thủy Yên lãnh đạm vươn tay phải cùng Vương Nam nhẹ nhàng nắm chặt lại, rất nhanh buông ra.

"Ha ha, đây là việc nhỏ, nhưng thật ra có chuyện muốn cùng Lạc tiểu thư thương lượng một chút?"

"Chuyện gì?" Lạc Thủy Yên cau mày nói.

"Liên quan tới tiền đặt cược!"

"Tiền đặt cược? Như thế nào? Vương đại thiếu là lo lắng thua, cảm thấy tiền đặt cược quá lớn?"

"Ha ha, vừa vặn tương phản, ta là cảm thấy tiền đặt cược quá nhỏ, không bằng chúng ta lại chơi lớn một chút?" Vương Nam cười tủm tỉm nói, một đôi mắt nhìn chằm chằm vào gương mặt tinh mỹ kia của Lạc Thủy Yên, tràn đầy thương thức.

"Lớn một chút? Ý của Vương thiếu là? Hai trăm vạn? Ba trăm vạn? Vẫn là trực tiếp năm trăm vạn?" Lạc Thủy Yên nhún mày nói.

"Một ngàn vạn..." Vương Nam chỉ ra một ngón tay.

Một ngàn vạn? Vừa nghe đến con số này, mọi người ở đây, trừ bỏ Lạc Thủy Yên đồng thời nhún mày.

Người có thể lái nổi loại xe thể thao siêu cấp này, gia cảnh đều là cực kì giàu có, một ngàn vạn đối với gia tộc bọn hắn mà nói không đáng kể chút nào, nhưng là đối với này đồ nhị thế tử còn chưa quản lý sự nghiệp gia tộc mà nói, một ngàn vạn tuyệt đối là một món khổng lồ.

Vẫn đứng ở bên cạnh Lạc Thủy Yên, Lạc Thủy Văn thậm chí nhìn không được nuốt nước miếng một cái, một ngàn vạn a, nếu là thắng, liền đủ chính mình sống thoải mái một năm.

Lạc Thủy Yên nhún mày, còn đang đắn đo sự tự tin của Vương Nam từ đâu tới, dám cùng chính mình cược một ngàn vạn? Chẳng lẽ hắn không biết mình còn từng tham gia đua xe ngầm?

"Đương nhiên, nếu là người thua, cũng không cần cho ta một ngàn vạn, chỉ cần ngủ với ta một đêm là được!" Lạc Thủy Yên còn không có nói chuyện, Vương Nam đã tiếp tục mở miệng nói.

"Vương Nam, người mẹ nó người thật sự là ý nghĩ hảo huyền, liền người cái bộ dạng này cũng đòi mơ tưởng Yên tỷ, soi mặt vào trong nước tiểu mà xem đi!"

"Mẹ nó, cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga!"

"Vương Nam, người đừng si tâm vọng tưởng, bằng người cũng xứng với Yên tỷ? Lâm Xa Thần Thu đến còn có thể suy xét một chút!"

Vương Nam vừa thốt lên xong, hiện trường trong nháy mắt nổ tung, đám người Minh Châu bên này, phàm là người gia thế không tệ, mặc kệ nam nữ cũng bắt đầu chửi ầm lên, Lạc Thủy Yên trong lòng bọn họ liền giống như nữ thần tồn tại, có thể nào dung nạp một ngoại nhân mở miệng đùa giỡn.

Đôi mắt đám người chửi rủa, Kinh Thành nhị thế tử một đám tức giận đến đầy mặt đỏ bừng, nhưng là nhìn đến Vương Nam vẻ mặt ý cười nhìn chằm chằm Lạc Thủy Yên, lại không có một cái dám mở miệng nói chuyện.

Về phần Lạc Thủy Yên, sắc mặt cũng là lúc thì trắng lúc thì đỏ, nàng như thế nào đều không có nghĩ đến, Vương Nam sẽ đưa ra điều kiện như vậy.

Nếu là không đáp ứng, chính mình thậm chí mặt mũi của toàn bộ đám đua xe Minh Châu đặt ở nơi nào? Nếu là đáp ứng, vạn nhất chính mình thua làm sao bây giờ? Thật chẳng lẽ phải cùng hắn ngủ một buổi tối hay sao?

"Như thế nào? Đại danh鼎鼎 hoàng hậu đua xe Lạc Thủy Yên, chẳng lẽ ngay cả một cái điều kiện như vậy cũng không dám đáp ứng sao?" Nhìn đến Lạc Thủy Yên do dự, Vương Nam cười ha hả nói một câu.

"Ha ha, Nam ca, nàng làm sao dám đáp ứng? Biết rõ sẽ thua đâu!"

"Vậy cũng không nhất định, vạn nhất nàng đã sớm đối với Nam ca phương tâm ám hứa đâu? Biết rõ là thua cũng muốn cùng Nam ca một buổi tối đâu?"

"Ha ha, cái này ta không nghĩ tới, xem ra cái hoàng hậu đưa xe này kỹ thuật lái xe rất bình thường nha, cũng không biết giường kỹ của nàng thế nào?"

"Cái này muốn chờ Nam ca hưởng thụ qua nàng về sau mới biết được a!" Vương Nam mới mở miệng, một đám công tử ca Kinh Thành mở miệng, ngôn ngữ ô uế, không chút nào coi trọng đám người Minh Châu.

Nghe được này đó lời nói dơ bẩn, Lạc Thủy Yên là tức giận đến một phát xuất khiếu, hai phát thẳng thiên, đông đảo công tử ca Minh Châu cũng là một đám sắc mặt tái xanh, liền muốn mở miệng mắng lại, lại nghe được một trận thanh âm lười biếng từ phía sau vang lên —— "Đáp ứng hửn!"

*xa thân(xe thân-->thân xe): đưa xe chỉ thân

1 vạn = 10000, 1000 vạn = 10 000 000 nhân dân tệ = ba mươi mấy tỷ VND >.<

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Kinh Thành Vương thiếu

Đám người quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Tô Phàm từ bên trong Maserati màu trắng bạc đi ra, rất nhiều người đều là sững sờ gia hỏa này là ai? Như thế nào từ trong xe Yên tỷ đi ra?

"Chuyện của Yên tỷ, không cần người xen mồm!" Mà Tiểu Lâm trước đó gặp qua Tô Phàm vừa nghe đến Tô Phàm lại muốn thay Yên tỷ đáp ứng điều kiện này, trực tiếp quát lớn. ()

"Tiểu Lâm, hửn là ai?" Những người khác cũng là mở miệng hỏi.

"Không quen biết, Yên tỷ ở quán bar quen biết một cái tiểu bạch kiểm!" Tiểu Lâm rất là khó chịu nhếch miệng, nếu không phải gia hỏa này, ngồi xe Yên tỷ chính là mình.

Nói chuyện đồng thời, còn hung hăng trừng mắt nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái.

Tô Phàm mặt lập tức liền tái rồi, tiểu bạch kiểm?

Chính mình giống tiểu bạch kiểm sao?

"Mẹ nó, tiểu tử thôi, đừng tưởng rằng Yên tỷ dẫn theo người, người liền dám phách lối, chuyện của Yên tỷ nơi nào có phần người chen miệng?"

"Đúng vậy... đúng vậy..., một cái tiểu bạch kiểm cũng dám xen mồm chuyện của chúng ta, muốn chết hay sao?"

"Tiểu bạch kiểm, tốt nhất câm miệng người lại, nếu không lão tử đâm bạo người cục hoa!"

"Cục, lão tử ghét nhất chính là tiểu bạch kiểm!" Vừa nghe đến Tô Phàm cũng không phải là cái đại nhân vật gì, đám người Minh Châu lập tức mắng chửi, các loại âm thanh nói xấu tuôn hướng Tô Phàm, nhưng là so với đám người Minh Châu phần nộ, một bên đám Kinh Thành lại tập thể lâm vào yên tĩnh, đặc biệt là Vương Nam cùng Khương Cửu đứng ở phía trước, phảng phất giống như gặp quỷ nhìn về phía Tô Phàm.

Vương Nam con người càng là rút lại một hồi, Khương Cửu trong mắt thậm chí lộ ra một mặt sợ hãi.

"Yên tỷ, đáp ứng hửn, chẳng lẽ người còn lo lắng người không thắng được hửn sao?" Tô Phàm cũng không để ý đám người trào phúng, cũng mặc kệ Vương Nam kinh ngạc, đi thẳng tới bên người Lạc Thủy Yên, một tay khoác lên đầu vai Lạc Thủy Yên, tùy tiện nói.

Lạc Thủy Yên cũng không có chú ý tới vẻ mặt của đám người Vương Nam, vừa nghe đến Tô Phàm nói chuyện, trong lòng của nàng chính là một bụng hỏa, tên hỗn đản này, làm hửn ngoan ngoan ngồi ở trong xe, hửn ra đây làm cái gì? Chẳng lẽ hửn không biết nơi này bất luận cái người nào hửn đều trừu chọc không nổi sao?

Nếu để cho những người khác biết hửn ngồi xe của mình, những cái công tử ca thâm mến chính mình kia sẽ để cho hửn sống dễ chịu sao?

Này không phải cho mình thêm phiền phức sao?

Còn không kịp giáo huấn hần, tiểu tử này lại còn giật dây chính mình tiếp nhận khiêu chiến? Hơn nữa còn đem tay đặt ở trên vai của mình, đây là ngại chính mình sống không đủ lâu sao?

Giờ khắc này nàng thật có một loại xúc động xé xác Tô Phàm, sớm biết như vậy, vừa rồi liền không nên dẫn hần tới.

"Tốt, ta tiếp nhận!" Sự tình đã đến loại tình trạng này, Lạc Thủy Yên đã không có biện pháp cự tuyệt, hung hăng trợn mắt nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, quay đầu nhìn về phía Vương Nam nói.

Đối với cái tay Tô Phàm khoắc lên trên bả vai mình cũng không có đẩy ra, như vậy ít nhất đảm công tử ca Minh Châu ở trước khi muốn trả thù hần sẽ cân nhắc cảm thụ của mình đối với hần, liền tính thật sự động thủ, cũng sẽ không quá tàn nhẫn, về phần Vương Nam có thể hay không ra tay, nàng đã không lo được, lấy thể lực Lạc gia của nàng, ở Minh Châu có lẽ còn có thể hô mưa gọi gió, nhưng là cùng Kinh Thành vương giả so ra, liền chẳng phải là cái gì.

Thời khắc này nàng chỉ hi vọng nhanh chóng kết thúc trận đấu này, sau đó đưa Tô Phàm rời đi nơi này, nếu không nàng thật không biết Vương Nam một lòng muốn có được chính mình sẽ làm ra cái chuyện gì điên cuồng.

"Ha ha, Lạc tiểu thư quả nhiên phóng khoáng, thời gian không còn sớm, chuẩn bị bắt đầu đi!" Nhìn thấy Tô Phàm căn bản không có ý định phản ứng chính mình, Vương Nam cũng ngừng lại lời muốn nói, hướng tới Lạc Thủy Yên nói.

"Tốt!" Lạc Thủy Yên nhẹ gạt đầu, quay người liền hướng chỗ ngồi của mình đi đến.

Tô Phàm cũng là vội vàng đi theo phía sau nàng, hần còn muốn ngồi ở ghế điều khiển phụ đâu? Nếu là trên đường đi thật sự gặp được phiền toái gì, còn có thể giúp đỡ Lạc Thủy Yên, nếu không nếu là thật thua thi đấu, đoán chừng nàng sẽ xé xác chính mình.

Nhìn đến Tô Phàm không có ý định cùng đám người của mình chào hỏi, Vương Nam nhẹ nhàng phát phát tay, một đám công tử ca đến từ Kinh Thành nhanh chóng chui vào xe của mình, Vương Nam cũng là hướng tới xe thể thao của mình đi đến.

"Nam ca, trận đấu này còn như thế nào so!" Về phần tên Khương Cửu trên lỗ tai đeo chín cái bông tai kia, cũng là đi theo bên cạnh Vương Nam, nhỏ giọng nói.

"Đương nhiên là dốc hết toàn lực, nếu để cho hần biết chúng ta cố ý nhường, người biết hậu quả!" Vương Nam trợn nhìn Khương Cửu liếc mắt một cái, chui vào chỗ ngồi của mình.

Vừa nghĩ tới hần đáng sợ, Khương Cửu thân thể chợt run lên, có lòng muốn muốn hỏi một chút vạn nhất thắng thi đấu, Nam ca còn muốn hay không Lạc Thủy Yên hầu ngủ một đêm cũng nuốt xuống bụng, vội vàng chạy về chỗ ngồi của mình.

"Tỷ, hần là ai?" Một bên khác, liền ở thời điểm Tô Phàm muốn ngồi vào ghế điều khiển phụ, dáng người nhỏ gầy Lạc Thủy Văn vẻ mặt khó chịu hỏi.

Tên tiểu bạch kiểm này rốt cuộc thần thánh phương nào, lại có tư cách ngồi bên cạnh tỷ tỷ của mình, phải biết, trừ bỏ Tiểu Lâm, liền ngay cả chính mình muốn ngồi một chút cũng không được.

"Quản nhiều như vậy làm cái gì, mau lên xe, trong chốc lát nhớ kỹ hiệp trợ ta!" Lạc Thủy Yên trực tiếp hừ một tiếng, sau đó không để ý tới ánh mắt u oán kia Lạc Thủy Văn, cũng là chui vào Maserati màu trắng bạc kia.

Lạc Thủy Văn hung hăng trợn mắt nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, nhưng lại không dám nói thêm cái gì, vội vàng hướng tới chỗ ngồi của mình chạy tới, chỗ hần ngồi là một chiếc Audi r8 màu bạc, chẳng qua thân xe bị hần xoa và sửa loạn thất bát tao, thế nhưng về một cây mệnh căn to lớn của nam nhân, nhìn qua giờ nanh múa vuốt, dữ tợn đáng sợ.

"Đệ đệ người?" Nhìn Lạc Thủy Văn oán giận không thôi chạy về xe thể thao của hần, Tô Phàm mở miệng nói.

"Đúng!" Nếu không phải vì Tô Phàm an ủi, Lạc Thủy Yên thật có xúc động đem hần đuổi xuống xe.

"Đệ đệ người thật sự sắc!" Nhìn lướt qua xe thể thao cực có cá tính kia, Tô Phàm trêu đùa.

Lạc Thủy Yên lập tức liền lườm một cái, đối với sở thích của đệ đệ mình, nàng cái này làm tỷ tỷ cũng rất là không nói gì.

"Cũng không biết người có phải hay không cũng là như vậy sắc..."

"Tô Phàm..." Lạc Thủy Yên lập tức liền nổi giận, tên hỗn đản này, nói cái gì đó? Chính mình đến bây giờ còn không có làm qua chuyện đó, chính mình như thế nào liền sắc?

"Nhanh, châm lửa, bọn hần cũng bắt đầu cướp đường, vị trí tốt, chính là khởi đầu tốt, người cũng không nên tụt ở phía sau, nếu không đến lúc đó thua trận, sẽ phải cùng cái tao bao nam kia đi ngủ!" Không đợi lửa giận của Lạc Thủy Yên hoàn toàn bạo phát đi ra, Tô Phàm một tay chỉ về xe thể thao hoàng kim đằng trước đã khởi động nói.

"..." Lạc Thủy Yên hoàn toàn bị đánh bại, tên vương bát đản này, như thế nào liền vô si như vậy? Nếu không phải người tùy tiện đáp ứng, chính mình làm sao lại tiếp nhận loại cá cược này? Nếu có thể, Lạc Thủy Yên thật muốn cho Tô Phàm mấy cái tát, bất quá nghĩ đến hần cũng dám nói thiếu gia Vương gia là cái tao bao nam, khóe miệng lại hiện ra một mạt ý cười.

Thật sự là người không biết không sợ, nếu là người biết thân phận Vương Nam, không biết còn dám hay không nói như vậy.

Không hề để ý tới Tô Phàm, Lạc Thủy Yên đột nhiên giảm mạnh chân ga, Maserati màu vàng kim trực tiếp vọt ra ngoài.

Cơ hồ là cùng chiếc Bugatti V Air màu vàng kim cùng nhau vọt tới điểm xuất phát, hai chiếc xe liền như vậy đặt song song xếp cạnh nhau, ở hai bên trái phải của bọn hắn, còn có một chiếc Aston Martin màu trắng, chiếc Aston Martin này trên xe in một cái số 9 thật lớn, chiếc này đúng là chiếc xe của Khương Cửu, về phần một chiếc mặt khác, thì là chiếc Audi r8 độc đáo kia của Lạc Thủy Văn.

Sau lưng bọn hắn, đồng dạng đặt song song lấy bốn chiếc xe, hết thấy xếp bốn hàng, tổng cộng mười sáu chiếc xe, Kinh Thành tám chiếc, Minh Châu tám chiếc, mỗi một chiếc xe đều trải qua cái tiến đặc biệt, ồ ồ tiếng môtô đinh tai nhức óc, chấn động đến mặt đất đều phẳng phát bắt đầu run rẩy.

Ở hai bên quốc lộ, làm chủ nhà đám công tử ca Minh Châu đã tụ tập ở cùng nhau, bắt đầu hô to cái tên Yên ty, mà một người nữ tử yêu điểm mặc bikini đang đứng ở giữa đường cái vịn vẹo vòng eo như rắn nước.

Nữ tử đáng người cực kỳ nóng bỏng, mái tóc dài màu đỏ rực rũ xuống tới bờ hông, xem đến ở đây đông đảo nam nhân nước miếng chảy ròng.

Liền ở ngay lúc này, nữ tử bỗng nhiên một tay kéo lấy miếng vải trước ngực của mình, sau đó đột nhiên một phen kéo ra cái tấm màn che kia, quăng xuống trên mặt đất...

"Oa..." Ngồi ở ghế điều khiển phụ trên Maserati Tô Phàm trực tiếp hét to một tiếng.

"Người kêu cái gì à?" Vẫn luôn tập trung tinh thần Lạc Thủy Yên nhin không được quát lớn, gia hỏa này, như thế nào luôn là như vậy đại kinh tiểu quái, chính mình hiện tại còn không có lái xe đâu?

"Thật lớn!"

Quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Tô Phàm hai mắt tỏa sáng nhìn chăm chăm trước ngực nữ tử kia, Lạc Thủy Yên lập tức lườm một cái, nguyên lai gia hỏa này cũng là một cái sắc lang.

"Ngu ngốc!" Lập tức nhin không được mắng một câu.

"Người đang nói người sao?"

Lạc Thủy Yên liền muốn mở miệng châm chọc, Tô Phàm thanh âm đã tiếp tục vang lên: "Nếu như người không phải ngu ngốc, vì cái gì còn không khởi động?"

Lạc Thủy Yên sửng sốt lúc này mới phát hiện, bikini của nữ tử đã rơi xuống đất, mặt khác ba chiếc xe đã nhanh như tia chớp chạy vội ra ngoài.

Thi đấu đã chính thức bắt đầu!

Tên vương bát đản này, nếu không phải người ngất lòi, ta như thế nào sẽ không có chú ý? Nếu không phải là ở quán bar vô tình gặp gỡ Tô Phàm, nàng thật sự hoài nghi hẳn là Vương Nam phái tới quấy nhiễu chính mình!

Trong lòng đem Tô Phàm mắng cái hướng lên trời, đột nhiên giảm mạnh chân ga, Maserati màu trắng bạc gào thét mà đi, nàng lúc này đã không có thời gian cùng Tô Phàm so đo cái gì...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Tốc độ cùng kích tình (1)

Maserati màu trắng bạc tựa như một đạo màu bạc mị ảnh, nhanh như tia chớp vọt ra ngoài, nhưng là đối với đua xe mà nói, xuất phát chạy chính là cái quan trọng nhất, ở khoảnh khắc bắt đầu, dù là chậm hơn một chút xíu đều có thể tạo thành tổn thất không cách nào挽回, huống chi là thất thần? Cứ như vậy chậm một nhịp thời gian, Bugatti V Air màu vàng kim, Audi r8 tạo hình độc đáo cùng Aston Martin màu trắng đã dẫn đầu vọt ra ngoài, không chỉ có như thế, hai chiếc Porsche cùng Ferrari đến từ Kinh thành cũng vọt tới phía trước Lạc Thủy Yên, cái này khiến Lạc Thủy Yên rất là buồn bực, nếu không phải Tô Phàm ngất lòi, chính mình như thế nào sẽ tụt lùi nhiều như vậy?

Đột nhiên giảm mạnh chân ga, liền muốn vượt qua chiếc Porsche phía trước, chiếc Ferrari màu đỏ kia chợt lẩn tới, ngăn ở phía trước nàng, làm cho nàng không thể không giảm tốc, liền như vậy trong nháy mắt thời gian, lại một chiếc Ferrari màu vàng từ bên trái nàng vượt qua, thế nhưng lại là đám người Kinh Thành, nhìn đến một màn như vậy, Lạc Thủy Yên trong lòng phẫn nộ, đặc biệt là nhìn thoáng qua kính chiếu hậu, phát hiện các đồng bạn của mình vậy mà đều bị ngăn ở đằng sau, chung quanh nàng, thế nhưng toàn bộ là đám đua xe Kinh Thành lúc sau, toàn bộ sắc mặt cũng thay đổi.

Bọn gia hỏa Kinh Thành này, thật đúng là có chuẩn bị mà đến, lúc này mới vừa bắt đầu liền sử dụng chiến thuật bao vây này?

Không cần bọn hắn kéo dài quá lâu, chỉ cần kéo dài một phút, chính mình liền tắt thua không thể nghi ngờ, dù sao, quốc lộ vòng quanh núi Lang Sơn tuy nói cực kì hiểm trở, nhưng là đối với loại trình độ lái xe này của bọn hắn mà nói, một phút đã đủ để kéo ra khoảng cách rất xa.

Hiện tại vẫn là đường bốn làn xe, theo tiến vào quốc lộ vòng quanh núi, đến lúc đó chính là song làn xe chạy, khi đó muốn vượt qua liền khó hơn, đáng giận Vương Nam, đáng giận đám đua xe Kinh Thành, bọn hắn thế nhưng sớm có dự mưu.

Có thể coi là sớm có dự mưu thì thế nào, nếu không phải Tô Phàm ngắt lời, chính mình bỏ lỡ thời cơ, cũng căn bản không có khả năng cho bọn hắn cơ hội vây quanh, hắn sẽ không thật sự là Vương Nam phải tới à?

Trước tiên ở quán bar khiến cho chính mình chú ý, sau đó yêu cầu cùng mình cùng nhau đến đây, lại ở thời điểm mấu chốt ảnh hưởng chính mình?

Nhưng là đó căn bản rất không có khả năng à? Chính mình đáp ứng yêu cầu của hắn, cũng hoàn toàn là nhất thời tâm khởi, nếu như Vương Nam ngay cả cái này cũng đoán được, kia cũng thật là đáng sợ à?

Bác bỏ ý niệm trong lòng, Lạc Thủy Yên hai tay nắm tay lái, tập trung tinh lực toàn lực khống chế Maserati, muốn tìm cơ hội phá vòng vây.

Nhưng chính là ở ngay lúc này, lại một chiếc xe xông tới, bốn chiếc xe trực tiếp song song, hoàn toàn phong kín bốn con đường, không chỉ có như thế, phía trước bốn chiếc xe vẫn còn đang giảm tốc, làm cho Lạc Thủy Yên không thể không giảm tốc, nếu không sẽ chỉ đâm đầu vào, mà lúc này đây, ba chiếc xe dẫn đầu đã sắp muốn lái vào quốc lộ vòng quanh núi.

Liếc mắt nhìn lại, Bugatti V Air màu vàng kim một mình đi đầu, Audi r8 cùng Maserati không phân trước sau, sánh vai cùng, mà chính mình đâu? Cách quốc lộ vòng quanh núi còn có ước chừng hơn mấy trăm mét, chẳng lẽ nói thi đấu vừa mới bắt đầu, chính mình liền phải thua sao?

"Uy, người giảm tốc làm cái gì? Bọn hắn đều chạy ra thật xa, nhanh tăng tốc đuổi theo a!" Liền ở ngay lúc này, bên tai lại vang lên thanh âm kinh hô của Tô Phàm.

"Như thế nào tăng tốc? Không thấy bọn hắn đều chặn ở phía trước sao? Tăng tốc có cái rắm dùng?" Lạc Thủy Yên hoàn toàn nổi giận, nếu như không phải người, ta làm sao có thể làm vào loại tình trạng này?

"Đâm vào a, người trực tiếp phá tan bọn hắn a!" Ai ngờ đến Tô Phàm không có chút nào giác ngộ làm sai sự tình, ngược lại một tay chỉ vào xe phía trước rộng to.

Lạc Thủy Yên hoàn toàn phát điên, nàng xem như đã nhìn ra, gia hỏa này chính là một cái ngu ngốc đua xe, hiện tại vận tốc đã vượt quá hai trăm, dưới tình huống như thế, bất luận một chút va chạm nhẹ đều có thể dẫn đến lật xe, muốn chính mình đâm đầu vào đi, người tưởng đang chơi xe điện dụng à?

Thật chặt ngậm miệng lại, nắm chắc tay lái, nàng sợ chính mình sẽ nhịn không được trực tiếp đối với Tô Phàm động thủ, đến lúc đó một khi dẫn đến lật xe, chính mình cùng cái ngu ngốc chết cùng một chỗ, đây tuyệt đối là án oan lớn nhất.

Lúc này, phía trước ba chiếc xe đi đầu đã gào thét từ bên phải lái vào quốc lộ vòng quanh núi, bốn chiếc xe thể thao trước mặt hoàn toàn đặt song song cùng một chỗ, không ngừng giảm tốc, về phần mặt khác xe thể thao cũng là một đám theo đuổi ở phía sau, nhưng là phía trước có bốn chiếc xe chặn lấy, trong lúc nhất thời căn bản không có biện pháp vượt qua.

"Uy, liền tính người không đâm xe, cũng có thể từ giữa đó vượt qua a, khoảng cách rộng như vậy, cũng đủ vượt qua đi!" Liền ở ngay lúc này, Tô Phàm lại một lần nữa chỉ vào phía trước quát.

Lạc Thủy Yên hoàn toàn lựa chọn làm lơ, bốn chiếc xe đặt song song chạy, ở giữa quả thực có khe hở, nhưng là khe hở kia chỉ có không đủ hai mét, hơn nữa vị trí bốn chiếc xe không ngừng biến hóa, hơi không cẩn thận tới cái va chạm, chính là kết cục xe hư người chết.

Dạng này chạy vượt qua, cũng chỉ có trên lý luận có thể làm được.

Đương nhiên, nếu như là trong trò chơi cực phẩm xe bay, cũng có thể làm được.

"Lại tránh ra, cơ hội tốt a..."

Tô Phàm vẻ mặt than thở, phảng phất như Lạc Thủy Yên bỏ qua cái gì thiên đại cơ hội tốt.

Lúc này, bốn chiếc xe tốc độ đã hạ xuống ước chừng một trăm sáu, có thể là lo lắng chậm nữa liền sẽ làm cho Lạc Thủy Yên có cơ hội, bốn chiếc xe tốc độ không có lại giảm, chỉ là không nhanh không chậm hướng tới quốc lộ vòng quanh núi chạy đi.

"Người rút cuộc đang chờ cái gì? Không phải là đã tính toán nhận thua, buổi tối cùng cái tao bao nam kia một đêm à?" Nhìn đến Lạc Thủy Yên hoàn

toàn bình tĩnh trở lại, không có chút ý định vượt qua, Tô Phàm hoàn toàn nóng nảy.

Thật không biết nàng dạng này kỹ thuật lái xe, làm sao dám tới đua xe?

"Câm miệng cho ta!" Lạc Thủy Yên rống giận một tiếng, lại không có ý định quay đầu, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía trước, lập tức liền muốn đi vào song làn xe chạy vào quốc lộ vòng quanh núi, nàng cũng không tin bốn chiếc xe sẽ cùng nhau song song lái vào quốc lộ, chỉ cần bọn hắn biến đổi trận hình, chính mình liền có cơ hội.

"Người không phải là muốn thừa dịp bọn hắn biến trận vượt qua đi?" Chính là Tô Phàm không có chút nào ngậm miệng, ngược lại thao thao bất tuyệt nói: "Ý nghĩ rất tốt, nhưng là người cho rằng bọn họ sẽ cho người cơ hội như vậy sao?"

Lạc Thủy Yên lại một lần trừng Tô Phàm liếc mắt một cái, cơ hội xưa nay đều là chính mình sáng tạo, nàng mới không cần đổi phương cho cơ hội, liền như vậy trong nháy mắt thời gian, hai chiếc xe chạy ở trước mặt nàng hai bên bỗng nhiên gia tốc.

Lạc Thủy Yên tâm căng thẳng, cơ hội tới!

Liền muốn hướng bên trái tới gần, hai chiếc xe phía trước nàng cũng là đồng thời gia tốc, sau đó lấy tốc độ nhanh hơn so với hai chiếc xe trước đó xông vào quốc lộ vòng quanh núi.

Khi Lạc Thủy Yên lấy lại tinh thần, hai chiếc xe tăng tốc cũng thuận thế lái vào quốc lộ vòng quanh núi, đồng dạng song song mà đi, hoàn toàn cắt đứt ý niệm vượt qua của Lạc Thủy Yên.

"Đáng giận..." Lạc Thủy Yên như thế nào đều không có nghĩ đến đối phương phối hợp sẽ ăn ý như vậy, đột nhiên nện một chút tay lái, dựa theo dạng này tình thế, chính mình nơi nào còn có khả năng vượt qua, chẳng lẽ nói chính mình thật sự phải thua sao? Chẳng lẽ nói chính mình thật sự phải cùng cái Vương Nam kia một buổi tối sao?

"Xem đi, ta đã nói, bọn hắn sẽ không cho người cơ hội, ai, thật sự hoài nghi người rút cuộc có biết lái xe hay không..." Tô Phàm về mặt thở dài, một bộ dáng người thực ngốc.

"Ta sẽ không người tới lái a!" Vừa nghĩ tới kết cục thua trận, Lạc Thủy Yên trong lòng vốn dĩ nén giận, lại nghe được Tô Phàm nói kiểu này, hoàn toàn liền nổi giận, toàn bộ thân xe đều run lên, suýt nữa vọt ra ngoài đường băng.

"Ta lái liền ta lái!" Vốn chỉ là thuận miệng nói, ai có thể nghĩ đến Tô Phàm thế nhưng thật sự muốn lái, nói chuyện đồng thời, đã một tay bắt lấy tay lái.

"Người làm cái gì?" Lạc Thủy Yên nóng nảy, gia hỏa này muốn làm gì?

"Đương nhiên là đổi thành ta lái xe a, nhanh lên lại đây!"

"Người..." Lạc Thủy Yên về mặt kinh ngạc, gia hỏa này ngay cả đua xe thường thức cơ bản nhất cũng đều không hiểu, đưa hắn lái, cái này còn không phải trực tiếp tìm chết?

"Phí lời, chẳng lẽ người thật muốn nhận thua? Vẫn là nói người thật muốn cùng tao bao nam kia đi ngủ?" Tô Phàm cao giọng quát lớn, liền như vậy một hồi tranh chấp, lại có hai chiếc xe vượt qua.

Nghe được câu nói cuối cùng kia của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên thân thể lắc một cái, nếu bị thua, chính mình nên làm cái gì? Chẳng lẽ thật sự muốn cùng Vương Nam ngủ một đêm? Nếu như vậy, chính mình về sau còn như thế nào đặt chân? Nhưng nếu là quyết nợ? Chính mình về sau chỗ nào còn có mặt mũi gặp người?

Thôi, dù sao mặc kệ, chính mình cũng không có biện pháp tiếp nhận, liền để cho hắn lái thì thế nào? Cùng lắm thì chính là chết, chết rồi, còn có thể xong hết mọi chuyện?

"Tốt, người tới lái, bất quá nếu là người thua thì đầu, ta sẽ đích thân giết người!" Hung hăng hướng tới Tô Phàm nói một câu, Lạc Thủy Yên buông lỏng tay lái, đồng thời từ trên chỗ ngồi đứng lên...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tốc độ cùng kích tình (2)

Liên như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm đã chen vào vị trí ghế điều khiển, bên trong Maserati không gian so với mặt khác siêu xe coi như là rộng rãi, nhưng là cũng không chứa được hai người, lúc này, bởi vì muốn khống chế tay lái, Lạc Thủy Yên còn ngồi trên vị trí ghế điều khiển, hai người thân thể cơ hồ là đè ép cùng một chỗ, Tô Phàm có thể rõ ràng ngửi được mùi thơm trên người Lạc Thủy Yên.

Đặc biệt là hai tay của hắn cầm tay lái, ôm lấy Lạc Thủy Yên, chỉ cảm thấy tâm thần một trận dồn dập.

Xác định Tô Phàm nắm giữ tốt tay lái lúc sau, Lạc Thủy Yên liền muốn hướng ghế điều khiển phụ dời đi, ai biết lại bị Tô Phàm một phen đè xuống, ngồi ở trên đùi hắn.

"Ngươi muốn làm gì?" Lạc Thủy Yên nóng nảy, nếu không phải hiện tại xe thể thao vẫn còn đang lấy tốc độ hơn một trăm cây chạy gấp, nàng thực sự có xúc động trở tay một cái tát bay Tô Phàm, tên vương bát đần này, cũng dám chiếm tiện nghi của mình.

"Hắc hắc, cùng ngươi chơi đùa tốc độ cùng kích tình..." Tô Phàm cười hắc hắc, thế nhưng trực tiếp đem đầu khoác lên bả vai Lạc Thủy Yên, nói chuyện đồng thời, càng là nhẹ nhàng hôn một cái vành tai Lạc Thủy Yên, Lạc Thủy Yên lỗ tai trong nháy mắt đỏ bừng một mảnh, liền ở thời điểm Lạc Thủy Yên lửa giận muốn hoàn toàn bộc phát, Tô Phàm bỗng nhiên một cước đem chân ga dẫm mạnh, đột nhiên kéo một phát ngăn vị trực quay, cả chiếc xe tựa như hỏa tiễn vọt ra ngoài.

Thâm nghĩ muốn đứng lên Lạc Thủy Yên bởi vì quán tính, lại một lần nữa ngã ở trong lòng ngực Tô Phàm.

Chớp mắt thời gian, Maserati tốc độ đã đột phá hai trăm, vẫn còn ở lấy một cái tốc độ thẳng tắp gia tăng, làm Lạc Thủy Yên ngồi ở trên đùi Tô Phàm cả quả tim đều nhấc lên.

Hỗn đản này rốt cuộc muốn làm gì?

Maserati tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh liền đem xe phía sau hất ra một khoảng cách lớn, càng là lấy tốc độ như tia chớp vượt qua một chiếc xe đang trước, ngay sau đó đi tới cái đường rẽ thứ nhất của quốc lộ vòng quanh núi.

Lúc này, một chiếc Lamborghini màu trắng ở phía trước đang giảm tốc tiến vào đường rẽ, Tô Phàm lại một lần nữa cuồng đạp chân ga, Maserati "Suru" một tiếng trực tiếp chạy qua, không có chút ý định giảm tốc, vọt thẳng hướng về đường băng phía ngoài vách núi.

"A..." Cho dù là Lạc Thủy Yên, cũng không nhịn được hét lên, nàng bắt đầu hối hận chính mình vì cái gì muốn đem quyền khống chế xe giao cho Tô Phàm, gia hỏa này căn bản chính là thẳng ngu thêm tên điên, vội vã như vậy rẽ đường thế nhưng cũng không giảm tốc độ, đây quả thực là tìm chết!

Mất thấy liền phải xông ra đường băng, Tô Phàm bỗng nhiên cuồng xoay tay lái, sau đó giẫm mạnh chân ga, kéo mạnh cần đẩy, Maserati trong nháy mắt vung ra một cái xinh đẹp trôi đi, nhưng là tốc độ của nó quá nhanh, cho dù là như vậy vẫn như cũ muốn đụng phải cây ven đường, liền ở khoảnh khắc sắp đụng vào lan can, Tô Phàm một cước đạp ở bên trên chân ga, Maserati bánh sau nhanh chóng chuyển động, sắp dẫm vào trên lan can thân xe "Suru!" một chút lại vọt ra ngoài.

"Tốt, ngoan, đừng sợ, không có chuyện gì!" Không như trong tưởng tượng mãnh liệt va chạm, cũng không có cảm giác vật rơi tự do, ngược lại bên tai truyền đến thanh âm lười biếng kia của Tô Phàm.

Lạc Thủy Yên vừa mở mắt nhìn, phát hiện Maserati bình ổn chạy ở trên đường, đang bám theo bốn chiếc xe phía trước chạy đi, lập tức vẫn luôn căng cứng tâm cuối cùng buông xuống.

Cái tên điên này!

Tay phải bản năng vỗ vỗ lồng ngực của mình, lại truyền đến "Ba" một tiếng, cúi đầu vừa thấy, phát hiện một cái tay của Tô Phàm thế nhưng không biết khi nào đặt ở trên ngực của mình, còn tóm đến thật chặt!

Lạc Thủy Yên lập tức liền nổi giận.

"Buông tay!"

"A? Nhiều khúc cong như vậy, buông tay sẽ chết mất!"

"Ta nói ngươi buông tay phải của ngươi ra!" Lạc Thủy Yên cơ hồ phát điên.

"Úi! Ngượng ngùng, vừa rồi căng thẳng, đặt sai chỗ!" Tô Phàm lập lòe rút tay về, lại không quên nhẹ nhàng bóp một cái.

"..." Lạc Thủy Yên hoàn toàn không có ngôn ngữ, căng thẳng? đặt sai chỗ? Ngươi chơi đến thuần thục như vậy, chỗ nào nhìn ra ngươi có nửa điểm căng thẳng?

Đợi chút, thuần thục?

Tận đến giờ phút này, Lạc Thủy Yên mới nghĩ đến vừa rồi tại tình huống nhanh như vậy, hắn lại còn có thể khống chế thân xe, này kỹ thuật lái xe cao siêu

tới trình độ nào?

Trong lòng vừa mới hiện lên ý nghĩ như vậy, Maserati màu trắng bạc đã đuổi kịp hai chiếc trong bốn chiếc xe trước đó chặn đường Lạc Thủy Yên, từ đầu đến cuối, hai chiếc xe này tốc độ cơ hồ đều duy trì nhất trí, hoàn toàn phong kín con đường, căn bản không cho Tô Phàm nửa điểm cơ hội.

"Phía trước có khúc cong, có thể từ nơi đó đột phá!" Đã ý thức được Tô Phàm là cao thủ, Lạc Thủy Yên trong lòng lại một lần nữa dấy lên một tia hi vọng, có lẽ, chính mình sẽ không thua.

Sợ Tô Phàm chưa quen thuộc đường núi nơi này, vội vàng vì hấn giằng giải, lúc này, đã bắt chấp chuyện Tô Phàm chiếm nòng tiện nghi, thậm chí dưới cái nhìn của nàng, chỉ cần Tô Phàm có thể thắng thi đấu, chút ấy tiện nghi, chính mình cũng không cùng hấn so đo.

"Hắc hắc, cái loại phương thức này vượt qua ngươi không cảm thấy quá bình thường sao? Ca ca đã nói muốn để ngươi kiến thức tốc độ cùng kích tình!" Vốn là hảo tâm nhắc nhở Tô Phàm, ai ngờ đến Tô Phàm thế nhưng hoàn toàn không đáng để ý tới, ngược lại cười lạnh một tiếng.

Một cổ dự cảm xấu xuất hiện ở trong lòng Lạc Thủy Yên, liền muốn dò hỏi Tô Phàm rốt cuộc làm thế nào, Tô Phàm đã lại một lần nữa cuồng đạp chân ga, Maserati màu trắng bạc liền tựa như một con ngựa hoang mất cương, tốc độ cao nhất xông về phía trước.

Phía trước của nó, đúng là chiếc Ferrarimàu đỏ kia.

"Ngươi... Ngươi muốn làm gì..." Lạc Thủy Yên nóng nảy, gia hỏa này là thật sự muốn đâm vào à?

Đến lúc đó vạn nhất lật xe làm sao bây giờ? Bất kể là ai, nếu là bởi vì đua xe đã xảy ra chuyện gì, nhưng làm sao bây giờ?

Nhưng là tiếng nói của nàng vừa dứt, Tô Phàm đã khống chế Maserati màu trắng bạc đâm vào đuôi Ferrari.

"Phanh!" một tiếng vang thật lớn, Ferrari màu đỏ đột nhiên nhận va chạm chệch đi, thân xe Maserati trong nháy mắt tăng nhanh tốc độ, liền như vậy vượt qua xe thể thao, hai chiếc xe cũng nhường ra một đạo khe hở, liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm lại một lần nữa gia tốc, hai tay nắm chặt tay lái, đột nhiên chuyển xuống đĩa, Maserati dường như bị một cỗ đại lực trực tiếp đẩy lên một chiếc xe khác phía trước, sau đó nhanh như điện chớp vượt qua Ferrari màu đỏ, giống như một đạo tia chớp màu bạc, không ngừng hướng phía trước chạy đi.

Này hết thấy đều phát sinh ở trong nháy mắt, bất luận cái gì một chút sai lầm đều có thể tạo thành kết cục xe hư người chết, nhưng là mặc kệ là Maserati, hay là Ferrari màu đỏ đều là không có nhận ảnh hưởng quá lớn.

Tự mình trải qua hết thấy, Lạc Thủy Yên chỉ cảm thấy trái tim của mình sắp nhảy ra, căn bản khó mà bình tĩnh, nàng chưa từng có nghĩ tới, xe có thể lái như vậy.

Mất thấy Maserati gào thét lên vọt tới, ngồi trên Ferrari màu đỏ A Trạch trực tiếp từng ngụm nước nôn ra ngoài, trong miệng càng là thầm mắng một câu: "Tên điên, nhất định là gia hỏa này!"

Về phần một người lái chiếc xe khác thấp giọng nhắc nhở một câu: "Nam ca, kẻ điên ra tay, cái này nhưng không thể trách các huynh đệ a!"

"Thế nào? Kích thích đi?" Trên xe Maserati màu trắng bạc, Tô Phàm một tay cầm tay lái, một tay lạng lẽ đặt ở trên bụng nhỏ của Lạc Thủy Yên, chỉ cảm thấy trước nay chưa từng có kích thích, bởi vì, thân thể hai người dán thật chặt cùng một chỗ, bởi vì trước đó mạo hiểm, Lạc Thủy Yên thân thể một trận phập phồng, cả người ngồi ở trên đùi Tô Phàm.

"Kích thích cái đầu của ngươi, ngươi đây là đang liều mạng!" Cứ việc cảm thấy trước nay chưa từng có kích thích, Lạc Thủy Yên vẫn cảm thấy cách làm của Tô Phàm quá mức mạo hiểm.

"Ha ha, muốn chơi đua xe, còn không phải là đang liều mạng sao? Ngồi vững vàng, ca ca mạng ngươi cảm thụ thứ càng kích thích hơn!" Tô Phàm cười ha ha, tay phải đặt ở trên người Lạc Thủy Yên lại một lần nữa đặt ở bên trên cán tay lái.

"Ngươi muốn làm gì!" Lúc này, phía trước chính là một cái vòng xoay hình tròn, bên phải đường băng là vách núi, bên trái là vách núi, mà hai chiếc xe kia đã lái vào đường rẽ, lúc này lại tăng tốc vượt qua căn bản không có khả năng, một không cẩn thận còn có thể dẫn đến xe thể thao rơi xuống vách núi, đây cũng không phải là đang liều mạng, đây quả thực là đang tìm cái chết.

Chẳng sợ biết rõ kỹ thuật lái xe của Tô Phàm vượt xa chính mình, Lạc Thủy Yên vẫn như cũ nhịn không được cao giọng quát lớn.

Tô Phàm lại căn bản không hề trả lời, trực tiếp đem tốc độ tăng lên đến mức cao nhất, tốc độ cao nhất hướng tới phía trước phóng đi...

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Tốc độ cùng kích tình (3)

Maserati tốc độ càng lúc càng nhanh, cách đường rẽ cũng là càng ngày càng gần, liền ở thời điểm Lạc Thủy Yên cho rằng Tô Phàm muốn hơi giảm xuống tốc độ để chuẩn bị rẽ lại phát hiện Tô Phàm không có chút ý định giảm tốc, ngược lại lại một lần nữa gia tốc. ()

Tốc độ xe đã trong nháy mắt vượt qua 260, lấy tốc độ như vậy rơi xuống dưới chỉ có một khả năng, đó chính là trực tiếp đâm vào trên vách đá.

"Tô Phàm, người cái tên điên này!" Nhìn đến vách đá càng ngày càng gần, Lạc Thủy Yên lại một lần nữa nhìn không được mở miệng mắng, bất quá lần này nàng cũng không có nhắm mắt lại, mà là gắt gao nhìn chăm chăm phía trước, cho dù chết, nàng cũng muốn chết được rõ ràng.

Tốc độ xe càng lúc càng nhanh, căn bản không cảm giác được bất luận cái gì giảm tốc, liền ở thời điểm sắp đụng vào vách đá trong nháy mắt, Tô Phàm đột nhiên lòi kéo tay lái, bởi vì tốc độ thật sự là quá nhanh, toàn bộ thân xe đều lật lên.

"A..." Cảm nhận được thân xe cách mặt đất, dù là đã làm tốt chuẩn bị Lạc Thủy Yên vẫn như cũ nhìn không được kinh hô ra, mà trong lòng của nàng cũng là sau một trận hồi hận, sớm biết Tô Phàm điên cuồng như vậy, đánh chết nàng cũng sẽ không cho hắn lái xe.

Cùng lắm thì chính là thua trận thi đấu, cùng lắm thì cùng Vương Nam ngủ một đêm, sau đó lại gả cho hắn!

So với hiện tại xảy ra tai nạn xe cộ chết đi vẫn tốt hơn a!

Nhưng lại tại thời điểm Lạc Thủy Yên cho rằng sẽ hoàn toàn lật xe, Tô Phàm lại đột nhiên đẩy cần đẩy, càng là dùng sức giẫm mạnh chân ga, nửa cái thân xe đã lật lên bánh xe Maserati vừa lúc đụng chạm trên vách đá, sau đó "Bá" một chút lao ra ngoài.

Đột nhiên thay đổi thành cái vòng tròn, ở tốc độ cực nhanh, Maserati dựa vào tác dụng của lực ly tâm liền như vậy ở trên vách đá bắt đầu chạy như điên.

Thân thể đã hoàn toàn nghiêng Lạc Thủy Yên mở thật to hai mắt, mắt thấy này đó căn bản không có khả năng phát sinh, giờ khắc này nàng thậm chí quên đi suy nghĩ, quên đi hết thảy, loại cảm giác này so với ngồi tàu lượn siêu tốc còn mãnh liệt hơn mấy lần, nàng chưa từng có nghĩ đến, có người có thể đem xe thể thao lái đến trên vách đá dựng đứng.

Quá mức khiếp sợ làm nàng hoàn toàn không có cảm giác được một cái tay đã thuận theo bụng nhỏ của nàng leo lên núi non của nàng...

Tại bức này mạo hiểm, Tô Phàm còn có thể dùng một cái tay khác chiếm tiện nghi của Lạc Thủy Yên, không thể không nói, kỹ thuật lái xe của hắn đã đạt đến một cái trình độ đăng phong tạo cực.

Phía trên đường băng, hai chiếc xe trong các siêu cấp xe thể thao lái vào đường rẽ, hai tên công tử ca đến từ Kinh Thành nghe tiếng mô-tô nổ vang, liếc mắt nhìn lại, khi thấy chiếc Maserati màu trắng bạc kia từ trên vách đá vượt qua, trông mắt đều thiếu chút nữa trợn ra ngoài, thẳng đến Maserati từ một cái đất lở bay vào đường băng, hai người mới đồng thời mắng một câu: "Móa, tên điên, nhất định là hắn!"

"Àm!" Thân xe Maserati thật mạnh dừng ở mặt đất, rung động dữ dội này mới khiến linh hồn nhỏ bé của Lạc Thủy Yên lấy lại tinh thần, nhìn đường băng bằng phẳng phía trước, nghe tiếng mô-tô nổ vang, nàng luôn có một loại cảm giác đang nằm mơ.

Từ mười sáu tuổi bắt đầu yêu thích đua xe, đã ước chừng mấy cái năm tháng, tham gia hàng trăm biểu diễn đua xe, bắt đầu mặc kệ là cùng người của mình thi đấu, hoặc là những công tử ca nơi khác khiêu chiến, lại hoặc là thi đấu đua xe ngầm, nàng đều chưa từng chứng kiến có người có thể lái xe đến trên vách đá, cái này cần độ nắm chắc cỡ nào tinh chuẩn? Bất luận một chút sai sót, cho dù là 0.01 giây phán đoán sai lầm đều đủ để dẫn đến kết cục xe hư người chết, nhưng là hiện tại, Tô Phàm thế nhưng làm được, hắn rốt cuộc là như thế nào làm được?

"Tô Phàm..." Lạc Thủy Yên cơ hồ là bản năng kêu một tiếng.

"A..." Tô Phàm giật mình, tay phải đã duỗi vào cổ áo Lạc Thủy Yên nhanh chóng thu hồi lại.

Lạc Thủy Yên sững sờ lúc này mới phát hiện tay Tô Phàm đã tiến vào cổ áo của mình, trong lòng vốn dĩ sinh ra kính nể trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, thay vào đó là tràn ngập lửa giận, tên hỗn đản này, hắn thế nhưng chiếm tiện nghi chiếm đến mức này.

"Buông ta ra... Làm cho ta qua!" Lạc Thủy Yên cảm thấy mình không thể lại ngồi ở trong ngực Tô Phàm, nếu không còn không biết sẽ bị hắn chiếm đi mấy phần tiện nghi.

"Chờ đã, bây giờ còn chưa nhìn đến cái bóng của bọn hắn, không cần trì hoãn thời gian!" Tô Phàm lại không một chút ý định buông ra, ngược lại lại một lần nữa hai tay nắm chặt tay lái, lại một lần nữa bắt đầu gia tăng tốc độ.

Đường vòng quanh núi càng ngày càng gấp ghe khúc cong càng ngày càng nhiều, nhưng là Tô Phàm không có chút ý định giảm tốc, vẫn luôn giữ tốc độ bão táp hơn hai trăm vượt qua, mỗi một lần chuyển biến, đều cả kinh Lạc Thủy Yên một thân mồ hôi lạnh, bất quá một lát thời gian, đã quên đi ý nghĩ muốn ngồi ghế phụ, mặc cho Tô Phàm ôm chính mình không ngừng lao tới trước.

Có lẽ là trước đó trì hoãn quá lâu, có lẽ là tốc độ xe của ba người phía trước quá nhanh, ước chừng đã chạy ra một hồi lâu, cũng không thấy bóng dáng ba chiếc xe phía trước.

Lạc Thủy Yên tâm cũng dần dần treo lên, chẳng lẽ nói như vậy cũng muốn thua sao?

Lúc này, Maserati đã chạy vội tới, cuối cùng bắt đầu dọc theo vách núi hướng dưới chân núi chạy đi, liền ở thời điểm Lạc Thủy Yên sắp tuyệt vọng, trong tầm mắt hai người lại một lần nữa xuất hiện cái bóng xe, xa xa nhìn lại, liền nhìn đến Aston Martin màu trắng cùng Audi r8 tạo hình độc đáo kia đang tranh đoạt vị trí hạng hai, về phần chiếc Bugatti V Air màu vàng kim kia đã không thấy tăm hơi.

"Móa!" Nhìn đến dạng này một màn, cho dù là Tô Phàm, cũng không nhìn được mắng một câu, Vương Nam hỗn đản này, kỹ thuật lái xe là càng ngày càng thành thạo a.

Tốc độ cao nhất giẫm lên chân ga, tiếp tục không chừa Maserati tốc độ cao nhất đuổi sát.

Phía trước, Khương Cửu cùng Lạc Thủy Văn ngay tại tranh đoạt vị trí hạng hai, tỷ tỷ của mình vẫn luôn không có đuổi theo, cái này khiến Lạc Thủy Văn rất là sốt ruột, xem ra tỷ tỷ của mình nhất định gặp phải phiền toái, chính mình nhất định phải cố gắng vượt qua, bằng không bọn hắn liền phải thua, vừa nghĩ tới Vương Nam đưa ra tiền đặt cược, Lạc Thủy Văn trong lòng chính là một trận lo lắng, hắn cũng không muốn để tỷ tỷ của mình đi cùng tên kia ngủ một đêm, tuyệt đối không cho phép.

Nhìn Aston Martin phía trước không ngừng ngăn trở đường đi của mình, Lạc Thủy Văn trong mắt lóe lên một mạt kiên quyết, bỗng nhiên đột nhiên vừa chuyển tay lái, sau đó một cước dẫm lên chân ga, Audi r8 nhanh vọt ra ngoài, nguyên bản đã làm tốt chuẩn bị chặn đường đối phương, nhưng là làm hắn cảm thấy kinh ngạc là, Aston Martin cũng không có khẩn cấp đuổi theo, liền như vậy tùy ý hắn vọt qua?

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ nói Khương Cửu cái hỗn đản kia tự biết không địch lại chuẩn bị nhận thua sao?

Lúc sau xem kính chiếu hậu, phát hiện Aston Martin không có chút ý định đuổi theo, tựa hồ thật sự nhận thua?

Cái này...

Liền ở thời Lạc Thủy Văn nghi hoặc khó hiểu, kính chiếu hậu bỗng nhiên hiện lên một đạo màu bạc, kia là xe của tỷ tỷ, tỷ tỷ đuổi theo tới.

Nhìn đến điểm này, Lạc Thủy Văn trong lòng một trận hưng phấn.

Khương Cửu là có ý, hắn đây là muốn ngăn cản tỷ tỷ của mình?

Chỉ là trong nháy mắt, Lạc Thủy Văn đã nghĩ thông suốt điểm này.

Chỉ là chính mình là nên giảm tốc ngăn cản Khương Cửu, mở cho tỷ tỷ một con đường? Hay là tiếp tục đuổi theo Vương Nam?

Bất quá là trong nháy mắt, Lạc Thủy Văn liền làm ra quyết định, lại một lần nữa gia tốc hướng phía trước chạy đi, tỷ tỷ của mình cách quá xa, Vương Nam đã vọt ra quá xa, cách điểm cuối cùng cũng không xa, coi như mình trợ giúp tỷ tỷ cản lại Khương Cửu, muốn đuổi kịp Vương Nam, cũng không kịp, chỉ có chính mình toàn lực đuổi theo, có lẽ còn có hi vọng.

Tỷ tỷ, người yên tâm, cho dù chết, ta cũng sẽ không làm người thua Vương Nam.

Trong lòng âm thầm lập ra lời thề, Lạc Thủy Văn dùng tốc độ cao nhất hướng tới phía trước chạy như điên, nhưng lại tại lúc này, hắn chợt thấy một cái bóng màu trắng bạc bay tới, đúng vậy, liền như vậy bay thẳng đi qua, lập tức trông mất đều nhanh muốn trợn lồi ra...

Bên trên Maserati, Tô Phàm ôm Lạc Thủy Yên, nhìn Khương Cửu cố ý thật lười, Tô Phàm khoe miệng nổi lên một mạt nhàn nhạt ý cười, cái Khương Cửu này, người cho rằng người ngăn được ta sao?

Nhìn thoáng qua đường băng phía trước, đúng là một cái quốc lộ tạo hình chữ "S", ngồi trên Aston Martin, Khương Cửu chạy ở giữa đường hình chữ S, chiếc Audi r8 của Lạc Thủy Văn đã đi tới chỗ khúc quanh dưới đáy, đây là cơ hội tốt nhất.

"Ngồi vững vàng!" Ở bên tai Lạc Thủy Yên nhẹ giọng nhắc nhở một câu, Tô Phàm hai tay nắm ở tay lái, đột nhiên một cước đạp xuống chân ga.

"Người muốn làm gì!" Lại là một cổ dự cảm xấu xuất hiện ở trong lòng Lạc Thủy Yên, trong miệng cơ hồ là bản năng thò ra, nhưng là lần này Tô Phàm không có mở miệng nói chuyện, mà là hết sức chăm chú lái Maserati hướng tới phía trước chạy như điên, thẳng tắp chạy như điên...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Tốc độ cùng kích tình (4)

Nhìn vách núi kia ước chừng rộng hơn mười thước, Lạc Thủy Yên tựa hồ nghĩ tới cái gì, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt một mảnh, gia hỏa này chẳng lẽ là muốn từ nơi này bay qua sao?

Không nói trước có thể hay không bay qua, liền tính bay qua thì thế nào? Đối diện chính là một cái khúc cong, bay qua khả năng lớn nhất cũng là lao thẳng tới, phía dưới khúc cong là vách núi cheo leo, thật muốn làm như vậy đây tuyệt đối là đi tìm chết!

Nhưng là nhìn đến cách vách núi càng ngày càng gần, Tô Phàm lại không chút ý định giảm tốc hoặc là chuyển biến, Lạc Thủy Yên trong mắt đã lộ ra vẻ tuyệt vọng.

So với trước đó bất luận cái gì càng thêm tuyệt vọng.

Điên rồi, gia hỏa này nhất định là điên rồi, nếu không như thế nào làm ra hành động như vậy?

"Àm!" một tiếng, Maserati một đầu phá tan hàng rào quốc lộ, toàn bộ bay ra ngoài.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm tay trái nắm chặt tay lái, tay phải kéo lại Lạc Thủy Yên bởi vì do quán tính mà hướng phía trước đánh tới, đương nhiên, bàn tay nắm chắc vị trí không lệch, đúng lúc là cái bộ ngực cao ngất kia.

Bất quá hần giờ phút này đã không có tinh lực đi cảm thụ bàn tay truyền đến mềm mại cùng co dãn, hần một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm xe phía trước.

Giống như hần tính toán, tốc độ xe, va chạm lực cân hoàn toàn tương tự, Maserati màu trắng bạc trên không trung hoàn thành một lần bay vọt, bay thẳng ra hơn mấy chục mét, bay về phía đối diện phần đuôi của hình chữ "S".

Trong lúc Khương Cửu kinh hãi, trong ánh mắt kinh ngạc của Lạc Thủy Văn, thân xe Maserati thật mạnh rơi trên mặt đất, phát ra "Phanh" một tiếng vang thật lớn, sau đó một đầu xông về vách núi khúc cong, liền ở khoảnh khắc sắp bay vào vách núi, Tô Phàm nhanh chóng chuyển động tay lái, càng là đột nhiên dầm lên trên phanh, lốp xe phát ra tiếng cọ xát chói tai, thậm chí cọ xát ra từng trận sương mù, toàn bộ thân xe càng là vung ra một đường dài trôi đi, thân xe đã dầm vào hàng rào bảo hộ, liền ở thời điểm Lạc Thủy Văn cho rằng sẽ một đầu lao xuống dưới, Maserati "Suru" một tiếng vọt ra ngoài, lưu lại một đạo sương mù màu trắng.

Lạc Thủy Văn tròn tròn mắt, đã lớn như vậy, hần khi nào thấy qua một màn mạo hiểm như thế? Liền là xem trong phim bom tấn, cũng không có a?

Kỹ thuật lái xe của tỷ tỷ mình, khi nào đã đến mức độ này?

"Tên điên, nguoi chính là người điên!" Bên trong Aston Martin màu trắng, đồng dạng tận mắt nhìn thấy hết thấy này Khương Cửu thấp giọng mắng một câu, bất chấp Lạc Thủy Văn bởi vì sợ hãi mà giảm tốc, tốc độ cao nhất vượt qua, hần có thể làm đã đều làm, hiện tại hết thấy chỉ có thể xem Nam ca.

Bên trong Maserati, Lạc Thủy Yên linh hồn nhỏ bé thật vất vả nhập thể lại một lần nữa như muốn rời khỏi thân thể, trong đầu của nàng một mảnh trống rỗng, ở khoảnh khắc vừa rồi, nàng cho là mình sẽ chết đi, nhưng là như thế nào đều không có nghĩ đến, còn có thể sống sót.

Bay vọt mấy chục mét, vượt đuôi khúc cong, cuối cùng càng là trực tiếp hoàn thành một cái chạy dài trôi đi, lại chạy như điên ra ngoài, này... kỹ thuật lái xe cao mình đến mức nào? Liền xem như lý luận, cũng chưa chắc thực hiện được a? Nhưng là hần cứ như vậy mà làm được rồi?

Hần rốt cuộc là ai, chẳng lẽ là thế giới xa vương sao?

Trái tim nhỏ "thình thịch" "thình thịch" nhảy không ngừng, nàng thậm chí quên đi một con ma trảo của Tô Phàm đang tại chiếm hết tiện nghi của nàng.

Tô Phàm tâm vẫn luôn căng cứng cũng dần dần bình ổn, quá mẹ nó kích thích, dù là hần đưa xe vô số, cũng xưa nay chưa có ném thử qua một màn như vậy, nếu không có cái mỹ nữ làm bạn, đánh chết hần cũng sẽ không chơi một màn kích thích như vậy.

"Mau nhìn, xe Vương Nam, hần đều sắp lái ra quốc lộ!" Liền ở thời điểm Tô Phàm thỏa thích cảm thụ, Lạc Thủy Yên bỗng nhiên chỉ về một cái xe màu vàng kim ở đằng trước nói.

Tô Phàm nhanh chóng đem tay thu hồi lại, định thần nhìn vừa thấy, phát hiện Vương Nam quả nhiên đã sắp lái ra khỏi quốc lộ.

Dựa theo tình huống hiện tại, dù là chính mình lại nhanh, cũng căn bản đuổi không kịp hần.

"Biện pháp thông thường đã không còn kịp rồi, chỉ có một cái biện pháp!" Nhìn cái xe màu vàng kim kia, Tô Phàm nhân nhật nói..

"Biện pháp gì?" Cũng không biết là bởi vì quá mức kinh ngạc mà quên đi cái tay của Tô Phàm, hay là không muốn nói chuyện này, Lạc Thủy Yên cũng không có lần nữa vì bị chiếm tiện nghi mà nổi giận, mà là mở miệng hỏi.

Vừa rồi một cái chớp mắt, đã coi như là trải qua sinh tử, hiện tại Tô Phàm lại làm ra chuyện gì khác người, nàng đã chết lặng.

"Lao thẳng xuống dưới!"

"Lao xuống dưới?" Chẳng sợ Lạc Thủy Yên cảm thấy tâm mình đã chết lặng, nhưng là thời điểm nghe được mấy chữ này vẫn như cũ nhin không được một trận kinh hoàng.

Nơi này đến dưới chân núi là một cái dốc đứng bảy mươi độ, lấy tốc độ nhanh như vậy lao xuống dưới, cái này cùng trực tiếp rơi xuống khác nhau ở chỗ nào?

Liên ở thời điểm Lạc Thủy Yên kinh ngạc, Tô Phàm đã hai tay nắm tay lái, tốc độ cao nhất hướng tới dốc đứng ở phía trước phóng đi...

"Àm!" một tiếng vang thật lớn, Maserati màu trắng bạc lại một lần nữa đem hàng rào ven đường phá tan, sau đó một đầu lao xuống dốc đứng.

"A..." Trong nháy mắt rơi tự do làm Lạc Thủy Yên bản năng phát ra kinh hô, toàn thân trong nháy mắt căng cứng, thân thể càng là muốn bay lên, liền ở khoảnh khắc nàng cho là mình sẽ đụng vào trần xe, một bàn tay to rộng lớn đem nàng kéo trở về, đương nhiên, chạm đến vị trí, chuẩn không cần chỉnh, đúng lúc là ngực nàng.

"Đừng lộn xộn!" Tô Phàm một tay đem Lạc Thủy Yên vót trở về trong ngực của mình, làm nàng dán thật chặt chính mình, một tay khống chế tay lái, không ngừng né tránh các loại hòn đá nhô ra bên trên dốc đứng.

Cùng vách đá thẳng đứng trước đó khác biệt, trước đó vách đá thẳng đứng là vì phòng ngừa ngọn núi đất lở, đúc thành xi măng, mặt ngoài cực kì bóng loáng, ở dưới tác dụng của lực ly tâm mới có thể lao vút, nhưng là cái dốc đứng này hoàn toàn không có vết tích nhân công sửa chữa, tất cả đều là nhô ra các loại hòn đá, ở tốc độ nhanh như vậy rơi xuống, một khi đụng phải cái gì, chệch hướng quỹ tích, kết quả duy nhất chính là lật xe, từ cao như vậy té xuống, cho dù tính an toàn của Maserati lại tốt, sợ là kết quả nhẹ nhất cũng là tàn phế, Tô Phàm còn trẻ như vậy, cũng không muốn xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Ở hán linh hoạt không chế, Maserati tựa như báo săn từ dốc đứng đáp xuống.

Bên trong Bugatti V Air màu vàng kim, Vương Nam một đường nhẹ nhõm lái xe thể thao, cơ hồ không hề gặp một chút trở ngại đã chạy xuống dưới, mắt thấy điểm cuối cùng của quốc lộ đang ở trước mắt, khóe miệng hiện ra một nụ cười thần nhiên.

"Tô Phàm, đáng tiếc lái xe không phải người, nếu không ta sao có thể thắng được nhẹ nhàng như vậy, chỉ là gia hỏa này cùng Lạc Thủy Yên rốt cuộc có quan hệ thế nào? Chính mình lúc đó còn muốn hay không tiếp tục thực hiện tiền đặt cược đâu?" Liên ở thời điểm Vương Nam tự làm bầm, bên tai ầm ầm vang lên tiếng motor gầm rú.

Vương Nam sửng sốt chẳng lẽ có người đuổi theo? Từ kính chiếu hậu nhìn thấy, đằng sau trên đường trống rỗng, không có một chiếc xe a? Chẳng lẽ chính mình xuất hiện ảo giác?

Liên ở thời điểm hán nghi ngờ, khóe mắt quét nhìn bỗng nhiên một đạo màu bạc hiện lên, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Maserati màu trắng bạc trước đó đã bị đâm đến biến hình đang từ dốc núi đáp xuống.

"Mẹ nó, tên điên, người con mẹ nó không muốn sống nữa a!" Nhìn đến một màn như vậy, dù là bình tĩnh như Vương Nam cũng không nhịn được mắng to một câu, sau đó lại cũng không có biện pháp bảo trì trước đó trấn định, đột nhiên một cước dẫm lên chân ga, vốn dĩ đã cực nhanh Bugatti V Air lại một lần nữa bắt đầu gia tăng tốc độ, tốc độ cao nhất hướng tới điểm cuối cùng chạy đi, hán đã giành trước hơn phân nửa lộ trình, cũng không muốn gần đến điểm cuối cùng thất bại.

Chớp mắt thời gian, Bugatti V Air đã xông ra quốc lộ, tốc độ cao nhất hướng tới điểm cuối cùng chạy đi, mà Maserati cũng sắp từ trên sườn núi lao xuống.

Nhìn đến Bugatti V Air lái ra quốc lộ, Tô Phàm đôi mắt trở nên hoàn toàn đỏ đậm.

"Tao bao nam, chờ bị bạo cú đi!" Trong miệng thấp giọng mắng một tiếng, Tô Phàm tay phải vẫn luôn đặt ở trên ngực Lạc Thủy Yên đột nhiên một quyền đập vào một cái nút màu đỏ trên bàn điều khiển của Maserati...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Tốc độ cùng kích tình (5)

"Tô Phàm, người cái tên điên này..." Nghe được "Ba" một tiếng, thân thể thật vất vả có chút buông lỏng Lạc Thủy Yên lại một lần nữa kinh hô ra, cái nút màu đỏ kia chính là chốt mở tên lửa đẩy, bình thường đều là ở thời điểm bắn vọt cuối cùng sử dụng, một khi mở ra tên lửa đẩy, tốc độ có thể trong nháy mắt vượt qua bốn trăm, trừ bỏ mặt đường cực kỳ bình ổn, bình thường cho dù là nàng đều không dám sử dụng, nhưng là hiện tại xe thể thao vẫn còn ở trên sườn núi, hiện tại sử dụng tên lửa đẩy, cái này...

Lạc Thủy Yên thân thể thật chặt kéo căng cùng một chỗ, nàng đã không biết nên nói cái gì, chỉ là trong lòng cầu nguyện Tô Phàm có thể lại một lần nữa cho nàng mang đến kỳ tích.

"Vèo!" Mượn nhờ xông thốc lao xuống, tại thời điểm sắp xông vào mặt đất, bánh xe vừa lúc đề lên trên một khối tảng đá nổi, cái này khiến đầu xe vốn dĩ hướng xuống bay thẳng trong nháy mắt thay đổi hướng, toàn bộ thân xe cũng bay lên, mà tên lửa đẩy vừa lúc ở lúc này toàn diện mở ra, toàn bộ đuôi cánh toàn diện giãn ra, tám đạo miệng khí phun ra, tám đạo hỏa diễm trong nháy mắt nhóm lửa.

"Vèo" Maserati tựa như máy bay phản lực tốc độ cao nhất bay về phía trước, tốc độ nhanh đến cực hạn nó thể nhưng bay thẳng vọt qua đỉnh đầu Bugatti V Air.

Nơi xa ở điểm cuối cùng, hơn trăm người trợn mắt há hốc mồm nhìn này hết thấy, rất nhiều người trông mắt đều thiếu chút rơi ra, cái này mẹ nó * là lái xe hay là lái phi cơ? Xe thể thao còn có thể lái như vậy?

"Mẹ nó!" Nhìn đến ánh mắt kinh ngạc của đám người, Vương Nam cũng là nhìn không được ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn đến Maserati màu trắng bạc trực tiếp từ phía trên đỉnh đầu của mình bay đi, trong miệng lại một lần nữa nhìn không được phát ra một tiếng giận mắng.

Sau đó cũng không để ý hết thấy nhún xuống cái nút tên lửa đẩy.

Chân phải càng là hung hăng đạp cần ga, bản thân Bugatti V Air tốc độ liền có thể đạt tới bốn trăm, một khi khởi động tên lửa đẩy về sau trên lý luận càng là có thể đột phá cực hạn năm trăm.

Nhưng là hần chung quy là chậm một chút, Maserati màu trắng bạc bay qua đỉnh đầu của hần, thật mạnh rơi trên mặt đất, bắn ngược một chút, sau đó Tô Phàm nắm chắc tay lái, không cho thân xe có chút chệch đi, ngay sau đó "vèo" một tiếng vọt ra ngoài, ở trong ánh mắt vô cùng kinh hãi khiếp sợ của đám người, trong nháy mắt xông qua điểm cuối cùng..

Toàn trường một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người không tự chủ được nhìn Maserati gào thét mà qua, biểu tình của tất cả mọi người đều như là gặp quỷ, liền coi như xem phim khoa học viễn tưởng, cũng không có như vậy khoa huyền a?

Một chiếc xe thể thao từ đỉnh núi lao xuống không có lật xe còn chưa tính, lại còn bay thẳng lên, càng là từ không trung vượt qua Bugatti V Air trước đó vẫn luôn dẫn trước, đây là kỳ tích sao? Không, đây là thần tích, chỉ có thần mới có thể đủ làm được hết thấy này.

Đua xe chỉ thần Lạc Thủy Yên!

"Yên tỷ vạn tuế, Yên tỷ vạn tuế!"

Yên lặng một lát sau, tiếng hoan hô nhiệt liệt vang lên, tất cả mọi người nổi điên xông về Maserati, về phần Bugatti V Air sau đó chạy tới, ai cũng không có nhìn xem một cái.

Maserati màu trắng bạc ước chừng đã chạy ra vài trăm mét lúc này mới ngừng lại, thẳng đến Maserati hoàn toàn dừng hẳn về sau, Lạc Thủy Yên cũng còn lâm vào ở bên trong tuyệt đối khiếp sợ, nàng luôn cảm thấy này hết thấy đều là đang nằm mơ.

Bay lên, chính mình hôm nay cười xe thể thao của mình bay lên, còn bay lên hai lần, một lần bay vọt vách núi, lần cuối cùng này so với lần thứ nhất càng kích thích, ít nhất bay ra hơn trăm mét.

Hần là như thế nào làm được? Dốc đứng bảy mươi độ, dựa theo tốc độ trước đó lao xuống cũng sẽ đụng đầu vào trên mặt đất, nhưng là thời điểm cuối cùng, lại vừa lúc đề ở trên một tảng đá, trên đường đi có nhiều tảng đá như vậy, hần đều không có đề lên một cái nào, duy chỉ có thời điểm cuối cùng đề ở trên một tảng đá? Đây là trùng hợp sao?

Không, đây tuyệt đối không phải trùng hợp.

Đây là hần đã sớm tính toán kỹ, đặc biệt là thời cơ mở ra tên lửa đẩy, thế nhưng cũng nắm chắc như thế tinh chuẩn, nhanh 0.1 giây, như vậy rất có thể bởi vì bỗng nhiên gia tốc trực tiếp lật xe, chậm hơn 0.1 giây, rất có thể trực tiếp đâm vào trên Bugatti V Air, này đối với thời gian nắm chắc tinh chuẩn đến trình độ gì?

Suy nghĩ lại một chút trước đó Tô Phàm làm ra mấy cái động tác độ khó cực cao, bất kỳ một chút phán đoán sai lầm nào, đều có thể dẫn đến lật xe, nhưng là hần lại toàn bộ làm được, hần rốt cuộc là ai, kỹ thuật lái xe thể nhưng đạt đến tình trạng xuất thần nhập hóa bực này?

Cho dù là thế giới xa vương, cũng bất quá như thế đi?

Lạc Thủy Yên tâm thật lâu không cách nào bình tĩnh, nàng như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, cái gia hỏa ở quán bar nhìn chằm chằm vào chính mình sẽ

là một cái cao thủ đua xe như vậy.

Bên tai ầm ầm truyền đến tiếng hoan hô "xa thần", Lạc Thủy Yên lúc này mới dần dần lấy lại tinh thần.

Sau đó cũng cảm giác được một cái bàn tay to đang đặt ở trước ngực của mình.

"Người làm cái gì?" Lạc Thủy Yên trong nháy mắt nổi giận, hỗn đản này, dọc theo con đường này chiếm tiện nghi còn ít sao?

"Úi, ngồi ghế điều khiển phụ a, nếu đề fan hâm mộ của người nhìn đến cái dạng này, đoán chừng sẽ tươi sống xé xác ta!" Tô Phàm không có chút nào cảm giác nửa điểm xấu hổ, lập đi lập lại hần thật chỉ là đem Lạc Thủy Yên ôm lấy, nhường ra vị trí.

Lạc Thủy Yên sửng sốt lúc này mới nghĩ đến dọc theo con đường này hần đều là ôm chính mình, ở dưới tình huống ôm chính mình còn có thể đem xe lái đến mức độ này, thậm chí...

Nghĩ đến trên đường đi hần còn có phải hay không chiếm tiện nghi, Lạc Thủy Yên liền có một loại xúc động loại hít thở không thông.

Nếu như, nếu như không có chính mình quá nhiều, làm hần toàn tâm toàn ý khống chế, hần sẽ đạt tới cảnh giới nào?

Liền như vậy trong chớp lát thời gian, hơn trăm tên nam nam nữ nữ đã vây quanh lại đây, trực tiếp mở cửa xe, đem Lạc Thủy Yên kéo ra ngoài, về phần Tô Phàm, đã sớm ngồi ở trên ghế lái phụ.

"Yên tỷ vạn tuế, nữ hoàng vạn tuế, lâu chủ vạn tuế, xa thần vạn tuế..." Công tử ca điên cuồng, các thiên kim tiểu thư hoàn toàn quên đi thân phận của Lạc Thủy Yên, một đám người đưa nàng nâng lên, không ngừng đưa tung lên không trung.

Lạc Thủy Yên cực kỳ không có sinh khí, trong đầu của nàng, còn đang vì kỹ thuật lái xe cao siêu của Tô Phàm mà khiếp sợ, về phần Tô Phàm, thì là mỉm cười đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn Lạc Thủy Yên bị đám người chen chúc.

Nữ nhân này, xem ra rất được đám người này yêu thích a, đưa tay phải ra, nhẹ nhàng ở trước mũi người người, ầm ầm còn có thể nghe đến một cỗ nhàn nhạt hương thơm, khoe miệng ý cười càng thêm nồng đậm, xúc cảm không tệ.

Lúc này, xe phía sau cũng lục tục đuổi tới, khi biết được Lạc Thủy Yên thắng được tranh tài, tất cả công tử ca Minh Châu một đám lao đến, gia nhập hàng ngũ reo hò, mà đám công tử ca Kinh Thành lại toàn bộ tụ tập ở bên người Vương Nam.

Ánh mắt của bọn hần không có nhìn về phía Lạc Thủy Yên bị đám người chen chúc, mà là nhìn về phía Tô Phàm lẳng lặng đứng ở bên ngoài đám người, có kính sợ, có nghi hoặc, có mờ mịt...

Bất quá mặc kệ trong lòng suy nghĩ cái gì, bọn hần đều hiểu, thắng Nam ca không phải nữ nhân kia, mà là hần —— Tô Phàm!

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Tên điên

"Được rồi!" Ước chừng qua một hồi lâu, Lạc Thủy Yên lấy lại tinh thần mới ngăn lại đám người điên cuồng, lại tiếp tục như thế, chính mình sớm muộn sẽ bị choáng váng, huống hồ trong nội tâm nàng rõ ràng, thắng được tranh tài cũng không phải là chính mình.

Lạc Thủy Yên ở trong nhóm người này hiển nhiên rất có uy vọng, nghe nàng nói như vậy, đám người lập tức đình chỉ reo hò, thật cẩn thận đưa nàng hạ xuống.

Lạc Thủy Yên nhìn thoáng qua Tô Phàm, phát hiện hần cũng không có xem chính mình, mà là đang không ngừng ngửi tay phải của hần, một bộ thực say mê, vừa nghĩ tới hần trước đó đưa tay luôn vào cổ áo của mình, bên trên gương mặt liền hiện ra một tia đỏ ửng.

Tên hỗn đản này!

Trong lòng hung hăng nắn một câu, sửa sang lại một chút vạt áo, thoải mái nhìn về phía đám người Vương Nam.

"Lạc tiểu thư kỹ thuật lái xe xuất thần nhập hóa, Vương mỗ bội phục không thôi, tại hạ là thua tâm phục khẩu phục!" Đợi đến đám người reo hò xong,

Vương Nam mỉm cười đi tới.

"Ha ha, Vương thiếu khiếm tốn, may mắn, may mắn mà thôi!" Lạc Thủy Yên cảm giác gương mặt một trận nóng lên, nhưng là quan hệ vấn đề tiền đặt cược, nàng nhưng lại không thể không thừa nhận.

"Ha ha, may mắn cũng là thắng lợi, tóm lại chúng ta thua, đây là chi phiếu một ngàn vạn!" Vương Nam vừa nói, vừa đưa ra một tờ chi phiếu ngân hàng Hoa Hạ.

"Vương thiếu hậu ái, ta liền đại biểu huynh đệ tỷ muội Minh Châu nhận lấy!" Lạc Thủy Yên cũng không khách khí, trực tiếp nhận chi phiếu.

"Ha ha, Lạc tiểu thư, còn có các vị huynh đệ tỷ muội, nếu có thời gian thì đến Kinh Thành chơi, tạm biệt!" Vương Nam hướng tới đám người phát phát tay, quay người liền hướng chỗ ngồi của mình đi đến.

Thua bởi Tô Phàm, cũng không tính chuyện mất mặt, về phần một ngàn vạn tiền mặt kia, đối với bọn hắn mà nói cũng bất quá là đau lòng một hồi mà thôi, cũng không tính cái đại sự gì.

"Tạm biệt!" Lạc Thủy Yên đồng dạng mỉm cười gật đầu, một chút cũng không có ý định giữ lại.

Thi đấu đã kết thúc, tự nhiên là ai về nhà nấy, bọn hắn còn muốn đi chúc mừng đâu, tự nhiên không rảnh chào hỏi Vương Nam, hơn nữa trận đấu này vốn cũng không phải là nàng thắng, mỗi một lần nghe được lời lẽ khách khí của Vương Nam, nàng đều cảm thấy trên mặt nóng đến khó chịu, vẫn là sớm tan đi tốt.

"Tao bao nam!" Liền ở thời điểm Vương Nam sắp lên xe, một trận thanh âm đậm đặc bỗng nhiên vang lên.

Lạc Thủy Yên trong lòng chính là run lên, gia hỏa này không muốn sống nữa sao? Hắn cùng mình nói một chút còn chưa tính, bây giờ lại ở trước mặt Vương Nam gọi như vậy? Hắn là không phải thật sự ngại mạng mình sống quá lâu?

Đám người Minh Châu khác cũng đều là sửng sốt không rõ tên tiểu bạch kiểm này đang gọi ai?

"Có việc?" Bất quá làm Lạc Thủy Yên vô cùng kinh ngạc chính là, Vương Nam thế nhưng không có chút nào tức giận, ngược lại dừng chân nhìn về phía Tô Phàm.

Trên mặt mọi người một trận kinh ngạc, hắn là đang gọi Vương thiếu? Hắn cũng dám như vậy gọi Vương thiếu? Khiến người ta giật mình nhất chính là, Vương thiếu thế nhưng không tức giận? Cái này sao có thể?

"Nghe nói Kinh Thành của các ngươi có cái người đua xe rất lợi hại tên cái gì mà 'đầu lâu khô'?" Tô Phàm lười biếng nói, một bên nói còn một bên thực không có hình tượng móc móc lỗ tai.

Vương Nam có một loại xúc động nhịn không được cuống mắt tròn trắng, nghe nói? * * * * ngoại hiệu này vẫn là người đặt cho. Bất quá nghĩ đến một ít nguyên nhân, Vương Nam vẫn là phối hợp nói: "Không sai, hắn tên Lâm Mộ Thu!"

"Người trở về nói cho hắn biết, muốn trở thành xa thần, có giới đến Minh Châu thị so tay một chút!"

Tất cả mọi người là giật mình, ở thời điểm Tô Phàm nói đầu lâu khô, bọn hắn còn không có lấy lại tinh thần, khi Vương Nam nói ra ba chữ Lâm Mộ Thu, bọn hắn thế mới biết Tô Phàm nói tới chính là Xa Thần Thu.

Hiện tại hắn nói cái gì? Hắn thế nhưng khiêu chiến Xa Thần Thu? Trước mặt mọi người khiêu chiến Xa Thần Thu? Hắn coi hắn là ai? Xa Thần Thu đại danh ở toàn bộ Hoa Hạ quốc đều rất nổi tiếng, liền tính kỹ thuật lái xe của Yên tỷ đã xuất thần nhập hóa, cũng không có nắm chắc có thể thắng hắn a?

Gia hỏa này điên rồi phải không?

Lạc Thủy Yên cũng là vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tô Phàm, không rõ hắn vì sao lại bỗng nhiên nói ra dạng này lời nói?

Vương Nam cũng tương tự có chút kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, nhìn thấy chính là một gương mặt bình tĩnh không thể lại bình tĩnh hơn, nhưng là hắn lại ở trong mắt Tô Phàm thấy được một cỗ phần nộ hỏa diễm muốn đem thiên địa nuốt chửng lấy, nghĩ đến sự kiện kia, trong lòng nhẹ nhàng thở dài một cái.

"Được rồi, ta sẽ chuyển lời!" Sau khi nói xong, trực tiếp mở cửa xe chui vào.

Những người khác cũng là nhao nhao lên xe, khởi động mô-tơ, dẫn đầu xuống Lang Sơn, hiện tại thời gian còn sớm, lấy tốc độ của bọn hắn, chạy về Kinh Thành, còn kịp, đương nhiên, cũng có khả năng sẽ tìm một cái chỗ vui chơi a.

"Yên tỷ, chỉ cần đánh bại Xa Thần Thu, người chính là chân chính xa thần, các huynh đệ tỷ muội, vì xa thần chân chính của chúng ta, reo hò đi!" Đợi đến đám người Vương Nam rời đi lúc sau, Tô Phàm lập tức thay một khuôn mặt tươi cười, chủ động hướng tới Lạc Thủy Yên nghênh đón.

Nghe được lời nói của Tô Phàm, đám người lúc này mới lấy lại tinh thần, đúng vậy a, chỉ cần Yên tỷ thắng Xa Thần Thu, còn không phải là chân chính đua xe chi thần sao?

Yên tỳ đều có thể khống chế ô tô bay lên, chỉ là đánh bại một cái Xa Thần Thu tính là gì.

Nghĩ đến đây, tâm tư của mọi người lập tức sinh động hẳn lên, liền phải cao giọng reo hò, lại nghe được thanh âm băng lãnh của Lạc Thủy Yên vang lên: "Tiểu Lâm, một ngàn vạn này lấy ra bốn trăm vạn, phân cho mọi người, lại lấy ra một trăm vạn gửi vào tài khoản Tiên Ân Lâu làm công khoản, mặt khác năm trăm vạn để lại cho ta!"

"Vâng!" Tiểu Lâm từ trong đám người đi ra, nhận lấy chi phiếu.

"Những người khác không có việc gì đều tan đi, Tô Phàm, người đi theo ta!" Lạc Thủy Yên nói, quay người chui vào chiếc Maserati đã hoàn toàn biến hình kia của mình.

"Tỷ!" Nhìn đến Lạc Thủy Yên trực tiếp lên xe, đám người hai mặt nhìn nhau, Lạc Thủy Văn càng là muốn hỏi một chút vì cái gì không chúc mừng một chút, nhưng là vừa mới kêu lên, liền bị Lạc Thủy Yên đánh gãy.

"Trở về!"

Lạc Thủy Văn róc rách ngâm miệng lại, cùng đám người, về mặt hồ nghi nhìn Tô Phàm cái tiểu bạch kiểm xa lạ này leo lên xe tỳ tỳ, tỳ tỳ đây là thế nào? Như thế nào đối với gia hỏa này tốt như vậy? Nàng không phải là thật sự thích tên tiểu bạch kiểm này đi?

Thăng đến Maserati khởi động, biến mất ở điểm cuối của đường cái, tất cả mọi người còn chưa có lấy lại tinh thần.

"Yên tỳ, có việc!" Tô Phàm về mặt mỉm cười nhìn Lạc Thủy Yên.

"Tô Phàm, người rút cuộc là ai?" Lạc Thủy Yên một tay đem xe thể thao lái vào một cái đường rẽ, đứng tại ven đường, quay đầu về mặt nghiêm túc nhìn về phía Tô Phàm...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Báo Tử Đầu

"Tô Phàm, người rút cuộc là ai?" Lạc Thủy Yên một tay đem xe thể thao lái vào một cái đường rẽ, đứng tại ven đường, quay đầu về mặt nghiêm túc nhìn về phía Tô Phàm.

Trước đó còn không có như thế nào phát hiện, nhưng là khi Tô Phàm trực tiếp khiêu chiến Xa Thần Thu, nàng liền ảm ảm cảm thấy không thích hợp, gia hỏa này vô duyên vô cớ khiêu chiến Xa Thần Thu làm cái gì? Những người khác có lẽ sẽ tin tưởng hẳn là giúp mình khiêu chiến Xa Thần Thu, nhưng là tự mình biết rõ ràng, nếu không phải Tô Phàm, chính mình ngay cả trận đấu này đều không thắng được, càng đừng nói là khiêu chiến Xa Thần Thu.

Còn có, hẳn phía trước tựa hồ nói là đầu lâu khô? Cái này rõ ràng là một cái ngoại hiệu không tốt của Xa Thần Thu, người dám gọi Xa Thần Thu như vậy nghĩ đến không có mấy cái đi?

Nếu như nói đây chỉ là một ngoài ý muốn, như vậy hẳn ngay trước mặt Vương Nam gọi Vương Nam là tao bao nam đâu? Vương Nam thế nhưng một chút đều không tức giận?

Vương Nam bộ dáng hoàn toàn không giống như là bởi vì phong độ mới không tức giận, mà là cảm thấy rất tự nhiên, đúng, chính là tự nhiên.

Nghĩ đến trước đó Vương Nam tự nhiên, lại nghĩ tới kỹ thuật lái xe xuất thần nhập hóa kia của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên càng là xác định Tô Phàm không đơn giản, một người hài tử từ nhà bình thường, liền tính lại có thiên phú, cũng không có khả năng luyện được kỹ thuật lái xe cao siêu bậc này, dù sao, đua xe phí tổn rất lớn, tùy tiện một lần sửa chữa đều muốn mấy vạn, người bình thường như thế nào khả năng gánh chịu nổi?

Nhưng là nàng lục soát khắp ký ức trong đầu, cũng không nghĩ tới Kinh Thành có cái đại gia tộc nào họ Tô a.

"Người muốn biết?" Nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc chờ mong kia của Lạc Thủy Yên, Tô Phàm thần thái cũng nghiêm túc.

"Àn!" Lạc Thủy Yên dùng sức nhẹ gạt đầu, nàng thực sự đối với thân phận của Tô Phàm tràn ngập tò mò.

"Chỉ cần người thỏa mãn ta một cái yêu cầu, ta sẽ nói cho người biết!" Tô Phàm về mặt thành thật nhìn qua hai con ngươi của Lạc Thủy Yên.

"Yêu cầu gì?" Lạc Thủy Yên chân thành nói.

"Ngủ cùng ta một đêm!"

"Đi chết!"

"Kia hôn ta một cái cũng được!"

"Lăn đi!" Lạc Thủy Yên nổi giận, tên vương bát đản này, vừa rồi tại trên đường chiếm tiện nghi của mình còn chưa đủ à? Hiện tại còn muốn chiếm tiện nghi của mình? Hắn thật coi chính mình là tiểu thư làng chơi? Muốn hôn liền hôn?

"Tốt a, vậy cho ta số điện thoại cũng có thể đi?" Đối mặt cơn giận của Lạc Thủy Yên, Tô Phàm lựa chọn thỏa hiệp.

Lạc Thủy Yên thật sâu hít thở một cái, cố gắng để cho tâm cảnh phần nộ của mình bình phục lại, lúc này mới âm thanh lạnh lùng nói: "Điện thoại lấy ra!"

"Làm gì!" Tô Phàm về mặt cảnh giác.

"Người không phải muốn số điện thoại sao, ta cho người!" Lạc Thủy Yên nắm chặt tay phải, rất là bất mãn nói.

"Ồ!" Tô Phàm vội vàng móc ra di động của mình, đưa cho Lạc Thủy Yên.

Lạc Thủy Yên nhận lấy điện thoại, rất nhanh nhập một dãy số vào điện thoại, sau đó nhấn nút gọi, chờ đến bên trong toa xe vang lên tiếng chuông điện thoại, lúc này mới đem điện thoại trả lại Tô Phàm.

"Xong, hiện tại người có thể nói rồi!"

Tô Phàm tiếp nhận điện thoại, xác định thật là số điện thoại của Lạc Thủy Yên, lúc này mới hướng tới Lạc Thủy Yên hỏi: "Thật muốn biết?"

"Đương nhiên!"

"Vậy được rồi, người nghe cho kỹ..."

"Người nói..." Lạc Thủy Yên dựng lên lỗ tai.

"Ta là... Tô Phàm, họ Tô, tên Phàm!" Tô Phàm hít vào một hơi thật dài, phun ra một câu nói như vậy, cuối cùng còn bổ sung một câu, "Xong, đã nói cho người biết!"

Lạc Thủy Yên sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, tên vương bát đản này, thể nhưng đùa giỡn mình, hung hăng trừng mắt nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, phát hiện hắn không có chút nào áy náy, nàng liền hiểu, gia hỏa này là không muốn nói.

"Xuống xe!"

"Làm gì!"

"Xuống xe!" Lạc Thủy Yên cực lực đè nén lửa giận của mình.

Gia hỏa này trước đó chiếm chính mình nhiều tiện nghi như vậy, hiện tại còn đùa giỡn mình, không có đem hắn chém thành muôn mảnh, đã coi như là chính mình nhân từ.

"Uy, ta nói người sẽ không phải là đem ta ném ở chỗ này đi? Nơi này cách nội thành hơn mấy chục cây số..." Xác định Lạc Thủy Yên là thật sự muốn đuổi mình, sau khi xuống xe, Tô Phàm có chút nóng nảy.

"Ta bảo người xuống xe!" Lạc Thủy Yên nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Uy, chúng ta nói một chút đạo lý có được hay không, tốt xấu ta giúp người thắng thi đấu, không chỉ có không cần cùng cái tao bao nam kia đi ngủ, còn thắng một ngàn vạn, người không cảm tạ ta mà ta ăn bữa cơm còn chưa tính, tối thiểu muốn đem ta đưa về nhà đi!" Tô Phàm về mặt ủy khuất.

"Yên tâm, chuyện thi đấu ta sẽ không bạc đãi người, xe của ta, người xuất lực, dựa theo quy củ mỗi người một nửa, người gửi số thẻ đến điện thoại di động của ta, ngày mai ta sẽ đem năm trăm vạn gửi tới, hiện tại, mời người xuống xe!" Lạc Thủy Yên hai tay gắt gao nắm vuốt tay lái, nàng sợ chính mình một cái xúc động, bóp chết Tô Phàm, hỗn đản này, còn dám nhắc tới chuyện thi đấu, vừa nghĩ tới bộ ngực của mình bị hắn sờ soạng, vừa nghĩ tới sau trận đấu bị đám người tung hô, cái loại cảm giác chột dạ kia, nàng chính là một trận lửa giận.

Nhìn đến gương mặt xanh xám của Lạc Thủy Yên, Tô Phàm cảm thấy mình nếu là lại không xuống xe, sợ là nàng sẽ thật sự nổi điên, ôm tâm tư nam nhân tốt không cùng nữ đấu, Tô Phàm đẩy cửa xe ra chui ra ngoài.

Vừa mới chui ra, cửa xe cũng còn không kịp đóng lại, Maserati liền tựa như gió vọt ra ngoài, đuôi khói sắc đến Tô Phàm một trận ho khan.

"Mẹ nó, xú cô nương, chạy đi đầu thai a!" Đối với phương hướng Maserati rồi đi hung hăng mắng một câu.

"Bất quá xú cô nương này cũng coi như đủ thú vị, lại muốn chia cho ta năm trăm vạn, mình rút cuộc muốn hay không đâu?"

"cạc, năm trăm vạn a, lão tử hiện tại là nguồn kinh tế bị cắt đứt, năm trăm vạn này cũng không ít, không cần thì phí..." Tự mình lẩm bẩm, Tô Phàm móc ra điện thoại, liền muốn đem số thẻ của mình gửi tới, bỗng nhiên dừng lại.

"Không đúng rồi, xú cô nương này vạn nhất muốn thông qua số thẻ điều tra thân phận của mình đâu? Không được không được, tuyệt đối không thể gửi số thẻ của mình qua, bất quá năm trăm vạn này chắc chắn phải có được, trừ phi xú cô nương này không giữ lời... Hắc hắc.

.."Nghĩ đến cái phương pháp nào đó, Tô Phàm bấm một số điện thoại.

"Uy, ai đó?" Đầu điện thoại bên kia truyền đến một trận thanh âm không nhận được.

"Báo Tử Đầu, người mẹ nó nhanh như vậy liền không nhớ rõ ta rồi?" Tô Phàm đối với đầu điện thoại bên kia liền rống lên.

"Phàm ca? Là ngài?" Người ở đầu điện thoại bên kia rất là kích động.

"Phí lời, lão tử hiện tại ngay tại chân núi Lang Sơn chỗ ngã ba, người nhanh lên phải chiếc xe tới đón ta!"

"Được rồi, ta lập tức chạy đến!" Đầu điện thoại bên kia lập tức truyền đến thanh âm mặc quần áo, ầm ầm còn nghe được thanh âm nữ nhân bắt mũ, tựa hồ đối phương đang làm chuyện gì đó, lại bị Tô Phàm đánh gãy.

"Mẹ nó, người nếu là đang chơi nữ nhân cũng không cần tới, tùy tiện gọi người tới là được, mặt khác, đem số thẻ của nữ nhân người gửi qua cho ta!"

"Như vậy sao được, Phàm ca tự mình đến Minh Châu, có thể nào nhờ người khác đến, ngài chờ ta, lập tức đến ngay, bất quá ngài muốn số thẻ làm cái gì?" Người ở đầu bên kia điện thoại hiển nhiên sẽ không bỏ qua loại cơ hội tiếp cận Tô Phàm này.

"Bớt nói lời vô ích, nhanh lên gửi tới!" Đã đối phương nhất định phải tự mình đến, Tô Phàm cũng mặc hấn.

"Được rồi!"

...

Một lát thời gian, một cái số thẻ đã gửi tới, Tô Phàm cười hắc hắc, trực tiếp đem số thẻ gửi cho Lạc Thủy Yên.

Sau đó móc ra một điều thuốc lá, nhẹ nhàng thở dài, thuốc lá ném ra một cái hoàn mỹ đường vòng cung, rơi vào trong miệng, tiện tay lật một cái, một cái bật lửa zippo xuất hiện ở trong tay, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo ngọn lửa từ từ bay lên...

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đây là số mệnh

Một điều thuốc lá vừa mới hút xong, trên đường lớn liền vang lên một trận thanh âm mô tô, ngay sau đó liền nhìn đến một chiếc Hummer màu đen nhánh gào thét mà tới.

"Xùy!" Một trận tiếng thắng xe chói tai, Hummer màu đen đứng tại bên cạnh Tô Phàm, ngay sau đó là "Ầm!" một tiếng, cửa xe bị người một cước đá vỡ, một người nam tử dáng người mạnh mẽ trực tiếp từ trên xe nhảy xuống.

Nam tử có một gương mặt còn tính tuần tiếu, chỉ là làn da đen một chút, nhìn qua cực kì kiên nghị kiên cường, trên người mặc một cái áo ba lỗ màu đen bó sát người, lộ ra cơ bắp mạnh mẽ, hạ thân là một cái quần jean màu đen, dưới chân là một đôi giày chiến quân dụng, trên lưng buộc lấy một cái dây xích màu trắng bạc, cả người nhìn qua tràn đầy lực lượng cảm.

"Phàm ca, thật là người a, người tại sao lại ở chỗ này!" Nhìn đến Tô Phàm một người cô đơn đứng ở ven đường, nam tử về mặt hồ nghi.

Tô Phàm không nói gì, ngược lại từ trên xuống dưới dò xét nam tử, bị ánh mắt Tô Phàm nhìn chăm chăm, nam tử luôn cảm thấy có chút không được tự

nhien, nhưng là Tô Phàm không nói lời nào, hắn cũng không dám nói thêm gì nữa, chỉ là đứng ở nơi đó, mặc cho Tô Phàm dò xét.

"Lâm Báo, ba năm không thấy, người càng ngày càng rắn chắc a!" Qua một hồi lâu, Tô Phàm lúc này mới lên tiếng nói.

"Hắc hắc, cái này còn không phải nhờ phúc của Phàm ca sao?" Nghe được Tô Phàm nói chuyện, Lâm Báo lúc này mới thở dài một hơi.

"Tiểu tử miệng của ngươi vẫn ngọt như vậy a, nha, Hummer, xe này nhưng là ngừng sản xuất rất nhiều năm, lấy từ chỗ nào?" Tô Phàm tựa hồ lúc này mới phát hiện xe Hummer màu đen, trong miệng liên tục tán thưởng.

"Hắc hắc, đây là từ một cái bằng hữu ở M quốc lấy được, Phàm ca nếu là thích, cầm đi là được!" Lâm Báo trên mặt tỏa sáng vẻ mặt nịnh nọt.

"Được rồi, ta chính là bị lão gia tử đuổi ra khỏi nhà, hiện tại nhưng lái không nổi xe này!" Tô Phàm lắc đầu, lão đầu tử muốn hắn ngoan ngoãn ở lại Minh Châu thị, vẫn là khiêm tốn một chút mới tốt.

"Ha ha, Phàm ca nói đùa, mặc kệ như thế nào, ngươi cũng là Phàm ca của ta, chỉ cần Phàm ca thích, tất cả chi tiêu cũng không tính là gì!" Đối với chuyện Tô Phàm bị đuổi khỏi nhà, Lâm Báo sắc mặt không có chút nào biến hóa, vỗ ngực nói.

"Ai, không phải vấn đề tiền, được rồi, dù sao thời điểm cần, ngươi lại cho ta một ít chơi đùa là được rồi, trước tiên ta về nhà trong nội thành đi!" Tô Phàm nhẹ nhàng phát phát tay.

"Được rồi! Phàm ca mời!" Lâm Báo ân cần tiến lên vì Tô Phàm kéo ra cửa xe.

Tô Phàm cũng không cảm thấy có cái gì không ổn, liền như vậy tự nhiên chui vào toa xe, mà Lâm Báo lúc này mới chạy về chỗ ghé lái, khởi động xe Hummer hướng tới phương hướng nội thành chạy tới.

"Đúng rồi, Báo Tử Đầu, ngày mai tài khoản của nữ nhân ngươi sẽ có thêm năm trăm vạn, đến lúc đó ngươi nghĩ biện pháp đổi thành tiền mặt cho ta!"

"Tốt!" Lâm Báo nhẹ gật đầu, cũng không hỏi vì cái gì, chỉ là chuyên tâm lái xe.

Hummer màu đen, liền giống như một đầu dã thú, ở trong màn đêm chạy về phía nội thành Minh Châu thị.

...

Đêm đã khuya, bên trong trang viên xa hoa nhất Minh Châu thị, Lạc Thủy son trang, một chiếc Maserati rách rưới gào thét lên lái vào son trang, dừng tại trước một biệt thự, bãi đỗ xe phía trước biệt thự, còn đậu một chiếc Audi r8 tạo hình độc đáo.

Nghe được thanh âm mô-tô, đã tắm rửa xong Lạc Thủy Vãn từ trong biệt thự vọt ra.

"Tỷ, ngươi đã trở về!"

"Ân, đi, điều tra tư liệu của tài khoản này, ta đi tắm!" Tien tay đem điện thoại di động ném cho Lạc Thủy Vãn, Lạc Thủy Yên trực tiếp đi lên lầu.

"Được rồi!" Lạc Thủy Vãn tiếp nhận điện thoại, lập tức hướng tới máy tính chạy đi.

Ước chừng sau nửa giờ, Lạc Thủy Yên mặc một bộ váy ngủ viền ren từ trên lầu đi xuống.

"Xong chưa?" Đi tới phòng khách, Lạc Thủy Yên hướng tới Lạc Thủy Vãn vẫn còn ở bên cạnh máy tính nói.

"Ân, đây là tài liệu cần kê!" Lạc Thủy Vãn nhìn Lạc Thủy Yên nói.

Tiếp nhận Lạc Thủy Vãn đưa tới tư liệu, Lạc Thủy Yên sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, đơn giản là chủ nhân số thẻ lại là một người đàn bà bình thường.

"Hồn dân Tô Phàm, bản tiểu thư cũng không tin tra không ra lai lịch của ngươi, Tiểu Vãn, ngày mai ta sẽ chuyển năm trăm vạn đến số thẻ này, đến lúc đó ngươi cho ta giám thị hướng đi của năm trăm vạn này!"

"Tốt, chỉ là tỷ, đó bất quá là một cái tiểu bạch kiểm mà thôi, đến nỗi coi trọng như vậy sao?" Lạc Thủy Vãn vẻ mặt khó hiểu.

"Tiểu bạch kiểm? Hôm nay lái xe của ta thắng Vương Nam, chính là cái tiểu bạch kiểm này!" Lạc Thủy Yên hừ một tiếng, tiện tay cầm lên điện thoại liền đi lên lầu.

Về phần Lạc Thủy Vãn, cả người ngẩn ra, không chế Maserati lại là tiểu bạch kiểm kia? Cái này sao có thể? Không đúng, kỹ thuật lái xe của tỷ tỷ mình tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không thể lợi hại đến loại trình độ kia?

Nghĩ đến mình chính mắt thấy hết thấy, nghĩ đến trong miệng những người khác kể rõ hết thấy, Lạc Thủy Vãn đôi mắt trong nháy mắt dấy lên ánh sáng nóng rực.

Nhanh chóng lấy điện thoại di động ra, lập tức gọi một cú điện thoại: "Uy, cậu, là ta, Tiểu Vãn, ân, ngươi có thể giúp ta một việc chứ? Ngày mai tỷ tỷ sẽ

Kiểm một khoản tiền lớn, chuyển vào cho một số tài khoản, lo lắng bị lừa, cho nên làm phiền người giúp ta giám sát một chút, ân, tốt, cảm ơn cậu!"

Cúp điện thoại, Lạc Thủy Văn cười hắc hắc nói: "Hắc hắc, tỷ tỷ thật sự là cao minh a, cao thủ như vậy có thể nào buông tha, nhất định phải tra ra lai lịch của hắc, hắc hắc, chính mình nhất định phải bái hắc làm thầy, đúng, bái hắc làm thầy, chỉ cần học được một chút bản lĩnh của hắc, đủ để chính mình tung hoành trong giới đua xe ở Minh Châu thị!"

...

Liên ở thời điểm tỷ đệ Lạc gia điều tra Tô Phàm, tại cái bãi biển nào đó vùng Đông Giao ở Minh Châu thị, đám công tử ca Kinh Thành cũng không có lập tức trở về Kinh Thành, mà là tới đây chơi đùa, một ít công tử ca trực tiếp mang theo mỹ nữ tiến vào khu rừng cây gần bờ biển tiến hành cắm trại đêm, một ít thiên kim công tử ca có gia thế cũng tụ tập cùng một chỗ nói chuyện yêu đương, mà Vương Nam thủ lĩnh của đám người này lại là lẳng lặng ngồi ở phía trước đồng lửa, nhìn đồng lửa cháy hừng hực.

"Nam ca!" Khương Cửu ôm một cái bình rượu đi tới.

"Ân, ngồi đi!" Vương Nam nhẹ gật đầu.

"Phàm ca hắc..." Khương Cửu đặt mông ngồi ở bên người Vương Nam, vừa mới mở miệng, liền bị Vương Nam đánh gãy.

"Cái này không nên hỏi, nói cho đám kia, chuyện liên quan tới hắc chó nói ra ngoài!" Vương Nam thân nhiên nói.

"Tốt, nhưng là hắc nói Lâm Mộ Thu..."

"Việc này ta sẽ đi nói cho Lâm Mộ Thu, đây là chuyện của hai người bọn họ!"

"Ta hiểu được!" Khương Cửu khẽ gật đầu, hắc biết, có nhiều thứ, người không nên biết thì tốt hơn.

Về phần Vương Nam, lại là nhẹ giọng thở dài một cái, nghĩ đến sự kiện kia, thật lâu không cách nào ngôn ngữ!

Có lẽ đây chính là mệnh!

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Quỷ Vương

Đua xe mạo hiểm kích thích cũng không có cho Tô Phàm mang đến quá nhiều niềm vui, ngủ một giấc ngon lành, dùng qua bữa sáng liền chạy về trường học, sáng sớm hôm nay môn đầu tiên chính là môn Anh ngữ, đây chính là chương trình học hắc thích nhất, đương nhiên, cùng nội dung tiết học không quan hệ, chủ yếu là giáo viên Anh ngữ là một cái mỹ nữ, một cái cho dù là lấy ánh mắt của hắc cũng là nhất đẳng mỹ nữ.

Kích động xông vào phòng học, phát hiện các bạn học đều tới đi học, làm hắc cảm thấy kinh ngạc là, ngay cả tên Cảnh Thần kia cũng tới, lúc này đang ngồi ở vị trí bên trên hàng thứ nhất, hướng tới hắc nhếch miệng cười một tiếng.

Má nó, tên vương bát đản này chẳng lẽ cũng là thâm niên Lục lão sư, cho nên mới chạy tới đi học a?

Bất quá tiểu tử này tuy rằng dáng dấp hình người đáng người không tệ, nhưng là cùng mình so ra vẫn còn có chút chênh lệch, bất thành uy hiếp.

"Tô Phàm!" Liên ở thời điểm Tô Phàm suy nghĩ lung tung, một trận thanh âm trong veo vang lên.

Tô Phàm ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện Điền Hiểu Tĩnh đang hướng chính mình vẫy tay, lập tức về mặt ý cười đi tới.

"Miệng vết thương như thế nào rồi? Khá hơn chút nào không?" Đi tới chỗ ngồi trước mặt Điền Hiểu Tĩnh, Tô Phàm nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hai hàm răng trắng nõn.

Nhìn đến nụ cười sáng lạn như ánh nắng kia của Tô Phàm, lớp học rất nhiều nữ sinh, bao gồm Điền Hiểu Tĩnh đều có chút ngây dại, nụ cười này thật sự là quá đẹp rồi, bất quá lớp học những nam sinh khác lại là một đám trợn mắt nhìn, tên vương bát đản này, khi nào cùng Điền Hiểu Tĩnh gần gũi như vậy?

Còn có miệng vết thương? Miệng vết thương gì? Không phải là hỗn đản này đối với Điền Hiểu Tĩnh làm chuyện cảm thú gì đi?

"Ân, đã không có gì đáng ngại, hôm qua cảm ơn người!" Điền Hiểu Tĩnh ngượng ngùng cười một tiếng, nghĩ đến hôm qua Tô Phàm tự mình vì nàng chà lau miệng vết thương, chỉ cảm thấy khuôn mặt một trận nóng lên.

"Ha ha, đều là bạn cùng lớp, không cần khách khí!" Tô Phàm cười cười, đã đi qua Điền Hiểu Tĩnh, ngồi ở chỗ ngồi của mình. ()

Nhìn đến Tô Phàm trực tiếp đi trở về chỗ ngồi của mình, Điền Hiểu Tĩnh vốn muốn nói cái gì, âm thanh chuông vào học lại ở lúc này vang lên, lập tức nhẹ giọng thờ dài một cái, chỉ là hướng tới Tô Phàm cười cười liền chuyển đầu.

Về phần Tô Phàm, đã nhanh chóng từ trong ngăn kéo móc ra sách Anh ngữ, ngẩng đầu nhìn về phía cửa phòng học, theo một trận thanh âm giày cao gót vang lên, một đạo thân ảnh xinh đẹp đi đến.

Lớp học lực chú ý của tất cả nam sinh trong nháy mắt bị hấp dẫn.

Người tới ăn mặc một bộ váy công sở màu đen, trên đùi phủ lấy tất chân màu đen, dưới chân là một đôi giày cao gót, nhìn qua cực kì gợi cảm.

Nhìn lên trên, bộ ngực thẳng tắp, tối thiểu cũng là cỡ D trở lên.

Người này đúng là lão sư Anh ngữ của bọn họ - Lục Cẩm.

Lục Cẩm sở hữu một đầu tóc ngắn ngang tai, khuôn mặt cực kì tinh xảo, bất quá hấp dẫn người nhất vẫn là cặp ánh mắt sáng ngời kia, khóe miệng của nàng luôn luôn treo nụ cười nhân hậu, phối hợp cặp con ngươi sáng ngời kia, luôn luôn khiến người ta từ nội tâm cảm thấy vui vẻ.

Nhìn lướt qua phòng học, phát hiện có một vị trí trống không, Lục Cẩm lòng mảy mảy hơi nhần lại.

"Lí Hạo đồng học đâu? Như thế nào còn chưa lên lớp?"

"Báo cáo lão sư, Lí Hạo hôm qua té bị thương, hôm nay vẫn còn ở bệnh viện, đây là giấy nghỉ phép của hắn!" Vương Lỗi lập tức đứng lên, có chút kính sợ nhìn lướt qua Tô Phàm, đem giấy nghỉ phép của Lí Hạo đẩy tới.

"Ừm, đã như vậy, vậy chúng ta bắt đầu lên lớp đi!" Nhìn thoáng qua giấy nghỉ phép, còn có giấy khám bệnh của bệnh viện, Lục Cẩm cũng không nói thêm gì nữa, đứng trên bục giảng, bắt đầu giảng bài hôm nay.

Lục Cẩm không chỉ có vóc người mỹ lệ, giảng bài cũng cực kì khôi hài, liền ngay cả đồng học không thích học tập nhất cũng là tập trung tinh thần nghe, Anh ngữ vốn dĩ tính không tệ Tô Phàm càng là chủ động trả lời mấy cái vấn đề.

Một đường gây nên Lục Cẩm hảo cảm, cái học sinh mới tới này học không tệ.

Tiết học của mỹ nữ lão sư luôn là trôi qua rất nhanh, cho dù là liên tục hai tiết môn Anh ngữ, đám người cũng có một loại cảm giác vẫn chưa thỏa mãn.

Tiết thứ ba là môn số học, lão sư là một người thầy giáo già, giảng bài cũng thực khôi hài, bất quá so với mị lực của mỹ nữ lão sư chung quy là kém một ít, tiết thứ tư là môn lịch sử, lão sư giảng bài là một người soái ca tuổi trẻ, cái này tự nhiên đưa tới lớp học rất nhiều nữ hài tử ưu ái, mà soái ca kia giảng bài đồng dạng đặc sắc.

Cái này khiến Tô Phàm âm thầm tán thưởng, trách không được học viện Minh Châu có thể trở thành học phủ nổi danh nhất Minh Châu thị, thậm chí toàn bộ khu tam giác Trường Giang, từ tố chất cũng năng lực của những lão sư này liền có thể nhìn ra.

Tiếng chuông tan học vang lên, lão sư soái ca mỉm cười tuyên bố tan học liền kẹp lấy sách vở dẫn đầu đi ra ngoài, đồng học cách cửa gần nhất thu thập xong sách giáo khoa, liền nhanh chóng vọt ra phòng học, nhưng là vừa mới vọt ra phòng học, liền lui trở về.

Những người khác là sững sờ một đám quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một người nam tử thân hình cường tráng đi đến, nam tử ăn mặc một bộ kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, cổ áo thêu lên kim sắc long văn, một đầu tóc rẽ dựng thẳng lên, ánh mắt sắc bén như đao, ở phía sau hắn, còn đi theo mấy người ăn mặc giống hắn.

Long Sát hội!

Tất cả mọi người trong đầu đồng thời hiện lên mấy chữ này...

Rất nhiều người trong mắt đã lộ ra sợ hãi, Long Sát hội, đây chính là một trong những thế lực cường đại nhất trong học viện a, Lí Hạo cũng là bởi vì có đại ca là thành viên Long Sát hội, liền ở lớp học làm mưa làm gió, hiện giờ người của Long Sát hội thể nhưng tự mình chạy tới lớp học? Đây là muốn làm cái gì? Xem bộ dáng đàng đàng sát khí này, chẳng lẽ có người đắc tội Long Sát hội hay sao?

Lớp học trừ bỏ Cảnh Thần, Vương Lỗi, Lâm Nguyên, Tô Phàm, những người khác đều là vẻ mặt mờ mịt cộng thêm sợ hãi nhìn đám người này.

Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên, hai cái tùy tùng của Lí Hạo là vẻ mặt kích động, Tô Phàm, Hồ ca tự mình đến, lần này xem người chết như thế nào.

Cảnh Thần con người bỗng nhiên rụt rụt, ần ần có chút kinh ngạc, tựa hồ cũng là không nghĩ tới sẽ là Triệu Thiên Hồ, đây chính là một trong những người

có sức chiến đấu mạnh nhất Long Sát hội.

Cũng là chiến tướng đặc lực bên cạnh Quý Vương, xem ra Quý Vương là thật sự nổi giận.

"Ai là Tô Phàm!" Vừa vào cửa, Triệu Thiên Hồ liền rống to, ánh mắt giống như lưỡi đao sắc bén quét qua tất cả mọi người trong lớp học.

"Hồ ca, là hần, hần chính là Tô Phàm!" Lý Cường không biết nguyên nhân gì không có tới, Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên cơ hồ là đồng thời chỉ vào Tô Phàm nói.

Đây chính là thời khắc tốt nhất cùng Triệu Thiên Hồ rút ngắn khoảng cách quan hệ a, nếu là Triệu Thiên Hồ có thể thu hai người mình làm tiểu đệ, về sau cũng không cần ở trước mặt Lí Hạo ra vẻ đáng thương, dù sao, địa vị của Lý Cường ở Long Sát hội chính là kém xa tít tắp Triệu Thiên Hồ.

Triệu Thiên Hồ nhìn cũng không nhìn Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên liếc mắt một cái, chỉ là thuận theo phương hướng ngón tay của bọn hần rơi vào trên người Tô Phàm.

Màu da trắng nõn, gương mặt tuấn tiểu, thân thể đơn bạc, một cái tiểu bạch kiếm như vậy sẽ đem Lý Cường đánh ngã?

"Là hần?" Triệu Thiên Hồ có chút không dám tin tưởng hỏi Vương Lỗi một câu.

"Không sai, chính là ta, tìm ta có việc?" Không đợi Vương Lỗi mở miệng, Tô Phàm đã chủ động đi tới...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Giẫm đạp hết thủy (1)

"Không sai, chính là ta, tìm ta có việc?" Không đợi Vương Lỗi mở miệng, Tô Phàm đã chủ động đi tới.

Bọn gia hỏa này, hần là cái gọi là Long Sát hội kia?

Chỉ là không có nghĩ đến bọn hần cũng dám vọt thẳng đến phòng học tìm mình gây sự.

"Thật là nguoi?" Triệu Thiên Hồ hiển nhiên có chút kinh ngạc, bất quá rất nhanh lấy lại tinh thần, "Vậy được rồi, theo chúng ta đi một chuyến Long Đàm đi!" Nói xong, liền muốn quay người.

"Vì cái gì muốn đi theo nguoi tới Long Đàm?" Tô Phàm thanh âm nhàn nhạt vang lên.

Đã chuyển qua nửa người Triệu Thiên Hồ sừng sốt hiển nhiên không nghĩ tới gia hỏa này lại còn dám hỏi lại mình, người của Long Sát hội, muốn kêu người nào đi, còn cần lý do sao?

"Tiểu tử, ta là cho nguoi lưu mặt mũi!" Nhìn lướt qua những người khác trong lớp học, Triệu Thiên Hồ lạnh lùng nói.

Nếu không phải nghĩ đến không thể cho Long Sát hội thêm phiền phức, hần đã sớm trực tiếp ở chỗ này giáo huấn Tô Phàm, vốn là muốn dẫn hần đi chỗ không người, cho hần một bài học, hần thế nhưng không chịu cùng chính mình đi.

"Ta cần nguoi nể tình sao?" Đối mặt ánh mắt lạnh như băng kia của Triệu Thiên Hồ, Tô Phàm cười lạnh một tiếng.

Nghe được một câu nói như vậy, lại nhìn thấy khóe miệng cười lạnh của Tô Phàm, Triệu Thiên Hồ lập tức liền nổi giận, tiểu tử này, thế nhưng cuồng vọng như vậy.

"Tốt, tốt, tốt, đã nguoi không muốn mặt mũi, vậy cũng đừng trách lão tử không khách khí!" Triệu Thiên Hồ nói chuyện đồng thời, đã nhanh chân hướng tới Tô Phàm chạy đi, cơ hồ là một cái bước xa đã đi tới trước người Tô Phàm, sau đó một cái tát liền hướng Tô Phàm quất tới.

Tô Phàm như thế không nể mặt mũi, vậy cũng đừng trách hần, dù là đưa tới sự chú ý của nhân viên nhà trường, cũng muốn trước mặt mọi người kỹ càng giáo huấn một chút tiểu tử này.

"Ba!" Một tiếng vang lạnh lạnh truyền đến, bất quá thanh âm không lớn như trong tưởng tượng, hơn nữa căn bản không có truyền đến loại cảm giác tát ở

trên mặt kia, Triệu Thiên Hồ sững sốt định thần vừa thấy, lúc này mới phát hiện Tô Phàm thế nhưng bắt lại cổ tay của mình.

Thanh âm kia cũng chính là bàn tay cùng cổ tay va chạm phát ra thanh âm.

Hắn là thế nào làm được?

"Người thực thích tát người a, đã như vậy thích, bản thiếu gia liền để người kỹ càng ném thù!" Nói chuyện đồng thời, Tô Phàm đã bắt lấy tay phải Triệu Thiên Hồ, trở tay một cái tát liền quất tới.

"Ba" một tiếng giòn vang, Tô Phàm tay phải hung hăng tát ở trên mặt Triệu Thiên Hồ, thanh âm thanh thúy làm cho cả phòng học đều là nhất thời tắc nghẽn, nhìn đến năm cái đầu ngón tay rõ ràng kia, tất cả mọi người tròn tròn mắt.

Đặc biệt là một ít người biết thân phận Triệu Thiên Hồ, càng là vẻ mặt kinh hãi nhìn hết thấy này.

Tô Phàm làm cái gì? Hắn thế nhưng cho Triệu Thiên Hồ của Long Sát hội một cái tát? Vẫn là một cái tát vang dội như thế? Chẳng lẽ hắn không biết Triệu Thiên Hồ là ai chăng?

Hắn chỉ là một cái học sinh mới chuyển tới, liền dám như vậy khi nhục Triệu Thiên Hồ? Hắn còn muốn ở trường học lẫn lộn sao?

Rất nhiều nữ nhân cũng là bản năng che miệng lại, vẻ mặt kinh hãi nhìn Tô Phàm, các nàng không có nghĩ tới là Tô Phàm dưới khuôn mặt soái khí tươi cười kia, lại có một mặt nhiệt huyết như thế, mặc kệ đối phương là ai, trực tiếp một cái tát quất tới, quá đã nghiền, quá kích thích, nếu là có thể trở thành bạn gái của hắn, thật là tốt biết bao?

Vương Lỗi, Lâm Nguyên cũng là vẻ mặt kinh ngạc, cái Tô Phàm này thật sự là không biết chữ "Chết" viết như thế nào a? Hôm qua đánh Lý Cường, hiện tại ngay cả Hồ ca cũng dám tát? Hắn là thật sự ngại mạng của mình không đủ dài sao?

Cảnh Thần là thống khổ nhắm hai mắt lại, xong, Triệu Thiên Hồ không giận cũng phải nổi giận, hiện tại ngay cả chính mình nói chuyện đều vô dụng.

Chỉ hi vọng Triệu Thiên Hồ có thể tỉnh táo một chút, không muốn ở trường học làm ra cái chuyện gì khác người, nếu không Tô Phàm hôm nay thật sự thảm rồi.

Trong lòng của hắn, Triệu Thiên Hồ cũng không phải phế vật miệng cộp gan thỏ như Lý Cường có thể so sánh.

Quả nhiên, Triệu Thiên Hồ cả người đều bị một tát này đánh ngốc, hắn là ai? Hắn là nhân vật trọng yếu của Long Sát hội, chiến tướng đặc lực bên cạnh Quý Vương, hắn là Triệu Thiên Hồ khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật, người trong trường học mặc kệ cấp cao, hay là cấp thấp, ai không tôn kính gọi hắn một tiếng Hồ ca, hoặc là Triệu ca, ai gặp chính mình không phải một bộ dáng e ngại.

Ở trường học, hắn cũng là nhân vật nổi tiếng, liền xem như những công tử ca kia ở Đông Cung cũng phải cho hắn một ít mặt mũi, nhưng là hiện tại, xảy ra chuyện gì? Chính mình lại bị một cái học sinh mới tới tát, hơn nữa là cái tát có tính vũ nhục nhất?

Giận, khó mà đè nén lửa giận từ lồng ngực Triệu Thiên Hồ bộc phát.

"Người... đi... Ô..." Triệu Thiên Hồ phần nộ muốn nói một tiếng người đi chết, sau đó lại tàn nhẫn đánh Tô Phàm một trận, nhưng là lời còn chưa nói hết, Tô Phàm đã một cước đá vào bộ vị trọng yếu nhất của hắn, một cổ kịch liệt đau nhức khó mà nhẫn nại trong nháy mắt truyền đến, cuối cùng một chữ cuối cũng thay đổi thành âm thanh thống khổ "Ồ...ồ...", thân thể càng là bản năng uốn lượn.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm đã một phen đè xuống đầu của hắn, trực tiếp liền hướng xuống nhấn tới, mà đầu gối phải của hắn càng là hung hăng nâng lên.

"Ba" một tiếng, đầu gối thật mạnh đâm vào trên mũi Triệu Thiên Hồ, bản thân cái mũi liền là bộ vị yếu ớt nhất trong cơ thể người, nơi nào có thể tiếp nhận va chạm mãnh liệt như vậy, đám người ngằm trộm nghe đến thanh âm xương cốt vỡ vụn, sau đó liền nhìn đến một mặt huyết hoa đỏ tươi từ trước mũi Triệu Thiên Hồ nở rộ.

Đau đớn kịch liệt càng làm cho đầu óc Triệu Thiên Hồ một trận mê muội, mà Tô Phàm đã một tay đem hắn ném xuống đất.

"Bịch...bịch..." Một cước đạp ở trên lưng Triệu Thiên Hồ, đem Triệu Thiên Hồ đang muốn bò dậy lại một lần nữa đạp xuống, Tô Phàm ánh mắt tràn đầy lạnh lùng.

Tất cả mọi người, mặc kệ là thành viên Long Sát hội, hoặc là các bạn học năm thứ hai ban ba, bao gồm Cảnh Thần ở bên trong, đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Một đám trông mắt đều thiếu chút nữa trừng ra, Tô Phàm làm cái gì? Hắn không chỉ cho Triệu Thiên Hồ chiến tướng đặc lực của Long Sát hội một bạt tai, còn trong nháy mắt đem cường đại như Triệu Thiên Hồ dẫm đạp dưới chân?

Dù là một cước trước đó của hắn có hiềm nghi đánh lén, nhưng là các động tác liên tiếp này vẫn như cũ làm đám người tròn mắt há hốc mồm, quá rung động, quá kích thích, đặc biệt là lớp học những nữ sinh kia, bao gồm Điền Hiểu Tĩnh ở bên trong, ở gần ngửi kinh ngạc về sau, là một trận hưng phấn, Tô Phàm bề ngoài vốn dĩ cũng đủ soái khí, nụ cười như ánh nắng sáng lạn kia càng làm cho rất nhiều nữ nhân phương tâm ám hứa, hiện giờ lại biểu hiện ra một mặt hung hăng như vậy, đây tuyệt đối là nam nhân hoàn mỹ nhất trong lòng trong mắt của nữ nhân a.

Đặc biệt là hắn không sợ cường quyền, dám đánh dám liều, nam nhân như vậy lại không chủ động theo đuổi, còn chờ cái gì?

Liên như vậy trong nháy mắt thời gian, lớp học tối thiểu hơn một nửa nữ sinh quyết định chủ động lên kế hoạch theo đuổi Tô Phàm.

Về phần những nam sinh kia, đã sớm sợ choáng váng, Long Sát hội là cái gì tồn tại, Triệu Thiên Hồ là cái gì tồn tại, hắn thế nhưng một chút đều không có kỵ sao?

Liên ngay cả Cảnh Thần, cũng không nghĩ tới, Triệu Thiên Hồ không chịu được một kích như thế, thế nhưng chớp mắt thời gian liền bị Tô Phàm dẫm đạp ở dưới chân...

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Giẫm đạp hết thủy (2)

"Móa, lại còn dám đánh trả, các huynh đệ, đánh chết hắn!" Một người đi theo Triệu Thiên Hồ đến đây trải qua ngàn ngủi kinh ngạc, lúc này mới lấy lại tinh thần, đại ca của bọn hắn, Triệu Thiên Hồ đều bị người dẫm đạp dưới chân, bọn hắn còn chưa động thủ chờ đến khi nào?

Cũng không biết ai hô một câu, mấy người liền trực tiếp hướng Tô Phàm lao đến.

Đối mặt một người xông đến nhanh nhất, Tô Phàm lại là một cước đạp ở trên lưng Triệu Thiên Hồ, lại một lần nữa đem tên muốn giằng co hắn đạp xuống, sau đó nhanh như tia chớp hướng phía trước bước ra một bước, trực tiếp một cái tát quất ra, hắn tốc độ ra tay cực nhanh, ở thời điểm một người đến gần nhất còn không có kịp phản ứng đã một cái tát quất ở trên mặt tên kia.

Một tát này ẩn chứa toàn thân khí lực của Tô Phàm, đám người liền nghe đến một tiếng vang lạnh lạnh, sau đó liền nhìn đến thân thể tên thành viên Long Sát hội kia tựa như điều bị đứt dây bay thẳng ra ngoài, liên tục đụng phải mấy cái bàn học, lúc này mới ngã rầm trên mặt đất, vừa há miệng ra, mấy cái răng tại chỗ liền rơi ra.

Về phần tên bị tát nửa bên mặt kia, mặt càng là nhanh chóng sưng vù lên.

Mà bên này, Tô Phàm đã lại một lần nữa hướng phía trước bước ra, một quyền đánh vào bụng nhỏ của một người khác, lực đạo đáng sợ chấn động đến trong miệng người kia truyền đến một tiếng rên, thân thể bản năng uốn lượn, Tô Phàm lại là một cái đầu gối nâng lên, lập tức đem người kia dẫm đến cả người hướng về sau ngã xuống, trên mũi đồng dạng nở ra một đóa huyết hoa đỏ tươi.

Tô Phàm một cước dẫm lên lồng ngực người kia, sau đó nhanh chân bước đi qua, thân thể tựa như mãnh hổ xuất lồng, trong nháy mắt vọt tới trước mặt người thứ ba, ở thời điểm người kia còn không có hiểu được chuyện gì xảy ra, đã nhanh như tia chớp đánh ra một quyền, một quyền này trực tiếp đánh vào trên mũi người kia, đám người lại nghe thấy "Ba" một tiếng, cái mũi người kia cũng là phun ra một đoàn huyết hoa, cả người bị nện đến hướng về sau ngã xuống.

Chớp mắt thời gian, ba người đã ngã trên mặt đất, mà người thứ tư vừa lúc giơ lên một cái ghế, hướng tới Tô Phàm đập tới.

Tô Phàm mượn nhờ thân thể đang hướng phía trước xông lên, chân sau đạp một cái, thân thể bay lên không vọt lên, sau đó nhanh chóng đá ra một cước, hung hăng đá vào cái ghế đối phương đang đập tới.

"Àm!" Đám người liền nghe đến một tiếng vang thật lớn, sau đó liền nhìn đến cái ghế kia bị một cước này đập vỡ nát, vô số mảnh gỗ vụn vãi rơi xuống, mà tên nam tử giơ cái ghế kia đã hoàn toàn tròn tròn mắt, một cước này lực lượng lớn cỡ nào a?

Liên như vậy một lúc thời gian ngây người, Tô Phàm đã đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, một cái đã man va chạm, bả vai hung hăng dẫm vào lồng ngực nam tử kia, nam tử liền tựa như bị xe lửa lao nhanh đụng phải, thân thể thẳng tắp hướng phía sau bay đi, một ngụm máu đỏ tươi càng là từ trong miệng phun ra, cuối cùng nặng nề mà rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng giong vang.

Tĩnh, phòng học to như vậy trong nháy mắt lâm vào tuyệt đối yên tĩnh, vẻ mặt của mọi người đã xơ cứng, toàn bộ tròn mắt há hốc mồm nhìn này hết thấy, bao gồm mấy tên thành viên Long Sát hội còn thừa lại, cũng là vẻ mặt hoảng sợ nhìn Tô Phàm.

Nếu như nói trong nháy mắt đánh bại Triệu Thiên Hồ vẫn là dựa vào đánh lén, như vậy những gì vừa xảy ra đâu?

Bốn người, bốn cái thành viên chính thức của Long Sát hội, mỗi một cái đều có thân thủ ngang ngửa Lý Cường, ở trong tay của hắn lại không chịu nổi một chiêu, tất cả mọi người cơ hồ đều là trong nháy mắt bị đánh bại.

Mặc kệ là một cước lăng lệ kia, hay là một quyền khinh khủng, đều là một chiêu đánh bại địch, cái này cần cường đại đến trình độ gì?

Không có người dám tiến lên trước, thậm chí không còn có người dám ở ngay lúc này nói nhiều một câu.

Cái gia hỏa nhìn như đơn bạc này thật là đáng sợ, thật không rõ trong cái thân thể nhìn như đơn bạc kia như thế nào sẽ chứa lực lượng khủng bố như vậy?

Tất cả mọi người liền như vậy lẳng lẳng nhìn Tô Phàm, mặc kệ là nam sinh hay là nữ sinh, mặc kệ là người của Long Sát hội, hay là những bạn học khác.

Lâm Nguyên cùng Vương Lỗi càng là hoàn toàn ngốc ngay tại chỗ, nghĩ đến Tô Phàm khủng bố, nghĩ đến bọn hắn trước đó còn chỉ vào hắn, hai người thân thể chính là một trận chấn rung, nếu là Tô Phàm thu thập bọn họ, bọn họ nên làm cái gì?

Liền ngay cả Cảnh Thần, trên mặt luôn luôn bình tĩnh, cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, hắn đã sớm biết Tô Phàm không đơn giản, cũng đã sớm nhìn ra Tô Phàm rất mạnh, nhưng là hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm sẽ cường đại đến loại trình độ này.

Cho dù là trong truyền thuyết Long Vương, sợ cũng không gì hơn cái này đi?

"Trở về nói cho lão đại của các ngươi, về sau đừng lại tới phiền ta, nếu không hậu quả sẽ không nhẹ nhàng như vậy!" Lạnh lùng hướng tới mấy tên thành viên Long Sát hội đang trợn mắt há hốc mồm nói một tiếng, Tô Phàm liền như vậy ở trong ánh mắt sợ hãi của bọn họ, ngênh ngang đi ra phòng học.

Nhìn đến bóng lưng Tô Phàm rời đi, mấy tên thành viên Long Sát hội vẫn chưa tiến lên đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, hậu quả sẽ không nhẹ nhàng như vậy? Nhìn một chút Triệu Thiên Hổ đã vô lực bỏ dẫy, nhìn một chút mấy người khác xương mũi hoặc là sưng lên, hoặc là bầm nát, sau lưng của bọn hắn một đạo hàn khí đánh tới, cái này gọi là nhẹ nhàng? Thế như thế nào mới gọi là nghiêm trọng?

"Tô Phàm..." Thẳng đến thân ảnh Tô Phàm đã đi ra thật xa, Điền Hiểu Tĩnh mới hồi phục tinh thần lại, nghĩ đến chính mình còn muốn mời Tô Phàm ăn cơm, một bên la lên Tô Phàm, một bên vội vàng đi theo ra ngoài.

Nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh dẫn đầu chạy ra ngoài, những nữ sinh khác một đám tức giận giậm chân, lại bị nha đầu Điền Hiểu Tĩnh này nhanh chân đến trước.

Cũng theo tiếng la của Điền Hiểu Tĩnh, đám người lúc này mới lấy lại tinh thần, mấy người Long Sát hội còn lại nhanh chóng tiến lên đỡ lên đám người Triệu Thiên Hổ, nhanh chóng rời đi, bọn hắn cho tới bây giờ chưa từng chật vật như vậy.

Việc này nhất định phải lập tức thông tri Quý Vương...

Đám thành viên Long Sát hội vừa đi, lớp học những bạn học khác cũng là một đám rời phòng học, dù là đến bây giờ, bọn hắn đều khó mà tiêu hóa tất cả những gì mình vừa chứng kiến.

Về phần Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên, liếc mắt nhìn nhau một chút, đều là nhìn ra lẫn nhau sắc mặt tái nhợt, cùng trong mắt tuyệt vọng, Tô Phàm cường đại như vậy, một khi thu thập bọn họ, bọn hắn căn bản vô lực phản kháng a.

Chỉ có Cảnh Thần, ở ngán ngùi kinh ngạc về sau, khóe miệng nổi lên một nụ cười thần nhiên.

"Tô Phàm... Ha ha..." Thì thào nhảm lại một câu, Cảnh Thần cũng từ chỗ ngồi của mình đứng dậy, từng bước từng bước hướng tới bên ngoài đi đến.

Chuyện phát sinh ở lớp học trong vòng nửa giờ truyền khắp toàn bộ sân trường, cơ hồ tất cả mọi người biết Triệu Thiên Hổ chiến tướng đặc lực của Long Sát hội bị người đánh, không chỉ có hắn, mấy cái huynh đệ bên cạnh hắn toàn bộ đều bị cùng một người đánh đập một trận.

Đây tuyệt đối là một chuyện đại sự kinh thiên động địa, Long Sát hội, đây chính là một trong những thế lực lớn nhất trường học a, trừ bỏ Đông Cung, liền ngay cả rất nhiều người của Hội Học Sinh nhìn thấy người của Long Sát hội cũng sẽ nhượng bộ lui binh, bây giờ lại bị một cái học sinh mới chuyển tới đánh cho tơi bời, một sự kiện này cỡ nào làm cho người hạ giặc nhưng lại khiếp sợ?

Hạ giặc tự nhiên là Long Sát hội ngày thường sờ tác sờ vì đắc tội rất nhiều người, rất nhiều người giận mà không dám nói gì, khiếp sợ tự nhiên là không biết ai to gan như vậy, còn có bản lĩnh như vậy, dám đánh người của Long Sát hội, còn đem Triệu Thiên Hổ đánh ngã chổng vó trên mặt đất?

Tô Phàm... một cái tên bình thường cũng dần dần ở bên trong đám học sinh truyền ra...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 19: Đông Cung uyển

Học viện Minh Châu, Đông Cung uyển, đây là một tòa viện lạc ở phía đông học viện Minh Châu, ban đầu vốn là cái thư viện, sau này tất cả tàng thư đem đến thư viện, về sau toà viện lạc này liền để đó không dùng, lại về sau, một đám công tử ca quý tộc hiến cho nhân viên nhà trường năm trăm vạn, nơi này liền trở thành địa bàn của Đông Cung thế lực lớn nhất trong học viện, ban đầu gọi là Lịch Thư uyển cũng bị bọn hắn đổi thành Đông Cung uyển.

Lúc này, đang vào giữa trưa, trên bầu trời mặt trời cháy rực, cho mặt đất mang đến từng trận nhiệt khí, nhưng là bên trong một cái sân lớn nhất Đông Cung uyển, lại mới trồng một gốc cây hòe mấy trăm năm, cây hòe cành lá rậm rạp, như là một cây dù khổng lồ màu xanh lá, đem hơn phân nửa viện lạc bao phủ ở bên trong.

Phía dưới cây hòe, trưng bày hai cái ghế trúc rộng lớn, ở giữa ghế trúc là một gốc cây trúc chế thành bàn trà, trên bàn trà trưng bày một bàn cờ to lớn, hai tên nam tử trẻ tuổi tướng mạo đều tính không tệ đang ngồi ở trên ghế trúc đánh cờ vậy.

Mà một người nữ tử ăn mặc sùan xám dáng người thon dài, khí chất cực đỉnh, hình dạng mỹ lệ, đang đứng ở bên cạnh vì hai người pha trà.

Hai người đều là hết sức chăm chú, hoàn toàn tiến vào cảnh giới đánh cờ, đối với phía ngoài gió thổi cỏ lay hoàn toàn không có nửa điểm cảm giác, liền ngay cả một bóng người từ ngoài viện đi đến cũng không có phát hiện.

Đạo bóng người này ăn mặc một bộ tây trang màu đen, tướng mạo văn nhã, mang theo một cái mắt kiếng gọng vàng, thần sắc lạnh lùng, không phải Cảnh Thần lại là người nào?

Trực tiếp đi tới trước mặt hai người, nhìn lướt qua những quân cờ trên bàn cờ, sau đó nắm lấy bình trà trong tay nữ tử sùan xám, cũng không để ý tới trà nóng hay không nóng, thậm chí không dùng chén trà, liền như vậy ngửa đầu liền uống, một ngụm đem nước trà trong ấm trà uống đến sạch sẽ, tiện tay đem ấm trà đưa cho nữ tử sùan xám, thuận miệng nói: "Đi, đổi lại một bình Long Tĩnh!"

"Cảnh Thiếu, ngài không phải không thích uống Long Tĩnh sao?" Đối với Cảnh Thần vô lý, nữ tử sùan xám cũng không để ý, ngược lại khẽ cười nói.

"Cái này ngươi đừng quản, đi là được!" Luôn luôn tinh táo Cảnh Thần hơi không kiên nhẫn phát phát tay.

Nữ tử sùan xám cũng không tức giận, hé miệng cười cười, quay người vặn vẹo vòng eo tinh tế hướng tới trong buồng đi đến.

"Cảnh Thần, tiểu tử ngươi không phải là cho tới nay không tiến Đông Cung uyển sao? Hôm nay ngọn gió nào thổi ngươi tới đây!" Lúc này, trong đó một tên nam tử ăn mặc áo sơ mi trắng mở miệng nói, tuy rằng đang nói chuyện, bất quá đôi mắt hắn vẫn luôn rơi vào trên bàn cờ.

"Thái Tử đâu?" Cảnh Thần không có lập tức trả lời, ngược lại hỏi ngược lại.

"Ha ha, hắn đã vài ngày không đến trường học, ngươi không phải cùng hắn không hợp nhau nhất sao? Hỏi hắn làm cái gì?" Nam tử áo sơ mi trắng khẽ cười nói.

"Ha ha, không đến coi như thôi, dù sao việc này ngươi cũng có thể làm chủ, ta muốn rời khỏi Đông cung!" Cảnh Thần cười khẽ một tiếng.

"Cái gì?" Nghe được một câu này, ngay tại đánh cờ hai người đồng thời ngẩng đầu lên, về mặt kinh ngạc nhìn Cảnh Thần, không rõ hắn như thế nào sẽ nói lời như vậy?

"Ta nói, ta muốn rời khỏi Đông cung!" Cảnh Thần lại một câu cường điệu.

Phía dưới mắt kiếng gọng vàng kia, lại lóe ra hỏa diễm nóng rực.

"Cảnh Thần, tiểu tử ngươi không phải là đầu óc cháy khét đi?" Nam tử áo trắng về mặt kinh ngạc nhìn Cảnh Thần, rất là không hiểu ý nghĩ của Cảnh Thần.

"Ngươi muốn làm một mình?" Vẫn luôn không nói gì nam tử áo tím lúc này mở miệng nói.

"Tà Quân, vẫn là ngươi hiểu ta, Sở Vân, việc này ngươi nói cho Thái tử đi!" Cảnh Thần nhẹ gạt đầu, lại hướng tới nam tử áo sơ mi trắng nói một câu, sau đó xoay người rời đi, từ hôm nay trở đi, hắn sẽ không còn là thành viên của Đông cung.

"Ngươi tìm được người hợp tác?" Ăn mặc áo sơ mi trắng Sở Vân còn không kịp đáp ứng, Tà Quân áo tím mở miệng nói.

"Đúng!" Cảnh Thần cũng không quay đầu lại!

"Hắn là ai?" Tà Quân tiếp tục hỏi.

"Tô Phàm!" Cảnh Thần vừa nói, thân ảnh đã đi ra cái viện lạc này, lưu lại Sở Văn cùng Tà Quân hai mặt nhìn nhau.

Tô Phàm? Đây là ai?

Vừa lúc ở lúc này, nữ tử sườn xám có khuôn mặt mỹ lệ vừa rồi bùng một bình trà Long Tỉnh đi ra, nhưng không thấy bóng dáng Cảnh Thần, lập tức khẽ nhún mày nói:

"Cảnh thiếu đầu?"

"Đi!"

"Đi rồi?" Mỹ nữ sườn xám chân mày nhún chặt hơn!

"Đúng vậy, vĩnh viễn đi, Lâm Tuyết, ngươi lập tức đi tra xét Tô Phàm là ai!" Sở Văn nói khẽ.

"Tốt!" Lâm Tuyết cứ việc cảm thấy rất là nghi hoặc, bất quá vẫn là quay người đi trở về trong phòng.

Chỉ để lại Sở Văn cùng Tà Quân một trận hồ nghi, cái Tô Phàm này rốt cuộc là ai? Có thể làm cho Cảnh Thần hạ xuống quyết tâm như vậy?

Sau một lát, Mạc Lâm Tuyết đã từ trong nhà đi ra, trong tay nàng cầm theo một ít tư liệu, phía trên tất cả đều là tin tức của Tô Phàm, bất quá tất cả đều là sự tình từ khi Tô Phàm đi vào học viện Minh Châu, thậm chí bao gồm sự tình phát sinh vào buổi trưa hôm nay.

"Cảnh Thần, cái tên ngu ngốc này, đây bất quá là một cái vũ phu lỗ mãng mà thôi, tại sao đáng giá ngươi rời khỏi Đông Cung đi cùng hắn hợp tác?" Xem hết tư liệu phía trên, Sở Văn nhìn không được tức giận miệng mắng to, trên tư liệu chỉ cho thấy Tô Phàm là một cái dũng phu không biết trời cao đất rộng mà thôi, có lẽ có ít thực lực, nhưng một cái người làm việc không thông qua đại não như vậy, có thể làm ra cái gì?

"Có lẽ hắn cũng không phải là một cái vũ phu, ngươi xem chỗ này, lai lịch không rõ!" Ăn mặc áo somi màu tím Tà Quân lại là chỉ vào mấy chữ cuối cùng nói.

Sở Văn cũng không phải đồ ngốc, chỉ là một chút liên trong nháy mắt hiểu được, cứ việc bởi vì vấn đề thời gian, còn không kịp điều tra tài liệu căn cứ của Tô Phàm, nhưng là lấy thế lực của Đông Cung, có được chỉ là một cái kết quả lai lịch không rõ, cũng chỉ có thể nói rõ nhân viên nhà trường cố ý che giấu lai lịch của Tô Phàm, người có thể làm cho nhân viên nhà trường cố ý giấu diếm lai lịch, toàn bộ học viện cũng sẽ không quá nhiều, có lẽ cái Tô Phàm này thật có lai lịch không tầm thường.

Suy nghĩ lại một chút ánh mắt xem người của Cảnh Thần, Sở Văn trong nháy mắt có quyết định.

"Lâm Tuyết, ngươi đi tiếp xúc cái người tên Tô Phàm này, nhìn xem có thể hay không đem hắn kéo vào Đông cung!"

"Tốt!" Mạc Lâm Tuyết đáp lời mà đi.

Tà Quân lông mày lại nhẹ nhàng nhún.

"Ta không phải cùng Cảnh Thần cướp người, ta chỉ là không hi vọng hỗn tiểu tử này đừng làm ra chuyện hồ đồ, chỉ cần chúng ta đem Tô Phàm kéo vào Đông Cung, mặc kệ bối cảnh của hắn như thế nào, tối thiểu Cảnh Thần sẽ không rời đi Đông Cung!" Nhìn đến Tà Quân nhún mày, Sở Văn tự nhiên rõ ràng hắn nghĩ tới cái gì, mở miệng giải thích.

Tà Quân khẽ gật đầu, xem như tán đồng cách làm của Sở Văn.

Liên ở thời điểm hai đại cự đầu của Đông Cung vì chuyện Cảnh Thần rời đi Đông Cung mà hao tổn tâm trí, tại học viện Minh Châu, Hội Học Sinh là xã đoàn chính thức của học sinh trong học viện, địa điểm làm việc của Hội Học Sinh tọa lạc tại ký túc xá.

Lúc này, hội chủ tịch sinh viên Lương Chính Nghĩa đang ngồi ở chỗ ngồi của mình nhìn tin tức người phía dưới truyền đến, đúng là chuyện xảy ra giữa trưa hôm nay trong lớp năm thứ hai ban ba, xem hết toàn bộ tin tức, Lương Chính Nghĩa khóe miệng nổi lên nụ cười nhàn nhạt...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hội Học Sinh

"Viên Thu, ngươi cảm thấy Tô Phàm người này như thế nào?" Ngẩng đầu nhìn về phía một người thiếu niên ngồi ở đối diện chính mình.

"Người này như thế nào đã không trọng yếu, trọng yếu là hắn có can đảm đối với người của Long Sát hội hạ thủ, hơn nữa hắn có thể hai ba lần đem Triệu Thiên Hổ đánh ngã trên mặt đất, đây chính là chúng ta cần, chỉ cần chúng ta đem hắn chiêu nạp nhập hội, nhờ vào đó đã kích khí thế của Long Sát hội, Hội Học Sinh nhất thống học viện sẽ không còn là mộng!" Thiếu niên sắc mặt tái nhợt, thân hình gầy gò, nhưng là cặp mắt màu đen kia lại sáng ngời có thần, lộ ra cơ trí quang mang.

"Ngươi nói không sai, chỉ cần đem khí thế của Long Sát hội đè ép xuống, một cái Đông Cung đã bắt thành uy hiếp, việc này ngươi đi làm, như thế nào?" Lương Chính Nghĩa khẽ cười nói, đem mặt khác thể lực trong trường học toàn bộ đề xuống, làm Hội Học Sinh trở thành thể lực lớn nhất học viện Minh Châu, vẫn luôn là giấc mộng của hắn.

Thái tử, Long Vương, Tà Quân, Vân thiếu, Quý Vương, các ngươi đều không cần quên đi, ta mới là chủ tịch Hội Học Sinh, ta mới là người nên được tôn kính nhất ở học viện Minh Châu.

"Tốt a! Ta thử một chút" thiếu niên khẽ gật đầu.

...

Mà học viện một cỗ thể lực lớn khác, Tiên Ân Lâu đối đãi chuyện này lại quá bình tĩnh, làm học viện một cái thể lực duy nhất hoàn toàn do nữ sinh tạo thành, Tiên Ân Lâu cũng không có trụ sở, chỗ tụ hội ngày thường của các nàng, là một cái quán cà phê trong học viện, lão bản quán cà phê đúng là Lạc Thủy Yên, mà nàng đồng dạng là lâu chủ Tiên Ân Lâu, dần dà, quán cà phê này cũng dần dần trở thành trụ sở của Tiên Ân Lâu.

Lúc này, thay một bộ váy dài liền thân Lạc Thủy Yên cầm một quyển sách vừa mới đi vào quán cà phê, Tiểu Lâm liền vội vàng chạy tới.

"Yên tỷ, năm trăm vạn kia đã gửi tới trong tài khoản của ngươi!"

"Ta đã nhận được!" Lạc Thủy Yên nhẹ gật đầu, buổi sáng nàng liền nhận được khoản tiền lớn này, càng là trực tiếp gửi tới tài khoản của Tô Phàm.

"Yên tỷ, buổi trưa hôm nay, Triệu Thiên Hổ đi lớp năm thứ hai ban ba gây chuyện, kết quả bị người đánh, nghe nói Triệu Thiên Hổ đều thiếu chút nữa bị phế bỏ!" Nhìn thoáng qua bốn phía, Tiểu Lâm thần thần bí bí nói.

"Ai to gan như vậy? Ngay cả người của Long Sát hội đều dám đánh?" Lạc Thủy Yên rất là tùy ý nói, cũng không có quá nhiều cảm xúc chấp trừng.

"Tô Phàm!"

"Tô Phàm?" Lạc Thủy Yên đang hướng phía trước đi lại bỗng chốc dừng lại, quay đầu về mặt kính ngạc nhìn Tiểu Lâm.

"Ân, ta đã điều tra, chính là tên tồi hôm qua ngồi xe của ngươi, thật không nghĩ tới, hắn đánh nhau lợi hại như vậy, thế nhưng đem Triệu Thiên Hổ đều đánh ngã trên mặt đất!" Sau khi nói đến đây, Tiểu Lâm thể nhưng về mặt hưng phấn, không còn có trước đó khinh bỉ.

Ngẫm lại cũng đúng, Triệu Thiên Hổ ở học viện danh tiếng cũng không tính tốt, cùng loại ác nhân tồn tại, mặc dù không có trêu chọc qua đám người Tiểu Lâm, bất quá một ít nam sinh trong lớp nàng cũng từng bị hắn ức hiếp, hiện giờ đại ác nhân bị người đánh thảm như vậy, tiểu nữ nhi tâm tính nàng tự nhiên có chút vui vẻ.

"Vậy hắn có bị thương hay không?"

"Không có, nghe nói hắn đánh Triệu Thiên Hổ nằm sấp chỉ dùng vài giây thời gian, không chỉ có Triệu Thiên Hổ, người đi theo Triệu Thiên Hổ đi tìm hắn để gây sự cũng bị hắn toàn bộ đánh ngã trên mặt đất!" Tiểu Lâm lắc đầu liên tục.

Lạc Thủy Yên trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, Triệu Thiên Hổ bản lĩnh gì, nàng chính là biết rõ, làm chiến tướng đặc lực bên người Quý Vương, sức chiến đấu cá nhân tuyệt đối không kém, nghe nói vẫn là Taekwondo cấp 7, một cao thủ dạng này lại bị Tô Phàm không cần tốn nhiều sức đánh bại? Tiểu tử này thế nhưng lợi hại như vậy?

Nhìn bộ dáng đơn bạc kia của hắn cũng không giống a?

Bất quá Lạc Thủy Yên biết, đối với chuyện này, không có trải qua xác minh, Tiểu Lâm là sẽ không nói như thế.

Nhanh chóng móc điện thoại ra, bấm số di động của đệ đệ mình.

"Tiểu Văn, chuyện ta muốn ngươi làm thế nào rồi?"

"Tỷ, cậu bên kia đã phản hồi tin tức, có người thông qua phương thức tiền mặt lấy đi năm trăm vạn kia, căn bản tra không được cái gì!" Đầu điện thoại bên kia truyền đến thanh âm ử oải của Lạc Thủy Văn.

"Tốt, ta đã biết!" Lạc Thủy Yên nói xong cúp điện thoại, một tay nắm thật chặt điện thoại, cơ hồ là cắn răng nghiêng lợi thấp giọng nói: "Tô Phàm, ngươi

rốt cuộc là thần thánh phương nào!"

"Yên tử, cần tiếp tục điều tra hần sao?" Nhìn đến bộ dạng của Lạc Thủy Yên, Tiểu Lâm ảm ảm cảm thấy cái Tô Phàm này quả thực không đơn giản.

"Cần!" Lạc Thủy Yên cơ hồ là bản năng bật thốt lên, lại tựa hồ nghĩ tới cái gì, vội vàng mở miệng nói: "Người vẫn là đừng đi điều tra, nói cho ta hần hiện tại ở đâu, nếu đã cùng một cái trường học, ta tự mình đi chiếu cố hần!"

"Hần hiện tại hần là ở nhà ăn!"

"Nhà ăn? Ta đã biết, người đi mau đi!" Lạc Thủy Yên lẩm bẩm nói, sau đó trực tiếp đem quyển sách trong tay đưa cho Tiểu Lâm, quay người liền đi ra phía ngoài!

...

Tô Phàm cũng không biết chính mình đánh Triệu Thiên Hồ, liền trong nháy mắt nổi danh, lúc này hần đang ngồi trên bàn ăn ở nhà ăn, không ngừng hưởng trong miệng nuốt com.

Nuốt com đồng thời, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Điền Hiểu Tĩnh, cụ thể tự nhiên là bộ ngực của Điền Hiểu Tĩnh.

Cũng không biết nàng là cố ý vẫn là thế nào, bên trong áo sơ mi trắng ảm ảm thấy được nội y màu vàng, bên ngoài khoác lên một kiện áo khoác đơn giản, bộ ngực của nàng vốn dĩ lớn, nội y kia căn bản không có biện pháp che lại hoàn toàn bộ ngực nàng, đặc biệt là khi nàng vui đầu ăn com, hai mảnh bán cầu vĩ đại trắng nõn rõ ràng có thể thấy được, càng là kệp ra một cái khe rãnh thâm thúy, dù là Tô Phàm đã sớm không phải sơ ca, vẫn như cũ bị khe rãnh này mê đến tâm viên ý mã, cô nàng này, sẽ không phải là cố ý câu dẫn mình đi?

Nếu không mời mình ăn bữa com mà thôi, đến nổi mặc thành cái dạng này sao?

Nhưng nếu là cố ý câu dẫn mình, có phải hay không nên ăn mặc càng bại lộ một chút? Chẳng hạn như áo viền ren hình lưới a, váy ngắn thấp ngực a?

"Tô Phàm, người đang nhìn cái gì?" Nhìn đến Tô Phàm thỉnh thoảng nhìn mình cảm chằm, Điền Hiểu Tĩnh trong lòng có chút hốt hoảng, trái tim nhỏ tựa như nai con đập bịch bịch, rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi.

"Xem ngực a..." Tô Phàm thuận miệng lên tiếng, sau khi nói xong lập tức liền hối hận, chính mình này không phải tìm đánh a?

Bất quá làm hần cảm thấy kinh ngạc là Điền Hiểu Tĩnh cũng không có vì vậy tức giận, ngược lại yếu ớt hỏi một câu: "Đẹp sao?"

"A!" Lần này, ngược lại là Tô Phàm tròn tròn mắt.

Đây chính là cái Điền Hiểu Tĩnh mà mình nhận thức tính cách nội liêm ôn hòa, rất dễ dàng thẹn thùng kia sao?

Khuôn mặt của nàng đỏ ửng, đã đỏ đến lỗ tai, nhìn qua rất là ngượng ngùng, chỉ là lời này...

"Đẹp mắt, đẹp mắt!" Tô Phàm yên lặng nhẹ gật đầu, độ cong mỹ lệ kia, trắng nõn dụ hoặc kia, quả thực tương đối tốt xem.

Điền Hiểu Tĩnh khuôn mặt càng thêm đỏ ửng, ngượng ngùng tròn nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, tiếp tục cúi đầu ăn com của mình, trong lòng lại đang suy nghĩ, hần quả nhiên thích nơi đó của mình, vì hần, mình hôm nay còn tận lực thay bộ viền ren kia, chỉ là muốn hay không cho hần nhìn xem đâu?

Ai nha, Điền Hiểu Tĩnh, người như thế nào trở nên không biết xấu hổ như vậy? Chẳng lẽ thích hần, liền phải dùng loại phương thức này đến gần hần sao? Đến lúc đó hần sẽ nhìn người thế nào?

"Tô Phàm!" Liền ở thời điểm Điền Hiểu Tĩnh làm đầu tranh tư tưởng, một thanh âm đánh gãy nàng suy nghĩ lung tung...

* lão bản: chủ quán, người đứng đầu

trọng yếu: quan trọng

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Bình tĩnh như thường

Điền Hiểu Tĩnh ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn đến một đạo thân ảnh cao gầy đi tới, khi thấy rõ người tới, trên mặt chợt mà lộ ra biểu tình cực độ giật mình.

Lạc Thủy Yên? Lâu chủ Tiên Ân Lâu, trường học một trong thập đại hoa hậu giảng đường, đại tỷ trong cảm nhận của vô số nữ sinh, nàng thế nhưng cũng quen biết Tô Phàm?

Tô Phàm cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn đến Lạc Thủy Yên, cùng hôm qua cách ăn mặc tùy ý thoải mái khác biệt, hôm nay nàng mặc một bộ váy dài màu xanh da trời ôm sát người, buộc vòng quanh dáng người nổi bật, bộ ngực thẳng tắp, eo thon nhỏ, bờ mông đầy đặn, chỉ một cái liếc mắt cũng làm người ta khó mà quên, đường cong hoàn mỹ như vậy làm Tô Phàm cũng có chút âm thầm nuốt nước miếng, không nghĩ tới nữ nhân này dáng người lại tốt như vậy?

Trên mặt của nàng cũng không có trang điểm, thế nhưng lại so vô số nữ nhân đã trang điểm còn xinh đẹp hơn, động lòng người, một đầu tóc dài hơi cuộn khoắc lên hai vai, nhìn qua tùy ý tự tin.

Đúng vậy, ở trên mặt của nàng, luôn luôn treo một loại tự tin ung dung không vội, tự tin như vậy tuyệt đối không phải Điền Hiểu Tĩnh dạng này tiểu nữ sinh có thể có được.

"Người như thế nào ở nơi này?" Nhìn đến Lạc Thủy Yên đi tới, Tô Phàm kinh ngạc mà hỏi, mà hắn cũng nhạy cảm cảm giác đến, trong nhà ăn ánh mắt của những người khác đều tụ tập ở trên người Lạc Thủy Yên, đương nhiên, cũng theo Lạc Thủy Yên rơi vào trên người chính mình, tràn đầy địch ý.

Má nó, nữ nhân này, quả thực chính là nữ thần trong cảm nhận của nam sinh a.

"Ta vốn dĩ ở học ở chỗ này!" Lạc Thủy Yên thoải mái đi tới trước người Tô Phàm, nhìn thoáng qua Điền Hiểu Tĩnh ngồi đối diện Tô Phàm, ánh mắt lộ ra một cổ vẻ suy tư.

Mà Điền Hiểu Tĩnh càng là có chút khiếp nhược đứng lên, chủ động hướng tới Lạc Thủy Yên thăm hỏi một tiếng: "Học tỷ."

Đối với Điền Hiểu Tĩnh ân cần thăm hỏi, Lạc Thủy Yên chỉ là mỉm cười gật đầu.

"Cái gì, người vẫn còn đang đi học?" Tô Phàm lại không có chú ý tới Điền Hiểu Tĩnh ân cần thăm hỏi, ngược lại về mặt khoa trương nhìn về phía Lạc Thủy Yên.

Lạc Thủy Yên sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, lời này có ý gì? Là cười nhạo chính mình lớn tuổi, liền không nên đi học sao?

Tuổi thật của mình còn không có đầy hai mươi hai tuổi có được hay không?

Nhìn lướt qua Điền Hiểu Tĩnh bên cạnh, Lạc Thủy Yên đè nén lửa giận trong lòng, hạ giọng nói: "Hiện tại có thời gian không, có thời gian chúng ta tìm một chỗ ngồi một chút?"

"Người đây là đang ước hẹn ta sao?" Tô Phàm về mặt mừng rỡ mở miệng nói, còn cố ý làm thanh âm lớn lên.

Nghe được lời như vậy, chung quanh rất nhiều người nhìn về phía Tô Phàm với ánh mắt tràn đầy lửa giận, đó là lửa giận đồ kỵ, tên vương bát đản này, hèn dựa vào cái gì nói Lạc Thủy Yên học tỷ ước hẹn hắn?

Lạc Thủy Yên khí giận xông lên não, mình chính là lâu chủ Tiên Ân Lâu, nam sinh trong trường học chủ động hẹn mình có thể xếp thành một hàng dài, chính mình nhưng xưa nay không có chủ động hẹn qua một cái nam nhân, tiểu tử này rõ ràng là cố ý, bất quá nghĩ đến mục đích lần này đến đây, nàng vẫn là để xuống trong lòng cổ không thoải mái này, thân nhiên nói: "Người có thể cho rằng như vậy!"

Nghe được thanh âm như vậy, những cái nam sinh sắp phun lửa kia một đám tâm can vỡ vụn, cái này lại là thật? Nữ thần trong lòng, thế nhưng thật sự chủ động hẹn hắn? Hắn rốt cuộc là ai? Dựa vào cái gì đạt được nữ thần ưu ái?

"Hắc hắc, vậy được rồi, Hiểu Tĩnh, học tỷ hẹn ta khả năng có việc, ta cùng nàng đi một chút sẽ trở lại!" Lòng hư vinh đạt được thật lớn thỏa mãn Tô Phàm từ trên chỗ ngồi đứng lên.

"Hiểu Tĩnh, ta mượn bạn trai người dùng một chút, người sẽ không để tâm chứ!" Lạc Thủy Yên cũng là quay đầu nói với Điền Hiểu Tĩnh.

"Học tỷ, hắn... Hắn không phải bạn trai ta, người... Các người làm việc của các người đi!" Điền Hiểu Tĩnh liên tục khua tay, cả người đã ngượng ngùng không được.

"Đi thôi!" Lạc Thủy Yên khẽ gật đầu, tức giận trợn nhìn nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, quay người liền hướng nhà ăn đi đến.

Tô Phàm cười hi hi rồi lại cười, vội vàng đi theo, lưu lại Điền Hiểu Tĩnh về mặt thương tâm.

Lạc Thủy Yên học tỷ thế nhưng chủ động hẹn Tô Phàm? Chẳng lẽ nàng cũng thích Tô Phàm sao? Nếu như nàng thích Tô Phàm? Vậy mình làm sao bây giờ?

Nghĩ đến Lạc Thủy Yên mỹ lệ, nghĩ đến địa vị của nàng ở trường học, nghĩ đến thân phận của nàng, Điền Hiểu Tĩnh đã cảm thấy cả người đều là âm đạm không ánh sáng.

Ở lớp năm thứ hai ban ba, nàng còn được tính là nhất đẳng mỹ nữ, nhưng là cùng Lạc Thủy Yên nữ nhân hoàn mỹ như vậy so ra, nàng liền chẳng phải là cái gì.

Chẳng lẽ mình cái mối tình đầu kia còn không có bắt đầu liền cứ như vậy kết thúc?

Không, Hiểu Tĩnh, hạnh phúc của mình muốn chính mình đi tranh thủ, liền tính đối thủ là Lạc Thủy Yên học tỷ thì thế nào, ta thích Tô Phàm, liền nên chủ động theo đuổi!

Nghĩ thông suốt điểm này, Điền Hiểu Tĩnh trong lòng lại một lần nữa dấy lên ý chí chiến đấu, ít nhất so với Lạc Thủy Yên học tỷ, ngực của mình so với nàng lớn không phải sao?

Bên ngoài mềm bên trong cứng Điền Hiểu Tĩnh một khi làm ra quyết định, liền khó mà sửa đổi.

Tô Phàm đương nhiên sẽ không nghĩ đến bởi vì Lạc Thủy Yên xuất hiện, làm Điền Hiểu Tĩnh đã quyết định quyết tâm mãnh liệt hơn, đi theo Lạc Thủy Yên đi ra nhà ăn, đi tới quán cà phê do nàng làm chủ, khi thấy Lạc Thủy Yên mang theo một cái nam nhân tiến vào, mấy tên thành viên Tiên Ân Lâu ở tại quán cà phê đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, cả đám đều đang tò mò, Yên tỷ khi nào mang nam nhân đến qua nơi này?

Để các nàng càng là kinh ngạc chính là, Lạc Thủy Yên thế nhưng trực tiếp mang theo Tô Phàm lên lầu hai, đi tới một cái gian phòng độc lập.

"Tiểu Lâm, tiểu tử kia là ai? Yên tỷ vì cái gì muốn dẫn hắn tới đây?" Đã bắt đầu có người hỏi thăm Tiểu Lâm.

"Không nên hỏi nhiều, Yên tỷ tự có tính toán!" Tiểu Lâm hướng tới mỹ nữ tra hỏi nói một câu, cũng đi theo lên lầu.

Trên lầu hai, gian phòng trang trí cực kì trang nhã, Lạc Thủy Yên trực tiếp ngồi ở trên ghế sofa, chỉ chỉ ghế sofa phía trước nói: "Ngồi!"

Tô Phàm đương nhiên sẽ không khách khí, thoải mái ngồi ở trên ghế sofa.

"Muốn uống chút gì? Trà? Cà phê? CocaCola? Hay là rượu?"

"Cho chén trà Long Tĩnh đi!" Tô Phàm thuận miệng nói, so với đồ uống đến từ phương Tây như cà phê, CocaCola, hắn vẫn là thích trà Trung Quốc.

"Tiểu Lâm, đi, lấy hai chén trà Long Tĩnh!" Lạc Thủy Yên hướng tới Tiểu Lâm nói một tiếng.

Tiểu Lâm lên tiếng, sau đó quay người thối lui ra khỏi phòng, đồng thời tự mình đóng cửa phòng.

Trong phòng rất nhanh liền còn lại hai người, Tô Phàm không có chút ý định lên tiếng, đem toàn bộ thân thể đều dựa vào ở trên ghế sofa, còn nhấc chân lên bắt chéo, không có chút nào câu nệ những nam sinh khác ở trước mặt Lạc Thủy Yên, cũng mặc kệ Lạc Thủy Yên có thích hay không, trực tiếp móc ra điếu thuốc, tiện tay quăng lên, một điếu thuốc lá ném ra một đạo đường vòng cung, rơi vào trong miệng.

Cái bật lửa zippo kịp thời xuất hiện trong tay, một đạo ngọn lửa dâng lên, đốt lên điếu thuốc.

Rất là thoải mái hít một hơi, lại phun ra một làn khói mù, lúc này mới đem ánh mắt rơi vào trên người Lạc Thủy Yên.

Lúc này Lạc Thủy Yên đồng dạng dựa vào trên ghế sofa chân vênh lên bắt chéo, váy sa màu xanh da trời cũng không có che khuất bắp chân, bắp chân trắng nõn lộ ra, một gương mặt tinh mỹ cũng là nhìn chăm chăm vào Tô Phàm.

Nhìn đến Tô Phàm không có ý định lên tiếng, Lạc Thủy Yên trong lòng nhẹ giọng thở dài một cái, từ dưới bàn trà lấy ra một cái gạt tàn thuốc, đưa tới trước mặt Tô Phàm, lúc này mới nhẹ nhàng nói ra: "Tô Phàm, người rước lấy phiền phức!"

--

Editor: xuanny0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Thế lực

"Phiền phức?" Tô Phàm về mặt khó hiểu nhìn về phía Lạc Thủy Yên, mình trêu chọc phiền phức gì?

"Nghe nói giữa trưa người đem Triệu Thiên Hồ của Long Sát hội giẫm đạp ở dưới chân?" Nhìn đến vẻ mặt đạm nhiên của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên lần nữa mở miệng nói.

"Đúng a!" Tô Phàm nhẹ gật đầu.

"Chẳng lẽ người không biết hần là chiến tướng đặc lực của Quý Vương?"

"Quý Vương là ai?"

"..." Lạc Thủy Yên về mặt không nói gì, thân là học sinh của học viện Minh Châu, thế nhưng không biết Quý Vương là ai?

Bất quá nghĩ đến Tô Phàm mới đến mấy ngày, lập tức lại bưng tỉnh đại ngộ.

"Quý Vương tên là Tiêu Đăng nhân vật số ba của Long Sát hội!"

"Thì tính sao?" Tô Phàm vẫn như cũ là một bộ dáng lười nhác tùy ý, phảng phất với hần mà nói, nhân vật số ba của Long Sát hội cùng trên đường con chó con mèo giống nhau

Thái độ như vậy làm Lạc Thủy Yên không còn gì để nói, chẳng lẽ hần thật không biết thế lực đằng sau Tiêu Đăng? Vẫn là nói bản thân hần có cực đại bối cảnh? Căn bản không đem Tiêu Đăng đề ở trong mắt?

Nghĩ đến thái độ tối hôm qua của hần đối với Vương Nam, Lạc Thủy Yên ần ần cảm thấy loại khả năng thứ hai càng lớn một chút.

"Học viện Minh Châu cũng không phải là học viện bình thường, đây là học viện lớn nhất Minh Châu thị, học sinh có thể tiến vào học viện Minh Châu đều không phải hạng người hời hợt, hoặc là có gia thế bất phàm, hoặc là có năng lực xuất chúng, mà Long Sát hội là một trong tứ đại thế lực khổng lồ nhất học viện Minh Châu, bên trong mỗi người thân phận bối cảnh đều không đơn giản, đặc biệt là Quý Vương, bản thân liền có bối cảnh hắc đạo, người đem chiến tướng đặc lực nhất của hần cho dẫm đạp dưới chân, người cho là hần sẽ bỏ qua người?" Vì tìm hiểu nội tình của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên không thể không tự thân vì Tô Phàm giải thích hần gặp phải phiền phức.

"Một trong tứ đại thế lực khổng lồ nhất? Kia mặt khác tam đại thế lực là cái gì?" Tô Phàm không có để ý bối cảnh của Tiêu Đăng, cũng không có quan tâm hần như thế nào không buông tha chính mình, ngược lại đối với học viện Minh Châu cái gọi là mấy thế lực lớn sinh ra tò mò.

Nhìn đến vẻ mặt mờ mờ của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên trong lòng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, gia hỏa này tựa hồ là thật sự không hiểu rõ học viện Minh Châu a, hần rốt cuộc là vào bằng cách nào?

"Hội Học Sinh, Đông Cung, Tiên Ân Lâu. Hội Học Sinh là xã đoàn do nhân viên nhà trường lập nên, vốn dĩ hần là thế lực lớn nhất học viện, bất quá bởi vì Đông Cung cùng Long Sát hội xuất hiện, Hội Học Sinh danh khí còn không bằng hai cái thế lực này, trừ bỏ chủ tịch Hội Học Sinh Lương Chính Nghĩa cùng mấy tên thành viên trung tâm có chút địa vị, mặt khác phần lớn là học viên bình thường.

Đông Cung mới là thế lực có địa vị khổng lồ nhất ở học viện Minh Châu, thủ lĩnh của bọn hần chính là người thừa kế Nam Cung gia, đệ nhất gia tộc ở Minh Châu thị, trừ hần ra, các thành viên khác cũng đều là phi phú tức quý, mỗi người địa vị đều không đơn giản.

Thành viên Long Sát hội bối cảnh ở phía sau lưng tuy rằng không bằng Đông cung, nhưng là Long Sát hội mỗi một cái thành viên, đều là một đám phản tử bạo lực, rất nhiều người đều có bối cảnh hắc đạo, cũng là thế lực tốt nhất không nên trêu chọc.

Về phần Tiên Ân Lâu, thì là chỗ thế lực của ta." Vì để tránh cho Tô Phàm không rõ ràng, Lạc Thủy Yên dứt khoát một hơi nói cho hần.

"Người ở Tiên Ân Lâu là địa vị gì?" Tô Phàm về mặt kinh ngạc nhìn về phía Lạc Thủy Yên.

"Lâu chủ!"

"Lâu chủ? Đây chẳng phải là lão đại của Tiên Ân Lâu?"

Lạc Thủy Yên hơi hơi do dự một lát, cuối cùng vẫn khẽ gật đầu.

"Vậy được rồi, Yên tỷ người là lão đại Tiên Ân Lâu, ta còn sợ Quý Vương làm cái gì?" Nghe nói Lạc Thủy Yên là lão đại Tiên Ân Lâu lúc sau, Tô Phàm cũng không có biểu hiện quá nhiều kinh ngạc, ngược lại cả người yên tâm tựa vào trên ghế sofa.

Thái độ như vậy làm Lạc Thủy Yên không còn gì để nói.

Ta là lão đại Tiên Ân Lâu và người có sợ Quý Vương hay không có cái gì quan hệ? Chẳng lẽ người cho là ta còn có thể giúp người sao?

Trước không nói vì cái gì muốn giúp người, liền tính ta giúp người, lấy tính cách có thù tất báo kia của Quý Vương, ta cũng không có biện pháp giúp a?

"Tô Phàm, Quý Vương không phải dễ trêu chọc, liền tính là ta, đối với chuyện này cũng không có biện pháp giúp người!" Lạc Thủy Yên thăm thía nói, năng thật sự rất muốn biết Tô Phàm rốt cuộc có bối cảnh như thế nào.

"Oa mẹ nó, học viện tứ đại thế lực, ngươi là lão đại Tiên Ân Lâu, hần chỉ là lão tam Long Sát hội, chẳng lẽ hần dám không nể mặt ngươi cái này lão đại?" Tô Phàm về mặt khoa trương.

...

Lạc Thủy Yên lại là không còn gì để nói, Quý Vương Long Sát hội, hần dựa vào cái gì muốn cho mình mặt mũi?

Nếu là Long Vương, có lẽ còn có đường sống thương lượng, nhưng Quý Vương căn bản không có khả năng.

"Thật có lỗi, trước không nói Quý Vương căn bản sẽ không cho ta mặt mũi, liền tính cho ta mặt mũi, ta dựa vào cái gì muốn giúp ngươi!" Lạc Thủy Yên nói thẳng.

"Hôm qua ta giúp ngươi thắng thi đấu!" Tô Phàm về mặt đương nhiên.

"Ta đã cho ngươi năm trăm vạn!" Lạc Thủy Yên nghiêng răng nghiêng lợi nói, tên vương bát đản này, còn dám nhắc tới ngày hôm qua thi đấu?

"Tốt a, chuyện ngày hôm qua coi như cho qua, nhưng là ngươi đem ta gọi tới, chẳng lẽ chỉ là vì nói cho ta Quý Vương rất lợi hại? Yên tử, ta biết ngươi tốt nhất rồi, ngươi nhất định sẽ giúp ta đúng hay không?" Tô Phàm một tay đem tàn thuốc đặt tại cái gạt tàn thuốc, nghịch ngợm hướng tới Lạc Thủy Yên chớp chớp mắt nói.

Lạc Thủy Yên thống khổ bưng kín cái trán của mình, tên vương bát đản này, người đã bao lớn, còn cùng chính mình tỏ ra đáng yêu?

"Thật có lỗi, ta không giúp được ngươi!"

"Yên tử, ta biết ngươi nhất định có thể, cùng lắm thì lần sau cái Xa Thần Thu gì kia tới khiêu chiến ngươi, ta sẽ giúp ngươi thắng hần!" Tô Phàm vô cùng đáng thương nhìn Lạc Thủy Yên, đôi mắt đen nhánh chớp chớp.

"Ta không có biện pháp giúp ngươi!" Lạc Thủy Yên trực tiếp làm lơ Tô Phàm đáng thương, lạnh lùng nói.

Nói giỡn, khiêu chiến Xa Thần Thu, chính là chuyện của ngươi? Mắc mớ gì đến mình?

"Yên tử, ta van ngươi, giúp ta một chút đi, cùng lắm thì ở thời điểm ngươi tịch mạch hư không, ta giúp ngươi làm ấm giường? Thỏa mãn ngươi hư không tịch mạch?"

Lạc Thủy Yên lập tức liền nổi giận, tên vương bát đản này, lão nương chính là học viện Minh Châu một trong thập đại hoa hậu giảng đường, nam sinh theo đuổi mình có thể xếp thành hàng dài, chính mình sẽ còn hư không tịch mạch?

Rất muốn trực tiếp đem Tô Phàm đuổi đi ra, nhưng là vừa nghĩ tới hần thân phận thần bí, chung quy là đề xuống trong lòng cổ lửa giận này, thật dài thở dài một cái: "Tô Phàm, không phải ta không giúp ngươi, là ta thật sự không có biện pháp giúp ngươi a!"

"Tốt a, đã như vậy, vậy liền nước đến đất ngăn, bình tới thổ yểm đi, cùng lắm là bị Quý Vương giết chết thôi, chỉ là nếu nói như vậy, ta có một cái thiên đại nguyện vọng liền không thể thực hiện!" Tô Phàm một bộ đáng thờ dài tiếc nuối.

"Nguyện vọng gì?" Lạc Thủy Yên bản năng tò mò nói.

"Cùng ngươi lên giường!"

"Lăn, Tô Phàm, ngươi cút ngay cho lão nương, cút đi, lão nương không nghĩ gặp lại ngươi!" Lạc Thủy Yên hoàn toàn nổi giận, nắm lấy chậu hoa nhỏ bên cạnh liền hướng Tô Phàm đập tới.

Tên vương bát đản này, đến bây giờ còn nghĩ đến chiếm tiện nghi của mình.

"Ha ha ha, Yên tử, cảm tạ ý tốt của ngươi, bắt quá một cái nho nhỏ Quý Vương ta còn không đề trong mắt..." Tô Phàm đương nhiên sẽ không bị đập trúng, thân thể nhoáng lên, đã nhảy dựng lên, sau đó không đợi Lạc Thủy Yên nắm lên chậu hoa thứ hai, đã chạy mất dép.

Vừa lúc đụng vào Tiểu Lâm mới vừa vào cửa, cái khay trong tay bay lên, Tiểu Lâm toàn bộ thân thể cũng bị đụng đến hướng về sau ngã xuống, Tô Phàm thuận tay chụp tới, ôm một cái bờ mông Tiểu Lâm, ngay sau đó thân thể một cái xoay tròn, thuận lợi đem thân thể lao đảo của Tiểu Lâm ổn định lại, một cái tay khác dường như biến ma thuật nâng lên khay, kỳ tích đem hai chén trà sắp rơi xuống tiếp được, sau đó đem nó đưa trả lại trong tay Tiểu Lâm vẫn còn đang trong kinh hãi.

"Co dân không tòi!" Ở bên tai Tiểu Lâm nhẹ giọng nói một câu, Tô Phàm đã nhanh chóng nhảy lên đi xuống cầu thang, lưu lại bên trong Tiểu Lâm về mặt ngưng ngừng cùng Lạc Thủy Yên về mặt bạo nộ.

"Tô Phàm..." Vừa mới rời khỏi quán cà phê, liền nghe đến có người đang gọi mình, Tô Phàm quay đầu nhìn lại, một thân ảnh hướng tới chính mình đi tới, ánh mắt lộ ra một tia kinh ngạc...

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Bắt Điền Hiểu Tĩnh

Người tới ăn mặc một bộ âu phục màu đen, mang theo một khung mắt kiếng gọng vàng, cả người nhìn qua tràn đầy văn nhã, không phải Cảnh Thần lại là người nào?

"Có việc?" Tô Phàm có chút kinh ngạc, gia hỏa này cho mình cảm giác chính là thần thần bí bí, xem điệu bộ này là tới tìm mình, chỉ là hần tìm mình sẽ có chuyện gì?

"Có rảnh không? Muốn cùng người nói chuyện!" Cảnh Thần nhẹ gật đầu, đi thẳng tới trước mặt Tô Phàm.

Sau khi từ Đông Cung uyển ra ngoài, biết được Tô Phàm đi theo Lạc Thủy Yên, hần liền đoán được Tô Phàm khả năng tới nơi này, liền lập tức chạy tới.

"Không phải là cùng ta nói chuyện của Quý Vương đi?"

"Đúng vậy, còn có một chút chuyện khác!" Cảnh Thần trả lời ngược lại làm Tô Phàm có chút kinh ngạc? Chính mình bắt quá là thuận miệng hỏi một chút, thế nhưng thật đúng là như vậy?

Nếu như nói Lạc Thủy Yên quan tâm mình, là muốn dò ra nội tình, như vậy Cảnh Thần nói với mình chuyện của Quý Vương là vì cái gì?

"Đi thôi, vừa đi vừa nói!" Không biết mục đích của Cảnh Thần, Tô Phàm khẽ gật đầu.

"Àn!"

Cảnh Thần nhẹ gật đầu, cùng Tô Phàm cùng nhau hướng tới phương hướng phòng ngủ đi đến.

Ở quán cà phê, bên trong gian phòng trên lầu hai, Lạc Thủy Yên lẳng lặng đứng ở bên cạnh cửa sổ, nhìn Tô Phàm cùng Cảnh Thần dần dần đi xa, lòng này hơi hơi nhẩn lại.

Mà Tiểu Lâm thì là lẳng lặng đứng ở sau lưng nàng, ánh mắt lại rơi ở trên bóng lưng Tô Phàm, vừa nghĩ tới Tô Phàm vừa rồi thế nhưng néo mông của mình, còn ở bên tai treu chọc một câu, khuôn mặt của nàng chính là một trận nóng lên, tên hỗn đản này, hần tuyệt đối là cố ý!

"Yên tỳ, muốn hay không lại tiếp tục điều tra lai lịch của hần?" Nhìn đến Tô Phàm dần dần biến mất, Tiểu Lâm mở miệng nói.

"Không cần, Quý Vương sẽ thay chúng ta dò ra hần hư thực!" Nghĩ đến phong cách làm việc của Quý Vương, Lạc Thủy Yên nhẹ nhàng lắc đầu, nhưng là trong lòng của nàng lại hơi có chút lo lắng: Tô Phàm, hi vọng hết thấy như người nói, một cái nhỏ nhỏ Quý Vương không làm gì được người đi, nếu không...

Nếu không kết quả nàng thật không dám nghĩ tiếp!

"Tô Phàm, giữa trưa người đánh Triệu Thiên Hồ, tương đương với hoàn toàn đắc tội Quý Vương, người có nghĩ tới như thế nào ứng đối Quý Vương trả thù sao?" Vừa đi về phía phòng ngủ, Cảnh Thần lên tiếng mở miệng nói.

"Trả thù? Hần có thể như thế nào trả thù? Không có khả năng đem ta giết đi?" Tô Phàm vẻ mặt không sao cả, từ đầu đến cuối, hần đều không có đem Quý Vương gì đó để vào mắt.

"Ở học viện đương nhiên sẽ không, bắt quá Quý Vương người này tàn nhẫn độc ác, hơn nữa có thù tất báo, bản thân còn có bối cảnh hắc đạo, lần này người đem chiến tướng đắc lực của hần tổn thương thành tình trạng như thế này, hần tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, ta lo lắng hần sẽ gây bất lợi cho người!" Cảnh Thần thành thật nói.

Tô Phàm cau mày? Quý Vương lại thế nào lợi hại dù sao cũng là học sinh của học viện Minh Châu? Một cái học sinh có thể lật lên cái gì sóng gió?

Giỏi lắm tìm thêm chút người tới tìm mình gây rối? Nhưng là vì cái gì đến trong miệng Lạc Thủy Yên cùng Cảnh Thần, cứ nghiêm trọng như vậy đâu?

"Người có biện pháp gì tốt?" Tô Phàm ngừng một chút, quay đầu nhìn về phía Cảnh Thần.

Hắn rất muốn biết, Cảnh Thần rốt cuộc muốn làm gì?

"Chúng ta có thể cùng nhau thành lập xã đoàn, lấy quan hệ của ta ở học viện, trong thời gian ngắn kết nạp một số người không phải cái việc gì khó, đến lúc đó, liền tính Quý Vương tới tìm người gây rối, người cũng không cần một mình chiến đấu!" Cảnh Thần chân thành nói.

"Đây chính là biện pháp của người?" Tô Phàm trực tiếp lườm một cái, nguyên bản còn tưởng rằng cái gã đeo kính nhìn như văn nhả này sẽ có cái chủ ý gì tốt đâu?

"Biện pháp này tuy rằng đơn giản, nhưng tuyệt đối hữu hiệu, hiện tại Long Vương cùng Tu La đều không ở Long Sát hội, bằng vào một người Quý Vương, còn chưa đủ để điều động tất cả lực lượng Long Sát hội, chỉ cần chúng ta kếp nạp mấy chục người, ứng phó hẳn kẻ tiếp trả thù không phải cái việc gì khó, Tô Phàm, người xem như thế nào?" Cảnh Thần mặt nhăn nóng rực nhìn Tô Phàm, dựa vào sức chiến đấu của Tô Phàm, dựa vào các mối quan hệ của mình, chỉ cần vượt qua một vòng trả thù này của Quý Vương, đủ để ở học viện Minh Châu đặt chân.

"Phiền phức!" Tô Phàm lắc đầu, xoay người rời đi.

"Phiền phức?" Cảnh Thần vẻ mặt khó hiểu, này làm sao liền phiền phức?

"Thành lập xã đoàn quá phiền phức!" Tô Phàm nói xong câu này, không có lại giải thích, trực tiếp hướng tới phòng ngủ đi đến, bây giờ cách lên lớp còn có hơn một giờ, có thể nghỉ trưa trong chốc lát.

Nhìn đến bóng lưng Tô Phàm rời đi, trên mặt Cảnh Thần hiện lên một tia kinh ngạc, hắn có chút không rõ, Tô Phàm vì sao lại cự tuyệt ý tốt của mình? Là không tin chính mình? Hay là hắn coi Quý Vương không đáng kể chút nào?

Nhìn thấy Tô Phàm vẻ mặt không thú vị, Cảnh Thần nhẹ giọng nhắc nhở một câu: "Tô Phàm, ta cũng không tin người có thể vẫn luôn như vậy trầm ổn mà sống, Quý Vương không phải dễ đối phó như vậy, sớm muộn, người sẽ cùng ta cùng nhau thành lập thế lực thuộc về chúng ta!"

Sau khi nói xong, Cảnh Thần cũng là bước nhanh đi theo, bất quá hắn lại không có lần nữa nhắc lên chuyện thành lập xã đoàn.

Liền ở thời điểm rất nhiều người vì Tô Phàm lo lắng, học viện Minh Châu, khu vực Long Đàm trên quảng trường ở giữa Long Quán, hơn trăm tên thành viên Long Sát hội tụ tập ở chỗ này.

Trên bầu trời mặt trời nóng bỏng chiếu xuống, nhưng là đám người ở đây không có cảm thấy chút nào nóng, ngược lại cảm thấy từng trận lạnh lẽo đánh tới, đơn giản là ở giữa quảng trường, có một tên nam tử đang ngồi ở chỗ kia.

Nam tử dáng dấp có chút tuấn tú, thế nhưng lại để đầu trọc, trên đầu có một cái hoa văn chìm đầu rắn, chín cái đầu rắn mở ra miệng rộng, lộ ra cái lưỡi dài đỏ tươi, nhìn qua cực kì dữ tợn đáng sợ.

Người này, đúng là nhân vật số ba của Long Sát hội, Quý Vương!

Ở trước người hắn, quỳ mười mấy người, người đứng ở hàng phía trước trên mặt còn quần băng vải, bên trên băng vải vết máu loang lổ, cả người tựa như một cái xác ướp, đúng là cái tên bị Tô Phàm giẫm đạp trên mặt đất, cái mũi bị đập nát - Triệu Thiên Hồ.

Cùng trước đó thái độ phách lối hoàn toàn khác biệt, lúc này Triệu Thiên Hồ liền tựa như tiểu hài tử làm sai sự tình, gấu gao buông thông đầu của mình, không dám nhìn Quý Vương trước người liếc mắt một cái.

Hắn khắc sâu hiểu rõ, lần này, hắn vứt đi không chỉ là mặt mũi của mình, còn là thể diện của Quý Vương.

"Hắn nói đừng lại đi phiền hắn? Nếu không hậu quả sẽ không nhẹ nhàng như vậy?" Nhìn mấy người quỳ gối trước người, Quý Vương Tiêu Đẳng nhàn nhạt hỏi một câu.

Thanh âm thực đậm, cũng thực tùy ý, nhưng là mọi người lại luôn cảm thấy phía sau lưng trở nên lạnh lẽo, bọn hắn đều hiểu, thời điểm Quý Vương càng là bình tĩnh, lửa giận trong lòng càng thịnh, một khi bạo phát đi ra, cũng càng thêm khủng bố.

"Đúng!" Mặc dù biết chính mình khả năng bị trừng phạt tàn khốc, nhưng Triệu Thiên Hồ vẫn là ứng đáp nói.

"Hào hảo hảo, hảo một cái sẽ không nhẹ nhàng như thế, xem ra vị Tô Phàm đồng học này, cũng là cuồng nhân a, Lý Cường!"

"Có..." Trên mặt đồng dạng bó băng vải Lý Cường cấp tốc đứng dậy.

"Nghe nói phế vật đệ đệ kia của người là bởi vì một người nữ sinh cùng hắn tranh chấp mới bị đánh?" Quý Vương vẫn như cũ là thần nhiên nói.

"Đúng vậy..." Lý Cường nói.

"Nữ sinh kia tên gọi là gì?"

"Diễn Hiểu Tĩnh!" Lý Cường cấp tốc đáp, sợ chậm một chút dẫn tới Quý Vương không vui.

"Chính là cái cô nàng ngực lớn kia?" Quý Vương trong mắt lóe lên một mặt dị sắc.

"Ân!"

"Vậy thì tốt, đi, đem nạng mang đến đây, sau đó nói cho Tô Phàm, nếu như không nghĩ Điền Hiểu Tĩnh xảy ra chuyện, liền tới nơi này!" Quý Vương thân nhiên nói.

Mọi người đều là sững sờ?

Bắt Điền Hiểu Tĩnh tới?

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Cứu Điền Hiểu Tĩnh

"Quý Vương, nơi này dù sao cũng là ở học viện, làm như vậy có thể hay không không tốt lắm?" Sau lưng Quý Vương một người nam tử đứng dậy, có chút lo lắng nói.

"Không tốt lắm? Có cái gì không tốt? Ta chỉ là muốn Tô Phàm đến đây, cũng không phải thật sự muốn đối với nha đầu kia làm cái gì, có thể có chuyện gì?" Quý Vương hừ lạnh một tiếng.

Tên nam tử kia nhú nhú mày, không nói thêm gì nữa.

"Còn lo lắng cái gì? Còn không mau đi?" Nhìn đến Lý Cường còn sững sờ ở tại chỗ, Quý Vương Tiêu Đẳng hừ lạnh một tiếng.

"Vâng, ta đã biết!" Lý Cường nào dám nói thêm cái gì, vội vàng hướng tới bên ngoài chạy đi.

"Chờ một chút!" Quý Vương bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nhẹ giọng thờ dài một cái: "Lý Khắc, việc này vẫn là người đi làm đi!"

Chuyện như vậy, để phế vật như Lý Cường đi làm, còn không biết sẽ gây ra ảnh hưởng gì, mục đích của hắn quả thực chỉ là vì dẫn Tô Phàm đến đây, cũng không muốn thật sự bởi vậy dẫn tới sự chú ý của nhân viên nhà trường.

"Vâng!" Trước đó thuyết phục Quý Vương người nọ nhẹ gật đầu, nếu Quý Vương để cho mình đi làm, như vậy hiển nhiên hắn cũng không phải thật sự muốn đối với Điền Hiểu Tĩnh làm cái gì, như vậy chính mình cũng an tâm rồi.

...

Tô Phàm cùng Cảnh Thần cùng nhau về tới phòng ngủ, phát hiện trong phòng ngủ còn có hai người đang áp sát đầu vào trước máy vi tính hết sức chuyên chú nhìn cái gì, nghe được tiếng mở cửa, hai người đồng thời giật nảy mình, người nọ đang ngồi trước máy vi tính càng là trong nháy mắt khép lại Laptop.

Tô Phàm rõ ràng nhìn đến trên màn hình một cặp nam nữ trần truồng, lập tức hiểu rõ hai người này đang xem cái gì.

"Cảnh thiếu!" Thấy là Cảnh Thần, trong mắt của hai người rõ ràng hiện lộ ra một tia kính sợ.

"Ân, để ta giới thiệu một chút, đây là Tô Phàm người cùng phòng với chúng ta. Tô Phàm, đây là Trương Duyệt, đây là Triệu Phi, hai người đều là năm thứ hai ban bảy!" Cảnh Thần nhẹ gật đầu, vì Tô Phàm giới thiệu nói.

Tô Phàm hướng tới hai người nhẹ gật đầu, xem như chào hỏi, liền trực tiếp đi trở về giường của mình, thời điểm hai người Trương Duyệt cùng Triệu Phi đang nghe đến cái tên Tô Phàm, lại lộ ra bộ dáng kinh ngạc, chẳng lẽ đây chính là cái tên Tô Phàm đem Triệu Thiên Hồ đánh năm sắp?

Có lòng muốn hỏi một chút, nhìn đến bộ dáng đậm mạc của Tô Phàm, cũng chỉ đành ngậm miệng lại.

Đối với loại này kiêu ngạo không nể mặt Long Sát hội, bọn hắn cũng không dám trêu chọc.

Đặc biệt là ngay cả Cảnh Thần đều không nói thêm cái gì, bọn hắn càng không dám nói thêm cái gì.

Cảnh Thần cũng không có ý định cùng hai người nhiều lời, đồng dạng trở lại giường của mình, khác với Tô Phàm ngã đầu liền ngủ, hắn là lấy ra máy tính

của mình, bắt đầu chơi máy tính, cũng không biết hẳn chơi cái gì.

Ngon lành mà ngủ một cái buổi trưa, thời điểm cách lên lớp hơn mười phút, Tô Phàm liền tỉnh lại.

Hỏi thăm Cảnh Thần có đi lên lớp hay không, nhận được câu trả lời phủ định, Tô Phàm một mình đi phòng học.

Nhưng là khi hẳn đi vào phòng học, lại phát hiện tất cả mọi người nhìn hẳn? Lập tức cảm thấy có chút không hiểu ra sao, đi trở về chỗ ngồi của mình, lại phát hiện vị trí ngồi của Điền Hiểu Tĩnh trống không.

Mà ánh mắt của những người khác vẫn như cũ dừng ở trên người hẳn.

"Điền Hiểu Tĩnh đâu?" Tô Phàm thuận miệng hướng tới bạn học ngồi cùng bàn hỏi.

Ngồi cùng bàn với hẳn là một người đeo một cái kính cận thật dày độ cận.

"Nàng... Nàng... Bị... Bị bắt!" Có lẽ là nghĩ đến sự khủng bố của Tô Phàm lúc trước, tên ngồi cùng bàn này có chút khản trương nói.

"Bị bắt?" Tô Phàm về mặt kinh ngạc, êm đẹp như thế nào sẽ bị bắt?

"Tô Phàm, vừa rồi người của Long Sát hội chuyển lời nói, nói Điền Hiểu Tĩnh ở Long Quán, người nếu là không muốn nàng có chuyện, liền lập tức đi Long Quán!" Lúc này, một người nam sinh lấy hết can đảm nói.

Hắn nhìn về phía ánh mắt Tô Phàm có kính sợ, cũng có oán giận, kính sợ tự nhiên là kính sợ Tô Phàm khủng bố, oán giận lại là vì nữ sinh mà hẳn thích bởi vì Tô Phàm bị người của Long Sát hội bắt đi.

Vừa nghĩ tới Quý Vương tính cách cổ quái khả năng đối Điền Hiểu Tĩnh làm chút cái gì, trong lòng của hẳn chính là một trận khó chịu.

Nghe được một câu này, Tô Phàm đầu tiên là sững sốt hiển nhiên không nghĩ tới người của Long Sát hội sẽ can rờ như vậy, vậy mà tại trong học viện bắt cóc học sinh? Bọn hẳn liền không lo lắng nhân viên nhà trường trừng phạt sao?

Cái học viện Minh Châu này, rốt cuộc là một khu học viện như thế nào?

Kính ngạc lúc sau, Tô Phàm đã "Bá" một tiếng đứng lên, sau đó cũng không quay đầu lại hướng tới bên ngoài phòng học đi đến, mặc kệ Long Sát hội cỡ nào cuồng vọng, hẳn tuyệt đối không cho phép bởi vì chính mình làm Điền Hiểu Tĩnh chịu cái gì thương tổn.

Còn không phải là muốn chính mình đi sao? Hẳn ngược lại muốn xem xem cái Quý Vương trong truyền thuyết này rốt cuộc có thủ đoạn như thế nào?

Nhìn đến Tô Phàm trực tiếp rời đi, mọi người hai mắt nhìn nhau, hẳn thế nhưng thật sự đi? Chẳng lẽ hẳn không biết Quý Vương ở nơi đó chờ hẳn sao?

"Hiện tại làm sao bây giờ?" Nhìn đến Tô Phàm mạo muội rời đi, tên đồng học trước đó nói chuyện mở miệng hỏi.

Đối với Tô Phàm chết hay sống, bọn hẳn kỳ thật cũng không quá để ý, chỉ là Điền Hiểu Tĩnh ngày bình thường ở lớp học nhân duyên vô cùng tốt, hiện giờ bị Quý Vương bắt đi, ai biết Quý Vương đối với nàng làm cái gì?

Đặc biệt là một ít nam sinh thầm mến Điền Hiểu Tĩnh, luôn cảm thấy lúc này nếu là mình không hề làm gì, về sau căn bản là không có cách đối mặt Điền Hiểu Tĩnh.

"Làm sao bây giờ? Đương nhiên là cùng đi, chẳng lẽ Hiểu Tĩnh không phải là bạn học của chúng ta sao?" So với nam sinh e ngại, các nữ sinh ngược lại càng thêm lớn mật.

"Nhưng Quý Vương bắt đi nàng, là người của Long Sát hội..." Có người nhỏ giọng thầm nói.

Lời này vừa ra, mọi người lại là một trận trầm mặc, cho dù là những nữ sinh kia, thời điểm nghe đến Quý Vương, cũng có chút e ngại, đây chính là gia hỏa có bối cảnh hắc đạo a, ai biết hẳn sẽ làm chút cái gì, vạn nhất hoàn toàn không để ý tới thân phận đối phó các nàng đâu?

"Có, chúng ta đi tìm Cảnh Thần, hẳn nhất định có biện pháp cứu Điền Hiểu Tĩnh ra!" Lại không biết là ai đưa ra một câu.

"Đúng, tìm Cảnh Thần đi, xem hẳn có biện pháp nào!" Vừa nhắc tới Cảnh Thần, tất cả mọi người la ầm lên, hiển nhiên Cảnh Thần ở lớp học có độc đáo uy tín.

Lập tức, liền có một nửa nam sinh không màng sắp phải vào lớp, trực tiếp xông ra ngoài, đám này cơ hồ tất cả đều là ái mộ Điền Hiểu Tĩnh, về phần một ít nữ sinh có quan hệ tốt với Điền Hiểu Tĩnh, cũng là một đám đứng dậy liền hướng ra phía ngoài chạy đi, bất quá một lát thời gian, người trong phòng học chỉ còn lại không tới một nửa.

Tô Phàm không biết sự tình sau khi hẳn rời đi, hẳn chỉ biết là, ai làm nấy chịu, tuyệt đối không thể bởi vì chuyện của mình liên lụy Điền Hiểu Tĩnh, mà trong lòng của hẳn, càng là đối với Quý Vương tràn đầy phẫn nộ, một cái người đem người vô tội liên lụy vào, tuyệt đối không thể tha thứ.

Thời điểm Tô Phàm một người trực tiếp đi vào quảng trường Long quán, liền nhìn đến ít nhất hơn một trăm tên thành viên Long Sát hội đứng ở giữa, mà

Điền Hiểu Tĩnh, đang bị cột vào bên trên một cái ghế, dây thừng buộc thân thể của nàng, đem bộ ngực vĩ đại cao ngất kia phác họa ra, mà trong miệng nàng, còn nhét một khối khăn lông màu trắng, một người nam tử đầu trọc trên đầu có hoa văn chín đầu rồng đang đứng ở trước người của nàng, lẳng lẳng nhìn nàng, ánh mắt kia phảng phất như đang thưởng thức một kiệt tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, nhìn đến một màn như vậy, Tô Phàm trong lòng tràn đầy giận dữ...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Nhiệt huyết thiêu đốt (1)

"Buông nàng ra!" Tô Phàm lẳng lẳng đứng ở nơi đó, trong miệng phát ra một tiếng khàn giọng gằn nhẹ, hắn chưa từng có nghĩ đến, người của Long Sát hội sẽ cuồng vọng đến loại trình độ này, rõ như ban ngày, cũng dám ở học viện đem học sinh trong học viện cột vào nơi này, là cái gì cho bọn hắn to gan như vậy?

Nghe được Tô Phàm gằn nhẹ, Điền Hiểu Tĩnh thân thể mềm mại run lên, ngược mắt nhìn lên, khi thấy Tô Phàm, trong đôi mắt to tròn kia thể nhưng nổi lên nước mắt óng ánh, có ủy khuất, có sợ hãi, nhưng càng nhiều hơn là lo lắng, vì Tô Phàm lo lắng.

Quý Vương làm như thế, rõ ràng là nhắm vào hắn a!

Hắn thể nhưng thật sự vì mình một người tiến đến!

Mỗi khi nghĩ đến đây, Điền Hiểu Tĩnh trong lòng chính là một trận cảm động, một người nam nhân như vậy, như thế nào không đáng chính mình đi trả giá hết thảy?

Nếu không phải trên miệng bị ngăn chặn, thời khắc này nàng đã lên tiếng hô to đi mau.

"Người rốt cuộc đã đến!" Một bên Tiêu Đằng tựa hồ thể mới biết Tô Phàm tới, chậm ung dung quay người sang, nhìn về phía Tô Phàm, nhìn về phía cái tên nam tử liên tục đã thương hai viên đại tướng của mình.

Dáng người thon dài, khuôn mặt soái khí, nhìn qua so với vai chính trong phim thần tượng còn muốn anh tuấn, cũng còn muốn tay trái gà không chặt, chỉ có một tên như vậy, thể nhưng đem Triệu Thiên Hồ đã thương.

"Ta nói ngươi buông nàng ra!" Tô Phàm trong miệng vẫn như cũ truyền đến tiếng rống trầm thấp, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Quý Vương, giờ khắc này hắn đã thật sự nổi giận.

"Ha ha, xem ra nàng đối với ngươi rất quan trọng nha, đã như vậy, muốn ta thả nàng cũng không khó, chỉ cần ngươi quỳ xuống hướng Thiên Hồ cùng Lý Cường nói lời xin lỗi, ta liền thả nàng, như thế nào? Điều kiện này hậu đãi đi!" Quý Vương cười mím nhìn Tô Phàm, vẻ mặt trò đùa dai, một cái người có cái gan trực tiếp khiêu chiến uy nghiêm của Long Sát hội tuyệt đối không có khả năng vì một nữ nhân quỳ xuống.

Quả nhiên, cùng Quý Vương sở liệu giống nhau, Tô Phàm cũng không có ý định quỳ xuống, thân thể thon dài kia không nhúc nhích tí nào, hai con ngươi tràn ngập lửa giận cũng là gắt gao nhìn chăm chăm chính mình.

"Ta cho ngươi thêm một cơ hội, buông nàng ra!" Lần này, Tô Phàm cơ hồ là nghiến răng nghiến lợi nói.

"Ha ha ha, ngươi không có nghe rõ ta sao? Ta nói, chỉ cần ngươi quỳ xuống nói xin lỗi, ta sẽ thả nàng ra!" Nghe được trong lời nói tràn ngập uy hiếp của Tô Phàm, Tiêu Đằng cười ha ha một tiếng, căn bản không có để ở trong lòng, trên mặt trò đùa dai cũng càng dày đặc, một cái bao cò làm việc không trái qua đại não như vậy, có cái gì cần lo lắng?

Liên tính muốn cứu người, ngươi cũng nên đem một ít người tới a, chẳng sợ ngươi báo cho trường học, mình cùng lắm nói hắn một câu vô năng mà thôi, hiện tại thể nhưng thật sự một người liên đến rồi? Đây không phải bao cò là cái gì?

Một người, cho dù có chút thực lực, lại có thể như thế nào?

Nơi này của mình, chính là có hơn một trăm người.

Nghe được ngữ điệu khinh thị của Tiêu Đằng, nhìn đến vẻ mặt ác liệt của hắn, Tô Phàm trong lòng đã sớm phần nộ không nói gì thêm, mà là trực tiếp hướng phía trước bước đi.

Đã đối phương không nguyện ý thả người, vậy hẳn cũng chỉ có dùng phương thức của mình giải quyết.

"Ha ha..." Mắt thấy Tô Phàm thế nhưng hướng thẳng đến chính mình đi tới, Tiêu Đăng chỉ là cười lạnh hai tiếng, liền không để ý tới Tô Phàm, tiếp tục quay đầu nhìn về phía Điền Hiểu Tĩnh, nhìn về phía nàng bị trói buộc ra bộ ngực vĩ đại kia, nhìn đến bộ ngực vĩ đại này, chẳng sợ lấy tâm tính của hắn, cũng không nhận được xúc động muốn xoa xoa.

Về phần Tô Phàm, tự nhiên có người thu thập hắn.

"Quý Vương nói người không nghe thấy sao?" Tô Phàm mới vừa đi ra hai bước, một người nam tử thân hình cao lớn đã ngăn cản đường đi của hắn, lạnh lùng nói ra: "Quý xuống, xin lỗi!"

Tô Phàm ngừng lại, ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái nam sinh so với mình còn cao hơn này, nhìn đến vẻ phách lối trên mặt hắn, bỗng nhiên một bước hướng phía trước bước ra, một quyền đánh vào bụng nhỏ của tên nam sinh kia, một cỗ lực lượng khổng lồ trong nháy mắt đánh vào trong cơ thể nam sinh, tên nam sinh kia trong miệng phát ra một tiếng kêu rên thân thể bản năng uốn lượn, liền như vậy khoảnh khắc thời gian, Tô Phàm vai phải đột nhiên giờ lên, trực tiếp đâm vào trên sống mũi nam tử, nam tử bị đau, thân thể toàn bộ ngã về phía sau, Tô Phàm lại là một bước hướng phía trước bước ra, sau đó một quyền đánh vào ngực nam sinh, mọi người liền nghe đến "Phanh!" một tiếng, nam sinh cao hơn một mét chín thân hình khổng lồ hướng về sau bay ra ngoài.

"Thình thịch" một tiếng, nặng nề mà rơi trên mặt đất, nơi nào còn bỏ được lên.

Rất nhiều người mí mắt đồng thời nhảy lên, sớm biết gia hỏa này không đơn giản, nhưng cũng không có nghĩ đến thế nhưng lợi hại như vậy, chẳng qua chớp mắt thời gian khiến cho Vương Tiêu mất đi sức chiến đấu.

Bất quá bọn hắn cũng không có quá nhiều sợ hãi, Quý Vương liền đứng ở nơi đó, nếu là thật sự làm Tô Phàm vọt tới bên người Quý Vương, bọn hắn cũng không cần lăn lộn.

Lập tức lại có một người lao đến, người còn chưa tới, đã một quyền đánh về phía Tô Phàm, Tô Phàm thân thể lệch về một bên, để như trở bàn tay tránh đi một quyền này, sau đó bắt lại nắm đấm của người kia, thân thể một cái xoay tròn, một cái hoàn mỹ ném qua vai, thân thể của người kia cũng bay ra ngoài.

Bất quá người thứ ba đã lao đến, lần này cách Tô Phàm còn có hai ba mét, cả người đã nhảy lên thật cao, một cái đá thẳng từ trên không đập hướng ngực Tô Phàm.

Tô Phàm thân thể vừa mới hoàn thành một cái xoay người, mắt thấy sắp bị một cước này đập trúng, chợt lướt ngang nửa bước, liền khoảng cách nửa bước như vậy khiến cho hắn tránh đi một cước ở trên không này, sau đó đột nhiên nâng lên cánh tay phải, một khuỷu tay đè vào bụng nhỏ của người kia, sức mạnh đáng sợ đem thân thể người nọ hướng xuống quảng đi.

Không đợi thân thể người nọ rơi xuống đất, Tô Phàm đã hướng phía trước bước ra một bước, đơn giản là một người khác đã lao đến, thân thể bỗng nhiên gia tốc, một cái xinh đẹp xoay tròn đá nghiêng, trực tiếp đá vào bụng nhỏ của người kia, thân thể người nọ đang nhào tới cũng là không tự chủ được hướng về sau bay đi.

"Thình thịch" liên tục hai tiếng, hai người này cũng là một trước một sau ngã trên mặt đất.

Bất quá một lát thời gian, đã vài người ngã xuống trên mặt đất, mà Tô Phàm lại là lông tóc không tổn hại, nhìn đến một màn như vậy, các thành viên Long Sát hội còn dư lại một đám liếc mắt nhìn nhau một chút, đều là nhìn ra lẫn nhau trong lòng khiếp sợ, sau khi khiếp sợ, là một tia kiên quyết.

Không có quá nhiều do dự, các thành viên còn lại không còn từng cái từng cái tiến lên, mà là cả đàn cả lũ liền hướng Tô Phàm phóng tới.

Nhìn đến bảy tám tên thành viên Long Sát hội trực tiếp xông tới, trong mắt Tô Phàm không có nửa điểm thần sắc sợ hãi, thậm chí ngay cả lửa giận lúc trước cũng biến mất vô tung vô ảnh, thay vào đó là tinh táo, tuyệt đối tinh táo.

Dưới chân bước chân nhanh chóng di động, không đợi bảy tám người này vây kín lại đây, đã dẫn đầu hướng phía trước phóng đi, đối diện đồng thời đánh tới mấy quyền, Tô Phàm một cước đạp trên mặt đất, thân thể nhanh chóng một cái xoay người, sau đó một cái xoay tròn đá nghiêng đá vào bụng nhỏ của một người, hai người nắm đấm đồng thời xuất ra, thân thể đã xoay tròn một vòng, sau đó đá vào ngực người thứ hai, ngay sau đó tiếp tục xoay tròn, chân thứ ba đá vào cái cằm người thứ ba.

Tốc độ của hắn thực sự quá nhanh, tất cả mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, ba tên nam tử thân thể gần như đồng thời hướng về sau bay ra ngoài, sau đó Tô Phàm cong người xuống, tránh đi một cái đâm thẳng, sau đó tay trái trao một phát bắt được cổ tay của đối phương, tay phải một quyền đập vào trên sống mũi của đối phương, người nọ bị đau, bộ pháp một trận lộn xộn, Tô Phàm nhân cơ hội này, một tay đem hắn đánh đổ trước người chính mình, vừa lúc phong bế một cước của một người khác...

- -

Editor: xuanny0562

- -

Chương 26: Nhiệt huyết thiêu đốt (2)

Ngay sau đó tay trái buông lỏng, một người khác đã xông tới, vọt tới trước đồng thời, thân thể của hắn đã bắt đầu nghiêng qua, tránh đi mãnh quyền của người nọ, đã đi tới sau lưng người nọ, một cái cổ tay chém xuống, hung hăng chém tại phần gáy của người nọ, ánh mắt người nọ một mảnh tối sầm, liền như vậy trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Ngay sau đó sau lưng Tô Phàm dường như mọc ra đôi mắt, thân thể đột nhiên hướng phía trước hơi cong, một cái quét chân như sét đánh từ trên đỉnh đầu hắn đảo qua, nhanh chóng đứng dậy, đứng dậy đồng thời, thân thể đã bắt đầu xoay tròn, tốc độ cực nhanh, người nọ chân còn không có buông xuống, đã bị Tô Phàm một phát bắt được, sau đó dùng lực kéo một cái, người nọ đã mất đi cân bằng, cả người hướng xuống kéo đi.

"Két!" Một tiếng, dừng quần của hắn trong nháy mắt bị kéo rách, cả người thành chữ "nhất" nằm trên mặt đất, trong miệng phát ra một tiếng kêu đau, hiển nhiên do kéo chân không tới nơi tới chốn bị trực tiếp kéo lên dây chằng.

Tô Phàm càng là đột nhiên một cước đá vào trên mặt của hắn, đem cả người hắn đá bay ra ngoài.

Sau đó nhanh như tia chớp vung ra một quyền, đập trúng mũi của một người khác...

Bất quá một lát thời gian, đã hơn mười tên ngã trên mặt đất, mà Tô Phàm lại không có chịu đến nửa điểm thương tổn, hơn nữa tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, thân thủ đáng sợ bức này làm tất cả mọi người là một trận hải hùng khiếp vía.

Thực lực của gia hỏa này như thế nào mạnh như vậy?

Lúc này, lại có mấy người lao đến, Tô Phàm lại một lần nữa bắt đầu phát lực, trực tiếp từ ở giữa mấy người đánh văng ra, nhưng là vừa mới đánh đi ra, liền nhìn đến một cây gậy bóng chày thật lớn hướng tới chính mình đập xuống giữa đầu, cả người đều là cả kinh. ()

Đã không kịp né tránh hắn chỉ có thể nhanh chóng nâng lên cánh tay phải, che lại đầu của mình.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, bóng chày hung hăng đập vào trên cánh tay của hắn, thẳng đập đến cánh tay Tô Phàm một trận đau nhức, phảng phất muốn đứt gãy, thân thể cũng là không tự chủ được hướng về sau thối lui.

"Người không phải là rất lợi hại sao, lão tử ngược lại muốn xem xem ngươi có bao nhiêu lợi hại!" Rốt cục đánh trúng Tô Phàm, tên thành viên Long Sát hội đang cầm trong tay gậy bóng chày kia cười một tiếng dữ tợn, nhanh chóng vung lên gậy bóng chày, lại một lần nữa hướng tới Tô Phàm đập tới.

Tô Phàm không dám cứng rắn chống đỡ, thân thể tiếp tục hướng về sau thối lui, nhưng là phía sau của hắn lại có một cước quét tới, cảm nhận được tiếng gió sau lưng, thân thể Tô Phàm lệch về một bên, một cái tay khác nhanh chóng đón đỡ, tuy rằng chặn được một cước này, nhưng là lực phản chấn cũng chấn động đến thân thể của hắn liền tiếp lui về phía sau.

"Phanh" lại là một tiếng vang thật lớn, đầu vai của Tô Phàm lại một lần nữa bị trúng một quyền.

Thân thể cũng là hướng phía trước một cái lao đảo, suýt nữa té ngã trên đất, liền như vậy trong nháy mắt thời gian, lại một tên thành viên Long Sát hội cầm trong tay gậy bóng chày lao đến, một gậy đánh về phía đầu của Tô Phàm

Lúc này thân thể của Tô Phàm hoàn toàn mất đi cân bằng, đối mặt một gậy nhanh như tia chớp này như thế nào có thể tránh được?

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, một gậy kia thật mạnh đập vào trên đầu của hắn, Tô Phàm tức khắc đã cảm thấy đầu mình dường như muốn vỡ ra, một trận đau nhức, suýt nữa ngất đi, thân thể cũng là hướng phía trước lao đảo bước tới mấy bước, lúc này mới ngừng lại.

Toàn bộ đầu đều cảm thấy mê man, liền ngay cả trước mắt cũng là một trận mơ hồ.

Qua một hồi lâu, mới cảm thấy dễ chịu một chút, lung lay đứng thẳng người, liền nhìn đến mấy tên thành viên Long Sát hội cầm trong tay gậy bóng chày vây quanh lại đây.

"Tiểu tử, ngươi không phải rất biết đánh nhau sao? Tiếp tục a, làm lão tử nhìn xem ngươi rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, tiếp tục tới a, tới a!" Tên thành viên Long Sát hội đập trúng chính mình kia, về mặt phách lối hướng tới chính mình gào rống nói.

Nhìn đến cái khuôn mặt phách lối kia, Tô Phàm cũng không có lập tức liều lĩnh xông đi lên, mà là cảm thấy trên mặt có thứ gì chảy xuống dưới, vuốt tay một sờ, thế nhưng tất cả đều là máu tươi.

Nhìn chất lỏng màu đỏ tươi kia, trái tim Tô Phàm đập càng lúc càng nhanh, lồng ngực phập phồng càng rõ ràng hơn, bọn hắn thế nhưng đã thương mình? Bọn hắn cũng dám đã thương mình?

Từ nhỏ đến lớn, chính mình chưa từng bị người đánh đến mức như vậy?

Liên tính chính mình phạm vào chuyện kia, lão gia tử cũng bắt quá là đem chính mình lưu đầy tới Minh Châu, hơn nữa hẳn thậm chí biết rõ, cái này căn bản liền không phải lưu đầy, mà là một loại gián tiếp bảo hộ.

Hiện tại, chính mình mới tới mấy ngày thời gian, lại bị người đánh như vậy?

Giờ khắc này hẳn thậm chí có một loại xúc động gọi người đến đem những người này toàn bộ giết chết.

Cuối cùng hẳn vẫn là nhìn xuống ý niệm như vậy, hẳn là Tô Phàm, hẳn sớm hay muộn sẽ kế thừa cái gia tộc khổng lồ kia, nếu là chính mình ngay cả việc nhỏ như vậy cũng phải tìm người hỗ trợ, chính mình về sau còn như thế nào ở trước mặt người nhà ngang đầu lên? Còn như thế nào ở Kinh Thành lẫn lộn? Còn như thế nào đi đối phó đầu lâu khô?

Hẳn là Tô Phàm, hẳn có năng lực giải quyết hết thảy khó khăn!

Một phen hủy diệt máu tươi đang chảy về phía khoeo mắt, Tô Phàm chậm rãi ngừng đầu lên, lại một lần nữa nhìn về phía bọn người của Long Sát hội.

Nhìn về phía cái gia hỏa một gây nện tổn thương chính mình kia.

"Như thế nào? Không dám tới? Người không phải rất có khí phách sao? Có khí phách tiếp tục á..." Bị ánh mắt lạnh như băng của Tô Phàm nhìn chăm chăm, tên nam tử kia cảm thấy trong lòng có chút run rẩy, có chút sợ hãi, nhưng là vừa nghĩ tới chính mình thế nhưng sợ hãi, trong lòng một trận phản nộ, chính mình làm sao có thể sợ hãi đâu?

Hắn bắt quá là một người mà thôi, chính mình vì cái gì muốn sợ hắn? Chính mình căn bản không cần sợ hắn à?

"Người muốn, lão tử liền thành toàn người!" Bạo nộ Tô Phàm như là mãnh hổ vọt ra ngoài, ở thời điểm tất cả mọi người chưa có lấy lại tinh thần, đã trong nháy mắt lên đến trước người tên nam sinh kia, nhanh như tia chớp vung ra hữu quyền, hung hăng đập vào phía trên má trái tên nam sinh kia, lực đạo kinh khủng đem người nọ nện đến cả người hướng đến bên phải quăng ngã đi.

Không đợi thân thể của hắn rơi trên mặt đất, Tô Phàm cũng đã vung ra quyền trái, lại là một tiếng vang thật lớn, đập vào bên trên má phải của hắn, đem thân thể của hắn hướng xuống dưới đập mạnh trên mặt đất, mấy cái răng cang là lùm bùm rơi xuống dưới, sau đó Tô Phàm đột nhiên một đầu đánh tới người nọ, trực tiếp đập vào bên trên xương mũi của hắn, lúc này đây, Tô Phàm chính là dùng hết khí lực, mọi người liền nghe đến một tiếng "Răng rắc" giòn vang, cái mũi người nọ bị đập đến vỡ nát, máu đỏ tươi phun ra, cả người liền như vậy hướng về sau ngã xuống.

"Thình thịch" một tiếng, thân thể cao lớn ngã rầm trên mặt đất, thanh âm bi thảm từ trong miệng hắn truyền ra.

"Dám đánh lão tử, tìm chết!" Hung hăng hướng tới đối phương phun một ngụm nước miếng, Tô Phàm gào thét một tiếng.

"Phanh" liền như vậy trong khoảnh khắc thời gian, lại là một người cầm trong tay gậy bóng chày, toàn lực đập vào phần lưng của Tô Phàm, nhưng là thân thể Tô Phàm lại giống như ngọn núi lớn, động cũng không có động một chút.

Tên nam sinh kia chính là sừng sỏ? Thân thể người này là làm bằng sắt hay sao?

Liền như vậy trong lúc kinh ngạc, Tô Phàm đã đột nhiên chuyển đầu qua, một đôi con ngươi sung huyết gắt gao nhìn chăm chăm hắn, cảm nhận được đó là ánh mắt máu, thân thể tên kia chợt run lên, một cổ không hiểu sợ hãi lan khắp trong lòng, liền như vậy khoảnh khắc thời gian, Tô Phàm quay người một quyền đánh về phía đầu của hắn...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Nhiệt huyết thiêu đốt (3)

"Ba!" một tiếng, một cái trọng quyền của Tô Phàm vung ở bên trên má trái của hắn, lực lượng khổng lồ đem cơ bắp trên mặt của người nọ bị chấn đến một trận run rẩy, miệng cũng là bị nện đến toét ra, nước bọt óng ánh cang là từ trong miệng phun ra, toàn bộ thân thể hướng tới một bên bay đi.

"Thình thịch" lại là một tiếng vang nhỏ, thân thể người nọ cũng là nặng nề mà ngã trên mặt đất, rốt cuộc không bò dậy nổi, ngay cả gậy bóng chày trong

tay cũng đã sớm tróc ra, bị Tô Phàm một phen cầm trong tay.

Mặt khác tất cả mọi người đều là ngẩn người, hiển nhiên không nghĩ tới Tô Phàm đã chịu một đòn nghiêm trọng như vậy, lúc sau còn có sức chiến đấu như vậy, liền trong khoảnh khắc bọn hắn ngây người, Tô Phàm đã giống như mãnh hổ xuất lồng, cầm trong tay gậy bóng chày trực tiếp nhảy vào đám người.

"Phanh phanh phanh..." Không ngừng có người bị nện ngã xuống đất, Tô Phàm phần nộ liền giống như sư tử phát cuồng, không còn có nửa điểm nương tay, mỗi một gậy bóng chày xuống, đều là một người ngã xuống, mỗi một cái người ngã xuống, đều là máu tươi chảy ròng, hoặc là đầu nát bét, hoặc là cánh tay đứt gãy, hoặc là đầu vai vỡ vụn, hiện trường không ai có thể thừa nhận một kích toàn lực của Tô Phàm.

Trong chốc lát thời gian, trên quảng trường to như vậy đã người ngã ngửa đồ, ít nhất hơn mấy chục người ngã trên mặt đất, trên người Tô Phàm cũng hiện đầy vết thương lớn nhỏ bé bé, liên tục đánh nhau chết sống, hẳn tiêu hao thể lực cũng là cực lớn, nếu không phải từ nhỏ rèn luyện cường đại thể phách, đã sớm một môi nằm sấp xuống, dù vậy, hô hấp của hắn cũng là càng ngày càng nặng nề, nhưng là hắn lại không có chút tính toán dừng lại, vẫn như cũ điên cuồng hướng tới người của Long Sát hội khởi xướng tiến công, hướng tới Quý Vương đánh tới.

Đám người Long Sát hội này cũng là một đám giống như người điên, chẳng sợ Tô Phàm thực lực mạnh, cũng là liều mạng xông về hướng Tô Phàm, từ khi Long Sát hội thành lập đến nay, màn chiến đấu kịch liệt nhất cứ như vậy ở trên quảng trường tiến hành.

"Ầm!" Lại là một tiếng vang thật lớn, lại một tên thành viên Long Sát hội bị nện bay đi ra ngoài, hiện trường, đã ngã xuống hơn trăm người, mà trên người Tô Phàm, cũng bị máu tươi nhuộm đỏ, có người khác, cũng có chính mình, cả người liền giống như một cái ác ma từ vùng máu bò ra, nhìn qua cực kì dữ tợn đáng sợ.

Quảng trường to như vậy, một mảnh yên tĩnh, phàm là tên thành viên Long Sát hội nào còn đứng đều là về mặt kinh hãi nhìn Tô Phàm đứng ở giữa đồng người, trong lòng toàn bộ toát ra cùng một cái ý niệm, gia hỏa này như thể nào mạnh như vậy? Toàn thân cao thấp đều tổn thương thành tình trạng như thế này, hẳn thể nhưng có thể đứng đây?

Nhìn xem đồng bọn ngã xuống trên mặt đất, một đám thảm gào không ngừng, mà hắn lại ngay cả rên đều không rên một tiếng, đây là người sao?

Điền Hiểu Tĩnh đã sớm lệ rơi đầy mặt, khi thấy Tô Phàm lần thứ nhất bị gậy bóng chày đập trúng, trong mắt nàng nước mắt liền chảy xuống, khi thấy Tô Phàm từ trong đám người mở ra một đường máu, nước mắt của nàng đã càng ngày càng nhiều, nàng chưa từng có nghĩ đến, có một cái nam nhân sẽ vì nàng như vậy, mặc kệ hắn có hay không yêu mình, cũng mặc kệ mình ở trong mắt hắn có địa vị như thế nào, hành động của hắn, cách làm của hắn, đều làm nàng thật sâu cảm động.

Nhìn đến thương thế trên người Tô Phàm, nhìn vết máu trên mặt hắn, Điền Hiểu Tĩnh chỉ cảm thấy trái tim mình đau quá đau quá, nếu là có thể, nàng tình nguyện đi tìm chết, cũng không cần Tô Phàm là cái dạng này.

Nàng thậm chí không có phát giác được, nước mắt của mình, đã thấm ướt xiêm y, cũng không có chú ý tới, tâm của chính mình đã gắt gao cột trên người Tô Phàm, giờ khắc này, nàng thậm chí nguyện ý vì Tô Phàm đi tìm chết!

Quý Vương Tiêu Đẳng cũng sớm đem lực chú ý một lần nữa đặt trên người Tô Phàm, hắn không có nghĩ tới sức chiến đấu của Tô Phàm cường hãn đến loại trình độ này.

Nhìn Tô Phàm dùng một tay ôm lấy gậy bóng chày, mượn nhờ gậy bóng chày mới có thể đứng thẳng, cho dù là Quý Vương, trong mắt cũng hiện lên một tia tán thưởng.

Phát tay ngăn lại các thành viên Long Sát hội muốn tiếp tục tiến lên, Quý Vương không có lại để ý tới Điền Hiểu Tĩnh đang lệ rơi đầy mặt, mà là về mặt nghiêm túc nói với Tô Phàm: "Ngươi rất mạnh, thật sự, bất quá đáng tiếc ngươi chung quy chỉ có một người, hai quyền khó địch bốn tay, hiện tại, ngươi cho rằng ngươi còn có thể đánh bại mấy cái?"

Tô Phàm không có lập tức trả lời, toàn thân mỗi một chỗ không chịu nổi hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, sau đó chậm rãi nâng tay phải lên, vươn một ngón tay, chỉ chỉ Tiêu Đẳng, chỉ chỉ xung quanh hơn ba mươi tên thành viên Long Sát hội, chậm rãi phun ra hai chữ: "Toàn bộ!"

"Xùy..." Tiêu Đẳng châm chọc bật cười, toàn bộ? Ngay cả đứng đều không đứng lên nổi, còn muốn đánh bại tất cả mọi người? Ngươi tưởng ngươi là chiến thần chuyển thế hay sao?

"Tô Phàm, thực lực của ngươi ta thực thường thức, cho ngươi một cái cơ hội, phục tùng ta, chỉ cần ngươi chịu phục tùng ta, một khi Long Vương và Tu La tốt nghiệp, toàn bộ Long Sát hội đều là của chúng ta, không chỉ có Long Sát hội, cho dù là toàn bộ học viện Minh Châu đều là của chúng ta, đến lúc đó đừng nói Điền Hiểu Tĩnh, cho dù là thập đại hoa hậu giảng đường, cũng là mặc cho ngươi hái, như thế nào?" Châm chọc lúc sau, Quý Vương thu liễm thần sắc của mình, về mặt nghiêm túc hướng tới Tô Phàm nói.

Hắn là thật sự bị thực lực của Tô Phàm đã động, lấy thân thủ của hắn, liên tính đối đầu Long Vương, cũng không kém lắm đi? Đến lúc đó lại thêm chính mình, đủ để đánh bại Long Vương, đến lúc đó, chính mình sẽ là hội trưởng của Long Sát hội.

Một khi trở thành hội trưởng của Long Sát hội, ở học viện Minh Châu, mình muốn cái gì mà không được?

Không chỉ có như thế, vị trí của mình trong bang hội, cũng sẽ đạt đến cực đại tăng lên, đến lúc đó cho dù là các thế lực lớn trong Minh Châu thị, cũng có vị trí nhỏ của mình.

Đây chính là mộng tưởng mà hắn vẫn luôn theo đuổi a.

Nghe được Tiêu Đằng mời chào, Tô Phàm không có nửa điểm động tâm, khóe miệng ngược lại nổi lên vẻ châm chọc, không phải châm chọc thành ý của Quý Vương, hắn tin tưởng giờ khắc này Tiêu Đằng là tuyệt đối nghiêm túc.

Nhưng mà hắn là ai? Hắn sẽ bị người mời chào sao?

Chớ nói gia thế không lồ sau lưng của hắn, liên tính cách của hắn cũng sẽ không tình nguyện đứng sau người khác, hắn là Tô Phàm, hắn muốn làm nam nhân mạnh nhất trên đời này, hắn như thế nào đáp ứng đi theo một cái tiểu nhân vật có chút bối cảnh hắc đạo?

Đúng vậy, ở trong mắt hắn, Quý Vương làm đông đảo học sinh trong học viện Minh Châu nghe tin đã sợ mất mật, chỉ là một cái tiểu nhân vật không nhập vào mắt mà thôi.

"Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi còn không nguyện ý?" Nhìn đến khóe miệng đầy châm chọc của Tô Phàm, Quý Vương sắc mặt trầm trầm.

"Nếu như ngươi lập tức quỳ xuống cầu xin tha thứ, đồng thời thừa nhận sai lầm của ngươi, có lẽ ta sẽ bỏ qua chuyện cũ, thu ngươi làm tiểu đệ!" Không chút nào để ý tới sắc mặt âm trầm của Tiêu Đằng, Tô Phàm nhàn nhạt nói.

"Tô Phàm, chính ngươi muốn tìm chết cũng không nên oán ta!" Nghe được lời nói vũ nhục bức này, Tiêu Đằng hoàn toàn phần nộ, nếu không phải nghĩ mời chào Tô Phàm, hắn nơi nào sẽ tự mình nói chuyện với Tô Phàm, nhưng là chính mình khó được một lần động lòng trắc ẩn, lại bị người phản bác thành cái dạng này, cái này khiến hắn như thế nào không giận?

"Đã ngươi quý hiếm cái cơ hội khó được này, cũng đừng trách ta không khách khí!" Tô Phàm đồng dạng nhàn nhạt nói.

"Tìm chết!" Quý Vương phần nộ "Vèo" một tiếng vọt ra ngoài, thân thể giống như u linh, trong nháy mắt đi tới trước người Tô Phàm, giờ khắc này hắn đã quyết định tự mình ra tay giáo huấn cái gia hỏa không biết trời cao đất rộng này...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Nhiệt huyết thiêu đốt (4)

"Bạch!" một tiếng, Tiêu Đằng trong nháy mắt đánh ra một quyền, quyền tốc cực nhanh, không có bất luận cái gì trở ngại, đã đánh vào ngực Tô Phàm, mọi người liền nghe "Ầm!" một tiếng, sau đó liền nhìn đến thân thể Tô Phàm thẳng tắp bay ra ngoài, lại nặng nề mà ngã trên mặt đất.

Các thành viên Long Sát hội còn lại tức khắc liền hoan hô lên, Quý Vương không hổ là Quý Vương, thực lực này liền tuyệt đối không phải đám người mình có thể so sánh được, trước đó bị Tô Phàm một người đánh hơn trăm người mà phiến muộn theo một quyền này tan thành mây khói.

Một quyền đánh bay Tô Phàm, liền ngay cả chính Tiêu Đằng đều không có nghĩ đến, tuy rằng sớm biết Tô Phàm tới rồi nổ mạnh hết đà, nhưng là ở hắn xem ra, Tô Phàm kiểu gì cũng sẽ tránh né vài cái, mới bị chính mình đánh bại, ai biết chính mình mới đánh ra một quyền liền đánh bay hắn, nếu như hắn chỉ có loại bản lĩnh này, cũng bất quá như thế.

Hiện trường duy nhất cảm thấy đau lòng là Điền Hiểu Tình đang bị trói trên ghế, nhìn đến Tô Phàm rơi trên mặt đất, trong mắt nàng nước mắt dường như nước suối trào ra bên ngoài, cái loại cảm giác này thật giống như trái tim của mình bị người dùng thiết chùy đập một cái thật mạnh, là như thế nặng nề, đau đớn.

Thân thể của nàng càng là liễu mạng giấy dựa, nhưng là bị trói gao nàng chỗ nào có thể gãy dựa được? Chỉ có thể trơ mắt nhìn Tô Phàm, trong mắt tràn đầy đau đớn.

Mà tại giờ khắc này, đã ngã trên mặt đất Tô Phàm lại là lung lay đứng lên.

"Phụt!" Hướng tới phía trước phun một ngụm máu, Tô Phàm chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Đằng.

"Không tệ, có chút khí lực, bất quá cũng chính là có chút khí lực mà thôi!" Giọng nói tràn đầy trào phúng, làm Tiêu Đằng vốn có chút đắc ý một trận tức giận.

"Mạnh mẽ!" Trong miệng mắng một tiếng, Tiêu Đằng lại một lần nữa hướng tới Tô Phàm lao đi, lúc này đây, hắn sẽ không lại cho Tô Phàm cơ hội

đứng lên, hẳn muốn đem Tô Phàm hoàn toàn đánh ngã trên mặt đất.

"Vèo!" Thân ảnh lại một lần nữa đi tới trước người Tô Phàm, Tiêu Đăng vươn tay phải ra, liền hướng đầu vai của Tô Phàm chop tới, đồng dạng không có chịu đến bất luận cái gì ngăn cản, đã bắt lại đầu vai của Tô Phàm, sau đó một quyền đánh vào trên bụng Tô Phàm.

"Oa!" Thừa nhận lực lượng bức này, vốn dĩ cũng đã bị thương Tô Phàm há mồm chính là một ngụm máu tươi phun ra.

Toàn bộ thân thể cũng là co rút lợi hại, Tiêu Đăng lại không có ý định dừng tay, một tay nắm lấy bả vai Tô Phàm, không cho hắn bị chính mình đánh bay ra ngoài, sau đó một cái tay khác điên cuồng đánh ra, nắm đấm không ngừng nện ở trên bụng nhỏ của Tô Phàm, chỉ nghe được "Phanh phanh!" thanh âm không ngừng truyền đến, thân thể Tô Phàm cũng là không ngừng co rút, từng ngụm từng ngụm máu tươi không ngừng từ trong miệng hắn phun ra, toàn bộ phun lên người Tiêu Đăng.

Tô Phàm!

Không cần lại đánh!

Không cần...

Nhìn đến Tô Phàm phảng phất như cái bao cát bị Tiêu Đăng ầu ẩu, Diên Hiểu Tĩnh cảm thấy trong lòng mình là như thế đau đớn, ở sâu trong nội tâm không ngừng phát ra tiếng rống tê tâm liệt phế, nước mắt càng là không ngừng từ khóe mắt chảy xuống, thân thể cũng là dùng sức giãy dụa thậm chí đem ghế dựa làm ngã, toàn bộ người ngã trên mặt đất.

Nhưng là nàng vẫn như cũ liều mạng muốn hướng tới Tô Phàm bước tới.

Ánh mắt của những người khác đều dừng ở trên người Tiêu Đăng và Tô Phàm, cũng không có ai chú ý tới nàng.

Liên tục đánh ra không biết bao nhiêu quyền, liền ngay cả chính Tiêu Đăng đều có chút mệt mỏi, lúc này mới đình chỉ ra quyền, một tay nắm lấy bả vai của Tô Phàm, nhìn toàn thân Tô Phàm đều là máu, trên mặt Tiêu Đăng hiện ra một tia dữ tợn đặc ý tươi cười: "Tô Phàm, ngươi không phải rất lợi hại sao? Tôi a, đánh trả a, ngươi đánh trả a!"

Tô Phàm bụng nhỏ co rút đau đớn lợi hại, cái loại cảm giác này tựa như có người cầm gậy sắt bén nhọn đâm vào, phảng phất ruột đều đoạn mất, nghe được một câu này của Tiêu Đăng, Tô Phàm chậm rãi nâng đầu lên, nhìn Tiêu Đăng gần ngay trước mắt, khóe miệng của hắn, bỗng nhiên nổi lên một nụ cười nhàn nhạt.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, hắn bỗng nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó một đầu đánh vào trên mặt Tiêu Đăng, Tiêu Đăng căn bản sẽ không nghĩ đến dưới tình huống như thế Tô Phàm còn có sức lực đánh trả, một cái sơ sẩy, cũng cảm giác cái mũi đau xót, thân thể cũng là bị đâm đến hướng về sau lùi lại.

Đã sớm vận sức chờ phát động Tô Phàm nơi nào sẽ buông tha cơ hội như vậy, thân thể tiếp tục gần sát, toàn bộ nhào vào trên người Tiêu Đăng, hai tay gắt gao bắt lấy hai vai của Tiêu Đăng, lại là một đầu đánh vào trên mặt Tiêu Đăng.

"Răng rắc!" Một tiếng, liên tục hai lần va chạm, cái mũi của Tiêu Đăng cũng bị đâm đến dập nát, máu bắn tung tóe, kịch liệt đau đớn cũng là đau đến mức Tiêu Đăng một trận đầu văng mắt hoa, Tô Phàm đột nhiên nâng lên đầu gối phải, ở dưới tình huống Tiêu Đăng không hề phản ứng, hung hăng thọc vào giữa hai chân của hắn.

Trong miệng Tiêu Đăng phát ra một tiếng "Ô!" Tiếng gào đau đớn, sau đó thân thể toàn bộ co rút xuống.

"Chết đi!"

Tô Phàm không có dừng tay, đột nhiên giơ chân lên, một cước tiếp tục hướng tới mặt của Tiêu Đăng hung hăng đá tới.

"A...!"

Lại là một tiếng hét thảm, Tô Phàm chân to hung hăng đá vào trên mặt Tiêu Đăng, trực tiếp đem hắn cả người đá bay ra ngoài, máu me đầy mặt thịt mơ hồ.

Nhưng là Tô Phàm còn không có ngừng, tiếp tục tiến lên, một tay đem Tiêu Đăng đang thống khổ trên mặt đất bắt lại, nắm đấm xoay tròn, hung hăng hướng tới bụng của hắn tiếp đón qua đi.

"Bành bành bành phanh...!"

Tô Phàm tốc độ ra quyền phi thường nhanh, quả đấm to giống như thiết chùy, nện mạnh ở trên bụng của Tiêu Đăng, nện đến mức trong miệng Tiêu Đăng trực tiếp phun máu, cả người đều đau đến mức sắp hôn mê.

"Đi chết đi!"

Tô Phàm hét lớn một tiếng, đột nhiên nâng khuỷu tay phải lên, toàn lực hướng tới cái ót của Tiêu Đăng đập tới.

"Àm!"

Cuối cùng một tiếng vang lớn, Tô Phàm một khuỷu tay dùng toàn lực hung hăng nện ở trên cái ót của Tiêu Đẳng, Tiêu Đẳng cũng không chịu được nữa, cả người cũng là bị nện đến "Thình thịch" một tiếng ngã trên mặt đất, mắt trợn trắng lên, cả người hôn mê bất tỉnh.

Cho dù là đau đến ngất đi, thân thể của hắn cũng là một trận co rút.

"Đây chính là nguoi mãnh liệt yêu cầu!"

Hướng tới Tiêu Đẳng đã nằm rạp trên mặt đất ngất đi phun ra một búng máu, Tô Phàm lúc này mới chậm rãi đứng thẳng thân mình, gương mặt che kín máu tươi kia lại treo một nụ cười đầy kiêu ngạo không bị trời buộc, ánh mắt chậm ung dung quét qua mấy chục tên thành viên Long Sát hội còn lại, tất cả thành viên Long Sát hội bị hắn nhìn thẳng đều cảm giác phảng phất bị một đầu Hồng Hoang mãnh thú tập trung vào, toàn thân cao thấp một trận lạnh lẽo, bản năng tránh đi cái ánh mắt đáng sợ kia.

Trong lòng của bọn hắn tràn đầy sợ hãi, một người thừa nhận nhiều quyền như vậy, không chỉ không ngất đi, còn ở thời điểm cuối cùng đem cường đại như Quý Vương đánh cho ngất đi, thực lực này cường đại đến mức nào?

Hắn thật là nguoi sao?

Nghĩ đến một màn hung ác kia của Tô Phàm, tất cả mọi người chỉ cảm thấy trong lòng một trận phát lạnh, cùng người như vậy làm địch, đáng giá sao?

Không đề ý đến các thành viên Long Sát hội còn lại, Tô Phàm di chuyển lấy bước chân nặng nề, từng bước từng bước hướng tới Điện Hiểu Tinh đã ngã trên mặt đất đi đến.

Hắn trước đó tích tụ khí lực theo một kích cuối cùng đã tiêu hao sạch sẽ, lúc này liền tính là nhấc chân bước đi, cũng là cực kỳ gian nan, nhưng mà hắn vẫn như cũ từng bước một hướng tới Điện Hiểu Tinh đi đến.

Mỗi một bước đều là cứng cỏi như thế, nặng nề như thế.

Ở đây còn có hơn ba mươi tên thành viên Long Sát hội, giờ khắc này bọn hắn chỉ cần một người xông lên cũng đủ để đánh bại Tô Phàm, nhưng là đối mặt Tô Phàm đang lung lay, đối mặt Tô Phàm toàn thân là máu, lại không có một người dám tiến lên một bước, thậm chí liền hô hấp cũng không dám thở mạnh một chút.

Phảng phất qua một thế kỷ dài đằng đặc, Tô Phàm rốt cục đi tới bên người Điện Hiểu Tinh, nhìn khuôn mặt che kín nước mắt của Điện Hiểu Tinh, khoe miệng hắn hướng lên trên hơi hơi giương lên, hiện ra một nụ cười sáng lạn: "Không cần lo lắng, ta không sao!" Nói chuyện đồng thời, đã lấy ra khăn lông trong miệng Điện Hiểu Tinh.

"Ồ oa!" Một tiếng khóc lớn từ trong miệng Điện Hiểu Tinh phát ra, khóc đến là như thế tê tâm liệt phế...

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Bốn phía khiếp sợ

Lúc này, ở bên ngoài quảng trường Long Quán, vang lên một trận tiếng bước chân dồn dập, học sinh năm thứ hai ban ba dưới sự dẫn dắt của Cảnh Thần nhanh chóng hướng tới bên này chạy đến.

"Mọi người nhanh một chút, mẹ nó, bọn cùng lớp bị người bắt cóc, các nguoi cũng không dám đi, các nguoi vẫn là nam nhân sao?" Cảnh Thần một bên hướng phía trước chạy như điên, một bên mở miệng mắng.

Trong miệng mắng những đồng học này, trong lòng lại đối với Tô Phàm nể cái hướng lên trời.

Đồ ngốc này, tỏ ra mạnh mẽ làm cái gì? Một người liền đi Long quán? Chẳng lẽ hắn không biết đây là Tiêu Đẳng cố ý dẫn hắn đi sao?

Long Sát hội có bao nhiêu người? Thành viên chính thức liền vượt qua ngàn người, Tiêu Đẳng nếu đối với hắn xuống tay, lại như thế nào dễ dàng buông tha hắn?

Chẳng lẽ hẳn cho rằng Tiêu Đẳng sẽ cùng hẳn coi trọng cái gọi là tinh thần kỵ sĩ? Quyết đấu công bằng hay sao?

Hồn dân này, làm việc như thế nào đều không suy nghĩ trước?

"Cái này nhưng không thể trách chúng ta, Quý Vương vốn là muốn tìm hẳn gây sự, nếu không phải tại hẳn, như thế nào sẽ liên lụy đến Hiếu Tĩnh?"

"Đúng đấy, hẳn cũng thật là, cho là mình thật sự có tài liền cuồng vọng tự đại, một người liền chạy đi, liên quan gì tới chúng ta?"

Cảnh Thần vừa dứt lời, các nam sinh kia sôi nổi kêu gào.

Nghe được lời nói như vậy, Cảnh Thần trong lòng đang nén giận, liền muốn nổi giận, lại nghe được một giọng nữ kinh hô: "Các người mau nhìn!"

Tất cả mọi người là sững sờ theo phương hướng ngón tay của nữ sinh kia nhìn lại, tất cả mọi người ngậm miệng lại, bị một màn trước mắt gây ra thật sâu chấn động.

Trên quảng trường to như vậy, hơn trăm tên thành viên Long Sát hội ngã trên mặt đất thảm gạo không ngừng, liền ngay cả Quý Vương Tiêu Đẳng cũng nằm rạp trên mặt đất, thân thể mảnh liệt co rút, về phần Tô Phàm, cái nam nhân làm hẳn lo lắng không thôi kia, đang ngồi xổm trên mặt đất còi đi dây thừng trên người Điền Hiếu Tĩnh, mà Long Sát hội còn lại hơn ba mươi tên lại là ngơ ngác đứng ở một bên, một cử động nhỏ cũng không dám.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Lấy chỉ số thông minh mà nổi tiếng trong học viện Minh Châu, Cảnh Thần trong óc lâm vào trạng thái đờ đẫn, về mặt mờ mịt nhìn trước mắt hết thấy này.

Những đồng học khác cũng là một đám trợn mắt há hốc mồm nhìn này hết thấy, trong mắt tất cả đều là vẻ khiếp sợ.

Long Sát hội ít nhất hơn một trăm người thế nhưng toàn bộ ngã xuống trên mặt đất, ngay cả Quý Vương đều ngã xuống trên mặt đất? Chẳng lẽ bọn hẳn phát sinh nội đấu hay sao?

Nhưng là cái này sao có thể?

Chẳng lẽ...

Chẳng lẽ là bị một mình Tô Phàm đánh bại trên mặt đất?

Này càng không có khả năng.

Một người, một người làm sao có thể đem hơn một trăm người toàn bộ đánh bại trên mặt đất? Liên tính Tô Phàm so với người bình thường mạnh hơn nhiều, nhưng cũng không cường đại đến loại trình độ này à?

Tất cả mọi người là về mặt không thể tưởng tượng nổi, đánh chết bọn hẳn cũng không nguyện ý tin tưởng cái suy đoán trong lòng kia.

"Ồ ô, Tô Phàm, ô ô ô..." Tô Phàm đã còi bỏ dây thừng trên người Điền Hiếu Tĩnh, Điền Hiếu Tĩnh cả người nhào vào trong lòng ngực Tô Phàm, lớn tiếng khóc lên, muốn hỏi một chút Tô Phàm thế nào, nhưng là đau xót gần chết nằng lại cái gì đều hỏi không ra tiếng, chỉ là không ngừng khóc lóc.

"Được rồi, được rồi, đừng khóc, ta không sao, thật không có việc gì!" Cảm nhận được một đoàn mềm mại trước ngực Điền Hiếu Tĩnh, Tô Phàm tâm thần hơi hơi rung động, nếu không phải thương thế quá mức nghiêm trọng, giờ phút này hẳn đã không nhịn được muốn dùng xúc cảm thụ một phen, chỉ là nhẹ nhàng vỗ vỗ phía sau lưng Điền Hiếu Tĩnh.

Lúc này, cảm xúc của Điền Hiếu Tĩnh mới ổn định lại một chút, nhanh chóng từ trong lòng ngực Tô Phàm chui ra.

"Như thế nào sẽ không có việc gì, người đều chảy nhiều máu như vậy, nhanh, ta đi người đi phòng y tế, không, đi bệnh viện nhìn xem!" Một bên hủy diệt nước mắt ở khóe mắt, một bên nâng lên Tô Phàm từ trên mặt đất đứng lên.

Nói thật, Tô Phàm khí lực hao hết, nếu không phải Điền Hiếu Tĩnh đỡ, thật đúng là không nhất định đứng lên được, cho dù là đứng lên, trọng lượng cả người cũng cơ hồ đặt ở trên người Điền Hiếu Tĩnh, tay phải càng là khoắc lên đầu vai của Điền Hiếu Tĩnh, ngón tay rũ xuống, không để ý liền đụng chạm tới chỗ mềm mại thật lớn kia của Điền Hiếu Tĩnh.

Khi bọn hẳn xoay người, liền thấy đám người Cảnh Thần.

"Tô Phàm!" Lúc này, Cảnh Thần là cái thứ nhất phục hồi tinh thần lại, trực tiếp vọt tới trước mặt Tô Phàm, về mặt cuồng nhiệt nhìn Tô Phàm, trong miệng có chút không thể tin nổi nói ra: "Đều là người làm?"

Hắn theo như lời muốn hỏi tự nhiên là đánh bại nhiều người như vậy.

"Ừm!"

"Một người?"

"Phí lời!" Tô Phàm trực tiếp liếc một cái, chiến đấu đều kết thúc, người hiện tại mới dẫn người đến, này không phải lão tử một người làm còn có thể là ai?

Được đến đáp án trong lòng đã khẳng định, Cảnh Thần trong mắt ngọn lửa cháy rực càng phát ra nồng đậm, thế nhưng thật sự là hấn làm, mẹ nó, một người đánh bay hơn một trăm người, thực lực này đáng sợ đến mức nào? Liên tính là Long Vương cũng làm không được đi? Chính mình rời đi Đông Cung, tuyệt đối là đời này lựa chọn chính xác nhất, có Tô Phàm dạng này cường giả cùng nhau, lo gì đại nghiệp không thành?

Thái tử, người chờ xem, sớm hay muộn có một ngày, ta sẽ vượt qua ngươi!

"Thương thế thế nào?" Dè nén xuống trong lòng cổ điển cuồng kia, Cảnh Thần đẩy mắt quan tâm hỏi.

"Người nói xem!" Tô Phàm lại một lần nữa mắt tròn trắng lên, chính mình hiện tại ngay cả khí lực đứng cũng không có, cái này còn cần hỏi?

"Ta lập tức liên hệ bệnh viện, người nhất định phải lập tức tiếp nhận trị liệu, không nên để lại cái di chứng gì, các người còn thất thần làm cái gì?

Còn không mau tới hỗ trợ?" Sau khi nói xong, Cảnh Thần lại quay đầu đối với những cái nam sinh vẫn còn ở bên trong kinh ngạc nói.

Mọi người lúc này mới nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, lập tức có hai tên đại nam sinh thân hình cao to đi tới, từ trong tay Điền Hiểu Tinh cướp đi Tô Phàm, cùng nhau đỡ lấy Tô Phàm.

Cái này khiến Tô Phàm rất là bất mãn, cái này còn làm lão tử như thế nào chiếm tiện nghi?

Bất quá nhìn đến Điền Hiểu Tinh điềm đạm đáng yêu, cuối cùng không có cự tuyệt, dù sao, chính mình trọng lượng của một đại nam nhân làm một cái tiểu cô nương như nàng gánh vác, cũng quá đáng giận rồi.

Mọi người liền như vậy nâng lên Tô Phàm hướng tới bên ngoài trường học đi đến, những cái nữ sinh kia ánh mắt nhìn về phía Tô Phàm đồng dạng càng thêm cuồng nhiệt, đây là một cái nam nhân cỡ nào cường đại, lớn lên soái còn chưa tính, liền ngay cả đánh nhau cũng là lợi hại như vậy.

Có thể làm bạn gái của hắn tốt biết bao nhiêu?

Nhìn đến Điền Hiểu Tinh nước mắt tràn đầy, trong lòng thế nhưng cảm thấy một trận hâm mộ, nếu như mình bị bắt cóc, hắn cũng như vậy liều mạng cứu mình, nếu vậy chính mình cỡ nào hạnh phúc?

So với các đồng học năm thứ hai ban ba vui sướng rồi đi, các thành viên Long Sát hội còn lại là một đám sắc mặt tái nhợt, thẳng đến thân ảnh Tô Phàm hoàn toàn biến mất, lúc này mới nhớ tới Quý Vương còn té xỉu trên mặt đất, một đám xông đi lên liền bắt đầu cứu người, nhưng không ai còn dám nhắc tới chuyện giáo huấn Tô Phàm.

Tin tức Tô Phàm một người một mình đấu hơn trăm người của Long Sát hội, thậm chí cuối cùng đánh bại Quý Vương lập tức truyền bá ra ngoài, thời điểm nhận được tin tức này rất nhiều người phản ứng đầu tiên là không tin, chớ nói Long Sát hội có hơn trăm người, chỉ cần một mình Quý Vương, cũng không phải là người bình thường có thể khiêu chiến, Tô Phàm, cái người này trước kia đều không chút nghe nói qua, làm sao có thể đánh bại Quý Vương?

Đây là tin đồn, nhất định là tin đồn, cơ hồ không có mấy người tin tưởng đồn đãi như vậy.

Nhưng mà, Đông Cung uyên, một mực chờ đợi Mạc Lâm Tuyết mang đến tin tức, thời điểm Sở Vân nghe đến tin tức này, lại cả người rơi vào trầm tư...

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Toàn lực mượn sức

Đông Cung uyên, bên trên một tòa lầu gỗ ở tầng ba, Sở Vân một trong những thành viên trung tâm của Đông Cung đang đứng ở trên ban công, lẳng lặng nhìn hoàng hôn ở phía tây dần dần hạ xuống, ánh sáng màu kim hồng rơi ở trên khuôn mặt anh tuấn của hắn, nhìn qua rất là hồng nhuận. ()

Ở phía sau hắn, ăn mặc một cái váy dài sườn xám màu trắng bạc Mạc Lâm Tuyết lẳng lặng đứng đó, một đầu sợi tóc đen nhánh khoác ở hai vai, cả người nhìn qua trang nhã đoan trang, mà trên mặt của nàng cũng không có quá nhiều biểu tình, chỉ là như vậy lẳng lặng đứng, lẳng lặng chờ, chờ Sở Vân quyết định.

"Người nói đều là thật?" Ước chừng qua rất lâu, Sở Văn mới chuyển qua thân mình, nhìn về phía Mạc Lâm Tuyết.

Chẳng sợ hấn trong lòng biết rõ Mạc Lâm Tuyết không có khả năng lừa hấn, tin tức có được cũng tuyệt đối tinh chuẩn, nhưng hấn vẫn như cũ có chút khó có thể tin, một cái Tô Phàm, liền có thể đánh bại hơn trăm người của Long Sát hội, còn ở thời điểm cuối cùng ngay cả Quỷ Vương cũng đánh bại, cái này cần phải có sức lực chiến đấu mạnh cỡ nào?

Cho dù là những cái đặc chủng quân nhân đó, cũng chưa chắc có thân thủ như vậy đi?

"Thiên chân vạn xác!" Mạc Lâm Tuyết lúc ban đầu nghe được tin tức này đồng dạng khiếp sợ không thôi, lúc này lại cực kỳ khẳng định trả lời.

Trước đó Sở Văn từng làm nằng nghĩ biện pháp mượn sức Tô Phàm, nhưng mà nằng còn không có chính thức ra tay, liền nghe được tin tức khiếp sợ bức này.

"Không cần so đo hấn sinh ra ở đâu, không cần so đo thân phận của hấn, không tiếc hết thầy đại giới mượn sức hấn, chúng ta cần nhân tài như vậy!" Nếu như nói trước đó Sở Văn muốn mượn sức Tô Phàm là bởi vì không muốn để cho Cảnh Thần đi vào lạc lối, như vậy giờ khắc này là thuần túy vì Tô Phàm tài năng sở thuyết phục.

"Vâng!" Mạc Lâm Tuyết dùng sức nhẹ gật đầu, nhân tài như vậy, tuyệt đối là nhân tài Đông Cung cần nhất.

"Việc này để ta đi!" Đúng lúc này, trong phòng truyền đến một thanh âm, sau đó liền nhìn đến Tà Quân ăn mặc một bộ áo somi màu đen tơ tằm, từng bước một đi ra.

"Người đi?" Sở Văn sững sốt không nghĩ tới xưa nay không quản chuyện của Đông Cung, Tà Quân sẽ nhúng tay vào việc này.

"Ừm, ta tính toán tự mình đi nói chuyện với hấn!" Tà Quân khẽ gật đầu, chẳng sợ thân phận của hấn cao quý, nhưng vì một cái nhân tài hiếm có như vậy, liền tính hạ mình thì thế nào? Thái tử cần nhân tài như vậy!

Nhìn đến ánh mắt nghiêm túc của Tà Quân, Sở Văn dùng sức nhẹ gật đầu: "Tốt thôi!"

...

Minh Châu thị, trong căn hộ thị trường đang cư trú, Lương Chính Nghĩa vừa mới về đến nhà, liền nhận được một cuộc điện thoại, sau khi nghe điện thoại biết được Tô Phàm thế nhưng một mình đấu Quỷ Vương cùng thủ hạ của hấn, lúc sau, cả người đều ngẩn người, ước chừng sững sốt mấy giây, hấn mới hướng tới điện thoại lớn tiếng rống lên một câu: "Viên Thu, không tiếc hết thầy đại giới, mượn sức hấn, nhất định phải đem hấn kéo đến Hội Học Sinh, nhất định!"

Cúp điện thoại, Lương Chính Nghĩa trên mặt cũng hiện lên thần sắc điên cuồng, một mình đấu hơn một trăm người, liền tính là Long Vương cũng không có thực lực như vậy đi? Tô Phàm, người nhất định phải gia nhập Hội Học Sinh a, chỉ cần người chịu gia nhập Hội học sinh, cho dù là vị trí phó chủ tịch ta cũng có thể cho người a!

Có người, cho dù là Long Vương cũng không còn đáng sợ nữa, Hội Học Sinh, sẽ tại trong tay của ta phát dương quang đại!

Học viện Minh Châu, chỗ quán cà phê của Tiên Ân Lâu, vẫn luôn đang chờ xem Tô Phàm sẽ có động tác gì, Lạc Thủy Yên ngồi ở trên ghế sofa, nhìn trong tay một chồng báo cáo liên quan tới cuộc chiến giữa từa ở Long quán, môi đỏ như ngọn lửa gắt gao cắn lấy cùng nhau.

"Tô Phàm, như vậy đều bức không ra thân phận của người sao?"

Nàng như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, Tô Phàm sẽ lấy phương thức như vậy giáo huấn Quỷ Vương, căn bản không có vận dụng bất luận cái quan hệ gì, một người đơn thương độc mã liền đem Quỷ Vương đánh ngã.

Phương pháp đơn giản, trực tiếp!

Gia hỏa này, rốt cuộc nghĩ như thế nào?

Trong bất tri bất giác, nằng trong lòng đối Tô Phàm càng thêm tò mò.

...

Minh Châu thị, bên ngoài một bệnh viện tư nhân nọ có một cái phòng bệnh đặc thù, đứng đầy người ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, những nam tử này trên cổ áo có thêu long văn, bọn hấn một đám mặt vô biểu tình chờ đợi ở bên ngoài phòng bệnh, chỉ có trong mắt ngẫu nhiên lóe lên kinh ngạc nói rõ bọn họ nội tâm không bình tĩnh.

Bên trong phòng bệnh, có hai người, một người nằm ở trên giường bệnh, cái mũi quần lấy một vòng băng gạc, chỉ có miệng cùng đôi mắt lộ ra, còn có cái đầu trực có hoa văn chín cái đầu rắn kia.

Đúng là Quỷ Vương Tiêu Đăng.

Vài chiêu kia của Tô Phàm cơ hồ phế bỏ hấn, bất quá còn tính hấn vận khí tốt, cái bộ vị nào đó cũng không bị thương tổn quá lớn, cái ót cũng không

nhiều lắm vấn đề, chỉ là não có chút chấn động nhỏ, nghiêm trọng nhất vẫn là cái mũi, bị vỡ nát gãy xương, cả người đều phá tướng, lúc này Quý Vương không còn có ngày xưa lạnh lẽo, cả người nhìn qua cực kì chật vật.

Trước người Quý Vương, còn đứng một người, một người nam tử ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, nam tử đáng người thon dài, dáng dấp cũng coi như không tồi, bất quá trên má trái một đạo sẹo lại phá hủy khuôn mặt vốn nên anh tuấn này.

Nam tử ánh mắt cực kỳ băng lãnh, cho dù nhìn về phía Quý Vương trên giường bệnh, cũng không có nửa điểm tình cảm.

"Long Vương đã biết, hần tính toán trở về tự mình xử lý việc này!" Nhìn đến thương thế thảm trọng của Quý Vương, nam tử lạnh lùng nói.

"Không, kêu hần không cản trở về, việc này ta sẽ tự mình giải quyết!" Tiêu Đẳng lạnh lùng đánh gãy lời của nam tử.

"Người tính xử lý như thế nào? Còn muốn đi tìm hần để lại bị đánh một trận sao? Tiêu Đẳng, người không phải là đối thủ của hần!" Cho dù đối phương là Quý Vương, nam tử vẫn như cũ không khách khí chút nào nói.

"Cái này người đừng quản, dù sao chuyện này ta sẽ đích thân xử lý, nếu ai nhúng tay, đừng trách ta trở mặt vô tình!" Tiêu Đẳng lại là hừ lạnh nói, từ khi tiến vào học viện Minh Châu, hần khi nào đã chịu qua khuất nhục như vậy?

Nếu như không tự mình lấy lại danh dự, về sau chính mình còn như thế nào cùng Long Vương tranh?

Nghe được lời nói quyết tuyệt của Tiêu Đẳng, nam tử gắt gao nhìn chằm chằm Tiêu Đẳng, nhưng là Tiêu Đẳng lại không có nửa điểm thỏa hiệp, ước chừng qua mấy phút, nam tử mới lạnh lùng vút xuống một câu: "Vậy thì tốt, hi vọng người không cần làm mất uy nghiêm của Long Sát hội!" Sau khi nói xong, cũng không hề để ý tới Tiêu Đẳng, xoay người liền hướng ra phía ngoài đi đến, cuối cùng "Ba" một tiếng đóng lại cửa phòng.

"Tu La, người yên tâm, Long Sát hội về sau chính là của ta, ta như thế nào lại đi tổn hại uy nghiêm của Long Sát hội, về phần Tô Phàm, ta sẽ để cho người sống không bằng chết!" Tiêu Đẳng cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi gặm nhẹ ra câu này.

Tô Phàm cũng không biết chính mình đánh một trận, lập tức trở thành hương bánh bao trong mắt đầu lĩnh các thế lực lớn của học viện, càng không biết Tiêu Đẳng đã đối với hần này sinh sát tâm, hần giờ phút này, đồng dạng nằm trên giường bệnh, bất quá không giống với Tiêu Đẳng chật vật, thương thế của hần nhẹ nhàng rất nhiều.

Mặc kệ là gãy bóng chày của đám thành viên Long Sát hội, vẫn là mãnh quyền của Tiêu Đẳng, nện ở trên người hần đều không có cho hần tạo thành thương thế quá mức nghiêm trọng, trừ bỏ một ít máu ứ đọng, trong cơ thể cũng không có bao nhiêu vấn đề, thời điểm Cảnh Thần từ trong miệng bác sĩ biết được kết quả như vậy, cả người đã hưng phấn sắp ngã mặt lên trời hét dài, gia hỏa này năng lực kháng đòn cỡ nào mạnh a?

Mặt khác không nói, cho dù là mãnh quyền của Tiêu Đẳng, người bình thường sao có thể chịu được? Nhưng là nghe được Điền Hiểu Tĩnh nói hần chịu ít nhất hơn hai mươi quyền, ngũ tạng lục phủ thế nhưng không có gì đáng ngại, gia hỏa này thể chất rốt cuộc cường hần đến trình độ nào?

Đây quả thực là một khối bảo a, có lòng muốn muốn đích thân chăm sóc Tô Phàm, lại bị Tô Phàm xem thường cho trùng mắt trở về, nói giỡn, bị một cái nam nhân chăm sóc, nào có bị nữ nhân chăm sóc càng thoải mái, đặc biệt là nữ nhân này vẫn là một cái nữ nhân có bộ ngực thật lớn.

Nhìn Điền Hiểu Tĩnh ngồi ở phía trước cúi đầu gọt quả táo, nhìn nhìn bộ ngực thật lớn kia của nàng, nhìn nhìn lại trong phòng bệnh chỉ có một cái giường bệnh, Tô Phàm khóe miệng hiện ra một nụ cười xấu xa.

Nàng nói muốn vẫn luôn ở nơi này chiếu cố chính mình, trong chốc lát đêm đã khuya, chính mình có nên hay không mời nàng đến trên giường cùng nhau ngủ đâu?

Là mời đâu? Vẫn là mời đâu?

"Răng rắc!" Liền ở thời điểm Tô Phàm suy nghĩ bấy, bỗng nhiên truyền đến tiếng mở cửa, sau đó liền nhìn đến một bóng người đi đến, nhìn đến một bóng người như vậy, Tô Phàm cả người đều là sùng sốt...

--

Editor: xuanny0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Thị nữ Viện Viện

Không chỉ có Tô Phàm sững sờ ở nơi đó, ngay cả Điền Hiểu Tĩnh cũng là một trận kinh ngạc.

Tôi là một nữ nhân, một người nữ nhân đáng đẹp cực kì mỹ lệ, cho dù là mỹ mạo như Lạc Thủy Yên, đứng ở chỗ này, cũng sẽ không tự chủ được phát ra một tiếng than nhẹ, nữ nhân thật đẹp.

Nữ nhân có một đầu đen nhánh sợi tóc nhu thuận khoác ở đầu vai, lộ ra một khuôn mặt cực kì thanh thuần mỹ lệ, trên internet lưu truyền các loại hoa hậu giảng đường chiều cùng hình dạng của nàng so ra chính là kém xa, nhìn đến một khuôn mặt như vậy, bản thân cũng coi là hoa khôi của lớp, Điền Hiểu Tĩnh thậm chí có một loại cảm giác tự mình hổ thẹn.

Một người như thế nào có thể đẹp đến loại trình độ này?

Lớn lên đẹp mắt còn chưa tính, ngay cả dáng người của nàng cũng là như thế ngạo nhân.

Nàng thân cao ước chừng một mét bảy hai, mặc trên người một kiện liền y váy ngắn hắc bạch giao nhau, phác họa ra đường cong hoàn mỹ, váy ngắn vừa vặn che khuất bờ mông, một đôi chân thon dài trắng nõn không có bất kỳ tật chân, lộ ra da thịt trắng trẻo, đây tuyệt đối là một đôi đùi làm vô số nam nhân phát cuồng, đặc biệt dưới chân mang một đôi giày cao gót, làm cho cả người nhìn qua ước chừng một mét tám, một đôi chân kia cũng càng thêm thon dài mỹ lệ.

Nhìn đến một màn như vậy, Điền Hiểu Tĩnh chỉ cảm thấy trong lòng một cỗ cảm giác tuyệt vọng không ngừng sinh sôi.

Nàng không phải là tìm đến Tô Phàm đi?

Nàng là gì của Tô Phàm? Các loại thấp thỏm tràn ngập trong lòng Điền Hiểu Tĩnh.

Tô Phàm ước chừng sững sờ vài giây, hai mắt thật to quét qua cặp đùi mê người của nữ tử kia, quét qua bụng nhỏ bằng phẳng của nàng, quét qua bộ ngực cao ngất của nàng, cuối cùng dừng lại ở trên khuôn mặt thanh thuần mỹ lệ kia của nàng.

Trong mắt của nàng có vui sướng, lại có lo lắng!

"Phàm..." Liền muốn mở miệng nói chuyện, Tô Phàm đã dẫn đầu giành nói: "Tỷ, ô ô, người như thế nào giờ mới đến a, ta rất nhớ người a!"

Tỷ? Điền Hiểu Tĩnh ngẩn người, sau đó cả người thờ phào nhẹ nhõm, nguyên lai là tỷ tỷ của Tô Phàm a, nghĩ đến cũng đúng, Tô Phàm suất khí như vậy, có cái tỷ tỷ như vậy cũng không kỳ quái.

Về phần nữ tử, rõ ràng lại ngẩn người, thiếu gia như thế nào kêu mình là tỷ? Nhìn thoáng qua ở trước giường bệnh Điền Hiểu Tĩnh đang ngồi gọt trái táo, trong nháy mắt hiểu rõ ra.

Cái thiếu gia này, đến Minh Châu cũng không yên tĩnh, lúc này mới bao lâu, liền dụ dỗ một cái cô nương đáng yêu như vậy.

"Hừ, người còn nói, vừa nhận được tin tức ta liền chạy tới, người lúc này mới tới mấy ngày, liền cùng người đánh nhau, còn bị thương thành cái dạng này? Xem, đem ta lo lắng!" Nếu là tỷ tỷ, vậy dĩ nhiên phải có tỷ tỷ uy nghiêm, nữ tử lập tức liền hừ một tiếng.

"Hắc hắc, cái này không phải ngoài ý muốn sao, tỷ, ta giới thiệu một chút, đây là bạn học của ta Điền Hiểu Tĩnh, hôm nay may mắn có nàng ở chỗ này chiếu cố ta, Hiểu Tĩnh, đây là tỷ của ta Tô Viện Viện, người gọi Viện tỷ là được rồi!" Tô Phàm cười hắc hắc, không hề đem lời nói của Tô Viện Viện để ở trong lòng, lập tức vì hai người giới thiệu nói.

Điền Hiểu Tĩnh lập tức từ trên chỗ ngồi đứng lên, đây chính là tỷ tỷ của Tô Phàm a, cũng không nên thất lễ.

"Chào Viện Viện tỷ!" Nhanh chóng đem quả táo và dao đặt ở trên mặt bàn, chủ động hướng tới Tô Viện Viện đưa tay phải ra.

"Ha ha, Hiểu Tĩnh, chào người, hôm nay vất vả người!" Tô Viện Viện trên mặt mang theo nụ cười hòa ái dễ gần, cùng Điền Hiểu Tĩnh nhẹ nhàng nắm tay.

"Viện Viện tỷ khách khí, nếu..." Điền Hiểu Tĩnh trong lòng một trận áy náy, nếu như không phải vì mình, Tô Phàm làm sao sẽ bị thương thành cái dạng này, bây giờ người nhà người ta còn muốn cảm tạ mình, liền muốn nói rõ nguyên nhân, lại bị Tô Phàm đánh gãy.

"Hiểu Tĩnh, hôm nay người cũng vất vả, không bằng đi về trước đi, dù sao tỷ của ta ở chỗ này, nàng sẽ chiếu cố ta!"

"A..." Điền Hiểu Tĩnh sững sờ nàng còn muốn ở lại chiếu cố Tô Phàm đâu.

"Đúng vậy a, Hiểu Tĩnh, người xem người, trong mắt tơ máu vẫn còn, mau trở về nghỉ ngơi một chút đi, nơi này giao cho ta là được rồi!" Tô Viện Viện cũng là kịp thời mở miệng nói.

"Kia... Được rồi!" Nghĩ đến tỷ đệ người ta thật lâu không có gặp mặt, chính mình ở chỗ này quả thực không ổn, cứ việc trong lòng rất là không tha, Điền Hiểu Tĩnh vẫn gật đầu.

"Vậy ta đi trước, Tô Phàm người nhất định phải nghỉ ngơi cho tốt, Viện Viện tỷ, tạm biệt!" Lưu luyến không rời hướng tới hai người phát phát tay, Điền Hiểu Tĩnh lúc này mới lòng có không muốn đi ra ngoài!

"Tạm biệt!" Tô Phàm cùng Tô Viện Viện đồng thời mỉm cười hướng tới Điền Hiểu Tĩnh phát phát tay.

"Thình thịch!" Cửa phòng bệnh lại một lần nữa đóng lại.

"Thiếu gia, người chịu khổ!" Cửa vừa đóng lại, Tô Viện Viện không còn có vẻ ròi rụt rè, cả người đều phác tới, trên mặt tất cả đều là vẻ lo lắng.

"Ha ha ha, ta chịu cái gì khổ, còn không phải là cùng người đánh một trận sao? So với trước kia bị đám biến thái kia ma luyện, chút này tính cái gì! Nhưng thật ra người, sao lại tới đây?" Tô Phàm cười ha ha một tiếng, một tay ôm phía sau lưng Viện Viện, một tay đặt ở trên đùi của nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, vuốt vuốt bàn tay liền vói vào dưới váy Tô Viện Viện.

"Là lão gia để cho ta tới, hẳn nói người một người ở Minh Châu, chung quy quá cô độc, để cho ta tới chiếu cố người!" Tô Viện Viện trong mắt tràn ra nước mắt, nhỏ giọng nói, đối với ma trảo của Tô Phàm làm như không thấy.

Từ khi Tô Phàm mười lăm tuổi ở trên người nàng lột xác hoàn toàn từ nam hài đến nam nhân, lúc sau, nàng liền biết, chính mình cả đời này đều là người của nam nhân này.

Mặc kệ hắn muốn cái gì, phải làm những gì, chính mình cũng sẽ dốc toàn lực thỏa mãn hắn.

"Ha ha, tính lão gia hòa kia có lương tâm!" Nghĩ đến cái nam nhân ở Kinh Thành kia, Tô Phàm trong lòng có chút ấm áp, tay phải đã thuận thế mò tới phần bên trong đùi Viện Viện, ngón tay càng là chạm đến quần nhỏ bên trong của Viện Viện.

"Di, viên ren, Viện Viện, người trước kia không phải không thích mặc viên ren sao?" Chỉ là đụng chạm một chút, Tô Phàm đã biết chất liệu quần nhỏ của đối phương.

Bị ngón tay Tô Phàm đụng chạm đến, Tô Viện Viện thân mình khẽ run lên, lại nghe được Tô Phàm tra hỏi, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng, có chút ngượng ngùng nói ra: "Đây không phải thiếu gia người thích sao?"

"Ha ha ha, vẫn là Viện Viện ngoan, đến, cho gia nhìn xem, rốt cuộc là cái kiểu dáng gì..." Tô Phàm cười ha ha một tiếng, tâm tình thoải mái rất nhiều.

"Thiếu gia, ngài đều bộ dáng này, còn nghĩ chuyện đó, chờ ngài thương thể tốt lại nhìn có được hay không? Đến lúc đó ngài muốn cái gì, Viện Viện đều thỏa mãn người!" Nghĩ đến thương thể của Tô Phàm, nếu là bởi vì nhìn dựng lên tâm hỏa, đến lúc đó cũng không tốt, Tô Viện Viện vội vàng cự tuyệt nói, cho dù là cự tuyệt đều là như thể uyển chuyển êm tai.

"Được rồi!" Tô Phàm chỉ có thể ngăn chặn trong lòng cố ý niệm này, tuy rằng thương thể của hắn không quá nghiêm trọng, nhưng là cũng hơn một trăm người đánh một trận, đã sớm tính bị lực tấn, liền tính thật sự có cái tâm kia, cũng là hữu tâm vô lực, dù sao Viện Viện đều tới rồi, chờ nghỉ ngơi tốt lại nghĩ đến, cũng không có việc gì.

"Nói cho ta một chút tình huống ở Kinh Thành đi, chuyện đó lão đầu tử xử lý như thế nào?" Rút ra cái tay đã trượt vào bên trong váy Viện Viện, Tô Phàm hỏi.

"Còn có chút phiền phức, bất quá lão gia làm cho ta nói cho người, đừng đi quan tâm chuyện bên kia, tốt nhất ở học viện Minh Châu vài năm, không cần lại cho hắn chọc phiền toái!" Tô Viện Viện khuôn mặt có chút đỏ ửng, nàng vốn là người cực kì miễn cảm, bị Tô Phàm sờ soạng như vậy trong chốc lát, trong lòng cũng là một trận ngứa, bất quá vừa nghĩ tới thương thể của Tô Phàm, nàng lại như thể nào cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

"Ặc, chọc cái rắc phiền toái, lão tử là bị oan uổng có được hay không, hơn nữa lão tử dám khẳng định, chuyện này nhất định là tên vương bát đản Lâm Mộ Thu kia thao túng!" Tô Phàm trên mặt trong nháy mắt che kín dữ tợn.

"Thiếu gia, cái này Viện Viện đều hiểu, người cũng không cần tức giận, quân tử báo thù, mười năm không muộn, thiếu gia ngài ưu tú như vậy, lại có lão gia ở, việc này áp xuống, đến lúc đó lại tìm hắn báo thù cũng không muộn!"

"Hắc hắc, vẫn là Viện Viện biết nói chuyện, đến, làm thiếu gia khen thưởng một chút!" Tô Phàm nói, liền muốn hôn Viện Viện một cái.

"Thiếu gia..." Tô Viện Viện ngượng ngùng đẩy Tô Phàm ra, nàng là thật sự lo lắng Tô Phàm bởi vậy thượng hỏa.

"Được rồi, được rồi chờ thương lành lại nói đúng không, bất động còn không được a?" Tô Phàm hai tay mở ra, rất là vô tội nằm ở trên giường.

"Hi hi, thiếu gia người ngoan nhất!" Nhìn đến vẻ mặt ủy khuất của Tô Phàm, Tô Viện Viện mỉm cười, kim lòng không đậu thẩu tiến lên, ở trên miệng Tô Phàm chuồn chuồn lướt nước hôn một cái.

Sau đó tiếp tục nói ra: "Thiếu gia, lão gia lần này để cho ta tới, trừ bỏ làm cho ta chiếu cố người, còn làm cho ta xử lý sản nghiệp phụ nhân lưu lại?"

"Những cái thúc thúc bá bá đó của ta sẽ đồng ý sao?" Tô Phàm khoe miệng hiện lên thần sắc trào phúng.

"Đây là lão thái gia tự mình lên tiếng!" Tô Viện Viện giải thích nói.

Tô Phàm ngẩn người, nghĩ đến cái lão nhân uy nghiêm kia, cả người rơi vào trầm mặc...

Chương 32: Quân Mạc tới tìm

Tô Phàm ngẩn người, nghĩ đến cái lão nhân uy nghiêm kia, cả người rơi vào trầm mặc...

Mẫu thân của chính mình, lấy một thân phận giới bình dân gả cho phụ thân mình, so với gia thế, xa xa không bằng phụ thân của mình, nhưng là nàng lại dựa vào bản thân kinh thương thiên phú, sáng tạo ra một cái đế quốc thương nghiệp cực kỳ khổng lồ, vẫn là một cái đế quốc thương nghiệp ẩn nấp tại sau lưng thế nhân, ở thời điểm mẫu thân qua đời, tài sản trên danh nghĩa của nàng tổng cộng đã vượt qua ba trăm tỷ nhân dân tệ, những tài sản này có cổ phần ở khắp nơi bên trong các đại tập đoàn, có thể không chút nào khoa trương, toàn Hoa Hạ quốc một trăm xí nghiệp hàng đầu, đều có cổ phần của mẫu thân ở bên trong.

Nhưng là sau khi nàng qua đời, gia tộc những cái thúc bá đó lại vẫn luôn nhận định mẫu thân dựa vào quan hệ của gia tộc mới làm đến bước này, những tài phú đó đương nhiên thuộc về gia tộc.

Đối với quyết định như vậy, phụ thân vẫn luôn lựa chọn trầm mặc, lão thái gia cũng không có nói thêm cái gì, một khoản tài phú kia cũng vẫn luôn mặc cạn, ai có thể nghĩ đến, hiện giờ lão thái gia thế nhưng đem khoản tài phú này toàn bộ giao cho mình.

Hắn đây là ý gì?

Chuẩn bị đem chính mình trực xuất khỏi gia môn nên đền bù? Vẫn là cùng cố thế lực của mình?

Đối với cái lão nhân nghiêm túc kia, cho dù là Tô Phàm, cũng vĩnh viễn đoán không ra trong lòng hắn suy nghĩ cái gì.

Thôi, mặc kệ như thế nào, mình vẫn là mình, liên tính hắn cuối cùng thật sự quyết định đem chính mình trực xuất khỏi gia môn thì thế nào? Chẳng lẽ rời khỏi gia tộc, chính mình liền không thể sống sao?

Chớ nói có cái tài phú kékéch xù ba trăm tỉ này, liên tính không có gì cả, lấy bản lĩnh của mình, vẫn như thường có thể gây dựng một mảnh thiên địa?

"Hắn là thế nào tính toán?" Nghĩ thông suốt điểm này, Tô Phàm lại một lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn về phía Viện Viện.

"Lão thái gia nói, trừ bỏ khối cổ phần nguồn năng lượng kia không thể động, mặt khác có thể tùy ý người phân phối, hơn nữa những cái cổ phần đó đều đã chuyển dời đến trên danh nghĩa của người, không chỉ có như thế, hắn còn có liên lạc Tô gia ở Giang Nam, an bài cho người cái thân phận, để bề giúp người quản lý những sản nghiệp này!" Tô Viện Viện chậm rãi mở miệng nói.

"Vậy có phải hay không ta từ nay về sau ta cũng biến thành đại thiếu gia Tô gia?" Tô Phàm khoe miệng lộ ra một tia châm chọc, xem điệu bộ này, lão thái gia thật là tính toán từ bỏ chính mình.

Sự kiện kia tuy nói thật lớn, nhưng là chỉ cần hắn chịu lên tiếng, ai dám nói thêm cái gì.

Mẹ nó, gia hỏa này, tốt xấu chính mình cũng là cháu trai ruột của hắn, vì chính mình nói một câu sẽ chết à!

Bất quá vừa nghĩ tới lão thái gia cả đời phẩm chất cao quý, Tô Phàm cuối cùng vẫn là yên lặng thở dài một tiếng, lấy hắn một lòng vì nước, có thể vì chính mình làm đến bước này, đã thực không tồi.

Ba trăm tỉ a, cho dù là đối với một cái gia tộc khổng lồ mà nói, cũng tuyệt đối là một số tiền khổng lồ, chẳng sợ mình không thể vận dụng hết toàn bộ cổ phần, một khối kia ít nhất cũng có hơn trăm tỷ tài phú, nếu là mình nguyện ý, chỉ cần đem nó chính hợp một chút, chính mình lập tức có thể trở thành người giàu có nhất cả nước.

Đương nhiên, là những cái phú hào công khai trên bảng đệ nhất phú hào!

"Cái này nhưng thật ra không nói, ý của thiếu gia đâu?" Tô Viện Viện lắc đầu.

"Nếu là hắn thật sự không quan tâm ta người cháu trai này, ta cũng không làm gì được, trước mặt kékế, Giang Nam Tô gia, cũng không tính bôi nhọ thân phận của người, hơn nữa nghe nói hiện tại Giang Nam Tô gia cũng không có nhân tài gì, những năm gần đây đi xuống dốc, bỗng nhiên xuất hiện một cái tiến sĩ tốt nghiệp hai chuyên ngành kinh tế học, quản lý học, phần mộ tổ tiên của bọn hắn cũng nên bốc lên khói xanh, những sự tình này người đi an bài đi!" Tô Phàm làm ra quyết định.

"Àn!" Tô Viện Viện khẽ gật đầu, đối với nàng mà nói, cái gì thân phận, cái gì tài phú, cái gì danh hiệu, đều không trọng yếu, trọng yếu nhất chính là, có thể

hầu ở bên người thiếu gia.

Mấy ngày gần đây thời gian, trong thành phố Minh Châu liên tục truyền một cái tin tức kinh người, Giang Nam Tô gia lão thái gia năm đó ở nước ngoài còn có một cái con riêng, người con riêng kia lại trắng niên mất sớm, chỉ lưu lại một cái nữ nhi.

Mà nữ nhi này, bản thân tài hoa hơn người, không chỉ là tiến sĩ đại học MIT ở M quốc, càng là sáng tạo ra một khoản tài phú khổng lồ, hiện giờ liền mang theo khoản tài phú này về nước.

Theo một khoản tài phú thật lớn rót vào Tô gia, cái gia tộc đã dần dần đi đến bước đường cùng này bắt đầu toả sáng tân sinh cơ, mà cái nữ tử tên là Tô Viện Viện này càng là tiến vào thành phố Minh Châu, trực tiếp lấy một trăm linh tám triệu mua tòa kiến trúc tháp Vân Trung vừa mới xây xong.

Càng là trực tiếp đổi tên là tập đoàn Vân Phàm.

Tài chính khởi đầu liền vượt qua ba trăm tỷ, trong lúc nhất thời, Tô Viện Viện đại danh vang vọng toàn bộ tầng lớp cao cấp ở Minh Châu.

Tô gia vốn là dòng dõi thư hương, chỉ là những năm gần đây xuống dốc, thiếu đi tiền tài, thời điểm Tô Viện Viện mang theo khối tài chính kếch xù tiến vào Minh Châu, lập tức tiến vào giới quý tộc Minh Châu.

Người của mọi tầng lớp, lẫn nhau nịnh bợ, lấy lòng, danh tiếng vô song.

Đối với chuyện Tô Viện Viện trong giới kinh doanh Minh Châu hô phong hoán vũ, Tô Phàm một chút đều không quan tâm, mẹ của mình chính là kỳ tài thương nghiệp, người được nàng tự tay bồi dưỡng ra có thể kém sao? Lại thêm số tiền này đều là của chính mình, lão đầu tử bên kia nói thế nào cũng muốn âm thầm chiếm có một hai, tài chính hơn trăm tỷ kia ở trong tay Tô Viện Viện sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, có lẽ không bao lâu, cũng có thể tăng lên gấp bội!

Lúc này thương thế của hắn đã khôi phục, dùng qua bữa sáng Viện Viện tự mình làm, liền như vậy ra cửa, đã vài ngày không có đi học viện, khoan hãy nói, thật là có chút tưởng niệm các bạn học, đặc biệt tưởng niệm, tự nhiên vẫn là bộ ngực vĩ đại kia của Điền Hiểu Tình, bởi vì Viện Viện xuất hiện, làm hắn mộng tưởng muốn mượn cơ hội chấm mút liền vỡ vụn, tới rồi học viện, lúc sau, Viện Viện không có ở đây, luôn có cơ hội không phải sao?

Bất quá thời điểm Tô Phàm kích động đi vào cửa phòng học, người đứng ở cửa chờ hắn lại không phải Điền Hiểu Tình, cũng không phải tên Cảnh Thần những ngày này không ngừng tìm hắn, mà là một cái nam nhân xa lạ.

Nam nhân có một khuôn mặt trắng trẻo, bờ môi rất đỏ, cái mũi cũng thực cao thẳng, một đôi mắt sáng ngời có thần, thu hút ánh mắt người nhất, vẫn là một đôi mày kiếm nồng đậm kia.

Đối với nữ nhân mà nói, đây tuyệt đối là một bộ túi da cực tốt, chẳng sợ Tô Phàm, cũng có chút đồ kị, cái này mẹ nó... thế nhưng so với mình còn soái khí hơn.

Nam nhân ăn mặc một cái áo sơ mi màu tím, nhìn qua tùy ý, tiêu sái, hừ nhàn, khoe miệng luôn luôn treo một nụ cười nhàn nhạt, rất là tà mị.

Đúng, chính là tà mị!

Đây chính là một loại cảm giác hắn mang đến cho Tô Phàm!

"Người là?" Tô Phàm có chút kinh ngạc, một cái nam tử soái khí như vậy, sẽ là ai? Vì cái gì muốn tìm chính mình?

"Quân Mạc, học sinh năm thứ ba ban ba, ngày bình thường ở tại Đông Cung uyển!" Quân Mạc mỉm cười, dẫn đầu hướng tới Tô Phàm đưa tay phải ra.

Tô Phàm con người chớp chớp, ở tại Đông Cung uyển? Người có thể ở tại Đông Cung uyển, đây chính là tầng lớp cao cấp của Đông Cung à?

Trải qua chuyện của Long Sát hội, hắn đã và sẽ không khinh thường thế lực của những học sinh này ở học viện Minh Châu, đặc biệt là cái Đông Cung bên trong truyền thuyết này, tất cả đều là một đám công tử ca có bối cảnh hùng hậu tạo thành.

Chính mình tới học viện cũng chưa được mấy ngày, hắn tìm chính mình có chuyện gì?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tà Quân đến báỉ phỏng

"Có việc?" Tô Phàm cũng không có đem tay mình đưa ra, nếu là một cái mỹ nữ, nắm bắt tay, ôm cái gì đó hẳn không ngại, nhưng một cái nam nhân xa lạ, chính mình còn một chút đều không quen, cũng không có tất yếu bắt tay.

"Là có chút việc muốn cùng ngươi nói chuyện, có thời gian sao?" Quân Mặc cũng không tức giận, tự nhiên thu hồi tay của mình, một chút cũng không có ý tức giận.

"Sắp vào lớp rồi, không có thời gian!" Tô Phàm trả lời dứt khoát.

Đi học? Quân Mặc hiển nhiên không nghĩ tới Tô Phàm người như vậy cũng sẽ đem việc học để ở trong lòng, hơi có chút kinh ngạc, bắt quá rất nhanh liền khôi phục lại.

"Ha ha, đã như vậy, vậy giữa trưa cùng nhau ăn một bữa cơm thế nào?" Quân Mặc đồng dạng không có nửa điểm tức giận.

Cái này khiến Tô Phàm có chút kinh ngạc, người tới mặc kệ là ăn mặc, vẫn là ngôn hành cử chỉ, đều cảm thấy là thế gia sinh ra, lại là ở Đông Cung uyển, cho dù là ở Đông Cung cũng là tầng lớp thượng lưu, chính mình mở miệng lạnh lùng như vậy, hẳn không chỉ không có nửa điểm tức giận, ngược lại tiếp tục hẹn mình ăn cơm? Chẳng lẽ hẳn biết thân phận của mình? Không có khả năng, bậc cha chú của bọn họ có lẽ có người biết, nhưng cái người này tuyệt đối không có khả năng biết được, không biết thân phận của mình còn đối với mình khách khí như vậy?

Chỉ có một khả năng, có việc muốn nhờ.

Bắt quá Minh Châu là địa bàn của bọn hắn, hẳn sẽ có chuyện gì đến cầu?

Chẳng lẽ là muốn mời chào chính mình nhập hội?

"Ngươi là muốn kéo ta gia nhập Đông Cung?" Tô Phàm nói thẳng ra ý nghĩ trong lòng.

Quân Mặc trên mặt trong mắt lại một lần nữa hiện lên thần sắc kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới chỉ trong thời gian cực ngắn như vậy, Tô Phàm liền đoán được ý đồ đến đây của mình.

"Đúng vậy!" Đã bị đối phương đoán được ý đồ đến, Quân Mặc cũng không giấu diếm, nhẹ gật đầu.

"Cái này sợ là muốn cho ngươi thất vọng, ta không có ý định gia nhập Đông Cung.."

Quân Mặc sững sờ không nghĩ tới Tô Phàm cự tuyệt trực tiếp như vậy, muốn hắn gia nhập chính là Đông Cung a, học viện Minh Châu có bao nhiêu học sinh tranh náo đầu đều muốn gia nhập Đông Cung?

Có thể không chút nào khoa trương, nếu là Đông Cung mở rộng cánh cửa, Đông Cung tuyệt đối sẽ trong nháy mắt trở thành thế lực có nhiều người nhất ở học viện Minh Châu. Hội Học Sinh, Long Sát hội gì đó đều phải đứng sang bên cạnh.

Bình thường, Đông Cung bắt luận cái gì một người tùy tiện một câu, đều sẽ làm học sinh ở học viện Minh Châu hưng phấn không thôi, hiện tại chính mình giữ chức vụ phó hội trưởng này, người địa vị chỉ ở phía dưới Thái Tử tự mình đến đây mời hắn, thế nhưng bị hắn cự tuyệt?

Còn cự tuyệt dứt khoát như vậy?

"Trừ phi..."

"Trừ phi cái gì?" Nghe được lời của Tô Phàm, Quân Mặc tâm kinh lăng hơi hơi thà lóng một chút, chính mình đã nói, ở học viện Minh Châu, còn không có người nào có thể nhịn xuống dụ hoặc gia nhập Đông Cung.

Dù sao, kia đại biểu cho thân phận, đại biểu cho địa vị, đại biểu cho quyền lực.

Hắn cự tuyệt, bắt quá là vì cò kè mặc cả tăng thêm một chút lợi thế mà thôi.

Nghĩ đến Tô Phàm có sức lực chiến đấu đáng sợ, hắn đã quyết định, mặc kệ Tô Phàm đưa ra cái dạng gì yêu cầu, hắn đều tiếp nhận.

"Trừ phi làm ta trở thành chủ nhân của Đông Cung!" Tô Phàm nhàn nhạt nói, biểu tình thực bình đạm, lời nói cũng thực bình đạm, nhưng là hắn nếu để cho những người khác nghe được, thế nào cũng phải kinh hãi cắn đứt đầu lưỡi của mình, ngay cả tính cách tùy tính, làm việc thiên mã hành không, có danh xưng Tà Quân như Quân Mặc, khi nghe đến yêu cầu này cũng là kinh ngạc không khép miệng được.

Hắn nghĩ tới Tô Phàm sẽ đưa ra đủ loại yêu cầu, bao gồm một ít vật chất ở bên trong, nhưng là hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm yêu cầu sẽ là như vậy?

Trở thành chủ nhân của Đông Cung?

Ngươi là đang nói giỡn sao?

Chủ nhân của Đông Cung, đây chính là người cao quý nhất toàn bộ học viện Minh Châu, trừ bỏ Thái Tử, toàn bộ học viện Minh Châu, thậm chí toàn bộ thành phố Minh Châu, có ai có tư cách như vậy?

Thực lực của người thật là không tệ, nhưng là kia cũng bắt quá là đem hơn một trăm người đánh nằm bò trên mặt đất, bắt quá đánh bại Quý Vương mà thôi, cứ như vậy cũng muốn trở thành chủ nhân của Đông Cung?

Quân Mạc có chút làm không rõ, là Tô Phàm điên rồi, vẫn là chính mình điên rồi?

Điên đến mức tự mình tới mời một người điên như vậy gia nhập Đông Cung!

Nhìn đến ánh mắt lạnh nhạt của Tô Phàm, xác định hẳn không phải nói giỡn, lúc sau, Quân Mạc nhẹ nhàng nói một câu: "Thật có lỗi, điều kiện này không có khả năng đáp ứng!"

"Ha ha..." Tô Phàm cười cười, cũng không nói thêm gì nữa, xoay người đi vào phòng học.

Nhìn đến bóng lưng của Tô Phàm, ánh mắt Quân Mạc lộ ra thần sắc hồ nghi, gia hỏa này rốt cuộc là cuồng vọng? Vẫn là tự tin? Nếu là tự tin, hẳn tự tin đến từ chỗ nào? Đến từ cái thân thủ vô cùng cường đại kia sao?

Nếu thật là như vậy, vậy hẳn cũng quá ngu ngốc.

Trước không nói thời đại này cũng không phải là thời đại vũ lực chí thượng, liền tính là phải, hẳn cho rằng đánh bại Quý Vương liền vô địch sao?

Trên Quý Vương còn có Tu La, còn có Long Vương, thậm chí..

Lắc đầu, Quân Mạc không có lại tưởng đi xuống, nhìn Tô Phàm đã hoàn toàn đi vào phòng học, nhẹ giọng thở dài một tiếng.

Tô Phàm, tự tin không có sai, nhưng là quá độ tự tin chính là kiêu ngạo, hi vọng người có thể vượt qua sự trả thù chân chính của Quý Vương!

Không hề phản ứng ánh mắt hoa si của những nữ sinh xung quanh, Tà Quân xoay người rời đi hiện trường, trên mặt cũng không có bởi vì không chiêu mộ được Tô Phàm mà toát ra bất luận cái gì uể oải.

"Tô Phàm..." Vừa nhìn thấy Tô Phàm đi vào phòng học, Điền Hiểu Tĩnh dẫn đầu kêu lên.

Trên thực tế năng trước đó liền thấy Tô Phàm, chỉ là có đại danh đình đình Tà Quân ở kia, ngượng ngùng tiến lên.

"Hiểu Tĩnh, đến sớm như vậy!" Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, ánh mắt tự nhiên nhìn lướt qua ngực nàng, đi tới trước chỗ ngồi của mình, không biết có phải hay không ảo giác, theo hẳn đi vào phòng học, hẳn luôn cảm thấy ánh mắt mọi người trong lớp học đều tụ tập ở trên người hẳn.

"Hi hi, không còn sớm, đều sắp bắt đầu tiết học, người thương thể khá hơn chút nào không?"

"Sớm tốt, cũng không có gì to tát!" Tô Phàm khẽ gật đầu.

"Vậy thì tốt quá, đúng rồi, Tà Quân tìm người có chuyện gì?" Điền Hiểu Tĩnh lúc này mới tò mò hỏi Tà Quân vì cái gì tìm hẳn.

"À, cũng không có việc gì, chính là muốn ta gia nhập cái Đông Cung gì đó, bắt quá bị ta cự tuyệt, không thú vị!" Tô Phàm chẳng hề để ý lắc lắc đầu.

Nhưng là trong lớp học trên mặt mọi người lại đồng thời che kín vẻ khiếp sợ.

Đông Cung? Tà Quân tự mình đến đây tìm Tô Phàm, lại là vì mời hẳn gia nhập Đông Cung? Đông Cung a, đó là Đông Cung cường đại nhất trong học viện a?

Có thể gia nhập Đông cung đều là hạng người có gia thế cực kỳ hùng hậu. Có thể không chút nào khoa trương, đây chính là một đám công tử ca thiên kim tiểu thư có quyền thế nhất thành phố Minh Châu, rất nhiều học sinh bình dân tranh nết đầu cũng muốn gia nhập Đông Cung, nhưng là mặc kệ bọn họ như thế nào nỗ lực, cho đến nay, học sinh bình thường chân chính gia nhập Đông Cung cũng chưa đến mười người, hơn nữa mỗi một người về sau đều trở thành đại nhân vật tọa trấn một phương.

Mà bây giờ Tà Quân địa vị ở Đông Cung gần như chỉ ở dưới Thái Tử tự mình đến đây mời Tô Phàm gia nhập, đây là một màn cỡ nào oanh động?

Chỉ một điểm này, cũng đủ để cho Tô Phàm danh chấn học viện Minh Châu, nhưng là để cho người khó có thể tin chính là, Tô Phàm hẳn nói cái gì?

Hắn nói hẳn cự tuyệt? Còn tặng thêm một câu không thú vị?

Gia nhập Đông Cung đều không thú vị? Kia cái gì mới thú vị?

Tô Phàm ca ca, liền tính người không cần cái danh ngạch này, nhường cho ta cũng được a?

Không thiếu nam nữ trong lòng nhin không được phát ra gào rống như vậy, đương nhiên, bọn họ cũng rõ ràng, danh ngạch như vậy, căn bản không có khả năng đạt được.

"Giỏi lắm, Tô Phàm chính là Tô Phàm, quả nhiên sẽ không làm người thất vọng, Đông Cung thật đúng là không có nửa điểm thú vị!" Thời điểm mọi người

ở đây vì Tô Phàm cự tuyệt Tà Quân mà tiếc hận bi thống, một trận thanh âm vang dội từ cửa phòng học truyền đến...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Long Diệu hội

Mọi người nhìn lại, liền nhìn đến Cảnh Thần ăn mặc xiêm y màu đen đang đi đến, nâng đỡ mắt kiếng gọng vàng trên sống mũi, trực tiếp đi tới trước người Tô Phàm, mỉm cười nói ra: "Như thế nào, hiện tại có thể cân nhắc đề nghị lúc trước của ta đi?"

Tất cả mọi người sững sốt, ai cũng không nghĩ tới ngay cả luôn luôn ôn trọng Cảnh Thần cũng sẽ nói ra lời nói cuồng vọng bức này, Đông Cung, thật đúng là không có nửa điểm thú vị?

Đây chính là Đông Cung a? Như thế nào tới rồi trong miệng hai người bọn họ, phảng phất giống như người bán hàng rong ở bên đường, không đáng giá nhắc tới?

Còn có, hần nói đề nghị? Cái đề nghị gì?

Đoàn người ánh mắt rất nhanh tụ tập ở trên người Tô Phàm.

Tô Phàm nhú nhú mày, không nghĩ tới Cảnh Thần sẽ nói ra cái này.

"Ta lại suy nghĩ một chút đi!" Tô Phàm nhẹ nhàng lắc đầu, hần thực sự không muốn đi thành lập cái xã đoàn gì cả, quá phiền phức a.

"Tô Phàm, chẳng lẽ ngươi liền không có một chút khát vọng sao? Chẳng lẽ ngươi liền không nghĩ trở nên nổi bật sao? Chẳng lẽ ngươi cả đời đều tính toán như vậy dằn dặt mà sống sao?" Lúc này đây, Cảnh Thần không có lại lùi bước, ngược lại cao giọng mở miệng nói.

Mọi người đều là sững sốt ai cũng không nghĩ tới cho tới nay cẩn thận điệu thấp Cảnh Thần sẽ phát hỏa lớn như vậy.

Tô Phàm cũng ngẩn người, đồng dạng không nghĩ tới Cảnh Thần sẽ vì việc này cùng chính mình phát hỏa.

Khát vọng? Trở nên nổi bật? Chính mình cản trở nên nổi bật sao? Bản thân sự tồn tại của mình chính là đứng đầu đỉnh Kim Tự Tháp, chính mình còn cần gì trở nên nổi bật? Về phần khát vọng, chính mình tự nhiên có khát vọng của riêng mình, nhưng cần thành lập cái gì xã đoàn sao?

Vốn định trực tiếp từ chối Cảnh Thần, trong đầu chợt nghĩ đến sự tình của Viện Viện.

Hiện tại ý định của lão thái gia căn bản đoán không được, vạn nhất hần thật sự muốn đem chính mình trực xuất gia tộc đâu?

Tới rồi lúc ấy, trừ bỏ mẫu thân lưu cho mình những cái tài phú đó, chính mình còn có cái gì? Bằng vào mẫu thân lưu lại tài phú, chính mình lại thế nào đối phó Lâm Mộ Thu?

Bỗng nhiên nghĩ đến ý niệm như vậy, cho tới nay quả thực có chút dằn dặt Tô Phàm phảng phất thể hồ quán đỉnh, cả người thanh tỉnh lại, ánh mắt tùy ý lười nhác kia càng là nổ bắn ra luồng đạo bắt mắt sáng rọi.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi, bất quá ta có một cái yêu cầu!" Suy nghĩ kỹ càng điểm này, Tô Phàm một ngụm đáp ứng hần.

"Ngươi nói!" Cảnh Thần trong lòng mừng như điên, chỉ cần Tô Phàm chịu đáp ứng, có thực lực cá nhân cường đại của hần, lại thêm trí tuệ cùng mạng lưới quan hệ của mình, đủ để ở cái học viện Minh Châu này gây dựng một mảnh thiên địa.

"Ta muốn làm lão đại!" Tô Phàm mở miệng nói, từ nhỏ đến lớn làm thiên chi kiêu tử hần vẫn luôn đã nhận mọi người chú mục, ở thế hệ trẻ tuổi cũng vẫn luôn là đại ca giống nhau tồn tại, xưa nay không cam khuất tại phía sau người khác, mặc kệ là Đông Cung mời, vẫn là xã đoàn chính mình thành lập, hần cũng không thể khuất tại phía sau người khác.

"Được thôi!" Cảnh Thần cơ hồ không có nửa điểm cân nhắc, trực tiếp đáp ứng.

Làm một cái nhân tài có chỉ số thông minh cao, hần biết rõ ưu điểm và khuyết điểm của mình, mưu kế, trù hoạch, này đó chính mình quyết không kém Tô Phàm, nhưng là trên người mình lại thiếu đi cái khí phách của Tô Phàm, chỉ có người như hần, mới có thể đề người bên cạnh có sự phát huy tốt nhất.

Tô Phàm cũng không nghĩ tới Cảnh Thần nhanh như vậy liền đáp ứng, hơi hơi sững sốt sau nhìn đến ánh mắt nghiêm túc kia của Cảnh Thần, khóe miệng

lộ ra ý cười nhàn nhạt.

"Vây thì tốt, từ hôm nay trở đi, chúng ta liền thành lập xã đoàn thuộc về chính chúng ta, liền đặt tên là "Long Diệu hội" đi!"

"Long Diệu? Hay, tên hay, liền cái này!" Cảnh Thần cũng là một trận vui vẻ.

Tận đến giờ phút này, mặt khác mọi người mới hiểu được, bọn họ là muốn thành lập tân xã đoàn.

"Tô Phàm, ta có thể gia nhập sao?" Điền Hiểu Tĩnh là cái thứ nhất mở miệng nói, nếu là Tô Phàm thành lập xã đoàn, như vậy nàng như thế nào cũng muốn gia nhập, dù chỉ là làm một cái hội viên bình thường nhất cũng tốt, nàng chỉ muốn càng nhiều tiếp cận Tô Phàm!

"Có thể!" Tô Phàm một ngụm đáp ứng rồi, thân là hội trưởng tân xã đoàn, quyền lực này vẫn phải có.

"Vây ta đâu? Tô Phàm, ta cũng gia nhập có được hay không!" Nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh gia nhập, lớp học những nữ sinh khác một đám cũng là mở miệng kêu lên, nói giỡn, đây chính là cơ hội tốt nhất tiếp cận Tô Phàm a, không gia nhập chờ đến khi nào?

Tô Phàm cùng Cảnh Thần nhìn nhau liếc mắt một cái, không nghĩ tới còn không có chính thức thành lập, liền có nhiều người như vậy muốn gia nhập, tiến độ này có phải hay không quá nhanh rồi?

"Được, hôm nay là ngày xã đoàn thành lập, chỉ cần nguyện ý, đều có thể gia nhập!" Nhìn đến các bạn học nhiệt tình như vậy, Tô Phàm bàn tay vung lên, làm ra quyết định.

Cảnh Thần thống khổ nhắm hai mắt lại, tuy nói một cái xã đoàn nhân khí rất trọng yếu, nhưng là cũng không thể tùy tiện người nào đều muốn a? Xã đoàn cần chính là nhân tài, không phải nhân tài chiêu tiến vào làm cái gì?

Bất quá Tô Phàm đã mở miệng, hắn cũng không tốt nói thêm cái gì.

Trong chớp mắt, lớp học gần như tất cả nữ sinh đều hi vọng gia nhập xã đoàn, nhìn đến nhiều nữ hài tử gia nhập như vậy, lại biết Tô Phàm lợi hại, nam sinh ở do dự một lát, cũng là một đám kêu gào muốn gia nhập Long Diệu hội, ngay cả Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên cuối cùng cũng là đứng thẳng đầu đi tới trước mặt Tô Phàm, khá là ngượng ngùng nói ra: "Tô Phàm, chúng ta có thể gia nhập sao?" Hai người bọn họ xem như rõ ràng, đi theo Lí Hạo lẫn lộn là không có tiền đồ gì, dù sao, đại ca của Lí Hạo cũng chỉ là một thành viên bình thường của Long Sát hội, mà Tô Phàm thế nhưng liền Quý Vương cũng dám đánh, đi theo hắn lẫn lộn nói thế nào đều tốt hơn đi theo Lí Hạo, huống chi, không thấy lớp học cơ hồ hơn phân nửa đồng học đều gia nhập sao?

Tô Phàm trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc, bất quá rất nhanh liền mỉm cười nói: "Đương nhiên có thể!"

Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên một trận vui vẻ "Cảm ơn Phàm ca!"

Ngồi ở nơi hẻo lánh, tận mắt nhìn thấy hết thảy này Lí Hạo sắc mặt lại trở nên xanh xám một mảnh, hai cái phản đồ này, nhìn ta về sau như thế nào thu thập các ngươi.

"Ha ha, sau này tất cả mọi người đều là huynh đệ, khách khí làm cái gì!" Tô Phàm đương nhiên sẽ không để ý tới ánh mắt oán độc của Lí Hạo, chỉ cần hắn không tới trêu chọc chính mình, hắn sẽ không cùng tiểu nhân vật như vậy so đo.

Long Diệu hội liền ở dưới tình huống như vậy chính thức thành lập, năm thứ hai ban ba, cơ hồ hơn phân nửa đồng học đều lựa chọn gia nhập, trong đó nữ sinh mười sáu người, nam sinh hai mươi một người, tăng thêm Tô Phàm cùng Cảnh Thần, tổng số người đạt đến ba mươi chín người.

Tô Phàm đảm nhiệm hội trưởng, Cảnh Thần là phó hội trưởng, Điền Hiểu Tĩnh trở thành trợ lý của hội trưởng, những chức vụ khác, tạm thời còn không có phân phối.

Lúc này, tiếng chuông vào lớp vang lên, mọi người nhanh chóng về tới chỗ ngồi của mình ngồi xuống, mà Cảnh Thần lại trực tiếp lấy ra Laptop của mình, bắt đầu trù hoạch các loại sự tình của Long Diệu hội, có Tô Phàm gia nhập, hắn tin tưởng không bao lâu, danh tiếng của Long Diệu hội liền sẽ vang vọng toàn bộ học viện Minh Châu, hắn thật sâu tin tưởng vững chắc điểm này!

Bảng vào một mình đầu hơn trăm người, lại có chiến tích đánh bại Quý Vương, mặc kệ người khác có tin hay không, cái tên Tô Phàm đã danh chấn toàn bộ học viện, thời điểm Cảnh Thần đăng lên thư chiêu mộ gia nhập Long Diệu hội, toàn bộ mạng lưới internet trong vườn trường sôi trào...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lạc Thủy Yên

"Uy, người nghe nói không? Học viện xuất hiện một cái tân xã đoàn gọi là Long Diệu hội?" Đồng học Giáp thần bí hề hề nói.

"Này có cái gì tốt hiếm lạ, học viện ngày nào không có cái tân xã đoàn thành lập a?" Đồng học Ất chẳng hề để ý nói.

"Người biết cái gì, hội trưởng Long Diệu hội này chính là Tô Phàm!" Đồng học Bính thấu lại đây.

"Tô Phàm? Chính là cái Tô Phàm trong truyền thuyết đánh bại Quý Vương kia?" Đang chơi game đồng học Ất về mặt kinh ngạc nói.

"Đúng, chính là hắn..." Đồng học Giáp cùng đồng học Bính đồng thời gật đầu.

"Tiểu tử này thật đúng là kiêu ngạo a, vậy mà liền muốn thành lập xã đoàn, hắc, đây là muốn cùng Long Sát hội đối nghịch a!"

"Ha ha, ai nói không phải đâu, ta còn nghe nói buổi sáng Tà Quân của Đông Cung tự mình đi mời hắn gia nhập Đông Cung, lại bị hắn trực tiếp cự tuyệt, hiện giờ tự mình thành lập một cái xã đoàn, đây chính là đánh mặt mũi của Đông Cung a!"

"Móa *, như vậy trâu, ngay cả Tà Quân tự mình mời đều cự tuyệt? Đây chính là Đông Cung a?"

"Cũng không phải sao?"

"Uy, các người nói hắn có thể hay không thật sự đem Quý Vương đánh, nếu không Tà Quân như thế nào sẽ đi tìm hắn?"

"Cái này ai biết, có lẽ là lời đồn đâu!"

Đối thoại tương tự ở mỗi một cái góc học viện đều đang phát sinh, rất nhiều người đều đối với cái Tô Phàm này càng ngày càng tò mò, bắt quá tò mò thì tò mò, thư chiều mộ phát ra đã hơn nửa ngày, người gia nhập cũng chỉ có mấy cái, vài người gia nhập này, vẫn là nề mặt Cảnh Thần.

Phòng làm việc của Hội Học Sinh, Lương Chính Nghĩa ngồi ở trên ghế, nhìn Viên Thu đứng ở trước người, về mặt kinh ngạc.

"Người nói cái gì? Tà Quân tự mình mời Tô Phàm gia nhập Đông Cung lại bị hắn cự tuyệt?"

"Phải!" Viên Thu nhẹ gật đầu, nghĩ nghĩ lại tiếp tục nói: "Hắn còn nói, trừ phi là làm hắn trở thành chủ nhân của Đông Cung, nếu không hắn không có khả năng gia nhập Đông Cung!" Tin tức như vậy, cũng chỉ có người như hắn mới có thể đủ thâm dò được.

"Chủ nhân của Đông Cung?" Lương Chính Nghĩa đầu tiên là sửng sốt ngay sau đó cười lên ha ha: "Cái Tô Phàm này, cũng quá cuồng vọng rồi, chủ nhân của Đông Cung, liền tính là ta, cũng không dám đối với vị trí kia nhìn trộm, nói như vậy, người cũng không có đi tiếp xúc với hắn?" Lương Chính Nghĩa cười ha ha, cũng không biết là cười Tô Phàm cuồng vọng vẫn là vô tri.

"Àn, hắn cùng Cảnh Thần đã thành lập một cái Long Diệu hội, ta lại đi tiếp xúc hắn cũng vô ích, nếu là bị hắn cự tuyệt, vô duyên có làm mất thể diện của Hội Học Sinh!" Viên Thu nhẹ gật đầu.

"Àn, đã tiểu tử này cuồng vọng như vậy, vậy liền tạm thời không cần quản hắn đi, ta ngược lại muốn xem xem, hắn sẽ lật lên cái dạng gì sóng gió!" Lương Chính Nghĩa nhẹ gật đầu, ngay cả Đông Cung đều cự tuyệt, sợ là Viên Thu đi được đến kết quả cũng là như thế, một cái gia hỏa kiêu ngạo cuồng vọng như vậy, liền tính thu nạp vào Hội Học Sinh cũng chưa hẳn là chuyện tốt.

Đã chính hắn thành lập một cái xã đoàn, vậy tốt nhất liền để hắn tự sinh tự diệt, hắn ngược lại muốn xem xem, Tô Phàm sẽ như thế nào đối phó Quý Vương thậm chí Long Sát hội trả thù.

...

Đông Cung uyển, Sở Văn cùng Tà Quân đồng dạng nhận được tin tức Tô Phàm thành lập xã đoàn, đối với kết quả như vậy, hai người cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ là đồng thời thở dài một tiếng: "Cái Cảnh Thần này, thật đúng là không khiến người ta bớt lo..." Thờ dài lúc sau, hai người nhưng lại không biết nên nói cái gì cho phải.

So với những người khác, bọn họ càng tin tưởng ánh mắt của Cảnh Thần, một khi Cảnh Thần cùng Tô Phàm người như vậy phối hợp cùng một chỗ, sẽ sinh ra ảnh hưởng như thế nào, ai cũng không rõ ràng lắm, nhưng có một chút có thể khẳng định, từ nay về sau, học viện Minh Châu sẽ không quá bình thản.

So với Lương Chính Nghĩa từ bỏ, hai người của Đông Cung bắt đầu dĩ, mới vừa từ bệnh viện xuất viện Quý Vương Tiêu Đẳng khi biết tin tức như vậy lúc sau, trong mắt lại là hiện lên một mặt thần sắc âm lãnh.

"Long Diệu hội? Ha ha, Tô Phàm, ngày lành của người sắp hết rồi đâu!" Thi thảo nhắc nhở một câu, Tiêu Đẳng móc điện thoại ra, gọi một cái mã số, rất nhanh, đầu điện thoại bên kia liền truyền đến một trận thanh âm âm lãnh: "Có việc?"

"Tần ca, giúp ta giáo huấn một người!"

"Ai?"

"Tô Phàm, một học sinh mới chuyển tới học viện!"

"Chính là cái người đã thương người?"

"Đúng!"

"Ta đã biết, người an bài thời gian địa điểm, ta dẫn người tới!"

"Hào!" Tiêu Đăng nói xong cúp điện thoại, trong mắt lóe lên thần sắc oán độc, Tô Phàm, liên tính người lại có thể đánh thì thế nào? Lúc này đây, có Tần ca tự mình ra tay, xem người làm sao bây giờ.

Nghĩ tới đây, Tiêu Đăng lại thuận thế bấm số một người nam khác

Một mặt khác, Tần Liệt - Tần ca trong miệng Tiêu Đăng nhắc tới, đang ngồi ở trước bàn mặt chược đánh mặt chược.

Hai nam hai nữ, hai gã nữ nhân cách ăn mặc đều cực kỳ yêu điểm, một gã nam tử khác đáng người cực kì khôi ngô, ăn mặc một kiện áo ba lỗ màu đen, nhìn đến Tần Liệt cúp điện thoại, mở miệng hỏi: "Ai gọi điện thoại?"

"Là Tiêu Đăng tiểu tử kia, gặp chút phiền toái, bị người đánh một trận, làm ta dẫn người giúp hắn một chút!"

"Tiêu Đăng? Tiểu tử kia thực lực không tệ a, như thế nào sẽ bị người đánh một trận!" Nam tử khẽ nhíu mày nói.

"Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, đến lúc đó đi xem một chút là được rồi!" Tần Liệt mở miệng nói.

"Được rồi, nhớ kỹ, nếu là học sinh, liên không cần quá phận!"

"Ta đã biết, Báo ca, một ông..."

"Ồ, thuận một sắc yêu chín, cạc cạc cạc, nhanh, đưa tiền, đưa tiền!" Nam tử đối diện cười ha ha một tiếng, một phen đẩy ngã mặt chược trong tay mình.

"Oa mẹ nó, Báo ca, không phải chứ!" Tần Liệt về mặt hắc tuyến, hảo bài như vậy cũng có thể ra?

"Ha ha ha..." Hiện trường chỉ còn lại tiếng cười to của Báo ca ha ha.

Học viện Minh Châu, tiếng chuông tan học vang lên kết thúc một ngày học hành, các học sinh một đám xông ra phòng học, chạy về phía nhà ăn hoặc là về phòng ngủ, Tô Phàm không có trở về phòng ngủ, mà là trực tiếp hướng bên ngoài trường học chạy đi, Viện Viện đã đi tới Minh Châu thị, hắn cũng sẽ không lại chạy về phòng ngủ, ai biết hắn vừa mới vọt ra phòng học, liền nghe được Điền Hiểu Tĩnh ở sau lưng kêu chính mình.

"Tô Phàm!"

"Hả?" Tô Phàm có chút nghi hoặc, đều tan học, cô nàng này tìm chính mình có chuyện gì?

"Người đây là muốn về nhà sao?" Điền Hiểu Tĩnh khuôn mặt có chút đỏ ửng, cũng không dám nhìn thẳng đôi mắt của Tô Phàm, hơi hơi rũ xuống đầu.

"Đúng vậy a, tỷ của ta đều tới, liên không ở trường học nữa!" Tô Phàm nhẹ gật đầu.

Mỗi đêm có tuyệt sắc như Tô Viện Viện làm bạn, hắn mới sẽ không tiếp tục ở tại phòng ngủ ký túc xá đâu.

"Úc, ta có thể đi nhà người sao?" Điền Hiểu Tĩnh tựa hồ là cố lấy dũng khí lớn nhất, bỗng nhiên ngẩng đầu hướng tới Tô Phàm nói.

"Đi nhà ta?" Tô Phàm sùng sốt nàng đi nhà ta làm cái gì? Đi nhà ta, ta còn như thế nào cùng Viện Viện thân thiết?

"Ân, liên quan tới việc xã đoàn, ta nghĩ cùng người thương lượng!" Nhìn đến bộ dáng kinh ngạc của Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh trong lòng tràn đầy tức giận, người ta đều nói đến rõ ràng như vậy, người như thế nào còn không hiểu? Nhất định để người ta tìm cái lý do.

"Được rồi, vậy đi thôi!" Nghe được lý do như vậy, Tô Phàm trong lòng cứ việc có chút không muốn, nhưng cũng chỉ có thể đáp ứng, dù sao sau khi nói xong, nàng luôn là phải đi, đến lúc đó lại cùng Viện Viện thân thiết là được.

Nghe được Tô Phàm đáp ứng, Điền Hiểu Tĩnh lập tức chính là một trận vui vẻ, tiến lên cùng Tô Phàm cùng nhau rồi đi phòng học.

Nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh luôn luôn hướng nội thế nhưng lại một lần nữa chủ động như vậy, lớp học rất nhiều nam sinh đã lộ ra thần sắc tuyệt vọng, về phần những nữ sinh kia, cũng là một đám thán hận không thôi, cơ hội tốt như vậy, lại bị Hiểu Tĩnh đoạt đi, thật sự đáng giận.

Điền Hiểu Tĩnh còn lại là vui sướng cùng Tô Phàm cùng nhau đi ra cổng trường, đang muốn vẫy tay bắt chiếc taxi, một chiếc Maserati màu trắng bạc "Bá" một tiếng dừng ở bên cạnh hai người, sau đó liền nhìn đến cửa sổ xe chậm rãi giáng xuống, lộ ra khuôn mặt tuyệt mỹ của Lạc Thủy Yên...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Tấm mộc mạnh nhất

"Tô Phàm, có thời gian không?" Lạc Thủy Yên vươn đầu, hướng tới Tô Phàm hơi hơi mỉm cười.

"Có đi!" Tô Phàm nhẹ gật đầu.

"Ha ha, đi lên xe, mang người đi một chỗ!"

"A..." Tô Phàm có chút khó xử, bên người còn đi theo một cái Điền Hiểu Tinh đâu, Maserati này chính là hai chỗ ngồi, như thế nào chờ hết?

"Hiểu Tinh, mượn bạn trai của người dùng một chút, có thể chứ?" Tựa hồ là nhìn ra Tô Phàm khó xử, Lạc Thủy Yên tức khắc hướng tới Điền Hiểu Tinh cười nói.

"A, Thủy Yên tỷ, người hiểu lầm, chúng ta không phải, người nếu là tìm Tô Phàm có việc, các người đi thôi!" Điền Hiểu Tinh tức khắc đã bị náo loạn một cái mặt đỏ thắm, vội vàng làm sáng tỏ nói.

"Kia Hiểu Tinh, người về trường học trước đi, việc của xã đoàn, ngày mai lại nói!" Tô Phàm cũng ở ngay lúc này nói, hẳn hiểu được, nếu như không có chuyện khác, Lạc Thủy Yên là sẽ không tìm chính mình.

"Kia... Được rồi!" Tô Phàm vừa nói như vậy, Điền Hiểu Tinh cũng chỉ có thể khẽ thờ dài một tiếng.

"Vậy bái bai!" Tô Phàm hướng tới Điền Hiểu Tinh phát phát tay, xoay người chui vào trong xe Lạc Thủy Yên.

Lạc Thủy Yên nhẹ nhàng hướng tới Điền Hiểu Tinh phát phát tay, giẫm mạnh chân ga, Maserati màu trắng bạc tuyệt trần mà đi.

Nhìn đến bóng dáng Maserati màu trắng bạc kia biến mất ở cuối ngã tư đường, Điền Hiểu Tinh trên mặt tràn ngập uể oải.

Điền Hiểu Tinh, người rốt cuộc làm sao vậy? Không phải đã nói hạnh phúc của mình muốn chính mình tranh thủ sao? Vì cái gì đến trước mắt lại lùi bước?

Thủy Yên tỷ ưu tú như vậy, nếu là nàng cũng có ý với Tô Phàm, chính mình còn như thế nào xử lý?

Người thật là một cái đồ vô dụng!

Hung hăng ở trong lòng xem thường chính mình một phen, Điền Hiểu Tinh xoay người liền muốn trở về trường học, nhưng là vừa mới xoay người, liền nhìn đến vài tên nam tử hung thần ác sát vây quanh nàng, sau đó không đợi nàng phát ra một tiếng kinh hô, một cái túi lớn đã bao lại nàng, vài tên nam tử nhanh chóng khiêng nàng lên trực tiếp chui vào trong một chiếc xe tải đang lái tới, trong đó mơ hồ, còn nghe được trong xe tải truyền đến âm thanh thống khổ rên rỉ...

"Nghe nói người thành lập Long Diệu hội?" Trên xe Maserati màu trắng bạc, Lạc Thủy Yên một bên lái xe, một bên mở miệng nói.

"Àn!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, dù sao việc này cũng không phải cái bí mật gì.

"Người đây là tính toán cùng Long Sát hội đối nghịch à?" Lạc Thủy Yên không có cảm thấy bất luận cái gì kinh ngạc.

"Không có hứng thú kia, hoàn toàn là Cảnh Thần muốn, ta liền nắm lấy dù sao cũng là nhảm chán, vậy liền lập thôi!" Tô Phàm nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không có nói ra ý nghĩ chân chính trong lòng mình.

Bất quá một câu như vậy lại làm Lạc Thủy Yên không còn gì để nói, dù sao cũng là nhảm chán? Lập một cái xã đoàn chỉ là vì nhảm chán?

"Đúng rồi, người tính toán mang ta đi chỗ nào? Sẽ không lại là đi đưa xe đi?" Tô Phàm thuận miệng nói.

"Người thấy qua có người mặc lễ phục đưa xe sao?" Lạc Thủy Yên tức giận trợn nhìn nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái.

Tô Phàm lúc này mới phát hiện Lạc Thủy Yên ăn mặc một bộ váy dài vắn lẽ màu đen, một đầu tóc dài hơi cuộn khoắc ở sau đầu, trên mặt còn hóa trang nhàn nhạt, nhìn qua cực kì mỹ lệ, đặc biệt là lễ váy của nàng tạo hình cực kì gọi cảm, toàn bộ nửa người trên đều là viền ren hình lưới, ả ả có thể nhìn đến một cái khe rãnh thâm thúy.

Phía dưới lễ váy đồng dạng là viền ren hình lưới, một đôi bắp đùi thon dài như ẩn như hiện, xem đến Tô Phàm một trận khô nóng.

Cô nàng này ăn mặc gọi cảm như vậy làm cái gì?

"Người không phải là muốn dẫn ta đi tham gia cái gì tiệc tối đi?"

"Còn tính thông minh!" Lạc Thủy Yên nhẹ gật đầu.

"Mẹ kiếp, dựa vào cái gì ta muốn cùng người đi tham gia tiệc tối!" Tô Phàm mắng to, thời điểm ở Kinh Thành, hẳn liền ghét nhất tham gia những cái tiệc tối đó.

"Bởi vì ta không có bạn trai..."

"..." Tô Phàm không còn gì để nói, cái này cũng kêu lý do? Lấy thân phận cùng bộ dạng của người, muốn tìm cái bạn trai còn không dễ dàng?

Bất quá đã lên tặc xe, muốn xuống xe cũng không dễ dàng, đôi mắt cái Lạc Thủy Yên này ở nội thành cũng dám lái xe với tốc độ bão táp hơn một trăm, Tô Phàm cũng không dám nhảy xuống, chỉ có thể đi theo Lạc Thủy Yên cùng đi tham gia cái tiệc tối kia.

Sau nửa giờ, Maserati màu trắng bạc đi tới phía dưới tháp Đồng Phương Minh Châu, xuống xe, sớm có tiểu đệ ở bãi đậu xe đón, sau khi xuống xe, Lạc Thủy Yên tiện tay đem chìa khoá ném cho tiểu đệ bãi đậu xe, liền tiến lên tự nhiên khoác lên cánh tay Tô Phàm hướng bên trong đi đến.

Nàng vốn dĩ cao, hiện giờ lại mang một đôi giày cao gót, nhìn qua cùng Tô Phàm cao không sai biệt cho lắm, hai người một cái mỹ lệ gọi cảm, một cái soái khí bức người, đi cùng một chỗ cực kỳ giống một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, dẫn tới vô số người ghé mắt.

Bất quá tháp Đồng Phương Minh Châu chính là một khu nhà khách sạn cao cấp 7 sao duy nhất ở Minh Châu thị, người có thể tới nơi này phi phú tức quý, cũng sẽ không đối với bọn họ chỉ chỉ trỏ trỏ, bất quá nhìn đến đá cẩm thạch trên mặt đất kia không nhiễm một hạt bụi, nhìn một chiếc đèn treo kia giá trị liền vượt qua ba vạn nhân dân tệ, Tô Phàm lại có chút nghi hoặc.

"Rốt cuộc là cái gì tiệc tối? Vì cái gì muốn ở chỗ này cử hành? Ta còn tưởng rằng là sinh nhật người gì đó!"

"Ha ha, đây là từ thị trưởng Minh Châu thị tự mình chủ trì một cái tiệc tối, để hoan nghênh một vị tân quý!" Lạc Thủy Yên kéo Tô Phàm thoải mái đi tới thang máy.

"Tân quý? Cái gì tân quý?" Tô Phàm sững sờ.

"Hắc hắc, trong chớp lát người sẽ biết, hơn nữa kia chính là một đại mỹ nữ a!" Lạc Thủy Yên cười thần bí.

"Đại mỹ nữ? Có xinh đẹp cỡ người sao?"

"Cái này liền phải xem trình độ thường thức của người, bất quá nàng so với ta khẳng định có tiền hơn!" Lạc Thủy Yên cũng không phải loại nữ nhân khiêm tốn kia.

Đối với chính mình mỹ lệ, nàng luôn luôn tràn ngập tự tin.

Trừ bỏ vị chương khống giả chân chính kia của Tiên Ân Lâu, nàng cũng không cho rằng những nữ nhân khác so với chính mình càng đẹp.

Ít nhiều biết tính cách của Lạc Thủy Yên, Tô Phàm đối với cái gọi là tân quý kia cũng tràn ngập chờ mong, có thể làm cho Lạc Thủy Yên nói như vậy, nghĩ đến cũng là một cái mười phần mỹ nhân.

"Đúng rồi, vừa rồi người cho rằng là sinh nhật của ta, nếu như sinh nhật ta mời người, người nguyện ý tham gia sao?"

"Đương nhiên nguyện ý, cho dù là người muốn ta làm ấm giường, ta cũng nguyện ý a!"

"Đi tìm chết!" Lạc Thủy Yên trong miệng mắng, lại không có buông ra cổ tay Tô Phàm, đơn giản là thang máy đã đến tầng cao nhất, cũng là nơi hôm nay Lương Chính Nghĩa thị trưởng Minh Châu thị tự mình cử hành tiệc tối.

Theo cửa thang máy mở ra, xuất hiện hai hàng nữ tử mỹ lệ ăn mặc sườn xám màu đỏ, nữ tử sườn xám mỹ lệ đồng thời hướng tới hai người cúi người chào nói: "Hoan nghênh quang lâm!"

Tô Phàm cũng không có bị trận thế như vậy hù ngã, nhanh chân đi ra ngoài.

Bên cạnh Lạc Thủy Yên kinh ngạc nhìn sang Tô Phàm, từ đầu đến cuối, Tô Phàm đều không có biểu hiện ra bất luận cái gì bất an, hiển nhiên hẳn cũng có được gia thế bất phàm, xem ra chính mình những cái suy đoán đó hẳn là đúng.

Tô Phàm nhưng không biết tâm tư của Lạc Thủy Yên, cùng nàng cùng đi đến đại sảnh, phát hiện toàn bộ đại sảnh thế nhưng có hơn ngàn mét vuông, lúc này trong hội trường đã tới rất nhiều người, bất quá đại đa số đều là một đám tùm ba tùm bốn tụ tập cùng một chỗ thấp giọng trò chuyện với nhau.

Người có thể tới nơi này phi phứ tức quý, Tô Phàm cũng hiểu rõ cái gọi là tiệc tối này trên thực tế chính là một cái hội giao lưu hợp tác, rất nhiều việc kinh doanh rất nhiều hợp tác đều là ở trong tiệc tối như vậy ký kết, đây cũng là chỗ hán ghét nhất.

Đang định tìm một chỗ không người tùy tiện ăn một chút gì đó, chơi chút gì đó, liền nhìn đến một cái nam tử phong độ nhẹ nhàng đầy mặt tươi cười đi tới.

"Thủy Yên, người rốt cuộc tới, ta chờ người đã lâu, chúng ta cùng đi nhảy điệu nhảy đi!"

"Thật xin lỗi, bạn trai ta ở đây, ta muốn cùng hán!" Lạc Thủy Yên xụ mặt, lạnh lùng mở miệng nói.

Tô Phàm trong nháy mắt hiểu rõ, này nha kéo chính mình tới làm tám mợ!

"Bạn trai? Người không phải là nói cái tiểu bạch kiểm chưa đủ lông đủ cánh này đi?" Tên nam tử kia về mặt trào phúng nhìn về phía Tô Phàm..

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thủy Yên là của ta

Tiểu bạch kiểm? Được rồi, lão tử lớn lên như vậy soái, bị gọi tiểu bạch kiểm, cũng nhận, lão tử coi như là một loại khen ngợi, chính là * * * * nói mình chưa đủ lông đủ cánh?

Mẹ nó, đây quả thực là trần trụi vũ nhục.

"Thủy Yên, tên tao bao này là ai a?" Tô Phàm đồng dạng giữa đầu, về mặt khinh thường nhìn lướt qua nam tử trước mặt, một cái tay càng là thuận thể vẫn trụ eo nhỏ mạn điệu kia của Lạc Thủy Yên, đem nàng hướng chính mình trong ngực lôi kéo, một ngón tay càng là sắp chạm vào bộ ngực Lạc Thủy Yên.

Lạc Thủy Yên rất muốn trực tiếp trợn Tô Phàm liếc mắt một cái, hỗn đản này, lại đang chiếm chính mình tiện nghi.

Bất quá ngay trước mặt người khác, Lạc Thủy Yên đương nhiên sẽ không tránh ra khỏi, đang muốn vì Tô Phàm giải thích, tao bao nam tiếng rống giận dữ đã vang lên: "Người mới vừa nói cái gì?"

Âu Dương Minh Tu trong lòng kia kêu một cái phẫn nộ, làm công tử của Âu Dương gia tộc, hiện giờ là tổng giám đốc của Sail tập đoàn, ở Minh Châu thị hán cũng là nhân vật vang dội, hiện tại một cái tiểu bạch kiểm không biết chỗ nào xuất hiện thế nhưng mắng hán tao bao nam?

Đặc biệt là tên vương bát đản này còn ở ngay trước mặt chính mình ôm Lạc Thủy Yên, chẳng lẽ hán không biết mình đang theo đuổi Lạc Thủy Yên sao?

"Thủy Yên, ta mới vừa nói cái gì? Thôi, quên đi, nơi này nào có cái gì tao bao nam a, chỉ có một cái chó điên đang sủa loạn, a, tan học còn không có ăn cái gì đâu, chúng ta đi trước bên kia ăn một chút gì đi! Này chó điên cũng không cần để ý tới!" Tô Phàm nói, đã ôm Lạc Thủy Yên liền muốn hướng phía trước mặt đi đến.

Lại bị Âu Dương Minh Tu duỗi tay ngăn lại.

Tô Phàm dừng bước, giương mắt quét Âu Dương Minh Tu, liền nhìn đến Âu Dương Minh Tu sắc mặt một trận trắng một trận xanh.

"Chó ngoan không cản đường, tránh ra!" Không đợi Âu Dương Minh Tu mở miệng, Tô Phàm đã lạnh lùng nói.

"Có gan người lập lại lần nữa!" Âu Dương Minh Tu hoàn toàn nổi giận, nếu không phải ở trường hợp như vậy, hán đã sớm để cho người động thủ thu thập Tô Phàm.

"Nói người mẹ nó tránh ra!" Tô Phàm nhưng không có hán như vậy tốt kiên nhẫn, càng sẽ không để ý đây là cái gì trường hợp, mắt thấy gia hỏa này thế nhưng duỗi tay ngăn lại đường đi của mình, trực tiếp nâng lên một cước, đá vào giữa hai chân Âu Dương Minh Tu.

"Ồ!" Âu Dương Minh Tu trong miệng trong nháy mắt truyền đến một trận rên, thân mình càng là bản năng cong xuống dưới, sắc mặt đã từ xanh mét trở nên một mảnh tái nhợt, trên trán càng có khối lớn mồ hôi không ngừng rớt xuống, dù sao chỗ kia bị người đá một chút, dù là ai đều không dễ chịu.

Một màn như vậy làm cho người chung quanh đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, một đám không tự chủ được nhìn về phía Tô Phàm, gia hỏa này rốt cuộc là ai? Ngưu bức như vậy? Ngay cả nhị công tử của Âu Dương gia cũng dám đá?

Ngay cả Lạc Thủy Yên cũng không nghĩ tới, Tô Phàm gan lớn như vậy, nói động thủ liền động thủ?

Chẳng lẽ gia hỏa này phương thức giải quyết vấn đề cũng chỉ có bạo lực sao?

Liền muốn hỏi thăm trạng huống của Âu Dương Minh Tu, tuy nói chính mình không thích hắn, thậm chí mang Tô Phàm tới có một cái mục đích chính là vì tìm cái lý cớ cự tuyệt hắn, nhưng là hắn dù sao cũng là nhị công tử Âu Dương gia, mà Âu Dương gia chính là Minh Châu thị đại gia tộc uy tín lâu năm, nếu là thật sự có cái gì tốt xấu, chính mình cũng không hảo công đạo.

"Đi thôi, Thủy Yên, chúng ta qua bên kia!" Chính là không đợi nàng mở miệng, Tô Phàm đã ôm nàng hướng phía trước đi đến.

"Đứng lại cho ta!" Ai biết mới vừa đi ra một bước, liền nghe được một trận tiếng rống từ sau lưng vang lên.

Lạc Thủy Yên thân mình chính là run lên.

Tô Phàm cũng là hơi hơi sững sốt, nhìn lại, liền nhìn đến hai tên nam tử ước chừng năm mươi tuổi đi tới, trong đó một người mặc một bộ tây trang màu đen, mang theo một bộ mặt kiêu gọng vàng, ngũ quan đoan chính, nếu là ở lúc còn trẻ nhất định là cái mỹ nam tử, đang mặt tràn đầy phần nộ nhìn chính mình, mà bên cạnh hắn một người nam tử đồng dạng sắc mặt xanh mét nhìn chính mình.

"Ba..." Tô Phàm đang muốn nói một câu "liên quan gì tới ngươi", lại nghe được bên cạnh Lạc Thủy Yên bỗng nhiên kêu như vậy một tiếng, càng là bản năng tránh ra khỏi ngực của mình, cả người đều ngẩn người.

Ba? Chẳng lẽ hắn chính là phụ thân của Lạc Thủy Yên?

Minh Châu thị chủ tịch tập đoàn Lạc Thủy - Lạc Vân Tu?

"Hừ, uống cho ngươi trong mắt còn có ta người cha này! Hắn là ai?" Lạc Vân Tu căn bản không nhìn chính mình nữ nhi liếc mắt một cái, chỉ là một tay chỉ vào Tô Phàm, lạnh lùng hừ một tiếng.

"Hắn... Hắn..." Lạc Thủy Yên trong lúc nhất thời không biết nên giải thích thế nào, ngay trước mặt những người khác, còn có thể nói là bạn trai của mình, nhưng là nàng như thế nào có thể lừa gạt phụ thân mình?

"Sur phụ, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Liền ở ngay lúc này, một cái thiếu niên thân mặc hoa cách áo somi trực tiếp nhảy đi qua, vẻ mặt kích động kéo lại tay Tô Phàm.

Không phải Lạc Thủy Văn là ai?

"Hắn là sur phụ của Tiểu Văn!" Nhìn đến Tiểu Văn từ sau lưng phụ thân bước tới, Lạc Thủy Yên cảm kích nhìn Tiểu Văn liếc mắt một cái, nhanh chóng mở miệng nói.

"Sur phụ?" Lạc Vân Tu sững sốt?

Tô Phàm đồng dạng sững sốt lão tử khi nào thành sur phụ ngươi?

"Đúng vậy a, lão ba, ngươi không biết, sur phụ đưa xe nhưng thật lợi hại, ngay cả tỷ tỷ đều không phải là đối thủ của hắn!" Lạc Thủy Văn quay đầu hướng tới phụ thân nhếch miệng cười nói.

"Hừ, Tiểu Văn, tỷ tỷ ngươi hồ nháo, ngươi cũng đi theo hồ nháo, ngươi coi ta là tiểu hài tử ba tuổi sao?" Ai biết Lạc Vân Tu căn bản không tin tưởng, trực tiếp hừ lạnh một tiếng.

Mới vừa rồi còn vẻ mặt ý cười Lạc Thủy Văn lập tức ngậm miệng lại, hắn biết, chính mình phụ thân thật sự nổi giận, ngay cả Lạc Thủy Yên cũng là trong lòng chột lạnh.

"Ngươi tới, đem gia hỏa này kéo ra ngoài cho ta!" Lạc Vân Tu căn bản không quan sắc mặt hai tỷ đệ, trực tiếp quát.

Lập tức liền có bảo an hội trường đi tới.

"Ba, hắn là bằng hữu của ta, là ta mang đến! Ngươi không thể đuổi hắn đi!" Lạc Thủy Yên căn bản không nghĩ tới chính mình phụ thân như vậy bất cận nhân tình, thế nhưng trực tiếp muốn đuổi Tô Phàm đi, tức khắc rút cuộc bất chấp sợ hãi, đứng ở trước người Tô Phàm, duỗi tay ngăn cản bảo an muốn tiến lên.

"Thủy Yên, ngươi cho rằng ta không biết trong lòng ngươi suy nghĩ cái gì sao? Ngươi còn không phải là không muốn gả cho Minh Tu cho nên tìm cái bạn trai giả tới cự tuyệt Minh Tu sao? Ta nhưng nói cho ngươi, ta đã cùng ngươi Âu Dương thúc thúc thương lượng qua, tháng sau mừng một sẽ vì các ngươi chuẩn bị diễn lễ đính hôn!" Lạc Vân Tu hừ lạnh một tiếng.

Nghe được một câu như vậy, Âu Dương Minh Tu sắc mặt vui mừng, bộ vị trọng điểm vừa bị đá chỉ cảm thấy nơi đó cũng không có đau đớn như vậy!

Mà Lạc Thủy Yên sắc mặt lại trở nên tái nhợt một mảnh, thân mình mạn diệu càng là run lên, suýt nữa té ngã trên đất!

Nàng như thế nào đều không có nghĩ đến, chính mình phụ thân sẽ đem chính mình gả cho Âu Dương Minh Tu?

Vì cái gì? Chẳng lẽ liền bởi vì hắn là nhị công tử của Âu Dương gia tộc sao? Chẳng lẽ liền bởi vì Lạc Thủy tập đoàn gặp phải phiền toái, liền nhất định phải đem ta gả đi sao?

Từ khi nào cái phụ thân thâm ái chính mình kia cũng sẽ đem mình trở thành vật hy sinh trên phương diện làm ăn? Trở thành sản vật liên hôn cùng Âu Dương gia?

"Thật có lỗi, Lạc tiên sinh, Thủy Yên không muốn gả cho hắn, người liền không thể đem nàng gả cho hắn!" Liền ở thời điểm Lạc Thủy Yên bàng hoàng bất lực, một đôi cường hữu lực cánh tay ôm nàng, một đạo thanh âm lạnh nhạt, lại cực kỳ hữu lực vang lên...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Tô Phàm cường thế

Tô Phàm thanh âm thực đậm, nhưng lại tràn ngập lực lượng, làm cho Lạc Thủy Yên viên tâm trống rỗng kia lòng có chỗ trống cạy.

Vốn là đối với Tô Phàm tràn ngập vẻ sùng bái Lạc Thủy Văn càng là thiếu chút nữa nhịn không được hô: "Sự phụ ngu bức!"

Chính là như vậy một câu nghe vào trong tai đám người Lạc Văn Tu, lại phảng phất trò cười buồn cười nhất trên thế giới.

"Người coi người là ai? Người nói không được thì không được?" Âu Dương Minh Tu chỗ bị đá đã không có như vậy đau, lập tức trực tiếp hừ lạnh một tiếng.

"Thủy Yên gả cho người khác, ta có lẽ không có biện pháp nhưng ta có thể làm nàng không gả cho người!" Tô Phàm lạnh lùng nói.

"Người dựa vào cái gì?" Cổ đầu đón kia đã qua, Âu Dương Minh Tu cũng đã đứng lên, chính mình phụ thân cùng Lạc thúc thúc đều ở, hắn tự nhiên không thể quá mức mất mặt.

Tô Phàm không nói gì, mà là nháy mắt hướng phía trước bước ra một bước, đi thẳng tới trước người Âu Dương Minh Tu, sau đó trao một cái đã bắt được bả vai Âu Dương Minh Tu, đầu gối phải nhanh như tia chớp nâng lên, trực tiếp đâm vào giữa hai chân Âu Dương Minh Tu, lúc này đây, hắn không có lại nương tay.

Mọi người liền nghe được "Ba!" một tiếng, đó là thanh âm trúng trúng vỡ vụn, Âu Dương Minh Tu sắc mặt nháy mắt trở nên cùng gan heo giống nhau, vừa mới đứng lên thân mình trực tiếp cuộn rút đi xuống, lúc này đây so với vừa rồi càng thêm nghiêm trọng, cả người đều ngã xuống trên mặt đất, hai tay che chính mình bộ vị yếu hại, càng không ngừng co rút.

Tất cả mọi người về mặt kinh hãi nhìn một màn này, Lạc Văn Tu, Âu Dương Ngạo Vân, Lạc Thủy Yên, Lạc Thủy Văn, thậm chí bao gồm người chung quanh chú ý này hết thảy, đều là vẻ mặt không thể tin nhìn Tô Phàm.

Hắn làm cái gì?

"Hào, hiện tại hắn thứ đồ kia khẳng định phế bỏ, người nếu là đem nữ nhi gả cho hắn, kia nàng cũng chỉ có thể thủ tiết cả đời!" Tô Phàm lại phảng phất như đang làm một chuyện thực bình thường, vẻ mặt không sao cả nhún vai.

Mọi người đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Hắn thế nhưng thật sự phế bỏ mệnh căn tử của Âu Dương Minh Tu, vẫn là ngay trước mặt Âu Dương Ngạo Vân phế bỏ con trai hắn, hắn là ai? Hắn như thế nào liền dám làm như thế?

Lạc Thủy Yên đã khiếp sợ mà không biết nói cái gì, nàng như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm vì nàng, sẽ làm ra chuyện điên cuồng như vậy.

Lạc Thủy Văn còn lại là vẻ mặt sùng bái nhìn Tô Phàm, thần tượng, đây mới là chính mình thần tượng, trước mặt kẻ hậu quả chuyện này như thế nào, dám ở ngay trước mặt cha hắn phế bỏ con trai hắn yếu hại, bức này thủ đoạn cũng không phải là người bình thường dám làm.

Nếu không phải chính mình lão cha ở một bên, hắn đều có xúc động lập tức quỳ xuống bái sư.

Lạc Văn Tu đồng dạng tròn tròn mắt, hắn như thế nào đều sẽ không nghĩ đến Tô Phàm sẽ làm ra hành động quyết liệt như vậy, vì không để cho mình

đem nữ nhi gả cho Âu Dương Minh Tu, thế nhưng trực tiếp phê bỏ hẳn?

Cứ như vậy, Âu Dương Ngạo Vân sẽ nghĩ như thế nào?

"Lạc Vân Tu..." Quả nhiên, Âu Dương Ngạo Vân đứng ở bên cạnh Lạc Vân Tu tức khắc liền nổi giận, vừa rồi mắt thấy chính mình nhi tử bị thương, hẳn trong lòng chính là một trận lửa giận, bất quá nhìn đến chính mình nhi tử không có gì đáng ngại, lúc này mới không có mở miệng, chỉ muốn nhìn một chút Lạc Vân Tu sẽ xử lý như thế nào việc này.

Đây cũng là vì thấy rõ ràng thành ý của Lạc Vân Tu, dù sao, hôn sự này là Lạc Vân Tu tìm tới hẳn, hẳn cũng minh bạch theo vị tân quý kia cường thế nhập trú Minh Châu thị, vị trí của Lạc Thủy tập đoàn, cái đệ nhất tập đoàn tài chính này đã chịu căn bản dao động, Lạc Vân Tu cũng cần tìm cái cường lực viện trợ cộng đồng ngăn cản vị tân quý kia khả năng nhấc lên mưa rền gió dữ.

Vốn dĩ dựa theo Âu Dương Ngạo Vân tính toán, Lạc Thủy Yên gả cho chính mình con thứ hai, hai nhà kết thành thông gia, dựa vào địa vị bối cảnh của Âu Dương gia tộc ở Minh Châu thị, lại thêm Lạc gia tài phú, Âu Dương gia thực lực chắc chắn hoàn toàn tăng mạnh, đặc biệt nhi tử của là Lạc Vân Tu căn bản chính là cái phế vật, Lạc Thủy Yên mặc dù có chút bản lĩnh, nhưng dù sao cũng là thân nữ nhi, chờ gả vào Âu Dương gia lúc sau, hoàn toàn có thể chậm rãi làm mất quyền lực của nàng, chờ đến Lạc Vân Tu hoàn toàn già, hoàn toàn có thể đem tài sản của Lạc gia cắn nuốt sạch, tới rồi lúc ấy, liền tính cùng Minh Châu thị đệ nhất gia tộc Nam Cung gia giành giật một hồi thì thế nào?

Chính là hiện tại, dưới sự quan sát của mình, chính mình con thứ hai, liền như vậy bị người phê bỏ, cái này khiến hẳn làm sao có thể không giận?

"Âu Dương huynh..." Lạc Vân Tu trong lòng kia kêu một cái chua xót, này Âu Dương Ngạo Vân quả nhiên đem hết thảy chịu tội quai đến trên đầu mình, cứ như vậy, về sau Lạc gia còn như thế nào ở Minh Châu thị đứng chân? Đừng nhìn Lạc Thủy tập đoàn danh xưng Minh Châu thị đệ nhất tập đoàn tài chính, chính là cùng này đó gia tộc uy tín lâu năm so ra, vẫn như cũ có không nhỏ chênh lệch, lại thêm còn có một vị tân quý nhập trú Minh Châu, về sau chính mình còn như thế nào lẫn lộn?

"Người tới, lập tức đưa thiếu gia đi tiếp thu trị liệu, các người đem hẳn cho ta bắt lấy!" Âu Dương Ngạo Vân đã lười để ý Lạc Vân Tu, hướng thẳng đến bảo an hội trường hạ đạt mệnh lệnh.

Âu Dương Ngạo Vân là người nào, này đó bảo an chính là rõ ràng biết được, lập tức nơi nào còn sẽ do dự, lập tức hai người xông đi lên đỡ lên Âu Dương Minh Tu liền hướng ra phía ngoài chạy đi, về phần những người khác, còn lại là hướng tới Tô Phàm vây lại.

Âu Dương gia chủ đã lên tiếng, bắt lấy tiểu tử này.

"Các người ai dám động!" Lạc Thủy Yên lúc này cũng tới tính tình, cứ việc bị hành động của Tô Phàm làm giận nảy mình, cũng cảm thấy Tô Phàm làm việc này quá thiếu cân nhắc, chính là hẳn dù sao cũng là vì mình ra mặt, Lạc Thủy Yên lại có thể nào làm những người này mang đi Tô Phàm?

Âu Dương gia chủ chính là tự mình lên tiếng muốn mang đi hẳn, có trời mới biết sau khi mang đi hẳn lại nhận như thế nào đãi ngộ.

Lạc Thủy Văn lúc này thế nhưng cũng ủng hộ Tô Phàm, chẳng sợ ngay trước mặt mũi cha mình, vẫn như cũ đứng ở bên người tỷ tỷ, tuy rằng cái gì đều không có nói, nhưng tâm ý giữ gìn Tô Phàm đã minh xác.

"Hảo hảo hảo, Lạc Vân Tu, đây chính là người sinh hảo nhi nữ, cùng nhau mang đi!" Âu Dương Ngạo Vân cười to, lại một lần nữa hạ đạt mệnh lệnh.

Lạc Vân Tu sắc mặt đã sớm trở nên xanh mét một mảnh, Tô Phàm gây ra tai họa lớn như vậy, Âu Dương Ngạo Vân đã đem lỗi lầm quai đến trên đầu của mình, chính là hiện tại, chính mình nhi nữ thế nhưng muốn duy hộ hẳn, này không phải quyết tâm làm Âu Dương Ngạo Vân tưởng rằng chính mình an bài này hết thảy sao?

"Thủy Yên, Tiểu Văn, các người còn chưa tránh ra!" Lạc Vân Tu cũng là hoàn toàn nổi giận.

"Không cho!" Lạc Thủy Yên cùng Lạc Thủy Văn thế nhưng đồng thời mở miệng nói.

Đồng thời, Lạc Thủy Yên trong lòng cũng là một trận thất vọng, nàng như thế nào đều không có nghĩ đến, chính mình phụ thân sẽ như vậy, sự tình đều đến tình trạng như vậy, liền tính người hướng Âu Dương gia cúi đầu hữu dụng không? Chẳng lẽ thật sự muốn đem chính mình gả đi cả đời thủ tiết?

Nhìn đến chính mình nhi nữ cố chấp như vậy, Lạc Vân Tu sắc mặt càng thêm khó coi.

"Cùng nhau dẫn đi!" Trong lòng tức giận Lạc Vân Tu cũng là bất chấp mọi thứ, trực tiếp quát lớn.

Có lời nói của Lạc tiên sinh cùng Âu Dương tiên sinh, này đó bảo an nơi nào còn sẽ cố kỵ cái gì, một đám xông tới.

Lúc này, Tô Phàm lại là một bước hướng phía trước bước ra, ngăn ở trước người Lạc Thủy Yên cùng Lạc Thủy Văn, liền phải ra tay giáo huấn này đó bảo an không biết trời cao đất rộng, lại nghe được một trận thanh âm tràn ngập uy nghiêm vang lên: "Dừng tay!"

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Thiếu gia của ta

Nghe được thanh âm như vậy, bảo an đang muốn tiến lên một đám lập tức ngừng lại thân hình, làm cái này nhân viên bảo an hội trường, bọn họ đối với thanh âm này chính là cực kỳ quen thuộc, đơn giản là chủ nhân của thanh âm này đúng là chủ nhân tổ chức tiệc tối hôm nay, Minh Châu thị thị trưởng Lương Quốc Bình!

Lương Quốc Bình ăn mặc một bộ âu phục màu đen, chải lấy một đầu tóc sáng ngời, một khuôn mặt chữ quốc, nhìn qua không giận tự uy, ở một đám người vây quanh từ cửa thang máy đã đi tới.

"Thị trưởng..." Nhìn đến thị trưởng đại nhân lại đây, những người khác, bất kể là ai, đều là sôi nổi vẫn an, Lương Quốc Bình cũng là gật gật đầu, trực tiếp đi tới trước mặt Âu Dương Ngạo Vân cùng Lạc Thủy Văn.

"Lão Lạc, Âu Dương, này chuyện gì xảy ra? Vừa rồi ta nhìn đến Âu Dương công tử bị người đỡ đi xuống lầu..." Lương Quốc Bình vừa đến đã mở miệng hỏi.

"Lương thị trưởng, không phải ta không cho người mặt mũi, thật sự là cái tên này không biết chỗ nào tới tay tàn nhẫn, trực tiếp đã thương con ta yếu hại, ta muốn cho hắn chịu trừng phạt xứng đáng!" Âu Dương Ngạo Vân một tay chỉ vào Tô Phàm nói.

"Âu Dương, gia có gia pháp, quốc có quốc quy, nếu là hắn thật sự ra tay đã thương người, chuyện này cứ giao cho cơ quan tư pháp xử trí đi, lão Phan!"

"Có ta!" Một người mập mạp khoảng bốn mươi tuổi lập tức chui ra.

Người này đúng là Minh Châu cục trưởng, cục công an thành phố Phan Văn Lương.

"Đến đi!"

"Rõ!" Phan Văn Lương liền phải gọi người, lại nghe được thanh âm Âu Dương Ngạo Vân lại lần nữa vang lên: "Lương thị trưởng, việc này cũng không cần người phí tâm, ta sẽ tự xử lý, các người đem hắn dẫn đi cho ta!" Liền như vậy trong chớp lát thời gian, Âu Dương Ngạo Vân đã gọi tới chính mình bảo an.

"Âu Dương Ngạo Vân, người có ý tứ gì? Người là không tin nhiệm cơ quan tư pháp sao?" Lương Quốc Bình cũng là hừ lạnh nói.

"Lương thị trưởng, ta tự nhiên tin người, bất quá khuyến từ yếu hại bị thương, khả năng từ đây vô hậu, thù lớn như vậy, ta sao có thể không tự mình báo?" Âu Dương Ngạo Vân lạnh lùng nói.

"Âu Dương Ngạo Vân, người đây là muốn động tư hình phải không?" Lương Quốc Bình hoàn toàn nổi giận, làm thị trưởng Minh Châu thị, những năm gần đây ở dưới sự cai quản của hắn, Minh Châu thị mặc kệ là kinh tế vẫn là trị an, đều là liên tiếp thăng cấp, chẳng sợ những cái đó gia tộc uy tín lâu năm, cũng rất ít làm xằng làm bậy, hắn lại có thể nào dễ dàng tha thứ người khác vận dụng tư hình? Cho dù là người của Âu Dương gia tộc cũng không được!

"Lương Quốc Bình, người bị hại là nhi tử của ta, chuyện này chúng ta cũng không có báo án, cho nên căn bản không cần tư pháp lập án, liên tính người là thị trưởng thành phố, cũng không quản được chúng ta!"

"Người..." Lương Quốc Bình tức giận đến không được, hiển nhiên không nghĩ tới Âu Dương Ngạo Vân to gan như vậy.

"Mang đi!" Âu Dương Ngạo Vân nhưng căn bản mặc kệ sắc mặt của hắn, chính mình nhi tử bị người đã thương thành cái dáng vẻ kia, hắn đã cái gì đều không lo được, cho dù là đắc tội Lương thị trưởng cũng không quan tâm.

"Ai dám dẫn hắn đi!" Liền ở ngay lúc này, cửa thang máy lại vang lên một đạo thanh âm thanh thúy.

Mọi người đều là sửng sốt, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một cực phẩm mỹ nữ dáng người cao gầy đã đi tới.

Nàng ăn mặc một kiện tây trang màu đen, hạ thân là một cái quần tây màu đen, dưới chân là một đôi giày cao gót màu đen, dẫm lên trên sàn nhà phát ra thanh âm lộc cộc, nàng dáng người cực cao, mang giày cao gót ước chừng có một mét tám, một đầu mái tóc đen nhánh trát thành đuôi ngựa buộc ở sau đầu, lộ ra một trương khuôn mặt thanh thuần mỹ lệ.

Sau lưng nàng, còn đi theo vài tên nam nữ, nàng tựa như một cái nữ vương cao ngạo, bước nhanh mà đã đi tới.

Nhìn đến nữ tử này, ngay cả Lương Quốc Bình uy nghiêm trên mặt nghiêm túc cũng lộ ra một mặt ý cười.

"Tô tiểu thư, người đã đến!"

"Chào Lương thị trưởng!" Tô Viện Viện mỉm cười cùng Lương thị trưởng chào hỏi, sau đó lại quay đầu nhìn về phía Âu Dương Ngạo Vân, trên mặt đã che kín sương lạnh.

"Tô tiểu thư, ngươi đây là ý gì?" Âu Dương Ngạo Vân lông mày nhảy lên, hẳn có chút không rõ chính mình muốn mang đi tiểu tử kia, mắc mớ gì đến Tô Viện Viện?

Theo Tô Viện Viện ra trận, hội trường rất nhiều người ánh mắt đã toàn bộ rơi về phía bên này, có kinh diễm, có hâm mộ, có đổ kỵ, bất quá bây giờ tất cả mọi người là vẻ mặt tò mò.

Đúng vậy a, đây là việc của Âu Dương gia, nàng đứng ra nói cái gì?

"Âu Dương tiên sinh mới vừa nói các ngươi cũng không có báo án, cho nên căn bản không cần tư pháp lập án đúng không?" Tô Viện Viện trực tiếp lạnh lùng nói.

"Không sai!" Âu Dương Ngạo Vân nhẹ gật đầu.

"Như vậy ý của ngươi là muốn giải quyết riêng?"

"Không sai!" Âu Dương Ngạo Vân lần nữa gật đầu, ở ngay trước mặt chính mình phẩy bỏ chính mình nhi tử, nếu là không tự tay giải quyết đi, về sau Âu Dương gia mặt mũi ở đâu? Về sau bọn họ còn như thế nào ở Minh Châu thị đứng chân?

Đối với bọn hắn như vậy đại gia tộc mà nói, mặt mũi so với bất kỳ cái gì đều quan trọng.

"Lương thị trưởng, ngài cũng nghe được rồi, chuyện này Âu Dương mọi người tính toán giải quyết riêng, cho nên chuyện này cũng không nhọc đến Lương thị trưởng phí tâm, còn xin Lương thị trưởng tạo thuận lợi!" Tô Viện Viện lại quay đầu đối với Lương thị trưởng nói.

"Cái này... Được rồi!" Lương thị trưởng nhẹ giọng thở dài một tiếng, xem điệu bộ này, vị này Tô tiểu thư là tính toán vì thiếu niên kia ra mặt, chỉ là nàng vì cái gì muốn vì thiếu niên kia ra mặt? Đón thuận bênh vực kẻ yếu? Vẫn là?

"Tô tiểu thư, lời này của ngươi có ý gì? Chẳng lẽ ngươi muốn vì hắn ra mặt hay sao?" Âu Dương Ngạo Vân cũng ẩn ẩn nghe mình bạch ý của Tô Viện Viện.

"Không sai!" Tô Viện Viện dùng sức nhẹ gật đầu.

Mọi người đều là sững sốt, bao gồm Âu Dương Ngạo Vân.

"Vì cái gì?"

"Bởi vì hắn là ——" Tô Viện Viện nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, nhìn thấy chỉ là trên khuôn mặt tuấn tú soái khí kia của Tô Phàm còn mang theo một mặt nhàn nhạt mỉm cười, sau đó dứt khoát kiên quyết nói: "Thiếu gia của ta!"

Tê..

Tất cả mọi người, mặc kệ là Lương Quốc Bình, vẫn là Lạc Vân Tu, lại hoặc là Âu Dương Ngạo Vân, đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Tô Viện Viện là ai? Kia chính là Giang Nam Tô gia thiên chi kiều nữ, tuổi còn trẻ đã sáng lập ra mấy trăm tỷ tài sản, hiện giờ về nước nhập trú Minh Châu thị, sáng tạo Vân Phàm tập đoàn, chỉ là tài chính ban đầu liền vượt qua ba trăm tỷ, là ba trăm tỷ, không phải ba chục tỷ.

Cho dù là Minh Châu thị đệ nhất tập đoàn tài chính, tổng tài sản tập đoàn tài chính Lạc Thủy, cũng bất quá hơn tám mươi tỷ, chính là người ta chỉ là một cái tài chính ban đầu liền hơn ba trăm tỷ, này sau lưng sẽ có bao nhiêu tài chính? Ai cũng không rõ ràng lắm.

Khi Tô Viện Viện sáng tạo Vân Phàm tập đoàn, toàn bộ Minh Châu thị không thể nghi ngờ nhắc lên một trận gió lốc, trung tâm gió lốc này chính là cái này kêu Tô Viện Viện thiên chi kiều nữ.

Tiến sĩ hai ngành kinh tế học, quản lý học, Tô gia ngôi sao hi vọng, du học trở về liền thành siêu cấp phú hào, nữ thần trong lòng vô số nam nhân, thần tượng trong mắt trong cảm nhận của vô số nữ nhân, như vậy một cái vô số người nói chuyện say sưa, mấy ngày thời gian liền trở thành Minh Châu thị nhân vật mưa gió, thế nhưng nói cái gì?

Nói cái này thiếu niên vừa ra tay liền phẩy bỏ nhị công tử Âu Dương gia là thiếu gia của nàng.

Thiếu gia?

Không phải đệ đệ, không phải ca ca, không phải cái gì thân thích, mà là thiếu gia...

Nói một cách khác, nàng chỉ là một cái thị nữ của hắn!

Một cái thị nữ liền như vậy có tiền, như vậy thân là thiếu gia như hắn đâu?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Thần bí khó lường

Lạc Thủy Yên giống như gặp quỷ nhìn về phía Tô Phàm, tên hỗn đản này, cái gia hỏa này đi học đều phải đón xe, lại là tổng tài của Vân Phàm tập đoàn, thiếu gia của Tô Viện Viện - Minh Châu thị đệ nhất nữ phú hào?

Chẳng sợ nàng sớm đoán được Tô Phàm thân thế không đơn giản, nhưng cũng không có nghĩ đến không đơn giản đến mức này nông nổi.

Tất cả mọi người bị tin tức này gây kinh hãi.

Một cái thị nữ liền bức này có tiền, thân là thiếu gia hẳn rồi cuộc có thân phận gì? Vẫn là nói, những cái đó tài sản vốn dĩ thuộc về hắn, Tô Viện Viện chỉ là thay thế xử lý?

Đúng rồi, nhất định là cái dạng này, tiểu tử này sợ mới là thân tôn tử của Tô gia lão thái gia đi?

Bất quá dù vậy, một cái công tử giá trị con người hơn trăm tỷ, cũng là một cái tồn tại cực kỳ khủng bố, đặc biệt là Lạc Vân Tu, đã nghĩ đến mặt khác một cái cấp độ, hiện giờ Âu Dương Minh Tu căn bản là phế bỏ, chính mình cũng coi là đặc tội Âu Dương gia, muốn lại cùng Âu Dương gia liên hôn cơ hồ không có khả năng.

Mà chính mình nữ nhi thoát nhìn cùng tiểu tử này quan hệ không tệ, nếu là bọn họ đi tới cùng nhau.

Kia...

Nghĩ đến Vân Phàm tập đoàn hơn trăm tỷ tài chính, lại thêm chính mình Lạc Thủy tập đoàn tài chính, một khi liên hợp cùng một chỗ, cho dù là Âu Dương gia tộc như vậy thế gia, cũng muốn cân nhắc một chút đi?

Chính mình là giàu có không sai, Vân Phàm tập đoàn cũng là giàu có, chính là khi hai cổ tân quý có tiền nhất liên hợp cùng một chỗ, liền tính những cái đó lão thế gia thì thế nào?

Bảng vào tài lực trong tay bọn họ, hoàn toàn có thể ảnh hưởng hướng đi của toàn bộ Minh Châu thị.

Đến lúc đó, còn e ngại cái gì?

Chỉ là này trong chớp mắt, Lạc Vân Tu đã có tính toán của mình.

Âu Dương Ngạo Vân cũng bị một câu này gây kinh hãi, làm gia trưởng Âu Dương gia tộc, hắn ở Minh Châu thị cũng là nhân vật vang dội, có lẽ bên ngoài tài lực không bằng Lạc Thủy tập đoàn tài chính, chính là thế gia nội tình lại không phải một cái tân quý có thể so sánh được, ở trong mắt bọn họ những người này, cho dù Lạc Vân Tu cũng chỉ là một cái nhà giàu mới nổi mà thôi.

Chỉ cần hắn nguyện ý, hoàn toàn có thể chậm rãi đùa chết Lạc Vân Tu, dù sao, sản nghiệp của Lạc Vân Tu cơ hồ đều ở trong nước.

Chính là Vân Phàm tập đoàn bất đồng, tất cả tài chính của Vân Phàm tập đoàn cơ hồ đều đến từ nước ngoài, rất nhiều sản nghiệp của bọn họ cũng ở nước ngoài, hơn nữa rồi cuộc có bao nhiêu tài chính, hiện tại ai cũng đoán không được, nhưng có một chút có thể khẳng định là, khi tài lực đạt tới độ cao nhất định, lượng tiền sẽ sinh ra chất biến, liền tính là nhà giàu mới nổi, cũng là có thể chấn động một phương nhà giàu mới nổi, huống chi, đối phương vẫn là người của Tô gia ở Giang Nam, Tô gia, chẳng sợ những năm này xuống dốc, nhưng nguồn gốc gia tộc so với Âu Dương gia tộc còn muốn xa xôi.

Gia tộc đương thời, tăng thêm tài lực khổng lồ, cái này căn bản là vô địch tồn tại.

Cái này cũng tuyệt đối không phải Lạc Vân Tu vốn không hề căn cơ có thể so sánh được.

Có lẽ, cùng bọn hắn so ra, Âu Dương gia duy nhất ưu thế chính là Minh Châu thị bản thổ thế lực.

Chỉ là, như vậy ưu thế đối với lợi ích trên hiện thực mà nói, là cỡ nào tái nhợt vô lực!

Một khi cùng bọn hắn khai chiến, Âu Dương gia có thể ngăn cản sao?

Tất cả mọi người ở phòng đoán Tô Phàm cùng Tô Viện Viện chân thực quan hệ, cũng ở suy nghĩ sâu xa lão bản chân chính của Vân Phàm tập đoàn.

Chỉ có Lương Quốc Bình kinh ngạc nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, khi thấy cái khuôn mặt tuấn tú kia, lại nghĩ tới chính mình lãnh đạo từng cho mình nói qua chiếu cố nhiều hơn Vân Phàm tập đoàn, ần ần nghĩ tới cái gì.

"Hào hào hảo!" Lúc này, Âu Dương Ngạo Vân đã từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, cứ việc biết rõ cùng Tô Viện Viện là địch thật là không khôn ngoan, nhưng là đến lúc này, hắn đã không có đường lui.

Chính mình nhĩ tử bị phế bỏ, nếu là không tại trên người Tô Phàm làm chút cái gì, Âu Dương gia về sau cũng không cần ở Minh Châu thị dừng chân.

Như vậy thể diện, Âu Dương gia chịu không nổi, bọn họ chỉ còn lại một con đường, đó chính là hoàn toàn đánh tan toàn bộ Vân Phàm tập đoàn.

Nói xong này một câu, Âu Dương Ngạo Vân xoay người rời đi, cái này tiệc tối vì nghênh đón Vân Phàm tập đoàn nhập trú Minh Châu thị, hắn đã không cần thiết lại tham gia đi xuống.

Hắn thậm chí không có nhìn Lạc Vân Tu liếc mắt một cái, đơn giản là hắn hiểu được, theo Tô Viện Viện xuất hiện, Lạc Vân Tu khẳng định đã cắt đứt tâm tư cùng chính mình liên hôn, nếu là mình lại đi hỏi nhiều một câu, đây không phải là tự và mặt sao?

"Đúng rồi, Lạc tổng, người xem thiếu gia nhà chúng ta tuấn tú lịch sự, đối với nhà người lệnh ái cũng là lẫn nhau yêu thích có thêm, người sẽ không phải lại ngăn cản nàng cùng thiếu gia nhà chúng ta tiếp xúc đi?"

"Ha ha, Tô tổng nói đùa, chuyện của người tuổi trẻ, liền từ người trẻ tuổi chính mình đi xử lý là được rồi, chỉ cần bọn họ thích, làm cái gì đều được, ha ha ha!"

Quả nhiên, Âu Dương Ngạo Vân còn không có đi đến đầu bậc thang, liền nghe được thanh âm Lạc Vân Tu cùng Tô Viện Viện truyền đến, Âu Dương Ngạo Vân một cái lão đảo, suýt nữa té ngã trên đất.

Cái Lạc Vân Tu này, dù sao cũng là chủ tịch tập đoàn tài chính lớn, này tốc độ biến sắc mặt cũng quá nhanh đi?

Bất quá vừa nghĩ tới Lạc gia cùng Tô gia một khi liên hợp sinh ra đáng sợ ảnh hưởng, Âu Dương Ngạo Vân nhanh chóng bước nhanh hơn, hắn nhất định phải thừa dịp thời điểm Vân Phàm tập đoàn đặt chân chưa ổn cho một kích mãnh liệt nhất, bằng không đợi bọn họ hoàn toàn đứng vững gót chân, muốn lại đối phó đã có thể phiền toái, về phần thù của chính mình nhĩ tử, càng là không có biện pháp báo.

"Thiếu gia, ngài nếu là không thích nơi này, không bằng liền mang Lạc tiểu thư đi ra ngoài chơi một chút đi, nếu là đói bụng, vậy liền lập tức trở lại, ta cho người làm ăn ngon!" Tô Viện Viện quay đầu mỉm cười hướng tới Tô Phàm nói.

Mọi người lại là cả kinh, Tô tổng, tổng tài hành chính của tập đoàn tài chính Vân Phàm, nỡ lệ cùng trí tuệ cùng tồn tại, lại muốn đích thân vì thiếu niên này nấu cơm? Thậm chí liền hoan nghênh hội vì nàng chuẩn bị đều không tham gia, chẳng lẽ hắn thật là thiếu gia của nàng?

"Ha ha, Viện tỷ, người vẫn là trước làm việc của người đi, ta mang Thủy Yên đi ra ngoài chơi!" Tô Phàm cười ha ha một tiếng, kéo Lạc Thủy Yên liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Hắn chính là biết rõ, Tô Viện Viện vừa mới nhập trú Minh Châu thị, gia tộc bên kia khẳng định không có khả năng cho quá nhiều trợ giúp, nhiều nhất chỉ là âm thầm chiếu cố một chút, rất nhiều chuyện đều cần dựa vào nàng một người xử lý, hôm nay trận tiệc tối này, chính là vì nàng chuẩn bị, Minh Châu thị các đại nhân vật nổi danh đều ở nơi này, nếu là nàng lại đi nữa, đặc biệt đã có thể không phải một cái Âu Dương gia, kia chính là toàn bộ quý nhân Minh Châu thị, đến lúc đó, liên tính lão cha của mình tự mình đến đây, cũng chưa chắc có tác dụng.

"Vậy được rồi, thiếu gia chơi đến vui vẻ điểm, cũng muốn chú ý chính mình an toàn!" Tô Viện Viện hơi hơi mỉm cười, bất quá một lát thời gian, đã thay đổi ba khuôn mặt.

Đối đãi Lương Quốc Bình, đó là nữ cường nhân cao quý trang nhã, có tri thức hiểu lễ nghĩa, đối đãi Âu Dương Ngạo Vân, đó là nữ tổng tài vênh vào hung hăng, đối đãi Tô Phàm, nhưng trong nháy mắt biến thành đại tỷ hòa ái dễ gần.

Mỗi một lần đổi mặt, đều là như thế như si như say, xem đến mọi người một trận kinh diễm.

Ngay cả Lạc Thủy Văn, cũng là si ngốc nhìn, ngay cả chính mình tỷ tỷ và Tô Phàm đi cũng không biết!

"Ân!" Tô Phàm cũng mặc kệ này đó, trực tiếp lôi kéo Lạc Thủy Yên vẫn còn trong khiếp sợ đi xuống lầu, nhưng thật ra không có gặp gỡ người của Âu Dương gia, lấy thân phận của Âu Dương Ngạo Vân, đã không có biện pháp ngay tại trận mang đi Tô Phàm, đương nhiên sẽ không ở phía dưới làm ra chuyện bất cớ hấn.

Một đầu chui vào Maserati màu ngân bạch, Lạc Thủy Yên lúc này mới hơi hơi phục hồi tinh thần lại.

"Hắc hắc, ta giúp người ân tình lớn như vậy, người có phải hay không nên báo đáp ta?" Nhìn đến khuôn mặt Lạc Thủy Yên còn có chút kinh lăng, Tô Phàm cười nói.

"Người muốn như thế nào báo đáp?" Lạc Thủy Yên cơ hồ là xuất phát từ bản năng đáp, hôm nay Tô Phàm cho nàng chấn động thực sự quá lớn quá lớn.

"Người qua đây!" Đòi đến ghế điều khiển Tô Phàm hướng tới Lạc Thủy Yên ngoắc ngón tay, ánh mắt lại là nhìn về phía đôi môi hồng nhuận gợi cảm kia

của Lạc Thủy Yên...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Một mình xông vào Dạ Lai Hương

Đổi thành những người khác, hoặc là đổi thành những thời khắc khác, ai dám như vậy đối với Lạc Thủy Yên câu ngón tay, nhất định là một châu giáo huấn, chính là giờ khắc này Lạc Thủy Yên lại phảng phát như mất hồn, thế nhưng thật sự hướng tới Tô Phàm nhích lại gần.

Sau đó Tô Phàm cũng không biết từ chỗ nào tới dừng khí, bỗng nhiên một phen ôm cô Lạc Thủy Yên, sau đó cả khuôn miệng đều hôn lên, một ngụm hôn lên Lạc Thủy Yên môi đỏ.

Không đợi Lạc Thủy Yên phản ứng, Tô Phàm đầu lưỡi đã vói vào trong miệng nàng, đụng chạm tới nàng hương mềm đầu lưỡi, chưa từng có bị người hôn qua Lạc Thủy Yên thân thể mềm mại chính là run lên.

Vốn dĩ có chút kinh ngạc trong óc càng là trống rỗng? Hắn vì cái gì muốn hôn chính mình? Chẳng lẽ hắn thích chính mình sao?

Nếu thật là như vậy, kia chính mình nên làm cái gì bây giờ? Đẩy hắn ra? Nghĩ đến hắn phía trước vì chính mình làm hết thủy, Lạc Thủy Yên trong lòng một cuộn chỉ rối.

Liên như vậy nháy mắt thời gian, Tô Phàm một cái khác ma trảo đã leo lên ngực Lạc Thủy Yên, trảo một cái đã bắt được một đoàn mềm mại kia, lễ vấy chất liệu viền ren chộp vào trong tay, chỉ cảm thấy một trận trơn mềm mềm mại.

Đột nhiên bị tập kích, Lạc Thủy Yên không có hướng về ngày trước giống nhau đẩy ra Tô Phàm, ngược lại thân thể mềm mại một trận loạn run, thân thể nhiệt độ cơ thể cũng là mạc danh một trận âm lên, Tô Phàm bàn tay to càng thêm không khách khí, lại là dùng sức bóp nhẹ một phen, mà hôn miệng Lạc Thủy Yên cũng là càng thêm dùng sức.

Liên ở thời điểm Lạc Thủy Yên cho rằng Tô Phàm muốn đối với nàng tiến hành bước kế tiếp động tác, lại nhìn đến Tô Phàm bỗng nhiên buông lỏng ra nàng, ngồi thẳng thân mình.

"Hảo, cái này coi như là là báo đáp đi!" Sau khi nói xong, Tô Phàm đã một phen phát động xe thể thao.

Lạc Thủy Yên khuôn mặt đỏ bừng, nhìn Tô Phàm chừng chặc đang hoảng phát động xe thể thao, trong mắt sát khí đột nhiên ngưng tụ.

Tên vương bát đản này, hắn có ý gì, hắn sờ soạng chính mình, hôn chính mình, chẳng lẽ chính là thù lao trợ giúp mình? Hắn đem mình thành cái gì? Tên hỗn đản này.

Lạc Thủy Yên liền phải bão nổi, lại nghe được tiếng chuông điện thoại di động của Tô Phàm vang lên.

"Uy!" Tô Phàm tiếp lên điện thoại.

"Hội trưởng, cứu ta..." Đầu điện thoại bên kia, truyền đến một trận thanh âm thâm trầm.

"Người là ai a?" Tô Phàm một trận không hiểu ra sao.

"Ta là Vương Lỗi..."

"Vương Lỗi? Vương Lỗi là ai?" Sau nụ hôn vừa rồi, tiểu tâm can còn không ngừng đập thình thịch thình thịch, đầu Tô Phàm còn không có hoàn toàn thanh tỉnh.

Vừa rồi hôn nồng nhiệt đồng dạng làm hắn tim đập gia tốc, hô hấp dồn dập, nếu không phải lo lắng Lạc Thủy Yên phản ứng lại đây giết chính mình, hắn chính là thật muốn vẫn tiếp tục luôn hôn môi.

"Tô Phàm, hai cái thủ hạ của ngươi, còn có nữ nhân của ngươi, hiện tại trong tay của ta, nếu ngươi không nghĩ bọn họ không thấy được mặt trời ngày mai, tốt nhất lập tức đến quán bar Dạ Lai Hương! Đứng rồi, nhớ kỹ, một người tới!" Liên ở ngay lúc này, đầu điện thoại bên kia truyền đến một trận thanh âm âm lãnh.

Nghe được thanh âm này, Tô Phàm nhanh chóng thanh tỉnh lại, đây là thanh âm của Quý Vương Tiêu Đẳng.

Muốn hỏi lại, bên kia đã cúp điện thoại!

Hai cái thù hạ? Một cái là Vương Lỗi, như vậy một cái khác hẳn là Lâm Nguyên, bọn họ gia nhập Long Diệu hội, này không phải là đắc tội Lí Hạo sao? Về phần nữ nhân, kia hẳn là Điền Hiểu Tĩnh.

Tiêu Đăng, người tên vương bát đản này, lần trước buông tha người, người thế nhưng dám đối với Hiểu Tĩnh động thủ, thật sự cho rằng ta không dám giết người sao?

"Xướng xe..." Tô Phàm thu hồi điện thoại, hướng tới Lạc Thủy Yên nói.

Đối phương điểm danh kêu hẳn một người đi, hẳn cũng không muốn mang Lạc Thủy Yên đi mạo hiểm.

"Làm cái gì?" Lạc Thủy Yên sững sốt, đây chính là xe của mình, người dựa vào cái gì đuổi ta xướng xe?

"Xướng xe..." Ai biết Tô Phàm lại phát ra một tiếng rít gào.

Nhìn đến Tô Phàm kia bộ dáng dữ tợn, Lạc Thủy Yên cả người đều là sững sốt, cường thế như nàng, thế nhưng cũng không tự chủ được xướng xe.

Cửa xe đều còn không có đóng lại, liền nhìn đến Tô Phàm giẫm mạnh chân ga, Maserati màu ngân bạch nháy mắt vọt ra ngoài.

"Mẹ kiếp, Tô Phàm, người có ý gì, đó là xe của ta!" Thẳng đến Tô Phàm rời đi, Lạc Thủy Yên lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

"Tỷ tỷ, làm sao vậy? Như thế nào chỉ có một mình người? Tô Phàm đâu?" Đúng lúc này, Lạc Thủy Văn đồng dạng chạy xướng lầu đã đuổi tới.

"Xe của người đâu?" Nghĩ đến Tô Phàm trước đó tiếp một cái điện thoại, lại bỗng nhiên biến sắc, Lạc Thủy Yên ần ần cảm thấy có chút không ổn, lập tức mở miệng nói.

"Kia..." Lạc Thủy Văn chỉ chỉ cách đó không xa một chiếc Audi r8 có tạo hình độc đáo.

"Chìa khóa xe!" Lạc Thủy Yên đưa tay ra.

"Này!" Lạc Thủy Văn ngoan ngoãn giao ra chìa khoá, Lạc Thủy Yên xoay người liền hướng r8 chạy đi.

"Tỷ, người đi đâu vậy, chờ ta một chút, ta cũng muốn đi!" Lạc Thủy Văn lúc này mới cảm giác được tựa hồ có cái gì đại sự, vội vàng đi theo...

Quán bar Dạ Lai Hương, đây là một cái quán bar bình thường trên đường Mân Nam Tây, ngày bình thường sinh ý không nóng không lạnh, về phần hôm nay, cửa quán bar càng là treo một cái bảng hiệu "Ngừng kinh doanh để sửa chữa".

Bất quá cánh cửa quán bar lại không có đóng lại, hai cái lưu manh ăn mặc quái dị, tóc nhuộm đỏ đỏ xanh xanh đang đứng tại cửa ra vào trông coi, không cho phép những người khác đi vào.

Liền ở ngay lúc này, một chiếc xe thể thao màu ngân bạch "Bạch!" một tiếng dừng ở cửa quán bar, hai tên lưu manh liền nhìn đến một người thiếu niên ăn mặc khéo léo soái khí từ trên xe nhảy xuống tới, trực tiếp đi tới cửa quán bar.

"Thật xin lỗi, vị tiên sinh này, quán bar hôm nay không buôn bán!" Người có thể lái nổi Maserati kia nhưng tuyệt đối là kẻ có tiền, hai tên tiểu đệ tự nhiên không dám đắc tội, lập tức liền tiến lên nói.

Tô Phàm căn bản không có ý định phản ứng hai người, nhanh như tia chớp một cước đá ra, đá vào bụng nhỏ của một trong hai tên đó, tên tiểu lưu manh kia căn bản không có nghĩ đến Tô Phàm vừa đến đã động thủ, càng không nghĩ đến chính là hắn khí lực thế nhưng lớn như vậy, chỉ cảm thấy bụng nhỏ một trận đau nhức, sau đó thân thể của mình không tự chủ được bay lên, phá tan cửa quán bar, trực tiếp bay đến bên trong.

Một tên tiểu đệ khác cả người đều là sững sốt? Gia hỏa này là ai? Cũng dám tới quán bar Dạ Lai Hương nháo sự?

Liền phải phát ra kinh hô, Tô Phàm trao một cái đã bắt được đầu của hắn, đối với bên cạnh cửa kính liền như vậy ném tới.

"Rầm!" Một tiếng giòn vang, cửa kính to như vậy toàn bộ vỡ vụn ra, vô số mảnh thủy tinh rơi xuống đất, nam tử đầu đồng dạng phá vỡ một cái lỗ máu, đỏ tươi máu hoa hướng xuống chảy ròng, toàn bộ đầu cũng là một trận choáng váng.

Tô Phàm dường như ném chó chết một dạng đem hắn quăng trên mặt đất, sau đó nhấc chân đi vào cửa quán bar, liền như vậy từ trên người tên lưu manh ngã xuống đất kia bước qua đi.

Lúc này, trong quán rượu vây đầy người, liếc mắt nhìn lại, sợ là không dưới trăm người, những người này một đám hung thần ác sát, đúng lúc vừa thấy thành viên của bang hội ngã xuống, nghe được thanh âm ngoài cổng, tất cả mọi người không tự chủ được quay đầu trông lại, sau đó liền nhìn đến Tô Phàm ăn mặc một bộ khéo léo xiêm y đi nhanh mà vượt tiến vào.

Rất nhiều người trên mặt đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, gia hỏa này là ai?

Một người liền dám đến Dạ Lai Hương nháo sự?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Tam côn (3 gậy)

Tô Phàm ánh mắt nhanh chóng nhìn quét một lần toàn trường, liền nhìn đến giữa đại sảnh trên sân khấu quán bar, chính treo hai cái nam tử bị lột sạch quần áo, trên người của bọn hắn che kín vết máu, rất nhiều nơi thậm chí da tróc thịt bong, rõ ràng là bị roi quất mạnh tạo thành, lại nhìn mặt mũi của bọn hắn, không phải Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên lại là người nào? Mấy tên cận bã này, đối với học sinh cũng xuống tay nặng như vậy.

Mặc kệ như thế nào, Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên hiện tại cũng là thành viên Long Diệu hội, hiện tại bị người đã thương thành cái dạng này, này kêu hắn làm sao có thể không giận?

Ánh mắt đảo qua toàn trường, lập tức dừng ở trên người nam tử ngồi ở phía trước trên ghế sa lon.

Người này có một đầu đinh, từng sợi tóc dựng thẳng lên, một trương mặt chữ quốc, nhìn qua cực kì bрут, ở phía sau hắn, còn đứng hai người chính mình đã gặp mặt qua - Lý Cường cùng Lý Hạo, mà Quý Vương Tiêu Đăng, lại không thấy bóng dáng.

"Ta là Tô Phàm, ta tới, thả người đi!" Đi thẳng tới trước người nam tử, Tô Phàm nhàn nhạt nói.

"Hào, hảo, quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên, có cá tính, bất quá, ngươi kêu ta thả người ta liền thả người, ta chẳng phải là thật mất mặt?" Nhìn đến Tô Phàm phá cửa mà vào, Tần Liệt cười lạnh nói.

"Ngươi muốn như thế nào? Nói thẳng ra?" Tô Phàm lạnh lùng nói.

"Ha ha, Tiêu Đăng, xuất hiện đi, việc này ngươi tính toán như thế nào?" Tần Liệt cười ha ha, cả người tựa vào trên ghế sa lon, móc ra một điều thuốc, bắt đầu hút.

Theo thanh âm của hắn, nhìn thấy Tiêu Đăng ăn mặc áo ba lỗ màu đen kéo lấy tóc Điền Hiểu Tinh từ phía sau đi ra.

"Điền Hiểu Tinh đâu?" Nhìn đến Tiêu Đăng ra, Tô Phàm tức giận hừ nói.

Tiêu Đăng nhẹ nhàng phất tay, sau đó liền nhìn đến trong đám người tránh ra một con đường, ngay sau đó hai tên yêu điểm nữ lang vóc người nóng bỏng liền như vậy kéo lấy Điền Hiểu Tinh từ bên trong phòng đi ra.

Điền Hiểu Tinh bị thay một kiện váy ngắn màu đỏ bọc ngực, không chỉ có lộ ra đùi trắng nõn, một đôi bộ ngực vĩ đại kia cũng là lộ ra hơn phân nửa, thâm thúy khe rãnh đủ để cho tất cả nam nhân ở đây chảy nước miếng, ngay cả hai tên nữ nhân kia ở thời điểm nhìn về phía bộ ngực này cũng tràn ngập đồ kỵ.

Chính là Tô Phàm không có chảy nước miếng, cũng không có cảm thấy trông mà thèm, có đến chỉ là trước nay chưa từng có tức giận, đơn giản là thời khắc này nửa bên mặt Điền Hiểu Tinh đều là sưng vù, còn có rõ ràng dấu tay, ngay cả trên đùi của nàng, cũng có vết ngón, trong mắt càng là lệ quang lấp lánh, bất quá khi nhìn đến Tô Phàm, sợ Tô Phàm lo lắng nàng cũng không có khóc lên, chỉ là không ngừng lấy ánh mắt nói cho Tô Phàm đi mau.

Chỉ là Tô Phàm sao có khả năng đi.

"Các ngươi đối với hắn làm cái gì?" Tô Phàm cơ hồ là đè nén phẫn nộ trong lòng, lạnh giọng hừ nói.

"Ha ha, có thể làm cái gì? Còn không phải là nàng không nghe lời, cho một ít giáo huấn sao?" Tiêu Đăng khề cười nói.

"Buông nàng ra!" Tô Phàm nắm tay chặt chẽ niết cùng một chỗ, trên nắm tay gân xanh từng chiếc ứa ra, đám hỗn đản này, vì cái gì muốn đem Điền Hiểu Tinh mặc thành cái dạng này? Vì cái gì muốn tra tấn Điền Hiểu Tinh? Có chuyện gì nhắm vào mình là được rồi.

"Vẫn là Liệt ca câu nói kia, ngươi nói thả liền thả?" Tiêu Đăng hừ lạnh nói.

"Ngươi muốn như thế nào?" Tô Phàm đè thấp thanh âm.

"Rất đơn giản, các vị huynh đệ ở đây vốn là tính toán làm nàng vì đoàn người nhảy đoạn điểm vũ trụ hứng, chính là nàng lại chết sống không phối hợp, vừa lúc ngươi đã đến rồi, như vậy ngươi liền thay thế nàng làm mọi người vui vẻ đi!" Tiêu Đăng ha ha cười nói.

"Ngươi muốn ta khiêu vũ?" Tô Phàm lông mày nhảy lên, thân là kinh thành đệ nhất ăn chơi trác táng, thế nhưng bị người bức bách đến tình trạng nhảy diêm vũ, đây quả thực là thiên phương dạ đàm.

"Ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều, liền ngươi này đáng người, như thế nào có thể cùng Hiểu Tĩnh so sánh, khiêu vũ coi như xong, chúng ta tới chơi cái trò chơi?"

"Cái gì trò chơi?" Hiện tại Điền Hiểu Tĩnh bị đối phương khống chế, chẳng sợ Tô Phàm trong lòng tức giận không thôi, cũng không thể không nhẫn nại tính tình nghe, dù sao đây là bên ngoài trường, nếu là thật chọc nóng nảy bọn họ đối với Điền Hiểu Tĩnh làm chút cái gì, đến lúc đó đã có thể hối hận không kịp.

"Rất đơn giản, ngươi đứng ở nơi đó, không được động thủ, chỉ cần có thể chịu đựng chúng ta một người ba chiều, còn có thể đứng lên, ta liền thả một người như thế nào?" Tiêu Đăng ha ha cười nói, nụ cười trên mặt là loại kia âm lãnh đáng sợ.

"Không cần, Tô Phàm, không cần đáp húng hấn, ngươi đi mau, không cần lo cho chúng ta, hấn không dám đem chúng ta như thế nào!" Tô Phàm còn không có mở miệng, Điền Hiểu Tĩnh đã không nhịn được rống to.

Nếu là Tô Phàm thật sự đáp ứng, đây chẳng phải là mặc người giẫm niết sao?

"Ba!" Ai biết nàng vừa mới mở miệng, một nữ tử bên cạnh nàng đã phiến một cái tát ở trên mặt nàng.

"Câm miệng, nơi này nào có chỗ cho ngươi nói chuyện!"

Tô Phàm trái tim kịch liệt run rẩy, nhìn một chút tên nữ tử đánh Điền Hiểu Tĩnh, sát ý lạnh như băng toát ra.

"Hào, ta đáp ứng!" Cố nén xúc động tiến lên đem nó hành hung một trận, Tô Phàm lần nữa nhìn về phía Tiêu Đăng, nhàn nhạt nói.

"Hào, thống khoái, cái thứ nhất, ai lên!" Tiêu Đăng cười ha ha, trực tiếp mở miệng nói, nhìn về phía Tô Phàm ánh mắt tràn ngập trò đùa dai.

"Ta tới!" Cùng là lớp năm thứ hai ban ba Lí Hạo là cái thứ nhất đứng dậy, đối với Tô Phàm, hấn chính là hận thấu xương, không chỉ có cướp đi nữ nhân chính mình âu yếm, còn làm vị trí lão đại lớp học của mình khó giữ được, thậm chí ngay cả chính mình hai cái chó săn cũng đầu phục hấn, kia nhưng coi là thù mới hận cũ.

Nói chuyện đồng thời, Lí Hạo đã rút ra một cây ống thép, trực tiếp đi tới trước người Tô Phàm.

Nhìn Tô Phàm so với chính mình còn muốn cao hơn nửa cái đầu, Lí Hạo khoe miệng hiện ra một mặt băng lãnh ý cười: "Tô Phàm, ngươi không phải rất ngu bức sao? Hiện tại không phải là rơi xuống trong tay ta sao?"

Nói chuyện đồng thời, Lí Hạo đã giơ lên ống thép trong tay, toàn lực hướng tới Tô Phàm đập tới!

"Không cần..." Sau lưng truyền đến tiếng kinh hô của Điền Hiểu Tĩnh, chính là như vậy thanh âm nghe vào trong tai Lí Hạo là như thế chói tai, càng là lại một lần nữa gia tăng một phen lực đạo.

"Ầm!" một tiếng, chung quy không dám nháo ra mạng người, ống thép lớn bằng cánh tay trẻ mới sinh hung hăng nện ở đầu vai Tô Phàm, Tô Phàm thân mình chính là run lên, bất quá cũng không có bị nện đến ngã xuống, chỉ là cảm thấy bả vai một trận đau nhức, xương vai phảng phất như nứt ra rồi.

Mất thấy Tô Phàm bị chính mình như vậy dùng sức đập một cái, thế nhưng cũng không có ngã xuống, thậm chí liền rên đều không có rên một tiếng, Lí Hạo sắc mặt có chút không nhịn được.

Lập tức lại một lần nữa nâng lên ống thép, hướng tới cẳng chân của Tô Phàm hung hăng quét tới.

Lại là một kích nện ở trên cẳng chân, Tô Phàm thân mình lung lay, lại một lần nữa đứng thẳng thân mình.

"Hai lần!" Đối mặt một màn như vậy, Lí Hạo then quá thành giận, sau đó nâng lên ống thép liền hướng đầu Tô Phàm đập tới.

"Ầm!" một tiếng giòn vang, ống thép nện ở trên trán Tô Phàm, chẳng sợ tố chất thân thể của Tô Phàm khác hẳn với thường nhân, chính là bị ống thép này đập đến, cũng là nện đến đầu rơi máu chảy, tức khắc liền có máu tươi theo khuôn mặt chảy xuôi xuống dưới, chính là hấn quả thực là không có rên một tiếng.

Nhìn dòng máu đỏ tươi kia, Điền Hiểu Tĩnh, Vương Lỗi, bao gồm Lâm Nguyên đều choáng tại chỗ, Tô Phàm thế nhưng vì bọn họ cứng rắn chịu đựng ba gậy, đặc biệt là một gậy cuối cùng này, quả thực chính là muốn mệnh của hấn a...

Mất thấy chính mình một cơn này cũng không có đem Tô Phàm đập ngã trên mặt đất, Lí Hạo sắc mặt cực kỳ khó coi, chính mình đã dùng ra khí lực lớn nhất, còn nện ở trên đầu của hấn, hấn đều không có việc gì, ở trong mắt các vị đại ca, ta có thể hay không quá vô dụng.

"Lão tử cũng không tin ngươi là đầu đồng cánh tay thép!" Then quá thành giận Lí Hạo lại một lần nữa giơ lên ống thép, dùng ra khí lực cả người, lại một lần nữa đánh về phía đầu Tô Phàm..

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tô Phàm ngã xuống đất

"Ba!" Chính là lúc này đây, Tô Phàm lại không có lại để hấn cường đập, mà là trào một cái đã bắt được cổ tay của hấn, ánh mắt lạnh như băng xuyên thấu qua dòng máu đỏ tươi dừng ở trên mặt Lí Hạo.

"Một người ba chiêu, người đã đánh xong!" Giọng nói rơi xuống nháy mắt, một cước đá vào bụng nhỏ của Lí Hạo, lực lượng khủng bố nháy mắt đem hấn đá bay ra ngoài, nặng nề mà ngã trên mặt đất, liên tục lăn đến mấy vòng mới ngừng lại được, toàn bộ đầu đến mồ hôi lạnh ứa ra.

"Thả người..." Tô Phàm lại không có để ý tới Lí Hạo thống khổ, mà là nhìn về phía Tiêu Đăng.

"Hạo, thả người..." Tiêu Đăng cũng không nghĩ tới Tô Phàm năng lực chịu đựng mạnh như vậy, liên tục thừa nhận rồi ba cơn, đều còn có thể bảo trì đứng thẳng.

Theo giọng nói của hấn rơi xuống, một người lưu manh khác lập tức đem Vương Lỗi đang treo ở phía trước thả xuống dưới, đồng thời buông lỏng ra dây thừng của hấn.

"Phàm ca..." Vương Lỗi cơ hồ là té ngã lộn nhào tới trước người hấn, trong mắt đã sớm bị nước mắt bao phủ, hấn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm đối với bọn hấn tốt như vậy, vì hấn, cam nguyện chịu đựng ba gậy của Lí Hạo.

"Cái gì cũng không cần nói, đi ra ngoài trước!" Tô Phàm nhàn nhạt nói.

Vương Lỗi há miệng thở dốc, muốn nói cái gì, nhưng là nhìn đến khuôn mặt băng lãnh kia của Tô Phàm, cũng không dám nói nhiều một câu, chỉ là xoay người liền hướng ra phía ngoài đi đến, trong lòng của hấn đã âm thầm thề, về sau cái mạng này của mình chính là của Tô Phàm.

"Kế tiếp là ai, tới đi!" Đợi đến Vương Lỗi ra quán bar, Tô Phàm lại một lần nữa đưa ánh mắt về phía Tiêu Đăng.

"Ta tới đi!" Lý Cường muốn bước ra khỏi hàng, lại bị Triệu Thiên Hồ một phen giữ chặt, sau đó liền nhìn đến hấn cầm lấy một cây gậy gỗ gần hai mét đi ra, tuy rằng là gậy gỗ, tuy nhiên lại có phẩm chất nắm đấm, nhìn qua nặng nề vô cùng, một gậy này, nếu là nện ở trên đầu, thế nào cũng phải đầu nở hoa.

Tần Liệt cau mày.

"Liệt ca, yên tâm, ta sẽ không giết hấn!" Tựa hồ là nhìn ra Tần Liệt nghi hoặc, Triệu Thiên Hồ nói thẳng nói.

Tần Liệt lúc này mới nhẹ gạt đầu, sau đó Triệu Thiên Hồ trực tiếp đi tới trước mặt Tô Phàm, nhìn cái này nam tử đã từng cho chính mình lớn nhất vũ nhục, sắc mặt cực kỳ bình tĩnh.

"Người là một hán tử, ta cũng không làm khó người, chỉ cần người tiếp một gậy là được!" Sau khi nói xong, hai tay nhanh chóng nâng lên cây gậy gỗ thật dài kia, nhanh như tia chớp hướng tới bả vai Tô Phàm chém tới.

Khí lực của hấn cực lớn, cây gậy trên không trung phát ra hô hô tiếng gió, ngay cả người bên cạnh nghe cũng là một trận sợ hãi, chính là Tô Phàm lại là lông mày đều không hề nhú một chút, thậm chí không có một chút động đậy thân mình, mặc cho cây gậy gỗ kia nặng nề đập tới.

"Phanh!" một tiếng vang thật lớn, gậy gỗ toàn lực nện ở trên bờ vai Tô Phàm, khủng bố lực lượng ép tới thân mình Tô Phàm chính là run lên, thế nhưng không chịu khổng chế hướng xuống quảng ngã đi, mắt thấy liền phải rơi trên mặt đất, hấn lại nhanh chóng vươn tay trái ra, chống lên mặt đất.

Sau đó tại trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người chậm rãi đứng lên.

Một đôi ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm trước người Triệu Thiên Hồ, trong miệng nhàn nhạt nói ra: "Còn muốn tới sao?"

Chính mình đã dùng ra khí lực lớn nhất, vẫn như cũ không có biện pháp đánh ngã hấn, Triệu Thiên Hồ cũng có chút kinh ngạc, bất quá trước đó đã nói qua chỉ đánh một gậy, hấn đương nhiên sẽ không lại lật lọng.

"Không cần!" Sau khi nói xong, Triệu Thiên Hồ cũng không quay đầu lại đi trở về đội ngũ.

Lúc này, đại sảnh to như vậy trừ bỏ tiếng khóc nức nở của Điền Hiểu Tĩnh, đều là một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người về mặt khiếp sợ nhìn Tô Phàm đứng ở đằng trước.

Chịu đựng một đòn nghiêm trọng như thế, thế nhưng có thể đứng dậy, thân thể của hắn rốt cuộc cường hãn thế nào?

Ngay cả Tần Liệt cũng không nghĩ tới tiểu tử này có thể chịu đựng đến mức này, trách không được có thể đánh bại hơn một trăm người, còn đánh trọng thương Quỷ Vương.

Lúc này đây, Tô Phàm không có mở miệng, chỉ là nhìn về phía Tiêu Đẳng.

"Thả người!" Tiêu Đẳng sắc mặt đã có chút xanh mét, gia hỏa này, liền mạnh như vậy? Chưa tính ba gậy kia của Lí Hạo, vừa rồi gậy kia của Triệu Thiên Hồ có bao nhiêu đại sức lực, hẳn chính là rất rõ ràng, cho dù là chính mình, sợ là cũng muốn bị đánh ngã trên mặt đất, nửa ngày không bò dậy nổi? Chính là hắn cũng chỉ là một cái lão đạo?

Cứ việc trong lòng rất là phẫn nộ, nhưng Tiêu Đẳng cũng coi như là cái người hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Lâm Nguyên nhanh chóng bị thả xuống dưới, bất quá hắn cũng không có giống Vương Lỗi như thế bỏ nhào vào trước mặt ôm đùi Tô Phàm, chỉ là hướng tới Tô Phàm quan sát, sau đó trực tiếp đi ra ngoài, trong lòng của hắn, đồng dạng thê, mạng của mình, sau này sẽ là của Tô Phàm, đi theo lão đại như vậy, cho dù chết cũng đáng được.

Rất nhanh, Lâm Nguyên cùng Vương Lỗi đều đi ra ngoài.

"Cái cuối cùng, ngươi tới sao?" Tô Phàm nhìn về phía Tiêu Đẳng.

"Không sai!" Tiêu Đẳng nhẹ gạt đầu, sau đó cầm lên cây gậy Triệu Thiên Hồ sử dụng qua, đi thẳng tới trước mặt Tô Phàm.

Nhìn cái này thiếu niên cho chính mình lớn nhất vũ nhục, trong mắt về oán độc là loại kia nồng đậm.

Sau đó cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp nâng lên gậy gỗ, toàn lực hướng tới đầu gối Tô Phàm chém tới.

"Phanh!" một tiếng, gậy gỗ thật mạnh nện ở trên đầu gối Tô Phàm, xương cốt phát ra thanh âm răng rắc, Tô Phàm tức khắc cũng có chút không chịu nổi, toàn bộ hướng phía trước ngã xuống.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tiêu Đẳng đã lại một lần nữa nâng lên gậy gỗ, đối với phần lưng của Tô Phàm hung hăng nện xuống một gậy.

"Ba!" Tô Phàm rốt cuộc không chịu nổi lực đạo như vậy, toàn bộ nằm rạp trên mặt đất.

"Tô Phàm..." Điền Hiểu Tĩnh khóc lớn, thân mình càng là liều mạng muốn vọt tới chỗ Tô Phàm, nhưng lại bị hai nữ nhân kia gắt gao giữ chặt, bằng năng dùng ra bú sữa mẹ khí lực, cũng không có biện pháp tránh thoát.

Tựa hồ là nghe được tiếng hô của Điền Hiểu Tĩnh, Tô Phàm hai tay chống lên mặt đất, nỗ lực chống đỡ lấy chính mình thân mình, ngẩng đầu hướng tới Điền Hiểu Tĩnh nhếch miệng cười một tiếng, sau đó liền phải ra sức bò lên.

Chính là Tiêu Đẳng lại một lần nữa nâng lên trong tay gậy gỗ, sau đó dùng ra toàn thân sức lực, toàn lực đập xuống.

"Ầm!" một tiếng, gậy gỗ ngay tại trần cất thành hai đoạn, một đoạn bị Tiêu Đẳng bắt lấy, một đoạn lại là trực tiếp bắn bay, thiếu chút nữa đánh tới một tên thành viên lưu manh.

Về phần Tô Phàm thân thể lại một lần ngã xuống.

"Tô Phàm..." Điền Hiểu Tĩnh lại một lần nữa ra sức giãy dụa, thế nhưng trực tiếp tránh thoát hai người lôi kéo, vọt tới trước mặt Tô Phàm, nước mắt cũng là theo khuôn mặt không ngừng chảy xuống, khóc đến là như vậy thương tâm cùng bi tráng.

Hai tên nữ tử muốn tiến lên lại một lần nữa kéo ra Điền Hiểu Tĩnh, lại bị Tiêu Đẳng duỗi tay ngăn lại, sau đó Tiêu Đẳng cũng không động thủ, chỉ là lui về phía sau mấy bước, tiện tay ném đi một nửa gậy gỗ ở trong tay, lạnh lùng nhìn này hết thấy, trò hay, vừa mới bắt đầu.

Trong đại sảnh một mảnh yên tĩnh, ánh mắt của mọi người đều dừng ở trên người Tô Phàm, chịu nhiều đá kích như vậy, hắn còn có thể đứng lên sao?

"Tô Phàm..." Điền Hiểu Tĩnh đã khóc thành một cái lệ nhân, nếu không phải vì mình, Tô Phàm sao có thể có thể bị người đá thương thành cái dạng này?

Lấy thực lực của hắn, liền tính một người bị bọn họ tìm được, cũng hoàn toàn có thể chém giết đi ra ngoài...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 44: Trò chơi chân chính

"Ta không sao!" Một trận thanh âm trầm thấp từ trong miệng Tô Phàm truyền đến, sau đó mọi người liền nhìn đến Tô Phàm hai tay chống đỡ mặt đất muốn bò lên.

Điền Hiểu Tĩnh chạy nhanh lại đỡ lấy, thật cẩn thận mà đứng lên.

Nhìn đến một màn như vậy, rất nhiều người đều hít vào một ngụm khí lạnh, gia hỏa này làm bằng sắt hay sao? Như vậy đều có thể đứng lên?

Ngay cả trong mắt Tần Liệt, cũng hiện lên một mặt tán thưởng, trách không được có thể làm cho Tiêu Đằng ăn thiệt thòi.

"Có thể thả người đi!" Chậm rãi đứng thẳng thân mình, Tô Phàm nhìn Tiêu Đằng, lạnh lùng nói.

"Có thể!" Tiêu Đằng khẽ gật đầu, mục tiêu của hắn là Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh rời đi hay không, đều không quan trọng.

"Hiểu Tĩnh, người đi ra ngoài trước!"

"Tô Phàm vậy còn người..." Điền Hiểu Tĩnh ngừng lại nước mắt, hỏi.

"Ta? Người cảm thấy hắn sẽ dễ dàng như vậy thả ta đi sao?" Tô Phàm hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía Tiêu Đằng.

Tiêu Đằng chỉ là ha ha cười cười, cũng không nói chuyện, cùng người thông minh giao thiệp chính là dễ dàng.

"Nhưng là... Hắn vừa rồi nói chỉ cần tiếp ba chiêu, liền thả một người..." Điền Hiểu Tĩnh vừa mới nói đến đây, liền ngậm miệng lại, Tô Phàm đã chịu ba người công kích, tăng thêm năng vừa đủ ba người, lại không có nói Tô Phàm có thể rời đi.

Nếu là muốn cùng nhau đi, chẳng phải là muốn cho Tô Phàm chịu đựng ba chiêu nữa? Hắn đã bị thương thành cái dạng này, như thế nào còn có thể ngăn cản?

Về phần để mình đi chịu đựng, Tô Phàm sao có khả năng đáp ứng?

"Hảo, đi ra ngoài trước!"

Tô Phàm thanh âm thực lãnh, không cho cự tuyệt, Điền Hiểu Tĩnh ngăn người, lại không tốt nói thêm gì nữa, ần ần cũng biết chính mình ở chỗ này sẽ chỉ trở thành gánh nặng của Tô Phàm.

"Vậy người cẩn thận!" Chỉ có thể hướng tới Tô Phàm nói một câu như vậy, Điền Hiểu Tĩnh liền như vậy tại trong ánh mắt mọi người nhìn chăm chú, hướng tới bên ngoài đi đến.

Tô Phàm nhẹ gật đầu, không nói gì thêm, chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Đợi đến Điền Hiểu Tĩnh đi ra quán bar, lập tức có tiểu đệ tiến lên kéo cửa cuốn, càn đem khóa trái cửa lại, bởi vì bọn hắn biết, chân chính trò chơi, hiện tại mới bắt đầu.

"Hiểu Tĩnh..." Nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh đi ra, Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên lập tức đi lên đón.

"Phàm ca đâu? Bọn họ muốn làm gì Phàm ca?"

"Ta không biết, nhanh, nghĩ biện pháp thông tri Cảnh Thần, nhà hắn ở Minh Châu thị có chút bối cảnh, chỉ có hắn có thể cứu Tô Phàm!" Nếu là ở bình thường, nhìn đến hai cái lão nam, Điền Hiểu Tĩnh bộ dáng đã sớm ngưng ngừng, nhưng lúc này năng ngay cả tâm tư ngưng ngừng đều không có.

Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên lẫn nhau nhìn thoáng qua, lập tức hướng tới phương hướng học viện chạy như điên, không có điện thoại bọn họ chỉ có thể tiến đến trường học tìm kiếm Cảnh Thần.

Về phần Điền Hiểu Tĩnh, lại là lựa chọn lưu lại tại chỗ, Tô Phàm không ra, năng tuyệt không rời đi!

Bên kia, Lạc Thủy Yên lái Audi r8 đuổi theo phía sau Maserati, nhưng là chỉ chốc lát sau đã bị Tô Phàm cho vứt bỏ.

"Tên hỗn đản này, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, lái xe vội vã như vậy? Tiểu Văn, gọi điện thoại cho Lâm thúc thúc, làm hắn hỗ trợ điều tra thêm xe của ta ở đâu xuất hiện qua!"

"Được..." Lạc Thủy Văn lập tức móc điện thoại ra, bắt đầu tìm kiếm viện trợ.

Đại sảnh quán bar Dạ Lai Hương, cửa lớn đã từ bên trong khóa trái, trong đại sảnh hơn một trăm người một đám nhìn Tô Phàm đứng ở phía trước, về

khấp sợ dần dần phục hồi tinh thần lại, từ bốn phương tám hướng đem Tô Phàm gắt gao vây ở trong, tân trò chơi, sắp bắt đầu.

"Tô Phàm, như thế nào? Còn muốn tiếp tục trò chơi vừa rồi hay không? Chỉ cần ngươi có thể gắng gượng qua ba chiêu, chúng ta liền thả ngươi rồi đi!" Nhìn đến trên mặt Tô Phàm bị máu tươi nhuộm đỏ, Tiêu Đẳng cười ha hả nói.

Ánh mắt nhìn về phía Tô Phàm, liền tựa như xem người chết.

Hắn tin tưởng vừa rồi vài người đã hoàn toàn đã thương nặng Tô Phàm, chỉ cần lại đến vài đòn tàn nhẫn, hắn coi như không chết cũng muốn vứt xuống nửa cái mạng, đương nhiên, liên tính Tô Phàm còn có thể đứng lên, hắn không ngại một chiêu cuối cùng lấy ra đao, một đao đi xuống, ít nhất tháo bỏ xuống một cánh tay.

"Ha ha, ngươi cảm thấy ta còn sẽ đứng đây để ngươi đánh sao?" Tô Phàm cười ha ha, khoe miệng tràn ngập châm chọc.

"Ha ha ha, chẳng lẽ ngươi còn tính toán đánh trả?" Nhìn đến Tô Phàm còn có sức lực nói lời như vậy, Tiêu Đẳng tức khắc liền cười lên ha hả, không chỉ có là hắn, những người khác cũng là một đám cười ha ha, vừa rồi đã đã thương nặng hắn, hắn còn có khí lực đánh trả?

Chính là rất nhanh, mọi người liền cười không nổi, đơn giản là Tô Phàm đã duỗi tay cởi bỏ áo khoác phía ngoài, sau đó cởi ra xiêm y bên trong, một kiện áo giáp màu ngân bạch chính trông lên trên người hắn.

ca...

Tiêu Đẳng cơ hồ liền phải chửi ầm lên, mẹ nó, còn có thể như vậy chơi?

Càng làm cho bọn họ giật mình còn ở phía sau, chỉ thấy Tô Phàm ngồi xuống thân mình, chậm rãi cuộn lên ống quần, ở trên đùi của hắn, còn cột lên tám thép, hắn thế nhưng hộ vệ toàn thân?

Trách không được chịu nhiều đòn tàn nhẫn như vậy, hắn còn có thể đứng lên.

Như thế nói đến, trừ bỏ Lí Hạo ở trên đầu hắn đập một cơn đó, mặt khác đã kích không nghiêm trọng lắm.

Ít nhất có tám thép cùng áo giáp bảo hộ, căn bản không có khả năng làm bị thương xương cốt của hắn.

Quả nhiên, khi Tô Phàm gỡ xuống tám thép cùng áo giáp, trừ bỏ lộ ra da thịt có chút hồng nhuận kia, không còn có mặt khác vết thương.

Nhìn đến như vậy một màn, Tiêu Đẳng trong mắt đều nhanh phun ra lửa, ngươi mẹ nó đây là gian lận a, biết hay không.

Lúc nghe Điền Hiểu Tĩnh bị bắt đến Dạ Lai Hương lúc sau, Tô Phàm liền biết có một hồi ác chiến chờ đợi mình, ở bên ngoài học viện, sẽ có cái gì nguy hiểm đều không thể nói, hắn trước tiên về nhà mặc vào một bộ trang bị này sau đó mới đi ra, đây cũng là lo trước khỏi họa, ai biết thật đúng là rất có tác dụng, nếu không phải một cơn đó của Lí Hạo nện ở trên đầu, vừa rồi đã kích với hắn mà nói thật đúng là không tính là gì.

Đương nhiên, kế tiếp còn sẽ có một hồi ác chiến, bất quá Tô Phàm lại không có ý định tiếp tục mặc bộ áo giáp có chút nặng nề này, mặc lên người, trong lát nữa sẽ ảnh hưởng chính mình phát huy.

Nhìn đến Tô Phàm ném xuống kiện áo giáp cơ hồ bảo vệ tính mệnh hắn kia, nhìn cơ bắp mạnh mẽ của hắn trần trụi lộ ra, phần nộ lúc sau Tiêu Đẳng dần dần tỉnh táo lại, liên tính toàn thân hắn không tổn hao gì thì thế nào, bên này còn có hơn một trăm người, hơn nữa tất cả đều là tinh anh của Hắc Báo bang, mỗi người sức lực chiến đấu đều cao hơn những thành viên Long Sát hội trước đó, huống chi còn có Liệt ca ở, làm một nhân vật vang dội trên toàn bộ đường cái ở Minh Châu, chẳng lẽ còn sợ một cái học sinh như Tô Phàm hay sao?

"Hào, chúng ta cũng nên hảo hảo tính toán món nợ, vừa rồi ai là người đầu tiên động thủ? Ngươi phải không?" Tô Phàm ném xuống áo giáp, giương mắt nhìn về phía Lí Hạo ở sau lưng đám người, vừa rồi liền hắn tàn nhẫn nhất, trước đó một cước kia chính là quá tiện nghi hắn, hiện tại chính là thời điểm tính sổ.

Bị Tô Phàm ánh mắt quét đến, Lí Hạo chỉ cảm thấy trong xương cốt một cỗ hàn khí đánh tới, phảng phất một đầu thật lớn sinh vật Thái Cổ liền ở trước người mình, mà chính mình liền tựa như con kiến bé nhỏ, vừa muốn trốn đi, Tô Phàm thân mình đã giống như mãnh hổ vọt ra ngoài...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Bị nhục nhã

Một cái chớp mắt, Tô Phàm đã đi tới trước người Lí Hạo, Lí Hạo căn bản không có nửa điểm phản ứng, đã trao một cái đã bắt được bờ vai của hắn, liền như vậy đem hắn từ trong đám người xách ra tới, sau đó một quyền nện ở trên bụng của hắn, một trận đau nhức truyền đến, Lí Hạo thân mình bản năng uốn lượn, đầu gối phải của Tô Phàm hung hăng nâng lên, đâm vào bên trên xương mũi của Lí Hạo, mọi người liền nghe được một tiếng răng rắc giòn vang, Lí Hạo xương mũi còn chưa hoàn toàn tốt lên lại một lần nữa đập nát, đồ tươi máu trực tiếp phun ra tới, cả người hắn càng là cảm thấy muốn choáng váng đi qua.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm đã trở tay bắt lấy tay phải của hắn, sau đó dùng sức vặn một cái, răng rắc một tiếng, đối mặt với sức lực của Tô Phàm, cánh tay phải của Lí Hạo thể nhưng bị vặn thành hình méo mó, xương cốt trắng toát lộ ra tới, vốn dĩ đã đau đến muốn ngất đi Lí Hạo đau đến trực tiếp kinh hô ra tới.

"Thình thịch!" Tiễn tay đem Lí Hạo ném trên mặt đất, Tô Phàm hững hờ ngẩng đầu lên, ánh mắt đảo qua mọi người, tất cả mọi người bị thủ đoạn của hắn làm chấn kinh.

Một cái tay, nói phế bỏ liền phế bỏ, không mượn dùng bất luận cái gì vũ khí, liền như vậy tay không tác sát bẻ gãy cánh tay của đối phương, cái này cần có khí lực lớn đến đâu?

Hơn nữa hắn phế bỏ chính là tay phải, vừa rồi Lí Hạo chính là dùng cái tay này cầm ống thép đập hắn ba lần.

"Còn thất thần làm cái gì? Còn không mau bắt lấy hắn!" Tiêu Đẳng rút cục phục hồi tinh thần lại, sức lực chiến đấu của Tô Phàm vẫn là mạnh như vậy?

Mọi người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, chính là Tô Phàm đã lại một lần nữa vọt ra ngoài, lúc này đây, mục tiêu của hắn đúng là Triệu Thiên Hổ, đồng dạng tại mọi người chưa kịp phản ứng lại đây vọt tới trước mặt Triệu Thiên Hổ, liền như vậy một quyền vung ra.

Triệu Thiên Hổ sớm có chuẩn bị, thân thể bản năng hướng về sau thối lui, càng là duỗi tay muốn ngăn lại một quyền của Tô Phàm, chỉ cần ngăn cản một quyền này, những người còn lại đủ để ngăn lại hắn.

Nhưng là Tô Phàm tốc độ ra quyền quá nhanh, nhanh đến mức nắm đấm của hắn vừa mới duỗi ra một nửa, Tô Phàm trọng quyền đã đánh vào lồng ngực của hắn, Triệu Thiên Hổ chưa từng có nghĩ tới một người khí lực sẽ đánh đến bức này nông nổi, chỉ cảm thấy cả người thật giống như bị một thanh thiết chùy không lồ đập trúng, thân thể không tự chủ được thoát ly mặt đất, hướng về sau bay ra ngoài.

Người còn ở không trung, một ngụm máu tươi đã phun tới, sau đó hắn liền nhìn đến Tô Phàm hướng hắn nhìn thoáng qua, xoay người xông về phía Tiêu Đẳng.

Cái nhìn kia ẩn chứa quá nhiều tin tức, chính là Triệu Thiên Hổ chỉ nhìn đã hiểu ý của hắn: "Lần này cứ tính như vậy!"

Hắn đây là thủ hạ lưu tình sao?

Nghĩ đến Tô Phàm thời khắc cuối cùng thu kinh, Triệu Thiên Hổ thân mình nặng nề mà ngã trên mặt đất, sau đó ngất đi.

Hắn biết, Tô Phàm là thật sự hạ thủ lưu tình, nếu không sợ là một quyền kia không chỉ là đem hắn đánh bay đơn giản như vậy? Hắn là ở hồi báo chính mình trước đó nương tay sao?

Một quyền đánh bay Triệu Thiên Hổ, Tô Phàm tốc độ cao nhất xông về phía Tiêu Đẳng, chính là lúc này, đám lưu manh ở đại sảnh đã vây quanh lại đây, có người tay không tác sát, có người cầm binh rựa, có người cầm ống thép, ác hơn còn lại là cầm đao dưa hầu, một đám điên cuồng xông về phía Tô Phàm.

Tên hỗn đản này, cũng dám ở địa bàn của mình động thủ động cước, hắn không muốn sống phải không?

Hôm nay không hảo hảo giáo huấn hắn một chút, về sau mọi người còn như thế nào ở trên đường lẫn lộn?

Mọi người liền hướng tới Tô Phàm đánh tới, chính là Tô Phàm mục tiêu lại là Tiêu Đẳng, một quyền đánh bay một người lưu manh, sau đó một quyền lại đập bay một người khác, liền như vậy vọt tới trước người Tiêu Đẳng.

Nghĩ đến gia hỏa này liền tiếp chớp tới Điền Hiểu Tĩnh, nghĩ đến hắn vừa rồi đối với mình tàn nhẫn, Tô Phàm trong mắt tràn ngập sát ý, đây là hắn chân chính tức giận.

Cũng không tiếp tục đem Tiêu Đẳng trở thành một người học sinh, Tô Phàm tốc độ cao nhất nhào về phía hắn, trực tiếp một quyền liền hướng ngực Tiêu Đẳng đâm tới.

Đối mặt Tô Phàm như thế, Tiêu Đẳng trong mắt cũng lóe ra ánh sáng nóng rực, không có lảng tránh, không có trốn tránh, mà là một bước hướng phía trước bước ra, đồng dạng một quyền đón lấy nắm đấm của Tô Phàm, hắn ngược lại muốn xem xem, Tô Phàm rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, hai người nắm đấm nặng nề mà va chạm vào nhau, Tiêu Đẳng lập tức cảm giác được một cỗ cự lực khó có thể tưởng tượng truyền đến, thân mình không tự chủ được hướng về sau thối lui, càng là nhanh chóng vung vẩy cánh tay, tan mất như vậy một cỗ cự lực, nếu không phải như vậy, hắn thật lo lắng cánh tay của mình lập tức dẫn tới gãy xương, mà trong lòng của hắn càng là tràn ngập kinh hãi, khí lực của người này như thế nào nháy mắt trở nên lớn như vậy?

Liền trong lúc Tiêu Đẳng kinh hãi, Tô Phàm lại một lần nữa phách tới, lúc này, một người lưu manh đã đi tới trước người hắn, ngăn cản đường đi của hắn,

trong tay càng là cầm một cái bình rượu, toàn lực hướng tới đầu Tô Phàm ném tới.

Nếu là ở bình thường, Tô Phàm có thể dễ dàng tránh ra, nhưng lúc này, mặt khác lưu manh đã toàn bộ vây quanh lại đây, một khi chờ bọn hắn hoàn toàn hình thành vòng vây, mình muốn lại đối phó Tiêu Đăng đã có thể phiền toái, tại cái thời điểm mấu chốt này, Tô Phàm chính là không để ý đến bình rượu kia đập xuống giữa đầu, chân sau dùng sức đập một cái, tốc độ cao nhất hướng tới phía trước phóng đi.

"Àm!" một tiếng, bình rượu lại một lần nữa ở trên đầu của hắn tạc vỡ ra đến, vô số mảnh kiếng bể văng khắp nơi bay ra, vốn dĩ cái trán bị thương càng là phá vỡ một cái lỗ lớn, máu tươi rầm rầm chảy xuôi xuống dưới, nhưng mà Tô Phàm lại dường như không việc gì, một tay đem tên lưu manh trước người dùng bay đi ra ngoài, sau đó lại một lần nữa vọt tới trước người Tiêu Đăng.

Thừa dịp Tiêu Đăng đặt chân chưa ổn, một phen tiến lên bắt lấy bả vai của Tiêu Đăng.

Tiêu Đăng kinh hãi, cổ tay vừa lật, một cái bãi quyền đánh về phía cánh tay Tô Phàm, muốn tránh thoát khỏi Tô Phàm, chính là Tô Phàm lại nhân cơ hội này, vung lên một cái nắm đấm khác đánh về phía khuôn mặt Tiêu Đăng.

"Ba!" một tiếng, Tiêu Đăng một quyền hất bay đi cổ tay của Tô Phàm, chính là Tô Phàm hữu quyền đã hung hăng nện ở phía trên mặt trái của hắn, sức mạnh khổng lồ nện đến bộ mặt Tiêu Đăng một trận loạn run, toàn bộ thân mình đều hướng tới bên phải bay đi, trong miệng càng là phun ra một phen nước bọt, trông mắt đều thiếu chút nữa bị nện đến lồi ra tới.

Lại có một người lưu manh xuất hiện sau lưng Tô Phàm, giờ lên trong tay ông thép liền hướng cái gáy Tô Phàm đập tới, Tô Phàm đầu lệch về một bên tùy ý cây ông thép kia nện ở đầu vai của mình, sau đó vọt tới trước người Tiêu Đăng, lại là một quyền đánh về phía đầu Tiêu Đăng.

Đối mặt nắm đấm nhanh như tia chớp của Tô Phàm, chẳng sợ thân mình còn ở hướng phía trước quảng ngã đi, chẳng sợ thân thể mất đi cân bằng, Tiêu Đăng vẫn là cổ tay vừa lật, tay trái đã nhiều hơn một cây chủy thủ, trở tay liền hướng nắm đấm của Tô Phàm đâm tới.

Hắn đã kiến thức sức mạnh của Tô Phàm, chính diện chống lại chính mình cũng không phải là đối thủ, tại tình huống như vậy hướng cứng rắn chống đỡ càng là tìm chết.

Tô Phàm nơi nào nghĩ đến Tiêu Đăng ngay cả chủy thủ đều lấy ra, mắt thấy chủy thủ bén nhọn kia sắp cắm vào nắm đấm của mình, nhanh chóng dõn đi nắm đấm, chính là cuối cùng vẫn là chậm một chút, lưỡi dao sắc bén ở trên cánh tay của hắn lưu lại một cái vết máu thật dài, đỏ tươi máu nháy mắt chảy ra.

Một kích thành công, Tiêu Đăng trong mắt hung quang đại phóng, cũng thuận thế ổn định thân hình, một đao liền hướng ngực Tô Phàm đâm tới...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Lâm Báo tiến đến

Hắn ra tay cực kì tàn nhẫn, xem điệu bộ này là muốn trực tiếp xử lý Tô Phàm.

Nhìn đến một màn như vậy, ngay cả Tần Liệt trong mắt cũng lộ ra một mạt vẻ kinh ngạc, tiểu tử này là thật sự nổi giận à? * * * chém giết, giết người không tính là gì, chính là tiểu tử này là học sinh a, vẫn là học sinh của Minh Châu học viện, nếu là thật ra mạng người đã có thể phiền toái?

Đặc biệt là Báo ca còn đặc biệt dặn dò qua, đến lúc đó liền tính là chính mình cũng không có biện pháp giữ được hắn a, chính là lúc này, liền tính chính mình muốn ngăn cản cũng không kịp.

Chẳng lẽ thật sự chỉ có thể nhìn đến nhân tài như Tiêu Đăng bị Báo ca xử quyết?

Chính là rất nhanh, Tần Liệt kia hơi hơi mở ra miệng liền không khép lại được, lời nói muốn ngăn cản cũng dừng ở chỗ yết hầu, rốt cuộc không có cơ hội phát ra tới.

Đơn giản là Tô Phàm đã một phen cầm cổ tay của Tiêu Đăng, một cái cổ tay nhanh như tia chớp chém ra, trầm tại trên cánh tay cầm đao của Tiêu Đăng, Tiêu Đăng bị đau, chủy thủ trong tay rớt xuống, bị Tô Phàm một phen tiếp trong tay, trở tay một đao cắm nhập bả vai Tiêu Đăng.

Trọn bộ động tác liền mạch lưu loát, không có nửa điểm trở ngại, liền nhìn đến một đạo máu tươi từ bả vai Tiêu Đăng phun ra, mà Tô Phàm đã nhanh chóng rút ra chủy thủ, thuận thế cắm vào một cái đầu vai khác, lại là một đạo máu tươi phun ra, hai cánh tay Tiêu Đăng đã rũ xuống, hiển nhiên hai đao này đã cắt đứt gân tay của hắn.

Ngay sau đó Tô Phàm đột nhiên nâng lên cánh tay phải, một cái khuỷu tay vươn ra đề ở cái cằm Tiêu Đằng, còn không kịp phát ra tiếng kêu thảm Tiêu Đằng bị đánh bay đi ra ngoài.

"Thình thịch!" Một tiếng giòn vang, Tiêu Đằng thân thể cao lớn nặng nề mà ngã trên mặt đất, há mồm lại là một miệng lớn máu tươi phun ra, cùng nhau phun ra, còn có mấy khỏa hàm răng rơi xuống...

Này hết thầy nhìn như thật lâu, trên thực tế cũng bắt quá một cái chớp mắt thời gian, thẳng đến Tiêu Đằng thân ảnh nặng nề mà rơi trên mặt đất, mọi người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, một đám giống như gặp quỷ nhìn về phía Tô Phàm.

Gia hỏa này tốc độ như thế nào sẽ nhanh như vậy?

Lúc này Tô Phàm tay phải cầm thanh chủy thủ kia, trên mu bàn tay, không ngừng có máu tươi chảy xuôi ra tới, theo chủy thủ chảy xuống, một giọt một giọt rơi trên mặt đất, chính là trên mặt của hắn lại không có nửa điểm biểu tình.

Lúc này, Tần Liệt đã từ trên ghế salon đứng lên, Tô Phàm cường đại cùng hung ác xa xa nằm ngoài dự đoán của hắn, đồng dạng thân là học sinh của Minh Châu học viện, hắn thế nhưng so với Tiêu Đằng còn muốn tàn nhẫn.

Mặt khác lưu manh cũng ở ngay lúc này rút ra khảm đao, trong mắt của bọn hắn không còn có trò đùa dai, không còn có tàn mạn, một cái cao thủ dưới tình huống bị vây quanh như vậy, còn có thể đánh trọng thương ba người bọn họ, tuyệt đối không thể khinh thường.

Hơn một trăm người, một đám ào ào rút ra khảm đao, thân đao chói lọi ở ánh đèn chiếu rọi xuống tàn mát ra chói mắt quang mang, đối mặt trận thế như vậy, Tô Phàm trong mắt đồng dạng không có lộ ra nửa điểm sợ hãi, có chỉ có cuồng nhiệt chiến ý.

Hơn một trăm người thì thế nào, toàn bộ cầm đao thì thế nào? Cùng lắm thì chính là chết!

Muốn cho hắn đầu hàng hoặc là từ bỏ, kia tuyệt không có khả năng.

Tần Liệt cũng không nghĩ tới Tô Phàm bức này hung mãnh, lúc này, khó khăn nhất ngược lại là hắn.

Tô Phàm ở ngay trước mặt hắn, còn tại nhiều người bao vây như vậy phế bỏ Tiêu Đằng, nếu chính mình liên tính như vậy, về sau còn như thế nào phục chúng? Dù sao, Tiêu Đằng chính là tiểu đệ của mình.

Chính là tiểu tử này bức này hung mãnh, trong tay còn có vũ khí nơi tay, nếu là không sử dụng vũ khí, còn không biết sẽ làm bị thương đến bao nhiêu người, nhưng một khi động vũ khí, vậy liền không dễ khống chế cục diện, ở giữa loạn đao luôn có thương vong, nếu là thật nháo ra mạng người, vậy coi như không xong.

"Buông vũ khí đi, ta cam đoan sẽ không làm khó ngươi!" Hít vào một hơi thật sâu, Tần Liệt nghiêm túc nói.

Chỉ cần Tô Phàm chịu buông vũ khí, hắn tuyệt đối sẽ không quá mức khó xử hắn, ít nhất sẽ giữ được hắn một cái mạng!

"Ha ha, ngươi cảm thấy khả năng sao?" Đối mặt Tần Liệt "Thiện ý" nhắc nhở, Tô Phàm chỉ là nhẹ nhàng cười lạnh hai tiếng, mà thái độ của hắn đã nói rõ, thà chết không hàng!

"Đều bỏ đao xuống!" Nhìn đến Tô Phàm cũng không để đao xuống, Tần Liệt bỗng nhiên đối với lưu manh xung quanh mở miệng nói.

Mọi người đều là sững sờ? Để đao xuống? Tiểu tử này còn cầm chủy thủ đâu? Ngay cả Tiêu Đằng đều bị thương thành cái dạng này, bọn họ không cầm đao làm sao cùng tiểu tử này đấu?

"Buông xuống!" Nhìn đến mọi người không hề bị lay động, Tần Liệt cả giận hừ một tiếng.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, lúc này mới tâm không cam tình không nguyện đem vũ khí trong tay buông xuống.

Tô Phàm cũng là sững sờ, gia hỏa này muốn làm gì?

"Ta kính ngươi là một cái hán tử, chỉ cần ngươi có thể tay không tác sát đánh bại chúng ta, ta liền mặc cho ngươi rời đi, như thế nào?" Nhìn đến Tô Phàm còn cầm chủy thủ, Tần Liệt lạnh lùng nói.

Này đã là biện pháp tốt nhất hắn có thể nghĩ tới, ít nhất sẽ không tạo thành quá lớn thương vong.

Tô Phàm sững sờ, hiển nhiên không nghĩ tới đối phương ở dưới tình huống nắm chắc thắng lợi trong tay sẽ đưa ra yêu cầu như vậy.

Dù sao, hơn một trăm người, mỗi người cầm một thanh đao, này nếu là thật chém giết, chẳng sợ chính mình là làm bằng sắt, cũng không nhịn được bị chém giết a, nhưng hiện tại thể nhưng toàn bộ buông vũ khí, tuy nói vẫn như cũ muốn đối phó hơn một trăm người, nhưng độ khó khăn chính là nhỏ không ít, ít nhất nắm đám nện ở trên người so với khảm đao chém vào trên người dễ chịu nhiều.

"Hảo!" Điều kiện như vậy Tô Phàm đương nhiên sẽ không do dự, tiện tay đem chủy thủ trong tay ném xuống đất, sau đó lạnh lùng nhìn về phía mọi người ở đây, hùng hực chiến hỏa từ trong mắt phun trào mà ra.

"Lên!" Mắt thấy Tô Phàm cũng ném xuống chủy thủ trong tay, Tần Liệt trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh, hẳn thật đúng là không tin hơn một trăm người của mình bắt không được một cái Tô Phàm.

Tần Liệt ra lệnh một tiếng, mọi người một đám nhào về phía Tô Phàm, chẳng sợ không có sử dụng vũ khí, bọn họ cũng càng tàn nhẫn, càng mạnh.

Nhìn đám người nhào về phía chính mình, Tô Phàm khoe miệng lộ ra một mặt cười lạnh, sau đó song quyền nắm chặt, toàn bộ xông lên...

Lúc này, trên đường phố Minh Châu thị, một chiếc Audi r8 có tạo hình độc đáo đang ở chạy như điên.

"Xác nhận sao?" Trên xe thể thao siêu cấp, Lạc Thủy Yên đang điều khiển xe thể thao nồm nóng hổi, cái này Tô Phàm, vậy mà thoảng cái liền không có bóng dáng.

"Xác nhận! Quán bar Dạ Lai Hương!" Đang ngồi ở ghế điều khiển phụ Lạc Thủy Văn dùng sức nhẹ gạt đầu.

"Hào!" Lạc Thủy Yên lên tiếng, một cước cuồng đạp chân ga, Audi r8 tốc độ cao nhất hướng tới quán bar Dạ Lai Hương chạy đi.

Cùng một thời gian, Cảnh Thần chính ở tại phòng ngủ chính lý tư liệu của Long Diệu hội nhìn đến Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên thần sắc chật vật, vẻ mặt kinh ngạc kinh hô: "Người nói cái gì? Tô Phàm một người bị vây ở quán bar?"

"Đúng vậy, Cảnh Thần, người nhanh nghĩ biện pháp, Quý Vương Tiêu Đăng gọi tới hơn một trăm tên thành viên! Lại chậm liền tới không kịp!" Vương Lỗi vẻ mặt lo lắng nói.

"Ta đã biết! Đi!" Cảnh Thần nhẹ gạt đầu, một bên móc ra điện thoại gọi người, một bên dẫn đầu đám người Vương Lỗi hướng tới quán bar Dạ Lai Hương chạy đi.

Mười lăm phút lúc sau, Cảnh Thần mang theo một đám người cùng Lạc Thủy Yên cơ hồ đồng thời đến cửa quán bar Dạ Lai Hương, lúc này, trong quán bar ầm ầm truyền đến tiếng đánh nhau bùm bùm.

Khi nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh vẫn luôn ở phía ngoài quán bar chờ, Cảnh Thần trực tiếp đi qua.

"Tô Phàm đâu?"

"Còn ở bên trong!" Điền Hiểu Tĩnh hướng tới cửa quán bar chỉ chỉ.

Mà bên kia, Lạc Thủy Yên đã sớm nhìn đến chiếc Maserati của mình, khi nghe đến một câu như vậy lúc sau, căn bản không có ý định xuống xe, trực tiếp cuồng đạp chân ga, điều khiển Audi r8 liền hướng cửa quán bar tông vào...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Phản kích bắt đầu

"Àm!" Tô Phàm một quyền đánh bay một người nam tử, ngay sau đó trao một cái đã bắt được nắm đấm của một người khác, thân mình vừa chuyển, một cái xinh đẹp ném qua vai, đem một người khác toàn bộ quăng bay đi, càng là liên đới đụng phải vài người, sau đó Tô Phàm đột nhiên gia tốc, thân mình bỗng nhiên nhảy lên, một cái tiếng gió xuyên tai qua tai nắm đấm hung mãnh đập vào trên đầu một người lưu manh, tên lưu manh kia chỉ cảm thấy lỗ tai vang lên ong ong, đôi mắt tối sầm liền như vậy hôn mê bất tỉnh.

Thân mình vừa mới rơi xuống đất, một cái xoay người đá nghiêng, lại là một người bay ngược ra ngoài.

Bất quá thời gian mấy hơi thở, hiện trường đã ngã xuống vài người, chính là này cũng không để cho những người khác cảm thấy sợ hãi thêm, ngược lại cảm thấy đây là sĩ nhục lớn lao, tất cả mọi người là không màng hết thảy xông về phía Tô Phàm.

Đây là một hồi hỗn chiến, một hồi hỗn chiến một người một mình đấu hơn trăm người, không ngừng có người ngã xuống, không ngừng có người gia nhập.

Mỗi một lần có người ngã xuống, Tần Liệt sắc mặt liền tái nhợt một ít, khi hiện trường đã ngã xuống một nửa người, sắc mặt của hắn đã trở nên cực kỳ khó coi, lúc trước Tiêu Đăng nói Tô Phàm có thể một người một mình đấu hơn trăm người, hẳn còn có chút không tin, chỉ nói là Tiêu Đăng cảm thấy thật mất mặt nên cố ý khuếch đại, hiện tại xem ra, Tô Phàm thực lực đâu chỉ như thế.

Một cái lại một cái tiểu đệ không ngừng ngã xuống, Tô Phàm cũng không ngừng thừa nhận công kích, bất quá mỗi một lần hắn đều có thể bảo vệ bộ vị

yếu hại, nhưng dù vậy, liên tục đánh nhau chết sống cùng chịu đựng công kích, hiện giờ cũng là vết thương chồng chất.

"Àm!" Lại là một tiếng vang thật lớn, lại là một người lưu manh bị Tô Phàm một quyền đánh bay ra ngoài, sau đó Tô Phàm cả người liền như vậy đứng ở nơi đó, không ngừng thở hổn hển, dư lại mấy chục tên tiểu đệ một đám mặt lộ vẻ kinh hãi, trong mắt tất cả đều là vẻ không thể tin được, tiểu tử này như thế nào liền mạnh như vậy? Đánh như vậy đều không ngã?

Tần Liệt nhìn một màn như vậy cũng cảm thấy khó có thể tin, ít nhất hơn bảy mươi người ngã xuống trên mặt đất, đó là bảy mươi người a, lúc này thời gian mới bao lâu, hỗn đản này vậy mà liền đánh ngã chính mình hơn một nửa người?

Mà chính hắn đến bây giờ đều còn có thể đứng đây?

Đây là vô cùng nhục nhã, đây là sỉ nhục lớn nhất của toàn bộ Hắc Báo bang.

"Àm!" Liền ở thời điểm Tần Liệt muốn đích thân xuất thủ, cổng truyền đến một tiếng vang thật lớn, sau đó liền nhìn đến một chiếc siêu cấp xe thể thao trực tiếp phá tan cửa lớn, xông vào trong quán rượu, toàn bộ đâm vào quầy bar, đem quầy bar đâm đến phá thành mảnh nhỏ, ngay sau đó một đám người trực tiếp vọt tiến vào.

Mọi người đều là sửng sốt?

Lạc Thủy Yên điều khiển Audi r8 một đầu vọt vào quán bar, Cảnh Thần, đám người Điền Hiểu Tĩnh một đám trong lòng kinh hãi, nhưng lo lắng Tô Phàm an nguy bọn họ vẫn là vọt vào theo, ngay sau đó tất cả mọi người đồng dạng sửng sờ ở tại chỗ.

Siêu cấp xe thể thao một đầu đâm vào quầy bar, lúc này mới ngừng lại, toàn bộ quầy bar bị đâm đến dập nát, chính là này không phải để bọn hắn khiếp sợ, chân chính kinh hãi là hiện trường một mảnh hỗn loạn, nằm ngổn ngang mấy tên lưu manh, còn có thể đứng đây không đủ một phần ba.

Mà vốn tưởng rằng Tô Phàm sẽ phải chịu thương tổn rất lớn vậy mà đang đứng ở giữa đại sảnh, trên đầu của hắn tất cả đều là máu tươi, quần áo trên người cũng là rách nát, cả người nhìn qua lung lay sắp đổ, nhưng không biết vì cái gì, mọi người lại cảm thấy hắn giống như Định Hải Thần Châm không thể lay động.

Ở phía trước của hắn, còn đứng một người nam tử, một người nam tử sắc mặt âm trầm, vừa thấy chính là lão đại của đám người này, trừ hắn ra, mặt khác mấy người lại có chút không dám tiến lên?

Này...

Đây là có chuyện gì?

Chẳng lẽ nói nhiều người như vậy toàn bộ bị một mình Tô Phàm đánh ngã trên mặt đất sao?

Cho dù là bọn họ sớm đã kiến thức qua Tô Phàm lợi hại, chính là cũng không nghĩ tới hắn thế nhưng lợi hại đến loại trình độ này.

Này đó nhưng đều là nhân vật trên đường a, cũng không phải thành viên Long Sát hội có thể so được, mỗi một người bọn hắn đều là hạng người hiếu chiến hung hãn, hiện giờ thế nhưng bị một mình Tô Phàm làm té ngã trên mặt đất?

Này cũng quá không thể tưởng tượng đi?

Đừng nói đám người Cảnh Thần, ngay cả Tần Liệt cũng không nghĩ tới sức chiến đấu của Tô Phàm khủng bố đến mức này nông nổi, nguyên bản cho rằng hắn vốn dĩ bị chút thương, phía bên mình nhiều người như vậy đủ để đem hắn bắt lấy, chính là hiện tại, hơn phân nửa người đều ngã xuống, toàn bộ bị hắn đánh ngã trên mặt đất.

Nếu không phải chính mắt thấy này hết thảy, hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng chính mình tiểu đệ sẽ bị một người đánh ngã trên mặt đất.

Đang chuẩn bị tự mình ra tay hảo hảo giáo huấn một chút Tô Phàm, ai biết cửa lớn quán bar thế nhưng bị người phá tan, một chiếc siêu cấp xe thể thao trực tiếp vọt tiến vào, lại có thêm một đám người vọt vào..

Vừa thấy điệu bộ này chính là viện thủ của Tô Phàm.

Tình thế nháy mắt đảo ngược, ai cũng không nghĩ tới Tô Phàm sẽ mạnh mẽ như thế, càng không nghĩ đến viện thủ của Tô Phàm sẽ ở ngay lúc này đuổi tới.

"Tô Phàm, người thế nào?" Nhìn đến Tô Phàm cả người đều là máu tươi, Điền Hiểu Tĩnh là cái thứ nhất muốn xông đi lên, lại bị Cảnh Thần một phen ngăn lại.

Đơn giản là Tô Phàm còn bị người vây quanh, nếu là Điền Hiểu Tĩnh tiến lên, bị bọn họ bắt lấy làm con tin, vậy phiền toái có thể to lắm.

Lạc Thủy Yên cùng Lạc Thủy Văn ngay lúc này cũng từ trong xe đi xuống, Audi r8 tính năng quả nhiên không phải dùng để trưng bày, va chạm mãnh liệt như vậy, hai người cũng không có chịu bất kỳ thương tổn nào, Lạc Thủy Yên trừ bỏ đầu tóc rối bời một chút, thế nhưng không có nửa điểm dấu hiệu bị thương, này vừa ra trận, một thân vẫn lễ vậy gọi cảm nể người lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người ở đây.

Tô Phàm đầu tức khắc liền lớn, này hai tỷ đệ như thế nào cũng tới?

Lái xe liền vọt vào?

"Tô Phàm, ngươi không sao chứ? Không cần lo lắng, ta tới cứu ngươi!" Lạc Thủy Yên hoàn toàn làm lơ xung quanh lưu manh như hổ rình mồi, liền như vậy ăn mặc bộ lễ phục viền ren hình lưới kia, giẫm lên giày cao gót từng bước một đi tới bên người Tô Phàm.

Đổi mặt Lạc Thủy Yên này cường đại khí tràng, còn đứng vài tên lưu manh, bao gồm Tần Liệt, thế nhưng không dám tiến lên một bước.

Về phần Tô Phàm, còn lại là trực tiếp cuồng mắt tròn trắng?

Cứu ta? Mẹ nó, ca đều sắp bị người biến thành tàn tật, ngay lúc này tới cứu ta?

Ngươi có thể lại đứng lúc một chút a? Bất quá nghĩ đến trước đó là chính mình làm nằng xuống xe, lời này vẫn là không có nói ra, mà là quay đầu nhìn về phía đám người Cảnh Thần, trong thời gian ngắn như vậy, hần liền tụ tập hơn hai mươi người, này đó tất cả đều là thành viên Long Diệu hội, tuy rằng không nhiều, nhưng ở ngay lúc này có thể chạy đến, vẫn như cũ làm hần rất là cảm động.

Chỉ là...

Nhìn những thành viên do Cảnh Thần dẫn đến, Tô Phàm cũng không tin tưởng bọn họ là đối thủ của những người này.

Rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

"Rầm rầm rầm..." Liền ở ngay lúc này, trên đường lớn lại một lần vang lên tiếng mô tô nổ vang, ngay sau đó một chiếc Hummer màu đen gào thét lên mà tới cuối cùng càng là trực tiếp dừng ở cổng lớn Dạ Lai Hương, sau đó một người nam tử đáng người cường tráng từ xe bên trên Hummer nhảy xuống.

Vừa nhìn thấy người tới, tất cả mọi người ở đây, bao gồm Tần Liệt ở bên trong, đồng thời đứng thẳng thân mình, cung kính hướng tới người tới nói một tiếng: "Bảo ca!"

Bảo ca sắc mặt âm trầm đáng sợ, cái này Tần Liệt, còn không phải là giáo huấn một cái học sinh a? Như thế nào liền đem sự tình nháo đến tình trạng kinh động công an phân cục? Nếu không phải mình ở bên trong có chút quan hệ, hiện tại phân cục cục trưởng đã tự mình dẫn người tới.

Nổi giận dùng dùng đi vào quán bar, đối với Tần Liệt chính là một châu thóa mạ: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Như thế nào làm thành cái dạng này?"

"Bảo ca, này... tiểu tử này không đơn giản!" Tần Liệt có chút xấu hổ, giúp Tiêu Đẳng giáo huấn một cái học sinh mà thôi, hiện tại học sinh kia còn không có giáo huấn, Tiêu Đẳng ngược lại bị phế bỏ hai tay, ngay cả chính mình bên người hơn bảy mươi người cùng toàn bộ bị đánh nằm bò dưới đất, đây tuyệt đối chính là vô cùng nhục nhã.

Lâm Bảo theo phương hướng ngón tay của Tần Liệt nhìn lại, liền nhìn đến trên mặt Tô Phàm cười lạnh, sắc mặt nháy mắt trở nên muốn có bao nhiêu khó coi liền có bao nhiêu khó coi...,

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Long Vương

"Bảo ca, Tiêu Đẳng chính là bị hần phế bỏ..." Lúc này, Tần Liệt lại một lần nữa thấp giọng nói.

Lúc này hần đã hận cực kỳ Tô Phàm, nếu không phải tiểu tử này, như thế nào sẽ kinh động Bảo ca? Việc nhỏ như vậy, chính mình đều xử lý không tốt, về sau ở trước mặt Bảo ca còn như thế nào ngẩng đầu?

Mặt khác lưu manh lúc này cũng là về mặt phần nộ nhìn về phía Tô Phàm, trong mắt rất nhiều người đã lộ ra cười lạnh, tiểu tử, Bảo ca tự mình tiến đến, lần này ngươi chết chắc rồi.

"Phàm... Phàm ca... Sao... Như thế nào là ngài?" Liền ở thời điểm tất cả mọi người cho rằng Lâm Bảo muốn giận dữ nể mặt Tô Phàm, lại nhìn đến cường đại vô cùng Lâm Bảo dường như cháu trai nhìn thấy gia gia giống nhau chạy chậm đi qua, hơi khom lấy thân mình, về mặt nhìn hướng tới Tô Phàm nói.

Phàm ca?

Nghe được xưng hô như vậy, nhìn nhìn lại Lâm Báo bộ dáng, biểu tình của tất cả mọi người nháy mắt ngưng kết, hần vừa rồi kêu cái gì? Hần kêu thiếu niên này Phàm ca?

Lâm Báo hai mươi bảy hai mươi tám, kêu một cái tiểu gia hỏa hai mươi tuổi là Phàm ca?

Thái độ còn như vậy cung kính?

Cái này sao có thể?

Rất nhiều người trông mắt đều thiếu chút nữa tròng ra ngoài, Lâm Báo là ai? Toàn bộ Minh Châu thị nam nhân cường thế nhất, càng là bị xưng là Minh Châu thị thiên tài võ học.

Tuổi bất quá hai mươi tám, đã đơn thương độc mã ở Minh Châu thị dựng lên một mảnh thiên địa.

Hắc Báo bang, tuy rằng không phải xã đoàn cường đại nhất Minh Châu thị, nhưng tuyệt đối là đoàn kết nhất, một cái xã đoàn dữ dội nhất, có thể không chút nào khoa trương, Minh Châu thị Đông Nam Tây Bắc mấy cái thế lực hắc đạo lớn nhất, có thể không đem Hắc Báo đề vào mắt, nhưng không ai dám khinh thường Lâm Báo.

Chính là một cái ngu nhân như vậy, thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy, như thế cung kính kêu Tô Phàm là Phàm ca?

Này sao không khiến người ta rớt phá kính mắt?

Tần Liệt tròn tròn mắt!

Tiêu Đằng tròn tròn mắt!

Lý Cường tròn tròn mắt!

Triệu Thiên Hổ tròn tròn mắt!

Ngay cả Lạc Thủy Yên cùng Lạc Thủy Văn cũng là vẻ mặt kinh hãi nhìn này hết thấy?

Tô Phàm rốt cuộc là ai? Như thế nào một cái đầu lĩnh hắc bang cũng muốn như thế cung kính kêu hắn là Phàm ca? Liền bởi vì hắn là đại thiếu gia của Tô gia sao?

"Hắc hắc, Báo Tử Đầu, cái này muốn hỏi tiểu đệ của ngươi..." Đối mặt mọi người kinh hãi, Tô Phàm lại là một tiếng nụ cười quỷ quyết.

Nghe được thanh âm như vậy, Lâm Báo chỉ cảm thấy thân mình run lên, bỗng nhiên chuyển đầu qua, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Tần Liệt, đều sắp phun ra lửa.

Tên hỗn đản này, thậm chí ngay cả đối thủ là ai cũng không có điều tra rõ ràng liền can thiệp vào.

"Báo ca..." Cảm nhận được ánh mắt phản nộ kia của Lâm Báo, Tần Liệt trong lòng phát lạnh, tiến lên liền phải giải thích vài câu, chính là chưa kịp mở miệng, đã bị Lâm Báo một cước đá vào bụng nhỏ, thân thể cường tráng giống như đạn pháo hướng về sau bay đi, nặng nề mà ngã trên mặt đất.

Hiện trường hơn một trăm người, mặc kệ đứng đấy vẫn là nằm sấp, toàn bộ ngậm miệng lại, tất cả mọi người lẳng lặng nhìn này hết thấy, tất cả mọi người đều cảm nhận được trong lòng Lâm Báo cổ kia lạnh liệt tức giận, tất cả mọi người đối với thân phận của Tô Phàm tràn ngập tò mò, thiếu niên này rốt cuộc là ai, thế nhưng Lâm Báo ca làm to chuyện như vậy?

"Báo ca, ta sai rồi!" Tần Liệt cố nén bụng nhỏ kịch liệt đau nhức, nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, trực tiếp quỳ trên mặt đất.

Hắn biết, người có thể làm cho Báo ca cung kính như thế, tuyệt đối không phải người bình thường, chính mình lúc này đây đụng vào thiết bản.

"Còn có ai đã động thủ, đứng ra!" Lâm Báo không để ý đến Tần Liệt, trực tiếp rống giận một tiếng.

Lập tức tất cả mọi người hai mắt nhìn nhau, phàm là những ai động thủ hiện tại còn nằm trên mặt đất đâu, những tên còn có thể đứng đấy tuy rằng chuẩn bị động thủ, nhưng cuối cùng vẫn là không có động thủ, đây rốt cuộc là đứng đâu? Vẫn là không đứng đâu?

"Ha ha, được rồi, những tên động thủ hiện tại toàn bộ nằm trên mặt đất, việc này cứ như vậy bỏ qua, nhưng thật ra xe này, ta thích, còn có, chìa khóa xe cho ta!" Tô Phàm tiện tay đem chủ thủ ném trên mặt đất.

"Được rồi, Phàm ca!" Lâm Báo một bộ dáng như nhặt được đại xá, nhanh chóng móc ra chìa khóa xe Hummer của mình, đưa cho Tô Phàm.

"Đi thôi, ta đưa các ngươi về nhà!" Lấy được chìa khóa xe Hummer, Tô Phàm hướng tới đám người Lạc Thủy Yên cùng Điền Hiểu Tinh nói.

"Ngươi... Ngươi không có chuyện gì chứ?" Lạc Thủy Yên tận đến giờ phút này mới hồi phục tinh thần lại, cái Tô Phàm này, cho nàng kinh ngạc thực sự rất nhiều.

"Ha ha, ta có thể có chuyện gì!" Tô Phàm nói, đã tại ánh mắt chú mục của mọi người chui vào bên trong xe Hummer.

Mà bên trong đám người, ánh mắt Tiêu Đằng nhìn về phía hắn tràn ngập oán độc cùng không cam lòng, hắn như thế nào đều không rõ, Tô Phàm như thế nào còn có năng lực lớn như vậy, thậm chí ngay cả Báo ca đều như vậy cung kính đối với hắn?

Cảm nhận được chính mình đầu vai đau đớn, Tiêu Đằng bờ môi gắt gao cắn ở bên nhau.

Tô Phàm, ngươi chờ đó cho ta, sớm hay muộn có một ngày, ta sẽ đem ngươi giẫm đạp dưới chân!

Tiêu Đằng trong lòng âm thầm phát hạ thề độc!

Theo đám người Tô Phàm rời đi, Lâm Báo lạnh lùng nhìn Tiêu Đằng liếc mắt một cái, sau đó hướng tới Tần Liệt nói: "Đứng lên đi!" Sau đó cũng mặc kệ mọi người, xoay người liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Lưu lại mọi người hai mặt nhìn nhau, cái này xong? Báo ca đều không nói Tô Phàm rốt cuộc là ai?

Chỉ có Tần Liệt phản ứng nhanh nhất, nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, bắt đầu công đạo Tô Phàm phân phó trước đó.

Ngày thứ hai, sự kiện liên quan tới Quý Vương Tiêu Đằng trả thù Tô Phàm, lại bị Tô Phàm phản đánh một trận thế nhưng truyền khắp toàn bộ Minh Châu học viện.

"Uy, ngươi biết không? Quý Vương lại một lần nữa ở trong tay Tô Phàm ăn mất!" Đồng học giúp

"Tình huống như thế nào?" Đồng học Ất.

"Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, dù sao chính là Quý Vương tìm người bên ngoài trường giáo huấn Tô Phàm, cuối cùng lại bị Tô Phàm phế bỏ hai tay!"

"Móa *, Tô Phàm kia như vậy ngu bức? Vậy chúng ta muốn hay không gia nhập Long Diệu hội?"

"Vẫn là chờ một chút đi, Quý Vương liên tục hai lần ăn mất, chính là mặt mũi ném đi quá lớn, sợ là Long Vương muốn trở về!"

"Long Vương?" Vừa nhắc tới cái tên này, mọi người đều là một trận sợ hãi, đều là sôi nổi ngậm miệng lại.

Kia chính là cường giả chân chính, cái tên chân chính khiến người ta tuyệt vọng.

Lúc này, Long Đàm, Long Quán, tận cùng bên trong một gian nhà, một người nam tử mặc màu đen trang phục lẳng lặng ngồi ở trên một chiếc ghế gỗ đỏ rộng lớn.

Hắn có một trương mặt chữ quốc tiêu chuẩn, một đầu sợi tóc rẽ dựng thẳng lên, nhìn qua cực kì tinh thần.

Cho dù là ngồi ở chỗ kia, lại phảng phất như một tòa núi lớn, cho người ta cảm giác uy áp không lồ, người này, đúng là hội trưởng của Long Sát hội —— Long Vương!

Minh Châu học viện đệ nhất cường giả!

Ở bên cạnh hắn, còn ngồi một người nam tử thần sắc lạnh lẽo, Tu La!

Trừ cái đó ra, trên người còn quán băng gạc Triệu Thiên Hồ chính cung kính đứng ở phía trước hai người, kỹ càng tỉ mỉ vì hai người giảng thuật tới hôm qua ở quán bar Dạ Lai Hương phát sinh hết thảy.

"Ngươi nói là thái độ của Lâm Báo đối với Tô Phàm thực cung kính?" Nghe xong Triệu Thiên Hồ kể lại, ngồi ở chủ vị Long Vương mở miệng nói.

"Vâng!" Triệu Thiên Hồ không dám giấu diếm, cung kính nói.

"Tô Phàm? Long Diệu hội? Văn Phàm tập đoàn? Ha ha, thú vị, thú vị, trường học của chúng ta lại thêm một cái nhân tài a!" Nam tử thần nhiên nói.

"Quý Vương đã thôi học, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Lúc này, thần sắc lạnh lùng Tu La mở miệng nói.

"Tu La, nếu là ngươi ra tay, có mấy phần nắm chắc thắng lợi?" Long Vương nhìn về phía Tu La.

"Không đến ba phần!" Nghĩ đến số liệu chiến đấu của Tô Phàm trên tư liệu, Tu La thành thật nói.

"Ba phần a, quá ít, Triệu Thiên Hồ, đi, thông báo một chút, mười ngày sau, ta tự mình lên cửa khiêu chiến Tô Phàm!"

Cái gì?

Nghe được tin tức như vậy, Triệu Thiên Hồ cùng Tu La đồng thời lộ ra thần sắc kinh ngạc, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Long Vương.

Hắn ở trường học đã hai năm không có động thủ, hiện tại thế nhưng vì một cái học sinh mới chuyển tới tự mình ra tay? Đây?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Mọi người đều biết

Tin tức Long Vương tự mình khiêu chiến Tô Phàm giống như một viên đạn hạt nhân ở trường học nổ tung lên, nhắc lên một cổ gió lốc trước nay chưa từng có.

Long Vương, trong truyền thuyết Long Vương, trong lịch sử Minh Châu học viện được xưng nam nhân mạnh nhất, cái này cường giả đã hồi lâu chưa từng ra tay, lại muốn tự mình khiêu chiến Tô Phàm?

Là khiêu chiến!

"Người biết không? Long Vương muốn khiêu chiến Tô Phàm?"

"Tô Phàm? Cái nào Tô Phàm?"

"Mẹ kiếp, này người cũng không biết, còn không phải là gần nhất danh tiếng chính thịnh tên kia sao? Ngay cả Quỷ Vương đều bị hắn đánh nghi học!"

"Úc, người nói hắn a, chờ một chút, người nói cái gì? Long Vương muốn khiêu chiến hắn?"

"Đúng vậy a, đây chính là Tu La tự mình ban bố tin tức, tuyệt đối sẽ không sai!"

"Móa *, đây tuyệt đối long tranh hổ đấu a!"

"Thôi đi, Tô Phàm quả thực có chút tài năng, bất quá cùng Long Vương so ra, kém đến không phải một cấp bậc, Long Vương đây là đích thân vì Quỷ Vương báo thù mà tới!"

"Cũng đúng cũng đúng, Long Vương a, trong truyền thuyết hắn chính là siêu cấp ngu nhân ngay cả ngầm quyền thi đấu Quyền Vương đều đã bị hắn đánh bại, cái kia Tô Phàm làm sao có thể là đối thủ..."

... Các loại thảo luận liên quan tới Long Vương khiêu chiến Tô Phàm ở sân trường hết đợt này đến đợt khác, bất quá tuyệt đại đa số người đều cho rằng Tô Phàm nhất định sẽ thua, hơn nữa còn sẽ thua thảm, dù sao, Long Vương là truyền thuyết bất bại.

Từ khi hắn tiến vào Minh Châu học viện lúc sau, liền chưa từng có thua qua, một người như vậy lại sao là một cái học sinh vừa chuyển tới có thể đối phó?

Trong văn phòng Hội Học Sinh, Lương Chính Nghĩa ngồi ở chỗ ngồi của mình, nhìn một xấp tài liệu lớn ở trước người, lông mày gắt gao như chung một chỗ.

Long Vương muốn khiêu chiến Tô Phàm?

Cái này chính mình nên làm cái gì bây giờ?

Nghĩ đến đêm qua phụ thân căn dặn, nghĩ đến Tô Phàm mấy ngày nay các loại thần kỳ, hắn thế nhưng có chút do dự.

"Hội trưởng, này Tô Phàm rốt cuộc có cái gì thân phận?"

"Ta cũng không rõ ràng lắm, lão đầu tử bên kia cũng không nói với ta, được rồi, tạm thời không cần tiếp xúc, không cần khiến cho hắn phản cảm, vẫn là yên lặng theo dõi kỳ biến đi!"

"Hào!"

Đồng Cung uyển, Tà Quân cùng Sở Văn đối diện nhau mà ngồi, Mạc Lâm Tuyết vẫn như cũ cung kính đứng ở một bên.

"Long Vương khiêu chiến Tô Phàm, việc này người thấy thế nào?" Sở Văn nhìn bàn cờ trước mắt, tâm tư lại hoàn toàn không ở trên bàn cờ.

"Không biết, có lẽ hần sẽ sáng tạo kỳ tích cũng không nhất định!" Tà Quân lắc đầu, đối với Tô Phàm, hần là càng ngày càng thấy không rõ lắm.

Vân Phàm tập đoàn tổng tài hành chính, Tô gia đại thiếu gia?

Này đó thân phận mỗi một dạng đều là kinh động Minh Châu.

Đáng giận chính là, tiểu tử này còn có một thân sức lực chiến đấu không tầm thường.

"Kỳ tích? Đối thủ chính là Long Vương, nghe nói gia hỏa này trước đó không lâu đánh bại Quyền Vương A Lì, hơn nữa chỉ dùng một chiêu, như vậy một cái đồ biến thái, người cho rằng Tô Phàm có thể thắng sao?" Sở Vân nhú nhú mày, chẳng sợ hần trước đó vẫn luôn xem trọng Tô Phàm, nhưng lúc này đây đối thủ là Long Vương, hần lại không như vậy xem.

"Ai, không phải cho rằng, chỉ là cảm thấy tiểu tử này luôn là có thể làm ra một ít cử động kinh người, thông tri Thái Tử sao?"

"Thái Tử đã biết được, nếu là Tô Phàm nghênh chiến, khả năng sẽ tự mình trình diện!"

"Tự mình trình diện a..." Vừa nghe đến tin tức như vậy, cho dù là lấy Tà Quân tà mị tự nhiên, cũng có chút kim lòng không được kích động lên.

Thái Tử a, đã thật lâu không có gặp được đi!

Liên ở thời điểm mọi người ở Minh Châu học viện bởi vì việc Long Vương khiêu chiến Tô Phàm mà hoàn toàn sôi trào, thân là người trong cuộc Tô Phàm lại không có nửa điểm người trong cuộc nên có tự giác.

Lúc này hần đang nằm ở trên ghế sa lon trong khu nhà ở, đây là Tô Viện Viện sau khi đến Minh Châu thị mua một căn bất động sản, vốn dĩ Tô Viện Viện ý định là mua sắm một tòa biệt thự xa hoa, lại bị Tô Phàm lấy lý do biệt thự quá lớn, không đủ ấm áp mà cự tuyệt.

Đối với yêu cầu của Tô Phàm, Tô Viện Viện xưa nay chưa từng cự tuyệt.

Khu nhà ở có hai phòng ngủ, phòng khách rất lớn, ước chừng có hơn sáu mươi mét vuông, Tô Phàm nằm trên ghế sa lon, mà Tô Viện Viện còn lại là ngồi ở trước mặt cửa hần, vì hần rửa sạch miệng vết thương.

"Thiếu gia, người về sau có thể hay không an phận một chút? Chỉ là một cái tiểu bang phái mà thôi, đến nỗi một người đi sao? Người nếu là có cái gì sơ xuất, người làm ta như thế nào cùng lão gia công đạo?" Tô Viện Viện một bên trợ giúp Tô Phàm băng bó miệng vết thương, một bên có chút oán trách nói.

"Ha ha ha, người cũng đã nói, chính là một cái tiểu bang phái mà thôi, có thể có cái gì sơ xuất? Liên tính thật sự đánh không lại, người cho rằng ta sẽ không chạy a, ha ha, vừa nghĩ tới biểu cảm tối hôm qua của Báo Tử Đầu, ta liền muốn cười, sợ là tiểu tử kia một buổi tối đều ngủ không tốt a!" Vừa nghĩ tới Lâm Báo loại kia bộ dáng kinh hãi, Tô Phàm liền cười đến ngã trước ngã sau.

Bất quá hần ánh mắt lại là hướng trên người Tô Viện Viện loạn ngắm, một bàn tay càng là đặt ở trên đùi Tô Viện Viện, nhẹ nhàng vuốt ve.

Lúc này, Tô Viện Viện chỉ ăn mặc một cái váy ngủ tơ lụa, ngồi ở bên cạnh Tô Phàm, váy ngủ rũ xuống, lộ ra cổ trắng nõn, phía dưới cổ, là hai nửa trắng nõn bán cầu, nhìn đến một màn như vậy, lại cảm nhận được trên bàn tay truyền đến cảm giác, Tô Phàm trong cơ thể huyết dịch một trận sôi trào, nào đó bộ vị không thể nói càng là bắt đầu sung huyết.

Thế nhưng dựng lên một cái lều trại.

"Báo Tử Đầu? Chính là năm ấy thời điểm thiếu gia ở Kinh Thành đã cứu tên kia?"

"Ân, chính là cái hỗn đản kia, mẹ nó, không nghĩ tới mấy năm thời gian, một mình hần đơn thương độc mã đã ở Minh Châu thị dựng lên này một mảnh cơ nghiệp!"

"Người bị thiếu gia nhìn trúng như thế nào có thể kém? Hào, thiếu gia, băng bó kỹ, mấy ngày nay nghỉ ngơi thật tốt, không cần lại đi đánh nhau!"

"Yên tâm đi, ta cũng không phải phân tử hiếu chiến, đứng rồi, Viện Viện, người không phát hiện thân thể của ta có cái gì biến hóa sao?"

"Cái gì biến hóa... Nha... Thiếu gia..." Tô Viện Viện cúi đầu vừa thấy, liền nhìn đến Tô Phàm chỗ nào đó đã căng lên, tức khắc sắc mặt một trận đỏ bừng.

"Hắc hắc, Viện Viện, người không giúp thiếu gia một chút sao?" Tô Phàm cười hắc hắc, một cái bàn tay to đã theo đùi Tô Viện Viện mò tới gốc rễ, chạm vào nang phía dưới viền ren tiểu nội nội, nhẹ nhàng khảy một phen.

"Thiếu gia..." Tô Viện Viện còn muốn nói cái gì, Tô Phàm đã một phen ôm đầu của nàng, trực tiếp hôn lên, một cái bàn tay to khác càng là theo nang eo nhỏ hướng tới kia một đôi cao ngất núi non tìm kiếm..

Ở trên người Tô Viện Viện hung hăng thỏa mãn một phen, Tô Phàm lúc này mới vô lực nằm ở trên ghế sa lon, mà Tô Viện Viện sớm đã cả người đỏ mề hôi đầm đìa.

"Thiếu gia, người bây giờ là càng ngày càng mạnh, Viện Viện đều nhanh không được!"

"Nếu là quá mệt mỏi, hôm nay cũng đừng đi công ty!" Tô Phàm ôn nhu đem Tô Viện Viện ôm vào chính mình trong lòng ngực.

"Ngày không thể được, hôm qua cùng Lạc đồng sự đàm phán tốt, hôm nay sẽ có một loạt hợp đồng muốn ký, thiếu gia, người trước nghỉ ngơi trong chốc lát, ta đi tắm rửa một cái..."

"Được rồi..." Tô Phàm biết Tô Viện Viện tuy rằng năng lực cực mạnh, lại có hơn trăm tỷ tài sản của lão mẹ làm hậu thuẫn, chính là dù sao mới đến, rất nhiều quan hệ đều cần đã thông.

Mà nàng làm này hết thấy cũng là vì chính mình...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Thư khiêu chiến

Thời gian mười lăm phút, Tô Viện Viện đã mặc vào một bộ đồ công sở màu đen, một đầu tóc đẹp đen nhánh cũng là cuộn lên, cả người lập tức từ một cái thị nữ ôn nhu biến thành một cái chức trang nữ vương.

Mà Tô Phàm cũng mặc chỉnh tề, cùng Tô Viện Viện cùng nhau đi xuống lầu.

"Thiếu gia, hôm nay ta sẽ không tiễn người đi trường học!" Nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, Tô Viện Viện mỉm cười nói.

"Hà?" Tô Phàm sững sốt? Không đưa mình đi trường học? Chẳng lẽ muốn chính mình tự đi hay sao?

"Bởi vì có cái mỹ nữ muốn đích thân tới đón thiếu gia ư!" Tô Viện Viện thần bí hướng tới Tô Phàm cười cười.

"Ai?"

Tô Phàm vừa mới hỏi ra, một chiếc Maserati màu ngân bạch đã chạy nhanh đến, trực tiếp dừng ở bên người Tô Phàm, sau đó cửa sổ xe nhanh chóng kéo xuống, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp kia của Lạc Thủy Yên.

"Tô tiểu thư, Tô Phàm, buổi sáng tốt lành!"

"Ha ha, Lạc tiểu thư buổi sáng tốt lành, Tô Phàm liền làm phiền người!" Tô Viện Viện hướng tới Lạc Thủy Yên hơi hơi mỉm cười, sau đó cho Tô Phàm ném một cái ánh mắt người hiểu, liền trực tiếp hướng tới chính mình chỗ ngồi đi đến, đó là một chiếc Maserati tổng tài màu tím sậm bản giới hạn, cũng chỉ có bản giới hạn xe như vậy mới có thể xứng với thân phận tổng tài Vân Phàm tập đoàn của nàng.

"Còn thất thần làm cái gì? Còn không mau lên xe?" Đợi đến xe Tô Viện Viện đều đi, Tô Phàm còn sững sờ ở tại chỗ, Lạc Thủy Yên tức giận nói.

Nếu không phải nghĩ đến tiểu tử này hôm qua giúp mình một cái đại ân, bằng vào những lời kia của phụ thân, nàng mới sẽ không chủ động tới tiếp Tô Phàm đâu.

"Úc!" Tô Phàm lúc này mới phục hồi tinh thần lại, mở cửa xe liền chui đi vào, Viện Viện làm cái gì vậy? Tác hợp chính mình cùng Lạc Thủy Yên a?

Quay đầu nhìn lại Lạc Thủy Yên, hôm nay nàng ăn mặc một cái thiếp thân váy liền áo màu thủy lam, phác họa ra dáng người hoàn mỹ, một đầu tóc dài hơi cuốn khoác ở sau đầu, lộ ra một trương khuôn mặt thuần mỹ kiều mị.

Tướng mạo này coi như không tệ, bất quá nghĩ đến nàng tính cách khí phách hơi có vẻ hòa bạo kia, Tô Phàm vẫn là lắc lắc đầu, tìm bạn gái mới không cần tìm nữ nhân cường thế như vậy.

Muốn tìm cũng phải tìm giống như Viện Viện ôn nhu sẵn sàng, Điền Hiểu Tĩnh cũng không tệ, tuy rằng tướng mạo kém một ít, nhưng này một đôi ngực lớn đủ để đền bù những thứ này.

"Nghĩ cái gì đâu?" Nhìn đến ánh mắt của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên liền biết tiểu tử này lại ở miên man suy nghĩ.

"Ta đang nghĩ bộ ngực của người có phải hay không hơi nhỏ một chút?" Đang nghĩ đến Điền Hiểu Tĩnh ngực lớn, Tô Phàm thuận miệng nói.

"..." Lạc Thủy Yên kia kêu một cái khí a, chính mình tốt xấu cũng là cỡ 34c, tuy rằng không tính thật lớn, nhưng tuyệt đối cùng nhỏ không hề quan hệ đi?

Cái nam nhân nào không đối với chính mình đáng người mê luyện không thôi, hiện tại hỗn đản này thế nhưng nói mình ngực nhỏ?

Vốn định hung hăng răn dạy một phen, lại nhìn đến thương thế trên người Tô Phàm, chung quy là thờ dài một hơi.

Được rồi, hảo nữ không cùng ngu ngốc đấu, hôm nay tỷ cũng không cùng hắn so đo.

"Long Vương phát ra khiêu chiến thư, sẽ tại mười ngày sau tự mình khiêu chiến ngươi!"

"Long Vương? Long Vương là ai?" Tô Phàm vẻ mặt mê mang.

"..." Lạc Thủy Yên lại là không còn gì để nói, ngươi đều tới Minh Châu học viện nhiều ngày như vậy, ngay cả Long Sát hội Quý Vương đều bị ngươi phé bỏ, hiện tại còn không biết Long Vương là ai?

"Lão đại của Long Sát hội, một cái nhân vật thực lực cá nhân cực mạnh!" Đề lại lửa giận trong lòng, Lạc Thủy Yên giải thích nói.

"Úc, có bao nhiêu mạnh? So với ta còn mạnh hơn?"

"Ân, so với ngươi còn mạnh hơn!" Lạc Thủy Yên nhẹ gật đầu.

Tô Phàm sừng sốt, hắn vốn là thuận miệng nói một chút, nơi nào nghĩ đến Lạc Thủy Yên thế nhưng thừa nhận, nàng chính là tận mắt kiến thức thực lực của mình lúc đánh nhau a?

"Ngươi xác định?" Tô Phàm vẻ mặt giật mình nhìn về phía Lạc Thủy Yên.

"Xác định, ta được đến một cái tin tức, một tuần trước, hắn tham gia một trận ngầm quyền thi đấu, đối thủ của hắn chính là năm nay hot nhất Quyền Vương A Lý ở trong tay của hắn không có chịu nổi một chiêu!"

"Mạnh như vậy?" Tô Phàm vẻ mặt khiếp sợ.

"Ân!"

"Được rồi, vậy ta không ứng chiến là được!"

"..." Lạc Thủy Yên lại là không còn gì để nói, nguyên bản cho rằng lấy tính cách của Tô Phàm, nghe được tin tức như vậy, hắn là càng thêm phấn chấn, càng thêm có ý chí chiến đấu, nơi nào nghĩ đến hắn từ bỏ như thế dứt khoát, trực tiếp không ứng chiến, ngươi vẫn là nam nhân sao?

Trong lúc nói chuyện, Maserati đã lái vào sân trường, đem xe ngừng ở bãi đỗ xe, vừa mới xuống xe, liền nghe được có người đang gọi chính mình, giương mắt nhìn lên, đúng là Điền Hiểu Tĩnh.

Hôm nay nàng ăn mặc một kiện áo somi màu trắng, hạ thân là một cái váy dài ô vuông, một đầu đen nhánh tóc đẹp rồi tung mở ra, nhìn qua ngây thơ động lòng người.

Mà nàng bộ ngực như cũ như trước đó như vậy to lớn, áo somi kia đều dường như muốn nứt vỡ ra, cho dù là Lạc Thủy Yên, cũng có chút đồ kỵ nhìn lướt qua bộ ngực.

"Tô Phàm, thân thể ngươi thế nào? Khá hơn chút nào không?" Không biết chỗ nào tới dừng khí, Điền Hiểu Tĩnh mang theo một cái bình thủy liền đi lại đây.

"Ân, không có gì đáng ngại, ngươi như thế nào ở chỗ nào?" Tô Phàm có chút kinh ngạc, Điền Hiểu Tĩnh chính là ở ký túc xá trường học đâu, như thế nào sẽ ở bãi đỗ xe chờ mình?

"Ta... Ta nấu một ít canh gà, vừa lúc nhìn thấy ngươi cùng học tỷ tiến vào, liền đưa tới cho ngươi!" Mặc dù đã ở trong lòng làm ra quyết định, chính là thời điểm thật sự muốn cùng Lạc Thủy Yên tranh giành Tô Phàm, Điền Hiểu Tĩnh vẫn như cũ có chút không tự tin.

Canh gà? Tô Phàm sừng sốt, cô nàng này thế nhưng cho mình nấu canh gà? Nàng ở đâu nấu? Nàng không phải ở ký túc xá sao?

"Ha ha, không quá rầy các ngươi!" Lạc Thủy Yên liếc mắt liền nhìn ra tâm ý của Điền Hiểu Tĩnh, khẽ nói một tiếng, liền chuẩn bị rời đi.

Lại nhìn đến một chiếc màu đen Jaguar "Bá" một tiếng lái vào bãi đỗ xe, sau đó trực tiếp dừng ở bên cạnh ba người, cửa xe mở ra, một người nam tử thân cao ước chừng có 1m85 lạnh lùng đi xuống.

Nhìn đến người tới, Lạc Thủy Yên cùng Điền Hiểu Tĩnh sắc mặt đều là khẽ biến, chỉ có Tô Phàm vẻ mặt lạnh nhạt.

"Tô Phàm?" Người tới lập tức đi tới trước mặt Tô Phàm, liền như vậy lạnh lùng hướng tới Tô Phàm nói.

"Có việc?" Cảm nhận được người tới lạnh lẽo chỉ ý, Tô Phàm đồng dạng lạnh lùng nói.

Nam tử không nói gì thêm, mà là móc ra một phong thư đưa cho Tô Phàm.

Tô Phàm sững sờ, tiếp nhận vừa thấy, liền nhìn đến phía trên ba cái chữ rồng bay phượng múa được viết bằng bút lông "Thư khiêu chiến", tức khắc sững sờ?

"Người là Long Vương?"

Trước đó mới nghe Lạc Thủy Yên nói qua Long Vương muốn khiêu chiến chính mình.

"Ta là Tu La, thay mặt Long Vương tới đưa thư khiêu chiến, mười ngày sau, tại Long Quán, Long Vương sẽ đích thân khiêu chiến người!" Tu La lạnh lùng nói.

"Úc, vậy ta không đi được không?" Tô Phàm nói, tiện tay liền đem thư khiêu chiến ném tới một bên, đối với loại này nhảm chán quyết đấu, hắn chính là một chút hứng thú đều không có.

Tu La sắc mặt nháy mắt liền thay đổi, Long Vương tự mình khiêu chiến một người, đó là đối với đối thủ tôn kính, chính là hiện tại, hỗn đản này thế nhưng đem thư khiêu chiến do Long Vương tự mình viết vứt đi? Thậm chí nhìn cũng không nhìn?

"Có thể, bất quá Long Diệu hội của người liền chờ bị hủy diệt đi!" Mạnh mẽ ngăn chặn lửa giận trong lòng, Tu La xoay người rời đi.

"Chờ một chút..." Vừa nghe đến đối phương thế nhưng muốn tiêu diệt Long Diệu hội, Tô Phàm trong lòng cũng là giận dữ.

"Sợ?" Tu La dừng bước, cười lạnh một tiếng.

"Nói cho Long Vương, ta có thể tiếp thu khiêu chiến, bất quá ta có một cái yêu cầu..." Tô Phàm không chút nào để ý tới Tu La cười lạnh.

"Yêu cầu gì?"

"Nếu là ta thắng, Long Sát hội nhập vào Long Diệu hội, ta chính là chủ nhân của Long Diệu, Long Vương, cũng phải nghe ta!" Tô Phàm chém đinh chặt sắt nói.

Vừa nghe đến yêu cầu của Tô Phàm, ở đây ba người đều là sắc mặt kịch biến...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Tô Phàm khiêu ngạo

Long Sát hội nhập vào Long Diệu hội? Hắn thế nhưng muốn thôn tính Long Sát hội? Còn muốn thu Long Vương làm tiểu đệ?

Là hắn điên rồi? Vẫn là thế giới này điên rồi?

Long Sát hội a, kia chính là toàn bộ Minh Châu học viện thế lực khổng lồ nhất, thậm chí Long Sát hội lực ảnh hưởng đã khuếch tán tới rồi toàn bộ Minh Châu thị?

Hắn hiện tại thế nhưng muốn thôn tính Long Sát hội?

Này không phải điên rồi là cái gì?

Càng đừng nói là hắn thế nhưng muốn thu Long Vương làm tiểu đệ.

Long Vương a, kia chính là nhân vật nổi danh cùng Thái Tử.

Toàn bộ Minh Châu học viện, người nào không biết Long Vương?

Để Long Vương cho hắn làm tiểu đệ? Đây tuyệt đối là ý nghĩ kẻ điên mới dám có.

"Người không có khả năng thắng!" Đối với lời nói cuồng vọng như thế của Tô Phàm, Tu La kinh lăng lúc sau, chỉ là lạnh lùng vút xuống câu này, xoay người rời đi.

Hắn sợ lại nghe đi xuống, chính mình sẽ nhìn không được dẫn đầu cùng hắn động thủ.

Nhìn đến Tu La vội vã rời đi, Lạc Thủy Yên cũng mới phục hồi tinh thần lại.

"Tô Phàm, người điên rồi, người như vậy là hoàn toàn đắc tội Long Vương!" Lạc Thủy Yên cái trán đổ mồ hôi, nàng thật sự là bị Tô Phàm dọa sợ.

"Ha ha, dù sao đều đắc tội, lại đắc tội một chút sợ cái gì?" Tô Phàm vẻ mặt chẳng hề để ý.

"Chính là Long Vương..."

"Long Vương rất mạnh? Người cảm thấy ta sẽ không thắng? Hoặc là chúng ta đánh cược như thế nào?"

"Cược cái gì?" Lạc Thủy Yên sùng sốt?

"Nếu ta thắng, người đáp ứng ta một cái yêu cầu, nếu ta thua, cũng có thể thỏa mãn người một cái yêu cầu!" Tô Phàm lúc nói lời này, khóe miệng hiện ra một mặt tà ác tươi cười, ánh mắt càng là hướng tới bộ ngực Lạc Thủy Yên nhìn lướt qua.

"Ta mới lười cùng người đánh cược, tạm biệt!" Vừa thấy ánh mắt của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên liền biết trong lòng tiểu tử này nghĩ cái gì, nơi nào còn sẽ cùng hắn đánh cược, vừa xoay người liền hướng phòng học của mình đi đến. ()

Trên thực tế nàng là thật sự không hi vọng chính mình có thể thắng.

Nhưng là vừa nghĩ tới Long Vương cường đại, trong lòng lại tràn ngập lo lắng.

Bất quá Tô Phàm đã nói như vậy, liền tính lo lắng thì có ích lợi gì? Chỉ hi vọng Tô Phàm cũng đủ mạnh, có lẽ có thể sáng tạo kỳ tích.

Nhìn đến Lạc Thủy Yên rời đi, Tô Phàm hơi hơi sùng sốt, đây là làm sao vậy? Chính mình còn chưa nói đánh cược gì đâu? Như thế nào liền đi rồi? Còn nói thắng làm chính mình sờ sờ người meo meo đâu?

"Hiểu Tĩnh, nếu không chúng ta đánh cược một phen đi?" Lạc Thủy Yên rời đi, cũng may bên cạnh còn có một cái bộ ngực càng lớn Điền Hiểu Tĩnh, Tô Phàm quay đầu về mặt nụ cười giả tạo hướng tới nàng nói.

"Tô Phàm, ta tin tưởng người, người nhất định có thể thắng!"

"Ngạch..." Ai biết Điền Hiểu Tĩnh lại là vẻ mặt kiên định nói với hắn, cái này khiến Tô Phàm lờ ra đến khóe miệng toàn bộ nuốt xuống, xem ra chính mình muốn cảm thụ này một đôi * * còn phải chờ một chút a...

Uống xong canh gà của Điền Hiểu Tĩnh, cùng nàng cùng đi đến phòng học, vừa mới đi vào phòng học, liền nhìn đến đám người Cảnh Thần vây quanh lại đây.

"Tô Phàm, người thế nào?"

"Tô Phàm, người không sao chứ?"

"Tô Phàm, người biết không? Long Vương hạ chiến thư!"

Nhìn đến các bạn học mòn mỏi miệng mười, nhìn đến vẻ quan tâm trong mắt bọn họ, Tô Phàm trong lòng ảm áp, chính mình rốt cục dung nhập đại gia đình này.

"Yên tâm đi, ta không có việc gì, về phần Long Vương khiêu chiến, ta đã tiếp nhận, mười ngày sau, liền xem ta như thế nào đánh bại hắn, chấn hưng Long Diệu hội đi!" Tô Phàm ánh mắt đảo qua mọi người, tràn đầy tự tin nói.

Mọi người đều là sùng sốt, ngay sau đó là một trận hoan hô, những người này đều là kiến thức qua Tô Phàm cường đại, đối với trong truyền thuyết Long Vương cũng chỉ là nghe nói, Tô Phàm như vậy có tự tin, đó chính là nhất định có thể đánh bại Long Vương.

Chỉ có Cảnh Thần mày hơi hơi nhăn lại, chờ đến mọi người đều ngồi xuống lúc sau, hắn mới đi đến bên người Tô Phàm, nhỏ giọng nói: "Người thật sự tiếp thu khiêu chiến?"

"Ân có vấn đề?"

"Người có nắm chắc sẽ thắng?" Cảnh Thần tiếp tục hỏi.

"Đương nhiên, chẳng lẽ người cảm thấy ta không thể thắng?" Tô Phàm vẻ mặt tự tin.

"Khó!"

"Khó?"

"Ân, Long Vương rất mạnh!" Cảnh Thần chân thành nói.

"Vậy ngươi cho là ta có mấy phần thắng!" Tô Phàm ngăn người, lời nói của những người khác hẳn có thể không dễ bụng, nhưng đối với lời nói của Cảnh Thần, hẳn cũng rất dễ ý.

"Không đến một phần"

"..."

Tô Phàm tức khắc không còn gì để nói, nguyên bản cho rằng liên tính Long Vương rất mạnh, mình nói như thế nào cũng có gần một nửa phần thắng, ai có thể nghĩ đến từ trong miệng Cảnh Thần phun ra kết quả như vậy.

"Ngươi liên như vậy đối với ta không tin tưởng?" Tô Phàm có chút buồn bực, tốt xấu mọi người là một cái chiến tuyến có được không.

"Không phải đối với ngươi không tin tưởng, là Long Vương thật sự rất mạnh, người khác chỉ biết là hẳn một hiệp đánh bại Quyền Vương A Lý trong trận ngầm quyền thi đấu, một trận thi đấu kia ta là tận mắt nhìn thấy, đánh bại A Lý, hẳn chỉ dùng một chiêu!"

"Một chiêu?" Tô Phàm đồng tử chợt co rút lại.

A Lý hẳn tuy rằng chưa thấy qua, nhưng cũng đã nghe nói qua, chính là năm gần đây hưng khởi một cái Quyền Vương, ở trong nước ngầm quyền thi đấu cơ hồ là vô địch tồn tại, hơn nữa ngầm quyền thi đấu so với chức nghiệp quyền thi đấu còn muốn hung ác, còn muốn mãnh liệt, như vậy một cường giả ở trong tay Long Vương thế nhưng chịu không nổi một chiêu?

Trách không được ngay cả Cảnh Thần đều như vậy không coi trọng chính mình.

"Ngươi nói ta hiện tại đi theo hẳn nói lời xin lỗi, nói cuộc quyết đấu này không đánh, hẳn sẽ đồng ý sao?"

"..." Cảnh Thần tức khắc chính là một trận trắng mắt xem thường, ngươi biến sắc mặt tốc độ có thể hay không dừng nhanh như vậy?

Mặc kệ nói như thế nào, tin tức liên quan tới Tô Phàm tuyên bố thôn tính Long Sát hội vẫn là lưu truyền đi ra ngoài, toàn bộ sân trường đều ồn ào huyền ảo, cơ hồ tất cả mọi người cảm thấy Tô Phàm người này điên rồi, chỉ có kẻ điên mới có thể nói ra lời như vậy.

Mà Long quán, khi Tu La đem lời nói của Tô Phàm chuyển tới, thân là người trong cuộc Long Vương chỉ là nhàn nhạt cười cười.

"Tiểu gia hòa thú vị, đáp ứng yêu cầu của hẳn, nếu là hẳn thật sự có thể đánh bại ta, về sau hẳn chính là đại ca của ta!"

"Nhưng mà Long Vương..."

"Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi lo lắng ta sẽ thua?" Tu La đang muốn nói chuyện, đã bị Long Vương đánh gãy.

"Đương nhiên không phải!"

"Nếu ta sẽ không thua, vậy cái này tiền đặt cược cũng liền không thành lập, đi thôi!" Long Vương nhẹ nhàng phát phát tay.

"Ta đã biết!" Tu La khẽ gật đầu, xoay người lui ra ngoài...

Thời gian luôn là qua thật nhanh, một cái chớp mắt, thời gian mười ngày liền như vậy trôi qua, thời gian Tô Phàm cùng Long Vương quyết chiến cũng đã đến, đây là một hồi quyết đấu hấp dẫn ánh mắt người trong toàn trường.

Một cái là chủ nhân Long Sát hội, ở Minh Châu học viện thậm chí toàn bộ Minh Châu thị đều là bách chiến bách thắng - Long Vương, một cái là mới quật khởi có thể một mình đấu hơn một trăm người - Tô Phàm, như vậy đỉnh cao quyết đấu muốn không náo nhiệt đều không được.

Hôm nay vừa lúc là chủ nhật, nếu là ở ngày thường, to như vậy Minh Châu học viện cơ hồ không có người nào, nhưng là hôm nay, trong sân trường bên cạnh địa phương Long Đàm lại là tụ tập hơn ngàn người, tất cả mọi người muốn tận mắt nhìn xem Long Vương trong truyền thuyết có thần thủ như thế nào, rất nhiều người đều đang suy đoán, cường đại như Tô Phàm, có thể ở trong tay Long Vương chịu được mấy chiêu, thậm chí một số người trực tiếp đánh cược, cược Tô Phàm có thể kiên trì bao lâu...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Thái Tử Đông Cung

Đương nhiên, cũng có cực nhỏ một bộ phận người hy vọng kỳ tích xuất hiện, cái này học sinh mới tới có thể sáng tạo kỳ tích, đánh bại Long Vương.

Trên quảng trường Long Quán, cũng là vây đầy người, bất quá đôi mắt mấy trăm tên thành viên Long Sát hội ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, cổ áo có thêu long văn, người nơi này lại an tĩnh rất nhiều.

Ở giữa Long Quán, trung bày hơn mười cái ghế dựa, có thể có tư cách ngồi ở chỗ này, nhưng đều là nhân vật nổi danh ở học viện, đây là một hội quyết đấu quan hệ trọng đại, ngay cả trong truyền thuyết hồi lâu chưa từng lộ diện Thái Tử đều phải xuất hiện, này như thế nào không khiến người ta kích động?

Lúc này, bên trên hơn mười cái ghế dựa, chỉ có ngồi hai người, một người trong đó mặc một bộ màu bạc tu thân kiểu áo Tôn Trung Sơn, một đầu đen tóc nhánh tỏa sáng buộc thành đuôi ngựa trát ở sau đầu, lộ ra một trương khuôn mặt lạnh lùng, đứng là Long Sát hội nhân vật số hai, Tu La.

Ở bên cạnh hắn, đang ngồi chủ tịch Hội học sinh Lương Chính Nghĩa, sau lưng Lương Chính Nghĩa, còn đứng tướng tài đặc lực của hắn - Viên Thu.

"Long Vương khi nào đến?" Nhìn thoáng qua con đường trống rỗng phía trước, Lương Chính Nghĩa hướng tới Tu La hỏi.

Hiện giờ cách thời gian ước định của bọn họ còn chưa tới mười lăm phút, Tô Phàm không có đến còn chưa tính, thân là chủ nhà Long Vương cũng chưa từng xuất hiện ở trong sân.

"Đã đến, đang làm chuẩn bị!" Tu La nhàn nhạt nói.

"Đổi phó một cái học sinh cần làm chuẩn bị? Long Vương có phải hay không quá dễ mất Tô Phàm rồi?" Lương Chính Nghĩa trên mặt lộ ra thần sắc khoa trương.

"Ha ha..." Đối với lời nói của Lương Chính Nghĩa, Tu La chỉ là nhàn nhạt cười cười, đối với Lương Chính Nghĩa trong lòng nghĩ thứ gì, hắn chính là biết đến nhất thanh nhị sở, này còn không phải là nghĩ đã kích hạ uy tín của Long Vương sao?

Mất thấy Tu La không có ý định phản ứng chính mình, Lương Chính Nghĩa cũng ngậm miệng lại, đơn giản dựa vào ghế nhắm mắt dưỡng thần, hôm nay, hắn là công chứng viên của trận quyết đấu này.

Lúc này, trên đường tiến về Long Quán, Tô Phàm ở thành viên Long Diệu hội vây quanh hướng tới phương hướng Long quán đi đến.

Bất quá đi theo bên người hắn nhân số cực nhỏ, trừ bỏ Cảnh Thần, Điền Hiểu Tĩnh bên ngoài, liền chỉ còn lại Vương Lỗi, Lâm Nguyên, cùng Cảnh Thần đưa tới mấy người, còn lại những người khác, đều lấy đủ loại lý do từ chối.

"Những người khác đâu?" Nhìn thoáng qua ít ỏi không có mấy đồng bọn, Tô Phàm khẽ nhíu mày nói.

"Đều không có tới!" Điền Hiểu Tĩnh tức giận nói.

"Vì cái gì? Chẳng lẽ bọn họ không biết hôm nay là ngày ta cùng Long Vương quyết đấu sao?"

"Biết, chính là bởi vì biết, cho nên bọn họ mới không có tới!" Cảnh Thần tiếp nhận đầu đề câu chuyện, ngữ khí rất là trào phúng.

Tô Phàm không phải người ngu, lập tức rõ ràng ý của hắn, những người kia là lo lắng cho mình sẽ thua, cho nên không dám tới, bọn họ thế nhưng hoàn toàn không coi trọng chính mình.

Nghĩ đến đây, chẳng sợ lấy Tô Phàm tùy ý, trong lòng cũng có chút ngọt ngào.

"Được rồi, không tới liền không tới đi, về sau những người này trực xuất xã đoàn là được!" Lắc đầu, đè nén trong lòng cổ kia khó chịu, Tô Phàm đi nhanh hướng tới phương hướng Long Quán đi đến.

"Ân, bọn họ nhất định sẽ hối hận!" Điền Hiểu Tĩnh dùng sức bóp bóp nắm tay.

Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên cũng là liên tục gật đầu, mặc kệ trong lòng bọn họ tin tưởng hay không Tô Phàm sẽ đánh bại Long Vương, bọn họ đều quyết định cùng Tô Phàm cùng nhau chiến đấu đến cùng.

Cảnh Thần cũng là nhẹ giọng thở dài một tiếng, gắt gao đi theo sau lưng Tô Phàm.

Long Diệu hội có thể tiếp tục tồn tại, liền xem hôm nay một hồi thi đấu, hắn đã đem tất cả tiền đặt cược đặt ở trên người Tô Phàm.

Thắng, Long Diệu hội từ đây hùng bá Minh Châu học viện, thua...

Cảnh Thần đã lười đi suy nghĩ kết quả sau khi thua.

Thời điểm bọn hắn đi vào biên giới Long Đàm, liếc mắt một cái liền thấy được đám người rậm rạp, bao gồm Tô Phàm ở bên trong, đều bị đám người ở hiện trường làm giật nảy mình, bất quá là một hồi giao đầu, thế nhưng tới nhiều người như vậy?

"Người xem, đó là Tô Phàm!"

"Chính là tiểu tử kia a, thật sự là không biết tự lượng sức mình, cũng dám khiêu chiến Long Vương, trong chốc lát xem hắn chết như thế nào?"

"Ha ha, người còn không biết đi, là Long Vương hạ thư khiêu chiến!"

"Vậy thì thế nào, chẳng lẽ người cho là hắn sẽ là đối thủ của Long Vương?"

"Ha ha, đương nhiên không có khả năng!"

"Vậy được rồi, đúng rồi, các người đoán hắn có thể ở trong tay Long Vương duy trì bao lâu?"

"Một phút đi?"

"Một phút? Hừ, chỉ cần Long Vương không nhường, ta cam đoan hắn sống không qua ba mươi giây!"

Đối thoại tương tự không hề coi trọng Tô Phàm không ngừng trong đám người lưu truyền, Tô Phàm sắc mặt càng ngày càng khó coi, hắn chưa từng có nghĩ đến, Long Vương ở trong cảm nhận của những người này thế nhưng có uy vọng như vậy.

Long Vương, người thật sự mạnh như vậy sao?

Ta cũng không tin đánh không thắng được người!

Hung hăng ở trong lòng làm ra quyết định, Tô Phàm ngăn lại Điền Hiểu Tĩnh muốn tiến lên phản bác, ngẩng đầu ưỡn ngực hướng tới Long quán đi đến.

Hắn sẽ dùng hành động nói cho này đó những người xem thường hắn!

"Cánh Thần..." Ai biết ở ngay lúc này, bên cạnh có người đang gọi Cánh Thần.

Mọi người sửng sốt, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến đám người Đông Cung uyển Tà Quân, Sở Vân, Mạc Lâm Tuyết ở tại mọi người vây quanh đã đi tới, đi ở trước nhất không phải Tà Quân, cũng không phải Sở Vân, mà là một cái nam tử Tô Phàm từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Nam tử ăn mặc một bộ âu phục lưu nhân màu trắng, nhìn qua ước chừng một thước tám, lưu trữ một đầu tóc mái đen nhánh tỏa sáng, lộ ra một trương khuôn mặt hoàn mỹ không tí vết, đây tuyệt đối là một trương khuôn mặt so với vô số nữ nhân còn muốn xinh đẹp, cho dù là Tô Phàm, đang xem đến một khuôn mặt như vậy, trong lòng cũng nhịn không được dao động một chút.

Một người nam nhân, thế nhưng lớn lên so với nữ nhân còn muốn xinh đẹp.

Theo một người này xuất hiện, hiện trường đã vang lên vô số nữ sinh tiếng thét chói tai, ngay cả Điền Hiểu Tĩnh trong mắt cũng hiện lên một mặt mê ly.

Chỉ là xem một cái, Tô Phàm liền cảm giác được lớn lao uy hiếp.

Về phần Cánh Thần, sắc mặt cũng rất là khó coi.

Bất quá theo người kia tới gần, hắn vẫn là không cam lòng kêu một tiếng: "Thái Tử!"

Thái Tử? Đây chính là Thái Tử trong truyền thuyết? Chủ nhân của Đông Cung uyển?

Người có thân phận cao nhất toàn bộ Minh Châu học viện?

Tô Phàm đồng tử đột nhiên hơi co rụt lại.

"Người phản bội Đông Cung, chính là cùng phế vật như vậy tự lập môn hộ?" Tùy ý nhìn lướt qua Tô Phàm, Thái Tử rất là khinh thường nói với Cánh Thần.

Phế vật?

Tô Phàm sắc mặt tức khắc liền thay đổi, gia hỏa này thế nhưng nói mình là phế vật?

Điền Hiểu Tĩnh sắc mặt cũng là biến đổi, nguyên bản đối với Thái Tử rất có hảo cảm nòng giờ phút này cũng là vẻ mặt giận dữ nhìn về phía Thái Tử, chẳng sợ người là Thái Tử tôn quý nhất, người cũng không nên nói Tô Phàm là phế vật.

Về phần bạn học xung quanh, sớm đã sôi trào, nguyên bản liền không coi trọng Tô Phàm bọn họ càng là bắt đầu đối với Tô Phàm ném các loại khinh thường.

"Đây là chuyện của ta!" Đối mặt Thái Tử như vậy cường thế, Cảnh Thần thật sâu hô hấp một ngụm, đè nén xuống trong lòng phần nộ, nhàn nhạt nói.

"Chuyện của ngươi? Trong chốc lát hắn bị Long Vương phế bỏ lúc sau, ngươi vứt bỏ chính là mặt mũi của toàn bộ Đông Cung, cho ngươi một cơ hội, lập tức lại đây, nếu không ngươi xảy ra chuyện ta sẽ không lại quản ngươi!" Cao cao tại thượng Thái Tử lạnh lùng hừ một tiếng.

"Không cần ngươi phí tâm!" Cảnh Thần như cũ là nhàn nhạt nói.

Mặc kệ như thế nào, hắn làm ra quyết định, liền sẽ không hối hận.

"Ngươi thật muốn kháng cự ta?" Thái Tử trên mặt lộ ra một mặt vẻ giận dữ.

"Ta nói rồi, đây là lựa chọn của ta!" Đối mặt Thái Tử cường thế, Cảnh Thần vẫn như cũ ngẩng đầu ưỡn ngực nói...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Thái Tử địch ý

"Ngươi hắn là biết hậu quả của việc cự tuyệt ta!" Thái Tử lạnh lùng nhìn Cảnh Thần, lời nói trong đó đã tràn ngập uy hiếp.

Một bên Tà Quân cùng Sở Vân muốn nói cái gì, chính là đối mặt Thái Tử cường thế, chính là không dám nhiều lời một câu.

"Ha ha, từ khi ta rời đi Đông Cung một khắc kia trở đi, ta cũng đã làm tốt chuẩn bị, ngươi muốn làm gì, cứ việc tới liền hảo!" Cảnh Thần cũng là cực kì kiên cường đáp, không có nửa ý lùi bước.

"Hảo hảo hảo, các ngươi đâu? Cũng tính toán cùng hắn đi chung một con đường tới tằm sao?" Thái Tử sắc mặt đã cực kỳ khó coi, liền tục nói ba cái "hảo", lại hướng những người khác nói.

Mấy người khác hai mặt nhìn nhau, một cái là đối với bọn họ cực tốt Cảnh Thần, một cái lại là Thái Tử, nghĩ đến lực lượng của Thái Tử, những người này chẳng qua do dự một lát, liền làm ra quyết định.

"Cảnh Thần, thật xin lỗi!" Máy người thế nhưng đồng thời hướng tới Cảnh Thần nói một tiếng, sau đó xoay người đi tới sau lưng Thái Tử.

Ai cũng không nghĩ tới sự tình sẽ như vậy, nguyên bản còn tính có chút danh khí Long Diệu hội bất quá một lát thời gian, liền chỉ còn lại Tô Phàm, Cảnh Thần, Điền Hiểu Tĩnh, Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên năm người.

Cảnh Thần lạnh lùng nhìn ở những người này trong lúc máu chốt phản bội mình, cái loại cảm giác này không thể nghi ngờ là trước mặt mọi người phỉếm cái tát vào mặt mình, Thái Tử, tầm ảnh hưởng của hắn thật sự liền lớn đến loại trình độ này sao?

"Đi thôi, bọn họ đều sẽ hối hận, ta cam đoan!" Cảnh Thần liền muốn quát lớn mấy cái người lâm trận phản bội này, Tô Phàm lại nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, ở bên tai của hắn nói ra một câu như vậy, sau đó xoay người hướng tới ở giữa Long quán đi đến.

Từ đầu đến cuối, không còn có nhìn qua Thái Tử liếc mắt một cái.

Hắn là ai, hắn là Kinh Thành đệ nhất ăn chơi trác táng, nếu không phải sự kiện kia, hắn mới là chân chính Thái Tử, hiện tại một người đáng đáp nam không nam nữ không nữ vậy mà tại trước mặt hắn tự xưng Thái Tử, tự xưng Thái Tử còn chưa tính, còn bức này cao ngạo, chẳng sợ không sử dụng lực lượng của gia tộc, hắn cũng sẽ làm bọn hắn hối hận.

"hảo!" Cảnh Thần cũng không nói thêm gì nữa, đồng dạng không có lại xem đám người Thái Tử liếc mắt một cái, đi theo Tô Phàm liền hướng Long Quán đi đến.

Liền tính Tô Phàm thật sự thua, cùng lắm thì cùng nhau chấp nhận kết quả.

Điền Hiểu Tĩnh, Lâm Nguyên, Vương Lỗi cũng là đi theo Tô Phàm hướng phía trước đi đến, sự tình đến loại tình trạng này, cho dù chết cũng muốn cùng nhau đối mặt, huống chi chỉ là một hồi giao đấu?

Bọn họ tin tưởng Tô Phàm, tin tưởng Tô Phàm nhất định có thể sáng tạo kỳ tích, nhất định có thể làm cho tất cả người xem thường bọn hắn hối hận.

Ai cũng không nghĩ tới Tô Phàm sẽ kiêu ngạo đến bức này nông nổi? Thậm chí ngay cả Thái Tử cũng không chịu nổi mặt?

Thái Tử sắc mặt cũng là một trận khó coi, bất quá hần chung quy là Thái Tử, chỉ là cười lạnh một tiếng: "Chúng ta đi thôi, ta ngược lại muốn xem xem hần như thế nào thừa nhận Long Vương phần nợ!"

Sau khi nói xong, cũng là mang theo một đoàn người hướng tới ở giữa Long quán đi đến.

Khi Tô Phàm mang theo mấy người Cảnh Thần đi vào Long Quán, toàn bộ quảng trường Long Quán, người mặc dù nhiều, tuy nhiên lại là một mảnh yên tĩnh, thời điểm nhìn đến Thái Tử đến đây, cho dù là Tu La, cũng là từ cái ghế của mình đứng lên, hướng tới Thái Tử làm một cái tư thế mời: "Thái Tử mời!"

Thái Tử nhẹ gật đầu, như cái chủ nhân trực tiếp ngồi ở trên ghế vì hần chuẩn bị sẵn, Tà Quân, Sở Vân cũng là ngồi ở hai bên hần, về phần Mạc Lâm Tuyết, lại là cung kính đứng ở sau lưng hần.

Chỉ có Lương Chính Nghĩa đơn giản hướng tới Thái Tử nhẹ gật đầu, ánh mắt lộ ra thần sắc nghiền ngẫm, vừa rồi Thái Tử cùng Tô Phàm phát sinh một màn tranh chấp hần đã biết được.

Trận này Tô Phàm nếu là bại còn chưa tính, nếu Tô Phàm thắng, như vậy Thái Tử cùng hần trong đó có thể hay không...

Vừa nghĩ tới hai người khả năng sinh ra xung đột, hần trong lòng chính là một trận cười lạnh.

Tô Phàm, hi vọng ngươi như phụ thân nói như vậy, đừng để ta thất vọng a!

Rất nhanh, bên ngoài lại vang lên một trận thanh âm hoan hô, bất quá lúc này đây lại đại đa số là thanh âm của nam sinh, theo phương hướng của thanh âm nhìn lại, liền nhìn đến ăn mặc một bộ thiếp thân lễ váy Lạc Thủy Yên mang theo một đoàn mỹ nữ xinh đẹp động lòng người đã đi tới, người của Tiên Ân Lâu tới.

Thành viên Tiên Ân Lâu, cơ hồ mỗi một cái đều là mỹ nữ, bất quá hiện trường nhiều mỹ nữ như vậy, bao gồm Mạc Lâm Tuyết ở bên trong, lại không có một người có thể áp chế Lạc Thủy Yên mỹ lệ.

Đen nhánh tóc quần rồi tung ở hai vai, thấp ngực lễ váy lộ ra mỹ lệ xương quai xanh, tuyệt mỹ dung nhan làm vô số nữ sinh âm thầm hao tổn tinh thần, ngay cả Thái Tử, thời điểm đang xem hướng Lạc Thủy Yên, khoe miệng cũng hiện ra một mặt nhàn nhạt tươi cười.

"Thủy Yên, nơi này ngồi đi!" Hướng tới vị trí Sở Vân chỉ chỉ, Thái Tử cười nhạt nói.

"Ha ha, Thái Tử, vị trí của Sở thiếu ta cũng không dám đoạt, ta còn là ngồi bên này đi!" Lạc Thủy Yên hướng tới Thái Tử nở nụ cười xinh đẹp, sau đó đi tới đối diện hần ngồi xuống.

Đối với Lạc Thủy Yên uyển chuyển cự tuyệt, Thái Tử chỉ là nhàn nhạt cười cười.

Lúc này, Minh Châu học viện ba cái trong tứ đại đầu sỏ đã toàn bộ đến đông đủ, tất cả người ở hiện trường đều nín thở, đều đem ánh mắt nhìn về phía phương hướng Long Quán, bọn họ đều đang chờ đợi, chờ đợi một vị đầu sỏ cuối cùng, người đề xuất tràng tỷ thí này —— Long Vương.

Vừa lúc ở lúc này, một đạo thân ảnh vĩ ngạn xuất hiện tại trong tầm mắt mọi người.

Đó là một thân ảnh cả người cao trên một mét tám, không gầy không mập, ăn mặc một bộ kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, nhìn qua mạnh mẽ cao ngất.

Hần bộ dạng cũng không tính anh tuấn, ít nhất so với đám người Thái Tử, Tô Phàm, Tà Quân, Sở Vân, chỉ có thể coi là bình thường, chính là trên mặt của hần lại vẫn luôn lộ ra một cỗ cường đại, tự tin, thần sắc cương nghị, về mặt này, đối với phụ nữ mà nói đơn giản có lớn lao lực hấp dẫn.

Trong lúc hành tẩu, long hành hồ bộ, mỗi một bước đều là như thế trầm ổn, mỗi một bước đều là như thế kiên định.

Phảng phất một cái người khổng lồ đang ở đạp bước mà đi, toàn bộ hiện trường đều có thể nghe được tiếng bước chân của hần.

Mỗi một bước, đều dường như một phen thiết chùy nện ở ngực, nện đến như vậy khó chịu.

Ngay cả Tô Phàm, cũng không thể không ở trong lòng âm thầm tán thưởng một tiếng "Thật mạnh!"

Người này, đúng là đối thủ của Tô Phàm lần này, Minh Châu học viện chủ nhân của Long Sát hội - Long Vương!

Tên thật của hần rất nhiều người đã quên, theo hần ra trận, nguyên bản hiện trường an tĩnh lập tức vang lên một trận tiếng hô điên cuồng, cơ hồ tất cả mọi người đang điên cuồng la lên "Long Vương, Long Vương!"

Đặc biệt là thành viên Long Sát hội, một đám trong mắt đều dấy lên ánh sáng nóng rực, đó là một loại ánh mắt của fan hâm mộ điên cuồng nhất nhìn thấy thần tượng của mình.

Đỉnh tai nhức óc tiếng hô lần ắt hết thấy, yên tĩnh hiện trường đã hoàn toàn sôi trào.

Lương Chính Nghĩa sắc mặt rất là khó coi, thân là chủ tịch Hội học sinh, hẳn đều không có đãi ngộ như vậy.

Lạc Thủy Yên thần sắc sàu lo, có chút lo lắng nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái.

Thái Tử khỏe miệng, hiện ra nhàn nhạt tươi cười, Long Vương, gia hỏa này so với trước kia càng mạnh hơn!

Về phần Tô Phàm, lại là chậm rãi từ trên chỗ ngồi đứng lên.

Hắn trong lòng, chỉ có một cái ý niệm trong đầu, đánh bại gia hỏa này!

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Long Vương cường hãn

Long Vương nhanh chóng đi tới ở giữa quảng trường, hướng tới đám người Thái Tử, Lương Chính Nghĩa, Lạc Thủy Yên nhẹ gạt đầu, sau đó nhìn về phía Tô Phàm, nhìn về phía cái người này đơn thương độc mã đánh bại hơn trăm thành viên Long Sát hội, càng làm cho Quý Vương Tiêu Đăng mặt mũi quết rác, nhìn về phía cái người này từ khi Long Sát hội thành lập lúc sau duy nhất dám chọc tiết Long Sát hội uy nghiêm.

Dáng người thon dài, trắng nõn màu da, khuôn mặt anh tuấn, chính là một người như vậy đánh ngã hơn một trăm cái huynh đệ của Long Sát hội.

Nói hắn là một cái cao thủ đánh nhau, không bằng nói hắn là một cái cao thủ tán gái, chỉ bằng mượn như vậy một bộ thân thể cùng khuôn mặt, đủ để gây nên vô số nữ hài tử ưu ái.

Nếu không phải vẫn luôn chú ý Tô Phàm, Long Vương như thế nào đều khó mà tin tưởng, một cái tiểu bạch kiểm như vậy, có loại kia thực lực cường hãn.

"Không nghĩ tới người thật sự dám đến!" Nhìn đến dáng người thon dài của Tô Phàm, Long Vương khẽ mỉm cười nói.

"Ta cũng không nghĩ tới người sẽ trở thành tiểu đệ của ta!" Tô Phàm đồng dạng cười lạnh một tiếng.

Lời này vừa nói ra, toàn trường đều kinh hãi, chẳng sợ rất nhiều người đều biết hắn cùng Long Vương chỉ gian đánh cược, nhưng cũng không có nghĩ đến hắn sẽ ở trước khi tỷ thí nhắc tới.

Hắn liền như vậy cuồng vọng? Cho là mình nhất định có thể thắng?

Dám dám đương trước nhiều người như vậy đánh mặt mũi Long Vương.

Rất nhiều huynh đệ Long Sát hội đã nổi giận đùng đùng, nếu không phải Long Vương không lên tiếng, bọn họ đều có một loại xúc động xông đi lên hảo hảo giáo huấn một chút Tô Phàm.

"Ha ha, nếu người có thể đánh bại ta, làm trâu làm ngựa cho người thì đã sao? Chỉ là người có thể sao?" Trong lời nói của Long Vương, lộ ra cường đại tự tin.

"Đương nhiên có thể, nhất định có thể, nếu không ta tới nơi này làm gì!" Tô Phàm trên mặt đồng dạng tràn ngập tự tin, chính là tự tin như vậy ở rất nhiều người xem ra, lại là cuồng vọng, vô tri!

"Xem ra người thực tự tin, một khi đã như vậy, như vậy, giao đấu có thể bắt đầu rồi sao?" Long Vương nhàn nhạt cười cười, cũng không bởi vì Tô Phàm cuồng vọng mà tức giận.

"Đương nhiên!" Tô Phàm khẽ gạt đầu, sau đó tất cả lực chú ý đều dừng ở trên người Long Vương, đây là một cái đối thủ tuyệt đối cường đại, hắn không có nửa điểm khinh thị.

Tô Phàm tiếng nói vừa mới rơi xuống, Long Vương thân mình đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, mọi người chỉ cảm thấy ngực một trận hít thở không thông, rất nhiều nhân tâm đã bản năng hoan hô ra "Long Vương ra tay!"

Càng nhiều người còn lại là đem tâm nhắc tới cổ họng, một đám đều đang nghĩ, đánh bại Tô Phàm, Long Vương cần dùng mấy chiêu?

Ngay cả đám người Thái Tử cũng là nhìn không chớp mắt nhìn về phía ở giữa quảng trường.

"Bách!" Cơ hồ là chớp mắt thời gian, mới vừa rồi còn ở mấy mét ở ngoài Long Vương đã nháy mắt đi tới trước người Tô Phàm, sau đó một quyền liền hướng ngực Tô Phàm đâm tới.

Tốc độ của hắn cực nhanh, hẳn tốc độ ra quyền càng nhanh, Tô Phàm chỉ cảm thấy hoa mắt, một con quả đâm to lớn đã xuất hiện ở trước ngực của mình, một cổ dày đặc áp lực truyền đến, hắn chỉ cảm thấy dường như đang có một viên đạn pháo bay tới.

Không kịp né tránh, thậm chí ngay cả đón đỡ đều không kịp, Tô Phàm chỉ là tốc độ cao nhất hướng về sau lui một bước, liền như vậy một bước nhỏ khoảng cách, liền tránh đi một quyền mạnh mẽ của Long Vương.

Nhưng cho dù như vậy, hắn như cũ bị Long Vương một quyền đánh trúng, tức khắc đã cảm thấy dường như có một phen chùy sắt lớn nện ở lồng ngực của mình.

Thân mình nhanh chóng hướng về sau thối lui, muốn tan mất lực lượng một quyền này, chính là Long Vương lại là thừa thắng truy kích, lại là đâm ra một quyền, làm cho Tô Phàm không thể không đưa tay ngăn cản.

"Ba" một tiếng, Long Vương cường lực một quyền đánh vào trên cánh tay Tô Phàm, Tô Phàm lập tức cảm giác cánh tay tê dại một hồi, còn không có phục hồi tinh thần lại, Long Vương quyền thứ ba đã oanh ra, Tô Phàm lại một lần nữa toàn lực ngăn cản.

Lại là "Ba!" một tiếng, Tô Phàm lại một lần nữa bị chấn đến liên tục lui về phía sau, Long Vương đắc thế không buông tha người, thân mình từng bước tới gần, quyền tốc càng lúc càng nhanh, Tô Phàm hoàn toàn chỉ có thể chống đỡ, không hề có lực đánh trả.

Liên tục chặn lại vô số quyền của Long Vương, Tô Phàm hai tay đều nhanh không có tri giác, cuối cùng càng là bị Long Vương một quyền chấn đến, ngay sau đó thân thể Long Vương thực hiện một cái xinh đẹp xoay tròn, một cái xoay người đá nghiêng hung hăng đá vào bụng nhỏ Tô Phàm, Tô Phàm chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ đều bị một cước này chấn đến vỡ vụn, khó mà nói nên lời đau đớn truyền đến, mà thân thể của hắn càng là giống như điều bị đứt dây hướng về sau bay đi.

"Thình thịch!" Một tiếng, Tô Phàm thân thể thon dài nặng nề mà rơi trên mặt đất, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

Hiện trường lại là một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người, đều là trợn mắt há hốc mồm nhìn này hết thấy.

Rất nhiều người căn bản thấy không rõ lắm chiêu thức của Long Vương, bọn họ nhìn thấy chính là từng đạo quyền ảnh, sau đó liền nhìn đến Tô Phàm thân thể bay ra ngoài.

Này hết thấy, tổng cộng cũng bất quá mấy chục giây thời gian.

Đây chính là Long Vương, đây chính là cường đại vô cùng Long Vương?

Lạc Thủy Yên, Điền Hiểu Tĩnh, Cảnh Thần, Vương Lỗi, Lâm Nguyên đám người bàn tay đã kim lòng không được nắm chặt lại, cho dù là bọn họ sớm biết Long Vương rất mạnh, Tô Phàm đối đầu căn bản không có quá lớn phần thắng, chính là cũng không nghĩ tới Long Vương đã cường đại tới rồi loại tình trạng này.

Kia nắm đấm nhanh như sao băng, kia thân ảnh nhanh nhẹn, quả thực chính là không thể ngăn cản.

Bọn họ còn không kịp vì Tô Phàm lo lắng, những người khác còn không kịp vì Long Vương lớn tiếng khen hay, Long Vương thân ảnh đã một bước hướng phía trước bước ra, sau đó nhảy lên thật cao, trực tiếp hai chân hướng tới ngực Tô Phàm đạp đi.

Này một cước nếu là đạp trúng, xương ngực của Tô Phàm xác định vững chắc lập tức đập nát, tại đây thời điểm máu chốt, Tô Phàm bất chấp bụng nhỏ kịch liệt đau nhức, một tay dùng sức khê chống, thân mình liền hướng bên cạnh tránh đi.

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, Long Vương hai chân hung hăng đạp trên mặt đất, kia kiên cố sàn nhà đá xanh thê nhưng đương trường bị đạp đến đập nát, văng lên vô số hòn đá, tất cả mọi người chỉ cảm thấy sắp hít thở không thông, này một cước cỡ nào mạnh mẽ?

Lạc Thủy Yên, Điền Hiểu Tĩnh đám người trong lòng càng là âm thầm kinh hãi, này một cước nếu là đạp ở trên người Tô Phàm, hẳn còn có mệnh sao?

Nhưng mà, còn không kịp vì Tô Phàm né tránh này một cước mà hoan hô, Long Vương đã lại một lần nữa một cước đá ra, nhanh chóng đá vào cái cằm của Tô Phàm, mọi người liền nghe được "Ba" một tiếng, Tô Phàm vừa mới một nửa thân thể quay cuồng lại một lần nữa bị đá bay ra ngoài, há mồm chính là một mồm to máu tươi phun ra, cả người vẽ ra một cái to như vậy đường parabol, lại một lần nữa nặng nề mà rơi trên mặt đất, phát ra thanh thúy tiếng vang.

Vẫn là cái gậy chạm đất, cả người ngã mặt nằm trên mặt đất, không nhúc nhích...

"Tê!" Một trận thanh âm hít vào khí lạnh vang lên, tất cả mọi người mặt tràn đầy kinh ngạc nhìn Long Vương, ngay cả Thái Tử trong mắt cũng hiện lên một mặt kinh hãi chỉ sắc.

Long Vương chung quy là Long Vương, không động thủ thì thôi, vừa động thủ chính là long trời lở đất, trọn bộ động tác liền mạch lưu loát, không có nửa điểm ngừng lại, như vậy thân thủ ai có thể ngăn cản? Trách không được ngay cả ngấm quyền thi đấu Quyền Vương đều không phải là đối thủ của hắn, trách không được hắn bằng vào sức một mình có thể làm cho Long Sát hội uy chấn Minh Châu.

Thật là đáng sợ, thực sự thật là đáng sợ, thực lực như vậy, phía dưới có ai có thể là đối thủ của hắn?

"Long Vương, Long Vương, Long Vương..." Không biết ai la lên một câu, hiện trường lập tức vang lên tiếng hoan hô to lớn, tất cả mọi người hô to Long Vương danh hào, tất cả mọi người là kính sợ nhìn Long Vương.

Trong truyền thuyết, Tô Phàm có thể đơn thương độc mã lật tung hơn một trăm người, chính là đối mặt Long Vương, lại không hề có lực đánh trả, một phút cũng chưa tới, đã bị hoàn toàn đánh ngã trên mặt đất, cũng đứng lên không nổi nữa, Long Vương đã cường đại tới rồi cái tình trạng gì?

Này quả thực chính là vô địch tồn tại.

Tất cả người Long Sát hội điên cuồng, bọn họ tận tình hô to.

Lương Chính Nghĩa thần sắc có chút mất tự nhiên, hắn vốn đang kỳ thác Tô Phàm có thể cho Long Vương một ít đẹp mắt, chẳng sợ đấu không lại hắn, có thể đã thương hắn cũng được a? Chính là hiện tại đâu? Thế nhưng hoàn toàn không phải là đối thủ.

Thái Tử hơi có chút kinh ngạc, kinh ngạc lúc sau lại là vẻ mặt cười lạnh, ánh mắt đã xuyên qua mọi người, nhìn về phía Cảnh Thần.

Ánh mắt của hắn rất rõ ràng, đây chính là phế vật do người lựa chọn.

Cảnh Thần, Điền Hiểu Tinh, Vương Lão, Lâm Nguyên đám người sắc mặt đã khó coi sắp chảy ra nước, bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến, giao đấu vừa mới bắt đầu, liền phải kết thúc.

Ngay cả Lạc Thủy Yên, cũng là vẻ mặt khó có thể tin nhìn này hết thấy...

"Tô Phàm, không gì hơn cái này!" Nhìn đến Tô Phàm nằm dưới đất, Long Vương cười lạnh một tiếng, xoay người muốn đi về chỗ ngồi của mình, nguyên bản cho rằng tìm được một cái đối thủ, ai biết không chịu được như thế...

"Thật sao..." Ai biết liền ở khoảnh khắc Long Vương vừa mới xoay người, một cái thanh âm đậm đặc từ sau lưng hắn vang lên...

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Kỳ tích bắt đầu

Tô Phàm liền như vậy đứng lên, ở thời điểm tất cả mọi người đang hoan hô đứng lên.

Mọi người đều là sửng sốt, thừa nhận rồi công kích như vậy còn có thể đứng lên? Tiểu tử này không đơn giản a!

Thái Tử cũng là sắc mặt hơi đổi một chút, tựa hồ cũng không nghĩ tới Tô Phàm còn có thể đứng lên.

Lương Chính Nghĩa trong mắt lại hiện lên một mặt vui mừng, lúc này mới đúng, nếu là cũng không cho Long Vương tạo thành nửa điểm phiền toái liền thua trận, kia cũng quá không thú vị.

Lạc Thủy Yên nắm đầm kim lòng không được nắm tại cùng nhau, trong miệng càng là nhẹ giọng nhắc đi nhắc lại một câu: "Tô Phàm, cố lên!"

Cảnh Thần, Điền Hiểu Tinh, Vương Lão, Lâm Nguyên càng là một trận mừng rỡ, bọn họ nắm tay cũng không tự chủ được nắm tại cùng nhau, Điền Hiểu Tinh càng là ở trong lòng yên lặng nhắc đi nhắc lại: "Tô Phàm, người nhất định phải thắng!"

Về phần những người khác, ở gần ngửi kinh lăng lúc sau, lại như cũ không coi trọng Tô Phàm, liền tính đứng lên thì thế nào, đối mặt Long Vương công kích nhanh như tia chớp, không hề có lực đánh trả, hiện tại đứng lên còn không phải giống nhau bị đánh bại?

"Ha ha, có chút thú vị!" Long Vương cũng không nghĩ tới Tô Phàm còn có thể đứng lên, lại một lần nữa xoay người, nhàn nhạt phun ra câu này.

"Đâu chỉ có chút thú vị, quyết đấu vừa mới bắt đầu đâu!" Tô Phàm nhàn nhạt cười cười, lại là duỗi tay nhẹ nhàng chà lau vết máu ở khóe miệng.

Sau đó lúc này đây không đợi Long Vương khởi xướng tiến công, thân mình đã dẫn đầu bước ra, giống như một đầu báo săn xuất lồng, tốc độ cao nhất xông về phía Long Vương.

Tốc độ của hắn đồng dạng cực nhanh, thậm chí mọi người chỉ thấy trên quảng trường lưu lại một đạo tàn ảnh, thân thể của hắn đã đi tới trước người Long Vương, sau đó trực tiếp một cước đá hướng về phía dưới Long Vương.

Long Vương nhú mày, tựa hồ cũng không nghĩ tới thừa nhận rồi chính mình nặng như vậy công kích, đối phương còn có tốc độ như vậy, thu hồi kinh thị, đuổi tay liền hướng xuống dưới đón đỡ mà đi.

Nguyên bản cho rằng có thể dễ dàng ngăn lại một cước này của Tô Phàm, nơi nào nghĩ đến Tô Phàm vốn dĩ thẳng đá ra một cước chọt hướng lên trên đập mạnh, thế nhưng muốn đập ở trên bàn tay Long Vương, Long Vương nơi nào sẽ làm hắn đạt thành, nhanh chóng biến chiêu, trảo một cái đã bắt được bàn chân Tô Phàm.

Liên như vậy khoảnh khắc thời gian, Tô Phàm cái chân còn lại dùng sức đập một cái, thân thể nhanh chóng xoay tròn, cả người giữa không trung hoàn thành lộn một vòng, một cái xinh đẹp Thần Long Bãi Vĩ, chân sau mu bàn chân hung hăng quét trên mặt Long Vương, hiện trường vang lên "Ba" một tiếng, dù là cường đại như Long Vương, cũng bị này một cước quét đến hướng một bên quảng ngã đi, liên tục bước ra mấy bước, lúc này mới ổn định thân hình.

Mà Tô Phàm, đã nhân cơ hội này đứng thẳng thân mình.

"Tô Phàm, cố lên!" Lúc này, vẫn luôn ngồi ở trên ghế Lạc Thủy Yên thế nhưng nhìn không được đứng lên, đối với giữa sân cao giọng nói.

Cũng thẳng đến giờ khắc này, mọi người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, về mặt khó có thể tin nhìn về phía má phải của Long Vương.

Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Cường đại như Long Vương, thế nhưng bị Tô Phàm cho đập một cước, vẫn là đá vào trên mặt? Sao có thể? Nếu không phải trên mặt Long Vương có dấu chân, ai cũng khó mà tin được này hết thảy là thật sự.

"Tô Phàm, ta yêu ngươi!" Bên trong đám người, càng là vang lên một trận tiếng hoan hô, ai cũng không nghĩ tới, giao đấu vừa mới bắt đầu, liền tiến vào gay cấn, càng sẽ không nghĩ đến, Tô Phàm lại có thể đập trúng Long Vương? Một ít nữ sinh thậm chí Tô Phàm đã không nhận được kinh hô ra tới.

Quá kích thích, quá đặc sắc, quá cường đại!

Tô Phàm, bạch mã vương tử trong cảm nhận của các nàng, thế nhưng đánh trúng vào Long Vương, chẳng sợ hiện tại bại, cũng đáng giá, kia chính là Long Vương a.

Diên Hiểu Tinh gắt gao cắn bờ môi của mình, đôi bàn tay trắng như phấn gắt gao niết cùng một chỗ, hai mắt thật to một mực nhìn chăm chăm Tô Phàm trong sân, trong lòng không ngừng đang vì Tô Phàm hô hét: "Tô Phàm, cố lên, ngươi nhất định có thể làm được!"

Cảnh Thần, Vương Lão, Lâm Nguyên đám người đồng dạng là vẻ mặt kích động, Tô Phàm làm được, Tô Phàm làm được, hắn thế nhưng đập trúng khuôn mặt Long Vương, hắn làm được.

Thái Tử, Tà Quân, Sở Vân, Mạc Lâm Tuyết, thần sắc đều là một trận kinh ngạc, ai cũng sẽ không nghĩ tới, vừa rồi không hề có lực đánh trả Tô Phàm lại có thể đập trúng Long Vương.

Ngay cả Lương Chính Nghĩa cũng lộ ra một mặt kinh ngạc, bất quá rất nhanh lại hiện ra một mặt nụ cười giả tạo, Long Vương, ngươi không phải được xưng Minh Châu đệ nhất cường giả a? Hiện giờ không như cũ bị người và mặt sao?

Long Vương sắc mặt đã cực kỳ khó coi, hắn không có nghĩ tới là Tô Phàm vậy mà lại áp dụng đấu pháp mạo hiểm như vậy, hắn liền một chút đều không lo lắng mình bóp nát xương bàn chân của hắn sao?

Cảm nhận được trên mặt nóng rất đau nhức, Long Vương là thật sự tức giận.

Bất quá dù sao cũng là siêu nhất lưu cao thủ, chẳng sợ tức giận, hắn cũng không có mất đi bình tĩnh, về phần cái gọi là mặt mũi, càng không ở trong mắt hắn, trong mắt của hắn chỉ có thắng lợi.

Hai tay chợt bắt lấy cúc áo kiểu áo Tôn Trung Sơn, dùng sức kéo một phát, kiểu áo Tôn Trung Sơn bị hắn trực tiếp kéo ra, sau đó cởi xuống áo khoác trên người, hắn đã tính toán dùng toàn lực đánh bại Tô Phàm.

Mất thấy Long Vương muốn thoát y, Tô Phàm nơi nào sẽ buông tha cơ hội như vậy, chân phải hướng phía trước bước ra, thân mình lại một lần nữa nhào về phía Long Vương.

Chính là Long Vương hiển nhiên sớm có chuẩn bị, nhanh chóng cởi ra áo khoác, tiện tay liền hướng Tô Phàm ném đi.

Mà thân thể của hắn cũng là tốc độ cao nhất hướng tới Tô Phàm lao đi, hắn phải thừa dịp khoảnh khắc tầm mắt Tô Phàm bị che chắn, hoàn toàn chấm dứt đối thủ này.

Tô Phàm không nghĩ tới Long Vương tốc độ lại nhanh như vậy, nhìn áo khoác bay tới, hắn bỗng nhiên làm ra một cái động tác làm cho mọi người giật mình, liền nhìn đến đầu hắn một vù, hai chân dùng sức bước ra, thế nhưng dường như một đầu tê giác phát cuồng, tốc độ cao nhất đánh tới Long Vương.

"Àm!" một tiếng, áo khoác chặn tầm mắt Tô Phàm, đồng dạng chặn tầm mắt Long Vương, Long Vương như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm sẽ lại một lần nữa khai thác đầu pháp mạo hiểm bực này thậm chí nói liều mạng, một cái sơ sẩy, đã bị Tô Phàm một đầu đánh vào ngực, thân thể bị đâm đến hướng về sau thối lui, mà Tô Phàm một quyền, càng là trực tiếp nện ở bụng nhỏ của hắn.

Long Vương liên tục lui về phía sau, duỗi tay liền hướng ra ngoài chộp tới áo khoác, khi hắn một tay bắt lấy áo khoác, Tô Phàm đã tránh ra khỏi áo khoác trôi buộc, thân thể một cái xoay người, một kích đá nghiêng lần nữa đá vào bụng nhỏ của Long Vương.

Hắn lực lượng đồng dạng thật lớn, cường đại như Long Vương, cũng bị này một cước đạp liên tục lui về phía sau, bụng nhỏ một trận đau nhức.

Tô Phàm lại không có ý định dừng lại, thân thể tiếp tục xoay tròn, lại là một cước đá ra, này một cước lại là đá hướng về phía ngực Long Vương.

Lí Tam Chân!

Long Vương trong đầu, hiện lên chiêu thức như vậy, cánh tay phải cường tráng hữu lực nhanh chóng che lại lồng ngực của mình, cánh tay trái lại là nắm chặt nắm đấm, liền muốn thừa dịp Tô Phàm toàn lực công kích cho hắn một cái đòn tàn nhẫn.

"Ba" Tô Phàm một cước lại một lần nữa đá vào trên cánh tay Long Vương, liền ở thời điểm Long Vương cho rằng Tô Phàm sẽ tiếp tục xoay người hoàn thành liên hoàn chân, Tô Phàm lại là đột nhiên đạp một cái, mượn nhờ này một cổ lực phản chấn, thân thể trực tiếp một cái lộn ngược ra sau, văng văng rơi trên mặt đất, làm Long Vương chuẩn bị quyền trái không có đất dụng võ chút nào.

Hai người đồng thời ổn định thân hình, lại không có lần nữa khởi xướng tiến công, Tô Phàm là ở hồi khí, Long Vương lại là nhẹ nhàng lắc lắc chính mình hơi choáng cánh tay phải, một đôi mắt hồ nhìn về phía Tô Phàm, hết sức chăm chú nhìn chăm chú mỗi một cái động tác hắn.

Quả nhiên không hổ là cường giả có thể một mình đấu hơn một trăm người, bực này thân thủ, hoàn toàn đáng giá tự mình ra tay...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Long Khiếu Cử Thiên

Tô Phàm cũng đang đánh giá Long Vương, quả nhiên không hổ là Long Vương, thân thủ của hắn tuyệt đối so với những cái bộ đội đặc chủng đó còn cường đại hơn, như vậy thân thủ, như vậy thể phách, tuyệt đối không phải đơn thuần huấn luyện có thể luyện ra được. Tồi thiểu nhất cũng muốn trải qua trên trăm cuộc chiến đấu mới có thể luyện ra.

Gia hỏa này rốt cuộc là ai?

Hiện trường lâm vào ngán ngùi yên lặng, tất cả mọi người là nhìn không chớp mắt nhìn trong sân hai người.

Nhìn trận này đặc sắc long tranh hổ đấu.

Đúng vậy, nếu như nói mới vừa rồi còn là tình hình chiến đấu nghiêng về một bên, trải qua Tô Phàm mấy lần phản kích, rất nhiều nhân tâm đã nảy sinh ra một cái ý niệm trong đầu, đó chính là Tô Phàm sẽ hay không sáng tạo kỳ tích, sẽ hay không đánh bại Minh Châu đệ nhất cao thủ, Long Vương.

Đương nhiên, càng nhiều người vẫn như cũ tin tưởng Long Vương sẽ thắng, chẳng qua trước đó đối với Tô Phàm trào phúng đã ít đi rất nhiều, một ít người cuộc Tô Phàm sống không qua một phút càn là sắc mặt trắng bệch.

Xem điệu bộ này, trong thời gian ngắn, sợ là rất khó giải quyết chiến đấu.

"Này Tô Phàm chi tiết điều tra qua sao?" Trên khán đài, Thái Tử quay đầu đối với Mạc Lâm Tuyết ở sau lưng nói.

"Tra qua, chủ nhân chân chính của Vân Phàm tập đoàn, thân tôn tử của Tô gia lão thái gia ở Giang Nam!" Mạc Lâm Tuyết cung kính nói, thân là nhân vật trung tâm ở Đông Cung, tự nhiên biết trước đó tổng tài Tô Viện Viện của Vân Phàm tập đoàn ở hoan nghênh hội nói qua.

"Giang Nam Tô gia?" Thái Tử khê cau mày, rất nhanh liền quả quyết lắc đầu: "Không có khả năng, Giang Nam Tô gia chính là dòng dõi thư hương, liền tính hắn vẫn luôn ở nước ngoài, cũng không có khả năng luyện thành thân thủ như vậy, ta hoài nghi, cái thân phận này chỉ là một cái nguy trang của hắn!"

Thái Tử, quả nhiên không hổ là chủ nhân Đông Cung, chỉ là nhìn thân thủ của Tô Phàm, lại bẻ vào một câu tin tức đơn giản như vậy liền suy đoán ra thân phận Tô Phàm chỉ là một cái nguy trang.

Chính là hấn cũng rất khó khiến người ta tin tưởng, Giang Nam Tô gia, bản thân cái này chính là một cái đại thế gia, lại thêm Vân Phàm tập đoàn hơn trăm tỷ tài chính, một cái tập đoàn tài chính khổng lồ như thế, cũng chỉ là vì che dấu thân phận của hấn?

Sao có thể? Nếu là thật sự, vậy thân phận của hấn cao quý đến mức nào?

"Đi tra, tiếp tục tra, nhất định phải tra ra hấn chân chính thân phận!" Thái Tử quả quyết hạ đạt mệnh lệnh.

"Vâng!" Cứ việc cảm thấy khó có thể tin, nhưng Mạc Lâm Tuyết vẫn là cung kính lên tiếng, Thái Tử, sở dĩ là Thái Tử, đúng là hấn có thể nghĩ đến thứ người khác không thể tưởng tượng được, hấn có thể trở thành chủ nhân Đông Cung, chỗ dựa vào không chỉ có riêng là thân phận của hấn.

Giữa sân, Long Vương cùng Tô Phàm đối diện mà đứng, vừa rồi một phen kịch đấu, đều hao phí cực lớn khí lực của hai người, hai người một bên ở điều tức, một bên đang tìm kiếm sơ hở của đối phương, bất quá đều không có ý định lập tức ra tay.

Đơn giản là bọn họ biết, lúc này đây, một khi ra tay, chính là mưa rền gió dữ, không bại không ngừng, có lẽ, không còn có cơ hội điều tức.

Hai người lặng im, cũng không để cho chung quanh những người khác cảm thấy thiếu kiên nhẫn, bởi vì tất cả mọi người minh bạch, đây bất quá là yên lặng trước bão tố.

"Như thế nào, hiện tại đầu hàng còn kịp, chỉ cần ngươi đáp ứng làm tiểu đệ của ta, ta sẽ không làm khó ngươi!" Liền ở ngay lúc này, đứng ở trong sân Tô Phàm bỗng nhiên mở miệng.

Này vừa mở miệng, chính là ngữ không kinh người chết không thôi.

Trực tiếp làm Long Vương đầu hàng?

"Móa*, hỗn đản này quá kiêu ngạo, liền tính đánh trúng vào Long Vương hai lần thì thế nào? Chẳng lẽ hấn cho là mình nắm chắc thắng lợi trong tay sao?"

"Đúng vậy đúng vậy, rõ ràng còn chiếm cứ tuyệt đối hạ phong, cũng dám nói như vậy kiêu ngạo!"

"Không sai, Long Vương, đánh hấn, đánh chết hấn!"

"Long Vương, nhanh lên giải quyết đi cái gia hỏa kiêu ngạo này, đừng để hấn cuồng vọng!"

"Đúng đúng đúng, không nên lưu tình, hạ nặng tay đi!"

Hiện trường lập tức liền có người kêu gào lên, những người này tự nhiên là ủng hộ Long Vương, cho dù là bọn họ cũng không phải là thành viên Long Sát hội.

"Đã nghe chưa? Muốn đầu hàng, hấn là ngươi!" Đối mặt Tô Phàm chọc tiết, Long Vương cũng không nổi giận, ngược lại nhàn nhạt cười cười.

"Ha ha, ta chính là đã cho ngươi cơ hội, đã ngươi không đầu hàng, trong chốc lát cũng chớ có trách ta hạ thủ không lưu tình!" Tô Phàm đồng dạng nhàn nhạt cười cười, hai người ngôn ngữ chỉ gian, không có nửa điểm tư thế giương cung bạt kiếm, ngược lại giống hai cái hảo bằng hữu đang nói giỡn.

Nhưng mà, liền ở lời nói của Tô Phàm rơi xuống nhảy mất, hai người thân thể đồng thời hướng phía trước vọt tới, một cái hô hấp thời gian, đã đi tới trước người lẫn nhau, sau đó liền nhìn đến hai người đồng thời chém ra hữu quyền.

"Àm!" một tiếng vang thật lớn, hai người nắm đấm đồng thời va chạm vào nhau, mọi người chỉ cảm thấy giống như có hai chiếc xe lửa chạm vào nhau, một số người càng là cảm thấy ngực một trận nặng nề.

Sau đó liền nhìn đến thân thể hai người đồng thời văng ra.

Tô Phàm thân thể liên tục hướng về sau thối lui, mà Long Vương bất quá thối lui ra khỏi ba bước, liền ngừng lại thân ảnh, thừa dịp Tô Phàm đặt chân chưa ổn, đã một cái bước xa phác tới, một cái trái đấm móc nhanh chóng chém ra, đánh về phía má phải Tô Phàm.

Tô Phàm vội vàng nâng lên cánh tay phải ngăn cản, quyền trái càng là nắm chặt, liền phải tùy thời khởi xướng tiến công!

"Ba" một tiếng, Long Vương một quyền nện ở trên cánh tay phải của Tô Phàm, Tô Phàm tức khắc đã cảm thấy một cỗ lực lượng khó có thể tưởng tượng truyền đến, cánh tay phải của mình thế nhưng không chịu được hướng tới một bên bay đi, mà Long Vương quyền trái đã hung hăng nện ở phía trên má phải của hấn.

Tô Phàm cả người đều bị một quyền này nện đến hướng một bên quăng ngã đi, trong lòng của hấn đã tràn ngập kinh hãi, trước đó cùng Long Vương đối quyền, hấn đã đại khái biết lực đạo của Long Vương, so với chính mình xác thực muốn lớn hơn một ít, nhưng cũng có cái hạn độ, dựa theo chính mình tính ra, hoàn toàn có thể ngăn lại hấn một quyền này, ai có thể nghĩ đến, Long Vương quyền trái lực lượng xa xa vượt qua quyền phải, ít nhất là gấp hai quyền phải.

Gấp hai lần lực lượng nện ở trên mặt của hấn, hấn toàn bộ đầu đều là một trận đau nhức, người còn không có ngã sấp xuống, thấy hoa mắt, liền như vậy khoảnh khắc thời gian, Long Vương lại một lần nữa nâng lên hữu quyền, hung hăng đánh vào cái cằm của hấn.

Xinh đẹp hữu đảm móc, hoàn mỹ hữu đảm móc, lực lớn vô cùng hữu đảm móc, so với quyền thứ nhất còn trầm trọng hơn gấp ba lần hữu đảm móc liền như vậy đánh vào cái cằm Tô Phàm.

Tô Phàm thân thể lại một lần nữa bị nện đến bay lên, toàn bộ gương mặt cơ bắp đều bị nện đến một trận run rẩy, thậm chí liền nước miếng đều phun tới.

Người ở không trung bay múa, mà hắn cũng rút cuộc minh bạch câu nói kia của Cảnh Thần, Long Vương đánh bại ngăm Quyền Vương A Lý chỉ dùng một chiêu.

Như vậy một cái trọng quyền, liền tính là một con trâu, cũng có thể là bị mất mạng tại chỗ, đây mới là hắn chân chính thực lực sao?

"Thình thịch" một tiếng, trong lòng cân nhắc, Tô Phàm thân thể lại một lần nữa nặng nề mà rơi trên mặt đất, lúc này đây, hắn lại cảm thấy chính mình xương cầm đều vỡ vụn, cổ kịch liệt đau nhức kia người bình thường căn bản khó mà chịu đựng được.

Giờ khắc này hắn, thậm chí rất muốn trực tiếp ngất xỉu đi ngủ một giấc, thật là đáng sợ, gia hỏa này lực lượng quá lớn, trước đó hắn dĩ nhiên vẫn luôn đều ở giữ lại thực lực.

Về phần Long Vương, cũng không có như vậy dừng lại, mà là lại một lần nữa bước ra một bước, cả người lại một lần nữa nhảy lên thật cao, thừa dịp khoảnh khắc Tô Phàm rơi xuống đất, người hắn đã tới phía trên Tô Phàm, sau đó toàn lực nâng lên hữu quyền, người ở không trung thành bộ dáng nửa ngồi xổm, một quyền tốc độ cao nhất đánh về phía ngực Tô Phàm..

Một quyền kia, liền tựa như một cây sao băng hạ xuống từ trên trời, uy mãnh, không thể ngăn cản..

"Tô Phàm.." Đối mặt một quyền đáng sợ như vậy, cách đó không xa Điền Hiểu Tinh đã không nhịn được phát ra một tiếng kinh hô...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Lực lượng mạnh nhất

"Không cần" đồng dạng kinh hô từ trong miệng Lạc Thủy Yên truyền ra, vừa mới ngồi xuống thân mình cũng lại một lần nữa đứng lên, toàn thân đều buộc chặt lại với nhau.

Ai cũng không có để ý hai người kinh hô, ai cũng không có chú ý hai người động tác, ánh mắt mọi người đều dừng ở Long Vương một quyền không thể ngăn cản kia, Tô Phàm, có thể tránh đi một quyền như vậy sao?

Thời gian phảng phất tại giờ khắc này đình chỉ, rất nhiều người đều kim lòng không dám ngừng lại rồi hô hấp.

"Ầm!" một tiếng, Long Vương kia tựa như núi cao một cú đâm nặng nề hung hăng nện ở ngực Tô Phàm.

"Phốc phốc!" Nằm dưới đất Tô Phàm thân mình bị nện đến hướng lên trên bắn ra, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, máu tươi bên trong còn kèm theo mảnh nhỏ nội tạng, một quyền đáng sợ như vậy, đã hoàn toàn đem hắn đã thương nặng, cả người chỉ cảm thấy ngực đều vỡ vụn, khó có thể áp chế kịch liệt đau nhức không ngừng truyền đến.

Giờ khắc này hắn thậm chí sắp duy trì không được ngất qua đi.

Không thể choáng, Tô Phàm, người không thể choáng, người chính là phải làm nam nhân mạnh nhất, người như thế nào có thể ở ngay lúc này ngã xuống?

Không thể, nhất định không thể thất bại, người không thể thất bại, tuyệt đối không thể thất bại!

Tô Phàm trong lòng không ngừng đối với chính mình rống giận, chính là loại kia đáng sợ đau đớn vẫn đâm chọc vào thần kinh của hắn, cả người nằm trên mặt đất, trong miệng không ngừng chảy máu tươi, ngay cả ánh mắt của hắn cũng là một mảnh hoảng hốt.

Long Vương cường đại thân thể chậm rãi đứng lên, nhìn thoáng qua Tô Phàm không ngừng học máu, ánh mắt lộ ra một nét cường đại tự tin, liền tính thực lực người không thôi thì thế nào? Ở Minh Châu, ta mới là nam nhân mạnh nhất.

Chậm rãi chuyển qua thân mình, ánh mắt tự tin kia của Long Vương đảo qua Thái Tử, đảo qua Lương Chính Nghĩa, đảo qua đám người Lạc Thủy Yên, cuối cùng ở trên người đám người Cảnh Thần đảo qua, hắn liền như vậy từng bước một hướng tới chỗ ngồi của mình đi đến.

Hắn thắng!

"Long Vương vạn tuế!"

"Long Vương vô địch!"

"Long Vương! Long Vương!"

Hiện trường tức khắc liền vang lên thanh âm hoan hô, tuyệt đại đa số người đều bắt đầu hoan hô Long Vương thắng lợi, thực sự quá đã nghiền, thực sự quá đặc sắc, Long Vương quả nhiên không hổ là Minh Châu học viện đệ nhất cường giả, thực lực như vậy thật sự làm người kinh hãi, Tô Phàm cũng coi như không tồi, chính là vẫn như cũ không phải là đối thủ của hắn.

Rất nhiều người tận tình hoan hô, đặc biệt là thành viên Long Sát hội, những ngày này bị Tô Phàm áp lực cổ không khí kia hoàn toàn bạo phát đi ra, ngay cả luôn luôn lạnh lùng Tu La trên mặt cũng hiện ra nhàn nhạt tươi cười.

Long Vương càng ngày càng mạnh, so với lần trước cùng Quyền Vương thi đấu còn mạnh hơn, cũng chỉ có dạng này cường giả, mới đáng giá chính mình đi theo.

Lạc Thủy Yên sắc mặt đã trở nên cực kỳ tái nhợt, mở thật lớn đôi mắt vẫn luôn nhìn Tô Phàm trên mặt đất, tràn ngập lo lắng, thậm chí cảm giác trong lòng một trận co rút đau đớn, đó là một loại cảm giác chưa từng có.

Tô Phàm, ngươi sẽ không làm ta thất vọng, không phải sao?

Tô Phàm, ngươi nhất định không có việc gì đứng hay không?

Tô Phàm, ngươi có thể đứng lên đứng hay không?

Tô Phàm...

Cố lên...

Lạc Thủy Yên trong lòng, không ngừng vì Tô Phàm cổ vũ, nàng căn bản không dám suy nghĩ, nếu là Tô Phàm thật sự cứ như vậy thua, đã kích đối với hắn sẽ có bao nhiêu lớn?

Về phần Điền Hiểu Tinh, trong lòng đồng dạng một trận lo lắng, thậm chí liền khỏe mắt nàng tràn ra nước mắt đều không có phát hiện, chỉ là gắt gao nhìn chăm chăm Tô Phàm, chờ đợi kỳ tích xuất hiện.

Cảnh Thần, Vương Lỗi, Lâm Nguyên đám người cũng là một đám gắt gao ngậm miệng lại, ngơ ngác nhìn này hết thấy.

Lương Chính Nghĩa sắc mặt có chút khó coi, Long Vương cường đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, một người như vậy, muốn xóa đi uy tín của hắn thực sự thật quá khó khăn.

Thái Tử sắc mặt cũng cực kỳ đặc sắc, làm Minh Châu học viện người có địa vị cao nhất, lúc này tất cả danh tiếng đều bị Long Vương đoạt đi, đây tuyệt đối không phải hắn nguyện ý nhìn đến, đặc biệt là Long Vương cường đại đã uy hiếp đến địa vị của hắn.

Thời điểm một người thân thể thực lực đạt tới mức cực hạn, là sẽ mang đến rất nhiều lực ảnh hưởng khó có thể tưởng tượng, một cường giả như vậy, chẳng sợ sau lưng của hắn không có bất luận cái gì bối cảnh, đều đủ để tiểu ngạo một phương, huống chi thể lực sau lưng hắn ngay cả chính mình đều điều tra không rõ ràng lắm?

"Hào, kết thúc!" Long Vương đi tới trước đám người Thái Tử, hướng tới mấy người nói một câu, sau đó liền chuẩn bị rời đi, chuyện còn lại đã không cần hắn phí tâm.

Chính là tiếng nói của hắn vừa mới rơi xuống, liền nghe được một trận thanh âm trầm thấp vang lên: "Còn chưa kết thúc!"

"Ân" Long Vương sững sốt, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Tô Phàm thể nhưng hai tay chống mặt đất, lưng lay đứng lên.

Đồng tử một trận co rút lại, thừa nhận rồi chính mình một cái trọng quyền, hắn thể nhưng có thể đứng lên? Sao có thể?

"Ha ha, Long Vương, tựa hồ thật sự không có kết thúc đâu!" Nhìn đến Tô Phàm một lần nữa đứng lên, Thái Tử khỏe miệng cũng hiện ra một mặt nghiền ngẫm ý cười, tuy rằng thực không thích Tô Phàm, chính là Long Vương vừa rồi cười nhạt cũng làm cho hắn trong lòng rất khó chịu.

"Đúng vậy a, xem ra này thật đúng là một hồi long tranh hổ đấu, Long Vương, lần này đối thủ của ngươi không đơn giản a!" Chủ tịch Hội học sinh Lương Chính Nghĩa cũng là nhìn có chút há hê nói.

Tô Phàm chết sống, hắn chính là một chút đều không quan tâm, chẳng sợ hắn có bối cảnh rất cường đại, chỉ cần có thể hạ xuống mặt mũi Long Vương, chính là hắn thích xem đến vui vẻ.

Long Vương không để ý đến lời của hai người, mà là xoay người hướng phía trước đi vài bước, nhìn Tô Phàm gian nan đứng lên, trong miệng nhàn nhạt nói ra: "Ngươi không phải là đối thủ của ta, lại đánh tiếp, ngươi sẽ chết!"

Hắn cùng Tô Phàm cũng không có cái gì thâm cừ đại hận, đánh bại Tô Phàm, cũng bất quá là vì trọng chấn Long Sát hội uy vọng, cũng không muốn thật sự giết chết Tô Phàm.

"Phải không? Ngươi liền như vậy khẳng định ta nhất định sẽ thua?" Tô Phàm phun ra một búng máu, ngẩng đầu liếc mắt nhìn về phía Long Vương, khoe miệng giương lên một mặt tươi cười.

"Xương ngực của ngươi, đã nứt ra đi, lại đánh tiếp, mặc kệ thắng bại như thế nào, ngươi thật sự sẽ chết!" Long Vương nhìn Tô Phàm, rất là nghiêm túc nói.

Hắn thật sự không muốn nhìn đến một cái hảo thủ như vậy cứ như vậy chết đi.

Vừa nghe đến xương ngực của Tô Phàm đều nứt ra, Lạc Thủy Yên, Điền Hiểu Tinh, Cảnh Thần đám người trong lòng đều là cả kinh, có nghĩ thầm muốn thuyết phục Tô Phàm từ bỏ, chính là nhìn đến ánh mắt kiên định kia của Tô Phàm, lời ra đến khoe miệng lại toàn bộ nuốt xuống.

Chỉ là không ngừng ở trong lòng vì Tô Phàm cầu nguyện, Tô Phàm, ngươi tuyệt đối không cần có việc a.

"Làm phiền ngươi quan tâm, chút này thương thế, không quan trọng..." Đối mặt hảo ý của Long Vương, Tô Phàm lại là mỉm cười lắc đầu, sau đó thật sâu hô hấp một ngụm, chính là này hơi dùng sức, ngực quả nhiên truyền đến một trận đau nhức, xem ra bộ vị bị trọng quyền đánh trúng, thật sự khả năng đã vỡ ra.

"Ngươi xác định còn muốn tiếp tục?" Nhìn đến Tô Phàm không chịu từ bỏ, Long Vương mở miệng nói.

"Đương nhiên!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, vẻ mặt không sợ.

"Vậy thì tốt, ta thành toàn ngươi!" Long Vương thanh âm lạnh lẽo, lại là một bước hướng phía trước bước ra, chớp mắt thời gian, lại một lần nữa đi tới trước người Tô Phàm, sau đó một quyền liền hướng ngực Tô Phàm đâm tới, lúc này đây, hắn đã tính toán đập gãy xương ngực Tô Phàm, làm hắn hoàn toàn mất đi sức chiến đấu...

"Thật có lỗi, có lẽ, ngươi cũng không có cơ hội nữa!" Đối mặt Long Vương tấn mãnh một quyền, Tô Phàm trong miệng nhẹ giọng nhắc đi nhắc lại một câu, sau đó một trào liền hướng cổ tay Long Vương Chop tới...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Thái Cực, Thốn Kinh

Hắn ra tay tốc độ cực chậm, chậm đến nỗi bất luận cái người nào ở đây đều có thể thấy rõ ràng, chính là một màn vô cùng quý dị đã xảy ra, liền như vậy một trào cực chậm, lại là trào một cái đã bắt được cổ tay Long Vương, sau đó liền nhìn đến thân mình Tô Phàm chợt hướng về sau lùi lại, tay bắt lấy Long Vương càng là nhẹ nhàng kéo một phát, Long Vương thân thể thể nhưng không chịu ở không chế bị hắn kéo đến hướng phía trước một bước, toàn bộ thân thể đều mất đi cân bằng, liền như vậy nháy mắt thời gian, Tô Phàm đã một chưởng đánh ra. ()

Đồng dạng là một chưởng cực kì thông thả, nhưng mà thực lực cường đại như Long Vương phảng phất giống như bị định trụ thân hình, thế nhưng ngay góc đứng ở nơi đó, không có né tránh, cũng không có ngăn cản, tùy ý Tô Phàm một chưởng đánh ở ngực hắn.

"Ba" một tiếng giòn vang, như vậy rất nhỏ một chưởng, thế nhưng trực tiếp đập đến Long Vương một ngụm máu tươi phun ra.

Sau đó liền nhìn đến chân phải Tô Phàm tại mặt đất vẽ ra một cái nửa hình tròn, thân mình cũng là theo nửa vòng tròn như vậy một cái xoay tròn, bắt lấy tay trái Long Vương mang theo thân mình Long Vương hướng phía trước kéo đi, thân mình thông thả một cái giương cung, thế nhưng đem Long Vương toàn bộ ngã văng ra ngoài.

Ném qua vai!

Bên trong Quân Thể Quyền thường thấy nhất - ném qua vai!

Chính là tất cả người biết ném qua vai thời điểm đang xem đến một màn này, tròng mắt đều thiếu chút nữa trừng ra tới.

Ném qua vai yếu điểm ở chỗ bốn lực lượng bạt ngàn cân, chính là mượn nhờ đối phương lực đạo công kích đem hắn quăng bay ra ngoài, nếu thời điểm Long Vương ra quyền, bị Tô Phàm bắt lấy lại ném bay ra ngoài, bọn họ còn có thể tiếp thu, chính là hiện tại hắn rõ ràng một chưởng đánh ở ngực Long Vương,

Long Vương sức mạnh công kích đã biến mất, mà hắn vẫn như cũ đem Long Vương quảng bay ra ngoài.

Hơn nữa động tác còn như vậy chậm, thật giống như động tác chậm, sao có thể?

Long Vương như thế nào một chút phản ứng đều không có?

Chẳng lẽ Long Vương đây là đang nhường hay sao?

Ở thời điểm mọi người ở đây kinh hãi, Tô Phàm xoay người nhẹ nhàng hướng phía trước bước ra một bước, đồng dạng là cực kì thông thả một bước, nhưng liền như vậy thông thả một bước lại là trực tiếp xuất hiện ở trước người Long Vương. Long Vương thân thể còn ở giữa không trung, không đợi hắn rơi xuống đất, Tô Phàm chân trái chợt đạp một cái, nguyên bản động tác nhìn như thông thả hắn nháy mắt lượn lên, chân phải nhanh như tia chớp đạp ra, hung hăng một cước đá vào ngực Long Vương, khủng bố lực lượng đem thân thể Long Vương toàn bộ đá bay ra ngoài.

"Thình thịch" một tiếng, Long Vương cường đại thân thể nặng nề mà quăng ngã trên sàn nhà, há mồm lại là mấy đạo máu tươi phun ra.

Hiển nhiên đã bị trọng thương, hơn nữa thương không nhẹ.

Cơ hồ tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây là làm sao vậy? Mới vừa rồi còn chiếm hết thượng phong Long Vương thế nhưng chớp mắt thời gian đã bị quật ngã trên mặt đất?

Còn bị thương nặng như vậy?

Hơn nữa Tô Phàm trước đó tốc độ cũng không nhanh a, như vậy rất nhỏ mấy chiêu, vậy mà liền đem Long Vương quật ngã trên mặt đất? Đây là đang diễn kịch sao?

Liên tính là diễn kịch, cũng không có như vậy giả đi?

Rất nhiều người đều không rõ nguyên do, thậm chí Tà Quân, Sở Vân, Lương Chính Nghĩa đám người là vẻ mặt khó hiểu, bọn họ tự nhiên không tin Long Vương sẽ phối hợp Tô Phàm diễn kịch, chỉ là bọn hắn như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ, mới vừa rồi còn hạo hạo Long Vương, như thế nào trong nháy mắt tựa như là biến thành người khác.

Chỉ có Thái Tử trên mặt lộ ra kinh hãi chi sắc, đây là hắn lần đầu tiên kinh hãi như vậy, biểu tình kia liền tựa như thấy được người ngoài hành tinh.

"Thái Tử? Hắn đây là cái chiêu gì?" Nhìn đến Thái Tử biến hóa, Sở Vân ần ần cảm thấy Thái Tử có lẽ nhìn ra trong đó môn đạo.

"Thái Cực!"

"Thái Cực?" Mọi người đều là sửng sốt? Ngay cả Lương Chính Nghĩa cũng dựng lên lỗ tai, muốn nghe một chút Thái Tử cao kiến.

"Không sai, Tô Phàm vừa rồi sử xuất đúng là Thái Cực!"

"Thái Cực không phải là bộ quyền của những lão nhân hay rèn luyện thân thể sao? Làm sao có thể dùng cho thực chiến? Còn có uy lực như vậy?" Nghe được lời của Thái Tử, vẫn đứng sau lưng Thái Tử Mạc Lâm Tuyết tò mò hỏi.

Ở trong sự nhận thức của nàng, Thái Cực quyền nhưng đều là người già mới luyện.

Hơn nữa nhìn qua mềm như bông, căn bản không có uy lực gì.

"Không sai, người ngày thường nhìn thấy Thái Cực quyền quả thực chỉ có thể cường thân kiện thể, bất quá đây chẳng qua là mặt ngoài của Thái Cực, mà chân chính Thái Cực quyền chú trọng chính là lấy nhu thắng cương, không gì không phá nổi, thậm chí uy lực chân chính còn ở phía trên Vĩnh Xuân Quyền, chẳng qua chân chính Thái Cực quyền sớm đã thất truyền, không nghĩ tới gia hòa này thế nhưng học xong chân chính Thái Cực quyền, không chỉ có như thế, hắn còn đem Quân Thể Quyền, Thốn Kinh, cho dung nhập vào bên trong Thái Cực, Tô Phàm thật là đáng sợ!" Cứ việc đối với Tô Phàm thực không có hảo cảm, Thái Tử trong miệng như cũ tràn ngập tán thưởng.

Vừa nghe đến liền Thái Tử cũng tán thưởng Tô Phàm, mọi người đều là cả kinh, hắn cho tới bây giờ không có đánh giá một người cao như vậy?

"Thái Tử, kia Thốn Kinh lại là cái gì?" Quân Thể Quyền Mạc Lâm Tuyết biết, chính là Thốn Kinh nàng còn là lần đầu tiên nghe nói.

"Cái này để cho ta tới nói đi, Thốn Kinh, là Vĩnh Xuân Quyền một loại phương thức phát lực đặc thù, tại thời điểm sắp công kích đến mục tiêu, cơ bắp nháy mắt co vào lại phóng thích, nháy mắt bộc phát lực lượng, đơn giản một chút, chính là lợi dụng cơ bắp co rút lại, hoàn thành vượt qua tự thân lực lượng công kích, nếu một người lực lượng một quyền cực hạn là một trăm cân, như vậy một khi học xong Thốn Kinh, rất có thể đạt tới một trăm năm mươi cân, thậm chí những cái siêu nhất lưu cao thủ đó đạt tới có thể đột phá gấp hai tự thân lực lượng, thậm chí gấp ba, Tô Phàm vừa rồi đánh trúng Long Vương một chiêu kia, liền sử xuất Thốn Kinh!" Một bên Tà Quân mở miệng.

"Không tệ, không chỉ có là một chiêu kia, ta luôn cảm thấy hắn cuối cùng một cước kia cũng dùng ra Thốn Kinh, nếu không Long Vương không có khả năng chịu thương nặng như vậy!" Thái Tử khẽ gật đầu.

"Chuyện này không có khả năng lắm đi? Luyện thành Thốn Kinh cực kì gian nan, có thể dùng tay sử xuất, đã ít ỏi không có mấy, muốn luyện thành cảnh giới chân phát Thốn Kinh, này..."

"Không cần hoài nghi, hẳn thực sự đã làm được!" Thái Tử lại là rất nhỏ lắc đầu.

Long Vương tổ chất thân thể có bao nhiêu cường, hẳn chính là cực kì rõ ràng, một người như vậy, chẳng sợ Tô Phàm lực lượng vượt xa thường nhân, cũng rất khó làm bị thương hẳn, Càng đừng nói là đem hẳn đã thương thành cái dạng này.

"Oa, thật là lợi hại, đây chẳng phải là nói trận đấu này, Tô Phàm sẽ thắng?" Mạc Lâm Tuyết trong mắt tất cả đều là vẻ kinh ngạc, trong truyền thuyết chân chính Thái Cực, còn có Thốn Kinh, liên Quân Thể Quyền cũng vận dụng cùng một chỗ, cái này cần cường đại đến cái tình trạng gì?

"Khó mà nói, nếu Long Vương thật sự dễ dàng thua như vậy, hẳn liền không gọi Long Vương!" Thái Tử lại là lại một lần nữa lắc đầu.

Mọi người đều là gật đầu, liên tính Tô Phàm mạnh hơn tưởng tượng, chính là Long Vương cũng không phải ăn chay, hẳn sao có khả năng như vậy dễ dàng bị đánh bại, một đám lại một lần nữa đem ánh mắt hướng về phía trong sân rộng, nhưng không ai phát hiện, bọn họ đối với Tô Phàm cách nhìn đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, từ trước đó hoàn toàn không coi trọng, đến bây giờ không xác định, bản thân cái này chính là một loại khẳng định đối với thực lực của Tô Phàm

Lúc này, ngã trên mặt đất Long Vương cũng từ trên mặt đất đứng lên, đồng dạng duỗi tay xóa đi vết máu ở khóe miệng, sau đó nhìn về phía Tô Phàm, trên mặt của hẳn không có uể oải, không có phẫn nộ, không có thất lạc, ngược lại hiện ra một mặt nhàn nhạt ý cười: "Thái Cực, Thốn Kinh, Quân Thể, ha ha, có thể thông hiểu đạo lý đem ba cái quyền pháp hoàn toàn không liên quan này kết hợp lại, Tô Phàm, ta xem thường ngươi!"

Khoảnh khắc giọng nói rơi xuống, Long Vương thân mình một lần nữa vọt ra ngoài...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: So với bất cứ ai càng tàn nhẫn

Lúc này đây, Long Vương tốc độ so với những đòn tấn công trước đều nhanh hơn, cũng đều muốn mãnh liệt, đi thẳng tới trước mặt Tô Phàm, đồng dạng hướng tới ngực Tô Phàm đánh ra hữu quyền.

Một quyền nhanh như sao băng!

Một quyền khó có thể địch nổi!

Một quyền làm người khó có thể kháng cự!

Quyền tốc thực sự quá nhanh, nhanh đến mức thậm chí trong không khí chấn lên đạo đạo sóng bạc, thanh âm phá không kia đều chấn đến lỗ tai vang lên ong ong, đối mặt một quyền như vậy, cho dù là sử xuất Thái Cực cũng khó có thể phá giải, dưới tình huống như thế, Tô Phàm đơn giản từ bỏ ngăn cản, từ bỏ né tránh, hẳn chỉ là nhanh chóng nâng lên hai cánh tay của mình, nắm chặt song quyền, tốc độ cao nhất hướng phía trước đâm tới, mục tiêu, đúng là đầu Long Vương.

Long Vương trong lòng lại là cả kinh, gia hỏa này, thể nhưng thật sự không muốn sống nữa sao?

Chính mình một quyền nếu là nện ở trên lồng ngực của hẳn, xương ngực của hẳn xác định vững chắc đứt gãy, ngay cả trái tim của hẳn đều có thể bị chấn nát, đến lúc đó hẳn phải chết không nghi ngờ, dưới tình huống như thế, hẳn không chỉ không có nửa điểm tránh né ngăn cản ngược lại hướng tới chính mình phát khởi tấn công mãnh liệt nhất.

Dựa theo tư thế như vậy, một khi chính mình không thu quyền, ở khoảnh khắc nắm đấm của mình đập trúng bộ ngực hẳn, song quyền của hẳn cũng sẽ dùng ở hai bên huyệt thái dương của mình, đến lúc đó kết quả duy nhất chính là lưỡng bại câu thương.

Tên vương bát đản này, đây bất quá là một hồi giao đấu, đến nỗi liều mạng như vậy à?

Long Vương trong lòng thầm mắng, lại ở lúc này chính mình thân ảnh không được ngừng lại, hẳn cũng không muốn cùng Tô Phàm đồng quy vu tận.

Chính là lúc này, liên tính là thu quyền cũng không kịp, Long Vương chỉ có thể ngừng lại rồi hô hấp, toàn lực bắt đầu cổ động, tại bên trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hẳn huyệt Thái Dương nhanh chóng nhỏ lên.

Khí công, vẫn là cương liệt nhất ngành khí công!

Này Long Vương, thế nhưng luyện thành công phu Thiết Bó Sam Kim Chung Trảo?

Thái Tử trong mắt lóe lên một mặt kinh ngạc.

Khoảnh khắc kinh ngạc, Tô Phàm song quyền đã nặng nề mà nện ở trên đầu Long Vương, vẫn là hai quyền giáp công, sức mạnh đáng sợ nện đến đầu Long Vương chính là một trận đau nhức, phảng phất muốn tạc vỡ ra tới nếu không phải hắn kịp thời cô động, sợ là này hai quyền đã hoàn toàn hủy tính mạng của hắn, chính là chẳng sợ như bây giờ, hắn vẫn như cũ cảm giác đầu một trận choáng váng, đau đớn không thôi, lỗ mũi, khoe mắt, cẳng là đồng thời tràn ra máu tươi.

Cả người phảng phất tùy thời đều có thể ngã xuống.

Bất quá một cái trọng quyền của hắn cũng là thuận lợi nện ở ngực Tô Phàm.

"Răng rắc!" Một đạo thanh âm nứt xương vang lên, Tô Phàm lồng ngực đều dường như muốn lõm xuống, thân thể cũng bị một quyền kinh như vậy chấn đến liên tục lui về phía sau, mỗi lui một bước, dưới chân sàn nhà đá xanh liền xuất hiện một vết nứt, hắn là đang không ngừng tan mất lực lượng của một quyền này, ước chừng thối lui ra khỏi hơn mười bước, lúc này mới ngừng lại thân mình, chính là vẫn như cũ miệng há ra, "Oa" một tiếng, chính là một mồm to máu tươi phun ra, mà sắc mặt của hắn, cũng biến thành một mảnh tái nhợt.

Hiện trường lại một lần nữa lâm vào yên tĩnh, hai người lẩn nhau cách nhau hơn mười mét, đều không có ý định tiếp tục động thủ, liền như vậy đứng tại chỗ, không ngừng thở hổn hển, không ngừng điều tức.

Long Vương là cảm thấy đầu một trận đau nhức, choáng váng, phảng phất như muốn nổ tung, ngay cả tầm mắt cũng là trở nên hoảng hốt, toàn bộ thiên địa đều giống như lay động theo, trước mắt sự vật cũng là không ngừng lay động, buồn nôn, mỗi một các loại cảm giác càng là không ngừng ập vào trong đầu, cái loại cảm giác này phải có bao nhiêu khó chịu liền có bao nhiêu khó chịu.

Tình huống của Tô Phàm cũng không tốt đến đến nơi nào, ngực có ít nhất một cây xương cốt hoàn toàn chặt đứt, cho dù là hô hấp một chút đều kéo tới đau nhức, mất lượng lớn máu cũng làm cho đầu của hắn có chút choáng váng, nếu không phải còn lưu giữ một hơi chống đỡ, sợ là đã ngã trên mặt đất.

Ai cũng sẽ không nghĩ tới chiến đấu giữa hai người lại biến thành cái dạng này, cường đại như Long Vương, thế nhưng bị Tô Phàm đánh cho thất khiếu đổ máu, mà Tô Phàm đồng dạng bị đánh xương ngực đứt gãy, dưới tình huống như vậy, hai người đều còn không có ngã xuống.

Còn tiếp tục như vậy, thật sự sẽ chết người đấy a!

Rất nhiều người tâm đã nâng lên cổ họng, mặc kệ là người của Long Sát hội, vẫn là đám người Điền Hiểu Tĩnh.

Mỗi người đều ngừng lại rồi hô hấp, chẳng sợ đám người Thái Tử cũng là không có lại mở miệng nói chuyện, trên trăm ánh mắt lẳng lặng nhìn chằm chằm hai người trong sân.

Rất nhiều người càng là không tự chủ được nắm chặt hai tay.

Khẩn trương, kích thích, đặc sắc!

Đây quả thực so với coi thi đấu quyền kích còn muốn đã nghiền mấy lần, chiến đấu đến loại tình trạng này, đã đến tình trạng gay cấn, có lẽ, lần ra tay tiếp theo, liền có thể phân ra thắng bại.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tô Phàm cùng Long Vương không hề động, hiện trường liền không có một người động, nếu là từ đằng xa nhìn lại, còn tưởng rằng là một cái hình ảnh trạng thái tĩnh.

Cũng không biết qua bao lâu, Long Vương rốt cục cảm thấy chính mình đầu không như vậy choáng váng, trước mắt sự vật cũng không giống trước đó loại kia mơ hồ, Tô Phàm ngực dòn nện cũng khá một ít, chậm rãi ngẩng đầu lên, lưỡng đạo ánh mắt sắc bén trực tiếp đối đầu.

"Nên có cái kết quả!" Long Vương nhẹ giọng nói một câu.

Tô Phàm, tuyệt đối là một cái đối thủ mạnh nhất hắn từng gặp được.

"Là nên có cái kết quả!" Tô Phàm thật sâu hô hấp một ngụm, thẳng đến lồng ngực đau đớn không có nghiêm trọng như vậy sau lúc này mới nhàn nhạt nói.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Long Vương trong mắt nổ bắn ra lưỡng đạo chói mắt tinh quang, sau đó cả người nhanh chóng liền xông ra ngoài, không ngừng hướng tới Tô Phàm tới gần, cách Tô Phàm khoảng cách càng ngày càng gần, mà Tô Phàm lại là đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Chớp mắt thời gian, Long Vương lại một lần nữa đi tới trước mặt Tô Phàm, lúc này đây, hắn không có sử xuất đấm thẳng, mà là một cái đấm móc đánh về phía huyệt Thái Dương của Tô Phàm, cho dù là đấm móc, một quyền này tốc độ cũng là cực nhanh, cánh tay thậm chí vẽ ra trên không trung đạo đạo tàn ảnh.

Hô hô quyền phong vang lên.

Đối mặt bức này tấn mãnh một quyền, Tô Phàm lại là thông dong tự định nâng lên tay trái, động tác của hắn nhìn qua vẫn như cũ rất chậm, chính là ở thời điểm một quyền của Long Vương sắp đập trúng phần đầu của hắn lại kịp thời phong bế nắm đấm của hắn, chính là Long Vương cũng không hề từ bỏ tiến công, mà là tiếp tục chém ra quyền trái.

Tô Phàm lại một lần nữa theo lệ, một chiêu nhìn như thông thả đồng dạng ngăn cản quyền trái của Long Vương.

Long Vương lại một lần nữa huy quyền, tốc độ cao nhất so với vừa rồi càng nhanh, quyền kinh càng mạnh.

Tô Phàm tiếp tục đưa tay ngăn cản, dưới chân bước chân cũng là không ngừng hướng về sau thối lui, bất quá mỗi một bước đều rất nhỏ, nhìn qua phảng phất tại trong đình tản bộ.

Long Vương tốc độ ra quyền càng lúc càng nhanh, không trung chỉ còn lại đạo đạo quyền ảnh, Tô Phàm động tác nhìn như thông thả, nhưng mặc kệ Long Vương nắm đấm bao nhanh, mặc kệ Long Vương muốn công kích hắn chỗ nào, đều bị hắn kịp thời chặn lại xuống dưới.

Long Vương thân thể không ngừng biến ảo, rất nhiều người chỉ có thể nhìn đến đạo đạo tàn ảnh, Tô Phàm động tác lại nhìn như thông thả, hành động cũng là cực kì thông thả, nhưng lại ung dung không vội cản lại Long Vương tiến công, thậm chí ngẫu nhiên còn sẽ khởi xướng một ít tiến công nhìn như thông thả, nhưng cực kì trí mạng!

Tất cả mọi người tròn mắt há hốc mồm nhìn trận này đỉnh cao quyết đấu.

Tất cả mọi người đang chờ đợi, chờ đợi vương giả cuối cùng!

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Đại chúa tể

"Long Vương thắng ở lực lượng, Tô Phàm thắng ở kỹ xảo, Long Vương ý đồ lấy lực phá xảo, Tô Phàm lại là muốn lấy kỹ áp người, lực cùng kỹ thế nhưng đánh ngang tay, không đơn giản, không đơn giản a!" Chính mắt thấy một hồi giao đấu đặc sắc như vậy, Thái Tử trong miệng phát ra một tiếng cảm thán.

Dứt bỏ lẫn nhau lập trường không đề cập tới, đây tuyệt đối là trận quyết đấu đặc sắc nhất hắn từng chứng kiến quá.

"Kia Thái Tử thấy, ai sẽ thắng lợi?" Lúc này, Lương Chính Nghĩa bỗng nhiên mở miệng nói.

Thái Tử liếc mắt Lương Chính Nghĩa liếc mắt một cái, liền nhìn đến Lương Chính Nghĩa vẻ mặt ý cười nhìn chính mình, khóe miệng hiện ra một mặt cười lạnh, Lương Chính Nghĩa nghĩ cái gì, hắn chính là nhất thanh nhị sở, nhìn như đơn giản một vấn đề, trên thực tế lại là tràn ngập cạm bẫy.

Nếu là mình đoán đúng, cũng là bình thường, một khi chính mình đoán sai, như vậy đối với chính mình uy vọng chính là tổn thất không nhỏ, dù sao, chính mình ở Minh Châu học viện, cơ hồ chính là hoàn mỹ hóa thân, sự tình chính mình phán đoán, chưa từng có sai lầm.

Cái Lương Chính Nghĩa này, khắp nơi muốn đá kích chính mình uy vọng a.

"Khó nói, hiện tại liền phải xem ai kiên trì càng lâu, hoặc là..." Thái Tử sau khi nói đến đây, ánh mắt lại một lần nữa nhìn về phía trong sân.

"Hoặc là cái gì?" Lương Chính Nghĩa còn lại là không có chú ý tới trong sân biến hóa, ngược lại nghiêng ngả nhìn về phía Thái Tử.

Lúc này, trong sân Tô Phàm bỗng nhiên một cước giẫm đạp bên trên phiến đá trước đó bị Long Vương đập nát, toàn bộ thân mình chính là một trận lão đảo, nguyên bản có thể xưng hoàn mỹ hành động quý tích nháy mắt lộ ra sơ hở.

Tuy rằng chỉ là chút sơ hở bé nhỏ không đáng kể một, nhưng là sơ hở như vậy đối với Long Vương cấp bậc cao thủ chỉ đếm được trên đầu ngón tay này vậy là đủ rồi.

Hữu quyền tốc độ cao nhất chém ra, lúc này đây, hắn cơ hồ dùng ra sức lực toàn thân, quyền tốc đến mức cực hạn, phảng phất như một đạo sao băng rơi xuống, một quyền này mục tiêu, đúng là vai trái Tô Phàm!

Tô Phàm thân thể vừa mới ổn định, một quyền kia đã đi tới trên vai trái của hắn, mắt thấy liền phải đem Tô Phàm đập trúng, hoàn toàn phế bỏ cánh tay trái của hắn, Long Vương lại nhìn đến khóe miệng Tô Phàm hiện ra một mặt cười lạnh, trong lòng chợt cá kinh? Chẳng lẽ mình trúng kế?

Liên ở ngay lúc này, Tô Phàm bỗng nhiên hướng phía trước bước ra một bước nhỏ, liền như vậy một bước nhỏ khoảng cách, liền hoàn toàn dịch ra năm dặm của Long Vương, làm Long Vương một quyền đánh vào chỗ trục bánh xe biến tốc.

Thật sự trùng kếp, hấn lao đảo, hoàn toàn là làm bộ, cho dù là giẫm đạp trên sàn nhà vỡ vụn, cũng là hấn cố ý!

Tính kế hảo chính xác!

Bất quá Long Vương chung quy là Long Vương, chẳng sợ biết rõ trùng kếp, hấn vẫn như cũ nâng lên quyền trái, tốc độ cao nhất đánh về phía bụng nhỏ Tô Phàm, đơn giản là hấn đã nhìn ra Tô Phàm muốn đến gần mình, hấn cũng sẽ không cho Tô Phàm bất luận cái gì cơ hội đến gần.

Chính là làm hấn không có nghĩ tới là, đôi mắt chính mình nhanh chóng chém ra quyền trái, Tô Phàm không có ý định thối lui hoặc là né tránh, thế nhưng tiếp tục hướng tới chính mình đánh tới, ngược lại vươn đôi tay bắt lấy đầu vai của chính mình, hấn đây là muốn làm cái gì?

"Ba" một tiếng, Long Vương một quyền nặng nề mà nện ở trên bụng nhỏ Tô Phàm, Tô Phàm trong miệng truyền đến một tiếng kêu rên chính là trong mắt của hấn lại lóe ra thần sắc điên cuồng, sau đó liền nhìn đến cả người hấn toàn lực đánh về phía Long Vương.

"Phanh" một tiếng, Tô Phàm một đầu đánh vào trên đầu Long Vương, thật lớn lực va đập đâm đến đầu Long Vương lập tức chính là một trận choáng váng, vốn dĩ cái mũi đang chảy máu lại một lần nữa phun ra một đoàn huyết hoa.

Chính là Tô Phàm còn không có như vậy bỏ qua, lại là một đầu đánh tới.

Lại là một tiếng vang thật lớn, chẳng sợ lấy tố chất thân thể của Long Vương, cái mũi bộ vị yếu ớt nhất cũng không chịu nổi bức này mãnh liệt va chạm, thanh âm xương cốt vỡ vụn vang lên, thân thể cũng là liên tục lui về phía sau, chính là Tô Phàm lại dường như hút ở trên người hấn, theo hấn cùng nhau hướng phía trước đánh tới, sau đó lại là nâng lên đầu, lại một lần nữa hướng tới Long Vương đánh tới.

"Àm!" Lại là một tiếng, cái trán Tô Phàm lại một lần nữa đánh vào trên mũi vỡ vụn của Long Vương, một cổ kịch liệt đau nhức khó có thể tưởng tượng truyền khắp trong óc Long Vương, chỉ cảm giác được trời đất u ám, toàn bộ thân thể liền như vậy hướng xuống ngã xuống.

Chính là Tô Phàm vẫn như cũ không có như vậy dừng tay, lại là đột nhiên ngừng đầu hướng tới Long Vương đánh tới.

"Àm!" Lại là một tiếng, Tô Phàm cái trán lại một lần nữa đánh vào cái mũi Long Vương, thân thể Long Vương cũng là nặng nề mà ngã trên mặt đất, liên đới cái ót cũng đánh vào mặt đất, trên mặt sẫm đỏ một mảnh máu tươi mơ hồ.

Về phần Tô Phàm, dường như đã trút hết khí lực cuối cùng, cả người vô lực từ trên người Long Vương lật qua một bên, nằm trên mặt đất mặt hướng lên trời, không ngừng thở hổn hển.

Trán của hấn sẫm đỏ đã phá vỡ, máu tươi không ngừng chảy xuôi xuống dưới, toàn bộ gương mặt tất cả đều là máu tươi, cả người liền tựa như một cái huyết nhân.

Tất cả mọi người là về mặt kinh hãi nhìn này hết thấy, ai cũng không nghĩ tới, sự tình sẽ diễn biến thành cái dạng này.

Mà Thái Tử ngồi trên ghế, lúc này cũng là thì thào thờ dài một câu: "Có lẽ, hấn so với bất cứ ai càng tàn nhẫn!"

"So với bất cứ ai càng tàn nhẫn?" Lương Chính Nghĩa sừng sốt, nhìn thoáng qua nằm dưới đất Tô Phàm cùng Long Vương.

Chẳng lẽ nói, giao đấu cứ như vậy kết thúc rồi à?

Chỉ là bọn hấn đều ngã trên mặt đất? Ai thắng?

Rất nhiều người đồng dạng về mặt kinh hãi nhìn hai người trong sân rộng, bọn họ chưa từng có nghĩ đến, Tô Phàm thế nhưng tàn nhẫn như vậy, tình nguyện tự tổn hại tám trăm, cũng muốn đã thương địch thù một ngàn, thế nhưng lấy phương thức như vậy đem Long Vương đánh ngã trên mặt đất, quá độc ác, thực sự quá độc ác.

Thật dài thờ ra một ngụm trọc khí, máu me đầy mặt Tô Phàm lung lay từ dưới đất bò dậy, cúi đầu nhìn một chút Long Vương muốn gầy dựa đứng lên, lại như thế nào đều đứng không dậy nổi, khoe miệng hiện ra một mặt nhàn nhạt ý cười: "Thế nào? Long Vương, ta thắng!"

Long Vương căn bản nghe không rõ ràng Tô Phàm đang nói cái gì, giờ khắc này hấn toàn bộ đầu đều là mê man, kịch liệt đau nhức không thôi, thần trí ở vào trạng thái nửa thanh tỉnh nửa hôn mê, chỉ là muốn toàn lực đứng lên, chính là mặc kệ hấn cỡ nào nỗ lực, chung quy không có biện pháp đứng lên, cuối cùng chung quy là hoàn toàn ngắt đi.

Nhìn đến Long Vương hoàn toàn mất đi động lực, Tô Phàm chậm rãi ngừng đầu lên, ánh mắt đảo qua Thái Tử, đảo qua Lương Chính Nghĩa, đảo qua Tu La, đảo qua ở đây mỗi người, sau đó liền nhìn đến khoe miệng của hấn độ cong càng lúc càng lớn.

"Ha ha ha ha ha, ta thắng, ta thắng!" Tô Phàm bỗng nhiên ngửa mặt lên trời hét dài, càng là tê tâm liệt phế hướng trời xanh rống giận một tiếng, một tiếng này rống ra hấn phía trước khuất nhục, rống ra trước đó không cam lòng, rống ra trước đó bị tất cả nghi ngờ.

"Chúng ta thắng..." Điền Hiểu Tinh cũng là phát ra một tiếng hoan hô, sau đó từ bỏ ngày xưa rụt rè, từ bỏ tất cả ngưng ngừng, cả người trực tiếp vọt hướng về phía Tô Phàm, ôm lấy Tô Phàm, không ngừng hoan hô, trên mặt của nàng lộ ra tươi cười sáng lạn nhất, chính là nước mắt trong suốt lại không

ngừng từ khoe mắt của nàng chảy xuống, chỉ có nàng hiểu rõ, vì trận này thắng lợi, Tô Phàm trả giá bao nhiêu.

Cảnh Thần, Vương Lỗi, Lâm Nguyên, cũng vọt tới bên người Tô Phàm, cùng nhau theo Tô Phàm cao giọng hoan hô.

Lạc Thủy Yên vốn định muốn xông lên đi, chính là nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh nhào vào trong ngực Tô Phàm, chung quy là mỉm cười ngọt ngào, lại chưa từng nghĩ đến, trong mắt của nàng, sớm đã tràn đầy nước mắt.

"Cảnh Thần, ta nói rồi, bọn họ sẽ hối hận, từ hôm nay trở đi, nơi này, đem từ chúng ta chứa tể!" Nhìn Cảnh Thần cảm xúc kích động, Tô Phàm nhàn nhạt nói, thanh âm lạnh nhạt, lại cường đại không ai bì nổi..

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Khí phách mười phần

Từ hôm nay trở đi, nơi này đem từ chúng ta chứa tể!

Ngữ khí đậm đặc, lời nói khí phách, thẳng làm mọi người trong lòng đều là run lên.

Thái Tử, Lương Chính Nghĩa, đám người sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Lương Chính Nghĩa nguyên bản còn nghĩ Tô Phàm có thể cho Long Vương một chút nhan sắc nhìn xem, kém nhất cũng muốn làm Long Vương ném chút mặt mũi, hiện tại nhưng hạo, Tô Phàm chính là trực tiếp đem Long Vương cho đánh bại.

Còn nói ra lời nói cuồng vọng như vậy, nơi này, đem từ các ngươi chứa tể, liên tính là Long Vương, cũng không có nói qua như vậy

Nếu là thật từ các ngươi chứa tể, còn muốn ta cái hội trưởng Hội Học Sinh này làm cái gì?

Chỉ là nghĩ đến lão cha dặn dò, Lương Chính Nghĩa chung quy là dè xuống trong lòng phần nộ, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thái Tử, lại nhìn đến Thái Tử mặt tràn đầy xanh mét, tức khắc hiện lên một mặt ý cười.

Chính mình sốt ruột cái gì, này không phải còn có một cái Thái Tử sao? Trước chờ bọn họ đấu cái lưỡng bại câu thương, chính mình lại từ giữa được lợi là được, thuận tiện thăm dò chân chính thể lực của Tô Phàm.

Thái Tử quả thực cực kỳ phần nộ, đặc biệt là ánh mắt không ai bì nổi kia của Tô Phàm, càng làm cho hắn cực kỳ khó chịu, nghĩ đến trước khi tỷ thí lời của Tô Phàm nói với Cảnh Thần, hắn đã cảm thấy giống như cho mình một cái tát, lúc ấy chính mình chính nói hắn là phế vật, hiện tại tên phế vật này đã đánh bại Long Vương, này không phải trần trụi và mặt là cái gì.

Chỉ là Tô Phàm, liên tính ngươi đánh bại Long Vương thì thế nào, muốn chứa tể Minh Châu học viện, cũng là người si nói mộng!

"Chúng ta đi!" Lạnh lùng vút xuống câu này, Thái Tử đứng dậy liền chuẩn bị rời đi, nhìn đến khuôn mặt đắc ý của Tô Phàm, hắn là một phút đều không nghĩ ở lại.

Huống hồ, Long Vương ngã xuống, mặc kệ hắn có nguyện ý hay không, Tô Phàm quật khởi đều là không thể ngăn cản, hắn hiện tại cần phải làm là ở trước khi Tô Phàm chân chính quật khởi xử lý hắn, ở Minh Châu học viện, không có bất kỳ người nào có thể khiêu chiến hắn uy nghiêm, Lương Chính Nghĩa không được, Long Vương không được, ngươi Tô Phàm, cũng không được!

Thái Tử đi, Sở Vân, Tà Quân nhìn Cảnh Thần thoáng qua, đều là nhẹ giọng thở dài một tiếng, cũng đi theo Thái Tử rời đi hiện trường, bọn họ cũng đều biết, từ nay về sau, Cảnh Thần cùng Thái Tử trong đó sợ là rất cuộc khó có thể điều hòa.

Lương Chính Nghĩa cũng từ trên chỗ ngồi đứng lên, vốn định tiến lên chúc mừng Tô Phàm một tiếng, chính là nhìn mấy người tận tình hoan hô, lại là xa xa hướng tới Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, cũng không thêm đề ý Tô Phàm có hay không nhìn đến, xoay người rời đi hiện trường.

Viên Thu theo sau lưng Lương Chính Nghĩa, vẫn luôn không có phục hồi tinh thần lại, nếu không phải Long Vương còn nằm trên mặt đất, hắn như thế nào đều khó mà tin tưởng Tô Phàm sẽ lấy được thắng lợi cuối cùng.

"Chúng ta cũng đi thôi!" Lạc Thủy Yên trên mặt cũng hiện ra mê người mỉm cười, Tô Phàm thắng, hắn quả nhiên sẽ không làm người thất vọng, từ hôm nay trở đi, toàn bộ Minh Châu học viện, đều sẽ bởi vì hắn tồn tại mà run rẩy đi.

"Tỷ, người không đi lên chúc mừng một chút?" Lạc Thủy Văn không biết khi nào sờ soạn lại đây, chính mắt thấy giao đầu Tô Phàm đánh bại Long Vương, hấn càng là âm thầm vì chính mình lúc trước quyết định mừng thầm, cái sự phụ này của mình, quả nhiên không có tìm lầm.

"Ha ha, không cần, hôm nay, là thời gian thuộc về bọn hấn!" Lạc Thủy Yên khẽ lắc đầu, đứng dậy rời đi.

Lạc Thủy Văn trên mặt rõ ràng ngẩn người, trong lúc nhất thời còn không cách nào rõ ràng ý của tỷ tỷ mình.

"Thủy Văn, chúng ta đi thôi!" Lúc này, đồng dạng vẫn luôn ở vào bên trong trạng thái kinh lăng Tiểu Lâm cũng phục hồi tinh lại, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Lạc Thủy Văn, cũng sau lưng Lạc Thủy Yên rời đi.

Chính là trong đầu của nàng, lại in lên cái thân ảnh điên cuồng quật cường kia, cường đại như Long Vương, đều bị hấn đánh ngã trên mặt đất, đây là cái tiểu bạch kiếm cọt nhả lúc trước sao?

Không biết vì cái gì, vừa nghĩ tới trương khuôn mặt trắng nõn kia của Tô Phàm, trái tim của nàng thể nhưng không tự chủ được nhanh hơn nhảy lên.

Người của Đông Cung đi, người của Hội Học Sinh cũng đi, người của Tiên Ân Lâu cũng đi, chính là hiện trường lại như cũ lưu lại rất nhiều người, bọn họ đến bây giờ đều còn ở vào trong khiếp sợ, Long Vương thua, bách chiến bách thắng Long Vương thể nhưng thua, nếu không phải chính mắt thấy này hết thấy, ai cũng sẽ không tin tưởng đây là sự thực.

"Phụt!" Liền ở ngay lúc này, Tô Phàm một ngụm máu phun tới, sợ tới mức Điền Hiểu Tinh hoa dung thất sắc.

"Tô Phàm!" Điền Hiểu Tinh, Cảnh Thần đám người một trận khản trương, Tô Phàm đánh bại Long Vương, dựa theo hai người ước định, về sau Long Sát hội đem nhập vào Long Diệu hội, Tô Phàm chính là lão đại của Long Diệu hội, có hấn cùng Long Vương ở, Long Diệu hội nhất định trở thành Minh Châu học viện đệ nhất thế lực ở trong tầm tay, lúc này, hấn nhưng tuyệt đối không cần có việc a.

"Ta không sao..." Tô Phàm ra tay ngăn lại Cảnh Thần muốn tiến lên nâng chính mình, sau đó quay đầu đối với Tu La đang đi tới trước mặt Long Vương nói ra: "Chờ hấn thanh tỉnh sau nói cho hấn biết, hấn rất mạnh, lại không đủ tàn nhẫn!"

Sau khi nói xong, Tô Phàm xoay người rời đi hiện trường, lưu lại một mảnh thành viên Long Sát hội trợn mắt há hốc mồm.

Liền đi rồi, hấn cứ như vậy đi!

Chẳng lẽ từ nay về sau, Long Sát hội thật sự muốn nhập vào Long Diệu hội sao?

Về phần Tu La, ở gần ngai kinh lăng lúc sau, lại là vọt tới trước người Long Vương, dùng tay thăm dò hơi thở Long Vương, xác định Long Vương không có nguy hiểm tính mạng, lúc này mới thật dài thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Đông Cung uyển, Tà Quân, Sở Vân, Mạc Lâm Tuyết, bao gồm một đám thành viên Đông Cung uyển, còn có mấy người cuối cùng phản bội Cảnh Thần, một đám sắc mặt khó coi đi vào cổng lớn.

Đặc biệt là vài tên phản bội Cảnh Thần kia, bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm vậy mà lại đánh bại Long Vương?

Chẳng sợ Thái Tử đồng dạng thực lực cực mạnh, chính là bọn họ luôn có một loại cảm giác, một loại cảm giác làm ra lựa chọn sai lầm, chính là lúc này, trừ bỏ kỳ vọng Thái Tử có thể cho Long Diệu hội một kích trí mạng, bọn họ cái gì đều không có biện pháp làm.

"Thái Tử..." Trên đường đi, một người nam tử tên là Lưu Tú có chút nhịn không được, muốn hỏi một chút Thái Tử có tính toán gì, lời mới vừa nói ra miệng, đã bị Thái Tử đánh gãy.

"Quân Mạc, giúp ta tìm một người!"

"Ai?" Tà Quân Quân Mạc sững sờ.

"Tiêu Đăng!" Thái Tử nhàn nhạt nói.

"Tiêu Đăng? Nhưng là hấn chỉ là một cái thủ hạ bại tướng trong tay Tô Phàm, tìm hấn hữu dụng sao?" Tà Quân tự nhiên biết Thái Tử muốn làm chút cái gì.

"Không có người so với hấn thích hợp hơn, đi liên hệ hấn đi!" Thái Tử nhàn nhạt nói.

"Hảo!" Tà Quân nhẹ gật đầu, mà những người khác cũng ngậm miệng lại, bọn họ cũng đều biết, Thái Tử sẽ không liên tính như vậy.

"Hảo, những người khác tan đi, ta tự có biện pháp!" Sau khi nói xong, Thái Tử đi vào, Mạc Lâm Tuyết muốn theo vào, lại bị Thái Tử cự tuyệt: "Lâm Tuyết, người cũng không cần tiến vào, ta muốn một người yên lặng một chút!"

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không rõ Thái Tử muốn làm chút cái gì, một đám đều đem ánh mắt hướng về phía Sở Vân.

"Tất cả giải tán đi, Thái Tử tự có biện pháp, một cái Tô Phàm mà thôi, lật không nổi cái gì sóng gió, mặt khác, Lâm Tuyết, việc Thái Tử an bài, người làm nhanh một chút!"

"Ân, ta đã biết, Sở thiếu!" Mạc Lâm Tuyết nhẹ gật đầu, nàng còn phải tiếp tục điều tra lai lịch của Tô Phàm.

Lúc này, Đông Cung uyển tận cùng bên trong một cái biệt viện nhỏ, đây là một cái biệt viện nằm ở trung tâm toàn bộ Đông Cung uyển, cái biệt viện này, trừ bỏ Mạc Lâm Tuyết tự mình quét dọn biệt viện, cũng chỉ có hai người có thể tiến vào, một cái là đã rời đi Đông Cung - Cảnh Thần, một cái khác, tự nhiên là Thái Tử.

Lúc này Thái Tử sắc mặt âm trầm đứng ở giữa biệt viện, nhìn chung quanh bố trí, nghĩ đến ánh mắt quật cường của Cảnh Thần, Thái Tử móc ra điện thoại của mình, rất nhanh bấm một cái dãy số...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Thái Tử chi danh

"Âu Dương Ngạo Tu, nghe nói trước đây không lâu phế vật đệ đệ kia của ngươi bị người phế bỏ?" Điện thoại vừa mới kết nối, Thái Tử liền nhàn nhạt cười cười, tươi cười có chút châm chọc, có chút nghiền ngẫm...

"Nam Cung Cảnh Nguyệt, ngươi có ý tứ gì!" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến một trận trầm thấp rít gào.

"Ha ha, Âu Dương Ngạo Tu, ngươi suy nghĩ nhiều, vừa lúc hôm nay ta đối với gia hỏa phế bỏ đệ đệ ngươi có chút không thoải mái, ngươi hẳn là rõ ràng ý định của ta khi tìm ngươi đi!" Đối mặt đầu điện thoại bên kia truyền đến rít gào, Thái Tử nhàn nhạt cười cười, vốn là khuôn mặt xinh đẹp càng thêm mê người, thậm chí so với Lạc Thủy Yên còn muốn xinh đẹp, đừng nói nữ hài, liên tính là nam nhân cũng sẽ bị như vậy tươi cười hấp dẫn, chỉ tiếc trong biệt viện chỉ có một mình hắn.

"Ngươi có biết thân phận của hắn?" Đầu điện thoại bên kia Âu Dương Ngạo Tu rõ ràng do dự một lát.

"Đương nhiên, chủ nhân chân chính của Vân Phàm tập đoàn, ta nói không sai đi?" Thái Tử cười đến như cũ là như thế mê người. Còn chính mình suy đoán, hắn mới sẽ không nói cho Âu Dương Ngạo Tu.

"Ngươi hẳn là rõ ràng, Vân Phàm tập đoàn rốt cuộc có bao nhiêu lực lượng tài chính hùng hậu, hơn nữa cái Tô Viện Viện kia gần nhất cùng Lạc gia rất thân cận, một khi hai tập đoàn tài chính lớn liên hợp lại..." Âu Dương Ngạo Tu không hề tiếp tục nói, bất quá hắn biết Thái Tử hiểu rõ ý hắn muốn biểu đạt, một khi hai đại tập đoàn tài chính liên hợp lại, chính là một cỗ tồn tại cực kỳ cường đại, lúc này bất luận cái gia tộc gì muốn cùng này đối nghịch, đều phải cân nhắc một chút chính mình phân lượng.

"Ha ha, ta đương nhiên hiểu rõ, bất quá Lạc Vân Tu lão gia hỏa kia luôn luôn là nhận tiền không nhận người, chỉ cần cho hắn đủ ích lợi, hắn như thế nào lại hợp tác với Tô Viện Viện? Trước đó hắn không phải là vì ích lợi muốn đem chính mình nữ nhi gả cho phế vật đệ đệ kia của ngươi sao?" Nam Cung Cảnh Nguyệt nhàn nhạt nói.

"Nam Cung Cảnh Nguyệt, ta cảnh cáo ngươi, đệ đệ ta cho dù là phế vật, cũng là đệ đệ ta, xin chú ý lời nói của ngươi!"

"Được rồi, ta xin lỗi, bất quá kế hoạch này của ta như thế nào?" Thái Tử không sao cả nhún vai.

"Trước đó có lẽ còn có khả năng, chính là hiện tại lại rất khó, Lạc Vân Tu cũng không phải kẻ ngu, biết đã đắc tội Âu Dương gia của chúng ta, lúc này, liên tính cho hắn ích lợi lớn hơn nữa, hắn cũng chưa chắc tin tưởng!"

"Ha ha, Âu Dương gia của ngươi ra mặt tự nhiên không được!"

"Như thế nào? Ngươi tính toán tự mình ra mặt?"

"Không sai, ta tính toán hướng hắn cầu hôn, cưới nữ nhi của hắn, Lạc Thủy Yên!" Thái Tử nhàn nhạt cười nói.

"Ngươi? Cưới nữ nhi của hắn?" Đầu điện thoại bên kia Âu Dương Ngạo Tu hiển nhiên có chút giật mình.

"Đương nhiên, yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, Lạc Thủy Yên mặc kệ là thân phận vẫn là tướng mạo, đều xứng với ta!" Thái Tử không sao cả nói.

"Ha ha, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không thích nữ nhân đâu, nói đi, kế hoạch của ngươi là cái gì!" đầu bên kia truyền đến một trận cười nhạo của Âu Dương Ngạo Tu.

Thái Từ sắc mặt hơi đỏ, hiển nhiên bởi vì đối phương nói mình không thích nữ nhân có chút phần nộ, bất quá hắn chung quy không có so đo những chuyện nhỏ nhặt này, mà là nhàn nhạt nói: "Rất đơn giản, ta sẽ đích thân tới cửa cầu hôn, lấy địa vị của ta ở Nam Cung gia, ta không tin lão gia hóa Lạc Vân Tu kia sẽ cự tuyệt, một khi hắn đáp ứng, hắn cùng Vân Phàm tập đoàn liền minh liên theo đó tan rã, tới rồi lúc ấy, chúng ta lại liên hợp Quân gia, Sở gia, Bắc Minh gia cùng nhau đối với Vân Phàm tập đoàn tạo áp lực, ta cũng không tin Tô Viện Viện một cái hạng người nữ lưu có thể ngăn cản mấy đại gia tộc chúng ta liên thủ tạo áp lực!"

"Ha ha, người có thể khuyên động Quân gia, Sở gia, ta không nghĩ ngờ, chính là Bắc Minh gia từ trước đến nay cùng nhà các người không hợp, người xác định người có thể thuyết phục bọn họ?"

"Minh Châu thị bánh ngọt lớn như vậy, Bắc Minh Tàng không phải người ngu, hắn là minh bạch tính uy hiếp của Vân Phàm tập đoàn, chỉ cần có đầy đủ lợi ích, hắn sẽ đồng ý!" Thái Từ nhàn nhạt nói, đối với nan đề như vậy không thêm đề ý chút nào.

"Được rồi, kia việc liên hợp người đi làm, bất quá đến lúc đó ích lợi làm sao phân phối? Vân Phàm tập đoàn không cần phải nói, chính là Lạc Thủy tập đoàn đâu? Đừng nói cho ta người tính toán thật sự cưới Lạc Thủy Yên?" Đầu điện thoại bên kia Âu Dương Ngạo Tu cũng không phải kẻ ngu, tự nhiên không nghĩ cuối cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt cưới Lạc Thủy Yên, cắn nuốt tập đoàn tài chính của Lạc gia, khi đó Nam Cung gia khoảng cách cùng bọn họ càng lớn hơn.

Trước đó chính mình phụ thân muốn cho đệ đệ cưới Lạc Thủy Yên, không phải là vì Lạc gia có tài phú hùng hậu sao?

"Yên tâm, tất cả ích lợi, chúng ta năm nhà chia đều, như thế nào?" Âu Dương Ngạo Tu điểm này tiểu tâm tư đồng dạng không thể gạt được Thái Từ.

"Hảo!" Âu Dương Ngạo Tu thân là người thừa kế Âu Dương gia tộc, hắn tự nhiên có quyết đoán làm quyết định.

"Đúng rồi, ta nơi này có một người, đối với Tô Phàm chính là hận thấu xương, ta tính toán làm hắn cho Tô Phàm tìm một chút phiền toái nhỏ, là người tới an bài, vẫn là ta tới?"

"Đem người giao cho đệ đệ của ta đi, hắn hiện tại đối với cái Tô Phàm kia chính là hận thấu xương, việc nhỏ như vậy giao cho hắn đi!" Âu Dương Ngạo Tu nơi nào không rõ ý của Nam Cung Cảnh Nguyệt, đây là làm gia tộc mình tiên phong đi trước a, bất quá cho dù biết, hắn cũng không có biện pháp cự tuyệt, ai bảo đệ đệ của mình bị Tô Phàm phế bỏ đâu? Đây chính là ném xuống mặt mũi Âu Dương gia tộc.

Giáo huấn Tô Phàm, tự nhiên là bọn họ ra mặt tốt nhất, nguyên bản còn lo lắng Vân Phàm tập đoàn, chính là hiện giờ có Nam Cung Cảnh Nguyệt cam đoan, nơi nào còn sẽ sợ hãi?

Hắn không chỉ có không có biện pháp ghi hận Nam Cung Cảnh Nguyệt, mặt ngoài còn phải cảm tạ hắn cho cơ hội báo thù cái này!

"Vậy thì tốt, đến lúc đó ta làm hắn trực tiếp cùng đệ đệ người liên hệ!"

"Hảo!"

Hai người nói xong điện thoại, làm người thừa kế của hai đại gia tộc, chẳng sợ còn không có chân chính cầm quyền, nhưng là chuyện như vậy đã có thể làm chủ, tuy nói chỉ là hứa hẹn qua điện thoại, nhưng là đối với bọn hắn loại thân phận này mà nói, căn bản không tồn tại chuyện đổi ý.

Cúp điện thoại, Thái Từ khoe miệng hiện ra một mặt mê say tươi cười: "Tô Phàm, liên tính người là một con rỗng, đến Minh Châu thị, người cũng phải cho ta lượn đi!"

Nói xong câu này, Nam Cung Cảnh Nguyệt lại một lần nữa bấm điện thoại, điện thoại rất nhanh liền kết nối.

"Uy!" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến một trận thanh âm băng lãnh.

"Bắc Minh Tàng, giữa trưa có thời gian không? Có thời gian cùng nhau ăn bữa cơm?"

"Địa điểm!" Đầu điện thoại bên kia Bắc Minh Tàng hiển nhiên cũng biết nếu như không có đại sự, lấy quan hệ của hai đại gia tộc, Nam Cung gia thiên chi kiêu tử Nam Cung Cảnh Nguyệt là không thể nào mời mình ăn cơm, cũng không phí lời, trực tiếp hỏi địa điểm.

"Liền ở Vọng Thiên Lâu đi, mười hai giờ trưa, gian phòng Thiên Phàm!"

"Hảo!" Đầu điện thoại bên kia Bắc Minh Tàng hiển nhiên cực kì dứt khoát, sau khi nói xong, liền như vậy cúp điện thoại.

"Ha ha, Bắc Minh Tàng, lão đầu tử của người chết sớm, người hiện tại tiếp nhận Bắc Minh gia tộc nhất định sẽ dựa vào nhiều việc đi, muốn áp xuống những cái người bảo thủ đó của Bắc Minh gia, thật không đơn giản, hôm nay, bản Thái Từ liền đưa người một phần đại lễ!" Đối với Bắc Minh Tàng vô lý, Thái Từ hoàn toàn không thêm đề ý, nhàn nhạt cười cười, sau đó trực tiếp đi vào gian phòng bên trong biệt viện.

Tiện tay cởi ra âu phục trên người, lui đi quần áo bên trong, một khối bóng lưng hoàn mỹ tới cực điểm lộ ra, chớ có nói nữ nhân, liền tính là nam nhân, nhìn đến bóng lưng như vậy, cũng sẽ mặc danh xao động...

Chương 63: Cường đại thế gia

Minh Châu thị đệ nhất bệnh viện nhân dân, ở trong phòng bệnh đặc biệt, Tô Phàm nhìn trong tay báo cáo kiểm nghiệm, cả người lộ ra một trận cười khổ: "Cái Long Vương này, thật đúng là mạnh a!"

Ở bên cạnh hắn, Cảnh Thần, Điền Hiểu Tĩnh, Vương Lỗi, Lâm Nguyên, bao gồm Tô Viện Viện biết được liền chạy tới, tập thể phiến nổi lên xem thường.

Đại ca, xương ngực của ngươi chặt đứt hai căn, trong đó một căn thậm chí cắm nát lá phổi, chỉ cần động tác lớn một chút, liền có thể đâm xuyên lá phổi, thương thế nặng như vậy, ngươi không quan tâm một chút, còn đi liên tưởng Long Vương rất mạnh? Chẳng lẽ ngươi không biết ngươi đã là ở Quý Môn quan đi rồi một chuyến sao?

"Thiếu... Tiểu Phàm, ngươi liền không thể làm tỷ tỷ bớt lo một chút sao? Lần trước mới cùng một cái hắc bang sống mái với nhau một hồi, hôm nay thế nhưng lại cùng người giao đầu, bị thương thành cái dạng này, ngươi nếu là có chuyện bất trắc, ngươi để tỷ tỷ làm sao bây giờ?" Tô Viện Viện trong mắt tất cả đều là vẻ lo lắng, nàng như thể nào đều không có nghĩ đến, một cái nhỏ nhỏ Minh Châu học viện sẽ có một người mạnh như vậy, lại đem Tô Phàm đã thương thành cái dạng này.

"Ha ha, tỷ, không có việc gì, điểm này thương thế không tính là gì!" Tô Phàm lại là nhẹ nhàng lắc đầu.

"Không tính là gì? Đầu thiếu chút nữa đâm xuyên lá phổi, cái này cũng chưa tính cái gì? Hiểu Tĩnh, về sau lúc ta không có ở đây, ngươi giúp ta nhìn hắn một chút, không thể để hắn lại cùng người khác đánh nhau!" Tô Viện Viện tức giận nói.

"Ta đã biết, Viện Viện tỷ!" Vừa nghe đến Tô Viện Viện thế nhưng đem nhiệm vụ như vậy giao cho mình, Điền Hiểu Tĩnh trong lòng một trận mừng thầm, dựa theo ý của Viện Viện tỷ, chẳng phải là thừa nhận chính mình?

Về sau chính mình chẳng phải có thể quang minh chính đại chiếu cố Tô Phàm rồi?

Mà bên cạnh Cảnh Thần, Vương Lỗi, Lâm Nguyên đám người còn lại là hai mắt nhìn nhau, Cảnh Thần còn tốt một chút, Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên đã bị khí tràng của Tô Viện Viện ép tới có chút không thở nổi.

Ngay vào lúc này, di động của Tô Viện Viện kêu lên nhìn thoáng qua dãy số di động, Tô Viện Viện nhận nghe điện thoại, sau một lát, sắc mặt của nàng hơi hơi biến đổi.

"Tỷ, nếu là công ty có việc, ngươi đi làm việc trước đi, ta nơi này không có chuyện gì!" Vừa nhìn thấy Tô Viện Viện sắc mặt khẽ biến, Tô Phàm liền biết nhất định là công ty bên kia xảy ra chuyện, dù sao Tô Viện Viện mang theo hơn trăm tỷ tài chính cường thế nhập trú Minh Châu thị, muốn hoàn toàn trở thành Minh Châu thị tân quý, cũng không phải một chuyện dễ dàng, ở trong đó dính dấp các loại ích lợi rắc rối phức tạp, trong thời gian ngắn căn bản không có biện pháp làm rõ.

"Được rồi, Hiểu Tĩnh, vậy cái tiểu tử này liền làm phiền ngươi hỗ trợ chiếu cố!" Thời điểm có người ngoài ở, vai tỷ tỷ này của Tô Viện Viện, vẫn là diễn thật sự giống.

"Viện Viện tỷ yên tâm đi, ta sẽ chiếu cố tốt Tô Phàm!" Điền Hiểu Tĩnh ngượng ngùng nhẹ gật đầu.

Tô Viện Viện ái muội hướng tới Tô Phàm nhìn thoáng qua, sau đó lại hướng tới đám người Cảnh Thần nhẹ gật đầu, xoay người đi ra ngoài, thẳng đến nàng rời đi phòng bệnh lúc sau, Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

"Tô Phàm, vậy ngươi trước đừng thương, chúng ta đi về trước!" Ánh mắt Tô Viện Viện lúc gần đi Cảnh Thần ngăm hiểu, nhìn nhìn lại Điền Hiểu Tĩnh bộ dáng ngượng ngùng, làm sao không biết nên vội vàng biến mất.

"Ngươi không có ý định nói cho ta một chút việc của ngươi cùng Thái Tử sao?" Ai ngờ đến Cảnh Thần vừa mới chuẩn bị rời đi, ngồi ở trên giường Tô Phàm lại là nhàn nhạt nói.

Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên cũng là lộ ra thần sắc tò mò, bọn họ cũng đều biết Cảnh Thần đã từng là người của Đông Cung, chính là thân phận của Cảnh Thần đối bọn hắn mà nói vẫn luôn là một cái bí mật.

Cảnh Thần ngẩn người, bất quá cuối cùng vẫn là thở dài một tiếng, hướng tới Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên nhìn thoáng qua.

"Phàm ca, chúng ta còn có việc, đi trước, ngươi hảo hảo dưỡng thương!" Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên rất là thức thời, biết thứ Cảnh Thần muốn nói không phải đám người chính mình có thể nghe, lập tức vội vàng tìm cái cớ rời đi.

"Các ngươi trước nói, ta đi hỏi y tá một chút buổi tối cần thiết phải chú ý cái gì!" Điền Hiểu Tình cũng thức thời tìm cái cơ rời đi, trong phòng bệnh liền chỉ còn lại hai người Tô Phàm cùng Cảnh Thần.

Nhìn đến Tô Phàm ngồi ở trên giường cả người quần lấy băng gạc, Cảnh Thần nhẹ giọng thở dài một tiếng.

Sau đó ngồi ở đối diện Tô Phàm, nhân nhật mở miệng nói: "Ta tên đầy đủ là Nam Cung Cảnh Thần, mà Thái Tử, tên là Nam Cung Cảnh Nguyệt, hần là của đường ca của ta."

Nam Cung Cảnh Thần nhân nhật đem sự tình của hần cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt nói ra.

Nam Cung gia tộc, đây chính là Minh Châu thị đệ nhất thế gia, một cái gia tộc truyền thừa hơn ngàn năm, thời đại cũ Anh Pháp liên quân chiếm lĩnh Minh Châu thị, Nam Cung gia cũng đã âm thầm khống chế Minh Châu thị, về sau Đông Doanh đảo quốc giặc Oa xâm chiếm Minh Châu, Nam Cung gia tộc vì chống lại giặc Oa, chính là tổn thất nặng nề, về sau tân Hoa Hạ quốc thành lập lúc sau, chính phủ vì cảm ân Nam Cung gia tộc hi sinh, ở bên trên chính sách cho bọn hần cực lớn bồi thường, thông qua vài thập niên phát triển, Nam Cung gia tộc sản nghiệp trải rộng cả nước, đặc biệt là Minh Châu thị mỗi một cái lĩnh vực, cơ hồ đều có bóng dáng của Nam Cung gia tộc.

Nói bọn họ là Minh Châu thị đệ nhất hào môn một chút đều không quá đáng.

Bất quá Nam Cung gia tộc những năm gần đây vẫn luôn nhân khẩu đơn bạc, đặc biệt là đến bọn họ bậc cha chú, chỉ có hai huynh đệ, Nam Cung Trường Phong, Nam Cung Trường Vân.

Phụ thân Thái Tử Nam Cung Cảnh Nguyệt đúng là gia chủ hiện giờ của Nam Cung gia tộc - Nam Cung Trường Phong, phụ thân Nam Cung Cảnh Thần lại là Nam Cung Trường Vân, hai huynh đệ các phương diện đều cực kì ưu tú, bất quá lại kế thừa khuyết điểm của Nam Cung gia tộc, dòng dõi quá ít, mãi cho đến hiện tại, mỗi người chỉ có một hài tử, chính là Thái Tử cùng Cảnh Thần.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Nam Cung gia tộc, người thừa kế gia tộc đời tiếp theo cũng chỉ có lựa chọn ở trong đó hai người Thái Tử cùng Cảnh Thần.

Bất quá Nam Cung Cảnh Nguyệt vốn dĩ so với Nam Cung Cảnh Thần lớn, những năm gần đây tất cả biểu hiện năng lực càng là được đến tất cả mọi người ca ngợi, ngay cả phụ thân Nam Cung Cảnh Thần cũng không thể không cảm thán Nam Cung Cảnh Nguyệt chính là Nam Cung gia tộc mấy chục năm qua đệ nhất thiên tài, Cảnh Thần đã xem như không tệ, nhưng lại các phương diện đều bị Nam Cung Cảnh Nguyệt ép tới gắt gao.

Đây cũng là nguyên nhân Nam Cung Cảnh Thần rời đi Đông Cung, hần tuyệt không cam tâm bại bởi Nam Cung Cảnh Nguyệt, chẳng sợ chính mình phụ thân đã không ủng hộ chính mình, chính là hần như cũ muốn để tất cả mọi người biết trên thế giới, chính mình mạnh hơn Nam Cung Cảnh Nguyệt.

Nghe xong Cảnh Thần kể rõ, Tô Phàm do dự một lát, lúc này mới lên tiếng hỏi: "Ngươi là muốn trở thành gia chủ Nam Cung gia? Vẫn là chỉ vì chứng minh ngươi mạnh hơn Nam Cung Cảnh Nguyệt?"

"Ta vốn không để ý cái vị trí gia chủ kia, ta chỉ là muốn chứng minh chính ta!" Cảnh Thần vẻ mặt nghiêm nghị nói. Đây cũng là nội tâm ý tưởng chân thật nhất của hần.

"Hào, không hổ là Cảnh Thần, nam nhân liền nên có khí phách như vậy, bị gia tộc lãng quên thì thế nào? Không được coi trọng lại như thế nào? Chỉ cần chúng ta chịu nỗ lực, vẫn như cũ có thể lập nên chính mình một mảnh thiên địa, ngươi nhất định sẽ mạnh hơn Nam Cung Cảnh Nguyệt, ít nhất ánh mắt của ngươi so với hần độc đạo!"

"Ân" Nam Cung Cảnh Thần bị một câu nói này của Tô Phàm nghe đến có chút mơ hồ.

"Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không gạt ngươi, Vân Phàm tập đoàn, chỉ là lão mẹ của ta để lại cho ta một nửa tài sản, còn có một nửa đều là ở một khối nguồn năng lượng khác, ta không có biện pháp vận dụng, mà gia tộc của ta, đúng là..." Tô Phàm nhẹ nhàng chỉ chỉ đỉnh đầu...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Thái sơn áp đỉnh

Nam Cung Cảnh Thần tức khắc liền ngăn cả người, một đôi mắt mở thật lớn, vẻ mặt kinh hãi.

Hơn trăm tỷ tài chính, cũng chỉ là một nửa tài sản? Nhưng mà này còn chỉ là mẫu thân hần để lại cho hần?

Vậy gia tộc của phụ thân hắn nên cường đại đến mức nào? Khi Tô Phàm ngón tay chỉ lên đỉnh đầu, hắn trong lòng đã kinh hãi nói không ra lời.

Hắn thế nhưng là...

Trách không được hắn nói mình ánh mắt độc đạo, chính mình lúc trước xem trọng chỉ là năng lực cá nhân của hắn, lại không có nghĩ đến, hắn thế nhưng có thân thể bối cảnh như vậy.

Kia chính là...

"Bất quá đoạn thời gian trước chọc tới một chút phiền toái, hiện tại bị lưu đây nơi này, cho nên việc này người biết liền hảo..." Tô Phàm nhẹ giọng thở dài một tiếng, sự tình đến mức độ này, hắn cũng coi như là cùng Cảnh Thần nói rõ ngọn ngành.

"Ta rõ ràng!" Cảnh Thần dùng sức nhẹ gạt đầu, nghĩ đến trước đây không lâu Kinh Thành truyền đến sự kiện kinh thiên động địa kia, lại bị hoàn toàn phong tỏa, cho dù là Minh Châu thị, biết một sự kiện kia cũng bất quá ít ỏi mấy người, nếu không phải là mình người của Nam Cung gia, cũng căn bản không có khả năng biết chuyện kia.

Ai có thể nghĩ đến, vai chính kiện đại sự kia, vậy mà lại cùng chính mình trở thành huynh đệ? Cùng nhau thành lập Long Diệu hội.

Có bối cảnh bực này cường đại, lo gì Long Diệu không phát triển rực rỡ?

"Cũng bởi vì sự kiện kia, lão gia tử bên kia là sẽ không cho ta bất kỳ trợ giúp gì, cho nên, chuyện của Long Diệu hội, vẫn là phải dựa vào chính chúng ta!" Tô Phàm tiếp tục nói.

"Ân, trên thực tế có người có ta, cũng đủ để sáng tạo một cái kỳ tích, huống chi, hiện tại người còn nhiều thêm một cái tùy tùng, Long Vương!" Cảnh Thần ha ha ha cười to.

"Ha ha, cái này nhưng thật ra không sai, đối với Long Vương, người có ý kiến gì không? Người có biết lai lịch của hắn?" Tô Phàm nhân nhạ nói.

"Long Vương thân phận cực kỳ thần bí, Đông Cung vẫn luôn tra lai lịch của hắn, nhưng vẫn không biện pháp tra rõ ràng, bất quá ta hoài nghi hắn là tổ chức thần bí nào đó bồi dưỡng ra được tinh anh!" Cảnh Thần lắc lắc đầu.

"Ha ha, không ngại, ta tin tưởng hắn lỗi lạc, hắn hẳn là sẽ cho chúng ta một cái công đạo!"

"Ân!"

Liên ở thời điểm Tô Phàm cùng Cảnh Thần thảo luận Long Vương, Minh Châu thị trong biệt thự tư nhân nào đó, toàn thân xích lửa * * Long Vương nằm nghiêng ở trên một trương giường bệnh, giường bệnh chung quanh trưng bày rất nhiều dụng cụ, mà Long Vương xương mũi đã được nối liền, còn băng bó thạch cao, cả người nhìn qua tựa như một cái thẳng hề có chóp mũi to.

Ở bên người Long Vương, còn đứng một nam một nữ, hai người đều mặc áo blouse trắng, nam dáng người cường tráng, nhìn qua so với Long Vương còn muốn cao lớn, nữ lại là có một đầu kim sắc tóc ngắn, một trương khuôn mặt tuyệt mỹ, đặc biệt là hai tròng mắt màu xanh biển kia, dường như có thể đem hồn phách người câu ra.

Mà trên trán của nàng, có một đóa hoa văn hình hoa hồng đỏ như máu, không chỉ không có phá hư nàng mỹ cảm, ngược lại làm nàng nhiều hơn một phần yêu kiều!

Mà nàng lúc này chính nhìn trên màn ảnh máy vi tính các loại số liệu, đối với thân hình đủ để khiến cho vô số nữ hài mặt đỏ tim đập mạnh mẽ kia của Long Vương làm như không thấy.

"Bắp thịt toàn thân bị hao tổn độ đạt tới 27%, xương cốt bị hao tổn độ 7%, mất máu 6%, Long Vương, đối thủ này của người không đơn giản a!"

Nhìn đến những cái số liệu chính xác đó, nữ tử trong miệng truyền đến một trận lời nói mang theo trào phúng.

Long Vương chỉ là cười khò, không phải chưa xót chính mình chịu thương thế, mà là chưa xót phương thức báo cáo của nữ tử, mình chính là một người bình thường, lại không phải máy móc, đến nỗi dùng một đồng lớn số liệu biểu đạt chính mình thương thế sao?

"Là cái đối thủ lợi hại, Long Vương, nếu không ta giúp người ra tay xử lý hắn?" Tên nam tử kia mở miệng nói.

"Không cần, Hồ Vương, người thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, ta đã đáp ứng nếu là thua, thần phục hắn!" Long Vương lắc lắc đầu.

Long Vương, không chỉ có danh hiệu cường giả ở trường học mà còn là một người rất giữ chữ tín.

"Như vậy cũng tốt, theo ta bên này được đến tin tức, cái Tô Phàm này thân phận cực kì không đơn giản, có hắn ở, đối với chúng ta đánh vào nội bộ Hoa Hạ quốc mà nói, có lẽ là một chuyện tốt!" Nữ tử cũng ở ngay lúc này tiếp lời nói.

Nghe được nữ tử mở miệng, vốn muốn nói chuyện Hồ Vương lập tức ngậm miệng lại, nàng chính là trong nhóm của bọn họ, cái duy nhất có được danh hiệu cấp Hoàng tôn tại, mặc kệ chỉ số thông minh, vẫn là thực lực, đều ở phía trên chính mình cùng Long Vương, đối với nàng an bài, Hồ Vương cũng không dám phản đối.

"Hào hào đường thương, có gì cản cứ việc nói, chúng ta bên này sẽ tận lực phối hợp người!"

"Hào!" Long Vương nhẹ gật đầu.

Nữ tử không nói gì thêm, xoay người rời khỏi phòng, nam tử bị gọi Hồ Vương cũng là nhìn Long Vương liếc mắt một cái, đi theo đi ra ngoài, chỉ chốc thời gian lát sau, một đồng lớn nam nam nữ nữ ăn mặc áo blouse trắng vọt vào, bắt đầu vì Long Vương hủy đi các loại dụng cụ kiểm treo ở trên người.

...

Tô Phàm cũng tốt, Long Vương cũng thế, thương thế đều không nhẹ, đặc biệt là Tô Phàm, xương ngực chặt đứt hai cây, chẳng sợ đã nối liền, trong thời gian ngắn là không có biện pháp khôi phục, hai người đều ở thời điểm đường thương, Minh Châu thị lại là gió nổi mây phun.

Đầu tiên là chủ tịch Lạc Thủy tập đoàn Lạc Văn Tu trước mặt mọi người tuyên bố bởi vì một ít nguyên nhân chi tiết, không có biện pháp cùng Vân Phàm tập đoàn đạt thành ý đồ hợp tác, rất là tiếc nuối, ngay sau đó Âu Dương gia tộc khổng chế Dương Quang tập đoàn bởi vì nguyên nhân đất thổ cư cùng Vân Phàm tập đoàn đánh lên kiện tụng.

Sau đó không lâu, Bắc Minh gia tộc khổng chế công nghiệp sản xuất ô tô Uy Long và gia tăng đầu tư, trực tiếp đối với công nghiệp ô tô Vân Phàm do Vân Phàm tập đoàn vừa mới thành lập tạo thành mãnh liệt đánh sâu vào.

Sau đó, Quân gia, Sở gia cũng là sôi nổi ra tay, càng khiến người ta kinh hãi là, trước đó ở ban ngành chính phủ xử lý các loại thủ tục đều suôn sẻ, Vân Phàm tập đoàn tổng bộ Vân Phàm cao ốc thể nhưng bị bộ bảo vệ môi trường kiểm tra, dân đội thể nhưng là phó thị trưởng chương quản bảo vệ môi trường, Khương Tiêu Văn.

Tất cả mọi người biết, Khương Tiêu Văn, chính là người của Nam Cung gia tộc.

Trong lúc nhất thời, Minh Châu thị các gia tộc uy tín lâu năm cơ hồ đồng thời đối với Vân Phàm tập đoàn ra tay, cái này làm cho rất nhiều tập đoàn tài chính muốn cùng Vân Phàm tập đoàn hợp tác nhìn thôi đã thấy sợ, dừng bước không tiến.

Vân Phàm tập đoàn tuy rằng có tiền, nhưng kia cũng rất cuộc chi là có tiền, Minh Châu thị này đó gia tộc uy tín lâu năm, cái nào không phải tồn tại gia sản trên chục tỷ? Bọn họ không chỉ có tiền, còn có quyền, bọn họ mạng lưới quan hệ trải rộng toàn bộ Minh Châu thị, nếu chỉ là một gia tộc uy tín lâu năm cùng Vân Phàm tập đoàn đối nghịch, như vậy còn có thể chặn một lần, nhưng hiện giờ nhiều gia tộc uy tín lâu năm như vậy liên hợp lại, cho dù là bọn họ cũng không có động tác quá lớn, tất cả mọi người cũng không dám lại ở ngay lúc này tiếp xúc Vân Phàm tập đoàn.

Lúc này một khi tiếp xúc Vân Phàm tập đoàn, kia chính là đắc tội tất cả gia tộc uy tín lâu năm ở Minh Châu thị, trừ phi bọn họ không nghĩ ở Minh Châu lẫn lộn, nếu không ai cũng không muốn gánh vác hậu quả như vậy.

Bất quá ngắn ngủi mấy ngày thời gian, toàn bộ Vân Phàm tập đoàn liền lâm vào trạng thái gần như tê liệt, rốt cuộc, tiền không phải vạn năng.

Làm một cái so sánh, người muốn cùng người ta hợp tác hạng mục nào đó, mặc kệ người trả giá bao lớn đại giới, người ta đều không hợp tác với người người có biện pháp nào?

Người muốn mua lại cửa hàng nào đó, mặc kệ người ra giá cả cao bao nhiêu, người ta đều không bán cho người, người có thể có biện pháp nào?

Chẳng sợ Tô Viện Viện bản thân tài hoa hơn người, đối mặt thế cục như vậy cũng là không có đầu mối, chỉ là đau khổ chống đỡ, tìm kiếm chỗ đột phá, một chút cũng không có nói cho Tô Phàm, nàng cũng không muốn Tô Phàm vì những việc này phí tâm.

Lúc này Tô Phàm, đã đến thời gian xuất viện, ở đám người Cảnh Thần, Điền Hiểu Tĩnh vây quanh rời đi bệnh viện, cùng nhau quay trở về học viện, song khi bọn họ đi vào cổng trường, lại nhìn đến cửa trường học rậm rạp đứng đầy người, mấy người trên mặt một trận kinh ngạc...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Quỷ Vương Tiêu Đăng

Ngoài cửa lớn Minh Châu học viện là một cái đường lớn tám làn xe chạy, lúc này, trên đường cái rộng lớn đứng đầy người, một đoàn người mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, vị trí cô áo, đều có thêu kim sắc long vân, mỗi người đều là thần sắc trang nghiêm đứng ở hai bên, nhìn về phía ánh mắt Tô Phàm cực kì phức tạp, có kính sợ, có không cam lòng, có tò mò, có nghi hoặc, nhưng mặc kệ như thế nào, bọn họ giờ phút này đều là yên lặng đứng, không ai nói chuyện.

Mà ở giữa cổng trường, còn là đứng hai người, đằng trước một người là Long Vương thân xuyên màu đen kiểu áo Tôn Trung Sơn, thạch cao trên mũi hần đã bỏ đi, xem ra khôi phục không tệ, cả người đứng ở nơi đó, giống như một cây lao.

Ở phía sau hần, là một thân màu bạc kiểu áo Tôn Trung Sơn - Tu La, hần liền tựa như bóng dáng của Long Vương.

Khi nhìn đến đám người Tô Phàm xuống xe, Long Vương trong tay bưng lấy một lá cờ đã gấp lại, đi nhanh hướng tới Tô Phàm đi đến, thực mau tới trước mặt Tô Phàm, ngay trước mặt mọi người, hai tay cực kì cung kính đem lá cờ trong tay đưa lên.

"Dựa theo ngày đó ước định, từ nay về sau, Minh Châu học viện sẽ không còn có Long Sát hội, đây là lá cờ Long Sát hội, mời xem qua!" Long Vương thần sắc cực kì nghiêm túc, thái độ cũng cực kì thành khẩn.

Đã đánh cuộc thì phải chịu thua, này chính là một người nam nhân nhất nên tuân thủ quy tắc.

Tô Phàm thần sắc bình thản tiếp nhận lá cờ, tung ra vừa thấy, phát hiện chính diện lá cờ lấy màu đen làm bối cảnh, ở giữa là một cái thân long phóng lên tận trời, trừ cái đó ra, không còn có mặt khác tân trang, chính diện lá cờ nhìn qua cực kì đơn điệu, nhưng lại cho người ta một cổ mãnh liệt áp bách.

"Đây là cờ không tòi, ở phía trên thêu chút hỏa diễm, liền làm lá cờ Long Diệu hội đi!" Tô Phàm thuận miệng nói, liền đem lá cờ màu đen giao cho Điền Hiểu Tinh, mà nghe được một câu này Long Vương bao gồm những người khác là sùng sốt?

Nguyên bản hần còn lo lắng Tô Phàm sẽ đem một lá cờ này giẫm đạp dưới chân, rốt cuộc trước đó thái độ của Long Sát hội đối với hần vẫn luôn không hề hữu hảo, hiện giờ thật vất vả chiến thắng Long Vương, nào có không hảo hảo ra một hơi, ai có thể nghĩ đến hần thế nhưng muốn dùng lá cờ này làm lá cờ Long Diệu hội? Tuy nói thêm một ít hỏa diễm, nhưng là bản chất vẫn là lá cờ này, lá cờ này đã gánh chịu thành viên Long Sát hội nhiều năm ký thác.

Chẳng sợ kết quả cuối cùng vẫn là nhập vào Long Diệu hội, nhưng ít nhất cái này làm cho rất nhiều thành viên Long Sát hội trong lòng dễ chịu rất nhiều.

"Đa tạ!" Long Vương biết, đây là Tô Phàm ban ân.

"Ha ha, về sau tất cả mọi người là huynh đệ, hà tất lại nói này đó lời khách khí!" Tô Phàm cười ha ha, dùng sức vỗ vỗ Long Vương bả vai, cũng không có trước mặt mọi người để Long Vương tuyên thệ cái gì nguyện trung thành.

Hần tin tưởng Long Vương là một cái người hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Long Vương nghĩ tới Tô Phàm sẽ làm mình mất mặt, cũng nghĩ qua Tô Phàm vì lời kéo lòng người, nói một đồng lớn lời nói đường hoàng, chính là như thế nào đều không có nghĩ đến hần sẽ nói ra một câu như vậy.

Đơn giản, lại cực kì tự nhiên, tự nhiên liền lộ ra thân thiết.

Chỉ là một câu này khiến cho Long Vương đối với Tô Phàm tràn ngập tán thưởng, nếu không phải còn có nhiệm vụ của tổ chức, cùng một người như vậy làm huynh đệ có lẽ là sự tình không tồi.

Không nói thêm bất kỳ lời nói phiến tình nào nữa, chỉ là đơn giản tiến hành công tác hai đại xã đoàn sát nhập.

Long Vương bày ra một cái tư thái nghênh đón Tô Phàm, là hần thua quang minh lỗi lạc, đã đánh cuộc thì phải chịu thua, mặc kệ Tô Phàm làm chút cái gì, hần đều tiếp lấy, mà Tô Phàm điệu thấp tiếp thu Long Sát hội, lại lưu lại cho hần mặt mũi, rốt cuộc, loại chuyện đầu hàng này là thực mất mặt, đừng nói Long Vương, cho dù là thành viên Long Sát hội phía dưới, đối với Tô Phàm cái lão đại mới này cũng tràn ngập hảo cảm.

Một đoàn người cứ như vậy tiến vào học viện, liên quan tới việc chinh đón cụ thể, rốt cuộc không phải ở cổng trường học nói dăm ba câu liền rõ ràng.

Không có người chú ý tới, ở cách cổng trường không đến trăm mét một, trong gian phòng một quán cà phê, hai thân ảnh đang lẳng lặng nhìn này hết thấy.

Sắc mặt hai người đều thực tái nhợt, nhìn qua liền tưởng bệnh nặng vừa khỏi, mà ánh mắt hai người đều dừng ở trên người Tô Phàm, tràn ngập oán độc.

Một người trong đó ăn mặc một bộ âu phục Armani màu đen, dáng người gầy ốm, vừa thấy chính là tưng dục quá độ, người này đúng là nhị công tử của Âu Dương gia tộc, Âu Dương Minh Tu.

Ngày đó bị Tô Phàm toàn lực một cước đạp trúng phía dưới, chỉ là bảo vệ tính mệnh, bảo bối lại hoàn toàn phế bỏ, hoàn toàn mất đi một cái quyền hạn làm nam nhân, rốt cuộc không có biện pháp chạm nữ nhân, cừ hận như vậy, chính là không đội trời chung.

Về phần bên cạnh Âu Dương Minh Tu, nam tử còn lại ăn mặc một kiện trang phục màu đen, trên cái đầu bóng loáng có một cái hoa văn Cửu Đầu Xà, không phải Quỷ Vương Tiêu Đăng lại là người nào.

"Thấy được đi, ngay cả đã từng là lão đại của ngươi, Long Vương cũng thần phục hần, hiện tại, ngươi nếu là muốn báo thù, chỉ có thể dựa vào ta!" Nhìn đến Tô Phàm đi vào sân trường, Âu Dương Minh Tu lạnh lùng nói.

"Ngươi muốn ta làm gì? Một mình đầu, ta nhưng không phải là đối thủ của hần!" Quỷ Vương đồng dạng lạnh lùng nói.

Hần đối với Tô Phàm hận ý nhưng không kém Âu Dương Minh Tu, hần báo thù ** đồng dạng cực kỳ mãnh liệt, chính là hần lại sẽ không bởi vì cừ hận

đánh mất lý trí, lão đại Lâm Báo của Hắc Báo bang chính là chỗ dựa lớn nhất của mình thế nhưng kêu Tô Phàm là Phàm ca, mà thực lực của mình tuy rằng cực mạnh, nhưng tuyệt đối không phải là đối thủ của Tô Phàm, muốn báo thù, nói dễ hơn làm.

"Ta đương nhiên biết ngươi không phải là đối thủ của hắn, ta cũng không làm cho ngươi trực tiếp đi đấu với hắn, nếu là thật sự muốn trực tiếp xử lý hắn, thuê mấy tên sát thủ là được, chỉ là ngươi không cảm thấy trực tiếp giết chết hắn quá tiện nghi hắn sao?" Âu Dương Minh Tu âm lãnh nói.

"Ngươi rốt cuộc muốn ta làm cái gì?" Tiêu Đằng ngăn chặn trong lòng tò mò, mở miệng hỏi.

"Hắc Báo bang những năm này khuếch trương quá nhanh, đã khiến cho các đại bang phái Bắc thành bất mãn, ngay cả Bắc thành đệ nhất đại bang phái Bắc Đẩu hội cũng đối với bang phái này bất mãn, vừa lúc ta cùng hội trưởng Lãnh Trường Phong của Bắc Đẩu hội có chút giao tình, ta tính toán đem ngươi giới thiệu cho hắn, lấy tài hoa của ngươi, lại phối hợp lực lượng của Bắc Đẩu hội, đánh tan Hắc Báo bang không phải việc khó đi?"

"Liên tính đánh tan Hắc Báo bang hữu dụng sao? Thế lực của hắn là Vân Phàm tập đoàn đi?" Tiêu Đằng có chút khó hiểu, Tô Phàm lại không phải người của Hắc Báo bang, chẳng sợ đem Hắc Báo bang tiêu diệt, đối với hắn ảnh hưởng cũng không lớn đi?

"Bên phía Vân Phàm tập đoàn đại ca ta sẽ đích thân ra mặt đối phó, chúng ta muốn làm, chính là cho gây ra cho Tô Phàm một chút phiền toái mà thôi, hắn cùng Lâm Báo quan hệ không ít, nếu là Hắc Báo bang xảy ra chuyện, hắn tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn, đương nhiên, có Bắc Đẩu hội cái này đại chỗ dựa ở, ngươi không nghĩ xuống tay với Hắc Báo bang cũng được, có thể trực tiếp ra tay với hắn!" Âu Dương Minh Tu nhàn nhạt nói.

"Ta hiểu được!" Tiêu Đằng nhẹ gật đầu, trong mắt càng là lộ ra ánh sáng nóng rực, hắn biết, này đối chính mình mà nói tuyệt đối là một cái cơ hội, không chỉ có thể báo thù, còn có cơ hội thể trở thành người đứng ở vị trí cao.

Bắc Đẩu hội a, đây chính là toàn bộ Minh Châu thị đại bang phái thứ ba, toàn bộ Bắc thành đều bị thế lực của nó bao trùm, Hắc Báo bang so với Bắc Đẩu hội chính là tiểu hài tử cùng đại nhân, chênh lệch quá lớn, chỉ cần chính mình trở thành người của Bắc Đẩu hội, như vậy bằng vào tài hoa của mình, chẳng lẽ chính mình còn không thể tạo ra một mảnh thiên địa hay sao?

"Ân, hiểu được thì tốt, đi với ta nhìn một chút Lãnh Trường Phong đi, hi vọng ngươi đừng để ta thất vọng!" Âu Dương Minh Tu nói, xoay người hướng tới bên ngoài đi đến.

Quý Vương Tiêu Đằng không nói gì, chỉ là lẳng lặng nhìn Tô Phàm biến mất ở cổng trường học, sau đó yên lặng xoay người rời đi, muốn đem ta làm sủng mà dùng, nào có dễ dàng như vậy...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Thiên định Long Diêu

Tin tức Tô Phàm trở về Minh Châu học viện lan truyền nhanh chóng, rốt cuộc chuyện tất cả thành viên Long Sát hội ở cổng trường học nghênh đón nhưng không gạt được, bất quá dù sao cũng là học viện, trừ bỏ thành viên Long Sát hội, những người khác là nên đi học thi đi học, cũng không có khiến cho quá lớn hưởng ứng, bất quá cái tên Tô Phàm đã khắc sâu vào trong lòng mỗi một cái học sinh.

Một cái người có thể đánh bại Long Vương, một cái khủng bố tồn tại vừa tới mấy ngày liền chiếm đoạt Long Sát hội, lập tức trở thành thần tượng trong cảm nhận của vô số nam sinh, bạch mã vương tử trong cảm nhận của vô số thiếu nữ ở học viện.

Có tiền, có thế, đáng đáp còn cực kì soái khí, nam nhân như vậy không vội vàng truy tìm còn chờ cái gì?

Trong lúc nhất thời, các nữ sinh điên cuồng bắt đầu tìm hiểu tin tức Tô Phàm, hỏi thăm phương thức liên lạc Tô Phàm, thậm chí liên quan tới số di động của Tô Phàm đã xào đến một cái giá trên trời, bất quá phàm là người biết số di động Tô Phàm nhưng không có một cái dám chứa trải qua Tô Phàm đồng ý đưa dây số di động nói ra.

Ở dưới sự dẫn dắt của đám người Long Vương, Tô Phàm đi thẳng tới Long Quán, nơi này, về sau chính là địa bàn của hắn.

Tu La sớm đã đem toàn bộ tư liệu của Long Sát hội cầm tới, Tô Phàm tùy ý nhìn thoáng qua, phát hiện thế lực Long Sát hội sớm đã khuếch trương đến bên ngoài trường, không chỉ có người, còn có tài sản, địa bàn, tuy rằng không bằng thế lực không lồ của Đông Cung uyển, nhưng là ở về mặt chiến lực, tuyệt đối vượt qua bất kỳ một thế lực nào.

Những thứ khác không nói, liền nói thành viên chính thức của Long Sát hội liền hơn năm trăm người, trong đó có hơn một trăm người đã rời trường, rải rác ở Minh Châu thị từng cái địa phương, có ở công ty, có ở bang phái, có ở ban ngành chính phủ, rốt cuộc, những người này đều là từ Minh Châu học viện đi ra, kia chính là tuyệt đối nhân tài.

Mà trong trường còn có hơn ba trăm thành viên chính thức, trong đó thành viên vòng ngoài đang ở khảo hạch càng là vượt qua ngàn người, đây người đều là điên cuồng muốn gia nhập Long Sát hội, thậm chí chỉ cần Tô Phàm ra lệnh một tiếng, Minh Châu học viện một phần tám người có thể tụ tập ở chỗ này, đây chính là của lực lượng Long Sát hội.

Nhìn đến tư liệu như vậy, Tô Phàm âm thầm kinh hãi, trước đó vẫn cho là Long Sát hội chỉ là một cái xã đoàn học sinh, chính là một đám học sinh chơi bời lêu lổng tạo thành xã đoàn, ai có thể nghĩ đến thế nhưng chính thức đến loại trình độ này.

Kia hơn một trăm tên học sinh tốt nghiệp phân bố toàn bộ Minh Châu thị, hiện tại còn nhìn không ra cái gì, chờ thêm cái bốn năm năm, bọn họ đều thân cư yếu vị lúc sau, thực lực Long Sát hội sẽ đạt tới cái tình trạng gì?

Này bất quá là thời điểm Long Vương tiến vào học viện thành lập xã đoàn, ngăn ngại trong vài năm thế nhưng phát triển đến bậc này nông nổi?

Long Vương hẳn là sớm có bố trí? Vẫn là nhất thời hưng khởi? Nếu là nhất thời hưng khởi, cái kia còn dễ nói, nếu là sớm có dự mưu, vậy hẳn mục đích ở đâu? Tiêu phí mấy năm thời gian, bất tri bất giác chế tạo một cái thế lực to lớn?

Lại cầm lấy tư liệu liên quan tới Long Vương cẩn thận nhìn một lần.

Long Vương, vốn tên Long Dã, tại Hoa Hạ, Long gia một cái gia tộc đang xuống dốc ở phương nam, chủ nhân Long Sát hội!

Tư liệu giới thiệu Long Vương cũng chỉ có này một ít, bất quá điểm này đã cho đủ tin tức, người của Long gia? Nếu là người của Long gia, có thực lực như vậy thì chẳng có gì lạ.

Sau đó là Tu La, vốn tên Hàn Văn, người của Hàn gia ở Giang Nam.

Sau đó là tin tức chủ yếu của mặt khác thành viên trung tâm.

Hoi hoi quét một lần, Tô Phàm liền đem những tài liệu này toàn bộ đặt ở trên bàn.

Sau đó hướng tới mấy người ở đây nói ra: "Hiện tại tất cả mọi người đều là huynh đệ, có lời gì ta liền nói thẳng, liên quan tới cấu tạo Long Diệt hội, ta có một cái ý tưởng, cùng mọi người nói một chút, nếu mọi người có ý kiến gì, cứ việc nói ra!"

"Người nói!" Long Vương nhẹ gật đầu, Tô Phàm đã tiếp nhận Long Sát hội, muốn chế tạo tân cơ cấu quyền lực cũng không kỳ quái.

"Chúng ta Long Diệt hội hiện tại tốt xấu cũng có quy mô vài trăm người, về sau thành viên sẽ chỉ càng nhiều, dựa theo phương thức bình thường quản lý xã đoàn hiển nhiên không được, cho nên ta tính toán chế tạo tam tư, chiến đấu tư, phán quyết tư, giám sát tư, chiến đấu tư chủ yếu phụ trách một khối chiến đấu, rốt cuộc Long Sát hội căn cơ ở chỗ vũ lực, phán quyết tư lại là nhân viên phụ trách điều động, quy hoạch xã đoàn, cùng với mặt khác một ít nhiệm vụ an bài, giám sát tư thì phụ trách giám sát, tài chính, thu thập tình báo các loại, tam tư phía dưới thiết lập mười hai đường khẩu, tam tư trực tiếp hướng hội trường phụ trách, không biết mọi người ý như thế nào?"

Nam Cung Cảnh Thần, Điền Hiểu Tinh đám người tự nhiên là trực tiếp gật đầu, đặc biệt là Cảnh Thần, kiến nghị này vẫn là hắn nói ra.

Long Vương cùng Tu La ở cân nhắc sau một lát cũng là trực tiếp gật đầu, cái này cùng quốc gia hành chính cơ quan đã cực kì tương tự, tam tư độc lập, lại chế ước lẫn nhau, so với trước đó Long Sát hội tới xác thực chính quy rất nhiều.

"Kia tam tư tư tòa, ý kiến của ta là Tu La chương quản chiến đấu tư, Cảnh Thần chương quản phán quyết tư, Điền Hiểu Tinh chương quản giám sát tư, có ý kiến gì không?" Mắt thấy mọi người gật đầu, Tô Phàm lần nữa mở miệng nói.

Điền Hiểu Tinh cùng Cảnh Thần tự nhiên không ý kiến, Long Vương cũng là nhẹ gật đầu, biểu thị chính mình không ý kiến, Tu La lại là mở miệng nói: "Hội trưởng, ta có ý kiến!"

"Úc? Người nói..." Tô Phàm nhàn nhạt cười nói.

"Long Vương mặc kệ thực lực, vẫn là uy vọng đều xa ở phía trên ta, ta đề nghị từ hắn đảm nhiệm chiến đấu tư tư tòa! Hi vọng hội trưởng phê chuẩn!" Tu La cất cao giọng nói.

Dựa theo Tô Phàm phân phối, Long Vương chẳng phải là hoàn toàn không có địa vị? Thân là người kiên định ủng hộ Long Vương, hẳn có thể nào đáp ứng?

"Người nói không sai, Long Vương thực lực cùng uy vọng đều ở phía trên người, chính vì vậy, người không cảm thấy một cái vị trí chiến đấu tư tư tòa quá ủy khuất hắn sao?" Tô Phàm mỉm cười nói.

"A..." Tu La sững sờ, chẳng lẽ Tô Phàm còn có an bài tốt hơn? Chính là hắn đều nói, tam tư trực tiếp hướng hắn phụ trách, căn bản không có những vị trí khác a?

"Tu La, ít xen mồm, hội trưởng tự có an bài!" Tu La còn muốn hỏi nhiều vài câu, lại bị Long Vương đánh gãy.

"Trừ bỏ tam tư mười hai đường ở ngoài, sẽ tái thiết đưa một cái thẩm phán đình, đây là một cái bộ phận hoàn toàn độc lập tam tư, đình trưởng liền từ

Long Vương đảm nhiệm đi, đến lúc đó người lựa chọn một trăm tên huynh đệ gia nhập thẩm phán đình, thẩm phán đình trách nhiệm chủ yếu chính là giám thị tam tư, giữ gìn quy củ của Long Diệu hội, đối với người vi phạm quy củ của Long Diệu hội, người có được quyền hạn tiền trăm hậu tấu, bao gồm tam tư tư tòa, cùng ta người hội trưởng này, đều ở dưới sự giám thị của người, như thế nào?" Tô Phàm nhìn về phía Long Vương.

Long Vương trên mặt hiện lên một mặt kinh ngạc, làm hội trưởng Long Sát hội, chẳng sợ bại bởi Tô Phàm, chính là uy vọng của hắn ở Long Sát hội cũng không có giảm xuống nhiều, những cái đó nhưng đều là huynh đệ của hắn, ở hắn nghĩ đến, Tô Phàm cho dù là làm giảm quyền lực chính mình, chậm rãi từng bước xâm chiếm lực lượng Long Sát hội, cũng là chuyện hợp tình hợp lý, chính là hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm sẽ cho chính mình một cái vị trí thực quyền lớn như vậy, ngay cả hội trưởng, đều có thể giám thị.

Như vậy nếu là chính mình nguyện ý, chẳng phải có thể tùy thời bỏ cũ thay mới hội trưởng?

Hắn phải tự tin tới trình độ nào, mới dám cho chính mình cái này đã từng là đối thủ của hắn quyền hạn lớn như vậy?

"Từ hôm nay trở đi, ta Long Dĩ cái mạng này chính là của ngươi!" Từ trong mắt Tô Phàm, Long Vương thấy được chân thành, đối mặt một cái người lòng dạ rộng lớn như vậy, hắn như thế nào không kính nể?

Nhân sinh có thể kết giao một cái bằng hữu như vậy, là cỡ nào thống khoái?

Hắn trong lòng đã âm thầm thề, chẳng sợ tổ chức yêu cầu, cũng tuyệt đối sẽ không làm ra bất kỳ chuyện gì thương tổn Tô Phàm, liền tính ngày sau hắn cùng Tô Phàm thật sự có một trận chiến, cũng sẽ quang minh chính đại lần nữa khiêu chiến hắn..

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Lục Cầm có tâm sự

Cảm nhận được lời nói chân thành của Long Vương, mọi người ở đây đều là sững sốt, đặc biệt là Tô Phàm, hắn bất quá là thường thức phẩm cách của Long Vương đã đánh cuộc thì phải chịu thua mới khiến hắn đảm nhiệm một cái chức vụ trọng yếu như vậy, nơi nào nghĩ đến thế nhưng được đến Long Vương thiết tình ủng hộ.

Nhìn đến ánh mắt kiên định kia của Long Vương, Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, dùng sức vỗ vỗ bả vai Long Vương nói: "Hảo, không có ta đồng ý, mặc kệ gặp được bất luận cái gì nghịch cảnh, ngươi đều không cho phép chết!"

"Hảo!"

Long Vương dùng sức nhẹ gật đầu, sau đó hai người đồng thời cười lên ha ha.

Một bên Tu La, Cảnh Thần, Điền Hiểu Tĩnh, đám người cũng đi theo nở nụ cười.

"Hảo, từ giờ trở đi, tất cả mọi người đều là huynh đệ, việc liên quan tới mười hai đường chủ, liền từ Cảnh Thần an bài đi!"

"Hảo!" Long Vương cùng Tu La đồng thời gật đầu, cho dù là Tu La, cũng nhìn ra thành ý của Tô Phàm, đối với hắn an bài, không còn có bất luận dị nghị gì.

Long Sát hội cũng chính thức tiến vào dưới sự thống trị của Tô Phàm.

Đem sự vụ cụ thể của Long Sát hội giao cho ba người Cảnh Thần, Tu La, Điền Hiểu Tĩnh phụ trách, sau đó Tô Phàm liền cùng Long Vương rời đi Long Quán, Long Vương hiện tại đã là học sinh năm thứ tư, còn có một năm liền phải tốt nghiệp, còn có rất nhiều chuyện muốn làm, về phần Tô Phàm, lại là hướng tới phòng học năm thứ hai ban ba đi đến.

Một cái chớp mắt đi vào Minh Châu học viện đã hơn một tháng, hắn ngạc nhiên phát hiện, chính mình chân chính giờ đi học tựa hồ cũng không nhiều, cho dù là tới rồi hiện tại, cũng nhớ không được tên đầy đủ của đồng học trong lớp, thậm chí lão sư chủ nhiệm là ai cũng không biết, đương nhiên, Anh ngữ lão sư Lục Cầm là ngoại lệ.

Nghĩ đến khuôn mặt tình xảo kia của Lục Cầm, mỉm cười hai cái lúm đồng tiền nhỏ, liền tính muốn không nhớ rõ đều khó a.

Vừa mới nghĩ đến Lục Cầm, liền nhìn đến Lục Cầm từ tòa nhà văn phòng đi ra, bất quá cùng ngày xưa mặt mày tỏa sáng bất đồng, hôm nay nàng có vẻ tâm sự nặng nề.

Tô Phàm lúc này mới nghĩ đến môn học tiếp theo là lớp Anh ngữ, liền muốn tiến lên chào hỏi, chợt nghe Lục Cầm "Ài nha" một tiếng, toàn bộ té ngã trên đất.

"Lục lão sư..." Tô Phàm cả kinh, vội vàng vọt đi lên.

Lúc này Lục Cầm ăn mặc một bộ váy chức nghiệp màu đen, dưới chân là một đôi giày cao gót, trên cẳng chân phủ lấy tất chân màu đen, có thể là bởi vì giày cao gót quá cao, bị trật chân, ngồi dưới đất, chính một tay sờ lấy chính mình mắt cá chân.

Mà hai chân của nàng hơi hơi mở ra, thời điểm Tô Phàm vọt tới trước mặt nàng, vừa lúc theo tất chân màu đen kia của nàng * * nhìn lại, liếc mắt một cái thấy được nàng bên trong xuân sắc, kia thể nhưng là một cái tiểu nội nội màu đen viền ren, chỉ là xem như vậy liếc mắt một cái, Tô Phàm bụng nhỏ liền có một đoàn tà hỏa dâng lên.

Không chỉ có như thế, Lục Cầm nửa người trên hơi khom, áo somi cổ áo cũng không có hoàn toàn cài lên, từ trên nhìn xuống đi, có thể thấy rõ ràng áo lót màu đen bao trùm hai nửa trắng nõn bán cầu.

Đây chính là thật lớn bán cầu không chút nào thua ở Điện Hiểu Tĩnh, đặc biệt là đề ép ra tới cái kia khe hở, liền tính là một trang giấy cũng có thể kẹp chặt vững vàng.

Mẹ nó, trước kia còn không có như thế nào chú ý, này Lục lão sư bộ ngực thể nhưng lớn như vậy?

"Tô Phàm?" Lục Cầm ngẩng đầu vừa thấy, khi nhìn đến thể nhưng là Tô Phàm mấy ngày nay không hề đi học, trên mặt rõ ràng sưng sốt, bất quá sưng sốt lúc sau, trên mặt lại là hiện ra một mặt đỏ ửng, rốt cuộc ngã sấp xuống tại nạn xấu hổ như vậy bị học sinh của mình thấy được đây chính là thực mất mặt.

Vội vàng một tay chống đất, liền phải đứng lên, nhưng không ngờ chỗ mắt cá chân một trận đau nhức, căn bản không có biện pháp dùng sức, ngược lại đau đến mồ hôi lạnh trên trán ứa ra.

"Lục lão sư, ngại đừng nhúc nhích, ngại hẳn là mắt cá chân trật khớp!" Tô Phàm vội vàng ngồi xổm ở phía trước Lục Cầm, một tay bắt lấy chân phải bị trật của Lục Cầm.

Lục Cầm bản năng muốn rút ra chính mình chân, tuy nhiên lại căn bản rút ra không được.

"Tô Phàm, ta..." Lục Cầm muốn nói cái gì, trực tiếp bị Tô Phàm đánh gãy.

"Lục lão sư, đừng nhúc nhích, chỉ là trật khớp mà thôi, không quan trọng!" Tô Phàm nói, đã duỗi tay cởi ra giày cao gót của Lục Cầm, một tay bắt lấy bàn chân Lục Cầm, một tay cầm cẳng chân Lục Cầm, đem nàng cẳng chân hơi hơi nâng lên, cứ như vậy, Lục Cầm váy càng mở rộng hơn, Tô Phàm có thể càng thêm thấy rõ ràng phong cảnh dưới váy nàng.

Giữa hai chân trắng nõn, cái tiểu nội nội màu đen kia gắt gao trói buộc chỗ kín của nàng, thậm chí có thể nhìn đến một chút một cái vết tích khe hở.

Mạnh mẽ dời đi chính mình ánh mắt, dừng ở mắt cá chân của Lục Cầm, tay bắt lấy bàn chân Lục Cầm chỉ cảm thấy một mảnh trơn mềm, rốt cuộc, nàng mang tất chân màu đen.

Bị Tô Phàm như vậy nắm, Lục Cầm trên mặt đỏ ửng đã bò tới bên tai, chỉ hận không được chui vào trong đất, chính mình một cái lão sư, bây giờ lại bị học sinh của mình bắt lấy chân, này cũng quá cái kia rồi?

Muốn quát lớn vài câu, tuy nhiên lại nhìn đến ánh mắt Tô Phàm thuần khiết, không có chút tà niệm nào, lời nói quát lớn đến bên miệng như thế nào đều không có biện pháp nói ra miệng.

"Lục lão sư, nhìn một chút!" Lúc này, Tô Phàm lại một lần nữa mở miệng nói.

Lục Cầm còn không có hiểu được chuyện gì xảy ra, liền nhìn đến hai tay Tô Phàm bỗng nhiên dùng sức uốn éo, mơ hồ nghe được thanh âm "Răng rắc", mà chính mình chỗ mắt cá chân càng là truyền đến một tiếng đau nhức kịch liệt.

"À!" Trong miệng nhện không được phát ra một tiếng kêu đau.

"Hiện tại khá hơn chút nào không?" Bên tai truyền đến thanh âm ôn nhu của Tô Phàm, Lục Cầm sưng sốt, lập tức cảm giác chân của mình chỗ mắt cá chân tựa hồ không còn đau nhức.

"Hình như không đau như lúc nãy!" Lục Cầm lắc lắc đầu, trong lòng lại ở cân nhắc, hẳn quả nhiên chỉ là vì trợ giúp chính mình.

"Kia hiện tại nhìn xem có thể hay không đứng lên!" Tô Phàm có chút lưu luyến không rời vì Lục Cầm mang vào giày cao gót, lại buông bàn chân nàng xuống, lại liếc mắt một cái phong cảnh mỹ lệ dưới váy rồi nói.

"Àn!" Lục Cầm nhẹ gật đầu, mà Tô Phàm cũng tiến lên một bước, một tay đỡ cánh tay của nàng, được sự trợ giúp của Tô Phàm, Lục Cầm lại một lần nữa đứng lên, nhẹ nhàng hoạt động chân phải, quả nhiên không có như vừa rồi đau.

"Hảo, đã không thể nào đau, cảm ơn ngài, Tô Phàm đồng học!" Lục Cầm thân cao chỉ có hơn một mét sáu một chút, chẳng sợ mang giày cao gót cũng

bất quá một mét bảy, so với Tô Phàm đã thấp một khoảng, lập tức ngẩng đầu nói.

"Ha ha, Lục lão sư khách khí, đây là nên làm!" Lục Cầm đã không có việc gì, Tô Phàm tự nhiên cũng là buông lỏng ra cánh tay của nàng.

"Thật không nghĩ tới người lợi hại như vậy, liền khớp xương trật khớp cũng một chút liền tiếp hảo, đúng rồi, người mấy ngày trước nằm viện, hiện tại thương thế thế nào?" Lục Cầm một bên hướng tới phòng học đi đến, một bên mở miệng nói.

Việc Tô Phàm đại chiến Long Vương, nàng tự nhiên cũng là biết đến, bất quá bởi vì tính đặc thù của Minh Châu học viện, nhân viên nhà trường bình thường sẽ không quản chuyện như vậy, thân là lão sư nàng thời điểm biết chuyện này cũng là bất đắc dĩ, cũng may Tô Phàm hiện tại đã không có việc gì.

"Cảm ơn Lục lão sư quan tâm, ta đã không sao, nhưng thật ra Lục lão sư, người tựa hồ có tâm sự?" Tô Phàm lắc lắc đầu, xương ngực đứt gãy làm sao có thể khỏi nhanh được, bất quá bây giờ chỉ cần không đánh nhau, mặt khác đều không có gì.

"Tâm sự? Ha ha, ta có thể có tâm sự gì, nhanh vào lớp, trước vào phòng học đi?" Vừa nghe đến Tô Phàm hỏi chính mình, Lục Cầm trên mặt rõ ràng hiện lên một mặt ưu sầu, bất quá rất nhanh lại khôi phục lại, ngược lại hướng tới Tô Phàm khẽ mỉm cười nói.

Chuyện kia của mình, liền nói ra thì thế nào? Bất quá là làm hấn lo lắng mà thôi, làm lão sư, như thế nào có thể để học sinh vì chính mình lo lắng?

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Mỹ nữ con lai

Lục Cầm thần sắc tự nhiên bị Tô Phàm xem ở trong mắt, bất quá nàng không muốn nói, chính mình cũng không tốt hỏi nhiều.

"Hảo!" Nói như vậy một tiếng, Tô Phàm đi vào phòng học.

Trong phòng học, bạn cùng lớp vốn đang sôi nổi nghị luận, bất quá theo Tô Phàm tiến vào, nhanh chóng an tĩnh lại, khi nhìn đến Tô Phàm, rất nhiều người trên mặt lộ ra không được tự nhiên, lúc trước Tô Phàm ứng chiến Long Vương, chịu một ít áp lực, bọn họ đều sôi nổi tìm lý do từ chối, hiện giờ Tô Phàm đại thắng mà về, còn thu phục Long Vương, cái này làm cho bọn họ như thế nào đối mặt Tô Phàm?

Nhìn về phía ánh mắt Tô Phàm rõ ràng nhiều một chút sợ hãi, về phần những nữ sinh kia, lại một đám không lo được nhiều như vậy, ngày đó Tô Phàm quyết chiến Long Vương, các nàng rất nhiều người chính là tự mình trình diện, nghĩ tới Tô Phàm khí phách chiến thắng Long Vương, rất nhiều nữ sinh đã sớm phượng tâm đã động.

Mắt thấy Tô Phàm một lần nữa trở về, một đám là hưng phấn không thôi, một ít không bị cản trở một chút liền phải tiến lên cùng Tô Phàm tới cái ôm thật to, lại không nghĩ thân ảnh Lục Cầm cũng đi theo tiến vào.

Mọi người nhất thời hai mặt nhìn nhau, Tô Phàm như thế nào cùng Lục lão sư cùng nhau tới?

Tại trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Tô Phàm trực tiếp đi về phía chỗ ngồi của mình ngồi xuống, Lục Cầm cũng đi lên bục giảng.

"Đúng rồi, Lục lão sư, Nam Cung Cảnh Thần cùng Điền Hiểu Tĩnh có một số việc cần xử lý, làm ta giúp bọn hấn xin nghỉ phép!" Tô Phàm tựa hồ nghĩ tới cái gì, hướng tới Lục Cầm trên bục giảng nói.

"Được rồi, ta đã biết, hiện tại bắt đầu đi học!" Lục Cầm không yên lòng nhẹ gật đầu, sau đó trực tiếp lật ra sách giáo khoa.

Mặt khác đồng học cũng là hai mặt nhìn nhau, Lục lão sư hôm nay làm sao vậy? Như thế nào cảm giác mặt ủ mày chau?

Tô Phàm cũng là vẫn luôn chú ý đến Lục Cầm, phát hiện mãi cho đến tan học, Lục Cầm cả người đều là thất thần, thậm chí thời điểm giảng bài còn xuất hiện vài chỗ sai lầm, đối với nàng trước giờ chưa từng phạm sai lầm mà nói quả thực là một kiện sự tình không thể tưởng tượng nổi.

Thẳng đến Lục Cầm rời đi, Tô Phàm đều ở cân nhắc, rốt cuộc nàng gặp cái dạng sự tình gì, sẽ để cho nàng như thế thất thần?

Muốn hay không giúp đỡ nàng đâu?

Giúp, nàng đều không muốn nói, chính mình nên như thế nào giúp? Không giúp? Như vậy một cái lão sư xinh đẹp mỹ lệ, còn hòa ái dễ gần, nếu là không giúp, chính mình vẫn là người a?

Điểm trọng yếu nhất, nghĩ tới bộ ngực no đủ kia của nàng, nghĩ tới tiểu nội nội mê người kia của nàng, Tô Phàm luôn cảm thấy nếu là cái gì đều không làm, kia chính mình quả thực không phải người.

Móc điện thoại ra, tính toán tìm người tra một chút trong nhà Lục Cẩm rốt cuộc xảy ra chuyện gì, cuối cùng lại đưa điện thoại nhét trở về trong túi, loại việc sau lưng điều tra người khác, chính mình là xưa nay không làm, vẫn là chờ sau khi tan học, trực tiếp hỏi nàng đã xảy ra chuyện gì có lẽ tốt hơn.

"Tô Phàm, ta làm bạn gái của người được không?" Liền ở ngay lúc này, bên tai truyền đến một trận thanh âm buồn nôn, Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến lớp học đại mập mạp Dịch Tĩnh đang ghé vào trên mặt bàn phía sau, hai tay nâng cằm lên, đáng thương hề hề nhìn chính mình.

Tô Phàm tức khắc đánh cái rùng mình, mẹ nó, liền người này hình thể hai trăm cân làm bạn gái của mình, này còn không bằng trực tiếp giết ta cho dứt khoát.

"Thật xin lỗi, ta đã có bạn gái!" Tô Phàm sờ cái trán đỏ mồ hôi, vội vàng mở miệng nói.

"Có phải hay không Điền Hiểu Tĩnh? Kỳ thật người ta ngực so với nàng còn lớn hơn, ừc! Nếu không người sờ sờ?" Dịch Tĩnh không có chút nào giác ngộ bị cự tuyệt, ngược lại dùng sức đấm bộ ngực.

Bình tĩnh mà xem xét, bộ ngực của nàng quả thực so Điền Hiểu Tĩnh lớn, ít nhất cỡ trái bóng đá, nhưng vấn đề là vòng eo của người cũng có cỡ thùng nước, như vậy lớn, không phải đẹp, không phải dụ hoặc, mà là đáng sợ.

"Người hiểu lầm, không phải nàng, ta không quá ưa thích mập mạp!" Tô Phàm trực tiếp cự tuyệt nói, hấn sợ dây dưa nữa đi xuống, mập mạp này sẽ trực tiếp nhào lên.

Đã tức khắc về mặt thất vọng rồi đi, chính là Tô Phàm còn không kịp buông lỏng một hơi, lại một cái thanh âm nũng nịu vang lên: "Tô Phàm, vậy người xem người ta như thế nào? Người ta nhưng một chút đều không béo ừc? Hơn nữa người có bạn gái cũng không quan hệ, người ta có thể làm người tình nhân ừc!"

Tô Phàm nghiêng đầu nhìn một cái, tức khắc lại là một trận mồ hôi lạnh ứa ra, cô gái này tên gọi là gì hấn hoàn toàn không biết, lớn lên quả thực không mập, thậm chí đáng người có thể xưng tiêu chuẩn, chính là khuôn mặt này, quả thực so với Phụng tử còn muốn đáng sợ, Phụng tử ít nhất chỉ là ngũ quan không đoan chính, nàng không chỉ có ngũ quan không đoan chính, trên mặt còn mọc mụn thanh xuân màu đỏ, vẫn là toàn bộ mặt đều có, một ít cục mụn phá vỡ, nước mũi màu trắng chảy ra, phải có bao nhiêu ghê tởm liền có bao nhiêu ghê tởm.

Nếu là nữ nhân của mình là cái dạng này, Tô Phàm tình nguyện đi tìm chết.

"Thật có lỗi, vị bạn học này, người nếu là muốn tìm nam nhân, ta xem hấn không tồi, Vương Lỗi, mau đem nữ nhân của người mang về!" Vừa lúc lúc này, Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên đi đến, Tô Phàm một tay chỉ vào cái nữ đồng học kia nói.

"A..." Vương Lỗi đầu tiên là sửng sốt, nữ nhân của mình? Còn không kịp mừng rỡ, liền thấy gương mặt của vị nữ đồng học kia, tức khắc cả kinh lông tơ đều dựng lên, bản năng muốn xoay người chạy trốn, chính là nghĩ tới đây là mệnh lệnh của Tô Phàm, lại không dám cãi lời, chỉ cần cố gắng tươi cười đi qua!

"Như Hoa, đi theo ta đi!"

"Quá tốt rồi! Tỷ rốt cục có nam nhân!" Nữ tử tên Như Hoa kia một tiếng hoan hô, một phen ôm cánh tay Vương Lỗi, đem đầu tựa vào đầu vai Vương Lỗi, vẻ mặt hạnh phúc, mà Vương Lỗi sắc mặt so với gan heo còn muốn khô.

Về phần Lâm Nguyên, đã sớm cười đến ngã trước ngã sau!

Tô Phàm lúc này mới thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, mẹ nó, hiện tại nữ hài tử cũng quá điên cuồng, chỉ là ở thời điểm người điên cuồng có thể hay không cân nhắc cảm thụ của người khác?

"Tô Phàm..." Nhưng vào lúc này, lại vang lên một trận giọng nữ.

"Thật xin lỗi, ta có..." Đã hơi không kiên nhẫn Tô Phàm quay đầu liền phải cự tuyệt, chính là cự tuyệt đến bên miệng lại như thế nào đều nói không nên lời.

Đơn giản là đứng ở trước mặt hấn, thể nhưng là một cái nữ nhân tương đương xinh đẹp.

Nữ nhân có một đầu tóc dài màu nâu nhạt hơi cuốn, tùy ý rối tung ở hai vai, sợi tóc dài nhất đã rũ xuống tới bờ mông, nhìn qua không giống nhuộm thành, ngược lại là trời sinh như thế, một trương khuôn mặt yếu mị mê người, đặc biệt là cặp mắt thật to kia, có đặc thù rõ ràng của con lai.

Toàn thân của nàng trên dưới mặc một cái váy ngắn màu đen đai đeo bên người, cổ áo mở rất thấp, lộ ra hai nửa trắng nõn bán cầu, cùng một cái mê người khe rãnh, váy phía dưới cũng rất ngắn, bất quá vừa mới che khuất bờ mông, lộ ra một đôi đùi thon dài trắng nõn, dưới chân là một đôi giày cao gót màu đen, cả người nhìn qua ít nhất có 1m75, liền như vậy trên cao nhìn xuống Tô Phàm.

Nữ nhân yêu nị động lòng người như thế, chỉ cần là cái nam nhân đều khó mà cự tuyệt, huống chi là Tô Phàm?

Theo nữ nhân này xuất hiện, phòng học nguyên bản còn có chút làm ồn cũng hoàn toàn yên tĩnh trở lại...

"Ngươi là?" Cần thận đánh giá nữ nhân một lần, sau đó ánh mắt Tô Phàm theo thân thể của nàng từ đuôi đến đầu hướng lên trên nhìn lại, trọng điểm ở hai mảnh trắng nõn trước ngực trong đó đảo qua lúc sau, về tới trên mặt vũ mị kia của nàng...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Lớp trưởng Triệu Tử Kỳ

"Lớp trưởng của lớp chúng ta - Triệu Tử Kỳ!" Đối với ánh mắt không chút kiêng kỵ kia của Tô Phàm, Triệu Tử Kỳ hoàn toàn không thêm để ý tùy ý Tô Phàm dò xét một lần, lúc này mới nhân nhạ nói.

Lớp trưởng? Tô Phàm sững sốt, hẳn đi vào Minh Châu học viện đã có hơn một tháng, tuy nói giờ đi học không nhiều, nhưng ít nhất cũng có hơn nửa tháng a, tuy nhiên lại chưa từng có thấy qua nàng a?

Nguyên bản cho rằng Điền Hiểu Tinh đã xem như hoa khôi của lớp học, chính là cùng nàng so ra lại cái gì đều không phải.

Hướng tới Lâm Nguyên cách đó không xa nhìn thoáng qua, phát hiện Lâm Nguyên có chút kính sợ hướng hẳn lạng lẽ nhẹ gật đầu sau lúc này mới xác định nàng thật là lớp trưởng, hơn nữa nhìn trạng huống, uy tín ở lớp học còn thực cao, ít nhất nàng ăn mặc gọi cảm như vậy, những nam sinh kia thế nhưng không dám nhìn nàng liếc mắt một cái, mà những cái đó nữ sinh vốn muốn đẩy đưa chính mình ở nàng xuất hiện lúc sau, thế nhưng cũng tránh đến rất xa.

"Có việc?" Nếu biết nàng thật là lớp trưởng của lớp chúng ta, cũng không thêm để ý trước đó vì cái gì vẫn luôn không thấy nàng, trực tiếp mở miệng nói.

"Ân!" Vốn chỉ là tùy ý hỏi một chút, ai biết Triệu Tử Kỳ thế nhưng thật sự nhẹ gật đầu.

Này ngược lại làm Tô Phàm sững sốt, chính mình cùng nàng hôm nay mới lần đầu tiên gặp mặt, sẽ có chuyện gì? Cho dù có việc, cũng không nên tìm chính mình a?

"Chuyện gì?" Cứ việc trong lòng rất là nghi hoặc, Tô Phàm vẫn là mở miệng nói.

"Giúp ta tiêu diệt một bang phái!"

"A..." Tô Phàm giật nảy mình, tiêu diệt một bang phái? Nữ nhân này là đang nói giỡn đi?

"Ta biết ngươi đánh bại Long Vương, cũng biết ngươi cùng Lâm Bảo đại ca Hắc Bảo bang quan hệ không tầm thường, ở trong đám người ta nhận thức, chỉ có ngươi có thể giúp ta!" Nhìn đến trên mặt Tô Phàm khiếp sợ, Triệu Tử Kỳ như cũ không nhanh không chậm nói.

Tô Phàm lại là sững sốt? Ở trong đám người ta nhận thức, chỉ có ngươi có thể giúp ta? Ta và ngươi quen biết sao?

Chúng ta hôm nay mới nhận thức đi?

Nếu là việc nhỏ bình thường, làm đồng học của nhau, giúp đỡ chút cũng không sao, chính là nàng vừa đến đã muốn cho chính mình giúp nàng tiêu diệt một bang phái, đây chính là muốn chết người!

"Ta và ngươi tựa hồ không quen đi? Ta vì cái gì muốn giúp ngươi?" Tô Phàm ngẩng đầu lên, chậm rãi mở miệng nói.

"Chỉ cần ngươi giúp ta, ta chính là người của ngươi, mặc kệ ngươi muốn làm cái gì, ta đều thỏa mãn ngươi!" Triệu Tử Kỳ như cũ nhân nhạ nói, phảng phất đang nói một kiện sự tình cùng chính mình hoàn toàn không liên quan, chính là này một câu lại làm lớp học những người khác đều là cả kinh.

Rất nhiều nam sinh càng là ngo ngoe rục rịch, mẹ nó, mặc kệ muốn làm cái gì, đều thỏa mãn ngươi, nếu là người bình thường còn chưa tính, chính là đây là Triệu Tử Kỳ a, ở toàn bộ Minh Châu học viện, có danh xưng Huyết Phi - Triệu Tử Kỳ a, một nữ nhân, không dựa vào bất luận cái gì bối cảnh, không dựa vào bất luận cái gì thế lực, liền như vậy bằng vào tự thân năng lực, một cái tồn tại làm bao gồm bọn người Thái Tử Long Vương đều muốn tán thưởng một tiếng.

Chẳng sợ nàng không có thành lập bất luận cái gì xã đoàn, chính là ở toàn bộ Minh Châu học viện, liền không có bất luận kẻ nào dám đi trêu chọc nàng?

Hơn nữa mặc kệ là đáng người, vẫn là bộ dạng, ở Minh Châu học viện cơ hồ nữ nữ như mây này, nàng đều là nhân tuyển tốt nhất, một nữ nhân như thế, nếu là đem nàng để xuống giường, đó là một loại cỡ nào khoái hoạt.

Chỉ cần có thể cùng nàng ngủ một đêm, cho dù chết cũng đáng giá!

Nếu không phải yêu cầu nàng nói lên quá mức khó làm, sợ là lớp học tất cả nam sinh đều phải điên cuồng tiến lên hỗ trợ.

Rất nhiều người ánh mắt đều dừng ở trên người Tô Phàm, bao gồm Vương Lỗi cùng Lâm Nguyên, hai người càng là ở trong lòng không ngừng vì Tô Phàm hò hét.

Phàm ca, đáp ứng nàng, đáp ứng nàng, kia chính là Huyết Phi a, lấy quan hệ của ngài cùng Báo ca, tiêu diệt một cái tiểu bang phái còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay? Chỉ cần giúp nàng, kia nàng nhưng chính là người của ngài a!

Tô Phàm không có lập tức đáp ứng xuống, hắn chỉ là từ trên xuống dưới lại đánh giá một lần Triệu Tử Kỳ.

Khuôn mặt hoàn mỹ không tí vết, dáng người hoàn mỹ vô hạn, đây tuyệt đối là một cái nữ nhân có thể xưng hoàn mỹ, liên tính là Lạc Thủy Yên, cùng nàng so ra cũng có chút chênh lệch, đặc biệt là thần thái bình tĩnh tự nhiên kia của nàng, đủ để cho nam nhân cường thế nhất động tâm.

Tô Phàm động tâm, hắn cũng quả thực rất có một cỗ xúc động, đem loại nữ nhân này chinh phục.

"Thật có lỗi, ta không thể đáp ứng ngươi!" Chính là cuối cùng, Tô Phàm vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu.

Mọi người đều là cả kinh, bọn họ đều không rõ Tô Phàm vì cái gì sẽ cự tuyệt? Tiêu diệt một cái tiểu bang phái, đối với những người khác tới nói có lẽ rất khó, chính là đối với Tô Phàm tới nói, hắn là một việc dễ như trở bàn tay a? Hắn vì cái gì sẽ cự tuyệt?

"Vì cái gì? Chẳng lẽ thân thể của ta ngươi không để vào mắt? Vẫn là ngươi không tin ta sẽ thực hiện hứa hẹn?" Ngay cả luôn luôn trấn định tự nhiên Triệu Tử Kỳ cũng có chút kinh ngạc.

"Nói thật, thân thể của ngươi thực mê người, ta nghĩ bất kỳ một cái nào nam nhân bình thường đều rất khó cự tuyệt, ta cũng như thế, mà ta cũng tin tưởng hứa hẹn của ngươi, bất quá liên tính như vậy, ta cũng sẽ không vì được đến thân thể một nữ nhân lấy mệnh của huynh đệ ta đi mạo hiểm!" Tô Phàm nhẹ nhàng lắc đầu.

"Ta hiểu được!" Triệu Tử Kỳ khẽ gật đầu, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Trên mặt đã khôi phục trước đó lạnh nhạt, dường như bất quá là tùy tiện nói mấy câu!

Toàn bộ phòng học một mảnh yên tĩnh, thẳng đến thân ảnh Triệu Tử Kỳ hoàn toàn đi ra phòng học lúc sau, Lâm Nguyên mới một cái bước xa chạy vội tới trước mặt Tô Phàm.

"Phàm ca..." Hắn là thật sự vì Tô Phàm đáng tiếc, đây chính là cơ hội tốt nhất có được Triệu Tử Kỳ a.

Trước kia Triệu Tử Kỳ chuyện nào không phải chính mình tự mình giải quyết? Nhớ kỹ ngày đầu tiên lúc đi học, công tử cấp cao phú quý nào đó coi trọng nàng, muốn chiếm lấy nàng, kết quả bị nàng cầm dao chống đỡ tiểu đình đình, lúc này mới chịu thua.

Về sau lại có người không tin tã, muốn chiếm lấy nàng, kết quả người kia càng bị kịch, trực tiếp ở trường học đã bị phế bỏ tiểu đình đình, từ đó về sau, không còn có người dám dễ dàng trêu chọc nàng.

Một nữ nhân như thế, nếu không phải gặp sự tình đặc biệt phiền phức, lại sao có khả năng cầu người?

"Nàng thật là lớp trưởng của lớp chúng ta?" Tô Phàm trực tiếp đánh gãy Lâm Nguyên.

"Ân, đúng vậy!" Lâm Nguyên sững sờ, không rõ Tô Phàm như thế nào đột nhiên hỏi cái này.

"Vậy tại sao trước đó ta chưa thấy qua nàng?"

"Trong nhà nàng tựa hồ xảy ra chuyện gì, một thời gian thật dài đều không có tới, thẳng đến mấy ngày trước mới đến một lần, lúc ấy liền muốn tìm ngươi, bất quá ngươi lại không ở, hôm nay khả năng nghe nói ngươi về trường học, cho nên nàng mới đến!" Lâm Nguyên vội vàng giải thích nói.

"Úc, như vậy a!" Tô Phàm như có điều suy nghĩ, đoán chừng nàng là nghe nói chính mình đánh bại Long Vương, lại cùng Lâm Báo của Hắc Báo bang quan hệ không tệ lúc sau cố ý tới tìm chính mình đi?

Chỉ là rốt cuộc là cái gì bang phái, làm ra chuyện gì đem nàng dẫn đến loại tình trạng này?

"Phàm ca, ngài thật sự không có ý định giúp nàng?" Lâm Nguyên thật cẩn thận mà hỏi một câu.

"Nếu là việc nhỏ bình thường cũng chẳng có gì, mọi người là đồng học một hội, nhưng chuyện của nàng là chuyện nhỏ sao? Tiêu diệt một bang phái a, Lâm Nguyên, nếu không ta phải ngươi đi hỗ trợ?" Tô Phàm trực tiếp mất trợn trắng.

"Ngô, Phàm ca, ta thấy vẫn là thôi, nữ nhân sao, còn nhiều, rất nhiều, nhanh vào lớp, ta đi trước phao nước tiểu!" Lâm Nguyên nói, xoay người chạy, nói giỡn, làm chính mình đi, này không phải chịu chết sao? Tiểu bang phái có thể làm cho Huyết Phi không tiếc hi sinh thân thể mời người hỗ trợ, sẽ có bao nhiêu nhỏ?

Chạy đi đồng thời, Lâm Nguyên trong lòng cũng là một trận cảm động, nếu chính mình ở vào vị trí Phàm ca, sợ là đã một lời đáp ứng, chính là Phàm ca lại vì các an ủi huynh đệ, cự tuyệt một cái tuyệt sắc như vậy.

Đi theo lão đại như vậy, cho dù chết cũng đáng giá...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Chuyện nhà Lục Cầm

Tô Phàm tự nhiên không biết trong lòng Lâm Nguyên nghĩ thứ gì, đối với Triệu Tử Kỳ lãnh điểm yêu mị, tuy nói có chút tâm động, nhưng cũng không đến mức choáng váng đầu óc.

Bởi vì Triệu Tử Kỳ xuất hiện, cũng không có nữ sinh tiến đến quấy rối Tô Phàm, rốt cuộc Tô Phàm có thể cự tuyệt Triệu Tử Kỳ như vậy tuyệt sắc, lại sao nhìn trúng các nàng?

Sau đó là môn ngữ văn, Tô Phàm cũng là nghiêm túc ngồi trong phòng học nghe giảng bài, mà Điền Hiểu Tĩnh cùng Nam Cung Cảnh Thần cũng quay trở về phòng học.

Giữa trưa mấy người cùng nhau ăn cơm, chờ đến xế chiều vừa lúc xong tiết học, Nam Cung Cảnh Thần cùng Điền Hiểu Tĩnh muốn đi bận bịu việc của Long Diệu hội, không có Điền Hiểu Tĩnh đi theo, Tô Phàm một mình đi ra trường học.

Không có Maserati màu ngân bạch xuất hiện, đã vài ngày không có nhìn thấy Lục Thụy Yên, cũng không biết nàng mấy ngày nay đang bận cái gì, vốn định gọi điện thoại hỏi một chút, chính là lại cảm thấy quan hệ của hai người tựa hồ còn không có quen thuộc đến loại tình trạng kia.

Nhẹ giọng thở dài một tiếng, đang chuẩn bị đón xe về nhà, chợt thấy một cái thân ảnh quen thuộc từ trường học đi ra, không phải Anh ngữ lão sư Lục Cầm lại là người nào?

Chỉ thấy Lục Cầm cúi đầu, thần sắc hốt hoảng đi tới bên đường, vẫy tay đón xe taxi rồi đi.

Di, không đúng, Minh Châu học viện là Minh Châu thị đẳng cấp cao nhất học phủ, đãi ngộ của giáo sư luôn luôn không tồi, thậm chí chỉ cần mỗi lần bị trúng tuyển chính thức, lập tức sắm xe nhà sang, Lục Cầm không đạo lý còn muốn đón xe đi làm à?

Vừa lúc lúc này một chiếc taxi lại đây, lòng hiếu kỳ điều khiển, Tô Phàm chui vào một chiếc xe.

"Tài xế, đuổi theo chiếc taxi ở đằng trước!"

"Được rồi!" Tài xế xe taxi lên tiếng, giẫm mạnh chân ga, liền như vậy đi theo.

Ước chừng chạy ba mươi phút, xe taxi đi tới một tòa cư xá mới xây dựng không lâu, sau đó liền nhìn đến Lục Cầm xuống xe, hoang mang rối loạn hướng tới trong cư xá đi đến.

Tô Phàm nhanh chóng trả tiền xuống xe đuổi theo.

Cái tiểu khu này rất lớn, diện tích không gian xanh cũng không tệ, ở bên trong cư xá, còn tọa lạc một ít biệt thự.

Lục Cầm tâm thần không yên, căn bản không biết đằng sau có người đi theo, trực tiếp vào bên trong một tòa biệt thự phía trước.

Bên ngoài biệt thự dừng lại một chiếc Mercedes màu đen, vừa nhìn thấy chiếc xe kia, Lục Cầm sắc mặt lại biến.

Cẩn trọng, nhắc chân hướng tới biệt thự đi vào.

Bên ngoài biệt thự còn nhìn không ra cái gì, chính là vừa tiến vào biệt thự sau mới phát hiện bên trong biệt thự trống rỗng, trong đại sảnh to như vậy chỉ còn một trương ghế sofa có chút rách nát, một người nam tử trung niên thân xuyên tây trang màu đen, mang theo kính râm đang ngồi ở trên ghế sofa.

Ở phía sau hắn, còn có hai người đứng cung kính, ở trước mặt của bọn hắn, hai tên lão nhân một nam một nữ còn là ngồi xổm trên mặt đất.

Vừa nhìn thấy hai người sợ hãi ngồi xổm trên mặt đất, Lục Cầm trong mắt nháy mắt che kín nước mắt.

"Ba, mẹ..."

"Tiểu Cầm? Ngươi tại sao trở lại? Không phải không cho ngươi trở về sao?" Hai người ngẩng đầu vừa thấy, thấy là Lục Cầm, tức khắc liền gấp.

"Trong nhà đã xảy ra chuyện như vậy, ta như thế nào có thể không trở lại?" Lục Cầm một bên khóc lóc, một bên nhào về phía chính mình mẫu thân, nàng mẫu thân nhìn qua chừng năm mươi tuổi, chính là làn da bảo dưỡng không tồi, nhìn qua nhiều nhất khoảng bốn mươi tuổi, chẳng qua lúc này trên mặt có chút bầm tím, ảnh hưởng tới nàng phong vận.

"Nha đầu ngốc!" Một phen ôm mình nữ nhi, mẫu thân Lục Cầm cũng là nhỏ giọng nức nở lên.

"Tiểu Cầm, đều là ta không tốt, là ta hại các ngươi!" Phụ thân Lục Cầm càng là lên tiếng khóc rống lên.

"Ha ha, Lục tiểu thư quả nhiên là cái hiếu nữ, thế nào, hôm nay là kỳ hạn cuối cùng, phụ thân ngươi thiếu lão bản của chúng ta hai ngàn sáu trăm vạn, có thể trả đi?" Lúc này, tên kính râu nam tử ngồi ở trên ghế sofa kia ha ha nở nụ cười.

"Người thiếu tiền là ta, đòi tiền không có, muốn mệnh có một cái!" Phụ thân Lục Cầm hướng phía trước bước ra một bước, hùng hổ mà nói, bất quá hấn trên mặt tất cả đều là vết thương, quần áo trên người cũng là rách mướp, còn có rất nhiều dấu chân ở phía trên, nhìn qua hoàn toàn không có nửa điểm lực sát thương.

Kính râu nam tử căn bản không có liếc hấn một cái, chỉ là nhìn chằm chằm khuôn mặt tuyệt mỹ kia của Lục Cầm.

"Ta hiện tại cũng không có tiền, bất quá các ngươi yên tâm, ta đã suy nghĩ biện pháp, hi vọng lại cho ta gia hạn mấy ngày, ta nhất định góp đủ tiền cho các ngươi!" Lục Cầm một tay xoa sạch nước mắt trong mắt, một bên mở miệng nói.

Gia cảnh của mình vốn dĩ không tồi, chính là ai có thể nghĩ tới chính mình phụ thân trước đây không lâu lại mê đánh bạc, mấy tháng thời gian, không chỉ có đem gia sản thua sạch sẽ, còn thiếu hơn hai ngàn vạn vay nặng lãi.

Hiện giờ toàn bộ sản nghiệp trong nhà không có, thậm chí vì trả nợ tức, chính mình đem xe do trường học sắm cho đều bán, trong thời gian ngắn chỗ nào có thể tìm đủ hơn hai ngàn vạn?

"Gia hạn mấy ngày? Lục tiểu thư thật biết chế cười, hơn hai ngàn sáu trăm vạn, đây cũng không phải là một số tiền nhỏ, lão bản của chúng ta vẫn chờ số tiền này cần dùng gấp đâu, này mỗi kéo dài một ngày, tổn thất cũng không nhỏ, cho nên Lục tiểu thư hôm nay vẫn là đem tiền trả đi!" Kính râu nam tử khẽ cười nói.

Lục Cầm sắc mặt không ngừng biến ảo, hai ngàn sáu trăm vạn, nàng hiện tại đi nơi nào tìm?

"Đương nhiên, lão bản của chúng ta cũng không phải bất cận nhân tình, nói thật, lão bản hấn thực thương thức tài hoa của Lục tiểu thư, chỉ cần Lục tiểu thư chịu đáp ứng làm việc cho lão bản của chúng ta, số tiền này về sau từ từ trả cũng không có gì, Lục tiểu thư, ngươi lựa chọn đi, hoặc là lập tức trả tiền, hoặc là liên theo chúng ta đi thôi!" Nhìn đến Lục Cầm biến ảo sắc mặt, nam tử khẽ cười nói.

Lục Cầm người một nhà sắc mặt đồng thời liền thay đổi, đối phương là ai, bọn họ nhưng đều là biết đến, nói dễ nghe chút là làm việc cho lão bản của bọn họ, nói không dễ nghe chút, chính là trở thành đồ chơi của lão bản bọn họ, hơn nữa nhìn ánh mắt những người này tham lam, sợ là bị lão bản của bọn họ hấn đùa bốn lúc sau liền đến phiên các nàng.

Từ nhỏ cũng coi như là sinh ra trong dòng dõi thư hương Lục Cầm sao có khả năng thừa nhận khuất nhục như vậy?

"Nhìn dáng vẻ Lục tiểu thư là không có ý định trả tiền, người tới, mang đi!" Kính râu nam tử lại một lần nữa mở miệng nói.

Hai người sau lưng kính râu nam tử trực tiếp liền hướng phía trước đạp đi.

"Dừng tay, các ngươi không thể mang đi tiểu Cầm, vay tiền chính là ta, các ngươi muốn mang, liền dẫn ta đi đi!" Phụ thân Lục Cầm trực tiếp vọt đi lên, muốn ngăn lại hai người nhào lên.

"Đúng a, chuyện này là hai vợ chồng già chúng ta làm, các ngươi muốn mang, ngươi mang đi chúng ta đi, mặc kệ các ngươi muốn chúng ta làm cái gì, chúng ta đều nguyện ý làm, van cầu các ngươi buông tha tiểu Cầm đi, này không có quan hệ gì với nàng a!" Mẫu thân Lục Cầm cũng là khóc la hét vọt tới phía trước, giống như gà mái bảo vệ Lục Cầm.

Nàng lúc này đã không có tinh lực đi so đo khuyết điểm của lão công, chỉ muốn có thể bảo hộ chính mình nữ nhi.

Nhìn đến hai người khóc sụt sùi, kính râu nam tử cười lạnh một tiếng: "Cái lão bà này nhiều ít còn có chút tư sắc, ngươi một cái lão đầu có ích lợi gì, đem mẫu nữ các nàng mang đi, một ít người khẩu vị nặng hấn sẽ thích!"

Nhìn đến phụ mẫu liều chết bảo hộ chính mình, Lục Cầm trong mắt nước mắt tựa như giọt nước mưa không ngừng rơi đi xuống, mặc kệ chính mình phụ thân lại bao lớn sai lầm, hấn đều là phụ thân của mình, còn có chính mình mẫu thân, nàng càng là hoàn toàn vô tội.

"Không nên động bọn họ, ta đi với các ngươi!" Nghĩ tới phụ mẫu nhiều năm vất vả, cứ việc trong lòng mọi cách kháng cự, Lục Cầm vẫn là cắn răng một cái, mở miệng nói.

"Tiểu Cầm..." Phụ mẫu Lục Cầm hai mặt nhìn nhau, này nếu là cùng bọn hắn đi, liền không về được.

"Ha ha, Lục tiểu thư quả nhiên là cái hiếu nữ, vậy làm phiền theo chúng ta đi một chuyến đi!" Kính râm nam cười ha ha, sau đó cũng từ trên ghế sô pha đứng lên.

Mục đích chuyến này của hắn, chính là muốn mang đi Lục Cầm.

"Àm!" Liền ở ngay lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, phảng phất là thanh âm xe thủy tinh vỡ vụn, bọn người kính râm nam là sững sốt, sau đó liền nghe được một trận thanh âm kiều ngạo tới cực điểm vang lên: "Mẹ kiếp, này xe nát của ai dừng ở chỗ này? Quá mẹ nó khó coi đi!"

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Lão bản Vân Phàm

Vừa nghe đến thanh âm này, Lục Cầm hơi có chút sững sờ, thanh âm này như thế nào nghe có chút quen tai?

Kính râm nam cùng hai tên nam tử do hắn mang đến ở kinh lăng lúc sau, lại là trước tiên liền xông ra ngoài.

Lục Cầm cũng là vội vàng liền xông ra ngoài, nàng nghĩ tới người nào đó.

Nhìn đến Lục Cầm lao ra, phụ mẫu Lục Cầm cũng là chạy theo đi ra ngoài...

Sau đó tất cả mọi người liền nhìn đến một người thiếu niên thân xuyên áo khoác màu đen chính cầm một phen cờ lê không biết từ chỗ nào lấy ra đứng ở đập mạnh trên mũ xe, đập mạnh kính chắn gió phía trước đã hoàn toàn vỡ vụn.

"ca, loại này nát xe cũng không biết xấu hổ tiến vào cư xá, thực sự quá mẹ nó khó coi!" Thiếu niên lại nói một tiếng, sau đó lại một lần giơ lên cờ lê liền hướng trần xe hung hăng ném tới.

"Phanh" lại là một tiếng vang thật lớn, liền nhìn đến mũ xe kia toàn bộ biến hình, kính râm nam mặt đều tái rồi.

Mẹ nó, không mang theo như vậy chơi, chính mình xe đậu ở chỗ này, chỗ nào trên chọc người, lại nói, S500 chạy băng băng hơn ba trăm vạn là xe nát? Kia cái gì xe mới tính xe tốt?

Còn khó coi? Người tìm một cái xe đẹp mắt tới a?

"Dừng tay!" Chiếc xe này chính là kính râm nam vì lão bản lập xuống công lao, lão bản tự mình ban thưởng cho hắn, mắt thấy Tô Phàm lại muốn đập xe, cả người tâm đều lạnh một nửa, bất quá hết thấy liền hướng Mercedes phóng đi.

Một tay đặt tại trên mũ xe, liền phải nhảy lên bò lên trên trần xe, cướp đoạt cờ lê trong tay Tô Phàm.

Chính là Tô Phàm lại phảng phất như không có thấy hắn, lại một lần nữa giơ lên cờ lê liền như vậy đập xuống.

"Ba!" một tiếng, cờ lê không lưu tình chút nào nện ở trên bàn tay kính râm nam, tức khắc liền đem xương bàn tay của hắn nện đến đập nát, sau đó liền nghe được một trận tiếng kêu chói tai thảm thiết truyền đến.

"A, ngưng ngưng, ta không thấy được tay của người đặt ở chỗ này!" Tô Phàm lúc này mới dường như nhìn đến đập trúng bàn tay của đối phương, nhanh chóng nâng lên cờ lê.

Kính râm nam liền phải cúi ằm lên, cái thanh cờ lê kia lại là hướng tới đầu của hắn vung tới, vừa mới há mồm, cờ lê liền như vậy nện ở trên miệng của hắn, miệng lập tức bị nện đến nát như, hàm răng cũng là lùm bùm rơi xuống dưới, sức mạnh khổng lồ càng đem cả người hắn kéo bay ra ngoài, dừng một bên ở trong mặt cỏ.

Há mồm chính là mấy ngụm lớn máu tươi trào ra, sau đó mắt trợn trắng lên, hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

Đó là đau ngất xỉu đi.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đặc biệt là hai tên thủ hạ của kính râm nam, càng là sững sờ ở tại chỗ, đây là có chuyện gì?

"Thật... Thật xin lỗi, ta... Ta không phải cố ý, ta thật sự không phải cố ý..." Tô Phàm hai tay mở ra, rất là vô tội nói.

"Phốc phốc!" Dù là Lục Cầm trong mắt còn có nước mắt, cũng bị vẻ mặt vô tội kia của Tô Phàm chọc cho bật cười, mà hai tên thủ hạ của kính râm nam cũng phục hồi tinh thần lại.

Có nghĩ thầm muốn tiến lên cùng Tô Phàm so tay một chút, chính là nhìn đến trong tay Tô Phàm cái thanh cờ lê nặng nề kia, lại như thế nào đều nhắc không nổi dũng khí, nhìn nhìn lại kính râm nam đã hôn mê, cũng đang không ngừng trào máu, ăn ý đặt thành chung nhận thức, xông lên phía trước đỡ dậy kính râm nam liền hướng ra phía ngoài bỏ chạy, thậm chí liền Mercedes cũng không dám lái đi, không thấy tiểu tử kia còn đứng ở mũi xe sao?

Lúc này, đương nhiên là trước đưa đại ca đi bệnh viện, sau đó lại gọi người tới.

"Tô Phàm, người như thế nào ở chỗ này?" Lúc này, Lục Cầm đã mở miệng nói.

"Nghe nói hoàn cảnh nơi này không tồi, tỷ của ta làm ta tới xem một chút nhà ở, không nghĩ tới gặp được chuyện như vậy, Lục lão sư, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Tô Phàm thuận miệng tìm cái cớ, cũng không thể nói cho nàng chính mình theo dõi nàng đi?

Vừa nghe đến Tô Phàm thế nhưng kêu Lục Cầm là lão sư, phụ mẫu Lục Cầm liếc mắt nhìn nhau một chút, đều là nhìn ra lẫn nhau trong mắt thất vọng, nguyên bản còn tưởng rằng cái nam tử bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh kẻ yếu này là bạn trai của Lục Cầm đâu, ai biết thế nhưng là học sinh?

Nghĩ tới Lục Cầm năm nay đều sắp hai mươi bảy, còn chưa có bạn trai, hai vợ chồng già kia trong lòng kêu một cái nôn nóng a.

Không thể không nói, dưới tình huống như thế còn nghĩ tới chung thân đại sự của nữ nhi mình, hai vợ chồng già đối với nữ nhi ái đã vô tư.

"Ai, tiến vào nói đi!" Sự tình đều đến tình trạng như vậy, liền tính không muốn để cho hắn biết cũng biết, Lục Cầm nhẹ giọng thờ dài một tiếng.

"Đứng đứng đứng, tiểu tử, tiến vào ngồi, tiến vào ngồi..." Hai vợ chồng già cũng ở ngay lúc này phản ứng lại đây, mặc kệ như thế nào, vừa rồi đều là Tô Phàm hỗ trợ giải vây, nếu không Lục Cầm bị mang đi sau đó còn không biết phát sinh cái gì, về phần đối phương có thể hay không trả thù, hiện tại đã không lo được nhiều như vậy, cùng lắm thì nhanh chóng đem nữ nhi tiễn đi.

Tô Phàm cũng không khách khí, đi theo người nhà Lục Cầm tiến vào biệt thự, nhưng đợi đến tiến vào biệt thự lúc sau, hai vợ chồng già lúc này mới một trận xấu hổ, trong phòng khách trừ bỏ một cái ghế sofa, không còn có chỗ có thể cho người ngồi, cũng không thể để người ta ngồi trên mặt đất đi?

"Bá phụ, bá mẫu, các người ngồi đi, ta đứng liền hảo, hôm nay ở trường học ngồi một ngày, mệt mỏi a!" Nhìn ra hai người xấu hổ, Tô Phàm vội vàng mở miệng nói.

"Này." Phụ mẫu Lục Cầm có chút xấu hổ, đang muốn nói chút lời khách khí, lại bị Lục Cầm đánh gãy.

"Tô Phàm, cùng ta lên trên lầu đi!"

"Àn!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, đi theo Lục Cầm hướng phía lầu đi lên.

Biệt thự cũng không tính lớn, thang lầu cũng là xoay tròn chậm rãi, Lục Cầm đi ở phía trước, Tô Phàm đi ở phía sau, chỉ cần ngăn đầu một cái, liền có thể nhìn đến phong cảnh dưới vậy Lục Cầm, chẳng sợ lúc ban ngày mặt đã cản thận thấy phong thái, chính là lúc này nhìn đến, vẫn như cũ làm Tô Phàm tâm thần sáng khoái,

Lúc này đây, không có uống phí theo tới a.

Rất nhanh, hai người tới gian phòng Lục Cầm, bất quá trong phòng vẫn như cũ trống rỗng hết thảy, liền cái chỗ ngồi đều không có.

"Thấy được sao? Tất cả đồ vật trong nhà, cho dù là đồ vật không đáng tiền, đều bị bọn họ cầm đi!" Nhìn lướt qua phòng ngủ trống trải, Lục Cầm cười khổ nói.

"Vay nặng lãi?" Tô Phàm thử thăm dò hỏi một câu.

"Àn, nếu không phải là bởi vì thời gian ta ở học viện công tác chưa đầy mười năm, cái nhà này còn không có chuyển tới trên danh nghĩa của ta, sợ là biệt thự này đều muốn bị bọn họ bán đi!" Lục Cầm vẻ mặt chua xót.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Tô Phàm ôn nhu nói.

Lục Cầm thờ dài một tiếng, sau đó đơn giản đem sự tình trải qua nói một lần.

"Biết là cái nào công ty sao?" Nghe xong Lục Cầm kể lại, Tô Phàm trực tiếp hỏi.

"Công ty tên gọi là Hồng Đậu!" Lục Cầm mở miệng nói.

"Hồng Đậu? Ta đã biết!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, xoay người liền đi xuống lầu dưới.

"Tô Phàm, ngươi muốn làm gì? Bọn họ cũng không là công ty cho vay nặng lãi bình thường, bọn họ có bối cảnh xã hội đen..."

"Ta biết..." Tô Phàm nhẹ gật đầu, ý bảo chính mình minh bạch.

"Lão sư biết ngươi rất lợi hại, nhưng là bọn họ là tổ chức chuyên môn bạo lực, các ngươi đều là một đám học sinh, tuyệt đối không thể cùng bọn hắn phát sinh xung đột, chuyện tiền, lão sư sẽ nghĩ biện pháp, ngươi không cần đi..." Lục Cẩm cũng không phải kẻ ngu, vừa thấy tư thế của Tô Phàm liền biết hắn muốn làm cái gì, đặc biệt là nghĩ tới trước đó liên Long Vương cũng đánh bại, hiện giờ trở thành hội trưởng Long Diệu hội.

"Lục lão sư, ngươi yên tâm đi, mang các bạn học đi cùng xã hội đen sống mái với nhau, ta mới sẽ không ngốc như vậy đâu, chỉ là trong nhà của ta còn có chút tiền, khoản thiếu nợ này, ta liền giúp ngươi trả đi!" Tô Phàm vừa nói, một bên đi xuống lầu dưới.

"Tô Phàm, đó cũng không phải là số lượng nhỏ, là hơn hai ngàn vạn!" Lục Cẩm có chút kinh ngạc, còn tưởng rằng Tô Phàm không nghe rõ ràng số tiền nợ, rốt cuộc, học sinh Minh Châu học viện đều tính tương đối có tiền, thậm chí là cái mấy chục vạn, có lẽ bọn họ thật sự sẽ không đặt tại trong mắt...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Huyết Phi ở đây

"Ta biết, đã quên nói cho ngươi, Vân Phàm tập đoàn là dùng tên của ta đăng kí!" Lúc này, Tô Phàm đã muốn chạy tới dưới lầu. ()

Mà nghe được này một câu Lục Cẩm lại là cả người đều sửng sốt ở nơi đó?

Vân Phàm tập đoàn là dùng tên của hắn đăng kí?

Chẳng lẽ nói hắn chính là lão bản phía sau màn của Vân Phàm tập đoàn? Tập đoàn tài chính lớn gần đây ở Minh Châu thị ồn ào huyền ảo, Vân Phàm tập đoàn, thế nhưng là sản nghiệp của hắn?

Này...

Lục Cẩm còn ở giật mình, bên ngoài đã vang lên tiếng motor gầm rú, khi nàng chạy xuống lầu vừa thấy, Tô Phàm đã ở ánh mắt nhị lão nhìn chăm chú lái chiếc Mercedes bị nện nát kia liền xông ra ngoài...

"Tiểu Cẩm, vừa rồi hắn nói cái gì? Vân Phàm tập đoàn là lấy tên của hắn đăng kí? Kia hắn có bao nhiêu tiền a?" Lão cha Lục Cẩm về mặt kinh ngạc hướng chính mình nữ nhi hỏi.

"Tiểu Cẩm, ta xem tiểu tử này không tồi, tuy rằng trẻ tuổi một chút, nhưng không phải có câu cổ xưa nói rất đúng sao? Nữ đại tam ôm gạch vàng, nếu không suy xét một chút?" Đây là ý tưởng của mẫu thân Lục Cẩm sau khi nghe được Tô Phàm nói giúp bọn hắn trả tiền.

Đối với lời nói của hai vợ chồng già, Lục Cẩm trực tiếp lựa chọn làm lơ, chỉ là nhìn qua phương hướng Tô Phàm rời đi thật lâu ngăn người, Tô Phàm, ngươi vì cái gì muốn làm như thế? Liền bởi vì ta là lão sư của ngươi sao?

Rời đi cái hoàn cảnh cư xá coi như không tệ này, Tô Phàm cũng không có bấm số di động của Tô Viện Viện, cũng không phải luyến tiếc một khoản tiền kia, hơn hai ngàn vạn, đối với Vân Phàm tập đoàn tài sản hơn trăm tỷ mà nói quả thực chính là chín trâu mất sợi lông, mà là hắn cảm thấy liên tính chính mình đem một khoản tiền này trả, đối phương cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Bất luận cái tổ chức nào cho vay nặng lãi, ở trước khi mượn tiền, đặc biệt là số lượng tiền mượn quá lớn, đều sẽ sớm điều tra một chút năng lực trả nợ của đối phương, như loại này cho vay số lượng kèch xù hơn hai ngàn vạn tuyệt đối vượt qua phạm vi năng lực của gia đình Lục Cẩm, này rõ ràng chính là một cái bẫy, một cái cái bẫy nhằm vào Lục Cẩm.

Cái lão bản Hồng Đậu này, mục tiêu chân chính chính là được đến Lục Cẩm, nếu không nhất định sẽ không cho lão ba Lục Cẩm mượn nhiều tiền như vậy.

Thậm chí dụ hoặc lão ba Lục Cẩm đánh bạc, cũng là bọn hắn một tay an bài, đối với tổ chức cho vay nặng lãi hoàn toàn không có hạn cuối như vậy, phương thức tốt nhất chính là hoàn toàn trừ bỏ.

Cho nên Tô Phàm bấm một cái dây số khác.

"Uy, Phàm ca, lần trước..." Đầu điện thoại bên kia truyền đến thanh âm Lâm Báo, đang muốn giải thích chuyện ngày đó, đã bị Tô Phàm đánh gãy.

"Mẹ nó, loại kia việc nhỏ người cũng nhớ lâu như vậy, ít nói lời vô ích, công ty Hồng Đậu biết không?"

"Biết, biết, đương nhiên biết, bọn họ chọc tới Phàm ca rồi?" Vừa nghe đến Tô Phàm căn bản không có so đo sự kiện lúc trước, Lâm Báo nổi lòng vẫn luôn lo lắng cuối cùng buông xuống, vì việc này hần nhưng vẫn luôn tâm thần không yên.

"Xem như đi, địa điểm của bọn họ ở đâu, cho ta gửi cái tin nhắn lại đây!" Tô Phàm nhẹ gật đầu.

"Phàm ca, người sẽ không là tính toán một người đi? Công ty Hồng Đậu tuy rằng thế lực không lớn, bắt quá Dương Bưu người này tâm ngoan thủ lạt, một ít người phía dưới cũng đều là kẻ liều mạng, khả năng còn có súng ống đạn dược, ta còn là gọi chút huynh đệ cùng đi đi!" Đầu điện thoại bên kia Lâm Báo lập tức minh bạch Tô Phàm phải làm những gì.

Tô Phàm nghĩ nghĩ, chính mình thương thế còn không có hoàn toàn tốt, tùy tiện động thủ quả thực có chút không ổn, huống hồ trước đó bởi vì chuyện của Quý Vương Tiêu Đẳng hần vẫn luôn có chút thấp thỏm, nếu là không làm hần dẫn người đi, sợ sẽ nghĩ này nghĩ kia, cái này cũng cho là an hần tâm đi.

Cúp điện thoại, bắt quá một phút, Lâm Báo liền gửi tới một cái tin nhắn, nhìn đến địa chỉ trên tin nhắn, Tô Phàm lái chiếc Mercedes bị chính mình đập hư kính kia, liền hướng địa chỉ trên tin nhắn chạy đi.

Hần tin tưởng lấy hiệu suất làm việc của Lâm Báo, hần là rất nhanh sẽ chạy đến.

Mình Châu thị đường phố Nam Ninh đông khẩu số 288, là một cái cửa hàng ba tầng lầu, cửa hàng ở vào góc cuối cùng của đường phố, không tính cửa hàng lớn, bắt quá đối với một công ty hoạt động tín dụng mà nói, như vậy cũng không tính kém.

Nơi này, chính là phòng làm việc của công ty Hồng Đậu.

Mặt ngoài công ty đầu tư hoạt động tín dụng, trên thực tế là cho vay nặng lãi, lúc này, lão bản Dương Bưu của công ty đang ngồi ở trong văn phòng lầu ba, đáng người mập mạp hần cơ hồ là ngồi kín hết ghế làm việc.

Lúc này, ở trước mặt của hần, một người nữ tử mặc trang phục nghề nghiệp màu đen đang ở vì hần hỏi báo công tác ngày đó.

Nữ tử ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, diện mạo còn tính không kém, người mặc một bộ trang phục màu đen, phía dưới ăn mặc tất chân màu đen, trên thân là một kiện áo sơ mi màu trắng, bộ ngực đầy đặn đem áo sơ mi cao cao chống lên, dường như muốn áo thùng mà ra.

Dương Bưu căn bản không có nghe nữ tử hỏi báo cái gì, tất cả lực chú ý đều dừng ở bên trên bộ ngực đầy đặn của nữ tử kia, sau đó trực tiếp từ chỗ ngồi của mình đứng lên, đi tới sau lưng nữ tử.

Theo động tác của Dương Bưu, nữ tử thần sắc một trận khản trương, đặc biệt là khi Dương Bưu đi vào sau lưng nàng, toàn bộ thân thể đều là run lên, chính là đôi mắt lão bản của mình, nàng cũng không dám nói thêm cái gì, chỉ là như cũ cung kính hỏi báo công tác hôm nay.

Liền ở ngay lúc này, Dương Bưu bỗng nhiên vươn hai tay từ phía sau lưng ôm lấy nàng, nữ tử thân mình lại là run lên.

"Lão bản..."

"Ngoan, đừng sợ, lão bản sẽ không đối với người làm cái gì, chỉ là rất hiếu kỳ ngực của người có bao nhiêu lớn..." Lúc nói lời này, Dương Bưu mà trào đã leo lên tới hai ngọn núi của nữ tử, chỉ cảm thấy nơi đó một trận mềm mại.

"Lão bản, không cần..." Cái bộ vị này bị tập kích, nữ tử sắc mặt kịch biến, thân mình càng là bản năng giãy dụa.

"Trương Linh Linh, người còn nhớ rõ Triệu Văn Phụng sao?" Lúc này, trong miệng Dương Bưu truyền đến thanh âm âm lãnh, vốn dĩ đang giãy dụa Trương Linh Linh thân thể chợt cứng đờ.

Triệu Văn Phụng, đó chính là kế toán tiền nhiệm của công ty hoạt động tín dụng này, người bắt quá ba mươi lăm tuổi, bắt quá lại dung nhan cực kì đầy đặn mỹ lệ, Dương Bưu từng vẫn luôn muốn được đến nàng, chính là đều bị nàng cự tuyệt, sau lại nàng càng là chịu không được Dương Bưu quấy rối, chuẩn bị từ chức, nhưng mà lại ở trong cái ngày nàng từ chức biến mất không còn tăm hơi.

Trương Linh Linh tiến vào cái công ty này cũng không phải một ngày hai ngày, ít nhiều biết một ít bối cảnh của công ty Hồng Đậu, nàng cùng người phía dưới thậm chí đã từng suy đoán Triệu Văn Phụng rất tích cực cùng Dương Bưu có quan hệ, hiện giờ nghe được Dương Bưu nói như vậy, càng là xác định suy đoán của nàng.

"Lúc này mới ngoan sao, chỉ cần người ngoan ngoãn nghe ta, người muốn cái gì, ta đều có thể mua..." Nhìn đến Trương Linh Linh không hề giãy dụa, Dương Bưu đắc ý cười cười, một cái bàn tay to đã cởi bỏ cúc áo sơ mi của Trương Linh Linh, liền như vậy đuổi đi vào.

Trương Linh Linh trong mắt ầm ầm có nước mắt lập lòe, nhưng là đôi mắt Dương Bưu hung ác, nàng lại căn bản không dám có chút phản kháng nào.

Dương Bưu cười to, một bàn tay bắt lấy nửa bên núm non của Trương Linh Linh tận tình nắn bóp, một bàn tay lại là đuổi tới phía dưới bộ váy chức nghiệp của Trương Linh Linh, trực tiếp đem tiểu nội nội của nàng cho kéo xuống dưới, khi ngón tay hần chạm vào Trương Linh Linh chỗ tư mật nào đó, Trương Linh Linh thân mình lại là run lên, cảm nhận được Trương Linh Linh phía dưới *, Dương Bưu cười đắc ý, móc ra chính mình gia hỏa, liền muốn tiến vào

thân thể Trương Linh Linh, cửa văn phòng bằng gỗ lim bỗng nhiên "Ba" một tiếng bị người phá tan...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Triệu môn hổ nữ

"Đại ca, không xong, Cường ca bị người đánh..." Chuyện tốt của mình mất thấy liền phải thực hiện được, tại đây cái thời điểm then chốt bị người đánh gãy, Dương Bru trong lòng kia kêu một cái lửa giận, đang muốn nổi giận, lại nghe được thanh âm tiêu đệ vang lên.

"Cường Từ? Hắn không phải đi đòi nợ sao? Như thế nào sẽ bị người đánh? Không cần nói cho ta hắn bị Lục lão đầu đánh!" Cứ việc trong lòng rất là khó chịu, nhưng nghĩ tới Cường Từ là dựa theo chính mình phân phó đi mang Lục Cẩm trở về, đây chính là sự tình hắn mưu đồ thật lâu, cũng là đề xướng trong lòng không thoải mái, buông ra Trương Linh Linh.

Trương Linh Linh nhanh lên đem váy của mình kéo lại, đầy mặt đỏ bừng trốn đến một bên.

Tên tiêu đệ phá tan cửa kia nhìn đến một màn như vậy, thấy chính mình phá hủy chuyện tốt của lão đại, trong lòng ám chỉ không ổn, vội vàng mở miệng nói:

"Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, Cường ca liền ở phía dưới, đại ca ngại đi xuống xem một chút đi!" Lúc này, vẫn là vội vàng nói sang chuyện khác tốt hơn.

Nghe được tiêu đệ vừa nói như vậy, Dương Bru cũng không có tiếp tục khi dễ Trương Linh Linh, nhắc tới quần liễn đi xuống lầu dưới.

Tên tiêu đệ kia len lén nhìn Trương Linh Linh liếc mắt một cái, vội vàng đi theo đại ca của mình đi xuống lầu dưới, nữ nhân này mặc dù không tệ, chính là nàng là nữ nhân đại ca nhìn trúng, hắn nào dám động.

Thăng đến Dương Bru rồi đi, Trương Linh Linh lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là vừa nghĩ tới chính mình biết nhiều bí mật của Dương Bru như vậy, nghĩ tới hậu quả Triệu Văn Phương từ chức, nàng trong lòng lại là một trận nặng nề, liễn tính trốn khỏi hôm nay, lần tiếp theo đâu?

Dương Bru trực tiếp xuống lầu một, ở đại sảnh công ty, liếc mắt một cái liền thấy được Cường Từ bị bao thành bánh chưng, còn có hai tên tiêu đệ đi theo Cường Từ đi về mặt sợ hãi đứng ở một bên.

"Sao lại thế này? Ngươi như thế nào bị thương thành cái dạng này?" Dương Bru hừ lạnh nói.

Cường Từ chính là trụ thủ đắc lực nhất của hắn, hiện giờ bị người đã thương thành cái dạng này, cái này làm cho hắn mặt mũi đặt ở nơi nào?

"Ô ô ô..." Vừa nhìn thấy Dương Bru, kính râm nam bị Tô Phàm dùng cờ lê đập thương toàn bộ khóc lên, muốn đem chính mình tao ngộ nói cho Dương Bru, chính là miệng đã bị quán lên băng gạc, chỉ có thể phát ra thanh âm ô ô.

"Ngươi nói, rốt cuộc sao lại thế này!" Nhìn đến Cường Từ bị thương miệng, Dương Bru nhíu mày, chỉ vào một người nam tử trong đó nói.

Tên tiêu đệ kia nhanh chóng đem chuyện phát sinh bên ngoài biệt thự nhà Lục Cẩm nói một lần.

"Tiêu từ kia tên gọi là gì?"

"Không... Không biết..." Hai tên tiêu đệ liên tục mồ hôi lạnh, đại ca của mình bị người đánh thành cái dạng này, bọn họ không có bảo vệ tốt đại ca của mình còn chưa tính, hiện tại liễn đối phương là ai cũng không biết, Bru ca nếu là trách tội xuống, bọn họ như thế nào gánh vác nổi.

"Phế vật, các ngươi dám phế vật này, như vậy một kiện việc nhỏ đều làm không xong, ta đường các ngươi làm gì dùng!" Quả nhiên, Dương Bru giận dữ, tiến lên chính là cho cái tiêu đệ giải thích kia một cước.

Chợt nhìn thấy dáng người mập mạp, chính là một cước này lại là lực lớn vô cùng, tên tiêu đệ kia thế nhưng bị đạp toàn bộ bay lên, nặng nề mà rơi trên mặt đất, lập tức một ngụm máu tươi phun ra.

Hiển nhiên nội tạng đã bị thương.

Một tên tiêu đệ khác xem đến hải hùng khiếp vía, mất lộ về sợ hãi, Dương Bru liền phải trở tay một cái tát phiến đi, cồng bỗng nhiên truyền đến

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, một thân ảnh thẳng tắp bay tiến vào, đánh vào bên trên cổng bình phong, đem bình phong kia nện đến dập nát.

Dương Bru sững sốt, quay đầu nhìn lại, ngã trên mặt đất kia không phải là tiểu đệ của công ty mình sao?

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ có người tới đập phá quán hay sao?

Rốt cuộc là ai? Ai to gan như vậy? Dám đến địa bàn của chính mình đập phá?

Phần nọ Dương Bru quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một bóng người sai bước đi tiến vào, tức khắc cả người đều ngẩn người.

Tiến vào thế nhưng là một nữ nhân, xác thực nói là một cái nữ hài, một cái nữ hài tuyệt mỹ nhiều nhất hai mươi tuổi.

Nữ hài có một đầu tóc dài tông màu nâu do thiên nhiên tạo ra, trên người mặc một bộ ngắn tay màu trắng, bên ngoài phủ lấy một kiện áo choàng cao bồi màu lam nhạt, hạ thân còn lại là một cái quần jean màu xanh biển bó sát người, phác họa ra một đôi chân gợi cảm mê người.

Làn da của nàng trắng trẻo, ngũ quan cũng là cực kì tinh xảo, đặc biệt là đôi mắt có hồn huyết đặc thù kia, càng là mê người, chẳng qua một đôi mắt này giờ phút này lại lộ ra sát ý ngập trời.

Dương Bru tròn tròn mắt, Cường Từ tròn tròn mắt, dư lại vài tên tiểu đệ cũng là tròn tròn mắt, bao gồm mới vừa từ dưới lầu xuống dưới, còn mới vừa đi tới đầu bậc thang Trương Linh Linh cũng là tròn tròn mắt.

Cái nữ hài mỹ lệ này là ai?

Nàng tới nơi này làm gì?

"Người là..." Dương Bru sôi tính phát huy tác dụng, bên trên mặt phỉ nộ gạt ra vẻ tươi cười, liền muốn tiến lên cùng nữ hài hỏi thăm, lại nghe được nữ hài thanh âm băng lãnh vang lên: "Ta tên Triệu Từ Kỳ, tới lấy mạng chó của người!"

Sau khi nói xong, cũng không cùng Dương Bru phí lời, trực tiếp liền hướng Dương Bru phóng tới.

Dương Bru sững sốt, lấy mạng chó của mình? Như vậy một cái cô nương nũng nịu tới lấy mạng chó của mình? Đây không phải nói giỡn sao?

Chính là hần còn không kịp cười to, liền nhìn đến Triệu Từ Kỳ hướng tới chính mình vọt tới, trong tay nàng còn cầm một cây chùy thủ.

Đây là đùa thật a.

"Bru ca cẩn thận!" Tên kia tiểu đệ bồi tiếp Cường Từ đi nhà Lục Cẩm thu nợ biết chính mình cơ hội lập công tới, một bước tiến lên bước ra, liền hướng Triệu Từ Kỳ phóng tới.

Ở hần xem ra, đối phương bất quá là một cái tiểu cô nương hai mươi tuổi, liền tính cầm chùy thủ thì thế nào?

Nàng còn dám thật sự giết chính mình hay sao?

Liền tính nàng thật sự dám giết, chẳng lẽ mình còn không giải quyết được một cái tiểu cô nương?

So với Bru ca khủng bố mà nói, như vậy một cái tiểu cô nương thực sự không đáng giá được nhắc tới.

Cơ hồ là nháy mắt, hần đã đi tới trước người Triệu Từ Kỳ, sau đó...

Sau đó hần liền hối hận.

Triệu Từ Kỳ nhanh như tia chớp đá ra một cước, trực tiếp đá vào bộ vị trọng yếu nhất, nam nhân nhất của hần, một trận đau đớn kịch liệt truyền đến, thân thể của hần bản năng khom đi xuống.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Triệu Từ Kỳ đã cầm trong tay chùy thủ, nhanh như tia chớp cắm nhập đầu vai của hần.

"A..." Một tiếng thống khổ kêu thảm thiết lúc này mới từ trong miệng của hần phát ra, một mạt máu tươi càng là từ đầu vai hần chảy ra, sau đó Triệu Từ Kỳ một phen rút ra chùy thủ, đẩy hần ra liền hướng Dương Bru phóng đi.

"Đại ca, cẩn thận!" Một tên tiểu đệ khác đánh gãy chuyện tốt của Dương Bru cũng biết chính mình cơ hội chuộc tội đã đến, bất quá hấp thụ đồng bạn giáo huấn, hần cũng không có tay không tác sát xông đi lên, mà là giơ lên một cái bình hoa liền hướng Triệu Từ Kỳ phóng đi.

"Không cần..." Nhìn đến tên tiểu đệ này nâng lên bình hoa liền hướng đầu của Triệu Từ Kỳ ném tới, Dương Bru sắc mặt đại biến, đây chính là bình hoa chân chính sứ thanh hoa, giá trị hơn mấy trăm vạn a.

Chính là hần vừa mới mở miệng, cái bình hoa kia đã nện ở trên đầu Triệu Từ Kỳ.

Máu tươi, từ trên đầu Triệu Từ Kỳ dâng lên, theo gương mặt của nàng liền như vậy chảy xuôi xuống dưới.

Tên tiểu đệ kia toàn bộ ngẩn ngơ, chính mình tựa hồ lấy sai rồi đồ vật?

Sau đó lại vừa thấy Triệu Từ Kỳ, lại phát hiện trên mặt nàng không có bất luận cái gì biểu tình, trong mắt chỉ có sát ý băng lãnh nhất, đối với trên đầu máu tươi hoàn toàn làm như không thấy, sau đó một đao cắm nhập cái cổ tên tiểu đệ kia...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Vô xảo bất thành thư

"Phốc phốc!" Theo Triệu Từ Kỳ nháy mắt rút ra chủy thủ, một mặt máu tươi từ cái cổ người này chảy ra.

Trợn bộ động tác liền mạch lưu loát, không có nửa điểm ướt át bẩn thỉu, xem đến màn này đứng ở đầu bậc thang Trương Linh Linh một trận kinh hãi, cái nữ hài này thật đáng sợ.

Ngay cả Dương Bưu sắc mặt cũng thay đổi, cái nữ hài này cũng không bình thường a.

Lúc này, Triệu Từ Kỳ đã đẩy cái tiểu đệ đang ôm cái cổ đầu đòn của hắn, lại một lần nữa xông về phía Dương Bưu, lúc này, trong đại sảnh tuy rằng còn có mặt khác tiểu đệ, nhưng là bọn họ mới từ buồng trong xông ra, căn bản không kịp chặn đường, bất quá chớp mắt thời gian, Triệu Từ Kỳ đã vọt tới trước người Dương Bưu.

"Đi chết đi!" Triệu Từ Kỳ trong miệng phát ra gầm lên giận dữ, sau đó giơ chủy thủ lên liền hướng động mạch Dương Bưu đâm tới.

Giết chết gia hỏa này, giết chết cái này ác ma hại chết chính mình cô cô.

Trương Linh Linh tâm cũng nâng lên cổ họng, nàng sẽ giết chết Dương Bưu sao?

"Bưu ca!" Nhìn đến một màn như vậy, bao gồm Cường Tử ở bên trong mọi người đồng thời rống to, chính là Dương Bưu khoe miệng lại hiện ra một mặt châm biếm.

Mắt thấy thanh chủy thủ kia sắp đâm vào động mạch của hắn, hắn thân thể mập mạp thể nhưng hướng về sau ngửa mặt lên, nhẹ nhõm tránh đi một đao của Triệu Từ Kỳ, tránh đi đồng thời, chân phải đã nhanh như tia chớp nâng lên, hung hăng đá vào bụng nhỏ Triệu Từ Kỳ.

Triệu Từ Kỳ thân thể nhu nhược kia giống như điều bị đứt dây, thẳng tắp bay ngược ra ngoài, nặng nề mà ngã trên mặt đất, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, kéo theo chủy thủ trong tay cũng theo đó rơi xuống.

Mọi người đều là thở dài nhẹ nhõm một hơi, Trương Linh Linh trong mắt cũng lộ ra một mặt đáng tiếc, còn có đối với Triệu Từ Kỳ lo lắng, nàng mắt đi cơ hội tốt nhất, Dương Bưu sẽ như thế nào đối với nàng?

Lúc này, tiểu đệ do Dương Bưu an bài ở công ty đã vọt tới trước mặt Dương Bưu, đem hắn bao quanh bảo vệ, nhìn đến một màn như vậy, Triệu Từ Kỳ ánh mắt lộ ra cực độ thần sắc không cam lòng, chẳng lẽ mình vẫn là không có biện pháp vì cô cô báo thù sao?

"Tiểu cô nương, ta và ngươi oán oán không cừ, ngươi vì sao muốn sát ta?" Nhìn đến đại cục đã định, Dương Bưu trên mặt lại một lần nữa hiện ra âm ác tươi cười.

Đây chính là một cái mỹ nhân cực phẩm a, đừng nói Trương Linh Linh, liền tính là Lục Cầm cùng nàng so ra cũng muốn kém một chút a, như vậy một cái tuyệt sắc thể nhưng chủ động đưa tới cửa?

Bụng nhỏ kịch liệt đau nhức làm Triệu Từ Kỳ muốn đứng lên đều có chút khó khăn, cô cô của mình chính là bị cái nam nhân này hại chết, đối với vấn đề của hắn, nàng như thế nào sẽ trả lời.

"Nha, vẫn là cái người băng lãnh đầu, không quan hệ, dù sao thời gian của ta nhiều, đêm nay liền hảo hảo dạy dỗ dạy dỗ ngươi, người tới, mang đi!" Nhìn đến Triệu Từ Kỳ căn bản không trả lời chính mình vấn đề, Dương Bưu cũng không tức giận, trực tiếp hướng thuộc hạ của mình phân phó nói.

Cứ việc không rõ Triệu Từ Kỳ vì cái gì muốn giết chính mình, nhưng là đối mặt một cái nữ hài bình tĩnh tàn nhẫn như vậy, hết thấy vẫn là cẩn thận là hơn, ở trước khi hoàn toàn không chế năng, Dương Bưu cũng không tính toán khinh thân mạo hiểm.

"Vâng!" Vài tên tiểu đệ cùng kêu lên xác nhận, liền phải tiến lên hoàn toàn chế phục Triệu Từ Kỳ, lại nghe được công lại một lần nữa truyền đến "Phanh"

tiếng vang.

Lúc này đây không phải người bay tiến vào, mà là toàn bộ cửa kính công ty vỡ vụn ra, một chiếc xe Mercedes màu đen liền như vậy trực tiếp vọt tiến vào.

Tốc độ cao nhất xông về phía bọn họ.

Nhìn đến chiếc Mercedes này giống như đã từng quen thuộc, Dương Bưu, tiêu đệ muốn tiến lên không ché Triệu Tử Kỳ, bao gồm Cường Tử bị thương đang ngồi ở trên ghế sa lon không nhúc nhích, đồng thời nhảy dựng lên, lấy động tác chó dữ chụp mỗi trốn đến một bên.

"Àm ăm..." Một tiếng vang thật lớn, Mercedes màu đen trực tiếp đánh bay bàn trà, một đầu đánh vào đối diện trên vách tường, toàn bộ vách tường đều phá tan, đầu xe hoàn toàn đâm vào.

Một trận bụi bặm bốc lên tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn này hết thầy, đây là tình huống như thế nào?

Trương Linh Linh trong mắt càng là thiếu chút nữa trừng ra tới, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Đầu tiên là một cái nữ hài mỹ lệ không tưởng nổi sát khí hùng dũng tiến vào, hiện tại một chiếc Mercedes đâm tiến vào, hơn nữa xe này thấy thế nào nhìn quen mắt như vậy đâu?

Cường Tử đồng dạng là vẻ mặt kinh ngạc, này không phải Mercedes của mình sao?

Không phải kính chắn gió đều bị đập sao? Như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

"Ba!" một tiếng, cửa xe Mercedes bị người bạo lực đá vỡ, sau đó mọi người liền nhìn đến một cái nam tử sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt từ trong xe chui ra.

Khi nhìn đến khuôn mặt người tới, Cường Tử cả người sắc mặt đều thay đổi.

"Bao Bưu ca...chính là....chính là hấn đập xe của ta, chính là hấn!" Hấn thế nhưng một phen kéo ra băng gạc ngoài miệng, chỉ vào Tô Phàm kêu lên.

Chẳng qua hàm răng bị nện rơi mất vài khò, nói tới nói lui rất là thêu thào, bất quá đại thể ý tứ Dương Bưu vẫn là nghe rõ, một đôi ánh mắt âm lãnh phần nộ nhìn về phía Tô Phàm.

Hôm nay đây là làm sao vậy? Đầu tiên là một cái tiểu cô nương mỹ lệ chạy đến tìm chính mình báo thù, hiện tại cái này gia hỏa hoàn toàn không quen biết thế nhưng cũng lao đến, vẫn là lái chiếc xe do chính mình ban thưởng cho Cường Tử xông tới?

Thật coi Dương Bưu dễ khi dễ sao?

"Người tới, đem tiểu tử này bầm cho ta!" Phần nộ Dương Bưu trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh.

Lập tức liền có người rút ra khảm đao, liền hướng Tô Phàm nhào tới.

Không đợi thân ảnh hấn tới gần, Tô Phàm thân thể một cái xoay tròn, một cước đá nghiêng đá vào trên mặt tên nam tử xông đến nhanh nhất kia, đem hấn toàn bộ đập hướng về sau ngã đi, đem đồng bạn của hấn đụng đổ trên mặt đất, sau đó Tô Phàm một bước hướng phía trước bước ra, lại là một cước đá ra, đá vào ngực một người khác, mọi người ần ần nghe đến một tiếng "Răng rắc", thân thể người nọ thẳng tắp bay ngược ra ngoài, thật mạnh đánh vào trên vách tường, sau đó từ vách tường trượt xuống, toàn bộ lồng ngực đều lõm đi xuống.

"Tê!" Mọi người đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, một cước này rốt cuộc mạnh bao nhiêu? Thế nhưng trực tiếp đem xương ngực người đá nát?

Trương Linh Linh trong mắt càng là toát ra một mặt vui mừng, chẳng lẽ người này cũng là tìm đến Dương Bưu báo thù sao?

"Tô Phàm?" Nhìn đến người tới, Triệu Tử Kỳ trong mắt rõ ràng hiện lên một mặt kinh ngạc, buổi trưa, nàng từng đi tìm Tô Phàm, hi vọng Tô Phàm có thể giúp nàng, thậm chí không tiếc hi sinh chính mình thân thể, ai biết thế nhưng bị cự tuyệt, thời điểm đó nàng tràn ngập tuyệt vọng, vì báo thù cho chính mình cô cô, trong tuyệt vọng nàng mới đơn thương độc mã đi giết hấn, ai ngờ đến bị một cước của Dương Bưu đập trọng thương, liền ở thời điểm nàng hoàn toàn tuyệt vọng, Tô Phàm thế nhưng xuất hiện.

Cái này làm cho trái tim băng lãnh kia của nàng run lên nhè nhẹ.

Hấn quả nhiên không phải tình vô nghĩa!

"Lớp trưởng? Người như thế nào ở chỗ này?" Tô Phàm quay đầu nhìn lại, cũng là sửng sốt, cái nữ nhân mỹ lệ giữa trưa ở lớp học tìm chính mình hỗ trợ kia như thế nào ở chỗ này?

Hơn nữa nàng còn bị thương rồi?

"Ta là tới báo thù!" Triệu Tử Kỳ đáp.

"Báo thù?" Tô Phàm sửng sốt, nhìn nhìn lại hai tên thành viên của công ty Hồng Đậu nằm trên đất, chẳng lẽ hai người này là nàng làm?

Mà cái công ty Hồng Đậu này chính là bang phái nàng muốn mời mình tiêu diệt?

Này lại có thể hay không quá trùng hợp rồi?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Triệu Tử Kỳ chuyện xưa

"Ân, hấn hại chết cô cô ta..." Triệu Tử Kỳ nhưng không có nghĩ tới đây là một hồi trùng hợp, chỉ cho là Tô Phàm không tốt công khai đáp ứng nàng, trên thực tế âm thầm đem nàng đặt ở trong lòng, vụng trộm chạy tới vì nàng báo thù, giờ khắc này nàng thậm chí quên đi chính mình căn bản không có nói với Tô Phàm bang phái chính mình muốn tiêu diệt!

"Hại chết cô cô người? Sao lại thế này?" Tô Phàm sững sốt, nói thật, đến bây giờ hấn đều không rõ Triệu Tử Kỳ vì cái gì một hai muốn hấn hỗ trợ tiêu diệt một bang phái.

Chẳng lẽ cùng việc này có quan hệ?

"Cô cô ta trước đó vẫn luôn ở chỗ này làm kế toán, mà hấn nhìn trúng sắc đẹp của cô cô ta, muốn đổi với cô cô ta ra tay, cô cô không chịu, hấn vẫn quấy rối cô cô, sau lại cô cô liền chuẩn bị từ chức không làm, chính là ở cái ngày từ chức, nhưng vẫn không có về nhà, ta trải qua gần một tháng âm thầm điều tra sau mới phát hiện, cô cô từ chức vào đêm đó bị hấn cho quá chén, sau đó đâm sát, không chỉ có đâm sát, liền thi thể đều bị cắt thành khối vụn, ném vào biển cả, hủy thi diệt tích!" Triệu Tử Kỳ nói thực bình đạm, nhưng là đang nói, nước mắt trong mắt nàng liền theo gò má chảy xuống.

Đó là cô cô của nàng, đó là người thân nhất của nàng trên thế giới này, từ nhỏ chính mình liền không có mẫu thân, phụ thân càng là ở năm đó chính mình bảy tuổi xảy ra tai nạn xe cộ qua đời, là chính mình vừa mới tốt nghiệp cô cô đem chính mình nuôi lớn, thậm chí vì hảo hảo chiếu cố chính mình, nàng không có kết hôn, không có muốn hài tử, liền như vậy giống cái mẫu thân thù hận lấy chính mình, vì để cho chính mình học trường học tốt, nàng một người có thể làm một lúc sáu công việc, chính là hiện tại, nàng đã chết, đã vĩnh viễn rời đi chính mình, cái này làm cho nàng như thế nào không thương tâm?

Nghe Triệu Tử Kỳ lời nói bình thân, nhìn vệt nước mắt nơi khóe mắt nàng, Tô Phàm cảm giác được loại nặng nề kia ở trong lòng bản thân, phảng phất có một khối nham thạch đè ở ngực, không thở nổi.

Bầm thây?

Dương Bru tên cầm thú này, hấn thế nhưng đem người bầm thây.

Vẫn là một cái nữ nhân vô tội.

Chẳng sợ Triệu Tử Kỳ nói thực ngắn gọn, nhưng Tô Phàm lại tin tưởng nàng theo như lời mỗi một chữ.

Không cần chứng cứ, không cần trải qua, chính là một cái ánh mắt cực kỳ bi thương kia cũng đủ để nói rõ hết thảy.

Trương Linh Linh đã sợ choáng váng, bầm thây?

Triệu Văn Phương thế nhưng bị Dương Bru cho bầm thây rồi?

Này cũng quá đáng sợ đi?

"Tiểu cô nương, nước có thể loạn uống, nói nhưng không thể nói loạn, ta cũng không nhận ra người, như thế nào sẽ sát hại cô cô người?" Dương Bru lúc này lại là cười lạnh một tiếng, càng là âm thầm hướng một tên tiểu đệ trong đó ra hiệu cái ánh mắt, mấy cước kia của Tô Phàm thật không đơn giản, một cao thủ như vậy, chút nhân thủ này cũng không đủ dùng.

Tên tiểu đệ kia lạng lẽ lui ra ngoài.

Tô Phàm cũng không để ý tới, chỉ là quay đầu nhìn về phía Dương Bru, ánh mắt băng lãnh, không mang theo một tia tình cảm.

"Cô cô ta tên Triệu Văn Phương, không cần nói cho ta người không biết!" Nghe được Dương Bru lúc này còn ở giáo biện, Triệu Tử Kỳ cả giận hừ một tiếng.

"Úc, người nói là Triệu kế toán a, cái này ta đương nhiên nhận thức, bắt quá nàng ở hơn một tháng trước cũng đã từ chức, lúc trước thời điểm từ chức, chúng ta còn vì nàng cử hành cái hội đưa tiễn, như thế nào, chẳng lẽ nàng vẫn luôn không về nhà?" Dương Bru vẻ mặt mờ mịt, phảng phất hấn thật cùng

Triệu Văn Phương đến chết không quan hệ.

"Người..." Triệu Tử Kỳ trong lòng kia kêu một cái phẫn nộ, điều tra cái chết của cô cô, chính là chính mình phí hết sức lực lớn mới điều tra rõ ràng, tuyệt đối sẽ không có sai, chỉ là tất cả chứng cứ đều bị bọn họ hủy đi, chính mình tìm không thấy chứng cứ mà thôi, hiện tại hân thể nhưng hoàn toàn không thừa nhận.

"Lớp trưởng, không cần thiết cùng một kẻ hấp hối sắp chết nhiều lời vô nghĩa!" Lúc này, Tô Phàm lại một lần nữa mở miệng, nguyên bản còn rất tức giận, Triệu Tử Kỳ khi nghe đến một câu này sau lại toàn bộ bình tĩnh trở lại.

Một đôi mắt câu hồn nhìn về phía Tô Phàm, nàng biết, hắn sẽ vì chính mình báo thù.

"Người sắp chết? Ha ha, vị tiểu huynh đệ này, ngươi là nói ta sao? Ngươi sẽ không thật sự cho là ta hại chết cô cô của nàng đi, ngươi có chứng cứ sao?" Dương Bưu về mặt cười nhạt nhìn Tô Phàm, nếu không phải kiêng kỵ thực lực của Tô Phàm, hắn mới sẽ không cùng Tô Phàm khách khí như vậy, sở dĩ nói như vậy, cũng là vì kéo dài thời gian mà thôi.

"Chứng cứ? Đó là đồ vật chỉ quan toà cùng cảnh sát mới yêu cầu, ta muốn giết ngươi, không cần chứng cứ!" Tô Phàm nhàn nhạt nói, đã chuyển qua thân mình, nhìn về phía Dương Bưu, ánh mắt cực kỳ băng lãnh, phảng phất lúc này Dương Bưu đã là cái người chết.

Hắn đã thật lâu không hề động sát ý, mặc kệ là trước kia cùng Quý Vương mâu thuẫn, vẫn là cùng Long Vương quyết đấu, hắn đều không có nghĩ qua kết liễu bọn họ, vì hắn luôn cảm thấy sinh mệnh là vật trân quý nhất, mặc kệ Quý Vương làm ra sự tình có bao nhiêu quá phận, đều tội không đáng chết, chẳng sợ hắn thật sự làm cái sự tình gì đáng chết, phẫn hận từ hình cũng là chuyện của quan tòa, thân là con cháu thế gia hắn từ nhỏ đã minh bạch một cái đạo lý, quyền thế lớn hơn nữa, cũng không thể áp đảo phía trên pháp luật.

Càng là hân loại người sinh ra trong gia tộc này, càng là muốn tôn trọng pháp luật.

Chính là, lúc này Dương Bưu hành động, đã để hắn quên đi lão gia tử dạy bảo.

Bởi vì chuyện của Lục Cẩm, hắn vốn chỉ muốn phế bỏ cái lão đại công ty Hồng Đậu này, làm cái công ty Hồng Đậu này hoàn toàn biến mất, nhưng là khi nghe đến Dương Bưu thế nhưng bởi vì sắc tâm đem một cái nữ nhân vô tội băm thây lúc sau, trái tim của hắn đã bị sát ý tràn ngập.

Băm thây a, người làm sự tình kia không có nhân tính cỡ nào mới làm ra được?

Liên tính là chiến sĩ thiết huyết trên chiến trường, cũng không làm được chuyện như vậy a.

Đối với một kẻ cặn bã như vậy, pháp luật đã vô dụng, cho dù là giẫm đạp pháp luật, giờ khắc này, cũng muốn đem hắn chém ở dưới đao.

"Úc? Như vậy xem tới ngươi là tính toán không màng hết thảy giết ta rồi? Đã như vậy, vậy ta tự vệ cũng không tính phạm pháp đi?" Dương Bưu khoe miệng, hiện ra nhàn nhạt tươi cười, đơn giản là lúc này, tiểu đệ hắn kêu đi ra gọi người đã trở về, còn mang theo một đoàn huynh đệ xông vào.

Làm một cái công ty vay nặng lãi, thủ hạ không chút hung ác sao được, này đó kẻ liều mạng nhưng đều là hắn bỏ ra nhiều tiền nuôi đến, tuy nói chỉ có hai mươi người, chính là không chút nào khoa trương, mỗi người đánh nhau đều hết sức điên cuồng, đừng nói Tô Phàm chỉ là thật sự có tài, liên tính hắn là Quyền Vương nhập vào người, hôm nay cũng sẽ làm cho hắn có đến mà không có về.

"Ngươi cũng chỉ có chút người này?" Nhìn đến xuất hiện hơn hai mươi nam tử hung thần ác sát, Tô Phàm trên mặt không có nửa điểm kinh hãi, chỉ là nhàn nhạt nói.

"Ha ha, tiểu huynh đệ, ta biết ngươi rất lợi hại, bất quá bọn hắn thật không đơn giản, một mình ngươi nhưng đối phó không được bọn hắn, nếu ngươi còn muốn giết ta, cũng chớ có trách ta tự vệ quá độ!" Nhìn đến Tô Phàm còn cường tráng trấn định, Dương Bưu đang bị mọi người vây quanh ở giữa cười lạnh nói.

"Dương mập mập, ngươi đây là đang so ai nhiều người hơn sao?" Liên ở ngay lúc này, một cái thanh âm phóng khoáng từ cửa vang lên, sau đó liền nhìn đến Lâm Bảo đáng người cường tráng, trên người mặc một kiện áo ba lỗ màu đen mang theo một đám người xông vào.

Nhìn đến một đám người như vậy, Dương Bưu đồng tử một trận co rút lại...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Báo Tử Đầu

"Báo ca, hôm nay ngọn gió nào đem ngài tới?" Dương Bưu liền đẩy ra tiểu đệ ngăn tại trước người, vẻ mặt ý cười đón đi lên.

Đây chính là Lâm Báo đại ca Hắc Báo bang a, hiện giờ trên đường toàn bộ Minh Châu thị, người nào không biết đại danh của hắn.

Lấy chút thực lực ấy của công ty Hồng Đậu, cũng không dám cùng Hắc Báo bang cứng rắn đối kháng.

"Àm!" Lâm Báo lại căn bản không cho hắn cái gì sắc mặt, trực tiếp một cước đá ra, đá vào trên bụng Dương Bưu, đem Dương Bưu mập mạp đạp toàn bộ hướng về sau ngã xuống.

Trên mặt của hắn nhanh chóng lộ ra một trận mồ hôi lạnh, càng là hai tay che bụng của mình, rất là thống khổ nói ra:

"Báo ca, huynh đệ chỗ nào đắc tội ngài? Ngài chỉ cần nói một tiếng, huynh đệ ta lập tức tới cửa bồi tội, ngài này vô thanh vô tức chính là một cước, huynh đệ nhưng không chịu đựng nổi ngài nặng chân a!"

Dương Bưu cũng coi như là cái nhân vật, hiện giờ Lâm Báo trực tiếp mang theo hơn một trăm người tiến vào, bên ngoài còn không biết có bao nhiêu người, lúc này cũng không dám cùng Lâm Báo mạnh mẽ.

"Người đắc tội ta không quan hệ, chính là người cũng dám đắc tội Phàm ca, đây chính là tìm chết!" Lâm Báo hừ lạnh nói.

"Phàm ca?" Dương Bưu vẻ mặt mờ mịt? Trên đường có ai kêu là Phàm ca? Cho dù có, chính mình khi nào đắc tội?

"Phàm ca, ta không có tới trễ đi?" Ở Dương Bưu trong ánh mắt nghi hoặc, Lâm Báo lập tức đi tới trước mặt Tô Phàm, vẻ mặt cung kính nói.

Dương Bưu tròn tròn mắt, Phàm ca? Báo ca theo như lời Phàm ca chính là cái thiếu niên này? Chính là hắn nhìn qua cũng bất quá hai mươi tuổi a, Lâm Báo hôm nay hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi rồi? Như thế nào sẽ kêu hắn là Phàm ca?

Trương Linh Linh càng là sớm đã bị hôm nay các loại biến hóa làm cho tròn mắt há hốc mồm, đầu hoàn toàn mất đi tự hỏi.

Về phần Triệu Tử Kỳ, thời điểm đang xem đến Lâm Báo xuất hiện, trong lòng đã càng thêm khẳng định chính mình suy đoán, Tô Phàm chính là vì nàng tới báo thù, hắn là đem mình đặt ở trong lòng.

"Còn không tính trễ!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, ánh mắt lạnh như băng lại nhìn chằm chằm vào Dương Bưu.

"Hắc hắc, còn tốt, còn tốt, đây đều là Phàm ca ra tay?" Lâm Báo cười hắc hắc, chỉ chỉ hai tên bị trọng thương nằm dưới đất nói.

Phàm ca ra tay, quả nhiên không tầm thường, xem ra lúc trước giáo huấn mấy người Tiêu Đẳng thật sự xem như hạ thủ lưu tình, người xem gia hỏa này, ai da, cái cổ bị thọc một đao, máu tươi chảy tràn kia kêu một cái lưu loát, nếu là lại không chữa bệnh, sợ là phải chết ở chỗ này.

"Không phải, hắn là nàng ra tay!" Tô Phàm lắc lắc đầu, chỉ chỉ Triệu Tử Kỳ còn nằm ở một bên nói.

"Nàng?" Lâm Báo tròn mắt đều thiếu chút nữa tròng ra ngoài, một cái mỹ nữ nũng nịu như vậy thế nhưng ra tay tàn nhẫn như vậy? Đây cũng quá không thể tưởng tượng đi?

Nếu không phải Tô Phàm chính miệng nói ra, đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng.

"Được rồi, trước xử lý sự tình đi!" Tô Phàm cũng không để ý tới Lâm Báo kinh ngạc, nhàn nhạt nói.

"Được rồi, Phàm ca tính toán xử trí hắn như thế nào?" Lâm Báo chỉ chỉ Dương Bưu còn nằm dưới đất nói.

"Chết!" Tô Phàm trong miệng, tung ra một chữ này.

"Chết?" Lâm Báo giật nảy mình, này Dương Bưu rốt cuộc như thế nào đắc tội Tô Phàm? Sẽ để cho hắn động sát ý?

Liên tưởng là chính mình lúc trước ở Kinh Thành không mò mẫm, đem Phàm ca đắc tội thăm như vậy, hắn cũng không có giết chính mình a, ngược lại còn đem chính mình từ trong lao vớt ra tới?

"Tốt!" Cứ việc trong lòng kinh ngạc, bất quá đối với quyết định của Tô Phàm, Lâm Báo xưa nay sẽ không cự tuyệt.

Lập tức quay đầu hướng Dương Bưu nói: "Dương mập mạp, người đây là tự gây nghiệt, không thể sống a!" Nói xong, Lâm Báo đã từng bước một hướng tới Dương Bưu đi đến.

Thủ hạ của Dương Bưu liền muốn phản kháng, hơn trăm tên thành viên Hắc Báo bang đã ào ào rút ra khảm đao vọt tiến lên, đem bọn hắn đoàn đoàn bao vây cùng một chỗ.

Đối mặt hơn trăm tên thành viên Hắc Báo bang đồng dạng hung thần ác sát, hơn hai mươi người Dương Bưu dùng tiền thu mua một đám hai mặt nhìn nhau, bọn họ thu tiền của Dương Bưu không sai, cũng vẫn luôn vì Dương Bưu bán mạng không sai, nhưng vấn đề là hiện tại chỗ này liền có hơn một trăm người, còn có một cái Lâm Báo thực lực cường đại đến cực điểm, một khi động thủ, bọn họ nào có phân thắng?

"Lâm Báo, ngươi thật muốn động thủ?" Dương Buru cũng giật nảy mình, hần như thế nào đều không có nghĩ đến, Lâm Báo thế nhưng vì cái thiếu niên xa lạ này thật muốn giết chính mình.

"Dương mập mạp, đắc tội Phàm ca, ngươi liền nên biết có một ngày này, về phần những người khác, chỉ cần các ngươi chịu buông vũ khí, đứng ở một bên, ta có thể tha các ngươi không chết!" Tô Phàm chỉ nói muốn mệnh của Dương Buru, Lâm Báo đơn giản làm chủ buông tha những người khác, rốt cuộc, chỗ này có hơn hai mươi người, nếu là thật toàn bộ giết chết, cũng là một kiện đại sự, huống chi, những người này một khi tranh chấp lên, mệnh của các huynh đệ mình cũng khó đảm bảo không có thương vong.

Vừa nghe đến Lâm Báo lên tiếng, những người khác hai mặt nhìn nhau, trên mặt rõ ràng hiển lộ ra thần sắc do dự, bây giờ đối phương chiếm cứ lấy tuyệt đối thượng phong, liền tính liều mạng, cũng khó thoát khỏi cái chết, nhưng nếu là thật sự buông vũ khí, sẽ bỏ qua chính mình sao? Nghĩ tới danh dự của Lâm Báo ở trên đường, tất cả mọi người vẫn là nguyện ý lựa chọn tin tưởng lời hắn nói, liền muốn bỏ vũ khí trong tay xuống, lại nghe được tiếng rồng của Dương Buru lại một lần nữa vang lên:

"Lâm Báo, ngươi có biết đại ca ta là ai? Đại ca ta là Bắc Đẩu hội hội trưởng Lãnh Trường Phong, ngươi dám đụng đến ta?"

Lời này vừa nói ra, mọi người đều cả kinh, ngay cả thành viên Hắc Báo bang cũng có chút do dự, Bắc Đẩu hội a, kia chính là bang phái lớn nhất toàn bộ Bắc thành, Lãnh Trường Phong thật sự là đại ca của hắn? Nếu là thật giết hắn, vạn nhất đụng phải Bắc Đẩu hội vậy quét kia nhưng làm sao bây giờ?

Về phần đám người của Dương Buru, lại là trong lòng giật mình, đại ca khi nào dính vào Bắc Đẩu hội? Nếu hắn nói là sự thật, như vậy hiện tại phản bội hắn, chẳng phải là sẽ phải gánh chịu Bắc Đẩu hội toàn diện tiêu diệt?

Về phần Lâm Báo, lại là nhạy cảm cảm thấy được mọi người biến hóa, sau đó liền nhìn đến thân ảnh của hắn nhảy mất vọt ra ngoài, cơ hồ là chớp mắt thời gian, đã đi tới trước người Dương Buru, sau đó một quyền liền hướng Dương Buru đâm tới.

Dương Buru kinh hãi, thân thể mập mạp kia lấy quỹ tích hoàn toàn vi phạm quy luật vật lý nhảy lên, một quyền nghênh hướng nắm đấm của Lâm Báo, nhưng là một quyền kia, thế nhưng đánh hụt.

Thân ảnh Lâm Báo, đã đi tới sau lưng hắn, một phen đè xuống đầu của hắn, liền như vậy dùng sức vặn một cái, sau đó Dương Buru cũng cảm giác được đầu của mình một trăm tám mươi độ xoay tròn, ngay sau đó hắn liền thấy khuôn mặt cương nghị tức sát kia của Lâm Báo.

"Phàm ca muốn ngươi chết, liền tính là Lãnh Trường Phong tự mình tiến đến, ngươi cũng phải chết!" Đây là câu nói sau cùng Dương Buru nghe được...

"Thình thịch!" Một tiếng, Dương Buru thân thể mập mạp nặng nề mà ngã trên mặt đất, đầu nhìn về phía Lâm Báo, hần như thế nào đều không rõ, Lâm Báo là lúc nào lên đến phía sau hắn.

Phản ứng của mình hắn là cũng đủ nhanh a.

Về phần những người khác, toàn bộ hít vào một ngụm khí lạnh, một đám ánh mắt nhìn về phía Lâm Báo đều tràn ngập hoảng sợ.

Báo Tử Đầu Lâm Báo, trong truyền thuyết thiên tài võ thuật, quả nhiên danh bất hư truyền...

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Khiếp sợ

Hơn trăm tên huynh đệ Hắc Báo bang một đám kính sợ nhìn Lâm Báo, ánh mắt tất cả đều là ánh mắt cuồng nhiệt, bọn họ đã thật lâu chưa từng nhìn thấy Lâm Báo xuất thủ, một ít huynh đệ mới gia nhập thậm chí chưa từng xem Lâm Báo ra tay, rất nhiều người đều là nghe qua truyền thuyết Lâm Báo, nhưng xưa nay không có gặp qua hắn ra tay, hiện giờ lại một lần nữa nhìn thấy hắn ra tay, hơn nữa vừa ra tay liền đem già heo ăn thịt hổ Dương Buru cho nhảy mất hạ gục, thực lực thế này, cường đại bậc này, sao không làm người phát cuồng.

So với đám người Hắc Báo bang cuồng nhiệt mà nói đám thuộc hạ Dương Buru lại là một đám sắc mặt tái nhợt, như vậy một cái khủng bố tồn tại, để bọn họ đánh như thế nào?

Chẳng sợ những người này rất nhiều đều là kẻ liều mạng, bọn họ không sợ bách tính, không sợ cảnh sát, nhưng là bọn họ lại sợ hãi người so với bọn họ càng mạnh càng bạo lực.

Lâm Báo, không thể nghi ngờ chính là một người như vậy.

Lúc này, chó nói lời nói của Dương Bưu không nhất định là thật sự, liên tính Lãnh Trường Phong thật sự là đại ca của hán thì thế nào?

Hắn đều đã chết, nhóm người mình liều mạng lại như thế nào?

Còn không bằng đầu hàng càng tốt một chút, liên tính Bắc Đẩu hội thật muốn trả thù Hắc Báo bang, cùng lắm thì sau chuyện này rời xa Minh Châu.

Về phần Trương Linh Linh cùng Triệu Từ Kỳ, đồng dạng về mặt kinh hãi nhìn Lâm Báo, các nàng đều không có nghĩ đến, cái nam nhân cường tráng này sẽ có thực lực khủng bố như vậy.

Chỉ có Tô Phàm về mặt đạm nhiên xoay người, từng bước một đi tới trước người Triệu Từ Kỳ, nhìn trên đầu Triệu Từ Kỳ còn đang đổ máu, nhẹ giọng thở dài một tiếng: "Đau không?"

"Không đau!" Triệu Từ Kỳ lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, chính là nàng vốn dĩ đổ máu quá nhiều, lại chịu một cước của Dương Bưu, bản thân rất là khó chịu, nếu không phải vẫn luôn ghi nhớ đại thù, sớm đã hôn mê bất tỉnh, lúc này mắt thấy Dương Bưu đã chết, tâm thần tức khắc buông lỏng, hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

Tô Phàm một phen đỡ Triệu Từ Kỳ, nhìn đầu nàng còn đang không ngừng đổ máu, nhẹ giọng nhắc đi nhắc lại một câu: "Đồ ngốc, có chuyện như vậy, người có thể nói rõ ràng chút a!"

Đáng tiếc ngất xỉu đi Triệu Từ Kỳ căn bản cũng không có nghe được câu này.

Đem Triệu Từ Kỳ bế lên, Lâm Báo sớm đã để cho người an bài xe, đưa bọn hắn đi bệnh viện trước, chuyện còn lại, lại là từ Lâm Báo tự mình đi xử lý.

Dương Bưu làm nhiều việc ác, chết cũng liên chết rồi, cũng sẽ không lật lên quá lớn sóng gió, về phần sẽ hay không dẫn tới Bắc Đẩu hội trả thù, hắn căn bản chưa từng quan tâm.

Tin tức lão đại công ty Hồng Đậu bị Lâm Báo - đại ca của Hắc Báo bang xử lý nhanh chóng truyền khắp toàn bộ trên đường cái Minh Châu thị, tất cả mọi người là cảm thấy rất ngỡ ngàng, cái công ty Hồng Đậu này là công ty cho vay nặng lãi, cùng sản nghiệp Hắc Báo bang luôn luôn là nước giếng không phạm nước sông, vô duyên vô cớ Lâm Báo xử lý Dương Bưu làm cái gì? Chẳng lẽ nói Hắc Báo bang tính toán phát triển vay nặng lãi?

Vẫn là Dương Bưu ở nơi nào đắc tội Lâm Báo?

Bất quá mặc kệ nguyên nhân gì, đối với người trên đường mà nói này cũng không tính là cái đại sự gì, công ty Hồng Đậu, cũng bất quá là một cái bang phái cỡ nhỏ mà thôi, diệt cũng liền diệt, ai sẽ đem nó để ở trong lòng.

Bất quá đối với một ít người mà nói, công ty Hồng Đậu hủy diệt, lại là một kiện sự tình cực kì trọng đại.

Hội sở Bắc Đẩu Thất Tinh, hộp đêm xa hoa nhất tối cao nhất toàn bộ Bắc thành, chỗ này trừ bỏ ăn uống, dùng chân, KTV, nhà tắm hơi, còn có một cái sông bạc ngầm lớn nhất Bắc thành, có thể không chút nào khoa trương, chỉ cần người có tiền, ở chỗ này liền có thể hưởng thụ được hết thảy, mà ở trong đó, mỗi một ngày buôn bán ngạch đều là lấy giá trị trăm vạn thậm chí ngàn vạn, này còn không bao gồm thu nhập của sông bạc ngầm.

Chỗ này, càng là tổng bộ của Bắc Đẩu Hội - đệ nhất đại bang phái có tiếng ở Bắc thành.

Lúc này, hội sở Bắc Đẩu Thất Tinh, trong một cái phòng siêu cấp xa hoa ở lầu cao nhất, một người nam tử thân xuyên tây trang màu đen, tóc chải chỉnh chỉnh tề tề, còn mang theo một cái mắt kiếng gọng vàng đang ngồi ở trên ghế lão bản, lạnh lạnh nhìn trong tay một ít tư liệu, những tài liệu này, đúng là kỹ càng tỉ mỉ ghi chép lại toàn bộ chuyện phát sinh vào buổi trưa ở công ty Hồng Đậu, bao gồm chân tướng.

"Cái Dương Bưu này, quả nhiên là bần nhão không trét tường được, lấy tài phú hiện tại của hắn, muốn bao nuôi cái dạng gì nữ nhân không được, hết lần này tới lần khác muốn khai thác thủ đoạn kịch liệt như vậy, giết người, bầm thây, chuyện như vậy hắn thế nhưng cũng dám làm? Thật sự là tự gây nghiệt thì không thể sống!"

Xem hết ở tư liệu trong tay, nam tử oán giận đem tư liệu nện ở trên bàn công tác.

Công ty Hồng Đậu a, kia chính là công ty vay nặng lãi hắn âm thầm nâng đỡ lên a, đừng nhìn công ty Hồng Đậu nhỏ, chính là mỗi tháng lợi nhuận đều là lấy ngàn vạn mà tính, kia vẫn là thuần lợi nhuận, cùng Bắc Đẩu Thất Tinh làm buôn bán ngạch hoàn toàn khác biệt.

Hội sở Bắc Đẩu Thất Tinh một ngày tiêu thụ kim ngạch rất lớn trăm vạn thậm chí ngàn vạn, một tháng tiêu thụ kim ngạch tuyệt đối chục ngàn vạn, chính là tiêu xài cũng là cực lớn, mặc kệ là chi phí, vẫn là tiền boa người phía dưới, hoặc là tiền nộp lên trên đả thông quan hệ, đều không phải là một số lượng nhỏ, mỗi tháng có thể cho hắn đem đến vài chục ngàn vạn, mà cái công ty vay nặng lãi không đáng chú ý này đâu, mỗi tháng lợi nhuận đều là ngàn vạn mà tính a, trừ bỏ sông bạc thu nhập, cái công ty kia cơ hồ là bộ phận sản nghiệp của hắn kiếm lợi nhiều nhất, hiện giờ cứ như vậy bị người đập, cái này làm cho hắn như thế nào không giận?

"Hội trưởng, Dương Bưu lại là tự gây nghiệt thì không thể sống, nhưng là rốt cuộc cũng vì chúng ta kiếm lời không ít tiền, hiện giờ hắn bị Lâm Báo làm thịt, công ty Hồng Đậu cũng bị xử lý, việc này cũng không thể cứ như vậy a!" Lúc này, một người người trung niên khoảng bốn mươi tuổi đứng ở phía trước nam tử mở miệng nói.

Người này có một trương mặt chữ quốc, thân cao ước chừng tầm 1m9, nhìn như cường tráng, tràn ngập lực nổ mạnh, chính là trên thực tế hắn am hiểu nhất lại không phải đánh nhau, mà là mưu trí, ở trên đường, hắn cũng có một cái danh hào làm vô số người nghe tin đã sợ mất mật, Huyết Hồ. Đại biểu

cho huyết tinh cùng giao hoạt.

Năm đó trên đường phố Bắc thành có một cái Thiên Long bang một thời cực thịnh, chính là ở dưới âm mưu của hán ngán người chưa đầy ba tháng thời gian hồi phi yên diệt.

Huyết Hồ chi danh cũng bắt đầu từ lúc đó vang vọng toàn bộ Minh Châu * *.

Mà có thể bị hán gọi là hội trưởng, trên đường phố toàn bộ Minh Châu thị cũng chỉ có một người mà thôi.

Đúng là Bắc Đẩu hội hội trưởng Lãnh Trường Phong.

Chỉ là Lãnh Trường Phong ăn mặc khéo léo, diện mạo văn nhã, nhìn qua nói là một cái lão đại hắc bang, còn không bằng nói là một cái thư sinh văn nhã.

"Không tồi, chuyện này xác thực không thể cứ như vậy cho qua, làm Tiêu Đằng vào đi, nếu hán là người Âu Dương thiếu gia đề cử, dù sao cũng nên có chút bản lĩnh mới đúng, chuyện này khiến cho hán đi trước thử một chút thái độ của Lâm Bảo đi!"

Lãnh Trường Phong nhẹ giọng thở dài một tiếng, thời điểm lúc trước Âu Dương Minh Tu đem Tiêu Đằng xếp vào bọn thủ hạ, hán liền hiểu tâm tư nhị thiếu gia Âu Dương gia, bất quá khi đó hán tuy rằng có ý định ra tay với Lâm Bảo, nhưng cũng không có xung đột trực tiếp, chỉ là tạm thời đáp ứng, nơi nào nghĩ tới lúc này mới cũng không lâu lắm, Lâm Bảo liền trực tiếp chặt đứt một hạng thu nhập lớn nhất của hán, cái này làm cho hán làm sao có thể lại nhịn xuống.

"Ân, đứa nhỏ này có chút đầu óc, ta lập tức đưa hán lại đây!" Huyết Hồ nhẹ gạt đầu, làm quân sư của Bắc Đẩu hội, tin tức hán biết thậm chí so với Lãnh Trường Phong còn nhiều hơn, đối với lai lịch của Tiêu Đằng, hán chính là biết đến nhất thanh nhị sở, lúc này, còn không phải thời cơ tốt nhất thả ra Tiêu Đằng sao?

Liên tính trên đường những người khác biết, cũng chỉ nói là Âu Dương gia tộc muốn mượn đao giết người, sẽ không liên tưởng đến dụng ý chân chính bọn họ đối phó Lâm Bảo là bởi vì công ty Hồng Đậu.

Nhìn đến Huyết Hồ xoay người rời đi, Lãnh Trường Phong nhẹ giọng thở dài một tiếng: "Lâm Bảo, vốn không muốn cùng người là địch, chính là người đây là đang bức ta a!" Lãnh Trường Phong vừa nói một quyền thật mạnh nện ở trên bàn công tác, bàn làm việc từ gỗ lim chế thành kia, thế nhưng xuất hiện một đạo vết rạn thật sâu...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Mua nhà (1)

Tô Phàm tự nhiên không biết Quý Vương Tiêu Đằng đã đầu phục Bắc Đẩu hội, đem Triệu Tử Kỳ đưa đi bệnh viện, tiến hành toàn diện kiểm tra trị liệu lúc sau, xác định Triệu Tử Kỳ không có gì đáng ngại, lại đem tất cả tiền nằm bệnh viện thanh toán một lần sau đó, liền như vậy rời đi bệnh viện.

Trong tay hán, còn cầm lấy giấy nợ do Lâm Bảo lục soát được từ công ty Hồng Đậu, đây chính là giấy nợ phụ thân Lục Cẩm tự tay ký, hiện giờ sự tình làm xong, cũng nên đưa cho hán rồi đi?

Lục Chính Văn? Hi vọng lúc này đây người có thể đường đường chính chính làm người.

Trong lòng nghĩ, Tô Phàm lái chiếc xe Hummer lấy từ chỗ Lâm Bảo lần nữa đi tới nhà Lục Cẩm, vừa mới xuống xe, liền nhìn đến cả nhà Lục Cẩm đều từ trong biệt thự đi ra, khi nhìn đến là chính mình, mấy người trên mặt rõ ràng hiện lộ ra một mặt kinh ngạc.

"Tô Phàm? Đây... Đây là xe của người?" Lục Chính Văn tuy rằng hiện giờ nhà chỉ có bốn bức tường, chính là rốt cuộc đã từng cũng coi như là tiểu tư sản, ánh mắt vẫn phải có, biết chiếc xe Hummer đã ngừng sản xuất này lúc trước liền giá trị ba trăm vạn trở lên, đến thời điểm hiện tại, càng không phải là có tiền có thể mua được, Tô Phàm có thể lái chiếc xe như vậy, gia cảnh khẳng định không tồi, nói không chừng hán thật đúng là có khả năng giúp mình trả hết số tiền vay nặng lãi.

"Úc, đây là của một cái bằng hữu, Lục bá bá, đây là giấy vay nợ của người!" Tô Phàm thuận miệng nói, sau đó đem giấy nợ lục soát được từ công ty Hồng Đậu đưa cho Lục Chính Văn.

Khi nghe đến Tô Phàm nói chiếc xe Hummer là của bằng hữu, vốn dĩ không có ôm hi vọng lớn Lục Chính Văn trong lòng đã hoàn toàn thất vọng, rốt cuộc, liền xe Hummer đều là mượn tới, như vậy kia hơn hai ngàn vạn lại thể nào khả năng giúp mình trả?

Nhưng khi Tô Phàm xuất ra giấy nợ, nhìn thấy phía trên giấy nợ đúng là chính mình tự tay kí tên, Lục Chính Văn cả người đều ngẩn người.

"Này..." Sau đó đoạt lấy giấy nợ, về mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn tờ giấy nợ, sao có thể? Kia chính là hơn hai ngàn vạn? Hắn thế nhưng thật sự giúp mình trả?

"Yên tâm đi, đây là sự thực!" Tô Phàm nhàn nhạt nói.

"Ta... Ta..." Lục Chính Văn đương nhiên biết đây là sự thực, chữ ký kia đúng là chính mình tự tay ký, hắn chỉ là cảm thấy có chút khó có thể tin, trong lúc nhất thời kích động thế nhưng không biết nói cái gì.

Mẫu thân Lục Cẩm cũng ở ngay lúc này lao đến, nhìn chứng từ phía trên tờ giấy nợ, trong mắt đồng dạng là bộ dáng kinh hãi.

"Tô Phàm..." Chỉ có Lục Cẩm đi tới trước mặt Tô Phàm, nhìn Tô Phàm cao hơn chính mình nửa cái đầu, trong mắt ẩn ẩn có nước mắt đang nhấp nháy.

Hắn chỉ là học sinh của mình, hai người nhận thức thời gian thậm chí không hơn hai tháng, chính là lúc này đây lại thay người nhà của mình trả hơn hai ngàn vạn nợ nần, kia chính là hơn hai ngàn vạn a.

Có lẽ với hắn mà nói, hơn hai ngàn vạn cũng không tính cái gì, nhưng đối với cả nhà Lục Cẩm mà nói, đây tuyệt đối là tiền cứu mạng, nếu như không có Tô Phàm hỗ trợ, không biết kết cục của nàng sẽ ra sao?

Một cái ân tình lớn như vậy, làm nàng như thế nào đi trả lại?

"Ha ha, Lục lão sư, không cần để trong lòng, này không phải chuyện gì to tát, người nếu là thực sự bán khoán, về sau thường xuyên phụ đạo Anh ngữ cho ta là được rồi!" Tô Phàm tự nhiên biết Lục Cẩm muốn nói cái gì, trực tiếp mỉm cười nói.

"Ân, về sau mặc kệ có chuyện gì, lão sư đều nhất định toàn lực giúp người!" Lục Cẩm thực sự không biết nói cái gì, lập tức chỉ là dùng sức nhẹ gật đầu, giờ khắc này, cái học sinh Tô Phàm này lại cơ hồ đồng đẳng với phụ mẫu tái sinh của nàng, nàng đã âm thầm thề, về sau nhất định dụng tâm dạy học cho Tô Phàm.

"Hắc hắc, Lục lão sư tốt nhất, đúng rồi, chỗ này có hay không biệt thự được trùng tu sạch sẽ lại không có người ở?" Tô Phàm cười hắc hắc nói.

"Hắn là có đi, bất quá người hỏi cái này làm cái gì?" Lục Cẩm nhẹ gật đầu.

"Đương nhiên là mua lại, ta trước đó không phải đã nói với người sao? Ta là tới xem nhà..." Tô Phàm mỉm cười nói.

Chẳng sợ trước đó lấy một cái có nói dối, chính là mình nếu là tại đây mua nhà, này đã có thể không phải nói dối.

Lại nói, có thể cùng mỹ nữ lão sư Lục Cẩm làm hàng xóm, cảm giác này nhất định không tồi, đặc biệt là lúc buổi tối, nếu là chính mình cần đơn độc phụ đạo, sợ là nàng nhất định sẽ không cự tuyệt đi?

Hắc hắc...

"Vậy được rồi, chỉ là hiện tại đã trễ như vậy, cũng không biết bộ phận bán cao ốc bên này..."

"Không có việc gì không có việc gì, ta có số điện thoại của quản lý phục vụ khách hàng bộ phận bán cao ốc, hiện tại là giới thiệu cho hắn mỗi buôn bán, hắn nhất định sẽ rất cao hứng!"

Lục Cẩm còn có chút khó xử, rốt cuộc hiện tại là buổi tối, người ta bộ phận bán cao ốc đã sớm tan việc, lúc này cũng không biết có thể xem nhà không?

Chính là nàng mới nói một nửa, mẫu thân nàng đã hưng phấn đã đi tới, hưng phấn mà nói.

Hai người cuối cùng từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, vừa ra tay liền giúp bọn họ trả hơn hai ngàn vạn a, này nhưng tuyệt đối là khoản tiền lớn a, hơn nữa Tô Phàm mặc kệ diện mạo, vẫn là ngôn hành cử chỉ, đều có thể xưng nhân tuyển tốt nhất, có nam hài tử như vậy làm con rể của mình, kia chính là phúc khí đã tu luyện ba đời.

Lục Cẩm lớn tuổi một chút tính cái gì? Chưa từng nghe qua Nữ đại tam ôm gạch vàng sao? Hơn nữa hắn nếu là đối với Lục Cẩm không có hứng thú, sẽ giúp bọn họ trả hơn hai ngàn vạn? Sẽ có ý ở chỗ này mua nhà?

Chỉ đơn giản là quan hệ thầy trò sao?

Này lừa quỷ đi thôi?

Không thể không nói, ở một số phương diện, này đó người đã có tuổi, nhìn vấn đề vẫn là nói trúng tim đen.

Lúc nói chuyện, mẫu thân Lục Cẩm đã gọi điện thoại cho quản lý bộ phận bán cao ốc, đây chính là con rể tương lai vì tiếp cận nữ nhi mình mà làm ra cử động này, chính mình không phối hợp một chút sao được?

Bởi vậy mười lăm phút sau Tô Phàm bao gồm cả nhà Lục Cẩm xuất hiện ở một tòa biệt thự cách tòa biệt thự nhà Lục Cẩm không đến ba trăm mét.

Đây là một tòa biệt thự cỡ nhỏ ba tầng lầu, tuy rằng diện tích kiến trúc xây dựng không lớn, nhưng là đất chiếm diện tích cực lớn, ước chừng có hơn một ngàn mét vuông, trừ bỏ có một cái thảm thực vật to, còn có một cái bể bơi ngoài trời, công lớn biệt thự còn trồng hai cây hoa quế ít nhất có lịch sử ba trăm năm, lúc này chính vào kim thu tháng mười, mùi hoa quế tràn ngập toàn bộ biệt thự.

Chỉ là lần đầu tiên nhìn thấy, Tô Phàm liền thích nơi này.

Cho nên...

"Không cần nhìn, liền nơi này đi, bao nhiêu tiền?" Tô Phàm hướng thẳng đến quản lý hỏi.

"A..." Đừng nói quản lý bộ phận bán cao ốc, ngay cả Lục Cẩm người một nhà cũng là sững sốt, lúc này mới tới cửa mà thôi, liền mua rồi?

"Ta nói tòa biệt thự này bao nhiêu tiền!" Tô Phàm lặp lại một câu.

"Úc, này một tòa tổng giá trị là ba ngàn bảy trăm vạn, nếu ngài thể chấp trước có thể ưu đãi ba phần trăm, nếu ngài là trả đủ một lần..."

"Cho người bốn ngàn vạn, trong phòng còn thiếu những thứ gì ngày mai bổ sung đủ cho ta, ta yêu cầu trước xế chiều ngày mai vào ở!" Không đợi đối phương nói xong, Tô Phàm đã ngắt lời nói.

"A..." Quản lý bộ phận bán cao ốc hoàn toàn tròn tròn mắt, chính mình còn chưa nói chính sách ưu đãi đâu? Liền trực tiếp mua rồi? Còn thêm ba trăm vạn?

Về phần nói còn thiếu thứ gì, tòa biệt thự này vốn là của một vị ngôi sao ca nhạc nổi danh nào đó ở trong nước mua lại, tất cả trang trí đều là cực kì xa hoa, tất cả đồ dùng hàng ngày cũng là cái gì cần có đều có, bất quá về sau nghe nói có vị tiên sinh coi bói nói cho vị ngôi sao ca nhạc này, phòng này phong thủy cùng thuộc tính của nàng không hợp, cho nên nàng mới tính toán bán ra, còn hứa hẹn cho chính mình ba phần trăm hoa hồng.

Chỗ này cái gì cũng không thiếu, chỉ là thiếu một ít quần áo, hiện tại được nhiều hơn ba trăm vạn, chính mình chỉ cần bổ sung một chút đồ vật, đây chính là kiếm lớn a.

Thiên hạ thật sự có chuyện tốt như vậy?

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Mua nhà (2)

"Ta nói người rốt cuộc bán hay không?" Tô Phàm vẻ mặt không kiên nhẫn.

"Bán, đương nhiên bán, ta cái này đi chuẩn bị hợp đồng..." Quản lý bán cao ốc vừa dứt lời, đã "Vèo" một tiếng vọt ra ngoài, đối với khách hàng lớn như vậy, cũng không dám lãnh đạm...

Thẳng đến thân ảnh quản lý bán cao ốc hoàn toàn biến mất, Lục Cẩm người một nhà lúc này mới phản ứng lại đây.

Cái này liền mua?

Này liền bên trong đều chưa có xem

Bốn ngàn vạn a, kia chính là bốn ngàn vạn a, biệt thự nơi này giá cả một bộ cũng liền chỉ cỡ ngàn vạn, liền tính trùng tu xong, cũng nhiều nhất hai ngàn vạn, hiện tại người dùng bốn ngàn vạn giá cả? Này cũng quá thổ hào đi?

"Ha ha, đi trước bên trong xem một chút đi, giá trị mấy ngàn vạn, hẳn là sẽ không quá kém!" Tô Phàm lại không có cảm giác như vậy, dẫn đầu đi vào.

Phụ mẫu Lục Cẩm liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đã đều bị kinh hi thay thế, một hài tử cỡ nào tốt, vì tiếp cận chính mình nữ nhi, ra tay như vậy hào phóng? Bốn ngàn vạn a, cũng chính là một câu nói, nhà hẳn rốt cuộc có nhiều tiền?

Về phần Lục Cẩm, lại là nhẹ giọng thờ dài một tiếng, nàng đã hoàn toàn không hiểu rõ Tô Phàm muốn làm cái gì.

Một đoàn người tiến vào biệt thự, phát hiện biệt thự trang trí cũng không như trong tưởng tượng xa hoa xa xỉ, ngược lại nhìn qua có chút giản lược.

Mẫu thân Lục Cẩm càng là một mặt đau lòng, phong cách chỉnh trang như vậy cũng muốn bốn ngàn vạn?

Nhưng thật ra phụ thân Lục Cẩm ánh mắt sáng rực lên.

"Không tồi không tồi, thuần thiên nhiên hoa cương đá cẩm thạch, cực phẩm gỗ lim Canada, liền đèn treo này cũng là bảo thạch thủy tinh hay dùng làm mặt dây chuyền, vẫn là chính phẩm, không tồi không tồi..." Mới vừa vào cửa, Tô Phàm liền tự mình thưởng thức.

Nơi này trang trí tuy rằng nhìn như giản lược, nhưng tất cả vật dụng đều là thượng phẩm, xem toàn thể có vẻ đại khí, đoan trang, ấm áp, vừa nhìn liền biết nguyên bản chủ nhân phẩm vị thực cao.

Nghe được Tô Phàm giảng giải, phụ thân Lục Cẩm đôi mắt lại là sáng lên, có thể thuận miệng nói ra nhiều đồ vậy như vậy, đủ để chứng minh Tô Phàm là cái người có kiến thức, người không có nhận qua giáo dục tốt không có khả năng biết nhiều như vậy.

Xem ra, hắn cũng không phải là bình thường nhà giàu mới nổi a!

Nếu là hắn làm con rể của mình, đây tuyệt đối không tồi.

Liền như vậy một lát sau, quản lý bán cao ốc đã hấp tấp chạy về, cầm trong tay một đồng lớn hộp đồng văn kiện.

"Tiên sinh, ngài nhìn xem, đây là tất cả thủ tục, lúc đầu chủ thuê nhà đã ký xong, hiện tại chỉ cần ngài ký tên, nơi này hết thảy chính là của ngài!" Quản lý bán cao ốc thái độ kia cực kỳ cung kính.

Tô Phàm tùy ý nhìn một chút hộp đồng, sau đó ào ào ký vào tên của mình.

"Được rồi, nói cho ta một cái tài khoản đi, ta gọi người đem tới cho người!" Tô Phàm trên người nhưng thật ra có một cái thẻ, bất quá tiền cũng không nhiều, cũng không có thói quen tùy thân mang theo chi phiếu.

"Được rồi, được rồi!" Quản lý bán cao ốc liên tục gật đầu, nhanh chóng đưa ra một cái tài khoản.

Tô Phàm móc điện thoại ra, nhanh chóng bấm số di động của Tô Viện Viện.

"Uy, tỷ a, ta ở bên này mua căn biệt thự, hao tốn bốn ngàn vạn, người giúp ta trả qua cái tài khoản này đi..."

"Tốt!" Tuy nói gần nhất Vân Phàm tập đoàn đã chịu các phương diện chèn ép, chính là đối với đại tập đoàn tài sản vượt qua trăm tỷ mà nói, mấy ngàn vạn thật sự không tính là cái gì, cho nên một phút sau, quản lý bán cao ốc đã nhận được tin nhắn gửi đến, tiền đã chuyển đến trong tài khoản.

Nhìn đến trên tin nhắn kia liên tiếp con số 0, quản lý bán cao ốc kia kêu một cái kích động, đây tuyệt đối là một căn nhà hân bán nhanh nhất, từ xem nhà đến mua nhà tổng cộng bỏ ra không đến nửa giờ.

Giờ phút này, Tô Phàm ở trong lòng của hân quả thực chính là thần tài hạ phàm.

"Được rồi, người làm việc của người đi, mặt khác, căn biệt thự vừa rồi thiếu một vài thứ, người cũng cùng nhau bổ sung nội thất đi, nếu không đủ tiền, lại hỏi ta!" Nghĩ tới nhà Lục Cẩm chỉ có bốn bức tường, Tô Phàm lần nữa mở miệng nói.

"Đủ rồi, đủ rồi, tuyệt đối đủ rồi, ngày mai nhất định làm được..." Quản lý bán cao ốc liên tục gật đầu.

"Tô Phàm..." Lục Cẩm có chút nóng nảy, Tô Phàm đã giúp bọn họ cái ân lớn nhất, hiện tại còn muốn giúp bọn họ mua sắm đồ dùng trong nhà, này...

"Yên nào yên nào, việc nhỏ, việc nhỏ, đúng rồi, phòng này thoạt nhìn cái gì cũng có, chính là thiếu khuyết một chút dụng cụ sinh hoạt, ta xem đêm nay các người không bằng liền ở đây một đêm đi, ta đi mua chút đồ dùng hàng ngày..." Tô Phàm biết Lục Cẩm muốn nói gì, trực tiếp đánh gãy nàng.

"Tiểu Phàm, người giúp cả nhà chúng ta ân tình lớn như vậy, như thế nào có thể cho người đi, người cùng tiểu Cẩm trước ngồi, ta và bá phụ của người đi mua thì tốt rồi, người đã già, phải hoạt động nhiều một chút!" Mẫu thân Lục Cẩm đã cười đến không khép miệng được, nhìn xem con rể tương lai này, nhiều sắc sảo, có bao nhiêu sáng khoái?

Vừa nói, một bên đẩy Lục Chính Văn liền hướng ra phía ngoài đi đến, nàng là quyết định chú ý cho hai người sáng tạo cơ hội đơn độc chung đụng.

Rất nhanh, trong phòng khách to như vậy liền chỉ còn lại Tô Phàm cùng Lục Cẩm.

Lúc này Lục Cẩm còn ăn mặc bộ đồ công sở ở trường học, to lớn bộ ngực cơ hồ muốn áo thùng mà ra, tất chân màu đen tràn ngập dụ hoặc mị lực, đặc biệt là ánh đèn chiếu rọi xuống, thể nhưng tăng thêm một loại dụ hoặc, cho dù là Tô Phàm, thể nhưng cũng không nhịn được âm thầm nuốt nuốt nước miếng.

Này Lục Cẩm thật đúng là càng xem càng mỹ lệ.

"Tô Phàm, người hân là còn không có ăn cơm đi?" Lúc này, Lục Cẩm ngược lại có chút không được tự nhiên.

"Ngạch, cái này hình như vậy!" Tô Phàm sờ sờ cái mũi, sau khi tan học chính mình liền một đường chạy vội tới, lại đi một chuyến công ty Hồng Đậu, thật đúng là chưa ăn cơm.

"Vậy chúng ta đi ra ngoài ăn bữa cơm đi? Ta mời!" Lục Cẩm mỉm cười nói, vốn dĩ trong nhà nấu cơm sẽ tốt một chút, chính là nhà nàng đồ dùng trong nhà gì đó đều không có, căn biệt thự này tuy rằng có, tuy nhiên lại không có nguyên vật liệu, chỉ có thể đi bên ngoài ăn.

"Tốt!" Hiện tại bụng quả thực đói bụng, Tô Phàm nhẹ gật đầu.

Nửa giờ sau, Tô Phàm lái chiếc Hummer chở Lục Cẩm đi tới một cái nhà hàng cao cấp gần đây.

Đem xe ngừng ở ven đường, hai người cùng nhau đi tiến vào phòng ăn.

Sớm có người phục vụ tiến lên đón, đem hai người mời đến một cái chỗ ngồi bên cạnh ngồi xuống, hai người đều không phải là người kén ăn, rất nhanh gọi lên một chút đồ ăn.

"Tô Phàm, người có bạn gái sao?" Thừa dịp đợi mang thức ăn lên, Lục Cẩm bỗng nhiên mở miệng hỏi.

"Không có đâu, chẳng lẽ Lục lão sư định giới thiệu bạn gái cho ta? Vẫn là nói Lục lão sư tính toán làm bạn gái của ta?" Tô Phàm hơi hơi sững sờ sau thuận miệng trêu chọc nói.

"Người tiểu gia hóa này, nghĩ cái gì đâu? Lão sư ta đều hai mươi sáu, làm sao có thể làm bạn gái của người?" Lục Cẩm tức khắc mắt tròn trắng, nàng cũng chỉ là tùy tiện hỏi một chút, nơi nào nghĩ tới Tô Phàm cái gia hóa này cũng dám trêu chọc bản thân.

"Hắc hắc, hai mươi sáu thì thế nào, ta chính là thích nhất Lục lão sư như vậy loại hình ngự tỷ..." Tô Phàm thẳng thắn nói.

Đối mặt lời nói trắng trợn của Tô Phàm, Lục Cẩm trên mặt nổi lên một mặt đỏ ửng, tức giận trừng nhìn nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, chính là vừa mới ngẩng đầu một cái, liền nhìn đến sau lưng Tô Phàm có một đôi nam nữ đang đi tới, sắc mặt hơi đỏ một chút.

"Làm sao vậy?" Tô Phàm liếc mắt một cái nhìn ra Lục Cẩm biến hóa.

"Không... Không có việc gì!" Lục Cẩm nhanh chóng cúi đầu xuống, hiển nhiên không muốn bị nhận ra.

Chính là thường thường không như mong muốn, một trận kinh nghi giọng nữ sau lưng Tô Phàm vang lên: "A, này không phải Lục Cẩm sao?"

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Vả mặt không phải như vậy đánh

Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một nam một nữ đã đi tới, nam lớn lên còn tính không tồi, ăn mặc một bộ âu phục khéo léo huu nhân, trên mặt tản ra nụ cười tự tin, vừa thấy chính là một cái nhân sĩ thành công.

Nữ lớn lên cũng rất xinh đẹp, một đầu bóng qua tóc quấn cuộn tại sau đầu, lộ ra một trương khuôn mặt yêu mị, một bộ quần áo váy dài, nâng đỡ ra dáng người có lỗi có lỗi, chẳng qua trên mặt nàng lộ ra loại thần thái cao cao tại thượng kia làm Tô Phàm trong lòng rất là khó chịu.

"Ha ha, Lý Xảo, người cũng ở chỗ này à!" Đối phương đã nhận ra chính mình, Lục Cẩm cũng không có biện pháp giả bộ như không nhìn thấy, đành phải từ trên chỗ ngồi đứng lên, hướng tới đối phương gượng cười nói.

"Àn, thật sự là thật trùng hợp, sớm muốn liên hệ người, nhưng vẫn luôn không có phương thức liên lạc người, không nghĩ tới ở chỗ này đụng phải..." Nữ nhân gọi là Lý Xảo cũng là ha ha cười nói.

"Liên hệ ta?" Lục Cẩm sững sờ, nàng cùng nữ nhân này từ khi bắt đầu đi học quan hệ liền chẳng ra sao cả.

"Đúng a, này không phải tốt nghiệp mấy năm sao? Lâm Phong tổ chức cái tụ hội, liền liên lạc các vị đồng học thời đại học, liên lạc hơn mười người, chính là vẫn luôn không có liên hệ được người, ai có thể nghĩ tới ở chỗ này gặp được người, đi thôi, cùng chúng ta đi vào tham gia tụ hội đi? Lâm Phong đã đến rồi, hẳn hiện tại sống đến khá tốt, sắp cưới nữ nhi của chủ tịch Lam Thiên tập đoàn, hiện giờ đã là Lam Thiên tập đoàn phó tổng giám đốc hành chính!" Lý Xảo ha ha cười nói.

Lục Cẩm cau mày? Lâm Phong? Cái nam nhân thương tổn chính mình sâu nhất kia, hẳn vẫn là kết hôn sao?

"À, đã quên giới thiệu, đây là vị hôn phu của ta, Vương Khắc, tổng tài hành chính Mị Lực Xan Âm Văn Hóa tập đoàn, lão công, đây là đồng học thời đại học của ta Lục Cẩm, năm đó chính là hoa khôi của lớp chúng ta!"

"Ha ha, chào Lục tiểu thư!" Vương khắc chủ động hướng tới Lục Cẩm vươn tay phải.

"Xin chào!" Lục Cẩm duỗi tay dựng một chút, liền nhanh chóng rút tay về.

"Vị này là..." Vương khắc nhìn về phía Tô Phàm.

"Úc, ta là bạn trai Lục Cẩm, Tô Phàm!" Không đợi Lục Cẩm mở miệng giải thích, Tô Phàm đã chủ động đứng lên, cầm tay Vương Khắc.

"Ha ha, không nghĩ tới Tô huynh đệ còn trẻ như vậy!" Vương Khắc ngẩn người, Tô Phàm nhìn qua cũng liền hai mươi tuổi, thế nhưng là bạn trai của Lục Cẩm?

"Ha ha, Vương huynh không biết a, kỳ thật ta năm nay đã ba mươi tuổi, chỉ là lớn lên trẻ một chút!" Tô Phàm cười ha ha nói.

Hắn nơi nào nhìn không ra, cái Lý Xảo này rõ ràng cùng Lục Cẩm bất hòa, hôm nay trùng hợp gặp gỡ Lục Cẩm, muốn đá kích Lục Cẩm.

Lam Thiên tập đoàn, kia cũng là tập đoàn có tài sản hơn trăm triệu, về phần cái Mị Lực Xan Âm Văn Hóa tập đoàn này, cũng là Minh Châu thị đại tập đoàn, tuy rằng không bằng Vân Phàm tập đoàn loại này tài sản hơn trăm tỷ, nhưng bản thân cũng có tài sản vài trăm triệu, đối với đại đa số tầng lớp cấp cao mà nói, tuyệt đối là quái vật khổng lồ, cao không thể chạm.

Nữ nhân bình thường có thể gả cho nam nhân như vậy, cũng coi như là gả vào hào môn.

"Ha ha, Tô huynh đệ thật biết nói đùa, bất quá đã gặp nhau chính là duyên phận, cùng nhau đi vào chơi đi?" Vương Khắc ha ha cười nói.

"Tốt, ta đang nghĩ quen biết một chút đồng học của Lục Cẩm đâu!"

"Tô Phàm..." Lục Cẩm còn không có từ Tô Phàm thừa nhận là chính mình bạn trai phục hồi tinh thần lại, liền nghe được hắn đáp ứng đi tham gia tụ hội, vội vàng muốn cự tuyệt, rốt cuộc, nàng thật sự không nghĩ gặp lại nam nhân kia, chính là lời nói còn không có nói ra miệng, đã bị Tô Phàm đánh gãy.

"Tụ hội sao, đi thôi!" Lúc nói chuyện đã dắt tay nhỏ của Lục Cẩm.

Lục Cẩm muốn giãy dụa, nhưng là ngay trước mặt Lý Xảo, lại cảm thấy tránh ra khỏi sẽ rất đã thương mặt mũi Tô Phàm, nghĩ tới hắn đối tốt với mình, đành phải tùy ý hắn bắt lấy chính mình tay nhỏ.

"Ha ha, kia cùng nhau đi đi!" Lý Xảo cũng là cười ha ha, kéo cánh tay Vương Khắc ở phía trước dẫn đường.

Lục Cẩm bất đắc dĩ, đành phải tùy ý Tô Phàm nắm tay đi theo.

"Lão công, người nói người bạn trai kia của Lục Cẩm thế nào?" Đi ở phía trước, Lý Xảo lặng lẽ hỏi.

Năm đó thời điểm ở trường học, Lục Cẩm khắp nơi đều dè dặt ép nàng một đầu, hiện giờ thật vất vả tìm một cái vị hôn phu cao phú soái, nàng đương nhiên muốn bảo thù năm đó bị chèn ép, nhưng nếu là bạn trai Lục Cẩm so với chính mình lão công còn muốn xuất sắc, vậy chính mình không phải bị vả mặt sao?

"Bạn trai? Ha ha, tên kia nhiều nhất bất quá hai mươi tuổi, chênh lệch năm sáu tuổi, làm sao có thể là bạn trai, nói không chừng là học sinh của nàng đâu? Một cái học sinh, người cảm thấy như thế nào?" Vương Khắc về mặt khinh thường.

"Ha ha, vậy ta an tâm!" Lý Xảo hoàn toàn yên lòng, trong chốc lát các bạn học đều tới liền có thể làm Lục Cẩm khó chịu.

Bốn người cùng nhau đi vào sương phòng cao cấp nhất trong nhà hàng, thời điểm bọn hắn đến, trong sương phòng đã có hơn hai mươi cái nam nam nữ nữ.

Khi nhìn đến Lý Xảo cùng Vương Khắc tiến tới, rất nhiều người chủ động tiến lên chào hỏi, Vương Khắc, đây chính là tổng tài Mị Lực Xan Âm Văn Hóa tập đoàn a, cũng là toàn bộ tập đoàn thiếu đông gia, bọn họ tuy rằng gia thế không tồi, chính là cùng hắn so ra vẫn là có chênh lệch rất lớn, về phần những nữ sinh kia, thời điểm đang xem đến Lý Xảo, đều tràn ngập thần sắc hâm mộ, ai bảo người ta tìm một cái hảo lão công đâu?

Chào hỏi lúc sau, mọi người mới phát hiện Lục Cẩm thế nhưng cũng tới.

"Lục Cẩm?" Rất nhiều người phát ra kinh hô, đặc biệt là một ít nam sinh, năm đó Lục Cẩm chính là hoa khôi của lớp học, người theo đuổi nàng cũng không ít.

Lục Cẩm cứ việc cảm thấy rất không được tự nhiên, nhưng vẫn là mỉm cười cùng mọi người chào hỏi.

"Ài, Lục Cẩm, đây là bạn trai của người phải không? Như thế nào cũng không giới thiệu một chút?" Một ít nữ sinh hay gây sự đã mở miệng nói, các nàng cùng Lý Xảo trong lòng giống nhau.

Năm đó đối với Lục Cẩm là các loại hâm mộ đồ kị hận, hiện giờ ra xã hội, tất cả mọi người lẫn lộn đến không tòi, ít nhất người tới tham gia lần tụ hội này đều không tòi, kém nhất cũng là quản lí chi nhánh công ty lớn, lương một năm ít nhất cũng là trăm vạn mà tính, mà Lục Cẩm nghe nói là một cái lão sư, một cái lão sư tiền lương lại cao có thể có cái tiền đồ gì?

Đây chính là cơ hội tốt nhất đã kích nàng.

"Hắn..." Lục Cẩm cũng không biết nên như thế nào giới thiệu, đang do dự, Tô Phàm đã chủ động mở miệng nói: "Ta tên Tô Phàm, là bạn trai Lục Cẩm, bây giờ còn chưa tìm được việc làm!" Biết bọn gia hỏa này muốn hỏi cái gì, Tô Phàm đơn giản duy nhất một lần nói xong.

"Chưa tìm được việc làm?" Mọi người đều là một trận kinh ngạc, sau đó một đám nhìn về phía Lục Cẩm, nàng làm sao tìm được một cái bạn trai chưa có việc làm?

Muốn nói Tô Phàm lớn lên cũng khá, thậm chí tương đương soái khí, quả thực thực chịu nữ nhân thích, nhưng không có việc làm? Chẳng lẽ là tiểu bạch kiểm Lục Cẩm bao dưỡng?

Lúc này, ánh mắt mọi người xem Lục Cẩm liền tràn ngập nghiến ngấm, đặc biệt là một ít nữ nhân, tràn ngập khinh thường, về phần những nam nhân kia, cũng là một đám trong lòng thâm hận, chính mình muốn hay không xuống tay với Lục Cẩm đâu?

Năm đó là bởi vì không tự tin, hơn nữa còn có Lâm Phong, hiện tại nàng thành cái dạng này, chính mình như thế nào cũng so với tên tiểu bạch kiểm này tốt hơn đi?

"Đúng rồi, Lâm Phong đâu?" Mắt thấy mục đích hạ nhục Lục Cẩm đã đạt tới, Lý Xảo mở miệng nói.

"Úc, Lâm Phong vừa đi xuống, nói là mời một đại nhân vật, muốn đích thân đi nghênh đón!" Một người nam nhân cùng Lâm Phong quan hệ không tệ nói.

"Đây là tiệc tụ hội của lớp chúng ta, hẳn mời đại nhân vật gì?" Lý Xảo có chút khó hiểu.

"Ha ha, mặc kệ cái dạng tụ hội gì, một khi đến một loại cấp độ nào đó, chính là một loại con đường hợp tác, Lâm Phong mời cái đại nhân vật tới cũng là muốn giúp đỡ mọi người không phải?" Vương Khắc hơi hơi giải thích nói.

Mọi người đều là gật đầu, không phải sao? Bọn họ tầng lớp loại này, mỗi một lần tụ hội, còn không phải là lôi kéo quan hệ lẫn nhau, sinh ra càng nhiều hạng mục hợp tác sao?

Sau khi nói đến đây, một đám đều đem ánh mắt hướng về phía Lục Cẩm cùng Tô Phàm, tràn ngập khinh thường.

Như vậy tầng lớp cao tụ hội, bọn họ tới căn bản là vô dụng.

Đối với ánh mắt của mọi người, Lục Cẩm trong lòng tự nhiên không dễ chịu, Tô Phàm lại là không sao cả cười cười, cũng chính là ở ngay lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng bước chân rất nhỏ, rất nhanh tiến vào cửa sương phòng, sau đó mọi người liền nhìn đến vợ chồng Lâm Phong một trái một phải vây quanh một người đi đến.

Thời điểm khi nhìn đến người tới, mọi người đều là cả kinh.

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Thị trường đã đến

Lương thị trường?

Lâm Phong thế nhưng đem Lương thị trường cho mời tới?

Trời ạ, hắn hiện tại năng lực đều lớn như vậy sao?

"Chào Lương thị trường!"

"Hoan nghênh Lương thị trường đại giá quang lâm..." Tất cả mọi người bao gồm Vương Khắc, nhanh chóng tiến lên vấn an.

Lương thị trưởng a, lấy thân phận của bọn hần, ngày bình thường liền gặp một lần đều khó, hiện tại thế nhưng cùng đám người mình cùng nhau tham gia tụ hội, này như thế nào không để bọn hần mừng rỡ.

Mọi người một phương diện đối với năng lực của Lâm Phong có trực quan nhận thức, một phương diện đối với hần loại này an bài cũng là tràn ngập cảm kích, có thể cùng Lương thị trưởng tạo mối quan hệ, cho dù chỉ là một lần gặp mặt, đối với bọn hần về sau phát triển chính là cực kỳ trọng yếu.

Nhìn đến vẻ mặt của mọi người, Lâm Phong trong lòng một trận thỏa mãn, Lương thị trưởng chính là chính mình tự mời tới, dựa vào cũng không phải Lam Thiên tập đoàn, về sau, bọn họ sẽ không còn sau lưng nói chính mình dựa vào nữ nhân đi?

Chính là khi hần ánh mắt đảo qua mọi người, chợt thấy được Lục Cầm bên trong đám người, toàn bộ ngẩn người.

Nàng sao lại tới đây?

Bất quá Lâm Phong vẫn là rất nhanh phục hồi tinh thần lại, lập tức vì Lương thị trưởng giới thiệu.

"Lương thị trưởng, đây là Vương Khắc, tổng tài Mị Lực Xan Âm Văn Hóa tập đoàn..."

"Xin chào, xin chào..." Lương thị trưởng cùng vẻ mặt kích động bắt tay Vương Khắc, một bên Lý Xảo một trận đắc ý, Lương thị trưởng chính là cùng chính mình nam nhân bắt tay đầu tiên a.

"Vị này là..." Lâm Phong một đường giới thiệu, Lương thị trưởng một đường bắt tay.

Thời điểm đi đến chỗ Lục Cầm cùng Tô Phàm, Lâm Phong do dự chốc lát nói:

"Đây là Lục lão sư Lục Cầm, ở Minh Châu học viện dạy học, vị này là..."

Ở thời điểm giới thiệu Tô Phàm, hần cũng không biết nên như thế nào giới thiệu, nhìn dáng vẻ hần là bạn trai Lục Cầm, chính là hần căn bản không quen biết Tô Phàm.

Những người khác cũng là vẻ mặt xem kịch nhìn về phía Lục Cầm, đặc biệt là đám nữ nhân Lý Xảo, nhưng thật ra muốn nhìn một chút Lục Cầm như thế nào xấu mặt.

"Ha ha, vị này ta biết, Tô thiếu gia, chúng ta lại gặp mặt!" Lương Quốc Bình cười ha ha, chủ động tiến lên một bước, cầm tay Tô Phàm.

Một màn làm mọi người vô cùng kinh hãi xuất hiện, mới vừa rồi cùng tất cả mọi người bắt tay, Lương Quốc Bình đều là một tay nắm, mà những người khác còn lại là hai tay, chính là lúc này đây, Lương Quốc Bình thế nhưng hai tay nắm tay phải của Tô Phàm?

Đây chính là phương thức bắt tay thời điểm hạ cấp đối mặt thượng cấp mới dùng a?

Lương thị trưởng, Minh Châu thị Lương thị trưởng, vậy mà như thế cung kính nắm chặt tay của Tô Phàm? Hần là ai?

"Đúng vậy a, không nghĩ tới nhanh như vậy lại gặp mặt, bất quá Lương thị trưởng ngày thường bận rộn như vậy, như thế nào cũng tới tham gia loại tụ hội nhàn chán này!" Tô Phàm chỉ là cầm một chút liền rút ra tay của mình, hần nhưng không có ham mê bắt lấy tay một cái lão nam nhân không thả.

Một màn như vậy càng làm cho mọi người kinh ngạc, hần thế nhưng như vậy không cho thị trưởng mặt mũi?

Chính là trên mặt Lương Quốc Bình không có chút nào bất mãn, ngược lại khẽ cười nói:

"Ha ha, con trai của bạn học cũ mời, không thể không tới a, nhưng thật ra Tô thiếu gia như thế nào cũng tới?" Hần cùng phụ thân Lâm Phong là bạn học cũ.

"Úc, ta cùng bạn gái của ta vốn dĩ ở chỗ này ăn cơm, bất quá vừa lúc gặp gỡ bạn học của nàng, có thể là tìm được cái nam nhân không tồi, muốn ở trước mặt bạn gái ta khoe khoang một chút, liền mời chúng ta cùng nhau tiến vào, nói đến cỡ nào tiếc hận, bạn học của nàng một đám sự nghiệp có thành tựu, liền ta còn là một cái không có việc làm, thật sự làm mất mặt nàng a!" Tô Phàm thật mạnh thở dài một tiếng.

Nếu là lúc trước, hần nói như vậy, những người khác khẳng định sẽ thân nhiên tiếp thu, chính là hiện tại, nghe vào trong lỗ tai mọi người là như thế chói tai, một nhân vật liền thị trưởng đều phải như thế cung kính đối đãi, sẽ là người đơn giản sao?

Đặc biệt là Lý Xảo, một trương gương mặt xinh đẹp lúc trắng lúc xanh, muốn có bao nhiêu khó coi liền có bao nhiêu khó coi.

Nàng không nghĩ tới Tô Phàm sẽ có thân phận như vậy, càng không nghĩ đến Tô Phàm sẽ trực tiếp nói ra, đây là trần trụi và mặt a, còn đánh cho nàng không dám phản kháng một câu.

"Ha ha, đều là một đám văn bối không hiểu chuyện, lấy thân phận Tô thiếu gia như thế nào sẽ cùng bọn hần so đo, không biết Tô thiếu gia hiện tại có rãnh hay không, nói chuyện một chút?" Lương Quốc Bình lão thành tình nhân vật, nơi nào không rõ trong đó cong cong thẳng thẳng.

"Cái này... Muốn hỏi bạn gái của ta, hôm nay vốn là đưa nàng đi ăn..." Tô Phàm có chút khó xử nhìn về phía Lục Cầm.

Những người khác một đám kinh hãi nhìn về phía Tô Phàm, đường đường thị trường chi tôn, tự mình mời, người thế nhưng không trực tiếp đáp ứng, còn phải xem ý Lục Cầm?

Lúc này, ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía Lục Cầm đều tràn ngập hâm mộ, đổ kị hận!

Vì cái gì? Vì cái gì nàng tùy tiện tìm một cái bạn trai liền có bực này thân phận?

"Ha ha, Tô thiếu gia quả nhiên trọng tình trọng nghĩa, Lục tiểu thư, không biết có rảnh hay không, ta mời hai vị ăn bữa cơm xoàng?" Lương Quốc Bình tự nhiên nhìn ra Tô Phàm là cho Lục Cầm tăng thể diện, lập tức phối hợp nói.

"Hào, hảo!" Lục Cầm đã có chút chưa phục hồi tinh thần lại, biến hóa này cũng thực sự quá nhanh a, vừa rồi tất cả mọi người còn về mặt khinh bỉ nhìn chính mình, bây giờ nhìn hướng chính mình ánh mắt lại tràn ngập kính sợ.

Ngay cả Lâm Phong cũng là như thế.

Đường đường thị trường chi tôn, mời mình ăn bữa cơm, thế nhưng muốn trưng cầu ý kiến của mình?

Này...

Nàng chỉ là một tiểu nhân vật, nơi nào thấy qua trận thế như vậy, không có ngay tại chỗ dọa khóc, đã là tổ chất tâm lý đủ mạnh.

Mà nàng cũng biết, mình có thể được đến đây ngộ như vậy, đều nhờ Tô Phàm.

"Ha ha, vậy chúng ta đi!" Lương thị trường cũng không tiếp tục xem mấy người khác liếc mắt một cái, chủ động thối lui ra khỏi một bước, làm một cái tư thế mời.

"Ân, chờ một chút, còn có một việc cần xử lý!" Tô Phàm bỗng nhiên mở miệng nói, sau đó hướng tới Vương Khắc đang trợn mắt há hốc mồm nói ra:

"Vương huynh, cho người cái lời khuyên, nếu là muốn đem xí nghiệp làm lớn, tuyển lão bà nhất định phải cẩn thận, một ít nữ nhân ái mộ hư vinh là sẽ không cho người bất kỳ trợ giúp nào."

"Ta hiểu rõ, Tô thiếu gia ta hiểu rõ, ta lập tức cùng nàng chia tay!" Vương Khắc tốt xấu cũng là thân phận tổng tài, nơi nào còn không rõ đây là Tô Phàm cho chính mình cảnh cáo, lập tức liền cùng Lý Xảo rũ sạch quan hệ.

"Ha ha, nghe nói gần đây tập đoàn các người gặp được một ít tài chính khó khăn, đi tìm Tô tổng của Vân Phàm tập đoàn đi, liền nói ta nói, nàng sẽ trợ giúp các người vượt qua cửa ải khó khăn này..." Tô Phàm hài lòng nhẹ gật đầu.

"A? Tốt, tốt, cảm ơn Tô thiếu gia, cảm ơn Tô thiếu gia!" Nếu là lúc trước, Vương Khắc nhất định sẽ không tin tưởng lời nói của Tô Phàm, thế nhưng người này liền Lương thị trường đều như thế cung kính, lời này phân lượng cũng không bình thường.

Tô tổng? Tô Phàm? Chẳng lẽ nói Tô Phàm chính là chủ nhân chân chính của Vân Phàm tập đoàn?

"Còn có Tần tiểu thư, cũng cho người một cái lời khuyên, một cái nam nhân vì tiền tài vứt bỏ chính mình bạn gái là không đáng phó thác chung thân, không nghĩ sản nghiệp nhà người bị người nuốt mất, vẫn là sớm tính toán tốt!"

"Ta..." Tần tiểu thư, thiên kim của chủ tịch Lam Thiên tập đoàn, rõ ràng không có Vương Khắc như vậy quả quyết.

"Tự giải quyết cho tốt!" Tô Phàm nói một câu như vậy, liền ôm eo nhỏ của Lục Cầm, dẫn đầu đi ra ngoài.

Lương Quốc Bình cũng là nhanh chóng đi theo, Tô thiếu gia cùng Lâm Phong rõ ràng không thích hợp, hắn cũng không muốn lại cùng Lâm Phong dính líu quan hệ.

"Lâm Phong, chúng ta giải trừ hôn ước đi!" Liền ở thời điểm Tô Phàm sắp rời đi sương phòng, Tần tiểu thư rốt cục làm ra quyết định...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 82: Nhắc nhở

Lâm Phong sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt một mảnh, thậm chí so với Lý Xảo còn muốn khó coi, chính mình hôm nay rốt cuộc làm cái gì?

Lương Quốc Bình lại là nhẹ giọng thờ dài một tiếng, cái nhĩ tử bạn học của mình, đặc tội ai không tốt? Thế nhưng đặc tội Tô Phàm, hần đời này xem như xong rồi...

Đồng dạng là một cái sương phòng khác trong nhà hàng này, Lương Quốc Bình, Tô Phàm, Lục Cầm ngồi cùng một chỗ.

Com xoàng, đích thật là xoàng, bốn đồ ăn một chén canh, rốt cuộc đến cấp độ như Lương Quốc Bình, ăn cái gì đã không quá để ý, mà hần hẹn Tô Phàm tới nơi này, cũng không phải vì việc ăn uống

"Muốn hay không uống hai ly?" Lương Quốc Bình mở miệng nói.

"Ha ha, Lương thị trưởng nếu có nhã hứng, Tô Phàm tự nhiên phụng bồi!" Trước đó Lương Quốc Bình cho chính mình mặt mũi lớn như vậy, Tô Phàm tự nhiên lấy lễ tiếp đón.

"Ha ha, vậy kêu một bình rượu trắng, rượu này mùi vị không tệ, còn dưỡng sinh, giá cả cũng coi như hợp lý!" Lương Quốc Bình mở miệng nói.

Rất nhanh, người phục vụ đưa tới rượu trắng, Lục Cầm sung phong làm người phục vụ, vì hai người rót rượu.

"Lục lão sư cũng tới uống một chút?" Lương Quốc Bình lại hướng Lục Cầm nói.

Đối phương là thị trưởng thành phố, đều đã mở miệng, Lục Cầm nào dám cự tuyệt, chẳng sợ năng tửu lượng không tốt, cũng chỉ có thể nhẹ gật đầu.

Lại rót cho chính mình một ly, ba người chạm cốc, uống một hơi cạn sạch.

"Lương thị trưởng, tìm ta nhưng có việc?" Tùy ý ăn vài miếng, Tô Phàm mở miệng nói, hần tự nhiên rõ ràng, lấy thân phận Lương Quốc Bình, cũng sẽ không vô duyên vô cớ mời hần ăn com

"Ha ha, ngươi cũng không cần gọi ta Lương thị trưởng, chỗ này không có người ngoài, ta và phụ thân ngươi tuổi chênh lệch không nhiều, ngươi không chê, liền gọi ta một tiếng Lương bá bá đi!"

"Ha ha, Lương bá bá chuyện này, ta làm sao dám ghét bỏ ngài?"

Tô Phàm cười ha ha một tiếng, trong lòng lại là âm thầm kinh hãi, thân phận của mình toàn bộ Minh Châu thị đều không có mấy người biết, hần thế nhưng nói tới phụ thân của mình, rất rõ ràng là đoán được thân phận chân chính của mình, bất quá ngẫm lại cũng đúng, nếu chỉ là thân phận chủ tịch Văn Phàm tập đoàn, còn chưa đủ để làm hần đối với chính mình cung kính như vậy.

"Ha ha, vậy ta gọi ngươi là Tiểu Phàm đi, kỳ thật tìm ngươi tới là muốn hỏi một chút ngươi biết Văn Phàm tập đoàn gần nhất gặp phải phiền toái sao?"

Lương Quốc Bình khẽ cười nói, đối với Tô Phàm tính cách không kiêu ngạo không sùng nịnh rất là hài lòng, quả nhiên là đại gia tộc ra tới, này ăn nói cử chỉ chính là bất đồng.

"Phiền toái?"

Tô Phàm sững sốt, chuyện của công ty Tô Viện Viện xưa nay không nói cho hần biết, nguyên bản hần cho rằng bằng vào tài lực khổng lồ, cùng bản lĩnh của Tô Viện Viện, lại thêm một ít lực ảnh hưởng của gia tộc, sẽ không có cái việc gì khó, hiện tại xem ra, tựa hồ phiền toái còn không nhỏ.

"Xem ra Tô tiểu thư cũng không có nói cho ngươi biết, nghĩ đến là sợ ngươi lo lắng, trên thực tế tình cảnh hiện tại của Văn Phàm tập đoàn cũng không tốt, toàn bộ Minh Châu thị các gia tộc uy tín lâu năm đã bắt đầu đối với Văn Phàm tập đoàn liên thủ tạo áp lực, liền tính là ta, cũng là không làm gì được!" Lương Quốc Bình nhẹ giọng thờ dài một tiếng.

Vốn dĩ, dựa theo thân phận của hần, ở thời điểm đoán được thế lực sau lưng Văn Phàm tập đoàn, là nên toàn lực duy trì Văn Phàm tập đoàn ở Minh Châu thị phát triển, dựa vào hơn trăm tỷ tài sản, mặc kệ về công về tư, đều là có lợi thật lớn, nhưng hiện nay Minh Châu thị các gia tộc uy tín lâu năm liên thủ tạo áp lực, chẳng sợ hần thân là một thị trưởng, đối với chuyện này cũng không tốt công khai trợ giúp Văn Phàm tập đoàn.

Những gia tộc kia chính là các gia tộc kéo dài trên trăm năm, hần đơn độc một người, làm sao có thể ngăn cản?

"Như vậy a..." Tô Phàm như có điều suy nghĩ, hần thật đúng là không nghĩ tới sự tình sẽ nghiêm trọng như vậy.

"Tiểu Phàm ngươi liền không nghĩ tới làm người trong nhà giúp đỡ chút?" Chỗ này không có người khác, Lương Quốc Bình cũng không ngại, trực tiếp hỏi.

Hần tin tưởng, nếu là gia tộc Tô Phàm ngang nhiên đứng ra, hoặc là âm thầm duy trì, làm Minh Châu thị những cái gia tộc uy tín lâu năm đó hiểu rõ, Văn Phàm tập đoàn một thời gian cũng sẽ đứng trụ, rốt cuộc, chân chính dám cùng gia tộc của hần đối kháng, ở toàn bộ Hoa Hạ, còn tìm không ra một cái.

"Ha ha, Lương bá bá hần là biết một ít tình huống trong nhà, cái này trong lúc mấu chốt, ta như thế nào sẽ tìm người trong nhà hỗ trợ? Bất quá ta tin tưởng Viện tỷ có thể xử lý tốt những sự tình này!" Tô Phàm nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

"Được rồi, ta hiểu được, ta bên này cũng sẽ hết sức giúp đỡ Vân Phàm tập đoàn, bất quá trình độ có hạn, còn hi vọng Tiểu Phàm người có thể thông cảm!" Lương Quốc Bình khẽ gật đầu, đến cấp độ này của hắn, đối với một số việc phía trên, ít nhiều cũng biết một chút.

"Ân, cảm ơn Lương bá bá, ta mời ngài một ly!" Tô Phàm cảm kích nhẹ gật đầu, hắn có thể nói như vậy, đã xem như đứng ở phía bên mình, rốt cuộc, làm một cái thị trường, là đứng ở trên lập trường toàn bộ Minh Châu thị cân nhắc, hắn cũng không có khả năng vì tư lợi, cùng những gia tộc kia đối kháng, như thế sẽ chỉ dẫn tới toàn bộ Minh Châu thị hỗn loạn.

Lương Quốc Bình tìm Tô Phàm nói chuyện, trên thực tế cũng chỉ là muốn biết thái độ của Tô Phàm, sau đó biểu đạt thái độ của mình, sự tình nói rõ ràng lúc sau, cũng không có quá nhiều đầu đề câu chuyện, ăn xong bữa cơm, Lương Quốc Bình liền cáo từ rồi đi.

"Chúng ta cũng đi thôi!" Lương Quốc Bình hôm nay nhiều ít giúp mình một cái đại ân, Tô Phàm trong lòng vẫn là vô cùng cảm kích, chờ sau khi Lương Quốc Bình đi, trực tiếp hướng Lục Cẩm nói.

Chính là khi hắn quay đầu nhìn lại, mới phát hiện Lục Cẩm mặt tràn đầy đỏ ửng, ánh mắt mê ly.

"Này... Đây là tình huống như thế nào? Nàng sẽ không phải uống say đi? Nàng vừa rồi chỉ uống hai ly nho nhỏ a?" Liên ở thời điểm Tô Phàm nghi hoặc không hiểu, Lục Cẩm "Thỉnh thoảng" một tiếng ngã xuống trên bàn.

"Lục lão sư, Lục lão sư..." Tô Phàm kinh hãi, mau tới trước đỡ lấy Lục Cẩm, thử thăm dò, nàng quả nhiên say.

Tô Phàm bắt đắc dĩ, đành phải công Lục Cẩm ra phòng ăn, công lên xe Hummer, lái chiếc Hummer quay trở về biệt thự.

Nguyên bản cho rằng phụ mẫu Lục Cẩm hẳn là đều ở, chính là trong biệt thự khắp nơi trống rỗng, từ trong túi Lục Cẩm móc ra điện thoại, định cho cha mẹ của nàng gọi điện thoại, rốt cuộc nàng say thành cái dạng này, chính mình cũng không thể chăm sóc nàng đi?

Nhưng mà móc di động ra vừa thấy, lại có một cái tin nhắn gửi tới, đúng là mẫu thân Lục Cẩm gửi tới.

"Tiểu Cẩm a, thiếu chút nữa quên đi, hôm nay là ngày kỷ niệm kết hôn của ta và phụ thân người, đêm nay chúng ta liền không trở về, giúp chúng ta hảo hảo cảm ơn Tô Phàm!"

Oa móa, ngày kỷ niệm kết hôn? Cái này cũng được?

Tô Phàm tròn mắt há hốc mồm, người ta hai vợ chồng già rõ ràng là đang ngọt ngào hưởng thụ, chính mình hiện tại gọi điện thoại thích hợp sao?

Nhìn Lục Cẩm say ngã ở trên ghế sa lon, Tô Phàm thở dài bắt đắc dĩ một tiếng, đành phải tiến lên ôm lấy Lục Cẩm, hướng tới phòng ngủ trên lầu đi đến.

Cũng may ngôi biệt thự này trừ bỏ phương diện ẩm thực, những thứ khác đều có, vô chần dậm chần tất cả đều là mới, đem Lục Cẩm đặt lên giường, Lục Cẩm vẫn như cũ lâm vào trạng thái hôn mê.

Tô Phàm bắt đắc dĩ, duỗi tay bỏ đi giày cao gót của Lục Cẩm, chỉ cảm thấy chân nhỏ của nàng một trận trơn mềm.

Thời điểm cởi giày, ánh mắt lơ đãng thấy được phong cảnh dưới váy của nàng, lại một lần nữa thấy được bên trong tiểu nội nội, bụng nhỏ ả ả có một đoàn tà hỏa dâng lên.

Nàng say thành cái dạng này, chính mình nếu là đối với nàng làm chút cái gì, nàng cũng không biết đi?

Tô Phàm, người tên cảm thú này, nàng chính là lão sư của người, người như thế nào có thể có ý nghĩ như vậy?

Vừa mới sinh ra một cổ tà ác ý niệm, đã lập tức bị lý trí bác bỏ.

Bất quá nhìn Lục Cẩm ăn mặc chỉnh tề, chính mình cũng nên giúp nàng đem quần áo thoát đi? Bằng không ngày mai bị cảm làm sao bây giờ?

Nghĩ tới đây, Tô Phàm đi tới bên giường, duỗi tay cởi đi cúc áo của Lục Cẩm...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Lão sư, không cần

Theo động tác của hắn, Lục Cầm cả người có vẻ càng ngày càng quỵn rũ động lòng người, chẳng sợ còn cách một tầng áo somi, chính là Lục Cầm quần áo không chỉnh tề mị thái cũng làm cho Tô Phàm một trận miệng đắng lưỡi khô, hắn nhìn không chuyển mắt, nhìn trước ngực của nàng cơ hồ muốn nứt vỡ quần áo tuôn ra tới.

Tô Phàm, người phải tỉnh táo, người không thể làm loại chuyện này, tuyệt đối không thể làm chuyện như vậy.

Lý trí không ngừng nói với mình phải tỉnh táo, Tô Phàm thật cẩn thận đem áo khoác Lục Cầm cởi ra.

Lúc này hắn đã là một thân mồ hôi lạnh.

Nhìn Lục Cầm chỉ còn lại áo somi cùng váy ngắn, Tô Phàm dùng sức lắc lắc đầu.

Không thể lại cởi, Trước không nói có thể hay không nhìn xuống, liền tính chính mình nhìn được, nhưng sáng mai Lục Cầm tỉnh lại phát hiện y phục của mình đều bị cởi, nàng sẽ nghĩ như thế nào?

Nghĩ tới đây, Tô Phàm kéo đệm chặn, sẽ vì Lục Cầm đắp lên, lại không nghĩ tới Lục Cầm trong miệng bỗng nhiên lẩm bẩm nói:

"Nóng, nóng quá, nóng..." Nói chuyện đồng thời, mê say nàng đã vươn đôi tay lôi kéo quần áo, bị nàng lôi kéo cúc áo dưới cổ áo của nàng bị trực tiếp kéo ra, một mảnh trắng nõn lộ ra tới.

Nàng nhú chặt lông mày, lắc lắc đầu, hiển nhiên mười phần khó chịu. Không chỉ có như thế, theo nàng lần nữa dùng sức, lớp áo mỏng kia sắp không che giấu được cánh xuân. Nhìn đến một màn như vậy, Tô Phàm lại có một loại xúc động máu mũi cuồng phun.

Mà lúc này, Lục Cầm còn ở không ngừng xé rách quần áo của mình, nếu là lại tiếp tục xé rách như vậy, sợ là áo somi cùng váy ngắn đều sẽ giữ không được.

Tô Phàm cố nén xúc động ngăn máu mũi phun ra, nhanh tới trước vì nàng xử lý, tận đến giờ phút này, Lục Cầm mới tựa hồ dễ chịu một chút.

Âm thầm vuốt một cái trán mồ hôi lạnh, Tô Phàm liền phải xoay người rời đi, hắn sợ chính mình tiếp tục ở lại sẽ đối với Lục Cầm làm chút cái gì.

"Lục lão sư, người nghỉ ngơi trước, ta đi ra ngoài trước!" Hướng tới đang mê man Lục Cầm nói xong câu này, Tô Phàm xoay người muốn đi, lại không nghĩ bị Lục Cầm một phen giữ chặt. ()

"Không cần đi, không cần đi..." Lục Cầm trong miệng truyền đến thanh âm mê ly.

Tô Phàm cả người đều run rẩy, nàng không để cho mình đi? Nàng thế nhưng không để cho mình đi?

Nàng đây là muốn làm cái gì? Chẳng lẽ...

Nghĩ tới loại khả năng kia, vốn dĩ không ngừng dâng lên tà hỏa nháy mắt đốt khắp cả toàn thân, hắn vốn là cái nam nhân bình thường, tuy rằng sẽ không làm chuyện thừa lúc cháy nhà mà đi hôi của, nhưng đã là Lục Cầm mời, chính mình lại đẩy ra, chẳng phải là làm ra vẻ?

Liền như vậy trong phút chốc hoảng thần, Lục Cầm thế nhưng dùng sức kéo một phát, còn ở vào bên trong trạng thái kinh lãng Tô Phàm một cái sơ sẩy, đã bị Lục Cầm đánh đổ trên giường, toàn bộ thân mình đặt ở trên người Lục Cầm.

Biến cố như vậy, Tô Phàm chỉ cảm thấy toàn thân huyết dịch đều đang sôi trào.

Lục Cầm lúc này càng là hai tay ôm cổ Tô Phàm, một trương gọi cảm môi đỏ trực tiếp in lên, ngăn chặn bờ môi Tô Phàm.

"Ngô!" Tô Phàm trong miệng truyền đến một tiếng hừ nhẹ, người ta đều chủ động như vậy, hắn còn có thể khách khí sao? Rốt cuộc chết dưới hoa mẫu đơn, làm quý cũng phong lưu, khó được có mỹ nhân chủ động ôm ấp yêu thương đâu.

Nhưng mà, còn sót lại lý trí ngăn trở hắn.

Nhìn qua Lục Cầm khuôn mặt đỏ bừng, đóng chặt hai mắt, nàng giờ phút này đẹp đến mức kinh người, Tô Phàm hít một hơi thật sâu, muốn bình phục một chút cảm xúc.

Bất quá, đến lúc này, Tô Phàm sớm đã tâm viên ý mã, tự nhiên nhìn không được. Hắn không thể không nổi vươn tay, muốn đáp lại Lục Cầm nhiệt tình, lại nghe được thanh âm Lục Cầm tiếp tục vang lên:

"Lâm Phong, không nên rời bỏ ta, van cầu người không nên rời bỏ ta được không?"

Vốn dĩ đã tà hỏa đốt người Tô Phàm toàn bộ tỉnh táo lại.

Nàng chỉ là đem chính mình thành một người khác a.

Chẳng sợ hắn hiểu được hiện tại lúc này, chính mình liền tính thật sự muốn Lục Cầm cũng sẽ không có vấn đề gì, chính là vừa nghĩ tới nàng trong lòng lại chính là một nam nhân khác, hắn trong lòng lại phảng phất kim châm giống nhau đau.

Chẳng sợ, hấn cùng Lục Cầm vốn dĩ không có gì.

Nhưng cảm giác như vậy vẫn như cũ làm hấn cực kì khó chịu.

Từ trên người Lục Cầm bò lên, nhìn ánh mắt mê say, khuôn mặt đỏ ửng của Lục Cầm, Tô Phàm nhẹ giọng thở dài một tiếng:

"Lục lão sư, nam nhân kia thật sự không đáng ngại như vậy yêu hấn! Ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi!"

Sau khi nói xong, kéo qua đệm chân đắp lên trên người Lục Cầm, cũng mặc kệ Lục Cầm trong miệng tự lẩm bẩm, trực tiếp đi ra ngoài.

Một người đi tới trên ban công, gió mát suu suu thổi qua, liền giống như trái tim Tô Phàm, một mảnh lạnh lẽo.

Chính mình đây là làm sao vậy? Chính mình cùng nàng vốn dĩ không có quan hệ gì, nàng thích người khác thì thế nào? Chính mình vì cái gì muốn khổ sở đâu?

Tô Phàm a, Tô Phàm, chẳng lẽ ngươi thật đúng là thích Lục lão sư?

Ha ha, sao có thể, ngươi bắt quá là nhất thời động tâm mà thôi.

Chẳng lẽ liền bởi vì nhất thời động tâm, liền phải chiếm hữu cái nữ nhân vốn đã thương tâm quá độ này sao?

Lắc lắc đầu, Tô Phàm khước miệng lại một lần nữa hiện ra nhàn nhạt tươi cười, loại chuyện này, hấn khinh thường làm.

Xoay người đi vào mặt khác một gian phòng ngủ, Tô Phàm ngã đầu liền ngủ.

...

Sáng sớm thời điểm tia nắng đầu tiên rơi xuống dưới, Lục Cầm tỉnh lại, mở mắt vừa thấy, liền phát hiện chính mình nằm ở trong một cái gian phòng xa lạ, ý thức bảo hộ cực mạnh nàng một cái an vị xoay người.

"Nơi này là nơi nào? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Cúi đầu nhìn một chút áo khoác trên người mình đều bị cởi ra, bắt quá váy cùng áo trong vẫn còn, hấn là không phát sinh cái gì, chỉ là ai giúp chính mình thoát quần áo?

Trong đầu nỗ lực hồi tưởng tới hôm qua hết thấy, chính là đầu quá mức đau đớn, trong lúc nhất thời thế nhưng cái gì đều nghĩ không ra.

"Nữ nhi a, mụ mụ tiến vào, úc!" Lúc này, ngoài cửa truyền đến thanh âm mẩu thân, sau đó liền nhìn đến mẩu thân đẩy cửa đi đến, trong tay còn cầm lấy một cái túi đựng quần áo.

"Nữ nhi a, mẹ cho ngươi đưa quần áo đến đây, tới hôm qua cùng Tiểu Phàm thế nào? Còn tốt đó chứ?" Lục mẫu vừa vào cửa liền mặt tràn đầy mỉm cười nói.

"Mẹ, ngươi nói cái gì đó? Cái gì cùng Tiểu Phàm thế nào?" Lục Cầm lại là vẻ mặt khó hiểu.

"Ha ha, trước đừng để ý mụ mụ, ngươi còn xấu hổ cái gì? Nhanh lên mặc quần áo tử tế, Tiểu Phàm dưới lầu chờ ngươi đi học đâu!" Tới hôm qua căn biệt thự này nhưng chỉ có hai người Lục Cầm cùng Tô Phàm, nàng còn chưa tin lấy tâm tính người trẻ tuổi hiện tại cái gì cũng không làm, chỉ nghĩ là chính mình nữ nhi thẹn thùng.

"Ta nghĩ trước tắm rửa một cái, mẹ, ngươi đi ra ngoài trước đi!" Lục Cầm ần ần cảm thấy tựa hồ thật sự xảy ra chuyện gì, muốn một người lẳng lặng suy nghĩ.

"Rồi rồi rồi, mẹ cái này đi xuống chuẩn bị bữa sáng cho ngươi, ngươi nhanh lên ah!" Vừa nghe đến Lục Cầm nói như vậy, Lục mẫu càng là cười đến không khép miệng được.

Đây tuyệt đối là có chuyện xảy ra a, bằng không sáng sớm, vì cái gì đi tắm? Nàng làm sao biết, Lục Cầm tới hôm qua căn bản là không có tắm rửa.

Đợi đến sau khi Lục mẫu đi, Lục Cầm mới lẩm bẩm nói: "Không đúng, chẳng lẽ mẹ cho là ta cùng Tô Phàm làm cái gì? Nhưng là sao có thể?" Lại nỗ lực nhớ một chút, ần ần nghĩ tới chính mình tựa hồ là uống say, sau đó...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Lựa chọn

Không có khả năng..

Tô Phàm không có khả năng thừa dịp chính mình uống say làm chuyện đó, hấn tuyệt đối không phải người như vậy.

Hơn nữa quần lót của mình vẫn còn, thậm chí liền tầng màng kia cũng còn, khẳng định không có làm qua...

Xem ra nhất định là bọn họ hiểu lầm cái gì.

Nghĩ tới đây, Lục Cẩm cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần không phát sinh chuyện đó liền tốt, nếu không nàng thật không biết nên như thế nào đối mặt học sinh của mình.

Từ trên giường bò lên, trở tay đã khóa cửa phòng, Lục Cẩm duỗi tay rút đi váy ngắn màu đen, lộ ra trắng nõn đùi, sau đó đi vào toilet.

Thuận tay cởi ra tấm màn che cuối cùng, một đôi núi non to lớn vô cùng lộ ra tới, nhìn trong gương một đôi hào phóng ngọc phong kia, cho dù là chính Lục Cẩm, cũng có chút mê say, đây cũng là chỗ mê người nhất đi?

Nhưng nếu là Tô Phàm tới hôm qua thật sự đưa chính mình trở về, thế nhưng không có thừa dịp này xuống tay với mình, nhân phẩm như vậy thực sự đáng ngưỡng mộ, nếu là hấn có thể lại lớn hơn chút nữa, có lẽ làm bạn gái của hấn cũng không tệ?

Lắc lắc đầu, đem cái ý tưởng hoang đường này ném ra khỏi đầu, Lục Cẩm mở ra vòi tắm,"bá", tron bóng thân hình đắm chìm ở phía dưới nước ấm

...

Nửa giờ sau, Tô Phàm lái xe Hummer chở Lục Cẩm, ở trong ánh mắt lưu luyến không rời của phụ mẫu Lục Cẩm rồi đi biệt thự, hướng tới Minh Châu học viện chạy tới.

"Tô Phàm, sáng nay người đối với cha mẹ ta nói cái gì?" Lúc này Lục Cẩm thay một bộ trang phục chức nghiệp màu xám tro nhạt, bộ ngực to lớn như cũ như thế ngạo nhân.

"Không nói gì a? Chính là mẹ người hỏi ta ngủ như thế nào? Ta nói ngủ rất tốt, làm sao rồi?" Tô Phàm cũng là không hiểu ra sao.

"Úc, không có gì, chuyện ngày hôm qua, cảm ơn người!" Lục Cẩm lắc lắc đầu.

"Hắc hắc, đó là việc nhỏ, không cần khách khí, bất quá nam nhân như Lâm Phong, cũng không đáng người vì hấn thương tâm!" Tô Phàm khẽ cười nói.

"Yên tâm đi, lão sư của người cũng sẽ không ôm một chậu cây nhỏ không thả, ta sẽ không lại vì hấn khổ sở!" Lục Cẩm tự tin nói, sáng nay, nàng đã hoàn toàn buông xuống hết thảy.

"Hắc hắc, lúc này mới đúng, ngày nào đó có thời gian, ta giúp người giới thiệu cái soái ca, nhất định mạnh mẽ hơn hấn gấp trăm lần nghìn lần!"

"Tốt, lấy thân phận Tô đại thiếu gia của người, người được giới thiệu chắc chắn sẽ không kém!" Lục Cẩm cũng là nổi lên vui đùa, tuy rằng đến bây giờ còn không biết thân phận Tô Phàm rốt cuộc là gì, nhưng có thể làm cho một cái thị trường đều lễ phép đối đãi, sao có khả năng kém?

"Hắc hắc, đó là nhất định, người nhìn ta như thế nào?" Tô Phàm một bên lái xe, một bên trêu chọc nói.

"Người? Chính thể cũng không tệ lắm, chính là hơi nhỏ..." Lục Cẩm đồng dạng là đùa giỡn giọng điệu nói.

"Ta chỗ nào nhỏ? Ta nơi đó cũng lớn, nếu không người thử một chút?"

Lục Cẩm đầu tiên là sùng sốt, bất quá sau đó hiểu được Tô Phàm nói là cái gì, tức khắc trên mặt hiện ra một mặt đỏ ửng.

"Người cái tên vô lại này, nghĩ cái gì đâu, hảo hảo lái xe, bằng không bị muộn rồi!" Rất kỳ quái chính là, một cái học sinh cùng với nàng đùa giỡn như vậy, nàng thế nhưng không tức giận.

Một đường đi tới trường học, Lục Cẩm đi tòa nhà văn phòng, Tô Phàm còn lại là hướng phương hướng phòng học đi đến.

Thời điểm đến phòng học, bạn cùng lớp đều tới, liền lớp trưởng Triệu Từ Kỳ cũng tới, nguyên bản cho rằng Triệu Từ Kỳ sẽ hướng chính mình ném cái khuôn mặt tươi cười, ít nhất cảm tạ một chút, nơi nào nghĩ tới nàng thế nhưng hoàn toàn không nhìn chính mình, trên khuôn mặt mỹ lệ một mảnh lạnh như băng, cái này làm cho Tô Phàm rất là buồn bực, tốt xấu chính mình hôm qua cũng giúp người một cái đại ân, còn đưa người đi bệnh viện, không cần người ôm ấp yêu thương đi, cũng nên cảm tạ một tiếng đi?

Bất quá cũng chỉ là phiền muộn một chút, Tô Phàm liền cho qua, dù sao hấn cũng không khát cầu Triệu Từ Kỳ vì hấn làm cái gì.

Tiết học buổi sáng, rất nhanh trôi qua, mấy ngày nay vẫn bận việc của xã đoàn, Điền Hiểu Tình cũng không cùng Tô Phàm cùng đi ăn cơm, mà Cảnh Thần tên kia cũng không ở, cái này làm cho Tô Phàm muốn tìm hấn hỏi một chút thế gia ở Minh Châu thị có chút buồn bực, hấn còn nghĩ lời nói tối hôm qua của Lương Quốc Bình đâu?

Tuy rằng có thể hỏi Tô Viện Viện, nhưng lấy tính cách Viện Viện không nghĩ chính mình phí tâm, khẳng định sẽ nói không có đại sự gì.

Được rồi, vẫn là đi phòng ngủ tìm Cảnh Thần đi.

Làm Vương Lỗi đi giúp mình mang hai phần cơm, Tô Phàm trực tiếp đi phòng ngủ.

Khi đi tới phòng ngủ, Cảnh Thần quả nhiên ở bên trong tra tư liệu, hiện giờ Long Diệu hội mới thành lập, sự tình trong trường học đã xử lý không sai biệt lắm, nhưng thật ra ra ngoài trường một ít thế lực còn cần chỉnh hợp.

"Tô Phàm, ngươi đã đến rồi, tới tới tới, ta nói cho ngươi tình huống hiện tại trong hội!" Nhìn đến Tô Phàm tiến vào, Cảnh Thần vẫy vẫy tay.

"Việc này ngươi xem mà làm thì tốt rồi, ta tin tưởng ngươi, nhưng thật ra có một số việc muốn hỏi ngươi một chút!" Tô Phàm bắt cái ghế, ngồi ở đối diện Cảnh Thần.

"Ngươi nói!" Đối với Tô Phàm tín nhiệm mình, Cảnh Thần tự nhiên rất là cảm động.

"Minh Châu thị các đại gia tộc uy tín lâu năm có cái nào? Thế lực của bọn hấn như thế nào?" Tô Phàm mở miệng hỏi.

Biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng, nếu Minh Châu thị các đại gia tộc uy tín lâu năm bắt đầu đối với Tô Viện Viện động thủ, cũng đừng trách hấn không khách khí.

Cảnh Thần kinh ngạc nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, không rõ Tô Phàm như thế nào sẽ hỏi cái dạng vấn đề này.

Những ngày này hấn vẫn bận bịu sự tình của Long Diệu hội, đối với việc của gia tộc cũng không rõ ràng lắm, bất quá nếu Tô Phàm đã hỏi, vẫn là vì Tô Phàm tiến hành giải đáp.

"Minh Châu thị đệ nhất thế gia, chính là Nam Cung gia của bọn ta, kế tiếp là Âu Dương gia, Bắc Minh gia, Sở gia, Quân gia này mấy đại gia tộc, mặt khác thế gia tuy rằng cũng thực lực bất phàm, nhưng đều là bám vào dưới trướng mấy nhà này, về phần thế lực, có thể không chút nào khoa trương, toàn bộ Minh Châu thị, mặc kệ hắc bạch lưỡng đạo, ít nhất bảy mươi phần trăm tài nguyên nắm giữ trong tay mấy đại gia tộc, nếu ngươi cần thêm thông tin khác, ta có thể cho ngươi sửa sang lại một phần tư liệu kỹ càng tí mi!"

"Úc, kỹ càng tí mi cũng là không cần, nói đơn giản một chút đi!" Tô Phàm nhàn nhạt nói, bảy mươi phần trăm tài nguyên, đây là tài nguyên cỡ nào đáng sợ, trách không được liền Lương Quốc Bình cũng không nguyện ý cùng này mấy đại thế gia chống lại, sợ là lão cha tự mình tiến đến, cũng chưa chắc có tác dụng.

Xem ra chính mình phải nghĩ biện pháp mau chóng tăng cường thực lực của mình a.

"Nam Cung gia của bọn ta cùng Bắc Minh gia chủ yếu nắm giữ một khối thương nghiệp, Quân gia chủ yếu thế lực ở một khối hắc đạo, Minh Châu thị hắc bang lớn nhất, Thiên Vũ hội, liên chương không ở trong tay Quân gia, mà Sở gia thì có bối cảnh quân đội, hiện giờ Minh Châu thị đóng quân tư lệnh Sở Thiên Hùng, chính là thân nhị thúc của Sở Vân! Về phần một khối chính trị, các đại gia tộc đều có tộc nhân nhậm chức ở ban ngành chính phủ! Làm sao vậy?"

Cảnh Thần đơn giản đem tình huống của tứ đại gia tộc nói một lần.

"Úc, không có việc gì, nếu ta cùng Nam Cung gia có một trận chiến, ngươi sẽ lựa chọn thế nào?" Tô Phàm lắc lắc đầu.

"Ha ha, từ khi ta thoát ly Đông Cung một khắc kia trở đi, ta đã không đem chính mình trở thành thiếu gia Nam Cung gia, ta tự nhiên là đứng ở nơi bên này!" Cảnh Thần cơ hồ không có chút gì do dự nói.

"Hảo, vậy ta an tâm!" Tô Phàm khẽ gật đầu, đây mới là huynh đệ.

Liền ở ngay lúc này, truyền đến tiếng gõ cửa.

"Là Vương Lỗi đưa cơm tới!" Tô Phàm cười, đứng dậy tiến lên kéo ra cửa phòng ngủ, chính là đứng ở cổng thế nhưng không phải Vương Lỗi, mà là một cái nữ nhân cực kì xinh đẹp...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Ta là người của người

"Triệu Tử Kỳ?" Tô Phàm có chút kinh ngạc, hẳn như thế nào đều không có nghĩ đến, Triệu Tử Kỳ sẽ đến phòng ngủ của mình.

Hôm nay nàng ăn mặc một kiện áo ba lỗ màu trắng, hạ thân là một cái quần jean màu xanh biển bó sát người, phác họa ra dáng người hoàn mỹ.

Một đầu tóc dài màu nâu nhạt khoắc ở sau đầu, khuôn mặt vũ mị vẫn là trước sau như một lãnh đạm.

Triệu Tử Kỳ không để ý đến Tô Phàm, mà là một tay đem Tô Phàm đẩy tiến vào, hướng tới Cảnh Thần đang đồng dạng trợn mắt há hốc mồm nói ra:

"Cảnh Thần, người có thể đi ra ngoài một chút sao?"

"Úc, hảo!" Nam Cung Cảnh Thần nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, vội vàng khép lại máy tính liền hướng ra phía ngoài chạy tới.

Lớp trưởng Triệu Tử Kỳ một mình đến phòng ngủ tìm đến Tô Phàm, đây chính là đại sự khó lường.

Bất quá chớp mắt thời gian, Cảnh Thần đã chạy ra phòng ngủ, sau đó Triệu Tử Kỳ trở tay đóng lại cửa phòng ngủ, đồng thời đem nó khóa lại.

Đây là muốn làm cái gì?

Tô Phàm trong lòng một trận kinh ngạc, giữa ban ngày, nàng khóa cửa làm cái gì?

Ở Tô Phàm một trận kinh ngạc, Triệu Tử Kỳ không nói thêm gì nữa, trực tiếp duỗi tay liền như vậy bỏ đi kiện áo ba lỗ màu trắng kia. Nàng động tác là như vậy lưu loát, cả kinh Tô Phàm trợn mắt há hốc mồm, một câu cũng nói không nên lời.

Nàng đây là muốn làm cái gì?

Tô Phàm cả người đã lâm vào trạng thái đờ đẫn, lấy hẳn chỉ số thông minh cao hơn thường nhân lúc này cũng đều rõ ràng Triệu Tử Kỳ rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Liền ở ngay lúc này, Triệu Tử Kỳ hai tay đã duỗi tới sau lưng, Tô Phàm ản ản nghe đến "Lạch cạch" một tiếng, đó là thanh âm giải khai nội y, cho dù là Tô Phàm, giờ phút này cũng không nhịn được cuồn cuộn nước miếng.

Mẹ nó, quá kích thích, thực sự quá mẹ nó kích thích, này quả thực chính là đang khiêu chiến điểm mấu chốt của mình a.

Tô Phàm không cách nào phản ứng, cũng không biết nên phản ứng như thế nào, hết thấy trước mắt hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của hắn, hẳn thực sự không thể nào hiểu được Triệu Tử Kỳ là muốn làm gì.

Chính là Triệu Tử Kỳ động tác còn chưa kết thúc, một đường cỡi áo nói dây lưng... Tô Phàm

Tô Phàm vẫn như cũ ngơ ngác đứng tại chỗ, một viên trái tim nhỏ càng là nhện không được cuồn cuộn, phảng phất đang muốn nhảy ra tới.

Toàn thân huyết dịch cũng là không ngừng sôi trào, thiêu đốt!

Đại tỷ a, lớp trưởng a, người đây rốt cuộc là muốn làm gì?

Tô Phàm trong lòng điên cuồng gào thét, cả người giống như là bị người điểm huyết đạo, không thể động đậy.

Triệu Tử Kỳ không để ý tới ngưng ngưng, thanh lệ trên mặt không chút biểu tình, trước khi tới, nàng đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, này bất quá là nàng cảm thấy một đạo trình tự nên làm thôi.

Nàng không ngừng mà vì chính mình động viên, lời nói ra như tát nước ra ngoài, đã nói, nàng tự nhiên muốn nói là làm.

Nghĩ như vậy, nàng tự nhiên thiếu đi rụt rè, một đường động tác chưa từng gián đoạn.

Rốt cục, bất quá mấy chục giây, một khối đồng thể hoàn mỹ tới cực điểm bại lộ ở trước mắt Tô Phàm, nhìn thân cao vượt qua một mét bảy, bộ dạng tuyệt mỹ, dáng người tuyệt mỹ, tuyệt đối là tình nhân trong mộng của đồng đả nam nhân.

Triệu Tử Kỳ, Tô Phàm đã chấn kinh không khép miệng được.

Hầu kết mắt tự nhiên giật giật, nuốt nước miếng một cái, hẳn trừng lớn hai mắt, quả thực không thể tin được trước mắt mình nhìn đến hết thấy.

Nhất thời trong óc trống rỗng, chăm chú nhìn nàng, hẳn không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, có thể làm lớp trưởng thông suốt dứt khoát như vậy.

Lốp trưởng là bị cái gì kích thích rồi? Tô Phàm rất muốn hảo hảo phân tích một chút tình trạng trước mắt, nhưng mà, trong cơ thể huyết dịch càng là sôi trào đến một cái đỉnh điểm, liền trái tim nhỏ của hắn cũng sắp từ chỗ yết hầu nhảy ra, giờ khắc này hắn thậm chí có một loại xúc động khổng lồ không được nhào lên đem nàng ngay tại chỗ tử hình.

Quá đẹp, quá mê người.

Đặc biệt là trên mặt băng lãnh kia của Triệu Tử Kỳ, giờ phút này thế nhưng nổi lên nhàn nhạt đồ ửng, như vậy đẹp, đã đẹp để cho người ta hít thở không thông, đẹp để cho người ta khó có thể hô hấp.

Đầu óc hỗn loạn thành một đoàn, Tô Phàm nhìn qua Triệu Tử Kỳ, không nhúc nhích.

"Ngươi..." Tô Phàm muốn nói cái gì, chính là nói đến bên miệng, lại chỉ có thể nói ra một chữ này, hắn thực sự không biết Triệu Tử Kỳ rốt cuộc muốn làm chút cái gì.

"Ngươi là người nam nhân thứ nhất nhìn qua thân thể ta, cũng là duy nhất một cái, hiện tại, ta thuộc về ngươi!" Triệu Tử Kỳ nói, đã một bước hướng phía trước đi ra, trực tiếp đi tới trước mặt Tô Phàm, liền như vậy không mảnh vải che thân đứng ở trước mặt Tô Phàm, Tô Phàm chỉ cần khẽ vươn tay, liền có thể đem tuyết sắc như vậy ôm vào trong lòng ngực.

"Ngươi đây là muốn làm cái gì?" Tô Phàm không dám động, vì cái gì không dám động, ngay cả chính hắn cũng không biết, hắn luôn cảm thấy đây là một giấc mộng, một hồi mộng khẽ động liền sẽ tỉnh lại.

"Ta lúc trước nói qua, chỉ cần ngươi báo thù cho ta, ta chính là của ngươi!" Triệu Tử Kỳ nói như vậy bình thản, phảng phất đang nói một kiện sự tình cùng chính mình không quan hệ chút nào.

Tô Phàm ngẩn người, lúc này mới nghĩ tới ngày đó theo như lời nàng câu nói kia, nguyên lai nàng là tới thực hiện hứa hẹn.

Được rồi, đây chính là đồ vật đến bên miệng đầu, chỉ cần chính mình một động tác, liền có thể chiếm hữu sắc đẹp như vậy, chính mình muốn hay không ra tay đâu?

Tô Phàm trong lòng, không ngừng rối rắm, so với hôm qua đối với Lục Cẩm còn muốn rối rắm, rốt cuộc, Lục Cẩm khi đó là hôn mê bất tỉnh, hoàn toàn không biết mình đang làm cái gì, chính là giờ phút này Triệu Tử Kỳ là tự nguyện, cũng không phải chính mình bức nàng a.

Một đôi ánh mắt dừng ở trên người Triệu Tử Kỳ, không thể không nói, nàng có thân thể cùng dung mạo làm tất cả nam nhân phát cuồng, chỉ cần là một cái nam nhân bình thường, chỉ sợ cũng khó có thể cự tuyệt dạng này dụ hoặc.

Chính là khi nhìn đến ánh mắt băng lãnh kia của nàng, cả người khô nóng Tô Phàm lại thanh tỉnh lại.

Nàng bắt quá là tới báo ân mà thôi, thân thể, bắt quá là nàng báo ân vật hy sinh, không có tình cảm, không có ham muốn, chỉ là thuần túy nhất giao phối, cái này cùng chính mình xóc lọ khác nhau ở chỗ nào?

"Chuyện ngày hôm qua, ta cũng không phải tới giúp ngươi, đó bắt quá là một cái trùng hợp!" Cũng không biết đã hạ xuống bao lớn quyết tâm, Tô Phàm lúc này mới đem ánh mắt dời về phía đôi mắt Triệu Tử Kỳ, thật sâu hô hấp một ngụm, mở miệng nói.

"Trùng hợp cũng thế, cố ý cũng tốt, tóm lại là ngươi giúp ta báo thù, ta chính là của ngươi!" Triệu Tử Kỳ thanh âm vẫn như cũ là như vậy lãnh đạm.

"Ngươi đi đi, ta không phải ngươi tưởng tượng cái loại người này!" Tô Phàm không biết chính mình là như thế nào nói ra câu này, chính là hắn biết, ở thời điểm chính mình nói ra câu nói này, chính mình tâm đều đang run rẩy, một người hoàn mỹ như vậy, chính mình lại có thể cự tuyệt, này mẹ nó cần có bao lớn dũng khí?

"Ân" Triệu Tử Kỳ rõ ràng ngẩn người, nàng tin tưởng chính mình mị lực, khi chính mình cởi sạch quần áo đứng ở trước mặt một người đàn ông, nàng không cho rằng có ai có thể cự tuyệt, chính là hiện tại, Tô Phàm thế nhưng cự tuyệt?

"Thật không muốn thử một chút?" Triệu Tử Kỳ trên khuôn mặt băng lãnh kia thế nhưng hiện ra một nụ cười quyến rũ, còn hướng tới Tô Phàm chớp chớp mắt, hai mắt thật to kia tràn ngập trêu chọc.

Tô Phàm tâm lại một lần cuồng loạn.

Đại tỷ, ta chính là hao tổn thật là lớn tâm tư mới để lại chính mình dục vọng, ngươi cũng không cần như vậy tra tấn ta được không?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Lâm trận không loạn

"Ta nói rồi, ta không phải người tưởng tượng cái loại người này, liền tính là giúp người, cũng là ta cam tâm tình nguyện, không cần người trả giá thân thể của mình!" Tô Phàm cố lấy dũng khí lớn nhất, nói ra một câu này.

Triệu Tử Kỳ không nói gì, nàng chỉ là lẳng lặng nhìn Tô Phàm, nhìn ánh mắt Tô Phàm đã nóng rực nhưng như cũ thanh minh.

"Tô Phàm, người bắt đồng!" Ước chừng qua rất lâu, Triệu Tử Kỳ trong miệng mới nhảy ra này một câu.

"A..." Tô Phàm cả người đều là sừng sốt, cái gì bắt đồng?

Triệu Tử Kỳ lại không đợi hấn mình bạch, đã chuyển qua thân mình, nhặt lên y phục rơi trên mặt đất mặc mang lên, bóng lưng của nàng như cũ là như thế mê người, đặc biệt là bờ mông đầy đặn kia, phác họa ra một đường cong hoàn mỹ, làm người rất có xúc động phạm tội.

Khi Triệu Tử Kỳ hoàn toàn mặc xong, Tô Phàm trong lòng kia kêu một cái hồi hận.

Mẹ nó, đều đến bên miệng, chính mình giả trang cái gì chính nhân quân tử? Đây không phải hành vi ngu xuẩn sao?

Đây chính là Triệu Tử Kỳ a, đây chính là lớp học nữ thần băng lãnh a.

Đây chính là mỹ nữ con lai a.

Chỉ số mỹ lực so với Lạc Thủy Yên còn cao hơn một chút Triệu Tử Kỳ a.

"Tô Phàm, người là của ta, sớm hay muộn có một ngày, ta sẽ để cho người cam tâm tình nguyện bò lên trên giường của ta." Triệu Tử Kỳ lại một lần nữa xoay người, ở trên mặt Tô Phàm nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó không đợi Tô Phàm phục hồi tinh thần lại, đã xoay người tiêu sái rời đi.

Nhìn bóng lưng Triệu Tử Kỳ rời đi, nghe nàng một câu kia quanh quẩn ở bên tai, Tô Phàm ngửa mặt lên trời thét dài:

"Giường của người ở đâu? Ta hiện tại liền cam tâm tình nguyện a!"

"Thình thịch!" Mới vừa đi ra cửa phòng ngủ Triệu Tử Kỳ một cái lao đảo, suýt nữa té ngã trên đất, gia hỏa này...

Hiện tại hồi hận đi?

Hắc hắc, vậy chậm rãi hồi hận đi thôi!

Triệu Tử Kỳ khoe miệng thế nhưng hiện ra một mặt nghiền ngẫm ý cười, một cái tên Tô Phàm đó, cũng khắc sâu vào trong óc nàng.

Chỉ chốc thời gian lát sau, Vương Lỗi cùng Cảnh Thần cùng đi tiến vào, nhìn đến Tô Phàm vẫn còn ngơ ngác đứng tại chỗ, hai người liếc mắt nhìn nhau một chút, đều là nhìn ra lẫn nhau nghi hoặc, gia hỏa này rốt cuộc làm sao vậy?

"Triệu Tử Kỳ tới làm cái gì? Không phải là tới hiến thân đi?" Cảnh Thần thuận miệng hỏi.

"Đúng vậy a..." Tô Phàm còn có chút mắt hờn mắt vía, chính mình như thế nào liền cự tuyệt đâu? Chính mình như thế nào liền cự tuyệt đâu?

"Mẹ nó, không thể nào, nàng tới hiến thân, người nhanh như vậy liền kết thúc? Người cũng quá không được đi? Từ cửa đến đi ra ngoài, cũng bắt quá ba phút, trừ bỏ thoát y, đoạn mở đầu, người sẽ không chỉ mới..."

"Mới mười người, lão tử cái gì cũng không làm!" Tô Phàm tức khắc nổi trận lôi đình, mẹ nó, chính mình nhưng là cái gì đều không có làm đâu, làm sao có thể nhanh như vậy xong.

"Mẹ nó, không thể nào, nàng chính là học viện của chúng ta một trong thập đại hoa hậu giảng đường, nói thật, ngay cả ta đều đối với nàng có hứng thú, người thế nhưng cũng không có làm gì? Chẳng lẽ người cần bản không được?"

"Lăn, lão tử đây là quân tử không làm khó người khác, nàng chỉ là bởi vì ta hôm qua giúp nàng việc lớn mới đến hiến thân, lão tử như thế nào sẽ làm ra loại chuyện này!"

Tô Phàm rất là khinh thường lắc lắc đầu, làm ra một bộ dáng chính nhân quân tử.

"Hừ hừ, làm người chó trang bức, trang bức gọi sét đánh!" Cảnh Thần một chút đều không mua trượng.

"Nam Cung Cảnh Thần, tin hay không lão tử giết người!" Còn lâm vào trong tuyệt đối hồi hận Tô Phàm hoàn toàn bạo nộ rồi, tiến lên một phen bóp lấy cổ Nam Cung Cảnh Thần.

"Phạm ca, Phạm ca, ta sai rồi, ta sai rồi, nguoi nhanh buông ra ta, mẹ nó, lại không buông ra lão tử thật muốn chết!"

"Lăn, phải chết nói chuyện còn như vậy ăn khớp, lão tử căn bản không dùng lực được không!"

"Lại nói, nàg thật sự là tới hiến thân?"

"Vô nghĩa!"

"Được rồi, xem ra tiểu tử nguoi mị lực quả nhiên không sai, đầu tiên là một cái Điền Hiểu Tĩnh, sau đó là Lạc Thủy Yên, hiện tại liên Triệu Tử Kỳ cũng chủ động hiến thân, mẹ nó, đồng dạng soái khí, vì cái gì ta liên không có nguoi tốt số như thế?"

Cảnh Thần vẽ mặt ảo não, nghe được một câu này, Tô Phạm trong lòng càng là một cái ủy khuất, mẹ nó, lão tử một cái đều cũng chưa chạm vào được không?

...

Hôm nay là thứ sáu, buổi chiều chỉ có một tiết học, chính là tiếng chuông bắt đầu tiết học vang lên rất lâu sau đó, cũng không thấy chủ nhiệm lớp đến, liền ở thời điểm các bạn học đều phải nhin không được phái nguoi đi kêu, một bóng nguoi khoan thai tới chậm.

Là Lục Cầm, thế nhưng là Anh ngữ lão sư Lục Cầm? Đây là tình huống như thế nào? Chủ nhiệm lớp đâu?

"Các bạn học!" Lục Cầm đi lên bục giảng, đôi mắt đẹp quét xuống toàn lớp, thời điểm rơi trên nguoi Tô Phạm dừng lại một lát, sau đó tiếp tục nói ra:

"Lý lão sư trong nhà có một số việc, khả năng cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể trở về, trong lúc này, phòng giáo dục quyết định, từ ta tạm thời đảm nhiệm vị trí chủ nhiệm lớp chúng ta, mọi nguoi..."

"A vậy!"

"Lục lão sư, nguoi đã sớm nên trở thành chủ nhiệm lớp của bọn ta!"

"Đúng vậy a, Lục lão sư vạn tuế!"

"Lục lão sư ta yêu nguoi!"

Lục Cầm lời nói vẫn chưa nói xong, toàn bộ học sinh năm thứ hai ban ba đã sôi trào lên, đặc biệt là những nam sinh kia, một đám kêu gào không ngừng. Lục Cầm a, đây chính là lão sư được công nhận đẹp nhất trường học, có một không hai, tuyệt đối đệ nhất mỹ nữ lão sư, càng là được xưng tụng nhân trong mộng của vô số nam sinh trong trường.

Như vậy một cái nữ thần của trạch nam, thế nhưng trở thành chủ nhiệm lớp của bọn họ, như thế nào không để bọn hấn hưng phấn, nguoi xem một chút bộ ngực thật lớn kia, cỡ nào mê nguoi, cỡ nào âm áp a.

Chẳng sợ cái gì cũng không có thể làm, nhưng nhìn xem cũng hảo a.

Lục Cầm cũng là dở khóc dở cười, nàg bây giờ không có nghĩ tới chính mình ở lớp học nhân khí cao như vậy.

"Được rồi được rồi, các bạn học đều yên lặng một chút, yên lặng một chút, hiện tại là tiết chủ nhiệm, chúng ta tới thảo luận việc dạy học cuối tuần đi!"

"Lục lão sư, cuối tuần là lễ quốc khánh, chẳng lẽ trường học không nghỉ sao?"

"Đúng vậy a, Lục lão sư, lễ quốc khánh còn đi học cái gì a?"

Mọi nguoi lại là một trận ầm ĩ.

Lục Cầm cũng mới phục hồi tinh thần lại, đúng vậy a, cuối tuần là lễ quốc khánh, đó là muốn nghỉ dài hạn bảy ngày.

"Lục lão sư, nguoi xem, nếu không lễ quốc khánh chúng ta cùng đi du ngoạn đi, coi như là chúc mừng ngài trở thành chủ nhiệm lớp của chúng ta!"

"Không sai không sai, hay là chúng ta đi bờ biển bơi lội đi!"

"ca, đầu óc nguoi có bệnh, trời lạnh như vậy đi bờ biển bơi lội?"

"Nguoi mới đầu óc có bệnh, chúng ta có thể đi Tây Sa quần đảo a, nơi đó hiện tại nhiệt độ không khí hơn ba mươi độ, chính thích hợp nghỉ lễ bơi lội đâu!"

Mọi nguoi đều là nhân tình sáng lên, đặc biệt là những nam sinh kia, vừa nghĩ tới hình ảnh lớp học nữ sinh mặc vào bikini đứng ở trên bờ cát, một đám hưng phấn không được.

"Lão sư, chúng ta đi Tây Sa quần đảo đi!"

"Lão sư, ta chưa từng có đi qua nơi đó, người liền mang bọn ta đi được không?"

"Lão sư, van cầu người, chúng ta đi Tây Sa quần đảo đi?" Vừa mới bắt đầu vẫn chỉ là mấy cái nam sinh ở kia cầu tình, đến cuối cùng, các nữ sinh cũng là một đám năn nỉ.

Tây Sa quần đảo, địa phương đẹp nhất Hoa Hạ quốc, bãi cát màu bạc, nước biển xanh lam, bầu trời xanh thẳm, trắng noãn đám mây, tưởng tượng nghĩ liền cả người kích động, nếu là có thể ở nơi đó bất ngờ gặp gỡ một vị soái ca, đó là chuyện cỡ nào lãng mạn a.

Nghĩ tới này đó, rất nhiều nữ hài kim lòng không đậu nhìn về phía Tô Phàm, nếu hắn có thể trở thành chính mình bạn trai thật là tốt biết bao?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Khẩn cấp

Lục Cẩm chính là bị làm cho trở tay không kịp, chính mình bắt quá vừa mới trở thành chủ nhiệm lớp, muốn mang học sinh đi địa phương xa như vậy du lịch, này nếu là xảy ra cái sai lầm gì, vậy như thế nào hướng trường học công đạo?

"Lão sư, không bằng chúng ta liền đi Tây Sa quần đảo đi, dù sao mọi người cũng đều muốn đi!" Lúc này, lớp trưởng năm thứ hai ban ba Triệu Tử Kỳ đồng học thể nhưng đứng lên, mỉm cười mở miệng nói.

Tất cả mọi người ngẩn người, Triệu Tử Kỳ cười? Lớp trưởng Triệu Tử Kỳ cười? Thấy được tươi cười mỹ lệ kia của nàng, tất cả mọi người, mặc kệ nam nữ đều có một lát thất thần, ngay cả Lục Cẩm cũng sững sốt một chút, nàng như thế nào đều không có nghĩ đến, Triệu Tử Kỳ thế nhưng đẹp đến loại tình trạng này.

"Kia... Được rồi..." Mọi người nhiệt tình như vậy, nàng lại có thể nào làm bọn họ mất hứng?

Hành trình đi Tây Sa quần đảo cứ như vậy quyết định, mọi người cùng nhau hoan hô, chỉ có Lục Cẩm một trận cười khổ, đối với học sinh mà nói, bất quá là một lần ra ngoài du lịch, chính là đối với vừa mới đảm nhiệm chức chủ nhiệm như nàng mà nói, đây không thể nghi ngờ là một hồi khiêu chiến thật lớn, trừ bỏ muốn an bài các học sinh xuất hành, còn muốn lo lắng an toàn của các học sinh, còn có các loại kỷ luật, ngấm lại chính là một trận đau đầu, so với đơn thuần chủ nhiệm khóa lão sư muốn làm tốt một cái chủ nhiệm lớp quả nhiên không phải một chuyện dễ dàng.

Bất quá mặc kệ như thế nào, nếu đã lên làm vị trí này, liền phải làm được tốt nhất, nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng nhận thua.

"Đã quyết định đi Tây Sa quần đảo, như vậy cũng nên lên kế hoạch một chút, ban cán bộ lớp học theo ta một chuyến đến văn phòng, mặt khác đồng học liền ở phòng học tự học đi!"

Cuối cùng, Lục Cẩm lại tăng thêm một câu: "Tô Phàm, người cũng đến đây đi!"

Cứ như vậy, lớp trưởng Triệu Tử Kỳ, ủy viên học tập Cảnh Thần, ủy viên sinh hoạt Điền Hiểu Tĩnh, ủy viên thể dục Lý Vĩ, ủy viên kỷ luật Tường Tinh cùng với không tính ban cán bộ, nhưng ở lớp học nhưng lại có quyền uy tuyệt đối Tô Phàm đi theo Lục Cẩm đi tới phòng làm việc của nàng.

Thăng cấp trở thành chủ nhiệm lớp lúc sau, Lục Cẩm có phòng làm việc riêng thuộc về mình. Trừ bỏ một cái bàn làm việc cùng ghế làm việc, còn có một trương ghế sofa ba người cùng hai trương ghế sofa đơn, đây là dùng để tiếp khách, rốt cuộc, thỉnh thoảng sẽ có một ít phụ huynh tới cửa.

"Tất cả mọi người đều ngồi đi!" Tiến vào văn phòng, Lục Cẩm trực tiếp mở miệng nói.

Tô Phàm đặt mông ngồi ở trên ghế sofa, hắn nhưng không biết cái gì gọi là khách khí, Triệu Tử Kỳ rất là tự nhiên ngồi ở bên phải hắn, Điền Hiểu Tĩnh do dự một lát cũng là ngồi ở bên trái hắn, Cảnh Thần còn lại là một mình ngồi một cái ghế sofa đơn, Lý Vĩ rất có phong độ thân sĩ mời Tường Tinh Tinh ngồi ở trên ghế sofa cuối cùng, còn hắn thì dời một cái ghế nhỏ ngồi ở trước mặt mọi người.

"Lần này đột ngột quyết định đi Tây Sa quần đảo, thời gian quá mức vội vàng, cũng không có chuẩn bị cái gì, cho nên gọi mọi người tới là hi vọng mọi người định ra một cái kế hoạch hoàn chỉnh, ta chỉ có một chút yêu cầu, đó chính là an toàn, cam đoan tất cả đồng học an toàn, các người có thể làm được sao?" Lục Cẩm mở miệng nói.

"Yên tâm đi, lão sư, việc này giao ở trên người ta!" Thân là lớp trưởng Triệu Tử Kỳ nhẹ nhàng vỗ vỗ bộ ngực.

Cái này làm cho Tô Phàm có chút kinh ngạc, cô nàng này có đảm đương a, mà những người khác, bao gồm Điền Hiểu Tĩnh cùng Cảnh Thần ở bên trong,

đều là một bộ dáng đương nhiên, xem ra trước đó nàng ở lớp học uy vọng không tồi a.

Còn lại chính là chế định kế hoạch kỷ càng tỉ mỉ, Tô Phàm chỉ là ở một bên xem, hoàn toàn không có xen mồm, ở phương diện này, Cảnh Thần là cường hạng, Điền Hiểu Tinh, Triệu Tử Kỳ, Trương Tinh Tinh ba nữ sinh thỉnh thoảng bổ sung chút cái gì, Lý Vĩ hoàn toàn sung phong làm nhân vật bùng nổ trà dư tửu hậu.

Sau một lát, một cái kế hoạch xuất hành hoàn chỉnh đã sửa sang lại, tiếp nhận Triệu Tử Kỳ đưa tới bản kế hoạch, Lục Cẩm hài lòng nhẹ gật đầu, mấy cái ban cán bộ lớp này quả nhiên không tệ, bất quá cuối cùng nàng vẫn là nhìn về phía Tô Phàm, ôn nhu nói:

"Tô Phàm, ngươi có cái gì bổ sung sao?"

"Không, Cảnh Thần ở phương diện này so với ta mạnh hơn, ta am hiểu ở ứng biến!" Tô Phàm thành thật nói.

Lục Cẩm chờ chính là này một câu, năng lực của Tô Phàm nàng là tự mình trải nghiệm qua, chỉ cần có hắn ở, liền tính thật sự xuất hiện cái sai lầm gì, nghĩ đến hắn cũng có thể giải quyết.

Thương lượng xong sự tình, một đoàn người lại về tới phòng học, đem kế hoạch định ra nói một lần, đưa tới đồng học toàn lớp hoan hô.

Dặn dò mọi người phải chú ý hạng mục công việc lúc sau, tan học tiếng chuông vừa lúc vang lên.

Lục Cẩm tuyên bố tan học, ủy viên sinh hoạt Điền Hiểu Tinh muốn lên kế hoạch đặt vé máy bay gì đó, sau giờ học liền hướng phòng ngủ chạy đi, Cảnh Thần cũng là quay trở về phòng ngủ, nếu là đi Tây Sa quần đảo, một ít chuyện của Long Diệu hội cũng nên an bài.

Triệu Tử Kỳ vốn muốn tìm Tô Phàm nói cái gì, chính là nhìn đến Tô Phàm cùng Lục Cẩm cùng rời đi phòng học lúc sau, lại ngừng lại bước chân, dù sao đều muốn đi Tây Sa quần đảo, cơ hội thông đồng hắn còn nhiều mà đúng không?

Nhưng thật ra hắn cùng Lục lão sư, sẽ có cái gì quan hệ?

"Lục lão sư, trong chốc lát ta đưa ngươi về nhà đi, dù sao cũng là tiện đường!" Buổi trưa, quản lý bán cao ốc đã gọi điện thoại tới, nói đồ vật hắn phải chuẩn bị đã toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng, mà buổi chiều công ty dọn nhà đã sớm đem đồ dùng của hắn cùng Tô Viện Viện dọn tới, hiện tại đã hoàn toàn có thể vào ở.

"Được rồi!" Lục Cẩm cũng không cự tuyệt, chờ Tô Phàm lái xe Hummer hướng tới biệt thự chạy tới.

Không chỉ có biệt thự của Tô Phàm, đồ dùng gì đó trong nhà Lục Cẩm cũng toàn bộ đưa tới, khi về nhà, phụ mẫu Lục Cẩm đã cười đến không khép miệng được, nhiều lần yêu cầu Tô Phàm ở nhà bọn hắn ăn cơm chiều, ngay cả Tô Viện Viện cũng bị mời lại đây, ở nhà Lục Cẩm ăn cơm tối xong, Tô Phàm cùng Tô Viện Viện về tới trong nhà, giống như người không có việc gì, cùng Tô Viện Viện nói đến chuyện đi du lịch, Tô Viện Viện cũng là toàn lực ủng hộ, chuyện của công ty một chút cũng không có nói cho Tô Phàm.

Tô Phàm trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, Viện Viện luôn là vì muốn tốt cho hắn.

Chỉ là thừa dịp Tô Viện Viện tắm rửa, vụng trộm gọi điện thoại: "Long Vương, mấy ngày nay ta phải rời khỏi Minh Châu thị, giúp ta một việc!"

"Ngươi nói!" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến Long Vương thanh âm trầm ổn.

"Giúp ta bảo vệ tốt tổng tài Vân Phàm tập đoàn Tô Viện Viện!"

"Tốt!" Long Vương một ngụm đáp ứng rồi.

Có Long Vương cam đoan, ít nhất Tô Viện Viện nhân sinh an toàn liền có cam đoan, mặt khác, chờ đến lúc đó rồi nói sau, chỉ cần Nam Cung Cảnh Nguyệt bọn họ không cần làm quá phận, Tô Phàm cũng sẽ không làm hành động quá mức kịch liệt.

Nghĩ một hồi, tựa hồ thời gian rất lâu không có thấy Lạc Thủy Yên, cô nàng này gần nhất làm sao vậy?

Đều không cùng chính mình liên hệ rồi? Chẳng lẽ mới có bạn trai sao? Nghĩ có phải hay không gọi điện thoại hỏi một chút, bất quá cuối cùng vẫn là lựa chọn từ bỏ, Tô Phàm vốn cũng không phải là một cái người quá mức chủ động, Lạc Thủy Yên không tìm hắn, hắn mới sẽ không chủ động đi tìm đâu.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tô Phàm đã bị Tô Viện Viện ăn mặc váy ngủ gọi cảm đánh thức, hôm nay chính là phải tiến đến sân bay, trẻ giờ cũng không tốt, rất bất mãn ở trên cặp mông Tô Viện Viện véo một phen, Tô Phàm cực không tình nguyện được Tô Viện Viện hầu hạ mặc quần áo xong, cuối cùng đi ra ngoài chờ Lục Cẩm đi sân bay, các bạn học sớm đã chờ ở sân bay, trừ bỏ ba người tạm thời xin nghỉ phép không đi, những người khác đều đến.

Thuận lợi ngồi lên chuyến bay, các bạn học năm thứ hai ban ba hưng phấn bay về phía Tây Sa quần đảo...

Liền ở thời điểm một đoàn người của Tô Phàm tiến về Tây Sa quần đảo, Minh Châu thị hội sở giải trí nào đó, toàn thân áo đen Quý Vương Tiêu Đăng âm lãnh ngồi ở trên ghế sa lon, ở trước mặt của hắn còn đứng hai tên nam tử mặc áo đen...

Chương 88: Phiền toái

"Tình huống tìm hiểu như thế nào?" Tiêu Đăng âm lãnh nói.

"Đã tìm hiểu rõ ràng, mỗi cuối tuần, Lâm Bảo đều sẽ một mình lái xe đi đến một cái cô nhi viện thăm một nữ nhân, lúc này, cũng là thời điểm hẩn phòng ngực kém nhất!" Trong đó một người nam tử lạnh lùng nói.

"Vậy thì tốt, thông tri một chút huynh đệ phía dưới, ngày mai buổi tối chuẩn bị động thủ, một buổi tối, nhất cử tiêu diệt Hắc Báo bang!"

"Hảo, kia Lâm Bảo bên kia đâu?"

"Nơi đó, ta tự có an bài, đứng rồi, đừng quên cho Ngô cục trưởng nhiều đưa chút tiền đi!"

"Minh bạch!" Hai gã hắc y nhân thật mạnh gật đầu.

"Tất cả đi xuống đi!" Quỷ Vương Tiêu Đăng lạnh lùng nói.

"Vâng!"

Theo hai người rời đi, Tiêu Đăng trên mặt âm lãnh lộ ra một mặt tươi cười: "Tô Phàm, trò chơi của chúng ta vừa mới bắt đầu, ta sẽ cùng người chậm rãi chơi đến cùng!"

...

Mình Châu thị, bên trên chuyến bay hướng Tây Sa quần đảo, các bạn học năm thứ hai ban ba hưng phấn ngồi ở vị trí của từng người, một ít quan

hệ tốt đều là ngồi gần nhau, một ít tình lữ cũng là lén lút ngồi chung, thân là chủ nhiệm lớp Lục Cẩm ngồi ở phía trước, cách khoang hạng nhất chỉ có một bức tường, Triệu Tử Kỳ cùng nàng ngồi cùng nhau, Tô Phàm cùng Điền Hiểu Tinh còn lại là được an bài ở vị trí sát sau.

Lúc này, chuyến bay đã bay đến trên vùng trời Nam Hải, xuyên thấu qua cửa sổ cabin, có thể nhìn đến biển cả xanh thẳm, rất nhiều người đều tranh đoạt vị trí nhìn biển rộng, đương nhiên, một ít nam sinh rõ ràng là thừa dịp lúc này nữ sinh ngồi đối diện ở bên cửa sổ mà ăn bớt.

Lúc này, bên trong khoang hạng nhất, ngồi một người đáng người mập, tuổi trẻ mập mập, mập mập lớn lên đầy mặt bóng loáng, trên cổ mang theo dây chuyền vàng lớn chừng một ngón tay, một đôi ánh mắt sắc mị mị không ngừng hướng tới tiếp viên hàng không đang phục vụ ở khoang hạng nhất nhìn chăm chăm.

Bất quá chỉ là nhìn trong chốc lát, mập mập liền nhẹ giọng thở dài một tiếng: "Ai, tư sắc cũng liền giống nhau, cùng cái tiểu minh tinh tối hôm qua ngủ kém quá xa!"

"Ha ha, Vương thiếu, những tiếp viên hàng không này cũng bất quá là tư sắc bình thường, như thế nào có thể cùng Tàn tiểu thư so sánh, bất quá vừa rồi thời điểm đăng ký ta ngược lại nhìn đến có hai cái cực phẩm mỹ nữ đi qua!" Bên cạnh mập mập, một người thân xuyên đồ vét, nam tử mang theo mắt kiếng gọng vàng tiến lên trước, vẻ mặt nịnh nọt nói.

"Thật sự?" Được xưng là Vương thiếu mập mập đôi mắt lập tức phát sáng lên.

"Đương nhiên, tuyệt đối so với vị Tàn tiểu thư tối hôm qua bồi ngài còn muốn xinh đẹp, trong đó một vị tựa hồ là một cái lão sư, còn có một cái là học sinh, Vương thiếu muốn hay không đi xem một chút? Bằng thân phận của ngài, thông đồng một cái lão sư còn không phải dễ như trở bàn tay!" Gã đeo kính vẻ mặt cười xấu xa.

"Ha ha, vậy còn chờ gì, đi!" Vương mập mập lập tức buông lỏng ra dây an toàn, từ trên chỗ ngồi đứng dậy.

Tiếp viên hàng không vốn định ngăn cản, nhưng là cảm nhận được ánh mắt sắc mị mị kia của mập mập, cũng không dám tiến lên, rốt cuộc, người ta nói muốn đi tè chính mình làm sao bây giờ?

Gã đeo kính cũng là vẻ mặt cười xấu xa, đi theo Vương mập mập cùng nhau đứng dậy, hướng tới đằng sau đi đến, một phen xốc lên màn cửa khoang hạng nhất, liền thấy ngồi ở hàng phía trước Lục Cẩm cùng Triệu Tử Kỳ.

Khi nhìn đến Lục Cẩm, Vương mập mạp đôi mắt lập tức phát sáng lên, đây tuyệt đối là nhất đẳng mỹ nữ a, khuôn mặt tinh xảo, cao ngất núi non, như vậy tuyệt sắc đặt lên giường, nhất định cực kì hạnh phúc, mà khi hắn nhìn đến Triệu Tử Kỳ, trông mắt đã nhanh muốn trừng ra ngoài.

Con lai mỹ nữ? Lại có mỹ nữ xinh đẹp như thế?

Trời a, trên thế giới này như thế nào có nữ nhân xinh đẹp như vậy? Liên tính là mình tính nổi tiếng nhất quốc tế, cùng nàng so ra cũng có chút chênh lệch đi?

Đây tuyệt đối là lễ vật trời cao ban cho chính mình.

"Tô Phàm, ngươi xem, Lục lão sư cùng lớp trưởng tựa hồ gặp phải phiền toái, cái tên mập mạp kia lòng mang ý đồ xấu!" Chỗ ngồi phía sau, ngồi ở vị trí dựa sát hành lang Điền Hiểu Tinh liếc mắt một cái thấy được mập mạp ở phía trước, nhỏ giọng hướng tới Tô Phàm nói.

Tô Phàm vốn đang đang thưởng thức phong cảnh ngoài cửa sổ, nghe được Điền Hiểu Tinh nói ngẩng đầu vừa thấy, quả nhiên thấy một người đáng đáp cùng heo không sai biệt lắm tên béo đứng ở trước mặt Lục Cẩm.

"Lòng mang ý đồ xấu thì thế nào, nơi này chính là trên máy bay, hắn cùng lắm chỉ có thể bắt chuyện, còn có thể làm cái gì?" Tô Phàm rất là khinh thường nói.

Một người lớn lên cùng heo giống nhau mập mạp, liên tính muốn thông đồng Lục lão sư cùng Triệu Tử Kỳ, lại thế nào khả năng thành công, này bất quá là tự chuốc nhục nhả mà thôi.

Liên ở ngay lúc này, bàn tay mập mạp cầm ở túi tiền run lên một cái, một viên kim cương ước chừng lớn cỡ ngón cái rơi xuống dưới.

"Ai nha, vị tiểu thư này, kim cương của ngài rớt!" Mập mạp kinh hô một tiếng, sau đó khom người nhặt lên viên kim cương kia, trực tiếp đưa cho Lục Cẩm.

Oa mẹ nó, cái này cũng được? Tô Phàm nhìn tròn mắt há hốc mồm, cái này cần thổ hào đến mức nào? Viên kim cương lớn chừng ngón cái, ít nhất cũng là giá trị hơn trăm vạn, vẫn là lấy đôla mà tính, thế nhưng tùy thân mang theo?

Lục Cẩm cũng là ngẩn người, nhìn viên kim cương lớn chừng ngón cái kia, lâm vào trạng thái ngu ngơ, nàng đã lớn như vậy còn không có thấy qua viên kim cương lớn như vậy đâu? Hơn nữa hắn thế nhưng nói đây là của mình, chính mình làm sao có thể có một viên kim cương như vậy?

Nhìn đến Lục Cẩm ánh mắt mê ly, mập mạp vẻ mặt đắc ý, hắn thật đúng là không tin có nữ nhân có thể cự tuyệt một viên kim cương như vậy.

"Thật có lỗi, này không phải đồ vật của ta!" Lục Cẩm nhẹ nhàng lắc lắc đầu, rất là lý trí nói.

"Không phải người? Chẳng lẽ là của vị tiểu thư này?" Mập mạp có chút kinh ngạc, bất quá vẫn là duy trì trấn định, đem kim cương đưa tới trước mắt Triệu Tử Kỳ.

"Ta cũng sẽ không mang theo một viên thủy tinh rơm khắp nơi tản bộ!" Triệu Tử Kỳ trả lời càng tuyệt, sau đó hất đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, hoàn toàn không nhìn mập mạp liếc mắt một cái.

Thủy tinh rơm? Đây chính là chân chính kim cương được không? Người không biết hàng không ai trách người, nhưng không biết hàng người còn giả bộ là một bộ đáng biết hàng, vậy chính là người không đúng.

Mập mạp trong lòng kia kêu một cái lửa giận, một viên kim cương lớn như vậy, liên tính là thông đồng mình tính hạng nhất trong nước cũng đủ, hiện tại thế nhưng ở trước mặt hai cái nữ nhân bình thường mất đi hiệu dụng, cái này làm cho hắn như thế nào có thể chịu đựng?

"Tiểu thư, đây cũng không phải là thủy tinh rơm, mà là hàng thật giá thật kim cương, đây chính là ta hao tốn một trăm ba mươi vạn đôla ở trên hội đấu giá giành được chính phẩm!" Vương mập mạp hừ lạnh nói.

"Đi? Nguyên lai là của người a, người không phải mới vừa còn nói là của chúng ta sao?" Triệu Tử Kỳ kinh nghi một tiếng.

Dù là Vương mập mạp da mặt dày, cũng bị một câu này của Triệu Tử Kỳ nói đến đầy mặt đỏ bừng.

Chỉ cần là một người đều biết đây là chính mình cố ý làm rớt vì bắt chuyện mỹ nữ, chính là thật sự bị nói toạc, lại cảm thấy trên mặt nóng rất nóng lên.

Nữ nhân này, quả thực một chút mặt mũi đều không cho chính mình, thực sự quá đáng giận, nếu không phải nhìn nàng lớn lên xinh đẹp, Vương thiếu thật sự có xúc động cho nàng mấy cái tát.

"Hai vị tiểu thư, Vương thiếu của bọn ta chính là có ý tốt, chỉ muốn cùng hai vị đùa một chút, làm bằng hữu, tiểu thư nói như vậy có phải hay không quá phận một chút?" Lúc này, chó săn của Vương mập mạp gã đeo kính kia đứng dậy, lão bản chịu nhục, làm chó săn, có thể nào khoanh tay đứng nhìn?

"Các nàng liên tính quá phận một chút, người lại có thể như thế nào?" Lúc này, một trận thanh âm lười biếng từ phía sau vang lên, sau đó Vương mập mạp cùng gã đeo kính ngẩng đầu vừa thấy, liền nhìn đến một người nam tử anh tuấn không tương nổi lười biếng đi tới...

Chương 89: Không để vào mắt

Các nàng liền tính quá phận một chút, người lại có thể như thế nào?

Lời nói thực kiêu ngạo, giọng điệu thực bá đạo, nghe được thanh âm như vậy, mặc kệ là Lục Cẩm, vẫn là Triệu Từ Kỳ, đều cảm giác trong lòng ảm áp, Tô Phàm tới.

Bất quá Vương mập mập hiển nhiên sẽ không cảm thấy dễ chịu, ngược lại liếc mắt nhìn nhìn về phía Tô Phàm, rất là khinh thường nói ra:

"Cùng người có quan hệ?"

"Người nói xem?" Tô Phàm cười lạnh nói.

"Được rồi, như vậy đi, mọi người kết giao bằng hữu, chuyện này người không nên nhúng tay, như thế nào?" Tựa hồ là nhìn ra Tô Phàm không dễ trêu chọc, mập mập nhanh chóng cải biến sách lược, giống như biến ma thuật móc ra một khối vàng thỏi ước chừng nặng hai cân trực tiếp kín đáo đưa cho Tô Phàm.

Nắm thỏi vàng trên tay, cảm thụ được độ nặng của thỏi vàng, chẳng sợ lấy tâm tính của Tô Phàm cũng là một trận kinh hãi? Đây coi là cái gì? Thu mua sao?

Một khối vàng thỏi, một khối hàng thật giá thật vàng thỏi, ít nhất là một ngàn khác, dựa theo giá trị thị trường hiện tại, cũng là giá trị hơn bốn mươi vạn?

Mẹ nó, mập mập này chỗ nào tới nhà giàu mới nổi? Vừa ra tay không phải kim cương chính là vàng thỏi?

Cho dù có tiền cũng không phải xài như vậy đi?

Chính mình xem như tương đối có tiền, chính là phát hiện cùng hần so ra quả thực chính là ba tuổi tiểu hài tử.

"Nếu là không đủ chỗ này còn có..." Nhìn đến Tô Phàm do dự, mập mập còn tưởng rằng chính mình lợi thế không đủ, lập tức lại móc ra hai khối vàng thỏi, cùng nhau nhét vào trong tay Tô Phàm.

Dù sao hần là có rất nhiều tiền, có thể dùng tiền giải quyết vấn đề, hần từ trước đến nay không thích dùng mặt khác phương thức, đơn giản thô bạo đủ trực tiếp!

Trong tay nhiều thêm ba khối vàng thỏi, Tô Phàm lúc này mới phục hồi tinh thần lại.

Sau đó quay đầu nhìn về phía mập mập.

"Người tính toán thu mua ta?"

"Không phải, chỉ cần người mặc kệ chuyện này, đây đều là của người, không chỉ có như thế, trong chốc lát xảy ra chuyện gì, các người cũng coi như không phát hiện, ta sẽ đưa cho các người mỗi người một khối vàng thỏi!" Mập mập nói lời kia thật hào khí.

Mà cabin tức khắc vang lên một trận tiếng kinh hô?

Một người một khối vàng thỏi? Đây cabin có hơn một trăm người, một khối vàng thỏi ước tính bốn mươi vạn, như vậy hơn 100 khối chính là hơn bốn ngàn vạn?

Mẹ nó, hơn bốn ngàn vạn a?

Có như vậy thô hào sao?

Rất nhiều người không phải năm thứ hai ban ba đã trực tiếp nghiêng đi đầu, ai sẽ choáng váng đầu cùng bốn mươi vạn chống lại?

"Người tính toán đối với các nàng làm cái gì? Là thế này phải không?" Tô Phàm một tay nắm vuốt vàng thỏi, hai mắt nhìn Vương mập mập, nhàn nhạt cười nói, chính là theo giọng nói của hần rơi xuống, khối vàng thỏi kia ở trong tay của hần không ngừng bị biến hóa hình dạng, khi hần lại một lần nữa buông tay ra, nguyên bản vuông vàng thỏi vàng đã biến thành hình méo mó, hai mặt còn có dấu ngón tay của Tô Phàm.

Nhìn đến một màn như vậy, tất cả mọi người đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, cái này phải cần khí lực lớn đến đâu?

Chẳng sợ vàng cũng không tính quá kiên cố, nhưng là muốn nó biến hình, cũng cần khí lực cực lớn, như loại này tay không tác sát liền cho bóp thành cái hình dạng này? Đây...

Mập mạp sắc mặt cũng là trở nên cực kì đặc sắc, càng là âm thầm may mắn, chính mình vừa rồi may mắn không cùng Tô Phàm động thủ, một cái đồ biến thái như vậy nơi nào là mình có thể trêu chọc.

"Người khí lực không tồi, như vậy đi, đi theo ta hỗn như thế nào? Làm bảo tiêu của ta, một ngày một khối vàng thôi!" Mập mạp lại một lần nữa mở miệng nói.

Một ngày một khối vàng thôi?

Trong lòng mọi người lại là nhảy dựng, mẹ nó, một ngày tiền lương chính là bốn mươi vạn a, một năm chính là hơn trăm triệu rồi? Mẹ nó, đây quả thực so với làm công cho hoàng đế Đường mỗ nào đó còn cường đại hơn.

Nếu không phải cố kỵ Tô Phàm đứng ở nơi đó, sợ là những người này không màng hết thầy nhào tới cầu ôm đùi.

Về phần Tô Phàm, rõ ràng lại bị mập mạp làm cho kinh hãi ngăn người, gia hỏa thuận miệng nói ra một ngày bốn mươi vạn, cũng không phải là nhà giàu bình thường a? Cho dù là hần, cũng không ra giá tiền như vậy đâu.

"Người rất có tiền?" Áp chế một đốn xúc động hành hung mập mạp, Tô Phàm mở miệng nói.

"Bình thường, bình thường á!" Mập mạp khiêm tốn nói, chính là trên mặt của hần nơi nào có nửa điểm bộ dáng khiêm tốn.

"Tiểu tử, người khả năng không biết, Vương thiếu của chúng ta chính là người thừa kế vương quốc A Lý Lan Tật, khác có lẽ không nhiều, duy chỉ có tiền không ít!" Lúc này, chó săn của Vương mập mạp đứng dậy, vì chủ nhân của mình lên tiếng, mà Vương mập mạp còn lại là rất phối hợp ưỡn ngực, hơi ngẩng đầu, vẻ mặt đắc ý.

"Tiểu vương tử?" Ở đây mọi người đều là ngăn người, mẹ nó, như vậy một người rõ ràng có huyết thống Đông Phương đại quốc, mập mạp thế nhưng là người thừa kế vương quốc A Lý Lan Tật?

Vương quốc A Lý Lan Tật tuy rằng chỉ là một cái tiểu quốc gia, nhưng tài phú tuyệt đối kinh người, nơi đó bách tính bình thường đều là lái siêu cấp xe thể thao Ferrari đi làm, huống chi là người thừa kế vương quốc?

Chỉ là hần làm sao có thể là người thừa kế vương quốc kia?

"Hắc hắc, này người liền không hiểu được đi, mẫu thân Vương thiếu chính là chính quy vương hậu của quốc vương tiền nhiệm A Lý Lan Tật, bất quá vị quốc vương kia vô hậu, qua đời sau đó, vương hậu trở thành nữ vương A Lý Lan Tật, Vương thiếu của bọn ta tự nhiên trở thành người thừa kế hợp pháp của vương quốc A Lý Lan Tật!" Gã đeo kính đắc ý nói.

Cái này cũng được?

Hiện trường rất nhiều người đều hiện lên ý niệm như vậy.

Thậm chí rất nhiều nhân tâm đều đang gầm thét, vì cái gì chính mình không có mẫu thân như vậy.

Đương nhiên, mẹ của hần vì cái gì sẽ trở thành vương hậu A Lý Lan Tật, vấn đề thâm ảo như vậy, đã không có người đi nghiên cứu, tóm lại, đối với thân phận của hần cũng không có người biểu thị hoài nghi, ngay cả Tô Phàm cũng không có biện pháp hoài nghi, ai bảo người ta vừa ra tay chính là vàng thôi kim cương đâu?

"Được rồi, tôn kính tiểu vương tử, xin tha thứ ta vừa rồi mạo phạm..." Tô Phàm thờ dài một tiếng.

"Ha ha, này không tính là gì, ta như vậy đại nhân vật như thế nào sẽ cùng người so đo, hảo hảo cùng ta hỗn, chờ ta chơi chán các nàng, sẽ thưởng cho người chơi đùa..." Vương mập mạp cười ha ha.

Chính là rất nhanh, nụ cười của hần liền nháy mắt giăng co, đơn giản là Tô Phàm đã cầm lấy thời vàng của hần cho một phen đập vào bên trên mặt của hần, toàn bộ mặt đều bị đập đến san bằng, cái mũi càng là đã sớm nện đến dập nát, cả người ngửa mặt lên trời liền ngã.

"Người... Người... Người dám... Người dám đánh ta..." Một tay che chính mình cái mũi đang không ngừng đổ máu, Vương mập mạp về mặt kinh hãi nhìn Tô Phàm, hần nói thế nào đều không nói một tiếng liền động thủ?

"Lão tử đánh chính là người, mẹ nó, nếu không phải người có huyết thống của quốc gia ta, lão tử hiện tại liền muốn mệnh của người!" Tô Phàm lại là một cước thăm dò ở trên người Vương mập mạp, còn chơi chán các nàng? Dựa vào, thân thể hai nữ nhân lão tử đều nhìn qua, lão tử còn chưa kịp làm gì đâu, người vậy mà muốn chơi đùa?

Người coi người là ai?

Ở trong mắt Tô Phàm, hần, Vương mập mập, liền một cái cộng hành đều không phải!

Hần là ai? Hần là Vân gia trưởng tôn dòng chính, Vân gia, ở toàn bộ Đông Phương đại lục, đều là một cái quái vật khổng lồ tồn tại, có thể không chút nào khoa trương hần là vương tử cũng không quá, nếu là ở cổ đại, hần chính là Hoàng tộc, Vương mập mập cũng dám ở trước mặt hần kiêu ngạo, này không phải tìm chết là cái gì?

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Có ý gì

"Người... Người chờ đó cho ta, người sẽ hối hận..." Kiến thức Tô Phàm đáng sợ, Vương mập mập nơi nào còn dám cùng hần đánh nhau, lưu lại câu nói tàn nhẫn này liền chui trở về khoang hạng nhất, hần trong lòng âm thầm thề, một khi máy bay hạ cánh, nhất định để cho người hảo hảo dọn dẹp một chút Tô Phàm ()

Sớm có tiếp viên hàng không tiến lên vì hần nghiệm thương, mặc kệ như thế nào, hần đều là khách nhân của chuyến bay này.

Về phần Tô Phàm, cũng có tiếp viên hàng không tiến lên mời hần trở về chỗ ngồi của mình, bất quá thanh âm nhưng khách khí nhiều, thậm chí ở lúc Tô Phàm xoay người, còn lặng lẽ nói với Tô Phàm một câu "Cảm ơn!" Hiện nhiên cái mập mập kia trước đó khi dễ qua nàng.

Lúc này, vừa lúc truyền đến thanh âm MC, máy bay sắp hạ cánh, Tô Phàm cũng một lần nữa ngồi về vị trí của mình, trong tay còn cầm ba khối thỏi vàng đầu, nói giỡn, tốt xấu cũng là hơn một trăm hai mươi vạn, có người miễn phí cho hần, vì cái gì muốn ném?

Về phần đồng học năm thứ hai ban ba, cũng vì hành động của Tô Phàm lớn tiếng khen hay, những hành khách khác nhưng thật ra cảm thấy đáng tiếc, kia chính là một khối vàng thỏi a?

Tây Sa quần đảo, chính là hòn đảo đẹp nhất tổ quốc Nam Hải, chỗ này khai thác khá muộn, phong cảnh tự nhiên cực kì mỹ lệ, so với Maldives nổi tiếng thế giới cũng không kém bao nhiêu.

Theo tổ quốc quốc lực cường thịnh, đối với một mảnh quần đảo từng có tranh chấp này cũng bắt đầu khai phá, hiện giờ tại đây trên phiến quần đảo đã thành lập sân bay, thành lập khách sạn, đương nhiên, cuối phía nam mấy cái đảo nhỏ tranh chấp, đến bây giờ còn không có khai phá, bất quá thỉnh thoảng có tổ quốc quân hạm tới đó tuần tra.

Ước chừng ba mươi phút sau, máy bay vững vàng đáp xuống trên sân bay Tây Sa quần đảo, cửa khoang vừa mới mở ra, ngồi ở khoang hạng nhất trải qua đơn giản trị liệu Vương Đại Lục (Vương thiếu) liền mang theo mấy cái tùy tùng của mình vội vàng rời đi, xem điệu bộ này là đi cầu viện binh a, bất quá Tô Phàm nơi nào sẽ để ý đến hần.

Vừa xuống máy bay, đồng học năm thứ hai ban ba liền một đám hưng phấn kêu to lên, cái bầu trời kia là như thế xanh thẳm, không có một chút cảm giác âm trầm, mặt trời đã ngã về phía tây, chân trời phía tây một vòng lửa đỏ, dường như một mảnh hỏa diễm đang thiêu đốt, giống như tiến vào mộng cảnh.

Rất nhiều đồng học đã móc ra di động, không ngừng chụp ảnh, tạo thành vòng tròn bằng hữu, một đám hưng phấn quên hết tất cả.

"Các bạn học, yên lặng một chút, mọi người trước không nên chạy loạn, chúng ta ngồi xe đi khách sạn, đi khách sạn trước!" Lục Cẩm sợ có đồng học đi lạc, vội vàng mở miệng nói.

Bất quá đại đa số người đều quá mức vui sướng, hoàn toàn bỏ qua Lục Cẩm nhắc nhở.

"Tập hợp!" Lúc này đứng ở bên cạnh Lục Cẩm, Triệu Tử Kỳ nhẹ nhàng nói một tiếng, nguyên bản vẫn còn hưng phấn các bạn học một đám yên tĩnh trở lại, mặc kệ nam nữ, hết thảy chạy tới.

Cái này làm cho Tô Phàm âm thầm giật mình, tuy nói sớm đã kiến thức uy vọng của nàng ở lớp học, nhưng hiện nhiên không nghĩ tới đã đến loại trình độ này?

Sợ là liền chủ nhiệm lớp trước kia cũng chưa chắc như nàng có uy vọng đi?

"Ha ha, nàng không phải một cái nữ hài đơn giản!" Nam Cung Cảnh Thần không biết khi nào đi tới bên người Tô Phàm, thấp giọng nói khẽ với Tô Phàm

"Ta biết, người nói với ta cái này làm cái gì?" Tô Phàm trả về một câu.

"Ha ha, chính ngươi hiểu!" Nam Cung Cảnh Thần hướng tới Tô Phàm ném một ánh mắt người nam nhân đều hiểu, sau đó liền nhanh chóng rời đi.

Tô Phàm tức khắc không còn gì để nói, ta hiểu? Ta biết cái gì?

Ở dưới sự sắp xếp của Triệu Tử Kỳ, bạn cùng lớp quy quy củ củ lên xe buýt, một đường đi tới khách sạn.

Ở quầy lễ tân khách sạn nhận số thẻ ra vào, trừ bỏ Lục Cẩm một người một gian phòng, Tô Phàm cùng Cảnh Thần phân đến ở cùng nhau.

"Các bạn học, hiện giờ cách thời gian ăn cơm còn nữa tiếng, mọi người có thể lựa chọn ở gian phòng nghỉ ngơi một chút, cũng có thể đi bờ biển chơi trong chốc lát, bất quá không cho phép đi xa, càng không được đi chỗ biển sâu, nghe được sao?" Nhìn về mặt mọi người hưng phấn, Lục Cẩm lại một lần nữa dặn dò.

"Nghe được!" Mọi người hô to, sau đó một đám đem rương hành lý liền hướng căn phòng trên lầu phóng đi.

Bãi cát, trời xanh, nước biển, bikini, có vui sướng hay không?

Ngay cả Điền Hiểu Tinh cũng bị bạn tốt của mình lôi đi, một lát thời gian, đại sảnh to như vậy liền chỉ còn lại ba người Tô Phàm, Lục Cẩm, cùng Triệu Tử Kỳ, liền Nam Cung Cảnh Thần cũng không biết đi đâu.

"Lục lão sư, Tô Phàm, ta không quấy rầy hai người các ngươi, bái bai!" Triệu Tử Kỳ giả hoạt hướng tới Lục Cẩm cùng Tô Phàm cười cười, sau đó xoay người rời đi.

Lục Cẩm mặt lập tức đỏ lên, không quấy rầy hai người mình? Nàng có ý gì, chẳng lẽ cho là mình cùng Tô Phàm có cái gì sao?

"Ta còn muốn xử lý chút việc, Tô Phàm, ngươi trước cùng Tử Kỳ lên lầu đi, thuận tiện giúp ta nhìn một chút các bạn học, đừng cho bọn họ chạy xa, nhất định phải chú ý an toàn!" Lục Cẩm vội vàng bỏ qua một bên quan hệ.

Nàng cũng không muốn bị học sinh của mình hiểu lầm.

"Được rồi!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, hướng tới Triệu Tử Kỳ nhìn lại, liền nhìn đến Triệu Tử Kỳ hiện lên một mặt đắc ý, cô nàng này không phải là cố ý nói như vậy ỉ?

Hai người kéo lấy rương hành lý cùng nhau đi tiến vào thang máy.

"Tô Phàm, thành thật khai báo, Lục lão sư có phải hay không bạn gái của ngươi?" Cửa thang máy vừa mới đóng lại, Triệu Tử Kỳ liền mở miệng hỏi.

"Mẹ kiếp, ngươi nói cái gì đó, Lục lão sư như thế nào là bạn gái của ta?" Tô Phàm phiến nổi lên xem thường.

"Kia nàng đi làm cùng tan tầm vì cái gì đều cùng ngươi rời đi trường học?"

"Đó là bởi vì chúng ta ở chung một cái cư xá!"

"Thật sự là như vậy?"

"Vô nghĩa, không tin sau khi trở về ngươi có thể đi nhà ta nhìn xem!" Tô Phàm có chút không nói gì.

"Như vậy a, nói như vậy ngươi không có bạn gái?" Triệu Tử Kỳ một bộ dáng như có điều suy nghĩ.

"Đương nhiên không có!" Tô Phàm thành thật nói.

"Cạc cạc, ta đã biết!" Triệu Tử Kỳ không còn có ngày xưa băng lãnh, tà tà cười cười.

"Mẹ kiếp, ngươi không phải là muốn làm bạn gái của ta ỉ? Ta nhưng nói cho ngươi, nếu chỉ là vì báo ân, ngươi vẫn là đừng!" Tô Phàm phiến nổi lên xem thường, cô nàng này cùng trước đó biến hóa rất lớn a.

"Ha ha, ta mới không cần làm bạn gái của ngươi, làm bạn gái của ngươi nhiều không tự do? Ngươi như vậy cường thế, khẳng định không cho phép ta làm này làm kia, cho nên đánh chết ta cũng sẽ không làm bạn gái của ngươi!" Triệu Tử Kỳ cười ha ha nói.

Nghe được lời nói như vậy, chẳng sợ cũng không có ôm hi vọng gì, nhưng trong lòng vẫn là có chút thất lạc, rốt cuộc, một cái nữ tử mỹ lệ như vậy, muốn nói một chút đều không động tâm đó là không có khả năng.

"Hừ, kia tốt nhất!" Cứ việc trong lòng hơi hơi có chút thất vọng, bất quá Tô Phàm vẫn là mạnh miệng hừ hừ.

"Bất quá ta có thể làm tình nhân của ngươi..."

"Khụ khụ..." Chính là một câu của Triệu Tử Kỳ lại đem Tô Phàm sắc đến không được, liền tục ho khan một hồi lâu, mới ngẩng đầu lên, về mặt khiếp sợ nhìn Triệu Tử Kỳ?

Làm tình nhân của mình? Mẹ nó, cái này cũng được?

"Hắc hắc, nhà ta rất nghèo, nhớ kỹ bao nuôi ta a? Nếu người không bao nuôi ta, ta cũng chỉ có thể đi tìm cái tên mập mập vừa rồi, tùy tiện ra tay chính là một viên kim cương, nghĩ đến sẽ không quá keo kiệt..." Liền ở ngay lúc này, đã đến tầng lầu nơi phòng của Triệu Tử Kỳ, cửa thang máy vừa mới mở ra, Triệu Tử Kỳ vút xuống câu này lời nói ý vị thâm trường liền như vậy chạy ra ngoài, lưu lại Tô Phàm về mặt buồn bực?

Nàng đây là đang khích tướng chính mình theo đuổi nàng sao? Là theo đuổi đâu? Vẫn là theo đuổi đâu?

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Bắt người

Lắc lắc đầu, không hiểu nổi ý tưởng của Triệu Tử Kỳ, Tô Phàm đi trước về tới gian phòng của mình, phát hiện rương hành lý của Nam Cung Cảnh Thần đã đặt ở bên trong, bắt quả người nhưng lại không biết đi đâu, tiện tay đem rương hành lý để ở một bên, trực tiếp nằm ở trên giường, dù sao còn có vài ngày thời gian, không đáng lập tức đi ra ngoài, trước nghỉ một lát lại nói.

Một mặt khác, Triệu Tử Kỳ sau khi trở lại phòng của mình, đợi chừng vài phút, cũng không có chờ đến tiếng gõ cửa, thực sự không nhìn được nàng mở cửa ra, hai đầu nhìn thoáng qua, căn bản cũng không có bóng dáng Tô Phàm, tức khắc tức giận đến thẳng dặm chân.

"Cái đầu gỗ này, người ta đều ám hiệu rõ ràng như vậy, hần như thế nào còn không hiểu? Chẳng lẽ hần đối với chính mình thật không có nửa điểm hứng thú?"

"Không có khả năng, chính mình lớn lên xinh đẹp như vậy, trừ phi hần không phải nam nhân, nếu không làm sao có thể một chút cảm giác đều không có? Hừ, Tô Phàm, người là của ta, người nhất định là của ta!" Triệu Tử Kỳ hung hăng dặm chân, trở tay đóng lại cửa phòng, sau đó đem rương hành lý kéo tới bên trong, sau đó mở rương hành lý ra, nàng muốn tuyển chọn một kiện quần áo mỹ lệ nhất, làm chính mình trở thành nữ nhân đẹp nhất đêm nay.

Tô Phàm vừa ngủ, chính là hơn một giờ, nhìn xuống thời gian, cơ bản đến thời gian cơm tối, tùy ý thay đổi một cái quần đùi đi biển cùng một kiện áo somi ngắn tay rộng rãi, ăn mặc một đôi dép lê liền như vậy ra cửa.

Khi Tô Phàm lần nữa đi vào đại sảnh, liếc mắt một cái liền thấy được Triệu Tử Kỳ bị bảy người vây quanh.

Nàng lúc này ăn mặc một kiện liền y váy lụa màu xanh da trời, lộ ra một đôi cẳng chân trắng nõn, bên hông buộc một dây đai lưng màu xanh da trời, trói buộc ra vòng eo như rắn nước, cao ngất ngực lớn cũng là nhỏ thật cao, một đầu tóc màu nâu nhạt trát thành đuôi ngựa buộc ở sau đầu, lộ ra một khuôn mặt tuyệt mỹ không tì vết.

Chung quanh nàng vây đầy nữ sinh, nàng liền tựa như chúng tinh cùng nguyệt Nguyệt Lượng nữ thần đứng ở nơi đó. ()

Chẳng sợ sớm đã kiến thức Triệu Tử Kỳ mỹ lệ, nhưng Tô Phàm như thế nào đều không có nghĩ đến, nàng sẽ đẹp đến bực này nông nổi?

Cho dù là lấy định lực của mình, cũng có một lát hoảng hốt.

"Vương thiếu, mời!" Liền ở ngay lúc này, một trận thanh âm không hài hòa từ cửa khách sạn vang lên, sau đó liền nhìn đến một người trên mặt quần lấy băng gạc - mập mập ở một đám người vây quanh đi đến.

Này còn không phải mập mập tên nhà giàu mới nổi trên máy bay sao?

Vừa tiến vào đại sảnh, mập mập liền thấy Triệu Tử Kỳ bị mọi người vây quanh, khi nhìn đến Triệu Tử Kỳ giống như nữ thần đứng ở nơi đó sau trông mắt của hần đều thiếu chút nữa trừng ra tới.

Trời ạ, thế gian này tại sao có thể có nữ nhân xinh đẹp như vậy?

"Tô Phàm, cùng đi ăn cơm đi!" Lúc này, Triệu Tử Kỳ dường như không nhìn thấy đoàn người của mập mập tiến vào, bên trên khuôn mặt tuyệt mỹ lộ ra một mặt sáng lạn tươi cười, sau đó rất là tự nhiên đi hướng Tô Phàm.

Nhìn đến lớp trường lam ra cử động, những nữ sinh này một đám hướng về sau thối lui, các nàng ần ần nhìn bạch lớp trường hôm nay vì cái gì ăn mặc xinh đẹp như vậy.

Cùng Điền Hiểu Tình quan hệ hơi tốt Trương Nhã vụng trộm nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, xoay người hướng tới đằng sau chạy tới, lớp trưởng thế nhưng thật sự thích Tô Phàm, Hiểu Tình nguy hiểm.

"Hào a!" Đối mặt Triệu Tử Kỳ mỹ lệ như thế, Tô Phàm nơi nào còn có thể cự tuyệt, cơ hồ là bản năng nhẹ gật đầu.

"Chờ một chút..." Nhưng mà, liền ở thời điểm hắn chuẩn bị cùng Triệu Tử Kỳ cùng nhau đi hướng tiệm cơm, vùng Trung Đông tiểu vương tử Vương thiếu mang theo một đám người đã đi tới.

Vừa rồi hắn hoàn toàn bị Triệu Tử Kỳ mỹ lệ hấp dẫn, còn không có chú ý tới Tô Phàm, thẳng đến Triệu Tử Kỳ đi qua lúc sau, hắn mới phát hiện tiểu tử này chính là tên hỗn đản ở trên máy bay dùng thỏi vàng đập vào mặt mình, mà cái tiểu nữ nhân xinh đẹp này, đồng dạng là cái con lai mỹ nữ trên máy bay kia.

Cảm nhận được trên mũi kịch liệt đau đớn, mập mập nơi nào sẽ buông tha cơ hội như vậy, đặc biệt là bên cạnh hắn còn đi theo trưởng quan quân sự vùng này, chính là cho hắn dũng khí cực lớn.

Người cái tên này mạnh mẽ thì thế nào? Chẳng lẽ người còn có thể cùng quân đội đối kháng?

Tây Sa quần đảo có hoàn cảnh địa lý cực kỳ đặc thù, cũng không có địa phương thiết trí chính phủ, mà là từ quân đội Nam Hải trực tiếp phụ trách quản hạt.

Mập mập lúc này đây chính là mang theo khoản tiền tài chính lớn lại đây chuẩn bị đầu tư xây dựng Tây Sa quần đảo, hắn cũng không tin quân đội sẽ cự tuyệt yêu cầu của hắn giao huấn một cái mao tiểu tử không biết trời cao đất rộng.

"Nha, này không phải Vương lão bản sao? Đây là cho chúng ta đưa thỏi vàng mà tới?" Quay đầu nhìn lại, nhìn đến đúng là tên mập mập trên máy bay kia, Tô Phàm nhếch miệng cười nói.

Một bên Triệu Tử Kỳ nghe được một câu như vậy, phụt một tiếng bật cười, gia hỏa này, người ta là đưa thỏi vàng, chính là người lấy thỏi vàng đập người ta, hiện tại còn không biết xấu hổ nói ra?

Quả nhiên, vừa nghe đến Tô Phàm nói như vậy, Vương thiếu sắc mặt liền thay đổi.

"Tiểu tử, chúng ta thật đúng là oan gia ngõ hẹp a, Lý đoàn trưởng, hôm nay chính là tiểu tử này ở trên máy bay đã thương ta!" Mập mập nỗ lực không để cho chính mình đi nhìn khuôn mặt xa hoa lộng lẫy kia của Triệu Tử Kỳ, mà là gắt gao nhìn chăm chăm Tô Phàm nói.

"Úc? Có chuyện như vậy? Người tới, đem hắn trước dẫn đi, tiếp thu điều tra!" Bên cạnh Vương mập mập, nam tử được xưng là Lý đoàn trưởng hướng thẳng đến mấy người sau lưng nói.

Vương thiếu thân phận chính là người thừa kế vương quốc A Lý Lan Tập, lúc này đây chính là mang theo mấy chục tỷ tài chính trở về trong nước đầu tư, trạm thứ nhất chính là một mảnh lĩnh vực này, đối với chuyện này, trưởng quan chính là cực kỳ coi trọng, vạn lần không thể bởi vì này đó việc nhỏ đắc tội hắn.

Theo lời nói của Lý đoàn trưởng, hai người sau lưng trực tiếp hướng phía trước bước ra, liền muốn đem Tô Phàm bắt lấy, nhưng không ngờ Triệu Tử Kỳ một bước ngăn ở phía trước Tô Phàm.

"Các người làm cái gì vậy?"

Hai tên binh sĩ ăn mặc thường phục cũng bị Triệu Tử Kỳ mỹ lệ kinh sửng sốt một chút, bất quá bọn hắn dù sao cũng là quân nhân biên phòng, rất nhanh từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, một tên nam tử trong đó ứng thanh nói ra: "Tiểu thư, xin tránh ra, đừng làm trở ngại chúng ta làm việc!"

"Các người dựa vào cái gì bắt người?" Triệu Tử Kỳ trên mặt có chút hoảng loạn, những người này vừa thấy cũng không phải là dễ trêu chọc, nếu là Tô Phàm bị bọn họ bắt đi, ai biết sẽ phải gánh chịu cái gì tra tấn.

Lý đoàn trưởng? Đây rất có thể là quân đội nơi này a.

"Chúng ta là quân đội Nam Hải đoàn thứ bảy, phụ trách công tác trị an trên phiến hòn đảo này, bằng hắn vô cớ đã thương người, chúng ta liền phải đem hắn bắt lại tiếp thu điều tra! Động thủ!" Lúc này, người được xưng là Lý đoàn trưởng tiếp tục nói, người vây xem càng ngày càng nhiều, hắn cũng không muốn đem sự tình huyền ảo quá lớn, vẫn là nhanh chóng bắt đi càng tốt.

Đoàn trưởng có lệnh, thân là cảnh vệ của đoàn trưởng hai tên binh sĩ đồng thời hướng phía trước bước ra, trực tiếp lách qua Triệu Tử Kỳ, nhào tới trước mặt Tô Phàm, một trái một phải hướng tới bả vai Tô Phàm chụp tới.

Chính là khi bọn hắn đồng thời bắt lấy bả vai Tô Phàm, lại cảm nhận được thân thể Tô Phàm không nhúc nhích tí nào, lại vừa thấy Tô Phàm, lại phát hiện trên khuôn mặt tuấn tiểu trắng nõn kia thể nhưng hiện ra một mặt nhàn nhạt tươi cười...

Chương 92: Giương cung bạt kiếm

"Phanh" một tiếng, liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm cúi phải nháy mắt bước ra, quét về bụng nhỏ của tên lính ở bên trái kia, tên lính kia trong lòng cả kinh, tay bắt lấy bả vai Tô Phàm nháy mắt thu hồi, trực tiếp chặn một cước tấn mãnh của Tô Phàm, lại cảm giác cánh tay một trận đau nhức, liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm trao một cái đã bắt được cổ tay của một người khác, sau đó thân thể một cái xoay tròn đá nghiêng, trực tiếp đá vào bụng nhỏ của tên lính kia, một cổ cự lực đem hẳn toàn bộ đá bay ra ngoài.

Ngăn trở Tô Phàm một cước binh sĩ trong mắt kinh hãi, hiển nhiên không nghĩ tới Tô Phàm cường hãn bức này, duỗi tay liền hướng bên hông móc tới, chính là Tô Phàm tốc độ cực nhanh, một cái bước xa bước ra, lại là một cái vai đỉnh đề ở lồng ngực tên lính kia, lực lượng khủng bố đem tên lính kia toàn bộ đánh bay đi ra ngoài.

"Thình thịch" một tiếng, thân thể tên lính kia cũng là nặng nề mà ngã trên mặt đất, sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi.

Làm cảnh vệ của Lý đoàn trưởng, thân thủ của hai người bọn họ ở trong đoàn bộ đều là vang dội, chính là hiện tại hai người liên thủ, thế nhưng không địch lại cái thiếu niên nhìn như văn nhả này?

Liền ở thời điểm bọn hắn chuẩn bị đứng dậy tiếp tục tiến công, Lý đoàn trưởng đã móc ra một phen súng lục, nhắm ngay đầu Tô Phàm.

"Tiểu tử, ngươi chết chắc rồi, ngươi đây là đang tập kích quân!" Vương mập mập cũng là giật nảy mình, gia hỏa này thân thủ thế nhưng khủng bố như vậy?

Bất quá khi nhìn đến Lý đoàn trưởng không chút do dự móc súng lục ra nhắm ngay đầu Tô Phàm, bên trên mặt phỉ nộ lộ ra một mặt cuồng vọng.

Theo súng lục xuất hiện, sắc mặt của mọi người đều là biến đổi, đặc biệt là học sinh năm thứ hai ban ba, một đám đều không nghĩ tới trên người những người này thế nhưng mang theo súng?

Người phục vụ khách sạn cũng là một đám như ve sầu mùa đông, từng người đứng ở vị trí của mình, không dám lộn xộn một chút.

Chỉ có Triệu Tử Kỳ hiện lên một mặt dị sắc, vươn hai tay, muốn ngăn ở trước người Tô Phàm, lại bị Tô Phàm kéo lại tay nhỏ.

"Không nên động!" Ở bên tai Triệu Tử Kỳ nhẹ nói một câu, Tô Phàm hướng phía trước bước ra một bước, ngăn ở trước người Triệu Tử Kỳ, một đôi con ngươi sáng ngời nhìn về phía Lý đoàn trưởng.

"Tự động quân giới, ngươi liền không lo lắng ra tòa án quân sự?"

Lý đoàn trưởng cau mày, hẳn hiển nhiên không nghĩ tới đối mặt súng ngắn uy hiếp, phản ứng của đối phương thế nhưng bình tĩnh như thế, trên thực tế vừa rồi nhìn thấy Tô Phàm lấy tư thế sét đánh đánh bại hai cái cảnh vệ của mình, là hẳn biết người thiếu niên trước mắt này không đơn giản, móc súng lục ra cũng cơ hồ là bản năng, chỉ là hiện giờ lại thu hồi đi rồi rõ ràng không thỏa đáng.

"Này như thế nào có thể xem như tự động quân giới, ngươi ngang nhiên tập kích quân, ta thậm chí có thể hoài nghi ngươi là gián điệp địch quốc, nếu không nghĩ sự tình làm lớn chuyện, vẫn là theo chúng ta đi một chuyến đi!" Lý đoàn trưởng lạnh lùng nói.

"Liền tính là cả nhà ngươi trở thành gián điệp địch quốc, hẳn cũng không có khả năng trở thành gián điệp!" Liền ở ngay lúc này, một cái thanh âm sang sáng từ cửa lớn khách sạn truyền đến, sau đó mọi người liền nhìn đến một người thân xuyên quân hàm, trên bờ vai một viên sao kim lấp lánh nam tử ước chừng ba mươi tuổi ở một đám tên lính võ trang hạng nặng đang vây quanh đi đến.

Khi nhìn đến nam tử này, Lý đoàn trưởng nhanh chóng thu hồi súng lục, cùng hai binh lính bị Tô Phàm đánh ngã lúc này, đồng thời "Ba" một tiếng nghiêm, trong miệng cất cao giọng nói: "Chào thủ trưởng!"

Wương mập mập cũng là lập tức mặt mày hớn hở đón đi lên.

"Bạch Tướng quân hảo..."

Chính là người tới căn bản không có để ý tới Vương mập mập đuổi tới tay phải, cũng không để ý đến Lý đoàn trưởng cùng các binh lính cúi chào, mà là trực tiếp đi tới trước mặt Tô Phàm, nhìn sắc mặt Tô Phàm hơi có vẻ tái nhợt, lòng mày hơi hơi nhăn lại: "Bị thương?"

"Àn, trước đó không lâu cùng một cái gia hỏa lợi hại đánh một trận!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, trên trán không có bất luận cái gì mất tự nhiên.

"Thế nhưng có người có thể làm ngươi bị thương, nhân tài a, khi nào cho ca ca giới thiệu một chút?"

"Miễn đi, giới thiệu cho người lại đến đánh ta? Người không chẳng lẽ cho rằng ta bị choáng váng?" Tô Phàm trực tiếp mất trọn trắng, Long Vương nhân tài như vậy như thế nào có thể giới thiệu cho người khác?

"Ha ha ha, người hỗn tiểu tử này, vẫn là cố chấp như vậy, đến đây lúc nào?" Bạch Tướng quân ha ha cười nói, không thèm để ý chút nào Tô Phàm cự tuyệt.

"Xế chiều hôm nay!" Tô Phàm nhẹ gật đầu.

"Ha ha, cùng bạn gái tới? Ân, tiểu cô nương đáng đáp không tệ, bất quá nàng sợ là không có biện pháp tiến cửa nhà người đi?" Bạch Tướng quân nhìn thoáng qua Triệu Tử Kỳ, thấp giọng nói.

Triệu Tử Kỳ vừa thấy chính là con lai, chẳng sợ có huyết thống Hoa Hạ quốc, nhưng đối với gia tộc Tô giảm quan niệm dòng dõi cực nặng mà nói, căn bản không có khả năng ghé nhẽ tiến vào trong nhà.

"ca, ta là đi chung với bạn cùng lớp, đây là lớp trưởng của bọn ta!" Tô Phàm trực tiếp mất trọn trắng, mẹ nó, người ta cũng không muốn làm bạn gái của ta, mà là muốn làm tình nhân của ta, tình nhân không cần người trong nhà đồng ý đi?

Hai người liền như vậy đứng ở giữa đại đường đơn giản tán gẫu, chính là đơn giản như vậy nói chuyện phiếm đã chán đến mọi người ở đây nói không ra lời, đặc biệt là Lý đoàn trưởng cùng những binh lính kia của hắn, một đám trọn mất há hốc mồm nhìn này hết thấy.

Bạch Tử Hà, tướng quân trẻ tuổi nhất trong quân đội Nam Hải, ngoài ba mươi hắn đã trở thành thiếu tướng hải quân, hiện giờ càng là tướng quân phụ trách công tác phòng ngự toàn bộ quần đảo, xem như người lãnh đạo trực tiếp của mình, mà hắn càng là người của Bạch gia ở Kinh Thành, một cái thiên chi kiêu tử như vậy, thế nhưng cùng thiếu niên trước mắt nhìn như văn nhũ này cười cười nói nói?

Kia thân phận của hắn...

Cứ việc không biết thân phận của Tô Phàm rốt cuộc là cái gì, nhưng Lý đoàn trưởng minh bạch, đây tuyệt đối là nhân vật cùng Bạch Tử Hà tương xứng, nghĩ tới chính mình trước đó thế nhưng nói hắn có thể là gián điệp, Lý đoàn trưởng liền hận không thể chui vào trong đất, mẹ nó, hôm nay này quá mất mặt.

"Bạch... Bạch Tướng quân, này..." Vương mập mập đã sợ tới mức trọn mất há hốc mồm, đây là tình huống như thế nào? Gia hỏa này cùng Bạch Tướng quân là cái gì quan hệ?

"Ha ha, đây là huynh đệ của ta, Tiểu Phàm, nếu như người muốn ở Hoa Hạ quốc hảo hảo phát triển, tốt nhất cùng hắn tạo mối quan hệ tốt!" Bạch Tử Hà phảng phất lúc này mới nhìn đến Vương mập mập, hướng tới Tô Phàm khẽ cười nói.

"A..." Huynh đệ của Bạch Tử Hà? Chẳng lẽ cũng là người của Bạch gia? Vương mập mập đã kinh ngạc không khép miệng được, hắn lúc này đây về nước, còn không phải là muốn lẫn vào xã hội thượng tầng trong nước sao?

Rốt cuộc, đối với một cái người Hoa Hạ quốc mà nói, lại nhiều tiền, còn không phải là muốn làm rạng rỡ tổ tông sao? Hắn ở nước ngoài lại có tiền, địa vị lại cao hơn thì thế nào? Ai biết hắn? Ai lại biết hắn?

Hôm nay tiến đến quần đảo, còn không phải là muốn cùng Bạch Tử Hà tạo mối quan hệ sao? Chỉ cần có thể cùng Bạch Tử Hà đánh hảo quan hệ, lấy địa vị Bạch gia, chỉ cần chính mình không muốn chết, ở Hoa Hạ quốc có thể nói là đi ngang dọc.

Chính là hiện tại, chính mình tựa hồ đắc tội một cái người không nên đắc tội.

Nhìn đến Vương mập mập nghi hoặc, Bạch Tử Hà lại tiến đến bên tai của hắn nói nhẹ một câu.

"Thật sự?" Vương mập mập thân mình run lên, tròng mắt thiếu chút nữa trừng ra ngoài, Bạch Tử Hà nói cho hắn thân phận chân chính của Tô Phàm..

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Kẻ lừa đảo

"Đương nhiên!" Bạch Tử Hà khẽ gật đầu.

"Ai nha, má ơi, Phàm thiếu, Phàm đại ca, Phàm gia gia, ở chỗ này gặp được người, thật sự là vinh hạnh lớn lao của ta, đây là một chút tâm ý của ta ở

nước ngoài mang về, còn xin Phàm thiếu đừng làm như người xa lạ, đứng rồi, cái này đưa cho vị tiểu thư này nhất định không tồi..." Mập mập dường như biến ma thuật lấy ra một cái vòng cổ làm bằng ngọc bích nhét vào trong tay Tô Phàm.

Khuôn mặt mập mập mang theo nụ cười lấy lòng, liền tựa như giồng chó lông xù lấy lòng chủ nhân.

Thái độ của hắn chuyển biến thực sự quá mức nhanh chóng, nhanh đến mức Tô Phàm đều có chút chưa chưa phục hồi tinh thần lại, thẳng đến cảm nhận được trong tay vòng cổ ngọc bích kia, mới hiểu được lại đây.

Nhìn lướt qua bảo thạch trong tay, tức khắc lông mày một trận nhảy lên, này. Đây chính là ngôi sao hải dương? Được rồi, liền tính không phải chân chính viên ngôi sao hải dương kia, nhưng viên lam bảo thạch này mặc kệ phẩm chất, vẫn là chế tác, lại hoặc là lớn nhỏ, đều tuyệt đối không thua kém viên ngôi sao hải dương kia, giá trị của khối bảo thạch này, ít nhất chính là hơn mấy trăm vạn Mĩ kim trở lên, mà xung quanh bảo thạch khảm kim cương, khiến dây xích bạch kim tăng thêm độ tinh khiết cực cao, toàn bộ giá trị của vòng cổ ít nhất gần tám trăm vạn Mĩ kim, tương đương nhân dân tệ chính là hơn bốn ngàn vạn.

Mẹ nó, mập mập này ra tay thật đúng là hào phóng a.

Chẳng sợ lấy thân phận của Tô Phàm, trong lòng cũng là một trận cuồng loạn.

Hướng tới Bạch Tử Hà nhìn một cái, liền nhìn đến Bạch Tử Hà vẻ mặt bất đắc dĩ giang tay ra, hiển nhiên đối với mập mập hào phóng cũng là không thể làm gì.

"Từ Kỳ, vòng cổ này tặng cho người!" Cô nhân có nói, duỗi tay không đánh người gương mặt tươi cười, người ta đều đã như vậy, lại cùng hắn so đo cũng có vẻ quá hẹp hòi, hơn nữa hắn rõ ràng xem như khách nhân của Bạch Tử Hà, như thế nào cũng phải cho Bạch Tử Hà một ít mặt mũi.

"Cho ta?" Triệu Từ Kỳ cả kinh, nói thật, đang xem đến cái vòng cổ kia, nàng cũng đã bị cái vòng cổ kia hấp dẫn, bảo thạch, cơ hồ là mỗi một nữ nhân đều thích, kia lam bảo thạch chiếu lấp lánh, không biết bao nhiêu khóa kim cương làm thành, còn có dây xích chiếu lấp lánh kia, vừa thấy liền có giá trị không nhỏ.

Thứ quý giá như thế, Tô Phàm thế nhưng chuyển tay liền đưa cho mình?

"Đương nhiên, người không có nghe Vương tổng nói sao, vòng cổ này thích hợp người! Ta đeo lên cho người đi!" Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, xoay người vì Triệu Từ Kỳ đeo lên vòng cổ cực phẩm bảo thạch kia, khi bảo thạch màu xanh lam dán tại trước ngực trắng nõn của Triệu Từ Kỳ, Triệu Từ Kỳ càng là mỹ lệ không gì sánh được, ngay cả Bạch Tử Hà cũng có được một lát thất thần.

Về phần mập mập, thế nhưng cực kỳ rữ xuống đầu, biết thân phận Tô Phàm hắn rất rõ ràng, về sau, Tô Phàm chính là chính mình lão đại, làm một cái tiểu đệ dù tu cách, như thế nào có thể khinh nhờn nữ nhân của lão đại.

Một thân váy lụa màu xanh da trời, một vòng cổ bảo thạch màu xanh biển, trang phục đơn giản lại xa xỉ, trực tiếp làm chỉ số mỹ lực của Triệu Từ Kỳ theo cấp số nhân tăng trưởng, thời khắc này tất cả mọi người đều bị Triệu Từ Kỳ làm cho mê hoặc, ngay cả trái tim Tô Phàm cũng không tự chủ được nhanh hơn nhảy lên.

Quá đẹp, thực sự quá đẹp.

Chỉ có đám người đằng sau, không biết khi nào lại tới đây Điền Hiểu Tĩnh chính mắt thấy một màn kia Tô Phàm vì Triệu Từ Kỳ đeo lên vòng cổ, chỉ cảm thấy trái tim của mình thật giống như bị một cái ma quỷ dùng sức xé rách, là như thế đau đớn, đau đến làm người khó có thể hô hấp.

Hắn thích nàng sao?

Hắn đã yêu nàng sao?

Nếu không lại như thế nào tự tay vì nàng đeo lên vòng cổ?

Nhìn Triệu Từ Kỳ sắc sỡ loá mắt lại tràn đầy hạnh phúc tươi cười, Điền Hiểu Tĩnh tâm, hoàn toàn nát.

Không có lại xem tiếp đi, Điền Hiểu Tĩnh xoay người liền hướng ra phía ngoài chạy tới, nàng không biết mình tồn tại còn có cái gì ý nghĩa.

Tất cả mọi người bị Triệu Từ Kỳ mỹ lệ hấp dẫn, ngay cả Trương Nhã cũng là vẻ mặt hâm mộ nhìn Triệu Từ Kỳ, hoàn toàn không có chú ý tới Điền Hiểu Tĩnh lặng yên rời đi.

"Tiểu Phàm, Vương lão bản nhưng là chân chính kẻ có tiền, lần này về nước chủ yếu là đầu tư, có hứng thú sao? Có hứng thú cùng nhau ăn bữa cơm?" Bạch Tử Hà trước hết nhất từ kinh lăng bên trong phục hồi tinh thần lại, mỉm cười nói.

Vương mập mập lập tức về mặt lấy lòng nhìn về phía Tô Phàm, hắn biết, chính mình liệu có thể ở trong nước lẫn vào như cá gặp nước, hiện tại liền xem Tô Phàm có hay không gật đầu, chỉ cần Tô Phàm đáp ứng, kia tiền đồ của mình chính là một mảnh quang minh, hắn chính là người của gia tộc cường thế nhất nước cộng hoà a.

"Ha ha, tốt!" Tô Phàm vốn muốn cự tuyệt, hắn đối với sự tình như vậy từ trước đến nay không có hứng thú, chính là nghĩ tới hiện giờ Tô Viện Viện ở Minh Châu thị bước đi liên tục khó khăn, có lẽ có mập mập trợ giúp, có thể thay đổi căn khôn, một cái siêu cấp thổ hào vừa ra tay chính là vòng cổ bảo

thạch trị giá mấy ngàn vạn, kia rốt cuộc có bao nhiêu tiền?

"Cảm ơn Phàm thiếu nữ mặt, cảm ơn Phàm thiếu, Phàm thiếu mời, Bạch Tướng quân mời, Lý đoàn trưởng mời, còn có vị tiểu thư này xin..." Mập mập về mặt kích động khom thân mình, làm ra thủ thế mời, chẳng sợ leo lên Tô Phàm như vậy thuyền lớn, hắn cũng không có quên Lý đoàn trưởng, không thể không nói ở phương diện làm người, mập mập rất là cao minh.

"Còn có, các vị các bạn học, đêm nay tại đây ở trên đảo tận tình chơi, tất cả tiêu phí ta trả!" Cuối cùng, mập mập vẫn không quên hướng tới các bạn học của Tô Phàm nói.

Hắn chính là là minh bạch, những người này đều là đồng học của Tô Phàm, đem bọn hắn chiếu cố tốt, luôn có thể lưu lại cho Tô Phàm một chút ấn tượng tốt.

Mọi người lại là một trận hoan hô, một đám hưng phấn kêu to lên, tất cả trò chơi toàn bộ miễn phí đâu? Cho dù là gia cảnh của bọn họ đều không đơn giản, chính là trên đảo này rất nhiều công trình giải trí tiêu phí vẫn còn rất cao, có thể không tốn tiền của mình có sao mà không làm đâu?

Liên một câu như vậy, khiến cho thái độ của mọi người đối với mập mập phát sinh cực lớn đổi mới, đương nhiên, càng nhiều lại là đối với Tô Phàm sinh ra tò mò, hắn rốt cuộc là ai? Như thế nào có thể làm một cái rõ ràng là tướng quân đối với hắn khách khí như thế?

Người như vậy tự nhiên bao gồm Triệu Từ Kỳ.

Nguyên bản năng nhiều nhất cho rằng Tô Phàm ở Minh Châu thị có chút thế lực, có thể điều động Lâm Bảo của Hắc Bảo bang, chính là hiện tại xem ra, chính mình rõ ràng xem thường Tô Phàm, hắn không chỉ có tự thân thực lực mạnh mẽ, thân phận này cũng tuyệt đối không đơn giản, một cái tướng quân, vẫn là một cái tướng quân trẻ tuổi như vậy, thế nhưng cùng hắn cười nói nói, có thể còn trẻ như vậy lên làm thiếu tướng, trừ bỏ thực lực của bản thân, xuất thân nhất định không có khả năng kém, trừ bỏ những cái hào môn đệ tử từ ở Kinh Thành, người bình thường căn bản rất không có khả năng.

Hắn cùng Tô Phàm xưng huynh gọi đệ như vậy, như vậy Tô Phàm thân phận?

Nghĩ đến đây, trái tim Triệu Từ Kỳ cũng có chút cấp tốc nhảy lên, nếu tô phàm thật là người sinh ra từ những cái đại gia tộc đó, chính mình còn xứng đôi với hắn sao?

Nghĩ tới vừa rồi Bạch Tướng quân nói câu kia, Triệu Từ Kỳ tâm thế nhưng có chút hơi hơi đau đớn.

Chính mình chỉ là một cái cô bé lọ lem, mình lại thế nào xứng với hắn?

"Tô phàm, ta là lớp trưởng, Lục lão sư làm ta dẫn dắt hảo các bạn học, liền không đi!" Nghĩ tới điểm này, Triệu Từ kỳ ngẩng đầu hướng tới tô phàm nói.

Giờ khắc này nàng là cỡ nào hi vọng Tô Phàm có thể mở miệng giữ lại, mang theo nàng cùng đi.

"Vậy được rồi! Làm mọi người cẩn thận một chút, hôm nay thời tiết không tốt lắm, có lẽ có bão!" Ai ngờ đến tô phàm lại là trực tiếp gạt gạt đầu, đối với sự tình kế tiếp, hắn vẫn là không nghĩ những người khác biết, rốt cuộc, chuyện của mình còn chưa tính, Vương mập mập cùng Bạch Từ Hà rất có thể là nói một ít quốc gia đại sự.

"Được..." Triệu Từ Kỳ hiện lên một mặt mất mát, xoay người đi hướng các bạn học còn đang hoan hô...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Một ít ý tưởng

"Cô nương tốt, đáng tiếc!" Nhìn đến bóng lưng Triệu Từ Kỳ rời đi, Bạch Từ Hà nhẹ giọng thở dài một câu.

Trên thực tế kế tiếp nội dung rất nhiều quan hệ quốc gia an toàn, Triệu Từ Kỳ ở đây, quả thực không thích hợp.

"Đáng tiếc cái rắm, đừng cho là ta không biết, chị dâu kia của ta chính là người ở Đông Doanh, thân phận kia nhưng so sánh nàng miễn cảm nhiều!" Tô Phàm trực tiếp phiên nổi lên xem thường, trên thực tế mặc kệ là gia tộc của hắn, vẫn là Bạch gia, Lâm gia, Vương gia phàm là Kinh Thành đại gia tộc, đối với hôn nhân của con cháu môn hạ đều yêu cầu cực kì nghiêm ngặt, trên cơ bản đều là yêu cầu môn đăng hộ đối, có thể nói, từ sinh ra một khắc kia trở đi, hôn nhân đại sự của bọn hắn cơ bản cũng đã quyết định, bọn họ căn bản không có quyền hạn lựa chọn.

Bất quá trừ bỏ chính thể ở ngoài, Kinh Thành công tử ca ở bên ngoài hoặc nhiều hoặc ít đều có tình nhân, này đó gia tộc sẽ không quản, đương nhiên,

giống Bạch Từ Hà loại này tướng quân biên phòng tìm một cái nữ nhân ở quốc gia đối địch làm tình nhân, đây cũng không phải là vấn đề nhỏ.

"ca, ngươi hiểu cái rắm, Huệ Từ chính là tai mắt của ta ở Đông Doanh, chuyện này chính là trải qua thủ trưởng tối cao tự mình khẳng định!" Bạch Từ Hà hừ lạnh nói.

"ca, kẻ lừa đảo cảm tình, lợi dụng tình cảm liên lụy một nữ nhân tới vì ngươi làm việc, vô si!" Tô Phàm vẫn như cũ châm chọc nói.

"Mẹ nó, đây là vì nước hi sinh được không? Lại nói, mẫu thân Huệ Từ chính là người trong nước chúng ta! Hơn nữa nàng là cam tâm tình nguyện!" Bạch Từ Hà phản bác.

"Cảm thú, lão tử mặc kệ ngươi!"

"Cút!"

Hai người một đường đi, một đường mắng nhau, thẳng làm Lý đoàn trưởng cùng Vương mập mập theo ở phía sau liên tục mồ hôi lạnh ứa ra, may mắn, may mắn mới vừa rồi không có đem Tô Phàm đắc tội đến cùng, một cái nhân vật dám cùng Bạch Từ Hà đấu võ mồm như vậy, sao là bọn họ có thể trêu chọc?

Một đoàn người đi vào bên trong một cái sương phòng bí ẩn nhất khách sạn, toàn bộ sương phòng đều bị cảnh vệ của Bạch Từ Hà vây quanh, ngay cả Lý đoàn trưởng cũng chỉ có thể đứng ở bên ngoài chờ, trong sương phòng to như vậy, chỉ còn lại ba người Tô Phàm, Bạch Từ Hà, cùng Vương Đại Lực.

"Bạch Từ quân, Phàm thiếu, ta kính hai vị một ly!" Tốt nhất rượu và thức ăn, Vương Đại Lực đích thân vì hai người rót thêm rượu, dẫn đầu giọng chén rượu lên.

Chớ nhìn hán ở A Lý Lan Táp có thể hô mưa gọi gió, chính là đến trong nước, trừ bỏ có tiền, hán không có gì cả, hai người trước mắt, tuyệt đối không phải hán có thể đắc tội.

Bạch Từ Hà cùng Tô Phàm cũng không khách khí, bùng chén rượu lên cùng Vương Đại Lực cùng một cái lúc sau uống một hơi cạn sạch.

"Vương tổng..."

"Bạch Từ quân, ngươi gọi ta Đại Lực liền hảo!" Vương Đại Lực liên tục cuồng lau trán đầu đổ mồ hôi.

"Được rồi, Đại Lực, kế hoạch lúc trước của ngươi ta đều xem qua, ý của ngươi ta cũng hiểu rõ, chỗ này không ngoại nhân, ta liền nói thật cho ngươi biết, nếu ngươi chỉ là một cái thương nhân Hoa Kiều, thậm chí là thương nhân nước ngoài, muốn về nước đầu tư phát triển, chúng ta đều là hai tay tán thành, chính là thân phận của ngươi cực kỳ đặc thù, muốn dựa vào số tiền đầu tư lớn liền dung nhập vào, không quá dễ dàng, ý của ta, ngươi nhưng minh bạch?" Uống rượu, Bạch Từ Hà trước tiên mở miệng nói.

"Minh bạch, ta hoàn toàn minh bạch, trên thực tế chúng ta cũng cần tổ quốc trợ giúp, ta cùng mẫu thân thân là một ngoại nhân, ở bên kia quyền lực cũng không lớn, rất nhiều người đều phản đối mẫu thân, chúng ta hoàn toàn hoàn toàn chiến sĩ tổ quốc bước lên vùng đất kia!" Vương Đại Lực dừng nhìn lớn lên béo, chính là lòng tựa như gương sáng, những năm này theo tổ quốc ngày càng cường đại, địa vị quốc gia cũng là ngày càng cao, rất nhiều Hoa Kiều đối với tổ quốc ý lại cũng là ngày càng nặng!

"Hiểu rõ thì tốt, bất quá chiến sĩ tổ quốc không có biện pháp công khai đặt chân lên vùng đất kia, chuyện này vẫn là Tiểu Phàm ngươi đi làm đi?"

"Ta?" Đang ở vui đầu ăn cơm Tô Phàm sững sốt, loại quốc gia đại sự này, như thế nào cần hán đi làm?

"Ân, ngươi không phải ở Minh Châu thị thành lập một cái Long Diệu hội sao? Ta sẽ an bài một ít binh sĩ xuất ngũ tiến đến Minh Châu, gia nhập tổ chức của ngươi, sau đó ngươi dùng danh nghĩa dân gian hoặc là cái mặt khác danh nghĩa tìm người tiến vào vương quốc Lan Táp, trợ giúp mẫu thân Đại Lực củng cố chính quyền, chuyện này ngươi đi làm thích hợp nhất!" Bạch Từ Hà khẽ cười nói.

Tô Phàm lập tức hiểu rõ ý của Bạch Từ Hà.

Đơn giản một chút chính là Vương Đại Lực tuy rằng là người thừa kế hợp pháp vương quốc Lan Táp, bất quá ở bên kia không có bất luận cái gì căn cơ, đặc biệt là về mặt vũ lực không có người duy trì, hán về nước tốn nhiều tiền nói là đầu tư, làm rạn vỡ tổ tông, trên thực tế cũng là tới kéo tài trợ.

Đương nhiên, nơi này là tài trợ là tài trợ vũ lực.

Vừa lúc quốc gia ở bên kia cũng cần cứu viện, hai phe ăn nhip với nhau.

Bất quá quốc gia không có khả năng lấy danh nghĩa chính phủ điều binh khiển tướng, đây nhất định sẽ khiến quốc gia khác, thậm chí thế lực khác cắn ngược lại, nhưng nếu là lấy danh nghĩa tư nhân đi qua, trợ giúp Vương Đại Lực củng cố chính quyền, cái này không cần nói, đến lúc đó hoàn toàn có thể nói là Vương Đại Lực thủ đoạn lợi hại.

"Chuyện này ngươi trước đó hán là sớm có kế hoạch đi? Không cần nói người chấp hành kế hoạch chính là ta!" Làm rõ mạch suy nghĩ, Tô Phàm mở miệng lần nữa hỏi, hán không tin Bạch Từ Hà đột nhiên liên an bài hán?

"Đương nhiên không phải, bất quá so với kế hoạch lúc trước, ta cảm thấy vẫn là ngươi tới làm tương đối thích hợp, hơn nữa mấy năm này một ít thế lực

trong nước cũng là càng lúc càng lớn, cấp trên đã tính toán đối phó đám thế lực này, Long Diệu hội của người nếu là phát triển, ha ha, chỗ tốt ta cũng không muốn nói nhiều đi?" Bạch Từ Hà nhàn nhạt cười cười.

Tô Phàm lại là sừng sốt, một ít thế lực?

Muốn dựa vào chính phủ xử lý, rõ ràng không thể hoàn toàn ngăn chặn, rốt cuộc những cái thế lực đó lúc nào cũng có thể đi hoạt động ngầm, ở thế cục như vậy, cùng với phát triển một ít thế lực, không bằng đem bọn hắn không chế trong tay.

Cái này cần chọn lựa người trung thành nhất, từ dân gian ra tay, thống trị những cái thế lực đó!

Lấy thân phận của mình, làm chuyện như vậy quả thực rất thích hợp, chỉ là người có thể làm những chuyện này có khối người, bây giờ không có tất yếu đem nhiều lợi ích như vậy ném cho chính mình a?

Đầu tiên là đưa cho chính mình một nhóm quân nhân xuất ngũ, có quân nhân xuất ngũ, mình có thể dùng tốc độ nhanh nhất ở Minh Châu thị đặt chân, sau đó lại điều động bộ phận tiến về vương quốc Lan Tạt trợ giúp Vương Đại Lực, có Vương Đại Lực duy trì tài chính, tổ chức của mình ở nước ngoài thậm chí có thể vũ trang ra một chi đại quân, thực lực kia cũng là cấp số nhân tăng trưởng, đến lúc đó chính mình không chỉ có được thật lớn thế lực, còn lập xuống thiên đại công lao, nhiều lợi ích như vậy, như thế nào cũng không nên rơi xuống trên đầu mình a?

"Vì cái gì?" Tô Phàm vẽ mặt khó hiểu nhìn về phía Bạch Từ Hà...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Điền Hiểu Tĩnh mất tích

"Cái gì vì cái gì?" Bạch Từ Hà cũng là vẽ mặt khó hiểu.

"Nhiều lợi ích như vậy vì cái gì phải cho ta!" Tô Phàm mở miệng nói.

"Nếu ta nói là ý nghĩ nhất thời, ngươi tin không?" Bạch Từ Hà hai tay mở ra nói, bất quá nhìn đến Tô Phàm dựng thẳng lên lông mày, lập tức đầu hàng nói:

"Được rồi, đây là ý của lão gia tử nhà ta, trước đó từng nghĩ tới đi Minh Châu tìm người, bất quá nguyên nhân do thân phận không đi, trùng hợp lần này người đã đến rồi, còn gặp được Đại Lực, vậy cái sự kiện này liền giao nhau cho người!"

"Cứ như vậy?" Tô Phàm một đôi mắt như cũ nhìn chằm chằm Bạch Từ Hà.

"Đương nhiên cứ như vậy, chẳng lẽ còn có lý do khác?" Bị Tô Phàm đôi mắt nhìn chằm chằm, Bạch Từ Hà có chút chột dạ.

"Chẳng lẽ không có?" Tô Phàm không chịu buông tha Bạch Từ Hà, hắn mới không tin Bạch gia sẽ vô duyên vô cớ đem một khối bánh lớn như vậy ném cho chính mình.

"Được rồi, bất quá ngươi phải cam đoan ta nói ra không cho phép đánh ta!" Bị đôi mắt Tô Phàm nhìn chằm chằm, Bạch Từ Hà không biết làm sao nói.

"Yên tâm, ta cam đoan không đánh ngươi!" Tô Phàm nhẹ gật đầu.

Hai người đối thoại xem đến một bên Vương Đại Lực hằm hằm khiếp vía, này mẹ nó thân phận của Phàm thiếu quả nhiên ngu bức tới cực điểm a, liền Bạch Tướng quân cũng bị khí thế của hắn sợ áp bách.

"Kỳ thật, chủ yếu vẫn là sự kiện kia, lúc trước ta cũng có tham dự, bất quá..."

"Móa * * mẹ ngươi!" Tô Phàm giận dữ, nắm lên bình rượu trên bàn liền hướng Bạch Từ Hà đập tới.

"cạc, ngươi đã nói không cho phép đánh ta!"

"Mẹ nó, lão tử đập chết ngươi!" Tô Phàm rồng giận vọt đi lên, một cước liền hướng Bạch Từ Hà đá tới.

Bạch Từ Hà nhanh chóng xông lên, nhảy mất đem ghế ngồi bằng gỗ lim ngăn tại trước người, Vương Đại Lực liền nghe được "Phanh" một tiếng vang thật lớn, cái ghế ngồi chế tạo từ gỗ lim kia bị Tô Phàm một cước đập đập nát, vô số mảnh gỗ vụn bốn phía phiêu tán rơi rụng, xem đến Vương Đại Lực mở

hôi lạnh ứa ra, vị Phàm thiếu này lực lượng cũng quá cường đại đi?

"Mẹ nó, người lại động thủ đừng trách lão tử đánh trả!" Bạch Tử Hà cũng nổi giận, nếu không phải mình tránh nhanh, một cước này sợ là đã đập chính mình trọng thương a.

"Tôi a, chả lẽ lão tử lại sợ người!" Tô Phàm về mặt dữ tợn, sự kiện kia, đối với hắn thương tổn thực sự quá lớn quá lớn.

"Được rồi, xem như người lợi hại, ta lúc ấy cũng không biết, lão tử cũng là bị người lừa bôn!" Mắt thấy Tô Phàm bạo nộ muốn xông lên lần nữa, Bạch Tử Hà nhanh lên đem sự tình nói ra.

"Cho nên Bạch gia các người tự giác thực xin lỗi ta, lấy ra nhiều lợi ích như vậy tới bổ khuyết tâm ách này?" Tô Phàm về mặt cười lạnh.

"Xem như đi, Tô Phàm, hiện tại tình huống ở Kinh Thành người cũng biết, lúc này, cũng không phải thời điểm hành động theo cảm tính, người muốn bình tĩnh a..." Bạch Tử Hà vội vàng nói.

"Hừ, bình tĩnh? Liên bởi vì sự kiện kia, lão tử cơ hồ bị đuổi ra khỏi cửa, người cảm thấy ta có thể bình tĩnh? Lại nói, người cho lợi ích nhìn như rất nhiều, chính là đều cần lão tử từng chút từng chút đi làm, này nếu là không làm xong, lão tử như cũ là không có gì cả, cho nên muốn đền bù lòng ách này, lợi ích này có phải hay không ít một chút?" Tô Phàm lạnh lùng hừ nói.

"ca, lão tử đều nói, người muốn người ta cho người, muốn phương tiện cho phương tiện, thậm chí đòi tiền, cũng có Đại Lực cho, nếu là người như vậy cũng làm không được, vậy người xứng đáng bị Lâm Mộ Thu áp xuống đi!" Bạch Tử Hà giận dữ hét.

"Dù sao ta mặc kệ, này lợi ích vẫn là thiếu một chút!" Tô Phàm hừ nói.

"Vậy người còn muốn cái gì?"

"Muội muội của người, đem nàng giới thiệu cho ta!"

"Lăn..." Bạch Tử Hà trực tiếp mặt trắng, muội muội của mình chính là được xưng nước Cộng Hoà chi hoa, chính là nữ hài đẹp nhất Kinh Thành, như thế nào có thể giới thiệu cho gia súc này.

"Tỷ tỷ người cũng được..." Tô Phàm về mặt vô lại.

"ca, người tin hay không lão tử một súng bắn chết người, tỷ của ta năm nay đều là mẹ ba đứa hài tử..." Lúc này đây, đổi lại Bạch Tử Hà nổi giận.

"Được rồi được rồi, chỉ đùa một chút, chỉ đùa một chút mà thôi, bắt quá nói thật, muội muội của người nếu thật là gả cho tên vương bát đản Lâm Mộ Thu kia, ta sẽ rất khó chịu!"

"Ha ha, đâu chỉ một mình người khó chịu, sợ là các thiếu gia toàn bộ Kinh Thành đều khó chịu, bắt quá ai bảo hỗn tiểu tử Lâm Mộ Thu kia thủ đoạn lợi hại đâu? Có bản lĩnh, người đem muội muội ta cướp tới tay a! Lão gia tử chính là nói, trừ phi muội muội ta phản đối, nếu không của hôn sự này liền định rồi!" Bạch Tử Hà cười lạnh.

"Đây chính là người nói, đến lúc đó cũng không nên hối hận!"

"Yên tâm, người nếu là thật đem muội muội ta cướp tới tay, về sau ta bảo người ca!" Bạch Tử Hà hiển nhiên không cho rằng Tô Phàm có thể theo đuổi được muội muội của mình. Trên thực tế không chỉ có là Tô Phàm, liên tính là Lâm Mộ Thu, cái vị hôn phu trên danh nghĩa của muội muội mình, ở trong mắt muội muội mình, cũng như người qua đường Giáp, cùng những người khác không có bất luận cái gì khác nhau.

Cửa hôn sự này sở dĩ có thể thành, hoàn toàn là do muội muội của mình vốn không có tồn tại cảm tình, đối với gã cho ai, nàng căn bản không có bất luận cái ý tưởng gì, ở thời điểm rất nhiều người nhìn chằm chằm chính mình muội muội không bỏ, Lâm Mộ Thu trực tiếp tới tìm lão gia tử, lúc này mới góp thành hôn sự này.

Đối với lời của lão gia tử, muội muội của mình cũng không có phản đối, đã không có phản đối, đó chính là đáp ứng, dù sao đối với nàng mà nói, gã cho Lâm Mộ Thu cũng gã cho một con chó tựa hồ cũng không có gì khác biệt.

Nhìn đến Bạch Tử Hà bộ dáng bình tĩnh như thế, dù là Tô Phàm tự nhận là mị lực vô song cũng là thật mạnh thờ dài một tiếng.

Nếu như nói Bạch Tử Hà là một cái mỹ nhân cao ngạo, thậm chí nàng đã yêu Lâm Mộ Thu, Tô Phàm đều có lòng tin đem nàng cướp về, nhưng vấn đề là, nàng căn bản cũng không có bất luận cái gì tình cảm thuộc về nhân loại.

Tuyệt mỹ dung nhan, tuyệt thế thiên phú, tuyệt đối cường đại gia thế, làm nàng liên tựa như thiên chi kiều tử sinh ra trên thế giới này, chính là Thượng Đế là công bằng, ở thời điểm ban cho nàng nhiều như vậy, lại cướp đi nàng cơ bản nhất - tình cảm.

Trừ bỏ nghiên cứu một ít sản phẩm khoa học kỹ thuật lạnh như băng, nàng đối với bất cứ chuyện gì bất luận kẻ nào đều sẽ không có hứng thú.

Liên tính Lâm Mộ Thu thật sự cưới nàng, Tô Phàm cũng không cho rằng hắn có thể được đến nàng?

Bạch Tử Hà cũng là thật mạnh thờ dài một tiếng, đối với chính mình muội muội, trừ bỏ thương tiếc ở ngoài, hắn đã không biết nên nói cái gì.

Một bên Vương Đại Lực sớm đã bị này đó bí mật sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, bất quá lúc sau lại là một trận mừng thầm, nếu hai vị đại thiếu đã ở ngay trước mặt mình nói ra này đó bí mật, chẳng phải là đem mình trở thành người một nhà?

Về sau chính mình nhất định phải toàn lực vì hai vị đại thiếu cố gắng sức lực, về phần bí mật của những việc này, đánh chết hán cũng sẽ không nói đi ra ngoài.

Một bữa cơm, ăn đến gà bay chó sủa, bất quá rốt cục vẫn là ăn đến chủ và khách đều vui vẻ, đặc biệt là thời điểm Tô Phàm vừa mở miệng liền hướng Vương Đại Lực yêu cầu một trăm tỷ, Vương Đại Lực không chỉ có không có nửa điểm bị dọa đến, ngược lại hưng phấn không thôi, Phàm thiếu chủ động hỏi hán đòi tiền, thuyết minh cái gì, thuyết minh hán thực đem chính mình trở thành người một nhà.

Không có bất luận cái gì do dự, Vương Đại Lực đáp ứng yêu cầu của Tô Phàm tiến quân Minh Châu thị.

Hán cái gì đều thiếu, duy độc không thiếu tiền, lấy một cái thân phận Hoa Kiều tiến vào Minh Châu thị đầu tư, nghĩ đến chính phủ chỗ địa phương đó sẽ rất vui vẻ đi?

Liền ở thời điểm một đoàn người trao đổi hào hết thấy đi ra sương phòng, Vương Lỗi vội vã chạy tới, nói cho Tô Phàm một cái tin tức không tốt —— Điền Hiểu Tĩnh mất tích...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Cùng nhau rơi xuống nước

"Vừa rồi chúng ta dùng xong bữa tối lúc sau, tính chuẩn bị đi bãi cát cử hành tiệc tối lửa trại, chính là bên ngoài lại nổi lên gió lớn, nhân viên công tác nói có bão đổ bộ, để chúng ta buổi tối đừng đi ra ngoài, tất cả mọi người trở về phòng, nhưng là Trương Nhã lại nói Điền Hiểu Tĩnh không thấy, mọi người tìm toàn bộ khách sạn, đều không có phát hiện Điền Hiểu Tĩnh, Lục lão sư đang xin giúp đỡ của nhân viên công tác khách sạn hỗ trợ tìm kiếm, lớp học cũng chuẩn bị mang các bạn học đi ra ngoài tìm kiếm!" Vương Lỗi nhanh chóng đem sự tình trải qua nói đơn giản một lần.

"Làm tất cả mọi người đừng rời khỏi khách sạn..." Tô Phàm trực tiếp làm ra quyết định, bên ngoài bây giờ gió to như vậy, đi ra ngoài xảy ra chuyện gì làm sao bây giờ?

"Nhưng mà Hiểu Tĩnh..." Vương Lỗi rất là lo lắng Điền Hiểu Tĩnh, thời điểm ngày thường, Điền Hiểu Tĩnh ở lớp học làm người rất không tệ, tất cả mọi người thực thích nàng.

"Ta sẽ cùng quân đội cùng nhau tìm kiếm Hiểu Tĩnh, người nhanh đi nói cho mọi người đừng rời khỏi khách sạn!" Tô Phàm chỉ chỉ bên cạnh Bạch Từ Hà nói.

"Hào!" Nhìn lướt qua đeo huy hiệu sao lấp lánh Bạch Từ Hà, Vương Lỗi xoay người chạy, có trú quân nơi đó trợ giúp, có thể so với bọn họ mù quáng đi tìm khá hơn nhiều.

Một bên Bạch Từ Hà sớm đã lấy ra máy truyền tin, bắt đầu hạ đạt mệnh lệnh, đừng nói Điền Hiểu Tĩnh là đồng học của Tô Phàm, cho dù là một người bình thường, ở trên quần đảo mất tích, chính mình cũng có trách nhiệm tìm kiếm, đặc biệt là ở thời điểm bão sắp xảy ra, càng phải bảo đảm an toàn của nhân viên ở trên đảo.

Đây là chức trách thiết yếu của một người lính.

Một đoàn người vội vội vàng vàng ra khách sạn, ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn đến bầu trời một mảnh âm trầm, từng trận gió lớn thổi tới, thổi đến ven đường cây cối vang sào sạt.

"Tiểu Phàm, người ở lại khách sạn đi, có tin tức ta sẽ trước tiên thông tri người!" Biết thương thế trên người Tô Phàm còn không có hoàn toàn hảo, Bạch Từ Hà hào tâm nhắc nhở.

"Không, ta và các người cùng đi!" Tô Phàm trong đầu hiện ra trương khuôn mặt hơi mập kia của Điền Hiểu Tĩnh, nghĩ tới chính mình đi vào Minh Châu học viện lúc sau năng vì chính mình làm từng li từng tí, nếu là năng thật sự đã xảy ra chuyện gì, trong lòng mình như thế nào yên tâm được?

"Vậy được rồi, Đại Lực, người liền ở tại khách sạn đi, những sự tình này người cũng không giúp được một tay!" Bạch Từ Hà nhẹ gạt đầu, lại hướng Vương Đại Lực nói.

"Hào!" Vương Đại Lực vốn định liều mạng cùng đám người Tô Phàm cùng nhau đồng sinh cộng tử, bất quá nghĩ đến chính mình đi cũng chỉ sẽ thêm phiền toái, đành phải nhẹ gật đầu.

Ngay sau đó Tô Phàm cùng Bạch Tử Hà cùng nhau lên một chiếc xe dành cho quân đội, Lý đoàn trưởng cũng là đi theo sau, toàn bộ binh sĩ trên đảo cũng bắt đầu phát động.

Bất quá năm phút đồng hồ thời gian, đã truyền đến tin tức.

"Có người nói lúc ăn cơm tối, nhìn đến một cái nữ hài tự chèo thuyền rời đi hòn đảo, hướng tới phương hướng Hồ Lô Đảo mà đi! Hẳn là Điền Hiểu Tĩnh!" Nghe xong người phía dưới truyền đến tin tức, Bạch Tử Hà đối với Tô Phàm nói.

"Đi Hồ Lô Đảo, máy bay trực thăng có thể đi qua sao?" Cứ việc không rõ Điền Hiểu Tĩnh như thế nào sẽ một mình đi chèo thuyền, nhưng bằng trực giác, Tô Phàm vẫn tin tưởng đó là Điền Hiểu Tĩnh.

"Không được, hiện tại gió quá lớn, máy bay trực thăng không có biện pháp cất cánh, chúng ta dùng ca nô đi qua!" Nhìn thoáng qua gió lớn ngoài cửa sổ, Bạch Tử Hà lắc đầu.

"Hào!"

Mười phút sau, một đoàn người Tô Phàm ngồi lên ca nô tiến về Hồ Lô Đảo, Hồ Lô Đảo là một cái hòn đảo thuộc một mảnh quần đảo này, bởi vì tương tự hồ lô mà nổi danh, chỗ hòn đảo cách bọn người Tô Phàm mà nói, đi ca nô chỉ cần mười mấy phút đồng hồ thời gian.

Ca nô bay nhanh trên mặt biển, chính là lúc này, sóng gió càng lúc càng lớn, loại ca nô cỡ nhỏ này lúc nào cũng có thể bị sóng lớn làm lật tung, ở dưới sóng lớn như vậy, một khi rơi vào trong biển, đó chính là cử tử nhất sinh, chính là tất cả mọi người bên trên ca nô, đều là về mặt kiên quyết, làm quân nhân bảo hộ người dân, bọn họ còn sống chính là vì bảo hộ sinh mệnh quần chúng được an toàn, vì nhân dân, cho dù chết, bọn họ cũng sẽ không có nửa điểm sợ hãi.

Một đường hữu kinh vô hiểm, vượt qua hơn mười chiếc ca nô đã dẫn đầu dừng ở bến tàu Hồ Lô Đảo, mấy chục tên chiến sĩ đội mưa xông lên Hồ Lô Đảo, Tô Phàm cũng không để ý Bạch Tử Hà khuyên nhủ, đi theo lên đảo, khắp nơi tìm kiếm Điền Hiểu Tĩnh.

Hồ Lô Đảo cũng không tính lớn, vòng quanh chạy một vòng, cũng bất quá nửa giờ, một đoàn người tìm hơn nửa ngày, lại không thấy nửa cái bóng người, mà gió lúc lại càng lúc càng lớn, trời cũng càng ngày càng đen.

"Phàm thiếu, chúng ta ở trên đảo không có bất kỳ bóng người nào, cũng không có bất kỳ dấu hiệu nào có người đến, liền thuyền đều không có, chúng ta vẫn là trở về đi, lại không trở về, một hồi liền trở về không được!" Vừa rồi Bạch Tử Hà đã bơi vì những chuyện khác rời đi, lưu lại Lý đoàn trưởng trợ giúp Tô Phàm tìm người.

Tô Phàm không nói gì, hần chỉ là yên lặng nhìn trời, nhìn bão tố kia càng lúc càng lớn, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Báo cáo đoàn trưởng, phương hướng đông nam hướng ba giờ trên biển phát hiện có một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền nhỏ ẩn ẩn có người!" Lúc này, một tên binh lính vội vã chạy tới.

"Đi, đó là Hiểu Tĩnh, nhất định là nàng!" Tô Phàm gầm nhẹ nói.

Lúc này, bão tố đã càng lúc càng lớn, trên biển sóng gió cũng là càng ngày càng hung mãnh, đừng nói loại ca nô cỡ nhỏ này, liền là thuyền đánh cá bình thường cũng có thể là bị tung bay, chính là đối với quyết định của Tô Phàm, Lý đoàn trưởng không có chút do dự nào, trực tiếp mang theo một đám chiến sĩ liền đi theo.

Không phải là bởi vì thân phận của Tô Phàm, đơn giản là nơi đó, rất có thể có người dân bọn họ cần bảo vệ.

Một đám chiến sĩ trên mặt cũng không có bất luận cái gì sợ hãi bất mãn, tất cả mọi người là ngưng hơi thở trang nghiêm điều khiển lấy ca nô đi theo, mấy phút lúc sau, trong tầm mắt của bọn họ, quả nhiên xuất hiện một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền nhỏ, một cái toàn thân nữ hài ướt thấu chính gắt gao bắt lấy đầu thuyền, thấy không rõ lắm dung mạo của nàng, chính là xem thân ảnh kia cũng biết là Điền Hiểu Tĩnh không thể nghi ngờ.

"Nhanh, mau đi qua, Hiểu Tĩnh, đừng hoảng, chúng ta tới cứu ngươi!" Luôn luôn bình tĩnh Tô Phàm đã đứng lên, hướng tới Điền Hiểu Tĩnh hô lớn.

Chỉ là mưa gió quá lớn, cũng không biết Điền Hiểu Tĩnh có thể hay không nghe được hần la lên, lúc này, sóng gió càng lúc càng lớn, vài chỗ đã xuất hiện vòng xoáy cỡ nhỏ, đối với ca nô cỡ nhỏ chỉ đủ ngồi mấy người mà nói, này đã cực kì nguy hiểm, nhưng hơn mười chiếc ca nô lại không có nửa điểm sợ hãi, tốc độ cao nhất hướng tới chiếc thuyền nhỏ kia tới gần.

Bọn họ khoảng cách càng ngày càng gần, bên trên đầu thuyền Điền Hiểu Tĩnh cũng nhìn thấy Tô Phàm đang đi tới, khi nhìn đến Tô Phàm về mặt nôn nóng, vẫn cố nén lấy bi thương nàng cũng nhịn không được nữa khóc lên.

"Ngoan, đừng khóc, ta tới cứu ngươi!" Tô Phàm trong miệng vừa nói, đã trực tiếp từ bên trên ca nô nhảy tới, vừa lúc dừng ở trên thuyền.

Cũng chính là ở ngay lúc này, một cái bọt sóng thực lớn nháy mắt đánh úp lại, trực tiếp đem thuyền nhỏ tính cả ca nô tới gần toàn bộ lật tung.

"Hiểu Tĩnh..." Trong lúc tình thế cấp bách, Tô Phàm một phen tiến lên ôm lấy Điền Hiểu Tĩnh, sau đó hai người theo thật lớn bọt sóng toàn bộ rơi vào

trong nước...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Còn muốn

"Ầm ầm..." Một tiếng vang thật lớn, thật lớn bọt sóng đem thuyền nhỏ làm bằng gỗ kia đập đến đập nát, kéo theo ca nô trước đó Tô Phàm ngồi cũng toàn bộ lật tung, Tô Phàm một phen ôm Điền Hiểu Tĩnh toàn bộ thân thể đã rơi vào trong biển.

Một cỗ sức hút thật lớn không ngừng truyền đến, Tô Phàm chỉ có thể một tay ôm lấy vòng eo Điền Hiểu Tĩnh, ngón tay chạm sát ngực nàng, một cái tay khác không ngừng huy động, hai chân cũng là dùng sức đạp.

Hắn cũng không muốn cứ như vậy chết đi.

Liên ở ngay lúc này, nước biển lại là một hồi quay cuồng, trực tiếp đem hai người hất bay ra ngoài, thừa dịp khoảnh khắc lộ ra trên mặt biển, Tô Phàm một phen nhô ra nước biển trong miệng, còn không kịp hít thở sâu một hơi, lại một lần nữa bị cuốn vào trong nước biển.

Chẳng sợ hắn thực lực siêu quần, chẳng sợ hắn lực lượng cực đại, chính là đối mặt lực lượng thiên nhiên, vẫn như cũ giống như sâu kiến nhỏ bé, tại đây trên mặt biển lao nhanh, căn bản không có biện pháp làm chút cái gì.

Đám người Lý đoàn trưởng lúc này cũng là một đám nắm chặt ca nô ở ven bờ, chớ nói cứu viện Tô Phàm cùng Điền Hiểu Tĩnh, có thể hay không bảo trụ chính mình đều là một ẩn số.

Sóng gió thực sự quá lớn quá lớn, mấy chiếc ca nô liền tựa như thuyền con theo sóng lăn lộn, liền như vậy trong chốc lát thời gian, lại có một chiếc ca nô bị lật tung, các chiến sĩ bên trên ca nô cũng lần lượt bị cuốn vào bên trong sóng biển, không rõ sóng chết!

Tô Phàm tự nhiên không cách nào bận tâm này đó, hắn chỉ là liều mạng ôm lấy Điền Hiểu Tĩnh, không cho nàng tách ra chính mình, sau đó liều mạng muốn nổi lên, giờ khắc này hắn đã dùng ra hai trăm phần trăm khí lực, chính là vẫn như cũ khó có thể chống lại thật lớn sóng gió, hai người bị sóng lớn không ngừng xô về phía trước trôi đi, Điền Hiểu Tĩnh cả người sớm đã mất đi tri giác, nếu không phải Tô Phàm vẫn luôn ôm thật chặt, sợ là sớm đã chìm vào biển rộng.

Cũng không biết qua bao lâu, ngay cả Tô Phàm đều phải mất đi tri giác, một cái bọt sóng thực lớn đánh vào trên người của bọn hắn, trực tiếp đem bọn hắn đánh bay đi ra ngoài, ngã ầm ầm ở một cái đảo nhỏ trên bờ cát.

"Phụt" đem Điền Hiểu Tĩnh ôm vào trong ngực, phần lưng Tô Phàm rơi chạm xuống đất há mồm chính là một đạo máu tươi phun tới, còn kèm theo nước biển, trong sóng gió không biết cố gắng bao lâu Tô Phàm sớm đã tỉnh bị lực tấn, lại đã chịu một kích mãnh liệt bức này, chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân đều dường như tan thành từng mảnh, cái loại cảm giác này phải có bao nhiêu khó chịu liền có bao nhiêu khó chịu.

Giờ khắc này hắn là cỡ nào muốn hôn mê đi qua, cái gì đều không nghĩ, cái gì đều mặc kệ, chính là hắn cũng không dám, vừa rồi tại trong biển quay cuồng, Điền Hiểu Tĩnh không biết uống bao nhiêu khẩu nước miếng, tình huống bây giờ thế nào hắn hoàn toàn không biết, nhất định phải lập tức đánh thức nàng.

Chặt vật một cái xoay người, đem Điền Hiểu Tĩnh lật đến dưới thân, sau đó chặt vật từ trên bờ cát bò lên, nhìn sóng biển điên cuồng, Tô Phàm căn bản không dám ở bờ biển dừng lại, ai biết kế tiếp sóng lớn lại đây, có thể hay không đem bọn hắn cuốn đi, chặt vật đem Điền Hiểu Tĩnh bế lên, hướng tới chỗ địa thế cao đi đến, thời điểm xác định bọt sóng rồi cuộc không có biện pháp đánh tới, Tô Phàm nhanh chóng đem Điền Hiểu Tĩnh đặt ở trên bờ cát.

Quần áo của Điền Hiểu Tĩnh sớm đã ướt đẫm, sợi tóc màu đen dính cả quần áo cùng nhau dán tại trên người, đem dáng người đầy đặn mê người kia hoàn mỹ triển lộ ra tới, đặc biệt là phần ngực của nàng, dấu vết nội y rõ ràng có thể thấy được, chính là Tô Phàm căn bản không tâm tình thưởng thức sắc đẹp như vậy.

"Hiểu Tĩnh? Ngươi mau tỉnh lại, Hiểu Tĩnh!" Dùng sức ở bên tai Điền Hiểu Tĩnh hô vài tiếng, chính là Điền Hiểu Tĩnh căn bản không có nửa điểm phản ứng.

Tô Phàm vội vàng vươn đôi tay, ở bụng nhỏ của Điền Hiểu Tĩnh dùng sức nhấn một cái, một cột nước từ trong miệng Điền Hiểu Tĩnh phun ra, Tô Phàm không có dừng tay, lại là nhấn một cái, trong miệng Điền Hiểu Tĩnh liên tục phun ra vài khẩu nước biển.

Chính là Điền Hiểu Tĩnh vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại, Tô Phàm duỗi tay thăm dò hơi thở Điền Hiểu Tĩnh, phát hiện không có bất luận cái gì hô hấp, trong lòng hơi hơi nhảy dựng.

Lại dùng tay mò sờ vị trí trên ngực Điền Hiểu Tĩnh, ần ần cảm giác được rất nhỏ nhịp tim.

Còn tốt, còn có tim đập.

Nhìn bờ môi Điền Hiểu Tĩnh có chút trắng bệch, Tô Phàm không có chút do dự nào, trực tiếp cúi đầu xuống, hôn lên bờ môi Điền Hiểu Tĩnh, bắt đầu vì nàng làm hô hấp nhân tạo.

Ước chừng qua một hồi lâu, từ trong lỗ mũi của Điền Hiểu Tĩnh mới truyền đến hơi thở rất nhỏ, sau đó liền nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh chậm rãi mở mắt.

"Hiểu Tĩnh!" Nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh rốt cục thanh tỉnh lại, Tô Phàm vẫn luôn nổi lòng lo lắng cuối cùng buông xuống, nếu là Điền Hiểu Tĩnh thật sự đã xảy ra chuyện gì, hẳn thật không biết nên như thế nào đối mặt chính mình bản tâm.

"Còn muốn..." Điền Hiểu Tĩnh tỉnh lại câu nói đầu tiên là cái này.

"A..." Tô Phàm sững sốt, còn muốn cái gì?

Còn không có hiểu được, Điền Hiểu Tĩnh đã một phen ôm cổ của hắn, đem đầu hắn hướng xuống nhấn xuống, vừa lúc nhắm ngay bờ môi của mình, sau đó một cái hương mềm đầu lưỡi liền như vậy trực tiếp vói vào trong miệng Tô Phàm.

"Ngô!" Bị Điền Hiểu Tĩnh cưỡng hôn, Tô Phàm trông mắt đều thiếu chút nữa trừng ra tới, trong đầu càng là trống rỗng? Đây là tình huống như thế nào? Nàng thế nhưng muốn hôn môi sao?

Nếu như nói là Triệu Tử Kỳ hoặc là Lạc Thủy Yên làm ra chuyện như vậy, hẳn một chút đều không cảm thấy kỳ quái, chính là đối tượng lại là Điền Hiểu Tĩnh, tính cách cực kì hàm súc ôn hòa Điền Hiểu Tĩnh?

Tô Phàm đã mất đi tự hỏi, chính là Điền Hiểu Tĩnh lại dường như nổi điên, điên cuồng hôn, đòi lấy, phảng phất như muốn đem đôi môi trước thiếu hôn môi cùng nhau hôn xong.

Nàng thật sự cực kỳ sợ.

Khi nàng nhìn thấy Tô Phàm đích thân vì Triệu Tử Kỳ đeo lên cái vòng cổ kia, lòng của nàng nát, mờ mịt luống cuống nàng một thân một mình đi tới bờ biển, vừa lúc nhìn thấy một chiếc thuyền gỗ không có khóa lại, chỉ cảm thấy nhân sinh không hề phương hướng nàng một mình ngồi lên thuyền gỗ lái vào biển rộng, khi nàng một người đi vào trên đại dương bao la, trái tim mất mát vỡ vụn kia ần ần được đến an ủi, nhưng lại tại lúc này, bão tố bỗng nhiên đột kích, nàng liều mạng muốn trở lại đi, chính là đối mặt thật lớn sóng gió, thuyền gỗ cách bờ biển ngược lại càng ngày càng xa, một khắc này trong nội tâm nàng tràn ngập sợ hãi, tràn ngập tuyệt vọng.

Thời điểm đó nàng cỡ nào muốn có thể gặp lại Tô Phàm, chẳng sợ không thể làm bạn gái của hắn, nhưng chỉ cần lẳng lặng nhìn hắn cũng hảo.

Có lẽ là cầu nguyện có tác dụng, Tô Phàm xuất hiện, ngồi ca nô xuất hiện, khi Tô Phàm từ bên trên ca nô nhảy lên, khoảnh khắc đó Điền Hiểu Tĩnh là hạnh phúc, nam nhân chính mình yêu nhất, có thể ở thời điểm nguy hiểm nhất tiến đến cứu mình, còn có cái gì so cái này hạnh phúc hơn?

Thời điểm Tô Phàm ôm nàng, nàng chỉ cảm thấy chính mình có được toàn thế giới.

Một cái sóng lớn vừa lúc ở lúc này đánh tới, đem nàng cùng Tô Phàm cùng nhau quán vào trong biển, thời điểm đó nàng chỉ cảm thấy trời cao là như thế tàn nhẫn, cho nàng tốt đẹp nhất hi vọng, nhưng trong nháy mắt đem nàng dập nát.

Nàng hận cực kỳ trời xanh, muốn mang đi chính mình sinh mệnh còn chưa tính, vì cái gì còn muốn liên lụy Tô Phàm? Trừ bỏ hận, càng nhiều hơn chính là tự trách, nếu không phải là chính mình tùy hứng, Tô Phàm lại như thế nào cùng nàng cộng phó Hoàng Tuyền?

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Mưa rền gió dữ

Rất nhanh, nàng liền tiến vào trong biển, nàng cho là mình đời này sẽ không còn được gặp lại Tô Phàm.

Chính là khi nàng lại một lần nữa tỉnh lại, cảm nhận được một cái môi nóng hôn chính mình, nàng biết chính mình còn sống, mở to mắt liền thấy trương khuôn mặt lo lắng kia của Tô Phàm.

Một khắc này, trải qua sinh tử lúc sau Điền Hiểu Tĩnh rốt cuộc bắt chấp ngưng ngưng, bắt chấp hàm súc, bắt chấp tất cả đạo đức ước thúc cùng tư tưởng trôi buột.

Nàng chỉ muốn hôn hắn, dùng sức hôn hắn, hôn hắn yêu hắn

Giờ khắc này Điền Hiểu Tĩnh đã buông xuống hết thảy, nàng liền như vậy dùng sức hôn, tận tình hôn, điên cuồng hôn.

Cũng không biết qua bao lâu, thời điểm hôn đến Tô Phàm đều sắp hít thở không thông, Điền Hiểu Tĩnh lúc này mới buông lỏng ra Tô Phàm

Vừa lúc, trên bầu trời hiện lên một đạo sấm sét.

"Hô, Hiểu Tĩnh, chúng ta trước hết tìm một chỗ trú mưa, bằng không sẽ cảm mạo!" Tô Phàm rốt cục khôi phục tự hồi, không kịp ngẫm nghĩ nữa Điền Hiểu Tĩnh vì cái gì sẽ như vậy hôn môi hắn, cảm thụ được mưa to càng lúc càng lớn, mở miệng nói.

"Được..." Lúc này Điền Hiểu Tĩnh liền giống như một cái thê tử ôn nhu nhất, đối với bất kỳ quyết định nào của Tô Phàm đều không có bất luận cái gì cự tuyệt.

Nàng đã ở trong lòng âm thầm thề, cả đời yêu Tô Phàm, chẳng sợ hắn không yêu chính mình, chẳng sợ hắn thích những nữ nhân khác, chẳng sợ không thể trở thành bạn gái của hắn.

Chính mình phải cho hắn muốn hết thảy, cũng tuyệt đối không cho hắn mang đến bất luận cái gì phiền toái cùng làm phiền.

"Đi!" Tô Phàm nói, nhanh chóng đem Điền Hiểu Tĩnh diu dắt, hướng tới trung tâm đảo đi đến, chỉ hi vọng hòn đảo này có người cư trú, bằng không bọn hắn sẽ rất khó vượt qua đêm nay, ít nhất lấy tố chất thân thể của Điền Hiểu Tĩnh căn bản không có biện pháp thừa nhận như vậy mưa rền gió dữ.

Về phần liệu có thể trong thời gian ngắn bị tìm được, hắn đã bỏ đi loại hi vọng xa vời này, bão táp lớn như vậy, liền tính là du thuyền đều rất có thể bị lật tung, huống chi là một chiếc ca nô, thuyền cứu hộ?

Thậm chí hắn còn đang vì đám người Lý đoàn trưởng cầu nguyện, hi vọng thương vong không nên quá lớn, nếu không hắn vẫn như cũ sẽ trong lòng áy náy day dứt.

Tay phải bị Tô Phàm nắm, Điền Hiểu Tĩnh phảng phất quên mất mệt mỏi, quên mất rét lạnh, quên mất mệt nhọc, chỉ là gắt gao đi theo sau lưng Tô Phàm, một tác cũng không rời.

Có lẽ lão thiên gia chiếu cố đã đến đây kết thúc, dọc theo đường ven biển đi rồi một vòng, Tô Phàm cũng không có phát hiện bất luận dấu vết nào có nhân loại hoạt động qua, nói một cách khác, đây là một cái hòn đảo không người.

Bão táp còn đang không ngừng tiếp diễn, Điền Hiểu Tĩnh thân thể sớm đã băng lãnh, nếu lại tiếp tục như thế, hắn thực sự không biết sẽ phát sinh cái gì.

Không được, nhất định phải hướng trung tâm đảo đi đến, chẳng sợ bên trong có nguy hiểm không lường được, cũng muốn đi vào, bằng không tiếp tục như vậy, Điền Hiểu Tĩnh sớm hay muộn sẽ xảy ra chuyện.

"Chúng ta đi vào bên trong đi!" Tô Phàm chỉ chỉ rừng cây rậm rạp, hướng tới Điền Hiểu Tĩnh nói.

"Hảo!" Điền Hiểu Tĩnh vẫn như cũ không có nửa điểm ý cự tuyệt, tùy ý Tô Phàm nắm tay hướng tới rừng cây đi đến.

Lúc này sắc trời sớm đã một mảnh đen kịt, trừ bỏ thỉnh thoảng có sấm sét, quả thực chính là đưa tay không thấy được năm ngón, đối mặt trời đêm khủng bố như thế, trong lòng Điền Hiểu Tĩnh thế nhưng không có nửa điểm sợ hãi, chỉ cần có Tô Phàm ở, liền tính là trời sập xuống, nàng cũng sẽ không một chút nhú mày.

Tô Phàm ở phía trước mở đường, dọc theo rừng cây rậm rạp, không ngừng hướng phía trước đi đến, vì không cho Điền Hiểu Tĩnh bị những cái cò đại gì đó quẹt làm bị thương, hắn cơ hồ là dùng sức hướng phía trước đạp đi, trên người hắn mặc một cái quần cộc, cẳng chân sớm đã bị bụi gai quẹt làm bị thương, cũng không biết chảy ra bao nhiêu vết máu, nhưng mà Tô Phàm lại căn bản không để ý đến này đó, chỉ là không ngừng hướng tới bên trong tiến lên, hết sức chăm chú chú ý đến rừng cây hết thảy.

Giờ phút này bất luận cái gì một chút ngoài ý muốn, đều khả năng muốn bỏ đi hai người tánh mạng.

Có lẽ, lão thiên gia lại một lần nữa mở mắt, khi Tô Phàm cũng cảm giác chính mình hai chân sắp chết lạng, phía trước xuất hiện một cái sơn động.

Một cái sơn động do thiên nhiên hình thành.

Bất quá Tô Phàm cũng không có tùy tiện xông vào, mà là thật cẩn thận đi tới trước sơn động, hướng tới bên trong ngửi ngửi, chờ đến xác định đây không phải hang động của một con dã thú lúc sau, mới lôi kéo Điền Hiểu Tĩnh thật cẩn thận đi vào.

Di động, bất luận đều không có, không có bất luận cái hệ thống chiếu sáng gì, Tô Phàm chỉ có thể thông qua cái mũi ngửi, tay mò tới xác định sơn động có hay không an toàn, nếu là trong sơn động có loại hình sinh vật như rắn, rất có thể đều sẽ kết thúc tánh mạng của hai người.

Bất quá lão thiên gia chung quy không có đùa giỡn như vậy, Tô Phàm không có sờ đến rắn, ngược lại mò tới một đoạn củi khô, sau đó thuận tay sờ một cái, thế nhưng có một đồng lớn củi khô, còn có một chút củi khô.

"Hiếu Tĩnh, chúng ta được cứu rồi!" Tô Phàm về mặt mừng rỡ hướng tới Điền Hiếu Tĩnh nói.

"A?" Điền Hiếu Tĩnh sững sốt.

"Ngươi trước không nên động, ở cửa hang chờ ta!" Tô Phàm cũng không giải thích, dùng tay mò một cây gỗ khô thô chắc một chút, sau đó lại tìm một cây gỗ tương đối nhỏ một chút, đem nó để dưới đất, lại sờ soạng một ít củi khô đặt ở phía trên, sau đó đem cây gỗ nhỏ kia ở trên vách đá mài nhọn hoắc, lúc này mới ngồi xổm ở trên mặt đất, bắt đầu nghiệp lớn sinh hoạt của hắn.

Đánh lửa!

Từ nhỏ đến lớn, hắn chính là bị bồi dưỡng trở thành người thừa kế của gia tộc, làm một cái người thừa kế gia tộc khổng lồ như thế, đã ngoại sinh tồn, đó là yếu tố cơ bản nhất.

Thời gian không phụ người có quyết tâm, ở dưới sự nỗ lực của Tô Phàm, một đạo ngọn lửa sáng ngời từ trong sơn động hắc ám bắt đầu cháy rừng rực.

Nhìn đến Tô Phàm ở dưới tình huống không có bất luận cái gì chiếu sáng thế nhưng có thể đốt lên một đoàn hỏa, ánh mắt Điền Hiếu Tĩnh lộ ra một mặt kinh ngạc cảm thán, Tô Phàm quả nhiên không hổ là Tô Phàm, ở tuyệt cảnh như vậy lại có thể sáng tạo kỳ tích như thế này, đi theo nam nhân như vậy, nơi nào còn cần lo lắng cái gì?

Mượn nhờ ánh lửa từ từ bay lên, Tô Phàm thấy rõ ràng hết thảy trong sơn động, sơn động diện tích cũng không lớn, không có dã thú, cũng không có rắn rết hay loại hình sinh vật khác, bởi vì nguyên nhân sườn dốc hướng ra ngoài, sơn động rất là khô ráo, đây cũng là nguyên nhân vì cái gì bên ngoài mưa lớn như vậy, cảnh cây nơi này vẫn khô ráo, cỏ khô bên trong không có bị thấm ướt.

Hoàn cảnh thực không tồi, ít nhất không cần lo lắng sẽ có mặt khác nguy hiểm.

"Hiếu Tĩnh, mau tới đây, dùng lửa sưởi ấm, ấm áp thân thể!" Tô Phàm vừa nói, một bên cởi ra quần áo trên người, chuẩn bị đem nó phơi cho khô, sau đó xoay người, khi hắn lại một lần nữa nhìn đến Điền Hiếu Tĩnh, cả người đều ngẩn người.

Toàn thân của nàng sớm đã ướt đẫm, sợi tóc đen sì rơi tung ở hai vai, dính sát khuôn mặt, trên người váy lụa ướt đẫm dán thật chặt thân mình, không chỉ có thể nhìn đến dấu vết nội y bên trong, ngay cả kia tuyết trắng bán cầu cùng bụng nhỏ mê người cũng là rõ ràng có thể thấy được.

Đặc biệt là ở dưới ánh lửa chiếu rọi, khuôn mặt của nàng phản xạ ra trận trận đỏ ửng, nhìn qua mỹ nhan mê người.

"Ân..." Điền Hiếu Tĩnh lên tiếng, đã muốn chạy tới đóng lửa trước mặt, ngồi xổm xuống.

Nhìn đến Điền Hiếu Tĩnh toàn thân ướt đẫm, Tô Phàm lông mày nhảy lên, y phục ướt đẫm mặc ở trên người, như vậy dùng lửa sưởi rất dễ dàng tạo thành hàn khí nhập thể, đến lúc đó phát sốt liền phiền toái.

"Hiếu Tĩnh, ta đi ra ngoài trông coi, ngươi đem quần áo cởi, phơi cho khô lại mặc vào, bằng không dễ dàng cảm mạo..." Lúc này, Tô Phàm cũng không muốn chiếm tiện nghi của Điền Hiếu Tĩnh, vừa nói, một bên liền hướng ra phía ngoài đi đến.

"Tô Phàm, không cần đi ra ngoài!" Ai biết Điền Hiếu Tĩnh lại bỗng nhiên mở miệng nói.

"A..." Tô Phàm sững sốt, không đi ra ngoài như thế nào cởi quần áo?

"Ta muốn ngươi giúp ta phơi khô..."

"A..."

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Dẫn người phạm tội

Tô Phàm toàn bộ sững sờ ở tại chỗ?

Ta giúp người hơ khô? Đây chẳng phải là nói người muốn ở ngay trước mặt ta thoát ỷ? Còn muốn ta vẫn luôn ở bên cạnh đồng lửa nhìn người sau khi thoát ỷ?

Này...Này tựa hồ không ổn đâu?

"A cái gì a? Người lại không phải chưa thấy qua!" Nhìn đến Tô Phàm sững sờ ở tại chỗ, Điền Hiểu Tĩnh mắt tròn trắng, sau đó đã duỗi tay kéo ra khóa kéo trên váy, sau đó ngay trước mặt Tô Phàm trực tiếp nhấc lên góc váy, lộ ra một cái trắng nõn tiêu khổ khổ cùng một đôi trắng nõn bán cầu.

"Ngạch" Tô Phàm đương trường không cách nào động đậy, thời điểm lúc trước đưa Điền Hiểu Tĩnh trở về phòng ngủ mình đích thật thấy qua, nhưng vẫn đề là khi đó là ở phòng ngủ a, hiện tại chính là ở trên hoang đảo, hai cái trai đơn gái chiếc, này nếu là đã chịu kích thích, một khi kích động làm ra việc gì khác người, kia nhưng làm sao bây giờ?

Nhưng hắn còn không kịp phản bác, Điền Hiểu Tĩnh đã cởi ra váy lụa...

Tô Phàm chỉ cảm thấy cái mũi của mình một trận ngứa, ần ần có máu nóng muốn phun ra.

Mẹ nó, đây chính là dẫn người phạm tội a!

"Này..." Điền Hiểu Tĩnh lại dường như hoàn toàn thay đổi thành người khác, thoải mái cầm trong tay váy lụa ướt đầm đưa cho Tô Phàm.

Được rồi, đã người nhất quyết yêu cầu ta giúp người hơ khô, vậy ta liền cố mà làm tiếp thu đi.

Tiếp nhận váy lụa ướt đầm, đặt ở giữa hai tay dùng sức vắt khô, lúc này mới thật cẩn thận đem nó trải rộng ra.

"Này một kiện còn cần thoát sao?" Nhìn đến bộ dáng Tô Phàm có chút ngưng ngừng, Điền Hiểu Tĩnh thế nhưng lại nghịch ngợm hướng tới hắn nói một câu, còn chỉ chỉ một kiện ỷ phục cuối cùng trên người.

"Thoát đi, dù sao có bọt biển, trong khoảng thời gian ngắn sợ là không có biện pháp hong khô!" Liền Điền Hiểu Tĩnh đều không thèm đếm xỉa, Tô Phàm nơi nào còn sẽ giả trang cái gì rụt rè, trực tiếp tùy tiện nói, nói chuyện đồng thời, một đôi mắt còn không kiêng nể gì dừng ở trên người Điền Hiểu Tĩnh, này ngược lại làm Điền Hiểu Tĩnh lại một lần nữa khuôn mặt đỏ bừng.

Cái này người xấu, người ta cũng chỉ là tùy tiện nói.

Cuối cùng vẫn là cái nữ hài hướng nội, tại tâm cảnh bình phục lúc sau, đã không có vừa rồi dừng khí, hiện giờ cái dạng này đã là cực hạn của nàng.

Bên ngoài son động, bão táp ào ào trút xuống, thỉnh thoảng có gió lạnh thổi tới nếu không phải có một đồng lửa, hai người sợ là đã bị đông cứng đến chết lặng, bất quá dù vậy, vẫn như cũ cảm thấy từng trận hàn ý.

Điền Hiểu Tĩnh không biết khi nào đã đi tới bên cạnh Tô Phàm, toàn bộ thân mình đều dựa vào ở trên người Tô Phàm.

Hai người da thịt thân mật dán sát vào nhau, thẳng làm Tô Phàm tâm không chịu nổi chế nhạo loạn.

Đặc biệt là khi Điền Hiểu Tĩnh dựa vào đầu vai Tô Phàm.

Tô Phàm, bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh, người nhất định không thể làm ra chuyện như vậy, người không thể quá cảm thụ.

Không ngừng ở trong lòng niệm lên tĩnh tâm chú, Tô Phàm mới áp chế cổ xao động ở sâu trong nội tâm kia.

"Hào, Hiểu Tĩnh, người trước tiên đem váy thay đi, sẽ ấm áp một chút!" Rốt cục váy lụa của Điền Hiểu Tĩnh đã khô, Tô Phàm đem nó đưa cho Điền Hiểu Tĩnh.

"Ân!" Điền Hiểu Tĩnh tiếp nhận váy lụa, đến cửa hang mặc!

Điền Hiểu Tĩnh lại giống như căn bản không biết Tô Phàm thống khổ, trên thực tế lúc này nàng tiểu tâm can cũng là "Thình thịch" "Thình thịch" nhảy không ngừng, đồ ửng càng là che kín toàn bộ thân hình, đây là nàng lần đầu tiên ngay trước mặt một người nam nhân cởi xuống cuối cùng nội khổ, nếu không phải sự tình lúc trước, đánh chết nàng cũng không làm được chuyện như vậy.

Nhanh chóng đem váy lụa trùm lên trên người, Điền Hiểu Tĩnh lúc này mới cảm nội ỷ đồ lột đã ướt đầm đi tới.

Tuy nói váy lụa đã khô, không có giống trước đó như vậy dính dính tại trên người, chính là nàng bên trong cái gì cũng không mặc, Tô Phàm trong lòng như cũ một trận xao động!

Này quả thực so với cái gì cũng không mặc còn muốn mệnh!

Điền Hiểu Tĩnh phảng phất cũng biết tình huống lúc này của chính mình, khuôn mặt đỏ ửng nàng không nói gì thêm, chỉ là yên lặng đi tới bên cạnh Tô Phàm ngồi xuống.

Có chút ngưng ngừng đem trong tay nội ỷ giơ lên phía trước đồng lửa.

"Hiếu Tĩnh..." Nhìn đến Điền Hiếu Tĩnh mê người như thế, Tô Phàm cũng không biết chính mình chỗ nào tới khắc chế lực, thế nhưng không có nhào lên làm chút cái gì.

"Ân" Điền Hiếu Tĩnh khẽ ừ.

"Nếu là quá mệt mỏi, liền nằm tại đây nghỉ ngơi đi?" Tô Phàm chỉ chỉ một mảnh địa phương khô ráo bên cạnh đồng lửa.

"Không cần, cứ như vậy rất tốt!" Điền Hiếu Tĩnh lại là lắc lắc đầu, sau đó đem đầu tựa vào trên bờ vai Tô Phàm.

Tô Phàm bắt đầu đi, đành phải tùy nàng.

Thời gian chậm chậm trôi qua, ngoài đồng bão táp không hề ngừng lại, không ngừng có gió rét thổi tới, chẳng sợ có đồng lửa ở, trong đồng nhiệt độ cũng là càng ngày càng thấp, Điền Hiếu Tĩnh cả người đã cuộn rút tiến vào trong lòng ngực Tô Phàm, mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, mà quần áo của nàng đã từ lâu đặt ở bên trên một tảng đá hơi khô.

Cảm nhận được tiểu nhân nhi trong lòng ngực hương mềm, đồng dạng mỗi một không chịu nổi Tô Phàm cũng không nhận được ủ rũ, chậm rãi ngủ thiếp đi.

"Lạnh quá!" Nhưng lại tại Tô Phàm vừa mới ngủ không lâu, thân mình tiểu nhân nhi trong ngực bỗng nhiên run lên, đem Tô Phàm bừng tỉnh.

"Lạnh quá, Tô Phàm, ta lạnh quá!" Điền Hiếu Tĩnh thì thào nói, hai tay ôm lấy bản thân, không ngừng muốn chui hướng trong ngực Tô Phàm.

Tô Phàm cả kinh, vội vàng duỗi ra hai tay đem Điền Hiếu Tĩnh ôm chặt lấy, lúc này mới phát hiện thân thể của nàng rất là lạnh lẽo, mặc kệ hắn ôm lại chặt, cũng chẳng ăn thua gì.

Tô Phàm không có biện pháp, vội vàng lại tăng thêm củi gỗ cho vào đồng lửa, làm ngọn lửa càng lớn hơn một chút nữa, Điền Hiếu Tĩnh lạnh băng lúc này mới dễ chịu một chút, nhưng thân mình vẫn như cũ ngăn không được run rẩy.

Không làm sao được, Tô Phàm chỉ có thể nằm trên mặt đất, làm Điền Hiếu Tĩnh dựa lưng về phía đồng lửa, mà chính mình còn lại là duỗi ra hai tay, đem nàng ôm thật chặt vào trong ngực...

Như thế đi qua một hồi lâu, thân mình run không ngừng Điền Hiếu Tĩnh lúc này mới chậm rãi ổn định lại, bất quá thân mình cũng không ngừng hướng trong ngực Tô Phàm chui rúc...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Bão tố

Tô Phàm thân mình toàn bộ cương cứng tại chỗ, chính là không dám lộn xộn một chút, hẳn như thế nào đều không có nghĩ đến, Điền Hiếu Tĩnh sẽ làm ra động tác như vậy? Đây là muốn làm cái gì?

Này vẫn là Điền Hiếu Tĩnh sao?

"Hiếu Tĩnh..." Có chút không dám khẳng định Tô Phàm thử hô một câu.

"Ân" làm Tô Phàm cảm thấy vô cùng khiếp sợ chính là, Điền Hiếu Tĩnh thế nhưng lên tiếng, sau đó liền nhìn đến lông mi của nàng nhẹ nhàng run lên, một đôi mắt thật to chậm rãi mở ra.

Chính là Điền Hiếu Tĩnh giờ khắc này nhưng lại không biết cổ lấy bao lớn dũng khí, thế nhưng bỗng nhiên ngẩng đầu hôn lên bờ môi Tô Phàm.

"Ngô..."

Một trận mưa rền gió dữ, Tô Phàm cùng Điền Hiếu Tĩnh liền như vậy nặng nề ngủ thiếp đi.

Mà lúc này, trong khách sạn trên quần đảo trước đó bọn họ đóng quân, thiếu tướng Bạch Tử Hà về mặt tức mịch đứng ở giữa đại sảnh, ở trước người hắn, Lý đoàn trưởng cùng mấy người chiến sĩ bồi tiếp Tô Phàm ra biển toàn bộ rũ đầu xuống đứng ở nơi đó. Lục Cẩm, Triệu Tử Kỳ, Nam Cung Cảnh Thần mấy người cán bộ học cũng là một đám mặt tràn đầy lo lắng đứng ở nơi đó.

Lý đoàn trưởng bọn họ đã trở về, may mắn là, không ai mất tích, bất quá Tô Phàm cùng Điền Hiểu Tĩnh lại không thấy, đây chính là thất bại lớn nhất.

Nhìn đến đám người Lý đoàn trưởng mặt tràn đầy mệt mỏi, trong lòng một đoàn lửa giận Bạch Từ Hà cuối cùng lại là nhẹ giọng thở dài một tiếng.

Cái này trách không được bọn họ, bọn họ đã tận lực, thậm chí đã dùng hết toàn lực, chính là đối mặt uy lực của thiên nhiên, vẫn như cũ không thể làm gì, nếu không phải vận khí tốt, sợ là trong bọn họ rất nhiều người đã không có biện pháp đứng ở chỗ này.

"Đêm nay hành động cứu hộ đến đây là kết thúc, bất quá toàn thể đề phòng, bão táp dừng lại, lập tức xuất động tất cả thuyền ở trên đảo ra biển đi lục soát cứu hộ!" Nhìn bão táp bên ngoài không có chút nào ngừng lại, Bạch Từ Hà làm ra quyết định.

"Nhưng mà tướng quân, Phàm..."

"Ta đương nhiên biết hấn còn không có tin tức, nhưng là dưới cái thời tiết này, xuất động nhiều người hơn nữa cũng là phí công, tiếp nhận mệnh lệnh!"

"Vâng!" Lý đoàn trưởng bộp một tiếng chào một cái, mà trong lòng hấn, lại tràn ngập tự trách cùng áy náy.

"Bạch trưởng quan!" Đợi đến bọn người Lý đoàn trưởng lui ra sau đám người Lục Cẩm về mặt lo lắng nhìn về phía Bạch Từ Hà, cứ việc các nàng cũng biết lúc này xuất động nhiều người hơn nữa cũng là phí công, nhưng là vừa nghĩ tới Tô Phàm cùng Điền Hiểu Tĩnh tung tích không rõ, trong lòng như cũ tràn ngập lo lắng.

"Yên tâm đi, tên Tô Phàm kia không có việc gì, ta tin tưởng hấn!" Bạch Từ Hà thật mạnh nói, cũng không biết hấn chỗ nào tới tự tin.

"Nhưng mà..." Lục Cẩm còn muốn nói cái gì, lại bị Nam Cung Cảnh Thần đánh gãy.

"Lão sư, Bạch trưởng quan đối với Tô Phàm lo lắng không thể so với chúng ta ít, ngài không cần quá mức lo lắng, Bạch trưởng quan nhất định sẽ đốc hết toàn lực cứu viện Tô Phàm!"

Nghe được lời nói của Cảnh Thần, Lục Cẩm lúc này mới nhẹ giọng thở dài một tiếng.

Bạch Từ Hà tán thưởng nhìn Cảnh Thần liếc mắt một cái, cái này đồng dạng là thành viên Long Diệu hội không đơn giản a.

"Ân, vị bạn học này nói đúng lắm, Lục lão sư, còn có các bạn học, các người yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không chỉ bề ngoài công tác, một khi thời tiết ổn định, ta sẽ lập tức phái người ra biển tìm kiếm, mọi người hiện tại vẫn là về phòng trước nghỉ ngơi đi, có tin tức ta sẽ trước tiên thông tri mọi người!" Bạch Từ Hà hướng tới mọi người nói.

"Được rồi, kia hết thảy làm phiền Bạch trưởng quan!" Lục Cẩm cũng biết lo lắng cũng vô dụng, chỉ có thể nghe Bạch Từ Hà nói rồi cùng đám người Triệu Từ Kỳ trở về phòng chờ tin tức, chính là về lo lắng trong mắt của nàng và Triệu Từ Kỳ lại như thế nào xóa đều xóa không được.

"Tiểu tử, đi theo ta!" Nhìn đến Lục Cẩm cùng Triệu Từ Kỳ trở về phòng sau Bạch Từ Hà hướng tới Nam Cung Cảnh Thần đang muốn rời đi nói.

"Ta?" Nam Cung Cảnh Thần sửng sốt, Bạch Tướng quân như thế nào sẽ tìm chính mình?

"Nam Cung Cảnh Thần, Minh Châu thị Nam Cung gia tộc thuận vị người thừa kế thứ hai, nam, hai mươi tuổi, mưu trí cao thâm, giỏi về suy tính, người tới giúp ta suy tính một chút Tô Phàm khả năng nhất bị trôi dạt tới nơi nào" Bạch Từ Hà trực tiếp đem thân phận Nam Cung Cảnh Thần báo ra tới.

Nam Cung Cảnh Thần sau lưng chính là một trận mồ hôi lạnh ứa ra, này đó Kinh Thành đại gia tộc quả nhiên đáng sợ...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Được cứu trợ

Mãnh liệt bão táp cuối cùng là đi qua, khi kim sắc mặt trời xuất hiện ở trên bầu trời, Nam Hải vừa trầm ngâm ở bên trong một mảnh âm áp.

Ở trên hòn đảo nhỏ nào đó không biết tên, Tô Phàm tỉnh lại, sờ một cái trong lòng ngực, rỗng tuếch, trong lòng tức khắc cả kinh, Điền Hiểu Tĩnh đâu?

"Hiểu Tĩnh!" Một cái xoay người, Tô Phàm từ trên mặt đất bật dậy, liền hướng bên ngoài son động chạy đi, bất quá vừa mới xông ra son động, liền nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh bung lấy một cái lá sen đã đi tới.

"Tô Phàm, ngại tình? Tôi uống nước, ngại đã một buổi tối không có uống nước!" Điền Hiểu Tĩnh trên mặt lộ ra một mặt tươi cười, có lẽ là bởi vì tối hôm qua điên cuồng, trên khuôn mặt của nàng còn có chút nhàn nhạt đỏ ửng, cũng bởi vì tối hôm qua điên cuồng, đi đường hơi có chút phát run.

"Ngạch!" Tô Phàm không nghĩ tới Điền Hiểu Tĩnh thế nhưng sáng sớm vì chính mình hứng giọt sương sớm, trong lòng một trận cảm động, tiếp nhận Điền Hiểu Tĩnh đưa tới lá sen, đem bên trong hạt sương uống một hơi cạn sạch.

"Hiểu Tĩnh..." Uống xong nước, yết hầu khô khan dễ chịu rất nhiều, Tô Phàm muốn cùng Điền Hiểu Tĩnh nói chuyện tối hôm qua, chính là vừa mở miệng, đã bị Điền Hiểu Tĩnh đánh gãy.

"Tô Phàm, chúng ta một đêm chưa về, lão sư bọn họ nhất định thực lo lắng, chúng ta vẫn là đi bờ biển đi, có lẽ bọn họ đã phái người tới đón chúng ta!"

"Hảo, bắt quá ngại trước tiên chờ ta một chút..." Tô Phàm nghĩ nghĩ cũng đứng tối hôm qua gió lốc lớn như vậy, bọn họ nhất định rất là lo lắng, hôm nay bão táp đã ngừng, Bạch Tử Hà khẳng định sẽ triển khai cứu hộ lục soát.

Nói chuyện đồng thời, Tô Phàm đã chui vào sơn động, tìm một nhánh cây thô chắc, đặt ở trong đồng lửa nhóm lửa, sau đó mới đi ra.

"Đây là muốn làm cái gì? Hiện tại trời đã sáng!" Điền Hiểu Tĩnh có chút khó hiểu, hiện tại cũng không cần cây đuốc đi?

"Ha ha, phát tín hiệu!" Tô Phàm khẽ cười nói, sau đó một tay cầm cây đuốc, một tay nắm tay Điền Hiểu Tĩnh liền hướng bờ biển đi đến.

Nửa giờ sau, Tô Phàm cùng Điền Hiểu Tĩnh từ trong rừng đi ra, lại một lần nữa đi tới bờ biển, bắt quá có phải hay không địa phương tối hôm qua đổ bộ cũng không biết, làm Điền Hiểu Tĩnh tìm một ít cỏ ướt và nhánh cây khô chồng chất cùng một chỗ, Tô Phàm đem cây đuốc đặt ở phía dưới, chỉ chốc lát sau, liền nhìn đến một cỗ khói đặc bay lên.

"Tô Phàm, ngại thật lợi hại!" Nhìn đến Tô Phàm liền cái này đều nghĩ đến, Điền Hiểu Tĩnh về mặt sùng bái.

"Ha ha, khi còn nhỏ thường xuyên theo gia gia ra ngoài dã ngoại, này đó đều dưỡng thành thói quen!" Tô Phàm nhàn nhạt nói.

"Có thể nói cho ta một chút chuyện hồi nhỏ của ngại sao?"

"Hảo a!" Tô Phàm khẽ gật đầu, sau đó một bên không chế đồng lửa, không để cho lửa hoàn toàn bốc cháy lên cũng không để cho dập tắt, một bên giảng thuật chuyện lý thú của bản thân hồi nhỏ.

Lúc này, trên mặt biển, trên trăm con thuyền lấy khách sạn trên đảo nhỏ chỗ đám người Tô Phàm ở làm trung tâm, hướng tới bốn phía khuếch tán, tìm kiếm tung tích của hai người.

Bạch Tử Hà càng là trực tiếp hạ đạt từ mệnh lệnh, sống phải thấy người, chết phải thấy xác.

Chính là biển rộng mênh mông, muốn tìm kiếm hai người nói dễ hơn làm?

Cái này cùng mò kim đáy biển không có bất luận cái gì khác nhau.

Bên trên con thuyền tìm kiếm, rất nhiều người căn bản cũng không ôm bất luận cái gì hi vọng.

"Bạch trưởng quan, ngại xem, khói!" Lúc này, bên trên chỗ thuyền cứu hộ của Bạch Tử Hà, Triệu Tử Kỳ bỗng nhiên chỉ vào phương hướng đông bắc kinh hô.

Theo tiếng kêu của nàng, Bạch Tử Hà, Lục Cẩm, Nam Cung Cảnh Thần, thậm chí liền Vương Đại Lực cũng cùng nhau ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy phía trước cách mấy cây số có cột khói dâng lên.

"Nhanh, tăng tốc đi tới!" Bạch Tử Hà nhanh chóng hạ đạt mệnh lệnh, cái phương hướng kia có mấy cái hòn đảo không người, dựa theo đạo lý căn bản không có khả năng có cột khói, như thế nồng đậm khói, rất có thể là Tô Phàm.

Gia hỏa này, nhất định không có việc gì.

Lục Cẩm, Nam Cung Cảnh Thần, Triệu Tử Kỳ cũng là về mặt kỳ vọng, sẽ là Tô Phàm sao? Hẳn là cùng với Điền Hiểu Tĩnh sao?

"Bạch trưởng quan, kia có phải hay không là Tô Phàm?" Gần như một đêm không ngủ Lục Cẩm khá là thấp thòm nói.

"Cái phương hướng kia cũng không có người ở, mà loại khói này cũng không giống là rừng rậm cháy lên lửa lớn, cho nên tám mươi phần trăm có thể là Tô Phàm!" Bạch Tử Hà an ủi nói.

Nghe được Bạch Tử Hà suy đoán, Lục Cẩm, Triệu Tử Kỳ, Nam Cung Cảnh Thần đám người trong lòng kỳ vọng càng cao.

Tô Phàm, ngại tuyệt đối không cần có việc.

Chạy được ước chừng hơn một giờ, con thuyền tìm kiếm rốt cục xuất hiện ở phía trên đảo nhỏ chỗ Tô Phàm, khi bọn hắn vòng qua trên đảo nhỏ, xa xa,

trên thuyền mọi người liền thấy trên bờ biển Tô Phàm hai người bọn họ.

"Lục lão sư, là Tô Phàm, là Tô Phàm, còn có Hiểu Tĩnh, bọn họ còn sống, bọn họ đều không có việc gì, quá tốt rồi..." Khi lại một lần nữa nhìn đến Tô Phàm cùng Điền Hiểu Tĩnh, chẳng sợ lấy tính cách của Triệu Tử Kỳ, cũng là nhịn không được hoan hô ra tới.

"Đúng vậy a, quá tốt rồi, bọn họ đều không có việc gì, thật sự là trời cao phù hộ!" Lục Cầm cũng là vẻ mặt vui vẻ, về phần Cảnh Thần cùng Bạch Tử Hà, trên mặt còn lại là hiện ra nhàn nhạt tươi cười, đặc biệt là Bạch Tử Hà, càng là hướng tới Nam Cung Cảnh Thần nhìn thoáng qua, vẫn là tiểu tử này suy đoán không tồi, bọn họ quả nhiên là cái con thuyền thứ nhất phát hiện Tô Phàm.

Trên hòn đảo nhỏ, khi nhìn đến thuyền cứu hộ xuất hiện ở trong tầm mắt, Điền Hiểu Tĩnh cơ hồ là vui đến phát khóc.

"Tô Phàm, là con thuyền, là con thuyền..."

"Ân, đó là tới cứu chúng ta!" Tô Phàm trên mặt, lộ ra một mặt mê người mỉm cười.

"Quá tốt rồi, chúng ta được cứu rồi, quá tốt rồi, Tô Phàm!" Hưng phấn Điền Hiểu Tĩnh chợt nhào tới trên người Tô Phàm, ôm lấy Tô Phàm, vẻ mặt hạnh phúc.

"Tô Phàm, Hiểu Tĩnh..." Liền ở ngay lúc này, trên mặt biển đã truyền đến tiếng hô của mọi người.

Điền Hiểu Tĩnh mau chóng rời đi Tô Phàm, giả bộ như một bộ dáng không có việc gì, mà Tô Phàm cũng không thể không quay đầu nhìn lại, hướng tới mọi người trên mặt biển đang tới gần phát tay.

Rất nhanh, thuyền cứu hộ đậu vào bên cạnh bờ biển, Triệu Tử Kỳ thế nhưng là cái thứ nhất từ trên thuyền nhảy xuống, chạy tới trước người Tô Phàm cùng Điền Hiểu Tĩnh, từ trên xuống dưới đánh giá hai người một lần, lúc này mới cười hi hi nói ra: "Tô Phàm, tối hôm qua cùng Hiểu Tĩnh trai đơn gái chiếc chung sống một đêm trên đảo, có hay không khi dễ Hiểu Tĩnh của chúng ta?"

"Ta..." Tô Phàm nhất thời nghẹn lời, tối hôm qua chuyện đó, chính mình tính khi dễ vẫn là không khi dễ đâu? Cũng may lúc này Điền Hiểu Tĩnh kịp thời mở miệng.

"Tử Kỳ tỷ tỷ, người nói cái gì đó? Hôm qua nếu không phải nhờ Tô Phàm, ta khả năng sẽ không còn được gặp lại người, Tô Phàm hần như thế nào sẽ khi dễ ta?" Lúc nói lời này, Điền Hiểu Tĩnh trên cổ đỏ ửng đã bỏ tới rồi bên tai..

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Khẩn cấp

"Ha ha, được rồi được rồi, ta cũng chỉ đùa một chút mà thôi, các người không có việc gì, này liền tốt nhất, đi thôi, chúng ta mau trở về, các bạn học đều lo lắng gần chết!" Triệu Tử Kỳ ý vị thâm trường nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, ha ha cười, kéo tay Điền Hiểu Tĩnh liền hướng con thuyền đi đến.

Bạch Tử Hà cùng Nam Cung Cảnh Thần đồng thời hướng tới Tô Phàm ném một cái ánh mắt ái muội, kia ý tứ rất rõ ràng, tiểu tử, diễm phúc không cạn a! Tô Phàm còn lại là bất đắc dĩ nhún vai, liên quan tới chuyện tối ngày hôm qua, hần mới sẽ không nói cho hai người, về phần Lục Cầm, nhìn đến hai người không có việc gì, cũng đã yên lòng, nơi nào còn sẽ chú ý những chi tiết này.

Một đường về tới khách sạn, khi đến nơi, các bạn cùng lớp học toàn bộ tụ tập ở cổng lớn khách sạn, nhìn đến hai người vừa xuống dưới, một đám hoan hô phác tới, đặc biệt là một ít nữ sinh, ở khoảnh khắc ôm Tô Phàm chính là một trận cuồng hôn.

"Tô Phàm, người không có việc gì, thật tốt quá!"

"Tô Phàm, người biết không? Người làm ta lo chết đi được?"

"Tô Phàm, người quá lợi hại, người là thần tượng của ta..."

Đối với việc các nữ sinh thừa cơ ăn bớt, Tô Phàm cũng chỉ có thể đáp lại chân thật nhất cười khở, nhìn ra được, bọn họ thật sự đang vì mình cùng Điền Hiểu Tĩnh lo lắng.

Xảy ra chuyện như vậy, đối với an toàn của các bạn học Lục Cầm càng thêm để ý, bất quá nên có kỳ nghỉ vẫn là muốn tiếp tục, đặc biệt là để ăn mừng Điền Hiểu Tĩnh cùng Tô Phàm trở về, lúc buổi tối, còn ở trên bờ cát tổ chức lửa trại tiệc tối to lớn long trọng, có Vương Đại Lục cái này thổ hào đặt bao

hết, tất cả khí cụ, nguyên liệu nấu ăn đều là tốt nhất, các đồng học năm thứ hai ban ba xem như chơi đến chủ và khách đều vui vẻ.

Bọn họ nhưng lại không biết ở ngoài ngàn dặm Minh Châu thị, hắc bang lớn nhất mấy năm gần đây sống mái với nhau đã kéo lên màn mở đầu...

Ánh trắng màu ngân bạch chiếu xuống dưới, khiến cho bãi cát màu trắng này phủ thêm một tầng lụa mỏng phía trên, Tô Phàm lẳng lặng ngồi ở trên bờ cát, đôi mắt nhìn Triệu Tử Kỳ đang ở giữa đồng lửa nhẹ nhàng khởi vũ.

Nàng không biết từ chỗ nào tìm tới một bộ phục sức dân tộc mặc ở trên người, chân nhỏ đạp ở trên bãi cát mềm mại, dáng người mạn diệu lác lư, mỗi một cái động tác, mỗi một cái ánh mắt, đều là như thế mê người.

Lớp học cơ hồ tất cả nam sinh đều bị dáng múa của Triệu Tử Kỳ sở mê hoặc, từng cái lâm vào trạng thái si mê.

Ngay cả một ít nữ sinh, cũng lộ ra thần sắc mê say.

Tô Phàm rút cuộc minh bạch Triệu Tử Kỳ vì cái gì có thể thu được hảo cảm của toàn bộ đồng học, mị lực của nàng, căn bản cũng không phải là thường nhân có thể so sánh được.

Cách đó không xa, Điền Hiểu Tĩnh cùng Trương Nhã ngồi cùng một chỗ, cúi đầu thảo luận gì đó, thỉnh thoảng hướng tới phía mình nhìn lên liếc mắt một cái, hiển nhiên đang thảo luận chính mình, rất có thể là bát quái Trương Nhã đang truy vấn Điền Hiểu Tĩnh sự tình trên đảo.

Nghĩ tới Điền Hiểu Tĩnh trước đó nói câu nói kia "sau khi trở về ta lại cho người được không", Tô Phàm tâm chính là một đoàn lửa nóng.

Lúc buổi tối, chính mình muốn hay không mò đến đi phòng nàng đâu?

Lắc lắc đầu, đem cái ý niệm tà ác này ném ra khỏi đầu, Trương Nhã bát quái kia còn cùng nàng ở chung đâu, chính mình nếu là đi qua, chẳng phải là không đánh đã khai?

Đem đầu chuyển hướng một bên, vừa lúc nhìn thấy Lục Cẩm cũng nhìn về phía bên này, hướng tới chính mình lộ ra một cái tươi cười thân thiết.

Lúc này nàng ăn mặc một kiện váy dài toái hoa, to lớn thật lớn bộ ngực cao cao nhô lên, nhìn qua là như thế mê người.

Không biết so với Điền Hiểu Tĩnh nàng có thể hay không càng mê người một chút?

Liên ở thời điểm Tô Phàm suy nghĩ bậy bạ, tiếng chuông di động vang lên.

Vội vàng móc ra vừa thấy, thế nhưng là Long Vương gọi tới, Tô Phàm mày hơi hơi nhăn lại, chẳng lẽ Viện Viện đã xảy ra chuyện gì?

Lặng lẽ lui ra ngoài, đi tới một cái địa phương không người, Tô Phàm nhận nghe điện thoại.

"Uy!"

"Tô Phàm, xảy ra chuyện!" Điện thoại vừa mới kết nối, đầu kia liền truyền đến thanh âm Long Vương lo lắng.

"Làm sao vậy?" Tô Phàm trong lòng căng thẳng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Làm bình tĩnh như Long Vương cũng như thế lo âu? Chẳng lẽ Tô Viện Viện thật sự đã xảy ra chuyện gì sao?

"Bắc Đẩu hội bỗng nhiên đối với Hắc Báo bang khởi xướng tiến công, Hắc Báo bang tổn thất nặng nề, ngay cả Báo ca..."

"Lâm Báo làm sao vậy?" Vừa nghe đến thế nhưng là Hắc Báo bang bị đánh lén, Tô Phàm tâm càng khẩn, vô duyên vô cớ, Bắc Đẩu hội như thế nào sẽ đối với Hắc Báo bang khởi xướng tiến công?

Trong này rốt cuộc ẩn giấu đi cái gì?

"Báo ca tay trái bị phế bỏ, nếu không phải thủ hạ của Hắc Báo bang liều mạng bảo hộ, hẳn đã bị Quỷ Vương giết chết!" Sau khi nói đến đây, Long Vương hiển nhiên cũng rất là phẫn nộ.

"Quỷ Vương? Tiêu Đẳng?" Tô Phàm cả kinh.

"Ân, hẳn thôi học lúc sau không biết như thế nào liền gia nhập Bắc Đẩu hội, lúc này đây đúng là hấn dẫn đội, càng là thu mua được Trương Diệu ở bên người Báo Ca, sau lưng đánh lén Báo ca, Báo ca bị thương nặng, còn hấn thì thừa cơ đánh giết Báo ca, nếu không phải Báo ca có cái tiểu đệ trung thành khác, sợ là Hắc Báo bang đã hoàn toàn bị nhổ tận gốc!" Long Vương hung hăng nói.

"Ta đã biết, ở Minh Châu thị chờ ta, ta lập tức trở về!" Tô Phàm lạnh lùng nói.

Sự tình phát triển đến tình trạng nghiêm trọng như vậy, hẳn sao còn có tâm tư ở chỗ này nghỉ phép?

"Hảo!"

Cúp điện thoại, Tô Phàm cũng không có trở lại trong đám người, mà là gửi một cái tin nhắn cho Cảnh Thần lúc sau liền trực tiếp tìm được Bạch Tử Hà, hiện tại là buổi tối, không có chuyến bay, có thể lập tức đưa hắn trở về, chỉ có máy bay quân đội.

"Cái gì? Ngươi phải ngồi quân cơ trở về Minh Châu thị? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cần ngươi gấp gấp như vậy chạy trở về?" Quân bộ, Bạch Tử Hà vừa mới đi ngủ, đã bị Tô Phàm đánh thức.

"Lâm Báo bị người tập kích, thiếu chút nữa mất mạng, toàn bộ Hắc Báo bang đều bị nhốt tận gốc..." Tô Phàm lạnh lùng nói.

"Chính là ngươi liên tính hiện tại trở về thì có ích lợi gì? Vẫn là chờ ngày mai đi, ta an bài nhân thủ cho ngươi!" Bạch Tử Hà mở miệng nói, nếu đã quyết định làm Tô Phàm trở thành nhân vật "lấy hắc trị hắc", như vậy cũng nên cho hắn sự trợ giúp lớn nhất.

"Không cần, chuyện này chính ta sẽ thu phục!" Tô Phàm lại là lắc lắc đầu.

"Chính là thương thế trên người ngươi..." Bạch Tử Hà so với Tô Phàm không hơn mấy tuổi, hai người cơ hồ có thể nói là cùng nhau lớn lên, đối với ý tưởng của Tô Phàm, hắn cũng đoán được, gia hỏa này đơn giản là muốn tự mình tìm Bắc Đẩu hội báo thù.

"Yên tâm đi, bất quá là một ít tôm tép nhãi nhép mà thôi!" Tô Phàm nhẹ nhàng lắc lắc đầu, không thêm để ý chút nào thương thế trên người mình.

"Vậy được rồi, ta cái này an bài người đưa ngươi trở về, bất quá vạn sự cẩn thận, mệnh của ngươi so bất luận kẻ nào đều trân quý hơn!" Mắt thấy Tô Phàm tâm ý đã quyết, Bạch Tử Hà cũng không tốt ngăn trở.

"Không cần lo lắng cho ta, liền ông trời đều không có biện pháp cướp đi tính mạng của ta, một đám vai hề càng không khả năng!" Đối với Bạch Tử Hà thiện ý nhắc nhở, Tô Phàm tự tin nhẹ gạt đầu.

"Hào!" Bạch Tử Hà không nói thêm gì nữa, lập tức tìm tới phó quan, mười phút sau, làm một chiếc quân cơ từ sân bay quần đảo cất cánh, hướng tới Minh Châu thị bay đi, trên quân cơ to như vậy, trừ bỏ Tô Phàm cùng phi công, còn có mười tên đặc chủng quân nhân vừa mới xuất ngũ... Cùng với thổ hào Vương Đại Lực...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Đi Bắc Đẩu hội

"Tô Phàm đi rồi?" Trên quần đảo, Nam Cung Cảnh Thần đem tin tức Tô Phàm lâm thời rời đi nói cho mọi người, rất nhiều người đều là vẻ mặt nghi hoặc, êm đẹp như thế nào bỗng nhiên đi rồi?

"Ân, nhà hắn có một số việc, cho nên sớm đi rồi, mọi người không cần lo lắng, chúng ta tiếp tục nghỉ phép!" Nam Cung Cảnh Thần dựa theo Tô Phàm phân phó, mở miệng nói.

"Úc!" Mọi người lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, đối với vấn đề đã trở thế này Tô Phàm như thế nào rời đi, cũng không có hỏi nhiều, nếu Tô Phàm cùng quân đội quan hệ lớn như vậy, phải rời khỏi cũng không tính cái việc gì khó.

Bất quá Điền Hiểu Tĩnh, Lục Cẩm, Triệu Từ Kỳ lại ấn cảm thấy không phải đơn giản như vậy, đặc biệt là Điền Hiểu Tĩnh, nếu thật sự chỉ là một việc bình thường, Tô Phàm không có khả năng không nói cho chính mình, khẳng định là xảy ra đại sự gì, không nghĩ chính mình lo lắng.

...

Minh Châu thị, sân bay Hồng Khẩu, đã đến đại sảnh xuất khẩu, toàn thân áo đen Long Vương lẳng lẳng đứng ở chỗ lối ra, ở bên cạnh hắn, còn đứng ăn mặc một bộ áo da màu bạc Tu La.

Lúc này, đã là rạng sáng hơn bốn giờ, cho dù là chuyến bay trễ nhất đã từ lâu hạ cánh, trong đại sảnh to như vậy, thế nhưng trống rỗng không hề có dân cư, nhìn những cái biển thông báo đó không ngừng biến hóa, Tu La có chút hồ nghi hỏi: "Long Vương, hiện tại đã trở thế này, Tây Sa bên kia chỗ nào còn có chuyến bay? Hội trưởng hắn như thế nào trở về?"

"Ta cũng không biết! Bất quá hắn nếu làm chúng ta ở chỗ này chờ hắn, luôn có biện pháp!" Long Vương lắc lắc đầu, chẳng sợ hắn cũng biết Tô Phàm không đơn giản, nhưng cũng nghĩ không thông dưới tình huống muộn như vậy, Tô Phàm như thế nào trở về? Chẳng lẽ nói hắn dùng máy bay tư nhân trở về? Chính là không nghe nói hắn có máy bay tư nhân a?

Liền ở ngay lúc này, từ đại sảnh vang lên một trận dồn dập tiếng bước chân, trong chốc lát thời gian, Long Vương cùng Tu La liền nhìn đến Tô Phàm

mang theo mười mấy người vội vã từ bên trong đi ra.

Hai người đồng thời liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn ra lẫn nhau khiếp sợ, đơn giản là sau lưng Tô Phàm mười một người kia, trừ bỏ một tên mập bên ngoài, những người khác đều tản ra một cỗ sát khí sắc bén, kia chính là chỉ có người hiểu rõ sinh mệnh người khác mới khả năng có thực chất sát khí.

Hơn nữa những người này long hành hổ bộ, vừa thấy chính là cao thủ, gia hỏa này chính là qua bên kia nghi lễ, như thế nào sẽ tìm đến mấy người mới này?

Về phần Vương mập mập, trực tiếp bị hai người phốt lờ.

"Tô Phàm hội trưởng" Long Vương cùng Tu La đồng thời đón đi lên.

"Ân, ta muốn người chuẩn bị xe thế nào?" Tô Phàm nhẹ gật đầu.

"Ân, đều chuẩn bị tốt, lên xe hẳn nói đi?" Long Vương nhẹ gật đầu.

"Hào!"

Sau một lát, bốn chiếc xe hơi Hồng Kỳ màu đen lái ra khỏi sân bay.

"Đã trễ thế này, người làm sao trở về?" Trên một chiếc xe đi dẫn đầu, Tu La lái xe, Vương mập mập ngồi ở ghế điều khiển phụ, Tô Phàm cùng Long Vương ngồi ở phía sau.

"Máy bay quân đội!" Tô Phàm trong miệng phun ra hai chữ.

Long Vương cùng Tu La đồng thời trong lòng run lên, quân cơ, Tô Phàm lại có thể tùy ý điều động quân cơ? Kia thân phận của hắn?

Nghĩ tới đây, Tu La trong lòng thế nhưng có chút ngăn không được kích động, nếu là Tô Phàm thật sự có thân phận như vậy, kia Long Diệu hội về sau phát triển chẳng phải là sẽ thuận lợi rất nhiều?

Về phần Long Vương, còn lại là nghĩ tới Hồ Vương nói trong lòng càng thêm cẩn thận, mà bọn họ cũng đồng thời minh bạch vì cái gì mười người kia có sát khí cường đại như vậy, những cái đó rõ ràng chính là quân nhân, hơn nữa còn là những người xuất sắc nhất trong quân đội.

"Lâm Báo hiện tại ở đâu đây?" Tô Phàm hỏi.

"Còn không rõ ràng lắm, ta chỉ biết là hắn chạy ra ngoài, hiện tại tung tích không rõ!" Long Vương mở miệng nói.

"Kia Viện Viện tỷ bên kia không có vấn đề đi?"

"Yên tâm đi, bên kia ta đã sắp xếp xong xuôi!"

"Vậy là tốt rồi, đêm nay chúng ta làm một trận lớn!" Tô Phàm trong mắt lóe lên một mạt hung quang.

"Lớn? Chuẩn bị làm thế nào?" Long Vương hiếu kỳ nói, hiện tại chiến đấu sợ là sớm đã kết thúc, liền tính Tô Phàm mang theo người trở về thì có ích lợi gì?

"Đi Bắc Đẩu hội!" Tô Phàm trong miệng chậm rãi phun ra mấy chữ này.

Đang lái xe Tu La suýt nữa thân mình run lên, suýt nữa đem xe chạy đến rãnh mương bên cạnh?

Bắc Đẩu hội? Kia chính là tổng bộ Bắc Đẩu hội, Bắc Đẩu hội hội trưởng Lãnh Trường Phong liền hàng năm tọa trấn ở Bắc Đẩu hội, trừ bỏ hắn bên ngoài, Bắc Đẩu hội đại đa số cao thủ đều là ở tại Bắc Đẩu hội, cực ít ra ngoài, còn có hơn mấy trăm tên tiểu đệ thường trú, liền bọn họ hiện tại chút người này đi Bắc Đẩu hội? Đây. Đây cũng quá điên cuồng đi?

Ngay cả Long Vương cũng bị Tô Phàm làm giật nảy mình, hắn không phải không nghĩ tới Tô Phàm sẽ trả thù, hắn thậm chí nghĩ tới Tô Phàm sẽ không màng hết thảy tìm Quý Vương báo thù, tiêu diệt bọn người chiếm cứ địa bàn của Hắc Báo bang, chính là hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm vừa về đến, không có một lát dừng lại, liền như vậy trực tiếp tìm tới Bắc Đẩu hội.

Hắn đây là muốn làm cái gì?

"Tô Phàm, Lãnh Trường Phong ngay tại Bắc Đẩu hội..." Long Vương vẫn cảm thấy hắn là nhắc nhở Tô Phàm, thù là phải báo, nhưng cũng nên hảo hảo kế hoạch một phen không phải sao?

"Ta biết, bất quá khi mặt trời lên, hắn sẽ biến mất ở cái thế giới này!" Tô Phàm thanh âm như cũ là như vậy lạnh lùng.

Dám động người của hắn, liền chờ từ thế giới này biến mất đi.

Hắn đã thật lâu không có chân chính tức giận.

Cảm nhận được Tô Phàm kia lạnh lẽo sát khí, cho dù là Long Vương, cũng cảm thấy cả người phát run, thẳng đến giờ khắc này, hắn mới rút cục mình bạch, Tô Phàm so với hắn tưởng tượng mạnh hơn, càng bá đạo, càng ngang ngược.

Không nói thêm gì nữa, Long Vương chậm rãi nhắm hai mắt lại, nếu Tô Phàm đã làm ra quyết định, như vậy lại khuyên nhủ đã vô dụng, hiện giờ cần chính là hảo hảo nghỉ ngơi dưỡng sức, nghênh đón tiếp nhận ác đấu.

"Đại Lực, kế tiếp chúng ta muốn đi một cái địa phương cực kỳ nguy hiểm, trong chốc lát chúng ta sau khi xuống xe, người trước lái xe rời đi tìm chỗ nghỉ ngơi đi, ngày mai ta lại cho gọi người!" Nhìn thoáng qua phía trước cả người run bắn bật Vương Đại Lực, Tô Phàm hảo tâm mở miệng nói, đây chính là mình tìm trở về thân tài, hắn cũng không muốn hắn có cái sơ xuất gì.

"Phàm thiếu, ngài đừng nói như vậy, ngài có thể đi, ta liền có thể đi, ta muốn cùng ngài cùng nhau sống vai chiến đấu!" Ai biết Vương Đại Lực thế nhưng dùng sức lắc lắc đầu.

Từ trong cuộc đối thoại của bọn họ, hắn đã đoán được chuyện sắp xảy ra kế tiếp, hắn trong lòng đã sợ đến không được, chính là nghĩ đến đây là thời cơ tuyệt hảo cùng Tô Phàm kéo hảo quan hệ, lại là kiên quyết lắc lắc đầu.

Dệt hoa trên gấm tuy rằng không tồi, chỗ nào có đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi tới thực tế, huống chi, đây là sống chết có nhau.

Cầu phú quý trong nguy hiểm, huống chi là quyền thế!

Nghe được mập mạp trả lời, Tô Phàm hiện lên một mặt kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới gia hỏa này cũng có một mặt ngoan lệ như thế.

"Hảo! Người người huynh đệ này, ta giao định!"

"Cảm ơn Phàm thiếu!" Vương Đại Lực mừng rỡ, hắn chờ chính là này một câu...

Khi Đông Phương phía chân trời ần ần lộ ra một mặt bong bóng cá, bốn chiếc màu đen xe hơi Hồng Kỳ đã đi tới hội sở Bắc Đẩu hội trên đường lớn phía Bắc, nhìn cửa lớn Bắc Đẩu hội trang trí xa hoa, Tô Phàm lạnh lùng hạ đặt mệnh lệnh "Đâm thẳng vào!"

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Trực tiếp sáp nhập

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, kinh động đến cả tòa cao ốc Bắc Đẩu hội.

Bắc Đẩu hội cao ốc lầu 7, vừa mới ôm "Bắc Đẩu hội đệ nhất danh kỹ Tào Nhiễm Nhiễm" chìm vào giấc ngủ không lâu Lãnh Trường Phong nháy mắt bừng tỉnh.

"Trường Phong ca, làm sao vậy?" Chỉ ăn mặc một kiện váy ngủ tơ lụa nửa trong suốt, đại bộ phận da thịt lộ bên ngoài Tào Nhiễm Nhiễm cũng là nhanh chóng bừng tỉnh, nhìn Lãnh Trường Phong ngồi ở trên giường, kinh hô.

"Có người nháo sự!" Lãnh Trường Phong hoàn toàn làm lơ Tào Nhiễm Nhiễm kia mê người dẫn lửa thân thể, nắm qua quần áo của mình, liền như vậy mặc vào?

"Sao có thể? Ai dám tới địa bàn Bắc Đẩu hội nháo sự?" Tào Nhiễm Nhiễm vẽ mặt kinh hãi, cái nam tử trước mắt này, chính là Bắc Đẩu hội Đệ Hoàng, ai dám tới địa bàn của hắn nháo sự? Không muốn sống hay sao?

"Àm!" Liền ở ngay lúc này, cửa gian phòng bị người đẩy ra, một người hắc y nam tử đã xông vào.

"A..." Tào Nhiễm Nhiễm bản năng phát ra một tiếng kinh hô, càng là thuận tay bưng kín chính mình bộ ngực cao ngất kia, tuy nói là Bắc Đẩu đệ nhất danh kỹ, chính là từ khi trở thành nữ nhân của Lãnh Trường Phong lúc sau, nàng đã rất ít tiếp khách, tự nhiên cũng không muốn ngay trước mặt Lãnh Trường Phong bị những nam nhân khác nhìn hết thân mình.

Chính là xông vào người nọ lại nhìn cũng không nhìn nàng, hướng thẳng đến Lãnh Trường Phong nói ra: "Hội trưởng, có bốn chiếc xe hơi trực tiếp đâm vào đại sảnh, Hóa Kê ca đã dẫn người đi xuống!"

"Biết là ai sao? Có bao nhiêu người?" Lãnh Trường Phong một bên mặc quần áo, một bên bình tĩnh hỏi, trên mặt của hắn, không nhìn thấy bất luận cái gì

về kinh hoàng.

"Dẫn đầu một người là Long Vương, ước chừng có mười mấy người, bắt quá mỗi người thực lực bất phàm!" Tên nam tử kia vội vàng mở miệng nói.

"Long Vương? Cái kia Minh Châu học viện Long Vương? Người bị Tô Phàm đánh bại cuối cùng thần phục dưới Tô Phàm?" Lãnh Trường Phong mặc hảo quần áo, mở miệng nói. ()

"Vâng!"

"Hừ, gia hỏa này là một nhân tài, bắt quá hần cho rằng mang theo chút người tới liền có thể vì Lâm Bảo báo thù sao? Đi, đi xuống xem một chút!"

Lãnh Trường Phong hừ lạnh một tiếng.

"Hào!"

Mặc quần áo xong Lãnh Trường Phong mang theo người nọ trực tiếp đi xuống, lưu lại Tào Nhiễm Nhiễm về mặt tròn mắt há hốc mồm, Long Vương? Thế nhưng thực sự có người dám đến địa bàn Bắc Đẩu hội nháo sự?

Nghĩ nghĩ, lòng hiếu kỳ điều khiển, Tào Nhiễm Nhiễm nhanh chóng chộp vào một kiện áo khoác áp chế trong lòng sợ hãi, cũng là đi theo.

Có Lãnh Trường Phong ở, liên tính đối phương lợi hại hơn nữa, lại thế nào khả năng thương tổn tới chính mình?

Đại sảnh Bắc Đẩu hội, Vương Đại Lực vẫn như cũ ngồi ở trên ghế phụ, bên cạnh Tu La, Long Vương, Tô Phàm đám người sớm đã xuống xe.

Mà cả người hần cũng là mặt tràn đầy kinh hãi nhìn một màn trong sảnh.

Khi xe hơi xông vào đại sảnh, lập tức liền có mười mấy người lao đến, chính là cái này mười mấy người thậm chí còn không có phát ra cái gì tiếng hô, đã bị đám người Tô Phàm nhanh chóng xuống xe đánh nằm bò trên mặt đất, sau đó cuộn cuộn không ngừng hắc y nhân từ bốn phương tám hướng vọt vào, toàn bộ đại sảnh liền lâm vào bên trong một hồi hỗn chiến.

Vương Đại Lực lớn như vậy chưa từng thấy qua một màn huyết tinh như thế, vô số hắc y nhân ôm theo các loại đao cựa xông về phía đám người Tô Phàm, chính là đám người Tô Phàm lại là ba người một tổ, trực tiếp vọt vào đám đông, này đó lưu manh nhìn như hung mãnh, tại đây trong tay đám người, quả thực giống như tiểu hài tử ba tuổi, không ngừng bị đập lăn trên mặt đất.

Đặc biệt là những cái đó đặc chủng chiến sĩ đi theo Tô Phàm tới, ra tay dứt khoát, chiêu chiêu trí mạng, phàm là đến gần hoặc là bị tháo bỏ xuống cánh tay, hoặc là bị bẻ gãy đùi, hoặc là chính là bị đánh máu mũi cuồn phun, ngã xuống đất liền choáng.

Lúc này mới một lát sau, hiện trường đã ngã xuống hơn ba mươi người, rõ ràng là ít người hơn, lại chiếm cứ lấy ưu thế tuyệt đối, mặc kệ đối phương tới bao nhiêu người, phẳng phát đều không có nửa điểm tác dụng.

Này cũng quá không thể tưởng tượng đi?

Này đó đặc chủng quân nhân lợi hại như vậy còn chưa tính, liền hai tên gia hỏa gọi là Long Vương cùng Tu La kia cũng là như thế khủng bố, đặc biệt là tên gia hỏa gọi là Long Vương kia, người bình thường căn bản không có biện pháp gần người, liền trực tiếp bay ngược ra ngoài, không phải máu tươi cuồn phun, chính là máu tươi bão táp, ra tay so với những cái đặc chủng quân nhân đó còn muốn hung ác dứt khoát.

Về phần Tô Phàm...

Đi?

Phàm thiếu đâu?

Tô Phàm đã rời đi đại sảnh, hướng thẳng đến trên lầu chạy đi, khi thang máy đến lầu 7, cửa thang máy mở ra, hần thấy được người chính mình muốn tìm.

Lãnh Trường Phong.

Dáng người thon dài cao ngất, khuôn mặt âm lãnh tái nhợt, cả người liền giống như một con phi ưng bay lượn ở phía chân trời, ở bên cạnh hần, còn đi theo một người thân hình cao lớn hắc y nam tử, cùng một người khoác áo khoác, bên trong lại ẩn mặc một kiện nửa trong suốt váy ngủ, hai mảnh núi tuyết triển lộ không thể nghi ngờ mỹ điểm nữ nhân.

Ở khoảnh khắc Tô Phàm nhìn đến Lãnh Trường Phong, Lãnh Trường Phong cũng nhìn thấy Tô Phàm, khi nhìn đến kia trương khuôn mặt tuấn tú, con ngươi của hần cấp tốc thu lại.

"Tô Phàm?" Lãnh Trường Phong trong miệng phát ra một tiếng kinh hô, như thế nào đều không có nghĩ đến, trong thời gian ngắn như vậy, Tô Phàm vậy mà liền mò tới chỗ này.

"Là ta!" Tô Phàm nói, thân mình đã từ trong thang máy vọt ra ngoài, trực tiếp nhào về phía Lãnh Trường Phong, nơi này là địa bàn của Lãnh Trường Phong, chẳng sợ nơi này là lầu 7, bình thường thủ vệ đều ở phía dưới, nhưng Tô Phàm cũng không muốn kéo dài thời gian, cuối cùng dẫn tới bị vây

quanh.

Tốc độ của hắn cực nhanh, dường như một đầu báo săn, trực tiếp thoát ra thang máy, nhào về phía Lãnh Trường Phong, một quyền liền hướng Lãnh Trường Phong đâm tới.

Lúc này, ở trước người Lãnh Trường Phong tên nam tử thân hình cao lớn kia đã một bước hướng phía trước bước ra, ngăn ở trước người Lãnh Trường Phong, đồng dạng một quyền nghênh hướng nắm đấm của Tô Phàm.

"Phanh" một tiếng, hai người nắm đấm nặng nề mà va chạm vào nhau, tên nam tử kia bị Tô Phàm một quyền chấn đến hướng về sau lui một bước, mà Tô Phàm nhưng cũng bị chấn đến lui về sau ba bước, hiện lên một mặt kinh ngạc, bên người Lãnh Trường Phong, thế nhưng còn có cao thủ như vậy?

Bất quá kinh ngạc chỉ là ở trong chớp mắt, thân mình vừa mới đứng vững, hắn chân sau đã dùng sức đạp một cái, lại một lần nữa vọt ra ngoài, lúc này đây, tốc độ so với vừa rồi một lần kia nhanh hơn, còn muốn nhanh chóng.

Mất thấy Tô Phàm lại một lần nữa đánh tới, tên nam tử cao lớn kia cười lạnh một tiếng, song quyền nắm chặt, đồng dạng là một cái bước xa đuổi kịp.

"A Lý, xử lý hắn!" Lúc này, Lãnh Trường Phong hiện lên một mặt hung quang.

"Được rồi, hội trưởng!" A Lý cười dữ tợn một tiếng, nâng lên cánh tay phải, tốc độ cao nhất một quyền hướng tới đầu Tô Phàm ném tới.

Hắn tốc độ ra quyền thế nhưng cũng cực nhanh, dường như một đạo sao băng, nhanh đến mức Tô Phàm không thể không duỗi tay ngăn cản, thật vất vả tiếp nhận một quyền của A Lý, cũng cảm giác một cỗ cự lực truyền đến, toàn bộ cánh tay đều bị chấn đến tê dại, chính là A Lý quyền thứ hai đã từ phía dưới đánh tới, đánh về bụng nhỏ của phía hắn.

A Lý? Ngầm quyền thi đấu Quyền Vương? Cái kia gia hỏa bị Long Vương một quyền giải quyết?

Hắn tại sao có thể có thực lực cường đại như vậy? Chẳng lẽ nói trước đó cùng Long Vương chiến đấu là cố ý nhường?

Tô Phàm trong đầu rất nhanh lóe lên nhiều như vậy ý niệm, đôi mắt đăm đăm móc gào thét mà đến của A Lý, trong mắt của hắn hiện lên một mặt kiên quyết, thế nhưng hoàn toàn làm lơ một quyền đánh tới kia, ngược lại nắm chặt nắm đấm trực tiếp đánh về phía đầu A Lý...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Đánh gần chết mới thôi

A Lý đồng tử lại là một trận co rút lại, tựa hồ cũng không nghĩ tới Tô Phàm hung hãn như vậy, thế nhưng hoàn toàn làm lơ một quyền.

Bất quá hắn cũng không có ý định tránh đi một quyền này, thế nhưng tiếp tục huy quyền thẳng vào.

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, A Lý toàn lực một quyền thật mạnh nện ở trên bụng nhỏ của Tô Phàm, mà một quyền của Tô Phàm cũng là nện ở trên mặt của hắn, lại cảm giác giống như đập trúng hòn đá, thế nhưng chấn quyền làm xương cốt tê dại một hồi.

Bất quá A Lý một quyền đánh vào bụng nhỏ Tô Phàm, cũng cảm giác chính mình dường như đánh vào trên một đoàn bông, hoàn toàn không làm được gì, trong mắt đồng dạng lộ ra kinh hãi chỉ sắc.

Hắn căn bản không biết, Tô Phàm giờ khắc này đã dùng ra quyền pháp bên trong Thái Cực quyền - Càn Khôn Đại Na Di, trực tiếp đem kinh đạo của A Lý chuyển dời đến dưới chân.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm quyền trái đã nhanh như tia chớp chém ra, A Lý rõ ràng là luyện qua Kim Chung Tráo, chính là cường đại tới đâu Kim Chung Tráo cũng có sơ hở, hắn không biết sơ hở, vậy đánh ra sơ hở, so với thuần túy lực lượng, trừ bỏ Long Vương bên ngoài, Tô Phàm còn không có gặp được đối thủ chân chính.

Hắn tốc độ ra quyền so với vừa rồi nhanh gấp ba không ngừng, cho dù là A Lý căn bản vô pháp phục hồi tinh thần lại, còn không kịp ngăn cản, Tô Phàm quyền trái đã nện ở trên cằm A Lý, khủng bố lực lượng toàn bộ nổ tung lên, trực tiếp đem A Lý nện đến ngã về phía sau.

Tô Phàm tìm kiếm chính là cơ hội như vậy, chân phải nhanh như tia chớp đá ra, mục tiêu nhắm thẳng vào giữa hai chân A Lý, nơi đó chính là yếu hại của tất cả nam nhân, hắn thật đúng là không tin A Lý Kim Chung Tráo đã luyện đến tình trạng quyền pháp co lại dương nhập thể.

"Ba" không có bất luận cái gì trở ngại, thừa dịp A Lý ngửa về phía sau, Tô Phàm một chân hung hăng đá vào yếu hại của A Lý, ả ả nghe đến thanh âm như trúng vỡ vụn, sau đó chính là tiếng kêu cực kỳ bi thảm của A Lý.

"Thình thịch" Thân thể A Lý nặng nề mà rơi trên mặt đất, hai tay bản năng che lại yếu hại, sắc mặt đã biến thành tím tái như gan heo, mồ hôi trên trán càng là không ngừng hướng xuống ứa ra.

Quá thống khổ, thực tế quá thống khổ, Tô Phàm gia hỏa này quá ác độc, thế nhưng một chân phé bỏ hấn thân là nam nhân công cụ.

Ngay cả Lãnh Trường Phong cũng là hít vào một ngụm khí lạnh, bản năng khép chặt hai chân, về mặt kinh hãi nhìn về phía Tô Phàm.

Gia hỏa này, hấn thế nhưng trong thời gian ngắn như vậy liền đánh bại A Lý?

Trước mặt kẻ chiêu thức của hắn có bao nhiêu đề tiện, liền nói vừa rồi một quyền kia cũng đủ để cho lòng người kinh sợ, nếu như không có một quyền kia, hắn sao có thể làm A Lý mất đi cân bằng?

"Hào hảo hảo, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, người có thể đánh bại Long Vương, quả nhiên không đơn giản, chỉ là ngươi có phải hay không quá kiêu ngạo một chút?" Kinh lăng lúc sau, Lãnh Trường Phong đã nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, trong miệng liên tục nói ba chữ "hào", sau đó giọng nói còn không có rơi xuống, đã móc ra một phen màu đen sừng Desert Eagle, trực tiếp nhắm ngay Tô Phàm.

Đồng dạng không có chút do dự nào, trực tiếp bóp lấy cò súng.

"Đùng!" một tiếng súng vang, viên đạn trực tiếp xuyên thấu thân thể Tô Phàm, chính là trên mặt Lãnh Trường Phong lại không có hiện ra tươi cười, ngược lại lộ ra bộ dáng cực độ khiếp sợ, ngay cả con ngươi của hắn cũng là một trận co rút lại, đơn giản là hắn đánh trúng cũng chỉ là một cái tàn ảnh.

"Đường đường hội trưởng Bắc Đẩu hội, cũng lưu lạc tới tình trạng sử dụng súng lục sao?" Thanh âm băng lãnh từ bên tai vang lên, Tô Phàm thân thể đã xuất hiện ở trước người Lãnh Trường Phong, sau đó một cái cổ tay chém vào trên cổ tay cầm súng của Lãnh Trường Phong, tức khắc đem súng lục trong tay hắn đánh rớt, ngay sau đó trở tay một cái đâm móc nện ở cái cầm Lãnh Trường Phong.

"Răng rắc!" Một tiếng giòn vang, Lãnh Trường Phong toàn bộ ngã về phía sau, chính là không đợi thân thể hắn hoàn toàn bay lên, Tô Phàm đã một phen ôm bờ vai của hắn, sau đó dùng sức hướng xuống nhấn tới, mà đầu gối phải của hắn đã nhanh chóng nâng lên.

"Àm!" Lại là một tiếng, đầu gối Tô Phàm hung hăng đánh vào bụng nhỏ của Lãnh Trường Phong, Lãnh Trường Phong chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ dường như đều bị cái này một gối đâm đến vỡ vụn, há mồm chính là một mồm to nước đắng phun tới.

Nhưng mà Tô Phàm cũng không có như vậy bỏ qua, ngược lại bắt lấy đầu tóc Lãnh Trường Phong, đối với một chậu hoa bên cạnh liền như vậy trực tiếp đâm tới.

"Rầm!" một tiếng vang thật lớn, đầu Lãnh Trường Phong hung hăng nện vào chậu hoa, lập tức đem chậu hoa kia nện đến dập nát, mà đầu của hắn cũng là phá vỡ một cái lỗ máu, chính là Tô Phàm tựa hồ còn chưa hết giận, lại là xách đầu của hắn hướng tới vách tường ném tới.

"Phanh" lại là một tiếng vang thật lớn, Lãnh Trường Phong chính là bị đâm đến đầu văng mất hoa, máu tươi chảy ròng.

Tận đến giờ phút này, Tô Phàm lúc này mới dường như thở một hơi, dường như ném chó chết một dạng đem Lãnh Trường Phong quăng ngã trên mặt đất, thật mạnh thở hắt ra một hơi.

Liên tục kịch chiến, làm vết thương cũ nơi xương ngực của hắn ả ả phát tác, truyền đến từng trận đau đớn, toàn bộ lồng ngực đều dường như bị ngăn chặn.

Bất quá so với hắn, tình trạng của Lãnh Trường Phong cùng A Lý rõ ràng thể thảm rất nhiều, A Lý là cả người cuốn rúc vào trên mặt đất, không ngừng kêu thảm, yếu hại bị thương hấn căn bản vô lực đứng lên, về phần Lãnh Trường Phong, trên đầu phá vỡ lỗ hồng không ngừng chảy máu, toàn bộ khuôn mặt đều là máu tươi, đầu cũng là mê man, nơi nào còn phân rõ Đông Nam Tây Bắc.

Tào Nhiễm Nhiễm giống như nhìn đến ma quỷ nhìn này hết thấy, con ngươi vốn mê ly kia đã nhanh muốn trừng ra, miệng cũng là thành hình chữ "o", về mặt khó có thể tin, ở trong mắt của nàng, cường đại vô cùng Lãnh Trường Phong thế nhưng bị cái thiếu niên anh tuấn này thành thạo đánh ngã trên mặt đất.

Sao có thể? Chính mình là đang nằm mơ sao?

Tô Phàm lại phảng phất như hoàn toàn không để mắt đến nữ nhân này, thậm chí đối với nàng bởi vì kinh ngạc mà rơi ra áo khoác, lộ ra bên trong phong cảnh cũng không có để ý, liền như vậy ngồi xổm người xuống, nhặt lên thanh súng Desert Eagle của Lãnh Trường Phong.

"Desert Eagle m357, Israel sản xuất, ha ha, không nghĩ tới ngươi thế nhưng còn có đồ tốt như vậy, cũng không biết ngươi có dùng khẩu súng này giết qua người không, bất quá ta dám khẳng định, ngươi trước đó khẳng định không có hưởng qua tư vị viên đạn của nó, muốn hay không ném thử?" Tô Phàm hơi mỉm cười, nắm lên Desert Eagle nhét vào trong miệng Lãnh Trường Phong.

"Ngô... Không... Ngô..." Mới vừa rồi còn mê man Lãnh Trường Phong thế nhưng nhảy mắt thanh tỉnh lại, liều mạng phe phẩy đầu.

Nhiều năm kiếp sống đại ca đã để hắn quên mất năm đó huyết tính, giáp mặt với chân chính tử vong, Lãnh Trường Phong sợ.

"Không cần? Ha ha, dựa vào cái gì?" Tô Phàm cười nhạt một tiếng, chính là tươi cười của hắn ở Lãnh Trường Phong nhìn tới là như thế dữ tợn.

"Buông hội trưởng ra, ngươi muốn cái gì yêu cầu chúng ta đều có thể đáp ứng ngươi!" Lúc này, một bên A Lý cuối cùng trở lại thở ra một hơi, trầm giọng nói.

"Bất cứ yêu cầu?"

Tô Phàm ngẩng đầu lên.

"Đúng vậy, ra tay với Hắc Báo bang là chủ ý của Tiêu Đẳng, chúng ta có thể đem Tiêu Đẳng giao cho ngươi, thậm chí tất cả người tham dự động thủ đều giao ra, hơn nữa trả lại cho Hắc Báo bang tất cả sản nghiệp, tất cả tổn thất tạo thành, chúng ta gấp ba lần bồi thường!" A Lý vội vàng mở miệng nói.

"Úc? Điều kiện nghe tựa hồ không tồi?" Tô Phàm lông mày hơi hơi chớp chớp.

A Lý cùng Lãnh Trường Phong liền phải vui vẻ, Tô Phàm lại một lần mở miệng nói: "Bất quá đồ vật bản thiếu muốn, chính mình sẽ đi lấy, bao gồm đầu người..."

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Khuất phục

Giọng nói rơi xuống nhảy mắt, Tô Phàm không chút do dự bóp lấy cò súng.

"A..." Một tiếng âm thanh kinh hô từ trong miệng Tào Nhiễm Nhiễm truyền ra, mà thân mình Lãnh Trường Phong càng là một trận run rẩy.

Chính là khi tiếng kinh hô rơi xuống xong, nhưng không nghe thấy thanh âm súng vang lên, Tào Nhiễm Nhiễm lại một lần nữa nhìn lại, Tô Phàm đích thật là bóp lấy cò súng, chính là đầu Lãnh Trường Phong cũng không có tuôn ra một đoàn huyết hoa, chỉ là sắc mặt của hắn đã trở nên tái nhợt một mảnh, mà một cỗ hương vị khó ngửi càng là truyền đến.

"Ha ha, lão đại Bắc Đẩu hội, không gì hơn cái này!" Nhìn Lãnh Trường Phong sợ tới mức mặt không còn chút máu, Tô Phàm mặt tràn đầy châm chọc nói, mà tay trái của hắn còn lại là chậm rãi mở ra, từng khóa viên đạn từ trong lòng bàn tay hắn rơi xuống, rơi trên mặt đất, phát ra thanh thủy tiếng vang.

Nhìn đến một màn như vậy, đừng nói Lãnh Trường Phong, ngay cả A Lý cũng là vẻ mặt kinh hãi, hắn khi nào đem đạn cho tháo xuống? Chính mình thế nhưng hoàn toàn không có phát giác? Cái này cần tốc độ tay bao nhanh?

Về phần Lãnh Trường Phong tiểu tiện mất khống chế, cũng đã sợ tới mức mắt hôn mắt vía, thân mình không ngừng run rẩy.

Hắn là thật sự sợ, một khắc kia, hắn cách tử vong là như thế gần, hắn cho là hắn đã chết, ai có thể nghĩ tới, Tô Phàm thế nhưng đem viên đạn cho tháo bỏ xuống rồi?

"Cho ngươi hai lựa chọn, một cái, thần phục với ta, một cái khác, chết!" Tô Phàm từ trên mặt đất đứng lên, nhìn Lãnh Trường Phong sắc mặt tái nhợt, trong miệng lạnh lùng nói.

"Đại ca, về sau ngài chính là đại ca của ta!" Lãnh Trường Phong không hổ là nhân vật thành tinh, Tô Phàm thủ đoạn, Tô Phàm cường đại, Tô Phàm đáng sợ đã hoàn toàn khuất phục hắn, đối với Tô Phàm, hắn đã từ trong xương cốt cảm thấy sợ hãi.

Một người, đơn thương độc mã giết tới lâu 7, ở thời điểm chính mình căn bản không phục hồi tinh thần lại đã đánh bại A Lý, đánh bại chính mình.

Trải qua một lần sinh tử, hắn cũng không muốn thật sự đi tìm chết.

Giờ phút này, đừng nói chỉ là thần phục Tô Phàm, cho dù là để hắn làm trâu làm ngựa hắn cũng sẽ không nói ra nửa cái chữ "Không".

"Một khi đã như vậy, vậy cùng ta đi xuống lâu đi, ta cũng không muốn các tiểu đệ của ngươi thương vong quá lớn, về sau, bọn họ cũng coi như là huynh đệ của ta không phải sao?" Tô Phàm nhân nhợt cười cười, tiện tay ném Desert Eagle rơi trên mặt đất, xoay người liền đi tới thang máy.

Nhìn đến Desert Eagle cùng viên đạn gần trong gang tấc kia, Lãnh Trường Phong hiện lên một mặt hỏa diễm, nghĩ tới chính mình chịu nhục nhã lớn như vậy, đây chính là chuyện chưa bao giờ xảy ra.

Rất có một cỗ xúc động cảm lấy súng lục đối với phía sau lưng Tô Phàm bắn ra một phát súng.

Chỉ cần một phát súng liền hảo, một phát súng, chỉ cần một phát súng chính mình liền có thể rửa sạch hôm nay sỉ nhục.

Chỉ cần giết hắn, lại xử lý Tào Nhiễm Nhiễm cùng A Lý, chính mình vẫn là hội trưởng Bắc Đẩu hội, vẫn là Lãnh Trường Phong vạn người kính ngưỡng.

Chỉ cần một phát súng...

Lãnh Trường Phong tay giật giật, chính là tại sắp chạm vào Desert Eagle, lại bỗng nhiên nghĩ tới Tô Phàm đáng sợ, nghĩ tới vừa rồi một màn kinh hồn kia.

Rốt cục, sợ hãi chiến thắng hết thảy, Lãnh Trường Phong rút tay về, chặt vật từ dưới đất bỏ dấy.

"Rất tốt!" Lúc này, đã muốn chạy tới cửa thang máy, trong miệng Tô Phàm lại bỗng nhiên toát ra một cái từ như vậy.

Lãnh Trường Phong sau lưng lại là một trận mồ hôi lạnh ứa ra, hắn là có ý?

May mắn, may mắn chính mình không có xúc động, may mắn chính mình nhìn được.

Thật là đáng sợ, thực sự thật là đáng sợ, đó căn bản không phải một cái đối tượng chính mình có thể trêu chọc.

"Phàm ca..."

"Gọi ta Phàm thiếu đi!" Tô Phàm nhú nhú mày, bị một cái người hơn ba mươi tuổi, sắp bốn mươi tuổi gọi là ca, luôn có chút khó chịu.

"Phàm thiếu, ta có mắt không biết Thái Sơn, đặc tội Phàm thiếu, còn xin Phàm thiếu..."

"Bớt nói những cái đó vô nghĩa, ta nói rồi, chỉ cần ngươi thần phục ta, nguyện trung thành ta, dĩ vãng hết thảy ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, không chỉ có như thế, ngươi sẽ được đến càng nhiều!" Tô Phàm trực tiếp đánh gãy lời của Lãnh Trường Phong.

"Ngạch!" Lãnh Trường Phong như ve sầu mùa đông, cũng không dám lại nói thêm cái gì.

Khi theo Tô Phàm cùng đi đến đại đường lầu một, nguyên bản chuẩn bị bão nổi, làm chính mình tiểu đệ dừng tay, muốn trước mặt Tô Phàm biểu hiện một chút Lãnh Trường Phong toàn bộ sững sờ ở tại chỗ.

To như vậy đại sảnh, mấy trăm tên thành viên Bắc Đẩu hội ngổn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất, một đám thống khổ rên rỉ, to như vậy đại sảnh, thế nhưng không có một cái người nào của Bắc Đẩu hội còn đứng.

Đây là có chuyện gì?

Nhiều người như vậy, chẳng lẽ toàn bộ bị đánh ngã xuống đất sao?

Lãnh Trường Phong trong lòng tràn ngập khiếp sợ, khi hắn ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn đến mười mấy người đứng ở giữa đại sảnh, không ngừng thở hổn hển.

Chẳng lẽ chính là này hơn mười người quật ngã nhiều huynh đệ của mình như vậy?

Này.

"Tô Phàm..." Nhìn đến Tô Phàm thế nhưng mang theo Lãnh Trường Phong xuống lầu, Long Vương vội vàng đón đi lên, đang xem hướng Lãnh Trường Phong, hiện lên một mặt nghi hoặc.

Không phải nói muốn giết hắn sao? Như thế nào còn giữ tính mạng của hắn?

"Ta bỗng nhiên thay đổi chủ ý, cảm thấy lưu hắn một mạng so với giết hắn thích hợp hơn, đúng không, Lãnh Trường Phong!"

"Vâng vâng vâng, Phàm thiếu, ngài nói đúng lắm, ta còn sống khẳng định so với chết càng có tác dụng!" Chẳng sợ bị mấy trăm tiểu đệ nhìn, Lãnh Trường Phong cũng mặc kệ không hề bảo trì chính mình hình tượng đại ca.

Nói giỡn, này nhiều nhất nửa giờ thời gian, mấy trăm người thế nhưng bị mười người toàn bộ đánh ngã trên mặt đất, bọn họ tuy rằng nhìn qua cũng rất thâm, nhưng ít nhất còn có thể đứng, mà người của mình đâu?

Không có một cái nào có thể đứng lên.

"Tìm được Lâm Báo, làm hắn tới tiếp quản Bắc Đẩu hội đi, ở Minh Châu thị, chúng ta cần lực lượng!" Tô Phàm hướng tới Long Vương nói.

Ánh mắt nhìn về phía mười tên chiến sĩ kia cũng tràn ngập tán thưởng, xem ra Bạch Tử Hà quả nhiên nói được thì làm được, vì hoàn thành kế hoạch kia, thế nhưng đem mười cái siêu nhất lưu cao thủ cho mình, có bọn họ ở, chính mình còn sợ hãi cái gì?

"Hào!" Long Vương nhẹ gạt đầu, hấn cùng Tô Phàm trong đó cũng không cần nói quá nhiều.

"Kia Quỷ Vương Tiêu Đẳng?" Long Vương lần nữa mở miệng nói.

"Phàm thiếu, ta có thể lập tức kêu hấn trở về!" Vừa nhắc tới Tiêu Đẳng, biết chính mình gây ra đại họa Lãnh Trường Phong vội vàng mở miệng nói.

"Không cần, hấn lưu cho Lâm Báo đi!" Tô Phàm lắc lắc đầu, lấy hấn đối với Lâm Báo hiểu rõ, lúc này đây ăn thiệt thòi lớn như thế, lại sao có khả năng cam tâm, hiện giờ Bắc Đẩu hội bị chính mình cho san phẳng rồi, chỉ còn lại một cái Tiêu Đẳng, căn bản râu ria, vẫn là để Lâm Báo đi giải quyết hấn đi.

"Dạ, dạ.. dạ!" Đối với quyết định của Tô Phàm, Lãnh Trường Phong căn bản không dám nói thêm cái gì.

Nhìn đến chính mình lão đại dường như chó giữ nhà đứng ở bên cạnh Tô Phàm, mấy trăm tên tiểu đệ Bắc Đẩu hội trong lòng thực hựt hững, mà Tu La còn lại là ánh mắt nóng rực nhìn về phía Tô Phàm, hấn rốt cuộc như thế nào làm được? Thế nhưng đem hội trưởng Bắc Đẩu hội cho thu phục rồi? Như vậy chẳng phải là từ hôm nay trở đi, Bắc Đẩu hội, cũng thuộc về bộ phận Long Diệu hội?

Nghĩ đến đây, trong mắt của hấn nóng rực chi sắc liền càng thêm nồng đậm, có lẽ, thời điểm chính mình báo thù cũng càng ngày càng gần.

Về phần vẫn luôn ở tại trên xe chính mắt thấy này hết thấy, Vương Đại Lực sớm đã khiếp sợ không khép miệng được, khiếp sợ lúc sau, là cực độ vui sướng, hấn chưa từng có nghĩ tới, chính mình sẽ có lựa chọn anh minh như vậy, lựa chọn làm bằng hữu của Tô Phàm..

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Sợ hãi

Liên ở thời điểm một đoàn người Tô Phàm bắt đầu chinh lý Bắc Đẩu hội, Minh Châu thị, quán bar Dạ Lai Hương, vừa mới chiếm cứ nơi này Tiêu Đẳng trực tiếp lựa chọn ở chỗ này qua đêm, chỗ này, về sau sẽ thuộc về hấn?

Suốt đêm chinh chiến cũng không có hao hết hấn thể lực, ngược lại ở trên người một nữ nhân thỏa mãn lúc sau, lúc này mới nặng nề ngủ, chính là thời điểm hấn ngủ chính chính thoải mái, chuông điện thoại lại không đúng lúc vang lên, Tiêu Đẳng rất là khó chịu nhận nghe điện thoại, nghe tới đầu điện thoại bên kia truyền đến nội dung, cả người sững sờ ở nơi đó...

"Người nói cái gì? Tô Phàm dẫn người công chiếm Bắc Đẩu hội? Sao có thể?" Tiêu Đẳng cơ hồ là rít gào ra tới, Tô Phàm không phải là đi Tây Sa quần đảo sao? Như thế nào sẽ ở tại Minh Châu thị? Liên tính hấn trở về, hấn lại đi đâu tìm người tới? Vũ lực cường đại nhất của hấn, Hắc Báo bang đã bị chính mình công chiếm, liên Lâm Báo cũng không biết đi đâu đây? Hấn chỗ nào tìm người tới? Chẳng lẽ dựa vào những phế vật kia của Long Diệu hội sao?

Ở Minh Châu học viện, những cái gia hỏa đó đích xác không tồi, chính là một khi cùng người trên đường đối đầu, tuyệt đối chết như thế nào cũng không biết, đánh chết Tiêu Đẳng cũng khó có thể tin tưởng, dựa vào đám người kia sẽ công chiếm Bắc Đẩu hội.

Bắc Đẩu hội, đây chính là Bắc thành đệ nhất đại bang phái, bên người Lãnh Trường Phong cũng là cao thủ nhiều như mây, sao có thể bị công phá?

"Là thật sự, Tô Phàm không biết chỗ nào tìm tới một đám biến thái, ở đại sảnh cùng mọi người chiến đấu, mà chính hấn lại một mình giết tới lầu 7, phế bỏ A Lý, càng là thiếu chút nữa giết chết hội trưởng, cuối cùng Lãnh Trường Phong đã đầu phục Tô Phàm, còn muốn giao ra người, Tiêu Đẳng, người đi mau, hiện tại Bắc Đẩu hội đã là của Tô Phàm!" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến thanh âm lo lắng của một nữ nhân.

"Răng rắc" một tiếng, điện thoại trong tay Tiêu Đẳng trực tiếp rơi xuống, cả người lâm vào trạng thái đồ đẫn.

Lãnh Trường Phong đầu hàng? Sao có thể? Hấn chính là hội trưởng Bắc Đẩu hội, hấn chính là toàn bộ Bắc thành đệ nhất đại ca? Hấn thế nhưng hướng Tô Phàm đầu hàng? Liên toàn bộ Bắc Đẩu hội đều thuộc về Tô Phàm sao? Nay.

Lúc này mới bao lâu thời gian?

Ngoài cửa sổ, đồ rực mặt trời chậm chậm dâng lên, cho người ta mang đến từng trận ấm áp, chính là Tiêu Đẳng lại cảm giác chính mình lạnh từ đầu tới chân.

Vì một ngày này, chính mình chuẩn bị bao lâu? Chịu nhục, ở dưới Âu Dương Minh Tu an bài tiến vào Bắc Đẩu hội, chính mình ở Bắc Đẩu hội ẩn núp bao lâu, mới có cơ hội lúc này đây đại triển thân thủ.

Chính mình trải qua thiên tân vạn khổ, lúc này mới rốt cục mượn nhờ lực lượng của Bắc Đẩu hội tiêu diệt Hắc Báo bang, xem như phế bỏ một cánh tay của Tô Phàm, đối với việc hấn khôi xướng tiến công bước đầu tiên chính mình đã hoàn mỹ hoàn thành.

Chính là lúc này mới thời gian mấy tiếng, hấn thể nhưng một lần hành động liền hàng phục Bắc Đẩu hội, liền Bắc Đẩu hội đều bị hấn hàng phục, kia chính mình làm này hết thảy thì có ích lợi gì?

"Thân ái, ngươi làm sao vậy?" Nhìn đến Tiêu Đăng vẻ mặt thất thố, nữ nhân đem qua mới bị Tiêu Đăng chiếm lấy từ sau lưng ôm lấy Tiêu Đăng, một đôi mềm mại đôi núi dấn thật chặt ở phía sau lưng Tiêu Đăng.

Sau lưng truyền đến một tia âm áp đem Tiêu Đăng lôi trở lại hiện thực.

Tô Phàm đã nắm trong tay Bắc Đẩu hội, mặc kệ quá trình như thế nào khó tin, kết quả đã xác định, hấn có thể buông tha Lãnh Trường Phong, có thể buông tha A Lý, có thể buông tha Bắc Đẩu hội bất luận cái người nào, nhưng tuyệt đối sẽ không bỏ qua chính mình.

Không được, chính mình nhất định phải lập tức đi, chính mình nhất định phải lập tức rời đi, một khi rơi vào trong tay Tô Phàm, mình tuyệt đối không có khả năng còn sống.

"Cút ngay!" Phẫn nộ tránh ra khỏi nữ nhân ôm ấp, Tiêu Đăng nắm lên quần áo của mình nhanh chóng mặc lên.

Sau đó không đợi nữ tử mở miệng nói chuyện, nhặt lên điện thoại di động của mình liền hướng ra phía ngoài bỏ chạy, hấn thậm chí không có thông tri những thành viên Bắc Đẩu hội khác đang ở hưởng thụ thành quả thắng lợi.

Bọn họ đều là người của Lãnh Trường Phong, đi theo mình thời gian cũng không hề dài, Tiêu Đăng cũng không dám cam đoan bọn họ tất cả đều là nguyên trung thành chính mình.

...

Minh Châu thị Nam thành, Nam thành bang phái lớn nhất Chu Tước bang, bang chủ Thẩm Phong Tiểu được xưng Nam Thành Diêm La, năm nay đã năm mươi tuổi hấn vẫn như cũ nắm trong tay toàn bộ thế lực ngầm ở Nam Thành, mà lại là hoàn toàn xứng đáng Nam Thành bá chủ, so với Lãnh Trường Phong, địa vị của hấn ở Nam Thành kiên cố hơn nhiều.

Nói hấn là Nam Thành đại chúa tể, tuyệt đối sẽ không có người phản bác.

Lẳng lặng ngồi ở trong tiểu viện rừng trúc, dùng qua bữa sáng do Phi Dung chuẩn bị, Thẩm Phong Tiểu giống thường ngày đi tới thư phòng của mình, ở nơi đó, sớm có trợ thủ của hấn, Chu Tước bang nhân vật số hai - Nhạc Thu ở tại đó.

"Thế nào? Tối hôm qua tình hình chiến đấu phía Bắc như thế nào? Lâm Báo tiểu tử kia nhưng cho Bắc Đẩu hội tạo thành cái gì tổn thất?" Đặt mông ngồi ở một trương ghế bằng gỗ đỏ, Thẩm Phong Tiểu nhàn nhạt nói.

"Tiêu Đăng thu mua người bên cạnh Lâm Báo, sau lưng cho hấn một kích trí mạng, Lâm Báo suýt nữa mất mạng, ở dưới sự bảo vệ của một đám tiểu đệ trung thành, lúc này mới bảo vệ một cái tánh mạng!"

Ở phía trước Thẩm Phong Tiểu, Nhạc Thu ăn nặc một bộ màu xám đường trang, tuy rằng là ngồi ở trên ghế, nhưng vẫn như cũ vẻ mặt cung kính.

Chẳng sợ hấn đã là Chu Tước bang nhân vật số hai, chẳng sợ hấn ở Nam Thành cũng là đại nhân vật, dậm chân một cái Nam Thành đều phải run bần bật, nhưng ở trước mặt Thẩm Phong Tiểu, hấn vẫn như cũ cùng ba mươi năm trước giống nhau, cung kính.

"Tiêu Đăng? Có thể tính kế Lâm Báo, là cái nhân vật, xem ra Lãnh Trường Phong gia hỏa này lần này là nhặt được một cái bảo, Bắc Đẩu hội có thể trừ bỏ Hắc Báo bang, ở Bắc thành, cơ bản xem như gối cao không lo! Ai, liên lạc Lâm Báo đi, xem hấn có nguyện ý hay không gia nhập Chu Tước bang của chúng ta, ta có thể giúp hấn báo thù!" Thẩm Phong Tiểu nhẹ giọng thở dài một tiếng, nguyên bản còn hi vọng Lâm Báo có thể cho Bắc Đẩu hội mang đến một chút phiền toái, ai có thể nghĩ tới, thế nhưng lật thuyền trong mương ở trong tay Tiêu Đăng người mới này.

Bất quá này đối với chính mình mà nói chưa chắc là một chuyện xấu, Lâm Báo cường đại, hấn là biết rõ, chỉ cần có thể mời chào Lâm Báo, mượn có giúp hấn báo thù, nhất cử thôn tính Bắc Đẩu hội, đến lúc đó, chính mình liền có thực lực cùng Thiên Vũ hội chống lại.

"Hấn sợ là không có khả năng gia nhập Chu Tước bang của chúng ta?" Ai biết luôn luôn bình tĩnh Nhạc Thu lại là cười khổ một tiếng?

"Úc? Chẳng lẽ hấn còn có năng lực báo thù?" Thẩm Phong Tiểu nhướng mày?

Có chút khó hiểu, ở hấn xem ra, đến bước đường cùng Lâm Báo trừ bỏ đầu phục bọn họ, hấn là không có lựa chọn nào khác.

"Hấn không chỉ có năng lực, hơn nữa đã báo thù, liền ở một giờ trước, Tô Phàm mang theo mười mấy người, đánh vào Bắc Đẩu hội, bắt sống Lãnh Trường Phong, hiện giờ Lãnh Trường Phong đã đầu phục hấn, toàn bộ Bắc Đẩu hội đều đã rơi vào trong tay của hấn, mà hấn lập tức hạ lệnh từ Lâm Báo tiếp quản Bắc Đẩu hội, nói cách khác, chỉ chờ Lâm Báo lộ diện, hấn chính là hội trưởng của Bắc Đẩu hội!" Nhạc Thu vẻ mặt chua xót nói.

Thẩm Phong Tiểu vẻ mặt khiếp sợ, thậm chí khiếp sợ nói không ra lời.

Tối hôm qua Tiêu Đẳng mới dẫn người tiến công Hắc Báo bang, nhất cử phá hủy Hắc Báo bang, vừa mới qua đi bao lâu? Thời gian một ngày cũng chưa tới, ngắn ngủi mấy giờ, Tô Phàm thế nhưng liền có thể đem cục diện toàn bộ lộn lại?

Bực này làm mưa làm gió, thủ đoạn cũng thực sự thật quá đáng sợ đi?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Làm sao bây giờ?

"Tô Phàm? Hắc là ai?" Ước chừng qua một hồi lâu, Thẩm Phong Tiểu mới phát hiện, chính mình thế nhưng chưa từng nghe qua cái tên này.

"Đại ca Lâm Báo, cũng là thiếu gia của tổng tài Tô Viện Viện ở Vân Phàm tập đoàn, một lần đánh bại Long Vương, trở thành Minh Châu học viện hội trưởng Long Diệu hội, thậm chí có tin tức lan truyền, tối hôm qua Bắc Đẩu hội đối với Hắc Báo bang khởi xướng tiến công, nguyên nhân chủ yếu chính là nhằm vào Tô Phàm, bởi vì sự việc lúc trước của công ty Hồng Đậu chính là hắc khời mào!" Nhạc Thu đơn giản đem thân phận Tô Phàm giới thiệu một lần.

Tuy rằng rất là đơn giản, chính là Thẩm Phong Tiểu đã hiểu được chính mình muốn hiểu biết hết thảy, hắc thậm chí biết, này đó đều không phải là thân phận chân chính của Tô Phàm.

Một cái nhân vật có thể trong nháy mắt liền đem toàn bộ cục diện đảo ngược lại đây, tuyệt đối không có khả năng đơn giản như vậy.

"Đình chỉ hết thảy hành động ở Bắc thành bắt luận kẻ nào cũng không được tự tiện gây sự với Bắc Đẩu hội, ở sự tình rõ ràng phía trước, tuyệt đối không cho phép trêu chọc Tô Phàm!" Rất nhanh, Thẩm Phong Tiểu liền làm ra quyết định.

Một cái người bản thân thực lực cực mạnh, thân phận lại cực kỳ thần bí, ở không có làm rõ ràng lai lịch của hắc trước đó, tuyệt đối không thể trêu chọc.

"Ta đã phân phó, bất quá bang chủ, ta lo lắng tiểu thư..."

"Mật Nhi nàng làm sao vậy?" Thẩm Phong Tiểu sừng sốt.

"Nàng cũng ở Minh Châu học viện học tập..."

"Ngạch..."

...

Đồng dạng kinh hãi ở Minh Châu thị từng cái địa phương, mặc kệ là những cái đó cỡ lớn bang phái, lại hoặc là những cái đó cỡ nhỏ bang phái, khi biết được Tô Phàm ở chưa đầy một đêm thời gian cũng đã bên trong thay đổi càn khôn lúc sau, một đám kinh hãi nói không ra lời, mà Tô Phàm cái tên này lần đầu tiên tiến vào trong mắt rất nhiều người cũng là nháy mắt vang vọng toàn bộ Minh Châu thị * *.

Đặc biệt là khi ngày thứ hai, người của Bắc Đẩu hội tìm được Lâm Báo, Lãnh Trường Phong tự mình đem Lâm Báo tiếp về Bắc Đẩu hội cũng sẽ đem vị trí tặng cho hắc lúc sau, toàn bộ Minh Châu thị sôi trào. ()

Tô Phàm, rốt cuộc thân thánh phương nào, thế nhưng có năng lực lớn như vậy?

Một buổi tối thời gian, cũng đủ để cho toàn bộ cục diện thay đổi.

Kia chính là Bắc Đẩu hội a, kia chính là Bắc thành đệ nhất đại bang phái a.

Âu Dương gia tộc, biết được cái tình huống này Âu Dương Minh Tu tức giận đến một tay đem bình hoa cổ chính mình vừa mới mua được nện đến đập nát.

Bắc Minh gia tộc, biết được cái tin tức này Bắc Minh Tằng trong miệng nhàn nhạt phun ra một câu "Có ý tứ!"

Quân gia, biết được cái tin tức này Tà Quân Quân Mạc bộ mặt biểu tình cứng ngắt, thật lâu vô pháp ngôn ngữ. Sở gia Sở Văn biểu tình giống như hắc!

Nam Cung gia tộc, biết được cái tin tức này Nam Cung Cảnh Nguyệt trên mặt xinh đẹp hiện ra một mặt cười lạnh: "Tô Phàm, ngươi lại làm ta lép bấp kinh hãi, bắt quá, trò hay vừa mới bắt đầu!"

Mà lúc này, Minh Châu học viện, ở quán cà phê do Lạc Thủy Yên làm chủ, bởi vì ngày nghỉ duyên cớ, to như vậy vườn trường đều là một mảnh yên tĩnh, huống chi là quán cà phê này, bất quá quán cà phê lại không có đóng cửa, chẳng sợ một người khách nhân đều không có, vẫn mở cửa buôn bán, huống chi, hôm nay quán cà phê tới một cái nhân vật cực kỳ quan trọng.

Lúc này, quán cà phê bên trong sương phòng lầu hai, thần sắc tiêu tụy Lạc Thủy Yên nghiêng người dựa vào trên ghế sofa, toàn bộ thân mình đều cuốn rúc vào trong ghế sofa, đầu tóc rối bời nàng cũng không thấy nữa phong thái nữ thần ngày xưa.

Trừ bỏ khuôn mặt như cũ mỹ lệ, cả người liền cùng những cái nữ đó không có quá nhiều khác nhau.

Ở phía trước nàng, một nữ hài thân cao ước chừng hơn một mét sáu ngồi ở bên cạnh cửa sổ, nữ hài ăn mặc một bộ váy da màu lam, một đôi núi non cực kì hòa bạo lộ ra hơn phân nửa, một đầu hóa hồng sắc tóc ngắn ngang tai, cả người nhìn qua liền giống như nhân vật nhập vai trong game online.

Nàng liền như vậy dựa vào cửa sổ, một đôi * * treo ở bên ngoài, không lo lắng chút nào sẽ rơi xuống.

Mà sau lưng Lạc Thủy Yên, ăn mặc màu trắng váy lụa Tiểu Linh đứng ở nơi đó, thờ mệnh cũng không dám thờ một chút, thậm chí không dám ngăn đầu nhìn liếc mắt một cái nữ hài đáng yêu bên bệ cửa sổ kia.

"Tiểu Linh, người đi xuống trước đi!" Lúc này, trong miệng cái nữ hài cực kì đáng yêu này, truyền đến một trận thanh âm ngọt ngào.

Tiểu Linh nghe tiếng, nhanh chóng đi xuống.

"Kỳ thật ta rất tò mò, Nam Cung Cảnh Nguyệt tên kia mặc kệ gia thế vẫn là bộ dạng, hoặc là năng lực, đều là nhân tuyển tốt nhất, người vì cái gì muốn kháng cự hôn sự này đâu?" Đợi đến sau khi Tiểu Linh đi, nữ hài trực tiếp mở miệng hỏi.

"Hắn căn bản cũng không phải là thật sự thích ta, lại nói, liền tính hắn thật sự thích ta thì thế nào, chẳng lẽ người sẽ thích một cái nam nhân so với nữ nhân còn muốn xinh đẹp?" Lạc Thủy Yên tức giận mắt tròn trắng, chính mình tìm nàng tới là tâm sự, nàng như thế nào ngược lại tới chèn ép chính mình.

"Nói cũng đúng, tên kia chính là so với tiểu bạch kiểm còn muốn tiểu bạch kiểm, một cái nữ nhân chân chính là sẽ không thích tiểu bạch kiểm như vậy, bất quá người nói hắn không phải thật sự thích người lại là cái gì ý tứ?" Cực kì khả ái nữ hài mở miệng nói.

"Hắn bất quá là muốn thôn tính tài sản của cha ta, đáng tiếc cha ta... Ai..." Sau khi nói đến đây, Lạc Thủy Yên thở dài một tiếng, cha của mình lúc trước vì có thể ở Minh Châu thị phát triển càng lớn mạnh, đem chính mình gả cho tên phế vật kia của Âu Dương gia, sau lại biết thân phận Tô Phàm lúc sau, lại một lòng muốn tác hợp chính mình cùng Tô Phàm, hiện giờ Nam Cung gia tộc đưa ra yêu cầu đón dâu, hắn lại ước gì chính mình gả cho Nam Cung Cảnh Nguyệt, đối với phụ thân bậc này thế lực, nàng thật sự là không nói gì.

"Không chỉ đơn giản như vậy đi? Nam Cung gia tộc tốt xấu cũng là Minh Châu thị đệ nhất đại gia tộc, sao có thể vì chút này lý do đón dâu? Nhất định còn có những lý do đi khác?" Tóc đỏ nữ hài lại căn bản không tin Lạc Thủy Yên.

"Được rồi, vẫn là cái gì đều lừa không được người, là như vậy, thời điểm người đi Châu Âu, trường học tới một cái người thú vị..." Lạc Thủy Yên thở dài một tiếng, đem sự tình của Tô Phàm hoàn toàn chính chính nói ra, càng là nói hắn cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt trong đó xung đột.

"Nói như vậy, Nam Cung Cảnh Nguyệt đây là một mũi tên trúng ba con chim rồi? Một phương diện phá hủy Lạc gia cùng Văn Phàm tập đoàn liên minh, một phương diện lại có thể mượn nhờ tài lực của nhà người làm thế lực Nam Cung gia nâng cao một bước, một phương diện khác, còn chiếm được người cái này tiểu mỹ nhân!" Tóc đỏ nữ hài trêu đùa.

"Đến cái thời điểm mấu chốt này, người cũng dừng lại trêu chọc ta, nói cho ta một chút ta rốt cuộc nên làm sao bây giờ? Ta là thật sự không muốn gả cho cái ẻo là kia!" Lạc Thủy Yên thống khổ nắm tóc.

"Được rồi, không đùa người, vậy người nói cho ta, người có phải hay không thích cái gia hỏa gọi là Tô Phàm kia?"

"Thích?" Lạc Thủy Yên sững sờ, nghĩ tới tình cảnh lần đầu tiên cùng Tô Phàm gặp mặt, nghĩ tới kỹ thuật lái xe tinh vi kia, nghĩ tới hắn ở thời điểm đưa xe vẫn không quên chiếm chính mình tiện nghi, lại nghĩ tới hắn ở trong tiệc tối một mặt bá đạo, thậm chí nghĩ tới trên xe cường thế hôn môi.

Hắn chiếm chính mình nhiều ít tiện nghi, chính mình nhưng xưa nay không có chân chính tức giận quá, chẳng lẽ nói, chính mình thật sự thích hắn rồi?

Chính là sao có thể, chính mình biết hắn mới bao lâu a?

"Ha ha, xem ra người là thật sự thích hắn, nếu như vậy, người không phải nên trực tiếp nói cho hắn biết, những việc này, làm cho nam nhân đi giải quyết liền hảo, nữ nhân lo cái gì!" Nhìn đến bộ dáng của Lạc Thủy Yên, tóc đỏ nữ hài nơi nào còn không rõ tâm tư của nàng.

Lạc Thủy Yên đôi mắt nháy mắt liền phát sáng lên.

"Mật Nhi, thật may có người!"

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Chủ động ước hẹn

Đã qua vài ngày từ cái đêm Bắc Đẩu hội tập kích bất ngờ Hắc Báo bang, Lâm Báo ở ngày thứ hai nhận được tin tức lúc sau, cũng đã xuất hiện ở trước người Tô Phàm, được sự giúp đỡ của Tô Phàm, nhất cử trở thành hội trưởng Bắc Đẩu hội.

Chẳng sợ hấn mất đi một cánh tay, nhưng uy vọng của Lâm Báo những năm này, đặc biệt là năng lực đơn đả độc đấu, toàn bộ Minh Châu thị cũng không tìm tới mấy cái là đối thủ của hắn.

Mà đám lưu manh trên đường, sùng bái nhất chính là cường giả, hết thấy đều là cường giả vi tôn, khi Lãnh Trường Phong trước mặt mọi người tuyên bố Lâm Báo trở thành hội trưởng Bắc Đẩu hội, cũng không có bao nhiêu người phản đối.

Rốt cuộc, chuyện đêm đó, Bắc Đẩu hội người phía dưới đều biết.

Người ta chỉ xuất động hơn mười người liền san bằng toàn bộ Bắc Đẩu hội, đi theo người như vậy lẫn lộn, lập tức so với Lãnh Trường Phong bán đứng thủ hạ huynh đệ càng tốt lựa chọn đi?

Huống hồ, Lâm Báo mặc kệ là bản thân thực lực, vẫn là uy vọng, đều ở phía trên Lãnh Trường Phong.

Chỉ dùng ba ngày thời gian, Lâm Báo liền chinh phục toàn bộ Bắc Đẩu hội, càng là nhất cử đem thế lực Bắc Đẩu hội mở rộng đến toàn bộ Bắc thành, cơ hồ đã trở thành Bắc thành * * người đứng đầu.

Rốt cuộc, lúc trước ở Bắc thành, có thể cho Bắc Đẩu hội hình thành uy hiếp cũng chỉ có Hắc Báo bang của hắn.

Hiện giờ Hắc Báo bang bang chúng đều gia nhập Bắc Đẩu hội, Bắc Đẩu hội trở thành Bắc thành một phương bá chủ cũng là chuyện thuận lý thành chương.

Bất quá làm Lâm Báo cảm thấy thất vọng là, thế nhưng không có tìm được tung tích của Tiêu Đằng, cũng không biết trong thời gian ngắn như vậy, hắn trốn đến nơi nào.

Ở dưới sự chủ trì của Tô Phàm, Tu La cùng Long Vương cũng gia nhập Bắc Đẩu hội, đồng thời cùng Thiên Ứng trước đó của Hắc Báo bang, Lãnh Trường Phong của Bắc Đẩu hội, A Lý cùng nhau hợp thành "Bắc Đẩu hội trưởng lão đoàn", hội trưởng phụ trách toàn bộ bang hội phát triển, trừ tính chung, mà trưởng lão đoàn còn lại là giám sát hội trưởng, ở dưới tình huống hội trưởng làm ra quyết định sai lầm, trưởng lão đoàn có quyền bác bỏ đề nghị của hội trưởng, bất quá nhất định phải là hơn ba gã trưởng lão cùng phán quyết, nếu không quyền phủ quyết vô hiệu.

Quyết định như vậy nhìn như cho Lãnh Trường Phong quyền lực, trên thực tế lại căn bản vô dụng, Long Vương, Tu La, Thiên Ứng nhưng đều là người bên Tô Phàm, ngay cả A Lý, cũng bắt đầu từng bước hướng tới Tô Phàm bên này, rốt cuộc, hắn nhận thức cái kia tràn ngập huyết tính Lãnh Trường Phong đã biến mất, một cái người tham sống sợ chết là không đáng hắn nguyện trung thành.

Về phần Tô Phàm hôm đó một chân phế bỏ yếu hại của hắn, hắn không chỉ có không có chút nào oán hận Tô Phàm, ngược lại rất là cảm kích Tô Phàm, đơn giản là mượn nhờ một cước kia, hắn Kim Chung Tráo thế nhưng đại thành, thực lực cơ hồ là cấp số nhân tăng trưởng, đối với dùng võ vi si như hắn mà nói, đây tuyệt đối là tin tức vô cùng tốt, phải biết, hắn dừng lại ở cái cánh cửa kia, đã nhiều năm.

Về phần không thể chơi nữ nhân, dù sao hắn cũng không hao này một ngụm, căn bản không chút để ý.

Không có A Lý duy trì, Lãnh Trường Phong liền hoàn toàn biến thành một cái phế vật chỉ biết là đùa bốn nữ nhân, tầm ảnh hưởng của hắn ở Bắc Đẩu hội là lấy thẳng tắp tốc độ giảm xuống, không bao lâu, sợ là người phía dưới sẽ hoàn toàn quên cái này tồn tại từng tại Bắc thành hô phong hoán vũ.

Bắc Đẩu hội liền ở dưới tình huống như vậy trải qua một hồi dục hóa trùng sinh, thực lực so với trước kia càng mạnh hơn.

Bên kia, Vương Đại Lực ở dưới sự an bài của Tô Phàm, cũng là mang theo một bút khổng lồ tài chính nhập trú Minh Châu thị, đây đối với thị trường Lương Quốc Bình mà nói, tuyệt đối là thiên đại hảo sự.

Một cái thương nhân bình thường hắn đương nhiên sẽ không để vào mắt, chính là khi một cái siêu cấp phú hào có được mấy trăm tỷ tài sản nhập trú, kéo theo chính là toàn bộ Minh Châu thị kinh tế tăng trưởng.

Một cái Văn Phàm tập đoàn đã để Minh Châu thị GDP tăng lên mấy cái điểm, hiện giờ lại tới một cái tập đoàn tài chính so Văn Phàm tập đoàn còn muốn khổng lồ, này lại mang đến hiệu ứng như thế nào căn bản không cần nói cũng biết.

Đặc biệt là cái đại tài chủ này còn có thân phận "vùng Trung Đông tiểu vương tử", cái này càng ghê gớm.

Đối với tất cả yêu cầu của Vương Đại Lực, Lương Quốc Bình cơ hồ là một đường bật đèn xanh, từ đăng kí công ty, đến tuyên chi làm việc, tổng cộng bất quá ba ngày thời gian, đã hoàn toàn giải quyết.

Đại Lực tập đoàn, ở ngày mùng 8 tháng 10 một ngày này chính thức thành lập, lâm thời tổng bộ, liền ở trong cao ốc Hoành Uy đối diện Vân Phàm tập đoàn, về phần tổng bộ chính thức, còn lại là ở trong một tòa nhà đang xây dựng.

Khi Vương Đại Lực trực tiếp ném ra bốn mươi tỷ, phụ trách đầu tư tu sửa tòa nhà này tại khu vực phồn hoa, chủ tịch Hằng Thiên tập đoàn trực tiếp liền muốn cúng bái, không chút do dự đem tòa nhà giá trị hơn mười tỷ này chuyển nhượng cho Vương Đại Lực.

Cùng một thời gian, Vương Đại Lực càng là trực tiếp từ trong tay người Mỹ thu mua 51% cổ phần của Thông Uy ô tô - tập đoàn chế tạo ô tô lớn nhất Minh Châu thị, nhất cử trở thành cổ đông lớn nhất của Thông Uy ô tô.

Trước đó, tập đoàn chế tạo ô tô này cổ đông lớn nhất chính là người của Nam Cung gia.

Trong lúc nhất thời, Vương Đại Lực chi danh, vang vọng toàn bộ Minh Châu thị.

Mà hần đến, cũng hấp dẫn các đại gia tộc chú ý, đặc biệt là người của Nam Cung gia, cơ hồ là trước tiên liên lạc Vương Đại Lực, bọn họ rất muốn biết, Vương Đại Lực rốt cuộc muốn làm gì? Đối với ý tưởng của Vương Đại Lực, bọn họ nhưng rất là đề ý, rốt cuộc, công nghiệp chế tạo ô tô Thông Uy, chính là một trong những hạng mục thu nhập chủ yếu của gia tộc bọn họ.

Mà ngày mùng 8 tháng 10 một ngày này, cũng là thời điểm học sinh Minh Châu học viện trở lại trường.

Tô Phàm giống như ngày xưa, ăn bữa sáng do Tô Viện Viện chuẩn bị, lái chiếc Hummer từ xảo trá Lâm Báo mà có được kia, chở Lục Cẩm đi tới trường học.

Hôm qua các bạn học từ Tây Sa quần đảo trở về vừa thấy được Tô Phàm, một đám tiến lên vắn an, Tô Phàm đều là từng cái mỉm cười gật đầu ứng đối, trong bất tri bất giác, hần đã hoàn toàn dung nhập cái đoàn thể này.

Lúc đi qua bàn học của Cảnh Thần, Cảnh Thần hướng tới hần nhếch lên một cái ngón tay cái, Tô Phàm hơi hơi cười cười, hần biết, Cảnh Thần là tán thưởng hần mấy ngày nay làm sự tình.

Khi đi đến bên người Điền Hiểu Tĩnh, nguyên bản cho rằng mấy ngày không thấy, Điền Hiểu Tĩnh sẽ cùng hần nói cái gì, nơi nào nghĩ tới Điền Hiểu Tĩnh chỉ là hướng tới hần mỉm cười ngọt ngào, liền quay đầu lại, cái này làm cho Tô Phàm rất là không nghĩ ra?

Nàng lúc trước ở trên đảo nói qua còn tính sao?

Về tới chỗ ngồi của mình, vừa mới lật ra sách giáo khoa, liền nhìn đến bên trong kẹp lấy một tờ giấy, phía trên viết lấy mấy cái chữ xinh đẹp.

"Buổi tối cùng nhau ăn cơm?" Kí tên là Triệu Từ Kỳ?

Dựa vào, cô nàng này chủ động mời chính mình ăn cơm? Đây là cái gì tiết tấu?

Hướng tới phương hướng Triệu Từ Kỳ nhìn lại, liền nhìn đến nàng quay đầu hướng tới chính mình nhoẻn miệng cười, một đôi câu hồn con ngươi lộ ra thần sắc dò hỏi.

Mỹ nữ ước hẹn, nơi nào có đạo lý cự tuyệt, Tô Phàm lập tức khoa tay múa chân một cái thủ thế "ok".

Triệu Từ Kỳ nhếch miệng cười một tiếng, sau đó chuyển đầu qua, Tô Phàm trái tim kia còn lại là "Thình thịch" "Thình thịch" nhảy cái không ngừng, nàng không phải là thật sự thích mình đi?

Thời gian một ngày, Tô Phàm đều đang bên trong thất thần vượt qua, khi tiếng chuông tan học vang lên, Tô Phàm nhanh chóng thu thập xong sách giáo khoa, hoàn toàn quên mất lời nói của Điền Hiểu Tĩnh ở trên đảo, hướng tới Triệu Từ Kỳ nhìn thoáng qua, mắt thấy Triệu Từ Kỳ đã thu thập xong sách giáo khoa ở kia chờ, nhanh chóng đi nhanh lại..

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Đáp ứng

"Đi thôi, đi chỗ nào?" Tô Phàm đi đến bên người Triệu Tử Kỳ, mỉm cười mở miệng nói.

"Người quyết định!" Triệu Tử Kỳ khẽ mỉm cười nói.

"Kia hảo!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, dẫn đầu hướng bên ngoài phòng học đi đến, Triệu Tử Kỳ đi theo, dẫn tới bạn cùng lớp ghé mắt, chẳng lẽ nói lớp trưởng đã cùng Tô Phàm cặp với nhau?

Mà thấy một màn như vậy, Điền Hiểu Tĩnh trong mắt lại hiện lên một mặt âm đạm, bất quá rất nhanh, nàng lại khôi phục tươi cười.

Hiểu Tĩnh, hẳn là ưu tú như vậy, cũng chỉ có lớp trưởng người như vậy mới có thể đủ xứng với hắn, người có thể ở bên cạnh yên lặng nhìn hắn đã thỏa mãn, cũng không nên quá lòng tham...

...

"Người tính toán mang ta đi chỗ nào?" Ngồi lên vị trí ghế phụ xe Hummer, Triệu Tử Kỳ khẽ cười nói.

Ngày xưa tan học, cái chỗ này chính là Lục Cẩm ngồi.

"Người muốn ăn món Tây hay là món ăn Trung Quốc?" Tô Phàm trực tiếp hỏi.

"Người thích ăn cái gì, ta liền ăn cái đó!" Đối mặt vấn đề của Tô Phàm, ngày bình thường luôn luôn lãnh đạm Triệu Tử Kỳ lại là ngọt ngào cười nói.

"Ngô!" Này ngược lại làm Tô Phàm một trận buồn bực, cô nàng này hôm nay không bình thường a?

Thế nhưng như vậy dễ nói chuyện?

Trong đầu lướt qua một chút những quán ăn chính mình từng đi lại không có mấy cái đặc sắc.

"Có..." Bỗng nhiên, một cái ý niệm trong đầu hiện lên trong óc Tô Phàm.

"Nơi nào?" Triệu Tử Kỳ sừng sốt.

"Nhà ta!"

"Nhà người?" Triệu Tử Kỳ cả kinh, không nghĩ tới Tô Phàm thế nhưng muốn mang nàng đi nhà hắn.

"Đúng vậy, bất quá ta không biết nấu ăn, người làm cho ta ăn như thế nào?" Tô Phàm nhếch miệng cười nói. ()

Triệu Tử Kỳ thiếu chút nữa liền phiên nổi lên xem thường, người mời ta ăn cơm, lại làm ta nấu cho người ăn? Đây rốt cuộc là ai mời ai? Nếu đổi thành những người khác, nàng sợ là đã sớm phát tay áo rồi đi, chính là nhìn đến ánh mắt trong suốt kia của Tô Phàm, nàng thế nhưng kỳ tích nhẹ gật đầu.

"Hảo!"

Triệu Tử Kỳ trả lời ngược lại làm Tô Phàm lấp bắp kinh hãi, hắn vốn là thuận miệng nói, nơi nào nghĩ tới Triệu Tử Kỳ thế nhưng thật sự đáp ứng, chẳng lẽ nói nàng thật sự thích chính mình? Nếu không như thế nào sẽ đối với chính mình tốt như vậy?

Bất quá mặc kệ như thế nào, có mỹ nữ nguyện ý làm ăn ngon cho chính mình ăn, có sao mà không làm đâu?

Gọi điện thoại cho Lục Cẩm, nói mình có việc đi trước, chỗ Triệu Tử Kỳ liền đi siêu thị, ở trong siêu thị mua tất cả nguyên vật liệu sau liền như vậy trực tiếp đi tới khu nhà ở lúc trước.

Ôm theo một đồng lớn đồ vật lên lầu, Tô Phàm mở cửa phòng ra, mời Triệu Tử Kỳ đi vào, so với ngôi biệt thự kia, hắn vẫn cảm thấy căn nhà trọ này ấm áp một ít.

"Người liền ở lại đây?" Nhìn đến khu nhà ở trang trí tinh xảo, Triệu Tử Kỳ có chút kinh ngạc nói.

Này khu nhà ở tuy rằng trang trí không tồi, vị trí địa lý cũng không tệ, nhưng cũng liền là người bình thường ở, giống Tô Phàm loại người lái Hummer ở chỗ như vậy nàng luôn có chút không tin.

"Trước kia cùng tỷ tỷ ở chỗ này, bất quá gần đây mới mua căn biệt thự ở gần chỗ Lục lão sư, đã chuyển tới bên kia ở." Tô Phàm giải thích nói.

"Vậy tại sao không mang ta qua bên kia? Sợ bị Lục lão sư phát hiện?" Triệu Tử Kỳ ánh mắt lộ ra thần sắc giảo hoạt.

"Đương nhiên không phải, mà là cảm thấy chỗ này càng ấm áp, chẳng lẽ người không cảm thấy sao?" Tô Phàm tuy là tay già đời không thương bụi hoa, nhưng dầu gì cũng là Kinh Thành đại thiếu, như vậy lời ngon tiếng ngọt cũng là thuận miệng nói ra.

"Ăn bữa cơm mà thôi, cần ấm áp như vậy làm cái gì?" Triệu Tử Kỳ trên mặt hiện lên một mặt vui mừng, bất quá trong miệng lại có ý nói như vậy.

"Người không muốn? Vậy chúng ta vẫn là đi ra ngoài ăn đi!" Tô Phàm sùng sốt, chẳng lẽ nàng thật sự không thích?

"Hừ, không để ý tới người, người xấu!" Ai ngờ đến Triệu Từ Kỳ thế nhưng trực tiếp trợn trắng mắt, sau đó cầm lấy đồ ăn trong tay Tô Phàm liền trực tiếp đi qua.

Tô Phàm cả người đều ngẩn người, nha đầu này sẽ không thật sự uống lộn thuốc chứ? Vẫn là chính mình xuất hiện ảo giác? Cường thế như nàng, vừa rồi thế nhưng đối với chính mình làm cái gì? Làm nũng?

Là làm nũng a!

"Năm thứ hai ban ba nữ vương bệ hạ", thế nhưng đối với chính mình làm nũng?

Trời ạ, chẳng lẽ chính mình mị lực thật sự đã đến tình trạng như vậy?

Nghĩ đến đây, Tô Phàm vội vàng đóng cửa phòng đi vào.

"Có muốn hay không ta hỗ trợ!" Tô Phàm một bên xoa tay, một bên mở miệng nói, trong đầu đã nghĩ tới hình ảnh hai người ở phòng bếp anh anh em em

"Không cần, người đi lên phòng khách đi, làm người nhìn xem tài nấu ăn của bản tiểu thư!" Triệu Từ Kỳ thật sự dường như biến thành người khác, rất là kiêu ngạo ưỡn ngực.

"Úc!" Tô Phàm bắt đầu đi, đành phải xoay người đi ra ngoài.

"Chờ một chút..."

"Làm cái gì?" Tô Phàm vui vẻ, chẳng lẽ nàng đã hồi tâm chuyển ý?

"Đem áo khoác của ta mang đi!" Triệu Từ Kỳ nói, đã cởi ra áo ngoài màu hồng phấn trên người.

Nàng bên trong ăn mặc một cái váy ngắn liền y màu đỏ, khi cởi áo khoác ra, dáng người thướt tha mềm mại kia triển lộ ra tới, đặc biệt là cặp đùi thon dài trắng nõn kia, xem đến Tô Phàm một trận tim đập gia tốc.

Cái này thật sự là quá mê người.

Tiếp nhận Triệu Từ Kỳ đưa tới áo khoác, Tô Phàm đi ra phòng bếp.

Đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, mở tivi xem, nhìn lại, chính là nghĩ tới tuyệt sắc mỹ nữ trong phòng bếp, nơi nào có tâm tư xem tivi, một đôi mắt đều theo cửa phòng bếp mở rộng nhìn về phía bên trong Triệu Từ Kỳ.

Lúc này nàng đã bắt đầu vội vàng rửa rau, thái thịt, bởi vì thân mình hơi khom, bờ mông đầy đặn cao cao quật khởi, mà vốn dĩ váy ngắn càng là hướng lên trên lôi kéo, cơ hồ kéo đến háng, làm cặp đùi khiến vô số nam nhân thêm nhỏ dãi kia hoàn mỹ bạo lộ ra, rất có một loại xúc động tiến lên sờ một cái.

Yêu tinh, nha đầu này chính là một cái yêu tinh, nếu ai làm bạn trai của nàng, sớm hay muộn tình tấn nhân vong!

Liền ở thời điểm Tô Phàm suy nghĩ bậy bạ, chuông điện thoại di động không đúng lúc vang lên.

Móc điện thoại ra, khi nhìn đến tên trên điện thoại, cả người đều ngẩn người.

Lạc Thủy Yên?

Tựa hồ cũng rất lâu không có thấy nàng, nàng gần nhất đang bận cái gì, tại sao lại gọi điện thoại cho chính mình?

"Uy..." Tô Phàm nhận nghe điện thoại.

"Uy, Tô Phàm, hiện tại rảnh không? Nếu rảnh ra đây cùng ta được không?" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến Lạc Thủy Yên thanh âm mát mát.

Tô Phàm bản năng muốn cự tuyệt, nhưng là nghe được Lạc Thủy Yên ngữ khí rõ ràng mát mát kia, lời ra đến khóe miệng lại trở thành: "Người làm sao vậy?"

"Trong lòng ta thực phiền não, cảm thấy còn sống đặc biệt không có gì thú vị, hiện tại liền muốn gặp người một chút, người đến chỗ ta được không? Vài câu người!" Đầu điện thoại bên kia, thế nhưng truyền đến Lạc Thủy Yên giọng khẩn cầu, cái này làm cho Tô Phàm toàn bộ sửng sốt ở tại chỗ?

Rốt cuộc đã xảy ra cái gì, làm Lạc Thủy Yên như vậy lâu chủ Tiên Ân Lâu cũng sẽ sinh ra than thở, cường thế như nàng, thế nhưng dùng chữ "cầu" này?

"Hào, người ở chỗ nào, ta lập tức tới!" Xem ra nhất định là xảy ra chuyện lớn, nếu không Lạc Thủy Yên căn bản không có khả năng dùng ngữ khí như vậy nói chuyện với chính mình.

"Quán bar Yên Ngừ Lâm Sâm!" Đầu điện thoại bên kia, Lạc Thủy Yên thanh âm vẫn như cũ là như vậy trầm thấp.

"Chờ ta, ta rất nhanh tới!"

"Hào!" Cúp điện thoại, Tô Phàm vừa lúc nhìn thấy Triệu Tử Kỳ từ trong phòng bếp đi ra, trên mặt hiện lên một mặt xấu hổ...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Ta phải gả cho người khác

"Có việc?" Liên ở thời điểm Tô Phàm không biết nên như thế nào mở miệng, Triệu Tử Kỳ ngược lại trước tiên mở miệng nói.

"Àn, tỷ của ta bên kia xảy ra chút việc, làm ta lập tức đi tới!" Tô Phàm theo Triệu Tử Kỳ nói liền tiếp lời.

Hắn mới sẽ không đàn độn thừa nhận là Lạc Thủy Yên tìm hắn.

"Úc, vậy người mau đi đi, nhớ rõ về sớm một chút, ta làm cơm xong chờ người!" Triệu Tử Kỳ thể nhưng săn sóc gật gật đầu.

Này ngược lại làm Tô Phàm có chút kinh ngạc.

"Hào, bắt quá nếu là ta quá muộn không trở về, người liền ăn trước, không cần chờ ta!"

"Hào!" Triệu Tử Kỳ mỉm cười gật đầu.

"Àn, vậy ta đi trước!" Tô Phàm hướng tới Triệu Tử Kỳ phát phát tay.

"Àn, trên đường chậm một chút, chú ý an toàn!" Triệu Tử Kỳ liền tựa như một cái thê tử hiền lành, mỉm cười hướng tới Tô Phàm phát phát tay.

Này ngược lại làm Tô Phàm dâng lên một mặt áy náy, chính mình chính là đáp ứng trước cùng nàng ăn cơm chung, hiện tại đột nhiên lại đi rồi, này cũng quá không tốt đi?

ca, người áy náy cái rắm, nàng lại không phải thật là thê tử của người, lại nói, nàng hôm nay khác thường như vậy, chẳng lẽ người không cảm thấy thực quý dị sao?

Vẫn là sớm rời đi tốt hơn!

Tìm cho mình cái cớ, Tô Phàm nhanh chóng rời đi.

Nhìn đến Tô Phàm mở cửa mà đi, Triệu Tử Kỳ nhẹ nhàng hừ một tiếng.

"Hừ, tỷ tỷ tìm người, lừa quỷ đầu? Nhất định lại là cái mỹ nữ nào ước hẹn, tên hỗn đản này, thực sự quá đáng giận!" Rất muốn trực tiếp đóng sập cửa mà đi, bắt quá nghĩ đến cô cô trước kia thường xuyên nhấn nhủ, hiện tại nam nhân tốt là càng ngày càng ít, một khi gặp được một cái nam nhân tốt, nhất định phải nỗ lực đi tranh thủ, không cần chờ đợi, chân chính nam nhân tốt, là chờ không tới!

Triệu Tử Kỳ đề xuống trong lòng kia cỗ không thoải mái, lại xoay người đi vào phòng bếp, tỉ mỉ bắt đầu làm đồ ăn. ()

"Cô cô nói rất đúng, nam nhân tốt liền nên nỗ lực đi tranh thủ, Tô Phàm, người là của ta, người nhất định là của ta!" Trong miệng thì thảo nhắc đi nhắc lại, Triệu Tử Kỳ dụng tâm bắt đầu vì nam nhân làm bữa cơm thứ nhất.

Bên kia, Tô Phàm lái xe Hummer nhanh như điện chớp hướng tới quán bar Yến Ngữ Lâm Sâm chạy đi.

Quán bar Yến Ngữ Lâm Sâm, đồng dạng là một trong những quán bar nhộn nhịp nhất Bắc thành, so với quán bar Dạ Lai Hương cũng không kém bao nhiêu, hiện giờ cũng là một trong những sản nghiệp của Bắc Đẩu hội.

Đối với Lạc Thủy Yên dù tâm tình không cao hứng uống rượu cũng muốn đến sản nghiệp của chính mình tiêu phí, Tô Phàm rất là hài lòng, đương nhiên, trên thực tế toàn bộ quán bar nổi tiếng nhất Bắc thành, cơ hồ đều là sản nghiệp của hắn.

Chỉ dùng không đến hai mươi phút, Tô Phàm liền chạy tới quán bar Yến Ngữ Lâm Sâm, bắt quá bãi đậu xe phía ngoài quán bar sớm đã chật ních, rồi vào đường cùng, Tô Phàm đành phải đem xe ngừng ở khoảng cách xa hơn một chút, đi bộ tới quán bar.

Tiểu đệ trông cửa hiên nhiên chưa thấy qua Tô Phàm, chỉ nói là khách nhân nào đó tiến đến tiêu phí, mỉm cười dẫn dắt Tô Phàm đi vào.

Tô Phàm cũng không thêm đề ý, vừa tiến vào quán bar, cũng cảm giác được một cỗ sóng nhiệt úp mặt mà tới, trong đại sảnh to như vậy, thanh âm nhạc heavy metal đinh tai nhức óc, vô số nam nữ trẻ tuổi nhìn theo trên sân khấu kia vũ nương ăn mặc gợi cảm vận vẹo thân thể tràn ngập sức sống.

Toàn bộ đại sảnh, đều là một mảnh sôi trào.

Nhiều người như vậy, chính mình đi đâu tìm Lạc Thủy Yên?

Móc ra di động, liền muốn gửi tin nhắn cho Lạc Thủy Yên, lại nhìn đến một vị trí trong quầy bar, Lạc Thủy Yên ăn mặc một bộ váy dài viền ren đang ngồi ở trên ghế, một tay che đầu, trên mặt bàn đã chất đầy bình rượu, hiển nhiên đã uống không ít?

Cô nàng này chừng nào thì bắt đầu uống rượu rồi?

Tô Phàm đang muốn tiến lên, lại nhìn đến một người nam tử mặc áo sơ mi đen đi tới.

"Mỹ nữ, nhảy điệu nhảy như thế nào?" Nam tử kia vừa nói, đã một bên duỗi tay chộp tới cái tay ở trên bàn kia của Lạc Thủy Yên.

"Cút ngay!" Lạc Thủy Yên hiển nhiên tâm tình không tốt, một phen tránh ra tay của nam tử.

"Nha, hảo danh đá nữ nhân, bắt quá bản thiếu gia thích chính là loại hình như ngươi..." Nam tử lại cũng không tức giận, ngược lại cười hi hi nói.

"Mỹ nữ, gặp chuyện gì, làm ngươi tâm tình như thế không cao hứng? Nếu không đêm nay ta không trở về, ở đây với ngươi như thế nào?"

"Ta kêu ngươi cút!" Lạc Thủy Yên rống giận một tiếng.

Một đầu tóc dài hơi cuốn càng là vùng lên.

Thanh âm của nàng rất lớn, lập tức hấp dẫn chú ý của những người chung quanh, rất nhiều người ánh mắt đồng thời chuyển lại đây, bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy, tên nam tử kia thể diện rõ ràng có chút không nhịn được.

"Mỹ nữ, ta chính là hảo tâm mời ngươi, ngươi cũng không nên rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!" Nam tử thanh âm đã lạnh xuống.

Tâm tình vốn dĩ cực độ không tốt Lạc Thủy Yên liên tục bị phiền ba lần, liền phải hoàn toàn nổi giận, lại nghe được một trận băng lãnh thanh âm vang lên.

"Nàng bảo ngươi cút!"

Ngẩng đầu vừa thấy, khi thấy Tô Phàm đã đi tới, tức khắc trong mắt lóe lên một mặt vui mừng.

"Ngươi là ai?" Tên nam tử kia quay đầu nhìn lại, nhìn đến một cái thiếu niên tuấn tú, trong mắt lóe lên một mặt tức giận.

"Nam nhân của nàng!" Tô Phàm lạnh lùng nói, đã bắt lại đầu của nam tử hướng tới bàn thủy tinh bên cạnh ném tới.

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, đầu nam tử thật mạnh đánh vào trên bàn thủy tinh, lập tức đem bàn thủy tinh kia đâm đến dập nát, mà đầu của hắn cũng là phá vỡ một cái lỗ máu, đỏ tươi máu ào ào chảy xuôi xuống dưới.

Như thế tiếng vang, lập tức đưa tới sự chú ý của bảo an quán bar, lập tức liền có vài tên thành viên Bắc Đẩu hội đi tới.

"Sao lại thế này?" Trong đó một người tiểu đệ mở miệng nói.

"Không có việc gì, một con ruồi ở bay loạn, nơi này tổn thất, ta sẽ gấp bồi bồi thường!" Tô Phàm không chút nào để ý tới tên nam tử kia, tiện tay đem hắn vứt một bên, đi tới trước mặt Lạc Thủy Yên.

Vừa nghe đến Tô Phàm nguyện ý bồi thường, hai tên tiểu đệ cũng không hỏi nhiều, dù sao người bị đánh bọn họ cũng không quen biết.

Bọn họ ở chỗ này, chỉ là giữ gìn ích lợi của quán bar mà thôi, những người khác liều sống liều chết cùng bọn hắn có cái gì quan hệ.

Lưu lại một câu trong chốc lát đưa lên giấy tờ sau đó liền rời đi.

Về phần tên nam tử bị đánh kia, lại là lung lay đứng lên, hướng tới bóng lưng Tô Phàm hung hăng vứt xuống một câu: "Ngươi chờ đó cho ta!" Liền vội vã rời đi.

Tô Phàm sức mạnh, cũng không phải hắn một người có thể đối kháng, muốn báo thù, tìm thêm nhiều người lại đây!

Tô Phàm đương nhiên sẽ không để ý tới uy hiếp của hắn, mà là trên dưới nhìn quét Lạc Thủy Yên, phát hiện hôm nay nàng ăn mặc cực kì gợi cảm, váy dài viền ren màu đen rũ xuống tới dưới chân, bắt quá viền ren chỗ bộ vị ngực rất thấp, khi nàng hơi khom lấy thân mình, ẩn ẩn có thể nhìn đến hai nửa trắng nõn bán cầu, hai cái bán cầu đè ép ra khe hở làm người rất có một loại xúc động chui vào.

"Sao lại thế này?" Thường thức Lạc Thủy Yên ăn mặc, Tô Phàm ngẩng đầu nhìn về phía hai tròng mắt mê ly kia của nàng.

"Ta phải gả cho người khác!" Nhìn qua gương mặt tuấn tú kia của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên nhàn nhạt nói.

"Cái gì?" Tô Phàm về mặt đầy kinh ngạc? Lạc Thủy Yên phải lập gia đình rồi? Nàng gả cho ai? Nàng mới bao lớn a?

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: So ai nhiều người hơn sao?

"Cái gì?" Tô Phàm trên mặt tràn đầy kinh ngạc?

"Người muốn gả cho ai?" Kinh lăng lúc sau, Tô Phàm trực tiếp mở miệng hỏi, hẳn thực kinh ngạc, rốt cuộc ai sẽ cưới Lạc Thủy Yên?

"Nam Cung Cảnh Nguyệt!" Nhìn đến Tô Phàm mặt tràn đầy kinh ngạc, Lạc Thủy Yên trong lòng rất là hài lòng, xem ra gia hỏa này trong lòng vẫn là có chính mình a, nếu không hẳn như thế nào sẽ giết mình như thế.

"Úc, tiểu bạch kiểm kia a, kia không tề a, tiểu bạch kiểm kia muốn gia thế có gia thế, muốn bộ dạng có bộ dạng, năng lực cũng coi như không tồi, các người trai tài gái sắc, vừa lúc một đôi a!" Ai ngờ đến Tô Phàm lại là khẽ mỉm cười nói.

"Tô Phàm..." Lạc Thủy Yên tức khắc liền nổi giận, tên vương bát đản này, sò cũng bị hắn sò soạng, đùa giỡn cũng bị hắn đùa giỡn, nguyên bản vẫn còn muốn tìm hắn giúp mình giải quyết chuyện này đâu, hắn thế nhưng nói không tồi?

"Làm sao vậy? Chẳng lẽ ta có nói sai?" Tô Phàm vô tội chớp chớp mắt.

"Người cứ như vậy hi vọng ta gả cho hắn!" Lạc Thủy Yên cơ hồ liền phải bạo tẩu, một đôi bàn tay trắng như phấn gầy nắm ở bên nhau.

"Ngạch, hi vọng đương nhiên là không hi vọng, nhưng vấn đề là người muốn gả cho hắn, ta cũng không có biện pháp a!" Tô Phàm hai tay mở ra, đồng dạng cực kì vô tội nói.

"Nhưng ta cũng không muốn gả cho hắn!" Nhìn đến ánh mắt vô tội kia của Tô Phàm, Lạc Thủy Yên vô lực buông lỏng ra nắm đấm, hỗn đản này, rốt cuộc là thật không biết hay là giả không biết?

"Ngạch, vậy không gả thôi? Chẳng lẽ còn ai có thể bức người hay sao?" Tô Phàm mặt tròn trĩnh, nguyên lai nàng vì chuyện như vậy phiền não, này cũng quá không có tí sức chống đỡ nào đi?

"Nam Cung gia chủ tự mình hướng phụ thân ta cầu hôn, phụ thân ta đã đáp ứng hắn, tháng này ngày mười lăm, đem cử hành điển lễ đính hôn, nếu như không có mặt khác ngoài ý muốn, một tuần lễ sau, ta sẽ thành vị hôn thê của Nam Cung Cảnh Nguyệt!" Lạc Thủy Yên bắt đầu thở dài một tiếng, vì chuyện này, nàng đã phiền não rồi thật nhiều ngày.

"Người muốn xuất hiện chút ngoài ý muốn?" Tô Phàm thấu đi lên, nghịch ngợm chớp chớp mắt

"Vô nghĩa!" Lạc Thủy Yên lại một lần nữa xem thường cuồng phiến, nếu không phải muốn xuất hiện chút ngoài ý muốn, ta tìm người làm cái gì?

"Vậy rất đơn giản a!" Tô Phàm về mặt bình tĩnh.

"Như thế nào liền đơn giản?" Lạc Thủy Yên hiếu kỳ nói, cũng đem đầu hướng phía trước thấu thấu, hai người bờ môi cách xa nhau bất quá mười centimet, thậm chí có thể cảm nhận được lẫn nhau hô hấp nhiệt khí.

"Đêm nay làm ta ngủ người, sau đó nói cho phụ thân người, người mang thai con của ta, không thể gả cho Nam Cung Cảnh Nguyệt, như thế nào?"

"Đi tìm chết!" Lạc Thủy Yên hận không thể một quyền cho Tô Phàm đập tới, hỗn đản này trong đầu nghĩ cái gì đâu, đến bây giờ đều còn nghĩ chiếm chính mình tiện nghi.

Liền tính chính mình thật sự là như thế, này nửa tháng thời gian, sao có thể mang thai hài tử? Liền bệnh viện đều kiểm tra không ra được không.

"Mẹ kiếp, đây chính là một phen hảo ý của ta, người suy nghĩ một chút, lấy cá tính Nam Cung Cảnh Nguyệt theo đuổi sự hoàn mỹ, nàng sẽ lấy một cái

người thất tình sao? Đến lúc đó chỉ cần người nói ra đi, sợ là không cần phụ thân người gạt đầu, Nam Cung Cảnh Nguyệt đã tự thân lên cửa từ hôn!" Tô Phàm vẫn như cũ thành thành thật thật giải thích nói.

"Ai..." Nguyên bản cho rằng Lạc Thủy Yên liền tính không đáp ứng cũng sẽ động tâm, nơi nào nghĩ tới nàng lại là nhẹ giọng thở dài một tiếng.

"Làm sao vậy? Chẳng lẽ biện pháp này không tốt?"

"Tốt cái đầu của người, nếu Nam Cung Cảnh Nguyệt thật là bởi vì thích ta mới cưới ta, biện pháp như vậy tự nhiên không tồi, nhưng vấn đề là hán muốn cưới cũng không phải là con người của ta." Lạc Thủy Yên thở thật dài nói.

"Đó là cái gì? Chẳng lẽ là muốn mưu đoạt gia sản nhà người?" Tô Phàm vẽ mặt kinh ngạc.

Lạc Thủy Yên lại một lần nữa xem thường cuồng phiến. Người hiện tại mới hiểu được a? Hơn nữa nếu không phải muốn nhằm vào người, Nam Cung Cảnh Nguyệt lại như thế nào sử xuất kế sách như vậy một mũi tên trúng ba con chim.

"Ta dựa vào, không nên a, lấy chỉ số thông minh của người đều có thể nghĩ tới, cha người không đến mức ngốc như vậy đi? Biết rõ là hố lửa, còn muốn đưa người cùng toàn bộ Lạc gia đẩy đi ra?" Tô Phàm đồng dạng vẽ mặt khó tin.

Lạc Thủy Yên trực tiếp chính là không còn gì để nói, cái gì gọi là lấy chỉ số thông minh của ta? Chẳng lẽ chỉ số thông minh của ta rất thấp sao?

Bất quá nàng vẫn là không muốn cùng Tô Phàm đối với chuyện này so đo.

"Tô Phàm, người không biết Nam Cung gia ở Minh Châu thị thế lực rốt cuộc mạnh cỡ nào, cha ta tuy rằng đã từng là Minh Châu thị nhà giàu số một, nhưng cũng chỉ là bên ngoài, cùng Nam Cung gia so ra, chênh lệch liền giống như ba tuổi tiểu hài tử cùng nam tử trưởng thành, căn bản vô lực phản kháng, hán liền tính biết thì thế nào? Một khi không đáp ứng, Lạc Thủy tập đoàn sẽ chỉ bại càng nhanh." Lạc Thủy Yên vẽ mặt bất đắc dĩ.

"Nam Cung gia thật sự lợi hại như vậy?" Tô Phàm nhú nhú mày, bất quá trong lòng đối với Lạc Vân Tu - phụ thân Lạc Thủy Yên lại nhiều hơn một phần nhận thức, gia hỏa này, cũng không phải hoàn toàn là kẻ nịnh hót đi, xem ra là xác định chính mình không phải đối thủ của Nam Cung gia tộc, lúc này mới đáp ứng Nam Cung gia cầu hôn, nếu để cho hán biết được thân phận chân chính của mình, không biết có thể hay không cải biến chủ ý của hán.

"Đương nhiên, Nam Cung gia chính là Minh Châu thị trăm năm vọng tộc, trước khi kiến quốc cũng đã tồn tại, không chút nào khoa trương, Minh Châu thị các ngành các nghề đều có bóng dáng Nam Cung gia. Liền tính hai nhà chúng ta liên thủ, cũng tuyệt đối không thể nào là đối thủ của Nam Cung gia, cho nên cha ta mới không chút do dự đầu phục Nam Cung gia. Hán cũng có nỗi khổ tâm riêng của mình!" Lạc Thủy Yên trên mặt tràn ngập bất đắc dĩ.

Làm Minh Châu thị kỳ tài thương nghiệp, Lạc Vân Tu dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, ngăn ngui trong vòng mấy năm sáng tạo ra tài sản gần trăm tỷ, tuyệt đối không phải hoàn toàn thế lực ven đường, hán ruộng bỏ mình ước trước đó cùng Văn Phàm tập đoàn, cũng là khắc sâu hiểu rõ cùng Nam Cung gia đối nghịch, tuyệt đối không có bất luận cái gì phần thắng.

Rốt cuộc, Nam Cung gia cường đại, tuyệt đối không phải Âu Dương gia có thể so được

"Vậy được rồi, một khi đã như vậy, người liền ngoan ngoãn gả cho Nam Cung Cảnh Nguyệt đi!" Tô Phàm cũng là bất đắc dĩ nhún vai.

"Tô Phàm!" Lạc Thủy Yên nóng nảy, hỗn đản này, tới rồi hiện tại, còn không biết tâm ý của mình sao?

"Được rồi được rồi, chỉ đùa một chút mà thôi, cùng ba người gọi điện thoại đi, ta muốn gặp mặt cùng hán nói chuyện, ta tin tưởng ta có thể thuyết phục hán giải trừ cửa này hôn ước!" Tô Phàm khoát tay áo.

"Người làm sao thuyết phục hán?" Lạc Thủy Yên trong mắt dấy lên một mặt hi vọng, nàng liền biết Tô Phàm nhất định có biện pháp.

"Ta liền nói cho hán biết, ta ngu nữ nhi của hán, nữ nhi của hán đã có cốt nhục của ta, không thể gả cho người khác!"

"Người đi chết!" Lạc Thủy Yên nắm lên bình rượu liền hướng Tô Phàm ném tới.

"Người rốt cuộc có gọi hay không!" Tô Phàm tránh đi Lạc Thủy Yên ném tới bình rượu, trầm giọng nói.

"Gọi, ta còn có thể không gọi sao?" Lạc Thủy Yên thở dài một tiếng, mặc kệ như thế nào, hiện tại có thể cứu chính mình, có lẽ chỉ có Tô Phàm.

Hơn nữa, nàng cũng hi vọng cứu nàng chính là Tô Phàm.

Rất nhanh, Lạc Thủy Yên đã gọi được cho ba mình.

"Thủy Yên, người ở chỗ nào? Như thế nào àm ỉ như vậy?" Điện thoại vừa mới kết nối, đầu điện thoại bên kia liền truyền đến thanh âm bất mãn của Lạc Vân Tu.

"Ba, Tô Phàm muốn gặp người!" Lạc Thủy Yên căn bản không trả lời câu hỏi của phụ thân, trực tiếp mở miệng nói.

"Tô Phàm? Không gặp..." Đầu điện thoại bên kia Lạc Vân Tu rõ ràng sùng sốt, bất quá rất nhanh liền cự tuyệt nói, hiển nhiên hán đã minh bạch mục đích Tô Phàm gặp mình.

"Lạc Vân Tu, nếu ngươi không gặp ta, ngươi sẽ hối hận, ta cam đoan!" Vẫn luôn ghé vào bên tai Lạc Thủy Yên, Tô Phàm đoạt lấy điện thoại di động, lạnh lùng nói...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Tìm chết

Nghe được thanh âm như thế không khách khí của Tô Phàm, Lạc Vân Tu trong lòng giận dữ, tốt xấu chính mình cũng là chủ tịch Lạc Thủy tập đoàn, ông trùm tài sản mấy chục tỷ, liên tính tài sản Vân Phàm tập đoàn của ngươi vượt qua ta, cũng không thể như vậy cuồng vọng kiêu ngạo a.

Bản năng muốn cúp điện thoại, chính là không biết vì cái gì, cảm nhận được ngữ khí băng lãnh kia của Tô Phàm, trong lòng hấn nhưng lại có chút run rẩy, băng vào nhiều năm trực giác, hấn ần ần cảm thấy nếu là chính mình cự tuyệt gặp Tô Phàm, thật sự sẽ hối hận.

Thôi, còn không phải là gặp một lần sao, xem trước một chút hấn nói cái gì lại tính, dù sao chính mình đã đáp ứng Nam Cung gia cầu hôn, nếu là hấn thực sự quá phận, chính mình liền cùng Vân Phàm tập đoàn liều mạng là được.

"Vậy được rồi, ngươi tới nhà của ta đi! Ta trong nhà chờ ngươi, Thủy Yên biết đường!"

"Hào!"

Cúp điện thoại, Tô Phàm đưa điện thoại di động đưa cho Lạc Thủy Yên.

Lạc Thủy Yên lúc này mới phục hồi tinh thần lại, vừa rồi nàng cũng bị cổ khí tức chấn nhiếp kia từ trên người Tô Phàm phát ra, thể nhưng sợ nói không ra lời.

"Ba ta nói thế nào?"

"Hấn làm ta đưa ngươi trở về, sau đó muốn cùng ta hảo hảo nói chuyện!" Tô Phàm hồi đáp.

"Kia đi thôi!" Vừa nghe đến phụ thân của mình đáp ứng gặp Tô Phàm, Lạc Thủy Yên trong lòng vui vẻ, chỉ cần chịu gặp, liền có hi vọng!

"Ân!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, kêu người phục vụ, trực tiếp ném ra một khối vàng thoi trước đó Vương Đại Lực cho hấn, liền như vậy kéo eo nhỏ Lạc Thủy Yên hướng ra phía ngoài đi đến, lưu lại người phục vụ về mặt tròn mắt há hốc mồm?

Vàng thoi tính tiền? Cái này cũng được?

Mới vừa đi ra quán bar, liền nhìn đến một đám người xông tới, dẫn đầu người nọ, đúng là gia hỏa trước đó ở quán bar muốn bắt chuyện Lạc Thủy Yên, lại bị chính mình đập phá đầu...

"Ta xem ngươi có thể đi nơi nào!" Nhìn đến Tô Phàm mang theo Lạc Thủy Yên ra tới, tên nam tử kia cười lạnh một tiếng, vẫy tay một cái, người hấn mang đến đã vây quanh hai người.

Những người này vừa thấy chính là không đứng đắn, ăn mặc đều cực kì quái dị, rõ ràng là tiểu lưu manh vùng này, mỗi người ánh mắt đều dừng ở trên người Lạc Thủy Yên, tràn ngập tham lam.

Quả nhiên là cái mỹ nữ a, trách không được Lý Tường như vậy xao động, nếu đổi lại là chính mình, sợ cũng nhịn không được a.

"Tô Phàm cau mày, gia hỏa này thật đúng là dẫn người tới? Chính là nơi này là địa bàn của Bắc Đẩu hội a! Nhìn một chút đối phương mang đến mười mấy người, khỏe miệng lộ ra một mặt nụ cười chế nhạo, mười mấy người, cũng dám tới địa bàn Bắc Đẩu hội chặn đường chính mình - cái này chân chính lão đại Bắc Đẩu hội, này quả thực chính là tìm chết.

Căn bản vô tâm tư động thủ hấn trực tiếp móc điện thoại ra, bấm một cái dãy số.

"Báo Tử Đầu, lão tử ở công quán bar Yên Ngừ Lâm Sâm, bị một đám người vây quanh, ngươi định làm như thế nào?" Điện thoại vừa mới kết nối, Tô Phàm liền đối với điện thoại rít gào nói.

"Phàm ca, ngại chờ một lát, ta lập tức gọi người, mẹ nó, ai như vậy không có mắt?" Đầu điện thoại bên kia, vừa mới ngồi lên vị trí lão đại Bắc Đẩu hội,

Lâm Báo thân mình run lên, nhanh chóng bắt đầu thông tri nhân thủ.

"Nha, còn gọi người a, lão tử cho người năm phút thời gian, nhìn xem người có thể gọi bao nhiêu người lại đây!" Nhìn đến Tô Phàm gọi điện thoại gọi người, trên mặt Lý Tường hiện lên một mặt châm chọc, huynh đệ, bằng hữu của mình nhưng đều tại một vùng này, nếu là gia hỏa này gọi người đến hơi nhiều, cùng lắm thì lại kêu chút người lại đây?

Hơn nữa hắn không cho rằng Tô Phàm, bộ dáng vẫn là cái học sinh như vậy có thể gọi là bao nhiêu người lại đây, chỉ cho là hắn là phó trương thanh thế.

Đối với lời nói bức này trào phúng của nam tử, Tô Phàm chỉ là nhàn nhạt cười cười, phong kinh vân đạm đưa điện thoại đi động nhét vào túi quần.

Liên như vậy trong chớp lát thời gian, Yến Ngữ Lâm Sâm đại môn bị người đẩy ra, sau đó liền nhìn đến từng người từng người nam tử mặc áo đen từ bên trong vọt ra, nhanh chóng đem đám người Lý Tường vây quanh ở bên trong, không chỉ có như thế, trên con phố chỗ quán bar này cũng là nhanh chóng xông ra một đám hắc y nam tử, không ngừng hướng tới bên này hội tụ, bất quá là mấy phút đồng hồ thời gian, đường phố rộng rãi đã bị rậm rạp hắc y nhân vây chặt như nêm cối, trực tiếp tạo thành giao thông tắc nghẽn, Liếc mắt nhìn lại, sợ là không dưới ba trăm người.

Bỗng nhiên bị nhiều người như vậy vây quanh, đám người Lý Tường sắc mặt nháy mắt liền thay đổi, đây là tình huống như thế nào? Những người này rõ ràng là thành viên Bắc Đẩu hội a, bọn họ như thế nào xuất hiện ở đây? Chẳng lẽ trước mắt người này là người của Bắc Đẩu hội?

Chính mình không xui xẻo như vậy đi?

Liên ở thời điểm Lý Tường gần như tuyệt vọng, trong đám người chen chúc nhường ra một con đường, một người nam tử dáng người cường tráng từ đám người bên kia từng bước một đã đi tới, cuối cùng trực tiếp đi tới trước mặt Tô Phàm.

Lý Tường mí mắt giật một cái, này thế nhưng là "Bắc Đẩu hội đệ nhất tay nắm A Lý", chính mình từng ở một trận thi đấu ngầm quyền gấp qua hắn, sức mạnh đáng sợ đó làm đối thủ của hắn nghe tin đã sợ mất mật, hắn tới nơi này làm gì?

"Phàm thiếu, Báo ca nghe nói ngài ở chỗ này bị người vây quanh, đã tự mình dẫn người chạy tới, mười phút sau liền sẽ đuổi tới, làm ta tới trước!" A Lý căn bản không có để ý tới sắc mặt của đám người Lý Tường, trực tiếp đi tới trước mặt Tô Phàm, rất là cung kính nói.

Lý Tường tròn tròn mắt, hắn mang đến mười mấy người đồng dạng tròn tròn mắt, một đám thân mình không ngừng run rẩy, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Bắc Đẩu hội đệ nhất tay nắm, thế nhưng gọi thiếu niên trước mắt này là Phàm thiếu? Hơn nữa liên bởi vì một cú điện thoại của hắn, bất quá năm phút đồng hồ thời gian, hiện trường đã vây đầy hơn ba trăm người, còn có hiện giờ "Bắc Đẩu hội tân nhiệm hội trưởng Lâm Báo" tự mình dẫn người chạy tới?

Trời ạ, chúng ta chỉ là muốn giáo huấn hắn một trận a, không phải hắc bang sống mái với nhau a, đến nỗi như vậy sao? Đến mức đó sao?

Người nếu thật sự là Bắc Đẩu hội đại nhân vật, người nói một tiếng a? Hoặc là tùy tiện kêu chút người lại đây là được, đến nỗi tới nhiều người như vậy sao?

"Ha ha, người không phải so ai nhiều người hơn sao? Người không phải là muốn giáo huấn ta sao? Tới a, động thủ a!" Tô Phàm hướng tới A Lý nhẹ gạt đầu, sau đó nhìn về phía Lý Tường, về mặt trò đùa dai.

Dám ở trong địa bàn Bắc Đẩu hội chặn đường hắn, đây chính là tìm chết.

"Đại ca, ta sai rồi, ô ô ô..." Lý Tường khóc, hắn chỉ là muốn đơn giản giáo huấn một người mà thôi, ai có thể nghĩ tới thế nhưng thọc như vậy một cái tổ ong vô vè, không, là ổ sói.

"Lâm Báo Từ Đầu dừng tới nữa, đơn giản giáo huấn bọn họ một trận, không nên nháo ra mạng người!" Tô Phàm lại căn bản không để ý tới Lý Tường cầu xin tha thứ, dặn dò A Lý một câu, lôi kéo tay nhỏ của Lạc Thủy Yên liền hướng xe Hummer của mình đi đến.

"Vâng, Phàm thiếu!" A Lý cung kính lên tiếng, thân thể dẫn đầu đứng ở một bên, mặt khác thành viên Bắc Đẩu hội, mặc kệ có biết hay không Tô Phàm, một đám cung kính thối lui đến hai bên, vì Tô Phàm mở ra một cái đường đi, một đám nhìn về phía Tô Phàm ánh mắt tràn ngập kính sợ? Hắn rốt cuộc là ai, như thế nào một cú điện thoại liền kinh động đến Báo ca?

"Đại ca, hắn... Hắn là ai?" Một cái tiểu đệ chưa thấy qua Tô Phàm lấy dũng khí, nghi hoặc hướng tới A Lý hỏi.

"Đại ca của Báo ca, Bắc Đẩu hội chủ nhân chân chính!" A Lý trong mắt thế nhưng để lộ ra một mặt cuồng nhiệt.

"Tê!" Rất nhiều người đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết đơn thương độc mã đánh tan Lãnh Trường Phong vị kia Độc Cô chiến thần?

Về phần đám người Lý Tường, đã tập thể khóc, bọn họ... Thế nhưng đặc tội Bắc Đẩu hội chân chính chủ nhân?

Cái này cùng tìm chết khác nhau ở chỗ nào?

...

Chương 114: Đông Hải Long Cung

Mang theo Lạc Thủy Yên, Tô Phàm lên xe Hummer, sau đó dựa theo Lạc Thủy Yên chỉ dẫn một đường hướng tới Minh Châu thị Đông Giao chạy tới, ước chừng một giờ sau, đi tới cư xá Đông Hải Long Cung.

Đây là cư xá xa hoa nhất toàn bộ Minh Châu thị, có một không hai, toàn bộ cư xá đều xây dựng trên một cái ngọn núi, chiếm diện tích hơn một vạn mét vuông, chính là Minh Châu thị cư xá xa hoa nhất, xa xỉ nhất, phong cảnh tốt nhất, phục vụ tốt nhất, toàn bộ cư xá chỉ có một trăm linh tám căn biệt thự, phân biệt đứng sừng sững ở trên ngọn núi, mặt tiền hướng biển rộng.

Chỗ này, mỗi một căn biệt thự giá cả đều lấy trăm triệu nguyên làm đơn vị, hơn nữa không nhất định có tiền liền có thể mua được, người có thể vào ở nơi này, phi phú tức quý.

Cho dù là Tô Phàm lái Hummer, ở chỗ này cũng chỉ là cỗ xe bình thường nhất.

Sắp tiến vào cư xá, xe Hummer đã bị ngăn lại, cũng may Lạc Thủy Yên từ cửa sổ vurun ra khuôn mặt, bảo an cư xá lúc này mới thả bọn họ thông hành.

Lái xe Hummer đi tới ngôi biệt thự 72, chỗ này, chính là nhà của Lạc Thủy Yên ở Minh Châu thị.

Cùng Lạc Thủy Yên nhận thức cũng coi như lâu, này vẫn là lần đầu tiên Tô Phàm tới trong nhà của nàng, nhìn chung quanh nồng đậm thảm thực vật màu xanh lá, nhìn như tranh vẽ cảnh đêm, chẳng sợ lấy kiến thức của Tô Phàm cũng là âm thầm tán thưởng, nhìn đáng vẻ, cần thiết ở chỗ này mua một tòa biệt thự, ngẫu nhiên mang mấy nữ tới nơi này mở một chút tiệc tối gì đó cũng không tệ.

Nhà biệt thự của Lạc Thủy Yên cũng là một tòa kiến trúc ba tầng lầu thật lớn, nhìn qua liền tựa như một cái tòa thành cổ nhỏ, mới vừa từ chỗ này đi xuống, liền nhìn đến người giúp việc Philippine đã ở cổng đại sảnh.

"Tiểu thư, Tô tiên sinh, mời, lão gia đã ở phòng khách chờ!" Hiển nhiên nàng sớm đã nhận được Lạc Vân Tu phân phó.

Lạc Thủy Yên nhẹ gật đầu, mà Tô Phàm còn lại là ở trước mặt nàng ôm eo nhỏ của Lạc Thủy Yên đi vào, cái này làm cho người giúp việc Philippine thầm giật mình, lão gia không phải đem Lạc Thủy Yên đính hôn cho Nam Cung gia tộc Nam Cung Cảnh Nguyệt sao? Như thế nào còn cùng người nam nhân này đi gần như vậy?

Về phần Lạc Thủy Yên, bản năng muốn giãy dụa, chính là nghĩ tới Tô Phàm tới nơi này chính là vì giúp chính mình thoát khỏi hôn sự, hấn làm như vậy có lẽ cũng là vì để tìm lấy cơ cùng phụ thân nói đi?

Cũng liền tùy ý Tô Phàm ôm, thậm chí liền Tô Phàm ngón tay sắp chạm vào bộ ngực nàng cũng không có để ý.

Nàng làm sao biết, Tô Phàm hoàn toàn là nhìn nàng ăn mặc váy dài viền ren rất là gợi cảm, bản năng muốn ôm nàng eo nhỏ mà thôi.

Lạc Vân Tu an vị ở đại sảnh biệt thự, ăn mặc một kiện quần áo ở nhà, đang cầm một cái ống điều thuốc, trừ hấn ra, không thấy bất kỳ người nào khác.

Khi nhìn đến Tô Phàm thế nhưng ôm eo nhỏ của nữ nhi mình tiến vào, trong mắt của hấn hiện lên một mặt buồn bực, nha đầu này, như thế nào như vậy không biết nặng nhẹ? Biệt thự Nam Cung gia tộc cũng ở trong cái cư xá này, nếu như bị thấy được quá không tốt? Bất quá cuối cùng vẫn là để lại lửa giận trong lòng, từ trên ghế salon đứng lên.

"Người muốn tìm ta nói chuyện?" Thái độ của hấn, đã không khách khí như lần trước.

"Phải!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, thái độ cũng rất lạnh lùng.

"Cùng ta đến thư phòng đi!" Nhìn nữ nhi của mình liếc mắt một cái, Lạc Thủy Yên xoay người liền đi lên lầu.

Lạc Thủy Yên trong mắt có chút lo lắng, phụ thân của mình rõ ràng đối với Tô Phàm thực không khách khí a.

"Yên tâm đi, hấn sẽ thay đổi chủ ý!" Tô Phàm lại là mỉm cười vỗ vỗ bả vai Lạc Thủy Yên, sau đó theo sau lưng Lạc Vân Tu, hướng tới lầu đi lên.

"Hừ!" Nghe được lời nói của Tô Phàm, Lạc Vân Tu ở phía trước hừ lạnh một tiếng, hấn sẽ thay đổi chủ ý mới là lạ.

Rất nhanh, hai người tiến vào thư phòng của Lạc Vân Tu, Lạc Vân Tu trực tiếp ngồi ở ghế gỗ đồ chính mình thường ngồi, cũng không có ý định mời Tô

Phạm ngồi, trực tiếp mở miệng nói:

"Nói đi, ngươi rốt cuộc dựa vào cái gì làm ta thay đổi chủ ý, không cần nói cho ta Vân Phạm tập đoàn có nhiều tiền các loại vô nghĩa, ta không thiếu tiền!"

"Ha ha, ta biết ngươi không thiếu tiền, ngươi thiếu chính là thân phận, thiếu chính là địa vị, thiếu chính là quyền lực!" Tô Phạm căn bản không biết khách khí là vật gì, trực tiếp ngồi ở đối diện Lạc Vân Tu, nhàn nhạt nói.

"Ta cả đời kinh thương, đối với quyền thế cũng không thêm đề ý, cũng biết chính mình không thuộc loại đó, ta chỉ là muốn tranh cái thân phận, Tô Phạm, ngươi sẽ không hiểu!" Lạc Vân Tu nhẹ nhàng lắc đầu.

Đối với quyền lực con đường làm quan, thật sâu hiểu rõ hung hiểm bên trong hẳn thật sự không muốn đi chạm vào.

"Cho nên ngươi liền tìm tới Nam Cung gia?"

"Không phải ta tìm tới, chính là bọn họ chủ động tìm ta!" Lạc Vân Tu lắc đầu.

"Ngươi hẳn là biết mục đích của bọn họ!" Tô Phạm lạnh lùng nói.

"Biết, bất quá vậy thì thế nào? Ta chỉ có hai cái hài tử, nhi tử không biết cố gắng, tất cả hi vọng đều ký thác ở trên người nữ nhi, nguyên bản liền tính toán đem Lạc gia hết thảy giao cho nàng, làm của hồi môn cho nàng, cho người bình thường cũng là cho, cho Nam Cung gia như vậy đại gia tộc cũng là cho, đổi thành ngươi là ta, ngươi sẽ lựa chọn thế nào?"

Tô Phạm trầm mặc.

Nếu chính mình đứng ở trên lập trường của hắn, có lẽ sẽ thật sự sẽ cùng hắn làm ra đồng dạng lựa chọn.

"Tô Phạm, ta biết thân phận của ngươi không đơn giản, chính là nơi này là Minh Châu thị, nơi này là địa bàn của Nam Cung gia, ngươi không biết bọn họ đáng sợ bao nhiêu, ở chỗ này, liên tính ngươi có lại nhiều tiền đều vô dụng, nghe ta một câu, thừa dịp hiện tại lợi nước không sâu, mau mau rời đi Minh Châu đi, lấy bản lĩnh của Tô tổng, ở bất kỳ địa phương nào muốn hô mưa gọi gió, căn bản không phải cái việc gì khó!" Nhìn đến Tô Phạm trầm mặc, Lạc Vân Tu cuối cùng vẫn là thờ dài một tiếng.

"Không nghĩ tới ngươi thế nhưng còn sẽ vì ta suy nghĩ?" Tô Phạm có chút kinh ngạc.

"Ta cũng liền nói đến thế thôi, nghe cũng không nghe, đó là chuyện của ngươi!" Lạc Vân Tu nhẹ nhàng nói.

"Được rồi, xem ở phần thượng ngươi còn có chút lương tâm, ta cho ngươi một con đường sống, hủy bỏ hôn sự này đi?" Tô Phạm cũng là nhẹ nhàng thờ dài một tiếng.

"Dựa vào cái gì?" Lạc Vân Tu tức khắc liền nổi giận, tên hỗn đản này, chính mình đều nói nhiều như vậy, hắn như thế nào còn không rõ? Quái vật khổng lồ Nam Cung gia tộc căn bản cũng không phải là hắn có thể trêu chọc, chính hắn muốn chết, cũng không nên kéo lên chính mình.

"Ngươi hẳn là biết, ta cũng không phải là đệ đệ của Tô Viện Viện, mà là thiếu gia của nàng!" Tô Phạm không có trực tiếp trả lời, ngược lại mở miệng nói.

"Đương nhiên biết, ta còn biết ngươi chính là con cháu Tô gia ở Giang Nam! Chính là Vân Phạm tập đoàn chân chính lão bản." Lạc Vân Tu hừ lạnh nói, này cũng không tính cái gì bí mật.

"Vậy ngươi có biết, vì cái gì tập đoàn gọi là Vân Phạm tập đoàn?" Tô Phạm không có để ý tới sắc mặt của Lạc Vân Tu, mà là tiếp tục mở miệng nói.

"Ân" Lạc Vân Tu có chút nghi hoặc, chẳng lẽ này còn có cái gì không bình thường sao?

"Bởi vì ta họ Vân, danh Bất Phạm, Tô Phạm chỉ là lão gia tử nhà ta vì ta an bài một cái thân phận!" Tô Phạm nhàn nhạt nói.

Chính là nghe được một câu này Lạc Vân Tu lại là kinh ngạc trực tiếp đứng lên, toàn bộ sững sờ ngay tại chỗ, một đôi mắt hạt châu đều thiếu chút nữa tung ra tới, vẻ mặt khó tin nhìn Tô Phạm.

"Vân? Kinh Thành cái kia Vân gia?" Lạc Vân Tu về mặt kinh hãi...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Ta họ Vân, danh Bất Phàm

"Vân? Kinh Thành cái kia Vân gia?" Lạc Vân Tu về mặt kinh hãi..

"Đúng!" Tô Phàm khẽ gật đầu.

"Thỉnh thích!" Một tiếng, Lạc Vân Tu đặt mộng ngồi ở ghế gỗ đỏ, mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ...

Cái kia gia tộc nắm giữ lấy tài nguyên khổng lồ, cái kia gia tộc chăm chỉ không ngừng cống hiến vì xây dựng kinh tế?

Cái kia cường đại nhất gia tộc?

Vân!

Lạc Vân Tu chỉ cảm thấy chính mình sắp hít thở không thông, mỗi hô hấp một ngụm đều là như thế gian nan, hần càng là cảm thấy chính mình trái tim không ngừng bành trướng, phảng phất muốn nhảy ra tới.

Vân gia, Tô Phàm thế nhưng là con cháu Vân gia, Vân Bất Phàm?

Trong nháy mắt, trước kia rất nhiều sự tình nghĩ không rõ nháy mắt thông suốt.

Trách không được lấy giá trị con người trăm tỷ của Tô Viện Viện cũng chỉ có thể kêu hần một tiếng thiếu gia, trách không được hần dám cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt tranh đấu, trách không được hần xưa nay không đem bất cứ chuyện gì bất luận kẻ nào để vào mắt, có Vân gia như vậy chỗ dựa, hần còn cần sợ hãi cái gì? Hần còn cần e ngại cái gì?

Vân gia a, kia chính là Vân gia a, liên tính là Nam Cung gia tộc dữ dội so sánh với, cũng không thể so sánh nổi.

Nếu như nói Nam Cung gia tộc chính là Minh Châu thị địa đầu xà, như vậy Vân gia chính là cường long, còn có thể đuổi đi hết thảy cường long, chỉ cần Vân gia nguyện ý, cường đại như Nam Cung gia cũng có thể là trong thời gian cực ngắn phi hồi yên diệt, không cần hoài nghi thực lực của Vân gia.

Lạc Vân Tu thật lâu vô pháp ngôn ngữ, trong đầu của hần một mảnh hỗn loạn, chỉ số thông minh cao như hần, cũng hoàn toàn không biết nên làm sao sửa sang lại như vậy quan hệ, thật sự là cái tin tức này quá mức chấn động.

"Thế nào? Hiện tại ngươi còn quyết định tiếp tục hôn sự này sao?" Nhìn đến Lạc Vân Tu thật lâu vô pháp ngôn ngữ, Tô Phàm nhàn nhạt mở miệng nói, hần nhưng không có quá nhiều thời gian tại đây chờ Lạc Vân Tu tiêu hóa trong lòng khiếp sợ.

"Tô... Không... Không, Vân thiếu gia, ngài muốn ta làm thế nào, ngài nói thẳng liền hảo!" Lạc Vân Tu lúc này mới phục hồi tinh thần lại, trước tiên cải biến thái độ đối với Tô Phàm.

Nói giống, hần chính là người của Vân gia, sao mình có thể trêu chọc nổi?

Chỉ cần leo lên Vân gia này đồi, chính mình còn sợ Nam Cung gia làm cái gì? Về sau chỉ cần mình không muốn chết, ở trong địa bàn nước Cộng Hoà, chính mình cơ hồ có thể đi ngang dọc.

"Hủy bỏ hôn sự này đi, bất quá không phải hiện tại..." Nghĩ tới những sự tình gần nhất Vương Đại Lực làm, Tô Phàm khóe miệng hiện ra một mặt quỷ dị tươi cười.

"A?" Lạc Vân Tu sững sờ.

"Ngươi lại đây..." Tô Phàm hướng tới Lạc Vân Tu vẫy vẫy tay.

Mới vừa rồi còn vênh vao hung hăng Lạc Vân Tu lập tức giống tiểu nhị giống nhau chạy tới, đem lỗ tai tiến tới trước mặt Tô Phàm.

"Ngươi như vậy, như thế như vậy..." Tô Phàm ở bên tai Lạc Vân Tu nhẹ giọng nói một ít, Lạc Vân Tu liên tục gật đầu.

"Biết phải làm sao đi?"

"Hiểu rõ, ta hiểu rõ!"

"Hiểu rõ liền hảo, chi tiết cụ thể, ngươi tìm Viện Viện đi, không có việc gì ta đi trước!" Tô Phàm hài lòng nhẹ gật đầu, Lạc Vân Tu có thể đem sản nghiệp làm được đến tình trạng hiện giờ, này tuyệt không phải may mắn.

"Hảo, ta đưa tiễn ngài, không, ta làm tiểu nữ đưa tiễn ngài!" Lạc Vân Tu phản ứng cực nhanh, chính mình cái này lão đầu tử tiễn Tô Phàm, nơi nào có Lạc Thủy Yên đưa tiễn càng tốt.

Xem tư thế của hần, cảm giác đối với nữ nhi của mình thực không tồi, mà chính mình nữ nhi tựa hồ đối với hần cũng rất có hảo cảm, nếu là hai người thật có thể tiến tới cùng nhau, kia Lạc gia mình thật sự là phần mộ tổ tiên bốc lên khói nhẹ, đến lúc đó dựa vào Vân gia cây đại thụ này, liên tính đứa bé Thủy

Vấn kia lại thế nào vô dụng, Lạc gia cũng sẽ không xuống dốc.

"Ân, bất quá thân phận chân thật của ta, vẫn là không cần nói cho bất luận kẻ nào, người ngày thường gọi ta Tiểu Phàm là được rồi!" Tô Phàm nhẹ gạt đầu, từ trên chỗ ngồi đứng lên.

"Hào, ta biết!" Lạc Vân Tu liên tục gạt đầu, người hơn năm mươi tuổi, thế nhưng chạy chậm đến cửa thư phòng, đích thân vì Tô Phàm mở cửa phòng ra.

Đội đến Tô Phàm đi ra ngoài, Lạc Vân Tu cũng đi theo ra, hướng tới Lạc Thủy Yên ở tại phía dưới hồ:

"Thủy Yên, người thay ta đưa tiền Tiểu Phàm!" Thái độ của hắn kia kêu một cái sôi ruột, thẳng làm lâu dưới Lạc Thủy Yên tròn mắt há hốc mồm, Tô Phàm rốt cuộc cho chính mình lão cha ăn cái gì thuốc tẩy não, làm thái độ của hắn phát sinh chuyển biến lớn như vậy? Thật là một trăm tám mươi độ đại chuyển biến a.

Hắn thế nhưng thật sự thuyết phục chính mình lão cha?

Ở Lạc Vân Tu lấy lòng, Lạc Thủy Yên trong ánh mắt kinh ngạc, Tô Phàm lảng lảng đi xuống lầu.

Lạc Thủy Yên trong lòng rất là tò mò Tô Phàm rốt cuộc cùng phụ thân mình nói cái gì, bất quá trước mặt chính mình phụ thân cũng không tốt hỏi, đành phải mượn lấy cớ đưa Tô Phàm đi, theo Tô Phàm cùng nhau đi ra ngoài.

"Người rốt cuộc cùng phụ thân ta nói cái gì?" Lên xe Hummer, ngồi ở trên ghế lái phụ, Lạc Thủy Yên cũng nhìn không được nữa mở miệng hỏi.

"Ta liền nói ta cùng người đã có cháu ngoại của hắn, ta cái này con rể hắn chính là nhận cũng phải nhận, không nhận cũng phải nhận, sau đó phụ thân người không làm sao được, liền đồng ý chúng ta ở cùng một chỗ!" Tô Phàm khẽ cười nói.

"Hừ, có quý mới tin!" Lạc Thủy Yên phiến nổi lên xem thường, chính mình phụ thân nếu là thật dễ lừa gạt như vậy thì tốt rồi.

"Được rồi, đã người không tin quên đi, bất quá phụ thân người đã đáp ứng hủy bỏ hôn sự giữa người và Nam Cung Cảnh Nguyệt, đây tuyệt đối là sự thật!" Sau khi nói đến đây, Tô Phàm còn hướng tới Lạc Thủy Yên từ trên xuống dưới đánh giá một lần, trọng điểm ở bên trên vị trí cao ngất kia đảo qua, sau đó tiếp tục nói: "Người tính toán báo đáp thế nào ta?"

Bị ánh mắt Tô Phàm nhìn chăm chăm đến có chút tim đập gia tốc, thân thể nóng lên, bất quá nghĩ đến chính mình rốt cục không cần gả cho Nam Cung Cảnh Nguyệt, nàng trong lòng vẫn là một trận vui vẻ.

"Người muốn cái dạng gì báo đáp?" Lúc nói lời này, Lạc Thủy Yên còn nghịch ngợm hướng tới Tô Phàm chớp chớp mắt.

Nàng vốn dĩ đẹp, trên người càng là nhiều hơn một loại khí chất nữ nhân thành thực mới có, hiện giờ làm ra bộ dáng bức này khả ái, thẳng làm Tô Phàm nhịp tim một trận gia tốc, đều có chút miệng đắng lưỡi khô, kích động không thôi.

"Cái này..." Nỗ lực làm chính mình cảm xúc bình phục một chút, Tô Phàm ánh mắt lại dừng ở bên trên đôi môi đỏ mọng của Lạc Thủy Yên.

Nàng ăn mặc váy dài viền ren, một đầu tóc quấn khoác ở sau đầu, đôi môi đỏ mọng giống như một đạo hỏa diễm!

"Làm ta hôn một cái?" Tô Phàm tà tà cười, không có hảo ý nói.

"Người xấu!" Lạc Thủy Yên trực tiếp mắt tròn trắng, hỗn đản này, liền không thể muốn chút khác sao?

Bất quá trong miệng nàng tuy rằng mắng, vẫn là nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại.

Nhìn đến Lạc Thủy Yên thế nhưng thật sự đáp ứng, Tô Phàm nhịp tim tức khắc liền tăng nhanh tốc độ, miệng cũng là càng thêm nuốt nước miếng.

Mẹ nó, nàng thế nhưng đáp ứng?

Nhìn khuôn mặt mê người kia của Lạc Thủy Yên, nhìn bộ ngực kia bởi vì khăn trương không ngừng phập phồng, Tô Phàm thật cẩn thận thẩu đi qua...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Nhà có hiền thê

Hôn lên cặp môi thơm của Lạc Thủy Yên!

Lạc Thủy Yên thân mình cũng là khẽ run lên, mở to mắt, lại nhìn đến Tô Phàm đang nhìn chính mình bộ ngực mảnh liệt xem, tức khắc một trận buồn bực, chẳng lẽ trong mắt hắn cũng chỉ có ngực sao?

"Muốn hay không đêm nay ta lại đi nhà người hầu ngủ báo đáp đâu?" Nhìn Tô Phàm ngẩng đầu lên, trên mặt Lạc Thủy Yên lại hiện ra một mặt mê người mỉm cười.

Nhìn gương mặt thành thực mỹ lệ kia của nàng, nghĩ thân hình vạn điệu mê người của nàng, Tô Phàm cơ hồ bản năng muốn một ngụm đáp ứng, chính là Lạc Thủy Yên nói tới hai chữ "nhà người" lại bỗng nhiên nhắc nhở hắn, mẹ nó, Triệu Tử Kỳ còn ở trong nhà mình chờ đợi mình đâu, chính mình đều ra tới bao lâu rồi.

"Ha ha ha, người cảm thấy ta chính là hạng người như vậy sao?" Tô Phàm cười ha ha một tiếng, làm ra một bộ dáng chính nhân quân tử.

Lạc Thủy Yên trực tiếp xem thường cuồng phiến, không phải người như vậy? Không phải người như vậy người chiếm tiện nghi ta làm gì?

"Thật không cần?" Lạc Thủy Yên khiêu khích hướng tới Tô Phàm vút cái mị nhãn.

"Thật không cần, chúng ta là bằng hữu, giúp người là việc nên làm, nếu là vì như vậy liền bắt người ngủ cùng ta, vậy ta cũng quá không phải thứ gì." Tô Phàm đầu lắc như cái trống bỏi, nói giỡn, Triệu Tử Kỳ còn ở trong nhà mình đâu? Mang người trở về như thế nào ngủ? Liền tính có thể mang người đi biệt thự, nhưng vút xuống Triệu Tử Kỳ một người ở khu nhà ở, cũng không tốt.

Hơn nữa Tô Phàm mới không tin Lạc Thủy Yên sẽ thật sự đáp ứng cùng chính mình cùng nhau ngủ

Lạc Thủy Yên gắt gao nhìn chăm chăm hai mắt Tô Phàm, tựa hồ muốn xem ra trong lòng hắn rốt cuộc nghĩ cái gì, chính là nhìn hồi lâu, lại phát hiện chính mình không thu hoạch được gì, trong mắt Tô Phàm không nhìn thấy bất luận cái gì do dự, chẳng lẽ hắn thật chỉ là mặt ngoài háo sắc, trên thực tế thật sự là chính nhân quân tử?

"Vậy được rồi, khi về nhà cẩn thận một chút, lúc này đây cảm ơn người!" Có chút đều không rõ ràng Tô Phàm rốt cuộc nghĩ như thế nào nàng đành phải nhẹ giọng thờ dài một tiếng, dù sao nàng cũng không nghĩ tới thật sự muốn qua đêm ở nhà Tô Phàm.

"Ân! Việc nhỏ!" Tô Phàm không hề để ý nhẹ gật đầu.

"Tạm biệt!" Lạc Thủy Yên thế nhưng có lấy dừng khí, ở trên mặt Tô Phàm hôn một cái, sau đó lúc này mới đẩy cửa xe ra đi xuống.

Cảm nhận được trên mặt truyền đến ấm áp hôn, Tô Phàm tức khắc ngẩn người, nàng thế nhưng chủ động hôn chính mình, chẳng lẽ nói nàng cũng thích chính mình?

Không không không, Tô Phàm, người cần phải ngàn vạn lần bảo trì cảnh giác, Lạc Thủy Yên là ai, đây chính là lâu chủ Tiên Ân Lâu, cũng không nên tin nàng nói, lão mẹ khi còn nhỏ liền thường khuyên nhủ, nữ nhân càng xinh đẹp càng là nguy hiểm, người ngàn vạn bảo trì cảnh giác a.

Chiếm chiếm tiện nghi còn chưa tính, thật muốn động tình, kia nhưng thật sự nguy hiểm.

Nhanh chóng đem một cỗ ý niệm này ném ra khỏi đầu, hướng tới Lạc Thủy Yên phát phát tay, khởi động xe Hummer rồi đi biệt thự, tại sắp lái ra biệt thự, ần ần nhìn đến một chiếc Rolls-Royce Phantom màu đen từ đối diện lái tới, vừa lúc cửa sổ xe ở chỗ ngồi phía sau mở ra, Tô Phàm liếc mắt một cái quét tới, thế nhưng thấy được một khuôn mặt mỹ lệ kỳ cục, đây tuyệt đối là nữ nhân đẹp nhất hắn chứng kiến qua, dù chỉ là kinh hồng thoáng nhìn, chính là một trương khuôn mặt giống như tiên nữ tuyệt mỹ kia cũng đã khắc sâu vào trong óc hắn.

Mẹ nó, nhất định phải ở chỗ này mua căn biệt thự, chỗ này thế nhưng có như vậy một cái tuyệt sắc mỹ nữ vượt qua Lạc Thủy Yên, vượt qua Triệu Tử Kỳ.

Thậm chí liền Viện Viện cùng nàng so ra cũng kém rất xa.

Trên đời này tại sao có thể có nữ nhân xinh đẹp bực này?

Hơn nữa làm hắn có chút nghi hoặc chính là, nữ nhân kia thế nhưng có chút nhìn quen mắt?

Bất quá rất nhanh, suy luận này đã bị Tô Phàm tự mình bác bỏ, nữ nhân xinh đẹp như thế, chính mình nếu là gặp qua không có khả năng không nhớ rõ, nhất định là chính mình suy nghĩ nhiều.

Lái xe Hummer màu đen, lại hao tốn nửa giờ, Tô Phàm lúc này mới về tới chỗ ở khu nhà ở, dừng xe ở dưới lầu, Tô Phàm nhanh chóng hướng tới trên lầu chạy đi.

Khi hắn đi tới cửa, phát hiện trong khe cửa thế nhưng có ánh đèn, hiện tại đã hơn mười hai giờ, chính mình rồi đi đã hơn mấy tiếng đồng hồ, Triệu Tử Kỳ thế nhưng không đi? Cũng không có ngủ?

Thật cẩn thận móc ra chìa khoá mở cửa phòng, liền nhìn đến ánh sáng đèn của phòng khách, trên bàn ăn bày đầy đồ ăn, một người nữ tử thân xuyên liền y váy ngắn màu đỏ chính ghé vào trên bàn ăn ngủ thiếp đi.

Không phải Triệu Tử Kỳ lại là người nào?

Thật cẩn thận đi tới trước bàn ăn, nhìn một bàn đồ ăn tràn đầy phong phú, nhìn bóng dáng mảnh khảnh kia của Triệu Tử Kỳ, Tô Phàm trong lòng ần ần có thứ gì bị xúc động, chính là như thế cảm động.

Đồ ăn sớm đã lạnh băng, đồ ăn trước người Triệu Tử Kỳ cũng không hề động một ngum, hiển nhiên vẫn luôn đang chờ hắn trở về ăn cơm, Tô Phàm trong lòng càng là cảm động.

Đồ ngọc này.

Nhìn Triệu Tử Kỳ ngủ say, Tô Phàm thật cẩn thận vươn đôi tay, muốn đem nàng ôm đến phòng ngủ, ai ngờ tới tay vừa mới đụng phải thân mình Triệu Tử Kỳ, Triệu Tử Kỳ liền tỉnh lại.

Mơ mơ màng màng mở mắt, khi nhìn đến chính là Tô Phàm, toàn bộ đôi mắt đều phát sáng lên.

"Tô Phàm, người rốt cuộc đã trở lại, tới, nhanh ngồi xuống ăn cơm!" Một tay lôi kéo Tô Phàm, liền phải ngồi xuống, lại phát hiện, trên bàn cơm đồ ăn sớm đã lạnh băng.

"Ngạch, đồ ăn đều lạnh, người trước ngồi một chút, ta đi hâm nóng lại, rất nhanh..." Nói, Triệu Tử Kỳ liền phải bụng lên thức ăn trên bàn, lại bị Tô Phàm một phen kéo đến trong lòng ngực, gắt gao ôm vào trong ngực.

"Đồ ngọc..." Hai tay gắt gao đem thân hình mảnh diệu của Triệu Tử Kỳ ôm vào trong ngực, Tô Phàm trong mắt thế nhưng ần ần có nước mắt tràn ra.

Hắn chưa từng có cảm giác như vậy, chưa từng có hương thụ qua cảm giác như vậy, chính mình ở bên ngoài, một nữ nhân lại ở nhà làm xong đồ ăn, yên lặng chờ đợi chính mình, chờ chính mình trở về.

Cơm lạnh, đồ ăn lạnh, nàng đợi đến đã ngủ thiếp đi, lại như cũ không có mở miệng động một ngum.

Giờ khắc này, Tô Phàm đã vô tâm tư đi nghĩ lại nàng vì cái gì sẽ làm như thế, cũng không có suy nghĩ nàng làm như vậy mục đích ở đâu, hắn chỉ muốn ôm nàng thật chặt, ôm cái này nữ hài làm hắn cảm động không thôi.

"Tô... Tô Phàm, người... Người làm sao vậy?" Triệu Tử Kỳ cũng bị động tác của Tô Phàm làm giật nảy mình, trong lúc nhất thời có chút mơ hồ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Tô Phàm không nói gì, hắn chỉ là một phen hôn lên Triệu Tử Kỳ môi đỏ.

"Ngô!" Triệu Tử Kỳ trong miệng phát ra một tiếng kêu rên, mà con ngươi của nàng cũng là mở thật lớn, trong đầu phẳng phát một đạo sấm sét hiện lên.

Đây là làm sao vậy? Tô Phàm thế nhưng chủ động hôn nàng rồi?

Lúc trước chính mình lột sạch quần áo đứng ở trước người hắn, hắn đều không có đối với chính mình làm qua cái gì, hiện tại chính là vì hắn làm một bữa cơm, cứ như vậy?

Hạnh phúc tới quá đột ngột?

Vẫn là này hết thảy chỉ là ảo giác?

Triệu Tử Kỳ còn lâm vào trạng thái kinh lăng, Tô Phàm đã hoàn toàn hôn lên nàng...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Làm bạn gái của ta được không?

Bị Tô Phàm như thế mãnh liệt cưỡng hôn, chẳng sợ Triệu Tử Kỳ còn lâm vào trạng thái kinh lăng, cũng không tự chủ được đi theo tiết tấu của Tô Phàm, cả người dần dần lâm vào mê ly, trong miệng càng là phát ra rất nhỏ rên ngâm.

Đầu lưỡi cũng là rất tự nhiên quán lên đầu lưỡi Tô Phàm, tận tình ôm hôn.

"Ngô..." Cũng không biết qua bao lâu, Tô Phàm lúc này mới buông ra Triệu Tử Kỳ, hai tay bắt lấy bà vai Triệu Tử Kỳ, nhìn Triệu Tử Kỳ gương mặt đỏ ửng, cực kì trang nghiêm nói ra: "Tử Kỳ, làm bạn gái của ta, được không?"

"A?" Triệu Tử Kỳ sửng sốt, trong óc lại một lần nữa bị một đạo sấm sét đánh tới, chính mình không có nghe lầm chứ? Tô Phàm thế nhưng chính miệng nói với nàng, làm bạn gái của hắn? Đây cũng quá nhanh đi? Dựa theo chính mình tính ra, liền tính làm hắn yêu mình, cũng cần thời gian nhất định, chính là ai có thể nghĩ tới thế nhưng nhanh như vậy? Hắn không phải là ở bên ngoài đã chịu cái gì kích thích đi?

Về phần Tô Phàm, tại đây một câu vừa nói ra khỏi miệng liền hối hận.

Mẹ nó, vừa rồi mới cự tuyệt Lạc Thủy Yên dụ hoặc, thật vất vả ổn định chính mình bản tâm, hiện tại như thế nào liền rơi vào một cái ôn nhu cạm bẫy khác?

Cô nàng này chủ động hẹn chính mình ăn cơm, lại vì chính mình nấu ăn, này rõ ràng thực quý dị a.

Hắn thật đúng là không tin chính mình mị lực đã lớn đến tình trạng làm Triệu Tử Kỳ như vậy dễ dàng yêu chính mình.

Mê mẩn, mê mẩn, chính mình đây là mê muội a.

Lần này bị kịch, về sau chính mình sẽ vì câu nói vừa rồi phụ trách.

"Không tốt..." Ai ngờ đến, Triệu Tử Kỳ lại là trực tiếp cự tuyệt.

"A..." Chẳng sợ Tô Phàm hối hận, nhưng cũng không có nghĩ tới Triệu Tử Kỳ sẽ cự tuyệt? Chẳng lẽ nàng làm này hết thảy không phải là vì cái này?

"Ta nói rồi, làm bạn gái của người sẽ rất mệt, ta mới không cần làm bạn gái của người, ta chỉ làm tình nhân của người!" Triệu Tử Kỳ nghịch ngợm hướng tới Tô Phàm chớp chớp mắt nói.

"Ngạch..." Tô Phàm tức khắc trợn mắt há hốc mồm, cái này cũng được? Lúc trước nàng nói muốn làm tình nhân của mình, chẳng lẽ là thật?

Chính là chính mình lại không có lão bà, liền bạn gái đều không có, này tình nhân cùng bạn gái khác nhau ở chỗ nào?

"Thân ái, vừa rồi người hôn người ta hảo mê ly, lại đến một lần được không..." Tô Phàm trợn mắt há hốc mồm, Triệu Tử Kỳ lại ngẩng đầu, ngượng ngùng hướng tới Tô Phàm nói.

Mà đuôi phải của nàng càng là nhẹ nhàng nâng lên, đầu gối trắng nõn không ngừng ma sát đùi Tô Phàm, cái này làm cho Tô Phàm trong lòng một trận lửa đốt.

Yêu tình, tuyệt đối yêu tình.

Nhìn đôi môi hồng nhuận kiều diễm kia, nhìn khuôn mặt kia mỹ lệ mị hoặc, Tô Phàm không có bất luận cái gì do dự, lại một lần nữa hôn lên, mà bàn tay của hắn càng là không an phận hướng tới bộ ngực Triệu Tử Kỳ tềo đi, mắt thấy liền phải sờ đến núi non của Triệu Tử Kỳ, Triệu Tử Kỳ lại một phen đẩy ra Tô Phàm.

"Thân ái, người ta bụng thật đói, chúng ta trước ăn ít đồ ăn được không..."

Nhìn đến bộ dáng đáng thương hề hề của Triệu Tử Kỳ, nghĩ tới nàng vì chờ chính mình ăn cơm đợi nhiều giờ như vậy một hạt cơm còn chưa ăn, Tô Phàm ngón lửa bị khoi mào kia cuối cùng vẫn là tắt đi, không thể làm nàng tiếp tục đói bụng đi.

"Hào!" Buông lỏng ra thân mình Triệu Tử Kỳ, Tô Phàm khẽ gạt đầu.

"Thân ái, người thật tốt!" Triệu Tử Kỳ ở bờ môi Tô Phàm nhẹ nhàng chạm một cái, sau đó xoay người bụng lên đồ ăn lạnh trên bàn hướng tới phòng bếp đi đến.

Nhìn bóng dáng thướt tha mềm mại kia, Tô Phàm lại một lần nữa lâm vào mờ mịt, nàng rốt cuộc nghĩ như thế nào?

Vì cái gì chính mình hoàn toàn không rõ ràng lấy nghĩ của nàng đâu?

Chỉ chớp lát thời gian sau, Triệu Tử Kỳ đã hâm nóng tốt đồ ăn, tuy rằng trải qua hai lần làm nóng, ăn lên vẫn như cũ mỹ vị ngon miệng, cái này làm cho Tô Phàm thăm giạt mình, hiển nhiên cũng không nghĩ tới Triệu Tử Kỳ như vậy mỹ nữ thế nhưng làm được một tay thức ăn ngon.

"Thế nào? Ăn ngon đi?" Nhìn đến bộ dáng kinh ngạc của Tô Phàm, Triệu Tử Kỳ có chút tự đắc cười cười.

"Àn, không tồi, thật không nghĩ tới người không chỉ có người lớn lên mỹ lệ, liền nấu ăn cũng như thế lợi hại!" Tô Phàm giờ ngón tay cái lên.

"Đó là trước kia cùng cô ở chung, cơ bản đều là ta nấu ăn, đáng tiếc..." Nghĩ tới cô đã mất, Triệu Tử Kỳ trong lòng lại là một trận thổ dài, cũng may Tô Phàm vì cô cô báo thù.

"Cô cô ngại? Ba mẹ ngại đâu? Chưa từng có nghe ngại nhắc qua bọn họ?" Tô Phàm tự nhiên biết việc của cô cô Triệu Từ Kỳ, bắt quá hấn lại rất tò mò phụ mẫu Triệu Từ Kỳ ở đâu? Liền tính là qua đòi, cũng hấn là có lời giải thích a?

"Thời điểm ta còn rất nhỏ, phụ thân cũng đã qua đời, chính là cô cô một tay đem ta nuôi lớn, về phần mẫu thân? Cô cô chỉ nói cho ta nàng là một người ngoại quốc, mặt khác ta hoàn toàn không biết gì cả!" Triệu Từ Kỳ nhàn nhạt nói, ngữ khí rất bình tĩnh, phảng phất đang nói một kiện sự tình cùng mình không quan hệ chút nào, cái này làm cho Tô Phàm thăm giạt mình.

Một người sống đến lớn như vậy, ngay cả chính mình mẫu thân là ai cũng không biết, đây là một loại như thế nào bị ai? Hấn cũng ần ần minh bạch Triệu Từ Kỳ tại sao lại đường thành loại này tính cách cường thế chủ đạo.

"Thật có lỗi, ta không nên hỏi này đó!" Nhìn đến trong mắt Triệu Từ Kỳ lóe lên một mạt bi thương, Tô Phàm có chút áy náy nói.

"Không có việc gì, những chuyện kia đều đi qua, hiện tại cô cô cũng không có ở đây, ta liền chỉ còn lại ngại một cái dựa vào, thân ái, ngại sẽ bao nuôi ta đúng hay không?" Mới vừa rồi còn về mặt ưu thương Triệu Từ Kỳ lập tức thay một bộ gương mặt tươi cười, đôi mắt mê người hướng tới Tô Phàm chớp chớp.

Đổi mặt khuôn mặt dụ hoặc như thế, lời nói cự tuyệt Tô Phàm nơi nào có thể nói ra miệng.

"Hảo, ta nuôi dưỡng ngại!"

"Hi hi, vậy thì tốt quá, người ta hiện tại cũng không chỗ ở, nếu không làm ta ở nơi này đi? Ngại chừng nào thì muốn lại đây, đều có thể lại đây, ta có thể cho ngại làm đồ ăn ngon?"

"Hảo a, dù sao nơi này cũng không người ở, ngại nếu là thích, liền ở lại đây đi!" Tô Phàm không sao cả nhẹ gật đầu, chỗ này Tô Viện Viện đã mua lại, nàng muốn ở bao lâu đều được.

"Thân ái, ngại thật tốt quá, ngại ăn thêm một chút, ta đi xả nước cho ngại..." Triệu Từ Kỳ hướng tới Tô Phàm khẽ mỉm cười nói.

"Xả nước? Xả nước làm cái gì?" Tô Phàm về mặt nghi hoặc.

"Tắm rửa a, chẳng lẽ ngại buổi tối không tắm rửa sao?" Triệu Từ Kỳ về mặt kinh ngạc, sau đó đứng dậy hướng tới phòng tắm đi đến.

"Ngạch!" Tô Phàm lại là sững sốt, chính mình buổi tối đương nhiên muốn tắm rửa, nhưng cho dù là thời điểm có Tô Viện Viện ở, cũng cơ bản đều là tự mình xả nước a, nàng thế nhưng muốn chủ động vì chính mình xả nước? Chẳng lẽ nói nàng muốn cùng chính mình cùng nhau tắm rửa?

Nghĩ tới bên trong phòng tắm bồn tắm còn tính lớn, Tô Phàm đôi mắt tức khắc liền phát sáng lên, ở bên trong làm chút gì đó, cũng không có vấn đề đi?

Bất quá hiển nhiên, Tô Phàm suy nghĩ nhiều.

Khi hấn buông xuống bát đĩa, Triệu Từ Kỳ cũng từ phòng tắm đi ra, nhìn về mặt kích động của Tô Phàm, nhàn nhạt nói:

"Hảo, nước đã xả xong, ngại đi tắm rửa đi, ta trước tiên đem bát đĩa rửa sạch!" Nói, cũng không để ý tới ánh mắt u oán kia của Tô Phàm, bung lên bát đĩa trên bàn liền hướng phòng bếp đi đến.

Dựa vào, cô nàng này, cũng quá sẽ khiêu khích người đi? Tô Phàm trực tiếp mặt tron trắng, xoay người đi vào phòng tắm, phát hiện không chỉ có nước đã đổ đầy trong bồn tắm, ngay cả quần áo để mình thay cũng chuẩn bị xong, hơn nữa xếp chỉnh tề.

"Oa dựa vào, nhìn không ra cô nàng này thế nhưng rất có tiềm chất hiền thê lương mẫu, bắt quá nàng nhưng là chỗ nào lấy ra những y phục này của mình?" Về mặt kinh ngạc Tô Phàm tiện tay đóng lại cửa phòng tắm, còi ra xiêm y của mình, bước vào trong bồn tắm.

Nước không nóng không lạnh, vừa lúc thích hợp, đang lúc Tô Phàm chuẩn bị kỹ càng thoát mái hương thụ, cửa phòng tắm bỗng nhiên bị đẩy ra, sau đó liền nhìn đến gương mặt xinh đẹp kia của Triệu Từ Kỳ mò vào.

"Thân ái, muốn ta giúp ngại tắm rửa sao?" Triệu Từ Kỳ kia đôi mắt câu hồn nhẹ nhàng chớp chớp...

*"dựa vào": câu chữ tục thô, giống như "mẹ nó"

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Thiên đại vui đùa

Thân ái, muốn ta giúp ngại tắm rửa sao?

Thanh âm tràn ngập dự hoặc từ trong miệng Triệu Tử Kỳ truyền đến, truyền vào lỗ tai Tô Phàm, thẳng làm Tô Phàm cả người đều nhún ra, trời ạ, chính mình không phải là nằm mơ ư? Nàng thật sự tính toán giúp chính mình tắm rửa?

Cơ hồ bản năng muốn nói "hảo", chính là khi nhìn đến trong mắt Triệu Tử Kỳ lóe lên một mặt giảo hoạt, Tô Phàm lại nhanh chóng bình tĩnh lại đây.

Tô Phàm, người nhưng không thể xúc động, người nhưng nhất định phải thời khắc bảo trì thanh tĩnh, không thể bị bề ngoài của nàng làm cho mê hoặc, người nhất định phải cầm giữ trụ.

"Vẫn là không cần, ta tự mình tắm đi!" Tô Phàm không biết chính mình như thế nào nói ra câu này.

"Vậy được rồi, ta đây đi về trước!" Triệu Tử Kỳ nói, liền muốn kéo ra cửa phòng tắm.

"Trở về?" Tô Phàm lại là sững sờ, đã trễ thế này, về chỗ nào?

"Đúng a, chẳng lẽ ngươi muốn ta ở chỗ này qua đêm sao?" Triệu Tử Kỳ kia con người câu hồn chớp chớp.

"Ngạch, này không phải vấn đề có muốn hay không, mà là đã trễ thế này, người như thế nào trở về? Hơn nữa một mình người trở về ta cũng không yên lòng, nếu không như vậy đi, buổi tối người liền ngủ gian phòng của tỷ tỷ ta đi, dù sao đệm chăn gì đó đều có!" Tô Phàm mở miệng nói.

Hắn mới không tin, Triệu Tử Kỳ thật muốn trở về.

"Nhưng là ta không quen ngủ giường của nữ nhân khác!" Triệu Tử Kỳ lắc lắc đầu.

"Vậy người ngủ giường của ta đi!"

"Vậy còn người?"

"Ta ngủ gian phòng của tỷ tỷ, đương nhiên, người nếu là không để ý, ta có thể cùng người cùng nhau ngủ!" Tô Phàm rất là đành hoàng nói.

"Vậy chúng ta liền cùng nhau ngủ đi! Ta đi trước sửa sang lại gian phòng đi!" Ai ngờ đến Triệu Tử Kỳ lại là trực tiếp nói như vậy, này lại một lần nữa làm Tô Phàm sững sờ ngay tại chỗ.

Mẹ nó, nàng không phải là thật sự tính toán hiến thân ư? Chẳng lẽ nói, nàng thật sự yêu chính mình? Cái gì làm tình nhân các loại cũng là lạt mềm buộc chặt? Nhưng nếu là nàng thật cùng chính mình ngủ một cái giường, chính mình muốn hay không làm chút gì đó?

Trong đầu, nghĩ tới một cái chuyện cười, chuyện cười liên quan tới cảm thú.

Cổ đại có một người thư sinh đi ngang qua một hộ nhà, bởi vì sắc trời đã tối, đã đến nhà người nọ qua đêm, kết quả nhà người nọ chỉ có một cái quả phụ ở, hơn nữa chỉ có một cái giường.

Lúc ngủ, quả phụ trên giường về một cái tuyến ngăn cách ở giữa, nói nếu thư sinh ngủ vượt qua tuyến này, hắn chính là cảm thú.

Kết quả thư sinh quả nhiên nghe lời, một đêm không có đối với quả phụ làm cái gì, cũng không có ngủ vượt qua đường tuyến kia.

Chính là sau khi rời giường, quả phụ một bạt tai liền quát tới.

Thư sinh rất là vô tội hỏi, chính mình ngủ không có vượt qua tuyến ngăn cách a, vì cái gì muốn đánh chính mình, kết quả quả phụ nói một câu:

"Người cảm thú cũng không bằng."

Nếu là trong chốc lát lúc ngủ, nàng cũng đối với mình nói lời như vậy, chính mình là làm cảm thú đâu? Vẫn là cảm thú đâu? >.<

"Thân ái, người tắm xong chưa?" Lúc này, ngoài cửa lại một lần nữa truyền đến thanh âm của Triệu Tử Kỳ.

"Àn, hảo!" Một người tắm rửa, tự nhiên không cần tắm quá lâu, Tô Phàm mở miệng nói.

"Vậy người nhanh lên ra tới, ta còn muốn tắm rửa!" Ngoài cửa tiếp tục truyền đến thanh âm Triệu Tử Kỳ.

Tô Phàm lên tiếng, từ trong bồn tắm đứng lên, chà lau sạch sẽ, đem áo ngủ quần ngủ do Triệu Tử Kỳ vì chính mình chuẩn bị mặc hảo liền đi ra ngoài.

"Thân ái, giường đệm đã trải tốt, người đi lên giường trước chờ ta đi, ta rất nhanh sẽ xong!" Nhìn Tô Phàm từ phòng tắm đi ra, Triệu Tử Kỳ vút cái mị nhãn.

Tô Phàm lại là một trận trái tim đập mạnh.

Chẳng lẽ nói nàng thật sự tính toán hiến thân?

"Hào!" Vội vàng chạy trở về phòng ngủ, hai ba lần đem thân mình thoát đến tinh quang, Tô Phàm một đầu chui vào giường đệm.

Sau đó một đôi mắt vẫn nhìn chằm chằm cửa phòng ngủ, thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tô Phàm lại cảm thấy trong khoảng thời gian này chính là như thế dày vò, vừa nghĩ tới dáng người mạo hiểm kia của Triệu Từ Kỳ, nào đó tiêu gia hỏa sớm đã ngẩng đầu đứng thẳng.

Liền ở ngay lúc này, bên ngoài vang lên tiếng bước chân rất nhỏ, Tô Phàm thể nhưng tâm không chịu khống chế nhanh hơn nhảy lên, thậm chí nhảy lên tốc độ càng lúc càng nhanh, đôi mắt cũng là nhìn về phía ngoài cửa, thậm chí trong miệng không tự chủ nuốt nước miếng.

Khi Triệu Từ Kỳ lại một lần nữa xuất hiện tại cửa ra vào, Tô Phàm cả người đều sững sờ ở nơi đó.

Lúc này nàng thể nhưng ăn mặc một kiện áo somi màu trắng của mình, một đầu màu nâu nhạt tóc dài rũ xuống tới bờ mông, đối với nàng mà nói, áo somi có chút dài, che khuất bờ mông, bất quá phía dưới cái gì đều không có mặc, lộ ra một đôi đùi trắng nõn, nhìn đến cặp đùi trắng nõn kia như cảm thạch bóng loáng, Tô Phàm thể nhưng lại một lần nhìn không được nuốt nước miếng.

Mẹ nó, muốn chết, muốn chết, như thể mê người, chính mình như thế nào chịu được?

"Thân ái, người ta hôm nay không có mang quần áo lại đây, tất cả quần áo đều đã giặt sạch, ngày mai hẳn là sẽ khô đi?" Triệu Từ Kỳ cũng không có lập tức tiến vào, mà là dựa vào cửa, một đầu tóc dài màu nâu nhạt rũ xuống tới bên hông.

Tô Phàm ngẩn người, vấn đề này chính mình như thế nào trả lời?

Bất quá rất nhanh, hẳn liền phục hồi tinh thần lại.

Tất cả quần áo toàn bộ giặt sạch? Như vậy chẳng phải là nói nàng hiện tại cái gì đều không có mặc?

Ánh mắt rơi về phía ngực của nàng, quả nhiên có hai điểm nhô lên, thể nhưng thật sự không có mặc, như vậy nàng phía dưới?

Tưởng tượng tới phía dưới áo sơ mi, chính là một khối không hề che lấp thân thể mềm mại, trong cơ thể Tô Phàm ngọn lửa chính là một trận điên cuồng tuôn ra, tiêu gia hỏa càng là phảng phất Ma Lang đói khát, dường như muốn đem chần mèn đều chống lên.

Quá mẹ nó dụ dỗ, quá mẹ nó kích thích, mẹ nó, liền tính nàng trong chốc lát thật muốn chơi cái gì đa dạng, chính mình cũng theo nàng chơi là được.

Tô Phàm đã quyết định, mặc kệ Triệu Từ Kỳ nghĩ như thế nào, một khi nàng lên giường, chính mình liền bỏ nhào qua, như thế tuyệt sắc, không hảo hảo thương tiếc một phen, như thế nào xứng đáng chính mình.

"Hẳn là không thành vấn đề, khẳng định sẽ khô!" Tô Phàm hưng hăng nuốt một ngụm nước miếng, hưng phấn nói.

"Vậy là tốt rồi, bằng không ngày mai không quần áo mặc liền phiền toái, thân ái, ngủ ngon!" Triệu Từ Kỳ hướng tới Tô Phàm mỉm cười ngọt ngào, sau đó xoay người liền hướng ra phía ngoài đi đến.

"Ngươi đi đâu vậy?" Tô Phàm sững sốt, không phải nói cùng nhau ngủ sao? Ngươi không ngủ còn đi chỗ nào?

"Đi ngủ a?" Triệu Từ Kỳ vẻ mặt ngây thơ nói.

"Ngươi... Ngươi không phải nói cùng nhau ngủ sao?" Tô Phàm há to miệng, vẻ mặt khát vọng.

"Hi hi, người ta chỉ là cùng ngươi đùa một chút đâu, người ta lớn như vậy, cho tới bây giờ đều không có cùng nam nhân ngủ qua, ngươi để người ta như thế nào không biết xấu hổ?" Triệu Từ Kỳ ngượng ngùng rũ xuống đầu.

Mẹ nó, vui đùa? Đây vui đùa một chút đều không buồn cười được không?

"Chính là ngươi không phải nói ngủ giường những nữ nhân khác không quen sao?" Tô Phàm vẫn là chưa từ bỏ ý định, đây chính là mỹ vị tới rồi bên miệng a.

"Đúng a, nhưng đó là giường tỷ tỷ ngươi a, tỷ tỷ của ngươi, chính là tỷ tỷ ta, như thế nào có thể xem như những nữ nhân khác đâu? Được rồi, thân ái, thời gian không còn sớm, ngủ ngon!" Nói, Triệu Từ Kỳ một phen đóng lại cửa gian phòng Tô Phàm, bước chân đặc ý giảm lên, hướng tới phòng ngủ sát vách đi đến.

Tô Phàm hoàn toàn tròn tròn mắt.

Vui đùa? Mọi người vui đùa? Người ta nhưng đều là chuẩn bị hảo, ngươi cũng chỉ tới rồi đi?

Lừa đảo, nữ nhân đều là lừa đảo, ô ô ô ô...

Tô Phàm tâm kia kêu một cái phá thành mảnh nhỏ...

Chương 119: Kế hoạch mới

Liên ở thời điểm Tô Phàm buồn bực khó có thể chìm vào giấc ngủ, Minh Châu thị, trên mái nhà tòa nhà chọc trời nào đó, ăn mặc một bộ áo da màu đen Long Vương một thân một mình đến nơi này, đón gió mát đã có chút lạnh hướng phía trước đi đến, khi hắn đi tới lan can sân thượng, liền nhìn đến hai thân ảnh đứng ở nơi đó.

Đứng ở đằng trước chính là một người nữ tử có mái tóc dài màu vàng óng, nữ tử ăn mặc một kiện quần jean màu đen, trên người chính là một kiện áo da màu đỏ hở eo, mái tóc dài vàng óng rũ xuống tới bờ hông, từ bóng dáng nhìn qua, mạo điệu động lòng người.

Ở bên cạnh nàng, đứng một người nam tử dáng người cường tráng, khi nhìn đến Long Vương đến, khoe miệng lộ ra nhàn nhạt mỉm cười.

"Có việc?" Long Vương lập tức đi tới phía trước, mở miệng nói.

"Tra ra thân phận của hắn sao?" Nữ tử dáng người mạo điệu chuyển qua thân mình, lộ ra một trương khuôn mặt đồng dạng tuyệt mỹ, đặc biệt là ở trên cái trán của nàng, còn vẽ một đóa hoa hồng kiều diễm.

"Ta không phải thực khẳng định, nhưng nghĩ đến hắn là con cháu thế gia ở Kinh Thành!" Long Vương nhàn nhạt nói, hắn tự nhiên minh bạch đối phương trong miệng nói hắn là ai, có thể ngồi quân cơ từ Tây Sa quần đảo bay trở về, Tô Phàm không có bối cảnh đại gia tộc, làm sao có thể làm được đến.

"Ta có thể thực khẳng định nói cho ngươi, hắn chính là con cháu thế gia ở Kinh Thành, hơn nữa còn là gia tộc lớn nhất Kinh Thành, Vân gia dòng chính!" Nữ tử khoe miệng đỏ tươi, hiện ra một mặt câu hồn tươi cười.

Long Vương đồng tử co rút lại, chẳng sợ hắn sớm đã đoán được thân phận Tô Phàm không đơn giản, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới không đơn giản đến loại tình trạng này, Kinh Thành Vân gia? Hắn thế nhưng là người của Vân gia ở Kinh Thành? Trách không được hắn có thể ở Minh Châu thị hô mưa gọi gió, trách không được hắn ngày đó mang về mười mấy người có khí tức mãnh liệt của quân nhân, nếu hắn chính là người của Vân gia, này hết thảy cũng đã rất hào giải thích.

"Ta tìm ngươi tới là an bài kế hoạch mới!" Nhìn đến khuôn mặt Long Vương tràn đầy khiếp sợ, nữ tử khẽ cười nói.

Trên thực tế trước đó liền nàng cũng không nghĩ tới, Tô Phàm thế nhưng có thân phận như vậy.

"Úc? Kế hoạch gì?" Long Vương nghi hoặc nói.

"Nghĩ biện pháp giết chết Tô Phàm!" Một bên dáng người cường tráng Hồ Vương trầm giọng nói.

"Àn" Long Vương cả kinh, ánh mắt kinh lăng nhìn về phía tên nữ tử kiều diễm kia, tràn ngập nghi vấn.

"Không sai, giết chết hắn!" Nữ tử khẽ gật đầu.

"Vì cái gì? Hắn thân là Vân gia dòng chính, ta ở bên cạnh hắn, không phải càng có lợi hơn cho kế hoạch của chúng ta sao?" Long Vương rất là khó hiểu, đồng thời trong lòng cũng rất không muốn cùng Tô Phàm là địch, những ngày này ở bên cạnh Tô Phàm, hắn thật sự cảm thấy nhân sinh có thể có một cái huynh đệ như vậy thực không tồi.

Mặc kệ là thực lực của Tô Phàm, vẫn là nhân cách, đều đã thuyết phục hắn, rất nhiều thời điểm, hắn thậm chí quên mất thân phận chân chính của mình.

"Trước đó kế hoạch muốn thâm thấu vào tầng lớp cao cấp ở Hoa Hạ quốc, chỉ là vì có thể tìm được càng tốt đồng bọn hợp tác, hiện tại, chúng ta đã tìm được đồng bọn hợp tác thích hợp hơn, mà yêu cầu của hắn, chính là diệt trừ Tô Phàm!" Nữ tử như cũ nhàn nhạt giải thích nói.

"Ai?" Long Vương cả kinh.

"Này không phải ngươi nên hỏi, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, lúc này đây mục tiêu của ngươi là giết chết Tô Phàm, sau đó rời đi chỗ này, chúng ta sẽ an bài thân phận mới cho ngươi!" Nữ tử thanh âm bỗng nhiên lạnh xuống.

Long Vương thân mình run lên, thật sâu hô hấp một ngụm, khẽ gật đầu: "Ta hiểu được!"

"Vậy ngươi đi về trước đi, ta sẽ cho ngươi an bài cơ hội!" Yêu diễm nữ tử nhẹ nhàng nói.

"Hảo!" Long Vương nhẹ gật đầu, xoay người rời đi sân thượng, chỉ là tâm của hắn, lại là như thế trầm trọng.

Tuy rằng sớm biết cùng Tô Phàm trong đó sẽ có một trận chiến, chính là hần không nghĩ tới một ngày này, tới nhanh như vậy!

Giết chết Tô Phàm, sau đó rời đi chỗ này, rời đi cái này thành thị hần sinh sống ba năm.

Nghĩ tới ba năm này từng li từng tí, nghĩ tới những huynh đệ kia ở Long Diệu hội, nghĩ tới những cái đồng học đáng yêu đó, Long Vương chỉ cảm thấy trong lòng của mình chính là như vậy khó chịu.

Chẳng lẽ, đây chính là mạng của mình sao?

Còn có Tô Phàm, nghĩ tới hần đối với chính mình khoan dung, đối với chính mình không giữ lại chút nào tín nhiệm, còn có nhiệt huyết vì huynh đệ không tiếc ngàn dặm chạy về, một người như vậy, chẳng lẽ cũng nên chết sao?

Có thể nói, hần xem như bằng hữu chân chính của chính mình từ lúc đi vào Minh Châu thị, cũng là cuộc đời mình trên ý nghĩa người bạn thứ nhất.

Bằng hữu!

Hai chữ cỡ nào bình thường rồi lại cao quý, chẳng lẽ, chính mình liền phải đối với người bạn thứ nhất này xuống tay?

Cực độ trầm trọng Long Vương thậm chí xem nhẹ câu nói cuối cùng của nữ tử kia, nàng sẽ vì hần sáng tạo cơ hội, sáng tạo cơ hội giết chết Tô Phàm, cơ hội như vậy lại như thế nào sáng tạo?

"Long Vương tựa hồ có chút không tình nguyện?" Đợi đến thân ảnh Long Vương biến mất ở sân thượng lúc sau, đáng người cường tráng Hồ Vương trầm giọng nói.

"Ta cũng không trông cậy vào hần có thể giết chết Tô Phàm, người chân chính giết chết Tô Phàm, ta tự có an bài! Sở dĩ làm hần đi, chính là xem hần đối với tổ chức trung thành!" Nữ tử nhẹ nhàng nói, vốn dĩ thanh âm trong veo lại không mang theo một tia tình cảm.

"Ta nghĩ Long Vương hần là sẽ không làm ra chuyện phản bội tổ chức, bất quá ta cũng thực kinh ngạc, ấn lý thuyết Tô Phàm nếu là người của Vân gia, không phải càng thích hợp kế hoạch của tổ chức sao? Vì cái gì còn muốn trừ bỏ hần?" Hồ Vương đồng dạng nghi hoặc nói.

"Một cái người chính là bị Vân gia vứt bỏ, một cái người lại là được gia tộc coi trọng nhất, người cảm thấy, tổ chức làm như vậy lựa chọn khó sao?" Nữ tử lạnh lùng nói.

Hồ Vương nhú nhú mày, ẩn ẩn minh bạch cái gì, lại cảm thấy chính mình tựa hồ cái gì đều không rõ.

"Đi thôi, một ít chuyện cũng nên an bài!" Nữ tử lại không có lại cho Hồ Vương giải thích, xoay người đi hướng cửa thang lầu, mạn diệu đáng người ở kia ánh đèn chiếu xuống dưới chính là như thế mỹ diệu, động lòng người!

...

Ngày hôm sau, Tô Phàm rời giường từ phòng ngủ lúc đi ra, trên bàn ăn đã bày xong một bát trứng chiên, xem kia bộ dáng nóng hôi hôi, hiển nhiên vừa mới làm tốt.

Mà thân ảnh Triệu Từ Kỳ cũng đúng lúc từ trong phòng bếp đi ra, trong tay còn bung một ly sữa đậu nành nóng hổi.

"Người dậy rồi? Rửa mặt sao? Rửa mặt nhanh chút ăn cơm, bị muộn rồi!" Lúc nói chuyện, Triệu Từ Kỳ hướng tới Tô Phàm hé miệng cười cười, tươi cười ở ánh mặt trời sáng sớm chiếu rọi xuống, chính là như thế mê người, xem đến Tô Phàm thế nhưng có chút ngây ngốc.

Đây thật là một cái nữ nhân ma quỷ cùng thiên sứ kết hợp.

"Hào!" Tô Phàm nhẹ gạt đầu, hướng tới bồn rửa mặt đi đến, phát hiện ở trên bàn chải đánh răng của mình đã có sẵn rồi kem đánh răng, nước nóng cũng đã xả xong, trong lòng lại là một trận cảm thán, cái Triệu Từ Kỳ này, thật đúng là cái nữ nhân giỏi sinh hoạt.

Dùng qua bữa sáng, Tô Phàm cùng Triệu Từ Kỳ đã đi tới Minh Châu học viện.

"Người biết không? Lớp trưởng hôm nay là ngồi xe Tô Phàm tới!"

"Sao có thể?"

"Hắc hắc, người không tin... Người xem, bọn họ đều cùng nhau tiến vào..." Khi Tô Phàm cùng Triệu Từ Kỳ đi vào phòng học năm thứ hai ban ba, bên trong truyền đến thanh âm các bạn học khe khẽ bàn luận, thời điểm khi hai người tiến vào, phòng học nháy mắt yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người về mặt kinh ngạc nhìn hai người, chẳng lẽ nói bọn họ thật sự đã cùng một chỗ?

Điền Hiểu Tĩnh sắc mặt cũng là hơi hơi biến đổi, bất quá vẫn là dè xuống trong lòng kia cổ không xong, mà Nam Cung Cảnh Thần lại không có để ý chuyện như vậy, mà là hướng thẳng đến Tô Phàm nói ra: "Tô Phàm, người đi ra, có chút việc muốn cùng người nói một chút!"

Chương 120: Tu La chuyện xưa

Tô Phàm ngẩn người, sáng sớm, gia hỏa này tìm chính mình có chuyện gì? Sẽ không cũng là muốn hỏi bát quái đi?

"Hào!" Cứ việc trong lòng nghi hoặc, bất quá Tô Phàm vẫn gật đầu, hướng Triệu Tử Kỳ nhìn thoáng qua, sau đó cùng Cảnh Thần cùng nhau đi ra phòng học, đi tới chỗ hành lang phía ngoài phòng học.

"Lên giường?" Quay đầu nhìn hai bên, Nam Cung Cảnh Thần tiến tới trước mặt Tô Phàm, rất là ái muội nói.

"Lăn, lão tử là hạng người như vậy sao?" Tô Phàm trực tiếp mắt tròn trắng, gia hỏa này như thế nào càng ngày càng bát quái rồi?

"Hắc hắc, kia chính là hoa khôi của lớp chúng ta, là cái nam nhân đều có ý tưởng được không, trừ phi ngươi không phải nam nhân..." Nam Cung Cảnh Thần không chút nào lấy bát quái làm hồ thẹn nói.

"ca, ít nói lời vô ích, nói đi, rốt cuộc chuyện gì!" Tô Phàm đã lười cùng hắn giải thích này đó, tối hôm qua bị Triệu Tử Kỳ khiêu khích ngọn lửa đốt người, cuối cùng lại một thân một mình sống qua một đêm, chuyện mất mặt như vậy hắn như thế nào sẽ nói.

"Là như vậy, Tu La muốn mang ít nhân thủ về quê hắn một chuyến, Báo ca làm ta hỏi một chút ý kiến của ngươi!" Nói đến chính sự, Nam Cung Cảnh Thần cũng nghiêm túc.

"Ân" Tô Phàm sùng sốt.

"Tu La quê quán ở tỉnh An Dương một cái thôn xóm nhỏ, đó là một cái thôn xóm tương đương lạc hậu, cha mẹ của hắn bị ác bá cái thôn kia hại chết, mà hắn cũng là trốn thoát, cuối cùng dựa vào chính mình nỗ lực tiến vào Minh Châu học viện, hắn năm đó gia nhập Long Diệu hội, cũng là vì có thể trở về báo thù!" Nam Cung Cảnh Thần giải thích nói.

"Úc, như vậy a, tỉnh An Dương cách Minh Châu thị cũng liên thời gian năm, sáu tiếng, cùng đi đi!" Vừa nghe đến là sự tình như vậy, Tô Phàm trực tiếp mở miệng nói.

Mọi người nhưng đều là huynh đệ, thù của huynh đệ chính là thù của mình, Tu La muốn báo thù, như thế nào có thể thiếu đi hắn?

"Hào, vậy chúng ta cần mang bao nhiêu người?" Cảnh Thần nhẹ gật đầu, ở trường học thật sự là quá nhàm chán, hắn cũng muốn đi ra ngoài một chút.

"Có ta, Long Vương, Tu La ba đại cao thủ ở, còn cần bao nhiêu người? Làm Báo Tử Đầu tùy tiện phái chút người đưa chúng ta đi liền hào!" Tô Phàm chẳng hề để ý mà nói, Long Vương cùng Tu La quan hệ tốt như vậy, chuyện như vậy hắn khẳng định là muốn đi, lại thêm chính mình, đã có ba đại cao thủ, thực sự không cần mang quá nhiều người.

"Hào, kia muốn hay không mang theo đám người Long Nhất?" Cảnh Thần nhẹ gật đầu.

Đám người Long Nhất, cũng chính là Tô Phàm từ Bạch Tử Hà bên kia mang tới mười tên đặc chủng chiến sĩ, bọn họ đã quang vinh xuất ngũ, tên đủ loại, để cho tiện, Tô Phàm trực tiếp xưng hô bọn họ là Long Nhất, Long Nhị, mãi cho đến Long Thập.

"Được rồi, bọn họ cùng ta thời gian cũng không dài, chuyện như vậy, vẫn là không cần mang theo bọn họ, vẫn là để bọn họ ở tại Vân Phàm tập đoàn cùng Bắc Đầu hội đi!" Tô Phàm lắc lắc đầu, bọn người Long Nhất là quân nhân sinh ra, trong xương cốt còn có khắc khí tức quân nhân nồng hậu dày đặc, lần này là đi báo thù riêng cho Tu La, đến lúc đó ít nhiều có chút không ổn, hơn nữa hiện tại Minh Châu thị nhìn như bình tĩnh, nhưng mình thọc một cái lỗ thủng như vậy, ai biết sẽ có bao nhiêu người như hổ rình mồi? Một khi chính mình cùng Long Vương rời đi, thương thế của Lâm Báo còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ cũng không nhất định có thể tọa trấn đại cục, bên người vẫn là giữ lại chút cao thủ tương đối tốt.

Hơn nữa bên cạnh Tô Viện Viện cũng cần cao thủ bảo hộ.

"Hiểu rồi!" Nam Cung Cảnh Thần nhẹ gật đầu.

"Đúng rồi, ngươi vẫn là đừng đi..." Tô Phàm bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, nói với Cảnh Thần.

"Vì cái gì?" Nam Cung Cảnh Thần vẻ mặt buồn bực, thật vất vả có thể đi ra ngoài một chút, ở lại trường học cỡ nào nhàm chán?

"Ngươi lại đây..." Tô Phàm hướng tới Nam Cung Cảnh Thần vẫy vẫy tay, Nam Cung Cảnh Thần đem lỗ tai thẩu qua đi, sau đó liền nghe được Tô Phàm

nói ra sự tình, đến cuối cùng, Nam Cung Cảnh Thần đôi mắt cũng dần dần phát sáng lên.

"Ta hiểu được, ngươi yên tâm, chuyện này ở trước khi ngươi trở về, ta khẳng định sẽ an bài thỏa đáng, thời gian mấy ngày, cũng đủ!" Nam Cung Cảnh Thần mỉm cười gật đầu.

"Hắc hắc, có ngươi đi làm, ta cũng yên tâm, bất quá ngươi cũng chớ trách ta đối với nhà ngươi xuống tay!" Tô Phàm khẽ cười nói.

"Không sao, những cái đó cũng không phải sản nghiệp của cha ta, lại nói, về sau này đó không đều là về ta sao!" Nam Cung Cảnh Thần nhếch miệng cười nói, không có chút nào giác ngộ thân là phản đồ của Nam Cung gia.

Khi phụ thân hấn chính miệng nói cho hấn biết, làm hấn từ bỏ tranh đoạt gia chủ, một khắc kia trở đi, hấn cũng đã bị toàn bộ Nam Cung gia vứt bỏ, tất cả mọi người nói hấn không nên có ý niệm tranh đoạt gia chủ, tất cả mọi người nói hấn không bằng Nam Cung Cảnh Nguyệt, tất cả mọi người ở khinh bỉ hấn, tất cả mọi người đang cười nhạo hấn không biết lượng sức.

Hấn không cam tâm, hấn chính là muốn làm tất cả người Nam Cung gia biết, hấn Nam Cung Cảnh Thần, làm sẽ chỉ so Nam Cung Cảnh Nguyệt càng tốt hơn, hơn nữa tin tưởng Tô Phàm tuyệt đối sẽ không thương tổn người của Nam Cung gia tộc.

Về tới phòng học, Tô Phàm ngồi xuống chỗ ngồi của mình.

Lớp đầu tiên là lớp Anh ngữ, đã thăng cấp làm chủ nhiệm lớp Lục Cầm ôm sách giáo khoa đi đến, cũng không biết là vô tình hay là cố ý, hướng tới Tô Phàm nhìn thoáng qua, khi nhìn đến Tô Phàm quy quy củ củ ngồi ở trên chỗ ngồi, trong nội tâm nâng hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hôm qua Tô Phàm nói có việc đi trước, nàng cũng không để ý, nhưng là khi sáng sớm Tô Phàm cũng không có đi đón nàng, trong lòng thế nhưng có chút hơi mất mát, bất quá càng nhiều hơn chính là lo lắng, chính là nàng cũng không tốt chạy đến trong nhà Tô Phàm hỏi đến tột cùng, đành phải tâm sự nặng nề đi tới trường học, thẳng đến sau khi nhìn đến Tô Phàm, mới yên tâm lại.

Lớp Anh ngữ vừa mới kết thúc, Lục Cầm ôm sách giáo khoa mới vừa đi ra phòng học, Tô Phàm liền đi theo.

"Lục lão sư, ta muốn xin nghỉ hai ngày!" Nếu muốn cùng Tu La đi một chuyến tỉnh An Dương, tự nhiên muốn cần một ít thời gian.

"Xin nghỉ làm cái gì? Trong nhà có việc?" Lục Cầm có chút lo lắng nói.

"Cũng không phải, là trong nhà một cái bằng hữu có việc, cùng hấn trở về nhìn xem?" Tô Phàm gãi gãi cái gáy.

"Bạn gái?" Lục Cầm cười nói.

"Không phải rồi, là một người nam!" Tô Phàm mặt tron trắng, nói như thế nào người cũng là lão sư được không, như thế nào trêu cợt học sinh?

"Được rồi, vậy cho phép ngươi hai ngày, chính mình cẩn thận một chút!" Lục Cầm nhẹ gật đầu, đáp ứng xuống, chính là không biết vì cái gì, tim đập của nàng lại luôn mạc danh tăng tốc, phảng phất có sự tình gì muốn phát sinh.

"Ân, cảm ơn lão sư!" Tô Phàm cảm kích nói.

Đợi đến sau khi Lục Cầm đi, Tô Phàm móc điện thoại ra, trực tiếp bấm số điện thoại Tu La.

"Uy, ta đã xin nghỉ phép, khi nào thì đi?" Tô Phàm húc đầu lại hỏi.

"A? Hội trường, ngươi tính toán cùng đi với ta sao?" Đầu điện thoại bên kia truyền đến tiếng Tu La kinh hô.

"Vô nghĩa, mọi người là huynh đệ, chuyện của ngươi, chính là chuyện của ta, ta đương nhiên muốn đi!" Tô Phàm hừ một tiếng.

"Cảm ơn hội trường, ta đã cùng Báo ca nói xong, tính toán buổi chiều khởi hành!"

"Vậy thì tốt, buổi chiều gặp!" Tô Phàm cúp điện thoại, sau đó một lần nữa đi trở về phòng học, lại không có phát hiện, một con quạ không biết khi nào đứng ở trên nhánh cây phía ngoài...

Quạ đen roi nhánh, đại hung!

*đại hung: điềm xấu

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Tiến về An Dương

Kim Thu tháng mười, ánh mặt trời vàng chói chiếu xuống dưới, ảm áp chiếu vào trên thân thể người, Minh Châu thì, trên đường cái Bắc Đẩu, cổng lớn Bắc Đẩu hội, tầm mười chiếc xe Benz màu đen chỉnh chỉnh tề tề đậu ở chỗ đó, tại đây, đứng trước một số Mercedes, là một chiếc Hummer màu đen.

Thô cuồng Hummer cùng tinh xảo Mercedes cùng một chỗ, hơn nữa thuần một sắc màu đen, lại thêm bên cạnh mấy trăm hắc y nam tử, toàn bộ tình cảnh nhìn qua cực kì chấn động.

"Báo Tử Đầu, hảo hảo dưỡng thương, có chuyện gì không cần hành động thiếu suy nghĩ, chờ chúng ta trở về!" Cổng lớn Bắc Đẩu hội, Tô Phàm mặc một kiện áo soni màu trắng, bên ngoài còn lại là phủ lấy một kiện áo khoác màu đen, trên mặt mang một cái kính râm thực lớn, nhìn qua cực kì lãnh khốc, so với mình tinh điện ảnh còn muốn khốc.

"Phàm ca, ngươi yên tâm đi, ta biết!" Báo Tử Đầu Lâm Báo đan lấy tay phải, nắm chặt hai tay Tô Phàm, Trịnh trọng nói.

"Ân!" Tô Phàm nhẹ gật đầu, lại nhìn một chút A Lý, Thiên Ứng, cùng Lãnh Trường Phong, sau đó xoay người chui vào chiếc Hummer màu đen lệ thuộc Lâm Báo kia, đối với hắn mà nói, trừ bỏ thời điểm đưa xe thích xe thể thao, thích nhất vẫn là loại xe việt dã thô cuồng này.

Long Vương, Tu La, cũng là đi theo hắn chui vào xe Hummer, về phần mặt khác hơn ba mươi tên tiểu đệ lại là trước sau chui vào bên trong chiếc Mercedes phía sau, ở dưới sự dẫn đầu của Hummer, hướng tới phương hướng tỉnh An Dương chạy tới.

Nhìn đoàn xe mệnh mông cuộn cuộn rời đi, Lâm Báo lúc này mới mang theo mọi người trở về Bắc Đẩu hội.

Không có người chú ý tới, ở trên một tòa lầu đối diện Bắc Đẩu hội, ba thân ảnh lẳng lặng đứng ở vị trí cửa sổ, đồng dạng nhìn theo đoàn xe rời đi, bất quá so với biểu tình vui vẻ đưa tiễn của đám người Lâm Báo, trên mặt của bọn hắn rõ ràng toát ra thần sắc u ám.

"Tỉnh An Dương? Ha ha, Tô Phàm này thật đúng là cái trọng nghĩa hảo đại ca a, sự tình của một tiểu đệ, thế nhưng cũng muốn tự mình đi, Tiêu Đăng, ngươi cùng Tu La nhận thức nhiều năm, nhưng biết hắn tại gia tộc còn có một chút chuyện chưa giải quyết hết?" Lúc này, trong đó một người nam tử sắc mặt hơi có vẻ âm trầm nói.

Người này không phải người khác, đúng là nam nhân bị Tô Phàm phế bỏ yếu hại - Âu Dương Minh Tu, ở bên cạnh hắn, còn đứng một nam tử cùng hắn có chút mấy phần tương tự, bất quá so với hắn âm trầm, nam tử bên cạnh rõ ràng nổi giận rất nhiều, đây là đại ca của hắn, người thừa kế Âu Dương gia tộc - Âu Dương Ngạo Tu.

Một người khác, tự nhiên là tên trước đó trốn thoát được - Quý Vương Tiêu Đăng.

"Chưa từng có nghe hắn nhắc qua, bất quá ta biết hắn thật sự là là nhân sĩ tỉnh An Dương!" Tiêu Đăng nói khẽ.

"Không cần suy nghĩ nhiều, bọn họ lần này đích thật là tiến về tỉnh An Dương không thể nghi ngờ, Minh Tu, ta làm ngươi an bài sự tình sắp xếp xong xuôi sao?" Lúc này, Âu Dương Ngạo Tu nhàn nhạt nói.

"Yên tâm đi, đại ca, ta tất cả an bài xong!" Âu Dương Minh Tu trong mắt, hiện lên một mạt âm lãnh.

"Vậy là tốt rồi, chờ Tô Phàm vừa chết, bên này liền động thủ đi, Tiêu Đăng, ngươi nếu là làm xong việc này, lúc này đây, ngươi chính là lão đại Bắc thành!" Âu Dương Ngạo Tu lại hướng Tiêu Đăng nói.

"Cảm ơn Đại công tử!" Tiêu Đăng vẻ mặt mừng rỡ, lão đại Bắc thành, không nghĩ tới chính mình thế nhưng cũng có cơ hội trở thành lão đại Bắc thành.

Nghĩ tới này hết thấy, hắn đã cảm thấy đây đều là nhân họa đắc phúc, nếu không phải là mình cùng Tô Phàm náo loạn mâu thuẫn, lại như thế nào nhận thức Âu Dương gia tộc đồng dạng cùng Tô Phàm kết thù kết oán, nếu không phải Âu Dương gia tộc đề bạt, hắn phía trước lại sao có khả năng gia nhập Bắc Đẩu hội, nếu không phải là bởi vì Tô Phàm bỗng nhiên dẫn người vây giết trở lại, nhất cử hàng phục Lãnh Trường Phong, hoàn toàn chọc giận Âu Dương gia, chính mình lại sao có cơ hội trở thành lão đại Bắc thành.

Hiện giờ Tô Phàm mang theo Long Vương cùng Tu La rời đi, Bắc Đẩu hội chỉ còn lại một cái nửa tàn tật Lâm Báo, cùng một cái hoàn toàn không có ý chí chiến đấu Lãnh Trường Phong, muốn xử lý bọn họ, còn không phải sự tình dễ dàng sao.

Phải biết, hiện tại phía dưới Bắc Đẩu hội chính là có rất nhiều tiểu đệ căn bản không phục Lâm Báo, đối với Lãnh Trường Phong cũng cực kì thất vọng, chỉ cần chuyện này làm xong, chính mình hoàn toàn chừng không Bắc Đẩu hội dễ như trở bàn tay, đến lúc đó, chính mình là chủ nhân của Bắc thành!

"Trước không cần cảm ơn, chờ thời điểm ngươi ngồi lên vị trí đó lại cảm ơn đi!" Âu Dương Ngạo Tu lạnh lùng nói.

"Đại công tử yên tâm, nhất định sẽ không làm ngài thất vọng!" Tiêu Đăng trang nghiêm nói.

"Ân, ta tin tưởng ngươi có năng lực như vậy, sau khi chuyện thành công, ngươi sẽ được đến ích lợi ngươi vĩnh viễn không nghĩ đến!" Âu Dương Ngạo Tu trong mắt hiện lên nóng rực hàn mang.

Lúc này đây, Tô Phàm xuất hiện, là thật sự làm Âu Dương gia tộc nổi giận, Bắc Đẩu hội, nguyên bản tuy rằng không tính là thế lực của Âu Dương gia tộc, nhưng nói như thế nào cũng coi như cùng Âu Dương gia kết minh hữu, tuy nhiên lại bị Tô Phàm khống chế, cái này làm cho hắn làm sao có thể thừa nhận? Vừa lúc nhân cơ hội này nhất cử lưỡng đắc Bắc Đẩu hội, có vũ lực của Bắc Đẩu hội làm hậu thuẫn, thế lực Âu Dương gia tộc ở Minh Châu thị cũng sẽ tăng trưởng, ít nhất trên đường rất nhiều sự tình, xử lý liền dễ dàng hơn.

Ít nhất không lại hoàn toàn dựa vào Quân gia.

"Cảm ơn Đại công tử!" Tiêu Đẳng lại một lần nữa nói lời cảm tạ.

"Đi thôi!" Âu Dương Ngao Tu không nói thêm gì nữa, nhẹ giọng nói một câu, xoay người liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Tỉnh An Dương cách Minh Châu thị khoảng cách có chừng năm sáu trăm cây số, bất quá bởi vì có rất nhiều đường núi, trước kia đường cao tốc chưa tu sửa, muốn từ tỉnh An Dương đến Minh Châu thị ít nhất cũng muốn hơn một ngày thời gian, từ sau khi đường cao tốc tu sửa, đường xe nhanh một chút năm, sáu tiếng liền đến.

Hơn ba giờ chiều, một đoàn người Tô Phàm đã chạy được hơn một nửa lộ trình, lúc này, đã đi tới khu vực vùng ven tỉnh Giang Nam, tiếp qua hơn một giờ, liền có thể tiến vào cảnh nội tỉnh An Dương, nhưng lại tại lúc này, giao lộ phía trước, lại xuất hiện tắc nghẽn, vừa nhìn phía trước, lúc này mới phát hiện một chiếc xe vận tải cỡ lớn ngã ngựa trên mặt đất, chặn đường đi.

Cũng may cao tốc này ngày thường số lượng xe chạy cũng không lớn, trừ bỏ một đoàn người Tô Phàm, phía trước chỉ có vụn vặt lẻ tẻ bảy tám chiếc xe ngăn ở nơi đó, tài xế xe vận tải đã nhảy xuống dưới, ở kia gọi điện thoại, có thể là đang gọi hỗ trợ, cũng có một ít tài xế khác từ trên xe đi xuống, thỉnh thoảng hướng tới đoàn xe của đám người Tô Phàm nhìn lên liếc mắt một cái, tựa hồ đối với này một loạt đoàn xe thuần sắc màu đen rất là kinh ngạc.

"Muốn hay không đi xuống xem một chút?" Bên trên xe Hummer, Tu La ngồi ở phía sau mở miệng nói.

"Không cần!" Tô Phàm lắc lắc đầu, không biết vì cái gì, hần ần ần cảm thấy phía trước những người kia có chút không đúng, tuy nói đoàn xe của mình khoa trương một chút, chính là cũng không cần vẫn luôn nhìn chằm chằm a?

Hơn nữa con đường này cực kì bằng phẳng, lại không có nhiều xe cộ, chiếc xe vận tải kia như thế nào sẽ lật đến trên mặt đất?

Còn có tên tài xế xe vận tải kia, tuy rằng đang gọi điện thoại, chính là trên mặt của hắn cũng không có quá nhiều vẻ lo lắng, ngược lại đang đợi cái gì? Này hết thấy đều quá mức quỷ dị.

"Àm!" Liền ở ngay lúc này, đằng sau truyền đến một tiếng vang thật lớn, sau đó Tô Phàm liền nhìn đến người phía trước hướng tới hai bên chạy tới, vừa nhìn kính chiếu hậu, trông mất thiếu chút nữa tông ra tới...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Tai nạn giao thông liên hoàn

Chỉ nhìn đến một chiếc xe vận tải to lớn tốc độ cao nhất hướng phía này đâm tới, một chiếc xe Mercedes dừng ở phía sau đã bị đâm đến nát như, xe vận tải to lớn liền như vậy ụn chiếc Mercedes kia tiếp tục hướng phía trước lao tới, lại đem một chiếc Mercedes đâm bay, vẫn còn tiếp tục hướng phía trước chạy như điên, căn bản không có ý định phanh lại, kia mục tiêu đúng là xe Hummer chính mình đang ngồi.

"Xuống xe!" Một chân đá vàng cửa xe, Tô Phàm trực tiếp nhào đi ra ngoài.

Long Vương trong mắt hiện lên một mặt thống khổ, bất quá cũng là nhanh chóng xông ra ngoài, Tu La tốc độ đồng dạng không chậm, trực tiếp vọt ra ngoài, ba người thân thể vừa mới từ bên trong xe Hummer nhảy ra, chiếc xe vận tải to lớn kia đã ụn hai chiếc Mercedes đâm tới, một đầu đâm vào phần đuôi xe Hummer, lực đâm thật lớn đâm đến xe Hummer hướng phía trước trượt tới, lại đem một chiếc xe khác đâm đến nát như, cuối cùng trực tiếp ụn sát tới ở chiếc xe vận tải ở đằng trước kia, tăng thêm xe Hummer, ít nhất hơn năm chiếc xe bị hai chiếc xe vận tải to lớn đè ép ở giữa, thân xe hoàn toàn biến hình, quả thực vô cùng thảm.

Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến bên trong Mercedes, máu đỏ tươi thấm thấu ra ngoài, trong xe, các thành viên Bắc Đẩu hội, thân thể sớm bị nghiền thành thịt vụn.

Tô Phàm hai mắt trong chớp mắt trở nên đỏ bừng một mảnh, ả? Là ai an bài trận này cướp giết tàn bạo ở trên quốc lộ?

Còn có ai tiết lộ hành tung của nhóm người mình?

Trừ bỏ người có thân phận cao cấp ở Bắc Đẩu hội, những người khác căn bản không biết đích đến của chuyến này, chẳng lẽ là Lãnh Trưởng Phong?

Vẫn là nói, đây chỉ là một hồi trùng hợp tai nạn xe cộ?

Vô số cái ý niệm từ trong đầu Tô Phàm hiện lên, cặp mắt của hắn càng là nhìn về phía vị trí điều khiển xe vận tải, muốn nhìn một chút tài xế lái xe kia rốt cuộc là ai, một luồng khí lạnh không tên nhưng từ sau lưng đánh úp lại.

Không có bất luận cái gì do dự, Tô Phàm tốc độ cao nhất hướng phía trước đánh tới, một viên đạn cơ hồ là sát da đầu của hắn mà qua.

Tay súng bắn tia?

Ý niệm như vậy nháy mắt xuất hiện ở trong đầu Tô Phàm.

"Hướng ba giờ, ta đi xử lý hắn!" Sau lưng truyền đến thanh âm của Long Vương.

Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Long Vương đã thoát ra đường cao tốc, hướng tới ngọn núi bên trái quốc lộ chạy đi.

Mấy cái lác mình, đã nhào vào trong bụi cỏ, về phần Tu La cùng số ít thành viên Bắc Đẩu hội may mắn sống sót, lại là nhanh chóng vây quanh lại đây, đem Tô Phàm một mực vây ở giữa.

Này rõ ràng là một hồi an bài tỉ mỉ ám sát, trên mặt mọi người đều lộ ra mờ mịt nghi hoặc kinh giận chỉ sắc, rốt cuộc là ai an bài này hết thấy?

Thế nhưng bỏ được tiền vốn lớn như vậy?

Cửa xe vận tải chỗ vị trí điều khiển bị đá văng, sau đó liền nhìn đến một người hán tử to lớn đáng người hơn hai mét hai từ trên xe nhảy xuống, tài xế xe vận tải trước đó gọi điện thoại bao gồm một ít mặt khác tài xế che chắn, cũng là một đám vây quanh lại đây, trong tay của bọn hắn, vậy mà đều ôm theo một phen đường đao dài ba thước.

Những người này, thế nhưng toàn bộ tụ tập, xem quy mô kia, ước chừng có hơn bốn mươi người.

Trên mặt của mỗi một người đều lộ ra vẻ dữ tợn, những người này rõ ràng không có đem mạng người để ở trong lòng, mỗi một cái đều là kẻ liều mạng.

Rốt cuộc là ai bỏ ra tiền vốn lớn như vậy, mời tới nhiều kẻ liều mạng như vậy?

Đường cao tốc tai nạn giao thông liên hoàn, lại thêm một hồi liều mạng, sẽ tạo thành bao lớn ảnh hưởng, chẳng lẽ người an bài này hết thấy hoàn toàn không cố kỵ sao?

Tô Phàm ánh mắt hít lại, nhìn về phía mọi người đang nghênh diện đi tới.

Thành viên Bắc Đẩu hội cũng nhanh chóng tụ tập ở trước người Tô Phàm, đem hắn bao quanh vây lại, Tu La càng là một bước hướng phía trước bước ra, chắn ở trước mặt Tô Phàm.

Đối phương còn có một tay súng bắn tia, ở trước khi Long Vương giải quyết tay súng bắn tia kia, nhất định phải bảo vệ tốt Tô Phàm.

Nhưng là bọn họ mang theo người vốn dĩ không nhiều, có mười mấy người bị chết tại bên trong Mercedes, hiện giờ dư lại bất quá hơn hai mươi người, hơn hai mươi người, đối mặt hơn bốn mươi người, chênh lệch này cũng quá lớn rồi, bất quá không có ai trong mắt lộ ra nửa điểm sợ hãi, bọn họ tuy rằng là thành viên Bắc Đẩu hội, nhưng tuyệt đại đa số đều là lúc trước đi theo Lâm Báo, từ Hắc Báo bang lại đây, đối với Lâm Báo cực kì trung thành, cũng hiểu rõ địa vị của Tô Phàm.

Cho dù là chết, bọn họ cũng muốn bảo vệ tốt Tô Phàm.

Tu La cũng là vẻ mặt ngưng trọng, nhìn đối phương ở dưới sự dẫn đầu của tên cự hán kia đã đi tới, liền muốn tiến lên đối phó tên cự hán cường tráng nhất kia, lại bị Tô Phàm một phen giữ chặt.

"Người không phải là đối thủ của hắn!" Tên cự hán kia có một trương mặt chữ quốc, người mặc một kiện áo ba lỗ màu trắng, trong tay ôm theo một cây côn sắt dài hai mét, vừa thấy cũng không phải là nhân vật đơn giản, đặc biệt là ở vừa rồi loại kia mãnh liệt va chạm, thế nhưng không có nửa điểm tổn thương, cái này càng không thể coi khinh.

Tu La tuy rằng lợi hại, nhưng so với người như vậy mà nói, lại kém một ít.

"Chính là..." Tu La muốn nói cái gì, lời nói vừa mới mở miệng, đã bị Tô Phàm đánh gãy.

"Yên tâm đi, Long Vương đã đi, tay súng bắn tia kia không thương tổn được ta, hảo hảo trợ giúp các huynh đệ!"

"Hảo!" Tu La dùng sức gật gật đầu.

Liên như vậy khoảnh khắc thời gian, đối phương đã lao đến, Tô Phàm vẩy bàn tay lớn một cái, mọi người cũng là hướng thẳng đến đám người này phóng đi.

"Ầm!" Bọn họ vừa mới khẽ động, súng ngắm lại một lần nữa vang lên, một người thành viên Bắc Đẩu hội lập tức bị nổ đầu, chính là những người khác không có nửa điểm do dự, ngược lại tăng nhanh tốc độ xông về phía mọi người, bọn họ đều hiểu, chỉ có lâm vào bên trong hỗn chiến, mới không có khả năng trở thành bia ngắm của tay súng bắn tỉa.

Tô Phàm càng là trước tiên vọt ra ngoài, tay súng bắn tỉa ở trên đỉnh núi, một khi giằng co nữa, thua thiệt là bọn họ, nhất định phải nhanh chóng giải quyết chiến đấu.

Đặc biệt là tên cự hán cầm trong tay côn sắt kia, chỉ có xử lý hắn, mới có thể trợ giúp huynh đệ trong hội.

Mất thấy đám người Tô Phàm trực tiếp xông tới, tên cự hán cầm trong tay côn sắt khoe miệng hiện ra một mặt nụ cười lạnh như băng, hai tay nắm lên côn sắt liền hướng phía trước phóng đi.

Ở cách Tô Phàm còn có ba mét, hắn đã hai tay giơ cao côn sắt, tốc độ cao nhất hướng tới Tô Phàm đập xuống giữa đầu.

Liên như vậy khoảnh khắc thời gian, Tô Phàm bỗng nhiên gia tốc, thân mình dường như một đạo mũi tên thoát khỏi dây cung, nháy mắt vượt đến trước người cự hán, sau đó một quyền đánh vào bụng nhỏ cự hán, lực lượng nháy mắt bộc phát, dù là cự hán thân hình cao lớn, cũng bị một quyền này của Tô Phàm đánh cho toàn bộ bay ra ngoài...

"Ầm!" một tiếng, thân thể cự hán trực tiếp đánh vào trên một chiếc xe phía sau, thế nhưng đem nửa cái thân xe đều đâm đến lồm đi xuống, toàn bộ thân mình đều thiếu chút nữa kẹt tại bên trong.

Mà Tô Phàm căn bản không có cho hắn cơ hội đứng dậy, vừa ra tay chính là mưa rền gió dữ, chân sau dùng sức đạp một cái, thân thể lại một lần nữa nhào tới trước người cự hán, một tay bắt lấy cổ cự hán, thanh âm băng lãnh từ trong miệng truyền ra: "Nói, ai phái ngươi tới!"

Cự hán căn bản không có phản ứng lời Tô Phàm, trong mắt ngược lại hiện lên một mặt hung mang, đột nhiên giơ quả đầu lên, liền hướng đầu Tô Phàm đập tới...

- - - - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Liên hoàn cục?

Mất thấy đối phương bị chính mình chế trụ thế nhưng hoàn toàn làm lơ, còn dám xuống tay nặng như vậy, Tô Phàm hiện lên một mặt sát khí, đặc biệt là nghĩ tới vài tên thành viên Bắc Đẩu hội chết thảm kia, thật lâu không có giết người Tô Phàm hoàn toàn nổi giận, chế trụ cổ tay cự hán dùng sức vặn một cái, liền nghe được "Răng rắc" một tiếng giòn vang, con mắt của cự hán đảo một vòng, liền như vậy hoàn toàn mất đi sinh mệnh, mà cái nắm đấm chém ra kia, cũng bị Tô Phàm dễ dàng bắt lấy.

Nhìn đến cự hán hoàn toàn mất đi sinh mệnh, Tô Phàm trong mắt một trận nghi hoặc, hắn rất là khó hiểu, người này vì cái gì thà chết cũng muốn công kích hắn? Rốt cuộc, người phải ra hắn cho hắn lợi ích lớn bao nhiêu? Làm hắn liên mệnh cũng không để ý?

Bất quá hiện tại hiển nhiên không phải lúc cân nhắc những thứ này, chính mình còn có huynh đệ bị nhóm người này vây công, Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến thành viên Bắc Đẩu hội chiếm cứ lấy tuyệt đối thế yếu, ngay cả Tu La, cũng bị một người nam tử mặc trang phục màu đen đánh cho liên tục lui về phía sau, không hề có lực đánh trả.

Đây mới là một người cao thủ chân chính?

Tô Phàm đồng tử co rút lại, hiển nhiên không nghĩ tới tên cự hán nhìn như cường tráng này chỉ là một cái ngưi trang, một cái ngưi trang hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Liên ở ngay lúc này, Tu La bị một quyền của đối thủ đánh bay ra ngoài, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

Tô Phàm không còn có bất luận cái gì do dự, nắm lấy côn sắt của tên cự hán kia, liền hướng đám người đánh tới.

Mất thấy Tô Phàm chạy vội tới, liền có hai tên hắc y nhân không biết sống chết ôm theo đường đao vọt tới, Tô Phàm không còn có ý định nương tay, trong tay trường côn vung lên, một phen nện ở hông bên trái, trực tiếp đem người nọ quét bay ra ngoài, vừa lúc đụng phải đồng bọn của hắn, sau đó Tô Phàm vừa sai bước đi qua, đối với một người hắc y nhân đang ở chém giết thành viên Bắc Đẩu hội chính là một cơn đập tới.

Một côn nện ở phần lưng của người nọ, lập tức liền nghe được thanh âm xương cốt đứt gãy, tên hắc y nhân kia cũng bị nện đến lập tức nằm sấp xuống, sau đó Tô Phàm trường côn quét qua, một người hắc y nhân muốn đánh lên hắn cũng bị quét bay ra ngoài, ngay sau đó Tô Phàm một côn kéo về, trở tay nện ở bả vai một người khác, đồng dạng đem xương vai người nọ nện đến đập nát.

Liền như vậy thời gian mấy hơi thở, đã có vài người ngã xuống dưới trường côn của Tô Phàm, sau đó Tô Phàm dùng tốc độ cao nhất hướng tới tên nam tử mặc kính trang kia đánh tới.

Tên hắc y nhân kia quay đầu hướng tới Tô Phàm nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hai hàng hàm răng trắng nõn, sau đó cũng mặc kệ Tu La ngã trên mặt đất, xoay người liền hướng một bên quốc lộ chạy đi, một cái hô hấp thời gian, đã vượt rào cản, biến mất ở trong bụi cỏ.

Tô Phàm cả người đều ngẩn người, gia hỏa này là ai? Vì cái gì vừa nhìn thấy chính mình hướng hắn tiến công liền chạy?

Lúc này, bên tai lại một lần nữa truyền đến thanh âm gào thán của các thành viên Bắc Đẩu hội, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến lại một người thành viên Bắc Đẩu hội ngã xuống dưới đao của đối phương, Tô Phàm bất chấp truy kích tên hắc y nhân kia, xoay người nhào về phía địch nhân khác.

Côn sắt trong tay không ngừng chém ra, phàm là hắc y nhân tới gần Tô Phàm toàn bộ bị tạp bay đi ra ngoài, phàm là người bay ra ngoài, hoặc là tay gãy, hoặc là chân gãy, hoặc là xương vai vỡ vụn, không ai có thể ngăn cản một côn của Tô Phàm.

Liền tục chém ra hơn hai mươi côn, bọn kẻ liều mạng này rốt cục bị Tô Phàm toàn bộ đập té ngã trên mặt đất, không có một cái nào có thể đứng lên, nhưng Tô Phàm cũng là một đến quá sức, về phần thành viên Bắc Đẩu hội, hiện giờ còn có thể đứng, còn có không đến năm người, hơn nữa năm người này trên người cũng là vết thương chồng chất.

Ngay cả Tu La, cũng là khóe môi treo lên vết máu, lưng lay đi tới bên người Tô Phàm.

"Hội trưởng..." Tu La trong mắt tràn ngập vẻ áy náy, nếu không phải là vì chuyện của hắn, như thế nào gặp được mai phục như vậy, liền muốn hướng Tô Phàm xin lỗi, lại bị Tô Phàm duỗi tay ngăn lại, ánh mắt Tô Phàm đã nhìn về phía phương hướng bọn họ lúc đến.

Tu La cũng quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến hai chiếc xe cảnh sát gào thét lên chạy vội tới, trực tiếp dừng ở cách đó không xa, sau đó liền nhìn đến bảy tám danh thủ cảnh sát cầm súng ống từ trên xe nhảy xuống.

"Phàm ca, cảnh sát!" Một người thành viên Bắc Đẩu hội có chút khẩn trương nói, rốt cuộc, bọn họ đều không thể nào sạch sẽ, huống chi hiện trường còn phát sinh sự kiện sống mái với nhau lớn như vậy.

Hơn nữa còn nhào ra mạng người, tuy rằng bọn họ là thuộc về phòng vệ chính đáng, nhưng người nào dám cam đoan những cảnh sát này sẽ tin tưởng bọn hắn giải thích?

"Ta biết!" Tô Phàm cũng không nghĩ tới những cảnh sát này tới nhanh như vậy, hơn nữa như vậy đúng thời điểm, ần ần cảm thấy có chút không đúng, bắt quá hiện tại liền tính muốn chạy cũng không kịp rồi.

"Cảnh sát đồng chí, chúng ta..." Tô Phàm một bên giơ hai tay lên, một bên hướng phía trước đi đến, muốn trước giải thích chút gì đó, ít nhất không thể cho những cảnh sát này tạo thành hiểu lầm, ai biết hắn vừa mới nói một nửa, liền nghe được thanh âm vang lên của một người thành viên Bắc Đẩu hội.

"Phàm ca, cẩn thận..." Tô Phàm còn không có phục hồi tinh thần lại, thân thể tên tiểu đệ kia đã bị toàn bộ đánh bay đi ra ngoài, sau đó liền nghe được một tiếng súng vang, tên tiểu đệ bị đánh bay kia, ngực tuôn ra một đoàn huyết hoa.

"A Định!" Trong miệng Tô Phàm phát ra một tiếng thét kinh hãi, lại quay đầu nhìn lại, phát hiện những cảnh sát kia đã không chút do dự nâng lên súng ống, đối với bọn họ liền trực tiếp bóp lấy cò súng.

"Phanh phanh phanh..." Lại là một trận súng vang lên, lại có hai tên thành viên Bắc Đẩu hội căn bản không kịp tránh né, liền như vậy ngã xuống dưới tiếng súng.

"Đi, bọn họ là giả mạo!" Vừa đến đã nổ súng, liền cơ bản nhất kêu gọi đầu hàng đều không có, đây tuyệt đối không thể nào là chân chính cảnh sát, hơn nữa cảnh sát, liền tính là cảnh sát hình sự, cũng không có khả năng phân phối trang bị súng mini tự động như vậy, này rõ ràng là tên côn đồ giả mạo cảnh sát, bọn họ mới là phía sau màn độc thủ, chân chính sát chiêu.

Một tiếng thét kinh hãi, Tô Phàm liền tục lộn mấy vòng, đã vọt tới vùng ven quốc lộ, nhiều năm vất vả huấn luyện, tôi luyện hắn cường đại thể năng, chẳng sợ chiến đấu lâu như vậy, như cũ một cái xoay người, nhào vào trong bụi cỏ bên cạnh quốc lộ.

"Toàn bộ giết!" Bên tai Tô Phàm truyền đến thanh âm băng lãnh, sau đó liền nhìn đến những người mặc chế phục "Cảnh sát" này giơ lên súng tự động hướng tới người ngã trên mặt đất vọt qua, bất quá cũng không có truyền đến tiếng súng, mà là nhìn đến bọn họ đeo lên bao tay trắng nhét đao trên mặt đất, đối với đám người bị chính mình đập té ngã trên mặt đất chính là một trận cuồng chém, tiếng kêu thê thảm tuyệt vọng vang lên, có thành viên Bắc Đẩu hội, có những hắc y nhân công kích chính mình, chính là bất kể là ai, Tô Phàm đã bất chấp này đó, đơn giản là ít nhất ba tên cảnh sát vọt tới ven đường, đối với chính mình chính là một trận bắn phá liên tục.

Nếu không phải từ nhỏ đến lớn khắc khổ huấn luyện, Tô Phàm sớm đã chết tại phía dưới loạn súng, mượn nhờ lùm cây che dấu, Tô Phàm nhanh chóng hướng tới trong rừng cây vọt tới, hắn giờ phút này chỉ hi vọng Tu La có thể trốn ra được...

"Báo cáo, nhân vật mục tiêu đã chạy!" Khi Tô Phàm trốn vào trong rừng cây, ẩn ẩn nghe được thanh âm như vậy.

"Khốn khiếp, trước mặt kẻ, cảnh sát nhanh đến, tốc độ quét dọn chiến trường, phạm là người bị súng giết toàn bộ mang đi, không nên để lại bất luận cái gì dấu vết chúng ta đã tới!"

"Vâng!" Một đám người được huấn luyện có tố chất bắt đầu rửa sạch chiến trường, liền vỏ đạn rơi xuống đất, cũng bị nhặt lên...

*cự hán: tên hán tử to lớn

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Chân chính sát thủ

Tô Phàm tâm một mảnh lạnh lẽo!

Bọn họ không phải cảnh sát, chính là bọn họ lại là một đám quân nhân huấn luyện có tố chất, chỉ có quân nhân mới có tố chất chiến đấu cao như vậy!

Là quân nhân xuất ngũ? Là lính đánh thuê? Vẫn là thuộc về bộ đội chân chính quân nhân?

Nếu là cái sau, như vậy...

Tô Phàm đã không dám nghĩ tới, nếu thật sự là như thế, chẳng phải là lúc này đây có quân đội tham dự ở bên trong?

Không có khả năng, không có người nào dám mạo hiểm lớn như vậy tự mình điều động người của quân đội ra tới tập kích chính mình, những người này rất có thể là một đám quân nhân xuất ngũ tạo thành lính đánh thuê.

Chỉ là, một đám lính đánh thuê huấn luyện có tố chất này, tiền thuê tuyệt đối sẽ không thấp, ai sẽ trả giá lớn như vậy đại giới?

Nam Cung Cảnh Nguyệt? Âu Dương Minh Tu? Vẫn là...

Nghĩ tới sắc mặt người nào đó ở Kinh Thành, Tô Phàm tâm càng ngày càng lạnh...

Thân mình không ngừng hướng tới chỗ sâu trong rừng cây chạy đi, hắn không dám đảm bảo đối phương còn có hay không chuẩn bị chiêu sau, nếu như đối phương còn an bài những người khác ở, hắn thực sự không dám bảo đảm chính mình có thể sống sót.

Rốt cuộc, trên người hắn không có bất luận cái trang bị gì, Long Vương cũng không ở bên cạnh mình, nếu là gặp gỡ một đám người cầm súng, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ.

Còn có tên hắc y nhân đào tẩu kia, người có thể dễ dàng đánh bay Tu La, thân thủ tuyệt không đơn giản, nếu là gặp gỡ hắn, tránh không được lại là một trận ác đấu, thương thế của hắn đến bây giờ đều không có hoàn toàn khôi phục, đối phó người bình thường còn chưa tính, thật cùng cao thủ như vậy quyết đấu, thật sự là thắng bại khó liệu.

Tô Phàm chưa từng có một khắc giống hiện tại như vậy bất lực.

Chính mình thế nhưng quá chủ quan, nếu là chính mình chuẩn bị đầy đủ một chút, tùy tiện mang hai ba cái trong đám người Long Nhất, cũng sẽ không chật vật như thế.

Chỉ là, rốt cuộc là ai bán đứng chính mình? Chẳng lẽ thật sự chính là Lãnh Trường Phong?

Liền ở ngay lúc này, phía trước truyền đến tiếng bước chân, Tô Phàm lỗ tai dựng lên, bắt quá rất nhanh, hắn liền thấy người tới, đúng là Long Vương.

"Long Vương!" Tô Phàm nhẹ giọng hô một tiếng.

"Tô Phàm? Đã xảy ra chuyện gì? Ta nghe được tiếng súng?" Long Vương hai tay trống trơn, bắt quá xem thần sắc của hắn, tay súng bắn tía kia hẳn là bị xử lý.

"Tôi một đám huấn luyện có tố chất giả cảnh sát, trực tiếp đối với chúng ta khai hỏa, các huynh đệ..." Sau khi nói đến đây, Tô Phàm đã nói không được, từ tình huống vừa rồi đến xem, sợ là trừ hắn ra, những người khác toàn bộ đã chết.

"Tu La đâu?" Long Vương vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới gặp được phục kích như vậy.

"Tu La..." Nhắc tới Tu La, Tô Phàm sắc mặt càng là âm trầm không ánh sáng, sợ là hấn hiện tại cũng..

"Ta ở đây..." Liền ở Tô Phàm đều cho rằng Tu La hấn phải chết, lại truyền đến thanh âm Tu La, sau đó liền nhìn đến sắc mặt Tu La hơi có vẻ tái nhợt từ trong rừng cây đi ra.

"Tu La, ngươi không có việc gì thật tốt quá!" Nhìn đến Tu La thể nhưng cũng trốn thoát, Tô Phàm sắc mặt vui vẻ.

"Hội trường, lúc này đây đều tại ta, nếu không phải ta..." Tu La trên mặt tràn ngập áy náy, lúc này đây nếu không phải là vì hấn, tại sao có thể có chuyện như vậy, bất quá hấn vừa mới nói ra, đã bị Tô Phàm đánh gãy.

"Hiện tại không phải nói này đó, chúng ta nhất định phải lập tức trở về Minh Châu, ta lo lắng có biến!"

"Ân!" Tu La cùng Long Vương đồng thời gật đầu, hiện tại lúc này xác thực nên lập tức trở về Minh Châu thị.

Ba người không có bất luận cái gì do dự, trực tiếp theo sau lưng Tô Phàm liền đi đến núi bên kia, trước thoát đi vùng này, lại nghĩ biện pháp trở về Minh Châu thị.

Nhưng là bọn họ đi không bao lâu, liền nhìn đến một bóng người đứng ở phía trước, ngăn cản đường đi của bọn hấn.

Đúng là tên nam tử đánh bị thương Tu La, hấn ăn mặc trang phục màu đen, khi lại một lần nữa nhìn đến hấn, Tô Phàm lúc này mới phát hiện, hấn thể nhưng so với chính mình tưởng tượng còn muốn cường tráng.

"Ha ha, Phàm thiếu gia, thật không nghĩ tới ngài mệnh lớn như vậy, hỏa lực mãnh liệt như vậy, đều không có để cho ngài mất mạng?" Nhìn đến ba người Tô Phàm, trên mặt hắc y nhân hiện ra một mặt tươi cười không biết là châm chọc, vẫn là tán thưởng.

"Là ngươi an bài?" Tô Phàm sắc mặt một trận băng lãnh, nhìn bốn phía, xác định chỉ có một người này sau hơi hơi yên lòng, hấn tuy rằng lợi hại, nhưng bên này có chính mình cùng Long Vương ở, cho dù hấn có sủng trong người, hao tổn lực quá lớn, nhưng đánh bại hấn cũng không khó khăn lắm.

"Đương nhiên không phải, ta nếu là có năng lực an bài này hết thảy, còn cần ở chỗ này chờ ngươi sao? Vừa rồi bất quá là tham gia náo nhiệt mà thôi!" Hắc y nam tử nhàn nhạt cười cười.

Tô Phàm sửng sốt, rõ ràng không nghĩ tới hấn cùng những người trước đó không phải cùng một bọn.

Đối với lời của đối phương, hấn vẫn tin tưởng, rốt cuộc, dưới tình huống như vậy, hấn lừa gạt mình không có bất luận cái gì ý nghĩa.

"Ha ha, tự giới thiệu mình một chút, Hồ Vương, phụng mệnh tại đây lấy tính mạng của ngươi!" Nhìn đến Tô Phàm sửng sốt, hắc y nam tử nhàn nhạt cười cười, sau đó hướng tới Tô Phàm thực hiện một cái lễ cúi đầu rất thân sĩ.

"Lấy tính mạng của ta? Chỉ bằng ngươi?" Nhìn đến đối phương như thế đạm nhiên đứng ở nơi đó, Tô Phàm ần ần cảm thấy không thích hợp, nhưng lại không biết chỗ nào không thích hợp.

"Ha ha, ta biết Phàm thiếu gia là cao thủ, nhưng bằng vào ta một người lực lượng tự nhiên rất khó lấy đi tính mạng của ngươi, bất quá, ta cũng không phải một người tới!" Hồ Vương cười khẽ một tiếng.

"Ân" Tô Phàm sửng sốt, chẳng lẽ phụ cận còn có người mai phục?

"Long Vương, ngươi còn chưa động thủ, chờ đến khi nào?" Liền ở ngay lúc này, Hồ Vương lại bỗng nhiên quát to một tiếng.

Ở thời điểm Hồ Vương xuất hiện, Long Vương sắc mặt liền biến đổi, hiện giờ càng là một trận thành linh biến đổi.

Tô Phàm cũng là đột nhiên quay đầu nhìn về phía Long Vương, khi nhìn đến Long Vương biến sắc, trên mặt lộ ra bộ dáng cực độ khiếp sợ.

Hấn đã sớm biết thân phận của Long Vương không đơn giản, nhưng hấn biết Long Vương là một cái người quang minh lỗi lạc, liền tính hấn thật muốn giết chính mình, cũng hấn là sẽ quang minh chính đại cùng chính mình đấu một trận chiến, chính là hấn thể nhưng cùng người này là một bọn sao?

Chẳng lẽ bán đứng hành tung nhóm người mình cũng là hấn?

Liền như vậy nháy mắt thời gian, sau lưng Tô Phàm lại một lần nữa truyền đến một trận hàn ý, cái loại này đến từ thời khắc sinh tử bản năng làm Tô Phàm tốc độ cao nhất hướng tới phía trước vượt đi, chính là vẫn như cũ cảm giác được bờ vai của mình đau xót, khi hấn cấp tốc xoay người quét chân hướng về sau đá tới, lại phát hiện thân ảnh Tu La đã hướng về sau lui một bước, mà trong tay của hấn, đang cầm một nhánh loan đao màu đen, đúng là cái thanh loan đao kia, quệt làm bị thương bờ vai của mình, nếu không phải chính mình phản ứng rất nhanh, sợ là toàn bộ cánh tay đều bị tháo xuống dưới.

"Tu La, ngươi..." Tô Phàm đã chấn kinh không biết nói cái gì, Long Vương phản ứng đã xác nhận hấn cùng Hồ Vương là cùng một bọn, Long Vương phản bội đã để hấn tổn thương tới rồi ở sâu trong nội tâm, chính là hiện tại, liền Tu La cũng phản bội hấn, hoặc là nói, liền Tu La cùng bọn hấn cũng là cùng một bọn, kết quả như vậy làm hấn thực sự không biết nói cái gì?

Lần này tiến về tỉnh An Dương là vì Tu La báo thù, như vậy hiện tại hấn cũng sau lưng cho một đao, này hết thầy dễ dàng giải thích, cái này căn bản là vì chính mình bày ra một cái tử cục...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Một trong mười hai Chiến Vương - Tu La Vương

Tướng tượng đến kết quả như vậy, Tô Phàm tâm một mảnh băng lãnh, mặc kệ là Tu La, vẫn là Long Vương, hấn đều một lòng đem bọn hấn làm huynh đệ đối đãi, chính là hiện giờ, cái huynh đệ chính mình tin nhiệm này, lại liên thủ bày ra một cái tử cục như vậy, bọn họ vì cái gì muốn giết chính mình?

"Hội trường, ta tự giới thiệu một chút, Thiên Thần Thánh Minh một trong mười hai Chiến Vương - Tu La Vương!" Nhìn đến trên mặt Tô Phàm tràn đầy khiếp sợ, Tu La cũng là thần sắc trang nghiêm hướng tới hấn thực hiện một cái lễ cúi đầu thân sĩ, sau đó nhàn nhạt mở miệng nói.

"Người chính là Tu La Vương?" Tô Phàm còn không từ trong giật mình hồi phục, một bên Long Vương đã kinh hô.

Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Long Vương cũng là vẻ mặt khiếp sợ, tựa hồ hấn cũng không biết thân phận chân chính của Tu La.

"Thật có lỗi, Long Vương, không có mệnh lệnh của Minh Hoàng, ta không thể tiết lộ thân phận của ta cho bất kỳ ai, thậm chí nếu không phải lúc này đây mệnh lệnh, ta cũng không biết người cũng là một trong mười hai Chiến Vương!" Tu La mang theo áy náy hướng tới Long Vương nói.

"Ha ha, Long Vương, việc này Tu La nói không sai, nếu không phải lúc này đây nhiệm vụ, ta cũng không biết Tu La vẫn luôn ở bên cạnh người sẽ là một trong mười hai Chiến Vương, bất quá lúc này đây, tất cả mọi người nhận thức, hiện tại, Phàm thiếu gia, người cảm thấy người còn có phần thắng sao?" Hồ Vương cũng là khẽ cười nói, cuối cùng lại đem ánh mắt hướng về phía Tô Phàm.

Không chỉ có hấn, Long Vương cùng Tu La cũng đồng thời nhìn về phía Tô Phàm, chỉ là trong mắt Tu La bình tĩnh như nước, trong mắt Long Vương lại tràn ngập áy náy.

Tô Phàm là như thế tin nhiệm chính mình, nhưng là chính mình đâu? Chính mình đối với hấn lại làm cái gì?

Thực lực của hấn tuy rằng cường đại, nhưng trước đó thương thế chưa lành, vừa rồi lại trải qua chiến đấu như thế, liền tính chính mình không xuất thủ, cũng không thể nào là đối thủ của Hồ Vương cùng Tu La Vương.

Tu La nếu là một trong mười hai Chiến Vương, như vậy sức lực chiến đấu chân chính của hấn tuyệt đối không ở phía dưới chính mình cùng Hồ Vương.

Lúc này đây, đối với Tô Phàm mà nói, tuyệt đối là một cái tử cục, tình thế chắc chắn phải chết!

"Ha ha, muốn giết ta, tới đi!" Đối mặt ba vị cường giả đỉnh cao vây giết, Tô Phàm trong mắt không có sợ hãi, không có khiếp đảm, thậm chí liền nguyên bản phần nộ cũng biến mất vô tung vô ảnh, thay vào đó là bình tĩnh, tuyệt đối bình tĩnh, liền tựa như một hồ nước lạnh, bình tĩnh làm người đáng sợ!

Hấn là Vân Bất Phàm, hấn là nhi tử của Vân Trung Thiên, hấn là cháu trai của người khai quốc có công lớn - Vân Khải Minh, trong cơ thể của hấn chảy xuôi dòng máu cao quý nhất của nước cộng hòa, bất kể là ai, muốn lấy đi tính mạng của hấn, đều phải trả giá thảm trọng nhất đại giới.

Cho dù là chết trận, hấn cũng tuyệt đối sẽ không làm đối thủ sống dễ chịu.

Hồ Vương, Tu La Vương đồng thời liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn ra lẫn nhau trong mắt ngưng trọng, chẳng sợ vết thương cũ của Tô Phàm chưa lành, chẳng sợ hấn vừa trải qua một trận ác đấu, còn thừa nhận rồi một đao, chính là bọn họ biết, đây tuyệt đối là đối thủ mạnh nhất hai người bọn hấn từng gặp được.

Sau đó ánh mắt hai người đồng thời nhìn về phía Long Vương.

Chỉ cần Long Vương ra tay, nhưng bằng vào thực lực của ba người, liền tính Tô Phàm lại mạnh, cũng hấn phải chết không nghi ngờ.

Chính là bọn họ nhìn thấy Long Vương đã không còn ngày xưa uy nghiêm, cũng đã không còn ngày xưa ý chí chiến đấu, trong mắt của hấn lập loè áy náy, tự trách, do dự... các loại cảm xúc.

"Long Vương, người không được quên thân phận của người!" Nhìn đến Long Vương như vậy, Hồ Vương trầm giọng quát lớn một câu.

Long Vương ngẩn ngời, chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tô Phàm, nhìn thấy chính là vẻ mặt bình tĩnh của Tô Phàm, chính là như vậy bình tĩnh lại phảng phất một thanh băng đao cắm nhập ngực hắn, làm hắn cảm giác như vậy rét lạnh đau đớn, bằng hữu, huynh đệ, chẳng lẽ chính mình liền phải mất đi cái người huynh đệ luôn tin nhiệm mình sao?

Do dự hắn lại quay đầu nhìn về phía Tu La, trên mặt Tu La vẫn như cũ bình tĩnh như thường.

"Long Vương, chúng ta đều có sứ mạng của mình, không nên quên ý nghĩa tồn tại của chúng ta!" Tu La cũng là thấp giọng khuyên giải nói.

Long Vương thân mình run rẩy. Sứ mệnh? Ý nghĩa? Thiên Thần Thánh Minh ý nghĩa tồn tại? Chỉ là ý nghĩa như vậy chính là lý do đối với chính mình huynh đệ ra tay sao?

"Tu La, này hết thấy đều là giả sao?" Nhìn sắc mặt Tu La bình tĩnh, Long Vương trầm giọng nói.

"Giả?" Tu La đầu tiên là sửng sốt, bất quá lập tức hiểu được Long Vương theo như lời chính là cái gì "Ta đích xác là người tỉnh An Dương, cha mẹ của ta cũng quả thực bị người hại chết, ta cũng thiếu chút chết tại trong tay ác bá cái thôn kia, là Âm Hoàng đã cứu ta, cũng là Âm Hoàng truyền thụ ta một thân bản lĩnh, mối thù của ta, ở ba năm trước đây đã tự tay báo!"

"Ta hiểu được!" Long Vương khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Hồ Vương: "Hồ Vương, mời thay ta chuyển cáo Huyết Hoàng một tiếng, ta Long Vương có lỗi với hắn!" Long Vương nói xong một câu này, liền như vậy xoay người nhìn về phía Tu La.

Long Vương hành động làm ba người đều là sửng sốt, Tô Phàm là có chút hồ nghi, Long Vương đây là ý gì? Chẳng lẽ hắn tính toán phản bội tổ chức của hắn? Vẫn là nói đây là một hồi bẫy rập? Liên tục bị người phản bội, hắn đã khó có thể lần nữa tin tưởng Long Vương.

"Long Vương, ngươi có ý gì? Chẳng lẽ ngươi muốn cùng tổ chức là địch sao?" Tu La về mặt khiếp sợ, vốn là ba chọi một, bọn họ chiếm cứ lấy tuyệt đối ưu thế, nhưng nếu là Long Vương tại đây trước mặt phản bội, như vậy bọn họ đem biến thành thế lực ngang nhau.

Cái này cùng kế hoạch của bọn hắn chính là có cực lớn chênh lệch.

"Tu La, ba năm trước đây chúng ta từng có một trận chiến, bất quá khi đó ngươi cũng không có dùng hết toàn lực, lúc này đây, khiến cho ta lĩnh giáo một chút, Minh Hoàng dưới cờ đệ nhất cao thủ, Tu La Vương xuất ra chân chính thực lực đi!" Long Vương thân mình ngừng, nguyên bản ánh mắt do dự cũng dần dần kiên định.

Hắn là Long Vương, hắn là người của Long Diệu hội, hắn là huynh đệ của Tô Phàm, hắn ở Minh Châu có bằng hữu của mình, có huynh đệ của mình, hắn đã không còn là một cái người cô đơn, Tô Phàm đưa cho hắn tín nhiệm lớn nhất, hắn lại sao làm được chuyện sau lưng phản bội Tô Phàm? Liên tính là phản bội tổ chức lại như thế nào?

Vì huynh đệ, cho dù chết, cũng không để bụng!

Long Vương tỏ thái độ làm trong lòng mọi người đều là một trận kinh ngạc, Tu La cùng Hồ Vương là không nghĩ tới độ trung thành cực cao như Long Vương sẽ phản bội tổ chức, đây chính là cái người thứ nhất bên trong mười hai Chiến Vương phản bội tổ chức.

Về phần Tô Phàm, khiếp sợ lúc sau, đã là cực kì cảm động, Long Vương, vẫn là hắn sở nhận thức Long Vương, quang minh lỗi lạc Long Vương, Long Vương đáng giá chính mình đem phía sau lưng giao phó cho hắn, chính mình quả nhiên không có nhìn lầm người.

"Long Dã, hảo huynh đệ!" Tô Phàm cố nén xúc động rơi lệ, hướng tới Long Vương nhếch lên ngón tay cái.

"Tô Phàm, hôm nay khiến cho huynh đệ chúng ta liên thủ, cùng chung kiếp nạn này đi!" Long Vương nhàn nhạt nói, trong mắt lại lộ ra trước nay chưa từng có kiên định.

Một cỗ ý chí chiến đấu dày đặc, từ trên người hắn toàn diện bạo phát đi ra.

"Hảo!" Tô Phàm lên tiếng, đồng dạng ý chí chiến đấu dày đặc không ngừng bộc phát ra, chẳng sợ bị thương, chẳng sợ thế lực tiêu hao quá lớn, nhưng hắn như cũ tràn ngập lòng tin, có huynh đệ cùng nhau phấn đấu, chính là thắng lợi lớn nhất.

Ai cũng không nghĩ tới cục diện lại biến thành cái dạng này, nguyên bản ba đấu một, biến thành một đấu ba, cuối cùng thế nhưng chuyển biến thành hai đấu hai.

"Hảo, một khi đã như vậy, vậy liền để ta thay tổ chức thanh lý môn hộ đi!" Tu La thanh âm lạnh xuống...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Đỉnh cao quyết đấu

Trong mắt Hồ Vương, cũng hiện lên một mặt tức giận, bất quá hắn rất nhanh liền bình tĩnh lại, liền tính Long Vương phản bội, thì thế nào, Tô Phàm bị thương, chính mình chẳng lẽ còn không thu thập được sao?

"Long Vương, ngươi sẽ hối hận ngươi hôm nay lựa chọn!" Hồ Vương nói câu này, liền nhìn về phía Tô Phàm.

"Thiếu mẹ nó vô nghĩa, tới đi!" Tô Phàm rống lớn một tiếng, cuồng bạo ý chí chiến đấu toàn diện bộc phát, sau đó cả người trực tiếp một bước hướng phía trước bước ra, giống như một đầu báo săn vọt ra ngoài, chớp mắt thời gian, đã đi tới trước người Hồ Vương, một quyền liền hướng đầu Hồ Vương đập tới.

"Hừ, tìm chết!" Hồ Vương rống giận một tiếng, tay phải đeo bao tay kim loại trực tiếp một quyền liền hướng nắm đấm Tô Phàm đập tới.

Tô Phàm khoe miệng hiện lên một nụ cười dữ tợn, cấp tốc chém ra hữu quyền nhanh chóng hóa quyền thành trào, liền như vậy hướng tới cổ tay Hồ Vương Chop tới.

Hắn biến chiêu tốc độ cực nhanh, trào một cái đã bắt được cổ tay Hồ Vương, sau đó thân mình đột nhiên hướng về sau lùi lại, thân mình uyển chuyển nhẹ nhàng, bộ pháp nhẹ nhàng, dường như đang bay lên, đúng là một chiêu bên trong Thái Cực quyền —— Thái Cực bộ!

Hồ Vương thân thể thật giống như bị một cỗ lực từ thật lớn hút vào, không chịu khống chế bị Tô Phàm kéo theo, sau đó Tô Phàm thân mình bỗng nhiên xoay một vòng tròn, Hồ Vương thân thể cường tráng liền như vậy tựa như ném đĩa bị ném bay ra ngoài, trực tiếp đánh vào một gốc cây nhỏ phía sau, đem cây nhỏ kia đung gãy, lúc này mới ngừng lại.

Thân thể vừa mới rơi trên mặt đất, Hồ Vương thân mình đã lộn một vòng, lại một lần nữa đứng lên, ánh mắt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, Thái Cực bộ, Tô Phàm thể nhưng còn sẽ có chiêu thức thâm ảo như thế, đây chính là công pháp thất truyền đã lâu.

Xem ra, con cháu Vân gia, quả nhiên không có một cái nào đơn giản.

Lúc này, bên kia, Long Vương cũng móc ra một phen dao quân dụng màu ngân bạch, nhào về phía Tu La, tốc độ của hắn không tính nhanh, chính là mỗi một bước đều là như thế trầm ổn, mà trong mắt Tu La cũng là một trận trang nghiêm, trong tay loan đao dường như vật sống, không ngừng ở lòng bàn tay của hắn xoay tròn, thân thể bỗng nhiên tăng tốc độ, đã lên đến trước mặt Long Vương, trong tay loan đao tốc độ cao nhất hướng tới ngực Long Vương chém tới. ()

Long Vương cổ tay vừa lật, dao quân dụng trong tay đã ngăn cản loan đao của Tu La, liền nghe được "Leng keng" một tiếng giòn vang, hai thanh vũ khí va chạm vào nhau, tia lửa văng khắp nơi.

Hai người thân thể nhanh chóng văng ra, sau đó lại một lần phác tới, đao quang chọt hiện, không ngừng truyền đến thanh âm kim loại xen lẫn.

Tô Phàm không có chịu đến bất luận cái gì ảnh hưởng, hắn tin tưởng Long Vương, liền giống như tin tưởng chính mình

Dưới chân bước chân lại một lần nữa bước đi ra ngoài, lúc này đây, so vừa rồi còn muốn nhanh chóng, không đến nửa cái hô hấp thời gian, Tô Phàm đã vượt đến trước mặt Hồ Vương, mà Hồ Vương cũng sớm ổn định thân hình, không đợi Tô Phàm hoàn toàn đến gần, chính là đâm ra một quyền, lúc này đây, hắn tốc độ ra quyền càng nhanh.

Tô Phàm thân mình một nghiêng, đã tránh đi một quyền này, chính là Hồ Vương lại là biến quyền thành trào, trở tay liền hướng ngực Tô Phàm Chop tới, Tô Phàm cấp tốc hướng về sau thối lui, xiêm y trước ngực thể nhưng bị sức lực sắc bén rạch ra mấy đạo lỗ hổng.

Hồ Vương đánh trúng một chiêu, tiếp tục bước ra một bước, tay trái một cái nắm đấm, đánh về phía cái cằm Tô Phàm, Tô Phàm tiếp tục hướng về sau thối lui, Hồ Vương một quyền lại một lần nữa thất bại, thân mình ở ngay lúc này một cái xoay tròn, một kích khủng bố nặng chân quét tới, Tô Phàm nhanh chóng nâng lên hai tay ngăn cản, liền nghe được "Phanh" một tiếng, nặng chân quét vào trên cánh tay Tô Phàm, lực phản chấn thật lớn chấn đến thân thể Tô Phàm liên tục lui về phía sau.

Hồ Vương thân mình dường như một đầu mãnh hổ nhào tới, không đợi Tô Phàm hoàn toàn đứng vững, thân thể nhảy lên thật cao, một cái trọng chưởng liền hướng đầu Tô Phàm đánh tới.

Tô Phàm đầu lệch về một bên, tránh được một chưởng này, một chưởng khủng bố kia trực tiếp đập vào trên nhánh cây phía sau Tô Phàm, nhánh cây lớn bằng cánh tay kia trực tiếp bị một chưởng đánh đến dập nát.

Đủ để nhìn ra uy lực một chưởng này, nếu là đập vào trên đầu, sợ là sẽ chỉ rơi cái đầu vỡ vụn.

Mà Hồ Vương một kích không trúng, quyền trái lại một lần nữa chém ra.

Tô Phàm thân mình vốn dĩ hướng lệch về bên phải lại là bỗng nhiên hướng phía trước bước ra nửa bước, đồng thời thuận lợi tránh được một cái trọng quyền này của Hồ Vương, càng là một tay bắt lấy cổ tay trái của hắn, mượn nhờ một quyền của Hồ Vương, lại một lần nữa đem Hồ Vương ném bay ra ngoài.

Đứng là bên trong Thái Cực quyền - Bốn Lượng Bạt Ngàn Cân!

"Àm!" một tiếng, Hồ Vương thân thể lại một lần nữa ngã trên mặt đất, đem bụi cây trên mặt đất ép tới đứt gãy, truyền đến từng trận giòn vang, lúc này đây, Tô Phàm không có chờ Hồ Vương lại một lần nữa đứng lên, cả người đã xông lên.

Hồ Vương trong lòng hoảng hốt, nhanh chóng từ trên mặt đất bật dậy, chính là vừa mới đứng thẳng, Tô Phàm một cái quét chân đã quét tới, vội vàng duỗi ra hai tay phong bế yếu hại, một cước kia đá vào trên cánh tay hắn, sau đó thân thể Tô Phàm đã nhanh chóng xoay người, đòn thứ hai quét chân lần nữa đá tới.

Mục tiêu như cũ là lồng ngực của hắn, Hồ Vương căn bản không có biện pháp né tránh, chỉ có thể tiếp tục nhắc cánh tay ngăn cản, lại là một đạo lực phản chấn truyền đến, chấn đến thân thể của hắn không ngừng hướng về sau thối lui, mà Tô Phàm tốc độ xoay tròn lại càng lúc càng nhanh, chân thứ ba đã đánh úp lại.

Hồ Vương lúc này hoàn toàn không có sức hoàn thủ, chỉ có thể hết sức chống đỡ, chính là lực lượng mỗi một chân đều đang không ngừng tăng cường, hơn nữa tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, khi chân thứ ba đá ra, Hồ Vương chỉ cảm thấy hai cánh tay của mình dường như đã chết lạng.

Khi Tô Phàm lại một lần nữa xoay người, liên hoàn chân thứ tư đá ra, Hồ Vương chỉ có thể bản năng giơ cánh tay lên bảo vệ ngực, nhưng lúc này đây, Tô Phàm lại là bỗng nhiên biến hướng, hung hăng một chân đá lên cái cằm hắn, sức mạnh đáng sợ đem cả người hắn đập bay lên, đầu ngửa ra sau đồng thời, một mồm to máu tươi liền như vậy phun tới.

"Thình thịch" một tiếng, Hồ Vương thân thể nặng nề mà rơi trên mặt đất, chỉ cảm thấy xương cốt toàn thân đều dường như vỡ vụn hết, đặc biệt là cái cằm, thiếu chút nữa bị một cước này đập hoàn toàn đập nát.

Khó có thể nói nên lời đau đớn truyền đến, chính là hắn căn bản không dám có chút nghỉ ngơi, thân thể một cái quay cuồng, liền như vậy nhảy dựng lên.

Bất quá làm hắn cảm thấy giật mình là, Tô Phàm thế nhưng không nắm chắc cái cơ hội tuyệt hảo này, ngược lại đứng tại chỗ, rất nhỏ thờ hờn hển, Hồ Vương đôi mắt tức khắc liền phát sáng lên.

Thương thế của hắn phát tác!

Hoặc là hắn thể lực đã chống đỡ hết nổi!

Trên thực tế cùng Hồ Vương ngẫm lại không sai biệt lắm, Tô Phàm trước đó cùng Long Vương đánh nhau chết sống, thương thế cũng không hề hoàn toàn phục hồi như cũ, vừa rồi lại trải qua một hồi chém giết, còn bị Tu La đánh lên chém một đao, vừa rồi liên hoàn đá nghiêng càng là khê động xương ngực vết thương cũ, toàn bộ lồng ngực ần ần cảm giác đau đớn, thể lực cũng là tiêu hao rất lớn.

Căn bản không có dư sức lực duy trì hắn tiếp tục khởi xướng tiến công.

"Ngươi rất mạnh, thật sự rất mạnh, nếu là ngươi ở thời kỳ mạnh nhất, ta có lẽ không phải là đối thủ của ngươi, bất quá đáng tiếc, thực lực ngươi bây giờ còn lại mấy phần? Sáu phần? Năm phần?" Hồ Vương khoe miệng hiện ra nhàn nhạt ý cười, hắn nhìn ra được, Tô Phàm đã đến nỗi mạnh hết đà, ngày chết của hắn tới rồi...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Hồ Vương mãnh

Bên kia, Tu La Vương cùng Long Vương chiến đấu cũng là khó phân thắng bại, bất quá Long Vương đồng dạng có thương tích trong người, liên tính hắn thực lực vượt qua Tu La Vương, cũng nhiều nhất đánh cái ngang tay, chỉ chờ phía bên mình giải quyết Tô Phàm, lại liên hợp Tu La đánh bại Long Vương, thanh lý môn hộ, lúc này đây nhiệm vụ cũng coi như là hoàn toàn hoàn thành.

"Liên tính chỉ còn lại một phần, giết ngươi cũng đủ!" Tô Phàm lạnh lùng nói.

"Ha ha, ngươi thật đúng là cuồng vọng, một khi đã như vậy, vậy ngươi liền đi chết đi!" Hồ Vương ha hả cười, bỗng nhiên sắc mặt một mảnh dữ tợn, sau đó cả người giống như mảnh hồ xuống núi vọt ra ngoài.

Hắn biết, Tô Phàm hiện tại đang điều tức, đang khôi phục thể lực, mình tuyệt đối sẽ không cho hắn cơ hội như vậy.

Làm Thiên Thần Thánh Minh một trong mười hai Chiến Vương, hấn cùng Long Vương được xưng Cường Long Mãnh Hổ, Long Vương cường, Hổ Vương mãnh, làm bên trong mười hai Chiến Vương hung mãnh nhất tồn tại, Hổ Vương không ra tay thì thôi, vừa ra tay chính là hung mãnh vô cùng, nháy mắt xuất hiện ở trước người Tô Phàm, lại một lần nữa chém ra hữu quyền, tốc độ cao nhất hướng tới Tô Phàm đập tới.

Tô Phàm thể lực tiêu hao quá nhiều, nơi nào còn có thể giống vừa rồi chế trụ cổ tay của hấn, thân mình không ngừng hướng về sau thối lui, muốn tạm thời tránh đi mũi nhọn của Hổ Vương, nhưng là Hổ Vương tốc độ ra quyền càng lúc càng nhanh, mặc kệ Tô Phàm cỡ nào nỗ lực ngăn cản cùng né tránh, hấn đều không có ý định dừng tay, nếu là có người ở hiện trường quan sát, có khả năng nhìn đến chính là vô số quyền ảnh đem Tô Phàm bao phủ.

Đôi mắt nắm đấm dày đặc như thế, Tô Phàm có thể làm chính là toàn lực ngăn cản, hai tay của hấn không ngừng ở trước người về ra đồ án Thái Cực, nhìn như thông thả, kì thực nhanh chóng phong bế Hổ Vương một quyền lại một quyền. ()

Như thế kéo dài vài phút thời gian, Tô Phàm thân mình đã thối lui ra khỏi hơn mười trượng, hai cánh tay của hấn cũng tê dại một hồi, liền kia quỹ tích huy động cũng chậm rất nhiều, liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Hổ Vương thân mình bỗng nhiên hơi cong, sau đó chọt một quyền từ giữa hai tay Tô Phàm xuyên qua, đánh vào ngực Tô Phàm.

"Phụt!" Thương thế ở ngực vốn dĩ không có phục hồi như cũ Tô Phàm lập tức một ngụm máu tươi phun ra, ngực tuyệt liệt đau đớn càng làm cho hấn suyết nữa ngất đi.

Thân thể lại một lần nữa tăng nhanh tốc độ hướng về sau thối lui, chính là Hổ Vương tiếp tục tới gần, lại là một quyền hướng tới ngực Tô Phàm đập tới, hiển nhiên hấn đã nhìn ra chỗ thương thế của Tô Phàm.

Tô Phàm đột nhiên hướng về sau một bước, lại một lần nữa tránh đi một quyền này của Hổ Vương, chính là thời điểm rơi xuống đất, lại một chân giẫm đạp một cái trên tảng đá nhô ra, thân mình một cái lão đảo, vẫn luôn ở tìm cơ hội Hổ Vương nơi nào sẽ buông tha cơ hội như vậy, giống như mãnh hổ chụp mồi, nháy mắt vọt ra ngoài, cả người trực tiếp đánh vào lồng ngực Tô Phàm, sau đó một quyền nện ở bụng nhỏ Tô Phàm, lực lượng dày đặc đem Tô Phàm toàn bộ đập bay đi ra ngoài, Tô Phàm thân thể ở giữa không trung vẽ ra một cái thực lớn đường vòng cung, nặng nề mà rơi trên mặt đất.

"Phụt!" Một mồm to máu tươi lại một lần nữa phun ra, ngũ tạng lục phủ đều dường như bị một quyền này làm vỡ nát.

"Tô Phàm!" Bên tai truyền đến tiếng kinh hô của Long Vương, mà Hổ Vương lại ở lúc này lại một lần nữa nhào tới, vọt tới trước mặt Tô Phàm, nhìn Tô Phàm nằm dưới đất, tay phải đeo bao tay kim loại kia không chút do dự giơ lên, toàn lực một quyền hướng tới đầu Tô Phàm đập tới.

Nắm đấm phát ra hô hô tiếng gió, thậm chí phía trên bao tay còn bắn ra bốn gai nhọn sắc bén, đâm về phía Tô Phàm.

Đôi mắt gai nhọn sắc bén kia, Tô Phàm đồng tử chọt co vào cùng một chỗ, tử vong uy hiếp là như thế gần sát, nhưng là thể lực tiêu hao quá lớn hấn căn bản không có biện pháp tránh đi một quyền như vậy.

"Àm!" Liền ở thời điểm Tô Phàm cho rằng chính mình sẽ chết, một đạo thân ảnh cường tráng lao đến, một đầu đánh vào trên người Hổ Vương, đem thân thể Hổ Vương toàn bộ đập bay đi ra ngoài.

Đúng là Long Vương!

Vì cứu chính mình, sau lưng của hấn bị Tu La dùng đao vạch ra một đạo vết thương thật dài, mà khoảnh khắc hai người bay ra ngoài, trên nắm đấm của Hổ Vương duỗi ra gai nhọn, càn là không chút do dự cắm nhập đầu vai hấn, một mặt huyết hoa từ đầu vai hấn nở rộ.

Tô Phàm thậm chí nghe được một tiếng rên rỉ từ trong miệng Long Vương truyền ra.

"Long Vương..." Trong miệng nhin không được phát ra một tiếng thét kinh hãi, tại đây thời điểm máu chốt nhất, vẫn là Long Vương cứu chính mình mạng, chính mình thiếu hấn một cái mạng.

"Àm!" một tiếng, Long Vương cố nén thương thế ở đầu vai, toàn lực một quyền đánh về phía bụng nhỏ Hổ Vương, Hổ Vương nhanh chóng ngăn cản, liền truyền đến một tiếng vang thật lớn, mượn nhờ một quyền lực lượng của Long Vương, Hổ Vương thân thể nhanh chóng văng ra, đứng ở trên một khối tảng đá."

Liền như vậy chớp mắt thời gian, Tu La Vương thân ảnh đã nhào tới, trong tay loan đao không chút do dự đâm hướng về phía cổ Tô Phàm.

Nhìn ánh mắt lạnh như băng kia của Tu La, nhìn miệng vết thương sau lưng Long Vương, nhìn lỗ máu thủng trên đầu vai hấn, Tô Phàm hai mắt trở nên đỏ bừng một mảnh, đôi mắt loan đao sắc bén kia, hấn thể nhưng tay không tác sát liền hướng loan đao Chop tới.

"Xùy!" Ở bên trong ánh mắt trào phúng của Tu La Vương, Tô Phàm trao một cái đã bắt được cái loan đao nhanh như tia chớp kia, chính là lưỡi đao sắc bén kia như cũ tại lòng bàn tay của hấn phá vỡ một đạo vết thương sâu đủ thấy xương, máu tươi theo cánh tay chảy xuôi xuống dưới.

Nhưng là Tô Phàm lại liền rên cũng không rên một tiếng, thân mình chọt lật lên, trực tiếp một quyền liền hướng ngực Tu La đập tới.

Tu La trong mắt một trận kinh hãi, muốn kéo về loan đao của mình, lại phát hiện loan đao bị Tô Phàm tóm đến gắt gao, trong lúc nhất thời thể nhưng không có biện pháp kéo về, đành phải nhanh chóng vứt bỏ đao, hướng tới sau lưng thối lui, tránh đi một quyền này của Tô Phàm.

Nhưng là Tô Phàm lại dường như nổi điên, một phen ném xuống loan đao của Tu La, thân mình lại một lần nữa phác tới, lại là một quyền đánh về phía đầu Tu La.

Tu La trong mắt lập lòe, ánh mắt lạnh như băng, không hề cứng rắn chống đỡ, thân thể tiếp tục hướng về sau thối lui, tránh đi thế công của Tô Phàm, nhưng là Tô Phàm chưa từ bỏ ý định, tiếp tục hướng phía trước bước ra, lại là một quyền đánh về phía trái tim Tu La, Tu La tiếp tục hướng về sau thối lui, đồng dạng không cùng Tô Phàm chính diện đối chạ...

Bên kia, Long Vương nhìn thoáng qua lỗ thủng đầu vai, cảm nhận được sau lưng đau đớn, mảy mòi nhả lại.

"Long Vương, thu tay lại đi, hiện tại thu tay lại, còn kịp, nếu không, chờ đợi ngươi, chỉ có tử vong!" Nhìn đến máu tươi của Long Vương không ngừng chảy xuôi, Hồ Vương nhàn nhạt nói.

Lúc này, Long Vương cũng bị thương nặng, Tô Phàm tuy rằng nhìn như hung mãnh, nhưng hãn khí lực sớm đã hao hết, này bất quá là trước khi chết gây dựa mà thôi, tử vong là chuyện sớm hay muộn, lấy Tu La bình tĩnh, liên tính là hao tổn, cũng có thể làm hãn kiệt sức mà chết!

Bọn họ là không thể nào có phần thắng.

"Cho dù chết, ta cũng quyết không thỏa hiệp, hơn nữa ngươi không phải vẫn luôn muốn đánh với ta một trận sao, hôm nay, ta liền thành toàn ngươi!" Đối mặt Hồ Vương khuyên nhủ, Long Vương lại là hừ lạnh một tiếng, sau đó đi nhanh hướng phía trước bước ra, nhào về phía Hồ Vương.

Bước tiến của hãn vẫn như cũ không nhanh, chính là một bước này lại là như thế trầm ổn cùng kiên cố, sau đó liền nhìn đến hãn không chút do dự chém ra chính mình hữu quyền...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Long Vương cường

"Hảo, ta ngược lại muốn xem xem, được xưng người mạnh nhất bên trong mười hai Chiến Vương, Long Vương rốt cuộc mạnh cỡ nào!" Hồ Vương cũng là bị Long Vương kích động ra huyết tính, thế nhưng thu hồi cái tay đang đeo bao tay gai nhọn sau đó lại đâm tới, đồng dạng một quyền nghênh hướng nắm đấm của Long Vương.

Hô hô hô!

Không trung, truyền đến thanh âm nắm đấm phá không, bên trong Thiên Thần Thánh Minh được xưng Cường Long Mãnh Hổ, hai đại Chiến Vương lần đầu tiên chân chính đỉnh cao quyết đấu, long hô đầu!

Quyền kinh đáng sợ mang theo từng trận sóng bạc, dường như hai viên sao băng xông về phía lẫn nhau.

Là long cường, vẫn là hổ càng mãnh?

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, hai người nắm đấm chung quy là đánh vào nhau, Hồ Vương khoe miệng hiện ra một mặt tươi cười, hãn cảm nhận được quyền kinh của Long Vương cũng không như trong tưởng tượng cường đại, thậm chí còn không có mạnh như trước kia, xem ra hãn thật sự thương thế không nhẹ, chính là tươi cười của hãn còn không có hoàn toàn nở rộ, liền hoàn toàn ngưng kết, đơn giản là một đạo lực đạo đáng sợ hơn truyền đến, đánh vào quyền của hãn, bao tay đặc chất kim loại kia thế nhưng bị đạo quyền kinh này chấn đến dập nát.

Hồ Vương đôi mắt tràn đến thật to, sao có thể?

Nhưng mà, càng khiếp sợ hơn chính là đạo quyền kinh thứ ba đã lại một lần nữa lao qua, quyền đánh vào hãn tận trong xương, Hồ Vương cũng cảm giác được một cỗ kinh đạo đáng sợ bộc phát ra, hãn toàn bộ cánh tay đều là chấn động.

"Răng rắc!" Một tiếng giòn vang, xương cánh tay của hãn thế nhưng bị một cỗ kinh đạo này chấn đến vỡ vụn.

Thân thể cũng là bị chấn đến hướng về sau lùi lại, mà Long Vương đã nhanh như tia chớp nâng lên chân phải, hung hăng đá vào bụng nhỏ của hãn, kinh đạo đáng sợ đem hãn toàn bộ đá bay ra ngoài.

Người còn ở không trung, Hồ Vương một cái lộn ngược ra sau, này mới khiến thân thể không có trực tiếp rơi trên mặt đất, hai chân vừa mới rơi xuống đất, chính là liên tục lùi về phía sau, một bên lùi, một bên liền có máu tươi từ khoe miệng trào ra, một cước kia của Long Vương đã làm hãn bị thương nội phủ.

Ước chừng thối lui ra khỏi bảy tám bước, Hồ Vương lúc này mới ngừng lại, trên mặt của hãn tất cả đều là vết kinh hãi.

"Thốn Kinh?" Hồ Vương trong miệng phun ra hai chữ này, vừa rồi mấy tầng kinh đạo, không phải là Thốn Kinh - một loại phương thức phát chiêu sao?

"Không sai, đúng là Thốn Kinh, đây là chiêu thức Tô Phàm truyền thụ cho ta!" Long Vương gật gật đầu, trong đầu nghĩ tới những ngày này, trải qua Tô Phàm cùng hắn đánh nhau, nghĩ tới từng hình ảnh Tô Phàm không giữ lại chút nào truyền thụ công pháp cho hắn, đối với một cái người đối với chính mình đào tìm đào phổi như vậy, chính mình lại có thể nào phản bội?

"Long Vương, quả nhiên không hồ là Long Vương, bất quá, ngươi cho rằng như vậy liền có thể đánh bại ta sao?" Hồ Vương trong mắt hiện lên một mặt gấu hung mang, vai trái Long Vương bị chính mình xuyên thủng, toàn bộ cánh tay trái đều phế bỏ đi, cánh tay phải của mình cũng bị làm vỡ nát xương cốt, đồng dạng phế bỏ, hai người đều chỉ còn lại một bàn tay.

Bất quá thương thế của Long Vương, có thể so với chính mình nghiêm trọng nhiều, đặc biệt là vai trái của hắn còn đang không ngừng đổ máu, thời gian càng lâu, đối với chính mình càng là có lợi, huống chi...

"Ta biết cánh tay trái của ngươi lực lượng vẫn luôn so với cánh tay phải lớn hơn, cho nên, Hồ Vương, không cần nương tay, cứ việc sử dụng toàn lực đi!" Lúc này, âm thanh Long Vương vang dội vang lên.

Hồ Vương hơi hơi sùng sốt, tựa hồ không nghĩ tới Long Vương thế nhưng biết bí mật lớn nhất này của mình.

"Hảo!" Bất quá hắn rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, Long Vương cánh tay phải lực lượng vượt qua cánh tay trái, chính mình cánh tay trái lực lượng vượt qua cánh tay phải, hai người đều còn lại một cánh tay mạnh nhất, này công bằng nhất.

Nói chuyện đồng thời, Hồ Vương thậm chí cõng ra bao tay kim loại trên cánh tay, ý chí chiến đấu dày đặc không ngừng từ trên người hắn phát ra.

"Hôm nay, khiến cho hai chúng ta, làm chấm dứt đi!" Hồ Vương rống giận một tiếng, sau đó một chân hướng phía trước một bước, trực tiếp liền hướng Long Vương đánh tới, thân ảnh giống như một đầu hổ vương xuống núi.

Long Vương cũng cơ hồ là cùng một thời gian hướng phía trước bước ra, trong mắt thần quang chợt hiện, dường như một cái long vương thăng thiên.

Hai người thân thể cơ hồ là nháy mắt vọt tới trước mặt.

"Hồ Gầm Trời Cao!" Hồ Vương vươn cánh tay trái, một quyền từ dưới lên trên đánh về phía đầu Long Vương.

"Long Tường Cửu Thiên!" Long Vương đồng dạng không có chút nào nương tay, hữu quyền từ dưới lên trên, đánh về phía nắm đấm của Hồ Vương.

Một quyền mãnh liệt nhất, một quyền cường đại nhất, sắp đụng vào nhau...

Bên kia, Tô Phàm thể công càng ngày càng mãnh liệt, nhưng là Tu La Vương liền tựa như một cái người đá, tùy ý Tô Phàm khởi xướng mưa to gió lớn công kích, hắn vẫn là sừng sững bất động.

Liên tục công ra số quyền, cũng bất quá đập trúng thân thể Tu La vài cái, nhưng là một cỗ khí lực hăng hái này của Tô Phàm cũng nhanh tiêu tán.

Liền ở ngay lúc này, bên tai truyền đến một tiếng vang thật lớn, hai người cơ hồ là đồng thời hướng bên cạnh nhìn lại, liền nhìn đến Long Vương cùng Hồ Vương hai nắm đấm đồng thời va chạm vào nhau, một cỗ đáng sợ quyền kinh bộc phát ra, thậm chí có thể nhìn đến một đạo quyền kinh màu trắng từ bốn phía tán ra.

Nắm đấm của hai người đồng thời văng ra, thân mình cũng là đồng thời run lên, sau đó không đợi thân mình đứng vững, hai người lại một lần nữa chém ra nắm đấm, nắm đấm đáng sợ trực tiếp đánh về phía ngực lẫn nhau, không có tránh né, không có ngăn cản, có chỉ có quyết đấu trực tiếp nhất.

"Ầm!" Lại là một tiếng vang thật lớn, hai người nắm đấm cơ hồ đồng thời đánh vào trên ngực lẫn nhau, sau đó hai người liền tựa như bị chùy sắt lớn đập trúng, thân thể cường tráng đồng thời hướng về sau bay ra ngoài.

"Phụt!" Người còn ở giữa không trung, lưỡng đạo máu tươi đã từ trong miệng hai người phun ra, sau đó hai cái thân thể nặng nề mà ngã trên mặt đất, lại là một trận máu tươi cuồng phun, lại rồi cuộc khó có thể bỏ dấy.

"Long Vương..." Tô Phàm hiện lên một mặt lo lắng, càng là bản năng hô.

Liền như vậy ngây người một lúc thời gian, vẫn luôn ở vào thế phòng thủ Tu La lại trực tiếp hướng phía trước bước ra một bước, một quyền đánh vào ngực Tô Phàm, đúng là vị trí vết thương trước đó, nện đến Tô Phàm máu tươi cuồng phun, sau đó Tu La quyền thứ hai đã lại một lần nữa nện ở trên lồng ngực của hắn, chấn đến Tô Phàm liên tục lui về phía sau, sắc mặt đã trở nên xanh trắng một mảnh, trên trán càng là có mảng lớn mồ hôi lạnh toát ra, đó là đau.

Tu La ánh mắt hoàn toàn như trước đây băng lãnh, mặc kệ Long Vương cùng Hồ Vương chiến đấu kịch liệt dường nào, dường như đều không có biện pháp ảnh hưởng tâm cảnh của hắn, hắn chỉ là lạnh lùng nhìn thương thế Tô Phàm càng ngày càng nặng, ánh mắt kia, không có nửa điểm gợn sóng.

Tựa hồ là xác định Tô Phàm thật sự đã đến nộ mạng hết đà, Tu La lúc này đây thế nhưng chủ động khởi xướng tiến công, thân mình nhanh chóng hướng phía trước bước ra, cô tay vừa lật, một phen loan đao màu ngân bạch thế nhưng xuất hiện ở trong tay của hắn, sau đó tốc độ cao nhất hướng tới cổ Tô Phàm chém tới.

Tô Phàm đồng tử một trận co rút lại, hiển nhiên không nghĩ tới trên người Tu La còn có thanh đao thứ hai, tại đây nghìn cân treo sợi tóc, hấn nỗ lực làm chính mình quên mất đối với Long Vương lo lắng, cả người ngửa về phía sau.

Lưỡi đao cơ hồ là sát chớp mũi của hấn mà qua, chỉ cần hấn chậm hơn một chút xíu, một đao kia đã hủy tính mạng của hấn, nhưng Tu La công kích hiển nhiên không có như vậy kết thúc, mượn nhờ quán tính vung đao, chân trái của hấn đã nhanh chóng nâng lên, một chân đá vào bụng nhỏ Tô Phàm..

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Tu La lãnh khốc

"Àm!" một tiếng, Tô Phàm bị một cước này của Tu La đạp toàn bộ bay ra, dừng ở trên mặt đất.

Mà thân ảnh Tu La đã tiếp tục hướng phía trước bước ra, liền muốn tiếp tục tiến lên cho Tô Phàm ném chút mùi, Tô Phàm lại là một cái xoay người, một gối nửa quỳ, một tay chống đất, hai mắt nhìn thẳng Tu La.

Tu La thân ảnh nhào tới trước nhanh chóng ngừng lại, tuyệt đối bình tĩnh hấn không có làm ra bất luận cái gì xúc động, trong tay loan đao màu ngân bạch không ngừng lưu chuyển, lại không có ngay lập tức tiến lên, chỉ là đánh giá Tô Phàm, tìm kiếm cơ hội nhất kích tất sát.

Nhìn Tu La bình tĩnh như vậy, Tô Phàm trong lòng nhẹ giọng thở dài một tiếng, nguyên bản cho rằng Tu La sẽ thừa cơ truy kích, mà hấn cũng làm xong chuẩn bị phản kích, nơi nào nghĩ tới Tu La thế nhưng bình tĩnh như thế, cam nguyện buông tha một cái cơ hội tuyệt vời như vậy, cũng không có tiến lên.

Ngực đau đớn càng ngày càng mãnh liệt, đầu vai miệng vết thương đồng dạng đang đổ máu, vẫn luôn như vậy chảy xuống, chính mình sớm hay muộn sẽ bị khô héo chết, chính là muốn khôi xướng tiến công, Tu La lại phòng thủ quá mức nghiêm mật, căn bản không cho mình bất luận cái gì cơ hội, đặc biệt là trong tay hấn còn nắm một thanh loan đao, chính mình càng là không có nửa điểm cơ hội, chẳng lẽ thật sự chỉ có thể như vậy chậm rãi bị khô héo chết sao?

Bên kia, rơi trên mặt đất Hồ Vương cùng Long Vương thế nhưng một tay chống đất, lưng lay đứng lên, hai người khoe miệng đều treo vết máu, hai người một cánh tay đều là rừ xuống, hai người lồng ngực cũng là một trận pháp phồng, hiển nhiên vừa rồi đòn nghiêm trọng làm cho lẫn nhau đều không dễ chịu.

Bọn họ không có lập tức lại động thủ, mà là không ngừng điều tức, ai trước khôi phục thể lực, người đó là người thắng cuối cùng.

Liền ở ngay lúc này, Tu La Vương lại bỗng nhiên động, bất quá hấn lại không có hướng tới Tô Phàm vọt tới, mà là hướng tới thân ảnh Long Vương vọt tới, đây chính là cơ hội tốt nhất đánh chết Long Vương.

Tô Phàm đôi mắt đột nhiên trợn mắt, Long Vương thương thế không thể so với chính mình nhẹ, thậm chí so với chính mình còn nặng hơn, vừa rồi lại cùng Hồ Vương mãnh liệt quyết đấu một lần, lúc này chính là suy yếu nhất, mà Tu La Vương lại cơ hồ lông tóc không tổn hao gì, lực lượng cũng bảo lưu lại hơn phân nửa, hiện giờ một khi tới gần Long Vương, Long Vương hấn phải chết không nghi ngờ.

Trong lòng nhắc đi nhắc lại Long Vương, hấn nơi nào có thể trở mắt nhìn Long Vương chết ở trước mặt chính mình, bất chấp điều tức, đùi phải dùng sức đạp một cái, thân thể đã vọt ra ngoài, nhào về phía Tu La.

Nhưng lại tại lúc này, Tu La Vương thân mình nhào tới trước lại bỗng nhiên một cái xoay người, trở tay một đao chém hướng về phía ngực Tô Phàm, Tô Phàm kinh hãi, thân mình nhào tới trước nhanh chóng dừng lại, chính là một đạo ánh đao kia tới quá nhanh, tới quá mạnh, căn bản không có biện pháp né tránh, tại đây thời điểm máu chảy, Tô Phàm nhanh chóng nâng lên cánh tay của mình.

"Xùy!" một tiếng, sắc bén lưỡi đao ở trên cánh tay của hấn chảy ra một đạo miệng máu, máu tươi vẩy ra tuôn trào, Tu La đã nhân cơ hội này, lại một lần nữa sải bước ra, lại là một đao chém hướng về phía cổ Tô Phàm, đã đứng vững Tô Phàm lại là đột nhiên hướng về sau lùi lại, tránh đi một đao kia.

Liền ở thời điểm hấn cho rằng Tu La sẽ tiếp tục khôi xướng tiến công, lại phát hiện thân mình Tu La lại một lần nữa ngừng lại, trong tay hấn loan đao màu ngân bạch còn dính máu đỏ tươi chậm rãi chảy xuống, mà trong mắt của hấn vẫn như cũ hoàn toàn lạnh lẽo, không có hưng phấn, không có đắc ý, không có nửa điểm pháp phồng, phảng phất vừa rồi hết thảy đều cùng hấn không quan hệ.

Thật là đáng sợ, Tu La Vương, ý thức chiến đấu của hấn thực sự thật là đáng sợ.

Đối với cục diện tính kế chiến đấu càng là đạt đến một cái mức độ kinh người, hấn vừa rồi tập kích Long Vương, mục đích đúng là khiến cho chính mình chủ động ra tay.

Nhưng là liên tính Tô Phàm biết, cũng không có biện pháp không ra tay, nếu không hấn sẽ thật sự đối với Long Vương khởi xướng tiến công.

Thời khắc này, Tu La Vương liền tựa như một cái máy móc băng lãnh, đem hết thân nhân tổ có lợi cho chính mình toàn bộ tính kế đi vào.

Cùng người như vậy đối địch, không thể nghi ngờ là đáng sợ nhất, bởi vì hấn toàn thân cao thấp căn bản tìm không thấy nửa điểm sơ hở.

Cảm nhận được trên cánh tay nóng rất đau đớn, máu đỏ tươi không ngừng theo bàn tay hướng xuống chảy xuống, Tô Phàm mảy mảy gao nhú chung một chỗ.

Trong cơ thể máu càng ngày càng ít, còn tiếp tục như vậy, liên tính là chảy máu, cũng có thể làm chính mình khô héo mà chết.

Tu La mục đích cực kì đơn giản, chính là làm suy kiệt chính mình, từ đầu đến cuối, hấn đều tính toán đánh như vậy, cũng là dựa theo kế sách như thế tiến hành, thậm chí tình nguyện đánh mất cơ hội nhất cử đánh chết chính mình, cũng muốn làm hao mòn chính mình.

Lúc này, bên kia Long Vương tựa hồ cũng chú ý tới thế cục bên này, cũng ẩn ẩn minh bạch thế cục đối với bọn hấn là cỡ nào bất lợi, nhưng nếu là chính mình không đánh bại Hồ Vương, hấn căn bản không có biện pháp trợ giúp Tô Phàm, thời gian kéo càng lâu, đối với bọn hấn càng là bất lợi.

Nhìn cái người đứng ở trước mình cách đó không xa, Hồ Vương khoe môi treo lên nhàn nhạt ý cười, Long Vương minh bạch, thời gian của bọn hấn thật sự không nhiều lắm.

Thật sâu hô hấp một ngụm, Long Vương trong mắt chợt nổ bắn ra kiên quyết quang mang, sau đó đi nhanh hướng tới Hồ Vương đánh tới.

Hấn đã không có thời gian thờ dốt.

"Long Vương, sót ruột sao? Ha ha, liên tính sót ruột cũng vô dụng, ta sẽ không làm người thực hiện được!" Nhìn Long Vương vội vã hướng tới chính mình đánh tới, Hồ Vương ánh mắt lộ ra ý cười, hấn biết, chính mình không cần thắng, chỉ cần giữ chân Long Vương, nhóm người mình liền thắng.

Nhìn Long Vương lại một lần nữa đánh tới, hấn đã làm ra tư thế toàn lực phòng thủ, ở ngay lúc này, tuyệt đối không thể lại hành động theo cảm tính.

Chớp mắt!

Long Vương xuất hiện ở trước người Hồ Vương, sau đó đã nắm chặt hữu quyền, một quyền liền hướng đầu Hồ Vương đập tới!

Hồ Vương trong mắt hiện lên một mặt ánh sao, nhanh chóng nâng lên tay trái, trào một cái đã bắt được hữu quyền của Long Vương.

"Long Vương, ta nói rồi, muốn đánh bại ta, không dễ dàng như vậy!" Trào một cái đã bắt được hữu quyền của Long Vương, Hồ Vương hơi có đắc ý nói.

"Là vậy sao?" Long Vương khoe miệng lại hiện ra một nụ cười chế nhạo, sau đó liền nhìn đến cái cánh tay trái vẫn luôn rũ xuống kia thế nhưng nhanh như tia chớp vung lên.

Cảm nhận được bên phải truyền đến gió táp, Hồ Vương sắc mặt biến đổi.

"Người điên rồi..." Long Vương vai trái bị xuyên thủng ba cái lỗ máu, bả vai gần tay đều bị thương, lúc này mới tạo thành cánh tay trái của hấn không có biện pháp sử dụng, một khi hấn mạnh mẽ sử dụng, rất có thể toàn bộ cánh tay trái hoàn toàn hư hỏng.

Đối với bọn hấn loại cường giả trình độ này mà nói, một khi phế bỏ một cánh tay, thực lực kia chính là sẽ giảm bớt đi nhiều, một khi bọn họ mất đi lực lượng, bọn họ làm mất đi giá trị lớn nhất, đến lúc đó ai còn sẽ để ý bọn họ tồn tại? Thời điểm đó bọn họ liền sống không bằng chết.

Hồ Vương như thế nào đều không có nghĩ đến, vì đánh vỡ như vậy cục diện bế tắc, Long Vương tình nguyện hoàn toàn phế bỏ chính mình cánh tay trái.

"Àm!" Liền ở thời điểm tiếng nói Hồ Vương vừa mới rơi xuống, nháy mắt, Long Vương quyền trái đã nện ở bên huyệt thái dương của hấn, Hồ Vương thân thể giống như điều bị đứt dây bay ra ngoài...

"Không điên cuồng, như thế nào sống được?" Đối mặt vấn đề của Hồ Vương, Long Vương nhàn nhạt nói, sau đó thân mình lại là một cái vọt lên, nhào về phía Hồ Vương giữa không trung, hấn tuyệt đối sẽ không lại cho hấn bất luận cái gì cơ hội đứng lên...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Tô Phàm tàn nhẫn

"Phanh phanh phanh..." Liên tục một trận loạn quyền lúc sau, Long Vương cùng Hồ Vương đồng thời ngã xuống trên mặt đất, tạo nên từng trận bụi bặm, Long Vương cả người đều là đè ở trên người Hồ Vương.

Như thế mãnh liệt tiến công, tự nhiên hấp dẫn chú ý của hai người Tô Phàm cùng Tu La, ước chừng sau một lúc lâu, liền nhìn đến Long Vương thân thể lung lay đứng lên.

Cánh tay trái của hắn hoàn toàn rũ xuống, liền như vậy treo ở đầu vai, một quyền vừa rồi, rất có thể đã hoàn toàn kéo đứt gân tay, nhưng hắn trên mặt không có hối hận, không có đau đớn, có chỉ có bình tĩnh, sau đó liền nhìn đến hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tu La.

Tu La mảy mai hơi nhún lại, nguyên bản dựa theo kế hoạch của hắn, Hồ Vương giữ chân Long Vương, chỉ cần lại kiên trì nhiều nhất mười lăm phút, Tô Phàm liền tuyệt đối duy trì không được, chính là hiện tại, Long Vương thể nhưng tình nguyện phế bỏ cánh tay trái, cũng muốn nhanh chóng giải quyết chiến đấu.

Cái này làm thế cục lại một lần nữa phát sinh vi diệu biến hóa.

Đây là Tu La tuyệt đối không muốn nhìn đến, bất quá hắn trong mắt đồng dạng không có ý định lùi bước, Long Vương cũng hảo, Tô Phàm cũng thế, đều đã bị thương không nhẹ, bọn hắn thực lực suy giảm đi nhiều, liên tính hai người liên thủ, cũng không có khả năng là đối thủ của mình.

Chỉ cần chính mình không phạm sai lầm, cuối cùng thất bại như cũ là bọn họ.

Nghĩ tới đây, Tu La Vương cũng yên lòng, ngược lại nhìn về phía Long Vương, nhàn nhạt nói: "Này hết thảy đáng giá sao?"

Hắn là hỏi Long Vương vì Tô Phàm, tình nguyện phế bỏ một cánh tay có đáng giá hay không.

"Tu La, ngươi quá mức lãnh huyết, chính là bởi vì ngươi lãnh huyết, cho nên ngươi sẽ không hiểu cái gì gọi là huynh đệ, cái gì là bằng hữu chi tình!" Đối với vấn đề của Tu La, Long Vương nhàn nhạt hồi đáp.

Nói thật, hắn cùng Tu La cảm tình cũng là cực kì khắc sâu, từ khi ba năm trước đây đánh bại Tu La, thành lập Long Sát hội lúc sau, hắn cùng Tu La cơ hồ vẫn luôn ở chung cùng một chỗ, từ nội tâm chỗ sâu bên trong mà nói, hắn càng không muốn đối địch với Tu La.

Hắn chỉ hi vọng Tu La có thể chính mình tỉnh ngộ lại đây.

"Huynh đệ? Bằng hữu chi tình? Ha ha, Long Vương, này đích thật là những thứ tốt đẹp, chỉ là ngươi cảm thấy lấy thân phận ngươi ta, hắn là có được cảm xúc như vậy sao?" Tu La khẽ hừ một tiếng, hắn cũng không sốt ruột động thủ, dù sao miệng vết thương của Tô Phàm cùng Long Vương đều còn đang đổ máu, thời gian càng lâu, đối với hắn càng là có lợi.

Nhìn đến băng lãnh trong mắt Tu La, Long Vương nhẹ giọng thở dài một tiếng, hắn biết, chính mình là không có biện pháp thuyết phục Tu La. Tu La cùng hắn đối thoại, cũng bất quá là muốn kéo dài thời gian, chờ đợi chính mình cùng Tô Phàm đổ máu cạn sạch mà thôi.

Quay đầu nhìn một chút Tô Phàm, thấy được vẻ lo lắng trong mắt Tô Phàm, khóe miệng phác họa ra một mặt nhàn nhạt tươi cười.

"Yên tâm đi, ta không có việc gì, liền tính phế bỏ tay trái, ta còn có tay phải!" Một cổ dòng nước ấm từ trái tim Long Vương chảy xuôi.

Đây chính là tình huynh đệ, đây chính là cảm giác được người quan tâm, đây là cảm giác hắn từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ trải nghiệm qua!

Tín nhiệm, quan tâm, cảm động!

Tô Phàm khẽ gật đầu, sau đó đồng dạng quay đầu nhìn về phía Tu La Vương, nhìn về phía cái này đã từng là Long Sát hội nhân vật số hai, nhìn về phía cái nam tử lãnh huyết đã từng làm thành huynh đệ này.

Sau đó hai người không có bất luận cái gì dừng lại, thân mình đồng thời hướng tới Tu La vọt tới.

Bọn họ đều hiểu, chiến đấu, nhất định phải nhanh kết thúc!

Mất thấy hai người đồng thời hướng tới chính mình khởi xướng tiến công, Tu La trong mắt như cũ lập loè băng lãnh quang mang, trong tay loạn đao lật một cái, một đạo ánh đao hiện lên, thân mình hướng phía trước đạp mạnh, trực tiếp một đao liền hướng phía trước chém tới.

Hắn căn bản không cần cùng hai người liều mạng, cần có chính là phong bế hai người tiến công.

Nhưng hắn đồng dạng sẽ không ngồi chờ chết, chờ đợi hai người tiến công, phòng thủ tốt nhất, chính là tiến công, cho nên hắn dẫn đầu khởi xướng tiến công.

Một đao, trực tiếp chém về phía Long Vương đang nhào tới.

Đối mặt lưỡi đao sắc bén kia, Long Vương không có bất luận cái gì ý định né tránh, hắn thể nhưng trực tiếp vọt hướng về phía lưỡi đao đáng sợ.

"Long Vương... Tránh mau!" Nhìn đến Long Vương làm ra cái hành động gần như tự sát này, Tô Phàm trong miệng phát ra một tiếng thét kinh hãi, càng là nhanh hơn vọt tới trước, nhưng là Long Vương vẫn như cũ không có ý định né tránh, tiếp tục hướng phía trước đánh tới.

Ngay cả trong mắt Tu La cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới Long Vương liều mạng như vậy.

"Xùy!" một tiếng, loan đao sắc bén trực tiếp bổ vào ngực Long Vương, ở ngực Long Vương chảy ra một đạo vết thương sâu đủ thấy xương, sau đó Long Vương đã một quyền nện ở tay cầm đao của hắn, đem loan đao trong tay hắn rơi đập trên mặt đất.

Càng là một đầu liên hướng Tu La đánh tới.

Tu La kinh hãi, nhắc chân chính là một cước đá vào ngực Long Vương, đem Long Vương đập hướng về sau bay đi.

Thân mình cũng bị lực phản chấn chấn đến ngã về phía sau, liền như vậy khoảnh khắc thời gian, Tô Phàm đã vọt tới trước mặt của hắn, một cái nắm đấm nhanh như tia chớp thẳng trực tiếp đánh vào lồng ngực của hắn.

"Ầm!" Tu La thân ảnh giống như đạn pháo bay ngược ra ngoài, máu tươi đỏ tươi cũng từ trong miệng phun ra, thật mạnh rơi trên mặt đất.

Tô Phàm lúc này cũng đã tỉnh bị lực tấn, nhưng là nghĩ tới đây là cơ hội Long Vương cơ hồ dùng mệnh đổi lấy, dưới chân của hắn không có bất luận cái gì dừng lại, toàn lực hướng phía trước vọt tới.

"Thình thịch" một tiếng, Tu La thân thể ngã trên mặt đất, lại vừa lúc ngã ở bên cạnh cái thanh loan đao màu đen kia, nhìn đến Tô Phàm đang cấp tốc đánh tới, một tay nắm lên loan đao, liền hướng Tô Phàm bổ tới, chỉ cần chặn công kích lần này của Tô Phàm, thắng lợi như cũ là hắn!

Nhìn đến lưỡi đao sắc bén kia, Tô Phàm hiện lên vẻ tàn nhẫn, lại một lần nữa vươn đôi tay liền hướng loan đao Chop tới.

"Xùy" một tiếng, lưỡi đao phá vỡ lòng bàn tay của hắn, máu đỏ tươi không ngừng chảy xuống, kịch liệt đau đớn càng làm cho Tô Phàm mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, nhưng là hắn lại cố nén cổ đau đớn này, nâng lên hữu quyền liền hướng đầu Tu La đập tới.

Tu La nhanh chóng vươn tay trái ra, trào một cái đã bắt được nắm đấm của Tô Phàm.

"Tô Phàm, ngươi không giết chết được ta!" Tu La trong miệng truyền đến thanh âm băng lãnh.

Trong tay loan đao càng là tiếp tục hướng xuống chém tới, liền ở thời điểm nghìn cân treo sợi tóc này, Tô Phàm đề ở trên người Tu La, Tô Phàm lại là đột nhiên một đầu hướng tới đầu Tu La đánh tới.

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, Tô Phàm một đầu đánh vào trên xương mũi Tu La, lập tức đem xương mũi Tu La đâm đến dập nát, kịch liệt đau đớn làm loan đao trong tay Tu La buông lỏng, mà Tô Phàm đã lại một lần nữa một đầu đánh tới, lại là một tiếng vang thật lớn, Tu La cả người đều bị đâm đến đầu văng mắt hoa, không phân biệt được Đông Nam Tây Bắc, gương mặt càng là một mảnh huyết nhục mơ hồ.

Hoàn toàn mất đi sức chống cự!

Lúc này, Tô Phàm đã một tay tóm lấy loan đao rơi xuống đất của hắn, tốc độ cao nhất một đao hướng tới cổ Tu La vạch tới..

"Không cần" liền ở thời điểm cái thanh loan đao kia sắp vạch phá cổ Tu La, thanh âm Long Vương từ sau lưng vang lên, lưỡi đao sắc bén cách cổ Tu La chỉ có không đến khoảng cách nửa centimet, chỉ cần lại hướng phía trước một chút, Tu La Vương liền sẽ hoàn toàn mất đi tánh mạng, tuy nhiên lại bởi vì một câu này của Long Vương, trực tiếp dừng ở nơi đó...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Trong truyền thuyết Huyết Hoàng

Loan đao màu đen nhánh cách cổ Tu La chỉ có không đến nửa centimet khoảng cách, Tu La thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được bên trên lưỡi đao truyền đến hàn ý lạnh lẽo, đây chính là loan đao của hắn, hắn rõ ràng nhất cây đao này cỡ nào sắc bén, chỉ cần như vậy nhẹ vạch một cái, chính mình liền có thể vĩnh viễn cùng thế giới này nói bái bai.

Nhưng là hắn lại khó hiểu, vừa rồi Long Vương, thiếu chút nữa bị chính mình giết chết vì cái gì muốn cho Tô Phàm dừng lại, chẳng lẽ hắn là vì hảo hảo tra tấn chính mình sao?

"Vì cái gì?" Tô Phàm đồng dạng vẻ mặt khó hiểu nhìn Long Vương đang lung lay đứng lên, nhìn ngực vết thương sâu đủ thấy xương của hắn, này hết thảy đều là Tu La tạo thành, hắn không rõ Long Vương vì cái gì còn muốn cho chính mình buông tha hắn?

"Mọi người chung quy là huynh đệ một hồi, Tô Phàm, lúc này đây, buông tha bọn họ đi!" Long Vương nhẹ giọng thở dài một tiếng, ba năm cảm tình, sao có thể nói giết liền giết?

Tô Phàm ngăn người, hắn không nghĩ tới Long Vương lại bởi vì nguyên nhân như vậy.

Tu La đồng dạng ngăn người, hắn không nghĩ tới Long Vương thế nhưng muốn thả hắn? Nghĩ tới trong ba năm cùng Long Vương chung đụng từng li từng tí, một cỗ mặc danh cảm xúc từ trái tim chảy xuôi mà qua, làm cái khóa tâm tuyệt đối băng lãnh kia xuất hiện một tia vết rách.

Nhìn ánh mắt Tu La lộ ra một sợi mê võng, nghĩ tới trải qua mấy ngày nay ở chung, Tô Phàm cuối cùng vẫn là thở dài một tiếng, chậm rãi thu hồi cái thanh loan đao sắc bén kia, từ trên người Tu La đứng lên.

Chung quy là một hồi huynh đệ, cho dù là bọn họ chém giết quyết đấu, cũng là lập trường bất đồng.

"Các người đi thôi!" Hướng tới Tu La cùng Hồ Vương đồng dạng mất đi sức lực chiến đấu nói một tiếng, Tô Phàm nắm loan đao của Tu La đi tới trước người Long Vương, một phen đỡ Long Vương.

Tu La Vương cùng Hồ Vương đứng lên, bọn họ liếc mắt nhìn nhau một chút, đều là nhìn ra lẫn nhau trong mắt khiếp sợ, khó hiểu, nghi hoặc.

Vì cái gì?

Hai người mình mới vừa rồi nghĩ muốn giết chết bọn hắn như vậy, chính là vì cái gì bọn họ lại buông tha hai người mình?

Chẳng lẽ thật sự là bởi vì cái kia buồn cười tình nghĩa huynh đệ?

Chỉ là, kia thật sự buồn cười sao?

Hai người khó hiểu, nhìn một chút Tô Phàm đỡ Long Vương, nhưng sau đó xoay người liền đi.

Nếu bọn họ chịu buông tha mình, như vậy đi là được!

"Thật có lỗi, Tô Phàm, bọn họ rời đi, rất có thể ngày sau còn sẽ lại đến!" Nhìn bóng lưng hai người rời đi, Long Vương có chút thua thiệt hướng tới Tô Phàm nói.

Hắn biết, lúc này đây nhiệm vụ thất bại, Thiên Thần Thánh Minh, tuyệt đối sẽ không bỏ qua chính mình, đến lúc đó Tu La cùng Hồ Vương đến lần nữa, uy hiếp sẽ chỉ lớn hơn.

Giữa song phương, chính là quan hệ thù địch không chết không thôi.

Không có trừ bỏ bọn họ, chỉ làm cho Tô Phàm mang đến phiền toái càng lớn!

"Ha ha, tới thì thế nào? Người ta huynh đệ liên thủ, còn cần sợ hãi à?" Tô Phàm lại là không sao cả lắc lắc đầu, không có chút nào trách cứ Long Vương.

Tương phản, đây mới là Long Vương hắn sở nhận thức.

Hắn có thể thấy được Long Vương cùng Tu La bao gồm Hồ Vương quan hệ cũng không kém, lúc này mới buông tha hai người, hắn là một cái người trọng tình trọng nghĩa, nếu không cũng sẽ không ở thời điểm cuối cùng đứng ở phía bên mình.

"Hào một cái huynh đệ liên thủ, thật là làm cho ta quá cảm động!" Nhưng vào lúc này, một trận thanh âm thanh thúy từ phía trước hai người vang lên...

Hai người đồng thời ngẩng đầu nhìn lại, một người nữ tử tuyệt điểm đáng người mạo hiểm từ trong rừng cây đi ra.

Nàng có mái tóc dài màu vàng óng, vẫn luôn rũ xuống tới bờ hông, trên người mặc một kiện áo ngắn tay màu đỏ bó sát người, bộ ngực cao ngất đột nhiên ra tới, hạ thân là một cái quần jean bó sát người, bao trùm cặp đùi thon dài, dưới chân một đôi giày cao gót, nhìn qua giống như một cái minh tinh điện ảnh, nhưng là trên trán nàng kia một đóa huyết sắc hoa hồng lại là như thế yêu diễm.

Theo nữ tử này xuất hiện, Long Vương sắc mặt chính là biến đổi.

"Đi mau!" Nói chuyện đồng thời, đã lôi kéo Tô Phàm xoay người liền đi.

Huyết Hoàng, hắn thật không nghĩ tới Huyết Hoàng cũng tới, vì giết Tô Phàm, không chỉ xuất động ba vị Chiến Vương, liền Huyết Hoàng cũng xuất động, rốt cuộc ai bỏ ra cái giá lớn như vậy?

Đối mặt Huyết Hoàng có thực lực so với chính mình còn cường đại hơn, Long Vương không có nửa điểm do dự, thời kỳ mạnh nhất đều không phải là đối thủ của nàng, huống chi tình hình hiện tại của hai người?

Hiện tại bọn hắn chỉ có thể hi vọng xa vời có thể đào thoát Huyết Hoàng truy kích, Long Vương thậm chí làm xong chuẩn bị giữ chân Huyết Hoàng, làm Tô Phàm rời đi.

Tô Phàm đầu tiên là sửng sốt, bất quá từ trong lời nói của Long Vương hắn nghe được sự hãi, cũng không có hỏi nhiều một câu, theo Long Vương liền hướng về phía sau bỏ chạy, người cũng có thể làm cho Long Vương sợ hãi, kia phải cường đại cỡ nào?

Mặc kệ cái nữ nhân yêu diễm này cỡ nào mỹ lệ, vẫn là nhanh chóng rời đi hảo.

"Ha ha ha, Long Vương, trốn được sao?" Huyết Hoàng trong miệng phát ra tiếng cười thanh thúy như chuông bạc, sau đó liền nhìn đến nàng hướng phía trước bước ra một bước, liền dừng tốc độ cao nhất khởi động truy kích Tô Phàm cùng Long Vương, thân thể nàng lại đột nhiên đình trệ.

Hơi kinh ngạc hướng tới phía trước góc bên phải nhìn thoáng qua, sau đó quả quyết thu hồi chân phải đã bước ra, xoay người liền đi, động tác gọn gàng mà linh hoạt, không có nửa điểm ướt át bần thiêu, nếu để cho đám người Tu La Vương hoặc là Hồ Vương nhìn đến một màn như vậy, không biết sẽ kinh hãi thành bộ dáng gì, Huyết Hoàng sát phạt quyết đoán, tại thời điểm sắp xuất thủ lại bỗng nhiên thay đổi chủ ý, đây tuyệt đối là sự tình khó có thể tưởng tượng.

Chờ đến thân ảnh Huyết Hoàng cũng biến mất lúc sau, ở thời điểm đám người Tô Phàm rời đi, một người lão nhân dáng người hơi khom chậm ung dung từ trong rừng cây đi ra, nhìn thoáng qua phương hướng Huyết Hoàng rời đi, mày gắt gao nhíu chung một chỗ, qua một hồi lâu mới giãn ra, hướng tới phương hướng Tô Phàm bỏ chạy nhìn thoáng qua, nhẹ giọng thở dài một tiếng, xoay người chui vào rừng cây.

Chờ đến hắn biến mất ít nhất mười lăm phút lúc sau, Huyết Hoàng thân ảnh mạn diệu lại một lần nữa xuất hiện ở hiện trường đánh nhau vừa rồi, trên khuôn mặt tuyệt mỹ kiều diễm lộ ra trước nay chưa từng có ngưng trọng.

"Cái quốc gia cổ này, quả nhiên là ngọa hổ tàng long." Lại hướng tới phương hướng Tô Phàm rời đi nhìn lại, lại sớm đã không thấy bóng dáng hai người, chung quy là nhẹ nhàng thở dài, lúc này đây nhiệm vụ, thế nhưng không có biện pháp hoàn thành, còn có Long Vương, hắn thế nhưng thật sự sẽ vì Tô Phàm phản bội tổ chức, rốt cuộc thiếu niên kia có mị lực như thế nào? Làm Long Vương cam tâm vì hắn làm nhiều chuyện như vậy? Lắc lắc đầu, Huyết Hoàng lại một lần nữa xoay người rời đi, Long Vương phản bội tổ chức, đây là từng ấy năm tới nay, cái người thứ nhất đạt tới cấp Vương phản bội, nhất định phải nhanh làm ra hành động, rốt cuộc, đạt tới cấp Vương, đã biết rất nhiều nội tình trong tổ chức, nhất định phải thanh trừ hắn...

Bên kia, Tô Phàm cùng Long Vương liên tục chạy ra mấy cây số, lúc này mới ngừng lại.

Long Vương quay đầu nhìn lại, phát hiện không có bất luận kẻ nào đuổi theo, ánh mắt lộ ra thần sắc nghi hoặc, không đạo lý a? Nếu Huyết Hoàng đã xuất hiện, mặc kệ là vì giết Tô Phàm, vẫn là muốn trừ bỏ chính mình, đều sẽ đuổi theo? Như thế nào một điểm động tĩnh đều không có?

"Long Vương, nàng là ai?" Tô Phàm mở miệng nói.

"Nàng... Phụt..." Long Vương đang muốn mở miệng giải thích, ai ngờ đến vừa mới há mồm, chính là một ngụm máu tươi phun ra, thương thế trên người cũng tại thời khắc này toàn diện bộc phát...

*khóa: lượng từ dùng cho mấy vật hình cầu, hình khối --> "khôa tâm" "khôa răng" "khôa đầu"...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Minh Châu chi loạn

"Long Vương!" Tô Phàm kinh hãi, một bước tiến lên đỡ Long Vương, nhưng là Long Vương chỉ kịp liếc hắn một cái, liền trực tiếp hôn mê bất tỉnh, mà hô hấp của hắn cũng là càng ngày càng yếu.

Tô Phàm trong lòng kinh hãi, muốn gọi điện thoại gọi người, nhưng là di động sớm tại vừa rồi trong lúc đánh nhau mất đi, lúc này căn bản không có biện pháp liên hệ những người khác, hướng tới bốn phía nhìn thoáng qua, phát hiện chính mình cùng Long Vương ở giữa một mảnh núi lớn, trong phạm vi vài dặm, căn bản không có người ở, chỉ đành cẩn thận nâng lên Long Vương đi đến một cây đại thụ cách đó không xa, hắn nhất định phải tìm một chút thảo dược cầm máu, nếu không mặc kệ là hắn hay Long Vương, sớm hay muộn sẽ chảy hết máu mà chết.

Lúc này, sắc trời sớm đã tối sầm lại, bất quá đối với Minh Châu thành phố không bao giờ ngủ mà nói, sống về đêm vừa mới bắt đầu.

"Thân ái, vậy của ta thế nào?" Trong nhà hội trường cũ của Bắc Đẩu hội, Lãnh Trường Phong hiện giờ là một trong các trưởng lão Bắc Đẩu hội, Tào Nhiễm Nhiễm từ trên lầu đi xuống, ở trước người Lãnh Trường Phong xoay một vòng tròn, khẽ cười nói.

"Xinh đẹp, tương đối xinh đẹp!" Lãnh Trường Phong mặt tràn đầy tán thưởng, lúc này Tào Nhiễm Nhiễm ăn mặc một kiện váy lễ váy dài màu đen viền ren, hoa văn viền ren trước ngực hiện ra lồ lộ ẩn ẩn có thể nhìn đến nội y bên trong, một đôi trắng nõn bán cầu cũng là như ẩn như hiện, mà phía dưới váy dài cũng ẩn ẩn lộ ra đôi trắng nõn, cả người nhìn qua tràn ngập màu đen dụ hoặc.

"Hi hi, người ta sẽ không làm người mất mặt đi?" Tào Nhiễm Nhiễm nhào tới trước mặt Lãnh Trường Phong, dùng sức hôn một cái trên mặt hán, cười đùa nói.

"Như thế nào sẽ, Nhiễm Nhiễm xinh đẹp như vậy, bọn họ hâm mộ còn không kịp đâu!" Lãnh Trường Phong cười nói, một cái bàn tay to đã ôm eo nhỏ của Tào Nhiễm Nhiễm.

Từ vị trí hội trường Bắc Đẩu hội thụ lùi về sau, Lãnh Trường Phong không còn có ngày xưa tâm huyết cùng kích tình, cả ngày đều cùng Tào Nhiễm Nhiễm, vũ nữ nổi tiếng nhất Bắc Đẩu hội quần lấy nhau cùng một chỗ.

Đối với nàng yêu chiều cũng là càng ngày càng đậm, hôm nay, càng là sinh nhật Tào Nhiễm Nhiễm, ở Tào Nhiễm Nhiễm yêu cầu, Lãnh Trường Phong thể nhưng vì nàng chuẩn bị một cái tiệc tối sinh nhật, mời bạn tốt trong bang tiến tới tham gia.

"Hi hi, vậy chúng ta đi thôi, đừng để mọi người đợi lâu!" Tào Nhiễm Nhiễm cười hắc hắc, kéo tay Lãnh Trường Phong.

"Àn!" Lãnh Trường Phong gật gật đầu, cùng Tào Nhiễm Nhiễm cùng nhau đứng dậy hướng tới vườn hoa phía sau biệt thự đi đến, tiệc tối địa điểm chính thức, liền ở hoa viên trong biệt thự.

Lúc này, hiện trường tiệc tối, đã sớm được trang trí cực kì xa hoa, đèn màu đủ loại hình dạng màu sắc treo khắp nơi, nguyên bản sân bãi đen nhánh được trang hoàng sáng rực giống như ban ngày.

Hiện trường cũng tới rất nhiều người, tuyệt đại đa số đều là các vị đại ca trong Bắc Đẩu hội, đương nhiên, cũng có bạn tốt khuê mật của Tào Nhiễm Nhiễm, bất quá thân phận của các nàng, đại đa số là ca nữ vũ nữ phòng khiêu vũ, lúc này đang hầu ở bên người các vị lão đại.

Khi Lãnh Trường Phong nắm tay nhỏ Tào Nhiễm Nhiễm từ trong biệt thự đi ra, hiện trường những người này một đám từng người từ trên chỗ ngồi đứng lên, tiến lên vấn an.

"Trường Phong ca hảo, tàu tử hảo!"

"Tàu tử đêm nay thật xinh đẹp..."

"Trường Phong ca, hảo phúc khí a!"

Lãnh Trường Phong cả đời chưa lập gia đình, hiện giờ đặc biệt vì một nữ nhân làm cái tiệc tối sinh nhật, mặc kệ nữ nhân này thân phận đã từng là cái gì, chung quy xem như nữ nhân của hán, những người này tự nhiên kêu một tiếng tàu tử.

Bị mọi người xưng hô như vậy, Tào Nhiễm Nhiễm trên mặt hiện ra nụ cười hạnh phúc, mà những cái khuê mật bạn tốt độ của nàng lại là một đám hâm mộ đỏ kị không thôi, mặc kệ nói như thế nào, Lãnh Trường Phong cũng là một trong năm đại trưởng lão hiện giờ của Bắc Đẩu hội, có thể trở thành nữ nhân của hán, dù sao cũng so với cả ngày đi lấy lòng những nam nhân khác tốt hơn đi?

Lấy thân phận Tào Nhiễm Nhiễm, có thể trở thành nữ nhân của hán, cũng là một niềm hạnh phúc.

"Hảo, tất cả mọi người vui vẻ chút, đứng rồi, Báo ca tới rồi sao?" Lãnh Trường Phong cũng là mặt tràn đầy mỉm cười cùng mọi người chào hỏi, thuận miệng nhắc tới Lâm Báo.

"Ha ha, Trường Phong ca cho mời, ta sao có khả năng không tới?" Liền ở ngay lúc này, bên ngoài truyền đến thanh âm sang sảng của Lâm Báo.

Sau đó mọi người nhanh chóng tránh ra một con đường, liền nhìn đến Lâm Báo ăn mặc một bộ tây trang màu đen ở Thiên Ứng cùng A Lí vây quanh đã đi tới.

"Báo ca..." Lãnh Trường Phong đầu tiên là sùng sốt, bất quá lập tức phục hồi tinh thần lại, Tào Nhiễm Nhiễm thân phận cũng không tính chính thể, chính mình vì nàng tổ chức cái tiệc tối sinh nhật, vốn dĩ hồ nháo, căn bản không hi vọng xa vời Lâm Báo sẽ đến, ai có thể nghĩ tới hán thể nhưng cũng tới, cái này làm cho hán trong lòng cảm động không thôi.

Xem ra mặc kệ là Lâm Báo, vẫn là Tô Phàm, đều không có đem chính mình trở thành bại tướng dưới tay đến đối đãi, bọn họ là thật sự coi mình là huynh đệ, ít nhất đối với chính mình cực kì tôn kính.

Lãnh Trường Phong chủ động tiến lên vươn hai tay nắm ở cái tay phải duy nhất của Lâm Báo, về mặt cảm kích.

"Ha ha, tàu tử, sinh nhật vui vẻ!" Lâm Báo cười ha ha một tiếng, sau khi cùng Lãnh Trường Phong bắt tay, từ trong ngực móc ra một cái hộp âm nhạc tinh mỹ đưa cho Tào Nhiễm Nhiễm.

"Cảm ơn Báo ca!" Tào Nhiễm Nhiễm cũng là về mặt thụ sùng nhược kính.

"Ha ha ha, nếu mọi người đều tới, ngồi xuống đi!" Lâm Báo cười ha ha một tiếng.

"Được rồi, Báo ca mời!" Lãnh Trường Phong làm ra tư thế mời, một đoàn người liền hướng giữa sân đã sớm dọn xong chỗ ngồi đi đến.

Liền ở thời điểm Lâm Báo muốn ngồi lên chủ vị, lại nghe được một cái thanh âm lạnh lùng vang lên: "Ta cho rằng một cái tàn phế không tư cách ngồi vị trí kia!"

Thanh âm không lớn, tuy nhiên lại làm cho cả hiện trường nháy mắt yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía nơi thanh âm phát ra, phát hiện thế nhưng là một cái đường chủ cũ của Bắc Đẩu hội, Trương Không Cảnh.

Rất nhiều người sắc mặt lập tức liền thay đổi, cái Trương Không Cảnh này, không muốn sống hay sao? Cũng dám thẳng mặt Lâm Báo tàn phế?

"Không sai, ta cũng cảm thấy Lâm Báo không thích hợp đảm nhiệm vị trí này, chúng ta Bắc Đẩu hội không nên từ một cái tàn phế thống trị!" Nhưng Liền ở ngay lúc này, lại một thanh âm vang lên, thế nhưng là một cái đại ca khác - La Thành.

"Không Cảnh cùng La Thành nói không sai, ta cũng không đồng ý một cái tàn phế đảm nhiệm hội trưởng của chúng ta!" Lại một thanh âm vang lên, ngay sau đó, bên trong hiện trường hơn hai mươi vị đại ca, ít nhất hơn một phần ba người đứng dậy, phản đối Lâm Báo đảm nhiệm hội trưởng Bắc Đẩu hội.

Lâm Báo sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi, đi theo bên người hấn A Lý càng là bay thẳng đến chỗ Lãnh Trường Phong quát lớn: "Lãnh Trường Phong, đây chính là người an bài trò hay?"

A Lý là thật sự nguyện trung thành Tô Phàm, cũng là thật sự duy trì quyết định của Tô Phàm, nguyên bản Bắc Đẩu hội đã ổn định lại, hơn nữa sẽ càng ngày càng cường thịnh, chính là hấn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm cùng Long Vương còn có Tu La vừa mới rời đi, Lãnh Trường Phong liền nháy ra tới, an bài trận này trò xiếc soạn vị.

Chẳng lẽ hấn không biết liền tính hôm nay đem Lâm Báo đuổi xuống đài, chỉ cần Tô Phàm vừa về đến, làm hết thảy cũng là không thay đổi gì sao?

"Không... Không phải ta an bài!" Lãnh Trường Phong đồng dạng vẻ mặt kinh ngạc, hấn thật không biết những người này như thế nào sẽ nói như vậy...

*thụ sủng nhục kinh: được sủng mà sợ

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Lại là phản bội

"Không phải người an bài? Đó là ai an bài?" A Lý hừ lạnh một tiếng, những người đại ca này nhưng đều là thành viên ban đầu của Bắc Đẩu hội, cũng đều là người của Lãnh Trường Phong, không có Lãnh Trường Phong xúi giục, hấn mới không tin những người này sẽ đứng ra phản đối Lâm Báo.

"Là ta an bài!" Lúc này, một trận thanh âm âm lãnh từ phương hướng phía sau truyền đến, sau đó mọi người ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn đến một người nam tử thân xuyên áo bạch tề ở một đám người vây quanh từng bước một đã đi tới.

Khi nhìn đến sắc mặt âm lãnh của nam tử kia, Lãnh Trường Phong cùng Lâm Báo đồng thời phát ra một tiếng kinh hô: "Tiêu Đăng?"

Bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến, Tiêu Đăng thế nhưng dám lưu lại Minh Châu thị.

"Ha ha, Trường Phong ca, Báo ca, không nghĩ tới ta còn sẽ ở Minh Châu thị đi?" Nhìn đến bộ dáng kinh ngạc của hai người, Tiêu Đăng khóe miệng hiện lên một mặt châm chọc.

Đã từng, Lâm Báo ở trong mắt chính mình là cỡ nào cao cao tại thượng, một tiểu đệ của hấn thôi cũng đã là đại ca của mình, đến nỗi Lãnh Trường Phong, càng là giống như nhân vật thần thoại, nhưng là hiện tại, ở trong mắt hấn, hai người cũng bất quá là con mồi trong tay mà thôi, loại cảm giác này thật sự rất mỹ diệu.

"Người... Người vào bằng cách nào?" Lãnh Trường Phong thân mình có chút phát run, tiệc tối lần này là chính mình tổ chức, chỗ này cũng là nhà mình, không có chính mình cho phép, Tiêu Đăng sao có thể tiến vào?

"Là ta thả hấn tiến vào!" Lúc này, vẫn luôn đứng ở bên cạnh Lãnh Trường Phong, Tào Nhiễm Nhiễm lại mở miệng nói ra, sau đó ở trong lúc Lãnh Trường Phong đang mặt trận đầy kinh hãi ánh mắt khó mà tin nổi, đi hướng Tiêu Đăng.

Mà Tiêu Đẳng cũng là giang hai cánh tay, đem Tào Nhiễm Nhiễm ôm vào trong lòng ngực, càng là ngay trước mặt mọi người hôn lên đôi môi đỏ mọng kia của Tào Nhiễm Nhiễm, một bàn tay càng là không kiêng nể gì leo lên ngực Tào Nhiễm Nhiễm, mà Tào Nhiễm Nhiễm không chỉ không có phản kháng, ngược lại một bộ dáng rất là hưởng thụ.

"Đủ rồi!" Nhìn đến như vậy hết thấy, Lãnh Trường Phong lòng như đao cắt, hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, nữ nhân này chính mình tự nhận là không có khả năng nhất phản bội chính mình, chính mình đối với nàng trả giá nhiều nhất, sẽ phản bội chính mình.

Nàng bất quá là một cái vũ nữ, bất quá là một cái kỹ nữ lấy lòng nam nhân, chính là chính mình cho nàng hưởng thụ bất tận vinh hoa phú quý, là chính mình cho nàng một bậc thân phận cao hơn người, chính là nàng, cái kỹ nữ đề tiện nhất này, lại phản bội chính mình.

Cái này làm cho Lãnh Trường Phong như thế nào có thể chịu được.

"Thần ái, Trường Phong ca tựa hồ rất tức giận đâu!" Tiêu Đẳng hơi hơi mỉm cười nói.

"Một cái chó giữ nhà chỉ biết vẫy đuôi cầu xin thương xót, tức giận thì thế nào, người ta cũng không thích phé vật như vậy!" Tào Nhiễm Nhiễm chán ngán nói một câu.

"Ha ha ha ha ha..." Tào Nhiễm Nhiễm làm Tiêu Đẳng cười ha hả, mà Lãnh Trường Phong sắc mặt đã âm trầm sắp chảy ra nước.

Chó giữ nhà chỉ biết vẫy đuôi cầu xin thương xót? Nàng thế nhưng nói mình là chó giữ nhà chỉ biết vẫy đuôi cầu xin thương xót? Nàng thế nhưng dám nói hắn như thế?

Phần nọ Lãnh Trường Phong liền muốn không màng hết thấy xông đi lên giết chết tiện nhân này, bất quá lại trong nháy mắt bình tĩnh lại.

Hắn là Lãnh Trường Phong, liên tính không có lúc trước ngạo khí, nhưng lại có thể nào bị một nữ nhân chọc giận?

"Xem ra, lúc trước cho gia hỏa này mật báo cũng là nguoi phải không!" Một ngón tay chỉ Tiêu Đẳng, Lãnh Trường Phong lạnh lùng nói.

Lúc trước hắn liên kỳ quái Tiêu Đẳng vì cái gì phản ứng nhanh như vậy, vẫn hoài nghi có người báo tin, nhưng như thế nào đều không có nghĩ đến sẽ là Tào Nhiễm Nhiễm.

"Không tồi!" Tào Nhiễm Nhiễm không sợ hãi chút nào gật gật đầu, tại thời điểm rất lâu trước kia, nàng liền nhìn ra Tiêu Đẳng bất phàm, cũng ở thời điểm Tiêu Đẳng nghèo túng nhất, câu được Tiêu Đẳng, càng là âm thầm vì Tiêu Đẳng làm rất nhiều chuyện, hiện giờ, chỉ cần Tiêu Đẳng xử lý Lãnh Trường Phong, trở thành hội trưởng Bắc Đẩu hội, chính mình liền thật là tẩu tử của bọn họ.

Đây chính là hết thấy nàng muốn nhất!

"Ha ha ha, quả nhiên là một đôi cầu nam nữ, nhưng liên tính như vậy, nguoi cho rằng bọn nguoi có thể khống chế đại cục sao? Đừng quên, nơi này là nhà của ta, chỗ này còn có nhiều huynh đệ như vậy, chỉ cần ta hô to một tiếng, huynh đệ phía ngoài cũng sẽ lập tức tiến vào, Tiêu Đẳng, nguoi đây là tự chui đầu vào lưới a!" Lãnh Trường Phong cười lạnh một tiếng.

"Ha ha, phía ngoài huynh đệ ta sớm đã an bài tốt, nói trong chốc lát chỗ này sẽ tiến hành một ít trò chơi kích thích, mặc kệ bọn họ nghe được cái gì, đều không cần xông tới, nếu không hội quy xử trí, về phần các vị huynh đệ đang ngồi, nguoi cho rằng còn có mấy người sẽ nghe nguoi cái này chó vẫy đuôi mừng chủ?" Tào Nhiễm Nhiễm trên mặt vẻ mặt châm chọc.

Theo nàng lời nói rơi xuống, bên trong hiện trường các đại ca quả nhiên lại có một nửa người đứng về phía Tiêu Đẳng, Lâm Báo bên này, thế nhưng chỉ còn lại không tới mười người.

Nhìn đến một màn như vậy, Lãnh Trường Phong sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, những người này vậy mà đều đứng ở bên Tiêu Đẳng, rốt cuộc Tiêu Đẳng cho bọn hắn chỗ tốt gì? Để bọn hắn phản bội chính mình?

"Tiêu Đẳng, nguoi quả nhiên là cái nhân vật, chỉ là, nguoi cho rằng như vậy liền có thể lưu lại ta sao?" Lúc này, Lâm Báo đứng dậy, một đôi ánh mắt tràn ngập tự tin nhìn về phía Tiêu Đẳng, bao gồm bọn người phía sau hắn.

Chẳng sợ hắn một cánh tay bị phế bỏ, nhưng hắn cũng là Lâm Báo, đôi đầu cao thủ như Tô Phàm, có lẽ sẽ không địch lại, muốn từ bên trong đám người ô hợp này lao ra, còn không phải sự tình dễ dàng.

"Ta đương nhiên không thể, bất quá..."

"Ta có thể..." Liền ở thời điểm Tiêu Đẳng cố ý xâu đủ khẩu vị, một trận thanh âm đậm đặc từ sau lưng Lâm Báo vang lên, sau đó một phen chủ thủ bèn nhón, đã cắm vào sau lưng của hắn.

Tay cầm chủ thủ, chính nắm ở trong tay người hấn tín nhiệm nhất, Thiên Ứng.

Lâm Báo mặt tràn đầy khó mà tin được chuyển đầu qua, hắn như thế nào đều không có biện pháp tin tưởng, Thiên Ứng, cái này huynh đệ chính mình từ Hắc Báo bang mang đến, cái này huynh đệ chính mình một tay đề bạt, cái này lần trước bên trong chiến đấu, liều chết bảo hộ hảo huynh đệ của mình, sẽ ở thời điểm cuối cùng này phản bội chính mình?

Vì cái gì? Đây rốt cuộc là vì cái gì? Hần vì cái gì phải làm như vậy?

"Vì cái gì?" Lâm Bảo trong miệng phun ra mấy chữ này.

"Bởi vì bọn họ cho ta thứ người không cho được!" Thiên Ưng lạnh lùng nói, trong mắt không mang theo nửa điểm tình cảm.

"Cái gì?"

"Hội trưởng chi vị!" Thiên Ưng trong miệng phun ra mấy chữ này.

"Thiên Ưng, người tên hỗn đản này!" Lúc này, Lãnh Trường Phong cùng A Lý rốt cục phục hồi tinh thần lại, A Lý càng là một quyền liền hướng Thiên Ưng đập tới, Thiên Ưng cũng không cứng rắn chống đỡ, thân mình cấp tốc hướng về sau thối lui.

Theo hần này lui lại, từ Hắc Báo bang theo tới vài tên đại ca, cũng có hai người đi theo hần cùng nhau lui lại, hiển nhiên sớm đã cùng Thiên Ưng đạt thành chung nhận thức.

Mà Lãnh Trường Phong lại là một phen đỡ Lâm Bảo đang lung lay sắp đổ.

"Hộ tống Báo ca rời đi, tìm Phàm thiếu! Ta tới bọc hậu!" Sự tình tới rồi loại tình trạng này, A Lý đã bất chấp phần nộ, một bước tiến lên, ngăn ở trước người Lâm Bảo cùng Lãnh Trường Phong, mà vài tên trung với Lâm Bảo cũng là vẻ mặt xanh mét đứng ở phía trước.

"Chấp mê bắt ngộ, lên!" Nhìn đến mấy người đến bây giờ vẫn như cũ đứng ở bên người Lâm Bảo, Tiêu Đẳng khoe miệng lộ ra một mặt châm chọc...

*Hội trưởng chi vị: vị trí hội trưởng

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Diễn lễ đính hôn

Ngày hai mươi bốn tháng mười, đối với người bình thường mà nói, này bất quá là một ngày bình thường, nhưng là đối với một đám người có quyền thế ở Minh Châu thị mà nói, hôm nay lại là một ngày cực kì đặc thù, đơn giản là hôm nay, chính là ngày đính hôn của Nam Cung Cảnh Nguyệt người thừa kế đệ nhất thế gia Nam Cung gia tộc, cùng thiên kim Lạc Thủy Yên của chủ tịch tập đoàn Lạc Thủy.

Cái này cũng liền ý nghĩa Nam Cung gia tộc thế gia uy tín lâu năm cùng Lạc gia mới phát lên liên hợp lại với nhau, một gia tộc có địa vị nhất, tăng thêm tập đoàn có tiền nhất, một khi liên hợp lại, sẽ sinh ra như thế nào ảnh hưởng? Ai cũng không biết, chỉ là tất cả mọi người biết được một sự kiện là trước đây không lâu Vân Phàm tập đoàn cường thế nhập trú Minh Châu thị, mấy ngày nay tới giờ, trải qua không tốt lắm, nguyên bản tài sản vượt qua trăm tỷ, chính là khắp nơi lâm vào tính kế, đã nghiêm trọng co lại.

Lạc gia, lại một lần nữa trở thành Minh Châu thị nhà giàu số một.

Ít nhất mặt ngoài là nhà giàu số một.

Đồng Phương Minh Châu tháp, là địa điểm tổ chức diễn lễ đính hôn lần này, toàn bộ Minh Châu thị, một nhóm người có địa vị nhất, toàn bộ nhận được thư mời, một ít nhà giàu sang không có nhận được thư mời, cũng là nghĩ biện pháp muốn trà trộn vào.

Vân Phàm tập đoàn - tổng tài Tô Viện Viện tự nhiên cũng là nhận được thư mời.

Hôm nay nàng ăn mặc một kiện lễ váy cao quý màu tím, thiết kế bó sát người làm nổi bật lên nàng đáng người ngạo nhân, vừa mới xuống xe, liền nhìn đến quần gia Nam Cung gia tộc tiến lên đón.

"Tô tổng, ngài đã tới, mau mời, mau mời!" Chẳng sợ Nam Cung gia tộc cùng Vân Phàm tập đoàn ở vào quan hệ đối địch, nhưng lão quần gia trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì bất mãn, người không biết còn tưởng rằng hai nhà quan hệ cỡ nào thân thiết.

Tô Viện Viện khẽ gật đầu, trực tiếp hướng tới trong tháp Minh Châu đi đến, mà đám đương tài xế Long Nhất cũng là bước nhanh đi theo, từ khi hơn mười ngày trước, Lâm Bảo bị người phục kích lúc sau, hần cùng Long Nhị cơ hồ là một tắc cũng không rời Tô Viện Viện, trong thời gian Tô Phàm mất tích, bọn họ cũng không dám lại để cho Tô Viện Viện xuất hiện bất luận cái gì sơ xuất.

Hơn mười ngày từ cái đêm nội bộ Bắc Đẩu hội bắt ngờ làm phản, kim bài tay đám Quyền Vương A Lý đương trường chết thảm, hội trưởng cũ Lãnh

Trường Phong vì hộ tống Lâm Bảo cũng là chết ở dưới loạn đao, liền Long Cửu, Long Thập tiếp ứng Lâm Bảo cũng là một chết một bị thương, về phần Lâm Bảo, tuy rằng bảo vệ một cái tánh mạng, nhưng là xương cổ phía sau bị hao tổn hẳn lại trở thành một cái người thực vật, đến nay hôn mê bất tỉnh.

Hiện giờ Tô Phàm tung tích không rõ, này đó thuộc hạ trung thành tuyệt không nguyện nhìn đến Tô Viện Viện chịu đến nửa điểm thương tổn, cho nên cho dù là tham gia yến hội quan trọng bức này, Long Nhất cũng là một tắc cũng không rời.

Đi vào Đông Phương Minh Châu tháp, ở quản gia dẫn dắt, lên một chiếc thang máy thông hướng tầng cao nhất, hiện trường điển lễ đính hôn, chính là dừng ở đại sảnh lầu cao nhất Đông Phương Minh Châu tháp.

Khi Tô Viện Viện mang theo Long Nhất tiến vào hiện trường, hiện trường to như vậy, đã tới rất nhiều người, nàng vừa mới tiến vào đại sảnh, lập tức hấp dẫn ánh mắt vô số người, những cái nam nhân đó ánh mắt nhiều tham lam, nữ nhân kia ánh mắt tất cả đều là hâm mộ đổ kỵ.

Tô Viện Viện mặc kệ là năng lực, vẫn là bộ dạng, lại hoặc là đáng người, đều là nhân tuyển tốt nhất, đặc biệt là hôm nay mặc một bộ lễ váy màu tím này, càng đem nàng tổng tài cao quý lãnh điểm phát huy đến cực hạn, phảng phất như một cái Nữ Hoàng quân lâm thiên hạ, làm người không dám đến gần, bất quá luôn có ngoại lệ.

"Tô tổng, ngài cũng tới, hạnh ngộ hạnh ngộ!" Lúc này, một cái mập mạp từ trong đám người đứng dậy, trực tiếp đón đi lên, người này, đúng là hiện giờ trên thương trường Minh Châu thị, danh tiếng đang thịnh - Vương Đại Lực.

Cũng là một trong đồng bọn hợp tác lớn nhất hiện giờ của Nam Cung gia tộc.

Ở thời điểm hần gia nhập cổ phần Thông Uy ô tô với tài chính hơn chục tỷ, lúc sau, doanh nghiệp chế tạo ô tô Thông Uy đã toả sáng sinh cơ bừng bừng.

"Vương tổng khách khí!" Tô Viện Viện lạnh lùng hừ một tiếng, thế nhưng hoàn toàn không để ý tới Vương Đại Lực đuổi tới tay mập, người ngoài nhìn qua, người thần thái cao ngạo, bất quá ngẫm lại cũng là bình thường, nếu không phải Vương Đại Lực bỗng nhiên xuất hiện, Văn Phàm tập đoàn chỗ nào nhanh như vậy đã bị Nam Cung gia tộc bức đến góc chết? Tô Viện Viện không cho hần sắc mặt xem mới là lạ.

"Phàm thiếu có tin tức sao?" Bất quá ai cũng sẽ không biết... Vương Đại Lực lại nhẹ giọng hỏi một câu.

Tô Viện Viện hơi hơi lắc lắc đầu, phát ra một tiếng than nhẹ, trong mắt cũng lộ ra một mặt lo lắng, đều qua đi hơn mười ngày, thế nhưng không có tung tích của Tô Phàm, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Kế hoạch kia muốn hay không tiếp tục?" Vương Đại Lực cũng là nhíu nhíu mày.

"Àn, này là kế hoạch của thiếu gia, mặc kệ hần có hay không ở đây, nhất định phải tiến hành!" Tô Viện Viện nói khề.

"Ta hiểu được!" Vương Đại Lực gật gật đầu, sau đó lại cố ý lớn tiếng nói: "Tô tổng, trong chốc lát yến hội kết thúc, không biết là ngài có rảnh hay không, ta mời ngài đi uống chén rượu nhỏ như thế nào?"

"Hừ!" Tô Viện Viện căn bản không để ý hần, trực tiếp vòng qua hần, đi vào.

Vương Đại Lực róc rách thu hồi chính mình tay mập, nhìn Tô Viện Viện bóng lưng rời đi, nguyên bản mỉm cười khuôn mặt dần dần âm lãnh xuống.

"Ha ha, thấy không, Vương tổng nổi giận!"

"Ha ha, nếu ta là Tô tổng, cũng sẽ không để ý đến hần, lớn lên như vậy mập!"

"Mập thì thế nào, người ta chính là 'vùng Trung Đông tiểu vương tử', gia sản hơn trăm tỉ Mỹ kim, nếu có thể gả cho hần cả đời cũng không cần buồn!"

"Cho nên người vĩnh viễn cũng chỉ có thể là cái bình hoa..."

Rất nhiều người thấy một màn như vậy, đều cho rằng Vương Đại Lực đối với Tô Viện Viện có ý tứ, lại bị Tô Viện Viện cự tuyệt, một đám đều ở trong tối tự suy đoán, Vương Đại Lực sẽ dùng cái dạng gì thủ đoạn được đến Tô Viện Viện.

Đương nhiên, muốn có được Tô Viện Viện cũng không chỉ một cái Vương Đại Lực, đặc biệt là ở thời điểm hiện giờ Văn Phàm tập đoàn ngày càng lụn bại, rất nhiều người đều nhảy ra bỏ đá xuống giếng, bất quá đối với những người này bắt chuyện hoặc là chọc tiết, Tô Viện Viện hết thấy không thôi để ý tới, chỉ là tìm một cái góc tối không người, lặng lẽ uống vào rượu ngon, mà Long Nhất, còn lại là trung thành thủ hộ ở bên cạnh nàng, giúp nàng cản lại một đám rác rưởi nghĩ muốn tiến lên bắt chuyện.

Lúc này, cửa lại một lần nữa vang lên thanh âm huyền ảo, rất nhiều người đều hướng tới cửa nhìn lại, liền nhìn đến Âu Dương gia đại công tử Âu Dương Ngạo Tu cùng đệ đệ của mình Âu Dương Minh Tu cùng đi tiến vào, sau lưng bọn hần, còn đi theo hai tên gương mặt lạ chưa từng thấy qua, mà gia chủ Âu Dương gia lại không có tiến đến.

Xem ra, Âu Dương gia tộc cùng Nam Cung gia tộc vẫn là không có tương tượng như vậy hòa thuận a, chẳng qua hiện nay Âu Dương gia rất nhiều chuyện đều là từ Âu Dương Ngạo Tu phụ trách, nên hần tới kỳ thật cũng như nhau, chỉ là hần vì cái gì muốn mang hai gương mặt lạ hoặc tới, hai người này là ai?

Chỉ có Long Nhất đang xem đến hai người này, hiện lên một mặt sát khí, hai người này, đúng là phản bội Lâm Bảo - Thiên Ứng cùng Tiêu Đằng.

Hiện giờ, Thiên Ưng đã thuận lợi trở thành tân nhậm hội trưởng Bắc Đẩu hội, về phần Tiêu Đẳng, lại chỉ là một cái phó hội trưởng, cái này làm cho hắn rất là buồn bực, không phải hắn là mình mới là hội trưởng sao?

Bất quá khi cảm nhận được sát khí lạnh lẽo kia của Long Nhất, hắn khóe miệng lại hiện ra một mặt nhàn nhạt tươi cười, có lẽ, cái này trong lúc mấu chốt, phó hội trưởng so với hội trưởng càng tốt hơn..

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Tiềm Long xuất thế

Tân khách tới càng ngày càng nhiều, thân phận cũng là càng ngày càng cao, đại sảnh cũng dần dần náo nhiệt lên, đặc biệt là khi các gia chủ Sở gia, Quân gia tự mình trình diện, Nam Cung gia gia chủ Nam Cung Trường Phong đã mang theo người yêu của mình đi tới, thân là vai chính hôm nay Nam Cung Cảnh Nguyệt tự nhiên cũng cùng đi theo.

Mà đường đệ của hắn, Nam Cung Cảnh Thần cũng đi theo ở bên người phụ thân hắn.

Minh Châu học viện Đông Cung bao gồm Sở Vân, Quân Mạc cũng là cùng nhau tiến đến.

"Cảnh Nguyệt, người trước tiếp đón bằng hữu của người, ta mang hai vị thúc thúc thăm thăm của người đi lên trên nghỉ ngơi một chút, người đã già, chịu không được gầy vò, thời điểm diễn lễ bắt đầu sẽ trở ra!" Nam Cung Trường Phong, cái này chân chính trên ý nghĩa "Minh Châu thị người có địa vị nhất" hơi mở miệng cười nói.

"Hảo, phụ thân!" Nam Cung Cảnh Nguyệt tự nhiên đáp ứng xuống.

Nam Cung Trường Phong lại hướng tới đệ đệ của mình Nam Cung Trường Vân nhìn thoáng qua, Nam Cung Trường Vân vỗ vỗ bả vai nhĩ tử mình, cũng là đi theo đi qua.

Lúc này, Âu Dương Ngạo Tu cũng mang theo đệ đệ của mình, tiến tới trước mặt Nam Cung Cảnh Nguyệt, hiện giờ Minh Châu thị một đám công tử ca có quyền thế nhất cơ bản toàn bộ đến đông đủ.

Xa xa thấy một màn như vậy Nam Cung Cảnh Thần rất hụt hững, đến bây giờ, Tô Phàm đều không rõ tung tích, nếu là lại như vậy phát triển đi xuống, Lạc Thủy Yên liền phải thật sự gả cho Nam Cung Cảnh Nguyệt, hơn nữa bọn họ một khi đạt thành hiệp nghị, kia...

Hắn đã không dám nghĩ tới.

Đồng dạng hụt hững còn có Lương Chính Nghĩa, làm Minh Châu thị con trai thị trưởng, hắn mới hắn là người có địa vị nhất Minh Châu thị, nhưng là bất kể là ở trường học, vẫn là ở bên ngoài, hắn danh tiếng toàn bộ đều bị Nam Cung Cảnh Nguyệt đoạt, cái này làm cho hắn như thế nào có thể chịu đựng.

Nhưng là không có thể chịu được thì thế nào, đối diện với mấy cái gia tộc uy tín lâu năm này, liền tính là phụ thân của mình cũng phải thận trọng đối đãi, chính mình lại có thể làm cái gì?

Khi nhìn đến Nam Cung Cảnh Thần đồng dạng vẻ mặt u ám đứng ở một bên, hắn bỗng nhiên nghĩ tới buổi sáng phụ thân nhận được một chiếc điện thoại, khóe miệng không tự chủ hiện ra một mặt nhàn nhạt mỉm cười.

Trực tiếp đi tới bên người Cảnh Thần, ở bên tai Cảnh Thần lặng lẽ nói một câu, liền nhìn đến đôi mắt Cảnh Thần nháy mắt mở thật lớn.

"Thật sự?" Nam Cung Cảnh Thần kinh hô.

"Đương nhiên, nếu không phụ thân của ta như thế nào sẽ có việc không thể tới?" Lương Chính Nghĩa khóe miệng tươi cười càng thêm xán lạn.

"Vậy thì tốt quá!" Nam Cung Cảnh Thần vẻ mặt hưng phấn.

Liền ở ngay lúc này, bên ngoài lại vang lên một loạt tiếng bước chân, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một người nam tử sắc mặt trắng nõn, diện mạo tuấn lãng rất là văn nhã, còn đeo một cái mắt kiếng gọng vàng đang từng bước một đi đến, rất nhiều người, mặc kệ tuổi tác lớn nhỏ, hết thấy vì hắn tránh ra một con đường.

"Bác Minh Tàng, ta còn tưởng rằng người sẽ không tới!" Nhìn đến người tới, Nam Cung Cảnh Nguyệt trên mặt hiện ra một mặt ý cười.

"Người cái pê dê chết tiệt này đều sắp đính hôn, đại sự như vậy, ta sao có khả năng không tới?" Bắc Minh Tàng cười lạnh một tiếng.

"Ha ha, nếu tới, kia tất cả mọi người đi theo ta đi!" Nếu là những người khác dám xưng hô Nam Cung Cảnh Nguyệt như vậy, sợ là sống không quá buổi sáng hôm sau, chính là Bắc Minh Tàng nói như vậy, Nam Cung Cảnh Nguyệt lại không có nửa điểm không được tự nhiên.

Rất nhanh, Minh Châu thị một đám công tử ca có địa vị nhất chân chính tụ tập lại với nhau.

Nam Cung gia Nam Cung Cảnh Nguyệt!

Âu Dương gia Âu Dương Ngao Tu!

Bắc Minh gia Bắc Minh Tàng!

Sở gia Sở Vân!

Quân gia Quân Mạc!

Năm người tụ lại với nhau, ngay cả Âu Dương Minh Tu cũng bị đại ca của mình đẩy tới một bên, những người khác càng là không dám tiến lên quấy rầy.

"Thế nào?" Chỗ này đã không có người ngoài, Nam Cung Cảnh Nguyệt trực tiếp mở miệng nói.

"Hết thảy đều thực thuận lợi, bất quá đến bây giờ cũng không có tung tích của hắn!" Âu Dương Minh Tu nói, hắn tự nhiên biết Nam Cung Cảnh Nguyệt hỏi là chuyện gì.

"Không sao, liên tính hắn còn sống, cũng lật không nổi cái gì sóng gió, vậy chúng ta hiện giờ cũng nói một chút lúc này đây phân chia ích lợi đi, đây là ta liệt kê ra một phần danh sách, các người nhìn xem như thế nào!" Nam Cung Cảnh Nguyệt nói, đã móc ra một trang giấy, đưa tới trước mặt mọi người.

Nhìn phía trên các loại phân chia ích lợi, trừ bỏ Bắc Minh Tàng, những người khác đều là gật gật đầu.

"Nam Cung Cảnh Nguyệt, ta Bắc Minh gia liền như vậy một chút?" Bắc Minh Tàng sắc mặt có chút băng lãnh.

"Bắc Minh Tàng, này là dựa theo lúc này đây xuất lực nhiều ít mà định ra, Âu Dương xuất lực nhiều nhất, tự nhiên là một khối lớn nhất, hơn nữa người được đến nhưng so với ta được đến nhiều lắm!" Nam Cung Cảnh Nguyệt cười khê một tiếng.

"Nhưng người được đến mỹ nhân!"

"Ha ha, nếu người thích, sự thành lúc sau ta tặng người thì đã sao?" Nam Cung Cảnh Nguyệt chẳng hề để ý nói.

Này ngược lại làm mọi người đều là sửng sốt, hiển nhiên không nghĩ tới Nam Cung Cảnh Nguyệt như thế bỏ được, liền Lạc Thủy Yên tuyệt sắc mỹ nữ như vậy cũng bỏ được tặng người.

"Hảo hảo hảo, Nam Cung Cảnh Nguyệt, về điểm này người quả nhiên so với ta mạnh hơn, quyết định như vậy đi!" Bắc Minh Tàng cũng gật gật đầu, một cái nam nhân có thể cự tuyệt sắc đẹp dụ hoặc, tự nhiên là so với bọn hắn đều mạnh.

"Ha ha, mọi người hợp tác vui vẻ, nha, ta cái kia chuẩn nhạc phụ tới rồi!" Nam Cung Cảnh Nguyệt ha hả cười, vừa lúc nhìn thấy Lạc Vân Tu mang theo Lạc Thủy Yên ăn mặc bộ váy lụa màu trắng, đầu đội áo cưới đang đi đến, sau lưng bọn hắn, còn đi theo Lạc Thủy Văn cái nhi tử Lạc gia không nên thân kia.

Nam Cung Cảnh Nguyệt thu hồi tờ giấy, từ trên chỗ ngồi đứng lên, chủ động đi lên đón.

"Bá phụ, ngài đã tới, nhanh xin mời ngồi, cha mẹ ta lập tức liền xuống dưới!" Thời điểm hắn nói lời này, quân gia sớm đã đi lên thông tri vợ chồng Nam Cung Trường Phong.

Rốt cuộc, đây là điển lễ đính hôn của Nam Cung Cảnh Nguyệt cùng Lạc Thủy Yên, phụ mẫu song phương có thể nào không trình diện?

"Ân ân, Nam Cung thiếu gia khách khí!" Lạc Vân Tu trong lòng bất ổn, Tô Phàm đến bây giờ đều còn không có xuất hiện, kế hoạch lúc trước rốt cuộc còn muốn hay không tiến hành?

Một khi tiến hành, kia đồng nghĩa với hoàn toàn đắc tội Nam Cung gia, nếu là sau đó Tô Phàm thật sự xảy ra chuyện, chính mình sẽ nháy mắt bị Nam Cung gia phá tan thành từng mảnh, nhưng nếu là không tiến hành, nữ nhi của mình liền phải gả cho Nam Cung Cảnh Nguyệt, mà Tô Phàm nếu là thật sự không có việc gì, hậu quả kia sẽ chỉ nghiêm trọng hơn.

Cái này làm cho hắn trong lòng rất là không chắc.

"Ha ha, bá phụ như thế nào còn khách khí như thế, gọi ta Cảnh Nguyệt liền hảo!" Nam Cung Cảnh Nguyệt khê cười nói, sau đó quay đầu nhìn về phía khuôn mặt mỹ lệ không gì sánh được kia của Lạc Thủy Yên.

"Thủy Yên!" Thanh âm ôn nhu từ trong miệng Nam Cung Cảnh Nguyệt vang lên.

Lạc Thủy Yên không có trả lời, chỉ là khẽ gật đầu, tuy nói không phải diễn lễ kết hôn, nhưng dựa theo lễ tiết thượng tầng xã hội, hôm nay nàng cũng ăn mặc áo cưới màu trắng, tóc đen nhánh cuộn tại sau đầu, lộ ra khuôn mặt tinh mỹ, trên cổ đeo một vòng cổ bạch kim đá quý, đá cuội hồng ngọc lớn nhỏ ở ánh đèn chiếu rọi xuống lấp lánh sáng lên, làm cho nàng vốn là mê người lại tăng thêm một tầng mỹ lệ, tựa như nữ thần.

Ngay cả sau lưng Nam Cung Cảnh Nguyệt, đám công tử ca kiến thức cực kì rộng rãi cũng xuất hiện một lát thất thần, đặc biệt là Bắc Minh Tàng, trong đầu thế nhưng không tự chủ vang lên lời nói vui đùa vừa rồi của Nam Cung Cảnh Nguyệt, "nếu là người thích, sự thành lúc sau có thể tặng cho người!"

Có lẽ, chính mình có thể không đem này coi như vui đùa...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Lễ vật đặc biệt

Lúc này, cha mẹ Nam Cung Cảnh Nguyệt được đến tin tức, cũng từ bên trong đi ra, mà đại sảnh những người khác, cũng một đám đứng lên, diễn lễ đính hôn nam nữ nhân vật chính đều tới rồi, nghi thức cũng sắp bắt đầu rồi.

Lúc ấy chuông đồng hồ sắp chỉ hướng lúc mười hai giờ, Lạc Thủy Yên kéo tay cha mình đi ở trên thảm đỏ, dựa theo người chủ trì chương trình, từng bước một đi hướng tới Nam Cung Cảnh Nguyệt ở phía trước.

Chính là trên mặt của nàng không có sắp thân là Nam Cung gia chuẩn nàng dâu mà vui sướng, ngược lại treo đầy ưu sầu.

Tô Phàm, người tên hỗn đản này, người không phải nói không để cho chính mình gả cho Nam Cung Cảnh Nguyệt sao? Vì cái gì còn không xuất hiện?

Chẳng lẽ người thật bỏ được để ta trở thành nữ nhân của Nam Cung Cảnh Nguyệt?

Một khi đính hôn, hẳn phải đối với chính mình làm chút gì đó, chính mình như thế nào phản kháng?

Người tên hỗn đản này, người lại không xuất hiện, ta liền thật sự trở thành vị hôn thê của người khác.

Thảm đỏ dài mấy chục mét, cũng bắt quá là chói lạt thời gian, cha con Lạc Vân Tu cũng đã đi lên đài chủ trì, cha mẹ Nam Cung Cảnh Nguyệt cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt đều đứng ở nơi đó.

Đại sảnh rất nhiều người cũng đều đứng lên, toàn bộ nhìn về phía đài chủ trì.

Dưới đài, Tô Viện Viện sắc mặt cũng là cực kỳ khó coi, cách đó không xa Vương Đại Lực cũng là vẻ mặt đầy lo lắng, lập tức liền phải đính hôn, kế hoạch này rốt cuộc còn muốn hay không tiến hành?

Lúc này, Nam Cung gia tộc gia chủ Nam Cung Trường Phong đã từ chỗ ngồi của mình đứng lên, hướng tới đám người chung quanh nhìn lướt qua, sau đó hơi cười nói: "Hoan nghênh các vị có thể ở lúc này đây dành chút thời gian tới tham gia diễn lễ đính hôn của khuyến tử cùng thiên kim của chủ tịch tập đoàn Lạc Thủy, ta đại biểu hai nhà chúng ta, cảm ơn mọi người!"

Theo tiếng nói của Nam Cung Trường Phong, hiện trường vang lên một trận tiếng vỗ tay nhiệt liệt, mặc kệ trong lòng của những người này nghĩ như thế nào, mặt mũi gia chủ Nam Cung gia tộc nhưng không thể không cho.

"Ha ha, Lạc tổng, người xem người có cái gì muốn cùng mọi người nói sao?" Chờ đến tiếng vỗ tay của mọi người yếu bớt lúc sau, Nam Cung Trường Phong mỉm cười hướng tới Lạc Vân Tu nói.

"Không có, không có!" Trong lòng thấp thỏm Lạc Vân Tu lắc đầu liên tục.

"Kia hiện tại liền bắt đầu?" Nam Cung Trường Phong hỏi dò.

Lạc Vân Tu há miệng thở dốc, muốn nói chờ một chút, tuy nhiên lại như thế nào đều nói không ra miệng.

Dưới đài Tô Viện Viện cùng Vương Đại Lực cũng là đồng thời liếc mắt nhìn nhau, liền muốn đồng thời mở miệng nói chuyện, ngăn lại Lạc Vân Tu đáp ứng, lại nghe được một trận thanh âm vang dội từ phía sau truyền đến.

"Chờ một chút..."

Chờ một chút? Ai to gan như vậy? Cũng dám làm gia chủ Nam Cung gia chờ một chút?

Mọi người quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến hai tên nam tử từ cửa đại sảnh đi đến.

Phía trước một người dáng người thon dài, ăn mặc một bộ lễ phục màu trắng, một đầu đen nhánh tóc mái, một trương khuôn mặt tuấn tiểu, cả người nhìn qua cũng là cực kỳ anh tuấn.

Đi ở phía sau người kia tuy rằng không anh tuấn bằng nam tử phía trước, nhưng dáng người cường tráng, thần sắc cương nghị, tràn ngập dương cương mỹ, mà trong tay của hắn, còn ôm theo một cái hộp thật dài.

Dường như thần thủ hộ đi theo sau nam tử phía trước.

Hai người khí tức hoàn toàn bất đồng, nhưng là sắc mặt hai người lại là một mảnh cực kỳ tái nhợt, ngay cả bờ môi cũng không có bao nhiêu huyết sắc, hiển nhiên là mất máu quá nhiều.

Hai người này, không phải người khác, đúng là mất tích nhiều ngày - Tô Phàm cùng Long Vương.

Khi nhìn đến Tô Phàm xuất hiện, Lạc Thủy Yên trong mắt thế nhưng ần ần có nước mắt ở lấp lóe, tên hồn đản này, hắn rút cuộc tới, hắn vẫn là tới, hắn quả nhiên sẽ không lừa gạt chính mình.

Lạc Vân Tu trong lòng thấp thỏm lại trong nháy mắt yên ổn xuống dưới, chỉ cần Tô Phàm xuất hiện, mặc kệ như thế nào, hắn đều sẽ kiên quyết đứng ở bên này.

Vương Đại Lực cũng là thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn là thật lo lắng Tô Phàm xảy ra chuyện gì, như vậy chính mình làm hết thầy lại có ý nghĩa gì?

Về phần Cảnh Thần, đồng dạng là vẻ mặt kinh hi, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua Lương Chính Nghĩa, phát hiện hắn cũng nhìn về phía bên mình, đồng thời hướng tới chính mình lộ ra một cái nhàn nhạt mỉm cười.

Nam Cung Cảnh Thần cũng là ném tới một cái ý cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Tô Phàm người vừa xuất hiện ở hiện trường!

Bên cạnh Tô Viện Viện, Long Nhất nhìn đến Tô Phàm, ít khi nói cười hắn khoe miệng đồng dạng hiện ra một mặt tươi cười, Phàm thiếu, hắn rốt cuộc đã trở lại!

Về phần Âu Dương Ngạo Tu, Âu Dương Minh Tu, thời điểm đang xem đến Tô Phàm cùng Long Vương đều còn sống, trong mắt lập loè âm trầm không chừng quang mang. Mà phản bội Lâm Bảo, hiện giờ đã trở thành hội trưởng Bắc Đẩu hội, Thiên Ưng còn lại là cảm giác toàn thân một mảnh rét lạnh, dường như đi tới Địa Ngục hàn băng!

"Ngươi là ai?" Nam Cung Trường Phong như rồng mây, hắn xưa nay chưa thấy qua Tô Phàm, tự nhiên không quen biết hắn.

"Hắn là Vân Phàm tập đoàn của chúng ta, lão bản chân chính, thiếu gia của ta, Tô Phàm!" Một thân lễ váy màu tím Tô Viện Viện đã mỉm cười từ trong đám người đi ra ngoài, đi tới bên người Tô Phàm.

Kia khóa tâm lo lắng mấy ngày cũng rốt cuộc buông xuống, chỉ cần Tô Phàm không có việc gì liền hảo.

Nam Cung Trường Phong mày gắt gao nhăn lại, hắn tự nhiên biết thân phận cùng tên của Tô Phàm, chỉ là không có gặp qua hắn mà thôi.

"Ba, Tô Phàm cũng là cùng một trường học với bọn ta, liền để cho ta tới đi!" Nam Cung Cảnh Nguyệt lúc này cũng là tiến lên một bước, hướng tới chính mình phụ thân nói.

Nam Cung Trường Phong khẽ gật đầu, sau đó lui sang một bên.

Về phần đệ đệ của hắn, Nam Cung Trường Vân, mặt đầy hồ nghi quay đầu nhìn thoáng qua chính mình nhi tử, khi nhìn đến nhi tử mặt tràn đầy kinh hi, mới biết được, hắn bỗng nhiên xuất hiện ở đây, nhi tử của mình cũng không biết.

"Tô Phàm, vốn định cho ngươi đưa thiệp mời, chỉ là mấy ngày nay vẫn luôn tìm không thấy ngươi, còn tưởng rằng ngươi cố ý trốn tránh, không muốn tới tham gia điển lễ đính hôn của ta cùng Thủy Yên, nếu tới, kia trong chốc lát uống nhiều mấy chén!" Nam Cung Cảnh Nguyệt mỉm cười hướng tới Tô Phàm nói.

"Ha ha, ta như thế nào sẽ cố ý trốn tránh, này không phải vì ngươi tìm phen lễ vật sao?" Tô Phàm ha ha cười nói.

"Úc?" Nam Cung Cảnh Nguyệt sững sờ, ánh mắt nhìn về phía cái hộp dài màu đen trong tay Long Vương, chẳng lẽ đây chính là Tô Phàm cố ý vì chính mình chuẩn bị lễ vật?

Hắn sẽ chuẩn bị cái dạng gì lễ vật?

Hắn rất tò mò, trong cái hộp này rốt cuộc chứa cái gì?

Hộp nhìn qua dài hơn một mét, rộng chừng ba mươi centimet, xem Long Vương nhẹ nhõm cầm, đồ vật bên trong nghĩ đến cũng sẽ không nặng.

Không chỉ có hấn, những người khác cũng đồng dạng về mặt tò mò nhìn về phía chiếc hộp màu đen, bọn họ cũng rất muốn biết, cái thiếu niên "lai giả bất thiện" này sẽ đưa cho Nam Cung Cảnh Nguyệt như thế nào lễ vật?

"Long Vương, đem lễ vật trình lên đi!" Tô Phàm nhàn nhạt nói, ánh mắt nhìn về phía Lạc Thủy Yên đang đứng trên đài chủ trì, khi nhìn đến trong mắt nàng lệ quang lấp lánh, khóe miệng hướng lên trên hơi hơi nhất câu, câu ra một đạo mê người mỉm cười, nhìn đến một màn tươi cười như vậy, Lạc Thủy Yên cũng cười, cười đến như vậy tự nhiên, như vậy vui vẻ, như vậy ngọt ngào, như vậy hạnh phúc...

Long Vương gật gật đầu, sau đó ôm theo cái hộp dài, trực tiếp đi tới trước đài chủ trì, liền như vậy ngay trước mặt mọi người, mở hộp ra, thời điểm nhìn đến đồ vật trong hộp, tất cả người nhìn đến, trong mắt toàn bộ lộ ra cực độ biểu tình khiếp sợ...

*lai giả bất thiện: người đến không có ý tốt

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Tuyệt địa phản kích

Ngay cả Nam Cung Cảnh Nguyệt cũng không nghĩ tới Tô Phàm sẽ đưa tới lễ vật như vậy.

Hắn nghĩ tới Tô Phàm sẽ đến, cũng nghĩ đến Tô Phàm sẽ lấy các loại thủ đoạn ngăn cản điển lễ đính hôn lần này, hấn thậm chí nghĩ tới Tô Phàm sẽ đưa tới một đồng phân, ghê tởm hấn.

Chính là hấn không để bụng, đôi mắt Nam Cung gia tộc cường đại, liền tính Lạc Thủy Yên có muôn vàn không muốn lấy, nàng cũng chỉ có thể gả cho chính mình, Lạc Vân Tu tuyệt đối không có can đảm dám phản kháng chính mình.

Nhưng là hấn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm thế nhưng đưa tới một phần đại lễ như vậy.

Đầu người!

Ở bên trong chiếc hộp màu đen thật dài kia, thế nhưng chính chính tề tề trưng bày chín cái đầu người, chín cái đầu người còn đang rỉ máu, thấy một màn như vậy phu nhân Nam Cung gia lập tức liền ngất đi, cũng may Nam Cung Trường Phong kịp thời đỡ thể tử của mình, đồng thời trước tiên làm người đưa đi xuống.

Đồng dạng thấy một màn như vậy, rất nhiều nữ tính thậm chí một ít nam tính cũng là hôn mê bất tỉnh, vốn dĩ hiện trường chính tề lập tức một mảnh hỗn loạn, những người này một đám đỡ chính mình bạn gái liền hướng về sau thối lui.

Tặng đầu người? Rõ như ban ngày dưới, hấn thế nhưng đưa tới chín cái đầu người? Thật là đáng sợ, quá khủng bố.

"Tô Phàm, ngươi có ý tứ gì!" Nam Cung Cảnh Nguyệt thanh âm đã lạnh xuống.

Liền tính Tô Phàm muốn phá hư trận điển lễ đính hôn này, liền tính hấn muốn uy hiếp chính mình, đe dọa chính mình, cũng không cần đưa tới chín khóa đầu người, toàn kẻ chính mình hoàn toàn không quen biết a?

Tô Phàm không nói gì, chỉ là chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn về phía Thiên Ứng đang đứng sau lưng Âu Dương Ngạo Tu.

Bị ánh mắt lạnh như băng kia của Tô Phàm nhìn chăm chăm, Thiên Ứng chỉ cảm thấy cả người cứng ngắc, khó có thể động đậy, đặc biệt là nghĩ đến trong hộp những cái đầu người kia, càng là cảm giác sau lưng một trận hàn ý đánh úp lại, phảng phất như có một cây đao treo ở trên đầu mình.

Hấn chưa từng có giống như bây giờ sợ hãi, chẳng sợ lúc trước đi theo Lâm Báo ở trên đường sống mái với nhau, chẳng sợ sau lưng đâm Lâm Báo một đao, hấn cũng không có giống hiện tại như vậy sợ hãi.

Nam Cung Cảnh Nguyệt không quen biết những cái đầu người kia, hấn nhưng là rõ ràng nhận thức.

Từ trái đến phải theo thứ tự là Trương Không Cảnh, La Thành, Hoàng Khoa, Trương Diệu, Lưu Uy, Ngô Cường, Triệu Hoành, Lý Hùng, Chương Cường.

Bọn họ đều là Bắc Đẩu hội từng cái đường chủ, có người là thành viên ban đầu của Bắc Đẩu hội, có người từ Hắc Báo bang vẫn đi theo chính mình, mà bọn họ còn có một cái cộng đồng thân phận, đó chính là kẻ phản bội.

Những người này đều là ngày đó đứng ra phản bội Lâm Bảo!

Bọn họ thế nhưng toàn bộ bị giết? Sao có thể? Buổi sáng, Trương Không Cảnh còn gọi điện thoại cho mình, nói chuyện chuẩn bị lễ vật, hiện tại liền chết hết?

"Đúng rồi, bởi vì lễ vật quá nhiều một chút, cho nên không có biện pháp toàn bộ mang đến, nếu là người cần, ta có thể cho người lại đưa lên!" Tô Phàm nhìn Thiên Ứng, tiếp tục nói.

Thiên Ứng thân mình lại là run lên, lễ vật quá nhiều? Không có biện pháp toàn bộ mang đến? Chẳng lẽ nói đêm hôm đó những người phản bội Lâm Bảo toàn bộ chết hết sao?

Một cỗ sợ hãi phát ra từ sâu trong linh hồn chiếm cứ toàn bộ thân thể Thiên Ứng, hắn chưa từng có một khắc giống hiện tại như vậy hối hận qua, hối hận sự tình lúc trước.

Hội trưởng Bắc Đẩu hội thì thế nào, vị trí như vậy quả thực hấp dẫn người, chính là so với chính mình mệnh, lại cái gì đều không phải?

Trước đó bởi vì có thể tới tham gia yến hội cao cấp như vậy mang đến cho hắn cảm giác thành tựu đã sớm biến mất vô tung vô ảnh, thay vào đó là vô tận sợ hãi.

Tô Phàm, liền giống như một đầu ác ma đến từ vực sâu Địa Ngục, liền như vậy đứng sừng sững ở trước người hắn, áp lực hắn không thở nổi.

Nam Cung Cảnh Nguyệt sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi, theo ánh mắt Tô Phàm, hắn thấy được Thiên Ứng sắc mặt tái nhợt, ần ần đoán được thân phận của những người này.

Mà Âu Dương Ngao Tu sắc mặt đồng dạng cực kỳ khó coi, bọn họ ai cũng không nghĩ tới Tô Phàm thủ đoạn khủng bố như thế, những người này hôm qua đều không có việc gì, thậm chí rất nhiều người buổi sáng đều còn gọi qua điện thoại, chính là này một buổi sáng thời gian, liền toàn bộ chết rồi.

Vô thanh vô tức chết rồi, Tô Phàm, rốt cuộc còn có như thế nào át chủ bài?

Quân gia, phụ thân của Quân Mạc, Quân Không Chiến trong mắt cũng hiện lên một mạt dị sắc, cái này Tô Phàm, cái này thiếu niên nghe nói thật lâu lại vẫn luôn chưa từng gặp mặt, quả nhiên đáng sợ, bức này thủ đoạn mãnh liệt, sợ là chính mình cũng không có biện pháp làm ra được.

Phụ thân của Sở Vân, Sở Thiên Minh đồng dạng khiếp sợ nhìn Tô Phàm, nhìn cái thiếu niên này bất quá hai mươi tuổi, so với thủ đoạn của hắn mà nói, nhi tử mà chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo cái gì cũng không bằng.

Mặc kệ hắn có thân phận ra sao, dám sử xuất thủ đoạn như vậy, phần khí phách này cũng không phải là thường nhân có thể có được.

"Tô Phàm, ngươi rốt cuộc có ý tứ gì?" Nam Cung Cảnh Nguyệt cực lực đè nén lửa giận của mình, hắn ngược lại muốn xem xem, Tô Phàm còn có như thế nào thủ đoạn?

"Ha ha, kỳ thật cũng không có ý gì, chính là tới nói cho người một câu, ác giả ác báo, Đại Lực, xuất hiện đi, cũng không cần giả bộ nữa!" Tô Phàm ha hả cười, cũng không nhìn Nam Cung Cảnh Nguyệt liếc mắt một cái, hướng tới Vương Đại Lực ở trong đám người hô một tiếng.

"Được rồi, Phàm thiếu!" Vương Đại Lực cười lớn một tiếng, hoàn toàn làm lơ trong hộp kia chín khóa máu me đầu người, từ trong đám người chen ra ngoài.

Đối với cái mập mạp dung mạo bình thường này, người ở nơi này không có một cái nào dám khinh thường, hắn không có cái gì bối cảnh, lại chỉ có một cái đồ vật vô số người đều muốn có —— tiền, gần như dùng mãi không hết tiền!

Hiện giờ doanh nghiệp chế tạo ô tô Thông Uy, cổ đông lớn nhất chính là hắn!

Khi nhìn đến Vương Đại Lực theo tiếng gọi của Tô Phàm từ trong đám người đi ra, cha con Nam Cung Cảnh Nguyệt sắc mặt vẫn luôn bình tĩnh rốt cục xuất hiện một tia biến hóa.

Rốt cuộc, Vương Đại Lực chiếm cổ phần lớn nhất đã khống chế doanh nghiệp chế tạo ô tô Thông Uy.

Hắn thế nhưng là người của Tô Phàm?

Tô Phàm có dạng gì năng lực, thế nhưng có thể thu phục tiểu vương tử vùng Trung Đông?

Đối với thân phận của Vương Đại Lực, bọn họ chính là kỹ càng tỉ mỉ điều tra qua, tuyệt đối hàng thật giá thật "vùng Trung Đông tiểu vương tử", như thế nào cũng không có khả năng cùng Tô Phàm tiến tới cùng nhau a?

"Hôm nay mọi người đều ở nơi này, ta cũng tuyên bố một việc, làm cổ đông lớn nhất Thông Uy ô tô, ta quyết định, đem Thông Uy ô tô nhập vào Vân Phàm tập đoàn!" Vương Đại Lực thanh âm vang dội ở đại sảnh vang lên, chấn đến mọi người lỗ tai ầm ầm vang lên?

Thông Uy ô tô, cái này là Nam Cung gia một trong những nguồn thu nhập lớn nhất, thế nhưng trực tiếp biến thành tài sản của Vân Phàm tập đoàn?

Kia trước đó Nam Cung gia tộc đối với Vân Phàm tập đoàn toàn diện đã kích kinh tế lại có ý nghĩa gì?

Cổ đông lớn nhất, tự nhiên không thể đại biểu toàn bộ công ty, chính là khi Vương Đại Lực có được hơn năm mươi phần trăm cổ phần, hẳn liền có quyền quyết định như vậy.

Hiện giờ, Nam Cung gia nguồn thu nhập lớn nhất thế nhưng bị Vân Phàm tập đoàn nắm giữ, về sau bọn họ còn như thế cùng Vân Phàm tập đoàn đấu?

Nghe được tin tức như vậy, dù là Nam Cung Cảnh Nguyệt tâm lý tổ chất cực mạnh, thân mình cũng không tự chủ được hướng về sau lùi lại, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, chính mình thế nhưng thua? Không chỉ có thua, hơn nữa còn bị thua triệt để như vậy?

"Hào hào hảo, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, có thể an bài Vương tổng, quân cờ trọng yếu như vậy tiến vào Minh Châu, quả nhiên bất phàm, chỉ là người thật sự cho rằng không chế Thông Uy, chúng ta Nam Cung gia liền thua sao?" Gừng càng già càng cay, tại đây cái thời điểm mấu chốt, Nam Cung Trường Phong đứng dậy...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Rút củi dưới đáy nồi

"Ha ha, Nam Cung tiên sinh, ta biết Thông Uy ô tô bất quá là Nam Cung gia tộc các người một cái nguy trang bên ngoài, các người chân chính nguồn kinh tế là doanh nghiệp chế thuốc Nam Phương, chẳng lẽ người không phát hiện, gần nhất giá cổ phiếu doanh nghiệp chế thuốc Nam Phương vẫn luôn tăng bất thường sao?" Lúc này, đứng ở bên người Tô Phàm, Tô Viện Viện đứng dậy, mỉm cười hướng tới Nam Cung Trường Phong đang đứng trên đài chủ trì nói.

Vừa nghe đến lời của nàng, sắc mặt của những người khác đều là cả kinh, Nam Cung gia chân chính nòng cốt ích lợi thế nhưng là doanh nghiệp chế thuốc Nam Phương, kia chính là toàn bộ Hoa Hạ quốc tập đoàn chế được lớn nhất a, hàng năm rốt cuộc có bao nhiêu đại lợi nhuận ở bên trong?

Trách không được Nam Cung gia có thể đứng vững vững ở Minh Châu một phương, quả nhiên không phải là không có đạo lý.

Ngay cả Bắc Minh Tàng cùng Âu Dương Ngạo Tu cũng là liếc mắt nhìn nhau một chút, đều là nhìn ra lẫn nhau khiếp sợ, hiển nhiên bọn họ cũng không nghĩ tới Nam Cung gia tộc còn không chế lấy doanh nghiệp chế thuốc Nam Phương.

Mà Quân Mạc cùng Sở Vân đồng dạng là trạng thái kinh lăng, nguyên lai Nam Cung gia như vậy có tiền?

Nhưng thật ra bọn họ bậc cha chú, tuy rằng cũng có kinh ngạc, nhưng cũng không có quá mức khiếp sợ, nghĩ đến cũng là biết Nam Cung gia tộc có át chủ bài cường đại, chỉ là không biết là doanh nghiệp chế thuốc Nam Phương mà thôi.

"Là người ở sau lưng thu mua số lượng lớn cổ phiếu Nam Phương được nghiệp?" Nam Cung Trường Phong thanh âm lạnh xuống, hẳn không nghĩ tới Tô Phàm bọn họ thậm chí ngay cả cái này đều tra ra được.

Nam Cung Trường Vân càng là quay đầu trừng mắt liếc một cái chính mình nhi tử, bản năng tưởng rằng chính mình nhi tử tiết lộ bí mật này, nhưng là hẳn lại nghĩ tới, tin tức này, ngay cả Cảnh Nguyệt cũng không biết, nhi tử của mình càng sẽ không biết được, ở đây cũng chỉ có chính mình cùng đại ca biết mà thôi.

Như vậy đây chính là Tô Phàm bọn họ điều tra ra, cái này cũng thật là đáng sợ đi?

"Không tồi, các người không phải vẫn luôn chèn ép Vân Phàm tập đoàn chúng ta sao, nếu như vậy, ta liền trưng kế tựu kế, rút ra nhập vào tài chính Vân Phàm tập đoàn, bắt đầu giá cao thu mua cổ phiếu Nam Phương được nghiệp, mà Vương tổng cũng cùng ta cùng nhau thu mua không ít cổ phiếu Nam Phương được nghiệp." Tô Viện Viện chậm rãi nói.

"Ha ha, thì ra là thế, thì ra là thế, Tô tổng, hảo thủ đoạn, chỉ là liền tính người đem bên ngoài số lượng lớn cổ phiếu toàn bộ thu mua thì thế nào, người cho rằng người liền có thể trở thành cổ đông lớn nhất sao? Nói cho người, Nam Cung gia tộc chúng ta nắm giữ Nam Phương được nghiệp 51% cổ phần, liền tính người toàn bộ thu mua, người cũng không có thể trở thành cổ đông lớn nhất Nam Phương được nghiệp!" Nam Cung Trường Phong cười to.

Nam Phương được nghiệp, kia chính là doanh nghiệp chế thuốc lớn nhất toàn bộ nước cộng hòa, mỗi một năm thuần lợi nhuận liền ở trăm tỷ trở lên, như vậy một cái tập đoàn tài sản hơn mấy trăm tỷ nhưng là có rất nhiều cổ đông, Nam Cung gia tộc bên ngoài nắm giữ 23% cổ phần, nhưng là không có ai

biết, trên thực tế Nam Cung gia tộc nắm giữ 51% cổ phần.

Bên trong mười mấy đại cổ đông, liền có tám cái là người Nam Cung gia tộc, không có trải qua đồng ý của mình, bọn họ là không tư cách bán ra cổ phần trong tay.

Nói cách khác, liên tính Tô Viện Viện cùng Vương Đại Lực có lại có tiền, ra giá lại cao hơn, cũng không có khả năng mua được cổ phần của những người này.

Bọn họ như vậy cuồng thu mua, muốn khống chế cổ phần, bất quá là cho Nam Phương được nghiệp làm công hiến mà thôi, đây cũng là Nam Cung Trường Phong ở thời điểm phát hiện giá cổ phiếu tăng bất thường cũng không có quá để ý nguyên nhân.

Cổ phần lớn nhất nắm giữ ở trong tay mình, giá cổ phiếu tăng đến càng cao, Nam Cung gia tộc kiếm được càng nhiều.

"Không tồi, trên lý luận chúng ta liên tính thu mua tất cả số lượng lớn cổ phiếu đều không có biện pháp khống chế cổ phần, chính là ngại quên mất ngại cùng Lạc tổng ký kết hiệp nghị liên minh sao? Dựa theo hiệp nghị yêu cầu, sở hữu tài sản thuộc Lạc tổng nhập vào Nam Cung gia, mà hắn sẽ có được 5% cổ phần sở hữu tài sản của Nam Cung gia, ha ha, Nam Cung tiên sinh, ngài thật đúng là đủ hung ác, 80 tỷ tài chính, chỉ đổi lại Nam Cung gia 5% tài sản, chẳng lẽ Nam Cung gia các người đã giàu có đến hơn ngàn tỷ tài sản sao? Vẫn là nói các người đem Lạc tổng trở thành kẻ ngu? Ha ha, bất quá Lạc tổng cũng không ngốc, ở ký hiệp nghị trước đó, cũng đã đáp ứng thiếu gia của chúng ta, dựa theo hiệp nghị quy định, hắn chính dễ dàng có được Nam Phương được nghiệp 1.5% cổ phần, mà hắn đã đáp ứng, đem này 1.5% cổ phần bán cho Vân Phàm tập đoàn, tăng thêm tất cả số lượng lớn cổ phiếu thu mua, chúng ta đối với Nam Phương được nghiệp nắm giữ đạt đến 51.5% cổ phần, vừa lúc trở thành người khống chế cổ phần Nam Phương được nghiệp!" Tô Viện Viện mỉm cười chậm rãi mà nói, chính là hiện trường mọi người, đã kinh ngạc không khép miệng được.

Còn đang tiêu hóa tin tức trong lời nói của nàng.

Thứ nhất, Nam Cung gia thực tế nắm giữ Nam Phương được nghiệp 51% cổ phần, dựa theo giá trị thị trường hiện tại, chỉ riêng Nam Phương được nghiệp giá trị ước chừng 400 tỷ, Nam Cung gia tài sản cũng liền ở 200 tỷ, tăng thêm Thông Uy ô tô, lại thêm mặt khác ngành sản xuất, Nam Cung gia tộc tài sản thực tế đã vượt qua 300 tỷ, quả nhiên không hổ là Minh Châu thị đệ nhất đại gia tộc!

Chỉ là số lượng tài sản đã vượt qua mấy đại gia tộc khác tổng cộng liền hợp lại!

Thứ hai, Nam Cung gia tộc chiếm đoạt Lạc Thủy tập đoàn, Lạc Thủy tập đoàn giá trị thị trường 80 tỷ, nhập vào Nam Cung gia tộc tài sản ngay trang 300 tỷ, chỉ nhận lại 5% quyền cổ phần, Nam Cung gia tộc cũng quá độc ác.

Thứ ba, Vân Phàm tập đoàn thu mua Nam Phương được nghiệp 49% số lượng lớn cổ phiếu lưu lạc bên ngoài, hơn nữa rất nhiều đều là giá cao thu vào, như vậy bọn họ hao phí ít nhất hơn 200 tỷ, Vân Phàm tập đoàn thế nhưng như vậy có tiền?

Thứ tư, Lạc Vân Tu, đem lệ thuộc chính mình cổ phần Nam Phương được nghiệp bán cho Vân Phàm tập đoàn, Vân Phàm tập đoàn nhất cử trở thành "Nam Phương được nghiệp cổ đông lớn nhất!"

Bất luận cái gì một cái tin tức, đều đủ để khiến sợ toàn bộ giới kinh doanh nước cộng hòa, chính là này đó lại toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, tin tức như vậy cũng cho ra một cái kết luận, ở một vòng này trước đó đối với Vân Phàm tập đoàn chèn ép ở bên trong, Nam Cung gia tộc là toàn diện tan tác, cuối cùng trừ bỏ được đến một ít tiền mặt bên ngoài, không có đạt được bất kỳ chỗ tốt nào, hai xí nghiệp lớn kiếm lợi nhiều nhất cho gia tộc hoàn toàn rơi vào trong tay Vân Phàm tập đoàn.

Mà Vân Phàm tập đoàn, đã hoàn toàn xứng đáng trở thành Minh Châu thị thậm chí toàn bộ nước cộng hòa "đệ nhất tập đoàn tài chính"...

Đạt được kết luận này mọi người một đám mặt tràn đầy khiếp sợ nhìn Tô Phàm cùng Tô Viện Viện ở phía trước đài chủ trì, nói cách khác từ giờ trở đi, Tô Phàm, cái thiếu niên này năm ấy bất quá hai mươi tuổi, đã trở thành đàn ông có tiền nhất nước cộng hòa.

Rất nhiều nữ nhân nhìn về phía hắn ánh mắt đã tràn ngập nóng rực, ngay cả một ít lão bản cũng bắt đầu cân nhắc nữ nhi của mình cùng Tô Phàm tuổi tác so sánh như thế nào, nếu là có thể gả cho hắn, hoặc là đem nữ nhi của mình gả cho hắn, vậy sau này liên tính dùng gạch vàng lót nền đều không thành vấn đề.

Về phần Nam Cung Cảnh Nguyệt, sắc mặt đã trắng đờng sợ, trong một vòng này quyết đấu với Tô Phàm, hắn thế nhưng bị bại rồi tình rồi mệnh.

Ngay cả phụ thân hắn Nam Cung Trường Phong cũng là sửa ngày xưa bình tĩnh, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Lạc Vân Tu, trầm giọng nói:

"Người thật muốn đem cổ phần bán cho bọn hắn?"

Mà trong mắt của hắn, còn toát ra một mặt kỳ vọng...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Đại hoạch toàn thắng

Nam Cung Trường Phong trong mắt còn toát ra một mặt kỳ vọng, kỳ vọng Lạc Vân Tu sẽ không làm như vậy? Rốt cuộc, mặc kệ từ phương diện nào đi nữa, Lạc Vân Tu đều khó có khả năng phản bội Nam Cung gia, trừ phi hắn thật sự muốn chết.

"Không sai!" Đối mặt khuôn mặt có chút dữ tợn của Nam Cung Trường Phong, Lạc Vân Tu không có nửa điểm sợ hãi, chỉ là bình tĩnh gật gật đầu.

"Phốc phốc!" Một ngụm máu tươi từ trong miệng Nam Cung Trường Phong phun ra.

Một câu này của Lạc Vân Tu cơ hồ tuyên án tử hình hắn, Nam Cung gia tộc nguồn kinh tế chủ yếu nhất, Nam Phương được nghiệp đã trở thành vật trong tay người khác, chẳng sợ đối phương quyền cổ phần chỉ nhiều hơn chính mình 1%, cũng đồng nghĩa với hoàn toàn mất đi chủ động.

Tuy nói bọn họ còn nắm giữ 49.5% cổ phần, nhưng không thể cầm quyền khống chế cổ phần, cùng một phần trăm có cái gì khác nhau?

Đến lúc đó đối phương muốn Nam Phương được nghiệp chết liền để nó chết, muốn làm nó sống khiến cho nó sống, liên quan tới Nam Phương được nghiệp phát triển, bọn họ không còn có quyền lên tiếng.

Này đồng nghĩa với bất được Nam Cung gia tộc kinh tế mạch máu a.

Đặc biệt là những năm gần đây, vì đền bù tình trạng kinh tế của gia tộc, vì phát triển mặt khác sản nghiệp, Nam Cung gia tộc từ Nam Phương được nghiệp điều động rất nhiều tài chính, có bao nhiêu nợ khó đòi còn dây dưa ở nơi đó, đến lúc đó chỉ cần khống chế cổ phần đi điều tra, Nam Cung gia tộc làm hết thảy đem hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Chẳng sợ hắn là gia chủ Nam Cung gia, cũng không chịu nổi đã kích như vậy.

"Ba!" Nam Cung Cảnh Nguyệt kinh hãi, một phen đỡ chính mình phụ thân.

"Cảnh Nguyệt, vì muốn làm khó dễ ngươi..." Nam Cung Trường Phong thở dài một tiếng, rốt cuộc trêu chọc như thế nào một cái quái vật? Thế nhưng tính kế đến bức này nông nổi.

"Ba, ngài đi xuống trước nghỉ ngơi, chúng ta còn không có thua! Chúng ta còn có cơ hội!" Nam Cung Cảnh Nguyệt lúc này cũng là trong lòng một trận hỗn loạn, bất quá hắn lại cố nén cổ bi phẫn này, hướng phụ thân của mình khuyên nhủ.

"Ai!" Nam Cung Trường Phong nhẹ giọng thở dài một tiếng, tới rồi thời điểm máu chốt nhất, hắn còn không bình tĩnh bằng chính mình hải tử.

Ở quán gia nâng đỡ, Nam Cung Trường Phong cũng rời đi đại sảnh, mà Nam Cung Trường Văn quay đầu nhìn chính mình nhi tử liếc mắt một cái, cũng là nhẹ giọng thở dài một tiếng, cùng đi theo ra đại sảnh.

Chính mình nhi tử có lẽ rất nhiều phương diện cũng không bằng Nam Cung Cảnh Nguyệt, nhưng là phương diện xem người này, cũng tuyệt đối vượt qua tất cả mọi người, một ván này, Nam Cung gia tộc bại, hơn nữa bị bại rồi tỉnh rồi mù, nếu là Nam Cung gia tộc không thể mau chóng nghĩ ra biện pháp, như vậy xuống dốc không phanh đã thành kết cục đã định, Nam Cung Cảnh Thần đi theo Tô Phàm, có lẽ là đường sống cuối cùng của Nam Cung gia tộc.

Trong sảnh rất nhiều người cũng là vụng trộm rời đi, gia chủ Nam Cung gia trực tiếp bị tức đến hộc máu, tin tức như vậy quá mức kinh bạo, có lẽ, từ hôm nay trở đi, toàn bộ Minh Châu thị, chính là của Tô Phàm, thiên hạ của thiếu niên này.

Về phần tên phản bội Lâm Báo, Thiên Ứng sớm đã mất không còn chút máu, liền Nam Cung gia tộc không hề đều thua ở trong tay Tô Phàm, mình coi như trở thành hội trưởng Bắc Đẩu hội thì thế nào? Đợi chờ mình còn không phải cái chết? Hắn thậm chí đã nghĩ tới bộ dáng chính mình chết thảm, liền cùng những đầu người trong hộp kia giống nhau.

Nếu là có thể cầu tình, giờ khắc này hắn đã quỳ gối trước mặt Tô Phàm cầu xin tha thứ, nhưng hắn hiểu được, từ khi hắn sau lưng đâm Lâm Báo một đao lúc sau, liền không còn có đường rút lui.

"Tô Phàm, ta vẫn luôn đánh giá cao ngươi, nhưng là cuối cùng phát hiện chung quy vẫn là xem nhẹ ngươi, một ván này, ta bại, chỉ là ta thực không rõ, ngươi rốt cuộc có cái dạng gì bản lĩnh, làm Vương Đại Lực cùng Lạc Vân Tu vì ngươi cống hiến sức lực?" Nhìn Tô Phàm trước người, Nam Cung Cảnh Nguyệt nỗ lực làm ngờ khí của mình có vẻ bình tĩnh.

"Muốn biết?" Tô Phàm lông mày nhíu lại.

"Không tồi, liền tính thua, ta cũng hi vọng thua cái mình bạch!" Nam Cung Cảnh Nguyệt gật gật đầu.

"Ha ha, nhưng là ta càng không muốn nói cho ngươi!" Tô Phàm lại là cười lạnh một tiếng, Vương Đại Lực cùng Lạc Vân Tu vì cái gì chịu giúp đỡ chính mình, còn không là bởi vì thân phận sau lưng mình, chỉ là thân phận như vậy lại sao có khả năng nói cho hắn biết?

"Người quả nhiên là cái nhân vật, bất quá ta nghĩ ta sớm hay muộn sẽ biết!" Nam Cung Cảnh Nguyệt ngăn người, không nghĩ tới rồi loại tình trạng này, Tô Phàm cũng không muốn nói cho chính mình nguyên nhân.

Đây tuyệt đối là một cái đối thủ đáng sợ!

"Đó cũng là chuyện sau này, Thủy Yên, chúng ta đi thôi!" Tô Phàm cười khẽ một tiếng, cũng không nhìn Thiên Ưng, bay thẳng đến Lạc Thủy Yên nói.

Ở trong mắt hắn, Thiên Ưng đã là một cái người chết, muốn thu mệnh của hắn, là chuyện sớm hay muộn, không cần thiết trước mặt mọi người giết hắn? Đây bất quá là cho chính mình bôi đen mà thôi!

"Ân!" Lạc Thủy Yên vui sướng lên tiếng, từ trên đài chủ trì nhảy xuống, đi tới trước người Tô Phàm.

Lạc Vân Tu, Lạc Thủy Văn tự nhiên đi theo.

Cảnh Thần, Tô Viện Viện, Vương Đại Lực, đám minh hữu của Tô Phàm cũng toàn bộ theo sau.

Trên mặt của mỗi một người đều lộ ra vẻ mặt hưng phấn, lúc này đây, bọn họ thật là đại hoạch toàn thắng.

"Tô Phàm, người hiện tại đã muốn đi sao?" Liền ở ngay lúc này, sau lưng lại truyền đến thanh âm nhàn nhạt của Nam Cung Cảnh Nguyệt.

"Như thế nào? Người còn muốn lưu lại ta ăn cơm hay sao?" Tô Phàm dừng bước chân, hướng tới Nam Cung Cảnh Nguyệt nhếch miệng cười nói.

"Ăn cơm đương nhiên không có khả năng, bất quá người không có ý định công đạo một chút chín cái mạng người này sao? Người giết bọn hắn, chẳng lẽ liền muốn như vậy rời đi sao?" Nam Cung Cảnh Nguyệt tay chỉ chín cái đầu người trên mặt đất nói.

Vừa nghe đến Nam Cung Cảnh Nguyệt như vậy vừa nói, đoàn người Tô Phàm sắc mặt đều là khẽ biến, bọn họ như thế nào cũng không có nghĩ tới điểm này, Long Vương càng là muốn một bước hướng phía trước bước ra, thừa nhận này đó là chính mình làm, lại bị Tô Phàm một phen giữ chặt.

"Nam Cung Cảnh Nguyệt, người không cảm thấy trò xiếc như vậy thực nhảm chán sao? Bọn họ đích xác là ta mạng đến, nhưng là ta cũng không có giết bọn hắn a, người có chứng cứ chứng minh là ta giết sao? Lại nói, người lại không phải cảnh sát, có tư cách gì muốn ta cho người công đạo?" Tô Phàm vẻ mặt nghiêng ngả nhìn Nam Cung Cảnh Nguyệt.

"Ta tự nhiên không có tư cách, bất quá luôn có người có tư cách!" Theo Nam Cung Cảnh Nguyệt thanh âm vang lên, liền nghe được ngoài cửa lớn vang lên một trận dồn dập tiếng bước chân, sau đó liền nhìn đến một đoàn cảnh sát hình sự võ trang đầy đủ vọt vào, dẫn đầu một vị, thế nhưng là Minh Châu thị Cục Công An đương cục cục trưởng Triệu Thiên An.

Nhìn đến một đám người như vậy, sắc mặt của mọi người lại biến, bọn họ tới như thế kịp thời, chẳng lẽ Nam Cung Cảnh Nguyệt đã sớm an bài hảo?

"Tô Phàm, chúng ta hoài nghi người dính líu tới liên hoàn án giết người, hiện tại muốn mang người đi tiếp thu điều tra!" Triệu Thiên An vừa xuất hiện, liền như vậy lạnh như băng hướng tới Tô Phàm nói.

"Triệu cục trưởng, người không phải là nghĩ sai rồi đi? Đầu những người này ta cũng là ven đường nhặt được, ta nhưng không có giết bọn hắn, ngài liền tính muốn bắt ta, cũng lấy ra chút chứng cứ được không?" Tô Phàm vẻ mặt không sao cả, hắn đã sớm liệu đến này hết thảy, lại như thế nào cho những người này lưu lại chứng cứ giết người?

"Những người này nguyên nhân cái chết còn chờ điều tra, bất quá ta nói chính là mặt khác liên hoàn án giết người trên quốc lộ, Tô Phàm, người hẳn là nhận thức người trong tấm hình này đi?" Triệu Thiên An lại là cười lạnh một tiếng, móc ra một tấm ảnh chụp, đưa tới trước mặt Tô Phàm..

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Liễu ám hoa minh

Nhìn trong tấm hình cư nhiên là cái tên cự hán có thân hình cao lớn cường tráng kia, Tô Phàm sắc mặt đối đối, đây chính là tên hán tử hơn mười ngày trước, ở trên quốc lộ lái chiếc xe vận tải to lớn kia nghĩ muốn giết chết chính mình, cuối cùng bị chính mình vận gãy cổ.

Trước đó chính mình liền rất tò mò, vì cái gì hắn sẽ như thế điên cuồng tập kích chính mình, nguyên lai đây mới là thủ đoạn cuối cùng của Nam Cung Cảnh Nguyệt.

Này thế nhưng là một cái kẻ trong kẻ.

Lúc trước không có giết chết chính mình, lại lấy phương thức như vậy bắt giữ chính mình, hấn tâm cơ cũng thật là đáng sợ đi?

Mà trước đó hấn vẫn luôn nghi hoặc tai nạn xe cộ là ai an bài, hiện tại cũng sáng tỏ!

Cùng Tô Phàm cùng nhau trải qua một hồi tai nạn xe cộ kia, Long Vương đồng dạng sắc mặt biến đổi, hấn tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy Tô Phàm giết chết người này, nhưng cũng thấy qua hấn, hiện giờ đối phương lấy ra ảnh chụp như vậy, rõ ràng khẳng định Tô Phàm là hung thủ.

"Long Vương, việc này cùng người không quan hệ, hảo hảo dưỡng thương, hết thấy chờ ta ra ngoài!" Liên ở thời điểm Long Vương đứng ra, muốn vì Tô Phàm gánh tội thay, lại nghe được thanh âm của Tô Phàm vang lên.

Lúc đó Long Vương lên núi đánh chết tay súng bắn tia kia, ở hiện trường nhưng không có lưu lại bất cứ dấu vết gì, hấn còn chưa tin đối phương có chứng cứ bắt giữ Long Vương.

Long Vương lúc này mới ngưng lại bước chân, nhưng là trong mắt đều bị vẻ lo lắng thay thế.

Đối phương trù tính lâu như vậy, lúc này đây cũng là chứng cứ mười phần, Tô Phàm một khi bị mang đi, sao có khả năng hoàn hảo không chút tổn hại còn sống mà ra ngoài?

Nghĩ tới lần tập kích đó không thuộc về Thiên Thần Thánh Minh, đối phương đều xuất động nhiều kẻ liều mạng như vậy, một khi Tô Phàm bị đưa đến trong ngục giam, như thế nào sống dễ chịu?

Rất cuộc, thương thế trên người hấn còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ a.

Nhưng là Tô Phàm lại làm hấn tỉnh táo lại, đối phương rõ ràng là một lòng muốn mang Tô Phàm đi, liên tính chính mình gánh tội thay, sợ là cũng sẽ cùng nhau bị mang đi điều tra, đến lúc đó bên này càng không có cao thủ tọa trấn.

"Xem ra người là thừa nhận!" Nhìn đến thần sắc của Tô Phàm, Triệu Thiên An một câu cười lạnh.

"Ta cũng không có thừa nhận, bắt quá các người đã có chứng cứ bắt ta, vậy bắt đi, chỉ hi vọng các người điều tra rõ ràng một chút, đừng bắt nhầm người!" Tô Phàm lắc lắc đầu, chẳng hề để ý nói.

"Yên tâm, chúng ta sẽ không bắt sai người, mang đi!" Triệu Thiên An hừ lạnh nói.

Lập tức liền có cảnh sát nhào tới, muốn cho Tô Phàm còng lại còng tay, lại bị ánh mắt của Tô Phàm chế trụ.

"Ta hiện tại nhiều nhất cũng coi như người bị tình nghi, cùng các người đi là tiếp thu điều tra, lại không có phản kháng, các người cũng không có tư cách còng tay ta!" Sau khi nói xong, Tô Phàm đi nhanh hướng phía trước đi đến.

"Tô Phàm!" Ai cũng không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, thật vất vả lấy được một hồi thắng lợi, cuối cùng Tô Phàm lại bị coi như người bị tình nghi giết người mang đi, Tô Phàm chính là tâm phúc của bọn họ a.

Lạc Thủy Yên trong mắt tất cả đều là vẻ lo lắng, mà vừa mới làm ra quyết định Lạc Vân Tu cũng là vẻ mặt lo lắng, rất cuộc, đây là tội danh giết người, vị thượng cấp kia, sẽ dốc toàn lực bảo hộ nhi tử của hấn sao?

Hơn nữa liên tính muốn bảo hộ, thời gian này vị thượng cấp kia tới kịp sao? Xem bộ dạng này của bọn họ rõ ràng liền không có ý định cho Tô Phàm sống dễ chịu a? Nếu là đến lúc đó cấp trên hạ xuống mệnh lệnh, Tô Phàm sợ là sớm đã chết!

Vương Đại Lực cũng là vẻ mặt lo lắng, bao gồm Tô Viện Viện.

"Yên tâm, ta sẽ không có việc gì!" Tô Phàm thân mình dùng một lát, quay đầu hướng tới Lạc Thủy Yên nhếch miệng cười một tiếng, sau đó hướng tới Tô Viện Viện khẽ gật đầu.

Lúc này, có thể cứu chính mình, có lẽ, cũng chỉ có người nhà!

Mọi người liền như vậy nhìn theo Tô Phàm bị mang đi, một đám sắc mặt nôn nóng, như thể đại thắng lợi, thế nhưng bị Nam Cung Cảnh Nguyệt một chiêu hóa giải, hấn tâm cơ cũng quá mức đáng sợ.

Triệu Thiên An sai người đem đầu những người kia mang đi lúc sau, lại dò hỏi một ít vấn đề, liền rời đi hiện trường, từ đầu đến cuối không có cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt nói thêm gì nhiều, phẳng phất như hấn thật sự chỉ là tới chấp hành công vụ.

Trải qua trận này kinh tâm động phách diễn lễ đính hôn, mặt khác khách mời cũng nhanh chóng rời đi Minh Châu tháp.

Hôm nay chứng kiến hết thấy, xa xa vượt qua tường tượng của bọn hấn.

Tô Viện Viện cũng là mang theo mọi người cấp tốc rời đi, nàng cần thiết lập tức đem chuyện này nói cho phụ thân Tô Phàm, một khi trì hoãn thời gian,

liền cái gì đều không kịp rồi.

Chờ đến tất cả mọi người rời đi lúc sau, Nam Cung Cảnh Nguyệt lúc này mới chuyển đầu qua, nhìn Âu Dương Ngạo Tu liếc mắt một cái, sau đó hướng tới Thiên Ưng đứng phía sau hắn nói ra: "Ta có thể làm được, cũng chỉ có một bước này, còn lại, người biết phải làm sao đi?"

"Biết, Nam Cung thiếu gia, ta biết!" Sớm đã lâm vào tuyệt vọng Thiên Ưng ở thời điểm những cảnh sát này xuất hiện, trong lòng dâng lên một mảnh hy vọng, đặc biệt là khi nhìn những cảnh sát này mang Tô Phàm đi, hắn chưa từng có nghĩ tới, vẫn luôn cùng cảnh sát đối nghịch hắn sẽ như vậy yêu thích những cảnh sát này, xuất hiện thực sự là quá đúng lúc rồi.

Tô Phàm thế nhưng là tội phạm giết người, thế nhưng bị cảnh sát mang đi, này hết thấy, rõ ràng đều là mưu kế của Nam Cung thiếu gia.

Đối với ý tưởng của Nam Cung Cảnh Nguyệt, hắn càng là rõ ràng

Mặc kệ Tô Phàm có phải hay không là hung thủ giết người, nếu bị mang đi, ít nhất cũng có kỳ hạn hai mươi bốn giờ điều tra, một khi có đầy đủ chứng cứ, tiến vào trình tự tư pháp, như vậy ít nhất sẽ bị tạm giam trong nhà tù, từ cục trưởng đưa ra chứng cứ có thể thấy, rõ ràng đã có đầy đủ chứng cứ.

Như vậy tiến vào trình tự tư pháp là sự tình xác định vững chắc, ý của Nam Cung thiếu gia, chính là mặc kệ cuối cùng thẩm phán như thế nào phán, Tô Phàm đều phải chết.

Nói cách khác, hắn không thể có mệnh nhìn thấy thẩm phán, bên trong trại tạm giam, chính là cơ hội tốt nhất xuống tay.

Này không chỉ là ý tưởng của Nam Cung Cảnh Nguyệt, cũng là ý tưởng của chính hắn, đơn giản là hắn hiểu được, một khi Tô Phàm còn sống mà đi ra ngoài, chính mình hắn phải chết không nghi ngờ.

"Hiểu rõ thì tốt, đi xuống đi!" Nam Cung Cảnh Nguyệt cũng không có nói thêm cái gì, nhẹ nhàng phát phát tay.

"Vâng, Nam Cung thiếu gia, Âu Dương thiếu gia, ta đi trước!" Một lần nữa tòa sáng sinh cơ Thiên Ưng về mặt hưng phấn hướng tới Nam Cung Cảnh Nguyệt cùng Âu Dương Ngạo Tu nói một tiếng, mang theo Tiêu Đằng rời đi hiện trường, hắn lại không có chú ý tới trong mắt Tiêu Đằng hiện lên một mặt châm chọc.

Đơn giản là Tiêu Đằng đã nhìn ra, mặc kệ việc này có thành công hay không, Thiên Ưng đều chết chắc rồi, hắn bắt quá là mấy vị công tử ca này an bài người chịu tội thay mà thôi.

"Người thật sự cho rằng hắn có năng lực giết chết Tô Phàm?" Chờ đến Thiên Ưng cùng Tiêu Đằng rời đi lúc sau, Âu Dương Ngạo Tu nhàn nhạt nói, chẳng sợ Thiên Ưng xem như người của hắn, nhưng hắn cũng không tin Thiên Ưng có năng lực giết chết Tô Phàm, nói cho cùng, Thiên Ưng, chỉ là một cái người chịu tội thay, buồn cười là hắn cũng không biết, còn một lòng hưng phấn đi làm!

"Đương nhiên không, Quân Mạc, Tô Phàm sẽ bị đưa đến trại tạm giam Thành Tây, người an bài chút nhân thủ đi vào, không cần liên lụy đến trên người mình!" Nam Cung Cảnh Nguyệt hướng tới Quân Mạc nói.

"Hảo! Bắt quá ta không dám hứa chắc người do ta an bài có thể làm được!" Cứ việc Quân Mạc vẫn luôn thực coi trọng Tô Phàm, nhưng là hắn sớm đã cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt chung một cái chiến tuyến, lần trước những cái kẻ liều mạng đó chính là hắn tìm đến!

"Ta biết, Sở Vân, đám người lần trước lại dùng một chút!" Nam Cung Cảnh Nguyệt lại hướng Sở Vân nói.

"Àn!" Sở Vân nhẹ gật đầu, một nhóm người kia, tự nhiên là quân nhân xuất ngũ trước đó giả mạo cảnh sát tập kích Tô Phàm!

"Nhưng nếu như vậy còn giết không chết Tô Phàm đâu?" Âu Dương Ngạo Tu nhắc nhở.

"Nếu là như thế này Tô Phàm còn không chết, Bắc Minh Tàng..." Thời điểm nói tới đây, Nam Cung Cảnh Nguyệt nhìn về phía Bắc Minh Tàng.

"Ta sau đó sẽ cho người phái một người lại đây, người yên tâm, trong lúc mấu chốt này, ta sẽ không bứt ra rời đi!" Bắc Minh Tàng nhàn nhạt nói.

Trải qua một sự kiện như vậy, hắn đã thật sâu minh bạch Tô Phàm đáng sợ, muốn nói phía trên Tô Phàm không có ai, đánh chết bọn họ cũng không tin, Nam Cung Cảnh Nguyệt bày ra thiên la địa võng đều bị hắn trốn thoát, như vậy một cái cường long cường thể qua sông, đối với bọn hắn này đó địa đầu xà chính là mãnh liệt uy hiếp, trước đó đã tham dự chuyện này, như vậy không có đường lui, bọn họ cần thiết đoàn kết lại, nhất cử giết chết Tô Phàm!

Được đến Bắc Minh Tàng cam đoan, Nam Cung Cảnh Nguyệt trong mắt hiện lên một mặt hưng quang, Tô Phàm, lúc này đây lên tính đại la thần tiên, cũng không thể nào cứu được người!

Bắc Minh gia, chính là bồi dưỡng một đám tử sĩ thực lực sâu không lường được...

*nhất cử: một lần hành động

Chương 141: Kinh Thành Vân gia

Liên ở thời điểm Minh Châu thị mấy đại thế gia công tử ca tạo thành liên minh, cộng đồng đối phó tô phạm, đang tại phòng làm việc của mình phê duyệt văn kiện Lương Quốc Bình nhận được điện thoại của nhi tử mình.

"Ba, không tốt, Tô Phạm bị bắt đi!" Đầu điện thoại bên kia truyền đến thanh âm nôn nóng của Lương Chính Nghĩa.

"Bị ai bắt đi?" Lương Quốc Bình có chút kinh ngạc, ai lớn mật như vậy, dám bắt đi Tô Phạm?

Hôm nay hắn vốn dĩ cũng là tính toán đi tham gia diễn lễ đính hôn, bất quá trước thời gian đính hôn nhận được điện thoại của Tô Phạm, làm hắn tốt nhất không cần đi, hắn liền biết có chuyện muốn phát sinh, cho nên lúc này mới không có đi, ai ngờ đến nay một lát sau, liền nhận được cú điện thoại như vậy.

"Là Triệu thúc thúc....."

"Triệu Thiên An?" Lương Quốc Bình sững sờ.

"Đúng vậy!"

"Hắn đây là tìm chết, ngươi mau trở lại! Nói cho ta sự tình trải qua!" Lương Quốc Bình bộp một tiếng cúp điện thoại, trong lòng tràn ngập khiếp sợ, như thế nào đều không có nghĩ đến, Triệu Thiên An sẽ to gan như vậy, không có trải qua chính mình cho phép, cũng dám tự mình bắt người.

Tuy nói sớm biết rằng Triệu Thiên An là người của Nam Cung gia tộc, nhưng là hắn làm như vậy, cũng quá không đem chính mình để vào mắt.

Bản năng liền muốn cho vị kia gọi điện thoại, điện thoại bấm đến một nửa lại ngừng lại.

Loại chuyện này, người bên cạnh Tô phạm khẳng định sẽ báo cho hắn biết, chính mình gọi tới, đây là không phải làm điều thừa?

Đến lúc đó lão lãnh đạo sẽ nghĩ chính mình như thế nào? Có thể hay không cảm thấy chính mình quá mức nịnh bợ?

Được rồi, chính mình vẫn là chờ lão lãnh đạo phân phó đi! Lão lãnh đạo nhất không thích chính là người cố tình nịnh bợ.

Bên kia, phía dưới Đông Phương Minh Châu tháp, Tô Viện Viện mới từ Anh quốc mua trở về không lâu chiếc xe dài Rolls-Royce chậm rãi khởi động.

Long Nhị, Long Tam đám người trước sau điều khiển Mercedes màu đen theo sát phía sau.

Bên trong toa xe, Tô Viện Viện, Lạc Vân Tu, Vương Đại Lực, Lạc Thủy Yên, Long Vương, bao gồm Nam Cung Cảnh Thần toàn bộ tụ ở chỗ này, chẳng sợ Nam Cung Cảnh Thần chính là người của Nam Cung gia, nhưng là ở đây cũng không có bất luận kẻ nào đem hắn trở thành người ngoài, nơi này, tất cả đều là thành viên trung thành nhất tổ chức của Tô Phạm.

"Tô tổng, hiện tại làm sao bây giờ?" Lạc Vân Tu vẻ mặt lo lắng.

"Lạc tổng, ngươi không cần lo lắng, thiếu gia nói hắn không có việc gì, liền nhất định sẽ không có việc gì, hiện tại ngươi về công ty trước, làm chúng ta nên làm, đem cổ phần Nam Phương được nghiệp bán lại nói!"

"Hảo!" Lúc này, Tô Viện Viện ần ần trở thành người đáng tin cậy của bọn họ.

"Vương tổng, sự tình bên kia của ngươi cũng đừng có dừng lại, chúng ta làm chúng ta nên làm, việc của thiếu gia, ta sẽ tìm lão gia, ta nghĩ lão gia nhất định có biện pháp!" Tô Viện Viện cứ việc trong lòng so với bất cứ ai đều lo lắng, nhưng là giờ phút này lại vẫn duy trì tuyệt đối bình tĩnh, hướng tới mọi người nói.

"Hảo!" Vương Đại cùng Lạc Vân Tu cần chính là một câu này, chỉ cần Tô Viện Viện chịu đem việc này nói cho phụ thân Tô Phạm, như vậy hết thảy đều dễ giải quyết, rốt cuộc, gia tộc của hắn quá mức khổng lồ.

Có một câu này của Tô Viện Viện, Lạc Vân Tu cùng Vương Đại Lực cũng trực tiếp xuống xe, sớm có xe của bọn hắn theo phía sau, tiếp theo hai người rời đi, còn ăn mặc lễ phục Lạc Thủy Yên lại ở lại bên trong xe, tại đây trong lúc mấu chốt, Lạc Vân Tu hiển nhiên cảm thấy ở bên người Tô Viện Viện an toàn hơn một chút.

"Chư vị đều là bằng hữu tốt nhất của thiếu gia, sự tình tới nông nổi này rồi, ta cũng không giấu diếm chư vị, thiếu gia tên thật Văn Bất Phàm, chính là Kinh Thành Văn gia dòng chính, cho nên mặc kệ thiếu gia có hay không giết người, tội danh như vậy đều có biện pháp giải quyết, hiện tại, ta lo lắng nhất vẫn là an toàn của thiếu gia trong mấy ngày này trước khi tiếp thu thẩm phán, này hết thảy, hy vọng chư vị có thể hỗ trợ!" Thời điểm Tô Viện Viện nói lời này,

ánh mắt lại là nhìn về phía Nam Cung Cảnh Thần, nàng biết, Nam Cung cảnh thần là một cái thiên tài có đầu óc, thậm chí trước đó làm Lạc Vân Tu vớt bỏ toàn bộ Lạc thủy tập đoàn, chỉ đòi lấy Nam Cung gia tộc 5% tài sản, chủ ý chính là hấn đưa ra!

“Ta có biện pháp!” Ai ngờ đến một bên Lạc Thủy Yên lại mở miệng nói.

Lúc này nàng đã không có thời gian so đo chuyện thân phận Tô Phàm, nàng chỉ hy vọng có thể nhanh chóng cứu ra Tô Phàm.

“Biện pháp gì?” Mọi người đồng thời nhìn về phía nàng.

“Ta có thể tìm Mật Nhi hỗ trợ, phụ thân nàng là người đứng đầu Nam Thành, Thẩm Phong Tiểu!” Lạc Thủy Yên cũng bắt chước bại lộ quan hệ của mình cùng Thẩm Mật Nhi.

“Hào, bất quá này còn chưa đủ, như vậy đi, chúng ta phân công nhau hành động, ta thông tri lão gia, các người nghĩ cách bảo vệ tốt thiếu gia!” Tô Viện Viện cũng không đi hỏi Lạc Thủy Yên cùng Thẩm mật nhi quan hệ như thế nào, nếu nàng ở ngay lúc này nói ra, kia luôn là có nắm chắc!

“Hào!” Ba người gật đầu, sau đó cùng nhau xuống xe.

Chờ đến ba người đều xuống xe lúc sau, thời điểm trong xe chỉ còn lại một mình Tô Viện Viện, Tô Viện Viện móc ra một cái di động từ khi đi vào Minh Châu thị đến giờ chưa từng có sử dụng qua, mở di động ra, bấm một cái dãy số duy nhất trên đó.

"Uy..." Rất nhanh, đầu điện thoại bên kia truyền đến một trận giọng nam hùng hậu.

“Lão gia, thiếu gia đã xảy ra chuyện!” Biết đối phương là ai Tô Viện Viện ngăn chặn trong lòng khẩn trương, trực tiếp mở miệng nói.

“Chuyện gì?” Đầu điện thoại bên kia thanh âm rất là bình tĩnh.

“Thiếu gia bị Minh Châu thị Cục Công An cục trưởng Triệu Thiên An mang đi, nói là thiếu gia giết người.....” Tô Viện Viện còn không phải thực hiểu biết tình huống, chỉ là đem chính mình biết đến nói ra.

"Giết người?" Đầu điện thoại bên kia hiển nhiên có chút kinh ngạc, bất quá rất nhanh liền khôi phục lại, "Ta đã biết, người tiếp tục làm việc của người đi, bên này ta sẽ nghĩ biện pháp!" Nói xong, cũng không đợi Tô Viện Viện trả lời, liền như vậy cúp điện thoại.

Bất quá nghe được đối phương nói sẽ nghĩ biện pháp, Tô Viện Viện cả người đều thả lỏng xuống, nàng sợ nhất chính là đối phương hoàn toàn mặc kệ thiếu gia chết sống, chỉ cần đối phương nói nghĩ biện pháp, liền nhất định sẽ có biện pháp.

“Tiểu Phàm hài tử kia lại xảy ra chuyện rồi?” Kinh Thành, Vân gia, trong thư phòng của gia chủ Vân Khải Minh, Vân Khải Minh nửa nằm ở trên ghế bành, Vân Trung Thiên còn lại là ngồi đối diện với hắn, vốn dĩ đang phê duyệt một ít văn kiện, hiện giờ lại nhận được điện thoại của Tô Viện Viện, chỉ là nghe xong một chút đối thoại, Vân Khải Minh liền biết là Tô Phàm xảy ra chuyện.

“Ân, Viện Viện gọi tới, nói hỗn tiểu tử bị Cục Công An mang đi, tội danh là tội giết người!” Vân Trung Thiên khẽ than thở một tiếng, mặc kệ nói như thế nào, kia chung quy là chính mình nhi tử, duy nhất nhi tử.

“Tội giết người? Tiểu Phàm tính tình là sinh động một chút, nhưng cũng không phải người không biết nặng nhẹ, hắn nên làm không ra sự tình giết người lung tung đi?” Nửa nằm ở trên ghế bành Vân Khải Minh nhẹ nhàng nhíu mày, mặc kệ là hắn, vẫn là Vân Trung Thiên, trên mặt đều không có nhìn đến bất luận cái gì vẻ nóng nảy.

Tựa hồ chuyện này chỉ là một chuyện nhỏ nhặt bình thường nhất.

“Ba còn nhớ rõ hơn mười ngày trước Tiểu Phàm lần đó gặp được sự kiện tập kích sao?”

“Ân, nhớ rõ, làm sao vậy?”

“Kia cùng sự kiện liên hoàn ám sát trên thực tế là hai phương tổ chức, tai nạn xe cộ không có gì bất ngờ xảy ra, hắn là Nam Cung gia cái tiểu gia hỏa kia sở an bài, nhưng là sau đó xuất hiện một ít cao thủ, bao gồm một nữ nhân làm Huyền Vũ cũng cảm giác khó giải quyết, hắn là lệ thuộc Thiên Thần Thánh Minh, chỉ là cho đến trước mắt, ta còn không có biện pháp điều tra rõ là ai mướn bọn họ ra tay!”

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 142: Trại tạm giam Thành Tây

"Này đó cùng Tiểu Phàm bị mang đi có cái gì quan hệ?" Vân Khải Minh đánh gãy Vân Trung Thiên nói, có Huyền Vũ đang âm thầm bảo hộ Tô Phàm, trên thế giới này người muốn thông qua thủ đoạn ám sát giết chết Tô Phàm cũng không tìm được mấy cái, hấn đối với mấy cái này cũng không chút nào quan tâm, đơn giản chính là một ít thể lực của người đối địch, hoặc là một ít người Tô Phàm đắc tội!

Hấn chân chính quan tâm là Tô Phàm như thế nào sẽ giết người? Nếu hấn thật sự giết người vô tội, liền tính hấn là cháu của mình, Vân Khải Minh cũng sẽ không để ý tới sống chết của hấn, nhưng nếu là có người oan uổng cháu của mình, hấn sẽ để cho phía sau màn người nợ mình bạch, bông hoa vì cái gì đó như vậy.

"Lúc ấy ở hiện trường tai nạn xe cộ, Tiểu Phàm quả thực giết một người, bắt quả dựa theo quy định pháp luật, cái này cũng có thể tính là phòng vệ chính đáng, nhưng tiểu tử Nam Cung gia kia thủ đoạn lợi hại, thế nhưng điều động một đám quân nhân xuất ngũ giả mạo cảnh sát, đem hiện trường người sống toàn bộ bị giết chết, thậm chí những cái người bị Tiểu Phàm đánh cho mất đi sức chiến đấu cũng toàn bộ diệt khẩu, hiện giờ Tiểu Phàm nếu bởi vì chuyện như vậy bị mang đi, nghĩ như vậy hấn sẽ đem này đó tội danh toàn bộ đặt đến trên đầu Tiểu Phàm!" Vân Trung Thiên nhàn nhạt nói.

"Úc, tiểu gia hỏa này bao lớn rồi? Lợi hại như vậy?"

"Cùng Tiểu Phàm cùng tuổi!"

"Xem ra Nam Cung gia thật đúng là nhân tài xuất hiện lớp lớp a, bắt quả quên đi, đây là giữa tiểu hải tử chiến đấu, việc này người cũng không cần nhúng tay quá sâu, hết thảy dựa theo trình tự tư pháp bình thường làm thôi!" Vân Khải Minh làm ra quyết định.

"Ân, cái này ta biết, bắt quả ba, ta lo lắng bọn họ sẽ ở trại tạm giam đối với Tiểu Phàm xuống tay!" Vân Trung Thiên cau mày nói.

"Cái này sợ gì, lại không phải ngục giam trọng hình, trại tạm giam bình thường có thể ngăn lại Huyền Vũ? Lại nói, Tiểu Phàm tiểu tử này từ nhỏ đi theo ta, người cho rằng hấn dễ đối phó, không cần lo lắng a, tìm một ít chứng cứ đối với Tiểu Phàm có lợi là được!" Vân Khải Minh không hổ là tướng quân còn sống sót từ chiến tranh niên đại, đối với người thường mà nói, sự tình quan trọng như vậy ở trong mắt hấn cũng chỉ là việc vặt bên trong sinh hoạt hàng ngày.

"Ta đã biết, ba!" Vân Trung Thiên khẽ gật đầu.

Tô Phàm giết chết người nợ, bản thân tên đó là một cái hạng người cực kỳ hung ác, chết trong tay hấn ít nhất có bảy tám cái mạng người, đây cũng là nguyên nhân Tô Phàm nháo ra mạng người lúc sau, bọn họ cũng không trách cứ.

Con cháu Vân gia, vốn là nên trừng gian giết ác!

Liền ở thời điểm tất cả mọi người đang vì Tô Phàm lo lắng nát tâm, Tô Phàm lại trực tiếp bị dẫn tới trại tạm giam Thành Tây.

Trại tạm giam Thành Tây, ở hai mươi năm trước từng là ngục giam lớn nhất Minh Châu thị thậm chí toàn bộ vùng duyên hải Đông Hải, bắt quả bởi vì thành thị xây dựng thêm, địa thế của nơi này đã không thích hợp làm ngục giam, bắt quả địa phương hàng năm giam giữ phạm nhân, cũng sẽ không có thương nhân bất động sản tới đầu tư, cuối cùng chỗ này bị cải biến thành một tòa trại tạm giam.

Nói là trại tạm giam, trên thực tế rất nhiều hình phạm cũng là trực tiếp giam giữ ở chỗ này, thậm chí còn có một ít người phạm phải đại án, khổ nỗi không có chứng cứ cũng bị nhốt ở chỗ này, đương nhiên, người như vậy dù sao cũng là số ít.

"Di, không đúng a, ta chỉ là tới tiếp thu điều tra, các người mang ta tới trại tạm giam làm cái gì?" Nhìn mấy cái chữ lớn "trại tạm giam Thành Tây", Tô Phàm rất là buồn bực nói.

"Tiếp thu điều tra? Hừ, người đừng cho là chúng ta không có chứng cứ, chính là có người qua đường chụp được toàn bộ quá trình người hành hung, người liền hảo hảo ở lại đây, chờ thẩm phán phán tội đi!" Triệu Thiên An sớm đã trở về cục cảnh sát, căn bản không có cùng đi, tên phụ trách tạm giam là một cái cảnh sát hình sự trung đội đội trưởng.

Triệu Thiên An an bài hấn mang chính mình tới, hoặc là chính là tin cậy tuyệt đối, hoặc là chính là đá bỏ đi.

Tô Phàm cũng không tin tưởng Triệu Thiên An đạt đến cấp độ như vậy, không rõ ràng lắm hậu quả động tới chính mình.

Chẳng sợ hấn không biết thân phận của mình, nhưng là thân phận lão bản Vân Phàm tập đoàn luôn là biết đến, thân phận như vậy cũng không là tiểu đội trưởng bình thường có thể trêu chọc.

Nhìn cái vẻ mặt kiêu ngạo cuồng vọng kia, hấn không thể trực tiếp giết chết chính mình, Tô Phàm suy đoán hấn là cái sau, xem ra cũng chính là một cái tiểu nhân vật mà thôi.

Trại tạm giam liền trại tạm giam đi, dù sao bọn họ dám bắt chính mình, chứng cứ khẳng định là chuẩn bị tốt, liền tính đi cục cảnh sát, kết quả cuối cùng cũng là bị đưa đến chỗ này.

Về phần đối phương có dạng gì kế hoạch, Tô Phàm chính là nhắm mắt lại cũng biết, còn không phải là muốn tại trại tạm giam lấy đi tính mạng của mình sao?

Lấy thực lực của mình, còn sợ cái gì? Chỉ cần chịu đựng qua buổi tối hôm nay, Viện Viện mời luật sư tới, đến lúc đó là thăm vấn vẫn là mặt khác, đều không cần nói nữa.

Về phần lão đầu tử có thể hay không cứu chính mình, Tô Phàm lại có chút không có nắm chắc, rốt cuộc, chính mình lúc này đây là giết người, trừ phi tên kia là cái người đáng chết, nếu không lấy tính cách của lão đầu tử cùng lão gia tử tuyệt đối sẽ không ra tay cứu giúp.

Bất quá ngồi chờ chết cũng không phải tính cách của Tô Phàm, nếu là sự tình thật sự tới rồi mức không thể vãn hồi, hẳn tự có biện pháp rồi đi.

Đi theo những cảnh sát này đi tới trại tạm giam, sở trưởng trại tạm giam sớm đã đi ra đón, mắt thấy Tô Phàm không có bị còng tay, mày hơi hơi nhăn lại.

"Sao lại thế này? Còng tay đều không đeo?" Nhìn đáng vẻ của hắn, hiển nhiên đã nhận được điện thoại của Triệu Thiên An.

"Hừ, tiểu tử này mạnh mẽ, chết không thừa nhận, cục trưởng mềm lòng, ở trước khi hoàn toàn định tội cũng không cho hắn đeo vào còng tay!" Tên trung đội trưởng kia cười lạnh nói.

"Ha ha, cục trưởng mềm lòng, ta này cũng sẽ không như vậy mềm lòng, người tới, cho ta còng lại!" Trại tạm giam sở trưởng Tào Kiệt hừ lạnh một tiếng, lập tức liền có giám ngục chạy tới, muốn cho Tô Phàm đeo vào còng tay.

Tô Phàm cười lạnh, bất quá cũng không thêm để ý, rất là phối hợp vươn đôi tay tùy ý bọn họ còng lại hai tay của mình, hẳn ngược lại muốn xem xem những người này sẽ chơi cái gì đa dạng.

Nhìn đến Tô Phàm thế nhưng phối hợp còng tay lại, tên trung đội trưởng kia hơi hơi có chút kinh ngạc, tiểu tử này không phải mới vừa rồi rất hống hách sao? Hiện tại xem ra cũng bất quá như thế, hướng tới trại tạm giam sở trưởng Tào Kiệt ném một cái ánh mắt người hiểu, liền như vậy mang theo thủ hạ của mình rời đi trại tạm giam.

"Mang đi!" Tào Kiệt quát to một tiếng, sau đó nâng cao cái bụng to lớn, nghênh ngang hướng tới bên trong đi vào, sớm có giám ngục tiến lên áp chế Tô Phàm liền hướng bên trong đi đến.

Trước đó đã đề cập qua đây là một khu nhà ngục giam cải tạo thành trại tạm giam, bên trong trừ bỏ một ít nhân viên trông coi tạm thời, trên thực tế còn có một chút trọng hình phạm, mà trại tạm giam cũng chia thành trong ngoài ba lớp, phía ngoài cùng, cơ bản đều là một ít người bị hình phạt phán quyết, nhưng không tính nặng, chỉ là ở bên trong nhốt mấy tháng, một tầng ở giữa, còn lại là đặc biệt nhằm vào một ít người phạm vào trọng hình, nhưng còn không có định tội, còn chờ thẩm phán, mà tận cùng bên trong, còn lại là một ít người trọng hình phạm không có dời đi, hoặc là bởi vì nguyên nhân đặc biệt bị giam giữ ở chỗ này, thậm chí một ít người bị giam giữ vài thập niên cũng ở chỗ này.

Lúc này, trại tạm giam tầng trong cùng, bên trong một gian phòng giam, bảy tám tên đầu trọc tụ tập cùng một chỗ nói gì đó, mà một người hán tử đáng người cường tráng, tóc có chút hoa râm còn lại là ngồi ở phía dưới song sắt cửa sổ, nơi đó, là toàn bộ phòng một cái chỗ duy nhất ánh mặt trời có thể chiếu vào...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Một chút nhan sắc

"Thuận Phong Nhĩ nói, tiểu tử kia gọi là Tô Phàm, vẫn là cái học sinh, một cánh tay mười vạn, một cái mạng một trăm vạn, thế nào, này mua bán có lời đi?" Bên trong bảy tám cái nam tử, một người nam tử đáng người thấp bé, có chút đáng khinh đầu tiên mở miệng nói.

"Một trăm vạn? Nhiều như vậy?" Có người kinh hô.

"Vô nghĩa, đây cũng là ta cùng Thuận Phong Nhĩ quan hệ tốt, nếu không chuyện tốt như vậy chỗ nào đến phiên chúng ta? Bất quá Thuận Phong Nhĩ nói, hẳn muốn chúng ta trích cho hắn một phần mười tiền thưởng!" Đáng khinh nam mở miệng nói.

"ca, tiểu tử này tâm thật sự đen, cái gì đều không làm, liền truyền lại cái tin tức liền muốn mười vạn!"

"Không có biện pháp, số tiền này cuối cùng cũng cần thông qua hắn gửi cho người nhà chúng ta, chẳng lẽ các ngươi còn trông cậy vào làm việc này lúc sau chúng ta có thể còn sống rồi đi?" Đáng khinh nam cười lạnh một tiếng.

"Chỉ là một cái học sinh, vì cái gì giá trị một trăm vạn?" Lại có một người nam tử đáng người còn tính cường tráng nói.

"Ha ha, gia hỏa này đắc tội một cái công tử ca, ngay cả khi bị bắt vào, cũng là thủ đoạn của công tử ca kia, đối với chúng ta mà nói, một trăm vạn là con số trên trời, có lẽ đối với người ta mà nói, đó bất quá là chín trâu mất sợi lông, nói đi, các ngươi ai làm? Chân chính động thủ chỉ cần một người, hấn lấy sáu mươi vạn, mặt khác ba mươi vạn các huynh đệ chia ra!" Đáng khinh nam tiếp tục nói.

Đây cũng là quy củ của bọn hấn, trên thực tế ở chỗ này, mạng người căn bản không đáng tiền, mấy vạn khối tiền liền có thể lấy đi một cái mạng, một trăm vạn tuyệt đối là một bút khổng lồ.

Người cầm đầu động thủ, rốt cuộc, giết người lúc sau cũng là khó thoát khỏi cái chết, mặt khác, tiền còn lại là từ bọn họ chia đều, cũng bảo đảm khoản tiền kia có thể thuận lợi đến trong tay người nhà của người động thủ.

Bình thường sau khi chuyện thành công, cũng không còn có người dám quyết nợ, rốt cuộc, đây đều là một đám kẻ liều mạng, đã sớm không đem chính mình sinh mệnh coi thành chuyện gì to tát, trên thực tế bọn họ rất nhiều người ít nhất đều là bị nhốt mười năm trở lên, cùng với mười năm bị giam giữ ở chỗ này, còn không bằng liều một phen, ra sức vì người nhà giành lấy một khoản tiền.

"Ta làm, bất quá ta muốn tám mươi vạn!" Liền ở thời điểm mấy người kia nghị luận sôi nổi, thảo luận do ai đi, vẫn luôn ngồi ở dưới song sắt cửa sổ tên nam tử kia bỗng nhiên mở miệng.

Mọi người đều là sửng sốt.

Một đám đồng loạt quay đầu nhìn về phía nam tử ngồi ở dưới ánh mặt trời kia.

Tên nam tử này tên là Vương Hồ, là một người đến cái phòng giam này sớm nhất, ngày bình thường cực kỳ ít nói chuyện, cũng chưa từng tham dự sự tình của những người này, mà bọn họ cũng không biết hấn rốt cuộc phạm vào chuyện gì, vì cái gì bị giam giữ ở chỗ này, nhưng không có một người dám trêu chọc hấn.

Đơn giản là người đã từng trêu chọc hấn toàn bộ trả giá cực kỳ thảm trọng đại giới.

Thậm chí một đôi huynh đệ lưu vong bị giam giữ đến nơi này, muốn ở phòng giam lập uy, kết quả là trêu chọc hấn, cuối cùng hai huynh đệ kia bị hấn dễ như trở bàn tay bẻ gãy cánh tay, từ đó về sau, phạm là người tới chỗ này, đều cung kính kêu hấn một tiếng Hồ ca.

"Hồ ca, ngài..." Đáng khinh nam muốn nói ngài trước kia chưa bao giờ tham dự những chuyện này, như thế nào hôm nay bỗng nhiên muốn chơi lớn? Lối nói còn không có xuất khẩu, đã bị Vương Hồ đánh gãy.

"Ta muốn số tiền này!" Vương Hồ thanh âm thực đậm, cũng thực trầm, mọi người ở trong mắt hấn, thấy được một tia quang mang chưa bao giờ có.

"Hảo, hảo, nếu là Hồ ca yêu cầu, như vậy mấy cái huynh đệ chúng ta một phần không lấy, các ngươi xem như thế nào?" Đáng khinh nam biết, cái nam tử gọi là Vương Hồ này nhất định có chính mình chuyện xưa, hấn nếu chủ động mở miệng, liền nhất định có đạo lý của hấn.

"Hảo, không có vấn đề, ta xem Thuận Phong Nhĩ bên kia ngươi cũng nói với hấn, nói là Hồ ca muốn số tiền này, làm hấn thu ít chút!" Một tên nam tử khác nói.

"Ta biết, trong chốc lát thời điểm ăn cơm tối ta liền cùng hấn nói!" Đáng khinh nam liên tục gật đầu.

"Không cần, mười vạn tiền trà nước cho hấn, mặt khác mười vạn, các ngươi lưu trữ, sau khi chuyện thành công, giúp ta đem tám mươi vạn chuyển đến cho cô nhi viện Hạnh Phúc!" Vương Hồ nhân nhạ nói, trong mắt cũng lộ ra một mặt trước nay chưa từng có ánh sáng nhu hòa.

Cô nhi viện? Những người khác đều là sửng sốt, chẳng lẽ Hồ ca đã từng là một cô nhi?

Bất quá nhìn đến Vương Hồ lại một lần nữa trầm mặc, nhưng không ai tiếp tục hỏi nhiều, chỉ là dùng sức gật gật đầu.

Trừ bỏ một cái phòng giam này, đồng dạng thảo luận còn ở mặt khác phòng giam tiến hành, chỉ là cùng cái phòng giam này nhất trí bất đồng, mặt khác phòng giam nhưng không có hòa thuận như vậy, thậm chí có một cái phòng giam vì tranh đoạt ai ra tay mà đánh nhau, cuối cùng còn không có xuống tay với Tô Phàm, đã có hai người chết ở trong tay đồng bạn.

Những việc này, Tô Phàm cũng không biết, hấn chỉ là ở dưới sự dẫn dắt của cảnh ngục, đi tới phía trước một cái phòng giam gần nhất lệ thuộc tổng tầng.

"Đi vào!" Giám ngục mở ra cửa phòng, một tay đem Tô Phàm đẩy vào.

Sau đó "Ba" một tiếng đóng lại cửa lớn.

"Mấy người các ngươi lại đây!" Tên giám ngục kia đóng lại phòng giam lúc sau, hướng tới mấy cái giám ngục đứng gác gần đó vẫy vẫy tay, này đó giám ngục lập tức vây quanh lại đây.

"Đội trưởng, có việc?" Một đám giám ngục đều là đôi mắt sáng lên nhìn tên đội trưởng tên là Trương Cường này.

"Vừa rồi bị áp giải vào tiểu tử kia là người sở trường tự mình công đạo qua muốn hảo hảo chiếu cố, bất quá nghe nói tiểu tử kia thật sự có tài, trong chốc lát nếu là phát sinh xung đột, các ngươi lập tức xông đi vào, cho ta hảo hảo giáo huấn hấn một chút, hiểu chưa!"

"Hiểu rõ! Bất quá đội trưởng, nếu sở trưởng muốn chiếu cố hân, vì cái gì không trực tiếp an bài đến tầng bên trong, bên trong những cái gia hỏa đó bất luận cái người nào đều có thể hảo hảo thu thập hân đi?" Một người giám ngục có chút khó hiểu hỏi.

"Người biết cái gì, sở trưởng nói, đây chỉ là một cái món ăn khai vị, chân chính bữa tiệc lớn ở phía sau đâu, hảo, các người nếu là không nghĩ gánh trách nhiệm, cứ dựa theo ta nói làm là được!" Trương Cường lạnh lùng nói.

"Minh bạch!" Mọi người ứng đáp nói.

"Hảo, tan đi!" Trương Cường nói một tiếng, đi thẳng đến bên ngoài, hướng sở trưởng Tào Kiệt phục mệnh rồi đi.

Mặt khác, giám ngục cũng là từng người đứng ở cương vị của mình, một đám dựng lên lỗ tai, tùy thời chờ đợi phòng giam 209 truyền đến thanh âm!

Mà trong phòng giam 209, Tô Phàm bị đẩy vào bên trong phòng giam, liền nhìn đến tám mười tên nam tử cạo đầu trọc đang xếp thành một cái nửa hình tròn, nhìn mình chằm chằm, nhìn về phía mình ánh mắt tràn ngập tò mò, ác độc, nghiền ngẫm, hưng phấn, còn có khát máu, các loại biểu tình phong phú, nhưng có thể khẳng định, bọn họ khẳng định muốn cho chính mình một cái đại đại ra oai phủ đầu.

"Nhìn cái gì mà nhìn? Nhìn ta để khi dễ? Muốn đánh ta? Nếu các người cảm thấy xương cốt của các người so với này cứng rắn, liền cứ việc tới đi!" Căn bản không cho bọn gia hỏa này có thời gian nói chuyện, Tô Phàm lớn tiếng dọa người nói.

Mở miệng nói chuyện, hai tay đã dùng sức thoáng giãy dụa, cái còng tay kia thế nhưng bị hân trực tiếp kéo đứt, sau đó liền nhìn đến hai tay của hân vẫn một cái, còng tay kim loại bị hân vặn thành hình méo mó, sau đó tiện tay ném qua một bên, liền như vậy nghênh ngang đi tới một cái giường đệm gần cửa sổ ngồi xuống, phăng phất chỗ này căn bản không phải cái gì phòng giam, mà là nhà của hân!

Tất cả mọi người, tròn tròn mắt...

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Tà dương như máu

Tất cả mọi người mở to hai mắt, một đám nhìn về phía còng tay bị xoay thành hình méo mó ném ở trong góc tường kia, này không phải giả a? Đây thực sự là còng tay a? Đây là hợp kim chế thành còng tay a? Như thế nào ở trong tay của hân liền giống như mì sợi? Này mẹ nó cũng quá dọa người đi? Cái này phải cần khí lực lớn đến đâu?

Chính là Tô Phàm nhìn qua hào hoa phong nhã, sắc mặt còn có chút trắng, lớn lên cũng rất tuấn, thấy thế nào đều không giống một cái đại lực sĩ a? Chẳng lẽ nói này hết thảy đều là nằm mơ?

"Ba!" Một cái gia hỏa nhìn qua rõ ràng là đại ca cái phòng giam này lập tức quăng một cái tát trên mặt nam tử lớn lên bảy phần tương tự hân đứng bên cạnh.

"Người tại sao đánh ta?" Tên nam tử kia lập tức chửi bới nói.

"Đau không?" Nam tử đánh người mở miệng nói.

"Ba!" Nam tử bị đánh trở tay quăng đối phương một cái tát, sau đó hỏi một câu: "Đau không?"

"Đau đấy, thật mẹ nó đau, mẹ nó, này không phải nằm mơ, đây là sự thực, đại ca, về sau người chính là đại ca của ta, đại ca ở trên, xin nhận tiểu đệ Hùng Vũ một lay!" nam tử trước đó tát trước thế nhưng lập tức liền hướng Tô Phàm quỳ xuống lay.

"A, đại ca, người gọi hân đại ca, ta đây chẳng phải là kêu hân đại đại ca?" Tên nam tử tát sau kia về mặt mê mang.

"Đại cái đầu của người, nhanh quỳ xuống, cầu đại ca chiếu cố!" Nam tử gọi là Hùng Vũ kia một tay đem đệ đệ của mình kéo xuống.

Những người khác nhìn đến bức này trạng huống, một đám cũng là thực không có tiết tháo quỳ xuống, nói giỡn, người có thể tay không kéo đứt còng tay, lại đem xoay thành hình méo mó, là bọn họ có thể trêu chọc sao? Không thấy trong phòng nhất tùm Hùng Vũ cùng Hùng Trụ đều quỳ xuống sao?

Nhìn đến này đó người, mới vừa rồi còn đối với chính mình như hổ rình mồi, chớp mắt thời gian liền biến thành tùy tùng trung thành của mình, đổi thành Tô Phàm tròn tròn mắt, hân chỉ là muốn làm cho bọn hân không cần trêu chọc chính mình, nhưng không có nghĩ tới tại đây bên trong phòng giam thu tiểu đệ a? Các người lần này toàn bộ bái chính mình làm đại ca, mình rốt cuộc là làm đâu? Vẫn là không làm đâu?

"Đại ca, ngài vừa mới đến, nhất định vất vả, ta giúp ngài mát xa chân!" Không đợi Tô Phàm phản ứng, Hùng Vũ đã phác tới, nửa ngồi ở bên trái Tô Phàm, vì hấn mát xa đùi.

Hùng Trụ cũng là phản ứng cực nhanh, vọt tới bên phải Tô Phàm, vì hấn mát xa đùi.

"Đại ca, ta giúp ngài mát xa bả vai!"

"Đại ca, ta này có thuốc xịn, ngài tới một điều?"

"Đại ca, ta này có ảnh Ozawa Marie điểm chân dung, ta cái này cho ngài đem tới..." Trong lúc nhất thời, toàn bộ phòng giam gà bay chó sủa, này đó nam tử trước đó còn hung tợn nay bắt đầu vì Tô Phàm tìm ảnh chân dung tìm ảnh chân dung, đổ nước đổ nước, đâm lưng đâm lưng.

Khi nhìn đến điều thuốc kia không biết đã cất giữ bao lâu, chỉ còn lại một nửa điều thuốc, khi nhìn tấm ảnh chân dung đã ố vàng kia, chỉ còn lại một nửa thân thể Ozawa Marie, Tô Phàm đã hoàn toàn bỏ tay rồi.

Cái này rốt cuộc là cái gì với cái gì a?

Mà bên kia, hưởng Tào Kiệt báo cáo tình huống lúc sau, Trương Cường đã một lần nữa đi trở về.

"Thế nào? Còn không nổi lên xung đột sao?"

"Không có, đội trưởng, phòng chừng tiểu từ kia sợ!" Một người giám ngục đi ra phía trước nói.

"Chúng ta đây đi nhìn xem, xem hấn nghèo túng thành cái dạng gì?" Ít nhiều biết một ít Tô Phàm đắc tội ai Trương Cường cười mỉm hướng tới phòng giam 209 đi đến, liền tính những tên hỗn đản kia không có thu thập Tô Phàm, nhưng nếu có thể chụp vài tấm ảnh bộ dáng nghèo túng của Tô Phàm ở bên trong phòng giam, đoán chừng vị công tử kia cũng sẽ rất vui vẻ đi?

Nhưng là khi hấn mang theo vài tên giám ngục đi vào cửa phòng giam 209, lại tập thể trợn tròn mắt.

Chỉ nhìn đến Tô Phàm ngهنgh ngang ngồi ở trên giường, phòng giam 209 các phạm nhân một đám vây quanh ở xung quanh hấn, đâm lưng đâm lưng, đâm chân đâm chân, châm trà châm trà, hiện trường cũng chỉ thiếu kém mấy nữ nhân vì hấn tiến hành * * * *.

Mẹ nó, hấn rốt cuộc là tới ngồi tù, vẫn là tới hưởng thụ?

Trong này rốt cuộc có phân đoạn nào không đúng? Đây đó người tàn nhẫn, thế nhưng đối với hấn khách khí như vậy?

"Hừ!" Di động đều đã móc ra, lại không có chụp được ảnh chụp chính mình muốn Trương Cường hung hăng hừ một tiếng, xoay người liền đi.

"Nhớ kỹ, thời điểm com tối, chú ý một chút!" Thời điểm rời đi, Trương Cường còn để lại câu ý vị thâm trường này.

"Hiểu rồi!" Vài tên giám ngục liên tục gật đầu, bọn họ cũng đều biết, bữa tiệc lớn, sẽ tại thời điểm com tối tiến hành.

"Phàm ca, những cái gia hỏa đó tựa hồ đối với ngài có ý kiến a?" Chờ đến những cái giám ngục đó rời đi, đầu óc còn tỉnh linh hoạt Hùng Vũ mở miệng nói.

"Đoán chừng muốn xem ta xấu mặt đi, ha ha..." Tô Phàm chẳng hề để ý lắc lắc đầu.

"Hắc hắc, nếu là thật đánh nhau, xấu mặt nhất định là chúng ta, may mắn Phàm ca ngài đại nhân có đại lượng, không có tới cái già heo ăn thịt hổ, bằng không chúng ta liền thảm rồi!" Hùng Vũ cười hắc hắc, vừa rồi hấn đã len lén kiểm tra qua cái còng tay kia, tuyệt đối hàng thật giá thật, đối với Tô Phàm sùng bái cũng là đạt đến một cái đỉnh điểm.

Những người khác cũng là liên tục gật đầu.

Nếu không phải Tô Phàm vừa tới liền cho bọn hấn cái ra oai phù đầu, đợi đến bọn họ ra tay lúc sau, hậu quả kia thực tình không dám tưởng tượng.

"Ta chỉ là không nghĩ chọc phiền toái mà thôi, đúng rồi, các người gọi là gì?" Tô Phàm nói.

"Ta gọi Hùng Vũ, đây là đệ đệ ta Hùng Trụ, đại ca nếu là ngại khó nhớ, có thể gọi ta Hùng Đại, kêu hấn Hùng Nhị, đây là Trương Diệu, đây là..." Hùng Đại thực có thể nói chuyện, trực tiếp vì Tô Phàm giới thiệu trong phòng những người khác.

Bất quá Tô Phàm cuối cùng vẫn là chỉ nhớ kỹ hai người Hùng Đại, Hùng Nhị.

"Các người phạm phải chuyện gì mà bị nhốt?" Dù sao hiện tại cũng là nhàm chán, những người này ở đây kiến thức sức mạnh của mình lúc sau cũng không có tự tìm mất mặt, Tô Phàm thuận miệng hỏi.

"Hắc hắc, gia hỏa này là đã thương người ta, gia hỏa này là xảo trá làm tiền, gia hỏa này là... Còn ta cùng Hùng Nhị, hắc hắc, chúng ta là thời điểm đi một cái nhà giàu sang mượn đồ vật, vừa lúc gặp được thiếu phụ nhà đó đang tắm, liền muốn nghiên cứu một chút nghệ thuật cơ thể người, cuối cùng bị người

ta phát hiện, sau đó bị đưa tiến vào!" Đang nói đến chính mình cùng đệ đệ, Hùng Đại có chút ngưng ngừng nói.

Tô Phàm lại là "Phụ" một tiếng bật cười, gia hỏa này quả nhiên có thể nói, rõ ràng là đi trộm đồ vật, nói thành mượn, rõ ràng là đi nhìn lên người ta tắm rửa, lại nói là nghiên cứu nghệ thuật cơ thể người, hơn nữa trộm đồ vật không thành công, lại bởi vì nhìn lên nữ chủ nhân tắm rửa bị đưa tới đây, này đoán chừng cũng là kỳ ba trong giới ăn trộm.

Liên ở thời điểm đoàn người nói chuyện phiếm, bất tri bất giác thời gian cơm tối đã đến rồi.

Bên ngoài vang lên âm thanh cái còi ăn cơm, rất nhanh, liền có giám ngục tiến đến mở cửa.

"Đại ca, thời gian ăn cơm tối rồi, chúng ta đi ăn cơm đi!" Hùng Đại một mặt lấy lòng nói.

"Hảo, đi thôi!" Giữa trưa liền không như thế nào ăn cơm, Tô Phàm bụng cũng đã đói, vừa lúc đi xem một chút trại tạm giam cơm nước thế nào.

Nói chuyện đồng thời, sau đó liền như vậy ở một đám người vây quanh nghênh ngang đi ra phòng giam, không để ý tới ánh mắt phun lửa của những cái giam ngục đó, Tô Phàm ở mười mấy người vây quanh hướng tới nhà ăn đi đến.

Trại tạm giam, nhà ăn là ở phía ngoài cùng trên một cái quảng trường lộ thiên, mặt trời ngã về tây, ánh mặt trời vàng chói chiếu xuống, cho khối đất trống này trải lên một tầng đỏ như máu quang huy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ nhìn đến một vòng tà dương xa treo phía chân trời, tản ra như máu quang mang, kiểu chói chói mắt...

*kỳ ba: hiếm thấy

điểm chân dung: ảnh chân dung gọi cảm

- - - - -

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Trung tâm gió bão

Đoàn người Hùng Đại đã sớm vì Tô Phàm chiếm vị trí tốt, tuy nói bọn họ không so được những cái tên côn đồ tầng trong cùng kia, nhưng là so với những người bên ngoài kia mà nói vẫn là hung dữ rất nhiều, một cái nhà ăn lớn như vậy, đoạt mấy cái vị trí là việc không đáng kể chút nào, Hùng Đại cùng Hùng Nhị một trái một phải ngồi ở hai bên Tô Phàm, liền tựa như hai tôn hộ pháp, những người khác còn lại là chạy tới vì ba người đưa cơm mang thức ăn, một ít phạm nhân thời điểm đang xem đến một đám hạng người cực kỳ hung ác thế nhưng vây quanh một cái thiếu niên trắng nõn ngồi, đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Thiếu niên này không phải là một vị đại nhân vật công tử ca nào đó đi? Bằng không bọn người kia như thế nào sẽ đối với hắn cung kính như thế?

Tô Phàm đương nhiên sẽ không để ý tới những ánh mắt này, thần nhiên hưởng thụ những người khác mang đến phục vụ, ánh mắt bắt đầu đánh giá bốn phía xung quanh.

Nam Cung Cảnh Nguyệt phí lớn như vậy sức lực đem chính mình an bài vào trại tạm giam, nghĩ đến như thế nào cũng sẽ có kế tiếp động tác đi? Chẳng lẽ hắn trông cậy vào mấy người này cho chính mình giáo huấn?

Lúc trước, hắn cũng nghĩ qua chỗ phòng giam hắn là nơi nhốt một ít trọng hình phạm, thậm chí Nam Cung Cảnh Nguyệt cố ý an bài một ít người tiến vào đối phó chính mình, nhưng là thông qua vừa rồi ở chung, hắn không chút nào cho rằng đám người Hùng Đại này có thể cho chính mình mang đến uy hiếp.

Nam Cung Cảnh Nguyệt thật sự tốt như vậy?

Vẫn là có an bài khác?

Lúc này, trên hành lang vang lên thanh âm xích chân, rất nhiều người đều tựa hồ sớm đã thành thói quen, vẫn như cũ vui đầu ăn đồ ăn của mình, Tô Phàm lại là quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một ít trọng hình phạm buộc lấy xích chân ở cảnh ngục trông coi dật đi ra.

Mây tức khắc nhấn lại, trại tạm giam này còn có trọng hình phạm mang theo xích chân? Phải biết rằng, bình thường những người này tối thiểu đều là tù chung thân.

Một cái trại tạm giam, như thế nào sẽ giam giữ những người này? Hơn nữa những người này đại đa số đều đã có tuổi.

"Phạm ca, nơi này trước đây là ngục giam, những người này đều là trước đây bị giam giữ ở chỗ này, đều là trọng phạm không có dòi đi, bọn họ đều bị giam giữ ở phòng giam tận cùng bên trong, mỗi ngày thời điểm ăn cơm, là thời gian duy nhất bọn họ có thể nhìn đến ánh mặt trời..." Tựa hồ là nhìn ra Tô Phàm nghi hoặc, Hùng Đại lập tức giải thích nói.

"Úc!" Tô Phàm gật gật đầu, nguyên lai là có chuyện như vậy, lúc này, lại có một ít người lục tục đi ra, mà phạm nhân phòng giam 209 đã vì Tô Phàm đem tới đồ ăn.

Một món mặn hai món chay, thức ăn còn tính không tồi, thậm chí so với những người nhà nghèo kia ăn còn tốt hơn, xem ra quan viên trại tạm giam, cũng không chút nào cắt xén thức ăn của phạm nhân.

"Lăn, đồ không có mất!" Liền ở lúc này, một trận thanh âm thô bạo vang lên, sau đó liền nghe đến "Phanh" một tiếng vang thật lớn.

Đám người Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến vừa rồi vì Tô Phàm đưa cơm Trương Diệu ngã trên mặt đất, một mâm thức ăn đồ ăn toàn bộ vấy lên người, ở trước người hắn, còn đứng một tên hán tử cao cỡ một mét chín.

"Nhìn cái gì mà nhìn? Tin hay không lão tử đem các ngươi trông mắt đào ra!" Tựa hồ là cảm nhận được ánh mắt của đám người Tô Phàm, tên hán tử kia hướng tới bên này gào rống một câu.

Hùng Đại tại chỗ liền đứng lên, tuy nói hắn đi vào trại tạm giam thời gian cũng không tính lâu lắm, ngày thường cũng thường xuyên khi dễ Trương Diệu, nhưng nói như thế nào, đây đều là một cái phòng giam, thời điểm Tô Phàm chưa tới, hắn chính là đại ca, hiện giờ tiêu đề của mình bị người khi dễ, chính mình cái người đại ca này nếu là không đứng ra, sẽ bị người chê cười.

Về sau cũng sẽ không có người phục hắn.

Chẳng sợ biết rõ chính mình không phải đối thủ đại hán, việc này cũng muốn xen vào.

"Ngươi mẹ nó, có giỏi nói thêm câu nữa!" Hùng Đại trực tiếp giận dữ hét.

Theo hắn đứng lên, đám người Hùng Nhị cũng toàn bộ đứng lên, một đám đối với tên đại hán kia như hồ rình mồi.

"Nha, ở chỗ này còn có người so với Vương Nhị ta càng hồng hách a, lão tử ngược lại muốn xem xem các ngươi có bao nhiêu lợi hại!" Tên hán tử tự xưng Vương Nhị kia một bên nói, đã một bên vén lên ống tay áo.

Hoàn toàn là một bộ dáng muốn đánh lộn.

Xa xa, vài tên giám ngục nhìn về phía bên này, lại không có lập tức ngăn lại, trên thực tế như vậy tư đầu mỗi ngày đều muốn phát sinh vài lần, các phạm nhân tinh lực quá mức tràn đầy, nếu là không phát tiết một chút, một khi tích tụ lên sẽ dễ dàng ra đại sự, cùng với làm cho bọn họ cuối cùng tích tụ lên hướng tới chính mình bộc phát, không bằng làm cho chính bọn họ chỗ cần chú ý, chỉ cần không nháo ra quá lớn nhiễu loạn, bọn họ đều là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Huống chi, hôm nay cấp trên còn dặn dò qua, hôm nay có vở kịch trình diễn.

"Hảo, lão tử hôm nay khiến cho ngươi biết bông hoa vì cái gì đỏ như vậy..." Hùng Đại giận dữ, nắm lấy cái khay trên bàn, liền muốn hướng tới đại hán ném tới, lại bị Tô Phàm trao một cái đã bắt được cổ tay.

Cảm nhận được trên cổ tay truyền đến lực lượng của Tô Phàm, Hùng Đại chỉ cảm thấy phảng phất như bị kim sắt kẹp lấy.

Có chút giật mình nhìn về phía Tô Phàm, hắn quả nhiên lực lượng thật lớn.

"Phạm ca..." Hắn có chút khó hiểu, Tô Phàm vì cái gì muốn ngăn lại hắn.

Đang muốn nói chuyện, lại nhìn đến Tô Phàm chậm ung dung từ trên chỗ ngồi đứng lên.

Sau đó từng bước từng bước đi hướng tới tên hán tử Vương Nhị kia.

"Xin lỗi!" Tô Phàm một tay chỉ chỉ Trương Diệu đã từ trên mặt đất bò dậy, hướng tới Vương Nhị nói.

"Xin lỗi? Ha ha ha, ngươi thật sự là thích nói giỡn, xem ở phân thượng ngươi lớn lên còn tính tuấn tiểu, chỉ cần ngươi quỳ xuống, giúp ta giải quyết cái yêu cầu, ta liền tha thứ ngươi vừa rồi ngữ điệu mạo phạm như thế nào?" Vương Nhị vẻ mặt trào phúng nhìn Tô Phàm, càng là dùng ngón tay chỉ chính mình cái bộ vị trọng điểm giữa hai chân kia.

Nghe được lời như vậy, nhìn đến thủ thế như vậy, Hùng Đại, Hùng Nhị, bao gồm Trương Diệu đám người sắc mặt cũng thay đổi, đây tuyệt đối là lớn nhất vũ nhục.

Mà vài tên đang xem đến Tô Phàm đứng dậy lúc sau, nắm cái dao nữa lặng lẽ tới gần bên nam tử này, thời điểm đang nghe đến một câu này, cũng ngừng động tác của mình, về mặt xem kịch vui nhìn về phía Tô Phàm, bọn họ rất muốn biết, đối mặt vũ nhục như vậy, Tô Phàm sẽ làm ra hành động như thế nào.

Tô Phàm trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì lừa gạt, không phải hắn không rõ ý của đối phương, làm một người nam nhân, cho dù không tới ngục giam, cũng biết đại hán là muốn để cho mình vì hắn tiến hành một loại nào đó khẩu vị nặng phục vụ, trên mặt cũng không có biểu tình ghê tởm gì, hắn chỉ là nhàn nhạt quét bộ vị kia của Vương Nhị liếc một cái, lại chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn gương mặt kiêu ngạo kia của Vương Nhị, chậm ung dung mà nói ra: "Liên nơi này?"

Nói chuyện đồng thời, còn chỉ chỉ bộ vị trọng yếu của đại hán.

"Không sai!" Tiểu huynh đệ kia của hắn càng là hướng phía trước đỉnh đỉnh.

"Hào!" Tô Phàm lên tiếng, sau đó chậm rãi cung hạ thân mình.

Nhìn đến một màn như vậy, những người khác là giật mình, đám người Hùng Đại Hùng Nhị càng là không thể tưởng tượng nổi nhìn này hết thấy, nguyên bản cho rằng Tô Phàm là muốn vì bọn họ xuất đầu, nhưng là nhìn dáng vẻ của hắn, thế nhưng là muốn thỏa mãn Vương Nhị nhu cầu a?

Những cái người muốn ra tay với Tô Phàm kia cũng là vẻ mặt khinh thường, đây chính là lúc này đây mục tiêu nhân vật? Cũng quá không có độ khó đi?

Liên ở thời điểm tất cả mọi người cho rằng Tô Phàm muốn duỗi tay cởi bỏ quần cộc của Vương Nhị, Tô Phàm nửa cung thân mình bỗng nhiên một cái bắn ngược, sau đó tấn mãnh một cước đá ra...

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Vĩnh không khuất phục

"Ba" Tô Phàm một cước hung hăng đá vào giữa hai chân Vương Nhị, sau đó mọi người liền nghe đến một trận tiếng vang thanh thúy, kia chính là thanh âm trũng trũng vỡ vụn, ngay sau đó Vương Nhị vốc dáng một mét chín tựa như mèo xù lông nhảy dựng lên, một trận thê thảm tiếng kêu càng là từ trong miệng hắn vang lên, sau đó cả người nặng nề mà rơi trên mặt đất, đôi tay gắt gao che lại chính mình yếu hại, sắc mặt đã trở nên một mảnh tím đen, trên trán càng là có đại lượng mồ hôi toát ra, mà giữa bắp đùi hắn, cũng có vết máu chảy ra, chỉ cần là người đều biết, hắn phế đi, hắn cả đời này cũng đừng nghĩ nữ nhân.

Như thế mãnh liệt một cước, làm cho mọi người đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, bao gồm đám người Hùng Đại, bọn họ lúc này mới minh bạch chính mình trước đó làm ra quyết định là cỡ nào sáng suốt.

Tô Phàm, cái thiếu niên nhìn như trắng nõn này, rốt cuộc có cỡ nào lực lượng khủng bố, một cước kia, liền như vậy phế bỏ Vương Nhị yếu hại, này nếu là đá vào trên người đám người mình, nơi nào còn có đường sống a?

Đến nỗi vài tên gia hỏa muốn ra tay kia, cũng là một đám âm thầm kinh hãi, gia hỏa này nhìn qua hào hoa phong nhã, như thế nào ra tay tàn nhẫn như vậy?

Một tên gia hỏa lá gan hơi nhỏ một chút càng là lạng lẽ lui ra ngoài, như vậy một cái mãnh nhân động bất động liền đoạn người con cháu, vẫn là không nên trên chọc hảo, một trăm vạn, kia cũng phải có mệnh kiếm đến mới được a?

Đến nỗi những cái đó giám ngục vốn tính toán xem kịch vui, đồng dạng là sắc mặt đại biến.

Tiếng huyết sáo cũng ở lúc này vang lên, lập tức liền có tám mười tên giám ngục vọt lại đây.

Nhìn đến bọn giám ngục lúc này mới xông tới, đám người một trận xao động, những người không liên quan việc mình đều là nhao nhao hướng về sau thối lui, đám người Hùng Đại lại là một đám sắc mặt khê biến.

Này đó giám ngục rõ ràng không muốn Tô Phàm sống dễ chịu a? Vừa rồi đều không ra tay, hiện tại nhìn đến Tô Phàm vừa mới chiếm cứ thượng phong, liền xông lên, này tính cái gì?

"Phàm ca..." Hùng Đại Hùng Nhị, bao gồm luôn luôn nhất gan Trương Diệu liền muốn hướng Tô Phàm tới gần, lại bị này đó giám ngục nhanh chóng tách ra.

Cho bọn hắn mượn một ngàn cái lá gan, cũng không dám hướng bọn giám ngục này động thủ.

Tô Phàm không có lại động thủ, hắn chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, tùy ý hai tên giám ngục chế trụ cánh tay của chính mình.

"Hào a,, đều tiến vào, còn dám gây chuyện thị phi, theo chúng ta đi, đi phòng tạm giam!" Một người giám ngục trực tiếp hừ lạnh nói, áp giải Tô Phàm liền muốn rời đi, mà mặt khác vài tên giám ngục còn lại là tiến lên đỡ Vương Nhị, gia hỏa này nam nhân thứ trọng yếu nhất đều bị phế bỏ, cần thiết lập tức tiếp thu trị liệu, nếu không liền nguy hiểm đến tính mạng.

Liền ở lúc này, vẫn luôn ẩn nấp ở bên trong đám người Trương Dương trong nháy mắt vọt ra ngoài, trong tay nắm lấy một thanh dao nữa hắn dùng tốc độ cao nhất nhào về phía Tô Phàm, trực tiếp đâm vào giữa lưng Tô Phàm.

Không có người chú ý tới Trương Dương ra tay, ngay cả đám người Hùng Đại Hùng Nhị cũng không có nhìn đến.

Nhưng là Tô Phàm cảm giác được, cổ này băng lãnh hàn ý không ngừng hướng hắn đánh úp lại, mà hai tay của hắn lại bị hai tên giám ngục gắt gao bắt lấy.

Bấy rập, đây mới là chân chính sát chiêu? Đây mới là Nam Cung Cảnh Nguyệt vì chính mình an bài sát chiêu? Hắn quả nhiên an bài người ở chỗ này chờ chính mình?

Ngay cả bọn giám ngục này, cũng là cố ý!

Đối mặt này băng lãnh sát chiêu, đối mặt hai tên giám ngục "phối hợp" áp chế, Tô Phàm toàn bộ thân thể hướng phía trước đổ tới, sau đó chân phải nhanh chóng đạp ra một cái xinh đẹp Thần Long Bãi Vĩ, chân sau hung hăng đá vào cái cằm Trương Dương, đem Trương Dương toàn bộ đá bay ra ngoài.

Cùng thời gian, lại có hai người nhào tới, Tô Phàm thân mình một cái xoay tròn, trực tiếp tránh thoát hai tên cảnh ngục áp chế, sau đó thân mình lệch về một bên, đã tránh đi dao nữa của một người trong đó, càng là trao một cái đã bắt được đầu vai hắn, đầu gối trong nháy mắt đỉnh ra, đỉnh ở bụng nhỏ hắn, tiện tay đem hắn quăng đi trên mặt đất, sau đó tiếp tục hướng về sau lui một bước, lại tránh đi cái dao nữa của một người khác, ngay sau đó trao một cái đã bắt được đầu tóc người nọ, đối với cây cột bên cạnh liền như vậy đâm đến.

"Ầm!" một tiếng vang thật lớn, đầu người nọ trong nháy mắt phá vỡ một cái động lớn, máu tươi rầm rầm liền như vậy chảy ra đến mức trợn trắng mắt, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Này hết thấy nhìn như rất dài, thực tế liền chớp mắt thời gian đều không đến, khi vài tên gia hỏa muốn nhân cơ hội ám sát Tô Phàm kia toàn bộ nằm trên mặt đất, mọi người chung quanh mới hồi phục tinh thần lại, một đám nhìn về phía Tô Phàm ánh mắt liền giống như xem quỷ, gia hỏa này cũng quá đáng sợ đi? Hắn rốt cuộc như thế nào làm được? Như vậy nháy mắt thời gian, trên mặt đất liền nằm xuống vài người?

Chung quanh vài tên giám ngục cũng là vẻ mặt hoảng sợ nhìn Tô Phàm, đặc biệt là hai tên giám ngục trước đó giam cầm Tô Phàm, bọn họ đến bây giờ đều không rõ, chính mình như thế nào đã bị Tô Phàm cho ném bay? Cái thiếu niên nhìn qua trắng nõn sạch sẽ này, như thế nào có lực lượng cường đại như vậy?

"Hào tiểu tử, cũng dám trước mặt mọi người đã thương người, mang đi!" Lúc này, trung đội trưởng Trương Cường nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, Tô Phàm cường đại vượt qua hắn tưởng tượng, một cái gia hỏa như vậy, không hảo hảo cho hắn tới chút tàn nhẫn, muốn đạt được mục đích của vị công tử kia căn bản không có khả năng.

Theo thanh âm của Trương Cường, những giám ngục kia cũng là nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, liền muốn hướng Tô Phàm nhào tới, nhưng là Tô Phàm lại trực tiếp quay đầu, ánh mắt băng lãnh rơi về phía này đó giám ngục.

Hắn trong lòng đã phần nộ tới cực điểm, này đó giám ngục, thân là canh giữ trại tạm giam, không chỉ có không giữ gìn trật tự, ngược lại cùng những người này liên hợp cùng một chỗ muốn dồn chính mình vào chỗ chết, đây quả thực là làm việc thiên tư trái pháp luật.

Cảm nhận được ánh mắt băng lãnh kia của Tô Phàm, vài vị giám ngục thế nhưng trong lòng khiếp sợ, hướng lên trên bước ra bước chân thế nhưng ngừng lại.

"Nhìn cái gì mà nhìn? Ngươi còn dám đối với chúng ta động thủ sao? Tin hay không ta một súng bắn chết ngươi!" Bị ánh mắt Tô Phàm chấn nhiếp, Trương Cường trong lòng lạnh lùng, nhưng là nghĩ tới chính mình nhưng là nơi này trung đội trưởng, lại bị một tù nhân dọa sợ, đây quả thực quá mất mặt, liền như vậy trực tiếp móc ra súng lục của mình, nhắm ngay Tô Phàm.

Nhìn đến đội trưởng của mình móc súng lục ra, mặt khác giám ngục lúc này mới có lá gan, bất quá cũng là một đám móc ra côn điện, hướng tới Tô Phàm nhào tới.

Ở khoảnh khắc Trương Cường móc súng lục ra, hiện trường bỗng nhiên trở nên một mảnh yên tĩnh, ai cũng không dám lộn xộn một chút, sợ vô tình trở thành mục tiêu bắn phá của Trương đội trưởng.

Thời điểm nhìn đến những người này hướng tới Tô Phàm nhào tới, đám người Hùng Đại càng là mất lộ lo lắng, Tô Phàm lại có thể đánh, lại có thể nào nhanh hơn được viên đạn? Mà những người trước đó bị thực lực của Tô Phàm làm cho chết khiếp, rồi vẫn mơ tưởng muốn tính mạng hắn còn lại là lộ ra thần sắc vui vẻ, tiểu tử này, xem bộ dáng là đắc tội đại nhân vật, bằng không bọn cảnh sát này tại sao có thể như vậy đối đãi hắn? Xem ra trong chốc lát còn có cơ hội...

Liền ở thời điểm tất cả mọi người cho rằng Tô Phàm sẽ ngồi chờ chết, Tô Phàm trong mắt nổ bắn ra luồng đạo ánh sao, sau đó thân mình hướng phía trước vọt tới, trực tiếp từ giữa hai tên cảnh ngục chạy qua, liền như vậy xuất hiện ở trước người Trương Cường..

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Một mảnh hồn chiến

Trương Cường đồng tử bỗng nhiên co rút lại, liền muốn trực tiếp bóp cò, nhưng là Tô Phàm một cái thủ đao đã bỏ vào trên cổ tay hắn, súng lục trong tay rơi xuống, bị Tô Phàm ôm đồm ở trong tay, sau đó trực tiếp nhắm ngay ấn đường Trương Cường.

Này hết thấy đều ở điện thạch hòa hoa chỉ gian hoàn thành, vài tên giám ngục nhào lên thậm chí không có phát hiện, Tô Phàm đã đi đến phía sau của bọn hắn, thẳng đến nhìn đến người muốn bắt không thấy, lúc sau mới phát hiện, Tô Phàm đã chế trụ Trương Cường.

Mọi người lại một lần nữa kinh hãi không thôi, rất nhiều người càng là ngừng lại rồi hô hấp, sợ một cái ra tiếng liền rước lấy Tô Phàm sát ý, đối mặt họng súng đen nhánh kia, không có người dám khinh thường.

Bên trong đám người, Vương Hồ từ nãy giờ vẫn luôn nhìn chăm chú vào Tô Phàm, hắn trong tay nắm một cây ống thép từ trong phòng giam mang ra tới, đây là phòng giam bọn họ giấu đi mạnh nhất hữu lực vũ khí, nhưng là hiện giờ lòng bàn tay của hắn tất cả đều là mồ hôi.

Hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, người muốn giết sẽ là một cái cao thủ như vậy, nhìn như nhu nhược, trong thân thể thể nhưng cất giấu lực bộc phát tựa như dã thú, còn có thân thủ nhanh nhẹn kia, đầu óc bình tĩnh, đều biểu hiện ra đối phương tuyệt đối thực lực cao thủ, muốn giết người như vậy, khó như lên trời, hắn đều từng vài lần nghĩ tới việc từ bỏ, nhưng là vừa nghĩ tới lão viện trưởng lần trước thời điểm đến thăm chính mình cau mày, nghĩ tới hắn theo như lời những cái đó sự tình, hắn lại một lần nữa nắm chặt côn thép trong tay.

Mặc kệ như thế nào, tám mươi vạn kia đều phải cầm tới, có tám mươi vạn kia, trong viện các đệ đệ muội muội mới có thể sống sót, có tám mươi vạn kia, Lệ Lệ mới có thể hạnh phúc sinh hoạt, chính mình cần số tiền kia.

Lúc này, ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người Tô Phàm, không ai dám lộn xộn một chút, bao gồm những cái đó giám ngục.

Bình thường mà nói, này đó giám ngục ngày thường là không được phân phối súng ống, rốt cuộc nếu là vô ý bị phạm nhân cướp đi súng ống, sẽ gây ra đại họa, trừ phi là bạo phát cái gì bạo loạn, mới thống nhất sung quân súng ống, hiện giờ trừ bỏ Trương Cường nguyên nhân bởi vì thân phận có thể tùy thân mang theo súng lục bên ngoài, những người khác chỉ có côn điện, thời điểm Tô Phàm dùng súng chỉ vào lão đại Trương đội trưởng, không có người dám lộn xộn một chút.

"Người dám nổ súng sao?" Nhìn đến họng súng đen như mực kia, cảm nhận được sát ý lạnh như băng của Tô Phàm, Trương Cường sớm đã dọa đến mặt không còn chút máu, nhưng là bị nhiều người như vậy nhìn chăm chú vào, hắn lại không thể biểu hiện ra chút sợ hãi nào, sợ hãi, cố gắng trấn định nói.

Mà hắn cũng tin tưởng, Tô Phàm tuyệt đối không dám nổ súng, trừ phi hắn thật sự không muốn sống.

Những người khác cũng là một đám nhìn về phía Tô Phàm, bọn họ đều đang xem Tô Phàm sẽ lấy phương thức như thế nào buông súng lục? Đang bị tạm giam giết chết giám ngục, đây tuyệt đối một con đường chết, bọn họ không cho rằng Tô Phàm sẽ thật sự động thủ.

Nhưng là làm mọi người, bao gồm Trương Cường kinh hãi là, đối mặt vấn đề này của Trương Cường, Tô Phàm không có bất luận cái gì đáp lại, mà là trực tiếp bóp lấy cò súng.

Trương Cường đồng tử một trận co rút lại, càng là tuyệt vọng nhắm lại hai mắt, hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm cũng dám thật sự nổ súng?

"Ba!" Thanh âm thanh thúy vang vọng toàn bộ nhà ăn, rất nhiều người đều cảm giác chính mình trái tim sắp vỡ nát, hắn thế nhưng thật sự dám tấn công cảnh sát?

Nhưng là đợi đến nổ súng lúc sau, bọn họ lại không có nhìn đến một màn nào hoa vang khắp nơi, Trương Cường vẫn là hảo hảo đứng ở nơi đó, gất gao nhắm hai mắt, trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, đã dọa đến không được.

Lại không có chết đi?

Chẳng lẽ cây súng này không có chứa viên đạn? Nhưng nếu là không có chứa viên đạn, thân là chủ nhân súng lục Trương Cường vì cái gì sẽ không biết? Còn sẽ bị dọa thành cái dạng này? Nhìn một vùng nước đọng dưới chân hắn, hắn đều bị dọa đến mức tiểu tiện mất khống chế.

Ước chừng qua một hồi lâu, Trương Cường mới phát hiện chính mình tựa hồ còn chưa chết, chậm rãi mở to mắt, liền nhìn đến ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người mình, có trào phúng, có khinh thường, có nghiền ngẫm, mà Tô Phàm, khóe miệng hắn cũng lộ ra một mặt chê cười.

Liền nhìn đến cái tay còn lại của hắn nâng lên ở ngay trước mặt chính mình, nắm tay chậm rãi mở ra, từng viên đạn tí tách rơi xuống trên mặt đất, phát ra thanh thúy tiếng vang.

Hắn thế nhưng đem súng lục viên đạn toàn bộ tháo ra rồi? Nhưng là chính mình vì cái gì không có nhìn đến? Bất quá nghĩ đến chính mình thế nhưng bị dọa đến mức tiểu tiện mất khống chế, vẫn là trước mặt nhiều người như vậy, xưa nay chưa từng có tức giận xông lên đầu.

"Người..." Phần nộ Trương Cường liền muốn mắng to Tô Phàm, nhưng là Tô Phàm lại đột nhiên một cái đầu gối đỉnh ra, đỉnh ở bụng nhỏ của hắn, Trương Cường lời muốn nói toàn bộ nuốt trở vào, toàn bộ thân mình đều nửa cung lên, há mồm chính là một ngụm nước đắng phun ra.

"Phế vật..." Một cước đem Trương Cường giẫm ở dưới chân, tiện tay đem cái thanh súng lục không có viên đạn kia ném tại bên người Trương Cường, Tô Phàm lạnh lùng nói.

Băng lãnh sát khí, đáng sợ thân thủ, sạch sẽ lưu loát đánh trả, làm mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Hắn thế nhưng dám tập kích cảnh sát? Hắn thế nhưng thật sự dám đối với Trương đội trưởng động thủ?

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Tô Phàm, nhìn giống như sát thần giống nhau Tô Phàm, trong lúc nhất thời, lớn như vậy nhà ăn, thế nhưng không có nửa điểm thanh âm, thậm chí liền thanh âm kim rơi trên mặt đất cũng nghe được rõ ràng.

Nhìn cũng không nhìn Trương Cường đã ngã trên mặt đất, Tô Phàm xoay người liền chuẩn bị chào hỏi đám người Hùng Đại một tiếng, một trận thanh âm bén nhọn bỗng nhiên vang lên: "Các huynh đệ, tiểu tử này cũng dám đối với Trương đội trưởng động thủ, mọi người lên, vì Trương đội trưởng báo thù..."

"Đúng, hắn giết Trương đội trưởng, các huynh đệ, cùng tiến lên a, vì Trương đội trưởng báo thù a!" Lại một thanh âm vang lên, sau đó liền nhìn đến đám người phía sau một trận kích động, vài tên phạm nhân tựa ở phía trước bị xô đẩy đến hướng phía trước nhào tới, một ít người càng là trực tiếp từ trên người Trương Cường giẫm lên đi qua, cái này làm cho Trương Cường trong lòng một trận khốc thét, lão tử ** còn chưa có chết, nhưng là sắp bị các người đạp cho chết.

Nhưng là những người này nghe không được tiếng lòng của hắn, liền tính nghe thấy được, cũng tuyệt đối sẽ không để ý tới, ở dưới người hữu tâm kích động, rất nhiều tù phạm mặc kệ có nguyện ý hay không, đều bị đẩy hướng tới Tô Phàm nhào tới.

Nhìn đến mọi người bỗng nhiên nhào tới, Tô Phàm mày hơi hơi nhăn lại, nhưng là hắn đã không kịp ngẫm nghĩ gì nữa, một cái dao nĩa bén nhọn đã từ một người tù phạm phía sau lưng xiên đi qua.

Đối mặt này đó tù phạm với tốc độ cao nhất đánh tới, Tô Phàm không còn có ý định nương tay, cũng mặc kệ bọn họ có nguyện ý hay không, nhanh chóng nâng lên đùi phải liền hướng phía trước quét tới, một cước đá vào bụng nhỏ của một người tù phạm, đem hắn đập toàn bộ hướng về sau bay đi, ngay sau đó thân mình một cái xoay tròn, lại đem một người khác đá bay, sau đó đột nhiên hướng phía trước bước ra, nhanh như tia chớp đánh ra một quyền, lại một người tù phạm bị nện đến liên tục lui về phía sau, phạm là người muốn tới gần Tô Phàm, toàn bộ bị hắn dùng tốc độ nhanh nhất quét bay.

Liền ở thời điểm hiện trường một mảnh hỗn loạn, một bóng người từ bên trong đám người nhanh chóng vọt ra, tốc độ cực nhanh, tựa như một đầu báo săn, Tô Phàm vừa mới một cước đá bay một người tù phạm, đạo nhân ảnh kia đã bỏ nhào tới trước mặt của hắn, một đầu đánh vào trên người hắn...

*Thủ đao: bàn tay duỗi ra giống đao

điện thạch hòa hoa: ví sự việc nhanh như tia chớp

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng

Àm!" một tiếng, Tô Phàm trực giác đến bị một cỗ lực đâm đến hướng về sau bay đi, thân thể không chịu khống chế ngã trên mặt đất, liền nhìn đến một người nam tử đầu tóc rất ngắn, còn có chút đầu bạc một tay đè xuống bả vai của chính mình, một tay nắm một cây côn sắt được mài nhọn hoắt, tốc độ cao nhất hướng tới đầu của mình cầm tới.

Tốc độ của hắn cực nhanh, lực lượng cũng là cực lớn, trước đó những phạm nhân kia căn bản không thể so sánh nổi, mãnh liệt nguy cơ lan khắp trong lòng Tô Phàm, tại đây sống chết trước mắt, Tô Phàm đầu toàn lực hướng trái lệch về một bên, cây côn sắt bén nhọn kia cơ hồ là sát gương mặt của hắn mà qua, trực tiếp cắm vào trên mặt đất cứng rắn, Tô Phàm không cho hắn cơ hội tiếp tục tiến công, thân mình vừa xoay, một phen đem nam tử cười ở trên người chính mình ném bay ra ngoài.

Sau đó thân mình nhanh chóng bật lên, nhưng là tên nam tử kia cũng là trước tiên nhảy dựng lên, cầm trong tay côn sắt cấp tốc vọt lại đây, trong mắt của hắn, lóe ra nồng đậm ý chết.

Tô Phàm không rõ hắn vì sao nóng lòng cầu chết, hắn cũng không muốn hiểu rõ, đối mặt cái cao thủ lẫn trong đám người này, chân phải của hắn bỗng nhiên hướng phía trước bước ra một bước, mọi người liền nghe đến "Ba" một tiếng, mặt đất thế nhưng bị bước ra một vết nứt, sau đó liền nhìn đến Tô Phàm chậm rãi vươn ra tay phải.

Đúng vậy, rất nhiều người đều thấy được động tác của Tô Phàm, phảng phất như quay chậm, thế nhưng trao một cái đã bắt được côn sắt mà Vương Hồ đâm tới, sau đó nhẹ nhàng kéo một cái, Vương Hồ thân thể thế nhưng không chịu nổi hướng phía trước nhào tới, cả người đều dường như lâm vào vũng bùn, cũng may hắn trước sớm buông lỏng ra côn sắt.

Nhưng là Tô Phàm một cái tay khác lại ở lúc này hướng phía trước đẩy ra, đồng dạng không tính nhanh, nhưng là Vương Hồ lại phảng phất không có nhìn đến, tùy ý một chương này đập vào chính mình lồng ngực.

Thái Cực chương!

"Phốc phốc!" Nhìn như thông thả rất nhỏ một chương, lại trực tiếp đập đến Vương Hồ miệng phun máu tươi, thân thể liên tục lui về phía sau, sau đó Tô Phàm bộ pháp vốn dĩ chậm rãi bỗng nhiên một cái xoay tròn, một cái cực nhanh xoay người đá nghiêng đá vào bụng nhỏ Vương Hồ, đem Vương Hồ cái thân thể khổng lồ kia đập hướng về sau bay ra ngoài, nặng nề mà ngã trên mặt đất, mà Tô Phàm đã một bước hướng phía trước bước ra, bỏ nhào tới trước mặt Vương Hồ, một cước giẫm lên ngực hắn.

Trong tay cây côn sắt nhọn hoắc kia tốc độ cao nhất hướng tới đầu Vương Hồ đâm tới.

Cảm nhận được lồng ngực đau đớn, nhìn đến côn sắt bén nhọn kia, Vương Hồ trong mắt hiện lên một mặt giải thoát, nhưng là rồi lại có một mặt rất nhỏ không nổi, không phải không nổi chính mình sinh mệnh mất đi, mà là không bỏ được những cái hài tử đáng yêu đó, còn có cái cô nương đáng yêu kia.

Tạm biệt, viện trưởng, tạm biệt, Lệ Lệ!

"Vèo!" một tiếng, côn sắt bén nhọn kia sát mặt Vương Hồ mà qua, ở trên mặt hắn lộ ra một đạo vết máu, sau đó thật sâu cắm vào bên trong mặt sàn xi măng, ầm ầm vang lên.

Vương Hồ ngây ngẩn cả người, ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn đến Tô Phàm đã buông lỏng ra chân của hắn, đứng thẳng thân mình, một đôi mắt thanh triệt nhìn chính mình, nơi đó, có chút nghi hoặc.

Vương Hồ khó hiểu, hắn vì cái gì không giết chính mình? Chính mình vừa rồi nhưng là thiếu chút nữa giết hắn a?

"Người không nên chết!" Nhìn đến Vương Hồ đồng dạng lộ ra vẻ nghi hoặc, Tô Phàm nhẹ giọng thở dài một cái, sau đó xoay người qua.

Ở khoảnh khắc cuối cùng, hắn thấy được trong mắt Vương Hồ không tha chi tình, từ bên trong không tha chi tình kia, hắn cảm nhận được này không phải một cái hạng người cực kỳ hung ác nên có, hắn thậm chí cảm thấy, liền tính hắn một lòng muốn dồn chính mình vào chỗ chết, cũng là có nỗi khổ tâm.

Cho nên, hắn buông tha hắn!

Vừa rồi còn hỗn loạn hiện trường lại một lần nữa một mảnh yên tĩnh, rất nhiều người đều mắt không chớp nhìn Tô Phàm đứng ở trong sân, không còn có một người dám tiến lên, Vương Hồ, người này ở bên trong nhà tù nhưng là nổi danh cao thủ, như vậy một cái cao thủ đều bị thiếu niên này dễ dàng quật ngã trên mặt đất, những người khác nơi nào còn dám tiến lên?

Mà lúc này đây, bên ngoài cũng vang lên tiếng bước chân dồn dập, từng người từng người giám ngục võ trang đầy đủ vọt tiến vào, một phen đem hòng súng đen nhánh nhắm ngay giữa sân.

Căn bản không cần này đó giám ngục hô lên ngồi xuống, này đó phạm nhân đã một đám hai tay ôm đầu ngồi xổm trên mặt đất, chỉ có Tô Phàm vẫn như cũ lặng lẽ đứng.

"Phàm ca, mau ngồi xuống..." Nhìn đến Tô Phàm còn đứng ở nơi đó, còn tưởng rằng Tô Phàm không biết quy củ Hùng Đại nhỏ giọng nhắc nhở.

Nhưng là Tô Phàm vẫn không có ngồi xuống, hắn có chính mình kiêu ngạo, hắn chỉ là nhìn về phía phương hướng hành lang.

Ở một đám cảnh ngục vây quanh, trại tạm giam sở trường Tào Kiệt bồi tiếp một người nam tử ăn mặc âu phục màu đen vội vã đi tới, mà thời điểm những giám ngục khác nhìn đến Tô Phàm còn đứng, trực tiếp hừ lạnh nói: "Ngồi xuống!"

Một ít giám ngục càng là làm ra thủ thế muốn nổ súng, lại bị Tào Kiệt cho ngăn lại.

Bất quá thời điểm nhìn đến Tào Kiệt, ở thuộc hạ nâng đỡ đứng lên Trương Cường lại là vẻ mặt đưa đám nói: "Sở trường, mau hạ lệnh bắt gia hỏa này, hần công nhiên tập kích ta!"

Nhưng là Tào Kiệt lại căn bản không có để ý tới hần khóc thét, mà là tươi cười quyền rũ hướng tới tên nam tử ăn mặc âu phục kia nói ra: "Trương bí thư, mời..."

Trương bí thư? Trương đội trưởng sững sờ, đây là bí thư của vị lãnh đạo nào? Nhưng là khi nhìn đến khuôn mặt thanh tú của nam tử kia, sắc mặt của hần hơi hơi đổi đổi..

Đến nỗi bị xưng là Trương bí thư, nam tử lại căn bản không để ý tới sắc mặt của Trương Cường, cũng không để ý tới Tào Kiệt kia biểu tình nộ, khoảnh khắc đang xem đến Tô Phàm, hần đã bước nhanh đi tới, một phen cầm tay phải của Tô Phàm, có chút lo lắng nói: "Phàm thiếu? Ngài không có việc gì đi?"

Phàm thiếu? Nghe được xưng hô như vậy, Trương Cường tròn tròn mắt, những cái đó giám ngục đi theo Trương Cường muốn cho Tô Phàm đẹp mắt đều tròn tròn mắt, những cái đó tù phạm không có giết chết Tô Phàm, muốn xem trò hay cũng tròn tròn mắt, bao gồm Hùng Đại, Hùng Nhị, Trương Diệu, Vương Hồ đám người đồng dạng tròn tròn mắt.

Bọn họ rất nhiều người đều không quen biết Trương bí thư, nhưng là từ thái độ của lão đại trại tạm giam Tào sở trường đối với hần tới xem, liền biết là một cái đại nhân vật, như vậy một cái đại nhân vật, thế nhưng kêu cái thiếu niên sắc mặt trắng nõn, thân thủ bất phạm này là Phàm thiếu?

Kia hần chẳng phải cũng là một cái siêu cấp đại nhân vật?

Trong lúc nhất thời, những cái đó người trước đó muốn đối phó Tô Phàm một đám mặt không còn chút máu, chẳng sợ tù phạm bị đồng bạn đẩy không cẩn thận đụng phải Tô Phàm cũng là sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, bọn họ thế nhưng đặc tội như vậy một cái đại nhân vật?

"Người là?" Nhưng là làm mọi người càng thêm kinh ngạc chính là, Tô Phàm lại căn bản không quen biết tên nam tử nhìn qua rất giống đại nhân vật này.

"Thật có lỗi, đã quên tự giới thiệu, ta là bí thư của Lương thị trường, Trương Diệu!" Trương bí thư một phen lau sạch mồ hôi lạnh trên trán, vội vàng giải thích nói, làm Lương Quốc Bình người tín nhiệm nhất, hần tự nhiên cũng biết Tô Phàm thân phận là cái gì, thời điểm nhận được Lương thị trường mệnh lệnh bảo đảm Tô Phàm đang bị tạm giam được an toàn, hần cơ hồ là trước tiên chạy tới đây, lại không có nghĩ đến, tựa hồ vẫn như cũ tới chậm một bước.

"Trương Diệu?" Tô Phàm sững sờ.

"Đúng vậy a, làm sao vậy Phàm thiếu?" Trương Diệu có chút nghi hoặc, nghe Tô Phàm khẩu khí, tựa hồ nhận thức chính mình?

"Úc, không có việc gì, tên hay!" Tô Phàm hướng tới Trương Diệu cách đó không xa cùng hần ở tại một cái phòng giam nhìn thoáng qua, đồng dạng tên, này chênh lệch như thế nào liền lớn như vậy đâu? Một cái là bí thư của thị trường, một cái lại là tên ăn trộm?

Mà Trương Diệu tên ăn trộm kia, nhìn thấy ánh mắt của Tô Phàm, cũng là hồ thẹn rũ xuống đầu...

*không tha: không nữ

Lily(hoặc Lệ Lệ)

//Spoil: Sau này Tô Phàm sẽ mua lại cô nhi viện Hạnh Phúc

--

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Bá chủ ngục giam

"Cảm ơn Phàm thiếu, đúng rồi, đây là có chuyện gì?" Nhìn thoáng qua tình huống chung quanh, Trương bí thư chú ý cẩn thận nói.

Hần hiện tại chỉ hy vọng Tô Phàm không có chuyện gì, bằng không hần căn bản không có cách nào cùng Lương thị trường công đạo.

Vừa nghe đến Trương bí thư hỏi việc này, ở đây rất nhiều người tâm đều nhắc tới cổ họng, bao gồm Tào Kiệt, Trương Cường, và những tên phạm nhân

trước đó muốn giết chết Tô Phàm.

Tô Phàm cũng không cần thêm mắm thêm muối, chỉ cần đem sự tình từ đầu đến cuối nói ra, ngày của bọn họ liền sẽ không tốt qua.

"Úc, không có việc gì, những huynh đệ này tương đối nhiệt tình, trước khi ăn cơm muốn cùng ta luận bàn một chút, kết quả người thấy được, ha ha ha ha, bọn họ đều không phải là đối thủ của ta!" Tô Phàm cười ha ha một tiếng, hoàn toàn không có đem màn ám sát vừa rồi để ở trong lòng.

Trương Diệu trong lòng giật giật, luận bàn một chút? Nay đều thấy máu, là đơn giản luận bàn sao?

"Kia Phàm thiếu, muốn như thế nào xử trí?" Có chút không xác định Tô Phàm nói chính là nói mát, hay là thật sự không muốn truy cứu những việc này, Trương Diệu lại thận trọng hỏi một câu.

"Như thế nào xử trí? Cái này còn cần như thế nào xử trí? Bị thương đưa đi trị liệu, không có bị thương tiếp tục ăn cơm, còn xử trí cái gì? Úc, đúng rồi, gia hỏa này bị ta đánh có chút nặng, trực tiếp đưa bệnh viện đi, cẩn thận đừng chết!" Tô Phàm tựa hồ nghĩ tới cái gì, chỉ chỉ Vương Hồ còn nằm trên mặt đất nói.

Vừa nghe đến Tô Phàm nói như vậy, ở đây rất nhiều người bao gồm bọn người Tào Kiệt thở phào nhẹ nhõm một hơi, những cái phạm nhân trước đó muốn đối phó Tô Phàm, cho dù gia hỏa bị Tô Phàm đánh ngã trên mặt đất cũng đối với Tô Phàm tràn đầy cảm kích, bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến, Tô Phàm không chỉ không mượn cơ hội này thu thập bọn họ, còn vì bọn họ nói chuyện.

Ngay cả những phạm nhân khác cũng ở trong lòng âm thầm tán thưởng Tô Phàm rộng lượng.

Đám người Hùng Đại càng là triệt để bị Tô Phàm lòng dạ thuyết phục, về phần Vương Hồ, ở gần ngửi kinh ngạc lúc sau, lại là nhanh chóng từ trên mặt đất bò lên, hướng tới Tô Phàm nói: "Ta, ta không có việc gì, không... Không cần đi bệnh viện, cảm ơn..." Có lẽ là nguyên nhân không thường thường nói chuyện, có lẽ là khẩn trương, một câu này, hắn nói thế nhưng có chút nói lắp.

Về phần cảm ơn, có lẽ là cảm ơn Tô Phàm thủ hạ lưu tình, có lẽ là cảm ơn Tô Phàm không so đo hiềm khích lúc trước.

Tóm lại, từ trong mắt của hắn đó có thể thấy được chân chính cảm kích.

"Úc, nếu không còn chuyện gì, vậy coi như xong, đúng rồi, Trương ca, ta cảm thấy trại tạm giam này bộ đội giữ gìn trật tự, yêu cầu chỉnh đốn một chút, một ít người nào đó ở bên trong làm việc thiên tư trái pháp luật, này cũng không tốt a?" Tô Phàm không có so đo những cái tù phạm đó đối với hắn mạo phạm, cũng không đại biểu hắn sẽ đối với những cái giam ngục đó khách khí, đặc biệt là Trương Cường như vậy rõ ràng làm việc thiên tư trái pháp luật.

Rốt cuộc, này đó tù phạm ra tay với hắn đại đa số là không có mục tiêu sống, ở dưới tình huống bị người xúi giục hoặc là thu mua, ra tay với chính mình hơn phân nửa cũng là vì cho người nhà kiếm chút tiền, nhưng là này đó giam ngục đâu? Bọn họ cảm cao phúc lợi, lại hoàn toàn không có làm tốt chức vụ công tác của chính mình, âm thầm cấu kết, hãm hại chính mình, nếu là đổi thành những người khác, sợ là hiện tại đã chết oan ở trại tạm giam này.

Như vậy tai họa cần thiết rửa sạch.

"Phàm thiếu yên tâm, vấn đề này Lương thị trưởng đã tự mình đi xử lý, nhưng thật ra Phàm thiếu ngài, còn có cái yêu cầu gì sao? A, ngài xem, bởi vì chuyện này, còn không có cái kết luận, cho nên Phàm thiếu ngài vẫn là muốn ở chỗ này mấy ngày, đợi đến sự tình có cái kết luận lúc sau, Phàm thiếu liền có thể..."

Tựa hồ là nhìn ra Tô Phàm nhũ mây, Trương Diệu vội vàng giải thích nói, bất quá giải thích một nửa đã bị Tô Phàm cắt ngang: "Không có việc gì, nơi này ở vài ngày cũng rất tốt, nói cho Lương thị trưởng, làm hắn phí tâm rồi, hết thấy dựa theo trình tự tới là được, về phần yêu cầu, cho những huynh đệ này mang tới thuốc đi..." Tô Phàm chẳng hề để ý phát phát tay, đã Lương thị trưởng điều động bí thư của mình tới, như vậy nghĩ đến chính mình lão cha đã nhúng tay, chỉ cần hắn nhúng tay, đã nói lên chính mình vấn đề không lớn.

Nghĩ đến sẽ không có việc gì.

"Hào, vậy ta đây liền đi an bài..." Trương Diệu liên tục gật đầu, hắn lo lắng nhất chính là Tô Phàm vốn không định ở lại đây, một lòng muốn đi ra ngoài, đến lúc đó đã có thể khó xử, cũng may Tô Phàm như thế khéo hiểu lòng người, còn thân thiết gọi hắn Trương ca, hoàn toàn không có một chút cái giá thể gia công từ ca, cái này làm cho hắn trong lòng rất là thoải mái.

Không tự giác lại cùng Tô Phàm thân cận một ít.

"Àn, làm phiền Trương ca..."

"Phàm thiếu khách khí..."

Bí thư Trương Diệu đi, chỉ trong chốc lát, đưa tới một đồng lớn thuốc lá, còn đều là thuốc xịn, Tô Phàm ngày thường không thể nào hút thuốc, trực tiếp làm Hùng Đại Hùng Nhị bao gồm tên ăn trộm Trương Diệu đem bao thuốc đưa cho mọi người.

Mỗi cái phòng giam đều có một bao, trại tạm giam sinh hoạt trên thực tế cùng ngục giam không sai biệt lắm, thuốc lá ở bên trong chính là cực kỳ trân quý, thậm chí có đôi khi sẽ vì một cái tàn thuốc ra tay đánh nhau, huống chi bỗng nhiên có nhiều thuốc lá như vậy, trong lúc nhất thời, Tô Phàm trở thành toàn bộ trại tạm giam người được hoan nghênh nhất.

Đặc biệt là những cái phạm nhân đã từng ý đồ muốn giết hấn đó, lại bị hấn buông tha đối với hấn cảm kích càng là tới rồi một cái cực điểm.

Đừng nhìn những người này làm nhiều việc ác, nhưng đại đa số đều cực kỳ giảng nghĩa khí, Tô Phàm thả bọn họ, bọn họ liền thiếu Tô Phàm một cái mạng, bất quá bọn hấn cũng biết, giống Tô Phàm như vậy đại nhân vật, căn bản không cần bọn họ vì hấn bán mạng, bọn họ còn không có tư cách kia.

Thực lực cường đại, thân phận hùng hậu, tính cách coi mở, lòng dạ rộng lớn, không có người nào nguyện ý lại cùng người như vậy là địch, đương nhiên, cho dù có người nghĩ, lúc này cũng không dám cùng Tô Phàm là địch.

Trong phòng giam 209, Tô Phàm lẳng lặng ngồi bên trên giường đệm, Hùng Đại Hùng Nhị tựa như hai tôn sát thần đứng ở sau lưng hấn, đoàn người Trương Diệu cũng là một đám vênh vang đắc ý đứng ở một bên, ở trước người của bọn hấn, đang quỳ một người nam tử đáng người nhỏ gầy, mỏ chuột tai khi.

"Phàm thiếu, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, ta không nên bị tiền tài làm cho mê hoặc, ta không nên giật dây mọi người tập kích ngươi, ta thật sự là không biết lượng sức, cầu ngài đại nhân có đại lượng, buông tha ta đi?" Nam tử một bên mảnh liệt vùng cái tát vào mặt mình, một bên về mặt cầu xin hướng tới Tô Phàm nói.

Hấn chính là người đề xuất sự kiện cùng nhau ám sát này, Triệu Lục, ngoại hiệu Thuận Phong Nhĩ.

Thời điểm Tô Phàm rộng lượng tha thứ những người khác, căn bản không cần hấn phân phó cái gì, Thuận Phong Nhĩ đã bị những cái phạm nhân trước đó ý đồ tổn thương Tô Phàm đề tới.

"Ai bảo ngươi làm như thế?" Tô Phàm nhàn nhạt nói.

"Đầu Kê ca, là Đầu Kê ca..." Thuận Phong Nhĩ vội vàng mở miệng nói.

"Đầu Kê ca?" Tô Phàm sững sờ.

"Ân ân, thời điểm ở bên ngoài hấn là đại ca của ta, hiện giờ đã gia nhập Bắc Đầu hội, vẫn là một đại ca chính thức của Bắc Đầu hội..." Thời điểm Thuận Phong Nhĩ đang nói đến Bắc Đầu hội, ngực không tự giác ưỡn ra, Bắc Đầu hội a, đây chính là toàn bộ Minh Châu thị một trong mấy cái bang phái cường đại nhất.

Nhưng là Tô Phàm một câu liền đem hấn vừa mới thành lập một chút kiêu ngạo cùng tự tin đá kích đập nát.

"Thiên Ưng gia hỏa này cũng thật sự là phế vật, cái gì ngư long hỗn tạp đều có thể trở thành đại ca!" Tô Phàm khoe miệng lộ ra một mặt châm chọc...

//*mỏ chuột tai khi: xấu xí

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Phong vân tái khởi

Thuận Phong Nhĩ lời nói đắc ý toàn bộ nuốt trở vào.

Thiên Ưng là ai, Thiên Ưng chính là lão đại hiện giờ của Bắc Đầu hội, kia chính là nhân vật cao cao tại thượng, ở trong miệng Phàm thiếu, cũng bất quá là một câu phế vật, hấn lúc này mới nghĩ đến liên trưởng bí thư của thị trường đều phải đối với thiếu niên trước mắt này cung cung kính kính, một cái lão đại bang hội tính cái gì?

"Yên tâm đi, ta không trách ngươi, này cũng đều là Thiên Ưng an bài, nếu như ngươi cùng Đầu Kê ca của ngươi quan hệ tốt, khuyên hấn một câu, nhanh chóng rời xa Thiên Ưng đi!" Tô Phàm nói xong một câu này, liền phát phát tay.

Thuận Phong Nhĩ còn không có hiểu rõ ý của Tô Phàm, đã bị người đỡ đi.

Chờ đến Thuận Phong Nhĩ vừa đi, những cái người trước đó từng tập kích Tô Phàm một đám quỳ trên mặt đất hướng Tô Phàm sám hối, Tô Phàm đều là từng cái tha thứ, hấn thật không có đem này đó coi thành chuyện gì to tát.

Chờ đến những người này đi rồi, đám người trong phòng giam 209 đối với Tô Phàm sùng bái đã đạt tới một cái đỉnh điểm, đặc biệt là Hùng Đại, càng là

âm thầm đặc ý ánh mắt của mình, nếu không phải chính mình ánh mắt xuất sắc, liếc mắt một cái nhìn ra Tô Phàm bắt phàm, lại như thế nào trước tiên đầu nhập vào hần? Không thấy hiện tại bọn hần cũng là nước lên thì thuyền lên sao? Những phạm nhân kia thần sắc xem bọn hần cái nào không tràn đầy ánh mắt hăm dọa.

Này hết thầy, nhưng đều là Phàm thiếu mang đến.

Nhân vật ngay cả bí thư thị trưởng đều phải cung kính đối đãi, đây là nhân vật đơn giản sao?

Ở trong một mảnh âm thanh nịnh nọt, Tô Phàm nặng nề lách đi, mà đám người Hùng Đại thể nhưng an bài nhân thủ chuyên môn phụ trách trông cửa, bảo hộ Tô Phàm an toàn.

Liên ở thời điểm toàn bộ trại tạm giam Thành Tây lâm vào bên trong yên lặng, về mặt âm trầm Tào Kiệt về tới chỗ ở của mình.

Hần như thế nào đều không có nghĩ đến, vì một cái Tô Phàm, bí thư thị trưởng sẽ đích thân tiến đến, nghĩ đến Trương đội trưởng cùng những cái giám ngục đó bị cách chức, hần liền có một loại cảm giác khóe không ra nước mắt.

Lúc này đây, cục trưởng chính là hại chết chính mình a.

Nhưng là...

Ngay vào lúc này, tiếng chuông điện thoại của hần vang lên, vừa thấy số điện thoại, Tào Kiệt sắc mặt lại biến, đây chính là lãnh đạo của hần trực tiếp gọi tới.

"Lãnh đạo, ngài hảo..." Tào Kiệt nhanh chóng nhận điện thoại, thật cẩn thận nói.

"Hôm nay Trương bí thư đi trại tạm giam?" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến thanh âm âm lãnh, Tào Kiệt chỉ cảm thấy tựa như một cổ âm phong thổi qua, toàn thân đều nổi lên một tầng da gà.

"Đúng vậy, lãnh đạo, hần..." Tào Kiệt đang muốn giải thích Trương bí thư tới làm cái gì, đã bị đối phương trực tiếp đánh gãy.

"Ta biết hần tới làm cái gì, ta cũng không gạt người, Tô Phàm kia đích xác có chút thế lực, tỷ tỷ của hần là tổng tài tập đoàn Văn Phàm, Trương bí thư tiến đến, là cho Tô tổng mặt mũi, bắt quả người có biết Tô Phàm bởi vì đắc tội với ai mới bị đưa vào sao?"

"Ai?" Tào Kiệt tâm nhắc tới cổ họng, hần ần ần cảm thấy chính mình sắp biết cái gì kinh thiên bí vấn.

"Nam Cung gia Đại thiếu gia..." Đầu điện thoại bên kia, nhàn nhạt phun ra mấy chữ này.

Tào Kiệt thân thể chính là run lên, trách không được, cục trưởng sẽ đích thân xử lý việc này, nguyên lai là liên quan đến Nam Cung thiếu gia.

"Cho nên, người nên biết như thế nào lựa chọn đi?" Đầu điện thoại bên kia tiếp tục vang lên thanh âm âm lãnh.

"Ta biết, lãnh đạo, bắt quả Trương bí thư vừa đi, ta nếu ngáng chân hần, có thể hay không quá lộ liễu?" Tào Kiệt trong lòng tâm thần bất định, đây quả thực là thần tiên đánh nhau, phạm nhân gặp nạn, đối mặt cao tầng đối chọi, hần một cái nhỏ nhỏ sở trường trại tạm giam có thể nổi lên cái gì tác dụng? Mặc kệ đối phương tranh đấu kết quả như thế nào, muốn giết chết hần, liền dễ dàng như bóp chết một con kiến.

"Ai bảo người ngáng chân, người cái gì đều không cần làm, chỉ cần làm tốt chức vụ của mình là được, mặt khác, người cũng không cần phải xen vào, hiểu chưa?"

"Ta hiểu được, lãnh đạo!" Nghe xong không cần tự mình động thủ, Tào Kiệt cả người đều thả lỏng xuống.

"Vậy là tốt rồi, ngày mai sẽ có một nhóm gia hỏa phạm pháp bị đưa vào, người hảo hảo an bài bọn hần!"

"Đã rõ, lãnh đạo!" Tào Kiệt biết, cấp trên đã sớm an bài tốt, chính mình chỉ cần làm đúng chức vụ của mình là được.

"Ân!" "tút" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến thanh âm đã cúp điện thoại, Tào Kiệt cả người đều dường như hư thoát, đặt mông ngồi ở trên ghế dựa, toàn thân đều bị mồ hôi làm ướt đầm.

Một bên khác, Đông Hải Long Cung, biệt thự Lạc gia, Lạc Thủy Yên bên trong gian phòng, ăn mặc một bộ váy ngủ màu tím nhạt đai đeo chất tơ, đang cầm điện thoại đứng ở cửa sổ.

Từ phía sau lưng nhìn lại, dáng người mạn diệu phập phồng quyến rũ, đặc biệt là bờ mông đầy đặn kia, buộc vòng quanh một đạo mỹ lệ đường cong.

"Mật Nhi, việc này người nhất định phải giúp ta, chỉ có người mới có thể sắp xếp vào trại tạm giam Thành Tây!" Lạc Thủy Yên trên mặt rất là nôn nóng.

"Chuyện của người chính là chuyện của ta, chỉ là trại tạm giam Thành Tây không phải phạm vi thế lực của bọn ta, ta chỉ có thể nói đem hết toàn lực an bài!" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến thanh âm mềm nhẹ.

"Quá tốt rồi, Mật Nhi, cảm ơn người!"

"Móa, nguoi cô nàng này lúc nào cùng ta khách khí như vậy, chẳng lẽ nguoi yêu hân đã yêu đến mức độ này?" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến thanh âm hờn dỗi.

"Mật Nhi, đến lúc nào rồi, nguoi còn giữu cọt ta, ta không thèm nghe nguoi nói nữa, ta lại tìm thêm một ít bằng hữu khác..."

"Được rồi được rồi, bất quá nhớ kỹ ước định của chúng ta, thời điểm kết hôn ta muốn làm phù dâu!"

"Phù cái đầu của nguoi, còn sớm đâu..." Lạc Thủy Yên kiêu mắng một câu, cắt đứt điện thoại, lại bắt đầu cuộc gọi mới.

Đồng dạng lo âu lo lắng còn có Điền Hiểu Tĩnh, Triệu Tử Kỳ, nhưng là các nàng trừ bỏ lo lắng suông bên ngoài, căn bản không có biện pháp khác.

Liên ở thời điểm tất cả mọi người đang vì chuyện của Tô Phàm thương thấu đầu óc, Tô Phàm nghênh đón cái buổi sáng đầu tiên của mình tại trại tạm giam.

Vừa mới rời giường, liền nhìn đến Hùng Đại cùng Hùng Nhị hai gương mặt béo áp sát lại đây.

"Oa mẹ nó, các nguoi muốn làm gì?" Tô Phàm đặt mộng ngồi dậy, hai tên gia hỏa này không phải là muốn đối với mình mình làm cái gì đi?

"Phàm thiếu, thỉnh đánh răng..."

"Phàm thiếu, thỉnh rửa mặt..." Hùng Đại cùng Hùng Nhị nịnh nọt cười một tiếng, một cái tay nâng cái bàn chải đã quét sẵn kem đánh răng cùng ly nước đứng ở bên phải, một cái tay nâng khăn mặt còn nóng bừng bừng đứng ở bên trái.

Những người khác cũng là một đám cung cung kính kính đứng ở hai bên, toàn bộ y phục chỉnh tề.

Tựa như nghênh đón công chúa rời giường.

"Mẹ nó, lão tử cũng không phải hoàng đế, cần các nguoi như vậy hầu hạ a, lẩn, nên làm gì thì làm đi, lão tử tự mình sẽ làm, nếu như đây là một đám nữ nhân, Tô Phàm không ngại bị bọn họ hầu hạ một chút, nhưng tất cả đều là một đám đại lão gia tay chân thô kệch, Tô Phàm liền chịu không nổi.

Một phen đoạt lấy bàn chải đánh răng trong tay Hùng Đại, một cước đem hân đá bay, bắt đầu vệ sinh đánh răng...

Mà lúc này, cổng lớn trại tạm giam, bảy tám chiếc xe cảnh sát lục đục đi tới, tám mười tên nam tử đáng người cường tráng, thần sắc hung hãn lạnh lẽ bị đưa vào...

//*thỉnh: mời

- - -

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Sát khí tái hiện

Trại tạm giam không thể so với ngục giam, ngục giam phạm nhân bình thường đều phải lao động, tục xưng lao động cải tạo, bất quá trại tạm giam rất nhiều người đều không có định tội, chỉ là tạm thời tạm giam, căn bản không cần làm này đó, một buổi sáng thời gian liền như vậy ở bên trong nhàm chán trôi qua.

Giữa trưa lúc đến giờ cơm, phạm nhân phòng giam 209 dưới sự dẫn đầu của Tô Phàm hướng tới nhà ăn đi đến, Tô Phàm đã nghiêm nhiên trở thành đại ca của nhóm người này.

"Phàm thiếu hào..."

"Phàm thiếu chào buổi sáng..."

Vừa đến nhà ăn, phàm là người nhìn đến Tô Phàm đều cúi đầu khom lưng hướng tới Tô Phàm vắn an, trải qua sự tình ngày hôm qua, toàn bộ người trong trại tạm giam phần lớn đều biết Tô Phàm!

Tô Phàm cũng không có bất luận cái giá gì, đều là đối với từng người gật đầu đáp lại.

Sớm có người vì bọn họ chuẩn bị xong một cái bàn lớn, đoàn người vừa mới ngồi xuống, liền có những người khác bưng tới đồ ăn mỹ vị ngon miệng, liền trước đây là tên chạy vặt Trương Diệu cũng hưởng thụ đãi ngộ bị người phục vụ, ánh mắt nhìn về phía Tô Phàm càng là tràn đầy cảm kích, hẳn vẫn là lần đầu tiên cảm nhận được cảm giác bị người tôn kính.

"Còn đứng làm cái gì? Còn không mau một chút đi lĩnh cơm?" Liền ở ngay lúc này, cách đó không xa vang lên âm thanh quát lớn của một người giám ngục, quay đầu nhìn lại, mới phát hiện là một người trung đội trưởng mới tới, đang quát lớn một tên tù phạm mới bị đưa vào.

Đối mặt tên đội trưởng quát lớn, tên tù phạm mới kia thể nhưng không có chút nào phản ứng, chỉ là lạnh lùng nhìn người trung đội trưởng kia, cũng không có dấu hiệu đi lĩnh cơm.

Rất nhiều người đều yên tĩnh trở lại, một đám nhìn về phía bên này.

Trong mắt tràn đầy thần sắc xem diễn, loại chuyện giống như vậy, bọn họ không hiếm thấy, rất nhiều người ở bên ngoài thực hoành hành, thời điểm vừa mới tiến vào cũng đều thực kiêu ngạo, không chỉ khi dễ những phạm nhân khác, còn dám cùng giám ngục đối nghịch, nhưng là những người này cuối cùng đều bị thu thập trở nên ngoan ngoãn, đang bị tạm giam, cùng giám ngục đối nghịch, đây quả thực là tự tìm cái chết.

"Còn thất thần làm cái gì? Còn không mau đi?" Tên gia hỏa vừa thay thế chức vị của trung đội trưởng Trương Cường kia hiển nhiên không nghĩ tới cái gia hỏa hôm nay mới bị đưa vào này dám vẫn luôn như vậy nhìn chằm chằm chính mình.

Nhưng là hẳn lại một lần nữa bị trở thành không khí, cái phạm nhân này vẫn như cũ không có động tác, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn.

Làm một người giám ngục, càng là giám ngục vừa mới thăng chức, cái gì trọng yếu nhất, đương nhiên là uy tín trọng yếu nhất, nếu là chính mình bị một cái phạm nhân dọa cho lui, về sau còn như thế nào quản lý những phạm nhân khác?

Nhìn đến gia hỏa này hoàn toàn làm lơ lời nói của chính mình, tên đội trưởng kia một cái tát liền hướng đối phương quát tới.

"Ba" một tiếng, cái tát vang dội nặng nề quát ở trên mặt tên tù phạm kia, thậm chí ở trên mặt hắn lưu lại năm cái rõ ràng dấu tay.

"Còn không mau cút đi!" Đội trưởng rống to, nhưng là tên phạm nhân kia vẫn như cũ không hề động một chút, chỉ là gất gao nhìn chằm chằm hắn.

"Ặc..." Đội trưởng giận dữ, lại một cái tát quát tới, nhưng là lúc này đây, tên phạm nhân kia lại không có ngồi chờ chết, mà là nhanh chóng vươn tay trái ra, trao một cái đã bắt được cổ tay tên đội trưởng kia, sau đó hữu quyền nhanh như tia chớp đánh ra, một quyền đánh vào bụng nhỏ của tên đội trưởng.

"Ngô..." Tên đội trưởng kia ăn đau, trong miệng phát ra một tiếng kêu rên, thân thể bản năng khom lại cong xuống.

Rất nhiều người đều lộ ra thần sắc kinh hãi, gia hỏa này cũng dám đối với giám ngục động thủ? Liền tính là ngày hôm qua cuồng như Tô Phàm cũng không có làm như vậy a?

Như vậy động tĩnh tự nhiên cũng kinh động đến mặt khác giám ngục, nhìn đến đội trưởng của mình bị một cái phạm nhân ầu ẩu, còn đến mức nghiêm trọng, lập tức một đám giờ còn điện liền hướng bên này vọt lại đây.

Nhưng là tên phạm nhân kia quả nhiên là cái nhân vật hung ác, lại là một cái đầu gối đâm mạnh vào xương mũi của tên đội trưởng, tại chỗ đem mũi tên đội trưởng kia đâm đến dập nát, sau đó tựa như ném chó chết một dạng đem hắn quăng đi trên mặt đất, mà sừng lực tên đội trưởng kia đeo bên hông, đã xuất hiện ở trong tay của hắn.

Đối với tên giám ngục xông đến nhanh nhất bắn một phát.

"Phanh" một tiếng sừng vang lên, vang vọng toàn bộ không gian trong nhà ăn, tên giám ngục xông đến nhanh nhất kia trên trán đã có nhiều thêm một cái lỗ máu, mở thật to hai mắt liền như vậy ngã xuống.

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, một đám giống như gặp quỷ nhìn về phía tên nam tử kia, ai cũng không nghĩ tới, hắn không chỉ đối với giám ngục động thủ, còn trực tiếp cướp đoạt sừng lực của đội trưởng bắn chết một người giám ngục?

Hắn điên rồi sao?

Ngay cả tên đội trưởng bị nam tử đánh ghé vào trên mặt đất cũng là trợn mắt hốc mồm nhìn này hết thảy...

Chỉ có Tô Phàm đồng tử bỗng nhiên co rút lại cùng một chỗ, ở ánh mắt đầu tiên nhìn đến tên nam tử này, hắn đã cảm thấy có chút quen mắt, nhưng là vẫn luôn nghĩ không ra ở đâu gặp qua, khi hắn nổ sừng khoảnh khắc đó, hắn rốt cục nghĩ tới, tên nam tử này chính là tên gia hỏa lần trước ở trên quốc lộ giả trang cảnh sát hướng tới bọn họ nổ sừng.

Bọn họ, thế nhưng đã tới trại tạm giam sao? Nam Cung Cảnh Nguyệt, người quả nhiên đủ tàn nhẫn, vì giết chính mình, liền những người này đều cho an bài tiến vào trại tạm giam.

Liền như vậy chớp mắt thời gian, tên nam tử kia đã liên tục nã một phát sừng, giết chết một tên giám ngục đang tiếp tục hướng phía trước nhào tới, mà lúc này đây, toàn bộ nhà ăn đã một mảnh hỗn loạn, rất nhiều phạm nhân đã bắt đầu tứ tán bỏ chạy lấy mình, bọn họ cũng không muốn chết ở phía dưới loạn

súng.

Mà tên nam tử kia lại là không để ý đến phạm nhân khắp nơi chạy tứ tán, một đôi ánh mắt không mang theo bất luận cái gì cảm tình nhìn về phía Tô Phàm bên này, sau đó nhanh chân hướng tới Tô Phàm bên này đi tới.

Về phần vài tên giám ngục còn lại, ở dưới tình huống không có súng ống, nơi nào còn dám tiến lên, mà còi báo động cũng ở ngay lúc này dồn dập vang lên.

"Phàm thiếu, đi mau, hấn tựa hồ là nhằm vào người mà đến?" Nhìn ra đối phương ý đồ đến, suy nghĩ đủ linh hoạt Hùng Đại cơ hồ là bản năng kinh hô một tiếng, một bên kinh hô đồng thời người đã từ trên chỗ ngồi đứng lên, bảo hộ ở trước người Tô Phàm.

Cái này làm cho Tô Phàm có chút kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới tại đây sống chết trước mắt, hấn còn sẽ nghĩ đến việc che chở chính mình, không chỉ có hấn, những phạm nhân phòng giam 209 khác, bao gồm Trương Diệu thể nhưng cũng là đứng lên, cho dù là trong mắt bọn họ toát ra sự hãi, cho dù là thân thể bọn họ còn đang phát run, nhưng là bọn họ vẫn như cũ đứng ở trước người của mình.

Xem điệu bộ này là tính toán dùng tính mạng của bản thân bảo vệ chính mình.

Không biết vì cái gì, một cổ dòng nước ấm từ trái tim chảy xuôi mà qua, Tô Phàm như thế nào đều không có nghĩ đến, bất quá ở chung được thời gian một ngày, những người này liền đã như thể cam tâm vì chính mình bán mạng, chính mình bất quá là cho bọn hấn một chút xú thuộc về người tôn nghiêm mà thôi.

"Không phải tựa hồ, là thật sự nhằm vào ta, các người mau chạy đi, các người không phải là đối thủ của hấn!" Trong lòng cảm động Tô Phàm đã một phen đẩy ra Hùng Đại đang ngăn tại trước người, sau đó tiện tay nắm lấy một cái cái khay tốc độ cao nhất hướng tới tên nam tử kia phóng đi, tốc độ của hấn nhanh đến mức cực hạn, đối phó loại gia hỏa cầm trong tay súng lục này, trốn, tuyệt đối không phải biện pháp tốt, cách làm an toàn nhất chính là xử lý hấn!

Cũng chính ở ngay lúc này, tên nam tử kia liền đẩy ra một người phạm nhân đang chạy trốn, tốc độ cao nhất lao nhanh hướng tới Tô Phàm giờ lên súng lục, không chút do dự bóp lấy cò súng, mà Tô Phàm cái khay inox trong tay cũng là trực tiếp ném ra...

//*hữu quyền: quyền phải, nắm đầm phải

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Phấn đấu quên mình

"Leng keng..." Cái khay thể nhưng trực tiếp ném trúng vào viên đạn, đem viên đạn đang bay ra kia đánh bay, cái khay cũng bị bắn trúng hướng một bên lệch đi, liền như vậy chớp mắt thời gian cũng chưa tới, Tô Phàm đã vọt tới trước người hấn, nhắc chân chính là một cước đá ra.

"Ba..." một tiếng, Tô Phàm một cước đá ở trên cổ tay cầm súng của đối phương, đem thanh súng lục kia đá bay ra ngoài, liền ở thời điểm Tô Phàm liên hoàn chân thứ hai sắp đá ra, một bóng người từ bên trong đám người hỗn loạn vọt ra, tốc độ cao nhất nhào về phía Tô Phàm.

"Phàm thiếu, cẩn thận..." Một tiếng rống to, đồng dạng từ trong đám người vang lên, sau đó liền nhìn đến thân hình cao lớn cường tráng kia của Vương Hồ vọt ra ngoài, ngăn ở trước người Tô Phàm.

"Xùy..." Liền ở thời điểm Tô Phàm dùng một cước đem nam tử cầm súng ở phía trước đá bay, một phen chùy thủ trong suốt đã cắm vào bụng nhỏ của Vương Hồ, nếu không phải hấn kịp thời xuất hiện, một thanh chùy thủ này đã cắm ở bên hông Tô Phàm. (*chùy thủ: một loại kiếm ngắn)

"Vương Hồ..." Tô Phàm quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến bụng nhỏ của Vương Hồ trào ra một đạo máu tươi, mà Vương Hồ trên mặt lại không có nửa điểm thống khổ hay vẻ ảo não nào.

Nghĩ tới chính mình ngày hôm qua bất quá là thả hấn một con đường sống, hôm nay hấn cứ như vậy liều mạng cứu chính mình, Tô Phàm trong lòng đã cảm động không biết nói cái gì, những người này mặc dù đều bị giam giữ ở chỗ này, mặc dù làm qua nhiều chuyện sai lầm như vậy, nhưng là bọn họ vẫn như cũ hiểu được tri ân báo đáp, hơn nữa báo đáp xa xa so với người cho đi còn muốn nhiều.

Nhìn thần sắc băng lãnh của tên nam tử cầm đao kia, Tô Phàm giật dử liền muốn xoay người hướng tới tên nam tử kia đá tới, lại nghe được tiếng gào rống của Vương Hồ vang lên.

"Phạm thiếu, không lần lo cho ta, cẩn thận đằng sau!" Nói chuyện đồng thời, Vương Hồ đã vung lên nắm đấm của mình, đánh hướng về phía tên nam tử cầm đao kia.

Tên nam tử cầm đao kia trong mắt băng lãnh hiện lên một mặt kinh ngạc, hiển nhiên cũng không có nghĩ tới đã trúng một đao Vương Hồ còn có sức chiến đấu, nhanh chóng rút ra chủy thủ liền hướng về sau thối lui, nhưng là Vương Hồ đã một bước tiến lên bước ra, lại một lần nữa một quyền ném ra, tốc độ cực nhanh, nhanh đến mức hắn đều không có biện pháp làm ra bất luận cái gì phản ứng, đã bị một quyền đập trúng đầu.

Cùng thời gian, sau lưng Tô Phàm, lại có mấy người vọt lại đây, trong tay của bọn hắn vậy mà đều cầm chủy thủ, tạo thành tình thế vây kín nhào về phía Tô Phàm, những người này tất cả đều là đám người lần trước ở trên quốc lộ nổ súng, bọn họ ra tay tàn nhẫn lạnh lùng, động tác nước chảy mây trôi, phối hợp ăn ý, vừa thấy chính là trải qua huấn luyện đặc biệt.

Đối mặt như vậy thế công, cho dù là Tô Phàm cũng cảm nhận được một ít lực bất tòng tâm.

"Các huynh đệ, lên a, bảo hộ Phạm thiếu!" Liền tại đây thời điểm nghìn cân treo sợi tóc, lại một lần nữa truyền đến thanh âm của Hùng Đại, sau đó hắn đã mang theo nhị đệ của chính mình giống như chó đại nhào tới, những người khác đồng dạng đi theo phía sau, tốc độ cao nhất nhào về phía bọn nam tử này đó đang muốn ám sát Tô Phàm.

Nhìn những khuôn mặt mộc mạc này, Tô Phàm trong lòng bạo phát ra ý chí chiến đấu cực mạnh, Nam Cung Cảnh Nguyệt, muốn giết chết ta, nào có dễ dàng như vậy.

Thân mình đột nhiên hướng về sau thối lui, Thái Cực bộ trong nháy mắt sử xuất ra, sau đó trào một cái đã bắt được cổ tay của một người nam tử xông đến nhanh nhất, lại đột nhiên một bước hướng phía trước bước ra, một quyền đánh vào nách hắn, chủy thủ trong tay hắn tại chỗ rơi xuống, bị một cái tay khác của Tô Phàm tiếp được, trở tay cầm vào trái tim của hắn.

Đối với loại người một lòng muốn dồn chính mình vào chỗ chết này, hơn nữa ánh mắt băng lãnh tựa như máy móc, Tô Phàm không có chút nào mềm lòng, hắn hiểu được, những người này dám ở trại tạm giam động thủ, tuyệt đối là tử sĩ Nam Cung Cảnh Nguyệt phái tới, chỉ cần có một tia khí lực, bọn họ cũng sẽ nghĩ biện pháp giết chết nhân vật mục tiêu.

Hắn sẽ không cho những người này bất luận cái gì cơ hội phản kích.

Tô Phàm ra tay đồng dạng sạch sẽ lưu loát, một đao chém giết một người, một phen ném ra chủy thủ liền hướng mặt khác bóng người phóng tới.

Lúc này, Vương Hồ đã một quyền thu phục một người, nhưng là hắn nơi bụng lại không ngừng đang rỉ máu, mà đám người Hùng Đại lại căn bản không phải đối thủ của những tử sĩ này, bất quá cũng may bọn họ nhiều người, liên tính không thể bắt những tử sĩ này, cũng cho bọn họ tạo thành quấy nhiễu, giảm bớt Tô Phàm áp lực.

Mượn nhờ cái cơ hội ngắn ngủi này, Tô Phàm chủy thủ trong tay rung động, ngăn một người tử sĩ công kích, sau đó trở tay đâm vào trái tim đối thủ, tên tử sĩ kia thế nhưng không chút nào sợ hãi chủy thủ sắc bén, ngược lại giang hai cánh tay liền hướng Tô Phàm ôm chặt lấy, có một người tử sĩ khác đã từ trong vòng vây của đám người Hùng Đại Hùng Nhị vọt ra, tốc độ cao nhất nhào về phía Tô Phàm.

Một khi Tô Phàm bị đồng bạn của hắn giữ chặt, hắn sẽ cho Tô Phàm một kích trí mạng nhất.

Tại thời điểm nghìn cân treo sợi tóc này, Tô Phàm một đao vốn dĩ đâm vào trái tim đối phương nhanh chóng biến hướng, trực tiếp đâm vào đầu vai của đối phương, mà thân thể của hắn lại là một cái xoay tròn, hướng tới nam tử trong ngực đánh tới, ở thời điểm chủy thủ của hắn cắm vào đầu vai nam tử, nam tử sau lưng thân thể đã nửa buông lỏng, sau đó trào một cái đã bắt được cánh tay bị thương của nam tử, đem theo thân thể hắn toàn bộ xoay tròn, đồng bạn của hắn hiển nhiên không nghĩ tới Tô Phàm sẽ dùng ra chiêu thức như vậy, chủy thủ đã đâm ra căn bản chưa kịp thu hồi, liền như vậy một đao cắm vào giữa lưng đồng bạn của hắn.

Tô Phàm lúc này lại là buông lỏng ra cánh tay của nam tử, thân thể tiếp tục một cái xoay tròn, xuất hiện ở trước người hắn, chủy thủ trong tay từ phía dưới cánh tay hắn đâm về phía trái tim của một người khác.

"Xùy" lại là một tiếng, người nọ trái tim đồng dạng trào ra một đạo máu tươi.

Liền như vậy trong chớp lát thời gian, đã có ba người chết tại trong tay Tô Phàm, nhưng là đám người Hùng Đại Hùng Nhị nhưng cũng là bị thương không nhẹ, một tên gia hỏa gọi là Lý khoa đã bị một đao đâm thủng dạ dày, ruột đều chảy ra, một người khác càng là bị tử sĩ một cước đá bay ra ngoài, ngay cả bả vai Hùng Đại, cũng bị về ra một đạo vết máu.

Bọn họ căn bản không phải đối thủ của bọn tử sĩ này.

Lúc này, một người tử sĩ liền đẩy ra cái ôm của Trương Diệu, chủy thủ trong tay tốc độ cao nhất hướng tới cổ Trương Diệu vạch tới, mà một bên Hùng Đại cả người nhào tới, một phen đem tên tử sĩ kia đụng đến hướng một bên lao đảo, nhưng là tên tử sĩ kia bất quá là lui về phía sau mấy bước liền ổn định thân hình, nhìn Hùng Đại vừa đụng phải chính mình, cầm trong tay chủy thủ, mắt lộ hung quang, tốc độ cao nhất hướng tới Hùng Đại nhào tới.

Hắn tốc độ cực nhanh, chớp mắt thời gian, đã bỏ nhào tới trước mặt Hùng Đại, cầm trong tay chủy thủ, tốc độ cao nhất một đao hướng tới đầu não của Hùng Đại đâm vào.

Hùng Đại chỗ nào có thể ngăn cản như vậy một đao, chỉ có thể trơ mắt nhìn chủy thủ đâm hướng vào đầu chính mình, liền ở ngay lúc này, Tô Phàm đã

vọt lại đây, chủy thủ trong tay vừa ném, hóa thành một đạo ánh đao đánh vào chủy thủ của nam tử, đem chủy thủ của hắn đánh bay, sau đó người đã bỏ nhào tới trước mặt, một quyền đánh vào cái hông của hắn, đem toàn bộ thân thể hắn đánh bay ra ngoài.

"Phạm thiếu..." Hùng Đại cả người đều thiếu chút nữa hư thoát, vừa rồi kia trong nháy mắt, hắn cho là chính mình sắp đi gặp thượng đế, may mắn Tô Phàm đã cứu hắn.

"Phạm thiếu, cẩn thận..." Hùng Đại lời cảm kích còn không có hoàn toàn nói ra miệng, cách đó không xa đã vang lên thanh âm của Hùng Nhị, sau đó liền nhìn đến Hùng Nhị cả thân thể đột nhiên nhào tới.

"Phanh..." Liền ở ngay lúc này, một tiếng súng vang lên lại một lần nữa vang vọng toàn bộ nhà ăn...

//*Spoil: truyện này 2084 chương còn nhiều gây cần ở phía sau.

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 153: Cá lọt lưới?

"Phanh!" một tiếng, Hùng Nhị đầu vai tuôn ra một đoàn huyết hoa, cả người đều bị viên đạn lực đạo chấn động đến hướng về sau lao đảo.

Tô Phàm lúc này mới nhìn đến, cái thanh súng lục bị đánh rơi kia đã lại một lần nữa bị một người tử sĩ cầm trong tay, đúng là hắn nà một phát súng kia, nếu không phải Hùng Nhị trước tiên che lại chính mình, một viên đạn kia có lẽ đã kết liễu tính mạng của mình.

Nhìn đến đệ đệ của mình bị viên đạn bắn trúng, Hùng Đại sắp nứt cả tim gan, nhưng là hắn còn không kịp kêu ra tên của đệ đệ mình, liền nhìn đến tên tử sĩ kia lại một lần nữa bóp lấy cò súng, mà hắn cũng lúc này đây hướng tới Tô Phàm nhào tới.

"Phanh!" Lại là một viên đạn bắn trúng phía sau lưng Hùng Đại, một đoàn huyết hoa từ sau lưng Hùng Đại nở rộ, cả người cũng là ngã nhào trên người Tô Phàm.

"Hùng Đại, Hùng Nhị..." Tô Phàm đã chấn kinh không biết nói cái gì, hai cái huynh đệ mập mạp này, hai cái huynh đệ thực dõ hơi này, hai cái này nhìn như chất phác, kì thực gian dối một đôi huynh đệ, tại đây thời khắc sống còn, bọn họ thể nhưng hoàn toàn không màng bản thân sinh mệnh thay chính mình chặn lại hai viên đạn đoạt mệnh này.

Chính mình nhận thức bọn họ mới một ngày a!

Chính mình đối với bọn họ cũng không có làm cái gì a, bắt quá chỉ là không có khi dễ qua bọn họ, cho bọn họ một ít thuốc lá a?

Bắt quá chỉ là bình đẳng đối đãi bọn họ?

Đến nỗi để bọn hắn trả giá tính mạng cũng muốn bảo hộ chính mình sao?

Tô Phàm trong lòng tựa như có một thanh đao xẹt qua, là như vậy đau, như vậy đau.

Hắn chưa từng có nghĩ tới, này đó phạm nhân bị giam giữ ở chỗ này, sẽ có trái tim ngay thẳng như vậy, đặc biệt là Hùng Đại, thế nhưng đã không rảnh lo thương thế của chính mình đệ đệ, cũng muốn liều chết bảo hộ chính mình.

Lúc này, tên tử sĩ kia lại một lần nữa giờ lên súng lục.

Loại súng lục này có sáu viên đạn, trước đó đã dùng ba viên, hiện giờ lại nổ hai phát súng, chỉ còn lại một viên cuối cùng này, nhìn hòng súng đen như mực kia nhắm ngay chính mình, Tô Phàm đồng tử bỗng nhiên co rút lại cùng một chỗ, cho dù là hắn lúc này cũng không có mười phần nắm chắc tránh đi như vậy một súng.

Rốt cuộc, hai bên khoảng cách thật sự là quá gần!

"Phanh!"

Tiếng súng vang lên, một bóng người không biết lúc nào xuất hiện ở trước người chính mình, vừa lúc chặn một viên đạn cuối cùng này.

Một mặt chói mắt huyết hoa từ trước ngực hấn mặc sức nở rộ, ở dưới uy lực của viên đạn, cái này nhỏ gầy thân ảnh thẳng tắp hướng về sau lao đảo.

"Thình thịch" một tiếng, này đạo nhân ảnh thật mạnh ngã xuống trên mặt đất, ngã xuống trước người Tô Phàm.

Đó là Trương Diệu, bởi vì trọng đồ vật bị bắt tiến vào - Trương Diệu.

Lúc này hấn hai mắt mở thật lớn, vừa lúc nhìn về phía Tô Phàm, nhìn Tô Phàm trong mắt bi thống, nhìn hấn trong mắt thương tâm khổ sở, Trương Diệu khoe miệng thể nhưng hiện ra một mặt nhàn nhạt tươi cười, trong miệng càng là nhẹ nhàng nhắc đi nhắc lại một câu.

"Cảm ơn!"

Chẳng sợ hấn thanh âm thấp đến mức có thể để người xem nhẹ, chẳng sợ Tô Phàm căn bản nghe không được hấn thanh âm, nhưng hiểu được môi ngữ Tô Phàm vẫn như cũ biết hấn nói chính là cái gì.

Cảm ơn?

Cảm ơn cái gì? Cảm ơn chính mình cho hấn thuốc lá? Cảm ơn chính mình chưa từng khi dễ hấn? Cảm ơn chính mình cho hấn thuộc về người tôn nghiêm?

Tô Phàm tâm, đau quá, đau khó có thể áp chế.

Tựa như có người dùng bàn ủi đặt ở trên trái tim hấn in lại một phen dấu ấn màu đỏ, đau đến mức khó có thể hô hấp.

Chính mình căn bản không có vì hấn làm qua cái gì a, chân chính nên nói cảm ơn, là chính mình a!

Trương Diệu, người tên ngốc này...

Nước mắt, từ khoe mắt điên cuồng chảy xuống, xưa nay chưa từng có lửa giận từ trái tim Tô Phàm toàn bộ bùng nổ.

Một phen đem Hùng Đại đang dựa ở trên người mình đặt ở trên mặt đất, Tô Phàm thân ảnh tựa như mãnh hổ nhào về phía trước.

Hấn là thật sự nổi giận!

Trương Diệu chết, làm cả người hấn đều lâm vào trạng thái điên cuồng, này đó huynh đệ nhận thức bất quá một ngày, lại dùng sinh mệnh thủ hộ chính mình, chính mình không thể làm cho bọn họ chết vô ích.

Điên cuồng, Tô Phàm hoàn toàn không màng chính mình vốn có thương thế, thân thể tựa như một đầu ác ma sống lại từ thời Viễn Cổ, trực tiếp vọt tới trước người tên nam tử cầm súng kia, không đợi tên nam tử kia móc ra chủy thủ, đã toàn lực một quyền đánh ra, đánh vào trên đầu người nọ.

"Ba" một tiếng giòn vang, đôi mắt lửa giận của Tô Phàm, đầu người nọ thể nhưng tựa như dưa hấu bị nện đến dập nát, óc não trắng toát văng ra làm Tô Phàm một thân đều ướt sũng, nhưng là Tô Phàm lại dường như không có cảm giác, lại một lần nhào về phía một người khác, hoàn toàn không màng đối phương đâm tới chủy thủ, nhanh như tia chớp một cước đá ra, đá vào ngực người nọ, đôi mắt sức mạnh to lớn của Tô Phàm, người nọ lồng ngực toàn bộ lõm xuống dưới, không ngừng truyền đến răng rắc giòn vang, mà thân thể hấn cũng là toàn bộ bị đá bay ra ngoài, liên tục bay ra hơn mười mét lúc này mới thật mạnh ngã trên mặt đất, miệng phun máu tươi không ngừng, mắt thấy là sống không được nữa.

Tô Phàm thân ảnh lại là lại một lần nữa đi tới sau lưng một người khác, một phen đè lại đầu hấn, dùng sức vặn một cái, cổ của người nọ truyền đến một trận răng rắc giòn vang, đầu thực hiện cái một trăm tám mươi độ quay tròn, con mắt mở thật lớn, trước khi chết nhìn thấy chính là một đôi con ngươi màu đỏ tươi.

Nơi đó, không có thương hại, không có mềm yếu, chỉ có phần nộ!

Không đến một phút đồng hồ thời gian, đã có bảy tám người chết tại trong tay Tô Phàm, mỗi người đều bị chết cực kỳ thê thảm, mà một người nam tử đầu trọc lại vẫn luôn ở bên trong đám người hỗn loạn lăng l់ nhìn chăm chú vào Tô Phàm.

Người này, đúng là thủ lĩnh của nhóm người này, đã từng là vương bài bộ đội đặc chủng quân nhân nào đó, sau khi xuất ngũ vẫn luôn vì Sở gia làm việc, thời điểm Tô Phàm đem một người đồng bạn cuối cùng của hấn cho đánh chết, hấn cũng không có ra tay, chỉ là lăng l់ đứng tại bên trong đám người hỗn loạn.

Lúc này, giám ngục võ trang đầy đủ đã ở Tào Kiệt dẫn đầu vọt tiến vào, khi nhìn đến hiện trường máu tươi đầy đất, Tào Kiệt sắc mặt thay đổi.

Chết người, hơn nữa không chỉ chết một người, liền giám ngục đều đã chết hai cái.

Trách nhiệm như vậy chính mình như thế nào gánh vác nổi?

Xong rồi, chính mình cả đời này xong rồi!

Khi ánh mắt hấn nhìn về phía Tô Phàm, liền nhìn đến Tô Phàm toàn thân đều là máu tươi, cả người tựa như từ hồ máu đi ra, hoàn toàn không để ý đến bọn cảnh ngục đang hét to ngồi xuống, mà là từng bước từng bước hướng tới Trương Diệu đã ngã vào trong vũng máu đi đến.

Đều là gia hỏa này, đều tại hần, nếu như không phải hần tiến vào, như thế nào sẽ có chuyện như vậy?

Này hết thầy đều tại hần!

Giết hần, toàn lực giết hần, chỉ có giết hần, vì Nam Cung thiếu gia lập xuống công lao, có lẽ chính mình mới có một tia đường sống.

Ý niệm điên cuồng như vậy từ trong lòng Tào Kiệt không ngừng bốc lên, nghĩ tới tới hôm qua lãnh đạo những lời kia, ý niệm như vậy càng ngày càng nung liệt.

"Có nghe hay không, toàn thể ngồi xuống, lại không ngồi xuống, liền nổ súng!" Tào Kiệt gầm lên, đã tự mình móc ra súng lục, nhắm ngay Tô Phàm.

Tô Phàm không để ý đến này đó âm thanh đe dọa, hần chỉ là từng bước từng bước đi tới trước người Trương Diệu.

Nhìn ngã trên mặt đất, đã hoàn toàn mất đi sinh mệnh nhưng Trương Diệu trên mặt như cũ treo lên nhàn nhạt tươi cười, nước mắt, lại một lần nữa không nghe sai khiến chảy xuôi xuống dưới.

"Ta đếm ba tiếng, lại không ngồi xuống, liền nổ súng, một, hai..." Mà lúc này, thanh âm của Tào Kiệt lại một lần nữa lại vang lên bên tai...

//*Mỗi một chi tiết trong truyện đều có sự liên kết với nhau. Vui rồi lại buồn, buồn rồi lại vui tựa như cuộc đời của mỗi chúng ta. Đợi qua giai đoạn bị lụy lại tiếp tục cười vỡ bụng >.<

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 154: Hỗn loạn

"Người dám!" Tô Phàm lúc này lại là đột nhiên quay đầu quát âm lên.

Nhìn đến hai tròng mắt màu đỏ tươi kia của Tô Phàm, Tào Kiệt chữ "ba" tới rồi bên miệng lại là toàn bộ nuốt xuống, càng là cảm thấy trong miệng một trận khô khan đắng chát, nhìn không được nuốt nuốt nước miếng, sắc mặt cũng là trở nên cực kỳ khó coi.

Làm nơi này sở trường, làm nơi này bá vương, hần chính là nơi này nhân vật có quyền uy nhất, cho dù Tô Phàm thân phận không đơn giản, nhưng nói như thế nào hiện tại người cũng là phạm nhân, một cái phạm nhân dám đối với chính mình người sở trường này rống to kêu to, này còn có thể nhìn sao?

Nhưng là không biết vì cái gì, đối mặt con người băng lãnh màu đỏ tươi kia của Tô Phàm, hần như thế nào cũng không dám phát ra mệnh lệnh nổ súng.

Theo tiếng quát của Tô Phàm, những phạm nhân khác cũng là một đám đứng lên, thực tự giác đứng ở đằng trước Tô Phàm.

Tô Phàm lại là từ từ ngồi xổm xuống thân mình, nhẹ nhàng vì Trương Diệu khép lại đôi mắt vẫn luôn mở to kia, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía đám người Hùng Đại.

Hùng Nhị vận khí tương đối tốt, viên đạn kia bắn trúng đầu vai hần, cũng không có nguy hiểm đến tính mạng, Hùng Đại gia hỏa này vận khí càng là không tồi, trên người một thân thịt mỡ, viên đạn kia tuy rằng bắn trúng phía sau lưng, nhưng không có thương đến chỗ hiểm, trừ bỏ không ngừng đổ máu, cũng không có nguy hiểm đến tính mạng, nhưng thật ra Vương Hồ, bụng nhỏ trúng một dao, máu tươi chảy rất nhiều, sắc mặt tái nhợt một mảnh, nếu không lập tức tiến hành cứu trị, sợ là rất có thể sẽ mất mạng, một số người khác cũng là hoặc nhiều hoặc ít bị thương.

Cái này làm Tô Phàm tâm tình rất là trầm trọng, bọn họ đều là vì chính mình mới bị thương.

"Lập tức gọi xe cứu thương, bọn họ cần phải lập tức đưa đi bệnh viện!" Tô Phàm đứng lên, hướng tới Tào Kiệt lạnh lùng nói.

Vốn dĩ liền đè nén lửa giận Tào Kiệt nghe được Tô Phàm cái giọng gần như ra lệnh này, lửa giận trong lòng càng tăng lên, bất quá nghĩ đến thân phận của Tô Phàm, cuối cùng vẫn là áp chế cỗ lửa giận này, lạnh lùng nói: "Những thứ này ta sẽ tự an bài, hiện tại, các người lập tức trở về phòng giam!"

"Ta muốn người lập tức gọi xe cứu thương, lập tức!" Tô Phàm cả người rống giận lên, bộ mặt một mảnh dữ tợn.

Tào Kiệt sắc mặt càng là khó coi, làm trại tạm giam sở trường, bị một cái phạm nhân ra lệnh, cái này làm cho hần mặt mũi đặt ở nơi nào?

"Phanh!" Liền tại đây thời khắc máu chốt, hiện trường lại một lần nữa vang lên một trận tiếng súng, sau đó liền nhìn đến một người phạm nhân ngã xuống trên mặt đất, nơi bụng đang có lượng lớn máu tươi không ngừng chảy xuôi, toàn bộ thân mình đều là một trận co rút.

Sắc mặt của mọi người đều là biến đổi, một đám nhìn về phía phương hướng nổ súng, liền nhìn đến tên giám ngục nổ súng kia đã sắc mặt trắng bệch một mảnh.

"Ta... Không..."

"Các huynh đệ, này đó giám ngục coi mạng người như cỏ rác a, dù sao chết hay sống cũng phải có một lần chết, mọi người liều mạng với bọn hắn, vì Phàm thiếu, mọi người xông lên a..." Tên giám ngục kia còn không kịp giải thích, bên trong đám phạm nhân đã vang lên tiếng hô như vậy.

Sau đó liền nhìn đến hai ba phạm nhân trực tiếp xông ra ngoài.

Những phạm nhân này vừa mới lao ra..., thân kinh vốn dĩ liền sụp đổ thành một đường giám ngục bản năng bóp cò, một trận viên đạn bắn phá, lúc sau, vài tên phạm nhân này cũng ngã xuống bên trong vũng máu.

"Các huynh đệ, lên a, Phàm thiếu đối với chúng ta tốt như vậy, không thể làm cho bọn họ thương tổn Phàm thiếu a!" Cái thanh âm trước đó kia lại một lần nữa vang lên, mà nhìn đến những giám ngục này thế nhưng thực sự nổ súng lúc sau, những phạm nhân này cũng là một đám hai mắt đỏ bừng, vốn dĩ liền chịu đủ những cảnh ngục này ức hiếp, hiện giờ bọn họ vậy mà như thế coi mạng người như cỏ rác, dù sao cũng là một lần chết, sao không vì Phàm thiếu liều mạng một phen.

Ở dưới người hữu tâm xúi giục, này đó phạm nhân vốn là đè ép một bụng hỏa tựa như nổi điên vọt đi lên.

Mà đã phục hồi tinh thần lại Tô Phàm vừa mới hô lên hai chữ: "Không cần!"

Nhưng là thanh âm của hắn đã bị thanh âm của các phạm nhân xung phong liều chết bao phủ.

"Phanh phanh phanh..." Thanh âm nổ súng không ngừng vang lên, vô số huyết hoa từ trên người các phạm nhân nổ rộ, một màn như vậy càng là khơi dậy huyết tính của những phạm nhân khác, càng nhiều phạm nhân gia nhập cuộc chiến, mặc kệ là vì Tô Phàm, hay là vì bảo mệnh, lại hoặc là vì xả giận, hoặc là thuần túy chế tạo hỗn loạn, này đó các phạm nhân e sợ thiên hạ bất loạn một đám không muốn sống xông về phía những giám ngục được võ trang đầy đủ này.

Tào Kiệt tròn tròn mắt, tên giám ngục nổ súng đầu tiên kia cũng đồng dạng tròn tròn mắt, những giám ngục khác cũng là một đám hai mắt nhìn nhau, như thế nào sẽ phát triển thành cái dạng này?

Chính mình còn không có hạ lệnh nổ súng a? Như thế nào liền chết nhiều người như vậy? Phát súng đầu tiên còn có thể nói là lỡ cướp cò, nhưng là phát súng thứ hai đâu?

Khi nhìn đến những phạm nhân này một đám dũng mãnh không sợ chết xông tới, Tào Kiệt trong mắt rốt cục hiện lên một mặt hung quang.

"Nổ súng!" Một trận thanh âm băng lãnh từ trong miệng hắn truyền ra, sau đó sở hữu giám ngục, bất kể có nguyện ý hay không, đồng thời bóp lấy cò súng.

Đến lúc này, bạo loạn đã xuất hiện, đầu tiên cần phải làm là trấn áp.

Chỉ cần Tô Phàm chết rồi, đến lúc đó đem tội danh toàn bộ đập đổ trên người hắn là được, nếu không phải hắn xúi giục những phạm nhân này, như thế nào sẽ xuất hiện bạo động?

Hiện trường lại một lần nữa lâm vào một mảnh hỗn loạn, cho dù là Tô Phàm, lúc này cũng căn bản vô pháp ngăn con sóng dữ, nhìn càng ngày càng nhiều phạm nhân chết ở dưới họng súng, nhìn từng đóa từng đóa đóa tươi huyết hoa kia, hắn trong lòng sát ý không ngừng bốc lên, có thể nói, hắn chưa từng có giống như bây giờ hận một người.

Nam Cung Cảnh Nguyệt!

Cố nén phần nộ trong lòng, Tô Phàm ánh mắt không ngừng đảo qua mọi người, hắn muốn tìm ra người trước đó chế tạo hỗn loạn, người nọ, tuyệt đối là người do Nam Cung Cảnh Nguyệt phái tới.

Rất nhanh, ánh mắt của hắn tìm thấy được tên nam tử kia, đây là người nam tử thân cao chỉ có hơn một mét bảy để một cái đầu trọc, tuy rằng không cao, nhưng là thân hình của hắn lại cực kỳ rắn chắc, thời điểm Tô Phàm nhìn về phía hắn, hắn cũng nhìn về phía Tô Phàm, ánh mắt âm lãnh hiện lên một mặt giảo hoạt.

Đến giờ khắc này, Tô Phàm lửa giận trong lòng toàn bộ bộc phát ra.

"Chiếu cố tốt Hùng Đại bọn họ!" Ném xuống một câu này, Tô Phàm tốc độ cao nhất hướng tới người nọ nhào tới.

Nhìn đến Tô Phàm nhào tới, tên kia khóe miệng hiện ra một mặt cười lạnh, thế nhưng không có ý định trốn tránh trực tiếp đón đi lên.

Đám người thực sự quá mức hỗn loạn, không ngừng có người từ phía trước hai người chạy qua, nhưng không ai chú ý tới, hai tên cao thủ sắp đỉnh cao quyết đấu.

Lách qua từng người từng người phạm nhân, Tô Phàm rốt cục đi tới trước người người nọ, liền muốn một quyền đánh ra, lại nghe được trong miệng người kia bộc phát ra một tiếng hừ lạnh: "Đi chết đi!" Giọng nói rơi xuống nháy mắt, hắn đã tay cầm một cây chủy thủ, thẳng đương đầu liền hướng chính mình đâm tới.

Đối mặt ánh đao rét lạnh kia, Tô Phàm không có lùi bước, không có né tránh, mà là trực tiếp vươn một tay, liền hướng tới đem chủy thủ băng lãnh chop tới...

Mà tên nam tử kia lại cũng ở ngay lúc này nhanh chóng biến chiêu, trực tiếp đâm hướng về phía cánh tay Tô Phàm, Tô Phàm vội vàng thu hồi cánh tay, nhanh như tia chớp đá ra một cước...

"Phanh!" một tiếng, Tô Phàm một cước đá vào bụng nhỏ người nọ, trực tiếp đem hắn đá bay ra ngoài.

Liền ở thời điểm Tô Phàm cho rằng hắn sẽ tiếp tục bò dậy cùng chính mình tranh đấu, lại nhìn đến hắn một cái xoay người, xoay người liền hướng một cái lối đi khác trong phòng ăn chạy đi...

//*vận khí: ở đây chỉ vận may, may mắn.

giảo hoạt: gian trá, xảo quyết

người hữu tâm: người có ý xấu

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Bắc Minh Nhất Dao

Nhìn đến nam tử bỗng nhiên chạy đi, Tô Phàm cả người đều ngẩn người, bất quá sừng sốt chỉ là một lát, cũng bất chấp hiện trường hỗn loạn không chịu nổi, trước tiên vọt tới, này hết thấy đều là gia hỏa này khôi mào, tuyệt đối không thể để hắn dễ dàng chạy thoát như vậy.

Một đường tránh đi đám người hỗn loạn, Tô Phàm theo đuổi không bỏ.

Lúc này, trại tạm giam giam ngục cơ bản đều nhào về phía nhà ăn, nơi nhà ăn là một mảnh hỗn chiến, đâm chết, đâm chết, bị bắn chết, các loại máu tươi vẩy ra, giống như nhân gian luyện ngục, nhưng là con đường thông hướng bên ngoài trại tạm giam lại một đường lưu bát, không có bất luận cái gì trở ngại, hai người đã chạy ra trại tạm giam.

Nhìn đến Tô Phàm đuổi theo, nam tử trên mặt lộ ra một mặt kinh ngạc, bất quá vẫn là xoay người chui vào trong rừng, càng là nhanh hơn tốc độ.

Đã đuổi tới, Tô Phàm nơi nào còn sẽ buông tay, đồng dạng không màng đau đớn nơi ngực, nhanh hơn bước chân, tốc độ cao nhất hướng tới đầu trục nam đuổi theo.

Rốt cục, thời điểm cách đầu trục nam còn có ước chừng năm mét, Tô Phàm hai chân dùng sức đạp một cái, cả người tựa như báo săn mỗi vọt tới trước.

Tựa hồ là cảm thấy được sau lưng tiếng gió, đầu trục nam thân mình một cái quay cuồng, chủy thủ trong tay lộ ra răng nanh, hướng tới Tô Phàm đang ập vào trước mặt hắn liền như vậy đâm tới.

Tô Phàm đồng tử chợt co rút lại, đã không kịp tránh né hắn trực tiếp vươn đôi tay liền hướng chủy thủ chop tới.

"Xùy!" một tiếng, chủy thủ phá vỡ bàn tay Tô Phàm, máu đỏ tươi theo chủy thủ liền như vậy chảy xuôi xuống dưới, bất quá Tô Phàm lại là nhân cơ hội này một cước đá vào bụng nhỏ của đầu trục nam, lực lượng khổng lồ đem hắn đạp đến toàn bộ bay ra ngoài, chủy thủ trong tay cũng là thuận theo rơi xuống.

Bị Tô Phàm một phen tiếp ở trong tay, sau đó lại một lần nữa hướng phía trước vọt tới.

"Phanh!" một tiếng, thân thể nam tử vừa mới rơi trên mặt đất, chủy thủ trong tay Tô Phàm đã nhanh như tia chớp đâm xuống.

"Xùy!" một tiếng, chùy thủ sắc bén cắm vào đầu vai của nam tử.

Nam tử trong miệng truyền đến một tiếng kêu rên, sau đó cái tay còn lại trở tay liền hướng đầu Tô Phàm đánh tới, lại bị Tô Phàm trao một cái đã bắt được cổ tay.

Sau đó buông ra chùy thủ, một quyền liền nện ở trên đầu nam tử, trực tiếp đem nam tử nện đến đầu váng mắt hoa.

Liền ở thời điểm Tô Phàm muốn cho tên nam tử này hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, một mặt hàn mang từ trong bụi cỏ vụt ra, trực tiếp đâm về phía giữa lưng Tô Phàm.

Cảm nhận được sau lưng truyền đến hàn ý, Tô Phàm hai chân đột nhiên hướng phía trước đạp một cái, toàn bộ thân mình giống như ngỗng trời từ phía trên đầu trục nam bay qua, thuận lợi tránh đi một đao trí mạng sau lưng kia.

Nhưng là một mặt hàn mang càng thêm chói mắt lại từ dưới mặt đất nháy mắt bắn ra, bắn về phía trái tim Tô Phàm.

Hiện giờ Tô Phàm thân thể đang ở giữa không trung, đôi tay đều là trạng thái bay vọt, nơi nào có thể ngăn cản một đao như vậy.

Nhìn mũi đao bén nhọn kia, Tô Phàm trong mắt hiện lên một mặt tuyệt vọng, chẳng lẽ đây mới là Nam Cung Cảnh Nguyệt cuối cùng sát chiêu? Hắn đi chỗ nào tìm đến sát thủ đáng sợ như vậy?

Thế nhưng đem tự thân giấu ở trong đất, đây là Đông Dương quốc nhẫn thuật a?

Không, chính mình tuyệt đối không thể liên như vậy ngồi chờ chết, chính mình tuyệt đối không thể chết!

Một khi chính mình chết rồi, hôm nay trại tạm giam hết thầy đều sẽ đạp đổ trách nhiệm lên người chính mình, đến lúc đó không chỉ không có cách nào tẩy thoát oan tình, còn sẽ cho phụ thân của mình bôi đen, tuyệt đối không được.

Tại đây sống chết trước mắt, Tô Phàm thân thể đang nhào tới trước thế nhưng mạnh mẽ uốn éo, giữa không trung thân thể chính là tới cái xoay người, không mượn dùng ngoại lực, như vậy hoàn thành cái xoay người, một màn như vậy nếu là bị những người khác nhìn đến, không biết sẽ xưng sấm thành bộ dáng gì.

Mà một phen đao nhọn kia, cũng là sát bộ ngực của hắn mà qua.

Thời điểm chủ nhân đao nhọn muốn thuận thế chém về phía ngực Tô Phàm, Tô Phàm đã rơi xuống đất, một tay khè chống, thân mình một cái quay cuồng, hoàn toàn tránh đi một đao kia, nhanh chóng một cái xoay người, đã ổn định thân hình.

Lúc này, một bóng người cũng từ dưới đất vụt ra, cùng tên sát thủ trước đó đánh lên sau lưng mình cùng nhau tiến tới, một trái một phải vây quanh chính mình.

Đây là hai tên nam tử lớn lên cơ hồ giống nhau như đúc, đều mặc lấy kính trang màu đen, nắm trong tay đồng dạng kiêu dáng đao Đông Dương, hai người trong mắt không có bất luận cái gì tình cảm lưu động, thậm chí liền nên có sát khí đều không có.

Đây là hai cái tuyệt đối đáng sợ đối thủ.

Đối mặt hai đại cao thủ như vậy, Tô Phàm mảy mảy chung một chỗ, nếu như là ở thời kỳ mạnh nhất, chẳng sợ đối đầu hai người, hắn cũng có phần thắng, ít nhất có thể chạy trốn, nhưng là vừa rồi kịch đấu đã xúc động vết thương cũ của hắn, ngực từng trận đau nhức, hơn nữa thể lực cũng là tiêu hao quá lớn, muốn đánh bại hai người này, gần như là người si nói mộng.

Hơn nữa Tô Phàm thực sự không biết chung quanh nơi này còn có người khác hay không.

Chẳng lẽ chính mình hôm nay thực sự phải chết ở chỗ này?

Liền ở ngay lúc này, hai tên sát thủ đồng thời hướng tới Tô Phàm vọt tới, đao Đông Dương trong tay càng là tổ hợp thành một đạo ánh đao, liền sắp đem Tô Phàm hoàn toàn bao phủ.

"Leng keng!" Một tiếng giòn vang, liền ở thời điểm Tô Phàm nghĩ đến nên như thế nào ngăn cản, một đạo kinh phong từ phía sau chính mình phóng tới, bắn vào trên hai thanh đao Đông Dương, đem đao Đông Dương kia trực tiếp đánh gãy, hai người thân thể cũng là chấn động.

Đồng thời liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn ra lẫn nhau trong mắt khiếp sợ, sau đó cũng không quay đầu lại xoay người rời đi, hơn nữa vẫn là hai phương hướng khác nhau.

Trong đó nam tử hướng tới phía nam chạy đi còn không quên kết thúc tính mạng của nam tử đầu trục.

Nhìn đến bọn sát thủ bỗng nhiên thối lui, Tô Phàm cả người đều là sững sờ, quay đầu nhìn lại, lại nhìn đến phía sau của mình rỗng tuếch, liền cái bóng người đều không có, nhưng hắn biết, vừa rồi tuyệt đối có người ra tay cứu chính mình.

Rốt cuộc là ai?

Rốt cuộc là ai ra tay cứu chính mình? Hơn nữa chỉ là một chiêu liên đánh lui hai tên siêu cấp sát thủ thực lực không ở dưới chính mình?

Thực lực như vậy, nếu là muốn giết chính mình, chính mình sợ là liên lực phản kháng đều không có? Chẳng lẽ còn có cao thủ như vậy tồn tại?

Liên ở thời điểm Tô Phàm nghi hoặc không hiểu, Bắc Minh Thương Phong đã nhanh chóng chạy ra vài trăm mét, nhưng là một đạo dáng người khô gầy lão giả lại là ngăn cản đường đi của hắn.

Nhìn đến trước mắt cái lão nhân sắp sửa nhập mộ này, Bắc Minh Thương Phong, cái này làm Bắc Minh gia tộc ít ỏi cao thủ lại cảm giác được xưa nay chưa từng có áp lực.

Hắn không biết đối phương là ai, nhưng người có thể bằng vào một hòn đá liên hóa giải Phong Vân Đảo Pháp của chính mình cùng đệ đệ Bắc Minh Thương Vân tuyệt đối không phải hắn một người có thể đối kháng.

Cho nên, Bắc Minh Thương Phong không chút do dự xoay người bỏ chạy, hắn không kỳ vọng có thể chạy ra lòng bàn tay của đối phương, chỉ cầu có thể cho huynh đệ của mình nhiều tranh thủ một chút thời gian, tốt nhất đem chuyện như vậy thông tri chủ nhân của mình.

Nhưng là thân thể mình vừa mới xoay người, thân thể lão nhân đã đi tới phía sau của hắn, tại đây thời khắc sống còn, Bắc Minh Thương Phong một cái xoay người, một thanh chủy thủ dài chừng một tấc liên như vậy đâm về phía ngực lão nhân.

Nhưng là chủy thủ đâm tới một nửa liên như vậy ngừng lại, đơn giản là lão giả đã vươn hai ngón tay, kẹp lấy thân đao chủy thủ...

//*hàn mạt: ánh đao rét lạnh

sắp sửa nhập mộ: ông lão đã già đến mức sắp bước vào quan tài chôn xuống mộ (sắp sửa nhập mộ (nhập quan))

**Edit cá nhân nên đôi lúc biên tập lại chưa kỹ, nhưng đa số những chỗ khó hiểu đã edit lại kỹ.

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Hết thầy đều kết thúc

"Bắc Minh đảo pháp, cũng chỉ như vậy!" Đây là một câu cuối cùng Bắc Minh Thương Phong nghe được, sau đó ngón tay khẽ động, thanh chủy thủ kia thế nhưng trực tiếp bị bẻ gãy, sau đó hai ngón tay kia liên như vậy điểm ở ngực Bắc Minh Thương Phong, Bắc Minh Thương Phong trái tim "Ba" một tiếng vỡ vụn ra...

Mấy phút sau, cấp tốc chạy như điên Bắc Minh Thương Vân bỗng nhiên phát hiện, một cái lão nhân dáng người khô gầy đang đứng tại phía trước trên một khối tảng đá.

Lúc này đây, lão nhân thậm chí không có cho hắn cơ hội xoay người, thân thể đột nhiên luồn lên, cả người liên tựa như một tòa núi lớn, từ trên xuống dưới hướng tới hắn đè xuống.

Đối mặt lão nhân từ trên xuống dưới đè xuống, Bắc Minh Thương Phong toàn lực rút ra lưỡi đao chuyên dùng để mổ bụng, hướng tới lão nhân đâm tới, hắn không cầu có thể thương đến cái lão nhân đáng sợ này, chỉ cầu có thể làm hắn né tránh đi, cho chính mình đối lấy một chút đảo tẩu sinh cơ, ít nhất cũng có thể cho đại ca của mình tranh thủ một chút thời gian, nhưng là lão nhân căn bản không có ý định né tránh, liên như vậy một chương vỡ ra.

Đập vào phía trên mũi đao, đao Đông Doanh bén nhọn kia không chỉ không đâm thủng bàn tay lão nhân, ngược lại bị một chương này chấn đến dập nát, sau đó lão nhân bàn tay tiếp tục vỡ xuống, một phen đập vào trên đầu Bắc Minh Thương Vân.

Chỉ nghe được "Ba" một tiếng, Bắc Minh Thương Vân nơi khoe mắt, thẩm thấu ra máu dịch.

Sau đó lão nhân cũng không thèm nhìn hắn một cái, lưu lại một câu: "Muốn cùng thiếu gia đối nghịch, không biết tự lượng sức mình!" Đây cũng là một câu cuối cùng Bắc Minh Thương Phong nghe được, mà đầu của hắn nhìn như không có chuyện gì, nhưng là, sau đó nghiệm thi báo cáo lại chỉ ra, toàn bộ xương sọ hoàn toàn dập nát, mà da đầu lại không có nửa điểm tổn thương.

Tô Phàm tự nhiên không biết hết thầy này, hắn ở xác định đầu trợ nam đích xác đã chết lúc sau, hắn chỉ có thể chạy về trại tạm giam, hiện giờ trại tạm

giảm bạo phát lớn như vậy bạo loạn, cũng không biết sẽ chết bao nhiêu người?

Khi hắn lại một lần nữa trở lại trại tạm giam, trại tạm giam đã bị quân đội vây quanh chặt chẽ, mà dẫn đội thế nhưng là một người tướng quân, vẫn là người Tô Phàm quen thuộc không thể lại quen thuộc hơn, Bạch Tử Hà...

"Sao người lại tới đây?" Tô Phàm rất là kinh ngạc, gia hỏa này không phải ở quần đảo Tây Sa sao?

"Người lần trước bị tập kích, nghe nói có quân nhân tham dự, ta liền điều động trở về đây, hôm nay vừa nhận được điện thoại của lão gia tử, lập tức chạy tới đây! Người thế nào? Có việc gì không?"

"Ta không có việc gì, bất quá huynh đệ ta có việc!"

"Huynh đệ người?" Bạch Tử Hà sững sốt, lấy thân phận thiếu gia Vân gia của hắn, ở chỗ này sẽ có cái gì huynh đệ?

"Nhanh, đi theo ta!" Tô Phàm cũng lười cùng Bạch Tử Hà làm nhiều giải thích, lôi kéo Bạch Tử Hà liền hướng bên trong chạy đi, nhìn đến tướng quân của mình bị Tô Phàm lôi kéo hướng bên trong chạy, cảnh vệ của hắn liền vội vàng đi theo, nếu là Bạch Tử Hà ra cái gì sai lầm, bọn họ liền chờ bị đưa lên toà án quân sự đi.

...

Có Bạch Tử Hà cái này người một nhà tọa trấn, ngục giam bạo động rất nhanh bị trấn áp xuống dưới.

Nhưng là kết quả cuối cùng lại làm cho Tô Phàm trợn mắt há hốc mồm.

Trận bạo động này tổng cộng tạo thành 137 người tử vong, trong đó tù phạm một trăm mười ba cái, giám ngục hơn hai mươi cái, sở trưởng trại tạm giam Tào Kiệt bị đâm chết tại chỗ.

Trên thực tế liên tính hắn không chết, xảy ra chuyện lớn như vậy, cũng tuyệt đối khó thoát khỏi cái chết.

Bất quá tương đối may mắn chính là, Hùng Đại, Hùng Nhị, cùng Vương Hồ đều bảo vệ được tính mạng, bị kịp thời đưa đi bệnh viện, mà sự kiện bạo lực xung đột này, cũng bị cao tầng tập thể trấn áp, không có bất luận cái tin tức gì truyền đi.

Trong lúc đó có người từng muốn đem bát nước bẩn hắt lên trên người Tô Phàm, nhưng là khi thế lực Vân gia lấy ra mười mấy bộ thi thể quân nhân xuất ngũ, thanh âm như vậy cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Cũng không biết tầng lớp trên rốt cuộc đã đạt thành như thế nào hiệp nghị, tóm lại Tô Phàm cuối cùng bị vô tội phóng thích, mà liên quan tới mười mấy bộ thi thể quân nhân xuất ngũ kia cũng bị coi như tù phạm bình thường xử lý.

Trận sự kiện ngục giam bạo động này đủ để khiến sợ toàn thế giới liên như vậy vô thanh vô tức bị xử trí, phạm là người nhà của người chết đi, mặc kệ là phạm nhân, vẫn là giám ngục, thậm chí liên người nhà của Tào Kiệt đều nhận được phong phú đền bù tổn thất.

Cả kiện sự tình phẳng phai liền như vậy qua đi, liên tựa như chưa từng phát sinh.

Nhưng là sở hữu người tầng lớp cao đều minh bạch, đây bất quá là khởi đầu của chân chính đấu tranh mà thôi.

Minh Châu thị giới quan trường cũng tại sự kiện này sau đó phát sinh cực lớn rung chuyển.

Phó thị trưởng Minh Châu thị, cục trưởng cục công an Triệu Thiên An bị điều tới tỉnh Tây Cương đảm nhiệm cục trưởng phòng công an, nhìn như thăng chức, nhưng là này cũng đồng nghĩa với một loại lưu đày.

Mà thị trưởng Minh Châu thị Lương Quốc Bình, còn lại là trực tiếp tiến vào chính quyền trung ương, đảm nhiệm bộ trưởng bộ trung ương, chân chính lên chức.

Vị trí của hắn từ nguyên phó tỉnh trưởng tỉnh Giang Nam - Tô Bá Dung đảm nhiệm, về phần cục trưởng cục công an, còn lại là từ trung ương trực tiếp phái xuống Lâm Hưng Thiên đảm nhiệm. (*chữ "nguyên" trước chức vụ ý là chức vụ ban đầu, chức vụ cũ của người đó)

Mà quân đội Minh Châu thị, cũng phát sinh bộ phận điều động, nguyên phó tư lệnh điều đi tỉnh Liêu Đông, mà vị trí của hắn còn lại là từ nguyên tham mưu quân khu Nam Hải - bộ phó tham mưu Bạch Tử Hà đảm nhiệm.

Người tầng lớp cao cấp đều biết, lúc này đây sự kiện bạo lực xung đột nhìn như đơn giản, đã chân chính chọc giận Kinh Thành vị lão nhân kia, tôn nhi của chính mình chuyển đến nơi khác, lại bị một lần lại một lần đánh giết, điều động như vậy, kỳ thực là đang bảo vệ tôn nhi an toàn.

Tô Bá Dung, này nhưng cùng Giang Nam Tô gia có thiên ti vạn lữ quan hệ.

Về phần Lâm Hưng Thiên, thì hoàn toàn là một loại trao đổi, bất quá nói tóm lại, chung quy là phe phái Vân gia chiếm cứ lấy tuyệt đối thượng phong.

Rốt cuộc, Lương Quốc Bình thăng cấp vào trung ương, để lại cho Tô Bá Dung chính là một cái ban ngành hoàn thiện, mà Triệu Thiên An cái gai duy nhất cũng bị điều tới rồi biên cương, nhìn nhìn lại Lâm Hưng Thiên, trừ bỏ một cái bí thư, những phe phái khác của Triệu Thiên An cơ hồ bị thanh tẩy một lần,

ngay cả phụ tá của hắn cũng từ thư ký Trương Diệu của Lương Quốc Bình đảm nhiệm.

Trên có Tô Bá Dung đè nặng, dưới có Trương Diệu ngáng chân, muốn lại làm ra cái gì, không thể nghĩ ngờ khó như lên trời.

Huống chi, theo Bạch Tử Hà tiến vào quân đội Minh Châu thị, Sở gia cục diện một nhà độc đại cũng bị áp chế.

Đây đều là tầng lớp trên đấu tranh, Tô Phàm không biết này đó, cũng không muốn biết này đó.

Cách này một trận bạo lực xung đột đã qua một tháng, lúc này hắn chính ở tại Minh Châu thị trong vườn nghĩa địa Bắc Sơn, ở phía sau hắn, Hùng Đại, Hùng Nhị, mấy cái huynh đệ 209 cùng Vương Hồ may mắn còn sống sót một đám cung kính đứng.

Mỗi người trên mặt đều tràn đầy trang nghiêm.

Nhìn trên bia mộ cái ảnh chụp khuôn mặt gầy gò kia, Tô Phàm nhẹ giọng thở dài một cái: "Trương Diệu, ngươi yên nghỉ đi!" Nói xong lúc sau, Tô Phàm hướng tới mộ bia thật sâu khom người cúi bái.

Còn ăn mặc tù phục đám người Hùng Đại Hùng Nhị cũng là theo chân cúi đầu, mỗi người trong mắt đều toát ra vẻ đau xót.

Chỉ có cùng nhau trải qua sinh tử, mới biết được hữu tình trân quý.

"Hùng Đại, Hùng Nhị, còn có mấy người các ngươi, sau ngày hôm nay, tiếp tục trở về phòng giam đi, mấy tháng thời gian mà thôi, chịu đựng chút liền trôi qua!" Tê bá Trương Diệu, Tô Phàm quay đầu hướng tới đám người Hùng Đại Hùng Nhị nói.

Lấy thể lực sau lưng hắn, muốn sớm phóng thích mấy người này, căn bản không phải vấn đề gì, nhưng là Văn gia có tổ huấn, tuyệt không làm việc thiên tư trái pháp luật, hắn cũng không muốn vận dụng thể lực sớm phóng thích đám người Hùng Đại, dù sao cũng liền mấy tháng, ở bên trong ăn một chút khổ cũng tốt.

"Phàm thiếu yên tâm, chúng ta tuyệt đối không làm Phàm thiếu mất mặt!" Hùng Đại Hùng Nhị đám người không có nửa điểm bất mãn, ngược lại vẻ mặt cảm kích nói.

Việc của bọn họ vốn cũng không phải cái đại sự gì, cũng không muốn Phàm thiếu vì bọn họ mà bị người nắm nhục điểm..

"Ân, đi về trước đi! Chờ thời điểm các ngươi ra tù, ta sẽ đích thân ở khách sạn tốt nhất Minh Châu vì các ngươi đón gió tẩy trần!" Tô Phàm nhẹ nhàng nói.

"Đa tạ Phàm thiếu!" Đám người Hùng Đại cúi đầu, sau đó ngẩng đầu ưỡn ngực đi hướng tới đám cảnh sát vẫn luôn đứng bên cạnh chờ đợi.

Bọn họ trong mắt không còn có ngày xưa ti tiện, có chỉ có xưa nay chưa từng có tự tin.

"Vương Hồ, ngươi oan tình đã được rửa sạch, ngươi bây giờ có tính toán gì không?" Chờ đến nhóm người này đi rồi, Tô Phàm hướng tới Vương Hồ nói, hắn đã điều tra án cũ của Vương Hồ, hoàn toàn là bị người oan uổng!

"Ta muốn về trước cô nhi viện nhìn xem, sau đó lại trở lại bên người Phàm thiếu, vì Phàm thiếu hiệu khuyến mã chi lao!" Vương Hồ trầm giọng nói.

"Kia đi thôi, ta trước cùng ngươi trở về nhìn xem đi!" Đã trải qua một trận sinh ly tử biệt, Tô Phàm tâm thái trầm ổn rất nhiều..

"Tạ Phàm thiếu..."

Liền ở thời điểm Tô Phàm bồi tiếp Vương Hồ tiến về cô nhi viện, Minh Châu thị mấy đại thế gia công tử ca lại một lần nữa tề tụ một đường..

//*hiệu khuyến mã chi lao: ra sức làm việc, làm trâu làm ngựa

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Kinh thiên bí văn

Quân Tử Đường, đây là đứng sừng sững ở Minh Châu thị trong chỗ sâu hoa viên Thiên Hình một cái cực kỳ ẩn nấp -hội sở tư nhân, cũng là toàn bộ Minh Châu thị một trong mấy cái hội sở tư nhân xa hoa nhất, lúc này, bên trong một cái bao phòng thuộc hội sở xa hoa nhất này, Sở Vân, Tà Quân Quân Mạc, Bắc Minh Tàng, Âu Dương Ngạo Tu tề tụ một đường.

Sở Vân ăn mặc một bộ quần áo thoải mái trắng đen xen kẽ, ngồi ở vị trí cạnh cửa sổ phía nam, Quân Mạc như cũ ăn mặc áo somi màu tím tơ lụa, rất là lười biếng nằm ở trên ghế sofa, Âu Dương Ngạo Tu còn lại là một bộ đặc thể âu phục, ngay ngắn ngồi ở đối diện Sở Vân, về phần Bắc Minh Tàng, còn lại là lẳng lặng đứng ở cửa sổ phía bắc, nhìn bên ngoài cửa sổ từng đóa hoa cúc xán lạn.

"Nam Cung Cảnh Nguyệt như thế nào còn chưa tới?" Bốn người tới nơi này đã mười mấy phút, nhưng là người khởi xướng lần tụ họp này Nam Cung Cảnh Nguyệt đến bây giờ đều không có tin tức.

"Thái Tử nói có cái nhân vật trọng yếu sắp tới, hẳn tự mình đi nghênh đón!" Sở Vân nhàn nhạt nói.

Nhân vật trọng yếu? Mọi người đều là sừng sốt, cái dạng gì nhân vật trọng yếu cần phải Thái Tử một người đi nghênh đón?

Liên ở ngay lúc này, bên ngoài vang lên rất nhỏ tiếng bước chân, sau đó liền nhìn đến cửa bao phòng bị người đẩy ra, ăn mặc sườn xám màu trắng bạc Mạc Lâm Tuyết tự mình đẩy ra cửa bao phòng, sau đó cung kính đứng qua một bên, Thái Tử Nam Cung Cảnh Nguyệt diện mạo cực kỳ xinh đẹp ở phía trước dẫn đường, làm ra một cái thủ thế xin mời.

Mọi người này cấp tốc nhúchặt lại, rốt cuộc là ai, có thể làm tâm cao khí ngạo như Thái Tử cũng như thế nghiêm túc?

Lúc này, một người nam tử diện mạo đồng dạng tuấn tú mỉm cười đi đến.

Hắn ăn mặc một bộ âu phục lưu nhàn màu trắng, từ đầu đến chân, đều là màu trắng, trừ bỏ một cái cà vạt màu đen bên ngoài, cả người tất cả đều là màu trắng, mà hắn để một đầu tóc rối, nhìn qua có một loại vẻ đẹp trung tính, đương nhiên, so với Nam Cung Cảnh Nguyệt mà nói, còn kém một chút, nhưng tuyệt đối là nam tử đẹp nhất ngoại trừ Nam Cung Cảnh Nguyệt ra.

Lại là một cái ẻo là? Đây là ý nghĩ đồng thời lóe lên trong lòng đám người Bắc Minh Tàng, bất quá tất cả mọi người vẫn là trước sau từ trên chỗ ngồi đứng lên.

"Lâm huynh, để ta giới thiệu một chút, vị này chính là Âu Dương gia tộc đại công tử Âu Dương Ngạo Tu, vị này chính là Bắc Minh đương đại gia chủ Bắc Minh Tàng, vị này chính là Sở gia Sở Vân, vị này chính là Quân gia Quân Mạc, các vị, vị này chính là khách quý hôm nay ta cố ý mời tới, đại công tử của Lâm cục trưởng -Lâm Diệu." Nam Cung Cảnh Nguyệt mỉm cười vì mọi người giới thiệu.

Lâm Diệu?

Mấy người đều là sừng sốt, một cái nhĩ tử của cục trưởng, nơi nào cần phải Nam Cung Cảnh Nguyệt tự mình đi nghênh đón? Chẳng lẽ hắn còn có mặt khác thân phận?

"Ha ha, các vị huynh đệ hảo!" Lâm Diệu cũng là khẽ mỉm cười, chủ động vươn ra tay phải cùng mọi người lẫn nhau nắm chặt lại.

Mấy người tuy rằng trong lòng nghi hoặc, nhưng trên mặt cũng treo chân thật nhất tươi cười, cùng Lâm Diệu sôi nổi nắm tay.

Chờ đến mọi người đều nhận thức lúc sau, mọi người sôi nổi ngồi xuống, Mạc Lâm Tuyết tự thân vì mọi người rót trà sau đó liền lui ra ngoài.

Sở Vân, Quân Mạc, bao gồm Bắc Minh Tàng cùng Âu Dương Ngạo Tu đồng thời đưa ánh mắt về phía Nam Cung Cảnh Nguyệt, bọn họ lúc này tới đây là thương thảo việc nhằm vào Tô Phàm, người mang một cái ngoại nhân tới làm cái gì?

Nếu mang đến, vậy người trước hết mở miệng nói chuyện a.

"Bắc Minh Tàng, nói một chút hôm nay người phái ra hai vị cao thủ như thế nào chết đi!" Nam Cung Cảnh Nguyệt đậm đậm cười, cũng không giải thích, ngược lại trực tiếp mở miệng hỏi.

Bắc Minh Tàng nhú nhú mày, bất quá biết Nam Cung Cảnh Nguyệt cũng không phải một cái người không biết nặng nhẹ, lập tức mở miệng nói: "Bắc Minh Thương Phong, Bắc Minh Thương Vân thực lực đã là cao thủ đứng đầu Bắc Minh gia bọn ta, nhưng là nguyên nhân cái chết của bọn họ đều là một kích mất mạng, Bắc Minh Thương Phong trái tim bị người một chỉ điểm nát, Bắc Minh Thương Vân càng là bị một chương vỡ nát xương sọ, dùng một chương vỡ nát xương sọ người khác, người có thể làm được như vậy có rất nhiều, nhưng là muốn đem xương sọ chấn vỡ, da đầu lại lông tóc không tổn hao gì, này liền yêu cầu đối với lực đạo nắm chắc đạt tới một cái cực hạn, hẳn làm như thế, hoàn toàn là vì lập uy, nói thật, cao thủ như vậy, trên toàn thế giới cũng tìm không thấy mấy cái!"

"Ta nghĩ mọi người trước đó cũng hẳn là biết chuyện như vậy, nhất định rất tò mò sau lưng Tô Phàm vì cái gì sẽ có cao thủ như vậy tương trợ, vấn đề này, ta nghĩ Lâm huynh có thể vì chúng ta giải đáp!" Nam Cung Cảnh Nguyệt nhìn về phía Lâm Diệu.

"Lần trước việc các người đối phó Tô Phàm, ta đều đã biết, nói thật, Nam Cung huynh có thể thiết kế ra liên hoàn cục tình vi như vậy, thật sự làm người khâm phục, nếu là đối thành những người khác, cho dù có mười cái mạng đều đã chết, nhưng đối tượng lại là Tô Phàm, cho nên các người thất bại!" Lâm Diệu nhàn nhạt nói.

Mọi người lòng mày đồng thời nhúchặt lại, người đây là cái ý gì? Vì cái gì là Tô Phàm bọn họ liền thất bại?

"Các người thất bại ở chỗ các người xem nhẹ thực lực của Tô Phàm. Thực lực, bao gồm tự thân thực lực cùng thế lực phía sau, Tô Phàm bản thân chính là một cao thủ, ở bên trong thế hệ tuổi trẻ, tuyệt đối là đứng đầu tồn tại, các người phải ra những cái quân nhân xuất ngũ đó tuy rằng thực lực không tồi, nhưng cùng hắn so ra còn có tương đương chênh lệch, về phần hai vị cao thủ của Bắc Minh gia, nhưng thật ra có năng lực tại dưới tình huống như vậy giết chết hắn, nhưng các người lại xem nhẹ thế lực sau lưng hắn..." Thời điểm nói đến đây, Lâm Diệu dừng một chút, những người khác cũng là dựng lên lỗ tai, sau lưng Tô Phàm, rốt cuộc còn có thế lực như thế nào? Vì cái gì liên bọn họ đều tra không được?

"Tô Phàm cũng không phải là tên thật của hắn, hắn tên thật họ Vân, tên Bắc Phàm! Chính là Kinh Thành Vân gia dòng chính!" Nhìn ánh mắt mọi người, Lâm Diệu nhàn nhạt nói.

Mọi người đều là cả kinh, bao gồm Nam Cung Cảnh Nguyệt, trước đó hắn cũng không có từ trong miệng Lâm Diệu biết được thân phận chân chính của Tô Phàm, thời điểm nghe tới Kinh Thành Vân gia, hắn trên mặt đã toàn bộ bị khiếp sợ thay thế.

Vân gia, nước Cộng Hoà đệ nhất gia tộc, danh xưng với thực "đệ nhất gia tộc" a!

Chiến tranh niên đại, toàn gia liền xuất hiện ra bảy vị tướng quân đáng sợ gia tộc.

Tô Phàm, hắn thế nhưng là con cháu Vân gia? Vẫn là Vân gia dòng chính?

Trách không được Lạc Vân Tu dám ở thời điểm cuối cùng đứng về phía bên hắn, trách không được siêu cấp phú hào như Vương Đại Lực cũng cam tâm vì hắn bán mạng, trách không được liên người của chính mình cũng tra không được thân phận chân chính của hắn.

Trong lúc nhất thời, nguyên bản rất nhiều nghi hoặc hết thảy tiêu trừ.

"Người là nói, người ra tay đánh chết hai đại cao thủ của Bắc Minh gia là cao thủ do Vân gia phái ra?" Nếu là Vân gia, như vậy phái ra siêu cấp cao thủ âm thầm bảo hộ Tô Phàm, cũng là chuyện thuận lý thành chương.

"Không sai, Vân gia thực lực ta liền không cần làm giới thiệu, Vân gia lão gia tử đối với Tô Phàm trên thực tế cực kỳ yêu thích, nếu không phải sự kiện kia, hắn cũng sẽ không bị đẩy đi đến Minh Châu thị, các vị, nói như vậy hắn là biết Kinh Thành từng phát sinh sự kiện kia đi?" Lâm Diệu tiếp tục nói.

Mọi người đều là gật gù đầu, sự kiện kia tuy rằng bị cao tầng trấn áp xuống, nhưng với thân phận của bọn họ, tự nhiên cũng là biết đến, chỉ là không biết tình huống chi tiết.

"Trên thực tế, sự kiện kia chính là đường ca của ta Lâm Mộ Thu một tay kế hoạch, hôm nay ta tới nơi này, cũng là vì cùng các vị cùng nhau, đối phó Tô Phàm!" Lâm Diệu mỉm cười mở miệng nói...

//*danh phó kỳ thực(danh xưng với thực): Danh tiếng và sự thật đúng như nhau

Editor: xuanny0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Phía sau màn tuyệt sát

Lâm Mộ Thu? Thời điểm đang nghe đến cái tên này, đám người Sở Vân rốt cuộc hiểu rõ vì cái gì Nam Cung Cảnh Nguyệt muốn như thế khách khí đối đãi Lâm Diệu, một cái nhi tử của cục trưởng, tự nhiên không đáng Nam Cung Cảnh Nguyệt như vậy dùng lễ đối đãi, nhưng nếu là đứng sau lưng của hắn là Kinh Thành Lâm gia đệ nhất công tử, như vậy này hết thảy cũng liền bình thường.

Lâm gia, này nhưng đồng dạng là Kinh Thành một trong tứ đại thế gia, cho dù là so với Vân gia cũng không kém bao nhiêu, cùng bọn họ những thế gia này khác biệt, Kinh Thành tứ đại thế gia tuy rằng lịch sử không lâu năm bằng các gia tộc của bọn họ, nhưng là bọn họ đều là có công lao kiến quốc, các tiền bối đời trước của bọn họ đầu rơi máu chảy, cộng đồng thành lập quốc gia không lỗ hiện giờ, mà bọn họ, hiện giờ cũng cơ hồ nắm giữ lấy nước Cộng Hoà cường đại nhất quyền thế.

Ở nước Cộng Hoà, thế lực của bọn hắn tuyệt đối không phải mấy cái gia tộc của bọn họ có thể so sánh.

Nếu sự kiện kia là Lâm Mộ Thu một tay kế hoạch, như vậy Lâm Mộ Thu cùng Tô Phàm tự nhiên cũng là kẻ thù không đội trời chung, hắn tìm tới bọn họ cùng nhau đối phó Tô Phàm, tự nhiên cũng là sự tình bình thường nhất.

Từ giờ khác này trở đi, mọi người đều đem Lâm Diệu trở thành người một nhà, rớt cuộc, bọn họ cùng Tô Phàm trong đó cừu oán đã kết xuống, muốn hoà giải, cơ hồ không có khả năng, hiện tại cần thiết mượn dùng lực lượng của Lâm gia, nhất cử diệt trừ Tô Phàm, nếu không một khi chờ sự kiện kia bị Vân gia hoàn toàn bãi bình, lúc sau Tô Phàm trở lại Kinh Thành, bọn họ liền không còn có cơ hội.

Hơn nữa một khi Tô Phàm ngày sau chấp chương quyền to, như vậy chờ đợi bọn hắn sẽ là diệt vong.

Mấy người này đều là thành viên trung tâm của gia tộc, cũng đều là gia tộc bồi dưỡng ra được tuyệt đối tinh anh, tâm chí kiên định, sát phạt quyết đoán, tuyệt đối sẽ không bởi vì thân phận chân chính của Tô Phàm mà chân tay run sợ.

"Lâm huynh, nói đi, người bên này có cái biện pháp gì tốt, chỉ cần chúng ta có thể làm được, nhất định toàn lực đi làm!" Nếu nhận định mục tiêu, như vậy cũng không cần thiết lại lẫn nhau thăm dò, Âu Dương Ngạo Tu trực tiếp mở miệng nói. ()

"Về mặt mưu trí, nói thật, Lâm mỗ cùng Cảnh Nguyệt huynh so ra kém khá xa, chuyện bày mưu tính kế, vẫn là từ Cảnh Nguyệt huynh tới làm đi, ta chỉ là cung cấp một tin tức, vị cao thủ sau lưng Tô Phàm kia, đã đặt đến cấp độ có thể coi nhẹ số lượng, nói cách khác, chỉ cần thực lực không có đạt tới cái cấp độ kia của hắn, xuất động nhiều người hơn nữa cũng vô dụng, trên thực tế nếu không phải hắn ở, lần trước đường ca phải ra sát thủ đã kết thúc tính mạng của Tô Phàm!" Lâm Diệu nhân nhậm nói.

Mọi người lúc này mới minh bạch, lần trước sự kiện xảy ra kế tiếp trên quốc lộ chặn giết, là Lâm Mộ Thu an bài.

"Nói như vậy nếu không trừ bỏ vị cao thủ kia, chúng ta căn bản không làm gì được Tô Phàm?" Âu Dương Ngạo Tu cau mày nói.

"Tự nhiên không phải, chúng ta chỉ cần giữ chân vị cao thủ kia, liền có cơ hội giết chết Tô Phàm!" Lâm Diệu nhân nhậm nói.

"Có thể một kích giết chết Bắc Minh Thương Phong cùng Bắc Minh Thương Vân, cao thủ như vậy muốn giữ chân hắn, nói dễ hơn làm?" Bắc Minh Tăng khề hừ một tiếng.

Chỉ cần vị cao thủ kia ở, muốn giết chết Tô Phàm căn bản rất không có khả năng.

Nghĩ tới cách Bắc Minh Thương Vân chết đi, đến bây giờ hắn đều lòng còn sợ hãi.

"Ha ha, Bắc Minh huynh thực sự quá tự coi nhẹ mình, Bắc Minh gia của người dùng võ đặt chân, ta cũng không tin Bắc Minh gia không có cao thủ cấp độ bậc này!" Lâm Diệu cười nhạo một tiếng.

Bắc Minh Tăng lập tức chính là một trận cười khổ: "Nói thật, cao thủ cấp độ như vậy, Bắc Minh gia của ta đích xác có như vậy một hai cái, nhưng vấn đề là, Lâm huynh cho rằng ta có tư cách ra lệnh cho bọn họ? Bởi vì chuyện Bắc Minh Thương Phong cùng Bắc Minh Thương Vân chết thảm, ta thậm chí thiếu chút nữa bị mấy lão già kia cắt bỏ vị trí gia chủ!"

Mọi người đều là gật đầu, chứng minh Bắc Minh Tăng lời nói không phải giả, đoạn thời gian trước, thân là gia chủ hắn đều bị trực tiếp nhốt lại, có thể ngăn lại chuyện như vậy với hắn mà nói là một cái cớ nào đại đã kích.

"Ha ha, nếu như vậy, việc giữ chân vị cao thủ kia, liền giao cho ta đi, bất quá Tô Phàm sinh tử, liền phải phiên toái các vị!" Lâm Diệu cũng không thêm đề ý, mỉm cười nói.

Mọi người đều là hướng tới Lâm Diệu ném một cái ánh mắt khác thường.

Gia hỏa này, thật đúng là gian trá.

Tuy nói muốn giết chết Tô Phàm cửa ải nhìn như khó khăn nhất là ở vị cao thủ kia, nhưng chuyện này nguy hiểm lớn nhất lại là giết chết Tô Phàm về sau, Vân gia khả năng trả thù.

Hắn hiện tại ngược lại tốt, mặt ngoài cửa ải khó khăn lớn nhất từ bọn họ đi giải quyết, muốn làm chính là giữ chân vị cao thủ kia, không để cho hắn cứu viện Tô Phàm, nhưng giết chết Tô Phàm việc nguy hiểm như vậy lại hoàn toàn do đám người chính mình gánh vác.

Một khi sự tình bại lộ lúc sau, lấy địa vị Lâm gia căn bản không cần gánh vác cái gì.

Một không giết chết Tô Phàm, mà cũng không giết chết vị cao thủ kia!

Nhiều nhất chính là trả giá một chút đồ vật.

Này tính việc gì?

Nhưng là sự tình tới rồi loại tình trạng này, đã không phải do mọi người không đáp ứng.

"Hảo, mệnh của Tô Phàm, liền giao cho chúng ta!" Nam Cung Cảnh Nguyệt một ngụm đáp ứng xuống.

Bọn họ thực sự đã không có lựa chọn, liên tính Vân gia cuối cùng thực sự muốn trả thù, bọn họ hoàn toàn đã bện thành một sợi dây thừng, lại thêm Lâm gia, chỉ cần ở dưới tình huống không có chứng cứ lại có thể đem đám người chính mình như thế nào?

"Đều nói Minh Châu Thái Tử sát phạt quyết đoán, hôm nay Lâm mỗ xem như kiến thức, vậy chuyện này quyết định như vậy đi?" Lâm Diệu vươn ra tay phải.

"Hào!" Mọi người liếc mắt nhìn nhau một chút, đồng thời gật gù đầu, sau đó đồng thời vươn ra tay phải, đặt lên cùng một chỗ.

...

Bên kia, Tô Phàm cùng Vương Hồ rời đi nghỉ trang lúc sau, liền cùng nhau lái xe hướng về phía tây Minh Châu thị vùng tân khu mới giải phóng, từ sau khi thực hiện cải cách mở cửa, Minh Châu thị biến hóa càng lúc càng lớn, thành thị cũng là càng xây càng lớn, không chỉ có ở nguyên lai bên trong khu vực Đông thành mà còn tăng thêm Nam khu, Bắc khu, Tây khu, còn ở phía tây Tây khu chế tạo một cái tân khu toàn sinh thái.

Hiện giờ, toàn bộ vùng tân khu mới giải phóng đã bắt đầu gia tăng xây dựng, từng tòa nhà cao tầng đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Thời điểm nhìn đến này hết thảy, Vương Hồ cả người đều tròn tròn mắt, mấy năm không thấy, nơi này thế nhưng phát sinh biến hóa lớn như vậy?

Dựa vào con đường trong trí nhớ, hai người đi tới địa phương hắc tử nhỏ sinh hoạt, cô nhi viện Hạnh Phúc!

Xung quanh phòng ốc thấp bé đã không thấy, thay vào đó là từng tòa nhà cao tầng đang xây dựng, mà nguyên bản một mảnh đồng cỏ phía trước cô nhi viện, cũng bị đào ra một cái hồ sâu thật lớn, về phần cô nhi viện, thì như cũ đứng sừng sững ở nơi đó, bất quá phía ngoài trên tường đã viết mấy cái chữ đỏ thẫm "Hủy đi".

Ô tô đã không có biện pháp chạy qua, hai người xuống xe, một đường đi bộ tới cô nhi viện, thời điểm đi đến cổng lớn, liền nhìn đến một đám hải tử đang vây quanh một người nữ tử hơn hai mươi tuổi chạy nhảy vui đùa.

Nữ tử lớn lên rất là xinh đẹp, ăn mặc một bộ xiêm y mộc mạc, một đầu tóc dài đen nhánh trát thành đuôi ngựa, buộc ở sau đầu, liền như vậy ngồi ở bên trên một khối gốc cây, nhẹ nhàng đàn tấu đàn tranh, một khúc du dương cổ khúc chậm rãi truyền đến, làm Tô Phàm viên tâm có chút nóng nảy sôi trào kia chậm rãi yên tĩnh xuống dưới.

Mà Vương Hồ, cái này nam tử ở thời điểm chiến đấu dữ tợn hung hãn giờ khắc này trên mặt cũng lộ ra mỹ mỹ tươi cười, chỉ là cười cười, khoe mắt của hắc tử, thế nhưng tràn ra nước mắt trong suốt sáng long lanh, một giọt một giọt, theo gương mặt chậm rãi chảy xuống...

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Cô nhi viện chuyện xưa

"Lệ Lệ..." Tô Phàm cũng không nghĩ tới, kiên cường như Vương Hồ, cho dù tại thời điểm đối mặt tử vong cũng không lộ ra nửa điểm sợ hãi hắc tử vậy mà khi đang nhìn đến nữ tử này lặng yên rơi lệ, một tiếng trầm thấp khàn khàn kêu gào từ trong miệng hắc tử vang lên.

Tiếng đàn tại đây một khắc chợt đình chỉ, sau đó nữ tử kia đang ở đàn tấu đàn tranh đã ngừng đầu lên, Tô Phàm lúc này mới phát hiện, nàng thế nhưng là một người mù.

Đang vây quanh nàng chạy bọn nhỏ cũng ở ngay lúc này ngừng lại, theo ánh mắt của nàng nhìn về phía cổng cô nhi viện, liền nhìn đến hai tên nam tử đứng sừng sững ở cửa ra vào.

Một đám lộ ra vẻ tò mò.

"Hồ ca? Là người sao?" Lệ Lệ nhìn qua phương hướng cửa ra vào, có chút không dám khẳng định hỏi.

"Là ta, Lệ Lệ, là ta..." Vương Hồ đã không nhận được, chín thước đại hán lại là như vậy dường như tiểu hài khóc lớn đi ra, trực tiếp vọt đi lên.

Lại lần nữa nghe được thanh âm của Vương Hồ, Lệ Lệ cũng là từ trên gốc cây đứng lên, một đôi con ngươi trong veo vô thần thế nhưng cũng nổi lên trong suốt nước mắt.

"Hồ ca..."

"Lệ Lệ!" Vương Hồ một phen đem Lệ Lệ ôm vào trong lòng ngực, nước mắt không ngừng chảy xuôi xuống dưới.

"Hỗ ca..." Lệ Lệ cũng không biết nói cái gì, chỉ là không ngừng kêu tên Vương Hỗ, đem đầu chôn ở trong lòng ngực rộng lớn của hắn, nước mắt không ngừng từ khóe mắt chảy xuống, rất nhanh thấm ướt xiêm y trước ngực Vương Hỗ.

Vương Hỗ thân cao ước chừng một mét chín, Lệ Lệ cũng chỉ cỡ một mét sáu, nhìn qua cực kỳ nhỏ xinh, chính là một màn như vậy lại làm cho Tô Phàm trong nội tâm cảm giác ê ẩm.

Hắn đã từ trong miệng Vương Hỗ biết được, Vương Hỗ lớn hơn nàng sáu tuổi, hai người cùng nhau ở cô nhi viện lớn lên, sau lại Vương Hỗ bị oan bỏ tù, như vậy chia lìa, từ biệt chính là mười năm.

Mà đoạn thời gian ở bên trong ngực, Vương Hỗ tưởng niệm nhất chính là cái nữ tử hai mắt mù lòa này.

Việc hắn tiếp nhận ám sát Tô Phàm, cũng là vì có thể trị liệu tốt đôi mắt của Lệ Lệ, thêm đó làm bọn nhỏ ở cô nhi viện có thể càng hạnh phúc một chút.

Nghĩ tới Vương Hỗ liệu chết chính là vì cái nữ hài này cùng với cái cô nhi viện này, Tô Phàm tâm bị hung hăng xúc động.

Khi chính mình ở Kinh Thành hưởng lạc nhưng có từng nghĩ tới những cô nhi không cha không mẹ này, khi chính mình oán giận phụ thân làm bạn chính mình quá ít, có bao giờ nghĩ tới này đó cô nhi từ nhỏ đã mất đi song thân?

Khi chính mình cùng đám công tử ca kia lái xe thể thao mấy trăm vạn ở trên đường điên cuồng đua xe, có bao giờ nghĩ tới này đó hài tử liên vấn đề no ấm đều khó mà giải quyết?

Tám mươi vạn, đối với chính mình mà nói bất quá là chín trâu mất sợi lông, chính mình một câu, liền có thể tiêu tốn mấy ngàn vạn mua một đồng biệt thự, thậm chí liền giá cả đều không cần nhìn, nhưng là đối với Vương Hỗ mà nói đâu? Lại yêu cầu sinh mệnh của bản thân đi đổi.

Không biết vì cái gì, từ nhỏ đến lớn rất ít khóc thút thít, Tô Phàm trong mắt thế nhưng cũng nổi lên đóa đóa nước mắt.

"Vương Hỗ? Tiểu tử ngươi đã trở lại?" Lúc này, trong cô nhi viện lại truyền tới một trận thanh âm già nua, Tô Phàm ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn đến một người lão nhân tóc trắng xoá từ trong buồng đi ra.

"Viện trưởng?" Vương Hỗ cũng là nhanh chóng buông ra Lệ Lệ, về mặt kinh hi hướng tới lão nhân hô.

"Ha ha ha, ngươi còn nhận thức ta bộ xương già này liền hảo!" Nhìn đến Vương Hỗ, cái hài tử chính mình một tay nuôi lớn này, viện trưởng hiển nhiên rất là vui vẻ, khắp khênh liền hướng bên này đi tới.

"Viện trưởng, ngươi làm sao vậy?" Vương Hỗ kinh hãi, chạy nhanh tiến lên nâng lên lão viện trưởng.

"Không có việc gì không có việc gì, người đã già, chân chẳng linh hoạt, không cẩn thận té ngã một cái..." Viện trưởng liên tục xua tay, ý bảo không quan trọng, mà hắn ánh mắt trốn tránh, hiển nhiên không có nói ra lời nói thật.

"Không đúng không đúng, chân viện trưởng già già là bị người xấu đánh gãy!" Viện trưởng vốn định che giấu Vương Hỗ, nhưng là thiên chân vô tà hài đồng lại là giòn tan giòn khí mở miệng nói.

"Ngươi này nhãi ranh, cần ngươi lắm miệng?" Viện trưởng giận, nắm lên quả trứng liền hướng tên nam hài nói ra chân tướng kia đánh tới, lại bị nam hài xảo diệu tránh khỏi.

"Viện trưởng, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Vương Hỗ lông mày dựng lên.

"Không có việc gì, thật không có việc gì, Tiểu Hỗ Tử, ngươi có thể trở về, viện trưởng liền rất cao hứng, mặt khác quản hắn làm cái gì! Đúng rồi, đây là bằng hữu của ngươi đi?" Viện trưởng một bộ dáng chẳng hề để ý, hiển nhiên không muốn để cho Vương Hỗ đi vì chính mình xuất đầu.

Hắn là thật sâu hiểu rõ tính tình của Vương Hỗ, hắn thật vất vả mới từ chỗ kia đi ra, cũng không muốn hắn lại một lần nữa bị đưa vào.

"Vị này chính là Phàm..."

"Ha ha, viện trưởng, ta gọi Tô Phàm, ngươi gọi ta Tiểu Phàm liền hảo!" Vương Hỗ đang muốn vì viện trưởng giới thiệu, Tô Phàm đã chủ động đi tới, mỉm cười nói.

"Ha ha, người trẻ tuổi khí vũ bất phàm, Tiểu Hỗ tử có thể nhận thức người dạng này quý nhân là phúc khí của hắn a!" Viện trưởng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, liền ha ha cười nói.

Lão nhân già ánh mắt chính là sắc bén, chẳng sợ Tô Phàm ăn mặc rất là đơn giản, vẫn như cũ nhìn ra Tô Phàm bất phàm.

"Lão nhân gia nói như vậy ta sẽ kiêu ngạo, đúng rồi, vừa rồi hài tử nói chân ngài là bị người xấu đánh gãy, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Tô Phàm mỉm cười nói.

"Ài, đều trôi qua, không có việc gì..." Viện trưởng lắc đầu liên tục.

"Lão nhân gia ngài không cần lo lắng, ta sẽ không để cho Hồ Tử làm ra chuyện gì xúc động!" Tô Phàm tự nhiên nhìn ra viện trưởng lo ngại, lập tức bảo đảm nói.

"Để cho ta tới nói đi!" Lúc này, vẫn đứng ở bên cạnh Lệ Lệ mở miệng, nàng tuy rằng không nhìn thấy Tô Phàm, nhưng là từ trong giọng nói cũng nghe ra Tô Phàm không phải cái nhân vật đơn giản, nghĩ tới trước đó viện trưởng bị khi nhục, lập tức đem sự tình trải qua nói ra.

Thế hệ này đang muốn xây dựng vùng tân khu mới giải phóng, một mảnh khu vực này đều cần phá bỏ và di dời, cô nhi viện tự nhiên cũng ở trong vùng liệt kê phá bỏ và di dời, bất quá đối phương đền bù tổn thất cho việc giải tỏa cũng bất quá mười vạn đồng tiền, hơn nữa còn không cho một lần nữa kiến tạo cô nhi viện, lão viện trưởng tự nhiên không đồng ý, mười vạn đồng tiền, có thể làm cái gì? Liên địa điểm đặt chân của bọn nhỏ đều không có biện pháp bảo đảm, càng đừng nói chi phí sinh hoạt, cho nên hần chết sống không chịu ký tên trên giấy đồng ý phá bỏ và di dời, kết quả bọn người xử lý việc phá bỏ và di dời tìm tới một đám du côn lưu manh, tuyên bố lão viện trưởng nếu là không ký tên, liền đánh gãy chân hắn, lão viện trưởng chết sống không chịu, những cái gia hỏa đó liền đối với lão viện trưởng động thủ, nếu không phải hàng xóm gần đó tới kịp thời, lão viện trưởng khả năng đều bị tại chỗ đánh chết.

Vừa nghe đến chuyện như vậy, Vương Hồ mắt hồ sắp nứt, ngọn lửa phẫn nộ từ lồng ngực thiêu đốt, hận không thể lập tức tìm được đám lưu manh hỗn đản kia đem chúng đánh một trận.

Tô Phàm mày lại nhủ lại, này cô nhi viện là công trình phúc lợi, dựa theo đạo lý, liền tính phá bỏ và di dời, cũng nên chuyển đến cái địa chỉ mới, lại cho đền bù tổn thất, đối với cô nhi viện quy mô bực này, phí bồi thường tuyệt đối không có khả năng chỉ mười vạn? Này trong đó mờ ám không cần nghĩ cũng biết.

"Trong lão đầu, ta nói người rút cuộc có ký hay không? Người nếu là lại không ký, hôm nay cũng đừng trách mấy ca không khách khí..." Liền ở ngay lúc này, cửa ra vào vang lên một trận thanh âm ngang ngược can rở...

//*Truyện nhận DONATE<3. Tốc độ đăng chương tùy thuộc lượng DONATE<3 Do ta cũng phải bận đi làm thêm>.<

Editor: xuanmy0562

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Ai càng kiêu ngạo

Quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một người nam tử hơn hai mươi tuổi đầu tóc nhuộm thành màu vàng kim mang theo bảy tám tên lưu manh ăn mặc quái dị nghênh ngang đi đến, mỗi người trong tay còn cầm lấy một cây ống thép, dường như nếu không như vậy, không đủ để chứng minh bọn hắn kiêu ngạo cuồng vọng.

"Tiểu Hồ Tử ca ca, chính là bọn họ đánh gãy chân viện trưởng gia gia!" Tiểu nam hài nói ra sự thật lúc này lập tức chỉ vào những người này hướng tới Vương Hồ nói.

Những cô nhi này đều là Vương Hồ sau khi rời đi mới được đưa vào, trước đây chưa thấy qua Vương Hồ, cũng không biết hắn là ai, chỉ là nghe viện trưởng gia gia gọi hắn Tiểu Hồ Tử, liền gọi hắn Tiểu Hồ từ ca ca.

"Tiểu quý, người nhiều chuyện!" Viện trưởng sắc mặt khê biến, hắn cũng không phải lo lắng Vương Hồ đánh không lại nhóm người này, từ nhỏ nhìn đến Vương Hồ lớn lên hắn tự nhiên biết thực lực của Vương Hồ, nhưng chính là bởi vì như thế, hắn mới lo lắng Vương Hồ nếu là lại đem người đã thương lại bị nhốt vào làm sao bây giờ?

"Ha ha, lão nhân gia, hắn không phải nhiều chuyện, mà là thành thật!" Tô Phàm lại là hơi hơi mỉm cười, một phen kéo lại Vương Hồ đang muốn tiến lên giáo huấn bọn người kia.

"Vừa rồi ta đáp ứng viện trưởng, sẽ không để cho người làm ra chuyện gì xúc động, cho nên an an tĩnh tĩnh đứng đó!"

Vương Hồ lúc này mới bình tĩnh lại, mà một bên viện trưởng cũng là thở phào nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần Tiểu Hồ Tử không xúc động, kia hắn liền yên tâm rồi.

Chỉ thấy Tô Phàm trực tiếp đi tới, ngăn ở trước người nhóm người này, nhàn nhạt nói: "Nghe nói các người đánh gãy chân viện trưởng?"

"Là ta đánh gãy lại như thế nào, ai làm hắn không biết sống chết, không chịu ký tên đâu?" Tên nam tử cầm đầu kia cười lạnh một tiếng, nếu đứng ra chính là Vương Hồ, hắn có lẽ còn sẽ kiêng kỵ một chút, nhưng Tô Phàm, cái thiếu niên này lớn lên trắng nõn sạch sẽ, hắn nơi nào để ở trong mắt.

"Hiểu rõ!"

"Hiểu rõ cái gì?" Tên nam tử kia sùng sốt.

"Hiểu rõ các người ý đồ đến, như vậy đi, các người cùng ta lại đây, ta có cái biện pháp làm viện trưởng ký tên!"

"Úc?" Người nọ sùng sốt, gia hỏa này có biện pháp?

Còn không có hội kỹ, Tô Phàm đã xoay người hướng một bên đi đến.

Nam tử nghĩ nghĩ, một thiếu niên mà thôi, còn có thể chơi ra cái gì đa dạng, lập tức kêu hai người ở chỗ này canh giữ, lúc sau, liền mang theo những người khác đi theo phương hướng của Tô Phàm.

"Tiểu Hồ Tử, vị tiểu huynh đệ này, muốn cùng bọn họ nói chuyện gì?" Viện trưởng có chút nghi hoặc, còn có chút lo lắng? Tô Phàm thân thể như vậy nhọc, nếu là trong chốn lạt ngôn ngữ lỗ mạo phạm bọn người kia, ăn thiệt thòi làm sao bây giờ?

"Nói chuyện nhân sinh lý tưởng!" Vương Hồ nhàn nhạt nói, đối với thực lực của Tô Phàm, hắn chính là tràn ngập tin tưởng, mấy cái tôm tép nhai nhép này, muốn thương tổn Tô Phàm, kia là chuyện không thể nào.

"Nhân sinh lý tưởng?" Viện trưởng sùng sốt.

"Viện trưởng, ngài không cần lo lắng, Phàm thiếu hấn sẽ không xằng bậy!" Đối với Tô Phàm, Vương Hồ là mù quáng sùng bái!

"Úc, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi..." Viện trưởng lúc này mới hơi hơi thở phào nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần không xằng bậy liền hảo!

Bất quá rất nhanh, hắn liền biết chính mình sai đến là cỡ nào thái quá!

"Uy, tiểu tử, người rốt cuộc có biện pháp nào?" Đi vòng qua phía sau một bức tường, tên nam tử cầm đầu kia hừ lạnh nói.

"Rất đơn giản, một lần nữa ở chỗ này xây một tòa cô nhi viện, lại bồi thường cái ngàn vạn khối, ta nghĩ viện trưởng hẳn nhất định sẽ đáp ứng ký tên!" Tô Phàm nhếch miệng cười, lộ ra hai hàm răng trắng tinh!

"Tiểu tử, người đùa bọn ta..." Nam tử cầm đầu sắc mặt chính là biến đổi.

Nhưng như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm đã trao một cái đã bắt được đầu hấn, xách theo tóc của hắn liền hướng vách tường bên cạnh đánh tới.

"Phanh!" một tiếng, nam tử cầm đầu kia đầu lập tức nở hoa, máu tươi trực tiếp phun tới, tiện tay đem nam tử ném xuống đất, Tô Phàm ánh mắt băng lãnh nhìn về phía mấy người còn lại.

Vài tên lưu manh còn lại hai mặt nhìn nhau, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới cái này thiếu niên nhìn như văn tĩnh cũng dám chủ động ra tay với bọn họ, thẳng đến Tô Phàm ném xuống lão đại của mình lúc sau, bọn họ mới hồi phục tinh thần lại.

"Mẹ nó, tiểu tử thú, tìm chết!" Mọi người giận dữ, giơ lên ống thép trong tay liền hướng Tô Phàm nhào tới.

Nhưng là Tô Phàm nơi nào sẽ đem này đó lưu manh phổ thông để ở trong mắt, thân ảnh lóe lên, nắm đấm đánh ra, bất quá thời gian mấy hơi thở, vài người này đã toàn bộ ngã xuống trên mặt đất, bọn họ không có một cái nào thân thể hoàn hảo, không phải gãy chân thì là gãy tay, một đám nằm trên mặt đất không ngừng kêu thảm.

Thanh âm kêu rên chấn động người trong sân, đặc biệt là hai tên lưu manh còn lại, ần ần cảm thấy không thích hợp, xoay người liền hướng tới vị trí Tô Phàm phóng đi, vừa mới xông qua đầu tường, liền nhìn đến Tô Phàm vừa lúc đi tới, còn không có phục hồi tinh thần lại, Tô Phàm đã trao một cái đã bắt được đầu hai người, liền như vậy xách đầu hai người hướng tới lẫn nhau đánh tới.

"Phanh" lại là một tiếng, hai người trợn trắng mắt, trực tiếp hôn mê bất tỉnh!

Sau đó Tô Phàm tựa như ném chó chết một dạng đem bọn hắn ném xuống đất, từ đằng sau vách tường vòng đi ra.

Nhìn đến Tô Phàm bình yên vô sự đi ra, ần ần cảm thấy không thích hợp viện trưởng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, nhưng là lại nghĩ tới tiếng kêu rên, sắc mặt đã trở nên có chút kinh ngạc: "Phàm thiếu, người... người đem bọn họ ra sao?"

Hắn xưng hô, đã không tự giác cùng Vương Hồ giống nhau.

"Úc, không có việc gì, chính là giúp bọn hắn giãn gân cốt, viện trưởng, ta xem chỗ này hoàn cảnh không tồi, dứt khoát, này cô nhi viện liền không cần dời đi?" Tô Phàm hoàn toàn không có đem giáo huấn mấy cái lưu manh xem như chuyện gì to tát, nếu không phải sợ ảnh hưởng tâm linh hồn nhiên của bọn nhỏ, vừa rồi ở chỗ này cũng đã động thủ.

"A?" Viện trưởng sùng sốt? Không dời? Đây là bọn họ muốn nói không dời liền không dời sao?

"Chờ ta một chút, ta gọi điện thoại!" Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, móc ra điện thoại đi tới một bên.

Viện trưởng trực tiếp đem ánh mắt dò hỏi nhìn về phía Vương Hồ.

"Yên tâm đi, viện trưởng, Phàm thiếu nói không dối, liền không dối!" Vương Hồ rất là khẳng định gật gật đầu.

Nghe được hần vừa nói như vậy, viện trưởng ngược lại càng thêm nghi hoặc chấn kinh rồi, rốt cuộc cái thiếu niên gọi là Tô Phàm này có thân phận ra sao?

"Vương Đại Lực, ta phát hiện một cái tân hạng mục, hần là rất có tiền đồ, có hay không hứng thú?" Bên kia, Tô Phàm đã gọi được điện thoại cho Vương nạp.

"Hắc hắc, Phàm thiếu nói có tiền đồ, vậy nhất định có tiền đồ, cái gì hạng mục?" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến tiếng cười vui sướng của Vương Đại Lực, mấy ngày nay, thuận lợi thu mua rất nhiều sản nghiệp của Nam Cung gia lúc sau, Đại Lực tập đoàn của hần cùng Vân Phàm tập đoàn chính là kiếm lời không ít.

Đã tới rồi nông nổi kiếm tiền đếm tới mức tay rút gân.

"Đầu tư cô nhi viện!"

"Đầu tư cô nhi viện?" Vương Đại Lực sững sốt, đầu tư cô nhi viện có cái gì tiền đồ? Đây hoàn toàn là sự nghiệp đốt tiền a?

"Đúng a, ngươi có hay không hứng thú?" Tô Phàm cũng không giải thích, nói thẳng.

"Hắc hắc, Phàm thiếu có hứng thú, ta đương nhiên là có hứng thú, nói đi, như thế nào làm?" Cứ việc cảm thấy đầu tư cô nhi viện không thể nào kiếm tiền, nhưng nếu Tô Phàm muốn làm, làm Tô Phàm thiết huyết mình hữu, tự nhiên cũng phải tham gia, dù sao một cái cô nhi viện mà thôi, có thể tiêu phí bao nhiêu tiền?

Chỉ cần có thể làm Phàm thiếu vui vẻ, này đó đều không phải là việc gì.

"Ta bây giờ đang ở Tây bộ vùng tân khu tại cô nhi viện Hạnh Phúc, ngươi dẫn người lại đây, chúng ta gặp mặt nói!"

"Hảo!" Vương Đại Lực gật gật đầu, cắt đứt điện thoại, lập tức triệu tập đoàn đội của chính mình, hướng tới Tây bộ vùng tân khu mà đi.

Phàm thiếu làm hần dẫn người, tự nhiên là muốn mang theo đoàn đội chuyên nghiệp...

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Đầu tư cô nhi viện - Bất Phàm học viện(học viện Bất Phàm) (1)

Cúp cuộc gọi với Vương Đại Lực, Tô Phàm lại bấm số điện thoại Tô thị trưởng, rốt cuộc, muốn giữ lại một mảnh cô nhi viện này, chỉ có tiền là không đủ, cũng không thể vì bảo trụ một cái cô nhi viện, kéo chân sau toàn bộ vùng tân khu đang xây dựng đi?

Khi Tô Phàm nói ra ý nghĩ của chính mình lúc sau, Tô Bá Dung là giờ hai tay tán thành, đồng thời nói cho Tô Phàm, hần sẽ phái người lập tức lại đây thực địa khảo sát!

Chờ an bài xong mọi chuyện lúc sau, Tô Phàm lại lần nữa trở lại trong viện, lúc này, viện trưởng đã để bọn nhỏ khiêng ra mấy cái băng ghế nhỏ đặt ở trong sân trên đất trống, còn lấy ra một ít các loại trái cây đơn giản.

"Phàm thiếu, chúng ta nơi này điều kiện đơn sơ, còn thỉnh thứ lỗi!" Ân ân đoán được Tô Phàm thân phận không đơn giản viện trưởng có chút thấp thỏm không yên, này nhưng không là quý nhân bình thường a.

Tiểu Hồ Từ có thể gặp được quý nhân như vậy, thật là hần cả đời phúc khí.

"Ha ha, viện trưởng, ngài quá khách khí!" Tô Phàm lại là mỉm cười nói, sau đó đặt mông ngồi ở trên băng ghế nhỏ, nắm lên những cái hạt dưa đen kịt đó liền bắt đầu ăn.

Hoàn toàn không có một chút ghét bỏ, tuy rằng xuất thân hào môn, nhưng là lúc còn rất nhỏ đã bị lão thái gia giáo huấn tư tưởng nghèo hèn không thể phân biệt đối xử, đối với này đó đồ vật bên ngoài hẳn từ trước tới giờ không để ý.

Ước chừng nửa giờ sau, Vương Đại Lực liền mang theo một đám đoàn đội chuyên nghiệp ăn mặc tiên diễm đi đến, về phần những cái tên lưu manh bị Tô Phàm đánh ngã trên mặt đất, sớm đã té ngã lộn nhào rồi đi, phòng chừng là đi gọi người.

"Phàm thiếu..." Tiến đại môn, Vương Đại Lực liền nhìn đến Tô Phàm đang ngồi ở trên băng ghế nhỏ cùng một đám tiểu hài tử ăn mặc rách nát, giống tên ăn mày ngồi cùng một chỗ nói chuyện phiếm, vội vàng bước nhỏ chạy đi lên, cũng không biết cái gì gọi là khách khí, trao một cái băng ghế nhỏ liền đặt mông ngồi xuống.

Mà đi theo hẳn cùng nhau đến đoàn đội chuyên nghiệp nhìn đến lão bản của chính mình thế nhưng tự hạ thân phận cùng một đám tên ăn mày ngồi chung một chỗ, trên mặt đều là lộ ra vẻ kinh ngạc, ánh mắt tò mò cũng là nhìn về phía Tô Phàm, rốt cuộc thiếu niên này là thân thánh phượng nào, có thể làm tài sản hơn trăm tỷ tiểu vương tử vùng Trung Đông vội vã chạy đến, thậm chí buông xuống trong tay kế hoạch lớn đang chuẩn bị đang dở.

"Tôi, uống miếng nước trước, chúng ta lại từ từ nói chuyện!" Tô Phàm tiện tay đem một cái ly sắt chứa đầy nước sôi để nguội đưa qua, cái ly này bên ngoài lớp sơn đều đã trôi mất.

Vương Đại Lực đồng dạng một chút cũng không thêm đề ý, tiếp nhận ly nước chính là một mồm to uống.

"Phàm thiếu, người nói chính là cái này cô nhi viện?" Uống xong rồi nước, mập mạp nhìn thoáng qua đám người viện trưởng, hướng tới Tô Phàm nói.

"Đúng vậy, người xem bọn nhỏ nhiều đáng yêu, nếu là đem nơi này hủy đi, bọn họ ở chỗ nào? Đi chỗ nào chơi đùa? Cho nên ta hy vọng người đem cái cô nhi viện này mua lại, một lần nữa xây lên!" Tô Phàm khẽ cười nói.

"Đây là chuyện tốt a, Phàm thiếu, bất quá nơi này muốn xây tân khu, chung quanh đều là tòa nhà cao tầng, chỉ là, xây một tòa cô nhi viện ở chỗ này, có thể hay không quá đường đột một chút?" Vương Đại Lực đột nhiên vỗ đùi, mở miệng nói.

Việc của Tô Phàm, đó là cần thiết ủng hộ, nhưng mua một mảnh đất này đơn độc trùng kiến cô nhi viện tiêu phí tạm thời không nói, chính phủ thành phố sẽ đồng ý sao?

Lão viện trưởng ở thời điểm Vương Đại Lực mang theo một đám người tiến vào cũng đã thấp thỏm không yên, hẳn ở trên TV chính là thấy qua Vương Đại Lực, biết hẳn là hiện giờ "Minh Châu thị người có tiền nhất", chủ tịch Đại Lực tập đoàn, một người như vậy muốn đầu tư trùng kiến cô nhi viện đó là sự tình thỏa đáng.

Hắn chỉ là không nghĩ tới Tô Phàm thế nhưng có năng lượng lớn như vậy.

Hiện giờ nghe được Vương Đại Lực nguyện ý trùng kiến cô nhi viện, trong lòng vui vẻ không thôi, nghe được Vương Đại Lực bắn khoản, hẳn cũng mở miệng nói: "Đúng vậy, Phàm thiếu, kỳ thật bọn nhỏ chỉ cần một cái địa phương sinh hoạt chơi đùa, ở đâu đều không sao cả, chỉ cần có tài chính trùng kiến, ở đâu đều có thể!"

Hắn cũng minh bạch mảnh đất này sắp là mảnh đất trung tâm của toàn bộ khu mới, cô nhi viện đứng sừng sững ở nơi này đích xác có chút không thích hợp.

"Sao có thể không sao cả? Bọn nhỏ ở chỗ này chính là ở đã quen, dọn đi địa phương khác chắc chắn sẽ không quá thích ứng, nơi này nhất định phải mua lại, không chỉ có mảnh đất này, ngay cả một mảnh này, ta cũng tính toán cùng nhau mua!" Thời điểm Tô Phàm nói chuyện, đã đứng lên, chỉ vào một khối đất trống phía trước cô nhi viện nói.

"A? Một cái cô nhi viện, cho dù là cô nhi viện tốt nhất, cũng không dùng được lớn như vậy địa phương đi?" Vương Đại Lực có chút há hốc mồm nói.

"Một cái cô nhi viện tự nhiên không dùng được lớn như vậy địa phương, cho nên ta tính toán ở chỗ này thành lập một tòa trường học, một tòa trường học từ nhà trẻ đến cao trung đều có, cô nhi viện bọn nhỏ toàn bộ miễn phí nhập học, không chỉ có những hài tử này, còn có các nơi cô nhi khắp cả nước, đều có thể được nhận vào nơi này, tất cả mọi thứ toàn bộ miễn phí!" Tô Phàm trầm giọng nói.

Thời điểm nhìn đến những cô nhi này, thời điểm nghĩ đến Vương Hồ vì tám mươi vạn liền mệnh đều không cần, hẳn cũng đã có ý nghĩ như vậy.

Minh Châu thị, cái này thành thị kinh tế phát đạt nhất cả nước, nơi này cô nhi viện sinh hoạt còn như thế kham khổ, như vậy cả nước các nơi đâu?

Những cô nhi viện khác lại khôn khổ đến như thế nào nông nổi?

Tô Phàm chỉ là một câu, chính là một câu này lại làm lão viện trưởng bao gồm đám người Vương Hồ sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm?

Mua một mảnh đất này, này một khối địa phương hiện giờ giá trị đã xào đến một cái giá trên trời chính là vì xây một tòa trường học, vẫn là một tòa trường học hoàn toàn miễn phí? Cái này cần tiêu phí bao nhiêu?

"Xây trường học? Nếu là xây trường học, như vậy hết thầy liền không thành vấn đề, nếu muốn xây, vậy liền xây một tòa trường học lớn nhất, không chỉ

có một mảnh đất này muốn mua tới, một mảnh kia cũng muốn cùng nhau mua, không, dứt khoát đem toàn bộ khu mới cùng nhau mua luôn, chúng ta trực tiếp xây cái Học Sinh thành!" Vương Đại Lực càng là hai mắt mào quang nói.

"Thình thịch" lão viện trưởng đã sợ tới mức đặt mông ngồi ở trên mặt đất, mua toàn bộ vùng tân khu? Xây Học Sinh thành? Cái này cần bao nhiêu tài chính a?

Chính mình chỉ là muốn bọn nhỏ ở cô nhi viện sinh hoạt tốt một chút a.

Tô Phàm vừa nghe, đôi mắt cũng là sáng lên, Học Sinh thành a, kia đến bao lớn quy mô? Đến lúc đó một mảnh khu vực này sẽ trở thành khu vực trọng điểm, này đó cô nhi cũng sẽ không lại chịu đến lạnh nhạt đi?

"Học Sinh thành? Hừ, ta xem ngươi là mơ mộng hảo huyền!" Liền ở ngay lúc này, một trận thanh âm cực kỳ không hài hoà từ cửa truyền đến, sau đó liền nhìn đến một đám người vây quanh một người nam tử trung niên bụng phệ đi đến.

"Ngươi là ai?" Vương Đại Lực nhú nhú mày, cái đồ ngốc này là ai? Dám ở thời điểm chính mình cùng Phàm thiếu nói chuyện quấy rầy? Không muốn sống nữa phải không?

"Ta là Minh Châu phân khu hành chính tổng tài của Lục Diệp tập đoàn, một mảnh đất này đã từ chúng ta mua, muốn xây trường học, ngươi đó là mơ mộng hảo huyền!" Tên nam tử bụng phệ kia hừ lạnh một tiếng, không chút nào đem đám người Tô Phàm để ở trong mắt.

"Lục Diệp tập đoàn?" Vương Đại Lực cùng Tô Phàm đều là sững sờ, bọn họ đối với tên của xí nghiệp này đó cũng không phải thực hiểu biết.

"Vương tổng, Lục Diệp tập đoàn là quốc gia của ta một trong những công ty bất động sản khá lớn, hiện giờ xếp hạng thứ chín, tổng tài sản đại khái hơn bốn mươi tỷ!" Vương Đại Lực cùng Tô Phàm không hiểu rõ, không có nghĩa là Vương Đại Lực mang đến đoàn đội chuyên nghiệp không biết, lập tức thư ký của hắn đã cung kính hướng hắn báo cáo nói.

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Đầu tư cô nhi viện - Bất Phàm học viện(học viện Bất Phàm) (2)

Vừa nghe đến có người biết Lục Diệp tập đoàn của mình, còn một ngum tuôn ra tài sản của Lục Diệp tập đoàn, tên nam tử bụng phệ kia trong mắt hiện lên một mặt kinh ngạc, bất quá kinh ngạc lúc sau là đắc ý, làm trong nước một trong những công ty bất động sản lớn nhất, hắn có vốn liếng kiêu ngạo, đặc biệt là một mảnh địa vực này, lúc trước số người cạnh tranh chính là không ít, cuối cùng còn không phải bị Lục Diệp tập đoàn đoạt tới tay.

Chỉ cần bên này vừa được khai phá lên, đến lúc đó tài sản của Lục Diệp tập đoàn sẽ là gấp bội gia tăng, trên thực tế hiện tại duy nhất vẫn chưa chịu dời đi chính là cái cô nhi viện này.

"Úc, hơn bốn mươi tỷ a? Phàm thiếu, ngươi xem chúng ta dù sao cũng muốn xây dựng trường học, cũng cần loại công ty chuyên nghiệp này, không bằng chúng ta đem cái Diệp Lục này toàn bộ thu mua đi?" Vương Đại Lực lại một chút cũng không thêm để ý đến nam tử trung niên kia, xoay người hướng tới Tô Phàm nói.

"Ha ha ha ha..." Tô Phàm còn không có nói chuyện, tên nam tử trung niên bụng phệ kia bao gồm một đám người hắn mang đến đều là cười ha ha lên.

Thu mua Lục Diệp tập đoàn, ngươi là đang nói đùa sao? Bản thân liền có hơn bốn mươi tỷ tài sản, mỗi một năm thuần lợi nhuận đều là lấy mấy tỷ tới tính toán, muốn thu mua Diệp Lục tập đoàn, ngươi đó là mơ mộng hảo huyền?

"Chuyện gì làm Tần tổng vui vẻ như vậy?" Cũng là ở ngay lúc này, lại một thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Mọi người quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một người nam tử chừng ba mươi tuổi mang theo vài người đi tới.

"A, Triệu bí thư, chào ngài chào ngài, ngài như thế nào cũng tới?" Vừa nhìn thấy người tới, nam tử bị xưng là Tần tổng vội vàng đón đi lên, đôi tay cầm ở tay Triệu bí thư, vài tên nam tử vừa nhìn liền biết là quan viên xử lý việc di dời cũng là một đám tiến lên van an.

Trước mắt người này nhưng là bí thư đương kim thị trường Tô Bá Dung tự mình phái tới a, con đường làm quan làm cái chức vị gì thăng chức nhanh

nhất? Đó chính là bí thư của lãnh đạo? Không thấy người ta Trương Diệu bí thư hiện giờ đã trở thành cục phó cục công an sao?

"Ha ha, tôi nơi này nhìn xem, thuận tiện nói một chút sự tình, vừa rồi nghe Tần tổng cười đến vui vẻ như vậy, rốt cuộc chuyện gì như vậy vui vẻ?" Triệu bí thư ha ha cười nói.

"Há, là như vậy, Triệu bí thư, mấy cái gia hỏa này nói muốn thu mua Lục Diệp tập đoàn, người nói có buồn cười hay không?" Tần tổng chỉ vào đám người Tô Phàm, cười to nói.

"Úc? Ta cảm thấy một chút cũng không buồn cười!" Ai biết Triệu bí thư lại là nghiêm túc nói.

"A?" Tần tổng hơi sững sờ.

"Đề ta giới thiệu một chút đi, vị này chính là chủ tịch của Đại Lực tập đoàn, Vương Đại Lực tiên sinh, mà này một vị, thì là chủ tịch Vân Phàm tập đoàn, Tô Phàm tiên sinh, Tần tổng, người còn dám nói bọn họ theo như lời chính là lời nói vui đùa sao?" Triệu bí thư khoe miệng hiện lên một mặt thần sắc châm chọc, hẳn thật sự không biết người có chỉ số thông minh thấp như vậy làm sao sẽ trở thành tổng tài của Lục Diệp tập đoàn phân khu hành chính Minh Châu.

"A..." Nghe được Triệu bí thư giới thiệu Tần tổng hoàn toàn tròn tròn mắt?

Đại Lực tập đoàn? Hiện giờ là Minh Châu thị một trong những tập đoàn tài chính lớn nhất? Tài sản vượt qua trăm tỷ siêu cấp tập đoàn tài chính? Trước đó thu mua doanh nghiệp sản xuất ô tô Thông Uy đáng sợ tập đoàn tài chính?

Về phần Vân Phàm tập đoàn? Hẳn càng là sắc mặt trở nên tái nhợt một mảnh, đây chính là hiện giờ Minh Châu thị danh xứng với thực đệ nhất tập đoàn tài chính? Đại Lực tập đoàn tài chính thu mua Thông Uy ô tô, thêm một ít ngành nghề bán lẻ khác, chính là toàn bộ nhập vào Vân Phàm tập đoàn, có thể không chút nào khoa trương, hiện giờ, Vân Phàm tập đoàn đã là tập đoàn tài chính lớn nhất toàn bộ Minh Châu thị thậm chí cả nước.

Có chuyên gia thị trường đặc biệt vì Vân Phàm tập đoàn định giá, nói là giá trị thị trường ít nhất ở 800 tỷ trở lên.

Tám trăm tỷ là cái khái niệm gì? Toàn bộ quốc gia một năm tài chính thu nhập mới bao nhiêu?

Nếu là hai đại tập đoàn tài chính như vậy muốn thu mua Lục Diệp tập đoàn, kia quả thực liền dễ dàng như người bình thường mua một cái điện thoại.

Tần tổng, bao gồm những người trước đó cùng hẳn cùng nhau cười to sắc mặt đã tái nhợt một mảnh.

Triệu bí thư đương nhiên sẽ không để ý tới ý nghĩ của những người này, đã thay một khuôn mặt tươi cười, hướng tới đám người Tô Phàm ngênh đón.

"Phàm thiếu, Vương tổng, là thị trường làm ta lại đây, nói các người muốn ở chỗ này đầu tư? Có cái yêu cầu gì, cứ việc nói..." Triệu bí thư vẻ mặt cung kính hướng tới Tô Phàm cùng Vương Đại Lực nói.

Vương Đại Lực còn không tính cái gì, chỉ là một cái thương nhân có tiền, chính mình chỉ cần lễ phép đối đãi là được, nhưng là Tô Phàm lại bất đồng, đi theo Tô Bá Dung bên người đã rất nhiều năm tháng hẳn chính là rõ ràng minh bạch, Tô thị trường có thể điều phối đến Minh Châu thị trở thành thị trường kia nhưng tất cả đều là gia tộc của Tô Phàm ở sau lưng thúc đẩy.

Đây cũng là Vân gia đối với Tô Phàm một loại bảo hộ!

Thế gia đại thiếu như vậy, hẳn làm sao không cung kính đối đãi?

"Úc, là như vậy, Triệu bí thư, ta cùng Phàm thiếu vừa rồi đã quan sát một lát, tính toán đem một mảnh đất ở khu này toàn bộ mua lại, xây dựng một tòa học viện? Người thấy thế nào?" Vương Đại Lực bàn tay to vung lên, mở miệng nói.

"Xây dựng học viện? Đây là chuyện tốt a, bất quá một mảnh này là bao lớn?" Vừa nghe nói là xây dựng học viện, chuyện như vậy Triệu bí thư đương nhiên sẽ không phản đối, đây chính là công trình có lợi cho dân.

Mặc kệ về công về tư, đều hẳn là toàn lực ủng hộ, hiện tại trọng điểm ở chỗ yêu cầu bao lớn địa bàn, hẳn cũng dễ viết cái tư liệu trình báo!

"Cũng không cần quá lớn, liền bao gồm toàn bộ vùng tân khu đi!" Vương Đại Lực bàn tay to vung lên, chẳng hề để ý mà nói.

"Thình thịch!" Dù là Triệu bí thư tâm chí kiên định, cũng là bị một câu này sợ tới mức đặt móng ngã ngồi trên mặt đất.

Toàn bộ tân khu? Còn không cần quá lớn? Mẹ nó, không cần dọa người được không? Toàn bộ tân khu diện tích chính là có hơn trăm vạn mét vuông, còn nói không lớn? Người đây là muốn thành lập một cái thành phố mới sao?

"Vương tổng, Phàm thiếu, việc này ta không thể làm chủ, ta phải trình báo lại lãnh đạo..." Cảm giác được chính mình thất thố, Triệu bí thư lập tức đứng lên, một phen lau sạch cái trán mồ hôi, mở miệng nói.

"Ân ân, đi thôi đi thôi!" Vương Đại Lực phát phát tay, chuyện như vậy, đừng nói một cái bí thư, liền tính là bản thân Tô thị trường, sợ là cũng không có biện pháp làm chủ.

Bất quá hẳn tin tưởng có Tô Phàm ở, chuyện như vậy hẳn là không tính cái việc gì khó.

Quả nhiên, hơn mười phút sau, Triệu bí thư lại một lần nữa đi tới.

"Phàm thiếu, Vương tổng, vừa rồi thị trường bên kia đã mở cái hội nghị, trên nguyên tắc đồng ý đề nghị này, bất quá cụ thể từng bước, bao gồm tài chính, cùng với việc bồi giao lại với những người bán đất đó, khả năng cần Phàm thiếu và Vương tổng cùng thị trường tự mình nói chuyện!" Triệu bí thư một bên lau mồ hôi, một bên thận trọng mở miệng nói, chuyện lớn như vậy, thị trường thế nhưng chỉ là mở một cái hội nghị đơn giản, liền làm ra quyết định, đây chính là đem tất cả tiền đặt cược toàn bộ đặt ở trên người Tô Phàm a.

Việc này nếu làm tốt, hẳn tự nhiên lên chức, nếu là làm hư hại, sợ là cả một đời cũng đừng hòng xoay người đi?

"Àn, cái này giao lại cho Viện Viện đi, ta bên này bỏ vốn 100 tỷ tài chính khởi đầu!" Tô Phàm trực tiếp đánh nhịp nói.

"Thình thịch..." Một bên viện trưởng cô nhi viện, Vương Hồ, Tần tổng đám người đều là một đám sợ tới mức ngã ngửa trên mặt đất, tài chính khởi đầu chính là 100 tỷ người đây là tính toán xây một cái quốc gia sao?

Editor: xuanny0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Đầu tư cô nhi viện - Bất Phàm học viện(học viện Bất Phàm) (3)

"Ha ha, Phàm thiếu đã như thế dứt khoát, ta có thể nào ra ít, như vậy đi, ta cũng bỏ vốn 100 tỷ, làm tài chính khởi đầu, mặt khác, Phàm thiếu, ta thấy cái học viện này là người đề xuất ra, không bằng liền gọi là Bất Phàm học viện đi?" Vương Đại Lực cười ha ha nói.

Thời điểm Vương Đại Lực nói ra một câu này, những người này đã không biết nên nói cái gì, đối mặt hai cái siêu cấp phú hào này, bọn họ có thể nói cái gì?

"Bất Phàm học viện? Người tiến vào học viện, đều là hạng người bất phàm, tên này tốt!" Một bên Triệu bí thư trước hết phục hồi tinh thần lại, gật đầu nói, việc này cơ bản xem như đã định ra rồi, lúc này không vuột miệng ngựa còn chờ khi nào?

Những người khác, bao gồm vừa rồi đã sớm bị dọa sợ đám người Tần tổng cũng là liên tục vỗ tay trầm trồ khen ngợi, thấy mọi người ủng hộ như vậy, Tô Phàm đương nhiên sẽ không phản đối, cứ như vậy, ngày sau chấn kinh thế giới "đệ nhất đại học viện Vân Phàm học viện" liền ở dưới điều kiện như vậy ra đời.

Việc xây dựng học viện, bao gồm mặt khác bồi giao gì đó, Tô Phàm đương nhiên sẽ không đi quản, chỉ là gọi điện thoại cho Tô Viện Viện, cứ giao cho Vương Đại Lực cùng Tô Viện Viện đi làm, bao gồm an bài chỗ ở tạm thời cho bọn nhỏ trong cô nhi viện, Vương Đại Lực cũng là vỗ ngực cam đoan nhất định an bài tốt.

Ngay cả đôi mắt của Lê Lê, Tô Phàm cũng làm cho Tô Viện Viện tìm bác sĩ khoa mắt tốt nhất trên thế giới, trong thời gian trị liệu, hy vọng có thể một ngày kia lại được nhìn thấy ánh mặt trời, hành động như vậy tự nhiên được đến Vương Hồ toàn lực thần phục.

An bài tốt chuyện bên này, Tô Phàm liền mang theo Vương Hồ đi tới bệnh viện tư nhân Vân Phàm thuộc sở hữu của Vân Phàm tập đoàn, nhân viên bệnh viện bao gồm Long Vương trước đó vẫn luôn ở bệnh viện sớm chờ ở cửa.

"Báo Từ Đầu thế nào?" Vừa mới xuống xe, Tô Phàm mở miệng liền hỏi.

"Đã tiến hành cấy ghép giải phẫu, bất quá đến bây giờ còn không có dấu hiệu tỉnh lại!" Long Vương mở miệng nói.

Tô Phàm mày hơi hơi cau lại, đều đã lâu như vậy, Báo Từ Đầu vẫn chưa có tỉnh lại sao?

"Ta đi xem một chút!"

"Hào!"

Mười phút sau, Tô Phàm xuất hiện ở trong phòng chăm sóc đặc biệt của bệnh viện Vân Phàm.

Phòng bệnh rất lớn, được dọn dẹp gọn gàng sạch sẽ, bên ngoài phòng bệnh là một cái vườn hoa rộng lớn, nhưng là trong phòng bệnh Lâm Bảo lại là lẳng lặng nằm ở trên giường, vẫn không nhúc nhích, nếu không phải có móng vuốt hồ hấp, còn tưởng rằng đây là một cái người chết, người này đúng là lần trước mất đi một cánh tay - Lâm Bảo.

Tô Phàm đi tới mép giường, nhìn sắc mặt Lâm Bảo bởi vì nhiều ngày không có tiếp xúc đến ánh mặt trời, mà trở nên có chút tái nhợt, trong lòng hung hăng xúc động.

"Báo Tử Đầu, ta tới thăm ngươi, ngươi nhanh lên tỉnh lại a!"

"Báo Tử Đầu, ta vẫn chờ ngươi tỉnh lại tự mình báo thù đâu!"

"Mẹ nó, ngươi tên hồn đản này, chẳng lẽ còn muốn làm ta báo thù cho ngươi?"

"Vậy được rồi, đã ngươi một hai muốn như vậy, ta đây liền đi báo thù cho ngươi, ngươi ở chỗ này chờ..."

Nhìn Lâm Bảo ở trên giường lẳng lặng nằm, Tô Phàm tự lẩm bẩm nói thật nhiều thật nhiều, chính là Lâm Bảo vẫn như cũ không có chút dấu hiệu nào tỉnh lại.

Hắn tâm cũng dần dần lạnh lẽo, nghĩ tới Thiên Ưng đầu sở gây tội tạo thành này hết thấy, Tô Phàm từ mép giường đứng lên, liền chuẩn bị tiến hành kế hoạch báo thù, vẫn luôn nằm Lâm Bảo lại bỗng nhiên vươn tay ra bắt lấy tay phải của hắn.

Tô Phàm thân mình run lên, về mặt kinh hi quay đầu lại, liền nhìn đến Lâm Bảo đã mở mắt.

"Phàm thiếu, ta muốn đích thân giết hắn!" Lâm Bảo trong mắt thế nhưng lóe ra xưa nay chưa từng có kiên định.

"Hào!" Nhìn đến Lâm Bảo đã tỉnh lại, Tô Phàm thanh âm thế nhưng có chút nghẹn ngào, bất quá hắn vẫn là thật mạnh gật gật đầu, lại bổ sung một câu: "Ngươi muốn khi nào?"

"Hôm nay!"

"Hôm nay?" Tô Phàm đầu tiên là sửng sốt, bất quá nhìn đến ánh mắt kiên định kia của Lâm Bảo, vẫn là dùng sức gật gật đầu.

...

Mùa đông, ban đêm kéo tới luôn luôn phá lệ sớm, đặc biệt là chỗ Đông Hải vùng ven Minh Châu thị, thời điểm chỉ mới khoảng năm giờ chiều, sắc trời đã tối sầm lại, thời điểm tới rồi sáu giờ, đã hoàn toàn một mảnh đen kịt, bất quá làm một cái thành phố không bao giờ ngủ, vô số đèn nê ông được thấp sáng lên, làm nguyên bản bầu trời tối xuất hiện từng đạo từng đạo vàng sáng.

Hộp đêm Bắc Đẩu hội, làm một cái hộp đêm xa hoa nhất Bắc thành, mấy tháng nay, việc kinh doanh lại là càng ngày càng kém, bất quá làm hội trưởng Thiên Ưng lại căn bản không tâm tư đi quản lý sự tình của bang hội, hắn đã đem toàn bộ bang hội chuyển giao cho Tiêu Đằng, mà hắn lại cả ngày tự giam mình ở trong ngầm quyền quán của Bắc Đẩu hội, điên cuồng luyện quyền.

Kể từ khi biết Tô Phàm thuận lợi từ trại tạm giam thành Tây đi ra, hắn tâm vẫn luôn treo lên, nguyên bản cho rằng Tô Phàm sẽ lập tức tìm hắn báo thù, nhưng là một tháng trôi qua, lại không có nửa điểm dấu hiệu, thậm chí nhìn không ra Tô Phàm có bất kỳ ý định động thủ nào.

Bất quá Thiên Ưng không dám chủ quan, hắn chính là thật sâu minh bạch Tô Phàm đáng sợ, vì có thể giữ được tính mạng, hắn mỗi ngày điên cuồng tăng lên thực lực của bản thân, hơn một tháng khắc khổ huấn luyện, thực lực của hắn, đã đề cao tới rồi một tầng trước đây nghĩ cũng không dám nghĩ, có lẽ đây chính là thời điểm sinh mệnh gặp uy hiếp, bạo phát ra tiềm lực đáng sợ đi?

"Phanh" một tiếng, Thiên Ưng đột nhiên một quyền đem một cái bao cát phía trước đánh nổ, cảm nhận được lực lượng một quyền của mình, hắn lòng tự tin lại bành trướng một chút, hiện tại chính mình, liền tính không địch lại Tô Phàm, nhưng muốn từ trong tay hắn đào tẩu, cũng có thể đi?

Vừa lúc ở lúc này, di động đặt ở bên cạnh vang lên, Thiên Ưng một bên tiếp nhận tiêu đề đưa tới khăn lông lau mồ hôi, một bên cầm lên di động, lại nhìn đến là một cái số xa lạ gọi tới, khẽ chau mày.

"Uy!" Thiên Ưng nghi hoặc mà nhận nghe điện thoại.

"Là ta..." Điện thoại vừa mới kết nối, đầu điện thoại bên kia liền truyền đến một trận thanh âm nặng nề.

"Báo ca?" Thiên Ưng mày cấp tốc nhảy lên, cái thanh âm này hắn không thể quen thuộc hơn được nữa.

"Ta đến rồi!" Đầu điện thoại bên kia Lâm Bảo chỉ là nói ra mấy chữ này, liền như vậy cắt đứt điện thoại, Thiên Ưng toàn bộ thân mình đều là run lên.

Ta đến rồi? Lâm Bảo hắn không phải đã trở thành người thực vật sao? Hắn như thế nào đã tỉnh?

Hắn nói một câu này là có ý gì? Chẳng lẽ nói hắn đã chuẩn bị động thủ trả thù sao?

Nếu chỉ là một cái Lâm Bảo, lấy thân phận cùng thân thù hiện tại của hắn, đương nhiên sẽ không sợ hãi, nhưng vấn đề là phía sau Lâm Bảo còn có một cái đáng sợ Tô Phàm?

Nguyên bản cho rằng sẽ bình tĩnh tâm lại một lần nữa khấn trương lên, nhìn một bên tiểu đệ đang kinh ngạc, Thiên Ứng toàn bộ nổi giận: "Còn thất thần làm cái gì? Còn không nhanh thông tri huynh đệ phía dưới, chuẩn bị chiến đấu!" Nói chuyện đồng thời, Thiên Ứng đã nắm lên áo ba lỗ mặc trên người liền như vậy vọt ra ngoài, theo tiếng mệnh lệnh của hắn, toàn bộ Bắc Đẩu hội cũng bắt đầu động viên lên, thậm chí trực tiếp đóng cửa ngừng kinh doanh, một đám võ trang đầy đủ, chờ đón bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện địch nhân.

Mà nhận được tin tức Tiêu Đẳng khoe miệng lại hiện ra một mặt nụ cười quỷ quyệt, không chỉ không lập tức điều người tiến đến chi viện, ngược lại trực tiếp móc ra di động, bấm số điện thoại Nam Cung Cảnh Nguyệt...

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Tử Thần tới

Khu biệt thự Đông Hải Đông Cung, bên trong khu biệt thự đệ nhất, Nam Cung Cảnh Nguyệt lẳng lặng ngồi ở cạnh cửa sổ của gian phòng, nhìn mặt biển sóng gợn lăn tăn, trong mắt lóe ra một mặt băng lãnh quang mang, "Tô Phàm, trò chơi giữa chúng ta, cũng nên kết thúc!"

Lâm bảo thì thảo một câu, Nam Cung Cảnh Nguyệt bấm số điện thoại Lâm Diệu.

Mới vừa rồi, Tiêu Đẳng đã truyền đến tin tức, Tô Phàm chuẩn bị động thủ.

Rất nhanh, điện thoại kết nối, đầu điện thoại bên kia truyền đến thanh âm lười biếng của Lâm Diệu.

"Ừ..."

"Tô Phàm muốn bắt đầu động thủ, mục tiêu là Thiên Ứng..." Nam Cung Cảnh Nguyệt nhàn nhạt nói.

"Cái con mồi này có phải hay không quá nhỏ một chút?" Đầu điện thoại bên kia, Lâm Diệu thanh âm như cũ như vậy lười nhác, ả ả còn có thể truyền đến thanh âm nữ nhân thở dốc, không cần nghĩ cũng biết hắn đang làm cái gì.

"Ý ngươi là..."

"Tiêu Đẳng, ta nghĩ Tô Phàm đối với người này cũng nên thực cảm thấy hứng thú!" Lâm Diệu thanh âm lộ ra một cổ lạnh lẽo.

"Ta đã biết, bên này ta đi an bài, những chuyện khác..."

"Yên tâm đi, ta đây liền an bài, lúc này đây, tuyệt đối không thể cho hắn đường sống!"

"Hào..." Hai người cắt đứt điện thoại, Nam Cung Cảnh Nguyệt nghĩ nghĩ, lại bấm số điện thoại Tiêu Đẳng.

"Đại công tử..." Điện thoại vừa mới kết nối, đầu điện thoại bên kia liền truyền đến thanh âm cung kính của Tiêu Đẳng.

"Ngươi hiện tại ở đâu?" Nam Cung Cảnh Nguyệt trực tiếp hỏi.

"Tại đường phố Thiên Vũ!" Tiêu Đẳng cũng không nghĩ nhiều, nói thẳng.

"Mang theo người của ngươi, đuổi tới đường phố Bắc Đẩu, tùy thời chuẩn bị ra tay, chỉ cần xử lý Tô Phàm, mặc kệ Thiên Ứng còn sống hoặc đã chết, ngươi đều là hội trưởng Bắc Đẩu hội!"

"Đa tạ đại công tử, đa tạ đại công tử!" Đầu điện thoại bên kia truyền đến thanh âm hưng phấn của Tiêu Đẳng.

"Được rồi, đi thôi! Nhớ kỹ, Tô Phàm nhất định phải chết, nếu không liền tính ngươi trở thành hội trưởng, cũng ngồi không vững!" Nam Cung Cảnh Nguyệt nói xong lúc sau liền cắt đứt điện thoại.

Một tiểu nhân vật sống hay chết, hắn thật sự sẽ không để ý.

Đầu điện thoại bên này Tiêu Đẳng lại là một trận hưng phấn, đối với điện thoại nói liên tục mấy cái "minh bạch", thẳng đến thời điểm nghe được đầu kia truyền đến "đồ đồ" tiếng vang, lúc này mới ngừng lại.

"Nhiễm Nhiễm, sau ngày hôm nay, ngươi sẽ là nữ nhân cao quý nhất khu Bắc thành Minh Châu!" Hưng phấn Tiêu Đẳng vui đầu hôn một cái trong ngực Tào Nhiễm Nhiễm, sau đó đứng dậy đứng lên, hắn đem tự bản thân nghênh đón chính mình khởi đầu mới.

Mà Tào Nhiễm Nhiễm trong mắt sớm đã bị hạnh phúc thay thế, nam nhân chính mình nhìn trúng quả nhiên không đơn giản.

...

Bắc Đẩu hội, đã đình chỉ buôn bán, tối thiểu trên trăm tên Bắc Đẩu hội tinh nhuệ toàn bộ tụ tập ở chỗ này, lo lắng Tô Phàm ám sát chính mình Thiên Ứng cũng là ở tại trong đại sảnh Bắc Đẩu hội, cùng mấy trăm tên huynh đệ cùng nhau tập hợp một chỗ, trong mắt hắn có sợ hãi, có khẩn trương, còn có hưng phấn, hưng phấn một khi chịu đựng qua cái buổi tối này, hắn liền có thể kê cao gối mà ngủ.

Đoàn người liền như vậy lẳng lặng ở đại sảnh chờ, nhưng là đồng hồ đã chỉ hướng mười hai giờ, nhưng như cũ không có nửa điểm động tĩnh, Lâm Báo không có xuất hiện, Tô Phàm cũng không có xuất hiện, Thiên Ứng trong lòng càng ngày càng thấp thòm không yên, chẳng lẽ Lâm Báo là hù dọa chính mình?

Mà đối diện Bắc Đẩu hội, bên trong tòa kiến trúc nọ, Bắc thành phân cục cục trưởng Tần Dững tự mình dẫn đội, một đoàn cảnh sát mai phục tại xung quanh, chỉ chờ chiến đấu vừa bắt đầu liền tham gia, bắt đi Tô Phàm.

Nhưng là bọn họ đồng dạng đợi đã lâu, cũng không có thấy thân ảnh đám người Tô Phàm, thậm chí cực ít xe cộ đi qua con đường này.

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ tin tức có sai lầm?

Không chỉ có bọn cảnh sát này buồn bực, mai phục tại mặt khác một tòa đại lâu khiêu Đẳng về mặt nghi hoặc, chẳng lẽ Tô Phàm bọn họ chỉ là thuận miệng nói?

Thời điểm mọi người ở đây cho rằng đám người Tô Phàm sẽ không bao giờ đến, một chiếc Rolls Royce màu đen nhánh từ phía đông đường phố Bắc Đẩu lái tới, cuối cùng dừng ở cổng lớn Bắc Đẩu hội.

Âm thầm quan sát đến này hết thấy mọi người đều là vẻ mặt chấn động, tới, rồi cực tới.

Rất nhanh, cửa xe mở, Long Nhất, Long Nhị, Long Tam, Long Tứ bốn tên cao thủ thân ảnh nhanh chóng chui ra ngoài, tự bản thân vây quanh cửa xe phía sau, ngay sau đó, Tô Phàm thân mình mới đi ra, Lâm Báo cũng đi theo sau, đứng ở cổng lớn Bắc Đẩu hội.

Bọn người Tần Dững, Tiêu Đẳng là một trận nghi hoặc? Tô Phàm không phải tới báo thù sao? Như thế nào liền mang theo vài người này tới? Chẳng lẽ hắn cho rằng điểm này nhân thủ liền có thể đối phó Thiên Ứng?

"Cục trưởng, chúng ta muốn hay không động thủ?" Nhìn đến nhân vật mục tiêu xuất hiện, một người nhân viên cảnh sát mở miệng nói.

"Động thủ? Động cái đầu của ngươi, bọn họ hiện tại cái gì cũng không làm, ngươi động thủ cái gì? Không nghĩ lẫn lộn phải không?"

Bên kia, Tào Nhiễm Nhiễm cũng là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc hướng tới Tiêu Đẳng nói: "Thân ái, bọn họ như thế nào chỉ tới chút này người?"

"Hắc hắc, chút người này, nếu là Thiên Ứng không có chuẩn bị vũ khí nóng, chút người này đủ để tiêu diệt những người đang ở bên trong Bắc Đẩu hội, mọi người đều chuẩn bị tốt sao?" Tiêu Đẳng cười lạnh, Long Vương, Lâm Báo, Long Nhất đám người này cái nào không phải cao thủ? Dưới tình huống không có vũ khí nóng, hơn trăm người căn bản không có khả năng ngăn cản bọn họ đánh chết Thiên Ứng.

"Đều chuẩn bị tốt!" Tào Nhiễm Nhiễm dùng sức gật gật đầu, nàng lúc này ăn mặc một bộ áo da quần da màu đen, buộc vòng quanh dáng người mạn diệu.

"Vậy là tốt rồi, nhớ kỹ, chúng ta mục tiêu chỉ là Tô Phàm, một khi bọn họ đi ra, toàn lực ra tay, sau khi đánh chết, lập tức rút lui!"

"Hào!"

...

Cổng lớn Bắc Đẩu hội, Tô Phàm bị đám người Long Nhất Long Nhị vây quanh, cũng không có lập tức tiến lên, mà là hướng tới Lâm Báo bên cạnh gật gật đầu.

Lâm Báo thật sâu hít vào một hơi, nhìn cổng lớn mấy cái chữ lớn "Bắc Đẩu hội" kia, sau đó nhấc chân hướng phía trước đi đến.

Cổng lớn, vài tên thành viên Bắc Đẩu hội ăn mặc áo đen, nhìn đến Lâm Báo trực tiếp đi tới, đều là hai mắt nhìn nhau, hội trưởng mệnh lệnh là giết chết không cần luận tội, nhưng vấn đề là, Lâm Báo cũng từng là hội trưởng của bọn hắn a? Lúc trước các đại ca phản bội Lâm Báo, thần phục Thiên Ứng đã toàn bộ bị giết, hiện giờ Bắc Đẩu hội người còn nguyện trung thành Thiên Ứng cũng không nhiều, này đó tiểu đệ phía dưới càng là như thế.

"Còn thất thần làm cái gì? Còn không mau mở cửa!" Đôi mắt này đỏ đã từng là thuộc hạ của chính mình, Lâm Bảo hừ lạnh một tiếng.

"Vâng, Báo ca!" Một người bản năng đáp, sau đó đích thân vì Lâm Bảo đẩy ra cửa lớn.

Lúc này mới nghĩ tới Lâm Bảo đã không phải là hội trưởng Bắc Đẩu hội, bọn họ dường như nhiệm vụ chính là ngăn cản Lâm Bảo, nhưng là thời điểm bọn họ nghĩ tới những thứ này, đám người Lâm Bảo đã bước vào Bắc Đẩu hội.

Đại sảnh Bắc Đẩu hội, mấy trăm tên thành viên Bắc Đẩu hội liền như vậy tro mắt nhìn Lâm Bảo đi đến, rất nhiều nhân tâm đều là một trận thấp thòm không yên, không biết rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Đôi mắt ánh mắt của mọi người, Lâm Bảo làm như không thấy, vừa tiến vào đại sảnh, ánh mắt của hắn liền dừng ở trên người Thiên Ưng, nơi đó, có phần nộ, có sát khí, còn có khó hiểu, khó hiểu hai người nhiều năm cảm tình, thế nhưng thắng không nổi một cái vị trí hội trưởng Bắc Đẩu hội.

"Lâm Bảo, ngươi là gan thật đúng là đủ lớn a, liền như vậy đơn thương độc mã liền dám đi vào?" Nhìn đến Lâm Bảo chỉ đưa tới mấy người này, Thiên Ưng hơi hơi thở phào nhẹ nhõm một hơi...

Editor: xuanny0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Ngoài ý liệu

"Thiên Ưng, chuyện giữa chúng ta, không cần liên lụy các huynh đệ khác trong bang, liền từ ta và ngươi làm kết thúc đi!" Nhìn đến Thiên Ưng ngồi trên ghế sofa ở phía trước, Lâm Bảo nhàn nhạt nói.

"Kết thúc? Như thế nào kết thúc?" Thiên Ưng vẻ mặt chế cười, hiện tại quyền chủ động nắm giữ ở trong tay của mình, Lâm Bảo cái tên tàn phế này còn có thể lật lên sóng gió gì?

"Rất đơn giản, đơn đấu, nếu là ngươi thắng, vị trí hội trưởng Bắc Đẩu hội này như cũ là của ngươi, giữa chúng ta sở hữu ân oán xóa bỏ, hơn nữa chúng ta vĩnh viễn sẽ không đặt chân một bước vào Bắc thành, nếu là ngươi bại, ta sẽ cho ngươi thời gian nửa giờ thoát đi, như thế nào?" Lâm Bảo lạnh lùng nói...

Thiên Ưng sững sốt, không nghĩ tới Lâm Bảo tới nơi này thế nhưng là hướng chính mình đơn đấu?

"Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi không dám tiếp thu khiêu chiến sao?" Ở thời điểm Thiên Ưng do dự, Lâm Bảo lại cười lạnh một tiếng.

"Ha ha ha ha, chế cười, ngươi một cái tàn phế, ta sẽ sợ hãi? Chỉ là ngươi nói nhưng giữ lời? Không cần đến lúc đó ta thắng, nói ta khi dễ một cái tàn phế?" Thiên Ưng đồng dạng cười lạnh một tiếng, lại là quay đầu nhìn về phía Tô Phàm đang bị đám người Long Nhất vây quanh.

Lâm Bảo quyết định, nhưng không đại biểu Tô Phàm quyết định.

"Yên tâm, chỉ cần ngươi thắng Lâm Bảo, về sau nơi này đều là của ngươi!" Tô Phàm tự nhiên cũng là khẽ gật đầu.

Thiên Ưng khẽ cau mày, ần ần cảm thấy có chút không thích hợp, chính là lại nói không nên lời cái nguyên do gì.

"Thiên Ưng, chẳng lẽ ngươi thật sự sợ sao?" Liền ở ngay lúc này, thanh âm chộc tiết của Lâm Bảo lại một lần nữa truyền đến.

"Hào, hôm nay ta liền thành toàn ngươi!" Ngay trước mặt nhiều huynh đệ như vậy, Thiên Ưng tự nhiên vô pháp lùi bước, lại nói, chính mình trải qua mấy ngày nay, liều mạng rèn luyện, thực lực đề cao cũng không phải một cái cấp bậc, nếu là đối phó Tô Phàm, có lẽ không nhất định là đối thủ, nhưng nếu như chỉ là đối phó một cái tàn phế như Lâm Bảo, kia vẫn là không thành vấn đề.

Nghe được Thiên Ưng đáp ứng, Tô Phàm khoe miệng hiện ra nhàn nhạt tươi cười, sau đó ở dưới đám người Long Nhất bảo hộ lui sang một bên, mà Lâm Bảo lại là hướng phía trước bước ra vài bước, đứng ở trung tâm đại sảnh.

Thiên Ưng cũng là chậm rãi từ trên ghế sofa đứng lên, cởi bỏ áo khoác trên người, lộ ra thân hình mạnh mẽ.

Mặt khác thành viên Bắc Đẩu hội cũng là một đám hướng về phía sau thối lui, vì hai người nhường ra đầy đủ không gian, trên thực tế phương thức quyết đấu như vậy là phương thức bọn họ thích nhìn đến nhất, mặc kệ là phản bội Thiên Ưng, hoặc là đối với Lâm Bảo ra tay, đều không phải là bọn họ nguyện ý làm.

Quyết đấu giữa hai vị lão đại, vẫn là từ bọn họ tự hành giải quyết đi.

Người thắng, sẽ là vương giả Bắc Đẩu hội.

Nhìn Lâm Bảo chỉ có một cánh tay, đứng ở chính giữa đại sảnh, rất nhỏ hoạt động cổ tay, trong mắt Thiên Ứng hiện lên một mặt băng lãnh, mặc kệ hắn có hay không nguyện ý tiếp thu như vậy khiêu chiến, lúc này cũng không có đường lui, duy nhất có thể làm, chính là toàn lực thắng lợi.

Hắc đạo, vốn dĩ chính là cường giả vi tôn, chính mình cũng vừa lúc nhân cơ hội này tái tạo uy danh của mình ở Bắc Đẩu hội.

"Chuẩn bị tốt sao?" Nhìn Lâm Bảo lạnh nhạt đứng ở trong sân, Thiên Ứng lạnh lùng nói.

"Người ra tay đi!" Lâm Bảo vươn tay phải duy nhất của mình, làm một cái thủ thế mời.

Thiên Ứng cười lạnh, thân mình một bước liền hướng phía trước bước ra, thời điểm bước thứ hai, đã đi tới trước người Lâm Bảo.

Đây chính là thành quả tu luyện mấy ngày nay của hắn.

Sau đó liền nhìn đến hắn chợt nâng lên hữu quyền, tốc độ cao nhất hướng tới ngực Lâm Bảo đâm tới, mà hắn quyền trái cũng đã nắm chặt, tùy thời chuẩn bị chặn đường hữu quyền của Lâm Bảo, Lâm Bảo đã mất đi một cánh tay, chỉ cần ngăn cản hữu quyền của Lâm Bảo, hắn nhất định thua.

Thiên Ứng, có như vậy tự tin.

Rốt cuộc, liên tính Lâm Bảo ở thời kỳ mạnh nhất, cũng bắt quá so với lúc trước mạnh hơn chính mình một chút.

Thời điểm hữu quyền của Thiên Ứng đã đi tới trước ngực Lâm Bảo chưa đến mười centimet, Lâm Bảo còn không có dấu hiệu động thủ, Thiên Ứng khoe miệng cười lạnh càng ngày càng nùng liệt, nghe nói hắn vừa mới thanh tỉnh, xem ra mấy chục cái hàng đêm kiếp sống giường bệnh đã ma đi hắn tất cả bản năng chiến đấu.

"Chết đi!" Thời điểm xác định Lâm Bảo không có biện pháp đánh trả, Thiên Ứng vốn dĩ giữ lại ba phần khí lực cùng nhau sử xuất, hữu quyền tấn mãnh đánh về phía Lâm Bảo.

Liền ở thời điểm quả đấm của hắn sắp chạm vào trước ngực Lâm Bảo, hắn trên mặt đã lộ ra một nụ cười thắng lợi, Lâm Bảo bỗng nhiên hướng về phía sau lui một bước.

Rất nhỏ rất nhỏ một bước, như vậy cực nhỏ một bước, lại hoàn toàn tránh đi một quyền mãnh liệt nhất của Thiên Ứng, sau đó Lâm Bảo nhanh như tia chớp vung ra hữu quyền.

"Phanh!" một tiếng vang thật lớn, ở dưới tình huống Thiên Ứng căn bản không có biện pháp phản ứng, Lâm Bảo hữu quyền đã tựa như đạn pháo đánh vào lồng ngực Thiên Ứng.

"Phụt!" Một ngụm máu tươi liền như vậy từ trong miệng Thiên Ứng phun tới, thân thể hắn càng là tựa như điều bị đứt dây hướng về phía sau bay ra ngoài, ước chừng bay ra bảy tám mét, lúc này mới nặng nề mà ngã trên mặt đất, há mồm lại là một đạo máu tươi phun ra, toàn bộ lồng ngực, đều là một trận ngẹt ngạt, mà sắc mặt của hắn, càng trở nên tái nhợt một mảnh.

Tất cả mọi người yên tĩnh nhìn này hết thấy, tất cả mọi người nhìn không chớp mắt nhìn này hết thấy, thời điểm nhìn đến Lâm Bảo thế nhưng chỉ dùng một chiêu liền đem Thiên Ứng đánh bay ra ngoài, tất cả mọi người tròn mắt đều nhanh muốn trợn ra ngoài, ngay cả Tô Phàm trên mặt cũng lộ ra một mặt kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới thực lực của Lâm Bảo hung hãn bức này?

Mấy chục ngày kiếp sống giường bệnh cũng không có làm giảm bớt thực lực của hắn, tương phản, tại đây mấy ngày này tới nay, thực lực của hắn lại đề cao không ít.

Hắn lực lượng, vẫn là lúc trước lực lượng, chính là đối với lực lượng nắm chắc, nhưng lại xa xa vượt qua đã từng, giờ khắc này Lâm Bảo, cũng coi là chân chính bước vào hàng ngũ siêu nhất lưu cao thủ.

Thiên Ứng trong mắt đồng dạng là vẻ mặt khó có thể tin, hắn không phải là không có nghĩ tới Lâm Bảo như cũ rất mạnh, nếu không cũng sẽ không tùy tiện cùng chính mình đơn đấu, chính là thông qua hơn một tháng này điên cuồng huấn luyện, thực lực của hắn cũng đề cao không ít, hắn tự tin có thể đánh bại Lâm Bảo ở thời kỳ mạnh nhất của trước kia, dưới cái nhìn của hắn, Lâm Bảo liên tính thực lực hao tổn không nhiều, nhưng dù sao cũng chỉ có một cánh tay, chính mình liền hắn ở thời kỳ mạnh nhất đều có thể đánh bại, huống chi là hắn chỉ có một cánh tay?

Nhưng hắn không nghĩ tới chính là, chính mình thế nhưng bại, hơn nữa bị bại nhanh như vậy?

Một chiêu, một quyền, chỉ có một quyền!

Rất đơn giản một quyền!

Cái này sao có thể?

"Người đi đi, sau nửa giờ, ta sẽ từ nơi này xuất phát, tự mình săn giết người, nếu là trước hừng đông người còn sống, ta sẽ không lại đối với người ra tay!" Lúc này, thanh âm đậm đặc của Lâm Bảo truyền đến, mới đưa Thiên Ưng lùi trở lại hiện thực.

Nhanh chóng bò dậy, nhìn thoáng qua Lâm Bảo lạnh nhạt đứng ở trong sân, cùng với Tô Phàm bên cạnh vẫn luôn treo nhân nhạ ý cười, Thiên Ưng xoay người rời đi, cho dù hấn trên người còn có một thanh Desert Eagle, hấn cũng không có lấy ra, liền tính hấn ở chỗ này giết chết Lâm Bảo, chọc giận một bên Tô Phàm, chính mình cũng hấn phải chết không thể nghi ngờ.

Còn không bằng lưu trữ, chờ thời điểm Lâm Bảo tới săn giết chính mình lần nữa động thủ!

Chờ đến thân ảnh Thiên Ưng biến mất lúc sau, hiện trường lập tức vang lên một trận chói tai tiếng hoan hô, Tô Phàm khoe miệng càng là hiện ra một mặt nhân nhạ mỉm cười, trò hay, trình diễn...

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Thú Ma thủ ký (1)

Lúc này, trong tòa cao ốc đối diện Bắc Đẩu hội. ()

"Cục trường, tựa hồ động thủ, muốn hay không xuất động!"

"Từ Từ!" Tần Dũng một phen ngăn cản trợ thủ của mình, nhìn về phía một tên cảnh sát đang vội vàng chạy tới.

"Tình huống bên trong thế nào? Tô Phàm bọn họ nhưng có ra tay đánh nhau?" Tần Dũng mở miệng hỏi.

"Báo cáo cục trường, hoàn toàn không có dấu hiệu động thủ, chỉ là Lâm Bảo đưa ra yêu cầu cùng Thiên Ưng đơn đấu..."

"Đơn đấu?" Tần Dũng tròn tròn mắt...

Bọn họ xuất động nhiều người như vậy, chính là chờ hai phe người ngựa sống mái với nhau, đến lúc đó toàn lực xuất kích, không chỉ có nhất cử bất đắc người Tô Phàm, còn lập xuống công lao hiển hách, nhưng là bây giờ Lâm Bảo thế nhưng cùng Thiên Ưng đơn đấu? Đều đơn đấu? Còn như thế nào sống mái với nhau?

"Ai thắng?" Bất quá Tần Dũng vẫn là nhanh chóng bình tĩnh lại, mở miệng hỏi.

Đơn đấu liền đơn đấu đi, loại này bang chủ tranh đoạt, đơn đấu cũng sẽ chết người, chỉ cần chết người, liền có thể bắt người, nếu là Lâm Bảo thắng, trước tiên đem hấn bắt lại lại nói, cũng không thể một chuyển tay không đi?

"Lâm Bảo!" Tên cảnh sát kia lau một phen mồ hôi lạnh nói.

"Hảo, đi, bắt người!" Tần Dũng bàn tay to vung lên, liền muốn tự mình dẫn đội bắt người.

"Cục trường, không... không thể bắt!" Ai ngờ đến tên cảnh sát kia một phen kéo hấn lại.

"Vì cái gì không thể bắt?" Tần Dũng sừng sốt, này mẹ nó đều phân ra thắng bại, còn chờ cái gì?

"Thiên Ưng đã chạy, hiện trường không có nháo ra bất luận cái gì mạng người, liền ầu đã cũng không có!" Tên cảnh sát kia mồ hôi lạnh liền tục nói.

Tần Dũng hoàn toàn tròn tròn mắt, bọn họ xuất động nhiều người như vậy, chuẩn bị lâu như vậy, vốn định lập xuống công lớn, nhưng là bây giờ, thậm chí ngay cả ầu đã đều không có, liền Thiên Ưng đều chạy? Bọn họ vọt vào có cái gì dùng? Người ta không đánh nhau ầu đã, mà cũng không giết người phóng hỏa, chính là tụ tập ở nơi đó mà thôi, đi vào có cái gì dùng?

Tụ tập phi pháp? Đừng nói giỡn, kia vốn dĩ chính là hộp đêm, buổi tối nào không phải hàng trăm hàng ngàn người? Hiện giờ bắt quá hơn trăm người ở bên trong, tính cái gì tụ tập?

"Mẹ nó, thu đội, rút lui!" Tần Dũng hung hăng quẳng tay, hạ đạt mệnh lệnh thu đội, hôm nay xem như chạy không.

Sự việc đối phó Tô Phàm, vẫn là giao cho những người khác đi?

Theo tiếng mệnh lệnh của Tần Dũng, mai phục đã lâu đám cảnh sát một đám từ chỗ ẩn nấp đi ra, lục đục lên xe, nhanh chóng rời đi, một môi lâu như vậy, bận rộn vô ích, vẫn là về nhà ngủ đi.

Đại sảnh Bắc Đẩu hội, được đến tin tức, Tô Phàm khoe miệng hiện ra một mặt nhân nhạ ý cười, đám cảnh sát này đi rồi, trò hay cũng nên trình diễn, nhìn

thoảng qua thời gian, hướng tới Lâm Bảo nói ra: "Bọn họ đều đi rồi, nên động thủ!"

"Hào!" Lâm Bảo gật gù đầu, sau đó hướng tới đám người trong sảnh nhìn thoáng qua, cũng là xoay người đi ra ngoài.

Tối nay, hắn chỉ có một cái nhiệm vụ, đó chính là kết thúc mạng của Thiên Ưng!

Bên kia, nhìn cảnh sát ở phía dưới từng bước rời đi, Tiêu Đằng cùng Tào Nhiễm Nhiễm liếc mắt nhìn nhau, đều là nhìn ra lẫn nhau nghi hoặc, đây là chuyện gì xảy ra? Nay đó cảnh sát như thế nào liền đi rồi đâu?

Lúc này, một người tiểu đệ vội vã chạy vội tới.

"Tiêu ca, bên trong cũng không có phát sinh ầu đầu, mà là lấy phương thức đơn đầu giải quyết, Thiên Ưng bại bởi Lâm Bảo, hiện giờ đã chạy trốn!"

"Chạy trốn?" Tiêu Đằng cả kinh, như thế nào đều không có nghĩ đến Thiên Ưng thế nhưng ngu ngốc đến loại tình trạng này, lựa chọn cùng Lâm Bảo đơn đầu? Đơn đầu còn chưa tính, ** còn bại bởi một cái tân phe? Hắn tại sao không đi chết?

"Thân ái, bọn cảnh sát kia đều đi rồi, chúng ta cũng rút lui đi!" Tào Nhiễm Nhiễm trong lòng ần ần cảm thấy có chút bất an.

Bọn họ mai phục tại nơi này, vốn dĩ liền chờ cảnh sát đem đám người Tô Phàm bắt sau đó lần nữa động thủ, thừa dịp thời điểm đám người Tô Phàm không có biện pháp phản kháng đem chúng đánh chết, sau đó thoát đi, ai có thể nghĩ tới, cảnh sát thế nhưng cứ như vậy đi rồi.

"Hào!" Tiêu Đằng cũng ần ần cảm thấy được không ổn, một ngụm đáp ứng, liền muốn dẫn dò mọi người thu đội, một đạo thân ảnh lại xuất hiện ở một đầu hành lang, thời điểm thấy rõ sắc mặt người tới, Tiêu Đằng sắc mặt lại biến: "Long Vương?"

"Tiêu Đằng, giữa chúng ta cũng nên làm kết thúc!" Nhìn cái này đã từng là Long Sát hội nhân vật số ba, Long Vương nhẹ giọng thở dài một cái.

Nếu không phải Tiêu Đằng làm nhiều việc ác, hắn cũng không nguyện ý tự tay chấm dứt tính mạng của hắn.

Tiêu Đằng không nói hai lời, nâng lên trong tay Desert Eagle liền muốn hướng Long Vương bắn tới, Long Vương đã một bước hướng phía trước bước ra, trực tiếp xuất hiện ở trước người Tiêu Đằng, một cước đem Desert Eagle trong tay hắn đá bay ra ngoài, sau đó xoay người một cái đá nghiêng, liền như vậy đem Tiêu Đằng đá bay ra ngoài.

"Thình thịch" một tiếng, Tiêu Đằng thân thể thật mạnh rơi trên mặt đất, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, sắc mặt đã trở nên trắng bệch một mảnh.

Long Vương như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này? Hắn làm sao biết vị trí của mình? Trúng kế, chính mình bị Nam Cung Cảnh Nguyệt bán đi, chính mình cũng đã trở thành mồi nhử, mồi nhử dẫn dụ bọn họ xuất hiện.

Nghĩ thông suốt điểm này, Tiêu Đằng nhanh chóng bò dậy, xoay người liền chạy, nếu là mồi nhử, như vậy hiện giờ con cá đã mắc câu, người câu cá cũng nên xuất hiện.

Chỉ cần chính mình chạy đi, liền nhất định có cơ hội sống sót.

Mất thấy Tiêu Đằng muốn thoát đi, Long Vương cười lạnh một tiếng, liền muốn hướng tới Tiêu Đằng đuổi theo, một bên Tào Nhiễm Nhiễm lại là giờ lên sừng lục.

Long Vương kinh hãi, một cái lắc mình, tránh đi Tào Nhiễm Nhiễm bắn tới, sau đó xuất hiện ở trước người Tào Nhiễm Nhiễm, nhìn cái nữ nhân gọi cảm đến cực điểm này, nghĩ tới nàng đối với Lãnh Trường Phong phản bội, tay phải không chút do dự đập xuống.

"Ba!" một tiếng giòn vang, một lòng muốn trở thành nữ hoàng hắc đạo Tào Nhiễm Nhiễm cứ như vậy chết đi!

Trải qua một hồi gián đoạn như vậy, thân ảnh Tiêu Đằng đã vọt ra ngoài, Long Vương mày xiết chặt, nhanh chóng đuổi theo.

Tiêu Đằng đã suy nghĩ cẩn thận mọi chuyện, đối với việc chính mình bị người đem trở thành mồi nhử, trong lòng của hắn cũng tràn ngập phẫn nộ, nhưng là hắn hiểu được, lúc này không phải thời điểm phẫn nộ, chính mình có hay không mạng sống, còn muốn dựa vào sau lưng những người kia, lúc này hắn chỉ là tốc độ cao nhất hướng tới trong bóng đêm chạy như điên, sau lưng tiếng bước chân càng ngày càng gần, chính là người vốn nên xuất hiện nhưng như cũ không có xuất hiện, cái này làm cho Tiêu Đằng trong lòng càng ngày càng tuyệt vọng?

Vì cái gì, bọn họ không phải muốn dẫn ra con cá sao? Hiện tại con cá đã mắc câu rồi, vì cái gì còn không xuất hiện? Chẳng lẽ nói mục tiêu của bọn hắn là Tô Phàm?

Người xuất hiện không phải Tô Phàm, cho nên bọn họ mới không ra tay?

Tiêu Đằng suy tính một chút cũng không sai, lúc này, ở trong một tòa kiến trúc tối tăm, bốn tên nam tử ăn mặc hắc y lẳng lẳng đứng ở chỗ bóng tối, đưa mắt nhìn Long Vương Tiêu Đằng một người đuổi một người chạy trốn.

"Không ra tay?"

"Đây không phải nhân vật mục tiêu, nhân vật mục tiêu ở bên trong!" Trong đó một người chỉ chỉ phương hướng Bắc Đẩu hội, nhân nhạ nói.

"Nhưng là nếu hấn không ra làm sao bây giờ?"

"Chờ!" Tên nam kia từ tiếp tục nói.

Làm đao khách của Bắc Minh gia, bọn họ lợi hại nhất ở chỗ ám sát, nhất kích tất sát, nếu để cho bọn họ như vậy tùy tiện xông vào Bắc Đẩu hội, chưa chắc có thể giết chết Tô Phàm.

Không có tuyệt hảo cơ hội, bọn họ tình nguyện không ra tay!

Về phần Tiêu Đăng sống chết, bọn họ mới sẽ không quan tâm...

Editor: xuanmy0562

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Thú Ma thủ ký (2)

Mà trên đỉnh một tòa cao ốc khác, một người dáng người bốc lửa, có một đầu mái tóc dài vàng óng, tóc dài trực tiếp rủ xuống tới bờ hông, yêu điểm nữ tử lẳng lẳng đứng ở mái nhà, ở phía sau của nàng, Hồ Vương dáng người khôi ngô cung kính đứng.

"Long Vương xuất hiện, chúng ta muốn hay không đi xuống?" Nhìn phía dưới Long Vương cùng Tiêu Đăng đang chạy đuổi, Hồ Vương nhân nhạ nói.

"Không cần, rửa sạch phản đồ, đó là việc của Minh Hoàng!" Yêu mị nữ tử nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

"Nhưng nếu là không có Minh Hoàng trợ giúp, đối phó người nọ..." Hồ Vương có chút lo lắng, hấn đã từ trong miệng Huyết Hoàng biết được sau lưng Tô Phàm có một cái tuyệt đỉnh cao thủ.

"Yên tâm đi, ám sát Tô Phàm tự nhiên có người làm, mà sau lưng của hấn người nọ tuy rằng lợi hại, muốn giết hấn không có khả năng, nhưng muốn giữ chân hấn, ta vẫn là có thể làm được!" Yêu điểm nữ tử nhân nhạ nói, nàng tới nơi này, vốn dĩ chính là vì giữ chân vị cao thủ sau lưng Tô Phàm kia.

"Vậy chúng ta bây giờ cái gì cũng không cần làm?" Tương tượng đến có thể nhảy mất hạ gục Bắc Minh Thương Phong Thương Vân cao thủ như vậy, cho dù luôn luôn tự tin Hồ Vương cũng có chút không chắc.

Huyết Hoàng có lẽ không sợ, nhưng là chính mình lại chưa chắc có thể có cơ hội ra tay.

"Không sai, chúng ta chỉ cần chờ là được!" Huyết Hoàng nhân nhạ nói, cặp con ngươi câu hồn kia nhìn chăm chăm ở phía dưới.

Thời gian đều trôi qua lâu như vậy, Tô Phàm như thế nào liền không ra đâu?

Nếu là hấn không ra, Nam Cung Cảnh Nguyệt an bài sát thủ, sẽ động thủ sao?

Này một bộ liên hoàn kế, Tô Phàm thế nhưng đã phá hết hai cái...

"Các ngươi là đang chờ ta sao?" Liền ở thời điểm Huyết Hoàng còn ở cân nhắc những cái sát thủ đó có thể hay không động thủ, một đạo thanh âm sang sang từ sau lưng truyền đến.

Hồ Vương thân thể chính là run lên, quay đầu nhìn lại, thời điểm nhìn đến Tô Phàm từ cửa đi ra, trên mặt lộ ra bộ dáng cực độ khiếp sợ.

Làm sao có thể như vậy? Bọn họ vẫn luôn thủ tại chỗ này, rõ ràng tận mắt thấy Tô Phàm tiến vào Bắc Đẩu hội, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Đừng nói Hồ Vương, ngay cả cho tới nay bình tĩnh như giếng cổ Huyết Hoàng thời điểm nhìn thấy Tô Phàm, trên mặt vũ mị cũng lộ ra một mặt kinh ngạc.

"Hảo một chiêu kim thiên thoát xác chi kế, Vân gia đại thiếu gia, quả nhiên là văn võ song toàn!" Bất quá rất nhanh, nàng cũng đã hiểu được, cái Tô Phàm tiến vào Bắc Đẩu hội kia, căn bản chính là một cái hàng giả, nếu không đám người Long Nhất như thế nào sẽ thiếp thân bảo hộ? Lấy thực lực của Tô Phàm, cũng căn bản không cần như vậy sát người bảo hộ.

Trước đó còn cảm thấy nghi hoặc, hiện tại hoàn toàn minh bạch.

"Ha ha, Huyết Hoàng quá khen, trên thực tế kẻ này cũng không phải ta nghĩ ra!" Tô Phàm nhàn nhạt cười cười.

Trong đầu nghĩ tới kế hoạch của Nam Cung Cảnh Thần.

Công khai nói cho Thiên Ứng, báo thù sắp bắt đầu, Thiên Ứng khẳng định sẽ đem tin tức như vậy nói cho Nam Cung Cảnh Nguyệt, lấy mưu trí của Nam Cung Cảnh Nguyệt, tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội tốt như vậy, khẳng định sẽ an bài một cái lưới lớn kín không kẽ hở chờ đợi Tô Phàm đến.

Nam Cung Cảnh Thần trưng kế tựu kế, đồng dạng bày ra một cái lưới lớn, hoàn toàn tan rã lực lượng bên người Nam Cung Cảnh Nguyệt.

Lúc này Cảnh Thần tên kia, đang khoác da mặt của mình ở dưới sự bảo hộ của đám người Long Nhất Long Nhị tọa trấn Bắc Đẩu hội đầu!

Đương nhiên, nếu không phải sau lại có một cuộc điện thoại, xuất hiện ở nơi này, còn có Long Vương!

"Xem ra bên người Phàm thiếu thật đúng là nhân tài xuất hiện lớp lớp, bất quá ta rất tò mò, liên tính người biết đây là một cái sát cục, như thế nào lại biết vị trí của ta?" Tô Phàm xuất hiện, bao gồm bốn cảnh sát trước đó rút đi, đã chứng minh đối phương làm đủ chuẩn bị, thậm chí liên Tiêu Đẳng như vậy đạo mỗi như thứ hai, cũng không có dẫn dụ Tô Phàm tiến đến, điều này nói rõ kế hoạch của Nam Cung Cảnh Nguyệt đã hoàn toàn thất bại.

Nàng chỉ là tò mò, Tô Phàm như thế nào sẽ biết vị trí của chính mình.

Phải biết rằng, liên tính là Nam Cung Cảnh Nguyệt, bao gồm Lâm Diệu những người kia cũng không có khả năng biết chính mình sẽ xuất hiện ở đâu.

"Ha ha, tự nhiên là có người nói cho ta!" Tô Phàm nhàn nhạt cười cười, hướng tới Hồ Vương đứng ở bên người Huyết Hoàng ném một cái ánh mắt ý vị thâm trường.

Huyết Hoàng ánh mắt vèo một cái dừng ở trên người Hồ Vương.

"Huyết Hoàng, không phải ta, tuyệt đối không phải ta!" Hồ Vương cả kinh, chính mình nhưng cho tới bây giờ không có bán đứng qua Huyết Hoàng.

"Ha ha, Phàm thiếu, không nghĩ tới người liên kế ly gián đều dùng ra, chỉ là người cảm thấy như vậy mưu kế đối với ta hữu dụng sao?" Huyết Hoàng kiêu nị hướng tới Tô Phàm vút cái mị nhãn, cười tủm tỉm nói.

"Có hữu dụng hay không đều không sao cả a, ta tới nơi này, cũng là muốn vì sự tình lần trước làm cái chấm dứt mà thôi!" Tô Phàm không sao cả nhún vai.

"Chấm dứt? Chẳng lẽ Phàm thiếu cho rằng người sẽ là đối thủ của ta?" Huyết Hoàng cười hi hi nói, nói chuyện đồng thời, còn đỉnh đỉnh bộ ngực cao ngất kia.

"Ta nghe Long Vương nói qua, Huyết Hoàng thực lực cao thâm, nếu phải làm cái chấm dứt, ta đương nhiên sẽ không ngốc đến mức một người tiến đến, Bạch Tước quân, Vương Hồ, xuất hiện đi!" Tô Phàm mỉm cười nói, theo giọng nói rơi xuống của hắn, đã thay một bộ kính trang Bạch Tử Hà từ phía sau đi ra, đồng dạng ăn mặc kính trang Vương Hồ trực tiếp đứng ở bên cạnh Tô Phàm.

"Đã sớm nghe nói Thiên Thần Thánh Minh cao thủ nhiều như mây, đặc biệt là Hoàng cấp cường giả, sớm muốn đo sức một hai, không nghĩ tới rốt cục có cơ hội như vậy!" Nhìn đáng người vu vật kia của Huyết Hoàng, Bạch Tử Hà khẽ cười nói, trong mắt không có nửa điểm vẻ tham lam.

Làm Bạch gia dòng chính, làm tướng quân trẻ tuổi nhất nước cộng hòa, Bạch Tử Hà dựa vào là không chỉ có riêng là thân phận sau lưng hắn.

Phải biết rằng, hắn điều động đám cao thủ Long Nhất cho Tô Phàm, nhưng tất cả đều là hắn một tay bồi dưỡng ra được, mà bản thân của hắn thực lực rốt cuộc như thế nào, cũng không có mấy người biết.

Nhìn đến Tô Phàm liền phó tư lệnh Minh Châu thị hiện giờ đều cho mời lại đây, Huyết Hoàng sắc mặt lại lần nữa đổi đổi.

Trước mặt kẻ Tô Phàm làm sao biết vị trí của mình, liền nói tình huống hiện tại, Tô Phàm dám xuất hiện ở chỗ này, thực lực rõ ràng đã khôi phục, bên cạnh hắn Vương Hồ nhìn qua cũng là cái cao thủ, ít nhất ngăn trở Hồ Vương tiến công cũng không có vấn đề. (**Vương Hồ, Hồ Vương coi chừng nhầm tên 2 người)

Chỉ cần ngăn cản Hồ Vương, hắn cùng Bạch Tử Hà cùng nhau đối phó chính mình, nàng thật đúng là không có nắm chắc tất thắng, điểm trọng yếu nhất, đến bây giờ, cái siêu cấp cao thủ giấu ở sau lưng Tô Phàm kia đều không có xuất hiện, đây mới là chỗ nàng chân chính có kỵ.

Đối với cao thủ cấp độ bậc này mà nói, bất luận cái gì một chút sơ hở cũng đủ gây nên trí mạng.

Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?

Lui? Duy nhất cửa ra vào bị đám người Tô Phàm chặn đường, muốn lui cũng không có biện pháp rút đi.

Chiến? Nhìn thoáng qua vị trí đứng của Tô Phàm, Huyết Hoàng trên mặt bỗng nhiên hiện ra một mặt kiêu mị tươi cười: "Phàm thiếu, chúng ta chơi cái trò chơi như thế nào?"

"Úc? Trò chơi? Cái gì trò chơi?" Tô Phàm về mặt tò mò.

"Người ta đơn độc tranh đấu một trận, nếu là ta bại, tùy ý người xử trí, như thế nào?" Thời điểm đang nói lời này, Huyết Hoàng hai tròng mắt màu lam kia còn nhẹ nhẹ chớp chớp, loại mỉa mai kia, thẳng làm Tô Phàm cũng có chút tim đập gia tốc.

"Mặc ta xử trí?" Tô Phàm ý vị thâm trường nhìn Huyết Hoàng liếc mắt một cái.

"Đúng vậy, người muốn làm cái gì đều được?" Huyết Hoàng cũng là thoải mái hào phóng dựng thẳng bộ ngực, tùy ý ánh mắt Tô Phàm ở trên người dò xét, thậm chí còn hướng tới Tô Phàm vút một cái vũ mị ánh mắt, một bộ dáng mặc cho quân hái, mà nàng trong lời nói cũng là tràn ngập ngoạn vị, đừng nói Tô Phàm, ngay cả Bạch Tử Hà cùng Vương Hồ hồ hấp đều không tự chủ được dón dập lên...

//*kim thiên thoát xác: ve sầu thoát xác

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Thú Ma thủ ký (3)

Yêu tinh, đây tuyệt đối là một cái yêu tinh, một cái vũ vật như vậy, chỉ cần là cái nam nhân, đều muốn chiếm hữu, cho dù là Bạch Tử Hà trong lòng cũng có chút tâm động, nhưng là hẳn lại biết, tuyệt đối không thể đáp ứng yêu cầu của nàng.

Đây chính là Thiên Thần Thánh Minh Hoàng cấp cao thủ a. Liên tính chính mình cùng Tô Phàm liên thủ, cũng chưa chắc có thể đánh bại nàng, huống chi là một người?

Này quả thực chính là cho nàng cơ hội hạ thủ a!

"Hảo, ta đồng ý!" Liên ở thời điểm Bạch Tử Hà chuẩn bị khuyên bảo Tô Phàm, Tô Phàm lại là một ngụm đáp ứng rồi.

"Tô Phàm, người điên rồi!" Bạch Tử Hà cả kinh, thẳng nhóc này bộ dáng cũng không phải giống bị nữ nhân mê hoặc a, hẳn như thế nào liền đáp ứng rồi?

Vương Hồ đồng dạng về mặt kinh ngạc nhìn về phía Tô Phàm, Huyết Hoàng thân mình đích xác mê người, nhưng là Tô Phàm tuyệt không phải loại người bị sắc đẹp làm cho mê hoặc a? Hẳn như thế nào sẽ đáp ứng?

Trên thực tế không chỉ có Bạch Tử Hà cùng Vương Hồ, ngay cả bản thân Huyết Hoàng cũng không nghĩ tới Tô Phàm sẽ như vậy sáng khoái đáp ứng.

Nàng vốn chỉ là muốn đưa ra yêu cầu như vậy, Tô Phàm khẳng định sẽ cự tuyệt, đến lúc đó chính mình lại lấy ngôn ngữ tương kích, chọc giận Tô Phàm, chỉ cần Tô Phàm mất đi lý trí, chính mình liền có cơ hội nhất kích tất sát, lại nhanh chóng rời đi, liên tính không thể giết chết Tô Phàm, có thể từ bên trong sơ hở thối lui cũng là tốt, ai có thể nghĩ tới Tô Phàm thế nhưng đáp ứng rồi yêu cầu của nàng?

Chẳng lẽ hẳn cũng bị thân thể của mình làm cho mê hoặc? Muốn chiếm hữu thân thể của mình? Vẫn là nói hẳn có mười phần tin tưởng có thể đánh bại chính mình?

Bất quá mặc kệ như thế nào, đây đều là kết quả liền chính nàng đều không có nghĩ đến.

"Ha ha, Phàm thiếu như thế sáng khoái, hôm nay ta Na Lệ Ti liền ở chỗ này lấy danh nghĩa Thượng Đế phát thệ, nếu là ta thật sự bại bởi Phàm thiếu, cái mạng này chính là của Phàm thiếu, hết thảy chờ đợi Phàm thiếu chỉ thị!" Huyết Hoàng Na Lệ Ti trực tiếp lập ra lời thề.

Đây chính là cơ hội tốt nhất đánh chết Tô Phàm, chỉ cần giết chết Tô Phàm, chính mình liền có thể thông dong rồi đi.

Nếu là thật sự bại bởi Tô Phàm, cũng không còn gì để nói, đi theo một cường giả như vậy, cũng không kém.

"Hảo, ta liền thích người như vậy, Bạch Tử Hà, Vương Hồ, các người lui qua một bên, không cần nhúng tay!" Tô Phàm mỉm cười hướng tới Bạch Tử Hà cùng Vương Hồ nói.

"Tô Phàm, người điên rồi!" Bạch Tử Hà mắng to, tên ngốc này, hẳn căn bản không biết Thiên Thần Thánh Minh Hoàng cấp cao thủ có bao nhiêu mạnh.

Chính là đối mặt Tô Phàm quyết định, hẳn cũng không tốt nói thêm cái gì, chỉ là lui qua một bên, bất quá hẳn đã trong lòng âm thầm quyết định, một khi Tô Phàm có cái gì nguy hiểm, tuyệt đối không màng tất cả ra tay, cái gì ước định, cái gì trò chơi đều không có trọng yếu bằng mệnh của Tô Phàm.

Trên thực tế không chỉ Bạch Tử Hà nghĩ như vậy, một bên Vương Hồ đồng dạng nghĩ như vậy, Tô Phàm chính là ân nhân cứu mạng của hẳn, cho dù là trả giá tính mạng của mình, hẳn cũng tuyệt đối không thể làm Tô Phàm xảy ra chuyện.

Trong bóng tối, vẫn luôn âm thầm bảo hộ Tô Phàm, thời điểm lão giả đang xem đến Tô Phàm làm ra quyết định này, mày cũng là hơi hơi nhần lại, hiển nhiên không mình bạch Tô Phàm như thế nào sẽ làm ra quyết định nhìn như hoang đường bực này, nhưng hắn cũng không có ngăn cản, Vân gia nam nhi, liền nên có loại này tự tin tiếp thu bất luận cái gì khiêu chiến.

"Ồ trước khi ta cùng Phàm thiếu phân ra thắng bại, ngươi cũng không được phép ra tay!" Huyết Hoàng Na Lệ Ti cũng là hướng tới một bên Hồ Vương còn ở trong khiếp sợ nói.

"Rõ!" Hồ Vương liền tục gật đầu, lại một bộ biểu tình gấp quỳ nhìn về phía Tô Phàm, hắn như thế nào cũng không rõ, gia hỏa này từ đâu tới tự tin, cũng dám khiêu chiến Huyết Hoàng?

Phải biết rằng, Tô Phàm thực lực nhiều nhất so với chính mình mạnh hơn một chút, nhưng là Huyết Hoàng lại so với chính mình mạnh không chỉ một chút, liền tính chính mình cùng Long Vương liên thủ, cũng không phải đối thủ của Huyết Hoàng, một cái Tô Phàm, hắn như thế nào liền dám đơn đầu Huyết Hoàng? Hắn đây là đang tìm chết.

"Phàm thiếu, xin mời!" Huyết Hoàng Na Lệ Ti hướng phía trước đi tới một bước, mỉm cười hướng tới Tô Phàm làm ra một cái thủ thế mời.

Tô Phàm cũng không có lập tức khởi xướng tiến công, mà là rất có hứng thú nhìn Na Lệ Ti, cái nữ nhân có danh hiệu Huyết Hoàng này.

Na Lệ Ti rất đẹp, thật sự vô cùng đẹp, thân cao ước chừng 1m75, chân mang một đôi giày da cao gót, làm nàng nhìn qua ít nhất cỡ một mét tám, một cái quần jean màu đen gấu bao bọc lấy cặp đùi thon dài kia, bên hông buộc lấy một dây đai lưng màu trắng, làm vòng eo như rắn nước kia càng lộ vẻ mê người, trên người ăn mặc cũng rất đơn giản, một kiện áo ngắn tay màu trắng bó sát người, bên ngoài phủ lấy một kiện áo da cao eo màu đỏ, mà áo da khóa kéo cũng không có kéo lên, có thể nhìn đến bộ ngực cao ngất kia của nàng.

Rất đơn giản ăn mặc, lại mặc ra so với mình tinh diện ảnh còn muốn cao cấp hơn, mà tướng mạo của nàng cũng là cực kỳ tinh xảo, khuôn mặt điển hình của mỹ nhân phương Tây, làn da trắng trẻo, đôi môi hồng nhuận, con ngươi u lam, đặc biệt là trên trán một đóa hoa hồng hình xăm kia, không chỉ không phá hư như vậy mỹ mị, ngược lại càng thêm một tầng mị lực.

Nàng cả người đứng ở nơi đó, liền giống như một đoàn hỏa, một đoàn đủ để đem thú huyết trong cơ thể nam nhân hoàn toàn bùng cháy hùng lực đại hỏa.

Một cái nữ nhân mỹ lệ lệnh người hít thở không thông như vậy nên bị vô số nam nhân truy phủng, hoặc là bị nam nhân có quyền thế nhất nuôi dưỡng ở trong kim ốc, nhưng là, nàng lại là làm cho người nghe tiếng đã sợ vỡ mật "Thiên Thần Thánh Minh siêu cấp cao thủ", huyết hoa hồng, được xưng Huyết Hoàng!

"Phúc bá, ra tay đi!" Liền ở ngay lúc này, Tô Phàm bỗng nhiên đối với sau lưng Na Lệ Ti hô một câu.

Vẫn luôn lo lắng vị cao thủ sau lưng Tô Phàm kia Na Lệ Ti liền là cả kinh, bản năng đem lực chú ý chuyển qua đằng sau.

Liền như vậy nháy mắt thời gian, Tô Phàm thân mình đã tựa như đạn pháo vọt ra ngoài.

Cảm nhận được Tô Phàm bỗng nhiên vọt ra, Na Lệ Ti nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, gia hỏa này, thế nhưng muốn chơi như vậy xiếc, nếu không phải nghi hoặc Tô Phàm vì cái gì sẽ tiếp thu khiêu chiến của mình, nếu không phải lo lắng sau lưng của hắn còn vị cao thủ kia, nàng như thế nào lại bị lừa?

Nhưng dù là như vậy, Na Lệ Ti trên mặt vẫn như cũ không có bất luận cái gì biến hóa.

Lúc này, Tô Phàm đã đi tới trước người nàng, lại không có ý định ra tay, ngược lại toàn bộ nhào tới nàng.

Cái này làm cho Na Lệ Ti rất là nghi hoặc, gia hỏa này rốt cuộc muốn làm cái gì?

Chẳng lẽ hắn muốn đem chính mình ôm lấy, lại ngăn lại chính mình sao?

Nhìn đến Tô Phàm vẫn như cũ không có ra tay, Na Lệ Ti không có lại do dự, tay trái hướng phía trước gẩy ra, tay phải khép lại, năm ngón tay thành đao, trực tiếp liền hướng ngực Tô Phàm đâm tới, nàng muốn thừa dịp dưới tình huống tên cao thủ kia không kịp phản ứng nhất cử đánh chết Tô Phàm.

Không trung, thậm chí vang lên tiếng xé gió khi Na Lệ Ti ra tay, phảng phất vuron tới kia không phải một cái tay, mà là một cây đao.

Cảm nhận được sát ý sắc bén trên đầu ngón tay kia, Bạch Tử Hà, Vương Hồ, thậm chí đang âm thầm bảo hộ Tô Phàm lão giả cũng là một trận kinh hãi, một chiều như vậy, tuyệt đối có thể cảm nhận trái tim Tô Phàm.

Tô Phàm còn hung hăng xông về phía trước, này không phải tìm chết sao?

Bạch Tử Hà, Vương Hồ, bao gồm Huyền Vũ trong bóng tối liền muốn tốc độ cao nhất phóng tới Tô Phàm, cứu trợ Tô Phàm, Tô Phàm khoe miệng lại hiện ra một mặt nụ cười quỷ quyết, mà hai tay của hắn cũng là ở ngay lúc này vuron..

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Thú Ma thủ ký (4)

Lão già gầy teo bộ pháp nhảy mất ngừng lại, ánh mắt lộ ra một mặt kinh hãi, trên thực tế liên tính hấn thật sự chạy tới cũng không còn kịp rồi, mà Bạch Tử Hà cùng Vương Hồ lại là hung hăng hướng phía trước phóng đi, Hồ Vương cũng là trước tiên vọt đi lên, chuẩn bị chặn đường Bạch Tử Hà cùng Vương Hồ. ()

Đây chính là thời cơ tốt nhất giết chết Tô Phàm a!

Về phần Na Lệ Ti, thời điểm đang xem đến Tô Phàm xuất thủ đã nhanh hơn tốc độ xuất thủ, giờ phút này, đầu ngón tay của nàng cách trái tim Tô Phàm chỉ có không đến một centimet khoảng cách, chỉ cần lại gần thêm chút nữa, lại gần một chút, liền có thể phá vỡ lồng ngực Tô Phàm, trên đầu ngón tay của nàng thậm chí lóe ra hàn mang băng lãnh.

Nhưng rất nhanh, Na Lệ Ti liền phát hiện, tay phải Tô Phàm bỗng nhiên xuất hiện ở phía trước cánh tay của mình, liền như vậy nhẹ nhàng chụp một chút cánh tay phải của mình, cánh tay phải chứa đầy lực đạo, cánh tay phải sắp xuyên thủng trái tim Tô Phàm toàn bộ run lên, sở hữu lực đạo thể nhưng bị cái chụp nhẹ nhàng này toàn bộ tan mất.

Vốn dĩ đâm thẳng thủ đao cũng thay đổi thành đập, vô lực đập vào trên ngực Tô Phàm, nói là đập, nhưng lực đạo kia thậm chí cùng sờ mó không sai biệt lắm.

Trong lòng cực độ kinh hãi Na Lệ Ti liền phải múa may tay trái, cho Tô Phàm tới một kích, hoặc là nhân cơ hội này thoát ly vòng tròn quái dị này, một cái bàn tay rộng lớn đã chế trụ cổ của nàng.

Na Lệ Ti thân thể chính là cứng đờ, một đôi con ngươi màu u lam mở thật lớn, sao có thể?

"Người thua!" Tô Phàm hướng tới Na Lệ Ti đang đầy mặt khiếp sợ nhếch miệng cười.

Na Lệ Ti đến bây giờ còn ở vào bên trong khiếp sợ, chính mình như thế nào liền thua đâu?

Chính mình vì cái gì sẽ thua đâu? Thực lực của hấn căn bản không có chính mình cường a? Chính là vì cái gì chính mình liền thua đâu?

Bạch Tử Hà, Vương Hồ, Hồ Vương đều là ngừng lại, một đám đầy mặt khiếp sợ nhìn một màn này, đây là có chuyện gì? Tô Phàm thắng? Huyết Hoàng Na Lệ Ti thế nhưng thua? Không phải đang nằm mơ chứ?

Liên tính Tô Phàm thực lực thật sự tăng cường, liên tính hấn có thể đánh bại Huyết Hoàng, cũng không có khả năng nhanh như vậy liền kết thúc chiến đấu a?

Nhưng là nhìn đến Tô Phàm nắm chặt cổ tay kia của Na Lệ Ti, nhìn đến Na Lệ Ti đang đầy mặt khiếp sợ, bọn họ cũng đều biết, đây là sự thực, Tô Phàm thế nhưng thật sự đánh bại Huyết Hoàng —— Na Lệ Ti.

"Ngao, người thật sự thua!" Nhìn đến ánh mắt khó có thể tin của Na Lệ Ti, Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, tay phải đẩy ra tay phải của Na Lệ Ti còn đang đặt ở lồng ngực của mình, sau đó dùng tay phải nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt vốn trước nay không có bị người chạm qua kia của Na Lệ Ti.

Na Lệ Ti thân mình run lên, lúc này mới minh bạch, này không phải nằm mơ, chính mình thật sự thua!

Cứ việc chính mình chủ quan, cứ việc chính mình mới vừa rồi bị hấn lừa một chút, nhưng kết quả là, chính mình thua, cho dù mặc danh kỳ diệu thua, nhưng vẫn là thua.

"Na Lệ Ti, thế sống chết nguyện trung thành Phàm thiếu!" Na Lệ Ti hướng về phía sau lui một bước, một gối quỳ xuống đất, hướng tới Tô Phàm làm ra tuyên thệ trọng yếu nhất. (nguồn truyện yy)

Nàng rõ ràng minh bạch, nếu Tô Phàm muốn chấm dứt tính mạng của mình, vừa rồi, chính mình đã chết.

Một cái nam nhân có thể đánh bại chính mình, vẫn là một cái nam nhân trẻ tuổi như vậy, càng là một cái nam nhân có được gia thế khổng lồ, người như vậy, sao không đáng chính mình nguyện trung thành?

Có Vân gia làm hậu thuẫn, nàng không chút nào lo lắng tổ chức trả thù.

Nhìn đến Na Lệ Ti trang nghiêm hướng tới Tô Phàm tuyên thệ, Hồ Vương cả người đã xờ cứng ở nơi đó, Huyết Hoàng, cường đại vô cùng Huyết Hoàng, ở Thiên Thần Thánh Minh địa vị cao quý Huyết Hoàng, thế nhưng nguyện trung thành cái thiếu niên hai mươi tuổi này?

Lão thiên gia, này vui đùa cũng quá lớn đi?

Vương Hồ trong mắt lại là vẻ mặt ý cười, Phàm thiếu quả nhiên bất phàm. (nguồn yy)

Chỉ có Bạch Tử Hà nhìn không được mắng to một câu: "Tên vương bát đản này, vận khí như thế nào liền tốt như vậy? Ngọa tào, cô nàng tóc vàng xinh đẹp lợi hại như vậy, thế nhưng nguyện trung thành hần!"

Mà chỗ bóng tối, chính mắt thấy này hết thấy trên mặt lão già gầy teo hiện ra nụ cười vui vẻ: "Thái Cực phá, Thái Cực phá, không nghĩ tới tiểu thiếu gia còn trẻ như vậy liền lĩnh ngộ Thái Cực phá, thời điểm lão hủ lĩnh ngộ một chiêu này đã sắp sáu mươi, ha ha ha, xem ra, về sau bên cạnh thiếu gia đã không cần lão hủ, cũng nên trở về bồi lão gia hưởng phúc rồi..."

Nói đến đây, lão già gầy teo xoay người liền đi, thân ảnh rất nhanh biến mất ở trong màn đêm, trừ bỏ Tô Phàm ảm ảm cảm thấy có cái gì không đúng, không có người biết hắn đã từng xuất hiện ở chỗ này.

"Ha ha, đứng lên đi, về sau người chính là cận vệ của ta!" Tô Phàm cười ha ha, một tay kéo Huyết Hoàng Na Lệ Ti, trong mắt để lộ ra xưa nay chưa từng có đắc ý.

Huyết Hoàng a, Thiên Thần Thánh Minh một trong Tứ hoàng, Huyết Hoàng thế nhưng cứ như vậy trở thành tùy tùng của mình, này như thế nào không làm hần cao hứng? Trước không nói dáng người cùng bộ dạng kia của nàng làm cho nam nhân thú huyết sôi trào, liền nói cái thực lực đáng sợ kia của nàng, liền đủ để cho chính mình quyết định ra sức chiêu nạp.

Hơn nữa có nàng lúc sau, chính mình sẽ giải được càng nhiều sự tình của Thiên Thần Thánh Minh, nếu không phải Long Vương, Tô Phàm thậm chí không biết còn có cái tổ chức này.

Đương nhiên, nếu không phải lĩnh ngộ Thái Cực phá, Tô Phàm cũng tuyệt đối sẽ không cùng Huyết Hoàng đơn đấu, thậm chí mặc dù như vậy, hần cũng không có mười phần tin tưởng đánh bại Huyết Hoàng, nếu không phải Huyết Hoàng chủ quan, nếu không phải Huyết Hoàng phân tâm, thắng bại thật đúng là khó liệu, nhưng mặc kệ như thế nào, chính mình chung quy là thắng, hơn nữa thắng được dứt khoát lưu loát, còn cho nàng một cái cảm giác cường đại vô cùng, đây chính là kết quả tốt nhất.

"Phàm thiếu, có thể nói cho ta vừa rồi một chiêu kia gọi là gì sao? Vì cái gì ta cảm giác lực đạo cánh tay của ta đều bị tan mất!" Na Lệ Ti từ dưới đất đứng lên, hiếu kỳ nói.

"Kia gọi là Thái Cực phá!" Tô Phàm mở miệng nói, nói thật, hần có thể thắng lợi, nhưng toàn bộ nhờ một chiêu này, đúng là dựa vào một chiêu này đập nát một kích trí mạng nhất của Na Lệ Ti, sau đó thừa dịp thời điểm Na Lệ Ti kinh ngạc chế trụ nàng, trên thực tế lấy thực lực hiện tại của hần, một chiêu này cũng nhiều nhất sử dụng một lần mà thôi.

Nếu là Na Lệ Ti sớm có chuẩn bị, có lẽ bị thua chính là chính mình.

"Thái Cực phá? Hoa Hạ võ thuật quả nhiên sâu không lường được, Na Lệ Ti tâm phục khẩu phục!" Na Lệ Ti từ đáy lòng khen.

"Ha ha, đây là việc nhỏ, hảo, Hồ Vương, hiện tại đến người, người là lựa chọn tiếp tục vì cái gì Thánh Minh làm việc? Vẫn là tuyên thệ nguyện trung thành với ta?" Tô Phàm ha ha cười, quay đầu nhìn về phía Hồ Vương.

Hồ Vương sững sờ, nhìn nhìn bên cạnh Bạch Tử Hà, Vương Hồ như hồ rình mồi, bao gồm Na Lệ Ti đã đầu phục Tô Phàm liếc mắt một cái, trực tiếp quỳ một gối xuống bái.

"Hồ Thiên ở đây tuyên thệ, thề sống chết đi theo Phàm thiếu!" Nói đùa, mấy người này từng cái đều là cao thủ, chính mình nếu là lại không làm ra tỏ vẻ, kia chờ đợi chính mình tuyệt đối là cái chết, liền Huyết Hoàng đều đầu phục Tô Phàm, chính mình còn do dự cái gì?

"Ha ha ha ha, một khi đã như vậy, tất cả mọi người đều là huynh đệ, mau đứng lên đi, Long Vương nghe được tin tức như vậy, nhất định sẽ rất vui vẻ! Ha ha ha!" Lại lần nữa chiêu nạp một người hần tướng, Tô Phàm cười đến càng là đắc ý, mà một bên Bạch Tử Hà đã đổ kị sắp phun ra lửa, tên vương bát đản này, như thế nào vận khí liền tốt như vậy?

//*Mặc danh kỳ diệu: không hiểu ra sao

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Thú Ma thủ ký (5)

Thời điểm ở Kinh Thành đã thu một cái Lâm Bảo, đi vào Minh Châu thị tìm được một cái Long Vương, sau đó một cái Vương Hồ, hiện tại lại thêm một cái Hồ Vương, còn có một cái Huyết Hoàng thực lực ở phía trên bọn họ, mẹ nó, thực lực của những người này nhưng đều là vượt qua bộ đội đặc chủng a, có thể xưng là biến thái tồn tại a, thế nhưng toàn thành người của hần, sao không cho hần đổ kị.

Ngẫm lại chính mình tân tân khổ khổ huấn luyện một ít cao thủ, lại toàn đưa cho hần, Bạch Tử Hà liền có một loại cảm giác khóc không ra nước mắt.

"Phàm thiếu, ta còn có một cái nghi vấn!" Nhìn đến Hồ Vương cũng tuyên thệ nguyện trung thành Tô Phàm lúc sau, Na Lệ Ti lại một lần nữa mở miệng

nói.

"Ngươi nói, Na Lệ Ti!" Tô Phàm tâm tình rất tốt, cũng không thèm để ý cái thủ hạ xinh đẹp này nhiều mấy vấn đề.

"Ngươi rốt cuộc là như thế nào biết chúng ta ở chỗ này?" Nàng đã nhìn ra, tuyệt đối không thể nào là Hồ Vương bại lộ vị trí của bọn hắn.

"Ha ha, cái này ngươi đi theo ta, một lát sẽ biết!" Tô Phàm thần bí cười cười, sau đó dẫn đầu liền đi xuống lầu dưới.

Na Lệ Ti cùng Hồ Vương liếc mắt nhìn nhau, trực tiếp đi theo, bọn họ thật sự rất muốn biết, rốt cuộc là ai bán đứng bọn họ.

...

Bên kia, Thiên Ưng vừa rời đi tổng bộ Bắc Đẩu hội, liền nhanh chóng hướng tới trong thành bỏ chạy, hắn không có lựa chọn ngồi xe, cũng không có lựa chọn tiến về vùng ngoại thành, mà là hướng tới trong thành chạy đi, chỉ cần sống đến thái dương dâng lên, chính mình liền sẽ không có việc gì, ngồi xe cũng vậy, đi vùng ngoại thành cũng vậy, đều có thể trở thành bia ngắm của Lâm Báo, còn không bằng đem chính mình biến mất ở bên trong đám người.

Liên tục xuyên qua mấy cái đường phố, xông vào mấy cái quán bar, còn liên tục thay đổi vài bộ quần áo, Thiên Ưng đã sắp đi tới Bắc thành, cuối cùng núp ở trong một cái hẻm nhỏ nghỉ ngơi.

Cách hừng đông còn có mấy giờ, chính mình đã chạy trốn lâu như vậy, thay đổi nhiều trang phục như vậy, Lâm Báo hẳn hẳn là tìm không thấy chính mình đi? An tĩnh ở chỗ này chờ, đợi đến thái dương dâng lên, chính mình liền có thể sống sót.

Nhưng lại tại thời điểm Thiên Ưng đầy cõi lòng hy vọng chờ thái dương dâng lên, phía trước lại là vang lên một trận tiếng bước chân, Thiên Ưng sắc mặt lập tức biến đổi, chẳng lẽ Lâm Báo đuổi tới sao?

Lặng lẽ từ trong ngực móc ra thanh Desert Eagle màu đen nhánh kia, nhắm ngay phía trước.

"Vào!" Liền ở ngay lúc này, phía trước bỗng nhiên nhào ra một đạo thân ảnh, Thiên Ưng không chút do dự bóp lấy cò súng, thanh Desert Eagle đã trang bị dụng cụ giảm thanh kêu lên một tiếng, đạo bóng dáng vụt ra kia trực tiếp dừng ở trên mặt đất.

Thiên Ưng có chút nghi hoặc, xem thân ảnh kia tựa hồ không phải người a?

Thật cẩn thận đi ra phía trước, định nhãn vừa thấy, phát hiện thế nhưng là một con chó lang thang.

"Hô, ta đã nói, Lâm Báo hẳn làm sao có thể tìm được ta?" Thật dài thở phào nhẹ nhõm một hơi, Thiên Ưng đem Desert Eagle thu hồi trong lòng ngực, liền muốn xoay người rời đi, một bóng người lại xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nhìn đến dáng người cường tráng của Lâm Báo, Thiên Ưng sắc mặt kịch biến, một tay thâm nhập trong lòng ngực, liền muốn móc súng lục ra, Lâm Báo đã một bước đi tới trước người hắn, chính là như vậy một chương vỡ xuống.

"Ba" một tiếng giòn vang, đầu Thiên Ưng "Phanh" một chút vỡ vụn ra, vô số máu tươi chảy xuôi mà ra, mà Thiên Ưng chỉ cảm thấy một trận kịch liệt đau nhức, sau đó liền hoàn toàn mất đi tri giác, thân thể cũng là chậm rãi ngã xuống.

"Ai nói ta tìm không thấy!" Nhìn Thiên Ưng ngã trên mặt đất, Lâm Báo nhàn nhạt nói, tiện tay móc ra một cái dụng cụ theo dõi, ném ở trên người Thiên Ưng, sau đó nhanh chân rời đi.

A Lí, Trường Phong, còn có những huynh đệ kia, mối thù của các ngươi, ta báo!

Ven bờ sông, Tiêu Đẳng đã bị buộc tới rồi tuyệt cảnh, trước có cuộn cuộn nước sông, sau có Long Vương như hồ rình mồi, mà hắn mong đợi người câu cá cũng không có xuất hiện, chẳng lẽ mục tiêu của bọn hắn thật sự chỉ là Tô Phàm sao?

Nhìn Long Vương càng ngày càng gần, Tiêu Đẳng trong mắt vẻ tuyệt vọng càng ngày càng nùng liệt.

"Tiêu Đẳng, ngươi trốn không thoát!" Nhìn Tiêu Đẳng bị buộc đến bờ sông, Long Vương nhàn nhạt nói.

"Ta cùng ngươi liều mạng!" Trong tuyệt vọng, Tiêu Đẳng bạo phát ra chiến ý cuối cùng, một phen móc ra tùy thân mạng theo chùy thủ, tốc độ cao nhất hướng tới Long Vương nhào tới, lúc này, hẳn nếu là muốn sống, nhất định phải liều mạng.

"Phanh!" Đối mặt Tiêu Đẳng gào thét mà đến, Long Vương nhanh như tia chớp một cước đá ra, thực lực không bằng hắn Tiêu Đẳng tự nhiên bị một cước này đá bay ra ngoài, nặng nề mà ngã trên mặt đất, chùy thủ trong tay cũng là theo đó rơi xuống.

Nhìn Long Vương càng ngày càng gần, đã vô lực phản kháng Tiêu Đẳng hoàn toàn tuyệt vọng, chẳng lẽ chính mình thật sự phải chết sao?

Chỉ là hắn là cỡ nào không cam lòng a, cách vị trí hội trường Bắc Đẩu hội, cũng chỉ có một bước kia xa a!

Vì cái gì, kết quả vì cái gì là như thế này?

Vì cái gì tiến đến giết chính mình không phải Tô Phàm? Mà là Long Vương?

Liền ở thời điểm Tiêu Đẳng quyết định cắn lưỡi tự sát, hai đạo nhân ảnh lại là xuất hiện ở phía sau Long Vương, nhìn bỗng nhiên xuất hiện hai người, Tiêu Đẳng ánh mắt lộ ra một mặt hưng phấn, trong miệng càng là phát ra một tiếng kinh hô!

"Tu La!" Hắn chính là đã từ trong miệng Nam Cung Cảnh Nguyệt biết được, Tu La, chính là Thiên Thần Thánh Minh Tu La Vương.

Long Vương cau mày, chậm rãi xoay người, liền nhìn đến một người nam tử toàn thân đều bị áo bào đen bao phủ mang theo Tu La đã đi tới.

Thời điểm nhìn đến tên nam tử này, Long Vương chân mày nhíu chặt hơn.

Một cỗ áp lực xưa nay chưa từng có càng là thổi quét mà đến, bởi vì hắn biết, trước mắt tên hắc y nhân này, chính là Thiên Thần Thánh Minh một trong Tứ hoàng --- Minh Hoàng.

Minh Hoàng chuyên môn phụ trách thanh lý môn hộ, đánh chết phản đồ!

"Không nghĩ tới vì một người như ta, thế nhưng kinh động đến Minh Hoàng!" Nhìn hai người xuất hiện ở nơi này, Long Vương cười khổ một tiếng.

"Long Vương, ngươi không cần tự coi nhẹ mình, chiến lực của ngươi đứng đầu mười hai Chiến Vương, ta nếu không ra tay, sợ là người khác rất khó lấy tính mạng của ngươi!" Nhìn Long Vương đứng ở phía trước, Minh Hoàng nhàn nhạt nói, cho dù là muốn giết chết Long Vương, đối với Long Vương ca ngạo như cũ như vậy chân thành.

"Ha ha!" Đối với dạng này đánh giá, Long Vương chỉ là nhàn nhạt cười cười.

"Ngươi là tự mình kết thúc? Vẫn là ta tự mình động thủ?" Nhìn đến vẻ mặt cười khổ của Long Vương, Minh Hoàng nhàn nhạt nói.

"Dù sao cuối cùng cũng chết, trước khi chết, có thể kiến thức một chút thực lực của Minh Hoàng đại nhân, cũng là một việc không tồi, Minh Hoàng đại nhân, xin mời!" Long Vương nhẹ nhàng lắc lắc đầu, sau đó hướng tới Minh Hoàng làm ra một cái thủ thế mời ra tay.

Phản ứng của Long Vương nằm trong dự liệu của Minh Hoàng, nhìn đến Long Vương chuẩn bị cùng chính mình quyết một trận tử chiến, Minh Hoàng thở dài một tiếng, sau đó thân ảnh nháy mắt vọt ra ngoài, tốc độ cực nhanh, tựa như một đạo u linh.

Đối mặt đối thủ khủng bố như thế, Long Vương sớm đã toàn bộ tinh thần đề phòng, thân mình cũng là tấn mãnh vọt ra ngoài, liền giống như lời hắn nói, có thể trước khi chết kiến thức một chút thực lực của Minh Hoàng, cũng là một cộc chuyện vui.

Tốc độ của hai người đều là nhanh đến mức cực hạn, cơ hồ là chớp mắt thời gian đã đi tới trước mặt lẫn nhau, sau đó hai người đồng thời đánh ra một quyền.

"Phanh!" một tiếng vang thật lớn, hai người nắm đấm thật mạnh đụng vào nhau, phát ra tiếng vang ầm ầm, mà liền ở ngay lúc này, một đạo thân ảnh cũng là đi tới phía sau Minh Hoàng..

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: Thú Ma thủ ký (6)

Một mặt ánh đao chói mắt trong đêm đen sáng lên, tốc độ cao nhất bỏ về phía sau lưng Minh Hoàng, giờ khắc này, đúng là thời điểm Minh Hoàng lực cũ vừa đi, lực mới chưa kịp ra, cũng là thời điểm hãn yếu nhất, cho dù có người ở phía trước khởi xướng tấn công, hắn cũng rất khó ngăn cản, huống chi là sau lưng đánh lên, không tưởng tượng được đánh lên, đến từ Tu La đánh lên, trí mạng nhất đánh lên!

Tại đây thời khắc sống còn, Minh Hoàng thân là Thiên Thần Thánh Minh Hoàng cấp cao thủ thực lực hoàn toàn bộc phát ra, ở dưới tình huống không thể nghịch chuyển như thế, thân thể hãn thể nhưng mạnh mẽ uốn éo, trở tay trao một cái đã bắt được loan đao bỏ tới kia.

"Xùy" loan đao bắt quá là phá vỡ bàn tay hắn tạo ra một cái lỗ hồng, liền hoàn toàn ngừng lại, mà hắn căn bản không có lại cho Tu La cơ hội tiếp tục vung đao, thân mình đã hoàn toàn xoay người lại, một chương vỡ vào ngực Tu La, đem Tu La chấn đến liên tục lui về phía sau, một ngụm máu tươi liền từ trong miệng phun ra.

Liền ở thời điểm hắn sắp tiến lên nhất cử đánh chết Tu La, Long Vương thân ảnh đã lại lần nữa đuổi tới, trực tiếp một quyền đánh về phía sau lưng Minh Hoàng, Minh Hoàng thân mình vốn dĩ không có đứng vững, tại như vậy thời điểm máu chót, hắn đồng dạng là trở tay một quyền chém ra, nện trúng quyền của Long Vương, càng là mượn dùng một cỗ lực đạo như vậy liên tục lui về phía sau, nhất cử đứng vững vàng thân mình, mà trên người hắn kiện trường bào màu đen kia đã rơi xuống, lộ ra một khuôn mặt lạnh lùng.

Lúc này, trên khuôn mặt lạnh lùng này lại lộ ra một mặt khiếp sợ.

"Vì cái gì?" Nhìn Tu La bị chính mình dùng một chiêu đánh cho thổ huyết, Minh Hoàng lạnh lùng nói.

"Ta không muốn trở thành một cái máy móc chỉ biết giết chóc, chỉ biết thi hành mệnh lệnh, ta cũng muốn huynh đệ, bằng hữu!" Tu La tự nhiên minh bạch Minh Hoàng hỏi vì cái gì sẽ phản bội, cũng không giấu diếm, trực tiếp mở miệng nói.

Trên thực tế đúng là hần lạng lẽ gọi điện thoại cho Long Vương, đem vị trí của Hồ Vương cùng Huyết Hoàng bại lộ ra, càng là nói ra tin tức Minh Hoàng đã tiến đến.

"Huynh đệ? Bằng hữu? Ngươi vì cái cảm tình buồn cười này cũng dám phản bội ta, ngươi hẳn là biết, kết cục của kẻ phản bội!" Minh Hoàng khuôn mặt lạnh lùng hiện lên một mặt châm chọc.

"Có thể cùng huynh đệ chết cùng một chỗ, cũng là một loại hạnh phúc, hưởng hờ, trên đao của ta đã bơi lên kịch độc, rốt cuộc ai chết, thật đúng là không nói chính xác!" Đối mặt Minh Hoàng uy hiếp, Tu La vẫn như cũ nhàn nhạt nói.

Hắn vốn là một cái người cực kỳ bình tĩnh, lúc trước sau lưng đánh lên Long Vương cũng là không lưu tình chút nào, ai có thể nghĩ tới Long Vương lại thả hắn một con đường sống, cũng từ một khắc kia trở đi, hắn viên tâm bằng lãnh kia bị xúc động, trải qua mấy ngày nay, trong đầu của hắn luôn luôn không ngừng hiện ra mấy năm này tháng ngày ở Long Sát hội, cuối cùng, hắn mới ngạc nhiên phát hiện, cũng chỉ có mấy năm này, hắn mới sống được giống một cái người.

Cho nên hắn làm ra quyết định, không hề vì tổ chức bán mạng, hắn chỉ muốn vì chính mình bán mạng, vì huynh đệ bán mạng.

"Ha ha, ngươi cảm thấy độc được bình thường đối với ta hữu dụng?" Minh Hoàng khoe miệng, lộ ra một mặt châm chọc, thể chất của hắn vốn dĩ liền đặc thù, độc được bình thường thật đúng là khó có thể tổn hại đến hắn.

"Độc được giết không chết ngươi, nếu tăng thêm chúng ta đâu?" Liền ở ngay lúc này, thanh âm lười biếng kia của Tô Phàm từ trong bóng đêm vang lên, sau đó liền nhìn đến hắn từng bước từng bước đi ra, ở phía sau hắn, còn đi theo Bạch Tử Hà, Vương Hồ, Hồ Vương, Na Lệ Ti, cùng với Lâm Bảo đã thuận lợi tụ hợp.

Thời điểm nhìn đến Na Lệ Ti cùng Hồ Vương vậy mà đều đứng ở phía sau Tô Phàm, Minh Hoàng là hoàn toàn chấn kinh rồi.

"Na Lệ Ti, ngươi cũng muốn phản bội tổ chức sao?" Minh Hoàng cơ hồ là kinh hô đi ra, Tu La cũng được, Long Vương cũng được, liền tính bọn họ phản bội, đối với tổ chức mà nói nhiều nhất chính là tổn thất hai tên cao thủ mà thôi, nhưng là nếu là Na Lệ Ti cũng phản bội, tổn thất kia tuyệt đối không phải một cao thủ, rất nhiều bí mật của tổ chức đều sẽ bại lộ ra, đây tuyệt đối không phải hắn nguyện ý nhìn đến.

"Minh Hoàng, đừng nói khó nghe như vậy nha, ta này nhiều nhất cũng chỉ là đầu tư ký chủ khác mà thôi, nếu không ngươi cũng giống như ta đi theo Phàm thiếu đi, Phàm thiếu cho đãi ngộ nhưng không kém a!" Na Lệ Ti không có chút nào giác ngộ thân là một cái kẻ phản bội, một bên nói chuyện đồng thời, còn một bên hướng tới Minh Hoàng vút cái mị nhãn.

Nghe được lời nói không biết liêm sỉ kia của Na Lệ Ti, Minh Hoàng đã hoàn toàn vô ngữ, nhìn nhìn đám người đối với chính mình như hồ rình mồi, trong miệng phát ra một tiếng hừ lạnh, xoay người liền đi.

Nói giỡn, chính mình tuy rằng cường đại, chính là cũng không phải làm bằng sắt, Na Lệ Ti thực lực tuy rằng không bằng hắn, nhưng nếu có thể cùng là Hoàng cấp cao thủ, nghĩ đến chênh lệch cũng sẽ không quá lớn, lại thêm một cái Long Vương thực lực mạnh mẽ, còn có một cái Tô Phàm, bao gồm một cái Bạch Tử Hà sâu không lường được, lại thêm đám người Tu La Hồ Vương, này nhưng tất cả đều là cao thủ, cho dù hắn lại tự đại cũng không cho rằng chính mình là đối thủ của nhiều người như vậy.

Cho nên hắn không chút do dự xoay người liền đi, một bước đã vọt tới bờ sông, thời điểm chuẩn bị muốn nhảy vào trong sông bỗng nhiên nghiêng mắt nhìn tới Quỷ Vương ngã nằm trên mặt đất, thuận tay nắm lên cổ áo Quỷ Vương, mang theo hắn cùng nhau nhảy vào bên trong cuộn cuộn sông lớn.

"Thình thịch!" Một tiếng, hai người nhảy xuống làm bắn lên thật lớn bọt nước, chính là nước sông vốn dĩ liền chảy xiết, lại là trong bóng đêm, thời điểm đám người Tô Phàm đuổi tới bờ sông, đã không thấy bóng dáng hai người.

"Móa, gia hỏa này chạy trốn cũng quá nhanh đi?" Tô Phàm nhện không được mắt tròn trĩnh, đường đường một trong Tứ hoàng, Minh Hoàng tốt xấu cũng là người có thân phận, này chạy trốn cùng cầu không sai biệt lắm, cũng quá rớt thân phận đi?

"Hắn nếu là chậm một chút, sợ là liền vĩnh viễn cũng đi không xong!" Một bên Bạch Tử Hà nhếch nhếch miệng, rất là buồn bực nói.

Long Vương, Tu La Vương, Hồ Vương, Huyết Hoàng, mẹ nó, Thiên Thần Thánh Minh mười hai đại chiến vương tứ đại chiến hoàng có một phần tư trở thành tùy tùng của hắn, này cơ hồ chiếm cứ toàn bộ Thiên Thần Thánh Minh một phần tư cao cấp chiến lực a, này mẹ nó cũng quá làm người đổ kỵ đi?

Trải qua việc này, Thiên Thần Thánh Minh, còn không phải sắp khóc?

Một phần tư cao cấp chiến lực, trực tiếp đưa cho Tô Phàm.

Có mấy đại cao thủ này, tại đây Minh Châu thị, hỗn đản này còn không phải đi ngang, không được, lão tử phải đem đám người Long Nhất triệu hồi về, nếu không quá mẹ nó thua lỗ.

"Hắc hắc, nói cũng đúng, hảo, chạy mất một cái Minh Hoàng không quan trọng, nhưng thật ra làm Tiêu Đẳng tiểu tử kia cũng chạy, này có chút tiếc nuối, bất quá được rồi, coi như hấn mạng lớn, còn dư lại mấy con cá con, chúng ta chuẩn bị thu lưới đi!"

"Hảo!" Đám người Long Vương đều là gật đầu, sau đó đoàn người nhanh chóng hướng tới phương hướng Bắc Đẩu hội chạy đi.

Rạng sáng khoảng ba giờ, Bắc Đẩu hội cửa lớn lại một lần nữa mở ra, sau đó vẫn luôn ở tại bên trong Bắc Đẩu hội giả trang Tô Phàm, Nam Cung Cảnh Thần ở dưới sự bảo vệ của đám người Long Nhất đi ra, trong bóng đêm, bốn tên cao thủ của Bắc Minh gia tộc đã chờ đến chân đều tê dại đôi mắt đồng thời sáng lên, đặc biệt là đang ghé vào trên sân thượng, Bắc Minh Thương Lôi đã có chút gấp gáp không nén nổi lấp xong súng ngắm, làm một cái cao thủ chuyên ám sát mà nói, trừ bỏ một thân võ nghệ cao cường bên ngoài, thuật bắn súng cũng là cực kỳ tinh chuẩn.

Hắn không trông cậy vào có thể một súng bắn chết Tô Phàm, hắn muốn làm chính là gây nên hỗn loạn, vì đồng bọn của mình chế tạo cơ hội nhất kích tất sát mà thôi.

Nhưng lại tại thời điểm hấn chuẩn bị nhắm, sau lưng lại vang lên một trận thanh âm giày cao gót...

//*đi ngang: ngêng ngang mà đi

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Thú Ma thủ ký (7)

Bắc Minh Thương Lôi trong lòng giật mình, đã trở thế này, ai sẽ đi lên? Khi hắn quay đầu nhìn lại, liền thấy được một cái nữ nhân tuyệt mỹ đáng người cực kỳ nóng bỏng, trên người phủ lấy áo da màu đỏ, hạ thân là một cái quần jean màu đen bó sát người, có một đầu tóc dài màu vàng kim, tóc dài rủ xuống tới bờ mông đang đứng ở phía sau chính mình, rất có hứng thú nhìn chính mình.

"Soái ca, súng của ngươi trông thật ngẫu, ừc, có thể cho người ta xem một chút sao?" Một trận thanh âm nũng nịu từ trong miệng nữ tử vang lên.

"Hảo a!" Bắc Minh Thương Lôi hơi hơi mỉm cười, một phen đem thanh súng ngắm nặng nề kia nắm lên liền hướng nữ tử ném đi, mà thân thể hắn đã tựa như tia chớp vụt ra, có thể như thế quý dị xuất hiện ở chỗ này, nữ nhân này tuyệt không có khả năng là nữ nhân bình thường, hắn cũng sẽ không ngu đến mức bị bề ngoài của nữ nhân sở mê hoặc.

Thời điểm thân mình vụt ra, một phen chúi thủ bén nhọn đã hướng phía trước đâm ra.

"Ba!" Thanh súng ngắm nặng nề kia bị nữ tử một tay tiếp được, Bắc Minh Thương Lôi trong lòng vui vẻ, chỉ cần tay của đối phương không hề rãnh rỗi, chính là cơ hội tốt nhất của mình, chúi thủ trong tay tốc độ cao nhất hướng tới ngực nữ tử đâm tới, hắn phải thừa dịp đối phương còn không có kịp phản ứng đem đối phương hoàn toàn đánh chết.

Nhưng là Bắc Minh Thương Lôi đặc ý quá sớm, Huyết Hoàng Na Lệ Ti một phen tiếp được súng ngắm, thuận tay vừa xoay, súng ngắm đã nhanh chóng một cái xoay tròn, một phen đem chúi thủ Bắc Minh Thương Lôi đâm ra bao lấy, sau đó ở trong ánh mắt kinh hãi của Bắc Minh Thương Lôi, một cái thủ đao đâm ra, trực tiếp đâm vào ngực Bắc Minh Thương Lôi, trào một cái đã bắt được trái tim của hắn!

"Ba" một tiếng, Bắc Minh Thương Lôi nghe được thanh âm cuối cùng trên thế giới này, đó là thanh âm trái tim của mình vỡ vụn, sau đó thân thể hắn liền như vậy vô lực ngã xuống.

Đem tay phải từ ngực Bắc Minh Thương Lôi thu hồi, nhìn trên bàn tay chảy xuôi máu đỏ tươi, Na Lệ Ti khóe miệng hiện ra một mặt điềm lệ ý cười: "Phàm thiếu, cái này coi như là ta nguyện trung thành ngài dâng lên phần lễ vật thứ nhất đi!"

Nói xong sau đó, thuận tay đem cây súng bắn tia kia ném ở trên người Bắc Minh Thương Lôi, xoay người liền đi...

Bên kia, Bắc Minh Thương Nguyệt lẳng lặng ẩn nấp ở một chỗ bóng tối trong hẻm nhỏ, một mực chờ đợi tiếng súng của đồng bạn mình vang lên, chỉ cần đồng bạn của mình vừa nổ súng, mặc kệ có hay không bắn trúng Tô Phàm, đều sẽ gây nên hỗn loạn, đến lúc đó chính là cơ hội của đám người mình, Tô Phàm hấn không ra thì thôi, một khi đi ra lúc sau, hắn phải chết không thể nghi ngờ. ()

Nhưng Tô Phàm đều sắp lên xe, còn không có nghe được tiếng súng, Bắc Minh Thương Nguyệt có chút nghi hoặc, vì cái gì còn không bắn súng? Chẳng lẽ Bắc Minh Thương Lôi còn nghĩ nhất cử đánh chết Tô Phàm?

Liền ở ngay lúc này, Bắc Minh Thương Nguyệt bỗng nhiên cảm giác được sau lưng một đạo hàn ý đánh úp lại, đến từ thời khắc sinh tử bản năng làm hắn nhanh chóng hướng phía trước nhào tới, tránh đi một quyền trí mạng, một cái xoay người, thân thể đã một lần nữa đứng lên, liền nhìn đến một người nam tử đáng người cường tráng không biết khi nào xuất hiện ở phía sau chính mình.

Sau đó tên nam tử kia không có bất luận cái gì do dự, tốc độ cao nhất hướng tới chính mình nhào tới, Bắc Minh Thương Nguyệt ánh mắt lạnh lùng, cảm

trong tay đao võ sĩ liền như vậy nhào tới, hần mới mặc kệ gia hỏa này là ai, nếu muốn giết chính mình, liền làm ra chuẩn bị mất mạng đi.

Làm Bắc Minh gia tộc số ít cao thủ, hần có như vậy tự tin.

Nhưng lại tại thời điểm Bắc Minh Thương Nguyệt sắp cùng đối phương chống chọi, một đạo thân ảnh khác từ bên cạnh vọt ra, Bắc Minh Thương Phong khoe mắt chính là một trận cấp tốc nhảy lên, lại là cái một cao thủ, một cái cao thủ không thua chính mình, trong tay đao võ sĩ run lên, trở tay liền hướng tên cao thủ vọt ra này đâm tới.

Nhưng là một mặt ánh đao sáng chói lại từ sau lưng hần sáng lên, nháy mắt xẹt qua đầu hần, toàn bộ xương sọ đều bị bóc một tầng, sau đó Bắc Minh Thương Nguyệt ý thức liền như vậy dần dần mơ hồ, thân mình cũng là chậm rãi ngã xuống, thời điểm hần ngã trên mặt đất, liền nhìn đến một người nam tử cầm trong tay loan đao đang đứng ở phía sau hần, một đạo trí mạng kia chính là tới từ cao thủ như vậy.

Tam đại cao thủ, tam đại cao thủ không kém gì chính mình thế nhưng liền thủ đối phó chính mình, này ** còn có thiên lý sao?

Đây chính là ý niệm cuối cùng của Bắc Minh Thương Phong.

"Người là cái thứ nhất chết ở trong tay tam đại Chiến Vương chúng ta liên thủ, người nên cảm thấy vinh hạnh!" Tu La lạnh lùng ném xuống một câu này, sau đó hướng tới Long Vương cùng Hồ Vương nhìn nhau cười, cùng nhau hướng tới Nam Cung Cảnh Thần cách đó không xa đi đến.

Cơ hồ là cùng thời gian, Bắc Minh Thương Tinh chỗ ẩn nấp, xuất hiện một trận tiếng bước chân rất nhỏ, Bắc Minh Thương Tinh quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một người nam tử đứng ở trước người mình cách đó không xa, trong lòng hơi kinh hãi, không có bất luận cái gì do dự, Bắc Minh Thương Tinh đứng dậy liền hướng nam tử nhào tới.

Làm một người sát thủ cao cấp, hần cũng sẽ không nhiều lời vô nghĩa.

Trước tiên xử lý đối thủ mới là hần nên làm!

Đôi mắt Bắc Minh Thương Tinh bỗng nhiên ra tay, nam tử nhanh chóng móc ra một cây súng lục, đối với Bắc Minh Thương Tinh đang cấp tốc nhào tới trước bóp lấy cò súng.

Bắc Minh Thương Tinh trong lòng giật mình, đao võ sĩ trong tay nhanh chóng chém ra, một phen chặn lại một viên đạn, sau đó thân mình tránh đi cái viên đạn thứ hai, thân mình đã đi tới trước người đối phương.

"Chết đi!" Bắc Minh Thương Tinh trong miệng phát ra một tiếng gầm nhẹ, đao võ sĩ trong tay tốc độ cao nhất hướng tới đối phương chém tới, một cái gia hỏa sử dụng súng lục, bị chính mình gần người sao có thể có đường sống?

Nhưng là đao võ sĩ của hần chẳng qua giờ lên một nửa liền hoàn toàn cứng ở nơi đó, đơn giản là hần cảm giác được chính mình trái tim một trận đau nhức, cúi đầu vừa thấy, một cây chủy thủ đã cắm nhập trái tim của hần, máu đỏ tươi đang không ngừng chảy ra ngoài.

"Ngu ngốc!" Bạch Từ Hà thấp giọng mắng một câu, một phen rút ra chủy thủ, xoay người liền đi!

Làm một cái sát thủ, đối mặt một cái người thực lực vượt qua hần, thế nhưng như thế không cần thận, không phải ngu ngốc là cái gì!

"Thình thịch" Bắc Minh Thương Tinh thân thể nặng nề mà ngã trên mặt đất, đến chết hần đều không rõ, đối phương thanh chủy thủ kia là lúc nào lấy ra? Lại là như thế nào cắm nhập trái tim của mình? Vì cái gì chính mình một chút cảm giác đều không có?

Bắc Minh Thương Dương, làm một cái thực lực cao nhất trong bốn người này, hần vẫn luôn ẩn nấp ở bên trong luống hoa bên cạnh con đường, cách Tô Phàm khoảng cách bất quá chỉ có trăm mét, khoảng cách như vậy, đối với hần cao thủ như vậy mà nói, chỉ cần dùng chưa tới một cái hô hấp thời gian, hần vẫn luôn đang chờ đợi, chờ đợi đồng bạn của mình tiến công.

Bên cạnh Tô Phàm bốn người kia thực lực không tồi, bất quá hần cũng không có quá để ở trong lòng, hần chân chính để ý vẫn là Tô Phàm tự thân thân thủ, nhưng hần tin tưởng, mấy người mình đồng loạt ra tay, Tô Phàm cho dù có mười cái mạng cũng là hần phải chết không thể nghi ngờ.

Chỉ là, vì cái gì Tô Phàm đều sắp lên xe, đồng bạn của mình còn không ra tay?

"Này, huynh đệ, người là muốn giết ta sao?" Liền ở ngay lúc này, sau lưng Bắc Minh Thương Dương, vang lên một đạo thanh âm đột ngột...

Bắc Minh Thương Dương không chút suy nghĩ, trở tay một đạo liền như vậy đâm ra ngoài, nhưng là một đạo này lại là trực tiếp đâm vào không khí, bất quá hần thân mình lại là xoay lại đây, vừa lúc nhìn đến Tô Phàm đứng ở cách đó không xa đang cười tủm tỉm nhìn chính mình, Bắc Minh Thương Dương tròn tròn mắt, hần vậy mà lại ở chỗ này?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Thú Ma thủ ký (8)

Có chút không tin và Bắc Minh Thương Dương lại quay đầu nhìn về phía "Tô Phàm" ở trước Rolls-Royce cách đó không xa, chỉ thấy hắn cũng hướng tới bên này nhìn lại, trên mặt hắn lộ ra một nụ cười quỷ dị, người này thế nhưng là giả!

Trúng kế, ý niệm như vậy vừa mới hiện lên trong óc Bắc Minh Thương Dương, hắn cả người đứng dậy liền chuẩn bị chạy trốn, nhưng là thời điểm hắn đứng dậy, lúc này mới phát hiện, chính mình đã bị bao vây.

Tô Phàm, Lâm Bảo, Vương Hồ, Long Vương, Hồ Vương, Tu La Vương, Bạch Tử Hà, bao gồm Na Lệ Ti đã từ mái nhà xuống, đông đảo cao thủ thế nhưng đem hắn toàn bộ vây quanh ở trung tâm, nơi này người kém cỏi nhất, thực lực đều cùng hắn không sai biệt lắm, nếu là gặp gỡ một cái, chính mình có lẽ còn có thể thắng lợi, gặp gỡ hai cái, chính mình có lẽ có thể đánh nhau chết sống, gặp gỡ ba cái, chính mình cũng chỉ có thể đào tẩu, nhưng hôm nay gặp gỡ nhiều như vậy, còn có mấy người thực lực ở phía trên chính mình, hắn liền tính muốn chạy trốn cũng trốn không thoát a.

Này ** rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Không phải kế hoạch tốt là mai phục Tô Phàm sao? Vì cái gì cuối cùng chính mình biến thành cá?

Trong lòng tuyệt vọng Bắc Minh Thương Dương trong mắt hiện lên vẻ tuyệt vọng, tốc độ cao nhất nhào về phía Tô Phàm, nếu là chết, như vậy cũng nên liều chết một trận chiến, nếu là có thể giết chết Tô Phàm, chết cũng đáng giá.

Nhưng là nơi này có nhiều người như vậy, nơi nào có cơ hội cho hắn đánh chết Tô Phàm, nóng lòng lập công Vương Hồ cùng Lâm Bảo trước tiên vọt đi lên, Tu La, Hồ Vương cũng là theo sát phía sau, ngay cả Long Vương cũng là ôm tư thái đánh kẻ sa cơ, Tô Phàm cùng Bạch Tử Hà đang chuẩn bị động thủ, Na Lệ Ti đã một chương đập nát đầu Bắc Minh Thương Dương.

Đáng thương Bắc Minh Thương Dương, tốt xấu cũng là siêu nhất lưu cao thủ, thế nhưng bị chết bực này ngen khuất, liền muốn cho đám người Tô Phàm tạo thành thương tổn đều làm không được.

Nhìn Bắc Minh Thương Dương toàn thân cao thấp không biết chịu bao nhiêu vết thương, Tô Phàm cùng Bạch Tử Hà hai mắt nhìn nhau, này mẹ nó cũng quá nhanh đi? Người ta tốt xấu cũng là nhất lưu cao thủ a, các ngươi làm ta ra tay lại có làm sao?

Ngẩng đầu nhìn đám người Na Lệ Ti, Long Vương, Hồ Vương, ngay cả chính hắn đều có chút kinh hãi, mẹ nó, khi nào lực lượng bên người chính mình đã cường đại đến bực này nồng nức?

"Hảo, sự tình giải quyết, ta cũng nên đi, đám người Long Nhất ta mang đi!" Nhìn đến Bắc Minh Thương Dương chết thảm ở trong tay mọi người, Bạch Tử Hà nhẹ giọng thở dài một tiếng, đường đường siêu nhất lưu cao thủ, thế nhưng liền cơ hội đánh trả đều không có, đã bị giết chết, đây cũng quá đáng thương một chút.

"Móa, như vậy sao được, đây chính là lực lượng ngươi đáp ứng cho ta, hơn nữa hiện tại ta đang cần nhân thủ!" Tô Phàm liên tục lắc đầu.

"Mẹ nó, bên cạnh ngươi nhiều người như vậy, còn cần cái gì nhân thủ?" Bạch Tử Hà một ngón tay chỉ mọi người, mắng to nói, nơi này mỗi người thực lực đều vượt qua đám người Long Nhất, một phương thế lực, có thể được đến một cái cũng đủ cười tởm, hỗn đản này lại được đến mấy cái?

"Bọn họ chính là bằng hữu của ta, không phải thuộc hạ của ta, ngươi nếu là mang đi đám người Long Nhất, ta liền không làm nữa!" Tô Phàm hừ lạnh nói.

Bạch Tử Hà tức giận đến toàn thân đều đang run rẩy, nhưng là còn thực không có biện pháp phản bác, trừ bỏ Na Lệ Ti cùng Hồ Vương trước mặt mọi người tuyên thệ nguyện trung thành, này đó thật đúng là đều là bằng hữu của hắn.

Bao gồm đối đãi Na Lệ Ti cùng Hồ Vương, gia hỏa này cũng là lấy bằng hữu tâm thái, chính mình có thể nói cái gì?

"Tốt a, về sau không cần phiền lão tử!" Bạch Tử Hà mắng to một câu, xoay người liền đi, lại không đi hẳn sợ chính mình sẽ đổ kỵ phun ra lửa.

"Yên tâm đi, liền người dạng này thân thủ, về sau nếu đến hỗ trợ, ta còn phải lo lắng an toàn của ngươi đâu! Ngươi liền hảo hảo ở lại quân doanh đi!"

"Phụt!" Bạch Tử Hà thiếu chút nữa một ngụm máu tươi phun ra, mẹ nó, người qua cầu rút ván muốn hay không nhanh như vậy?

Hừ, cũng lười cùng Tô Phàm nói thêm cái gì, Bạch Tử Hà đã leo lên một chiếc xe, nhanh chóng rời đi.

Hắn lấy thân phận riêng tư đi ra trợ giúp Tô Phàm, đã đủ lâu rồi, nếu như bị những người khác biết, nhưng không tốt lắm.

"Hảo, mọi người cũng đều tan đi, Báo Tử Đầu, sự tình của Bắc Đẩu hội, về sau ngươi tiếp tục phụ trách, ta làm Vương Hồ đi theo ngươi, Long Vương, Tu La, Hồ Vương, Na Lệ Ti, còn có Cảnh Thần, Long Diệu hội phải nhanh chóng phát triển lên, ta nghĩ, lúc này đây, ta là thật sự chọc giận Thiên Thần Thánh Minh, cần phải sớm làm tốt chuẩn bị!" Đến đến sau khi Bạch Tử Hà, Tô Phàm nhanh chóng phân phối nhiệm vụ.

Mọi người đều là gạt đầu, còn không phải sao? Một mình người liền đảo Thiên Thần Thánh Minh nhiều góc tường như vậy, Thiên Thần Thánh Minh không nhớ thương ngươi mới là lạ, mặc kệ là muốn rửa sạch phản đồ, vẫn là vì chính mình danh vọng, cùng Thiên Thần Thánh Minh cừu oán xem như kết.

Cũng may mà Thiên Thần Thánh Minh thế lực không ở Hoa Hạ quốc, nếu không bằng vào chút thế lực này của bọn họ, thật đúng là khó có thể cùng Thiên Thần Thánh Minh chống lại, bất quá có Tô Phàm ở, có Văn gia cái này đại chỗ dựa, Na Lệ Ti cũng tốt, Tu La cũng thế, đều không có quá nhiều lo lắng.

Rời đi Thiên Thần Thánh Minh, bọn họ liền tựa như hùng ưng thoát tù đày, trời cao mặc ta bay!

Minh Châu thị, Đông Hải Long Cung biệt thự số một, một đêm không ngủ Nam Cung Cảnh Nguyệt lẳng lặng ngồi ở cửa sổ, nhìn trên mặt biển từ từ bay lên ánh sáng mặt trời, sắc mặt của hắn lại là cực kỳ khó coi, một đêm thời gian đều trôi qua, lại không hề có một chút tin tức nào truyền đến, chẳng lẽ lại thất bại sao? Chẳng lẽ liên hợp Lâm gia, liên hợp cao thủ của Thiên Thần Thánh Minh, cũng không có biện pháp trừ bỏ Tô Phàm sao?

"[Còn có người đã từng, điên cuồng yêu nữ hài...]" Liền ở ngay lúc này, nhạc chuông di động của Nam Cung Cảnh Nguyệt vang lên, Nam Cung Cảnh Nguyệt cầm lên vừa thấy, là Bắc Minh Tàng gọi tới.

"Uy!" Nam Cung Cảnh Nguyệt lập tức tiếp điện thoại.

"Nhiệm vụ thất bại, người ta phái ra, toàn bộ đã chết!" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến thanh âm sa sút của Bắc Minh Tàng.

"Cái gì? Sao có thể? Rốt cuộc sao lại thế này? Nơi nào xảy ra vấn đề?" Nam Cung Cảnh Nguyệt liên tiếp xuất ra mấy cái vấn đề.

"Cụ thể, người hỏi Lâm Diệu đi, hảo, ta đã bị mấy cái lão bát tử trong gia tộc tước đoạt vị trí gia chủ, cứ như vậy đi!" Bắc Minh Tàng nói xong, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Nghe được đầu điện thoại bên kia truyền đến "đồ đồ" thanh âm, Nam Cung Cảnh Nguyệt thật lâu vô pháp ngôn ngữ, như thế nào sẽ như vậy? Bắc Minh gia chính là phái ra bốn tên siêu cấp cao thủ, còn có Lâm Diệu bên kia phái ra cao thủ dây dưa vị cao nhân sau lưng Tô Phàm, như vậy đều giết không chết Tô Phàm? Chẳng lẽ hắn là thần tiên chuyển thế sao?

Vì việc này, Bắc Minh Tàng càng là bị tước đoạt vị trí gia chủ? Tồn thất này cũng quá lớn đi?

Nghĩ tới lời nói của Bắc Minh Tàng, Nam Cung Cảnh Nguyệt lập tức bấm số điện thoại Lâm Diệu.

"Không cần hỏi, ta cũng không biết cụ thể sao lại thế này, tóm lại chúng ta thất bại, cẩn thận một chút, Tô Phàm trả thù, sắp đến!" Điện thoại vừa mới kết nối, đầu kia liền truyền đến thanh âm bất lực của Lâm Diệu, liền hắn đều không rõ lúc này đây kế hoạch hoàn mỹ như vậy như thế nào sẽ thất bại?

Nghe được Lâm Diệu lời nói cơ hồ tuyên án này, Nam Cung Cảnh Nguyệt điện thoại trong tay vô lực rơi xuống trên mặt đất, cả người thân mình đều là nhaoang lên, một đầu ngã chống vó ở trên giường, trong lòng chỉ có một cái ý niệm, chẳng lẽ chính mình thật sự không bằng Tô Phàm sao?

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Tôn giả đại nhân

Nam Cung Cảnh Nguyệt có lẽ vĩnh viễn cũng không cách nào hiểu rõ, hắn không bằng Tô Phàm không là thực lực, không là mưu trí, không là gia thế, mà là lòng dạ. ()

Sự tình lúc này đây, nếu không phải Tô Phàm lòng dạ rộng lớn, đối với bằng hữu tuyệt đối tín nhiệm, căn bản không có khả năng thắng được Long Vương cảm kích, cũng là bởi vì lòng dạ của hắn, lúc trước thả đi Tu La cùng Hồ Vương, nếu không có một lần kia, Tu La cũng sẽ không làm thời phản bội Thiên Thần Thánh Minh, đem kế hoạch của bọn hắn báo cho Tô Phàm, nếu là không có Tu La tham dự, liền tính Nam Cung Cảnh Thần an bài lại tốt, cuối cùng cũng chưa chắc có thể đạt được thắng lợi.

Rốt cuộc, mưu kế lại tốt cũng cần thực lực cực mạnh đi chấp hành.

Phàm là có nhân tất có quả, Tô Phàm ngày đó gieo thiện nhân, mới có hôm nay thiện quả, liền bao gồm đối với Vương Hồ, cũng là Tô Phàm thiện tâm thắng được hắn tôn kính cùng ủng hộ.

Chỉ là này đó, Nam Cung Cảnh Nguyệt căn bản sẽ không hiểu rõ.

Theo Lâm Báo cường thế trở về, Bắc Đẩu hội nhanh chóng trùng kiến lên, rất nhiều huynh đệ Bắc Đẩu hội lúc trước rời đi nay một đám đều trở về, bất quá ngắn ngủi một tuần lễ, Bắc Đẩu hội đã lại một lần nữa trở thành bang phái lớn nhất Bắc thành, mà bọn họ cũng nghiêm khắc chấp hành mệnh lệnh của Tô Phàm, không ăn trộm không cướp giết, những người này càng là rải rác khắp góc ngách ở Minh Châu thị, trở thành ánh mắt của Tô Phàm.

Bên kia, Long Diệu hội cũng đang cấp tốc phát triển, có Na Lệ Ti cao thủ như vậy tọa trấn, toàn bộ Long Diệu hội quả thực chính là như hổ thêm cánh,

chính lấy thể tấn mãnh trở thành một nhánh lực lượng đáng sợ, bất quá yêu cầu của Tô Phàm đối với bọn hắn chính là tận lực huấn luyện hảo thủ, nhân viên chủ yếu đều là từ Bắc Đẩu hội chọn lựa ra.

Phàm là những huynh đệ trung tâm, lại có tiềm lực đều bị chọn lựa đi vào.

Từ Na Lệ Ti tự mình huấn luyện!

Hổ Vương, Long Vương, Tu La Vương, cũng đã trở thành huấn luyện viên của những người này, toàn bộ Long Diệu hội chính lấy một loại thể đầu đáng sợ phát triển.

Thời gian trong bất tri bất giác đã bước sang năm mới, Minh Châu học viện các học sinh cũng bắt đầu chuẩn bị vũ hội mừng năm mới, mà Văn Phàm tập đoàn phát triển cũng hoàn toàn tiến vào quỹ đạo, việc xây dựng Bất Phàm học viện, Tô Phàm toàn bộ giao cho Tô Viện Viện cùng Vương Đại Lực đi làm, phía chính phủ có Tô thị trưởng toàn lực ủng hộ, phía dưới có huynh đệ Bắc Đẩu hội hộ tống, ở giữa có tài chính khổng lồ làm hậu thuẫn, toàn bộ Bất Phàm học viện, chính lấy một cái tốc độ đáng sợ xây dựng.

Sự tình của Long Diệu hội có đám người Na Lệ Ti, Long Vương quan tâm, sự tình của Bắc Đẩu hội từ Lâm Bảo quản lý, Tô Phàm lại một lần nữa khôi phục trạng thái nhẹ nhõm, đang cùng đám người Triệu Từ Kỳ, Điền Hiểu Tĩnh, Nam Cung Cảnh Thần, Vương Lỗi, Lâm Nguyên tụ tập cùng một chỗ, thảo luận tiết mục vũ hội của lớp.

Liên ở thời điểm bọn họ một lòng chuẩn bị vũ hội năm mới, vùng phía tây Châu Âu, bán đảo England, bên trong một tòa thành lệ thuộc một vị hầu tước nào đó, Thiên Thần Thánh Minh, cái tổ chức này giấu ở tầm mắt của thế nhân, sau lại bị rất nhiều lãnh đạo quốc gia biết đến đang cử hành một trận hội nghị quan trọng.

Nhưng là tham gia hội nghị, cũng chỉ có mười hai người, mười hai người, ngồi vây quanh một cái bàn thật lớn làm bằng gỗ đàn.

Vị trí đằng trước, ngồi một nhân ảnh mang theo mặt nạ màu bạc, ăn mặc một bộ trang phục màu đen, căn bản không phân biệt được là nam hay là nữ.

Ở hai bên trái phải của hắn, đều đang ngồi hai hàng nam nữ, bất quá ở cái vị trí thứ ba bên trái của hắn, lại là trống tuếch, mà đối diện vị trí này, đang ngồi đúng là từ Hoa Hạ quốc trở về --Minh Hoàng, cái vị trí trống không kia, vốn dĩ hẳn là vị trí của huyết hoa hồng Na Lệ Ti.

Nhân ảnh ngồi ở vị trí thủ tọa hướng tới chỗ ngồi trống rỗng kia nhìn thoáng qua, trong miệng phát ra một tiếng thờ dài nhẹ nhàng, sau đó lúc này mới nhân nhạ mở miệng nói: "Hảo, hiện tại mọi người đến nói một chút, đối với việc Huyết Hoàng phản bội, đưa ra một cái phương án đi!"

"Huyết Hoàng biết quá nhiều bí mật của chúng ta, nhất định phải nhanh chóng trừ bỏ!" Đạo nhân ảnh này tiếng nói vừa mới rơi xuống, hiện trường lập tức vang lên thanh âm đánh chết Huyết Hoàng.

"Không sai, không chỉ có nàng, phàm là người phản bội Thánh Minh chúng ta đều nên trừ bỏ!" Lập tức liền có người phụ họa.

"Nói thì đơn giản, vấn đề là ai đi trừ bỏ nàng?" Lúc này, nhân ảnh ngồi ở vị trí thứ nhất bên phải thủ tọa hừ lạnh một tiếng, nghe thanh âm của nàng, hẳn là một nữ nhân.

"Minh Đế đại nhân, Huyết Hoàng xưa nay vẫn luôn đi theo ngài, đối với việc nàng phản bội, chẳng lẽ ngài không nên chịu chút trách nhiệm sao?" Lúc này, đang ngồi ở hơi xéo đối diện tên nữ tử này, Minh Hoàng hừ lạnh một tiếng.

Nghe được lời nói tranh phong tương đối của Minh Hoàng, hiện trường lập tức yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người đều nhìn về phía tên nữ tử ngoại hiệu Minh Đế kia.

Đế, ở Thiên Thần Thánh Minh, đó là gần với Tôn giả tồn tại, cho dù lấy địa vị của Minh Hoàng, cũng không nên như vậy thẳng khiêu trách, chính là hắn cứ làm như vậy? Chẳng lẽ, là Hắc Ám Đại Đế ở phía sau sai sử?

Minh Đế không có lập tức trả lời Minh Hoàng, mà là ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Ám Đại Đế đối diện, nhìn thấy chính là một đôi ánh mắt lạnh như băng.

"Hắc Ám Đại Đế, đây là người ý tứ?"

"Ha ha, Minh Hoàng tuy rằng là đệ đệ ta, nhưng các người hẳn là rõ ràng, nếu là thật sự động thủ, ta chưa chắc là đối thủ của hắn, cho nên ta cho dù có ý tứ đó, cũng không có biện pháp sai sử hắn làm cái gì!" Nam tử bị xưng là Hắc Ám Đại Đế nhẹ nhàng cười cười.

"Hảo, nếu không phải người ý tứ, như vậy Minh Hoàng, người nếu là đối với ta có ý kiến, chúng ta có thể độ sức một chút, nếu là người có thể đánh bại ta, người muốn như thế nào đều được?" Minh Đế hừ lạnh một tiếng, giọng điệu kia thể nhưng cùng Huyết Hoàng cực kỳ tương tự.

"Ta đối với người như vậy lãnh nữ nhân không hứng thú!" Minh Hoàng lại là hừ lạnh một tiếng, cho dù đối phương thân phận so với chính mình cao, nhưng hắn như cũ không có nửa điểm tôn kính, Thiên Thần Thánh Minh, cường giả vi tôn, trừ bỏ Tôn giả, hắn tự tin có thể đánh bại bất kỳ người nào ở đây.

Cho nên trừ bỏ Tôn giả mặt mũi, hẳn ai cũng không cần nề tình.

"Ha ha, nếu không hứng thú, vậy chúng ta đánh cược như thế nào?" Nữ tử hừ lạnh một tiếng, cho dù bị mỗi người công kích, cũng không có quá mức phần nộ.

"Cái gì cược?" Minh Hoàng cười lạnh.

"Phản bội Thánh Minh, cũng không chỉ một mình Na Lệ Ti, ngươi một tay dạy dỗ Tu La không phải cũng phản bội ngươi sao? Chúng ta liền đánh cược ai trước thanh lý môn hộ, kẻ thất bại, tuyên thệ nguyện trung thành người thắng, như thế nào, ngươi dám cược sao?" Minh Đế hừ lạnh một tiếng.

"Hảo, ta cùng ngươi đánh cược! Ngươi thua, ta cũng không cần ngươi nguyện trung thành ta, chỉ cần đem vị trí của ngươi nhường cho ta là được!" Minh Hoàng một ngụm đáp ứng rồi, thủ hạ của hắn liền một cái Tu La, muốn giết chết hắn còn không dễ dàng? Nhưng là đối phương không chỉ phải đối phó Na Lệ Ti thực lực mạnh hơn, còn phải đối phó Long Vương cùng Hồ Vương, độ khó có thể so với chính mình lớn hơn, nếu là như vậy chính mình cũng thua, như vậy cũng chỉ có thể nhận mệnh.

"Hảo, còn thỉnh Tôn giả đại nhân làm chứng!" Minh Đế quay đầu hướng tới thủ tọa hắc y nhân nói.

"Không cho phép!" Ra ngoài mọi người dự kiến chính là, Tôn giả thể nhưng một ngụm cự tuyệt hai người đánh cược, ở thời điểm mọi người kinh ngạc, thanh âm của Tôn giả tiếp tục vang lên: "Hoa Hạ chuyện bên kia, liền giao cho người trẻ tuổi Minh Hoàng mang về kia đi làm đi!"

"Hắn?" Mọi người đều là sửng sốt, Tiêu Đẳng như vậy con kiến, như thế nào có năng lực đánh chết Huyết Hoàng Na Lệ Ti?

"Việc này liền như vậy định rồi, Minh Hoàng, đem hắn đưa đến chỗ ở của ta, ta sẽ đích thân chỉ bảo hắn!" Tôn giả căn bản không màng mọi người kinh ngạc, hướng tới Minh Hoàng đang đồng dạng ở trong khiếp sợ nói một câu, liền đứng dậy rồi đi đại sảnh, lưu lại mọi người trợn mắt há hốc mồm?

Tôn giả đại nhân tự mình chỉ bảo? Chuyện tốt như vậy thế nhưng rơi xuống trên tay cái gia hỏa tuổi trẻ kia? Ngay cả Minh Hoàng trong mắt cũng hiện lên một mặt đồ kỵ...

Editor: xuanmy0562

Nguồn TruyenYY.com

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: May mắn cũng là một loại thực lực

Eo biển England, trên một hòn đảo nhỏ diện tích chỉ có hơn một vạn mét vuông, đứng sừng sững một tòa lâu đài thật lớn, chỉ tòa lâu đài thôi liền chiếm cứ đảo nhỏ một nửa diện tích.

Lúc này, trong đại điện ở giữa trung tâm lâu đài, Quý Vương Tiêu Đẳng ăn mặc một thân tây trang màu đen, một mình một người đứng ở trong đại điện trống rỗng, ánh sáng trong đại điện rất mờ, chỉ có một ngọn đèn dầu ở bên tường lóe lên.

Một ngọn đèn dầu như vậy căn bản không đủ chiếu sáng đại điện to như vậy, Tiêu Đẳng đứng ở trung tâm toàn bộ đại điện, chỉ cảm thấy một trận rét lạnh, cho dù hắn mặc áo khoác, cũng cảm thấy một cỗ lạnh lẽo không ngừng hướng trong thân thể chui.

Buổi tối hôm đó, hắn cho rằng chính mình đã chết, ai có thể nghĩ tới Tu La cùng một cái nam nhân cường đại xuất hiện, vốn tưởng rằng nghênh đón một tia ánh rạng đông hắn lại chính mắt thấy Tu La sau lưng đánh lên vị nam nhân cường đại kia một kích, thời điểm đám người Tô Phàm đi đến, hắn càng là hoàn toàn tuyệt vọng, nguyên bản cho rằng chính mình lúc này đây thật sự chết rồi, ai có thể nghĩ tới cái nam nhân cường đại kia thế nhưng mang theo hắn đang bị trọng thương nhảy vào bên trong sông lớn.

Chính mình còn sống, còn bị đưa tới bán đảo England, mấy ngày nay, chính mình tiếp nhận đều là chuyên nghiệp nhất trị liệu, thương thế cũng đã sớm phục hồi như cũ, ngày thường hưởng thụ cũng đều là đãi ngộ cao cấp nhất.

Hắn không biết nam nhân kia vì cái gì muốn đem chính mình đưa đến nơi này, cũng không biết chính mình vận mệnh kế tiếp sẽ là cái dạng gì, hắn chỉ là lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi đối phương triệu hoán, bởi vì hắn biết, đối phương bỏ ra lớn như vậy đại giới cứu chính mình, tuyệt độ không phải là bởi vì thiện tâm, mà là chính mình còn có giá trị lợi dụng.

Chỉ cần còn có giá trị, chính mình sẽ không phải chết.

Nhưng là đợi rất nhiều ngày sau, hắn bỗng nhiên bị đưa tới nơi này, đưa vào bên trong cái lâu đài âm trầm đáng sợ này.

"Tiêu Đẳng..."

Liền ở ngay lúc này, trong đại điện to như vậy, bỗng nhiên vang lên một trận thanh âm hùng hậu, Tiêu Đẳng thân mình khẽ run lên.

"Tuổi vừa mới hai mươi hai, người Hoa Hạ quốc, nhân sĩ tỉnh Lĩnh Nam..." Kế tiếp là liên tiếp tư liệu căn cứ liên quan tới hắn, càng là nghe tiếp, hắn càng là kinh hãi, đối phương không chỉ biết ngày sinh quốc tịch của hắn, thậm chí liền nơi sinh của hắn, cha mẹ hắn là ai, khi nào qua đời, như thế nào qua đời, những thân thích khác trong nhà, thậm chí liền công việc mà cha mẹ hắn đã từng làm đều điều tra rõ ràng.

Đây rốt cuộc là một cái tổ chức đáng sợ đến mức nào? Thế nhưng đem thân thể của mình điều tra như vậy kỹ càng?

"Ta nói đúng không?" Giới thiệu một đồng lớn lúc sau, cái thanh âm hùng hậu kia đột nhiên hỏi.

"Đúng... Đúng..." Tiêu Đẳng bản năng gật gật đầu, tư liệu căn cứ như vậy, có thể không đúng sao?

Liền ở ngay lúc này, ánh đèn trong đại điện bỗng nhiên sáng lên, sau đó Tiêu Đẳng liền nhìn đến phía trước chính mình, trưng bày một cái ghế vương tọa thật lớn, bên trên vương tọa, đang ngồi một người nam tử mang mặt nạ màu bạc.

Sở dĩ biết hắn là nam tử là vì, trừ bỏ thanh âm mới vừa rồi, còn có dáng người cường tráng kia của hắn.

Ở thời điểm Tiêu Đẳng nhìn về phía nam tử, ánh mắt nam tử cũng dừng ở trên người Tiêu Đẳng, Tiêu Đẳng lập tức cảm giác tựa như có một tòa núi lớn đặt ở đầu vai của mình, thân mình thế nhưng gần không được hướng xuống quỳ lạy.

Khí thế thật đáng sợ, sức ép thật đáng sợ!

Từng giọt mồ hôi lạnh không ngừng từ sau lưng Tiêu Đẳng toát ra, sau đó hắn đã cung kính rũ xuống đầu, cũng không dám lại nhìn đối phương liếc mắt một cái, hắn biết, chính mình sinh tử, chính là nắm giữ ở trong tay cái nam nhân này.

"Ta là chủ nhân tòa lâu đài này, ngươi có thể xưng ta là Tôn giả!" Nhìn đến Tiêu Đẳng khuất phục dưới khí thế của chính mình, nam tử nhàn nhạt nói, đối với người có được dẫn được, hắn luôn là phá lệ thương thức.

"Tôn giả đại nhân!" Tiêu Đẳng cung kính nói.

"Ngươi có biết vì cái gì bị đưa đến nơi này?"

"Tôn giả đại nhân là có việc muốn ta đi làm?" Tiêu Đẳng có chút nghi hoặc nói, hắn nếu bị đưa đến nơi này, khẳng định có giá trị, hoặc là chính là hỏi chính mình một số việc, hoặc là chính là muốn chính mình đi làm một số việc, đối phương có thể đem chính mình điều tra kỹ càng như vậy, nghĩ đến cái mà chính mình biết người ta cũng biết, như vậy chính là yêu cầu chính mình đi làm một số việc.

Nhưng vấn đề là, thế lực của đối phương lớn như vậy, có chuyện gì cần chính mình đi làm?

"Không sai, ta muốn ngươi trở lại Hoa Hạ, giết chết Tô Phàm, và mấy người bên cạnh hắn!" Tôn giả như cũ nhàn nhạt nói.

"Ta?" Tiêu Đẳng vẻ mặt giật mình chỉ vào cái mũi của mình, hoảng sợ nói, chính mình hiện tại đã là một cái chó nhà có tang, lấy cái gì đi giết Tô Phàm?

"Hiện tại ngươi đương nhiên không thể, ta sẽ đích thân huấn luyện ngươi, hơn nữa an bài thủ hạ cường đại nhất cho ngươi!" Tôn giả tựa như chứa sáng thế, hướng tới Tiêu Đẳng lạnh lùng nói.

Tiêu Đẳng bị một câu này gây kinh hãi, đích thân huấn luyện chính mình? Không cần nghĩ cũng biết đối phương tuyệt đối là một cái tuyệt đỉnh cao thủ, người nọ lúc trước cứu chính mình thực lực đã vượt qua Long Vương, hiện giờ cái Tôn giả này nhìn qua so với người nọ còn mạnh hơn, hơn nữa hắn còn muốn an bài thủ hạ cường đại nhất cho mình, này không phải nằm mơ đi?

"Vì cái gì chọn ta?" Tiêu Đẳng cũng không có vì chuyện tốt như vậy mà đánh mất lý trí, đối với một tổ chức khổng lồ như vậy mà nói, có thể nói là nhân tài đông đúc, bọn họ thật sự không cần thiết bồi dưỡng mình cái người ngoài này đi làm chuyện như vậy.

"Ngươi đoán đâu?" Đối với Tiêu Đẳng không có bởi vì kinh hãi đánh mất lý trí, Tôn giả hiển nhiên rất là tán thưởng.

Tiêu Đẳng lại lần nữa sững sờ, đoán? Cái này như thế nào đoán? Thực lực của chính mình? Nói giỡn, chính mình liền Long Vương cũng đánh không lại, ở trong mắt bọn họ càng là con kiến tồn tại, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Mưu trí của mình?

Này có lẽ vẫn được, nhưng là tổ chức lớn như vậy, so với chính mình mưu trí cao hơn tuyệt đối không chỉ một người.

Như vậy chỉ còn lại thân phận của mình?

Long Vương, Tu La, trước đó đều là người của bọn hắn, nhưng là cuối cùng lại toàn bộ làm phản, có lẽ, ở Hoa Hạ quốc bọn họ đã không có người thích hợp, cho nên mới chọn trúng chính mình?

"Chẳng lẽ là bởi vì thân phận của ta?" Tiêu Đẳng có chút không dám chắc nói.

"Không sai, có thể đoán được điểm này, bất quá này không phải quan trọng nhất, quan trọng nhất chính là bởi vì vận khí của ngươi!" Nếu Tiêu Đẳng nói thẳng thực lực của chính mình, hoặc là mưu trí, Tôn giả có lẽ sẽ lập tức đem hắn giết chết, tuy nói hắn cần một cái người như vậy đi làm chuyện kia, nhưng cũng không cần đồ ăn hại.

"Vận khí?" Tiêu Đẳng vẻ mặt kinh ngạc, vận khí của mình rất tốt sao? Nếu vận khí của mình rất tốt chính mình lại như thế nào luân lạc tới vực này nông nổi?

"Không cần hoài nghi vận khí của ngươi, ngươi hảo hảo ngẫm lại, người cùng Tô Phàm đối nghịch hiện tại đều là kết cục gì, mà ngươi đâu, đến bây giờ còn sống, bản thân cái này chính là kết quả mệnh cách đủ cứng, điểm trọng yếu nhất, ngẫm lại thân phận trước đó của ngươi, lại ngẫm lại ngươi hiện tại tiếp xúc những người nào..." Nhìn đến Tiêu Đẳng kinh ngạc, Tôn giả nhàn nhạt cười cười.

Tiêu Đẳng lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, đứng vậy a, liên Nam Cung Cảnh Nguyệt công tử quý tộc như vậy cùng Tô Phàm đối nghịch, cuối cùng đều là kết cục thảm bại, chính mình đến bây giờ còn sống, bản thân cái này chính là một loại kỳ tích.

Hơn nữa Tôn giả nói không sai, chính mình vốn chỉ là nhân vật số ba của Long Sát hội, ở Minh Châu học viện, có lẽ vẫn là cái nhân vật, nhưng ra Minh Châu học viện liên cái gì cũng không phải, thời điểm ở Hắc Báo bang cũng chỉ là một cái tiểu nhân vật, nhưng là sau đó đâu? Chính mình càng là trở thành đại ca của Bắc Đẩu hội, sau đó là phó hội trưởng, cuối cùng thiếu chút nữa trở thành hội trưởng, tiếp xúc những nhân vật cũng là càng ngày càng trâu, hiện giờ càng là nhân họa đắc phúc, bị cái cường giả thần bí trước mắt này coi trọng, nghĩ tới lực lượng của bọn họ vượt ra ngoài ranh giới quốc gia, nghĩ tới đông đảo cường giả dưới trướng hắn, Tiêu Đẳng đôi mắt dần dần sáng lên, có lẽ, một chương mới, đang chờ đợi chính mình...

May mắn, bản thân nó chính là một loại thực lực!

"Xem ra ngươi đã minh bạch, từ giờ trở đi, ngươi chính là Thiên Thần Thánh Minh một trong mười hai Chiến Vương ---Quý Vương, nghe cho rõ, Thiên Thần Thánh Minh, rốt cuộc là một cái tổ chức vĩ đại kiểu gì..." Thanh âm Tôn giả ở trong đại điện to như vậy lắng lắng vang lên.

...

//*vận khí: ở đây chỉ "vận may", "may mắn"

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Lại lần nữa thỏa hiệp

Minh Châu thị, Minh Châu học viện, chính cử hành vũ hội năm mới mỗi năm một lần, bên trong vũ hội, rất nhiều nam nữ trẻ tuổi ở trong sân nhảy nhảy điệu waltz, mà một ít nam nữ còn lại là trốn đến góc hẻo lánh, lặng lẽ nói chuyện yêu đương, đương nhiên, cũng có một ít nam sinh độc thân đứng ở một bên, đối với những cái nữ sinh mỹ lệ trong sân nhảy như hồ rình mồi, toàn bộ vũ hội đều đắm chìm ở trong bầu không khí vui vẻ. ()

Chính là lại luôn có một ít ngoại lệ, ở một cái góc bên ngoài sân nhảy, ăn mặc một bộ lễ phục màu trắng, cả người như cái bạch mã vương tử Nam Cung Cảnh Nguyệt lại là vẻ mặt băng lãnh ngồi ở chỗ kia.

Ở bên cạnh hắn, Sở Vân, Quân Mạc, bao gồm Mạc Lâm Tuyết đều là an tĩnh ngồi, trừ bỏ Mạc Lâm Tuyết trước sau như một vẻ mặt lạnh nhạt, ba người khác sắc mặt rất khó coi.

Đại bại!

Đối phó Tô Phàm mỗi lần hành động đều là thất bại thảm hại mà kết thúc, hiện giờ thực lực của Tô Phàm đã khủng bố tới tình trạng làm cho bọn họ cảm thấy kinh hãi.

Trên thương trường, Vân Phàm tập đoàn liên hợp Đại Lực tập đoàn cơ hồ trở thành thế lực bá chủ Minh Châu thị, ngăn ngụt mấy ngày thời gian, đã có rất nhiều công ty gia nhập trận doanh của bọn họ, ngay cả Lạc Vân Tu kia một lần nữa sáng lập Lạc Vân tập đoàn, cũng ở trong thời gian ngắn nhất trở thành tập đoàn tài chính lớn thứ ba Minh Châu thị.

Hiện giờ ba cái tập đoàn tài chính này đang không ngừng thu nạp các loại tập đoàn lớn nhỏ, cơ hồ khống chế hơn tám mươi phần trăm sản nghiệp của toàn bộ Minh Châu thị, có thể nói, Tô Phàm đã có năng lực một lời liền quyết định hướng đi kinh tế Minh Châu thị, đây chính là liên Nam Cung gia tộc trước đó cũng không có cách nào làm được.

Trong vài vòng đánh cờ này, Nam Cung gia tộc có thể nói là tổn thất nặng nề, không chỉ có mất đi hai đại tập đoàn tài chính kiếm tiền nhiều nhất, liên mặt khác sản nghiệp cũng trước sau đã chịu ảnh hưởng, Nam Cung Cảnh Nguyệt càng là đã bị trưởng lão gia tộc điểm danh phê bình, thậm chí còn có người đưa ra kiến nghị nên để Nam Cung Cảnh Thần kế thừa Nam Cung gia tộc.

Lời nói như vậy, đối với từ nhỏ đã ở bên trong vạn người kính ngưỡng lớn lên như Nam Cung Cảnh Nguyệt mà nói, không thể nghi ngờ là một loại đả kích cực lớn.

Hắn biết, chính mình nếu là lại không lật về thế cục, vậy liền thật sự khả năng bị thay thế.

Một cái thân phận người thừa kế Nam Cung gia tộc, hắn không dễ bụng, bằng vào tài hoa của mình, hắn tin tưởng cho dù tự lập môn hộ, chính mình cũng có thể làm rất tốt, nhưng hắn dễ bụng chính là bị Cảnh Thần hạ thấp xuống, cái này từ nhỏ đã bị chính mình ép tới gắt gao, hắn dựa vào cái gì so với chính mình cường? Liền bởi vì hắn cùng Tô Phàm hợp tác sao?

Tô Phàm, Tô Phàm!

Chẳng lẽ ta Nam Cung Cảnh Nguyệt liền thật sự không bằng ngươi sao?

Nhìn nhìn mọi người trong sân nhảy, lại nhìn một chút ngồi ở bên cạnh mình, Quân Mạc cùng Sở Vân đồng dạng vẻ mặt thờ dài, Nam Cung Cảnh Nguyệt bị khơi dậy xưa nay chưa từng có đầu chí, không, chính mình tuyệt đối không thể dễ dàng như vậy thừa nhận thất bại, chính mình nhất định có biện pháp, nhất định có.

"Muốn hòa hảo?" Nhìn thoáng qua Quân Mạc cùng Sở Vân, Nam Cung Cảnh Nguyệt dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc.

Hắn hiểu được, sau vài lần kế hoạch đối phó Tô Phàm, cuối cùng chịu ảnh hưởng không chỉ có riêng Nam Cung gia tộc. Quân gia, Sở gia, Âu Dương gia, Bắc Minh gia đều đã chịu ảnh hưởng.

Bắc Minh gia tổn thất sáu vị cao thủ, Bắc Minh Tàng đã tạm thời bị tước bỏ chức vụ gia chủ, Âu Dương Ngạo Tu cũng bị trưởng lão trong gia tộc buộc tội, đều bị phụ thân của hắn đè ép xuống, Quân Mạc cùng Sở Vân cũng đã chịu không nhỏ ảnh hưởng.

"Thái Tử, chúng ta chẳng lẽ thật sự muốn cùng hắn đấu nữa?" Quân Mạc ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt so với nữ nhân còn xinh đẹp hơn của Nam Cung Cảnh Nguyệt, mở miệng nói.

"Chẳng lẽ không đấu?" Thái Tử không có trả lời, mà là trực tiếp hừ lạnh một câu.

Cảm nhận được trên người Thái Tử phát ra lãnh ý, một bên Mạc Lâm Tuyết ánh mắt lộ ra một mặt lo lắng, trước đó Cảnh Thần rời đi đã để bọn họ cái đoàn thể này chịu không ít tổn thất, hiện giờ nếu là ba người lại bất hòa, vậy Đồng Cung, sẽ không lại là Đồng Cung.

Quân Mạc trực tiếp bị một câu của Thái Tử nghẹn lại ở trong họng, Quân gia của hắn thế lực chủ yếu đều ở trong hắc đạo, làm Minh Châu thị hoàng tộc thế lực hắc ám, bọn hắn vốn không nên e ngại người bình thường, nhưng là Tô Phàm là người bình thường sao? Phía sau của hắn chính là Vân gia không lồ, nếu là thật cùng Tô Phàm liều mạng đến cùng, liền tính thật sự làm thịt Tô Phàm lại như thế nào? Chẳng lẽ Vân gia sẽ bỏ qua gia tộc của mình sao?

Rốt cuộc, Quân gia rất nhiều sản nghiệp căn bản không có biện pháp thấy quang, đến lúc đó bên trên chỉ cần tới một lần quang minh chính đại quét hắc, như vậy Quân gia của hắn liền sẽ tổn thất nặng nề.

Chỉ là, Nam Cung Cảnh Nguyệt vừa nói như vậy, Quân Mạc thật đúng là không biết nên như thế nào trả lời?

Nên làm, đều làm, không nên làm cũng làm, lúc này quay đầu lại? Hữu dụng sao?

"Phàm thiếu..." Liền ở ngay lúc này, không biết là ai hô một câu, vốn dĩ phi thường náo nhiệt hiện trường nhanh chóng yên tĩnh trở lại, một đám đem ánh mắt nhìn về phía Tô Phàm đang từ cửa tiến vào.

Mỗi người, mặc kệ nam nữ đều là thân thiết kêu một tiếng Phàm thiếu.

Hôm nay Tô Phàm ăn mặc một bộ lễ phục màu đen, một đầu tóc đẹp đen nhánh tỏa sáng chải vuốt chỉnh chỉnh tề tề, lộ ra khuôn mặt tuấn tú trắng nõn kia, đôi môi hồng nhuận hơi hơi giương lên, lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, một đôi mắt màu đen giống như sao trời quét qua mọi người, đối với mỗi người, đều lộ ra nụ cười chân thành nhất.

Ở bên cạnh hắn, còn đi theo đám người Long Vương, Tu La, Nam Cung Cảnh Thần, trừ bỏ Tu La trước sau như một lạnh như băng, những người khác trên mặt đều hiện lên nhàn nhạt tươi cười.

Theo Nam Cung Cảnh Nguyệt vài lần bị thua, Long Diệu hội đã trở thành Minh Châu học viện danh xưng với thực "đệ nhất thế lực", làm Long Diệu hội cự đầu, bọn họ tự nhiên đã chịu vạn người sùng bái, đặc biệt là sau khi lấy danh nghĩa Tô Phàm bắt đầu thi công xây dựng Bất Phàm học viện, Tô Phàm đã trở thành danh nhân có thiện tâm nhất toàn bộ Minh Châu học viện.

Người gia nhập Long Diệu hội cũng là càng ngày càng nhiều, bọn họ đại đa số người đều là hướng về phía những cái cô nhi không cha không mẹ đó mà đến, bao gồm một ít học viên đã tốt nghiệp cũng là tìm tới Tô Phàm, hy vọng đến lúc đó có thể đến Bất Phàm học viện dạy học, cho dù đãi ngộ thấp một chút cũng không sao cả, bọn họ đều hy vọng có thể vì những cái cô nhi cần sự giúp đỡ đó bỏ ra một chút sức lực, toàn bộ Minh Châu học viện bầu không khí cũng bị hướng tới phương hướng tốt đẹp mà phát triển, đây là một màn làm tất cả mọi người đều vui lòng.

Ai cũng sẽ không nghĩ tới, Tô Phàm, cái tân sinh này đi vào Minh Châu học viện bất quá mấy tháng, đã trở thành thần tượng vô số người sùng bái.

Nhìn đến rất nhiều người phát ra từ nội tâm sùng bái Tô Phàm, Nam Cung Cảnh Nguyệt sắc mặt càng là âm trầm đáng sợ, vì cái gì, vì cái gì hắn lại được nhiều người hoan nghênh như vậy? Vì cái gì? Chẳng lẽ liền bởi vì hắn so với chính mình cường sao?

Không, chính mình tuyệt đối không thể liền như vậy nhận thua, tuyệt không!

Quân Mạc, Sở Vân, sắc mặt đồng dạng khó coi, bất quá Tô Phàm tốt xấu cũng là thủ lĩnh của Long Diệu hội, hiện giờ đã tới, cũng nên tiến lên chào hỏi một cái đi?

Liền ở thời điểm bọn họ do dự muốn hay không tiến lên chào hỏi một cái, Tô Phàm đã mang theo đám người Long Vương chủ động đi tới, hắn trên mặt vẫn là treo loại tươi cười khoan thai tự đắc kia...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Ba nữ nhân một đài diễn

Nhìn đến Tô Phàm đi tới, bọn người Nam Cung Cảnh Nguyệt sững sờ? Hắn lại đây làm cái gì? Nhục nhĩ đám người mình? Chính là hắn không nên là một người nông cạn như vậy a?

Chẳng lẽ là tới khuyên đầu hàng?

Ý niệm như vậy vừa mới hiện lên trong lòng mấy người, Tô Phàm đã đi tới trước mặt mấy người, không có trước tiên cùng Nam Cung Cảnh Nguyệt chào hỏi, cũng không có cùng Sở Vân Quân Mạc nói chuyện, mà là đầy mặt mỉm cười nhìn Mạc Lâm Tuyết đang đứng ở một bên.

"Mạc học tỷ, nghe nói ngươi cò nghệ vô song, đặc biệt là sở trường đàn tranh, đã đạt tới tiêu chuẩn bậc thầy, hôm nay đặc biệt đưa lên một bộ đàn tranh, còn hy vọng Mạc học tỷ nhận lấy!" Tô Phàm vừa dứt lời, Lâm Nguyên đi theo ở phía sau đã ôm một cái hộp đàn thật lớn đi tới, lấy ra đàn tranh bên trong đưa cho Tô Phàm, Tô Phàm tự mình đưa cho Mạc Lâm Tuyết.

Nhìn đến một màn như vậy, Nam Cung Cảnh Nguyệt, Quân Mạc, Sở Vân, Mạc Lâm Tuyết, bao gồm hơn mười tên thành viên Đồng Cung xung quanh vây lại đây, đều là một đám sững sờ nhìn Tô Phàm?

Hắn đây là muốn làm cái gì? Đào chân tường sao? Ngay trước mặt Thái Tử đào chân tường? Hắn cũng quá không biết tự lượng sức mình đi? Chẳng lẽ hắn cho rằng đánh bại Thái Tử, Mạc Lâm Tuyết liền sẽ phản bội Thái Tử sao? Hắn cũng quá coi thường Mạc Lâm Tuyết đi?

"Hừ, loại đồ vật rác rưởi này cũng dám đem đi tặng?" Mà thời điểm bọn họ nhìn đến Tô Phàm lấy ra một cái đàn tranh chỉ là một cái đàn tranh phổ thông, càng có người lộ ra thần sắc khinh thường, một không là đồ cổ, mà cũng không phải cái gì danh gia chi tác, lễ vật như vậy cũng không biết xấu hổ đem đi tặng?

"Thực nam tư vàng cực phẩm gỗ nam vì đế, cực đông cực phẩm gỗ tử đàn vì thân, thượng phẩm Thiên Tâm Ti vì dây đàn, Phàm thiếu thủ bút thật lớn, Lâm Tuyết, Phàm thiếu một phen tâm ý, nhận lấy đi!" Nam Cung Cảnh Nguyệt lại không để ý tới mấy người kia chê cười, nhàn nhạt nói.

Tên kia trước đó mở miệng nói chuyện sắc mặt lập tức liền thay đổi, tư vàng cực phẩm gỗ nam? Đầu năm nay còn có vật như vậy? Gỗ tử đàn? Đây cũng là đồ tốt có tiền cũng không thể mua được, về phần Thiên Tâm Ti vật như vậy, hắn càng là nghe đều không có nghe qua, liền trong miệng Thái Tử đều nói trọng lễ thể nhưng bị chính mình nói thành rác rưởi, hắn thật có một loại xúc động đào một cái động chui vào, quá mất mặt!

Mà đứng ở một bên Mạc Lâm Tuyết nghe được một câu này lúc sau, trong mắt hiện lên một mặt vui mừng, nói thật, thời điểm Tô Phàm lấy ra bộ đàn tranh này nàng cũng đã yêu thích bộ đàn tranh này, gỗ nam hiện giờ cơ hồ đã tuyệt tích, chỉ có ở chỗ núi sâu Thục Nam, có lẽ chỉ có thể tìm được một vài cái, gỗ tử đàn tuy rằng nhiều hơn một chút, nhưng cũng phải đến nơi cực đông mới có thể tìm được, về phần Thiên Tâm Ti, càng là đồ vật có thể gặp không thể cầu, mà những chất liệu này, đều là chất liệu tốt nhất để chế tác đàn tranh, đối với nàng như vậy một người thạo nghề mà nói, đàn tranh này sức hấp dẫn quá lớn, nhưng là nếu không phải Nam Cung Cảnh Nguyệt lên tiếng, cho dù lại thích, nàng cũng sẽ không thu.

"Cảm ơn Phàm thiếu!" Đôi tay nâng lấy đàn tranh trong tay Tô Phàm, Mạc Lâm Tuyết hướng tới Tô Phàm cảm kích nói một tiếng.

"Ha ha, học tỷ khách khí, không biết có hay không cơ hội lắng nghe học tỷ hát một khúc?" Tô Phàm hơi hơi mỉm cười.

"Chỉ cần Phàm thiếu có thời gian, tùy thời đều có thể!" Lúc này đây, không cần Nam Cung Cảnh Nguyệt mở miệng, Mạc Lâm Tuyết đã đáp ứng.

"Ngồi đi!" Nam Cung Cảnh Nguyệt cũng không có ý phản đối, người ta đưa một cái đàn tốt nhất cho Mạc Lâm Tuyết, nghe một khúc không đáng kể chút nào, mà hắn cũng biết, Tô Phàm nếu tới nơi này, luôn có chút lời muốn nói, mặc kệ là hoà giải, vẫn là khuyên đầu hàng.

"Không cần!" Ai ngờ đến Tô Phàm lại là nhẹ nhàng cười cười, sau đó xoay người liền hướng bên kia đi đến, lưu lại đám người Sở Vân về mặt kinh ngạc.

Hắn đây rốt cuộc là có ý tứ gì? Chẳng lẽ đi tới chính là vì đưa một bộ đàn cho Mạc Lâm Tuyết?

"Tô Phàm, ngươi có ý tứ gì?" Dù là Nam Cung Cảnh Nguyệt thực trầm ổn, cũng bị Tô Phàm làm cho không thể hiểu được.

"Có ý tứ gì? Không có ý gì a? Chính là thích Mặc học tỷ, đưa cho nàng một bộ đàn tranh a?" Tô Phàm quay đầu, về mặt vô tội nhìn Nam Cung Cảnh Nguyệt.

Nam Cung Cảnh Nguyệt cơ hồ sắp bị tức giận đến mức phun huyết.

Ai không biết Mạc Lâm Tuyết là người của Đông Cung ta? Ngươi mang theo nhiều người như vậy đi tới, ở ngay trước mặt ta đưa một bộ đàn cho nàng, còn nói không có ý gì? Ngươi chơi ta sao?

Còn muốn nói cái gì đó, lại phát hiện, Tô Phàm đã chuyển qua thân mình, đi vào đám người, căn bản không có ý định phản ứng chính mình.

"Phụt!" Tâm cao khí ngạo Nam Cung Cảnh Nguyệt nơi nào chịu được bức này đãi ngộ, đương trường một ngụm máu tươi phun ra, liền như vậy hôn mê bất tỉnh.

Hắn chính là bị tức đến mức ngất đi!

Sở Vân, Mạc Lâm Tuyết, Quân Mạc đám người kinh hãi...

"Cao, thật sự là cao!" Bên kia, nhìn đám người Sở Vân luống cuống tay chân, Long Vương hướng tới Tô Phàm giơ ngón tay cái lên, gia hỏa này đủ tàn nhẫn, chỉ là nói mấy câu liền làm địch thủ lớn nhất tức giận đến mức học máu ngất xỉu đi.

"Cái gì cao?" Tô Phàm lại là về mặt mờ mịt.

"Móa, tiểu tử ngươi một cái cử động liền tức giận đến Nam Cung Cảnh Nguyệt học máu ngất xỉu đi, này còn không cao sao?" Long Vương mắt tròn trắng, nơi này đều là người một nhà, hỗn đản này còn ở thừa nước đục thả câu.

"Ta chỉ là thật sự muốn đưa một bộ đàn tranh cho Mạc Lâm Tuyết a, hắn bị tức đến học máu cùng ta có quan hệ gì?" Tô Phàm về mặt vô tội, tựa như việc này thật cùng chính mình không quan hệ.

"Lăn, vô duyên vô cớ, ngươi đưa đàn làm cái gì?" Đám người Long Vương nơi nào chịu tin tưởng.

"Cái gì kêu vô duyên vô cớ, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy Mạc Lâm Tuyết rất đẹp sao? Loại kia tình như xử nữ cổ điển hơi thở, chính là loại hình ta thích nhất, ta tính toán theo đuổi nàng! Ha ha ha..." Tô Phàm lời thề son sắt mà nói.

"Thình thịch" Long Vương, Tu La, Cảnh Thần đám người thiếu chút nữa té ngã trên đất? Theo đuổi Mạc Lâm Tuyết? Ngươi không nói giỡn đi? Là người đều biết nàng là nữ nhân của Nam Cung Cảnh Nguyệt, ngươi tốt xấu cũng là nhân vật số một học viện, hiện giờ thế nhưng chạy tới theo đuổi nữ nhân của bại tướng dưới tay, ngươi còn biết xấu hổ hay không? Ngươi không biết xấu hổ, chúng ta còn muốn mặt đâu?

"Tô Phàm, ngươi tính toán theo đuổi ai? Muốn hay không tỷ tỷ hỗ trợ?" Liền ở ngay lúc này, một cái thanh âm thanh thúy từ phía sau Tô Phàm vang lên.

Tô Phàm tiếng cười đột nhiên im bật, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến Lạc Thủy Yên mang theo một đoàn nữ nhân đi lại đây.

Hôm nay nàng ăn mặc một bộ váy văn lễ màu đen viền ren, thiết kế bó sát đem dáng người mạn diệu kia của nàng hoàn mỹ triển lộ ra, đặc biệt là lễ váy nơi cổ áo hiện ra viền ren hình lưới, ản ản có thể nhìn đến hai mảnh trắng nõn dè ép một cái khe rãnh thâm thúy!

Mà xương quai xanh mỹ lệ kia lộ ra ngoài, cũng làm hiện trường vô số nữ sinh hâm mộ không thôi, chỉ là ánh mắt của nàng lại tràn ngập sát khí, đó giống như ngưng tụ sát khí.

Cảm nhận được đôi mắt kia của Lạc Thủy Yên giống như ngưng tụ sát khí, Long Vương, Tu La, Cảnh Thần đám người còn lại là thiếu chút nữa cười phun ra ngoài, này cơ bản giống như là bắt ngay tại trận a.

"Di, Tô Phàm, ngươi có người trong lòng? Là ai vậy? Cho ta giới thiệu một chút?" Nhưng mà, lúc này, lại một cái giọng nữ truyền đến, Long Vương, Tu La, Cảnh Thần đám người đồng thời phun ra, về phần Tô Phàm đã nhanh khóc lên...

//*đào chân tường: hay ám chi "cướp người yêu"

danh gia chi tác: tác phẩm của danh gia

vì đế: làm đây, vì thân: làm thân, vì dây đàn: làm dây đàn

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Quân Chiến Thiên trở về

"Ha ha, chỉ cùng bọn hần đùa một chút mà thôi, các ngươi như thế nào hiện tại mới đến?" Tô Phàm lúng túng cười cười, nhanh chóng dời đi chủ đề.

Nói giỡn, chính mình đưa đàn tranh cho Mạc Lâm Tuyết trừ bỏ ghê tởm Nam Cung Cảnh Nguyệt cũng không có ý khác, nói thương thức Mạc Lâm Tuyết cũng là thuận miệng nói, nếu như bị Triệu Từ Kỳ cùng Lạc Thủy Yên hiểu lầm, kia đã có thể phiền toái.

"Vũ hội không phải vừa mới bắt đầu sao? Không tính tới muộn a!" Triệu Từ Kỳ mỉm cười nói.

Hôm nay nàng ăn mặc một bộ sườn xám hoa màu đỏ, sườn xám bó sát đem dáng người thon dài mạn diệu của nàng hoàn mỹ phác họa ra, từ mặt bên nhìn lại, tuyết đối là một cái hoàn mỹ hình chữ S.

Mà thật dài tóc đẹp cũng là cuộn tại sau đầu, lộ ra gương mặt kia đẹp đến mức làm người hít thở không thông, cho dù là đứng bên cạnh, Lạc Thủy Yên so với Triệu Từ Kỳ lúc này, thế nhưng cũng muốn kém nửa phần.

Theo nàng cùng Lạc Thủy Yên ra sân, xung quanh rất nhiều nam sinh trông mắt đều thẳng, đặc biệt là nam sinh năm thứ hai ban ba, bọn họ khi nào gặp qua Triệu Từ Kỳ như thế ăn mặc?

Ai cũng không nghĩ tới, cái kia bề ngoài cuồng dã, tính cách lãnh đạm Triệu Từ Kỳ sẽ có một mặt cao quý trang nhã như vậy.

Một bên Lạc Thủy Yên hơi hơi nhíu nhíu mày, hiển nhiên là cảm nhận được uy thế cường đại kia trên người Triệu Từ Kỳ, làm một cái học sinh năm thứ ba, vẫn là Tiên Ân Lâu lâu chủ, nàng như thế nào có thể làm một cái học muội đem chính mình làm hạ thấp đi.

"Tô Phàm, ngươi không mời ta nhảy điệu nhảy sao?" Lạc Thủy Yên nhìn Tô Phàm, nhoen miệng cười nói.

"Hào a!" Đây vốn dĩ chính là một cái vũ hội do nhà trường tổ chức, hiện giờ một cái nữ nhân mỹ lệ như thế chủ động mời ngươi khiêu vũ, nếu là cự tuyệt vậy quá thất lễ, làm một cái thân sĩ, Tô Phàm tự nhiên làm không ra việc thất lễ như vậy.

Hướng tới Triệu Từ Kỳ ném một cái ánh mắt trong chốc lát tìm ngươi, Tô Phàm tiến lên một bước, một tay đặt ở sau lưng, một tay vươn, hướng tới Lạc Thủy Yên làm một cái tiêu chuẩn nhất lễ thân sĩ nói: "Tiểu thư mỹ lệ, ta có thể mời ngươi nhảy điệu nhảy sao?"

"Như ngài mong muốn!" Lạc Thủy Yên xinh đẹp cười, đem chính mình tay phải đưa cho Tô Phàm.

Tô Phàm một tay cầm tay phải trắng nõn của Lạc Thủy Yên, một tay đã thuận thế ôm eo nhỏ của nàng, hai người liền như vậy lẫn nhau ôm tiến vào bên trong sân nhảy, Triệu Từ Kỳ hơi hơi cười cười, đi thẳng tới một bên, lấy ra một ly đồ uống, lẳng lặng nhìn hai người trong sân nhảy.

"Ngươi cùng Triệu Từ Kỳ là cái gì quan hệ?" Trong sân nhảy, Lạc Thủy Yên hơi hơi ngẩng đầu nhìn Tô Phàm, nhỏ giọng hỏi.

"Ngươi đoán?" Tô Phàm hướng tới Lạc Thủy Yên nhếch miệng cười, vốn dĩ ôm eo nhỏ tay không tự giác hướng xuống trượt trượt, đầu ngón tay đụng chạm tới kia một mảnh to lớn.

Lạc Thủy Yên tức giận tròn trắng mắt nhìn Tô Phàm, tên hỗn đản này, liền nhảy cái vũ điệu phải chiếm tiện nghi.

"Chẳng lẽ là bạn gái của ngươi?" Bất quá nghĩ đến chính mình bị hần chiếm tiện nghi cũng không ít, cũng lười cùng hần so đo, nàng quan tâm nhất vẫn là vấn đề này.

"Không phải, nàng cầu làm tình nhân của ta, bị ta cự tuyệt!" Tô Phàm lắc lắc đầu, đôi mắt hướng xuống nhìn nhìn, khoảng cách của hai người gần như vậy, hần vừa cúi đầu, liền thấy được một mảnh trắng nõn trước ngực Lạc Thủy Yên, trắng bóng, hoảng đến người hoa mắt.

"Hừ, ai tin ngươi!" Lạc Thủy Yên lại một lần nữa mắt tròn trắng, Triệu Từ Kỳ tuy rằng gia thế bình thường, nhưng tính cách cực kỳ quật cường độc lập, bản thân cũng là lớn lên cực đẹp, một nữ nhân như thế sẽ đi cầu làm tình nhân của ngươi, ngươi nằm mơ đi?

"Móa, ta nhưng cho tới bây giờ không gạt ngươi!" Tô Phàm về mặt ủy khuất, hần nói nhưng đều là lời nói thật a, Triệu Từ Kỳ thật sự muốn làm tình nhân của hần a.

"Bớt đi, ngươi liền tên đều là giả, còn nói không gạt ngươi!" Lạc Thủy Yên về mặt khinh bỉ.

"Hắc hắc, cái này cũng là hết cách rồi!" Nghĩ tới Lạc Thủy Yên cơ hồ là cái cuối cùng mới biết được thân phận của mình, Tô Phàm trong lòng nhiều ít cũng có chút áy náy.

"Sự kiện kia đối với ngươi ảnh hưởng rất lớn?"

"Ân, bất quá thời gian lâu rồi phai nhạt..." Tô Phàm gật gật đầu.

Chỉ chớp lát sau, một khúc vũ kết thúc, hai người tách ra, Lạc Thủy Yên hướng tới lớp học của mình đi đến, mà Tô Phàm còn lại là quay trở về lớp năm thứ hai ban ba, vừa lúc nhìn đến Triệu Tử Kỳ về mặt ý cười nhìn hân.

"Lớp trưởng, mời ngươi nhảy điệu nhảy như thế nào?"

"Hào a,!" Triệu Tử Kỳ một ngụm đáp ứng rồi, đem chính mình tay phải đưa cho Tô Phàm.

Tô Phàm liền như vậy lôi kéo nàng lại lần nữa đi tới trung tâm sân nhảy theo tiết tấu âm nhạc uyển chuyển nhảy múa.

"Thủy Yên học tỷ nói gì với ngươi?" Bị Tô Phàm ôm, trên mặt Triệu Tử Kỳ cũng lộ ra thần sắc hạnh phúc.

"Nàng hỏi ta cùng ngươi là cái gì quan hệ!" Tô Phàm cũng không giấu diếm.

"Ngươi như thế nào trả lời?"

"Ta nói ngươi muốn làm tình nhân của ta, nhưng là nàng không tin!" Tô Phàm cười hắc hắc.

"Ngươi tên bại hoại này, nói ta như vậy, người ta tin tưởng mới là lạ!" Triệu Tử Kỳ cũng không nghĩ tới Tô Phàm như vậy thành thật, còn đem việc chính mình muốn làm tình nhân của hân nói cho Lạc Thủy Yên, trực tiếp phiên nổi lên xem thường.

"Hắc hắc, ta cũng là ăn ngay nói thật thôi!"

"Ta xem Thủy Yên học tỷ đối với ngươi có ý, nàng người lớn lên cũng xinh đẹp, năng lực lại cường, gia thế cũng không tồi, cùng ngươi thực xứng đôi a, nếu không ngươi tìm nàng làm bạn gái?" Triệu Tử Kỳ đôi con ngươi màu nâu kia nhìn Tô Phàm, ý vị thâm trường nói.

"Ngươi cảm thấy ta giống người hoa tâm như vậy sao?" Tô Phàm về mặt ủy khuất.

"Không giống..."

"Này còn tạm được!"

"Ngươi vốn dĩ chính là vậy "

"..."

Tô Phàm về mặt vô ngữ!

"Hi hi, không đùa ngươi a, kết thúc vũ hội đi tới chỗ ta, như thế nào?"

"Đi tới chỗ ngươi? Chẳng lẽ ngươi tính toán lấy thân thị tẩm?" Tô Phàm mắt sáng rực lên.

"Nếu là bệ hạ ân chuẩn, thần thiếp tất nhiên tòng mệnh!" Triệu Tử Kỳ hướng tới Tô Phàm vũ mị cười nói.

"Trầm ân chuẩn..." Tô Phàm một ngụm đáp ứng rồi, hoàn toàn quên đi một màn lần trước bị Triệu Tử Kỳ khiêu khích hóa diễm đốt người lại cái gì đều không có làm.

Hai người ở trong trung tâm sân nhảy cười cười nói nói, bên cạnh sân nhảy, lại có rất nhiều người ánh mắt nhìn chăm chú vào hai người.

"Tiểu tử này đào hoa vận quá độ tràn đầy, ngươi nếu là thật thích hân, sợ là phải đau đầu!" Tiên Ân Lâu một bên, một đầu tóc đỏ Thẩm Mật Nhi không biết khi nào xuất hiện ở bên cạnh Lạc Thủy Yên, nhìn Tô Phàm trong sân, nhỏ giọng nói.

"Ai nói ta thích hân?" Lạc Thủy Yên sắc mặt đỏ lên, lại là thề thốt phủ nhận nói.

"Móa, đến lúc này ngươi còn không thừa nhận, ta mặc kệ ngươi!" Thẩm Mật Nhi trực tiếp mắt tròn trắng, xoay người liền đi.

Rất nhanh liền biến mất ở trong đám người, phảng phất chưa từng có tới qua.

Về phần Lạc Thủy Yên, nhìn Tô Phàm cùng Triệu Tử Kỳ đang khiêu vũ ở giữa sân, trong miệng lẩm bẩm nhắc đi nhắc lại một câu:

"Tô Phàm, ngươi sẽ chỉ yêu một người sao?" Thanh âm khe khẽ, nhỏ đến mức chỉ có chính nàng có thể nghe được.

Đồng dạng một màn còn phát sinh ở một cái góc hẻo lánh khác.

Điền Hiểu Tĩnh yên lặng nhìn chăm chú vào Tô Phàm ở giữa sân, từ lúc cùng Lạc Thủy Yên khiêu vũ mãi cho đến hiện tại cùng Triệu Tử Kỳ, nàng đôi mắt vẫn luôn không có rời đi Tô Phàm.

"Hiểu Tĩnh, ta nói ngươi cũng thật là, nếu thích, vậy nên đi tranh thủ, người ở chỗ này trốn tránh có ích lợi gì?" Nhìn về mặt bạn tốt của mình, một bên Trương Nhã rất là sốt ruột.

Mặc kệ là Lạc Thủy Yên, vẫn là Triệu Tử Kỳ, mị lực đều ở phía trên Điền Hiểu Tĩnh, liền các nàng đều như thế chủ động, Điền Hiểu Tĩnh nếu là lại không chủ động, vậy thật sự đuổi không tới Tô Phàm.

"Trương Nhã, ngươi không hiểu!" Đôi mắt bạn tốt khuyên giải, Điền Hiểu Tĩnh lại nhẹ nhàng lắc lắc đầu, khước miệng, hơi hơi giờ lên, hiện ra một mặt hạnh phúc tươi cười chỉ có nàng mới hiểu được...

Thời điểm mọi người còn ở vui vẻ khiêu vũ, Minh Châu thị, sân bay quốc tế, một chiếc máy bay từ M quốc bay tới vũng vàng hạ cánh xuống đất, một người nam tử ăn mặc áo khoác màu đen lạnh lùng đi ra, thời điểm hắn đi ra cửa cabin, hô hấp không khí rét lạnh bên ngoài, trên mặt nam tử thế nhưng lộ ra thần sắc say mê.

Thật sâu hít vào một hơi, nam tử liếc mắt một cái nhìn về phía trước, nhìn phòng chờ chuyển bay đèn đuốc sáng trưng kia, nam tử rất là say mê mà mở miệng nói: "Minh Châu, ta Quân Chiến Thiên đã trở lại, Thẩm Phong Tiểu, Tần Bích Liệt, còn có vị đại ca tôn kính kia của ta, chờ ta trả thù đi! Nơi này, vốn nên thuộc về ta... Ha ha ha ha..."

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Na Lê Ti

Vũ hội năm mới ở thời điểm hơn mười giờ cũng đã kết thúc, dù sao cũng là vũ hội do nhà trường tổ chức, cũng không thể quá muộn.

Sau đó chính là nghỉ lễ năm mới ba ngày, những học sinh không định về nhà sớm đều chuẩn bị ở trường học ở lại một đêm, ngày hôm sau mới về nhà.

Tô Phàm đương nhiên sẽ không ở lại trường học, sau khi kết thúc vũ hội, liền định đi ra ngoài, nhưng là mới vừa đi không bao xa, thì nghe thấy có người đang gọi mình, quay đầu nhìn lại, thế nhưng là chủ nhiệm lớp học --Lục Cẩm.

"Lục lão sư..."

"Tô Phàm, ngươi đây là tính toán về nhà sao?" Lục Cẩm hôm nay cũng không có tham gia vũ hội, có thể là đi tham gia hội nghị của nhân viên nhà trường, vẫn là ăn mặc bộ đồ công sở màu đen, thời tiết có chút lạnh, tiểu tây trang cúc áo đã cài lên, nhưng là bộ ngực của nàng thật sự quá mức lớn, tiểu tây trang như vậy có thể nào trói buộc thật lớn to lớn kia của nàng, trước ngực hai luồng, cơ hồ muốn áo thùng mà ra.

"Ân!" Tô Phàm gật gật đầu, chỗ ở hiện tại của Triệu Tử Kỳ, không phải cũng là nhà của mình sao? Chính mình đi nơi đó, đương nhiên cũng coi như về nhà.

"Ta đây ngồi xe của ngươi đi, vừa lúc có một số việc muốn cùng ngươi nói!" Lục Cẩm còn tưởng rằng Tô Phàm là về biệt thự, trực tiếp mở miệng nói.

"Ách... Tốt a!" Tô Phàm sững sốt, nơi nào nghĩ đến Lục Cẩm sẽ chủ động đưa ra yêu cầu muốn ngồi xe của mình, còn có chuyện cùng chính mình nói, chính mình có thể cự tuyệt sao?

Về phần Triệu Tử Kỳ kia, chờ đưa Lục Cẩm về nhà trước sau lại đi chỗ nàng thôi!

Nghĩ như vậy, cũng không có báo cho Triệu Tử Kỳ, cùng Lục Cẩm cùng đi tới bãi đỗ xe, lái chiếc xe Land Rover mới vừa mua không lâu chờ Lục Cẩm hướng tới phía ngoài trường chạy đi.

Lại không có chú ý tới, ở cổng trường học, một cái thân ảnh xinh đẹp chính chờ ở nơi đó.

"Tên hỗn đản này, đáp ứng người ta rồi, lại cùng nữ nhân khác đi rồi, quá đáng ghê!" Triệu Tử Kỳ không có thấy rõ ràng người ngồi ở ghế lái phụ là ai, chỉ biết là cái nữ nhân, tức giận đến thân mình phát run!

"Hừ... Không đến thì thôi!" Nghĩ tới hôm nay chính là sinh nhật hai mươi tuổi của mình, trong lòng đã làm ra quyết định lớn nhất nào đó, tính toán đêm nay đem chính mình toàn bộ giao cho Tô Phàm, chính là hắn lại chờ nữ nhân khác đi rồi, Triệu Tử Kỳ trong lòng chính là đổ đến hốt hoảng, hung hăng dậm

chân, xoay người liền hướng trong trường đi đến, đêm nay nàng cũng tính toán không quay về, liền ở phòng ngủ! (đọc chương mới và nhanh nhất tại truyện yy)

Tô Phàm tự nhiên không biết hôm nay là sinh nhật Triệu Tử Kỳ, càng không biết Triệu Tử Kỳ đã làm ra chuẩn bị hiến thân, nếu không cho dù có chuyện gì to tát cũng đều đẩy sang một bên.

Kìa chính là lớp học đệ nhất đại mỹ nhân a!

"Lục lão sư, người nói có việc cùng ta nói, rốt cuộc chuyện gì a!" Xe đã sắp chạy đến cổng lớn cư xá, Lục Cầm nhưng vẫn không có mở miệng, cái này làm cho Tô Phàm rất là nghi hoặc.

"Tô Phàm, người mấy ngày nghỉ này có việc gì không?" Lục Cầm tựa hồ là làm ra rất lớn quyết định, quay đầu nhìn về phía Tô Phàm nói.

Tô Phàm nghĩ nghĩ, chính mình mấy ngày này cũng không có việc gì đặc biệt, lập tức nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

"Kia... Vậy người có thể theo giúp ta về quê một chuyến sao?"

"Về quê?" Tô Phàm sững sốt, về quê làm cái gì?

"Àn, ngày mốt là đại thọ tám mươi tuổi của gia gia ta, người trong nhà đều phải trở về, cha mẹ cũng phải cùng nhau trở về!" Lục Cầm giải thích nói, chính là này vừa giải thích, Tô Phàm nghi hoặc càng đậm, gia gia người đại thọ tám mươi tuổi, người dẫn ta trở về làm gì?

"Ta muốn để người làm bạn trai ta!" Nhìn đến Tô Phàm về nghi hoặc càng đậm, Lục Cầm toàn bộ thông suốt, trực tiếp lớn tiếng nói.

"A..." Tô Phàm cả người đều là cả kinh, tay cầm tay lái run lên, xe Land Rover suýt nữa một đầu đâm vào bồn hoa ven đường, một chân đạp thắng đem xe dừng ở ven đường, Tô Phàm quay đầu về mặt kính hải nhìn Lục Cầm, rất là kính hải nói ra: "Lục lão sư, ta... Ta không có nghe lầm đi?"

Tô Phàm như thế nào đều không có nghĩ đến, Lục Cầm sẽ đưa ra yêu cầu như vậy? Nàng chính là lão sư của mình a, thế nhưng muốn mình làm bạn trai của nàng? Này như thế nào đều không giống như là lời nói nàng sẽ nói ra a.

"Tô Phàm, không phải như người nghĩ, ta là muốn nói, để người giả vờ làm bạn trai của ta, về nhà làm lão nhân vui vẻ một chút." Lục Cầm khuôn mặt đã đỏ bừng một mảnh, hiển nhiên vì lời nói của mình xấu hổ đến không được.

Trên thực tế tìm tới Tô Phàm cũng là sự tình không còn cách nào khác, này hết thảy đều phải trách cha mẹ của mình, lúc trước Tô Phàm vì bọn họ trả một khoản nợ nần kếp xù kia, rất nhiều lần trở lại quê quán, lão cha của mình đều ở đó thổi phồng con rể của mình như thế nào như thế nào ngu ngốc, như thế nào như thế nào có tiền, như thế nào như thế nào có năng lực, dần dà, gia gia cũng vẫn luôn muốn trông thấy cái cháu rể chưa bao giờ gặp mặt này.

Rất nhiều lần cùng chính mình đề cập tới, chính mình đều lấy cớ Tô Phàm bận bịu mà từ chối, nhưng là lúc này đây là gia gia đại thọ tám mươi tuổi, lại thế nào từ chối cũng từ chối không được, bắt buộc dĩ, nàng đành phải tìm tới Tô Phàm.

Chính mình thân là lão sư, lại làm cho học sinh của mình giả trang bạn trai của mình, cái này làm cho nàng như thế nào không thẹn thùng?

Nghe xong Lục Cầm giải thích, Tô Phàm lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm một hơi, còn hảo, còn hảo, hù chết chính mình, còn tưởng rằng Lục Cầm thật muốn chính mình làm bạn trai nàng đâu?

Bất quá nhìn đến khuôn mặt kiều mị kia của Lục Cầm, bộ ngực to lớn kia, Tô Phàm lại hơi hơi có chút thất vọng, tuy nói nàng so với chính mình lớn hơn vài tuổi, nhưng thật ra làm bạn trai nàng cũng không tồi a.

"Tô Phàm, được không?" Nhìn đến Tô Phàm không có đáp ứng, Lục Cầm còn tưởng rằng hắn đang do dự, có chút khẩn cầu nói.

Gia gia tuy rằng thân thể cũng không tệ lắm, nhưng dù sao cũng là lão nhân tám mươi tuổi, nếu là trong lòng có cái gì vướng mắc, còn không biết sẽ thành bộ dáng gì.

"Không thành vấn đề!" Mặc kệ như thế nào, hiếu kính lão nhân, đây đều là chuyện tốt, Tô Phàm không có lý do gì không đáp ứng.

"Thật cảm ơn người, Tô Phàm!" Vừa nghe đến Tô Phàm đáp ứng, Lục Cầm cuối cùng thở phào nhẹ nhõm một hơi.

"Hắc hắc, Lục lão sư quá khách khí, thật muốn cảm tạ, về sau Lục lão sư buổi tối nhiều đến nhà ta giúp ta dạy kèm làm bài tập là đến nơi!" Tô Phàm cười hắc hắc nói.

Nghĩ tới đoạn thời gian trước đi nhà hắn học bỏ tức, Lục Cầm chính là một trận xem thường cuồng phiến, gia hỏa này tiếng Anh nói có thể so với chính mình còn muốn trôi chảy, nơi nào cần học bỏ tức? Nhưng thật ra thừa dịp thời điểm chính mình ở nhà hắn, nghĩ hết biện pháp chiếm tiện nghi của mình, cái gì có chuột, hơi sợ, sau đó thoáng cái ôm chính mình, cái gì con gián xuất hiện, một đầu nhảy vào trong lòng ngực của mình, các loại thủ đoạn gì đó là ừn không dứt. (>.<)

Gia hỏa này cái gì cũng tốt, chính là điểm này xấu lắm.

Chỉ là Lục Cẩm không có phát hiện, mặc kệ Tô Phàm cỡ nào nghịch ngợm, nàng đều chưa từng có chân chính tức giận quá.

Hai người cùng nhau về tới cư xá, đem Lục Cẩm đưa về biệt thự của nàng, Tô Phàm trực tiếp quay trở về biệt thự của mình, hoàn toàn đem việc đi nơi đó của Triệu Tử Kỳ quên đến sạch sẽ, mới vừa tiến vào biệt thự, liền nhìn đến Huyết Hoàng Na Lệ Ti chỉ mặc một kiện váy ngủ dài đeo tơ tằm nằm nghiêng ở trên ghế sofa, một đầu mái tóc dài vàng óng rũ xuống đằng sau ghế sofa, hai chân thực không có hình tượng đặt ở trên bàn trà, liếc mắt một cái nhìn lại, ả ả có thể nhìn đến dưới váy nửa điểm phong cảnh...

"Khụ!" Tô Phàm ho nhẹ một tiếng, xem như nhắc nhở, chính là nơi nào nghĩ đến Na Lệ Ti căn bản không có chú ý, chỉ là ngẩng đầu nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, lại quay đầu nhìn về phía màn hình TV, mà đùi đặt ở trên bàn trà còn hơi hơi nâng lên, cứ như vậy, vốn dĩ liền rủ đến bắp đùi mép váy hướng xuống trượt đi, không chỉ có mảng lớn trắng nõn đùi lộ ra, thậm chí phong cảnh bên trong cũng càng thêm rõ ràng có thể thấy được, mà thời điểm Tô Phàm nhìn đến phong cảnh bên trong, một đạo máu tươi liền như vậy từ lỗ mũi phun ra.

Mẹ nó, nàng phía dưới thể nhưng cái gì cũng không có mặc...

//*Spoil: Triệu Tử Kỳ thân phận thật sự ko tầm thường, Nam Cung Cảnh Nguyệt còn một bí mật, Tô Phàm sẽ trở lại Vân gia rồi lần nữa bị trục xuất khỏi Vân gia

Editor: xuanny0562

Nguồn TruyenYY.com

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Mân Nam Lục gia

"Thiếu gia, người đã trở lại à, nha, người làm sao vậy?" Vừa lúc này, Tô Viện Viện từ trên lầu đi xuống, nhìn thấy Tô Phàm chảy máu mũi, sắc mặt cả kinh, nhanh chóng từ trên lầu chạy xuống dưới.

Nàng đồng dạng ăn mặc một kiện váy hai dây, lúc này vừa chạy, mép váy bay lên, chân trắng thon dài như ả ả như hiện.

"Ta... Ta không có việc gì..." Tô Phàm liên tục lắc đầu, cũng không thể nói cho Viện Viện chính mình là thấy được phong cảnh dưới váy của Na Lệ Ti mà chảy máu mũi đi, này cũng quá mất mặt.

"Đều chảy máu mũi, còn nói không có việc gì, tới, ta xem một chút, có phải hay không thượng hỏa!" Tô Viện Viện vừa nói, một bên lôi kéo Tô Phàm bằng được, một bên một tay đặt lên trên cổ tay Tô Phàm, bắt đầu bắt mạch, trừ bỏ danh hiệu tiến sĩ quản lý kinh tế, Tô Viện Viện đối với Trung y cũng rất có nghiên cứu, tuy nói không bằng những cái danh gia Trung y chân chính đó, nhưng là bình thường bệnh nhẹ cũng có thể nhìn ra.

Một tay đặt lên cổ tay Tô Phàm, Tô Viện Viện cẩn thận mà cảm thụ mạch đập nhảy lên của Tô Phàm, nàng vốn dĩ mặc váy ngủ hai dây màu xanh tím, hiện giờ thân mình nửa ngồi nửa quỳ ở trước người Tô Phàm, một tay nắm lấy cổ tay Tô Phàm, cẩn thận cảm thụ nhịp đập nhảy lên của Tô Phàm, hoàn toàn không có chú ý tới trước ngực lộ ra.

Nhìn đến hình ảnh mê người như vậy, Tô Phàm vốn dĩ đã ngừng máu mũi lại một lần nữa phun tới.

"A..., thiếu gia... Lại đổ máu, ta đi gọi Tàn bác sĩ lại đây nhìn xem..." Tô Viện Viện trong lòng giật mình, như thế nào lại chảy máu mũi? Chính mình còn không có chẩn đoán ra đâu, vẫn là để Tàn bác sĩ chạy tới đi, Tàn bác sĩ, đây chính là bác sĩ nội khoa nổi danh nhất bệnh viện Thục Quang thuộc Vân Phàm.

"Không... Không cần..." Tô Phàm liên tục xua tay.

"Như thế nào không cần, đều như vậy, khẳng định thượng hỏa rất nghiêm trọng, cần thiết đi gọi..." Tô Viện Viện để ý nhất chính là Tô Phàm, Tô Phàm chính là nàng hết thấy, cho dù Tô Phàm có một sợi tóc bị tổn thương, nàng đều sẽ đau lòng kinh khủng, huống chi là trực tiếp chảy máu mũi.

"Hắn thật là thượng hỏa, bất quá hắn không cần bác sĩ, cần chính là người!" Một bên Na Lệ Ti nghiêng ngả cười cười.

Tô Viện Viện sững sốt, quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến ánh mắt Tô Phàm đang nhìn chăm chăm phía dưới cổ của mình mãnh liệt xem, tức khắc minh bạch Na Lệ Ti ngụ ý.

Mặt ngọc hơi hơi đỏ lên nói: "Thiếu gia, hôm nay sợ là không được, ta tới tháng, nếu không, làm Na Lệ Ti cùng người?"

Tô Phàm nhìn nhìn khuôn mặt đỏ bừng kia của Tô Viện Viện, lại nhìn nhìn Na Lệ Ti ngồi ở trên ghế sô pha hướng tới chính mình câu ngón tay, quyết đoán lắc lắc đầu, nói giỡn, yêu tình này chỉ là tùy ý một cái tư thế khiến cho chính mình máu mũi cuồn phun, nếu thật là cùng nàng cùng nhau, còn không phải bị nàng hút thành thây khô, nữ nhân như vậy, vẫn là nhìn xem thôi.

Liên ở thời điểm Tô Phàm bị cái yêu tình Na Lệ Ti này châm ngòi hỏa điểm đốt người, lại không chỗ phát tiết, Minh Châu thị, bên trong một cái sương phòng đặc biệt thuộc hội sở giải trí nào đó không thể nào nổi danh, Quân Chiến Thiên ăn mặc một bộ áo khoác màu đen đại mã kim đao ngồi ở trên ghế sô pha, ở bên cạnh hắn, Ôn Cường lão bản hội sở giải trí này cung kính đứng.

"Thiên ca, ngài đã trở lại như thế nào cũng không nói một tiếng, ta cũng tốt sắp xếp cho ngài mấy cái tuyệt sắc a!" Ôn Cường lấy lòng nói.

Quân Chiến Thiên nhìn nhìn phía trước đứng một loạt nữ nhân nhan sắc bình thường ăn mặc bại lộ, nhẹ nhàng lắc lắc đầu: "Ta hiện tại không cần nữ nhân, làm các nàng đều cút đi!"

"Vâng vâng vâng, các người còn thất thần làm cái gì? Còn không mau cút đi!" Ôn Cường nháy mắt thay đổi cái sắc mặt, đối với những cái nữ nhân đó quát âm lên.

Này đó nữ nhân nào dám nói cái gì, Quân Chiến Thiên chỉ là ngồi ở chỗ kia, các nàng liền cảm giác phảng phất như có một ngọn núi áp xuống, hiện giờ nghe được tiếng hô như vậy, như nhặt được đại xá, một đám liền chạy ra ngoài.

"Bọn họ tới rồi sao?" Chờ đến đám nữ nhân này đều đi ra ngoài, Quân Chiến Thiên lúc này mới mở miệng nói.

"Thiên ca, ta đã nói cho bọn họ, hắn là rất nhanh liền đến!" Ôn Cường thật cẩn thận nói.

Tiếng nói của hắn vừa dứt, cửa ra vào liền vang lên một trận tiếng bước chân nặng nề, sau đó liền nhìn đến một người nam tử một đầu tóc bạc, từng sợi tóc dựng thẳng lên, thần sắc tràn ngập tính xâm lược dẫn đầu đi đến.

Thời điểm nhìn đến Quân Chiến Thiên ngồi ở trên ghế sô pha, tên nam tử tràn ngập tính xâm lược này ánh mắt lộ ra một mạt kinh hi.

"Thiên ca, ngài rốt cục đã trở lại!"

"Đúng vậy, Bạch Lang, ta đã trở lại, những người khác đâu?" Quân Chiến Thiên trầm giọng nói.

"Thiên ca, chúng ta ở đây!" Lúc này, cửa ra vào từng đạo từng đạo thanh âm vang lên, sau đó liền nhìn đến ba bốn tên nam tử lục đục đi đến.

Trừ bỏ Bạch Lang tóc bạc, còn có Cuồng Báo đầu trọc, Hắc Hổ trên mặt có đạo vết sẹo, Bạo Hùng thân cao hơn hai mét, cùng với dáng người bốc lửa, thủ đoạn độc ác --Hắc Tri Chu.

Nếu là ở mười năm trước, vài người này bất luận cái gì một người đều có thể quấy nhiễu giới hắc đạo Minh Châu thị gió nổi mây phun, huống chi là năm người tề tụ, nếu để cho những lão nhân kia nhìn đến bọn họ, nhất định sẽ kinh ngạc không khép miệng được.

Ai cũng cho là bọn họ đã chết đi, hoặc là rời đi Minh Châu thị, ai có thể nghĩ đến, mười năm này quang cảnh, bọn họ thể nhưng toàn bộ ở tại Minh Châu thị, bọn họ vẫn luôn đang chờ đợi, chờ đợi đại ca của bọn họ --Quân Chiến Thiên trở về.

"Đều ngồi xuống đi, trước nói cho ta một chút tình huống hiện giờ của Minh Châu đi!" Nhìn đến mấy cái chiến tướng năm đó đi theo chính mình này, Quân Chiến Thiên trên khuôn mặt lạnh lùng kia cuối cùng lộ ra một nụ cười, có bọn họ ở, lo gì nghiệp lớn không thành?

"Ta tới nói đi!" Dáng người nóng bỏng Hắc Tri Chu trực tiếp ngồi xuống bên cạnh Quân Chiến Thiên, bắt đầu vì Quân Chiến Thiên nói tình huống hiện giờ của Minh Châu thị, thời điểm nghe nói tới hiện giờ thế lực lớn số một Bắc thành là Bắc Đẩu hội, lão đại phía sau màn là một cái thiếu niên hai mươi tuổi, Quân Chiến Thiên hơi hơi nhíu nhíu mày.

"Thẩm Phong Tiểu cùng Tần Bích Liệt hai cái lão bất tử này, đã phế vật đến loại trình độ này sao?"

"Thiên ca, người khả năng còn không rõ ràng lắm, gia hỏa tên Tô Phàm này, mặt trên có người, liền đưa cháu kia của ngài --Quân Mạc ở trong tay hắn cũng ăn một rất lớn!" Bạch Lang tóc bạc bổ sung một câu.

"Hừ hừ, mặt trên có người lại như thế nào? Đạo nghĩa giang hồ, cấp trên quản được đến chúng ta? Trước mặc kệ cái Bắc Đẩu hội gì kia, trước xử lý phế vật Tần Bích Liệt này lại nói, đồ của ta, hắn dựa vào cái gì cướp đi!" Quân Chiến Thiên vẻ mặt khinh thường.

"Hảo!" Quân Chiến Thiên không đem Tô Phàm để ở trong mắt, mấy người khác tự nhiên cũng không rảnh để ý, bọn họ đều là kẻ liều mạng liếm lưỡi dao mà sống, ai quản người là quý nhân vẫn là bình dân.

Hắc Tri Chu lại bắt đầu vì Quân Chiến Thiên giảng giải tình huống cụ thể hiện giờ của Liệt Hỏa tập đoàn.

Liệt Hỏa tập đoàn, trên thực tế là một cái cơ cấu bạo lực, lệ thuộc sản nghiệp của Quân gia, chủ yếu dính tới sở hữu sản nghiệp vui chơi giải trí ở Đông thành thuộc Minh Châu thị, Tần Bích Liệt, cái nhân vật số một giới hắc đạo Đông thành này, chính là do gia chủ hiện giờ của Quân gia --Quân Chiến Hùng tự mình nâng đỡ lên.

Hắc Tri Chu đem sở hữu tình huống của Liệt Hỏa tập đoàn toàn bộ kỹ càng tỉ mỉ nói ra, kỹ càng tỉ mỉ đến mức nếu để cho Tần Bích Liệt nghe được, sẽ tưởng rằng thư ký chuyên trách của mình đang đối với chính mình làm báo cáo.

"Hào, đêm nay hảo hảo nghỉ ngơi, ngày mai ra tay, trước tiên đem nhi tử của Tần Bích Liệt bắt trói lại nói!" Quân Chiến Thiên làm ra quyết định!

"Hào!" Mọi người đồng thời gật đầu, đối với mọi quyết định của Quân Chiến Thiên, bọn họ đều là toàn lực duy trì..

Một hồi huyết vũ tinh phong, sắp nhắc lên...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Đua xe nhất tộc

Sáng sớm ngày hôm sau, Tô Phàm thật sớm rời giường, tối hôm qua đã đáp ứng Lục Cầm theo nàng về một chuyến quê nhà, tự nhiên không thể lờ hện, dặn dò Na Lệ Ti hảo hảo bảo hộ Tô Viện Viện, lúc sau Tô Phàm cũng không có lái chiếc Land Rover của mình, mà là đem chiếc BMW Tô Viện Viện đã mua từ lúc vừa tới Minh Châu thị lái đi ra.

Thời điểm đi đến cửa biệt thự nhà Lục Cầm, Lục Cầm đã tại cửa chờ.

Hôm nay nàng ăn mặc một kiện áo thun màu đỏ rực bó sát người, bên ngoài phủ lấy một kiện áo khoác đơn màu đen, một đôi ngực tràn đầy ưỡn ra, hạ thân là một cái quần jean màu đen bó sát người cộng thêm một đôi giày cao gót, nhìn qua tùy ý đơn giản, lại tràn ngập sức sống thanh xuân.

"Lục lão sư, đi thôi!" Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, hướng tới Lục Cầm nói.

"Nhớ kỹ, sau khi tới quê ta, nhưng không thể lại gọi ta là Lục lão sư!" Lục Cầm kéo ra cửa xe chui vào, kéo lên dây đai an toàn buộc lại, ở dưới sự buộc chặt của dây đai an toàn, nàng kia vòng một ít nhất cũng là cup E trở lên càng thêm dễ thấy.

"Yên tâm đi, tiểu Cầm!" Tô Phàm cười hắc hắc, nhìn lướt qua đoàn thật lớn kia, khởi động xe BMW, hướng tới bên ngoài chạy tới.

Lục Cầm tức giận tròn mắt liếc Tô Phàm một cái, tiểu phôi đàn này, hiện tại liền bắt đầu đùa giỡn chính mình.

Lái xe ra cư xá, Tô Phàm lại không có hướng phương hướng trạm xe lửa chạy đi, mà là trực tiếp tiến vào đường cao tốc, cái này làm cho Lục Cầm rất là kinh ngạc.

"Tô Phàm, không phải nói ngồi xe lửa trở về sao? Xe lửa nhanh hơn a!"

Mân Nam ở phía nam Minh Châu thị, chỉ có hơn bốn trăm cây số, ngồi xe lửa hơn một giờ là đến, nếu tự mình lái xe, ngược lại muốn vài tiếng đồng hồ.

Cho nên nàng kiến nghị ngồi xe lửa.

"Lão cha của người đem ta tuyên dương như vậy có tiền, ta nếu là cùng người ngồi xe lửa trở về, này không phải ném mặt lão cha người sao?" Tô Phàm đậm đậm cười, cha mẹ Lục Cầm sớm tại một ngày trước cũng đã quay trở về quê.

Nghe được Tô Phàm trêu chọc, Lục Cầm mặt ngọc đỏ lên, cái này đích xác phải trách cha của mình, nếu không phải hấn ở quê nhà khoe khoang chính mình có bạn trai như thế nào như thế nào có tiền, lão gia tử cũng sẽ không một hai muốn chính mình mang về nhìn xem, còn có trong nhà những người kia, cũng nhất định đối với cái bạn trai này của mình tràn ngập tò mò.

"Tốt a, tính người lễ độ!" Đối mặt hiện thực tàn khốc, Lục Cầm chỉ có thể lựa chọn thỏa hiệp.

Ô tô rất nhanh chạy trên đường cao tốc, Lục Cầm nhìn chăm chăm phía ngoài cửa sổ, nàng cũng đã có nhiều năm chưa có trở về quê, cũng không biết gia gia hiện tại thân thể thế nào.

Còn có trong nhà những cái đó thân thích, không biết sẽ lấy cái dạng gì ánh mắt đối đãi cái tiểu bạn trai chính mình mang về này.

"Tô Phàm, người hiện tại có bạn gái sao?" Trên xe trầm mặc một hồi, Lục Cầm thu hồi ánh mắt đang nhìn phía ngoài cửa sổ, hướng tới Tô Phàm hỏi.

"Có a!" Tô Phàm gật gật đầu.

"Ai vậy? Chẳng lẽ là Triệu Tử Kỳ của lớp chúng ta?" Lục Cầm bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ.

"Đương nhiên không phải!" Tô Phàm một bên lái xe, một bên lắc đầu nói.

"Chẳng lẽ là Diên Hiêu Tĩnh? Hoặc là Lạc Thủy Yên?" Lục Cẩm tiếp tục suy đoán, thời điểm ở trường học, Tô Phàm cùng mấy cái nữ sinh này quan hệ đều tương đối tốt.

"Cũng không phải a!" Tô Phàm tiếp tục lắc đầu.

"Đó là ai? Chẳng lẽ không phải trong trường học chúng ta?" Lục Cẩm càng là tò mò, không thấy Tô Phàm cùng mặt khác nữ hài tử có tiếp xúc a.

"Là trong trường học chúng ta, ở đó có tấm ảnh, ngời mở ra nhìn xem sẽ biết!" Tô Phàm chỉ chỉ tấm che nắng phía trên Lục Cẩm, mỉm cười nói.

Trong lòng tràn ngập tò mò Lục Cẩm mở ra tấm che nắng trên đỉnh đầu, chỉ thấy bên trong làm gì có ảnh chụp nào, chỉ có một chiếc gương, trong gương chính chiếu rọi bộ dáng của chính mình.

Lục Cẩm nháy mắt liền minh bạch ý tứ trong lời nói của Tô Phàm.

Tên hỗn đản này, thế nhưng lại một lần nữa trêu chọc chính mình!

"Ai là bạn gái của người, ta khi nào trở thành bạn gái của người?" Lục Cẩm hung tợn hướng tới Tô Phàm nói.

"A? Không có a, người không phải nói đề ta lấy thân phận một người bạn trai cùng người về quê sao? Chẳng lẽ không cần sao?" Tô Phàm về mặt kinh ngạc.

"Ta nói là giả vờ, giả vờ làm bạn trai ta, người nghe rõ ràng chưa?" Lục Cẩm tức giận nói.

Chính mình đường đường chủ nhiệm lớp, bị một cái học sinh đùa giỡn như vậy, này cũng quá mất mặt đi.

"Ha ha, giả vờ làm bạn trai cũng là bạn trai thôi, ít nhất trong mấy ngày này, người đều là bạn gái của ta, không phải sao?" Tô Phàm ha ha cười, không chút nào cho là đúng.

Mình tình diễn kịch đều có từ diễn thành thật đâu, chính mình giả bạn trai cuối cùng biến thành thật bạn trai cũng bình thường nha.

"Tốt a!" Đối mặt Tô Phàm vô sỉ, Lục Cẩm lại một lần nữa lựa chọn thỏa hiệp. (*Lưu vào tủ sách trên truyệnyy để nhận thông báo khi có chương mới nhất)

Hai người vừa nói vừa trò chuyện, chỉ cảm thấy trong chớp lát thời gian, đã đi tới cảnh nội tỉnh Giang Chiết, chỉ cần xuyên qua tỉnh Giang Chiết, chính là cảnh nội Mân Nam, liền ở ngay lúc này, khúc giao lộ trên đường cao tốc, bỗng nhiên lái tới vài chiếc siêu cấp xe thể thao, trực tiếp từ bên phải quẹo lại đây, liền đèn xi nhan cũng không hề bật.

Xe BMW thiếu chút nữa một đầu đụng vào, cũng may Tô Phàm phản ứng nhanh, nhanh chóng đạp phanh lại, lúc này mới tránh khỏi nguy cơ tông xe, Lục Cẩm cũng là buộc chặt lại đai an toàn, nếu không này vừa thắng gấp nàng sẽ trực tiếp nhào về phía trước.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, lại có ba chiếc xe thể thao sang trọng từ bên cạnh giao lộ chạy vượt qua, hoàn toàn làm lơ mặt khác chiếc xe, trực tiếp ở trên đường cao tốc bốn làn xe song song nhau mà chạy, lấy tốc độ không đến trăm km/h chạy đi.

Vừa lúc chặn đường đám người Tô Phàm

"Đều chuẩn bị tốt sao?" Liền ở ngay lúc này, cửa sổ chiếc xe thể thao Lamborghini lái ra đầu tiên mở ra, một người nữ nhân diện mạo còn tính không tồi từ cửa sổ thò đầu ra, hướng tới mấy chiếc xe khác nói.

Từ cửa sổ mấy chiếc xe thể thao khác đồng thời vươn ra một cái tay, khoa tay múa chân làm một cái thủ thế OK, sau đó nữ tử kia nhanh chóng đem đầu rút trở về, một cái "xoạt" bình sữa chua bị nàng ném ra ngoài!

"Máaaa!" Nhìn đến bình sữa chua kia hướng thẳng đến cửa sổ xe của mình đập tới, Tô Phàm nhện không được chửi ầm lên, giọng nói vừa mới rơi xuống, bình sữa chua kia đã nện ở trên kính chắn gió của xe BMW, cũng may hiện tại tốc độ xe cũng không tính nhanh, bình sữa chua cũng chỉ là nhựa plastic, chính là như vậy vừa quăng, toàn bộ sữa chua đều vẩy vào lên kính chắn gió, một mảnh mơ hồ.

Mà liền ở ngay lúc này, bốn chiếc xe kia lại đồng thời phát ra tiếng gầm rú rung trời, bốn chiếc siêu cấp xe thể thao nháy mắt khởi động, tốc độ cao nhất hướng tới phía trước lao nhanh mà đi.

"Mẹ nó!" Tô Phàm nổi giận, bọn vương bát đản này chạy tới trên đường cao tốc đua xe còn chưa tính, hoàn toàn làm lơ sự an nguy của người khác, loạn ném đồ vật làm tín hiệu, này cũng thật sự quá đáng giận.

"Ngồi vững!" Tô Phàm nhanh chóng khởi động cần gạt nước, đem kính chắn gió quét cái sạch sẽ.

"Người muốn làm gì?" Lục Cẩm cũng rất là tức giận, đặc biệt là nàng nhìn thấy cái nữ hài thò đầu ra kia có chút quen mặt lúc sau, liền càng thêm phần nộ rồi.

Nhưng là hiện giờ nhìn đến bộ dáng của Tô Phàm, ẩn ẩn cảm thấy không ổn.

"Làm người thể hội thể hội, tốc độ cùng kích tình!" Thời điểm Tô Phàm giọng nói vừa rơi xuống, đã một phen đập vào cái cần tăng tốc, mà chân phải cũng là thật mạnh giẫm lên chân ga...

"Oanh..." Xe BMW màu trắng bạc nhanh như tia chớp vọt ra ngoài...

Editor: xuanmy0562

Nguồn TruyệnYY.com

- - -

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Cao tốc kích tình

Cường đại quán tính làm thân mình Lục Cẩm toàn bộ tựa vào trên ghế ngồi, mà tay phải của nàng cũng là bản năng bắt được cái tay cầm.

"Tô Phàm... Người... Người muốn làm gì? Bọn họ... Bọn họ lái chính là xe thể thao a!" Lục Cẩm trái tim nhỏ suýt nữa nhảy ra ngoài, hành vi của đối phương tuy rằng có chút quá phận, nhưng người cũng không nên xúc động đuổi theo bọn họ a? Đặc biệt là bọn họ lái chính là siêu cấp xe thể thao, BMW 730 tuy rằng tính năng không sai, nhưng dù sao cũng là xe hơi hệ liệt, chú ý chính là tính thoải mái, ở phương diện tốc độ, như thế nào có thể cùng xe thể thao so sánh với?

Nhưng là rất nhanh, Lục Cẩm liền biết chính mình sai rồi, hơn nữa sai đến là như vậy thái quá.

Xe BMW màu trắng bạc tốc độ không ngừng tăng vọt, thời điểm vượt qua 200km/h, Tô Phàm cũng không có chút ý định giảm tốc độ nào, thậm chí còn cảnh báo giới hạn tốc độ của ô tô đã vang lên.

Nhưng mà Tô Phàm vẫn như cũ mặt không đổi sắc tăng tốc, tăng tốc, lại tăng tốc.

Rất nhanh, tốc độ đã vượt qua 220km/h, từng chiếc xe hơi bị bỏ lại đằng sau, khi đạt tới 250km/h, thanh âm cảnh báo càng vang, Tô Phàm một quyền nện ở trên cái nút khổng lồ chế còi báo động, toàn bộ cái nút đều bị nện đến đập nát, còi báo động đột nhiên im bật.

Giờ phút này, Lục Cẩm đã gắt gao nắm lấy tay cầm, nhìn ngoài cửa sổ không ngừng bay qua cảnh sắc, chỉ cảm thấy chính mình tựa như đang ngồi tàu lượn siêu tốc.

Rất cực, ở Tô Phàm không ngừng gia tốc, phía trước mấy cái bóng siêu cấp xe thể thao kiêu ngạo vô cùng kia đã xuất hiện ở trong tầm mắt.

"Ngồi vững!" Tô Phàm lại nhắc nhở một câu, sau đó nhanh chóng đem ngăn vị chuyển động, đây là loại xe BMW mới nhất mới có ngăn vị.

Xe BMW màu trắng bạc lại một lần nữa bắt đầu gia tốc, tốc độ trực tiếp vượt qua 250, còn đang không ngừng bão táp chạy, chẳng qua rốt cuộc cũng không phải xe thể thao, đạt tới cái tốc độ này, tăng tốc đã dần chậm lại.

Nhưng là ở dưới sự điều khiển tinh diệu đến tuyệt đỉnh kia của Tô Phàm, xe BMW không có chút dấu hiệu giảm tốc độ nào, tà xung hữu đột vượt qua một chiếc lại một chiếc xe hơi, không ngừng hướng tới mấy chiếc xe thể thao phía trước tới gần.

Rất cực, một cỗ Ferrari màu đỏ rực tốc độ không đến 100, ở dưới tốc độ như vậy của Tô Phàm, khoảng cách một trăm mét cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể.

Tô Phàm đã đem chân ga dẫm tới hết mức, xe BMW tốc độ còn đang tăng lên, nhưng là đã không còn tăng nhanh như vừa rồi, chỉ là tốc độ cao nhất lao nhanh.

Dần dần hướng tới Ferrari tới gần, vừa lúc này, phía trước xuất hiện vài chiếc xe, chiếc Ferrari kia bắt đầu giảm tốc độ, thừa dịp lúc này, Tô Phàm điều khiển xe BMW trực tiếp vọt đi qua.

"Vèo" một tiếng, vượt qua Ferrari, mắt thấy sắp phải đụng vào một chiếc xe vận tải phía trước, Lục Cẩm trong miệng thậm chí phát ra một tiếng thét kinh hãi, nhưng là Tô Phàm lại đột nhiên đánh tay lái, xe BMW tựa như trong trò chơi xe thể thao, nhanh chóng một cái chuyển hướng, đã quẹo tới sang một bên đường, nhưng là phía trước còn có một chiếc xe buýt.

"A..." Thời điểm mắt thấy sắp phải đụng vào xe buýt, Tô Phàm lại một lần nữa dồn sức đánh tay lái, xe BMW trực tiếp từ khe hở giữa xe vận tải cùng xe buýt xuyên qua chạy qua.

Lúc này, không cách giữa hai chiếc xe không tới ba mét.

Vốn tưởng rằng sẽ đụng phải Lục Cẩm phát hiện cũng không có dấu hiệu va chạm, lúc này mới chậm rãi mở hai mắt ra, phát hiện xe BMW đã xuyên qua giữa xe buýt và xe vận tải, bình ổn chạy ở trên quốc lộ, thật dài thờ phào nhẹ nhõm một hơi, lại không có phát hiện, phía sau lưng của mình đã bị mồ hôi làm cho ướt nhẹp.

"Thân ái, chiếc BMW kia cũng dám vượt qua chúng ta!" Lúc này, trên chiếc xe Ferrari màu đỏ rực kia, nữ tử ngồi ở ghế lái phụ ăn mặc thời thượng một tay chỉ vào chiếc BMW giống như mị ảnh ở phía trước, kính hồ nói.

"Móa, một cái BMW rác rưởi cũng muốn vượt qua ta, tìm chết!" Nam tử Ferrari điều khiển hừ lạnh một tiếng, đột nhiên giảm mạnh chân ga, Ferrari nhanh chóng gia tốc, trực tiếp từ bên phải xe vận tải vọt đi qua, nhất cử vượt qua xe vận tải cùng xe buýt, sau đó tiếp tục gia tốc, chớp mắt thời gian, tốc độ đã tiêu thăng đến 300km/h, tốc độ cao nhất hướng tới chiếc BMW đuổi theo.

Tô Phàm tự nhiên chú ý tới Ferrari nhanh chóng đuổi theo, chính là hấn căn bản không có đem này đề ở trong mắt, ở thời điểm Ferrari sắp vượt qua hấn, hấn nhanh chóng chuyển động tay lái, xe BMW trực tiếp lái xéo tới phía trước Ferrari, chặn đường đi của Ferrari.

"Ngọa tào!" Bên trong Ferrari nam tử mắng to, một bên giảm tốc độ, một bên chuyển động phương hướng, liền muốn từ bên cạnh vượt qua, nhưng là hấn vừa mới đem xe chạy đến sang làn bên cạnh, chiếc BMW lại một lần nữa xuất hiện ở phía trước hấn.

"Mẹ nó..." Nam tử chửi ầm lên, lại một lần chuyển động tay lái, lúc này, xe BMW lại không có lại lần nữa quai sang bên này, mà là đột nhiên gia tốc, hướng tới phía trước nhào tới, ở bên trong ánh mắt kính hải của đôi nam nữ trong Ferrari, hoàn thành một cái xinh đẹp hình chữ Z vượt qua, trực tiếp từ khe hở giữa mấy chiếc xe vận tải chen chúc vọt đi qua.

Đối mặt khoảng cách chỉ có không đến ba mét kia, bên trong Ferrari nam tử không thể không lại lần nữa giảm tốc độ, mà hấn cũng minh bạch, chính mình cùng người điều khiển xe BMW chênh lệch không phải chỉ tí tẹo.

"Hong Dịch, có chiếc BMW 730 màu trắng bạc đuổi theo, là cái cao thủ!" Thời điểm Ferrari thật vất vả chờ đến cơ hội vượt qua mấy chiếc xe phía trước, xe BMW đã sớm không thấy bóng dáng, nam tử đành phải móc ra di động, bấm số điện thoại của đồng bạn mình.

"BMW 730? La Bình, người đang nói đùa sao? Móa nó, thật sự đuổi tới rồi!" Đầu điện thoại bên kia Hồng Dịch mới vừa rồi còn có một chút không tin, chính là rất nhanh liền phát ra kinh hô.

"Tiên nhi, nắm chặt, mẹ nó, nếu là thật bị một cái BMW rác vượt qua, lão tử danh hào Hàng Châu loạn độ nhất xa thần cũng là hư danh!" Nam tử gọi là Hồng Dịch kia giận dữ, một phen đưa điện thoại di động ném cho bạn gái của mình, tốc độ cao nhất điều khiển Lamborghini hướng tới phía trước chạy như điên.

Chiếc xe này tốc độ cao nhất có thể đạt tới 385km/h, BMW 730 có thể đạt tới 255km/h, cho dù đã cải tiến, cũng tuyệt đối không có biện pháp vượt qua 300km/h.

Như vậy xe rác, như thế nào có thể cùng xe của mình so sánh với?

Hồng Dịch hừ lạnh một tiếng, tốc độ cao nhất điều khiển Lamborghini hướng tới phương hướng tỉnh Mân Nam chạy tới.

Nhưng là này dù sao cũng không phải đường băng đua xe chuyên nghiệp, mà là đường cao tốc, trên đường cao tốc còn có những chiếc xe khác, dưới tình huống không có xe cộ qua lại Hồng Dịch tốc độ có thể toàn bộ triển khai, thời điểm có xe qua lại không thể không giảm tốc độ, Lamborghini trong chốc lát gia tốc, trong chốc lát giảm tốc độ, ngược lại xe BMW màu trắng bạc, tuy rằng tốc độ xe không có vượt quá 300km/h, nhưng lại lấy tốc độ 255km/h tiếp tục chạy đi, mặc kệ có bao nhiêu chiếc xe, mặc kệ là khúc cong hoặc là đường thẳng, đều là tốc độ như vậy.

Hồng Dịch nỗ lực nửa ngày, không chỉ không ném xa xe BMW, ngược lại càng ngày càng gần, thậm chí lúc này, chiếc BMW màu trắng bạc kia đã vượt qua hai gã đồng bạn khác của chính mình.

"Mẹ nó, lão tử cũng không tin sẽ thua bởi người!" Nhìn kính chiếu hậu thấy xe BMW càng ngày càng gần, Hồng Dịch mắng to một tiếng, sau đó nhìn nhìn cái nút màu đỏ trên xe thể thao, kia chính là nút tên lửa đẩy, một khi sử dụng, chiếc xe này tốc độ sẽ nháy mắt sẽ vượt qua 400.

Nhưng là nơi này là đường cao tốc, chính mình có thể thao túng sao?

Liền tại như vậy một khắc do dự, chiếc BMW màu trắng bạc đã "Vèo" một tiếng, vượt qua....

//*Ta không rành xe hơi không biết cái kéo tới kéo lui chỗ điều khiển xe hơi xe buýt hay có gọi là gì... tra sao ra "ngăn vị" nên để v thôi >.<

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Hồng Dịch giận dữ

Hồng Dịch nổi giận!

"Hồng Dịch, không cần!" Liền ở thời điểm Hồng Dịch muốn không màng hết thảy khởi động tên lửa đẩy, một bên Tiền nhi lại phát ra một tiếng thét kinh hãi, Hồng Dịch hướng phía trước vừa nhìn, liền nhìn đến một chiếc xe vận tải lớn từ một con đường bên phải lái tới, Hồng Dịch vội vàng một cước giẫm lên phanh phanh lại, hơn nữa nhanh chóng chuyển động tay lái.

Tránh đi chiếc xe vận tải kia, nhưng là khi hắn đã vượt qua xe vận tải, nơi nào còn có cái bóng BMW màu trắng bạc kia.

"Mẹ nó..." Hồng Dịch một quyền nện ở trên tay lái, bị một cái BMW vượt qua, còn vượt xa đến nỗi ngay cả cái bóng đều không có, này cũng thật sự quá mất mặt.

"La Bình, chiếc BMW kia bảng số xe nhớ kỹ sao?" Móc ra di động liền gọi điện cho La Bình.

"Không có thấy rõ ràng, quá nhanh, bắt quá hình như là bảng số xe của Minh Châu thị!"

"Úc, vậy thì dễ dàng rồi, Minh Châu thị nữ hoàng đua xe Lạc Thủy Yên chính là bằng hữu của ta, gia hỏa phách lối như vậy nàng nhất định biết, đến lúc đó nhờ nàng hỗ trợ hỏi thăm một chút là được!" Sau khi biết đối phương là người Minh Châu thị, Hồng Dịch hơi yên lòng, lần tiếp theo lấy lại danh dự là được.

Trên BMW, Lục Cầm đã chấn kinh đến mức vô pháp ngôn ngữ, nàng chưa từng có nghĩ đến, Tô Phàm kỹ thuật lái xe thể nhưng như thể đáng sợ, một chiếc BMW không có trải qua bất luận cái gì cải tiến, thể nhưng vượt qua bốn chiếc siêu cấp xe thể thao, Ferrari, Lamborghini, Aston Martin, Porsche, này nhưng đều là xe thể thao trị giá mấy trăm vạn, tính năng cực kỳ tốt, ở dưới tình huống bọn họ tốc độ cao nhất chạy nhanh vẫn như cũ bị Tô Phàm nhẹ nhàng vượt qua.

Đúng vậy, nhẹ nhàng, từ đầu đến cuối cùng, trên mặt Tô Phàm đều là vẻ mặt nhàn nhạt, ngay cả xe hơi này tốc độ cũng là cho tới bây giờ không hề thay đổi, bàn chân đặt lên chân ga kia thậm chí không hề động đậy, vẫn luôn lấy tốc độ cao nhất của chiếc xe này chạy như điên.

Trên quốc lộ những chiếc xe tốc độ cao nhất chạy đó, ở hắn xem ra, phảng phất như ven đường cỏ dại hoa dại, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới, liền như vậy dễ dàng vượt qua mấy cái gia hỏa kia.

Xe hơi vẫn như cũ không hề giảm tốc độ, nhưng là Lục Cầm đã không có như vừa rồi khẩn trương, ngược lại thả lỏng dựa vào trên ghế ngồi, vận tốc hơn 200km/h, với hắn mà nói, cùng mấy chục km/h không sai biệt lắm.

Chỉ dùng không đến một tiếng rưỡi, cũng đã đi tới cảnh nội Mân Nam, sau khi xuống xe từ giao lộ cao tốc, ở dưới sự chỉ dẫn của Lục Cầm, hướng tới quê nhà của nàng chạy đi.

Lục Cầm xuất thân dòng dõi thư hương, quê nhà của nàng là một cái huyện thành nhỏ nằm ở vùng phía tây tỉnh Mân Nam, là cái huyện thành này danh môn vọng tộc.

Ước chừng hơn một giờ sau, BMW đã đi tới quê nhà Lục Cầm.

Đây là một tòa trang viên điển hình của Mân Nam thế gia, không tính xa hoa, không tính lớn, nhưng lại đặc biệt phong cách.

Phía trước biệt viện, trên đất trồng đậu đầy một loạt xe, đại đa số là xe tay ga trị giá hơn mười vạn, ngẫu nhiên cũng có mấy chiếc xe hơi chất lượng thường cỡ bốn năm mươi vạn, thời điểm Tô Phàm lái BMW 730 vào tới liền tựa như hạc giữa bầy gà, lập tức dẫn tới sự chú ý của một đám người đang đứng ở cửa ra vào.

"Mau nhìn, mau nhìn, là Tiểu Phàm cùng tiểu Cầm, bọn họ rốt cục tới rồi!" BMW vừa mới dừng lại, Tô Phàm mới vừa mở cửa xe, cổng lớn liền truyền đến thanh âm của mẫu thân Lục Cầm -- Triệu Nhã Cầm.

Cùng nàng đứng chung một chỗ, còn có một đám nữ nhân cỡ hơn bốn mươi đến hơn năm mươi tuổi.

Rất nhiều người ăn mặc đều thực bình thường, trừ bỏ một người nữ nhân ăn mặc đẹp để quý giá, mặt khác nữ nhân thời điểm nhìn về phía Triệu Nhã Cầm đều lộ ra thần sắc hâm mộ.

Xem ra Lục gia lão nhị quả nhiên tìm được một cái hảo con rể, người có thể lái loại này siêu xe, gia sản ít nhất cũng là ngàn vạn trở lên đi.

Thời điểm Tô Phàm vừa bước xuống xe, Triệu Nhã Cầm càng là vẻ mặt đắc ý: "Tiểu Phàm, tiểu Cầm, các người rốt cục tới rồi, mau tới bái kiến các vị thẩm thẩm..."

Tô Phàm đành phải dắt tay Lục Cầm đi tới, hướng tới các vị thẩm thẩm chào hỏi.

"Quả nhiên tuân tú lịch sự, tiểu Cầm, người hảo phúc khí a!"

"Đúng vậy đúng vậy, hiếm thấy nhất chính là còn như vậy tuổi trẻ!"

Các loại tiếng ca ngợi vang lên, Triệu Nhã Cầm trên mặt càng phát ra đắc ý, Lục Cầm chính là bị khen ngợi có chút mặt đỏ, ngược lại là Tô Phàm thần nhiên đối mặt, phảng phất như những người này ca ngợi không phải mình.

"Hừ, còn không phải là một chiếc BMW cùi sao? Có gì đặc biệt hơn người, Tiên nhi nhà chúng ta chính là nói, bạn trai nàng sẽ lái Lamborghini chở nàng trở về, Lamborghini, các người biết không? Trên thế giới cao cấp nhất siêu xe!" Nhìn đến mọi người đều đang ca ngợi Lục Cầm, nhìn đến đắc ý của Triệu Nhã Cầm, một người phụ nữ cùng Triệu Nhã Cầm tuổi tác không sai biệt lắm hừ lạnh một tiếng.

Lục chú ý của mọi người đều dừng ở trên người phụ nữ kia, mẫu thân Lục Cầm đang muốn phản bác một câu, nơi xa vang lên tiếng mô-tô nổ vang, bất quá một lát thời gian, bốn chiếc xe thể thao siêu cấp xa hoa bay nhanh mà đến.

"Nhìn xem nhìn xem, là Tiên nhi của chúng ta, Tiên nhi của chúng ta trở về!" Nhìn đến những cái xe thể thao xa hoa tới cực điểm kia, người phụ nữ kia cả người đều hưng phấn lên.

Đám phụ nữ khác cũng là một đám giương đầu lên, nhìn về phía phương hướng của thanh âm, bất quá một lát sau, bốn chiếc xe kia đã đi tới phía trước công chính, dừng ở trên đất trống.

Sau đó liền nhìn đến đám người Hồng Dịch từ trên xe đi xuống, khi nhìn đến mấy người này thế nhưng là mấy cái hào môn thiếu gia ở trên quốc lộ gặp phải kia, lúc sau Tô Phàm khoe miệng hiện ra một mặt nhân nhật tươi cười.

"Tiên nhi, nhanh, lại đây, tới bãi kiến đại nương nhị nương của người, còn có vài vị thẩm thẩm!" Nhìn đến bộ dáng kinh ngạc hâm mộ của mọi người, người phụ nữ gọi là Trương Tú Lan kia rất là đắc ý ngẩng đầu lên.

Nữ tử bị nàng gọi là Tiên nhi kia lôi kéo Hồng Dịch đi tới, lần lượt hướng tới các vị thẩm thẩm chào hỏi.

"Đúng rồi, Tiên nhi, đây là đường tử của người --Lục Cầm, đây là bạn trai của nàng gọi là cái gì Phàm ấy, nghe nói là cái kẻ có tiền, lái chiếc BMW tới đâu!" Chờ đến Lục Tiên Nhi ân cần thăm hỏi vài vị trưởng bối lúc sau, Trương Tú Lan lại chỉ vào Tô Phàm cùng Lục Cầm giới thiệu nói, trong mắt càng là tràn ngập khinh thường.

"Lái BMW cũng kêu có tiền? Bá mẫu, người là đang nói giỡn sao?" Lục Tiên Nhi cùng vài vị bằng hữu lái siêu xe kia đã "Phụt" một tiếng bật cười, bọn họ cái nào không phải gia sản hơn trăm triệu công tử ca? Bọn họ lái xe lại có chiếc nào ít hơn bốn trăm vạn?

Một chiếc BMW rác, cũng dám nói có tiền?

"Đúng vậy a, bá mẫu, người này vui đùa quá lớn rồi, chân chính kẻ có tiền chính là chuẩn con rể của ngài --Hồng Dịch, tiểu tử này chính là công tử của chủ tịch Ha Ha tập đoàn, chiếc xe kia của hắn liền giá trị hơn 600 vạn đâu!" Lúc này La Bình lái chiếc Ferrari kia cũng là mở miệng nói.

Nghe được mấy người nói chuyện, mặt khác những cái phụ nữ trung niên kia, đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi, hơn 600 vạn? Một chiếc xe liền hơn 600 vạn? Trời ạ, này cũng quá có tiền đi?

Thậm chí mẫu thân Lục Cầm thời điểm đang nghe này đó, sắc mặt cũng có chút khó coi, nguyên bản cho rằng nữ nhi của mình tìm được rồi một cái con rể tốt, lúc này mới sớm mấy ngày trở về, muốn đắc ý khoe khoang một phen, ai biết cái nữ nhi của lão tam gia này càng ghê gớm, tìm được một cái bạn trai như vậy có tiền?

"Ha ha, hơn 600 vạn Lamborghini còn chạy không lại một chiếc BMW rác, không phải là giả đi?" Liền ở ngay lúc này, một đạo thanh âm châm chọc từ trong miệng Tô Phàm truyền ra...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Thật giả bát tuần đồ

"Đồ nhà quê, người nói cái gì đó? Đây chính là xe mới từ nước ngoài nhập khẩu, sao có thể là giả?" Tô Phàm giọng nói vừa mới rơi xuống, vẫn luôn ôm Hồng Dịch Lục Tiên Nhi đã bộ mặt tức giận mà nói.

Cái nam nhân này quá đáng giận, thế nhưng nói xe của bạn trai mình là giả, đây chính là chính mình tự mình bồi tiếp bạn trai đi mua.

"Không phải giả, vì cái gì ngay cả xe BMW của ta đều chạy không lại?" Vừa nghe đến cái đường muối chính mình rất nhiều năm chưa từng gặp mặt này thế nhưng mắng Tô Phàm đồ nhà quê, Lục Cẩm liền muốn đứng ra nói chuyện, lại bị Tô Phàm một phen giữ chặt, thanh âm lười biếng từ trong miệng Tô Phàm vang lên.

"Là nguoi?" Lúc này, Hồng Dịch mới nhìn đến chiếc BMW màu trắng bạc dừng ở bãi đỗ, về mặt kinh ngạc nhìn Tô Phàm.

"Không sai, vừa rồi ở trên đường cao tốc ném được các nguoi liền cái bóng đều đuổi không kịp chính là ta!" Tô Phàm tiêu sái cười.

Hồng Dịch, La Bình, Trương Dương, Triệu Công Nguyệt, bốn gã nam tử sắc mặt tức khắc liền thay đổi, thân là tỉnh Giang Chiết có tiếng băng đảng đua xe tỉnh nhuệ, lái ra xe thể thao mấy trăm vạn, bị một chiếc xe BMW hơn một trăm vạn vượt qua, còn ném không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đây tuyệt đối là bình sinh vô cùng nhục nhã.

Nguyên bản còn nghĩ thông qua quan hệ của Hồng Dịch tìm ra gia hoả kia, lại so tài một phen, ai có thể nghĩ đến thế nhưng ở chỗ này đụng phải hắn?

Còn là bạn trai của đường tỷ Tiên nhi.

"Hừ, kia bất quá là may mắn mà thôi!" Triệu Công Nguyệt khế hừ một tiếng.

"Ha ha, không chịu thua có thể lại so tài một chút!" Tô Phàm đồng dạng cười lạnh một tiếng.

"Hảo, đây chính là nguoi nói! Chờ xong đại thọ của lão gia tử, chúng ta lại tỷ thí một phen!" Đám người Hồng Dịch chờ chính là một câu này của Tô Phàm.

"Hảo a, bất quá nếu là các nguoi lại thua rồi làm sao bây giờ?" Đối với mấy người dùng phép khích tướng Tô Phàm tự nhiên xem ở trong mắt, chính là lấy kỹ thuật lái xe của hắn, nơi nào sẽ đem bọn người kia để ở trong mắt.

"Chúng ta như thế nào sẽ thua?" Lục Tiên Nhi không phục ngắt lời nói.

"Vừa rồi không phải đã thua sao?" Tô Phàm đậm đậm cười, Lục Tiên Nhi sắc mặt tức khắc liền thay đổi.

"Nguoi muốn như thế nào?" Hồng Dịch trầm giọng nói, Tô Phàm kỹ thuật đích xác không tồi, nhưng hắn không chút nào tin hắn có thể bằng vào một chiếc BMW thắng nổi đám người chính mình, đến lúc đó tìm đường đua xe chuyên nghiệp, lấy bốn người chính mình phối hợp, tuyệt đối có thể nhẹ nhàng thắng hắn.

"Rất đơn giản, nếu là các nguoi thua, về sau kêu ta một tiếng Phàm ca là được!"

"Liền cái này?" Hồng Dịch có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Tô Phàm đưa ra điều kiện đơn giản như vậy.

"Liền cái này!" Tô Phàm gật gật đầu.

"Vậy thì tốt, nếu là nguoi thua, về sau cũng phải gọi ta Dịch ca!" Hồng Dịch một ngụm đáp ứng rồi.

Dù sao nhà hắn đều có tiền, cũng không để bụng một ít tiền đặt cược ngoài thân, chủ yếu là vì tranh một hơi.

"Đương nhiên không thành vấn đề!" Tô Phàm tự nhiên không sao cả, dù sao hắn cũng sẽ không thua.

Đứng ở một bên vài tên phụ nữ một đám xem đến trợn mắt há hốc mồm, đây là tới mừng thọ lão thái gia, như thế nào liền biến thành cái dạng này đâu?

"Các nguoi còn đứng ở cửa làm cái gì? Còn không mau tiến vào?" Lúc này, phụ thân Lục Cẩm ở bên trong hô.

"Tiểu Phàm, tiểu Cẩm, mau tiến vào, trước tiên cho gia gia mừng thọ!" Triệu Nhã Cẩm cũng là tiến lên kéo tay của nữ nhi mình, hướng bên trong đi đến, về phần mấy cái văn bối đánh cược, nàng là không tốt xen mồm.

Lục Tiên Nhi cũng bị mẫu thân của chính mình lôi kéo tiến vào đại viện Lục gia.

Thời điểm đi vào đại sảnh, phát hiện đại sảnh đã ngồi đầy người, mà Lục gia lão gia tử, gia gia Lục Cẩm -- Lục Tề Minh ngồi ở trên ghế bành hàng trước phía trước đại sảnh, một người mỹ phụ ăn mặc sùnn xám màu đỏ sậm đứng ở sau lưng hắn.

Lão gia tử đầu tóc trắng phau, bất quá sắc mặt hồng nhuận, nhìn qua tinh thần vô cùng phấn chấn.

Thời điểm nhìn đến đám người Lục Cẩm tiến vào, lão gia tử trên mặt mỉm cười hạnh phúc.

"Tiểu Cẩm, Tiên nhi, các nguoi hai cái nha đầu rốt cục trở về, nhanh, lại đây cho gia gia nhìn xem!" Lão nhân ha ha cười, vươn cánh tay gầy teo hướng tới hai người vậy vậy.

Lục Cẩm cũng là hơi hơi mỉm cười, liền muốn tiến lên, một bên Lục Tiên Nhi đã lôi kéo tay Hồng Dịch chạy đi lên.

"Gia gia, đây là bạn trai của ta, Hồng Dịch!" Lục Tiên Nhi đứng ở bên người lão gia tử, chỉ vào Hồng Dịch nói.

"Gia gia hảo!" Hồng Dịch cũng là mặt mang mỉm cười, hướng tới lão gia tử chào hỏi.

"Ha ha, tốt tốt tốt, là cái tuần kiệt, Tiên nhi ánh mắt không tồi!" Lão gia tử nhìn lướt qua Hồng Dịch, hiển nhiên rất là hài lòng.

"Đa tạ gia gia, gia gia, đây là ta vì ngài chuẩn bị thọ lễ, còn thỉnh gia gia nhận lấy!" Hồng Dịch mỉm cười từ trong ngực móc ra một bộ bức họa cuộn tròn, đôi tay đẩy tới.

"Úc, đây là cái gì?" Lục gia lão gia tử mở miệng nói.

"Gia gia, đây là Hồng Dịch tiêu phí thật lớn đại giới mới mua được bát tuần đồ, là họa sĩ ngài yêu thích nhất -- Từ Bi Hồng sở họa!" Một bên Lục Tiên Nhi đã nhảy ra giới thiệu nói.

"Chính phẩm?" Lúc này, đứng ở phía sau lão gia tử tên nữ phụ kia đã đem bức họa trải ra, liền nhìn đến tám con tuần mã tựa như muốn phá họa mà ra, một cỗ khí thế sắc bén phát ra.

Ngay cả Lục gia lão gia tử sắc mặt cũng là hơi đổi.

"Àn!" Hồng Dịch thực rệt rề gật gật đầu, đây chính là hấn nhờ cậy một cái bằng hữu mê đồ cổ, tiêu phí hơn bốn trăm vạn mới mua được tuyệt thế tinh phẩm.

Lục gia lão gia tử đôi mắt đã toàn bộ sáng lên, bàn tay già nua nhẹ nhàng vuốt ve hình ảnh ổ vàng kia, trên mặt vẻ yêu thích khó có thể nói nên lời.

"Già!" Nhưng lại tại lúc này, một cái thanh âm đột ngột lại một lần nữa vang lên.

"Đồ nhà quê, người nói cái gì, bức họa này Hồng Dịch chính là tiêu phí bốn trăm vạn mua tới, sao có thể là giả?" Lục Tiên Nhi quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến thần sắc lười biếng kia của Tô Phàm, tức khắc liền nổi giận.

Gia hỏa này, như thế nào luôn cùng chính mình đối nghịch?

Thời điểm vừa nghe đến bốn trăm vạn, trong đại sảnh rất nhiều người đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ là một bức họa mà thôi, liền giá trị bốn trăm vạn? Thiên a, bạn trai này của Tiên nhi rốt cuộc cỡ nào có tiền?

"Úc? Vị tiểu hữu này là..." Lục gia lão gia tử cũng tò mò ngẩng đầu lên nhìn về phía Tô Phàm, bức họa này mặc kệ là họa chất, vẫn là hình ảnh, lại hoặc là bút tích, đều cùng Từ Bi Hồng đại sư họa ra không khác, bằng vào hấn nhiều năm kinh nghiệm cũng khó có thể phân rõ bức họa này thật giả, tiểu tử này như thế nào vừa mở miệng liền nhận định là giả?

"Gia gia, đây là bạn trai của ta -- Tô Phàm, Tô Phàm, người như thế nào có thể nói lung tung đâu?" Lục Cầm đã sớm cuống lên, Lục gia vốn dĩ chính là dòng dõi thư hương, gia gia chính mình cả đời đều ở nghiên cứu cổ tịch thư họa, hấn đều không có nói là giả, sao có thể là giả được.

"Ta không có nói bậy, gia gia, tranh này thật là đồ dỏm!" Tô Phàm lại là tiếp tục nói.

Ánh mắt tràn ngập kiên định.

Nói giỡn, Từ Bi Hồng đại sư chính phẩm bát tuần đồ liền ở thư phòng gia gia của mình, bức họa này sao có thể là thật?

"Úc? Dùng cái gì thấy được bức họa này là giả? Chất giấy này cũng không phải thông qua thuốc hóa học làm bộ ổ vàng, mà là đích xác trải qua năm tháng lễ rửa tội mới thành, tuyệt đối là sản vật của thời kỳ dân quốc, như thế nào sẽ là giả đâu?" Lục lão gia tử vẻ mặt tươi cười nhìn Tô Phàm...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 185: Thái Cực chương

"Đúng đấy, đồ nhà quê, người cũng không nên không hiểu giả vờ hiểu!" Một bên Lục Tiên Nhi cũng là khẽ hừ một tiếng, hai mắt trừng mắt Tô Phàm, gia gia đều nói như vậy, vậy bức họa này liền nhất định là thật, xem người trong chốc lát như thế nào thu tràng?

Tô Phàm đương nhiên sẽ không để ý tới Lục Tiên Nhi châm chọc, trực tiếp đi tới, nhìn bộ bát tuần đồ kia cùng hàng thật cơ hồ giống nhau như đúc, nhàn nhạt cười nói: "Gia gia, giấy Tuyên Thành này, thật là giấy Tuyên Thành của thời kỳ dân quốc, nhưng là loại bút mực này, lại không phải bút mực của thời kỳ dân quốc, nếu ngài không tin, có thể đem bức họa này đặt ngang, ta nghĩ ngài lập tức sẽ minh bạch!"

"Giơ lên!" Lục lão gia tử hướng tới tên mỹ phụ kia nói.

Mỹ phụ đôi tay nâng lên, đem bức họa cuộn tròn đặt ngang, Lục lão gia tử nhìn thẳng hình ảnh, sau đó, khoe miệng liền lộ ra nhàn nhạt tươi cười: "Tiểu Phàm nói không sai, bức họa này quả nhiên không phải thật!"

"A? Sao có thể? Bức họa này chính là bỏ ra bốn trăm vạn!" Một bên Lục Tiên Nhi kinh hô, ngay cả Hồng Dịch cũng là vẻ mặt kinh ngạc, vị bằng hữu mê đồ cổ kia của hắn chính là vỏ ngực cam đoan đây là thật.

"Ha ha, bức họa này mặc kệ là đầu bút lông, vẫn là họa hân, đều là tốt nhất chi tác, mặc dù là so với Từ Bi Hồng đại sư, cũng không kém bao nhiêu, sở khuyết thiếu chính là một ít danh khí mà thôi, bốn trăm vạn, tuy rằng hơi đắt một chút, nhưng đợi một thời gian, cũng sẽ vượt qua cái giá trị này, Hồng Dịch, ngươi phí tâm rồi!" Lục lão gia tử nhàn nhạt cười nói.

"Gia gia khách khí, chỉ là Hồng Dịch vẫn là có chút không rõ, bức họa này như thế nào sẽ là giả đâu?" Nghe được Lục lão gia tử nói như vậy, Hồng Dịch tâm bị thương nhiều ít chịu chút an ủi, nhưng hắn vẫn là không rõ, bức họa này như thế nào sẽ là giả.

"Ha ha, Tiểu Phàm, ngươi tới nói!" Lục gia lão gia tử hơi hơi mỉm cười, hướng tới Tô Phàm nói.

"Rất đơn giản, nếu bức họa này là bức họa của thời kỳ dân quốc, như vậy trải qua nhiều năm thời gian, bút mực đã sớm hoàn toàn thấm thấu vào trang giấy, cùng trang giấy hoàn toàn hòa hợp nhất thể, tuy hai mà một, một khi nhìn thẳng, cơ bản nhìn không ra cái cảm giác lồi lõm gì, nhưng bức họa này lại bất đồng, các ngươi có thể nhìn kỹ một chút, hình ảnh của nó có chút lồi ra!" Tô Phàm chỉ chỉ bộ bát tuần đồ kia, nhàn nhạt nói.

Đám người Hồng Dịch không tin tã, một đám tiến lên nhìn kỹ một chút, phát hiện hình ảnh quả nhiên nhô lên.

Tuy rằng rất nhạt, nhưng tuyệt đối có thể thấy rõ ràng.

"Ha ha, đại đa số người phân biệt cổ họa sách cổ đều là từ trên trang giấy giám định, có rất ít người sẽ như vậy đi giám định, Tiểu Phàm, ngươi đây là sáng tạo khác người a!" Lục lão gia tử vẻ mặt tán thưởng, như vậy tuổi trẻ liền có như vậy cẩn thận, thực khó lường.

"Ha ha, này cũng chỉ có thể giám định một ít đồ vật của thời kỳ dân quốc, trước dân quốc cực ít có nguyên vật liệu được lưu truyền tới ngày nay, liền tính muốn dùng loại phương pháp này cũng không được!" Tô Phàm khiêm tốn cười cười.

"Ha ha, mặc kệ như thế nào, phương pháp này chung quy vẫn là đáng khen, bất quá ngươi vừa rồi cũng không có nhìn ngang bức họa này, ngươi lại là như thế nào biết nó là giả đâu?" Lục gia lão gia tử vẻ mặt mỉm cười nhìn Tô Phàm.

Những người khác cũng là đồng loạt đem ánh mắt nhìn về phía Tô Phàm: Đúng a, trước đó hắn cách bức họa ước chừng xa đến mấy mét, căn bản không có cách nào thấy rõ, hắn như thế nào liền kết luận bức họa này là giả?

Tô Phàm tức khắc mặt cười khổ, này mẹ nó xem lộ tẩy, chỉ là chính mình cũng không thể nói thật ở nhà mình trong thư phòng gia gia nhìn thấy đi?

Trước không nói đối phương có tin hay không, nếu là thật tin tưởng, Lục gia lão gia tử muốn nhìn một cái, chính mình là nên làm sao bây giờ? Hướng trong nhà vị kia mượn tới? Hắn sẽ đánh chết chính mình.

"Ta biết tác giả họa ra bức họa này, thời điểm hắn sáng tác bức họa này, ta liền ở bên cạnh!" Bất đắc dĩ, Tô Phàm đành phải đem tác giả bức họa này nói ra.

"Úc? Hắn là ai?" Lục gia lão gia tử mắt sáng rực lên, người có kỹ xảo hội họa bức này, sớm muộn cũng sẽ trở nên nổi tiếng.

"Tô Xán!" Tô Phàm trong đầu, nghĩ tới cái đại ca ca bình dị gần gũi kia, nghĩ tới vẻ mặt chuyên chú của hắn khi ở thư phòng gia gia dựa theo chân chính bát tuần đồ miêu tả bức họa này.

"Tô Xán?" Lục gia lão gia tử sững sờ, hắn chưa từng có nghe qua cái tên này.

"Àn, hắn ở thời điểm tám năm trước đã qua đời, trên thực tế cuộc đời hắn cũng chỉ lưu lại một bức họa này!" Tô Phàm thờ dài một tiếng.

Năm đó hắn bất quá hai mươi ba tuổi, nếu không phải một hồi tai nạn xe cộ kia, có lẽ, hiện giờ đã trở thành bậc thầy quốc họa nổi danh thế giới!

"Trời cao đồ kỵ anh tài a!" Lục gia lão gia tử nhẹ giọng thờ dài một tiếng, kỳ tài có thể sáng chế bức họa tuyệt thế bức này, chính mình không thể thấy một lần, cũng là cuộc đời hối tiếc a.

"Đúng vậy a, trời cao đồ kỵ anh tài! Bất quá chính là vì như thế, có lẽ bức họa này ngày sau giá trị không chỉ bốn trăm vạn!" Tô Phàm cũng là thờ dài một tiếng, hắn thật đúng là không nghĩ tới, mười năm sau, chính mình còn có thể lại lần nữa nhìn thấy bức họa này.

"Hừ, liền tính bức họa này là hàng nhái, cũng là giá trị xa xỉ, ngươi nói nửa ngày, lại cho gia gia chuẩn bị cái lễ vật gì sao?" Nghe được bức họa này vẫn như cũ giá trị xa xỉ lúc sau, Lục Tiên Nhi lại một lần nữa đắc ý hừ nói.

Nàng mới mặc kệ bức họa này là thật là giả, dù sao chỉ cần thể hiện giá trị là được.

"Úc, ta thiếu chút nữa đã quên, gia gia, nghe tiểu Cầm nói ngài thích võ thuật truyền thống Trung Quốc, ta vì ngài cố ý mang đến một quyển sách, thời

điểm ngài không có việc gì làm có thể dựa theo phía trên luyện luyện, đối với thân thể của ngài có lợi!" Tô Phàm một bộ dáng bình tĩnh đại ngộ, sau đó từ trong túi quần móc ra một quyển sách.

Nói là một quyển sách, trên thực tế chỉ là hơn mười tờ giấy A4 được đóng mộc lại thành quyển sách.

Thời điểm nhìn đến Tô Phàm lấy ra thế nhưng là một cái đồng giấy được đóng mộc lại, trong sảnh rất nhiều người đều lộ ra thần sắc khinh thường.

Cái bạn trai này của Lục Cẩm thật đúng là keo kiệt, liền tính người muốn đưa sách, đưa quyển sách đã được in ấn đăng hoàng a, người cái này đóng mộc lại tính cái gì? Hẳn không phải là ở trên mạng tùy tiện download chút tài liệu rồi đem đi in đóng mộc đi?

Ngay cả cha mẹ Lục Cẩm cũng là thống khổ bụng kín đầu, thiên a, Tô Phàm a, người đây là mắc cỡ chết người, người tùy tiện mua chút đồ vật cũng so với quyển sách này tốt a?

"Thái Cực chương?" Nhưng lại tại lúc này, vẫn đứng ở phía sau Lục gia lão gia tử, người nữ nhân ước chừng ba mươi tuổi kia lại là kinh hô đi ra.

"Thái Cực chương!" Mà đang ngồi ở trên ghế lão gia tử cũng là vẻ mặt kinh ngạc, trực tiếp lật ra đồng sách giấy kia, khi nhìn những cái chiêu thức được viết bằng chữ giản thể đó lúc sau, đôi mắt đục ngầu kia của hắn là càng ngày càng sáng, càng ngày càng xán lạn.

"Thật là Thái Cực chương!" Khi nhanh chóng quét một lần đồng sách giấy kia lúc sau, Lục gia lão gia tử đã hưng phấn có chút run rẩy lên, cả người càng là trực tiếp từ trên ghế đứng lên, một phen cầm lấy đôi tay Tô Phàm, đem đồng giấy được đóng mộc thành sách kia nhét vào trong tay Tô Phàm, rất là kích động nói ra: "Tô Phàm, phần lễ vật này quá dày nặng, lão phu không dám thu!"

Nhìn đến biểu tình của lão gia tử, lại nghe được lời nói của hắn, mọi người, bao gồm Lục Cẩm ở bên trong, toàn bộ tròn tròn mắt...

Còn không phải là một đồng giấy nát sao? Này tính cái gì quý giá? Còn không dám thu? Chẳng lẽ là lão gia tử vốn không nghĩ muốn, sợ đa thương mặt mũi của hắn mới nói như vậy?

Editor: xuanny0562

Nguồn TruyệnYY.com

--

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Không biết tự lượng sức mình

"Gia gia, lại dày nặng lễ, cũng muốn hiểu được người mới dày nặng, ngài liền yên tâm nhận lấy đi!" Tô Phàm lại là đem sách đóng mộc đẩy đi qua, thời điểm nói lời này, khóe mắt còn đảo qua đám người Lục Tiên Nhi, tràn ngập châm chọc.

"Gia gia, còn không phải là một quyển sách nát à, có cái gì mà dám hay không?" Bị ánh mắt Tô Phàm kích thích, vốn dĩ liền rất khó chịu Lục Tiên Nhi trực tiếp kêu la nói.

"Nha đầu thú, người biết cái gì!" Vẫn luôn đều không có phát hỏa Lục lão gia tử thế nhưng phá lệ hét lớn.

Cho tới nay ở Lục gia đều bị nuông chiều từ bé Lục Tiên Nhi bị như vậy một rống, cả người giật nảy mình, sắc mặt "Bá" một chút tái nhợt một mảnh, đôi mắt ngập nước rất nhanh tràn đầy nước mắt, tràn ngập ủy khuất, nàng chưa từng có nghĩ tới, cho tới nay đều cực kỳ yêu thương nàng gia gia sẽ trước mặt nhiều người như vậy rống nàng?

Nhưng là nhìn lão gia tử trên trán gân xanh ứa ra, nàng lại liền khóc cũng không dám khóc lên.

Những người khác, bao gồm cha mẹ Lục Tiên Nhi cũng là như ve sầu mùa đông, ai cũng chưa từng gặp qua lão gia tử phát lớn như vậy hỏa.

"Tiểu Phàm, cái này..."

"Gia gia, hôm nay là ngài đại thọ, thứ này đối với ngài cũng hữu dụng, ngài liền nhận lấy đi!" Mắt thấy lão gia tử còn muốn nói chút cái gì, Tô Phàm vội vàng mở miệng nói.

"Vây được rồi, tiểu Cẩm có cái bạn trai như người, là nàng may mắn!" Lão gia tử lúc này mới thu hồi bản sách đóng mộc kia, lại không có đem nó đưa cho nữ tử phía sau hắn, mà là trực tiếp nhét vào trong lòng ngực chính mình.

Nhìn đến một màn như vậy mọi người càng là tròn mắt đều thiếu chút nữa trờ ra ngoài.

Thái Cực chương? Đó là cái đồ chơi gì? Như thế nào lão gia tử coi trọng đến loại tình trạng này? Thế nhưng muốn bên người cất giữ?

Chỉ có nữ tử phía sau lão gia tử kia về mặt kinh ngạc cảm thán nhìn Tô Phàm.

Thái Cực chương, cái này từ Thái Cực tổ sư -- Trương Tam Phong tự mình truyền xuống tuyệt thế công pháp, trên đời này gần như đã sớm tuyệt tích công pháp, cứ như vậy bị hắn coi như lễ vật tặng đi ra.

Tuy nói là bản đóng mộc, nhưng là nội dung kia tuyệt đối là chân chính Thái Cực chương.

Đây chính là tuyệt bản công pháp có thể chủ đạo một cái võ học thế gia hưng suy a.

Tiểu tử này liền như vậy tặng đi ra?

Này cũng quá hào khí đi.

Đối mặt lễ vật như vậy, đừng nói đồ dóm bát tuần đồ, liền tính là chính phẩm bát tuần đồ cũng không đáng nhắc đến.

Gia hỏa này thân thể không đơn giản a.

Về phần Lục Cầm, thời điểm nghe đến một câu kia của gia gia mình, trái tim thế nhưng "Thình thịch thình thịch" nhảy cái không ngừng, khuôn mặt hình trứng cũng là đỏ như quả táo!

"Gia gia, ngài yêu thích võ thuật truyền thống Trung Quốc?" Liền ở ngay lúc này, Hồng Dịch bỗng nhiên mở miệng nói.

"Àn!" Lục gia lão gia tử còn đắm chìm ở bên trong hạnh phúc « Thái Cực chương », bản năng gật gật đầu, hắn đâu chỉ là thích võ thuật truyền thống Trung Quốc, bản thân hắn cũng là một cái cao thủ võ thuật truyền thống Trung Quốc.

Có thể không chút nào khoa trương, Lục gia lão gia tử cảm kỳ thư họa, thi thư lễ nghi, bao gồm võ thuật đều là một tay hảo thủ, ở toàn bộ huyện thành chính là có uy vọng cực cao.

"Vừa vặn Trương Dương cũng là một người yêu thích võ thuật truyền thống Trung Quốc, thời điểm học đại học còn đạt được á quân tán đánh giải nghiệp dư toàn quốc, không bằng để Trương Dương đánh bộ quyền trợ trợ hứng, gia gia cũng vì hắn chỉ điểm một vài như thế nào?" Hồng Dịch mỉm cười nói.

"Úc? Còn có cao thủ như vậy? Có thể a!" Vừa nhắc tới võ thuật truyền thống Trung Quốc, lão gia tử hoàn toàn dâng lên hứng thú, trực tiếp gật đầu nói.

"Gia gia, một người đánh không thú vị, không bằng làm vị huynh đệ này theo giúp ta mấy chiêu như thế nào?" Lúc này, Trương Dương đứng dậy, nhìn thoáng qua Tô Phàm, nhàn nhạt nói.

Lục gia lão gia tử cỡ nào nhân vật khôn khéo, nháy mắt liền nghĩ tới đây là Hồng Dịch làm thời an bài tiết mục, sợ là muốn vì Tiên nhi xuất đầu, chỉ là người có thể đưa ra Thái Cực chương lại như thế nào là nhân vật bình thường, một cái á quân nghiệp dư tán đánh khiêu chiến hắn, này không phải tìm ngược sao?

Cho nên, Lục gia lão gia tử cũng không có lập tức từ chối, ngược lại nhìn về phía Tô Phàm, mỉm cười nói: "Tô Phàm, ý của ngươi thế nào?"

"Úc, nếu chỉ là bàn luận, tự nhiên không thành vấn đề!" Có người chủ động tới cửa tìm ngược, Tô Phàm tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Ha ha, vậy không bằng chúng ta liền ở chỗ này tới một hồi luận võ trợ hứng đi!" Vừa nghe đến Tô Phàm thế nhưng đáp ứng, Trương Dương trong mắt hiện lên một luồng hưng phấn, Hồng Dịch càng là lộ ra một mặt tự đắc.

Trương Dương, đây chính là á quân cả nước giải nghiệp dư tán đánh, thời điểm ở đại học một người liền có thể một mình đấu hơn mười người, có thể nói là một người biết đánh nhau nhất trong mấy người bọn hắn, Tô Phàm nhìn qua trắng nõn sạch sẽ, gầy gò yếu ớt, như vậy một cái gia hỏa có lẽ liền chính mình đều đánh không lại, còn dám tiếp thu Trương Dương khiêu chiến, này quả thực chính là tìm chết.

Hướng tới Trương Dương ném một cái ánh mắt hảo hảo giáo huấn hắn một trận, Hồng Dịch ngược lại quay đầu nhắc nhở Tô Phàm nói: "Tô Phàm, Trương Dương chính là á quân tán đánh, ngươi thật muốn cùng hắn đánh nhau một phen?"

"Đúng a, không phải luận võ trợ hứng sao? Dù sao đều là luận bàn một chút, kiểu gì cũng sẽ hạ thủ lưu tình đi?" Tô Phàm đương nhiên gật gật đầu.

"Đương nhiên, chỉ là luận võ trợ hứng, ta tuyệt đối sẽ hạ thủ lưu tình!" Trương Dương cười đắc ý.

Hiển nhiên không đem Tô Phàm đặt ở trong mắt.

"Àn, vậy thì bắt đầu đi!" Tô Phàm cũng là đậm đậm cười, hướng tới Trương Dương làm ra một cái thủ thế mời.

Những người khác cũng từng người lui về phía sau một bước, ánh mắt nhìn về phía Tô Phàm đều tràn ngập kinh thường, gia hỏa này hôm nay cũng quá

lâm não động, hiện giờ càng là cùng á quân tán đánh chống lại, bọn họ rất nhiều người không biết á quân cả nước giải thi đấu nghiệp dư rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng có thể ở cả nước xếp hàng thứ hai, nói như thế nào cũng là cái cao thủ? Tô Phàm khả năng chỉ là một cái giáo viên bình thường như Tô Cẩm, hẳn lấy cái gì cùng Trương Dương đấu?

Hồng Dịch, La Bình, Triệu Công Nguyệt, Lục Tiên Nhi đám người đồng dạng về mặt chê cười nhìn về phía Tô Phàm, chuẩn bị xem hắn trong chốc lát như thế nào quăng mất mặt mũi.

Cha mẹ Lục Cẩm cũng là về mặt lo lắng nhìn Tô Phàm, bọn họ cũng không phải lo lắng Tô Phàm bị thương, mà là lo lắng hắn nếu là thất bại, mặt mũi này như thế nào tìm về?

Đến lúc đó hẳn trở thành trò cười của Lục gia làm sao bây giờ?

Kể từ đó, vừa rồi vẫn hỏi thế cục chẳng phải là toàn bộ hủy hết?

Chỉ có Lục gia lão gia tử, cùng nữ tử bên người hắn đem ánh mắt nhìn về phía Trương Dương, nơi đó, đồng dạng tràn ngập chê cười.

"Ha ha, vẫn là người ra tay trước đi, tốt xấu ta cũng từng tham gia qua thi đấu tán đánh, nếu là ra tay trước cũng quá khi dễ người, ta nhường người ba chiêu, cứ việc đến đây!" Ai biết Trương Dương thế nhưng không biết sống chết mà nói ra.

"Nhường ta ba chiêu?" Tô Phàm sững sốt, gia hỏa này còn ngại chết không đủ nhanh sao?

"Àn, xác định, trong vòng ba chiêu, ta tuyệt không đánh trả!" Trương Dương rất là tự tin gật gù đầu, mấy năm này, thực lực của hắn lại có tinh tiến, đã có tư cách tham gia một ít trận so tài ngầm quyền, như thế nào sẽ đem Tô Phàm cái này người thường để ở trong mắt.

Tô Phàm nhìn nhìn Trương Dương, lại nhìn nhìn Hồng Dịch, tất cả mọi người ánh mắt đều là người cứ việc ra tay là được.

"Tốt a, người chuẩn bị tốt sao?" Nếu đối phương như thế hào phóng, Tô Phàm tự nhiên không thể cự tuyệt, dù sao với hắn mà nói ai xuất thủ trước kết quả đều là giống nhau.

"Cứ việc đến đây đi!" Trương Dương đắc ý ngoắc ngón tay.

Liên ở giọng nói của hắn vừa rơi xuống nháy mắt, hắn bỗng nhiên cảm giác được một cổ kinh phong đánh úp lại, còn không có bắt luận cái gì phản ứng liền cảm nhận được chính mình ngực đau xót, sau đó thân thể của mình liền như vậy bay lên...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Việc kết hôn

"Thình thịch!" Một tiếng, Trương Dương thân mình thật mạnh dừng ở trên mặt đất, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, mà sắc mặt của hắn đã trở nên tái nhợt một mảnh, một đôi mắt càng là mở thật lớn, tròn mắt đều sắp lồi đi ra.

Hồng Dịch, Lục Tiên Nhi, La Bình, Triệu Công Nguyệt đám người vẫn duy trì nụ cười châm chọc vừa rồi, nhưng là nụ cười này như thế nào cũng nở rộ không ra, tất cả mọi người là về mặt kinh hãi nhìn Tô Phàm đứng đó, nhìn Tô Phàm đang đứng ở vị trí trước người Trương Dương.

Không chỉ là bọn họ, những người khác cũng là một đám kinh hãi nhìn này hết thấy, bọn họ căn bản không có thấy rõ ràng đã xảy ra cái gì, như thế nào Trương Dương liền như vậy bay ra ngoài?

Còn trực tiếp học máu?

Đây chính là á quân toàn quốc giải nghiệp dư tán đánh a, hơn nữa Trương Dương còn từng nói, lấy thực lực hiện tại của hắn, liền tính đi tham gia ngầm quyền thi đấu cũng không có vấn đề gì, sao có thể bị cái gia hỏa nhìn như văn nhược này một chiêu đánh bay ra ngoài?

Hắn là siêu nhân sao?

Ngay cả Lục gia lão gia tử cùng nữ tử bên người hắn kia cũng lộ ra vẻ kinh hãi, bọn họ biết Tô Phàm khẳng định sẽ thắng, cũng biết sẽ thắng rất nhẹ nhàng, nhưng bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến, sẽ thắng đến nhẹ nhàng như vậy, thậm chí liền bọn họ đều không có thấy rõ ràng Tô Phàm là như thế nào ra chiêu?

Gia hỏa này rốt cuộc có như thế nào bối cảnh cùng thân thủ?

Lục Cẩm đi chỗ nào tìm tới một cái bạn trai biến thái như vậy?

"Người thua!" Tô Phàm đứng ở trên chỗ Trương Dương mới vừa đứng, nhàn nhạt nói.

"Trương Dương..." Thắng đến lúc này, bọn người Hồng Dịch mới phục hồi tinh thần lại, bạn gái Trương Dương --Uông Ưu càng là trực tiếp bỏ nhào tới trước mặt Trương Dương, nhìn đến Trương Dương phun ra một búng máu, cũng mặc kệ Trương Dương như thế nào bị thua, ngẩng đầu liền hướng Tô Phàm mắng đi: "Người người này như thế nào như vậy? Không phải đã nói luận bàn sao? Người như thế nào đem Trương Dương đánh thành cái dạng này?"

"Hắn đã thủ hạ lưu tình, nếu không hiện tại nằm trên mặt đất chỉ là một khối thi thể mà thôi!" Lúc này, Lục gia lão gia tử mở miệng.

Lời này vừa nói ra, toàn trường đồng thời một trận kinh hãi, một đám hoảng sợ nhìn về phía Tô Phàm? Vậy nếu là không có thủ hạ lưu tình, Trương Dương đã chết? Sao có thể? Một quyền liền có thể đủ đánh chết một người?

Bạn gái Trương Dương còn muốn nói chút cái gì, lại bị Trương Dương một phen giữ chặt: "Hắn thật là hạ thủ lưu tình!" Làm một cái á quân tán đánh, cho dù là nghiệp dư, nhưng nhiều ít cũng hiểu được một ít, Tô Phàm tốc độ quá nhanh, nhanh đến mức hắn căn bản không có bất luận cái gì phản ứng, nếu không phải thủ hạ lưu tình, chính mình hiện tại thật đã đi gặp Diêm La.

"Ta thua!" Ở dưới sự nâng đỡ của bạn gái mình, Trương Dương đứng lên, rất là dứt khoát nhận thua nói.

Thực lực của hai người hoàn toàn không ở cùng một cái cấp bậc cấp độ, liên tính hắn muốn chơi xấu tìm lấy cớ cũng không có biện pháp.

Nghe được Trương Dương nhận thua, Hồng Dịch sắc mặt cực kỳ khó coi, vốn là muốn làm Tô Phàm xấu mặt, nơi nào nghĩ đến ngược lại làm hắn càng là đắc ý.

Tên vương bát đản này rốt cuộc là ai? Như thế nào thân thủ lợi hại như thế? Hắn sẽ không phải là một tay nắm ngầm quyền đi?

Hồng Dịch sẽ không biết, Tô Phàm mặc dù không có tham gia qua ngầm quyền thi đấu, nhưng là Minh Châu thị ngầm quyền thi đấu Quyền Vương A Lí cũng không phải đối thủ của hắn.

"Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, tiểu Cẩm có người bạn trai như người vậy, thật sự là phúc khí của nàng, hảo, hôm nay liền đến đây thôi, ăn cơm đi!" Lục gia lão gia tử lại một lần nữa trước mặt mọi người khen ngợi Tô Phàm, hơn nữa lại lần nữa cường điệu Lục Cẩm tìm được một cái bạn trai tốt

Cái này làm cho cha mẹ Lục Cẩm mặt mũi hồng quang, một trận đắc ý, mà cha mẹ Lục Tiên Nhi lại là vẻ mặt uể oải âm trầm

Lục gia lão gia tử lên tiếng, những người khác tự nhiên không dám phản đối, một đám đi theo lão gia tử tiến vào nơi dùng cơm.

Thời điểm đi đến chỗ dùng cơm, Tô Phàm mới biết được Lục gia lão gia tử ở vùng này có như thế nào uy vọng, hậu hoa viên to như vậy bày đầy tiệc rượu, các nhân vật nổi tiếng ở vùng này cơ hồ đều tới, còn có một ít môn sinh của Lục gia lão gia tử ngàn dặm xa xôi chạy đến.

Toàn bộ hậu hoa viên vô cùng náo nhiệt.

Tô Phàm cùng cả nhà Lục Cẩm được an bài ở chung một bàn, thời điểm ăn cơm, mẫu thân Lục Cẩm là hung hăng tán dương Tô Phàm, ngay cả phụ thân Lục Cẩm cũng là vẻ mặt vui sướng, nữ nhi của mình, quả nhiên tìm được một cái con rể tốt a.

"Tô Phàm, người xem tiểu Cẩm nhà chúng ta tuổi cũng không nhỏ, hai người các người định khi nào đem hôn sự tổ chức?" Mẫu thân Lục Cẩm vẻ mặt ý cười hướng tới Tô Phàm nói.

"Đúng vậy, đúng vậy, hiện tại ta và bá mẫu của người ở nhà cũng không có việc gì, nếu là các người có tiểu hài, chúng ta có thể giúp các người chăm sóc..." Một bên phụ thân Lục Cẩm --Lục Thiên Minh cũng là tiếp theo ngắt lời nói.

Lục Cẩm khuôn mặt "Bá" một chút đỏ bừng một mảnh.

"Cha, mẹ, việc này các người liền không cần nhọc lòng, chúng ta tự có kế hoạch của mình!" Tô Phàm bắt quá là Lục Cẩm mời tới già bạn trai, như thế nào có thể nói đến kết hôn?

"Kế hoạch cái gì, lại kế hoạch mấy năm, người đều nhanh ba mươi, đến lúc đó sinh con cũng không tốt, ta nói rất đúng đi, Tiểu Phàm!" Mẫu thân Lục Cẩm lại căn bản không quản Lục Cẩm phản kháng, hướng tới Tô Phàm nói.

"Đúng, đúng, bá mẫu nói đúng..." Tô Phàm lau cái trán tràn đầy mồ hôi, liên tục gật đầu.

Mẹ nó, nữ nhi người tuổi không nhỏ, nhưng là ta tuổi rất nhỏ a, năm nay mới bắt quá hai mươi tuổi, người làm ta kết hôn? Cái mặt này liền tư cách nhận lấy giấy kết hôn cũng không có a.

"Tiểu Cẩm, người ta Tiểu Phàm cũng không ý kiến gì, ta xem không bằng lần này về Minh Châu, trước hết đính hôn trước đi, đến lúc đó mời cha mẹ Tiểu Phàm cùng nhau tới, sang năm lại cử hành hôn lễ!" Mẫu thân Lục Cẩm --Triệu Nhã Cẩm là càng nói càng hăng hái.

"Mẹ, ta nói, chúng ta tự có an bài, người nếu là lại nói như vậy, bữa cơm này ta sẽ không ăn!" Lục Cẩm đã tức giận buông xuống bát đũa, lại bị nàng tiếp

tục nói như vậy, dọa chạy Tô Phàm làm sao bây giờ?

"Tốt a tốt a, ta không nói, không nói, ăn cơm, ăn cơm!" Triệu Nhã Cầm vội vàng đã ngừng lại lời nói, bắt quá lại hướng Tô Phàm ném một cái ánh mắt cổ vũ, cái này làm cho Tô Phàm trong lòng mờ mờ không thôi, ánh mắt này rõ ràng là để cho mình mau chóng thu phục Lục Cầm a.

Chỉ là nàng chính là lão sư của mình, lớn hơn chính mình vài tuổi, như thế nào có thể thu phục?

"Đúng rồi, Tiểu Phàm, người khó được tới Mân Nam một lần, hôm nay liền không nên gấp gấp trở về Minh Châu thị, ở lại đây thêm mấy ngày đi!"

"Mẹ, Tiểu Phàm còn có việc, hần..." Lục Cầm liền muốn vì Tô Phàm giải vây, ai biết lời nói còn không có nói xong, đã bị lão mẹ lại một lần nữa đánh gãy.

"Có việc gì? Đây chính là đại thọ của gia gia người, chẳng lẽ ở trong nhà bồi hần lão nhân gia cũng không phải là việc? Người nói đúng không? Tô Phàm?" Triệu Nhã Cầm hướng tới Tô Phàm nói.

"Đúng đúng..." Tô Phàm liên tục gật đầu, người ta đều nói như vậy, chính mình còn có thể nói cái gì?

"Nếu đã đúng thì cứ như vậy đi, ta đã đem phòng dọn sạch sẽ cho các người, tốt nhất ở lại thêm mấy ngày!"

Rất cục ở bên trong Triệu Nhã Cầm tra tấn lâm lâm nói liên miên cũng ăn xong tiệc mừng thọ, vừa mới com nước xong xuôi, liền nhìn đến đám người Hồng Dịch đã đi tới: "Tỷ phu, còn nhớ rõ ước định trước đó của chúng ta sao?"

"Nói đi, địa điểm ở đâu, khi nào bắt đầu!" Tô Phàm tự nhiên nhớ rõ việc đưa xe trước đó.

"Quốc lộ Tuyền Sơn, thời gian sau một tiếng nữa, như thế nào?"

"Hào..." Tô Phàm một ngụm đáp ứng rồi hần...

//*Độ tuổi kết hôn bên Trung Quốc là nam 22 tuổi, nữ 20 tuổi. Khác với bên Việt Nam mình là nam 20, nữ 18

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Hoàng kim chiến xa

Tuyền Sơn, đây là một cái dãy núi lớn nhất của cái huyện thành nhỏ này, độ cao so với mặt biển khoảng một ngàn hai trăm mét, cả ngọn núi chính là một cái độc phong thật lớn, quốc lộ Tuyền Sơn, cũng là một cái quốc lộ mới tỉnh năm nay mới xây xong, chính thể hiện ra một cái chữ "U", đem Tuyền Sơn vây quanh ở trung tâm, khúc cong rất ít, đường thẳng tắp khá nhiều.

Trên thực tế, đến bây giờ, quốc lộ này cũng không có chính thức đưa vào sử dụng, trên quốc lộ này xe cộ cũng là cực ít, có lẽ ban ngày đều không nhìn thấy một chiếc xe.

Đây cũng là nguyên nhân Hồng Dịch đem địa điểm thi đấu chọn ở chỗ này.

Bọn họ đều kiến thức qua phong cách lái xe không muốn sống của Tô Phàm, nếu là xe cộ quá nhiều, đối với bọn họ ảnh hưởng quá lớn, loại địa phương này không có xe cộ, hơn nữa cơ hồ đều là con đường thẳng tắp, Tô Phàm muốn băng vào một chiếc BMW tốc độ cao nhất không vượt qua 300km/h thẳng bọn họ, kia quả thực chính là người si nói mộng.

Huống chi, đường núi này rất nhiều đoạn chỉ có thể chứa một chiếc xe thông qua, bọn họ có bốn chiếc xe, đến lúc đó tùy tiện để cho hai người bọc hậu, ngăn lại đường đi của Tô Phàm, trừ phi hần biết bay, bằng không hần nhất định thua.

Thời điểm buổi trưa, Hồng Dịch đã quá mất mặt rồi, hần cũng không muốn lại lần nữa thua ở trong tay Tô Phàm, vì lần này thắng lợi, hần chính là rất cực nhục.

Thời điểm chừng ba giờ chiều, đám người Hồng Dịch đã trước tiên đi tới địa điểm thi đấu.

Bốn chiếc xe thể thao siêu cấp xa hoa xếp tại điểm xuất phát, mấy người Hồng Dịch từ trên xe đi xuống, vây quanh ở cùng nhau, bắt đầu thương thảo chiến thuật.

Chỉ chốc lát sau thời gian, trên quốc lộ vang lên thanh âm mô-tô, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, liền nhìn đến một chiếc xe tải cỡ lớn lái tới, mấy người mày hơi nhủ cùng một chỗ.

Quốc lộ này còn không có chính thức thông xe, chỉ là vừa mới xây xong, xe tải này tới nơi này làm cái gì? Chẳng lẽ là vận chuyển vật liệu xây dựng?

Ở bên trong ánh mắt tò mò của bọn họ, xe tải dừng ở trước người của bọn họ, sau đó liền nhìn đến cửa xe chỗ điều khiển xe tải bị đẩy ra, ăn mặc một bộ màu đen kính trang Tô Phàm từ trên xe nhảy xuống.

Lục Cẩm cũng là từ ghế lái phụ nhảy xuống.

"Các người tới rất sớm sao!" Nhìn đến đám người vây tại một chỗ thương lượng chiến thuật, Tô Phàm mỉm cười chào hỏi.

"Ta cũng không muốn lại bại bởi người!" Đối mặt tiếng chào hỏi thân thiết kia của Tô Phàm, Hồng Dịch chỉ coi thành châm chọc.

"Ha ha, chỉ sợ không thể như ý người, lúc này đây, các người thua định rồi!" Tô Phàm lại là tự tin cười cười.

"Thua định? Chê cười, xe của người đâu? Người không phải là tính toán lái chiếc xe này cùng chúng ta thi đấu đi?" La Bình vẽ mặt cười lạnh.

Gia hỏa này, cũng quá tự đại rồi, bất quá hẳn vì cái gì không lái chiếc BMW của hắn tới?

"Đương nhiên không phải..." Tô Phàm mỉm cười lắc lắc đầu, sau đó nhấn xuống một cái nút điều khiển từ xa, liền nghe đến âm thanh "Răng rắc" không ngừng vang lên, phía sau thùng xe tải bắt đầu mở khóa, bùm bùm rơi xuống dưới.

"Đây mới là chiến xa của ta!" Tô Phàm chỉ chỉ ở trong xe xe tải chiếc xe còn bao bọc vải che mưa kia nói.

"Xe thể thao?" Đám người Hồng Dịch sửng sốt, trong thời gian ngắn như vậy, gia hỏa này đi nơi nào tìm tới chiếc xe thể thao này?

"Đương nhiên, ta nếu là tiếp tục dùng BMW cùng các người thi đấu, chẳng phải là quá xem thường các người rồi?" Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, thân mình một cái vượt qua, nhảy lên thùng xe tải, sau đó một phen kéo ra vải che mưa đang phủ trên xe thể thao.

Ánh mắt mọi người đều dừng ở trên chiếc xe kia, bọn họ rất muốn biết Tô Phàm tìm đến rốt cuộc là một chiếc xe thể thao như thế nào?

Nhưng là thời điểm Tô Phàm để lộ chân diện mục của xe thể thao kia, tất cả mọi người tròn mắt lại một lần nữa thiếu chút nữa trùng ra tới.

Ở trong xe xe tải, an an tĩnh tĩnh đỗ một chiếc xe, một chiếc chinh thể hiện ra kim hoàng sắc, thân xe siêu huyền siêu khốc siêu nhất lưu xe thể thao -- Bugatti Veyron!

Hơn nữa vẫn là phiên bản giới hạn năm nay mới vừa đưa ra thị trường, nghe nói toàn thế giới bắt quá cũng chỉ có mười hai chiếc mà thôi, kia chính là siêu cấp siêu xe cho dù có tiền cũng không thể mua được, một cái thấp nhất đầu giá đều ở 6000 vạn trở lên.

Chiếc xe này chỉ là loại hình nguyên bản, vận tốc cao nhất liền có thể đạt tới 455km/h, nếu là lại tiến hành đặc biệt cải tiến, trên lý luận thậm chí có thể vượt qua tốc độ của máy bay.

Gia hỏa này rốt cuộc là ai? Như thế nào sẽ có được một chiếc hoàng kim chiến xa bá khí bức này?

Mẹ nó, này còn như thế nào so?

Đám người Hồng Dịch là kinh hãi không thôi, Lục Tiên Nhi, bao gồm mặt khác ba nữ nhân đôi mắt đã bắn ra xán lạn quang mang.

Trong truyền thuyết Bugatti Veyron.

Trong truyền thuyết xe thể thao xa hoa nhất lục địa, cái này chỉ có thể ở trên tạp chí nhìn thấy xe thể thao liền như vậy xuất hiện ở trước mặt của các nàng, cái này làm cho các nàng như thế nào không kinh ngạc? Như thế nào không cực kỳ hâm mộ.

Ai cũng không nghĩ tới, Tô Phàm, cái gia hỏa nhìn như bình thường này, vậy mà lại có được một chiếc siêu cấp siêu xe như vậy, xe của đám người Hồng Dịch toàn bộ cộng lại, giá trị không đủ một phần ba chiếc xe thể thao này.

Tô Phàm đã ngồi lên hoàng kim chiến xa, đem xe từ trên thùng xe tải lái xuống dưới, sau đó ấn nút mở ra cửa xe, hướng tới Lục Cẩm đứng ở một bên cũng đang đồng dạng tròn mắt há hốc mồm nói ra: "Được rồi, lên xe đi!"

Lục Cẩm lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng đem thân mình chui vào xe, lúc này mới phát hiện bên trong thân xe cũng là cực kỳ xa hoa, khác không nói, liền nói tay cầm kia, chính là vàng ròng chế tạo.

Đây rốt cuộc là một chiếc siêu xe như thế nào?

Tô Phàm khi nào đem chiếc xe này vận chuyển lại đây?

Trên thực tế ở thời điểm Tô Phàm tiếp thu khiếu chiến liền gọi điện thoại cho Tô Viện Viện, làm nàng phái người đem chiếc xe thể thao siêu cấp chính mình đã mua mà chưa từng lái này qua vận chuyển lại đây.

Đây là tọa giả hấn chuẩn bị dùng để đối phó Xa Thần Thu, hiện giờ vừa vận trước luyện tay nghề một chút.

"Các người còn không lên xe, chẳng lẽ tính toán nhận thua sao?" Đem xe dừng ở vạch xuất phát, nhìn còn đám người Hồng Dịch ở vào bên trong kính lăng, Tô Phàm nhàn nhạt cười nói.

Nhưng là hấn tươi cười ở đám người Hồng Dịch xem ra là như vậy trào phúng.

"Hừ, cho dù có chiếc siêu xe lại như thế nào, đua xe cũng không phải so đấu tính năng đua xe, người nhất định sẽ thua, Hồng Dịch, chúng ta lên xe!" Kính lăng qua đi, Lục Tiên Nhi là hừ lạnh một tiếng, một tay kéo cánh tay Hồng Dịch liền chuẩn bị hướng Lamborghini đi đến.

Hồng Dịch hướng tới đám người La Bình chua xót cười cười, nguyên bản chọn lựa cái địa điểm này, chính là muốn đem tính năng xe thể thao của bọn hấn hoàn toàn phát huy ra, ai ngờ đến lại vì người khác làm giả y.

Cùng xe thể thao nhanh nhất trên thế giới ở trên đường thẳng đấu tốc độ, này quả thực chính là tìm chết.

Bất quá Lục Tiên Nhi nói cũng không sai, liền tính là Bugatti Veyron lại như thế nào? Chẳng lẽ chính mình bốn người liên thủ, còn không thắng được hấn sao?

Hướng tới đám người La Bình ném một cái ánh mắt dựa theo kế hoạch hành động lúc sau, Hồng Dịch liền cùng Lục Tiên Nhi cùng nhau lên chiếc Lamborghini kia.

Đám người La Bình cũng là một đám chui vào xe yêu của mình, chuẩn bị cùng Tô Phàm làm một vỏ lớn.

Lục Tiên Nhi từ trong xe lấy ra một bình nước khoáng, sau đó dùng sức hướng tới phía trước ném mạnh quăng đi, thời điểm bình nước khoáng kia rơi xuống đất, chính là thời điểm thi đấu bắt đầu...

Nhìn bình nước khoáng kia ném giữa không trung, trừ bỏ Tô Phàm bên ngoài, tất cả mọi người đều là vẻ mặt khản trương...

//*kim hoàng sắc: màu vàng kim

- - -

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Không hề hồi hộp

"Ba" một tiếng, bình nước khoáng nặng nề mà rơi trên mặt đất, cơ hồ là rơi xuống đất nảy mắt, đồng dạng kim hoàng sắc, Lamborghini đã "Bá" một tiếng chạy vội ra ngoài, Aston Martin màu trắng cũng là theo sát phía sau, về phần La Bình điều khiển Ferrari cùng Trương Dương điều khiển Porsche lại là dừng ở mặt sau, nhiệm vụ của bọn hấn chính là ngăn trở Tô Phàm, không cho hấn chạy vượt qua.

Bốn chiếc xe trực tiếp chạy như bay ra ngoài, nhưng là kim hoàng sắc Bugatti Veyron lại là lẳng lặng dừng ở tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Lục Cẩm vốn tưởng rằng Tô Phàm sẽ trực tiếp vọt chạy đi, đã bản năng nắm chặt tay cầm, chính là lại không có lực quán tính trong tưởng tượng truyền đến, không khỏi mờ mắt vừa nhìn, liền nhìn ánh mắt đến Tô Phàm dừng ở trên người chính mình.

Nàng lúc này ăn mặc áo thun màu đỏ bó sát người, thời điểm nịt giây an toàn, một đôi thật lớn to lớn kia bị đè ép đi ra.

"Tô Phàm, bọn họ đã bắt đầu thi đấu!" Lục Cẩm như thế nào đều không có nghĩ đến, thời điểm khản trương như vậy, Tô Phàm còn có tâm tư xem này đó

Ngày thường, người xem còn thiếu sao?

"Ta biết a!" Tô Phàm chẳng hề để ý mà nói, sau đó lại bổ sung một câu: "Có thể nói cho ta kích cỡ của người có bao nhiêu lớn sao?"

"Chờ người thắng thi đấu rồi nói sau!" Lục Cẩm trực tiếp hừ lạnh một tiếng, hỗn đản này, như thế nào hỏi cái dạng vấn đề làm người ngượng ngùng này?

"Vây thì tốt, ngồi vững!" Tô Phàm muốn chính là một câu này, trong miệng hô một tiếng, đột nhiên một cước giẫm lên trên chân ga, kim hoàng sắc Bugatti Veyron tựa như một đạo mũi tên nhọn, nhanh như tia chớp vọt ra ngoài.

"A!" Căn bản không có chuẩn bị sẵn sàng Lục Cẩm bị quán tính đem cả người hướng về phía sau va chạm, trong miệng càng là nhẹn không được phát ra

một tiếng thét chói tai!

Một tiếng này kích thích Tô Phàm toàn thân máu đều sôi trào, đôi tay nắm chặt tay lái, tốc độ cao nhất hướng phía trước đuổi theo.

"Hắn đuổi theo!" Phía trước, La Bình cùng Trương Dương từ trên kính chiếu hậu thấy được kim hoàng sắc chiến xa cấp tốc chạy tới, kinh hô nói.

"Ân, song song chạy, đừng..."

"Vèo..." Trương Dương đang muốn nói song song chạy, đừng cho Tô Phàm vượt qua, kim hoàng sắc Bugatti Veyron đã giống như u linh từ ở giữa bọn họ chạy qua, lưu lại hai người về mặt kính hãi, cái này... Này cũng quá nhanh đi? Tốc độ này sợ là không dưới 400km/h a?

Trên Bugatti Veyron, Lục Cẩm đã sớm sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, đôi tay nắm chắc tay cầm, cảm giác kia liên tục như đang trên đoàn tàu quay cuồng, thật sự quá mức kích thích.

Tô Phàm lại hoàn toàn không có chịu đến tốc độ ảnh hưởng, nhìn lướt qua bản đồ địa hình trên màn hình máy tính, lại một lần nữa bắt đầu gia tốc.

Bất quá mấy cái hô hấp thời gian, đã nhìn thấy Aston Martin đang chạy vội ở phía trước.

Không đợi tiến vào vùng núi, Tô Phàm một tay vỗ vào trên cái nút gia tốc, kim hoàng sắc Bugatti Veyron phía sau mở rộng ra, lộ ra tám cái ống khói thật lớn, sau đó tám đạo hỏa diễm đồng thời phun ra, Bugatti Veyron liên tục hoá tiền vọt ra ngoài.

"A..." Lục Cẩm trong miệng phát ra một tiếng tiếng kinh hô chói tai, hai mắt nhanh chóng nhắm lại, khoảnh khắc nhắm lại, nhìn không được nhìn thoáng qua đồng hồ xe, tốc độ đã đột phá 405.

"Vèo" đồng dạng không có chịu đến bất luận cái gì trở ngại, Bugatti Veyron trực tiếp từ bên phải Aston Martin vượt qua, bên trong Aston Martin Triệu Công Nguyệt đồng dạng không có biện pháp làm ra bất luận cái gì ngăn trở.

Kim hoàng sắc gió lốc một đường hát vang, chỉ chốc lát sau, đã đuổi kịp Lamborghini ở phía trước.

Nhìn đến Bugatti Veyron ở mặt sau bay nhanh mà đến, Hồng Dịch sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi, bao gồm Lục Tiên Nhi ngồi ở ghế lái phụ, bọn họ đều không có nghĩ đến Tô Phàm lại nhanh như vậy đuổi theo, chính mình an bài kế hoạch hoàn toàn không có bất luận cái gì tác dụng.

Liên như vậy khoảnh khắc thời gian, Bugatti tựa như một đạo quang mang từ bên cạnh đám bọn họ hần vọt qua, thật lớn tiếng gầm rú chấn đến mặt đất đều là một trận run rẩy, thời điểm Bugatti vượt qua bọn họ, hai người liền nhìn đến tám đạo hỏa diễm từ phần đuôi Bugatti phun ra, rất nhanh biến mất ở trước mắt của bọn họ.

Con đường hình chữ "U", cái đoạn đường thẳng tiếp thứ nhất còn không có chạy xong, bọn họ đã bị Tô Phàm xa xa ném ở đằng sau.

Tô Phàm không có chút nào dừng lại ý định khoe khoang, chỉ là tốc độ cao nhất điều khiển Bugatti Veyron hướng phía trước chạy như điên, Bugatti Veyron tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, rất nhanh đã sắp tiếp cận 500km/h.

Lục Cẩm đã khẩn trương kêu không thành tiếng, tốc độ đáng sợ như thế làm trong óc nàng toàn bộ đều là một mảnh trống không, tâm đều nhắc tới cô hòng, tựa như tùy thời muốn nhảy ra tới.

Đặc biệt là thời điểm đi vào chỗ khúc cong, Tô Phàm cũng bất quá là nhẹ nhàng nhấn nhẹ phanh lại, Bugatti Veyron tới một lần hoàn mỹ trôi đi, thuận lợi hoàn thành quẹo cua, sau đó lấy tốc độ hơn 500km/h trực tiếp xông qua điểm cuối cùng.

"Hào, chúng ta thắng, hiện tại có thể nói cho ta đi?" Tô Phàm đem xe dừng ở ven đường, hướng tới Lục Cẩm bên cạnh còn đang ở vào bên trong khẩn trương nói.

"Nói cho người cái gì?" Lục Cẩm hoàn toàn quên mất sự tình vừa rồi đáp ứng Tô Phàm, nàng chỉ cảm thấy linh hồn nhỏ bé của mình đã bay ra khỏi bầu trời, vừa rồi từng màn làm nàng cảm giác tựa như là đang nằm mơ.

Quá nhanh, nhanh đến mức nàng đều không có cảm giác.

"Người nói xem?" Tô Phàm nhìn nhìn một đoàn to lớn kia của Lục Cẩm, tà tà cười nói.

Lục Cẩm tức khắc hiểu được, tiểu phối đàn này, đến bây giờ đều còn nhớ rõ.

Nghĩ tới hần giúp chính mình nhiều như vậy, nói cho hần cũng không tính cái gì, lập tức rũ đầu thấp giọng nói ra: "36F."

"Móa*, quả nhiên cùng ta phỏng đoán giống nhau, Lục lão sư, ta có thể sờ sờ sao?" Tô Phàm về mặt khát vọng.

"Cút!" Lục Cẩm bạo tẩu...

Hơn mười phút sau, đám người Hồng Dịch lần lượt chạy tới điểm cuối cùng, thời điểm nhìn đến Tô Phàm nhàn nhã ngồi ở trên động cơ xe thể thao hút thuốc, bốn nam bốn nữ đã có chút ngẩn đầu không nổi.

Hoàn toàn thua, không có làm ra bất luận cái gì ngăn trở hoàn toàn thua.

Siêu nhất lưu xe thể thao, siêu nhất lưu kỹ thuật lái xe, siêu nhất lưu tố chất tâm lý, đối mặt cái quái thai như vậy một, bọn họ như thế nào có thể thắng lợi?

Hồng Dịch đi đầu, dẫn đầu xuống xe, đi tới trước mặt Tô Phàm, nhìn vẻ thần nhiên tự đắc của Tô Phàm, cứ việc trong lòng vẫn là không nguyện ý, Hồng Dịch cũng là kêu một tiếng: "Phàm ca!"

Lúc này đây, hẳn là thật thua tâm phục khẩu phục!

"Phàm ca!" Mặt khác mấy người cũng là từng cái mở miệng kêu lên.

"Ha ha... Về sau, các người liền cùng ta lẫn lộn đi!" Nhìn đến bốn người thần phục, Tô Phàm cười ha ha lên.

Bốn người cứ việc trong lòng thực hựt hửng, chính là đối mặt Tô Phàm cường thế, lại có thể nói cái gì?

"Phàm ca, chiếc xe này của người là từ đâu mà lấy được?" Lúc này, Hồng Dịch mở miệng hỏi, liền tính là thua, cũng muốn thua cái minh bạch, hẳn không cách nào hiểu được trong thời gian ngắn như vậy, Tô Phàm liền từ đâu lấy được chiếc siêu cấp siêu xe này.

"Há, đây là ta mới vừa mua!" Tô Phàm đáp lời nói.

"Úc? Kia không biết công ty của Phàm ca là..." Một bên La Bình cẩn thận hỏi, người có thể mua được chiếc xe thể thao xa hoa như vậy, tuyệt đối không phải kẻ có tiền bình thường.

"Vân Phàm tập đoàn!" Tô Phàm phun ra mấy chữ này, đám người Hồng Dịch đã đồng thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Hồng gia quyền phổ

Vân Phàm tập đoàn? Minh Châu thị hiện giờ tập đoàn tài chính lớn nhất, tài sản vượt qua mấy trăm tỷ -- Vân Phàm tập đoàn?

Hồng Dịch, La Bình, Triệu Công Nguyệt, Trương Dương, bao gồm Lục Tiên Nhi cùng với mấy cái bạn nữ của nàng, đồng thời ngây ngốc nhìn Tô Phàm.

Cái gia hỏa ăn mặc bình thường, lái chiếc BMW 730 này, lại chính là Vân Phàm tập đoàn chân chính lão bản?

Nghĩ tới Vân Phàm tập đoàn mấy tháng này ở Minh Châu thị làm ra mấy cái động tác lớn, mấy người mồ hôi lạnh từng viên từ sau lưng chảy xuống dưới.

Bọn họ trước đó thế nhưng ở trước mặt hắn sung phong làm thổ hào, còn hung hăng chế giễu người ta, hiện tại, người ta mới thật sự là thổ hào.

Cho dù là tài sản của bốn nhà bọn họ liên hợp lại cũng căn bản không bằng Vân Phàm tập đoàn.

"Đại ca, người sớm nói Vân Phàm tập đoàn là của ngài không phải tốt sao?" Hồng Dịch nhanh khóc, Ha Ha tập đoàn tuy rằng cũng là tập đoàn lớn tài sản mấy chục tỷ, nhưng cùng Vân Phàm tập đoàn so ra, lại cái gì cũng không phải.

Nếu là Tô Phàm sớm nói hắn là lão bản Vân Phàm tập đoàn, bọn họ lại như thế nào cùng hắn đấu?

"Ha ha, các người lại không hỏi!" Tô Phàm ha ha cười.

"Phốc phốc..." Đám người Hồng Dịch, thiếu chút nữa một búng máu phun ra tới.

Đúng vậy a, đám người chính mình lại không hỏi, nhưng vấn đề là, trước đó đám người chính mình có thể hỏi sao?

"Được rồi được rồi, hiện tại nhận thức cũng không muộn, mọi người sau này đều là huynh đệ bằng hữu, đi, để ăn mừng chúng ta một lần nữa nhận thức, buổi tối nhất định phải uống nhiều mấy chén..." Tô Phàm vẫy vẫy tay, không chút nào thêm để ý mấy người trước đó trào phúng.

"Hào! Phàm ca!" Mọi người cùng kêu lên đáp, ai cũng không nghĩ tới, lão bản Vân Phàm tập đoàn, cái kia được xưng kẻ có tiền trẻ tuổi nhất cả nước sẽ

như vậy sáng khoái, thế nhưng như vậy liền tha thứ bọn họ.

Một tiếng Phàm ca này, bốn người đều là kêu đến tâm phục khẩu phục.

...

Đoàn người lại một lần nữa về tới Lục gia, Tô Phàm lái chiếc kim hoàng sắc Bugatti Veyron nổi bật tới cực điểm kia trở về, xe vận tải tự nhiên có người lái trở về.

Thời điểm chiếc xe này xuất hiện ở Lục gia, lại một lần nữa đưa tới người của Lục gia sợ hãi than, khi nhìn đến Tô Phàm mang theo Lục Cẩm đi xuống, rất nhiều người trông mắt đều thiếu chút nữa trừng ra tới.

"Nhị tẩu, Tô Phàm nhà ngươi như thế nào lại thay đổi chiếc xe? Còn đẹp mắt như vậy?" Có người hỏi Triệu Nhã Cẩm - mẫu thân Lục Cẩm.

"Ta... Ta cũng không biết..." Triệu Nhã Cẩm cũng bị làm cho trợn mắt há hốc mồm, tiểu tử này khi nào lại đi thay đổi một chiếc xe phong cách như vậy? Còn cùng đám người Hồng Dịch đồng thời trở về, nhìn dáng vẻ của hắn, hẳn là thắng được thi đấu.

"Không biết? Oa không phải chứ, Nhị thẩm, ta nghe nói chiếc xe này phải hơn 6000 vạn..." Một người trẻ tuổi từ phía sau xông ra!

"Thình thịch!" Triệu Nhã Cẩm tính cả người phụ nữ trước đó hỏi nàng, đồng thời ngã ngối trên mặt đất, hơn 6000 vạn? Một chiếc xe, cái này cần xa xỉ xa hoa đến trình độ nào?

Mà mặt khác người nghe được một câu này, mặc kệ nam nữ đều đối với Triệu Nhã Cẩm ném ánh mắt hâm mộ tới cực điểm, mẫu thân Lục Tiên Nhi -- Trương Tú Lan trong mắt đều nhanh phun ra lửa, đó là ngọn lửa đố kỵ, vì cái gì Lục Cẩm sẽ tìm được một cái hảo bạn trai như vậy có tiền?

Trước kia nhìn con rể Hồng Dịch của mình thấy thế nào cũng đều thuận mắt, hiện tại nhìn đến vẻ mặt nịnh nọt của Hồng Dịch đi theo phía sau Tô Phàm, đó là thấy thế nào cũng đều khó chịu.

Đoàn người lại lần nữa trở lại đại viện, dùng qua bữa tối, Tô Phàm bị Lục gia lão gia tử tự mình kêu lên thư phòng.

Hành động như vậy làm Trương Tú Lan liền tâm tư đố kỵ cũng không có, thư phòng của lão gia tử chính là một trong cấm địa của gia tộc, trừ hắn bên ngoài, cũng chỉ có cô em chồng Lục Chính Hồng có thể đi vào, bây giờ lại kêu Tô Phàm cái này người ngoài đi vào, có thể tưởng tượng được hắn đối với Tô Phàm yêu thích tới rồi nồng nổi nào.

"Tiểu Phàm, ngồi!" Trong thư phòng, Lục gia lão gia tử chỉ chỉ một cái ghế bên bàn đọc sách nói.

"Cảm ơn gia gia!" Tô Phàm vội vàng ngồi ở trên ghế, hắn không rõ Lục gia lão gia tử vì cái gì sẽ đơn độc gọi hắn, liền Lục Cẩm cũng không có kêu vào.

"Tiểu Phàm, uống trà!" Lúc này, người nữ tử vẫn đứng ở phía sau Lục Tề Minh tự mình bưng lên một ly trà, đưa cho Tô Phàm.

"Cảm ơn cô cô!" Tô Phàm hiện tại đã biết, nàng là cô cô nhỏ nhất của Lục Cẩm, năm nay bất quá ba mươi sáu tuổi, so với Lục Cẩm lớn hơn mười mấy tuổi.

Lúc này nàng ăn mặc một kiện sườn xám màu đỏ sẫm, tuy rằng người đã ba mươi sáu tuổi, chính là dáng vẻ thướt tha mềm mại, nhìn qua nhiều nhất hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, cùng Lục Cẩm đi cùng một chỗ, người khác nhất định sẽ tưởng rằng nàng là tỷ tỷ Lục Cẩm, mà mà bộ ngực nàng cũng kể thừa truyền thống tốt đẹp Lục gia, cực kỳ to lớn, cô áo sườn xám khoét đến lồng ngực, để lộ ra một cái gât gao khe rãnh.

Bất quá Tô Phàm chỉ là nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt, không dám có chút dâm loạn.

"Ha ha, cùng cô cô khách khí cái gì!" Lục Chính Hồng hướng tới Tô Phàm hơi hơi mỉm cười, lại khom người đứng trở lại phía sau lão gia tử.

"Tô Phàm, ta biết ngươi gia thế bất phàm, như thế nào cùng tiểu Cẩm ở bên nhau, lão đầu tử già, cũng sẽ không hỏi rõ, hôm nay ngươi tặng lão đầu tử một phần đại lễ, lão đầu tử cũng tặng lại cho ngươi một phần lễ vật, chỉ hy vọng ngươi có thể nhiều chiều cố tiểu Cẩm, nhiều chiều cố Lục gia chúng ta!" Lục lão gia tử cũng là bưng lên chén trà trên bàn nhấp một ngụm, đem nó đặt lên bàn sau đó hướng tới Tô Phàm mở miệng nói.

"Gia gia, ngài yên tâm, ta tuyệt đối sẽ chiều cố tốt tiểu Cẩm, tuyệt đối sẽ không làm nàng chịu đến bất luận cái gì khi dễ, mà Lục gia có thời điểm yêu cầu ta trợ giúp, ta cũng nhất định toàn lực trợ giúp, bất quá lễ vật này cũng không cần đi, tiểu tử như thế nào không biết xấu hổ muốn lễ vật của gia gia ngài!" Cứ việc không rõ Lục Tề Minh vì cái gì muốn cùng chính mình nói này đó, nhưng Tô Phàm vẫn là vỗ ngực bảo đảm nói.

Mặc kệ như thế nào, hắn cùng Lục Cẩm tuy rằng không phải thật là bạn trai bạn gái, nhưng ít nhất cũng là quan hệ bằng hữu, bằng vào điểm này, hắn liền tuyệt đối không cho phép người khác khi dễ Lục Cẩm, khi dễ Lục gia.

"Ha ha, ngươi là ghét bỏ lão nhân ta đưa ngươi lễ vật quá nhỏ đi, yên tâm, lễ vật tuy nhỏ, nhưng ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ thích!" Lục lão gia tử ha ha cười, mà đứng ở phía sau hắn Lục Chính Hồng đã lấy ra một cái hộp màu đen, tiến lên đưa cho Tô Phàm.

"Gia gia, này..." Tô Phàm không nghĩ tới Lục Tề Minh thật muốn tặng lễ vật cho hắn, có chút ngượng ngùng nhận lấy, nhưng nếu là lại không thu, sợ là lão nhân gia hắn lại sẽ nói chính mình ghét bỏ lễ vật nhỏ.

"Hào, nhận lấy đi, mở ra nhìn xem!" Lục Tề Minh ha hả cười nói.

"Vây cảm ơn gia gia, cảm ơn cô cô!" Tô Phàm đành phải nói lời cảm tạ, sau đó mở hộp ra, liền nhìn đến bên trong đặt một quyển sách, một quyển sách không hề có danh tự.

Thuận tay lật ra một tờ, phát hiện thế nhưng là một bộ quyền phổ, lại liên tục lật xem vài tờ, càng xem càng là kinh hãi.

"Gia gia, đây là..." Tô Phàm trên mặt tất cả đều là vẻ kinh hãi, người khác có lẽ không biết đây là cái gì, chính là hắn cũng hiểu được quyển sách này chân chính ý nghĩa!

"Không sai, đây là Hồng quyền tinh túy nhất quyền phổ, chân chính Hồng quyền!" Lục gia lão gia tử thanh âm trang nghiêm mà vang dội..

•

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Cùng nhau ngủ

"Không sai, đây là Hồng quyền tinh túy nhất quyền phổ, chân chính Hồng quyền!" Lục gia lão gia tử thanh âm trang nghiêm mà vang dội, Tô Phàm cả người đều đã nói không ra lời.

Hồng quyền, truyền lại từ Thiếu Lâm, chính là Hoa Hạ từ xưa lưu truyền xuống tuyệt thế quyền pháp, hiện giờ trên thị trường cũng có rất nhiều người sử dụng Hồng quyền, nhưng là đã sớm thoát ly Hồng quyền tinh túy, mặc dù là Tô Phàm, cũng cho rằng chân chính Hồng quyền đã biến mất ở bên trong dòng chảy lịch sử, ai có thể nghĩ đến Lục gia lão gia tử, thế nhưng cất chứa chân chính Hồng quyền.

"Hôm nay xem ngươi ra tay, liền biết thực lực của ngươi đã đạt tới cảnh giới siêu nhất lưu, bất quá hai mươi tuổi, liền có thể đạt tới bậc này tu vi, thiên phú của ngươi đương nhiên không cần phải nói, Hồng quyền, cũng chỉ có ở trong tay của ngươi mới có thể chân chính phát dương quang đại!" Nhìn đến Tô Phàm khiếp sợ, Lục Tề Minh lại một lần nữa trầm giọng nói.

"Nhưng mà gia gia, này..."

Tô Phàm muốn nói chút cái gì, rồi lại không biết nên nói chút cái gì, như vậy tuyệt thế quyền phổ, vốn nên là trấn tộc chí bảo a?

Hắn nói như thế nào tặng liền tặng?

"Không sai, quyền phổ này thật là trấn tộc chí bảo của gia tộc chúng ta, trên thực tế chúng ta đều là hậu nhân của Hồng gia, chỉ là tại thời kỳ chiến tranh chạy trốn tới nơi đây, mai danh ẩn tích, càng là làm ra điệu bộ cùng võ thuật cách biệt, hóa thân thành bản địa thư hương thế gia, chỉ có chân chính thành viên trung tâm mới biết được nhà chúng ta nhưng thật ra là võ học thế gia. Chẳng qua tới rồi thế hệ này của Chính Hồng bọn họ, trừ bỏ Chính Hồng bên ngoài, không ai có thiên phú học võ, bộ quyền pháp này, Lục Chính Minh, Lục Chính Lượng, Lục Chính Cường mấy người bọn hắn đều không có truyền thụ, nhưng là Chính Hồng chung quy là thân nữ nhi, mà Hồng quyền chính là ngoại môn công phu, nàng liền tính tu hành, cũng rất khó đại thành, ta cũng không có truyền thụ cho nàng, nguyên bản cho rằng đời này rốt cuộc tìm không thấy truyền nhân, ai có thể nghĩ đến gặp ngươi.

Thực lực của ngươi rất mạnh, thiên phú cực cao, căn cốt kỳ giai, tu luyện Thái Cực chương cũng là một môn nội môn công phu, nhưng là ngoại công của ngươi lại chung quy kém một ít, đối phó cao thủ bình thường, còn sẽ không cảm thấy cái gì, nhưng gặp gỡ cao thủ chân chính, nhiều ít sẽ ăn chút mệt, này Hồng quyền, vừa lúc bù đắp phương diện thiếu hụt này của ngươi!" Lục gia lão gia tử nói một hơi nhiều như vậy, lại liền thở mạnh đều không thở một chút, có thể thấy được tố chất thân thể của hắn có bao nhiêu tốt.

Mà lời nói của hắn cũng làm Tô Phàm thầm giật mình, Lục gia lão gia tử này thật đúng là một cao thủ a, chỉ là nhìn thoáng qua, liền biết chính mình phương diện ngoại công không đủ.

Ngẫm lại cũng đúng lúc trước thời điểm cùng Long Vương giao chiến, về mặt sức mạnh, chính mình quả thực ăn thiệt thòi, so với sức mạnh tuyệt đối, Long Vương, Hồ Vương, Báo Tử Đầu đều ở phía trên chính mình, nhưng có một bộ Hồng quyền này, một khi chính mình đem nó tu luyện tới cảnh giới viên mãn, cái kia thật chính là nội ngoại kiêm tu, thực lực tăng lên đâu chỉ là gấp đôi.

Này đối với chính mình mà nói, tuyệt đối là một phần đại lễ, nó đem bù đắp nhược điểm lớn nhất của mình.

"Cảm ơn gia gia!" Nhìn ánh mắt cổ vũ kia của Lục Tề Minh, Tô Phàm nhận lấy bản quyền phổ trọng yếu này.

"Ha ha, được rồi, thời gian không còn sớm, đi nghỉ ngơi đi, sau này có thời gian, thường xuyên trở lại thăm ta một chút!" Lục Tề Minh mỉm cười gật đầu.

"Ân, gia gia!" Tô Phàm trong lòng có một cỗ dòng nước ấm chảy qua, giờ khắc này, hẳn là thật sự đem Lục Tề Minh trở thành gia gia của mình.

Cùng hai người chào hỏi, Tô Phàm rời đi thư phòng.

"Ba, Tô Phàm hẳn cùng tiểu Cầm..."

"Ha hả, ta biết, ta đều biết, bất quá duyên phận thứ này ai lại nói được rõ ràng, hừ hừ thật thật, thực thực hừ hừ, liền tính cuối cùng thật sự không có đoạn này duyên phận, nhưng lấy cá tính của tiểu tử này, cũng sẽ không bạc đãi Lục gia chúng ta, cho nên, quyền phổ cho hẳn, ta là yên tâm nhất, nhưng thật ra ngươi, bản Thái Cực chương kia xem hết rồi sao?"

"Xem hết rồi, ba!" Lục Chính Hồng liên tục gật đầu.

"Cảm giác như thế nào?"

"Quả nhiên không hổ là nội gia đệ nhất công pháp, hiểu được rất thâm!" Lục Chính Hồng đang hoàng nói.

"Vây là tốt rồi, ngươi là thân nữ nhi, bộ tâm pháp này thích hợp ngươi nhất, sau này, Lục gia truyền thừa, phải nhờ vào ngươi!"

"Ta đã biết, ba, thời gian không còn sớm, ta đỡ ngài đi nghỉ ngơi đi!" Lục Chính Hồng dùng sức gạt gạt đầu.

"Ha hả, đỡ cái gì mà đỡ, nếu là ta thật sự đã tới mức cần người đỡ, chính là thời điểm ra đi, đi thôi!" Lục Tề Minh lại là lắc lắc đầu, từ trên ghế đứng lên, long hành hồ bộ hướng tới bên ngoài đi đến.

Tô Phàm ra khỏi thư phòng, thời điểm đi vào đại sảnh, vừa lúc nhìn đến mẫu thân Lục Cầm--Triệu Nhã Cầm đã đi tới, chạy nhanh tiến lên chào hỏi nói: "Chào bá mẫu!"

"Ha hả, Tiểu Phàm, lão gia tử tìm ngươi nói cái gì đó?" Triệu Nhã Cầm hiếu kỳ nói.

"À, không có việc gì, bảo ta chiếu cố thật tốt tiểu Cầm!" Việc Lục gia chính là hậu nhân Hồng gia, những người khác cũng không biết, Tô Phàm tự nhiên cũng sẽ không nói ra ngoài.

"Úc, như vậy a, thời gian cũng không còn sớm, nhanh đi nghỉ ngơi đi!"

"Ân, bá mẫu, đúng rồi, bá mẫu, đêm nay ta ở chỗ nào a?" Tô Phàm lúc này mới nghĩ đến còn không có cho chính mình an bài phòng.

"Lầu ba phòng thứ ba, vật dụng vệ sinh đã chuẩn bị tốt, đi thôi!"

"Ân!" Tô Phàm cáo biệt Triệu Nhã Cầm, đi lên lầu, đẩy ra cửa phòng căn phòng thứ ba, phát hiện đây là một cái phòng trang trí thực cổ điển, ngay cả giường đệm cũng là cái loại này cổ xưa giường lớn, thậm chí ở vị trí cửa, còn trưng bày hai cái bình hoa to lớn.

Đồ dùng trong nhà bằng gỗ, trang trí bằng gỗ, kết cấu bằng gỗ, hết thảy hết thảy đều có vẻ như vậy cổ điển tuyệt đẹp.

Xem ra Lục gia mặc dù là giả dạng làm dòng dõi thư hương, cũng đã giả bộ đến mức tinh túy, cùng chân chính thư hương thế gia cũng không có gì khác biệt, Lục gia lão gia tử quả nhiên bất phàm a.

"Răng rắc!" Liền ở ngay lúc này, trong phòng một cánh cửa bỗng nhiên mở ra, sau đó liền nhìn đến Lục Cầm từ bên trong đi ra, khi nhìn đến Lục Cầm, Tô Phàm cả người đều ngẩn ngơ.

Lúc này nàng tựa hồ mới vừa tắm rửa xong, một đầu tóc ngắn còn có chút ướt át, rải hai bên mặt, mà nàng trên người chỉ bọc lấy một cái khăn tắm màu trắng.

Khăn tắm vừa vắn bao lấy bộ ngực, trắng nõn vai ngọc lộ ra, mà phía dưới vừa lúc che lại bờ mông, một đôi trắng nõn ** cứ như vậy hoàn mỹ bại lộ ra.

Nhìn đến như vậy một màn, Tô Phàm lập tức có một loại xúc động máu mũi cuồng phun.

"Lục... Lục lão sư... Ngươi... Ngươi như thế nào ở chỗ này?" Nhất thời dưới sự kích động, Tô Phàm thế nhưng quên mất ở chỗ này nên gọi nàng là tiểu Cầm.

"Ta... Ta... Ta đêm nay ngủ ngủ ở nơi này..." Lục Cầm cũng không nghĩ tới Tô Phàm sẽ ở ngay lúc này tiến vào, cả khuôn mặt đỏ bừng một mảnh, trên mặt cũng là một trận nóng lên, hận không thể tìm cái động chui vào.

Quá mất mặt, thật sự quá mất mặt, chính mình thế nhưng ngay trước mặt học sinh khóa một cái khăn tắm liền đi ra, liền thân mình đều bị Tô Phàm xem hết, cái này thực sự quá mất mặt.

Sớm biết rằng hẳn sẽ lúc này tiến vào, chính mình liền nên mặc quần áo từ tể rồi trở ra.

"Ngươi... Ngươi ngủ nơi này? Kia... Ta đây đâu?" Tô Phàm lại là nghe trợn tròn mắt, nàng muốn ngủ ở nơi này? Nơi này chỉ có một cái giường, liền ghé sô pha đều không có một cái, chẳng lẽ hai người cùng nhau ngủ?

•

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Buổi đêm khác thường

"Ngươi... Ngươi đương nhiên cũng là ngủ... Ngủ ở nơi này..." Lục Cẩm giờ phút này thật sự hận không thể chui vào khe đất, chính mình đường đường một cái lão sư, thế nhưng muốn cùng học sinh cùng nhau ngủ, cho dù hẳn đã trưởng thành, nhưng là như vậy cũng không ổn a.

Nhưng là nàng cũng không có cách nào, lúc này đây Tô Phàm là lấy thân phận bạn trai của nàng tới, một lòng muốn ôm cháu trai lão mẹ chính là chỉ cho hai người mình chuẩn bị một cái giường này, chính mình vừa mới đưa ra yêu cầu muốn phân phòng ngủ, mẫu thân liền đến một câu: "Giờ đều thời đại nào rồi, còn phân phòng ngủ, hơn nữa, người ta Tiên nhi không phải cũng cùng Hồng Dịch một cái phòng sao?"

Một câu liền đem Lục Cẩm lời muốn nói toàn bộ phá hỏng, chính mình nếu là lại mạnh mẽ yêu cầu phân phòng ngủ, như vậy những thăm thăm khác sẽ thấy thế nào? Gia gia thấy thế nào? Bất đắc dĩ, nàng cũng chỉ đành nhận mệnh.

"Nhưng... Nhưng là nơi này chỉ có một cái giường!" Nếu như đối phương là Triệu Tử Kỳ hoặc là Tô Viện Viện, Tô Phàm sẽ không chút do dự bỏ nhào qua, nhưng là nàng lại là lão sư của mình, chính mình như thế nào có thể cùng lão sư cùng nhau ngủ?

"Không sao, ngươi ngủ giường, ta ngủ trên sàn nhà là được!" Lục Cẩm mở miệng nói. Đây là quyết định nàng đã sớm nghĩ kỹ, chỉ cần không ra khỏi gian phòng này, không làm những cái họ hàng đó biết Tô Phàm giả vờ làm bạn trai của mình là được, dù sao ngày mai liền đi rồi, ngủ một buổi tối trên sàn nhà cũng không có gì.

Đương nhiên, làm một nữ tính, nàng càng hi vọng Tô Phàm ngủ trên sàn nhà, chính mình ngủ giường, nói như vậy, cũng bất quá là đưa ra một cái cách ngủ mà thôi.

"Nga, vậy được rồi!" Ai ngờ đến Tô Phàm liền như vậy trực tiếp đáp ứng, sau đó liền bắt đầu ở trước mặt nàng cời ra giày vớ, một bộ dáng hoàn toàn đem nơi này trở thành nhà của mình.

Cái này tiểu hỗn đản, như thế nào ngay cả một chút thân sĩ phong độ đều không có, ngươi không biết xấu hổ làm chính mình một nữ nhân ngủ trên sàn nhà sao?

Hung hăng trừng mắt nhìn Tô Phàm liếc mắt một cái, Lục Cẩm xoay người liền hướng tủ gỗ bên cạnh đi đến, cho dù là ngủ trên sàn nhà, cũng nên tìm chỗ nằm đi.

Tô Phàm lại là cười hắc hắc, ánh mắt ở trên dáng người mạn diệu của Lục Cẩm đảo qua liếc mắt một cái, một đầu chui vào toilet vệ sinh tắm rửa đi.

Nhìn đến Tô Phàm tiến vào toilet tắm rửa, Lục Cẩm đem cái chăn trong ngăn tủ ôm ra đặt ở trên sàn nhà, lại nhanh chóng lấy ra váy ngủ của mình, hướng tới phương hướng toilet nhìn thoáng qua, sau khi xác định Tô Phàm đang tắm rửa, vội vàng đem khăn tắm kéo xuống, lộ ra hai đùi thật lớn kia, sau đó nhanh chóng đem váy ngủ trùm lên...

Bên trong phòng tắm, các loại dụng cụ tắm rửa đều đã chuẩn bị thỏa đáng, thậm chí liền quần cốc đều cho hắn chuẩn bị, cũng không biết là Lục Cẩm chuẩn bị, vẫn là mẫu thân của nàng chuẩn bị.

Nhanh chóng tắm rửa vệ sinh xong, Tô Phàm ăn mặc một cái quần cốc liền như vậy từ bên trong đi ra, vừa ra tới, liền nhìn đến Lục Cẩm đã bọc lấy chăn nằm ngủ ở mép giường trên sàn nhà, cả người đều ngẩn người.

"Lục lão sư, ngươi sẽ không thật sự tính toán ngủ trên sàn nhà ỉ?" Tô Phàm vẻ mặt kinh ngạc, hẳn chỉ là tùy tiện nói nói mà thôi.

"Đương nhiên, ngươi là khách nhân, giường đệm cũng nên tặng cho ngươi ngủ đi!" Lục Cẩm tức giận mắt trợn trắng, lại phát hiện Tô Phàm chỉ mặc một cái quần cốc, thân hình mạnh mẽ lộ ra ngoài, khuôn mặt lại một lần nữa đỏ lên.

"Kỳ thật chúng ta có thể cùng nhau ngủ giường, dù sao giường lớn như vậy!" Tô Phàm chẳng biết xấu hổ mà nói.

"Ngươi đừng hòng, nhanh lên ngủ đi, thời gian không còn sớm!" Lại một lần nữa hướng tới Tô Phàm ném một cái liếc mắt, Lục Cẩm kéo qua chăn nằm đắp lên đầu, nàng không dám lại tiếp tục nhìn, Tô Phàm thân hình tuy rằng không phải cái loại này kẻ cơ bắp, nhưng lại rất có đường cong, chỉ là xem một cái, khiến cho nàng có chút mặt đỏ tim đập, cho dù là đắp lên chăn mền, cũng cảm giác chính mình trái tim "Thình thịch thình thịch" nhảy cái không ngừng.

"Ha ha, ta cũng là chỉ đùa một chút mà thôi, vẫn là người ngủ giường đi, làm một cái nữ hài tử ngủ trên sàn nhà, ta ngủ giường, lương tâm sẽ bắt an!" Tô Phàm ha ha cười, hoàn toàn không có một chút ý tứ chiếm tiện nghi.

"Vẫn là không được, người an tâm ngủ giường đi!" Lục Cầm trong miệng nói, trong lòng lại là một cái ý tưởng khác, tính tiểu tử người có lương tâm, bắt quá nghĩ đến Tô Phàm chung quy là giúp chính mình một chuyện lớn như vậy, làm hắn ngủ trên sàn nhà tựa hồ cũng có chút không ổn, vẫn là quyết định chính mình ngủ đi.

"Ta nói thật, nếu là người không ngủ giường, ta đêm nay liền không ngủ!" Ai biết Tô Phàm lại là kiên quyết nói.

Lục Cầm thò đầu ra, nhìn đến vẻ mặt nghiêm túc của Tô Phàm, lúc này mới từ trên sàn nhà bò lên.

"Vậy được rồi..." Nghĩ đến chính mình trước đó còn như vậy suy đoán Tô Phàm, trong lòng nhiều ít có chút áy náy.

Thời điểm nàng đứng lên, Tô Phàm mới phát hiện nàng đã thay một bộ váy ngủ hai dây tơ lụa màu xanh da trời, váy ngủ cổ áo không tính thấp, nhưng là Lục Cầm bộ ngực thật sự quá mức lớn, trước ngực một mảnh tơ lụa hoàn toàn bị đẩy lên, hai nửa bán cầu trắng nõn thật lớn lộ ra, ần ần còn có thể nhìn đến hai cái điểm lồi.

Váy ngủ mép váy bắt quá rũ đến bờ mông, trắng nõn đùi cũng là lộ ở bên ngoài, nhìn qua quá mê người.

Chẳng sợ Tô Phàm tâm trí dị thường kiên định, lúc này cũng có một loại máu mũi cuồng phun xúc động..

Vội vàng áp xuống trong lòng cổ xao động kia, nắm qua Lục Cầm đưa tới chăn mền, nằm ở trên giường, nhưng là hắn trái tim lại đồng dạng "Thình thịch thình thịch" nhảy cái không ngừng, trong đầu, luôn là không tự giác hiện ra thân thể mê người kia của Lục Cầm.

Về phần Lục Cầm, nhìn đến Tô Phàm quả thật ngủ ở trên sàn nhà, trong lòng lại luôn cảm thấy áy náy không thôi, hiện giờ đã tới mùa đông rồi, phía nam lại không có lò sưởi, liền mấy điều hoà không khí cũng không có mở, chăn mền kia lại mỏng như vậy, chính mình lúc này nằm ở nơi đó đều cảm thấy lạnh, Tô Phàm nếu là ngủ cả đêm, vậy không phải sẽ cảm mạo?

Hắn vì chính mình làm nhiều như vậy, nếu là ngày mai bị cảm làm sao bây giờ?

Nhưng là muốn cho hắn đi lên cùng chính mình cùng nhau ngủ, kia lỡ như...

Nghĩ tới cùng Tô Phàm ở bên nhau đủ loại, Lục Cầm trong lòng khê thờ dài một tiếng, hắn hắn không phải là người như vậy đi?

"Tô Phàm..."

"Àn..."

"Lạnh không?"

"Còn tốt..."

"Nếu không, người leo lên giường ngủ đi?"

"Không cần, ta cũng không thể để một cái nữ hài tử ngủ trên sàn nhà!" Lời nói của Tô Phàm lại một lần nữa làm Lục Cầm một trận cảm động!

"Không phải, ý của ta là, chúng ta có thể cùng ngủ..." Lục Cầm không biết chính mình là như thế nào nói ra một câu này.

"Thật sự?" Tô Phàm tựa như ăn thuốc kích thích nhảy dựng lên, vốn dĩ bao lấy hắn chăn mền kia cũng rơi xuống trên mặt đất, lộ ra thân hình mạnh mẽ chỉ mặc một cái quần cộc.

Sau đó cũng không đợi Lục Cầm lại lần nữa mở miệng nói chuyện, đã một phen kéo lên chăn mền, chui đi vào, tốc độ kia nhanh đến mức kinh người, quả thực so với mèo còn muốn linh hoạt.

Lục Cầm hoàn toàn tròn tròn mắt, chính mình có thể nói là giả sao?

Sớm biết rằng gia hỏa này tích cực như vậy, đánh chết nàng cũng sẽ không nói ra một câu như vậy, nhưng là sự việc đã như vậy, chẳng lẽ chính mình còn có thể đuổi hắn xuống giường sao?

Chỉ hy vọng hắn buổi tối không cần xằng bậy.

Nhưng nếu là hắn thật sự xằng bậy làm sao bây giờ?

Hồ to? Nói giỡn, hắn hiện tại là bạn trai của mình, thật muốn đối với chính mình làm chút gì, sợ là lão ba lão mẹ của mình sẽ giờ hai tay tán thành?

Phản kháng? Chính mình thân mình nhu mì như vậy, như thế nào có thể phản kháng?

Ai, thôi, nếu là hấn thật sự xằng bậy, vậy cho hấn đi, nghĩ tới Tô Phàm vì chính mình làm ra đủ loại, Lục Cầm trong lòng, khẽ thở dài một tiếng...

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Minh Châu phong vân

"Được rồi, có thể ngủ rồi, ngủ ngon!" Tô Phàm một đầu chui vào ổ chăn, hướng tới Lục Cầm nói một câu ngủ ngon.

"Ngủ ngon!" Lục Cầm trong lòng nhảy cái không ngừng, này vẫn là nàng từng ấy năm tới nay lần đầu tiên cùng một cái nam nhân ngủ ở cùng nhau, cho dù trong lòng làm ra quyết định nào đó, nhưng muốn nói một chút đều không khăn trương, vậy tuyệt đối là gạt người.

Lục Cầm đôi tay đặt ở trước ngực của mình, đôi mắt đen nhánh nhìn Tô Phàm, nguyên bản cho rằng Tô Phàm sẽ chậm rãi tới gần chính mình làm chút cái gì, nhưng là nửa ngày trôi qua, Tô Phàm lại một chút phản ứng đều không có.

"Tô Phàm?" Lục Cầm thật cẩn thận hô một tiếng, nhưng là Tô Phàm vẫn như cũ không có nửa điểm phản ứng.

"Tô Phàm..." Lục Cầm lại duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng đụng đụng Tô Phàm, nhưng là vẫn như cũ không có nửa điểm phản ứng, ngược lại truyền đến văng vẳng tiếng ngáy.

Không phải chứ, gia hỏa này thế nhưng ngủ rồi? Chính mình đường đường một cái đại mỹ nhân ngủ ở bên cạnh, hấn thế nhưng ngủ rồi? Hấn vẫn là nam nhân sao?

Không biết vì cái gì, Lục Cầm trong lòng thế nhưng hiện lên một mặt thất vọng.

Bất quá nếu Tô Phàm đều ngủ rồi, cũng không lo lắng hấn đối với chính mình làm chút cái gì, lập tức liền muốn xoay người đi ngủ, lại phát hiện Tô Phàm một cái xoay người, sau đó một phen ôm nàng, bàn tay chết tiệt kia dừng ở trên chỗ mềm mại thật lớn kia của nàng, tức khắc tìm đập một trận gia tốc, hấn đây là muốn làm cái gì?

Nhưng là Tô Phàm trừ bỏ động tác này bên ngoài, liền không còn có phản ứng nào khác, trong miệng vẫn như cũ truyền đến đều đặn tiếng hít thở, căn bản không giống như là giả ngủ.

Tên hỗn đản này, rốt cuộc muốn làm cái gì? Muốn đem tay Tô Phàm đẩy ra, nhưng là không biết vì cái gì, khi nhìn khuôn mặt tuấn tú kia của Tô Phàm, lại nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Duỗi tay tắt đi ánh đèn, Lục Cầm cũng là nặng nề ngủ thiếp đi...

Liền ở thời điểm Tô Phàm ở tại Mân Nam, Minh Châu thị, hộp đêm Đông Phương Minh Châu, tầng cao nhất trong một gian phòng lớn nhất xa hoa nhất, lão bản hội sở Tần Bích Liệt nằm nghiêng ở trên ghế sofa mềm mại, hai tên nữ tử yêu diễm đáng người mạn diệu, chỉ mặc một kiện sa mỏng đang ghé vào trên người hấn, Tần Bích Liệt vẻ mặt đầy hương thụ.

Nhưng lại tại lúc này, ngoài cửa vang lên một trận thanh âm gõ cửa, Tần Bích Liệt cau mày, hấn không phải đã nói không cho phép người nào đi vào sao?

"Ai?" Tần Bích Liệt hừ lạnh một tiếng.

"Ta!" Ngoài phòng, truyền đến một trận thanh âm quen thuộc lại xa lạ, Tần Bích Liệt trái tim run rẩy, toàn thân lông tơ nháy mắt dựng lên, cơ hồ là đẩy ra hai tên nữ tử từ mỹ lệ, hướng tới giường đệm trong phòng phóng tới.

Liền ở ngay lúc này, cửa phòng bị người đẩy ra, sau đó Tần Bích Liệt liền thấy được Quân Chiến Thiên một thân kính trang màu đen xông vào.

Làm bá chủ Đông thành, Tần Bích Liệt cho dù thật lâu không có xuất thủ, nhưng bản năng vẫn còn, nhanh chóng từ từ đầu giường cầm lên súng lục, không chút do dự liền hướng Quân Chiến Thiên bóp lấy cò súng.

Nhưng là liên tục bóp đến mấy lần, lại liên tục truyền đến vài tiếng rỗng, căn bản không có viên đạn, Tần Bích Liệt sắc mặt chính là biến đổi, sao có thể? Chính mình mỗi ngày đều kiểm tra cây súng này à? Như thế nào sẽ không có viên đạn?

"Tần lão bản, ngài là đang tìm viên đạn sao?" Lúc này, tên nữ tử trước đó ghé vào trên người Tần Bích Liệt kia đã đứng lên, tùy ý vô hạn cảnh xuân bại lộ, chậm rãi vươn tay phải trắng nõn, từng viên đạn từ lòng bàn tay của nàng rơi ra.

"Hình Nhi, người..." Tần Bích Liệt ánh mắt nháy mắt liên thay đổi, bởi vì không chỉ có Hình Nhi, ngay cả Liên nhi bên cạnh cũng là đồng dạng mỉm cười nhìn hắn, ánh mắt kia tràn ngập diễn ngược, hắn như thế nào đều không rõ, hai cái hồng bài tốt nhất hội sở này, như thế nào sẽ phản bội chính mình?

Lúc này, một người nữ từ ăn mặc quần lụa mỏng màu đen viền ren, bên trong phong cảnh như ẩn như hiện từ bên ngoài đi đến, hướng tới Tần Bích Liệt đang trợn mắt há hốc mồm nhàn nhạt nói ra: "Đây là ta an bài!"

"Trương Dao, người cái tiện phụ này, người cũng dám phản bội ta!" Tần Bích Liệt giận dữ hét, hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, nữ nhân chính mình tín nhiệm nhất này, sẽ ở ngay lúc này phản bội chính mình.

"Ha ha, Tần Bích Liệt, nàng vốn không gọi là Trương Dao, mười năm trước, nàng có một cái danh hiệu, gọi là Nhện Đen!" Lúc này, Quân Chiến Thiên đứng ở đằng trước nhàn nhạt cười nói, trong lời nói tràn ngập diễn ngược. (*Hắc Chi Tru-->Nhện Đen)

Tần Bích Liệt, đường đường bá chủ Đông thành, thế nhưng không biết người tín nhiệm nhất bên cạnh mình là một tay chính mình an bài, cũng không biết hắn những năm này là như thế nào ngồi ổn vị trí này.

"Nhện Đen?" Vừa nghe đến danh tự như vậy, Tần Bích Liệt sắc mặt lại một lần nữa trở nên giống như một mảnh giấy dầu, cái kia nữ tử đã từng nhắc lên Minh Châu thị huyết vũ tinh phong? Cái kia duy nhất một cái lấy thân phận nữ tử trở thành Minh Châu thị một phương bá chủ tồn tại?

Nàng thế nhưng ở bên cạnh chính mình ngây người tám năm?

Nhìn khuôn mặt không tính mỹ lệ cũng rất là dễ nhìn kia của Hắc Tri Chu, nhìn nhìn lại Quân Chiến Thiên vẻ mặt chê cười, Tần Bích Liệt biết, chính mình xong rồi, năm đó chính mình phản bội Quân Chiến Thiên, hiện giờ hắn lấy phương thức như vậy trở về, chính mình nơi nào có đường sống.

"Động thủ đi!" Thật sâu mình bạch chính mình không có khả năng là đối thủ của Quân Chiến Thiên hắn vô lực rũ đầu xuống.

"Ha ha, muốn chết, nào có dễ dàng như vậy, gọi điện thoại cho Quân Chiến Hùng, hẹn hắn đi ra!" Quân Chiến Thiên cười lạnh nói.

"Người muốn ta phản bội quân chủ? Không có khả năng, ta chính là chết cũng sẽ không giúp người!"

"Quân chủ? Ha ha, vị đại ca kia của ta thế nhưng tự phong cho mình một cái danh hiệu như vậy? Ta đây chẳng phải là nên tự phong quân vương? Ha ha ha..." Quân Chiến Thiên một trận cười to, cười to lúc sau, lại là nhàn nhạt nói ra: "Người có làm hay không đều là một con đường chết, bất quá nếu người muốn để cho nhi tử của người sống không bằng chết, người hiện tại có thể từ trên lầu nhảy xuống!"

Tần Bích Liệt sắc mặt lại biến, thân là một cái bá chủ, bên người chưa bao giờ khuyết thiếu nữ nhân, nếu như nói hắn đối với cái gì còn có không muốn xa rời, đó chính là nhi tử mới mười tuổi của hắn, con độc nhất, Tần Phong.

Liên ở thời điểm giọng nói của Quân Chiến Thiên rơi xuống, Bạo Hùng thân hình cao lớn đã xách theo một cái tiểu nam hài mười mấy tuổi đi đến.

"Ba ba!" Vừa nhìn thấy Tần Bích Liệt, tiểu nam hài lớn tiếng la lên.

"Quân Chiến Thiên, chuyện này không liên quan đến người nhà ta, người làm như vậy không sợ gặp báo ứng sao?" Tần Bích Liệt ngăn chặn trong lòng phần nộ, lạnh lùng nói.

"Báo ứng? Ha ha ha, đây chính là báo ứng, mười năm trước, người phản bội ta ngày đó, liền hắn phải biết đây là báo ứng của người, lại cho người một cơ hội, có hẹn hay không hẹn?"

Tần Bích Liệt ánh mắt do dự, một cái là nhi tử hắn yêu nhất, một cái là quân chủ đối với hắn có đại ân, hơn nữa hắn thật sâu mình bạch, một khi Quân Chiến Hùng bị Quân Chiến Thiên tính kế, toàn bộ Đông thành đều sẽ rơi vào trong tay cái kẻ điên này, đến lúc đó sẽ sinh ra hậu quả như thế nào, ai cũng không biết.

"A..." Liên ở ngay lúc này, Quân Chiến Thiên bỗng nhiên một cái xoay người, một đao đâm vào đầu vai tiểu nam hài, tiểu nam hài trong miệng phát ra một tiếng kêu đau.

"Người cái tên điên này, ta đáp ứng người, ta đáp ứng người còn không được sao?" Nhìn đến bộ dáng thống khổ của nhi tử mình, Tần Bích Liệt lựa chọn thỏa hiệp...

•

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 194: Trở về Minh Châu

Phía Đông Mân Nam, trang viên Lục gia, ánh mặt trời vàng chói từ cửa sổ chiếu xuống dưới, ảm áp chiếu vào trên thân thể người, một đêm không như thế nào ngủ ngon Lục Cẩm chậm rãi mở mắt, lại phát hiện, tối hôm qua vẫn luôn ôm chính mình Tô Phàm đã không thấy.

Tức khắc hơi hơi sùng sốt?

Tiểu tử này sớm như vậy liền rời giường?

Nghĩ tới tối hôm qua hắn vẫn luôn ôm chính mình, cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, bàn tay to thỉnh thoảng vuốt ve thân thể của mình, chỗ nào đó càng là vẫn luôn chống đỡ bụng nhỏ của mình, nàng liền một trận mặt đỏ tai nóng, tên bại hoại này.

Bất quá nghĩ đến Tô Phàm chung quy không có đối với nàng làm chút cái gì, trong lòng vẫn là thở phào nhẹ nhõm một hơi, chính mình quả nhiên không có nhìn lầm người.

Chính là không biết vì cái gì, kia cổ nhân nhật thất vọng lại thỉnh thoảng hiện lên trong lòng.

"Tốt tốt tốt!" Liền ở ngay lúc này, phía dưới truyền đến thanh âm thét to, Lục Cẩm sùng sốt, từ trên giường bò dậy đi đến cửa sổ vừa nhìn, liền nhìn đến Tô Phàm đang ở trong sân đánh quyền, hắn chỉ mặc một cái đại quần cộc, nửa người trên lộ ra, thân hình mạnh mẽ hiện đầy mồ hôi.

Bên cạnh là đám người Hồng Dịch cùng kêu lên trầm trồ khen ngợi.

Gia hỏa này, mỗi sáng sớm đều phải luyện công sao?

Lắc lắc đầu, Lục Cẩm xoay người đi vào toilet, tối hôm qua cơ hồ là ở trong lòng ngực Tô Phàm ngủ, Tô Phàm thân mình nóng hổi, làm nàng ra một thân mồ hôi, dù sao cũng phải tắm rửa một cái.

Bên kia, Lục gia lão gia tử cũng là thật sớm rời giường, thậm chí so với Tô Phàm rời giường còn phải sớm hơn, khi nhìn đến Tô Phàm ở trong sân đánh lên Hồng quyền, ánh mắt già nua lộ ra tia sáng tán thưởng, gia hỏa này hôm qua mới cầm tới quyền phổ, buổi sáng hôm nay cũng đã có thể thuần thục đánh ra, này thiên phú quả nhiên đáng sợ.

Nếu không phải có kị con cháu của mình phản đối, hắn đều muốn ra sân cùng Tô Phàm đánh nhau một trận.

Luyện xong một bộ quyền, Tô Phàm cùng đám người Hồng Dịch lên tiếng chào sau đó liền quay trở về trên lầu tắm rửa, thời điểm vào nhà, Lục Cẩm đã mặc xong rồi xiêm y.

"Ngươi tỉnh lực đây dư thừa nha, sáng sớm liền rời giường luyện quyền!" Nhìn đến Tô Phàm cả người mồ hôi nhỏ giọt, Lục Cẩm khẽ hừ một tiếng.

"Không có biện pháp a, bạn gái không cho chạm vào, nghẹn cả đêm tỉnh lực, cũng nên phát tiết một chút!" Nhìn đến khuôn mặt xinh đẹp kia của Lục Cẩm, nghĩ tới tối hôm qua thân thể lửa nóng, Tô Phàm thở dài một tiếng.

Lục Cẩm sắc mặt chính là biến đổi, tên hỗn đản này, lá gan là càng lúc càng lớn, thế nhưng ngay cả ta cũng dám đùa giỡn, đang muốn trách cứ Tô Phàm vài câu, lại nhìn đến mẫu thân của mình đã đi tới.

"Tiểu Phàm, tiểu Cẩm, bữa sáng đã xong, nhanh lên lại đây ăn cơm!"

"Được rồi, mẹ!" Lục Cẩm hướng tới bên ngoài hô một tiếng, sau đó trùng Tô Phàm một cái nói: "Nhanh lên tắm rửa rồi xuống dưới, hôm nay sẽ trở về Minh Châu!"

"Hôm nay liền trở về, không phải tính toán ở lâu mấy ngày sao?" Tô Phàm vẻ mặt tiếc hận, hắn còn nghĩ buổi tối có thể tiếp tục cùng Lục Cẩm cùng nhau ngủ đâu?

"Ồ cái đầu của ngươi, nhanh lên a!" Lục Cẩm tức giận trắng liếc mắt một cái, vừa nhìn nụ cười gian trá kia của Tô Phàm, liền biết hắn suy nghĩ cái gì, tên bại hoại này, càng ngày càng kỳ cục.

Lại một lần nữa trùng Tô Phàm liếc mắt một cái, Lục Cẩm đã dẫn đầu đi ra ngoài, lại không có phát hiện, cho dù biết rõ ý tưởng Tô Phàm, nàng thế nhưng không có nửa điểm chân chính tức giận.

"Hắc hắc!" Chờ đến Lục Cẩm rời đi lúc sau, Tô Phàm lúc này mới cười hai tiếng, xoay người chui vào toilet.

...

Ăn xong bữa sáng, Tô Phàm liền cùng Lục gia lão gia tử cáo từ, đối với Tô Phàm, Lục gia lão gia tử rất là thích, không ngừng dặn dò hắn thường xuyên trở lại thăm hắn một chút, Tô Phàm tự nhiên là một ngum đáp ứng.

Sau đó cùng đám người Hồng Dịch cùng rời đi trang viên Lục gia, tại thời điểm đi qua tỉnh Giang Chiết, cùng đám người Hồng Dịch mỗi người đi một ngã, bất quá lại lẫn nhau để lại số điện thoại.

Thời điểm còn chưa đến mười hai giờ, Tô Phàm cùng Lục Cầm đã quay trở về Minh Châu thị, vừa mới đem Lục Cầm đưa về nhà, liền nhận được điện thoại của Nam Cung Cảnh Thần: "Uy, Tô Phàm sao? Ngươi ở chỗ nào?"

"Ở nhà, làm sao vậy?" Hôm nay không đi học, gần nhất cũng không có việc gì, Tô Phàm không rõ Cảnh Thần như thế nào sẽ gọi điện thoại cho mình.

"Nhanh đến trường học đi, có người muốn gặp ngươi!"

"Ai?"

"Ngươi tới rồi sẽ biết!" Nam Cung Cảnh Thần cố ý thừa nước đục thả câu.

"Tốt a, nửa giờ sau đến!" Tô Phàm nói xong cắt đứt điện thoại, sau đó trong lòng tràn đầy tò mò điều khiển kim hoàng sắc Bugatti Veyron lái về phía Minh Châu học viện.

Nửa giờ sau, kim hoàng sắc Bugatti Veyron xuất hiện ở Minh Châu học viện, cũng may mà hôm nay nghỉ học, nếu không còn không biết dẫn tới bao lớn xôn xao.

Đem xe dừng ở bãi đỗ xe, một đường đi tới Long Đàm.

"Tô Phàm!" Vừa mới đi vào Long quán, liền nhìn đến Điền Hiểu Tĩnh ăn mặc một kiện y phục bó sát người chạy tới, vẻ mặt mừng rỡ ân cần thăm hỏi nói.

"Ân, hôm nay không đi học, ngươi như thế nào không trở về nhà?" Nhìn lướt qua bộ ngực thật lớn kia của Điền Hiểu Tĩnh, nghĩ tới buổi tối trên cái đảo kia, Tô Phàm ánh mắt lộ ra một mặt tiếc hận.

"Trong hội có rất nhiều việc phải xử lý, nên không có về, đúng rồi, Cảnh Thần mang theo một người tới, nói muốn gặp ngươi!"

"Mang ai tới?" Tô Phàm lại lần nữa hỏi.

"Ngươi đi vào liền biết!" Điền Hiểu Tĩnh hướng tới Tô Phàm ném một cái ánh mắt thực không thể hiểu được, sau đó xoay người liền hướng mặt khác phòng đi đến, đây càng là làm Tô Phàm không nghĩ ra, Cảnh Thần này rốt cuộc làm cái quỷ gì?

Bất quá nếu chính mình đều tới, lập tức sẽ biết, Tô Phàm cũng không nói thêm cái gì, nhắc chân hướng tới đại sảnh hội nghị đi đến.

Vừa mới đẩy cửa ra, liền nhìn đến Nam Cung Cảnh Thần ngồi ở trên chỗ ngồi đang đối diện chính mình, ở trước mặt của hắn còn ngồi một nữ tử.

Nữ tử ăn mặc một bộ sườn xám màu ngân bạch, một đầu mái tóc đen nhánh khoác ở sau đầu, từ bóng lưng nhìn qua đáng người tinh tế gầy ốm.

Nhìn đến Tô Phàm tiến vào, Nam Cung Cảnh Thần lập tức đứng lên nói: "Tô Phàm, ngươi rốt cục tới "

Mà một bóng người nghe được thanh âm của Nam Cung Cảnh Thần, cũng là nhanh chóng từ trên chỗ ngồi đứng lên, chuyển qua thân mình, lộ ra một khuôn mặt điềm tĩnh mỹ lệ cực kỳ vốn có hơi thờ cổ điển.

Mạc Lâm Tuyết?

Tô Phàm như thế nào đều không có nghĩ đến, Mạc Lâm Tuyết sẽ tìm đến chính mình?

"Tô Phàm, Lâm Tuyết đã đợi ngươi thật lâu, nói có chuyện trọng yếu nói với ngươi, ta liền không quấy rầy các ngươi!" Nam Cung Cảnh Thần chạy đến trước mặt Tô Phàm, vỗ vỗ bả vai Tô Phàm, hướng tới hắn ném một cái ánh mắt ái muội, lập tức đi ra ngoài.

Giờ khắc này, Tô Phàm cuối cùng minh bạch Điền Hiểu Tĩnh vì cái gì sẽ lộ ra ánh mắt như vậy, sợ là bọn họ đều cho rằng Mạc Lâm Tuyết tìm đến mình là đối với chính mình có hảo cảm đi?

Chính là chính mình bất quá là tặng nàng một cây đàn mà thôi, đến nỗi làm nàng đối với mình có cảm tình sao?

"Lâm Tuyết học tỷ, ngươi tìm ta có việc?" Không rõ ý đồ đến Tô Phàm đành phải khẽ cười nói.

"Phàm thiếu, van cầu ngươi mau cứu Quân thiếu gia!" Ai ngờ đến Mạc Lâm Tuyết lại là "Thình thịch" một tiếng quỳ gối trước người Tô Phàm, ngôn từ khẩn thiết mà nói.

Nhìn hai mắt của nàng đầm lệ giàn giụa, Tô Phàm tròn tròn mắt...

•

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Quân Mạc xảy ra chuyện

"Mạc học tỷ, rốt cuộc xảy chuyện gì, người đứng lên lại nói!" Tô Phàm cuống lên, làm một cái e thẹn mỹ nữ quý cầu chính mình, hần như thế nào không biết xấu hổ? Vội vã tiến lên đỡ Mạc Lâm Tuyết.

Nhưng là Mạc Lâm Tuyết lại nhất định không chịu đứng lên, chỉ là về mặt khăn cầu nói: "Phàm thiếu, van cầu người, chỉ có người mới có thể cứu Quân thiếu gia!" Một bên nói, còn muốn một bên hướng Tô Phàm đập đầu.

Cái này làm cho Tô Phàm càng là tâm loạn.

Vội vàng dùng lực đem Mạc Lâm Tuyết ôm lên.

"Ta đáp ứng người, Mạc học tỷ, bất quá người cũng nên nói cho ta đã xảy ra cái gì đi?"

Nghe được Tô Phàm đáp ứng, Mạc Lâm Tuyết lúc này mới không có tiếp tục quỳ xuống, cả người cũng là nhanh chóng bình tĩnh lại, ngẩng đầu lên, hướng tới Tô Phàm chậm rãi nói: "Thức thức của Quân thiếu gia đã trở lại, tối hôm qua lấy thể lồi đình vạn quân cầm tù phụ thân Quân thiếu gia, càng là tập kích Quân gia, hiện giờ đã khống chế toàn bộ Quân gia cùng Liệt Diễm hội, càng là khắp nơi tìm kiếm tung tích của Quân thiếu gia."

"Quân Mạc ở đâu?" Tô Phàm ngừng lại lời của Mạc Lâm Tuyết.

"Ở nhà ta!" Mạc Lâm Tuyết mở miệng nói.

"Đi, mang ta đi gặp hần!" Tô Phàm làm ra quyết định, không lo lắng chút nào đây là đám người Nam Cung Cảnh Nguyệt cho chính mình an bài một cái bẫy, hần tin tưởng Mạc Lâm Tuyết, ngay cả chính hần cũng không biết đây là vì cái gì.

Có lẽ là năng trên người có loại khí chất của mẫu thân mình.

"Ân!" Mạc Lâm Tuyết gật gật đầu, mang theo Tô Phàm rời đi Minh Châu học viện, một đường đi tới nhà chính mình.

Một màn này tự nhiên dẫn tới đám người Nam Cung Cảnh Thần một trận cực kỳ hâm mộ, tên Tô Phàm này, thật sự là diễm phúc không cạn a, một cây đàn liên bất được Mạc Lâm Tuyết phương tâm.

Về phần Điền Hiểu Tinh nhìn đến một màn như vậy, lại là khẽ thở dài một tiếng.

Nửa giờ sau, Tô Phàm đi tới nhà Mạc Lâm Tuyết, đây là một cái tòa nhà biệt thự độc lập, khi lại một lần nữa tại phòng Mạc Lâm Tuyết nhìn đến Tà Quân Quân Mạc, Tô Phàm thiếu chút nữa nhận không ra.

Trên người vẫn là kiện áo somi màu xanh lam kia, bất quá lại rách tung toé, nguyên bản khuôn mặt tuấn tú tà khí lúc này che kín máu, một đầu tóc đen cũng là rối tung vô cùng, nói hần là Quân gia đại thiếu gia, không bằng nói là trên đường tên ăn mày.

"Tô Phàm?" Khi nhìn đến Mạc Lâm Tuyết thế nhưng mang theo Tô Phàm tiến vào, Quân Mạc cả người đều ngẩn người, hiển nhiên không rõ Tô Phàm như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?

"Người như thế nào biến thành cái dạng này?" Tô Phàm mở miệng nói.

"Này cùng người có cái gì quan hệ? Người vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này?" Tà Quân tựa hồ cũng không muốn làm Tô Phàm hỗ trợ.

"Là ta thỉnh Phàm thiếu tới!" Lúc này, Mạc Lâm Tuyết tiến lên mở miệng nói, trong mắt có chút áy náy, hiển nhiên nàng là giấu Tà Quân thỉnh Tô Phàm tới.

"Ai!" Nghe được lời của Mạc Lâm Tuyết, Quân Mạc cũng không có phát hỏa hoặc là không vui, chỉ là khẽ thở dài một tiếng.

"Quân Mạc, rốt cuộc chuyện gì xảy ra!" Nhìn đến biểu tình của Quân Mạc, cho dù giữa hai người từng ở vào lập trường đối địch, Tô Phàm cũng không nhìn được một trận tiếc hận.

"Thức thức ta đã trở lại!" Quân Mạc nói khẽ.

"Ta biết, sau đó đâu?"

"Lâm Tuyết, thay ta và Phàm thiếu rót chén trà đi!"

"Hào!" Mạc Lâm Tuyết lên tiếng, xoay người đi ra ngoài.

"Ngồi đi!" Quân Mạc hướng tới một cái ghế duy nhất trong phòng nói.

Tô Phàm cũng không khách khí, trực tiếp ngồi ở trên sô pha.

"Chuyện là như thế này..." Lúc này, Quân Mạc cũng không giấu diếm, trực tiếp đem sự tình trải qua nói một lần.

Này muốn từ mười năm trước nói lên, trên thực tế lúc trước Quân gia sản nghiệp cũng không phải chỉ một khối, bọn họ cũng cùng Âu Dương gia giống nhau, chủ yếu ở mảng thương nghiệp, bắt đầu mười lăm năm trước, Quân gia Nhị công tử -- Quân Chiến Thiên ngang trời xuất thế, ngăn ngại năm năm thời gian liền gây dựng mảng lớn khu vực, trở thành lúc ấy Minh Châu thị nói một không hai -- bá chủ.

Nhưng là hắn làm người quá mức âm ngoan, thậm chí liên chính nhà người mình cũng không để trong mắt, Quân gia lão gia tử, cũng chính là tổ phụ của Quân Mạc lo lắng Quân Chiến Thiên kiêu ngạo cho Quân gia mang đến tai họa ngập đầu, muốn làm Quân Chiến Thiên thu tay lại, chính là Quân Chiến Thiên lại không chịu, lòng tự tin cực độ bành trướng hắn hạ lời thề muốn trở thành toàn thế giới -- thế giới ngầm vương giả, càng là giống như chó điên bình thường mở rộng địa bàn.

Bất đắc dĩ, Quân gia lão gia tử đành phải thiết hạ liên hoàn kế, cuối cùng liên hợp Tần Bích Liệt, Thẩm Phong Tiểu, nhất cử đánh bại hắc bang của Quân Chiến Thiên, bắt sống Quân Chiến Thiên.

Bất quá chung quy là nhĩ tử của mình, lão gia tử như thế nào hạ thủ được, cuối cùng bức bách Quân Chiến Thiên hứa hẹn ở hắn sinh thời không cho phép đặt chân tới Minh Châu thị, sau đó liền thả đi Quân Chiến Thiên.

Ai biết Quân gia lão gia tử ở Quân Chiến Thiên rời đi sau một năm liền bệnh chết.

Lúc đó mọi người còn tưởng rằng Quân Chiến Thiên sẽ trở lại, ai ngờ đến lại vẫn luôn bất vô tin tức, ngay cả phụ thân Quân Mạc -- Quân Chiến Hùng cũng cho rằng Quân Chiến Thiên đã chết tha hương, ai có thể nghĩ đến, hắn thế nhưng lại một lần nữa đã trở lại, hơn nữa chỉ dùng một buổi tối thời gian, liền giết chết Tần Bích Liệt cánh tay lớn nhất của Quân gia, không chế Liệt Diễm hội, càng là thiết kế bắt sống phụ thân của mình, tập kích Quân gia.

Nếu không phải mẫu thân Quân Mạc liều chết bảo hộ Quân Mạc, khả năng hắn cũng đã bị bắt.

Nghe xong Quân Mạc kể rõ, Tô Phàm cả người đều ngẩn ngơ, hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, Minh Châu thị còn có một cái nhân vật cường thế như vậy.

Một buổi tối thời gian, liền không chế Đông thành đệ nhất bang phái -- Liệt Diễm hội, càng là đánh chết Đông thành bá chủ -- Tần Bích Liệt, bức này thủ đoạn, bức này mưu kế, liền tính là chính mình cũng chưa chắc có thể làm được.

Một cái người làm việc không từ thủ đoạn như vậy xuất hiện ở Minh Châu thị, tuyệt đối là Minh Châu họa hại.

"Người nghỉ ngơi trước đi, việc này ta sẽ mau chóng nghĩ biện pháp!" Nhìn đến ánh mắt suy sút kia của Quân Mạc, Tô Phàm khẽ thở dài một tiếng.

Quân Mạc ngẩn người, tựa hồ không nghĩ tới Tô Phàm thế nhưng thật sự sẽ giúp chính mình.

"Cảm ơn người, Tô Phàm!" Tà Quân Quân Mạc, cuộc đời lần đầu tiên, nói ra một câu cảm ơn.

"Người không cần cảm ơn ta, người như vậy, liền không nên xuất hiện ở Minh Châu thị!" Tô Phàm lại là nhẹ nhàng lắc lắc đầu, một cái người tràn ngập dã tâm, làm việc điên cuồng, nếu là thật làm hắn không chế Minh Châu, còn không biết sẽ nhắc lên như thế nào huyết vũ tinh phong.

Nói xong một câu này, Tô Phàm xoay người liền chuẩn bị rời đi, nếu sự tình phát triển đến loại tình trạng này, cũng nên nhanh một chút nghĩ biện pháp giải quyết, bằng không đợi đến Quân Chiến Thiên đứng vững gót chân lúc sau, muốn lại tiêu diệt liền phiền toái.

"Tô Phàm..." Mắt thấy Tô Phàm liền phải rời đi, Tà Quân Quân Mạc lại một lần nữa hô.

"Còn có chuyện gì?" Tô Phàm dừng bước.

"Nếu là người tính toán hành động, thỉnh nhớ gọi ta!" Tà Quân trầm trọng nói.

"Hào!" Rất là minh bạch Tà Quân tâm tình, Tô Phàm một ngụm đáp ứng rồi, sau đó cũng không quay đầu lại rời khỏi phòng.

Vừa mới ra khỏi phòng, liền nhìn đến Mạc Lâm Tuyết bưng hai chén trà đã đi tới.

"Tô Phàm, người liền phải đi sao?"

"Ân, hảo hảo chiếu cố tên kia, những chuyện khác, liền giao cho ta đi!" Tô Phàm gật gật đầu.

"Cám ơn người, Tô Phàm!" Nghe được Tô Phàm như thế thật trọng hứa hẹn, Mạc Lâm Tuyết về mặt cảm kích.

Tô Phàm lại là nhẹ nhàng cười cười, đi ra ngoài, trong lòng lại yên lặng nhắc đi nhắc lại lấy một cái tên —— Quân Chiến Thiên!

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 196: Thẩm Phong Tiểu

Rời đi nhà Mạc Lâm Tuyết, Tô Phàm móc ra di động, đang chuẩn bị gọi điện thoại cho Báo Tử Đầu, liền có điện báo hiện lên, vừa nhìn dãy số, thế nhưng là Lạc Thủy Yên, cô nàng này gọi điện thoại cho mình làm cái gì?

Tô Phàm sững sốt, nhanh chóng nhận nghe điện thoại. ()

"Tô Phàm, người hiện tại ở đâu?" Điện thoại vừa mới kết nối, đầu kia liền truyền đến thanh âm của Lạc Thủy Yên.

"Ta ở ngoài đường, có việc?" Tô Phàm mở miệng nói.

"Đương nhiên có việc, vẫn là một chuyện cực kỳ tốt!" Đầu điện thoại bên kia Lạc Thủy Yên khẽ cười nói.

"Chuyện tốt? Chuyện gì tốt? Chẳng lẽ người tính toán lấy thân báo đáp?" Tô Phàm hơi hơi mỉm cười nói.

"Không phải ta, là một cái hảo tỷ muội của ta, muốn gả cho người, như thế nào, có hứng thú sao?"

"Úc? Hảo tỷ muội? Xinh đẹp không?"

"Đương nhiên xinh đẹp, so với ta xinh đẹp hơn gấp bội, chúng ta hiện tại ở đường Thư Ninh quán cà phê Tam Nguyệt Thiên, người tới đi!"

"Tốt a, một lát sẽ đến!" Tô Phàm tự nhiên không tin Lạc Thủy Yên thật sự sẽ cho chính mình giới thiệu bạn gái, nàng lúc này gọi điện thoại cho mình, tất nhiên là có chuyện gì đó, nghĩ nghĩ sự tình của Quân Chiến Thiên cũng không gấp được, dứt khoát lái xe hướng tới quán cà phê Tam Nguyệt Thiên chạy đi.

Lúc này, đường Thư Ninh, trong quán cà phê Tam Nguyệt Thiên trên một cái chỗ ngồi gần cửa sổ, đang ngồi hai gã mỹ nữ, từ lúc hai gã mỹ nữ vừa tiến đến, liền đưa tới vô số ánh mắt tham lam của nam nhân, đơn giản vì hai nữ nhân này thật sự quá mức mỹ lệ.

Trong đó một người ăn mặc một kiện áo gió màu đen, lúc vừa tiến vào quán cà phê, cởi ra áo khoác, lộ ra bên trong áo lông cừu màu vàng nhạt, bộ ngực đỉnh bật nhô thật cao, hạ thân là một cái quần da màu đen bó sát người, cộng thêm một đôi giày ủng màu đen, một đầu hơi cuộn tóc dài tùy ý khoác ở sau đầu, rõ ràng là một cái nữ tử hai mươi tuổi, lại lộ ra một cổ nữ nhân ba mươi tuổi mới có thành thực mỹ lệ.

Mà đối diện nàng nữ hài còn lại là có một đầu tóc ngắn màu rượu đỏ, mặt em bé, nhìn qua tựa như nhân vật Anime, cực kỳ đáng yêu mỹ lệ.

Hai người này, đúng là Lạc Thủy Yên cùng Thẩm Mật Nhi.

"Hảo, hần nói lập tức đến, Mật Nhi, sự tình thật sự có người nói như vậy nghiêm trọng?" Cắt đứt điện thoại, Lạc Thủy Yên hướng tới Thẩm Mật Nhi đối diện nói.

"Ân, người sẽ không biết hần có bao nhiêu đáng sợ, Tần Bích Liệt đã chết, hần mục tiêu kế tiếp khẳng định là phụ thân của ta, sau đó chính là Bắc Đầu hội, lúc này, chúng ta cần thiết liên hợp lại, thừa dịp hần đặt chân chưa ổn, nhất cử tiêu diệt hần!" Thẩm Mật Nhi gật đầu nói, nàng lúc này đây chính là hy vọng có thể cùng Tô Phàm chạm mặt, thương thảo sự việc tiếp theo bắt đầu đối phó Quân Chiến Thiên.

Bằng không đợi đến Quân Chiến Thiên vron tay tới, phụ thân của mình chưa chắc có thể đối phó Quân Chiến Thiên.

Mười năm trước, còn có Quân gia lão gia tử làm hần cố kỵ, hiện giờ Quân gia lão gia tử đã sớm qua đời, không hề cố kỵ hần rồi cuộc sẽ làm ra như thế nào sự tình, ai cũng không nói chắc được.

"Tốt a, trong chốc lát Tô Phàm tới, ta cũng khuyên hẩn một chút!" Lạc Thủy Yên không biết cái Quân Chiến Thiên kia có bao nhiêu mạnh, nhưng nhân vật có thể làm Thẩm Mật Nhi như thế để ý, tất nhiên không phải một nhân vật đơn giản.

Hai người lại rảnh rồi nói chuyện phiếm trong chốc lát, đầu bậc thang vang lên một trận tiếng bước chân, hai người cho rằng Tô Phàm tới, đồng thời quay đầu nhìn lại, lại nhìn đến người tới cũng không phải là Tô Phàm, mà là một cái nam tử nhuộm một đầu tóc trắng.

Nam tử dáng vẻ bình thường, chính là một đầu tóc bạch kim kia lại cực kỳ chói mắt, hơn nữa trên người cổ hơi thờ lảnh khốc kia, nhưng thật ra thực có thể hấp dẫn một bộ phận nữ nhân chú ý.

Chính là hẩn chỉ là nhìn lướt qua đại sảnh, ánh mắt liền dừng ở trên người Thẩm Mật Nhi.

Sau đó khóe môi nhếch lên một nụ cười liền như vậy đã đi tới.

"Hai vị mỹ nữ, ta có thể ngồi đây sao?" Nam tử mỉm cười chào hỏi.

"Thật có lỗi, vị trí này có người!" Lạc Thủy Yên hừ lạnh nói, đối với loại này muốn bắt chuyện con ruồi, nàng căn bản lười đi để ý.

"Úc, vậy ta ngồi ở đây đi!" Nam tử cũng không thêm để ý, trực tiếp đi qua chỗ ngồi của Lạc Thủy Yên, liền phải ngồi ở bên cạnh Thẩm Mật Nhi.

Thẩm Mật Nhi nhướng mày, một phen cầm lên ly cà phê trên bàn liền hướng nam tử tóc trắng ném tới.

Nam tử lại là một cái lắc mình, liền tránh đi cái ly, khóe miệng hiện ra một mặt diễn ngược tươi cười: "Nha, vị muội muội này thật lớn hòa khí, muốn hay không ca ca giúp ngươi tiết hòa khí?"

"Lăn!" Thẩm Mật Nhi hừ lạnh một tiếng.

"Lăn? Ha ha, muội muội là làm ta lăn sang một bên? Vẫn là lăn đến trong ngực người đâu?" Nam tử cũng không tức giận, ngược lại cười đến càng là đắc ý.

Sau đó lại muốn lần nữa ngồi xuống.

Thẩm Mật Nhi ánh mắt lạnh lùng, trở tay một cái tát liền hướng nam tử quát đi, ai ngờ đến nam tử lại là trao một cái đã bắt được cổ tay Thẩm Mật Nhi.

"Muội muội đây là có ý tứ gì?" Nam tử tóc trắng ha ha cười, hoàn toàn không có đem công kích của Thẩm Mật Nhi để ở trong lòng.

Thẩm Mật Nhi giận dữ, cái tay còn lại đã rút ra một phen tùy thân dao nhỏ, trực tiếp liền hướng đầu vai nam tử đâm vào, ai ngờ đến thế nhưng lại một lần nữa bị nam tử một phen bắt.

"Ha ha, muội muội đáng yêu, người đây là có ý tứ gì? Liền đao đều lấy ra?" Nói chuyện đồng thời, đã cướp đi dao nhỏ trong tay Thẩm Mật Nhi.

Thẩm Mật Nhi trong mắt lập loè kinh ngạc quang mang, hiển nhiên không nghĩ tới gia hỏa này thân thủ lợi hại như thế, liền muốn tiếp tục phản kích, nam tử đã một tay nắm dao nhỏ kia, chặn lại yết hầu của nàng.

Hẩn tốc độ cực nhanh, nhanh đến mức đang ngồi ở đối diện Lạc Thủy Yên không có nửa điểm phản ứng.

"Ngao, người đáng yêu như vậy, liền cùng ca ca đi một chuyến đi!" Dao nhỏ chặn lại cái cổ non mềm kia của Thẩm Mật Nhi, nam tử mỉm cười nói.

"Người là Bạch Lang?" Đến lúc này, Thẩm Mật Nhi rốt cục phản ứng lại đây, gia hỏa này khẳng định không phải có ý bắt chuyện!

"Úc, không nghĩ tới người thế nhưng biết ta, ha ha, vậy thì thật là tốt, bắt quá đi thôi, Thẩm tiểu thư!" Bạch Lang trong mắt hiện lên một mặt kinh ngạc, tựa hồ không nghĩ tới Thẩm Mật Nhi sẽ nhận ra chính mình.

"Hừ, muốn dùng ta áp chế phụ thân ta, người là mơ tưởng!" Thẩm Mật Nhi lại căn bản không dao động, lạnh lùng nói.

"Ha ha, Thẩm tiên sinh thật sự là có một cái hảo nữ nhi, bắt quá người đi cũng phải đi, không đi cũng phải đi!" Bạch Lang lại là cười lạnh một tiếng, sau đó lúc này đây không đợi Thẩm Mật Nhi mở miệng, đã một cái thủ đao trầm tại trên gáy nàng. Thẩm Mật Nhi trợn trắng mắt, liền như vậy trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Nhìn đến Bạch Lang dưới ban ngày ban mặt đánh hôn mê Thẩm Mật Nhi, Lạc Thủy Yên sắc mặt biến đổi.

"Buông nàng ra!" Trong miệng phát ra một tiếng thét kinh hãi, Lạc Thủy Yên liền muốn không màng hết thấy hướng tới Bạch Lang nhào tới, lại bị một cánh tay cường hữu lực giữ chặt lại.

Lạc Thủy Yên quay đầu nhìn lại, nhìn thấy chính là một khuôn mặt quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, tức khắc sắc mặt vui mừng nói: "Tô Phàm!"

"Buông nàng ra!" Tô Phàm hướng tới Lạc Thủy Yên gật gật đầu, sau đó ánh mắt băng lãnh nhìn về phía Bạch Lang, biểu tình lãnh đạm nói.

"Buông nàng ra? Bằng người?" Bạch Lang đã đem Thảm Mật Nhi vác ở trên vai, nhìn Tô Phàm đang ngăn lại đường đi của mình, cười lạnh một tiếng...

Editor: xuanny0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197: Bạch Lang

"Buông nàng ra!" Đôi mắt Bạch Lang đang cười lạnh, Tô Phàm đồng dạng hừ lạnh một tiếng, đã đem Lạc Thủy Yên kéo đến sau lưng chính mình, thân mình hướng phía trước bước ra nửa bước.

Quán cà phê những khách nhân khác nhìn đến cảnh tượng như vậy, một đám khuôn mặt thất sắc, có người nhanh chóng tính tiền rồi đi, còn có người lại là lặng lẽ gọi điện thoại báo cảnh sát, cũng có người còn lại là tránh ở nơi xa xem kịch vui.

"Ha ha..." Bạch Lang cười lạnh một tiếng, một tay khiêng Thảm Mật Nhi, cái tay còn lại bỗng nhiên bắt lấy cái bàn ở một bên, trực tiếp liền hướng Tô Phàm đập tới.

Quán cà phê này cái bàn là kết cấu thủy tinh khung thép, một cái bàn trọng lượng ít nhất trên trăm cân, lại bị Bạch Lang dễ dàng nhấc lên, nhìn cái bàn nghiêng diện mà đến, Tô Phàm sắc mặt khê biến, một phen lòi kéo Lạc Thủy Yên liền hướng một bên tránh đi.

"Phanh!" Một tiếng vang thật lớn, bàn thủy tinh nặng nề mà nện ở trên một cái bàn khác, toàn bộ vỡ nát ra, vô số mảnh vụn thủy tinh khắp nơi văng ra, toàn bộ lầu hai một trận tiếng thét kinh hãi, mà Bạch Lang lại là nhân cơ hội này hướng thẳng đến cửa sổ chạy đi.

"Phanh!" một tiếng vang thật lớn, một quyền nện ở trên cửa sổ miếng kính thủy tinh rơi xuống, tấm kính dày nặng kia thế nhưng bị hấn một quyền oanh đến đập nát, cả người liền như vậy khiêng Mật Nhi từ vị trí lầu hai nhảy xuống.

Tô Phàm tâm giật mình, cái lực lượng này cỡ nào mạnh?

Thân mình một cái hồ phác, đã vọt tới trước mặt, liền nhìn đến thân mình Bạch Lang đã dừng ở trên một cái mui xe dưới lầu, nhanh chóng hướng tới quốc lộ bên cạnh chạy đi.

Quay đầu lại nhìn lướt qua đại sảnh, xác định không có những người khác uy hiếp đến Lạc Thủy Yên an nguy, Tô Phàm cũng là thả người nhảy, từ lầu hai nhảy xuống, nhưng là người còn ở trong không trung, liền cảm giác được một cổ kính phong đánh úp lại, căn bản không có biện pháp né tránh, nhanh chóng nâng lên đôi tay che lại trước ngực của mình, liền nghe đến "Phanh" một tiếng, một cây côn sắt hung hăng quét vào trên hai cánh tay của mình, đem hấn toàn bộ đập bay ra ngoài.

Hai tay truyền đến một trận đau nhức, xương cốt đều dường như muốn vỡ ra, cả người cũng là giống như điều bị đứt dây, thẳng tắp đánh vào một mặt vách tường bên cạnh lúc này mới trượt xuống.

Liền như vậy trong nháy mắt thời gian, Tô Phàm đã nhìn đến một cái nam tử thân hình cao lớn thuận tay đem côn sắt kia ném xuống đất, đi theo Bạch Lang phóng tới ven đường.

"Thình thịch" Tô Phàm thân thể rơi trên mặt đất, thời điểm muốn đuổi theo, hai người kia đã khiêng Mật Nhi lên một chiếc xe hơi đại chủng màu đen, nghiêng ngang rồi đi.

Tô Phàm mày gắt gao nhú chung một chỗ, đám người này rốt cuộc là ai? Như thế nào thực lực đáng sợ như vậy? Mà bọn họ vì cái gì muốn mang đi Thảm Mật Nhi?

Lúc này, Lạc Thủy Yên đã từ lầu hai chạy xuống dưới, nhìn đến hai tay của Tô Phàm không ngừng run rẩy, nhanh chóng chạy lên tiến đến nói: "Tô Phàm, người không sao chứ?"

"Ta không có việc gì!" Tô Phàm lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không có gì đáng ngại.

"Người có biết bọn họ là ai?" Nghĩ tới đối phương kia thân thủ hơn người, Tô Phàm cau mày nói.

"Ta nghe Mật Nhi nói tên tóc trắng kia hình như gọi là Bạch Lang, mặt khác hoàn toàn không biết gì cả!" Lạc Thủy Yên lắc lắc đầu, sau đó lại nghĩ tới cái

gì, tiếp tục hỏi: "Tô Phàm, Mật Nhi có thể hay không xảy ra chuyện?"

Nàng biết Tô Phàm vừa rồi đã tận lực, thậm chí suýt nữa mất đi tính mạng, hiện giờ chỉ là lo lắng an nguy của Thẩm Mật Nhi.

"Tạm thời hẳn là không có gì nguy hiểm, bất quá bọn hắn vì cái gì muốn bắt có nàng?" Tô Phàm rất là nghi hoặc.

"Ta cũng không rõ ràng!" Lạc Thủy Yên lắc đầu, những người này tới quá kì quái, nàng căn bản không biết đối phương đến từ nơi nào? Nếu là đòi tiền, bắt cóc chính mình khẳng định so với Mật Nhi càng thích hợp.

"Trước rồi đi nơi này lại nói, trên xe nói cho ta kỹ càng tí mi chuyện đã trải qua!"

"Hào!" Hiện trường đã sớm đại loạn, cảnh sát tuần tra cũng đang hướng bên này tới rồi, lo lắng đối phương còn có mai phục Tô Phàm kéo Lạc Thủy Yên liền hướng hoàng kim tọa giá của mình chạy đi.

Khi nhìn đến Tô Phàm thế nhưng lái một chiếc Bugatti Veyron phiên bản giới hạn, Lạc Thủy Yên đã không có tâm tư kinh ngạc.

"Người tìm ta tới là có chuyện gì?" Vừa lên xe, Tô Phàm liền mở miệng hỏi.

"Là Mật Nhi muốn gặp người, nàng nói Quân Chiến Thiên đã trở lại, sẽ đối với phụ thân nàng bất lợi, hy vọng cùng người liền thủ đối phó Quân Chiến Thiên, đúng rồi, Bạch Lang, bọn họ nhất định là Quân Chiến Thiên phái tới!" Lạc Thủy Yên bỗng nhiên nghĩ thông suốt cái gì, đôi mắt mở thật lớn.

"Bạch Lang? Quân Chiến Thiên? Phụ thân của Mật Nhi là Tây Thành bá chủ -- Thẩm Phong Tiểu?" Tô Phàm hơi kinh hãi.

"Đúng vậy!" Lạc Thủy Yên gật đầu, lại bổ sung một câu: "Lúc trước người bị oan uống nhốt vào trại tạm giam, ta còn từng nhờ cậy Mật Nhi tìm người giúp người một chút, chỉ là người nàng phái ra không có giúp được cái gì, Tô Phàm, người nhất định phải mau cứu nàng a!"

"Yên tâm đi, nàng là bằng hữu của người, cũng chính là ta bằng hữu, ta sẽ dốc toàn lực cứu nàng, ta đưa người về nhà trước, những ngày này người không cần khắp nơi đi loạn!" Tô Phàm nhẹ giọng nói.

"Àn!" Lạc Thủy Yên cũng biết hiện giờ Minh Châu thị không yên ổn, ngoan ngoãn gật đầu.

"Đúng rồi, người có số điện thoại Thẩm Phong Tiểu sao?"

"Có, ta lập tức gửi qua cho người!" Lạc Thủy Yên vội vàng móc ra di động, đem số điện thoại của phụ thân Thẩm Mật Nhi gửi cho Tô Phàm.

Tô Phàm cũng không do dự, nhanh chóng cầm lấy điện thoại di động của mình bấm số Thẩm Phong Tiểu, nhưng là đầu điện thoại bên kia lại vẫn luôn truyền đến "đồ đồ" âm thanh bận, căn bản là không có cách kết nối.

Lạc Thủy Yên cũng thử rất nhiều lần, vẫn như cũ đánh không gọi được, một cổ điềm xấu dự cảm xuất hiện ở trong lòng của hai người.

Rất nhanh, kim hoàng sắc Bugatti Veyron lại một lần nữa đi tới khu biệt thự Đông Hải Long Cung, đem Lạc Thủy Yên đưa đến cửa nhà, sau đó Tô Phàm lại một lần nữa khởi động xe thể thao rồi đi khu biệt thự, thời điểm ở cửa, lại một lần nữa đụng phải một chiếc hơn Rolls-Royce dài lái qua, mơ hồ nhìn đến cửa sổ lộ ra một khuôn mặt xinh đẹp tới cực điểm, bất quá lúc này trong lòng có việc Tô Phàm nơi nào sẽ chú ý tới này đó.

Vừa lái xe hướng tới Bắc Đẩu hội chạy đến, một bên thông tri đám người Nam Cung Cảnh Thần.

Thời điểm Tô Phàm đi vào Bắc Đẩu hội, trừ bỏ Huyết Hoàng Na Lệ Ti đang bảo hộ bên người Tô Viện Viện, người khác toàn bộ tới rồi.

Bắc Đẩu hội, bên trong một gian phòng hội nghị xa hoa nhất bí ẩn nhất, Tô Phàm đang ngồi ở vị trí chủ vị trung tâm, Long Vương, Hồ Vương, Tu La ngồi ở bên trái hắn, Nam Cung Cảnh Thần, Vương Hồ, Lâm Báo ngồi ở bên phải hắn, mỗi người đều là biểu tình túc mục, vẻ mặt nghiêm túc.

Thời điểm trên đường, Tô Phàm đã đem sự tình của Quân Chiến Thiên nói cho mấy người, khác bọn họ có lẽ sẽ không để ở trong lòng, nhưng là chỉ là một cái thủ hạ của Quân Chiến Thiên liền có thể từ dưới mí mắt Tô Phàm đem người cướp đi, này liền tuyệt đối không thể khinh thường.

Thực lực của Tô Phàm, ở đây trừ bỏ Long Vương bên ngoài, người khác đều không phải là đối thủ, có thể từ trong tay Tô Phàm khiêng một người đào tẩu, thực lực này ít nhất cũng không kém bọn hắn ở đây bất luận cái gì một người.

Này cũng chỉ là thủ hạ của Quân Chiến Thiên, vậy Quân Chiến Thiên bản thân hẳn lại có bao nhiêu cường?

"Tô Phàm, đây là tư liệu của Bạch Lang! Mọi người cùng nhau nhìn xem đi!" Nhìn đến mọi người đều đến đông đủ, Nam Cung Cảnh Thần theo tập văn kiện rút ra một chồng tư liệu, lần lượt phát cho mọi người, đây là sau khi hắn nhận được tin tức lúc sau trước tiên tìm ra tư liệu.

Mọi người nhận lấy Nam Cung Cảnh Thần đưa tới tư liệu, chỉ là nhìn thoáng qua, liền một đám hít ngược một hơi khí lạnh...

•

Chương 198: Khủng bố trắng

Bạch Lang, nguyên danh Lưu Dương, tuổi tác không rõ, quốc tịch không rõ (phỏng đoán là người Hoa Hạ quốc), tháng 3 năm 1999 từng bởi vì tội giết người bị bỏ tù, tháng 8 cùng năm, giết chết bốn gã giám ngục, thoát đi ngục giam, từ đó không có tin tức.

Năm 2000, làm thuê cho trùm ma túy lớn nhất Đông Nam Á --A Cơ Mễ, trở thành thủ hạ đệ nhất chiến tướng của A Cơ Mễ, ngắn ngủi 2 năm thời gian, trợ giúp A Cơ Mễ trở thành Đông Nam Á lớn nhất địa đầu xà, đáng tiếc cuối cùng lại cùng nữ nhân của A Cơ Mễ thông dâm, bị A Cơ Mễ phát hiện, đương trường đánh chết A Cơ Mễ, thoát đi Đông Nam Á, lại lần nữa mất tích!

Năm 2002, trở lại trong nước, xuất hiện ở Minh Châu, lấy danh hào Bạch Lang gia nhập bang phái lúc ấy còn tính không tồi --Thiên Lang Bang, ngắn ngủi thời gian nửa năm, liên tục tay xử lý bang chủ Thiên Lang Bang, tự mình trở thành bang chủ, hùng trấn một phương.

Cùng một năm, thiên tài Quân Chiến Thiên ngang trời xuất thế, nhất cử chống lại Thiên Lang Bang, đánh bại Bạch Lang, từ đó về sau, Bạch Lang thê sống chết đi theo Quân Chiến Thiên, trong vòng hai năm, trợ giúp Quân Chiến Thiên trở thành Minh Châu bá chủ, sau lại Quân Chiến Thiên bị thua, tuân theo phụ thân chỉ mệnh rời đi Minh Châu, Bạch Lang cũng là mai danh ẩn tích, ai có thể nghĩ đến, mười năm sau, hắn thế nhưng lại một lần nữa xuất hiện ở Minh Châu thị.

Vừa xuất hiện, liền ngay trước mặt Tô Phàm cướp đi Thẩm Mật Nhi.

Thực ngắn gọn một hàng văn tự, lại lộ ra quá nhiều tin tức, cái Bạch Lang này, rốt cuộc từ chỗ nào đến? Như thế nào sẽ có thực lực cường đại như vậy? Giết người vượt ngục, một trốn chính là nhiều năm như vậy, còn một chút việc đều không có, bản thân cái này chính là một loại kỳ tích.

"Mặt khác, thủ hạ của Quân Chiến Thiên, trừ bỏ Bạch Lang bên ngoài, còn có bốn người khác, đây là tư liệu của bọn hắn, bất quá thời gian quá ngắn, không có bao nhiêu nội dung!" Nhìn đến bộ dáng kinh ngạc của mọi người, Nam Cung Cảnh Thần lần nữa mở miệng nói, một bên nói, một bên đem tư liệu còn lại đưa cho mọi người.

Mọi người tiếp nhận vừa nhìn.

Hắc Tri Chu, nữ, tuổi tác không rõ, thực lực không rõ, đã từng Minh Châu thị trong lịch sử duy nhất nữ bá chủ.

Bạo Hùng, nam, có huyết thống Nga hán trời sinh thần lực, từng ở Siberia trong trại huấn luyện tử vong đạo qua tám năm, không biết tại sao quen biết Quân Chiến Thiên, ở thời kỳ Quân Chiến Thiên thống lĩnh Minh Châu, hắn từng là một người chuyên hỗ trợ giải quyết các việc nhỏ, mà lại là chính diện tàn sát!

Hắc Hồ, tuổi tác không rõ, vẫn luôn là tay đắc lực bên người Quân Chiến Thiên, cực ít ra tay, người gặp qua hắn ra tay trừ bỏ Quân Chiến Thiên bên ngoài, cơ hồ đều đã chết!

Cường Báo, nam, đến từ Đông Bắc!

"Vài người này năm đó được xưng ngũ hổ chiến tướng, chính là tâm phúc tín nhiệm nhất của Quân Chiến Thiên, trong bọn họ thực lực của bất luận cái gì một người đều có quá nhiều Minh Châu thị gió nổi mây phun, hiện giờ bởi vì Quân Chiến Thiên trở về, toàn bộ tề tụ Minh Châu, Tô Phàm, nếu là muốn cùng bọn hắn đối nghịch, phải gấp bội cẩn thận!" Nam Cung Cảnh Thần nhắc nhở.

"Ta biết!" Tô Phàm khẽ gật đầu, tuy rằng tư liệu liên quan tới mấy người này cũng không nhiều, nhưng từ vài dòng ít ỏi, đã nhìn ra mấy người này bất phàm.

Mà có thể đem bọn hắn thu phục, làm bọn hắn khăng khăng một mực đi theo, mười năm cũng bất biến tâm, Quân Chiến Thiên rốt cuộc lại có bản lĩnh như thế nào?

Một cỗ áp lực xưa nay chưa từng có đè ở trong lòng Tô Phàm, hắn biết, lấy vài người này giáo hoạt cùng thủ đoạn, liên tính là xuất động cảnh sát cũng không nhiều lắm tác dụng, đến lúc đó sẽ chỉ gây nên lớn hơn nữa hỗn loạn, trong đầu nghĩ tới lời nói của Bạch Tử Hà, Tô Phàm đôi mắt dần dần眯 lên, mặc kệ như thế nào, vì Minh Châu thị phồn vinh cùng an nguy, cần thiết đem mấy cái phần tử bạo lực này trừng trị theo nếp.

"Thẩm Phong Tiểu bên kia vẫn là liên lạc không được sao?" Tô Phàm nhìn về phía Lâm Báo.

"Liên lạc không được!" Lâm Báo lắc lắc đầu, hắn vẫn luôn gọi điện thoại cho Thẩm Phong Tiểu, đáng tiếc vẫn luôn không gọi được, cũng phải người đi tới địa bàn của Thẩm Phong Tiểu cầu kiến Thẩm Phong Tiểu, đáng tiếc cũng vẫn luôn không có tin tức.

Lúc này, ở Minh Châu thị trong nhà kho trụ sở tư nhân ngầm nào đó, đèn đuốc sáng trưng, hơn ngàn vạn ánh đèn dây tóc chiếu rọi xuống liền giống như ban ngày, tầng hầm rất rộng lớn, bất quá trừ bỏ một cái cửa sắt bên ngoài không có bất luận cái gì thông đạo, ngay cả lỗ thông gió cũng không có một

cái, toàn bộ tầng hầm đắm chìm trong một cổ hơi thở nặng nề.

Lúc này, trong tầng hầm ngầm, đứng sừng sững lấy mấy cây Thập Tự Giá, trong đó có ba cây Thập Tự Giá ở phía trên cột ba người.

Hai nam nhân cùng một nữ nhân.

Bên trong một cái nam nhân nửa người trên để trần, che kín vết roi, rất nhiều địa phương da tróc thịt bong, trên người tất cả đều là máu tươi, cả người nhìn qua cũng là hấp hối.

Đây chính là ngoại giới nghe đồn đã chết đi -- Tần Bích Liệt, đã từng Đông thành bá chủ.

Ở trước người hắn, Quân Chiến Thiên vẻ mặt âm trầm đang đứng đó.

"Thà hắn!" Mặc dù đã bị tra tấn không ra hình người, nhưng là Tần Bích Liệt vẫn là lo lắng nhi tử của mình, trong miệng phát ra trầm thấp tiếng hô.

Quân Chiến Thiên chỉ là ha hả cười, nơi nào đem lời nói của hắn để vào mắt, mà là quay đầu nhìn về phía một gã nam tử khác, đại ca của hắn -- Quân Chiến Hùng.

"Đại ca, đây chính là người lúc trước ngươi chọn, đây chính là người lúc trước bị ngươi sai sử phản bội ta, hiện tại, bị hắn phản bội cảm giác như thế nào?" Quân Chiến Thiên ha hả cười, tươi cười tràn ngập châm chọc.

"Lão nhị, mười năm, thời gian mười năm, ngươi còn không có minh bạch sao? Cây cao đón gió, người làm như thế, sớm muộn sẽ liên lụy toàn bộ Quân gia!" Nhìn đến ánh mắt gần như điên cuồng kia của Quân Chiến Thiên, Quân Chiến Hùng khẽ thở dài một tiếng.

Hắn như thế nào đều không có nghĩ đến, biến mất mấy năm sau, Quân Chiến Thiên vừa về đến liền làm ra chuyện như vậy.

"Ha ha, cây cao đón gió, lão đầu tử năm đó cũng là như vậy cùng ta nói, tới rồi hiện tại, ngươi cũng là cùng ta nói, nhưng nếu như ta nói cho ngươi, chỉ cần ngươi cũng đủ cường đại, liền gió đều sợ hãi đâu?" Quân Chiến Thiên ha hả cười, hoàn toàn không đem dạn dò của đại ca mình để vào mắt.

Nhìn đến nhị đệ của mình như thế điên cuồng, Quân Chiến Thiên nhẹ nhàng thở dài, hắn biết, hắn là sẽ không nghe lọt tai lời của mình.

Nhìn đến đại ca của mình không để ý tới hắn, Quân Chiến Thiên lại đem ánh mắt nhìn về phía một cây cột khác đang cột một nữ nhân.

Nữ nhân này đã hơn bốn mươi tuổi, chính là bảo dưỡng vô cùng tốt, nhìn qua nhiều nhất chừng ba mươi tuổi, dáng người cũng là cực kỳ hoàn mỹ, chỗ nào nên lớn thì lớn, chỗ nào nên vênh thì vênh, đặc biệt là một khuôn mặt vline, so với minh tinh điện ảnh nổi tiếng nhất xinh đẹp hơn mấy phần.

"Tẩu tử, ngươi nói lời nói của ta đúng không?" Nữ nhân này, đúng là mẫu thân của Quân Mạc, Mục Oánh Oánh, hơn hai mươi năm trước đã từng là ngôi sao ca nhạc nổi tiếng đại giang nam bắc, chỉ là ai cũng không nghĩ tới, nàng ở thời điểm nổi tiếng nhất gả cho Quân gia đại thiếu gia.

"Nhị đệ, ngươi đã nhập ma!" Nghĩ tới Quân Chiến Thiên phái người từ biệt thự thô bạo đem chính mình chộp tới nơi này, Mục Oánh Oánh khẽ thở dài một tiếng.

"Nhập ma? Ha ha ha, cái từ ngữ này hảo, ta không chỉ có nhập ma, vẫn là người gặp người sợ --ma vương, hiện tại, ta khiến cho ngươi nhìn ta một mặt nhập ma!" Quân Chiến Thiên cười ha ha, cả người đã nhào tới, một phen xé rách vấy Mục Oánh Oánh.

"Quân Chiến Thiên, ngươi cái tên điên này, ngươi đừng tay cho ta!" Nhìn đến thê tử của mình bị Quân Chiến Thiên một phen xé nát xiêm y, lộ ra như cũ trắng nõn thân thể mềm mại, Quân Chiến Hùng hoàn toàn phẫn nộ!

•

Editor: xuanmy0562

•

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 199: Người máu lạnh

"Ha ha ha!" Quân Chiến Thiên lại không hề có ý định dừng tay, lại là bắt lấy xiêm y bên trong của Mục Oánh Oánh, một mảnh trắng nõn lộ ra, làm vốn là có chút điên cuồng hắn càng thêm điên cuồng.

"Tẩu tử lớn tuổi như vậy, còn bảo dưỡng tốt như vậy, thật là khó được!" Quân Chiến Thiên cười ha ha, một tay bắt lấy đoàn mềm mại nào đó, một bên

cát tiếng cười to.

Mục Oánh Oánh trên mặt không có bất luận cái gì hoảng sợ, cũng không có bất luận cái gì thỏa hiệp, nàng chỉ là lạnh lùng nhìn Quân Chiến Thiên động tác, ánh mắt kia không có nửa điểm tình cảm, liền tựa như một máy móc băng lãnh.

"Quân Chiến Thiên, ngươi ** dùng tay cho ta!" Một bên Quân Chiến Hùng điên cuồng giãy dụa, nhưng là thân mình của hắn chính là bị xích sắt khóa lại, nơi nào giãy dụa được, ngược lại làm xích sắt ghim vào da thịt, máu tươi chảy xuôi mà ra.

"Ha ha ha!" Quân Chiến Thiên căn bản mặc kệ Quân Chiến Hùng gào thét, đã đem quần Mục Oánh Oánh lôi kéo xuống dưới, lộ ra một cái tiểu nội nội màu đen viền ren, người đã hơn bốn mươi tuổi, nhưng là làn da của nàng lại giống như xử nữ hai mươi tám bình thường trắng nõn, càng làm cho Quân Chiến Thiên điên cuồng.

Một phen kéo ra tấm màn che cuối cùng, Quân Chiến Thiên điên cuồng...

"Ngươi cái tên điên này, ngươi phải bị thiên lôi đánh xuống!"

"Ngươi tên hỗn đản này, ta muốn giết ngươi!"

"A..." Nhìn đến động tác của Quân Chiến Thiên, Quân Chiến Hùng cả người đều lâm vào trạng thái bùng nổ, nữ nhân chính mình yêu nhất, thê tử của mình, thế nhưng bị đệ đệ của mình làm bẩn như vậy, cái này làm cho hắn như thế nào có thể chịu được?

Về phần Mục Oánh Oánh, lại là lạnh lùng nhìn Quân Chiến Thiên, tùy ý hắn ở trên người chính mình nhúc nhích, hoàn toàn không có nửa điểm tình cảm, dường như thật sự chỉ là một bộ thi thể lạnh như băng.

Mục Oánh Oánh lạnh nhạt làm viên tâm lửa nóng kia của Quân Chiến Thiên dần dần lạnh xuống.

Đình chỉ động tác, nhìn toàn thân Mục Oánh Oánh bị chính mình bóp niết che kín vết ngứa, nhìn ánh mắt lạnh như băng của nàng, Quân Chiến Thiên khoe miệng hiện ra một mặt châm chọc tươi cười: "Nếu ngươi không muốn con của ngươi xảy ra chuyện, tốt nhất thức thời một chút!"

Mục Oánh Oánh ánh mắt không hề cảm tình kia chính là biến đổi.

"Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn hầu hạ ta, ta cam đoan bỏ qua nhĩ tử của ngươi!" Nhìn đến Mục Oánh Oánh động dung, Quân Chiến Thiên cười lạnh nói.

Mục Oánh Oánh trong mắt tràn ngập sinh cơ rốt cục lộ ra nửa điểm sắc thái, mà lúc này, Quân Chiến Thiên cũng là coi bỏ xiềng xích của Mục Oánh Oánh, còn dựng thẳng vòng eo.

Nhìn biểu tình âm lãnh kia của Quân Chiến Thiên, Mục Oánh Oánh trong mắt tràn ra nước mắt, nghĩ tới con độc nhất của mình, nàng chậm rãi ngồi xổm xuống.

"Không cần, không cần a!" Quân Chiến Hùng trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài, tận mắt nhìn thấy nữ nhân của mình đi hầu hạ một cái nam nhân khác, cái này làm cho hắn làm sao có thể chịu được?

Cho dù nàng là vì con của bọn hắn.

Mục Oánh Oánh lại hướng tới Quân Chiến Hùng ném một cái ánh mắt quyết biệt, sau đó một ngum liền hướng Quân Chiến Thiên tấp tới.

"Phanh!" một tiếng, ai ngờ đến liền ở ngay lúc này, Quân Chiến Thiên lại là một cước đem cả người Mục Oánh Oánh đá bay ra ngoài.

Mục Oánh Oánh há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, nặng nề mà ngã trên mặt đất.

"Ha ha, muốn đoạn ta gốc rễ? Ha ha, ngươi nghĩ cũng quá ngây thơ đi, ta sẽ làm ngươi cam tâm tình nguyện, ngươi yên tâm!" Quân Chiến Thiên cười ha ha, đã nhặt quần lên hướng tới cửa đi đến.

Cũng vừa lúc ở lúc này, cửa sắt bị mở ra, ăn mặc một bộ màu đen váy lụa Hắc Tri Chu từ bên ngoài đi đến.

"Thiên ca, Bạch Lang cùng Bạo Hùng đã trở lại, Thẩm Mật Nhi đã bắt tới tay, bắt quá ra một ít ngoài ý muốn!"

"Cái gì ngoài ý muốn?" Quân Chiến Thiên trầm giọng nói.

"Bạch Lang đang chờ ở bên ngoài, nói muốn đích thân nói cho ngươi!"

"Vậy thì tốt, đem nàng cột lên đi, cẩn thận trông coi!" Chỉ chỉ Mục Oánh Oánh đã ngã trên mặt đất, Quân Chiến Thiên ném xuống một câu này rồi rời đi tầng hầm, tầng hầm to như vậy chỉ có tiếng mắng chửi điên cuồng của Quân Chiến Hùng vang lên.

Quân Chiến Thiên rất mau đã đi tới đại sảnh, Bạch Lang cùng Bạo Hùng sớm đã chờ đợi ở nơi đó, trên mặt đất, còn nằm một người đáng người nhỏ xinh, khuôn mặt lại cực kỳ đáng yêu tóc đỏ mỹ nữ, đúng là Thẩm Mật Nhi.

"Không nghĩ tới Thẩm Phong Tiểu lão bất tử kia còn có thể sinh ra một cái cô nàng xinh đẹp như vậy, nói đi, rốt cuộc xảy ra cái gì ngoài ý muốn!" Quân

Chiến Thiên đặt mông ngồi ở trên chỗ ngồi, không có lại xem Thẩm Mật Nhi đang nằm trên mặt đất liếc mắt một cái.

Đạt tới loại cấp độ này của hắn, cái dạng gì nữ nhân không có, sở dĩ muốn đối với Mục Oánh Oánh ra tay, cũng bắt quá là kích thích Quân Chiến Hùng mà thôi.

Đương nhiên, nếu là Thẩm Phong Tiểu ở chỗ này, hắn không ngại ngay trước mặt Thẩm Phong Tiểu hung hăng giầy xéo nữ nhi của hắn.

"Ở thời điểm bắt nàng gặp một cao thủ, nếu không phải Bạo Hùng tiếp ứng, khả năng không có biện pháp mang về!" Bạch Lang nhàn nhạt nói.

"Úc? Cao thủ, có biết là ai?"

"Nhìn bộ dạng hắn rất trẻ, mới vừa rồi cùng Hắc Tri Chu giằng co, hắn là trước đó không lâu quấy nhiễu Minh Châu thị gió nổi mây phun -- Tô Phàm!" Bạch Lang nói.

"Chiến lực của hắn như thế nào?" Quân Chiến Thiên nhíu mày nói.

"Rất mạnh!" Lúc này nói chuyện lại là Bạo Hùng "Hắn đã trúng một côn của ta, thế nhưng không có đập nát xương cánh tay của hắn, nếu là đơn đả độc đấu, ta cũng không dám dễ dàng nói sẽ thắng!"

"Xem ra quả nhiên có có chút tài năng, được rồi, trước tạm thời mặc kệ hắn, trước thu thập Thẩm Phong Tiểu đi, đã liên hệ được hắn chưa?"

"Àn, đã liên hệ được, lão bát tử này mới từ nước ngoài trở về!" Bạch Lang trầm giọng nói.

"Vậy là tốt rồi, nói cho hắn, nếu như muốn gặp nữ nhi của hắn, buổi tối tám giờ, tại hộp đêm Tulip gặp!"

"Hảo!" Bạch Lang thật mạnh gật gật đầu.

"Trước tiên đem cô nàng này mang vào đi, trước khi Thẩm Phong Tiểu xuất hiện, không nên động nàng!"

"Đã hiểu!" Bạch Lang gật gật đầu, sau đó khiêng Thẩm Mật Nhi lên, liền hướng tầng hầm đi đến.

"Tô Phàm? Ha ha, ta ngược lại muốn xem xem ngươi có năng lực gì ngăn trở bước chân của ta!" Lạnh lùng ném xuống một câu, Quân Chiến Thiên cũng từ trên chỗ ngồi đứng lên, hướng tới trên lầu đi đến.

Hắn cần nghỉ ngơi tĩnh dưỡng một chút, sau đó chờ đợi, chờ đợi ban đêm đến, chỉ cần qua đêm nay, hắn sẽ là Minh Châu thị hắc dạ chi vương.

Về phần một cái Tô Phàm nho nhỏ kia, không có chút nào bị hắn để ở trong mắt.

Bắc Đẩu hội, phòng hội nghị, đang nghiên cứu thế lực của Quân Chiến Thiên, đám người Tô Phàm bỗng nhiên nhận được tin tức, đã liên hệ được Thẩm Phong Tiểu.

"Uy, ta là Tô Phàm!" Tô Phàm một phen nhận lấy điện thoại Lâm Bảo đưa tới.

"Tìm ta có việc?" Đầu điện thoại bên kia, truyền đến thanh âm của Thẩm Phong Tiểu.

"Nữ nhi của ngươi bị bắt cóc, chuyện xảy ra đột nhiên, ta không có biện pháp cứu nàng!"

"Cảm ơn hảo ý của Phàm thiếu, việc này ta đã biết!" Đầu điện thoại bên kia Thẩm Phong Tiểu bình tĩnh đáng sợ, phảng phất bị bắt đi không phải nữ nhi của mình, này ngược lại làm Tô Phàm có chút kinh ngạc, đều lúc này, lão gia hỏa này còn đang bán cái gì cái nút?

"Ngươi hẳn là biết là ai bắt đi nàng, chẳng lẽ ngươi tính toán một mình đi cứu nữ nhi của ngươi sao?"

"Không, ta sẽ vì nàng báo thù!" Thẩm Phong Tiểu thanh âm lạnh nhạt đáng sợ, nghe được một câu như vậy, Tô Phàm cả người đều ngẩn người, tên hỗn đản này, hắn chẳng lẽ liền như vậy trở mặt nhìn nữ nhi của mình nhận lấy cái chết?

Đang muốn nói vài câu, đầu điện thoại bên kia cũng đã cắt đứt điện thoại, mặc kệ Tô Phàm như thế nào gọi, đều gọi không được.

"Vương bát đản!" Giận dữ Tô Phàm một phen đem điện thoại ném xuống đất, tạp đến đập nát...

•

Editor: xuanny0562

•

Nguồn TruyenYY.com

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Đêm tối không tịch mịch

Minh Châu thị Tây thành, bên trong tứ hợp viện nào đó, ăn mặc một thân đường trang Thẩm Phong Tiểu lặng lẽ ngồi ở trong sân phía dưới giàn cây nho, ở bên cạnh hắn, là lão quản gia đi theo hắn nhiều năm.

Thẩm Phong Tiểu, lúc này lại như thế nào đều cười không nổi, cúp cuộc gọi của Tô Phàm, lúc sau, cả người đều rơi vào trầm tư bên trong.

"Tiểu thư bên kia thật sự mặc kệ sao?" Nhìn đến Thẩm Phong Tiểu trầm mặc không nói, quản gia mở miệng nói, hắn cơ hồ là nhìn Thẩm Mật Nhi lớn lên.

"Quản hữu dụng sao? Quân Chiến Thiên tên điên kia là cái gì tính cách, người là rõ ràng nhất, liền tính ta dẫn người đi, người cho rằng hắn sẽ thả Mật Nhi?" Cho dù nữ nhi chính mình yêu nhất bị kẻ thù bắt lấy, Thẩm Phong Tiểu cũng là tuyệt đối bình tĩnh, so với Tần Bích Liệt loại này dựa vào quan hệ với Quân gia mới ngồi ổn Đồng thành bá chủ mà nói, hắn thân phận Tây thành bá chủ hiển nhiên danh xứng kỳ thực.

"Nhưng Phàm thiếu gia bên kia có lẽ có biện pháp!" Quản gia còn không hết hi vọng.

"Làm các huynh đệ đều trở về đi, đêm nay, liền cùng Quân Chiến Thiên quyết một trận sống mái!" Thẩm Phong Tiểu phảng phất căn bản không có nghe được một câu này, trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh.

"Ai!" Lão quản gia khẽ thở dài một tiếng, xoay người đi an bài.

Nhìn bóng lưng lom khom của lão quản gia, Thẩm Phong Tiểu ánh mắt lộ ra thần sắc hồ thẹn, Mật Nhi, không phải ba ba không cứu người, là ba ba căn bản không có biện pháp cứu người, hết thảy đều do ba ba quá sơ suất, không nghĩ tới Quân Chiến Thiên tốc độ nhanh như vậy.

Liền chuẩn bị đều không kịp làm ra!

Ba ba làm như vậy cũng vì không muốn liên lụy quá nhiều huynh đệ trong bang, hy vọng người có thể lý giải nỗi khổ tâm của ba ba!

Thẩm Phong Tiểu một tay gạt đi nước mắt từ khóe mắt chảy xuống, một giọt một giọt, kia các loại thê lương tuyệt vọng.

Bên kia, Tô Phàm đã tức giận tới mức vỡ bần, bất quá tức giận lúc sau, lại là nhanh chóng bình tĩnh lại.

"Thần, tiếp tục điều tra tung tích của Quân Chiến Thiên, Thẩm Phong Tiểu tên ngu ngốc kia không quản nữ nhi mình, ta quản!" Tô Phàm hung hăng nói, Thẩm Mật Nhi là hào bằng hữu của Lạc Thủy Yên, hắn đã đáp ứng Lạc Thủy Yên rồi, liền nhất định phải cứu Thẩm Mật Nhi ra.

Hơn nữa, trong giọng nói của Thẩm Phong Tiểu lộ ra một cỗ chết ý, gia hỏa này rõ ràng là muốn cùng Quân Chiến Thiên liều mạng, một khi hắn bị thua, như vậy mặc kệ chính mình có hay không trêu chọc Quân Chiến Thiên, hắn đều sẽ tới trêu chọc chính mình, Bắc Đẩu hội cùng hắn sớm muộn có một trận chiến, một khi đã như vậy, còn không bằng tiên hạ thủ vi cường.

"Hảo!" Nam Cung thần một ngụm ứng đáp.

"Mọi người đi xuống trước nghỉ ngơi một chút, đêm nay khả năng có một trận chiến ác chiến!" Nhìn mọi người, Tô Phàm hạ đạt mệnh lệnh.

Mặc kệ về công về tư, hắn đều phải xử lý Quân Chiến Thiên, tuyệt đối không thể làm cái tên điên này đi ra phá hư sự hài hòa của Minh Châu thị.

Mọi người gật gật đầu, đều là rời đi phòng hội nghị.

Tô Phàm lại là lấy ra điện thoại của mình, bấm số điện thoại Trương Diệu- phó cục trưởng Cục công an hiện giờ, hắn cũng nên đem chuyện này nói cho Trương Diệu, xem cảnh sát là cái thái độ gì.

"Diệu ca, người biết cái tên Quân Chiến Thiên này sao?" Điện thoại vừa mới kết nối, Tô Phàm liền thẳng vào chủ đề.

"Biết, tối hôm qua hắn đã khống chế toàn bộ Liệt Diễm hội, là cái nhân vật hung ác, Phàm thiếu, người phải cẩn thận một chút!" Đầu điện thoại bên kia Trương Diệu nhẹ giọng nói.

"Cảnh sát liền không áp dụng hành động?" Tô Phàm kinh ngạc nói.

"Đã áp dụng hành động, bắt quá tên điên kia cực kỳ giáo hoạt, đến bây giờ cũng không có nửa điểm tin tức của hắn, ngay cả thù hạ của hắn, cũng là sờ không tới một góc, Phàm thiếu có cái tin tức gì không?"

"Hắn phái ra Bạch Lang trôi đi rồi nữ nhi của Thẩm Phong Tiểu, đêm nay, khả năng có một hồi ác chiến!" Tô Phàm cũng không giấu diếm, đem sự tình trải qua nói đơn giản một lần.

"Ta hiểu được, trong chuyện này, ta cùng Lâm cục trưởng quan điểm nhất trí, không tiếc hết thảy đại giới bắt lấy Quân Chiến Thiên, bộ mặt thành phố Minh Châu không thể chứa cái tên điên này!" Trương Diệu rất là khẳng định mở miệng nói.

"Ân!" Tô Phàm gật gù đầu, lại hàn huyên một ít tin tức, cắt đứt điện thoại.

Cảnh sát đã biết chuyện này, đêm nay khẳng định sẽ xuất động cảnh lực, chính là những người này có thể ngăn lại Quân Chiến Thiên sao? Liên tính là có thể giữ chân Quân Chiến Thiên, Thẩm Mật Nhi làm sao bây giờ?

Không được, chính mình tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn, nhất định phải áp dụng chủ động.

Tô Phàm trong mắt lập loè ánh sáng nóng rực!

Thời gian chậm chậm trôi qua, cách ban đêm càng ngày càng gần, Đông Hải Đông Cung trong biệt thự NO. 1, Nam Cung Cảnh Nguyệt ăn mặc một kiện áo sơ mi màu trắng, bên ngoài trùm một kiện áo choàng màu đen, không màng ban đêm rét lạnh ở bên ngoài trên mặt cỏ đánh golf, ở bên cạnh hắn, còn lại là vẻ mặt trầm trọng--Sở Vân.

"Thái Tử, người thật sự không có cách nào sao?" Nhìn Nam Cung Cảnh Nguyệt đem một trái bóng đánh bay, rõ ràng không quan tâm, Sở Vân nhẹ giọng nói.

Bọn họ cũng đều biết sự tình trong nhà Quân Mạc, hiện giờ tới nơi này chính là vì tìm Thái Tử, hy vọng Thái Tử có thể hỗ trợ.

"Sở Vân, chúng ta bây giờ có thể làm chính là bảo vệ tốt Quân Mạc, nhưng muốn đối phó cái người thúc thúc điên kia của hắn, người cảm thấy bằng vào hai người chúng ta có thể làm được?" Nam Cung Cảnh Nguyệt thuận tay đem gậy golf ném ở một bên, quay đầu nhìn về phía Sở Vân.

Nếu là Bắc Minh Tàng không có bị quan cảm tức, có lẽ còn có biện pháp, chính là Nam Cung gia cùng Sở gia cũng không có như vậy siêu nhất lưu cao thủ.

Trừ phi Sở Vân có thể thuyết phục Nhị thúc Sở Thiên Hùng của mình xuất động bộ đội, tiêu diệt Quân Chiến Thiên.

Nhưng vấn đề đây là thuộc về sự kiện trị an, nên là cảnh sát quản, nơi nào yêu cầu quân đội?

Phurong diện cảnh sát, hắn cũng đã chào hỏi qua, toàn bộ cảnh sát Minh Châu thị đều được điều động, hiện giờ bọn họ có thể làm trừ bỏ chờ đợi ở ngoài, không còn có biện pháp khác.

"Ahhh!" Sở Vân cũng biết đây là tình hình thực tế, cuối cùng phát ra một tiếng thở dài, không biết vì cái gì, trong đầu lại nghĩ tới một người, chỉ là nhìn nhìn bộ dáng của Nam Cung Cảnh Nguyệt, hắn vẫn là từ bỏ ý nghĩ như vậy.

Lúc này, tìm tới Tô Phàm, Nam Cung Cảnh Nguyệt sẽ nghĩ như thế nào?

Rốt cuộc, một tia ánh hoàng cuối cùng hôn rơi xuống, bầu trời đã tối sầm xuống, mà Minh Châu thành phố không bao giờ ngủ lại là đèn đuốc sáng trưng, các chỗ ăn chơi lớn cũng sôi nổi bắt đầu buôn bán, chính là bên ngoài hộp đêm Tulip lại là một mảnh lạnh tanh, đơn giản là trên trăm tên nam tử ăn mặc hắc y đã đem xung quanh vây lại.

Thẩm Phong Tiểu tự mình dẫn đội, xuất hiện ở cửa Tulip.

Chính là đại môn tulip lại là đóng chặt chẽ, không có bất luận kẻ nào đi ra, Thẩm Phong Tiểu giận dữ, trực tiếp hừ lạnh nói: "Xông vào đi!"

Lập tức có một đôi hắc y nhân tốc độ cao nhất vọt vào, chính là sau khi đi vào, toàn bộ hộp đêm vẫn như cũ là một mảnh im ắng, chỉ là ở vị trí quầy bar, để đó một tờ giấy, thời điểm Thẩm Phong Tiểu nhìn đến nội dung trên tờ giấy, sắc mặt lại biến.

"Ngoại ô bãi tha ma, không gặp không về!" Chữ ký chỉ có hai chữ "bạo quân"!

Đây chính là danh xưng năm đó của Quân Chiến Thiên.

"Đi, đi ngoại ô bãi tha ma!" Thẩm Phong Tiểu hạ đạt mệnh lệnh.

Lão quản gia muốn khuyên giải, nhưng là một lòng muốn cùng Quân Chiến Thiên quyết chiến Thẩm Phong Tiểu nơi nào nghe lọt.

Đoàn người ở dưới sự dẫn đầu của hắn, trùng trùng điệp điệp thẳng hướng ngoại ô bãi tha ma.

Lúc này, vẫn luôn ở Bắc Đẩu hội chờ đợi tin tức, Tô Phàm đồng dạng được đến tin tức như vậy, lưu lại Lâm Bảo tọa trấn Bắc Đẩu hội lúc sau, tự mình

dẫn đầu Long Vương, Tu La, Hồ Vương, Vương Hồ, Long Nhất, Long Nhị các cao thủ hướng tới ngoại ô bãi tha ma chạy đến, đương nhiên, hắn còn không quên gọi điện thoại cho Tà Quân...

•

Editor: xuanmy0562

Bạn đang đọc truyện *Bạn Gái Xinh Đẹp Của Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.